

ZACHARIAS TOPELIUS SKRIFTER XXI

ZACHARIAS TOPELIUS SKRIFTER XXI

Zacharias Topelius

DAGBÖCKER

*Utgivna av Pia Asp
under medverkan av Eliel Kilpelä*

BAND 1

Inledning
Oktober 1832–juni 1836

REDAKTIONSRÅD

Henrik Meinander (ordförande)

Lars-Folke Landgrén

Päivi Lappalainen

Barbro Ståhle Sjönell

Kerstin Thelander

Anna-Maria Åström

Pia Forssell (huvudredaktör)

Patricia Berg (föredragande)

Zacharias Topelius Skrifter stöds av

*Undervisnings- och kulturministeriet, Finska Kulturfonden,
Finska Vetenskaps-Societeten, Museiverket och Finlands nationalmuseum,
Nationalbiblioteket, Statens konstmuseum, Svenska folkskolans vänner
och Svenska kulturfonden*

Detta verk är nr 823 i serien Skrifter utgivna av Svenska litteratursällskapet i Finland

Förlag: Svenska litteratursällskapet i Finland

© Pia Asp, Eliel Kilpelä och Svenska litteratursällskapet i Finland 2018

www.sls.fi topelius.sls.fi

Omslag och grafisk form: Antti Pokela

Ombrytning: Mary Meinander, Madeleine Forsén

Boken är satt med Arno Pro

Omslagsbild: Teckning av Maria Prytz från 1843 (Museiverket, Helsingfors)

Verket är licensierat enligt Creative Commons Erkännande-Ickekommersiell-
IngaBearbetningar 4.0 Internationell licens. För att se en kopia av licensen, besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0>

ISBN 978-951-583-433-1 (tryckt utgåva) ISBN 978-951-583-447-8 (pdf)
ISSN 0039-6842 Skrifter utgivna av Svenska litteratursällskapet i Finland

Innehåll

Förord	VII
INLEDNING av Eliel Kilpelä	IX
Familjebakgrunden och Nykarleby	XI
Familjen Topelius	XI
Borgerskapets Nykarleby	XII
Resor mellan Nykarleby och Helsingfors	XV
Helsingfors	XVIII
Karten av en huvudstad	XVIII
Stadslivet: kultur, nöjen och socialt sammanhang	XXI
Kulturliv och stadsliv, privata och offentliga nöjen	XXI
Ett socialt sammanhang i Helsingfors – familjen	
Rosenkampffs krets	XXVI
Från tejungfrun till Societetshuset – utbudet av mat och dryck	XXVII
Studenten och studierna	XXX
Studierna	XXX
Läsning vid sidan av studierna	XXXII
Studentliv	XXXII
Materiella villkor under studietiden	XXXIV
Epilog – »Den svartgröna sommaren»	XXXVI
Noter	XL
DAGBÖCKER	
Band 1	
1832 oktober–december	3
1833	17
1834	115
1835	229
1836 juni	361
Band 2	
1836 juli	433
1837	511
1838	665
1839	793

Band 3

1840	947
1842 juli–augusti	1117
KOMMENTARER	1137
Textkritisk redogörelse	1139
Textläget	1139
Manuskriptbeskrivning	1139
Drag och särdrag i dagböckerna	1143
Textetablering	1147
Typografiska normaliseringar	1150
Läsanvisningar och källor till punktkommentarerna	1151
Noter	1156
Förkortningar	1158
Kommentarer	1160
Källor och litteratur	1331
Förteckning över omnämnda personer	1341

Förord

Zacharias Topelius förde omfattande dagboksanteckningar som ung. Han skrev över 1 000 manuskriptsidor under perioden 1832–1840, d.v.s. företrädesvis under tiden som student vid Kejserliga Alexanders-Universitetet i Helsingfors. Dagböckerna utkommer här i tre band tillsammans med »Den Svartgröna Sommaren 1842», ett tidigare utgivet dagbokshäfte med anteckningar om bäste vännen Henrik Backmans död och om förhållandet till Emilie Lindqvist, Topelius blivande hustru.

Dagböcker utges i både tryckt och digital form. En kontextualiserande inledning inleder det första bandet. Utgåvan avslutas med en textkritisk redogörelse, kommentarer till hela materialet och en förteckning över omnämnda personer i det tredje bandet. Den digitala utgåvan innehåller fullständiga registerfunktioner, detaljerade manuskriptbeskrivningar och faksimil av handskrifterna. I den digitala utgåvan framgår också utgivarens ändringar och tolkningar samt Topelius egna ändringar och strykningar i handskriften, när visningen av dem aktiveras.

Utgåvan är ett resultat av många personers ansträngningar. Utgivaren har etablerat texten med god hjälp av Thomas Gartz, Ulrika Gustafsson, Eliel Kilpelä, Anna Movall och Elisa Veit som har kollationerat texten mot handskrifterna. Inledningen har författats av Eliel Kilpelä. Henrik Knif har utarbetat kommentarer om litterära verk, skådespel och musikalier samt bidragit med underlag för inledningen. Inslag på främmande språk har översatts redaktionellt, med särskild hjälp av Pieter Claes, Mats Dahlberg, Eliel Kilpelä, Henrik Knif, Märtha Norrback, Katarina Pihlflyckt och Elisa Veit. Med största tacksamhet noteras den expertis, som redaktionen har haft förmånen att konsultera: Päivi Lappalainen för finskan, Christopher Schmidt och Oliver Winkler för tyskan, Ben Hellman för ryskan, Erkki Sironen för latinet och grekiskan, Raija Sarasti-Wilenius för latinet och Antti Laato för hebreiskan. Utgivaren står för realkommentarer och ordförklaringar. Utgivaren har även sammanställt den textkritiska redogörelsen och utarbetat manuskriptbeskrivningarna som tillhandahålls i den digitala utgåvan. Den omfattande förteckningen över omnämnda personer har utarbetats av Katarina Pihlflyckt och baserar sig på personkommentarer av framför allt Eliel Kilpelä. Svenska litteratursällskapets grafiker Antti Pokela har svarat för den grafiska

formgivningen, biträdd av ombrytarna Mary Meinander och Madeleine Forsén. Kontrolläsningen har engagerat flera medarbetare: Ida-Lotta Lind och Madeleine Forsén har korrekturläst lästexten, Carola Herberts och Pia Forssell har bistått utgivaren med redigering och korrekturläsning av de redaktionella texterna.

Redaktionsrådet för Zacharias Topelius Skrifter har läst inledningen och kommentarerna. Utgåvan har granskats av två sakkunniga utsedda av utgivningsnämnden vid Svenska litteratursällskapet. Härmed framförs ett varmt tack för konstruktiva kommentarer. Kollegerna inom Topeliusredaktionen med huvudredaktören Pia Forssell i spetsen har tjänstvilligt ställt upp med råd och gärningar i arbetets alla skeden. Jag vill särskilt tacka Carola Herberts, som på ett avgörande sätt bidragit till den slutliga utformningen av utgåvan. Med gränslöst tålamod har hon åtagit sig redigeringen av både helheter och detaljer.

Vasa, den 15 juni 2018

Pia Asp

INLEDNING

INLEDNING av Eliel Kilpelä	IX
Familjebakgrunden och Nykarleby	XI
Familjen Topelius	XI
Borgerskapets Nykarleby	XII
Resor mellan Nykarleby och Helsingfors	XV
Helsingfors	XVIII
Karten av en huvudstad	XVIII
Stadslivet: kultur, nöjen och socialt sammanhang	XXI
Kulturliv och stadsliv, privata och offentliga nöjen	XXI
Ett socialt sammanhang i Helsingfors – familjen	
Rosenkampffs krets	XXVI
Från tejungfrun till Societetshuset – utbudet av mat och dryck	XXVII
Studenten och studierna	XXX
Studierna	XXX
Läsning vid sidan av studierna	XXXII
Studentliv	XXXII
Materiella villkor under studietiden	XXXIV
Epilog – »Den svartgröna sommaren»	XXXVI
Noter	XL

FAMILJEBACKGRUNDEN OCH NYKARLEBY

Familjen Topelius

Zacharias Topelius bevarade dagböcker inleds hösten 1832, när han reste till Helsingfors från Nykarleby för att förberedas inför studentexamen, och avslutas 1840, det år han promoverades till magister.¹ Hans far, Nykarleby stads- och provinsialläkare Zacharias Topelius d.ä., hade avlidit i januari föregående år och kvar i Nykarleby blev modern och systemen, som båda hette Sofia. Faderns död innebar också ett ekonomiskt avbräck för familjen, men tack vare avkastningen från familjens jordegendom, Kuddnäs och Frill gårdar i Nykarleby socken, och Sofia Topelius ärvda förmögenhet, klarade de sig tämligen väl.

Under Topelius studietid bestod hushållet på Kuddnäs förutom av den närmaste familjen också av tjänstefolk, varav de viktigaste var tjänarinnan Stina Sigfrids och barnsköterskan Brita Kiviranta. Därtill fanns ett antal drängar, pigor och husor som byttes ut med varierande frekvens. Det relativa välståndet innebar också ett ansvar. Familjen Topelius utökades med fosterdottern Fanny Magdalena Toppelius 1837. Hennes far, Frans Michael Toppelius, som var Topelius kusin och informator hade avlidit och änkan klarade inte av att försörja dottern.²

Familjen Topelius hörde till överklassen i Nykarleby som utgjordes av de förmögnare handelsmännen, prästerna och civilförvaltningens ämbetsmän. Det stod tidigt klart att Topelius skulle studera och han skickades till Uleåborg för att gå i trivialskolan som förberedde för studentexamen. Målet för hans studier förefaller länge ha varit att liksom fadern bli läkare.³

En student från Nykarleby var varken regel eller undantag. Trots välståndet hos det högre borgerskapet på orten var det få som hade studerat vid universitetet.⁴ En karriär inom handeln förutsatte inte universitetsutbildning, den var främst avsedd för blivande präster och ämbetsmän. Inom prästerskapet och tjänstemannakåren var läget alltså ett annat, men deras antal var tämligen litet i Nykarleby.⁵ Av Topelius samtida studentkamrater från orten var endast en son till en handelsman, medan två var söner till tjänstemän, en son till en klockare och en till en präst.⁶ Många av Topelius jämnåriga och närmaste vänner i Nykarleby var förankrade i en merkantil miljö.⁷ Till dem hörde handelsbokhållaren Henrik Backman, bodbetjänten Albert Dyhr, handelsmannen Carl Josef Collander, sjömännen och skepparsönerna Johan och Gustaf Levelius. Emilie Lindqvist, Marie Bergh och Johanna Svahn, och Topelius kusiner Rosalie och Mathilda Lithén, Lovisa Kerrman, Samuel,

Johanna och Josefina Calamnius var samtliga barn till rådmän. Ett mindre antal vänner hade en bakgrund i tjänstemanna- eller funktionärsfamiljer: bland annat klockarsonen Jean Logren och lantmätarsonen Calle Stenroth. Topelius informator och vän, Jakob Fredrik Blank var son till en snickare och därmed något av ett undantag i kretsen vad härkomsten beträffar.

Bland vännerna förtjänar särskilt Backman att lyftas fram. Topelius och han kände varandra sedan pojkkåren och stod varandra nära.⁸ De umgicks flitigt när Topelius vistades i Nykarleby och arrangerade t.ex. en nyårsdans tillsammans i Nykarleby vintern 1839.⁹ De träffades också i Helsingfors när Backman reste dit i affärer och ur korrespondens framgår att de utträttade ärenden för varandras räkning. Backman och Topelius förenades förutom av vänskap av intresset för samma flicka, Emilie Lindqvist. Topelius gav upp sina anspråk på henne till förmån för Backman i januari 1839.¹⁰

Under studietiden vistades Topelius i Nykarleby främst under sommar- och vinterferierna. På vintern kom han oftast hem någon dag före jul och återvände till Helsingfors i slutet av januari eller början av februari. Vanligtvis påbörjade han sommarferierna något före midsommar och återupptog studierna i Helsingfors sent i september. Några undantag finns: höstarna 1835 och 1838 vistades han i Nykarleby och sommaren 1839 tillbringade han i Sibbo skärgård och reste inte heller hem till julen.

Borgerskapets Nykarleby

Nykarleby stad ligger vid Lappo å i Österbotten och grundades 1620. Staden var en utpräglad sjöfarts- och handelsstad under tiden för dagböckerna. Den hörde till de mindre städerna i Vasa län men klarade sig ändå relativt väl, på 1830-talet upplevde handeln till och med ett litet uppsving. Själva staden var då huvudsakligen belägen på åns västra strand och bestod av ett hundratal stadsgårdar byggda i trä. Befolkningen i staden växte från 815 personer 1830 till 963 personer 1840. Förutom själva staden hörde ett betydligt folkrikare omland till Nykarlebysamhället; landsförsamlingen räknade 3 568 personer 1830 och 4 040 personer 1840. Den absoluta merparten av befolkningen var bönder även om ett mindre antal gårdar ägda av ståndspersoner också var belägna i detta omland. Kuddnäs som låg strax utanför stadsgränsen hörde till dem, liksom Juthbacka, Smedsbacka och kyrkoherdebostället Jeansborg, alla belägna i kyrkbyn invid staden.

I dagböckerna framträder småstadssocieteten främst genom sällskapslivet. En stor del av anteckningarna under sommar- och vinterferierna beskriver olika sociala tillställningar och deltagarna i dem. Uppmärksamheten som

Topelius fäster vid umgänget, dess former och deltagare, är begriplig eftersom sällskapslivet var en av ståndssamhällets hörnstenar och mycket tid och resurser ägnades åt det. Genom umgängeskulturen reproducerades ståndssamhällets hierarkiska sociala ordning.¹¹ Gästfriheten, och förpliktelsen att åtnjuta den, var en del av ett utbytessystem som karaktäriserade högre ståndsmiljöerna. Bjudningarna upprätthöll och ökade det sociala kapitalet som var den viktigaste resursen i detta system.¹² Mönstret av visiter och svarsvisiter, större och mindre bjudningar och baler där värdarna växlade var centralt för sammanhållningen i det nätverk som gruppen ståndspersoner bildade i en stad som Nykarleby. Det viktiga var umgänget jämlikar emellan. Vid balerna – bjudningar med dans – som bland annat skulle fungera som äktenskapsmarknad, var det viktigt att endast lämpliga partier kunde uppstå.¹³ Ett bra exempel på ömsesidigheten i bjudningar var de åtta s.k. juntor – dansaftnar med kaffebjudning – som ordnades turvis hos stadens och omnejdens högre borgerskap från november 1838 till januari 1839.¹⁴ Både plats och tidpunkt var karakteristiska. Särskilt utanför de större städerna utspelades umgängeslivet i privata hem och var som aktivast kring jul och nyår.¹⁵

Sällskapslivet låg ändå inte nere under resten av året utan olika kafferep och bjudningar var ett bestående inslag under Topelius sejourer såväl under sommaren som under vintern.¹⁶ Under sommarmånaderna var ön Alörn en bit utanför staden en viktig scen för sällskapslivet. Handelsmän i staden började på 1830-talet uppföra sommarnöjen på ön, och en villakultur uppstod. I dagböckerna kan man följa hur den utvecklades: till en början fanns anspråkslösa fiskestugor på ön som användes vid utflykter, senare byggdes regelrätta villor, till exempel den som efter rådmannan Lithéns hustru Charlotta kallades Charlottenlund.¹⁷ Alörn med jakt- och fiskefärder, varvade med danser och fritt umgänge, representerade för Topelius en perfekt syntes mellan civilisation och natur. Ett naturlighetens ideal tilltalade Topelius också inom sällskapslivet. Jämfört med Helsingfors kännetecknades småstadens umgänge av en »anspråkslösare [...] därför så mycket mer äkta och naturliga bildning».¹⁸ Nykarleby framträder som en hemvist för trevnaden i en liten krets, i motsats till Helsingfors mondäna tillgjordhet, där bildningen visserligen var fin på ytan men likväl ytlig och halvdan.¹⁹ En markör för det hemtrevliga och okonstlade var dialekten, även om Topelius gjorde sig lustig över den. Såväl stadens herrskap som allmoge, liksom omlandets befolkning, talade dialekt i varierande grad. Herrskapet använde enstaka ord och uttryck men beroende på utbildning och social bakgrund kunde dialekten också vara mer påfallande.²⁰ Topelius citerar företrädesvis

andra som använder dialekt men använder även själv en del dialektala ord i dagböckerna.²¹

Den ekonomiskt viktiga sjöfarten präglade också sällskapslivet. Ett exempel var festligheterna när fartyg sjösattes vid varvet på holmen Djupsten. Varvet hade varit beläget där sedan 1700-talet och dess storhetstid sammanföll med dagböckernas tidsperiod då ett tiotal skepp gick av stapeln.²² Sjösättningarna var en viktig del av det sociala livet och av ceremonielet som stadens borgerskap omgav sig med. Middagarna, danserna, hurraropen och den närvarande allmogen bidrog till att befästa borgerskapets roll som det tongivande elementet i staden.²³

Vid sällskapslivets begivenheter förekom en begränsad skara av stadens högre borgerskap. Förutom de jämnåriga bestod Topelius umgänge av en krets handelsmän med familjer. Där ingick rådmännen Maths Lithén, Carl Johan Berger, Jakob Johan Kerrman, Isak Lindqvist, Johan Adolf Lybeck, Adolf Hammarin och Gustaf Turdin, alla med familjer, avlidne sjökaptenen Carl Backmans familj och köpmannen Josef Calamnius med familj. Topelius bägge ungdomsförälskelser, Mathilda Lithén och Emilie Lindqvist, hörde till kretsen.²⁴ Förutom handelsmän ingick en del tjänstemän i den, till exempel tullförvaltaren Pehr Lundmark, postmästaren Lars von Platen, läkaren Abraham Frosterus och lantmätaren Carl Erik Stenroth.²⁵ Det lägre borgerskapet förekommer i dagböckernas festbeskrivningar men hade en underordnad roll som musikanter eller på sin höjd som sporadiska gäster, inte som jämlikar.²⁶

Topelius var mycket medveten om samhällets sociala skiktning och ger uttryck för det i dagboken 1837: »Bland annat befanns vår lilla stad äga 5 noga skiljda och sinsemellan rangsjuka societéer.»²⁷ Denna noggranna uppdelning i rangbestämda kottierier var ett av ståndssamhällets utmärkande drag. Herrskapsskiktet var vagt definierat inom borgerskapet och bland de s.k. ofrälse ståndspersonerna vilket skapade ett behov av avgränsning.²⁸ Själv placerade Topelius sin familj och sina gelikar i första rangen av herrskap som bestod av de förmögnaste köpmännen, ämbetsmännen och »en del skepparfruar».²⁹ Topelius observerade stadens sällskapsliv och ståndspersonsmiljö i den handskrivna tidningen *Ephemerer*. Den lättsamma och stundom raljerande lilla tidningen som innehöll allt från egna och andras dikter och teaterstycken till lokalnyheter och skvaller författade han under jul- och sommarferierna i Nykarleby. Tidningen cirkulerade sedan bland ett urval av vänner och bekanta inom borgerskapet.³⁰ Det var inom en krets av det lokala högre borgerskapet Topelius främst umgicks och förväntades umgås. Det är svårt att bedöma exakt hur stor den var, troligen bestod umgängeskretsen i staden av några

dussin familjer. Kretsen växer något när man räknar med ståndspersoner i stadens omland.³¹

Ett övergripande nätverk av släkt- och affärskontakter var kännetecknande för det förmögnare borgerskapet och bidrog till att befästa den ordning Topelius ovan beskriver.³² Betydelsefullt för umgänget var också en vidare krets av ståndspersoner och österbottniskt borgerskap. Detta syns bland deltagarna i nöjen där gäster från grannstaden Jakobstad och från Karleby förekom.³³ Somliga kände Topelius också genom studentnationerna i Helsingfors. Den gemensamma härkomsten stärkte således umgängesbanden både i Österbotten och i Helsingfors.

Mot slutet av 1830-talet minskade handeln i Nykarleby. Av allt att döma klarade staden inte konkurrensen med grannstäderna utan inledde ett långsamt borttynande som handelsstad.³⁴ De förändrade omständigheterna avspeglas i dagböckerna bland annat genom morbrodern Gustaf Turdins konkurs 1838.³⁵ Det är ändå talande att även de familjer som råkat ut för svårigheter, som Lithéns och Turdins, ansträngde sig att delta i det sociala livet på så oförändrat vis som möjligt.³⁶ Några tecken på sällskapslivets nedgång kan man inte heller urskilja i dagböckerna.

RESOR MELLAN NYKARLEBY OCH HELSINGFORS

Ett återkommande inslag i dagböckerna är resorna. Sammanlagt färdades studenten Topelius 26 gånger mellan Nykarleby och Helsingfors under åren 1832–1840, i regel fyra gånger per år för att fira vinter- och sommarferier i Nykarleby. De flesta av dessa resor företogs landvägen, vilket var ett omständligt företag eftersom kommunikationerna var tämligen outvecklade.

Trafiken i Storfurstendömet Finland var organiserad i ett skjutsväsen av gästgiverier på ca två mils avstånd där resande mot ersättning kunde äta, övernatta, byta eller rasta hästar.³⁷ En resande som utnyttjade gästgiveriskjuts reste alltså mellan gästgiverier och bytte häst och åkdon vid varje anhalt. Mer välbeställda resande hade egna hästar och/eller åkdon och använde gästgiverierna som rastplatser.³⁸ För förplägnaden och övernattningen betalades efter en för varje härad fastställd taxa och för skjutsen erlades en skjutspenning, 20 kopek silver per mil på landsbygden och 40 kopek i städer. För tingade vagnar, slädar med mera betalades också en särskild ersättning, liksom för överfarter över vattendrag.³⁹

Lokalsamhället ansvarade för gästgiveriernas underhåll; ett specifikt hemman utsågs av myndigheterna till gästgivargård medan de omkring-

liggande hemmanen ålades att förse gästgiveriet med hästar och kuskar.⁴⁰ Landsvägarna byggdes och upprätthölls på liknande vis av lokalsamhället. Bönderna i socknen ansvarade för specifika vägavsnitt och underhöll broarna. Landsvägarna hade uppkommit under en lång tidsperiod och de slingrade sig genom landskapet och passerade varje mindre och större by.⁴¹ Det här och de begränsningar terrängen ställde resulterade i att sträckan mellan Nykarleby och Helsingfors på 1830-talet var längre än idag: ungefär 480 verst, d.v.s. 513 km, mot ca 450 km idag genom ungefär samma trakter.⁴²

Sträckans längd berodde också på årstiden, under vintern fanns genare vägar över frusna vattendrag och kärrmarker. Slädföret betydde också en jämnare och bekvämare färd eftersom vägnas tillstånd varierade efter konstruktion, väderlek och underhållarnas nit. Även hastigheten var generell högre än under barmarkstiden.⁴³

Den rutt Topelius oftast tog vid resorna till Nykarleby gick först till Tavastehus via Helsinge socken, Tusby, Hausjärvi och Janakkala. Från Tavastehus gick vägen via Pälkäne och Kangasala mot Orivesi och Ruovesi och därifrån vidare mot Alavo i Österbotten. Från Alavo fortsatte vägen mot Lappo och Alahärmä för att slutligen nå Nykarleby.⁴⁴ Han tog enligt dagböckerna denna rutt 20 gånger av totalt 26. Resorna var ändå inte identiska, framförallt växlade hastigheten, resällskapet och anhalterna.

Restiden varierade från tre och ett halvt dygn till en vecka.⁴⁵ Oftast tillryggalades sträckan på fem dagar. Under en dag med gott före kunde man färdas 13–14 mil men ofta var dagsresorna kortare.⁴⁶ Restiden kunde förkortas om man avstod från övernattningar på gästgiverier och endast nöjde sig med raster för måltider och hästbyten.⁴⁷ Vintertid torde det ha varit ett förhållandevis bekvämt sätt att resa när Topelius kunde packa in sig i en släde och mer eller mindre sova igenom etapperna.⁴⁸ Reshastigheten varierade i genomsnitt mellan drygt fem och knappt tio kilometer i timmen, hästbyten inräknade.⁴⁹ Restiden förlängdes av olika orsaker, ibland fick den resande vänta på häst och ibland förvällade han dröjsmålen själv. I maj 1840 kom ekipaget med studenter inte längre än till Helsinge kyrkby 15 kilometer utanför staden under den första resdagen, p.g.a. att sällskapet hade firat slutexamen grundligt på Sörnäs villa.⁵⁰

Liksom restiden varierade också gästgiverierna som besöktes. De flesta nämner Topelius bara kort men en del av gårdarna återkommer flera gånger, bland annat Turkhauta, Kahra, Huutijärvi och Tulijoki. Gästgivarordningen liksom skjutsväsendet var av varierande kvalitet trots att gästgivarordningen innehöll ganska specifika föreskrifter om t.ex. hur många rum för resande

gästgiverierna skulle ha, hurudan mat som skulle serveras och vilka slags åkdon som skulle finnas till hands. I praktiken berodde servicens kvalitet på gästgivarens och traktens välstånd.⁵¹ Kärrorna man färdades med var de som de skjutspliktiga hade för eget bruk och bestod därför av allt från schä-sar till höskrindor och andra rätt anspråkslösa kärror.⁵² Variationen gällde också kuskarna som ofta var barn, d.v.s. den arbetskraft man kunde avstå ifrån när det fanns brådsakande och arbetsdryga uppgifter i jordbruket vid sådd, höbärgning, skörd och plöjning.⁵³ Inkvarteringsnivån växlade även den och Topelius övernattade vid ett tillfälle hellre i sin släde än i en »gästgifwarsäng, med en smutsig dyna, ett dito lakan och en loppiger fäll».⁵⁴ Gästgiveriet Kahra i Alavo socken besökte Topelius sex gånger mellan februari 1838 och oktober 1840. Orsaken var en av döttrarna på gården, Greta, som han vid ett besök blev förtjust i.⁵⁵

Gästgivargårdarna var viktiga sociala knutpunkter för både lokalbefolkning och resande. I dagböckernas belysning ter sig resandet som ett socialt företag. De flesta av Topelius resor företogs i sällskap, främst av kostnadsskäl; när två delade fordon och häst halverade de resekostnaderna.⁵⁶ Vid gästgiverierna anträffades ofta andra resande studenter som reste från eller till universitetet vid terminsavslutning eller -start. Vid sådana tillfällen bildades tillfälliga resesällskap som följdes åt en längre eller kortare sträcka.⁵⁷

Resandet var förknippat med vedermödor: »Wädret war blidt, wägarna oplogade, skjutskarlarne sturska, etcet. saker hwilka äro så wanliga att de ej meritera lägga på sinnet.»⁵⁸ Men det är ändå frågan om inte en del av denna jargong är just jargong. Topelius klagar sist och slutligen sällan över gästgiveriernas och skjutsväsendets brister, oftast är han nöjd med färdandets villkor.⁵⁹ Där klagomål förekom, som i fallet med kuskarna, vittnar de snarare om behovet att understryka ståndsskillnader och hävda samhällets hierarkier.⁶⁰

Skjutsväsendet hade visserligen sina brister men fungerade i stort sett ändamålsenligt och ganska effektivt, vilket Topelius rätt stabila reshastighet under färderna vittnar om. Det var enkelt att resa, passageraren behövde bara sätta sig i kärran och låta sig transporteras.⁶¹ Frånsidan var priset. Skjutsväsendet var ett dyrt system för både resande och skjutsande. Dels var avgifterna relativt höga, ett håll skulle i princip motsvara en dagslön och således kunde en resande under en dag utnyttja sammanlagt mer än en veckas arbetsinsats på åkern; dels var hästens och kuskens arbetsinsats frånräknad gårdens arbete och ifall ingen skjuts kom, fick den skjutsande inte heller någon ersättning.⁶² Ur Topelius anteckningar framgår att en resa mellan Nykarleby och Hel-

singfors sommaren 1834 kostade drygt 20 rubel bankoassignmenten, medan hela terminens kostnader var drygt 210 rubel bankoassignmenten. Två resor under en termin kunde alltså uppgå till en femtedel av studentens disponibla medel.⁶³

Avvikelserna från den sedvanliga rutten hade specifika orsaker. De berodde antingen på resällskapet eller på visiter som skulle avläggas hos släktingar längs vägen. Resan från Nykarleby till promotionen i Helsingfors sommaren 1840 företogs i ett större sällskap och gick via släktingar i Lillkyro och Ilmola. Samma resa fick drag av turism när resällskapet besåg Kungskällan i Kankaanpää, Kyrofors samt de nya fabriksanläggningarna i Tammerfors.⁶⁴ Också sjöresan till Nykarleby våren 1835 verkar ha varit något av en lustfärd som möjliggjordes av omständigheterna och kontakten med en av fartyget »Ellidas» ägare, morbrodern Gustaf Turdin. Resan företogs i två kamraters sällskap och föranledde detaljerade anteckningar i ett särskilt häfte.⁶⁵

HELSINGFORS

*Karten av en huvudstad*⁶⁶

När Topelius kom till Helsingfors i oktober 1832 var staden fortfarande ny som förvaltningscentrum och universitetsstad i Finland. Upprinnelsen till utvecklingen var det ryska övertagandet av Finland 1809. Alexander I beslöt att samla centralförvaltningen närmare S:t Petersburg och utsåg Helsingfors till storfurstendömet huvudstad 1812.⁶⁷ Åbo hade varit centralorten för kyrka, rättsväsende och högre utbildning under den svenska tiden. Efter att staden hade brunnit 1827, flyttades också universitetet till Helsingfors 1828.

Helsingfors, som grundades 1550, hade fört en mer eller mindre undanskymd tillvaro som en mindre handelsstad ända till kejsarens beslut.⁶⁸ Ställningen som huvudstad påkallade en mängd offentlig byggnation. Staden skulle manifesteras storfurstendömet status och symbolisera den kejserliga makten. För de ambitiösa planerna stod gustavianerna Johan Albrekt Ehrenström som var chef för Helsingfors återuppbyggnadskommitté och Gustav Mauritz Armfelt, ordförande för Kommittén för finska ärenden i Sankt Petersburg, jämte ministersstatssekreteraren Robert Henrik Rehbinde.⁶⁹ Visionerna förverkligades till stor del av den tyskfödde arkitekten Carl Ludvig Engel.

När Topelius i oktober 1832 flyttade till Helsingfors hade arbetena redan pågått 20 år och stadens utseende under svenska tiden hade förändrats märkbart. Redan landskapet var annorlunda. Många, men inte alla, av klipporna

som dominerat stadskärnan hade schaktats bort när t.ex. Unionsgatan, Nikolajgatan och Konstantinsgatan anlades.⁷⁰ Stadsplanen från 1817 var inte slutgiltigt fastställd utan påverkades av olika skiften i tiden. Nikolaj I hade beordrat universitetets flyttning från Åbo. Många av de viktigaste projekten under 1830-talet, bl.a. universitetet och biblioteket samt minnesstenen över kejsarinnans första besök 1833, fick karaktären av monument över Nikolaj I som visade ett personligt engagemang för att utveckla Helsingfors, särskilt efter beslutet att förflytta universitetet.⁷¹ Inom studentlivet som omplanterats i Helsingfors fanns strömningar, särskilt inom Savolax-karelska avdelningen och Topelius Österbottniska avdelning, som önskade befärja finska språket. Staden i vardande var inte på samma sätt präglad av närheten till Stockholm och det svenska arvet som Åbo, och detta bidrog också till en kulturell nyorientering. Studenternas vurm för det finska var en del av den finska nationalitetsideologin som uppstod i Helsingfors på 1830-talet med kejsarens goda minne.⁷² Men i gengäld krävdes lojalitet gentemot överheten, representerad främst av universitetsledningen och dess ängsliga förhållande till centralmakten. Också kejsarbesöken och den synligt närvarande ryska militären representerade den ryska centralmakten, vilket orsakade konfliktfyllda känslor hos studenterna, inte minst hos Topelius.⁷³

Studenten Topelius kom alltså till en stad som på många håll var en stor byggarbetsplats både fysiskt och mentalt. Byggnadsarbetena och anläggningen av nya gator fortsatte så länge han studerade. Dagboken erbjuder konkreta inblickar: I januari 1833 talar Topelius om Tavastgatan, som hade varit början på landsvägen från staden och ursprungligen började i det nordöstra hörnet av det gamla stortorget vid det gamla rådhuset och gjorde en lov runt en stor kal klippa bakom byggplatsen för Nikolajkyrkan.⁷⁴ Vid Topelius tid hade arbeten redan påbörjats och gatan närmast torget hette Senatsgatan (från 1836 Nikolajgatan, idag: Snellmansgatan) och övergick sedan vid klippan till Tavastvägen. Namnet Tavastvägen försvann kort därpå när klippan schaktades bort och rutnätet i Ehrenströms stadsplan förverkligades.⁷⁵ Ett annat exempel är Gloviken, som sträckte sig ända till hörnet av Glogatan och Alexandersgatan på 1830-talet, men småningom fylldes igen under ledning av Topelius mosters make, Carl Rosenkampff.⁷⁶

Topelius hörde till de allra första studentkullarna som studerade och tillbringade sina formativa år i Helsingfors. Föregående studentgenerationer, bl.a. Johan Ludvig Runebergs, hade erfarenheter av Åbo, universitetets tid där och stadens förbindelser med Sverige. För Topelius var Åbo varken en minnesrik ungdomsstad eller en port till Sverige, Österbottens kontakter

västerut var direkta. Åbo skymtar endast fram några gånger genom äldre kamraters och lärares berättelser, ibland metonymiskt som Aura.⁷⁷

Där planerna hade förverkligats levde resultatet inte alltid upp till visionerna: Helsingfors var monumentalt bara ställvis, de små stadsgårdarna vid de breda gatorna verkade diminutiva i jämförelse med t.ex. senatshuset (färdigt 1822) och universitetsbyggnaden (1832).⁷⁸ Ansatser till storstadslig arkitektur fanns t.ex. i Societetshuset (1833), men staden präglades fortfarande av låg trähusbebyggelse både i fråga om äldre gårdar och de flesta privata nybyggen. Det typiska bostadshuset i Helsingfors var ett trähus i en våning, med fasad och en port mot gatan samt en innergård med nödvändiga uthus.⁷⁹ Staden växte kraftigt under 1800-talets första decennier även om takten temporärt mattades av kring 1845.⁸⁰

Bebyggelsen hade sedan 1600-talet varit koncentrerad till Kronohagen, kring torget och kyrkan, men expanderade nu mot både söder och väster.⁸¹ Särskilt stadsdelen i söder, Gardesstaden kring Finska gardets kasern (1825), var central för Topelius under studietiden eftersom hans släktingar och vänner, Rosenkampffs och Thunebergs, bodde där och även han själv i flera omgångar. De nya västra stadsdelarna i Rödborgen och Kampen, där hantverkar- och arbetarbefolkningen bodde, figurerar däremot sällan i dagböckerna. Topelius gick vilse i trakten kring Sandviken under sin första dag i Helsingfors och senare fångade han fjärilar i Rödborgen men för övrigt verkar de sydvästra delarna av staden ha varit ointressanta eller en smula suspekta.⁸² Den unge Topelius dagliga liv försiggick på ett begränsat område: de flesta ställen han frekventerade fanns inom en radie på 600 meter från Senatstorget, på en areal som motsvarade en tredjedels kvadratkilometer. Området sammanföll med det nya Helsingfors som präglades av storslagna byggnader för militär, förvaltning, utbildning och kyrka. Helsingfors fortsatte visserligen att existera som sjöfarande handelsstad, men tonen i staden sattes under 1830-talet av militären och det växande antalet ämbetsmän och universitetslärare.

Landskapet runt denna kart till huvudstad var för det mesta kargt. Moar och kärr alternerade med kala eller tallbevuxna klippor som präglar Finska vikens kust och skärgård. I väster låg den nyligen anlagda begravningsplatsen vid Sandudd, och Lappvikens sjukhus under uppbyggnad (öppnades 1841). I nordväst låg Tölö med berg, skogbevuxna dälдер och kärr men också ett lummigt område vid Tölövikens som var ett populärt utflyktsmål för stadsborna. Strax norr om Kronohagen och det kala Broberget låg och ligger universitetets botaniska trädgård och Sällskapsträdgården med värdshus. Sällskapsträdgården kallades senare Kajsaniemi-parken efter restauratrisen.

Nordost om staden, på andra sidan Långa bron i Vallgård, fanns betesmarker för stadsbornas boskap, landsvägen ut ur staden samt några villor. Söder om stadskärnan tog ett annat Helsingfors form: bland Ulrikasborgs karga klippor anlades ett badhus med brunnshus och park mot slutet av 1830-talet. Brunnshuset blev en av mittpunkterna för sällskapslivet och förebådade Helsingfors roll som kurort med internationell prägel.⁸³

Stadslivet: kultur, nöjen och socialt sammanhang

Liksom i skildringarna från Nykarleby upptar det sociala livet en framträdande plats i Topelius dagboksanteckningar från Helsingfors. Skillnaden är främst att hans närmaste umgängeskrets i Helsingfors hade en annan karaktär och expanderade betydligt med tiden. Privatisten som kände en handfull skolkamrater blev magister med allt flera egna bekantskaper. Hans första stödjepunkter var helpensionen hos familjen Runeberg och f.d. informatorn Blank. Senare var det mostern Augusta Rosenkampffs familj och dess krets i Helsingfors. Det övriga umgänget bestod företrädesvis av kamrater ur nations- och studielivet. Förutom det privata sällskapslivet fanns, särskilt i förhållande till Nykarleby, ett ganska rikt utbud av offentliga nöjen. Topelius beskriver utförligt konserterna, balerna, danserna och teaterföreställningarna. Till de mer vardagsnära formerna av offentligt liv hörde de olika bespisningar och utskänkningar som Topelius besökte. Bland dem fanns allt från små krogar och värdshus till restauranger och stadens societetshus. Topelius anteckningar från besöken på etablissemanen bildar ett beskrivande tvärsnitt av den växande huvudstadens restaurangliv på 1830-talet.

Kulturliv och stadsliv, privata och offentliga nöjen

Topelius dagboksanteckningar från Helsingfors kan ses som en krönika över ett framväxande borgerligt samhälles sällskapsliv – en försvarlig del av anteckningarna skildrar, ofta detaljrikt, teater- och konsertbesök, offentliga och privata danser samt olika högtider, t.ex. kejsarbesök och universitetets 200-årsjubileum med promotion 1840. Evenemangen i Helsingfors skiljer sig från dem i Nykarleby till både framtoning och art. Framförallt var kulturlivet livligare i Helsingfors. Teaterföreställningar, konserter och balar fick ett uppsving på 1830–1840-talen när tjänstemannasamhället och universitetet hade etablerat sig, och ryska och baltiska turister flitigt besökte staden.⁸⁴ Teaterhusets och Societetshusets byggande på privata initiativ, 1827 respektive 1833, var båda tecken på att ett borgerligt liv började ta form, det var inte längre bara statsmakten som var byggherre i Helsingfors.

Zacharias Topelius teaterintresse har behandlats utförligt av forskningen.⁸⁵ I det följande berörs teatern utifrån de upplevelser han antecknade i dagböckerna. Teaterkonsten i Finland var fullständigt beroende av resande teatersällskap, och Helsingfors teaterliv var tämligen livligt tack vare kontakterna till Reval och S:t Petersburg och deras tyska teatrar.⁸⁶ Förutom tyskspråkiga sällskap reste svenska teatersällskap och Carl Wilhelm Westerlunds inhemska trupp runt i landet.⁸⁷ Till dessa truppers intresse att besöka Helsingfors bidrog i väsentlig grad det nya, våren 1827 öppnade, teaterhuset i Esplanadparken.⁸⁸ Oftast befann sig en trupp i taget i staden under en spelperiod, men det hände att två sällskap samtidigt konkurrerade om publikens gunst.⁸⁹ Samma trupper, särskilt Westerlunds, besökte ibland Nykarleby under turnéerna och uppträdde bland annat i rådmannen Lithéns ria.⁹⁰

Pjäserna som gavs var ofta komedier, familjemålningar och musikskådespel, och kallades »spectakel» av samtiden. De var ofta författade på tyska eller översatta till tyska med titlar som *Der Postillon von Longjumeau*, *Fra Diavolo*, *Der Freischütz*, *Das Leben ein Traum* men också verk på franska och italienska förekom, t.ex. operan *Norma*.⁹¹ De svenskspråkiga pjäser som spelades av det inhemska sällskapet var ofta samtida översättningar från tyskan även om den gustavianska tidens dramer också förekom. Nyare svenska pjäser spelades främst av de svenska sällskapen.⁹² Programmet var med andra ord kontinentalt.⁹³ Tidens stil hade en förkärlek för melodram, det överdrivna och det fantastiska. Replikerna saknade naturlighet och något ensemblespel förekom inte. Pjäserna representerade en eskapistisk vision med rövarhövdingar, spioner, prinsessor och försvunna syskon som plötsligt kommer till rätta.⁹⁴

Topelius var inte helt obekant med teater eftersom han sett skådespel både i Nykarleby och i Uleåborg. Han stiftade tidigt bekantskap med Helsingfors teaterliv. Redan i slutet av oktober 1832 hade han sett *Slätter-Ölet, eller Kronofogdarne*. Under vårterminen 1833 var teaterbesöken 15 till antalet och med högst två veckors uppehåll mellan besöken. Senare års anteckningar visar ett liknande mönster – Topelius var en flitig teaterbesökare när tillfälle gavs. Spektaklen gjorde skäl för sina namn och roade studenten med bland annat en pantomimfäktning och en »skön» slutscen där scenfästningen exploderade i fyrverkerier och bengaliska eldar.⁹⁵ Men teaterintresset fick också drag av teaterkritik. Topelius såg flera uppsättningar av samma verk och kunde på så vis jämföra de olika teatertruppernas färdigheter, och vissa pjäser såg han flera gånger.⁹⁶

Till det offentliga livets nöjen hörde också konserter som gavs av både stadsbor och resande artister. Också här samverkade tjänstemannasamhällets

etablering i huvudstaden med kulturlivets framväxt. De tidigare decennierna hade nämligen utmärkts av ett tämligen anspråkslöst musikliv.⁹⁷ Societetshuset och universitetshuset var väsentliga eftersom de erbjöd utrymmen för större tillställningar, festsalarna tjänade som stadens främsta konsertsalar.⁹⁸ Fredrik Pacius anställdes som musiklärare vid universitetet 1835, och bidrog till musiklivet med bl.a. organisatoriskt kunnande och kontakter.⁹⁹ När Topelius långfredagen 1835 djupt imponerad åhörde Louis Spohrs oratorium »Die letzten Dinge» var det ingen tillfällighet att det var i Societetshusets bräddfyllda sal och att orkestern och kören leddes av Spohrs elev Pacius.¹⁰⁰

Musiklivet dominerades liksom teatern av musiker på turné eftersom det varken fanns institutionsorkestrar eller -teatrar, Finska gardets musikkår undantagen.¹⁰¹ Musikerna som besökte Helsingfors var liksom skådespelarna ofta tyskar som verkade i Östersjöområdet, men även inhemska eller mer långväga gäster förekom.¹⁰² Dessutom var gränsen mellan konstarna suddig – en stor del av pjäserna var sångspel eller operor. Konsertaftnarna var organiserade på ett liknande vis som teatersällskapens skådespel med både abonnerade serier, d.v.s. ett slags säsongkort, och enstaka konserter.¹⁰³ Konsertbiljetterna förefaller ha varit dyra, en biljett kostade ofta 2 rubel, eller till och med 5 rubel vid den berömde norske violinisten Ole Bulls konsert, medan en teaterbiljett inte behövde kosta mer än 18 skilling, motsvarande knappa 50 kopek.¹⁰⁴ Konserterna var emellertid populära och ofta emotsedda, t.ex. föregicks Bulls konsert av entusiastisk rapportering i pressen och en dito dagboksanteckning.¹⁰⁵

Musiklivet var ändå inte i lika hög grad som teatern beroende av resande artister. Musiken var självskriven i de borgerliga hemmen under 1800-talet och därför fanns en tämligen stor skara amatörmusiker som gav konserter, särskilt efter att Pacius grundat Musikaliska sällskapet.¹⁰⁶ Musikintresset och -fostran hörde till den s.k. Hausmusik-traditionen med pianot i centrum. Det hörde till god ton att både män och kvinnor inom borgerskapet kunde spela piano, och man musicerade ofta i en familje- eller vänkrets.¹⁰⁷ Det amatörmässiga musicerandet kunde också få offentliga- och halvoffentliga former som Musikaliska sällskapet eller det sångsällskap inom Österbottenska avdelningen där Topelius ingick.¹⁰⁸ Musicerande hörde vardagen till och han spelade piano, på ett eget eller andras, under hela sin studietid såväl i Helsingfors som i Nykarleby.¹⁰⁹ Musiken som spelades var ofta samtida. Den hade gärna populära drag; stycken ur operor och skådespel spelades allmänt i hemmen, ofta så att bekantskapen med musiken föregick pjäsen.¹¹⁰ Repertoaren en kväll i oktober 1838 hos Hammarins i Nykarleby ger prov

på salongsmusiken, t.ex. spelades Mozart, Boieldieu, Hérold och Auber. De flesta styckena var hämtade ur operor i pianoarrangemang, framtagna för musicerande i hemmen.¹¹¹ Ofta spelades potpurrier, d.v.s. musikstycken som sammanfogades av flera melodier. Topelius grundade tillsammans med kamrater ett privat sångsällskap våren 1836, synbarligen inspirerad av Pacius, för att sjunga för »vårt eget höga nöjes skull, och i synnerhet för att i vår kunna sjunga något ute i det fria».¹¹²

I likhet med musik- och teaterlivet, representerade balerna en glidande skala mellan offentligt och privat. De publika balerna speglade samhällets hierarkier och var öppna endast i den bemärkelsen att de välkomnade en viss grupp personer utan särskild inbjudan, t.ex. hade det lägre borgerskapet sina s.k. mufbaler, och det högre borgerskapet tillsammans med senats- och universitetstjänstemännen de s.k. picknickerna.¹¹³ Studenterna kunde däremot rätt obehindrat delta i de baler de ville.¹¹⁴ Förutom de publika balerna fanns privata baler som de förmögna förväntades anordna.¹¹⁵ Inom Topelius Helsingfors krets var det närmast Rosenkamps som arrangerade baler som samlade storfurstendömet ekonomiska och politiska elit.¹¹⁶ Liksom i Nykarleby hade balerna och bjudningarna en viktig roll för ståndssammanhållningen, det sociala kapitalet och därmed reproduktionen av den egna sociala sfären.¹¹⁷ Det här förklarar åtminstone till en del de klara avgränsningarna för deltagande, i synnerhet nedåt på rangskalan.

Eftersom danstillställningarna intog en så central plats i samhället var dansandet en självklar social färdighet som barn i högre samhällsklasser började drillas i redan tidigt.¹¹⁸ Under sitt första år i Helsingfors deltog Topelius i ytterligare dansundervisning och besökte också ganska flitigt baler i staden.¹¹⁹ Ur dagböckerna framgår att han ändå trivdes bättre vid danserna och bland ungdomen i Nykarleby, eftersom det rådde en mer otvungen stämning där.¹²⁰ Själva dansen var en oundgänglig del av umgänget på båda orterna och en del av dansen, särskilt i kadriljerna, gick ut på att visa upp sig och betrakta andra. Vid andra danser, som potpurrien, var olika lekfulla uppgifter ett betydande inslag medan man i fransäsen valde ut den danspartner man gillade bäst.¹²¹ En persons, särskilt en kvinnas, anseende och äktenskapsutsikter påverkades av hur hon förde sig vid danserna.¹²² Danserna med tillhörande ceremonier – hur man presenterade sig, bjöd upp till dans, var man placerade sig i dansformationen – manifesterade också personers rang och sociala ställning i det intrikata sammanhang som ståndssamhällets hierarki utgjorde.¹²³

De storstilade balerna och högtiderna i anslutning till stat och universitet var utmärkande för Helsingfors. Ställningen som storfurstendömet huvud-

stad inramade dem med en statlig betydelse som gav de olika begivenheterna en särskild symbolisk tyngd. Ett av de pregnantaste exemplen är universitetets 200-årsjubileum 1840. Festligheterna pågick i en vecka, fakulteternas promotioner avlöste varandra liksom supéerna och balerna, deltagarna räknades i tusental. Ett av syftena var att visa för både ryska och svenska representanter att storfurstendömet hade en egen särpräglad karaktär där gamla institutioner framträdde i nya och värdiga former.¹²⁴ Topelius skildrar jubelfesten och promotionen, där han fick sin magisterkrans, uppmärksamt med öppet sinne för hur estetiken, ceremonielet, den akademiska, borgerliga och patriotiska symboliken samverkar hos individen: »den som såg och tänkte detta, kunde omöjligt blifva känslolös för den skönhet och det intresse som denna fest ägde icke blott för Finland ensamt, utan för hela den civiliserade världen».¹²⁵

Det offentliga rummet inskränkte sig inte till bal- och teatersal. Det öppnaste rummet i offentligheten var stadens kyrkor som samlade invånarna till den s.k. allmänna gudstjänsten alla söndagar. I samband med den kungjordes sådant som rörde församlingen, som avlidna, födda och till äktenskap förelysta, men också offentliga meddelanden som rörde lokalsamhällets eller rikets ärenden överlag. Stadens främsta kyrka var Helsingfors lutherska kyrka vid Andrégatan (sedermera: Gamla kyrkan, Lönnrotsgatan) som byggdes efter att Ulrika Eleonora kyrka i närheten av dåvarande Stortorget hade rivits 1827. Kyrkan var skådeplatsen för viktiga offentliga ceremonier. När stadens honoratiores gifte sig eller jordfästes samlades allmänheten vid kyrkan och begivenheterna ansågs som ett folknöje.¹²⁶

Andra kyrkor i staden var mindre offentliga: grekisk-ortodoxa kyrkan på Unionsgatan lockade särskilt påsktiden nyfikna icke-ortodoxa stadsbor och studenter som försökte slinka in men oftast måste nöja sig med att betrakta mässan och processionerna utifrån.¹²⁷ Militärförsamlingarna, Första finska sjöekipaget och Finska gardet, hade sina respektive garnisonskyrkor. Topelius kunde tack vare sina kontakter till Blank som var informator i officersfamiljen Thuneberg ibland besöka Finska gardets kyrka som var belägen i själva kasernens tredje våning.¹²⁸

Närvaro vid gudstjänster påbjöds av både Kyrkolagen (1686) och Missgärningsbalken (1734), även om ett visst tolkningsutrymme fanns.¹²⁹ Också universitetets disciplinsreglemente påbjöd studenterna gudstjänst men det är uppenbart att de olika lagarna och förordningarna inte efterlevdes så noga.¹³⁰ Topelius verkade inte heller bekymra sig särskilt mycket då han inte besökte söndagsgudstjänsten och anteckningarna om »okyrika» tilltog med tiden.¹³¹ Detta sagt var det inte ovanligt att Topelius gick i kyrkan. Han kommenterar

ofta predikan i dagboken, och anmärker syrligt om han ansåg att den inte höll måttet: Helsingforskaplanen Lange ansåg han predika en »upvärmad wattig själaföda».¹³²

Till de mer världsliga nöjena hörde kortspel, som var ett allmänt tidsfördriv för studenterna, även för Topelius. Spelen var till övervägande del hasardspel, d.v.s. spel med pengar som insats, även om summorna oftast var små. Myllymatti, mjölnarmatte, förefaller ha spelats bara för nöjes skull. Spelen med insatser var killespel som kucku och kambio samt spel baserade på sticktagning som träkarl, mulle och boston.¹³³ I den offentliga debatten ansågs kortspelen fördärliga särskilt för ungdomen dels för att de innebar ekonomiska risker, dels för att de ansågs kränka tanken att endast ärligt och hårt arbete borde belönas.¹³⁴ Man hade genom lagstiftning försökt reglera kortspel åtminstone sedan 1700-talets början och under 1830-talet var ett allmänt förbud mot spel med penninginsatser i kraft.¹³⁵ Inställningen verkar ändå ha varit tillåtande och även om Topelius själv reflekterade över spelet som ett slöseri med tid fortsatte han med det, i likhet med krets han tillhörde. I Nykarleby förekom t.ex. boston och träkarl vid de olika mindre och större bjudningarna.¹³⁶ Tidsvittnen såg inte nödvändigtvis spelen som onödigt tidsfördriv eller som en last inriktad på att plundra medmänniskor utan som en form av umgänge, på ett liknande sätt som danserna, varom benämningen konversationsspel vittnar.¹³⁷

Ett socialt sammanhang i Helsingfors – familjen Rosenkampffs krets

Studenten Topelius främsta kontakt i Helsingfors till släktnätverket var familjen Rosenkampff där han var en ständig gäst.¹³⁸ Friherre Carl Rosenkampff gifte sig 1834 med Topelius moster Augusta Turdin. Det Rosenkampffska hemmet blev för Topelius en ingång till huvudstadens högre kretsar.¹³⁹ Carl Rosenkampff var chef för Strömmrensningsskåren, föregångare till direktionen för väg- och vattenkommunikationerna, och var därmed en av de höga ämbetsmännen i storfurstendömet. Familjens hus vid Kaserntorget, i hörnet av Fabiansgatan och Södra Magasingatan, var en mötespunkt för ämbetsmän och militärer. Topelius deltog åtminstone några gånger i de stora supéerna och middagarna som Rosenkampffs ordnade och där huvudstadseliten samlades.¹⁴⁰ Sådana stora svep hörde emellertid till undantagen och de flesta middagarna hos Rosenkampffs var småskaliga men desto frekventare. Gästerna var ståndspersoner, ibland illustra som arkitekten och intendenten Carl Ludvig Engel, men oftast mindre namnkunniga vänner, kolleger och bekanta.¹⁴¹ Betydande inslag bland gästerna var österbottningar som befann

sig på kortare eller längre besök i Helsingfors, som byggmästaren Kantlin som övervakade bygget av Nikolajkyrkan.¹⁴² Den tredje gruppen var militärer från Finska gardet eller strömmrenningskåren.¹⁴³

»Rosenkampffs», i dagböckerna, erbjöd också något av ett surrogat där Topelius tillbringade mycket tid. Tidvis åt han nästan dagligen middag hos familjen och förutom att middagarna var socialt betydelsefulla avlastade de också studentens kassa.¹⁴⁴ Carl Rosenkampff befann sig ofta på resor i landet å tjänstens vägnar och Topelius umgicks då med barnen med mostern Augusta och sysslingen Jeana Backman som var husmamsell i familjen.¹⁴⁵ Han besökte hemmet ibland ensam, ibland i sällskap med kamrater, företrädesvis Jakob Blank, och kvällarna han tillbringade där ger en god bild av hur man sysselsatte sig i en privat krets: man spelade kort, rökte, musicerade och läste högt.¹⁴⁶ Ett intryck av hemtrevlig atmosfär gör sig gällande i beskrivningarna.¹⁴⁷ Det verkar som om ståndssamhällets skrankor var lägre där: Jeana Backman deltog i det informella umgänget trots att hon befann sig någonstans emellan tjänstefolk och herrskap.¹⁴⁸

Rosenkampffs stödde Topelius förutom genom kontakter och middagar även på andra sätt. Carl Rosenkampff var ett viktigt ekonomiskt stöd för Topelius som kunde lita på en försträckning vid behov.¹⁴⁹ Vid andra tillfällen agerade Rosenkampff bank och försåg Topelius med kontanter hemifrån.¹⁵⁰

Rosenkampffs var inte den enda kontaktytan till Helsingforssamhället. Topelius tidigare informator Jakob Blank introducerade Topelius till flera bekantskaper, bland annat familjerna Strömborg och Thuneberg.¹⁵¹ Studenten Topelius bodde hos Strömborgs som inackorderad och undervisade sonen Edgar i gengäld. Hos familjen Thuneberg blev Topelius en ofta sedd gäst, och han hade ett gemensamt musikintresse med flera familjemedlemmar. Hos dem ordnades mindre danser och samkväm där Topelius stiftade bekantskap med unga damer ur Helsingforssocieteten, inte minst dottern i familjen, Ida Thuneberg.¹⁵² En tredje bekantskap i Helsingfors var familjen Wikstedt på Skatudden, där hustrun var befryndad med familjen Lithén. Topelius hörde också där till middagsgästerna men hans besök förefaller ha blivit mer sällsynta med tiden.

Från tejungfrun till Societetshuset – utbudet av mat och dryck

Topelius bekantade sig tidigt med stadens serveringar. Redan den första kvällen i Helsingfors åt han middag hos Kajsa Wahllund i gamla rådhusets källare. En vecka senare besökte han tejungfrun vid Skolgränden strax norr om Senatshuset för första gången.¹⁵³ Båda besöken var karakteristiska för

studenten Topelius besök på restaurationer under studietiden: dels återkom båda, tejungfrun ibland nästan dagligen, visiten hos Kajsa Wahllund och andra ställen lite mer sällan; dels visar anteckningarna om besöken vad man kunde vänta sig av utbudet.

Besöken på restaurang och värdshus är inte dagliga, men regelbundna. I början handlade de säkert om den nyvunna frihetens behag eftersom Topelius tack vare inackorderingen hos Runebergs inte var hänvisad till bespisningar och restauranger. Topelius var inte heller senare beroende av restaurationerna tack vare en stående inbjudan att äta middag hos familjen Rosenkampff. De flesta måltider förefaller Topelius ha intagit hos släktingar och bekanta eller där han bodde, antingen så att hyran inkluderade bespisning eller att så måltider hämtades till honom.¹⁵⁴ Han besökte alltså restauranger, värdshus och konditorier för nöjes skull. De tidiga besöken hos tejungfrun och på rådhuskällaren representerar två poler på skalan: den enkla serveringen där man bara fick dryck eller någon mindre munsbit medan rådhuskällaren hade ett bredare utbud. Tejungfrun, också kallad Caffemaja, var ett kafé med nästan exklusivt akademisk kundkrets.¹⁵⁵ Föreståndaren Ulrica Allén hade påbörjat sin rörelse i Åbo och flyttade med universitetet till Helsingfors 1828. Hon serverade kaffe, te och varm choklad men ingen alkohol, och hade öppet från morgon till kväll. Dessutom hade hon dagstidningar och serverade på kredit vilket studenter som ständigt hade brist på kontanter visste att uppskatta. Topelius besökte periodvis tejungfrun nästan dagligen, som i mars 1833, och satt där ibland ensam, men oftast i sällskap av andra studenter.¹⁵⁶ Av allt att döma var tejungfrun en av de första viktiga mötesplatserna för studenterna i den nya universitetsstaden.¹⁵⁷

Rådhuskällaren var ett slags bättre restauration som enligt lag skulle finnas i varje stad.¹⁵⁸ Den representerade ett utvecklingskede inom restaurangbranschen som höll på att ge vika för en mångsidigare lokal. Det var societetshuset, avsett både för sällskapsliv i form av offentligt umgänge, baler, konserter och högtider, och för logi, mat och dryck, allt inom den rätta kretsen.¹⁵⁹ Det är talande att dessa två existerade parallellt i Helsingfors under Topelius studietid. Societetshuset, som inledde verksamheten 1833, vittnade om Helsingfors utveckling som centralort medan stadskällaren representerade en enklare, äldre tradition mer ägnad en provinsiell handelsstad med anspråkslösare socialt liv.

Mellan kafé och societetshus fanns ett brett utbud av olika värdshus, bland dem bör konditorierna särskilt nämnas. Helsingfors lockade till sig ett antal inflyttade konditorer under 1800-talets första decennier: Bandy,

Catani, Clopatt, Menn, Kestli. De drev värdshusrörelser av bättre klass, riktade till den växande skaran stånds personer i huvudstaden Helsingfors.¹⁶⁰ Topelius besökte dem företrädesvis för att inta drycker: choklad, madeira, mjöd, punsch, porter.¹⁶¹ Men konditorierna serverade också mat och trakterade gästerna med salongsmusik.¹⁶² Andra ställen för festliga middagar var t.ex. Hôtel du Nord vid Senatstorget och instrumentmakaren Nathans värdshus på Alexandersgatan. Tillsammans med Brunns huset (öppnat 1840) och Societetshuset som de förnämsta, utgjorde dessa de främsta scenerna för det akademiska umgängeslivet.¹⁶³

Flera av de lite enklare värdshusen, ibland kallade spiskvarter, var uppkallade efter sina ägare, ofta änkor, liksom Strandbergs och Åhrstedts, medan andra hade mer fantasifulla namn som America, Stadt London och Stadt Hamburg. De var ofta både utskänkingar och logi. Vad namnet än var tjänade de som vardagliga middagsrestauranger och som lokaler för diverse »blusningar».¹⁶⁴ Vi vet inte vad de serverade i matväg, annonserna i tidningarna omnämner endast undantagsvis vad som stod på menyn.¹⁶⁵ Periodvis avtalade Topelius om regelbundna måltider på spiskvarter.¹⁶⁶

De olika utvärdshusen bildar en kategori för sig. Kajsa Wahllunds restaurang i Sällskapsträdgården (numera: Kajsaniemiparken) öppnades 1837 och var den kändaste och mest akademiskt präglade. Det fanns andra, bland annat Wahllunds Sparbanken på Broholmen och Stålhanes Tölö värdshus som låg utanför staden men var ändå lätta att ta sig till, man kunde t.ex. låta sig ros från Långa bron till Tölö. Utvärdshusen var sommarrestauranger som också var scener för bland annat fyrverkerier, salongsmusik och danser.¹⁶⁷

Utöver värdshusen fanns dessutom en brokig samling av mer eller mindre lagliga utskänkingar som inte annonserade i tidningarna och som företrädesvis besöktes av allmoge. De skymtar fram ibland i dagboks materialet. Vid en promenad ut ur staden på insektsamlarfärd kom Topelius till Lillhoplax by och besökte en skomakare som hade drivit en olaglig krog men nu inskränkte sig till det lagliga med bespisning som bestod av mjölk, ägg, bröd, smör och kaffe.¹⁶⁸ Också stadslivets nattsida visar sig stundom: Värdshuset i Sörnäs, »Sörnäs villa» hörde till de mindre välrenommerade men av studenter och andra stadsbor frekventerade ställena i stadens omedelbara omgivning där man bedrev utskänking och prostitution.¹⁶⁹

STUDENTEN OCH STUDIerna

Universitetet och studenterna gav Helsingfors en särprägel sedan universitetet flyttat till staden 1828 och den ståtliga huvudbyggnaden vid Senatstorget blev färdig 1832. Lärare och studenter var ett synligt inslag i stadsbilden trots att de inte utgjorde en stor skara – studenterna var bara drygt 440 till antalet under Topelius studietid, d.v.s. några procent av stadsbefolkningen.¹⁷⁰ Studenternas villkor, både studie- och levnadsmässigt, var en blandning av både gamla förhållanden och framväxande tendenser.

Studierna

Bakgrunden till att Zacharias Topelius förbereddes för studentexamen i Helsingfors var att Uleåborgs trivialskola, där han inlett skolgången 1829, hade mist rätten att utexaminera studenter 1830. Det nyss grundade Åbo gymnasium hade övertagit denna rätt men modern och farbrodern Gustaf Toppelius, som anförtrotts ansvaret för brorsonens utbildning, valde på kusinen och informatorn Frans Toppelius inrådan att skicka Topelius till Helsingfors för att förberedas för examen privat hos Johan Ludvig Runeberg.¹⁷¹ Denne stod för undervisningen medan tidigare informatorn Blank, som studerade och bodde i Helsingfors, höll ett öga på eleven. Topelius inkvarterades hos familjen Runeberg tillsammans med fem andra pojkar.¹⁷² Studierna hos Runeberg förefaller inte ha varit betungande, och de bestod företrädesvis av läsning på egen hand och förhör.¹⁷³ På fritiden ägnade Topelius sig åt att läsa romaner, gå på teater och konditorier, leka och göra ofog tillsammans med kamrater.¹⁷⁴ Efter knappt nio månaders studier fick han avgångsbetyg av Runeberg den 28 maj 1833 och kunde förhöras av universitetets studentexamensutskott.¹⁷⁵ Examen var den 4 juni och förrättades muntligt. Topelius förhördes åtminstone i troslära och kyrkohistoria, logik, aritmetik och geometri, historia och geografi samt latin.¹⁷⁶ Han godkändes med det medelgoda vitsordet approbatur cum laude och fick sitt studentbrev dagen därpå, 5 juni. Följande dag skrev han in sig i Österbottniska avdelningen.¹⁷⁷

Topelius påbörjade sina studier vid universitetet i oktober 1833 efter sommarferier på Kuddnäs. Han planerade då att bli läkare liksom fadern. Universitetets nya statuter från 1828 stadgade att en filosofie kandidatexamen med tillhörande magistergrad var universitetets grundexamen och förutsättningen för studier vid universitetets övriga fakulteter.¹⁷⁸ Till kandidatexamen hörde en examen i teologi, ett skrivprov pro exercitio och ett skrivprov pro gradu, en disputation pro exercitio samt själva examen som bestod av särskilda förhör

hos respektive professor och ett gemensamt förhör i fakultetens samtliga elva ämnen.¹⁷⁹

Undervisningen var dels offentlig och gratis, dels privat. Professorerna föreläste offentligt under en timme varje måndag, tisdag, torsdag och fredag.¹⁸⁰ De privata föreläsningarna och övningarna, kollegierna, var belagda med en fast avgift på 3 rubel silver 33 $\frac{1}{3}$ kopek för fyra timmars undervisning per vecka under en termin.¹⁸¹ Undervisningen pågick under höstterminen som började den 15 september och slutade den 15 december och vårterminen som började den 15 januari och slutade den 23 juni.¹⁸² Dessa datum avspeglar inte det akademiska läsårets verklighet eftersom undervisningen varken påbörjades eller avslutades punktligt då.¹⁸³ Topelius iakttog dem inte heller, det visar datum för hans resor till och från Helsingfors. Han återvände oftast från julferierna vid månadsskiftet januari–februari.¹⁸⁴ I september var det däremot viktigt att närvara vid inskriptionen och stipendiatuppropet eftersom den som uteblev riskerade en tillrättavisning i det första fallet och förlust av stipendium i det senare.¹⁸⁵

Topelius kallar både privat och offentlig undervisning för kollegier, för det mesta utan åtskillnad.¹⁸⁶ Anteckningarna om studier är talrikast under de första studieåren. Dels deltog han flitigast i undervisningen då, dels verkar studierna senare ha blivit en rutin som kunde kvitteras med mer knapphändiga anmärkningar: »Rein» eller »ORein».¹⁸⁷ Topelius inställning till undervisningen verkar också ha blivit mer pragmatisk när han i september 1839 konstaterar att han bevisar föreläsningarna »mest för fides».¹⁸⁸ Däremot kan man inte dra slutsatsen att Topelius intresse för själva studierna skulle ha svalnat eftersom han rapporterar tämligen noggrant om hur disputationer, pro exercitio- och pro gradu-skrivningar förlöpt.¹⁸⁹

De offentliga disputationerna hade en viktig roll vid universitetet och skedde fortfarande oftast på latin.¹⁹⁰ Topelius bevistade disputationer i flera olika ämnen, bland annat en inom förlossningskonsten.¹⁹¹ Topelius själv behärskade latinet ledigt tack vare studier sedan tidig skolålder och han hade läst de antika auktorerna, både grekiska och romerska, på originalspråken.¹⁹² Därför kunde han också kosta på sig att påtala en docentdisputands kläna latin.¹⁹³ För övrigt hade latinets hegemoni vid universitetet brutits och statuterna från 1828 medgav föreläsningar på något språk »som de flesta åhörare förstå» och av allt att döma föreläste flera av professorerna på svenska.

I början av studierna inriktade Topelius sig på kemin. Redan innan han antagits som student närvarade han vid »Bonsdorfs collegium» och fortsatte att delta i dem, troligen med läkarplanerna i tankarna.¹⁹⁴ När han småningom

inledde en omorientering bevarade han fortfarande ett slags förkärlek för kemin och professor P. A. von Bonsdorff. Han förargade sig över att hans ansträngningar belönades med ett, i hans tycke, för lågt vitsord vid kandidatexamen av den tillförordnade professorn Moberg.¹⁹⁵ Men kemin varken var eller förblev hans enda intresse. Dagböckerna vittnar redan tidigt om Topelius intresse för historia och hans engagemang mognade under professor Reins föreläsningar som han uppskattade.¹⁹⁶ Ibland ingår inlevelsefulla beskrivningar av innehållet, t.ex. av en föreläsning om kriget 1808–1809.¹⁹⁷ I de senare dagböckerna ingår sammanfattande betraktelser i slutet av året där Topelius reflekterar över året som gått ur världspolitiskt och -historiskt perspektiv.¹⁹⁸

Läsning vid sidan av studierna

Topelius läste flitigt vid sidan av studierna, dels aktuell skönlitteratur, dels äldre verk. Han hade sedan skoltiden i Uleåborg varit en litterär allätare. Tack vare sin relativt tryggade ekonomi kunde han också kosta på sig att köpa böcker. De kunde inhandlas på flera sätt och Topelius utnyttjade åtminstone stadens två bokhandlar, Wasenius och Frenckells, de regelbundet förekommande auktionerna på döds- och konkursbon samt prenumerationer på de svenska läsebiblioteken, Kabinettsbibliothek af den nyaste litteraturen och Hiertas Läsebibliothek af den nyaste utländska litteraturen i svensk öfversättning.¹⁹⁹ Han följde uppmärksamt med den samtida europeiska litteraturen och av dagböckerna framgår att han diskuterade olika litterära spörsmål både med studiekamraterna i Helsingfors och med vännerna hemma i Nykarleby, där högläsning i hemmen var ett stående inslag.²⁰⁰ Men också privata resonemang om litteraturen ingår i dagböckerna där han kommenterar det han läst.²⁰¹

På det hela taget engagerade den nyare litteraturen Topelius mer än de romerska och grekiska klassikerna som han verkar ha läst mest för den akademiska övningens skull. Särskilt slukade Topelius rövar- och skräckromantik och historiska romaner av författare som Victor Hugo, Walter Scott och Edward Bulwer-Lytton. Bland svenska författare läste han särskilt C. J. L. Almqvists *Törnrosens bok* som dyker upp både som hänvisningar och som citat eller motton för att uttrycka sinnesstämningar i dagböckerna.²⁰²

Studentliv

Topelius var med sin österbottniska härkomst en självskriven medlem, eller civis, i Österbottniska nationen och deltog med intresse i verksamheten under studietiden. Nationernas, eller avdelningarnas, som de under den aktuella

perioden officiellt hette, enda roll var emellertid inte att vara sällskapsföreningar för studenter med gemensam geografisk härkomst. De var en gammal institution och hade grundats kort efter universitetet med syfte att bevaka studenternas flit och moral.²⁰³ Inspektorn, en av universitetets ordinarie professorer, samt kuratorn, en graduerad, ledde avdelningarna vid sammankomsterna. Avdelningarna hade en disciplinär roll genom att de utfärdade intyg över studenternas vandel som krävdes t.ex. när en student skulle ta ut sin examen.²⁰⁴ Försumlighet i studier eller underlåtenhet att betala skulder till privatpersoner, universitetet eller avdelningen kunde alltså straffa sig på ett kännbart sätt för studenten.²⁰⁵

Nationerna hade också en roll vid studierna: Österbottniska avdelningen ordnade övningsdisputationer och höll sig med ett bibliotek. Disputationerna efterliknade universitetets, komplett med respondenter, opponenter och övrigt ceremoniel. Och liksom vid universitetet var latinet fortfarande förhärskande.²⁰⁶ Biblioteket som avdelningen upprätthöll var en viktig resurs, det innehöll både kursböcker och prenumererade tidningar som cirkulerade bland cives eller kunde läsas på nationslokalen.²⁰⁷ Topelius utnyttjade biblioteket som fanns i anslutning till nationsrummen under hela sin studietid och var dess bibliotekarie 1840–1843.²⁰⁸ Nationerna bistod också mindre bemedlade studenter med handlån. Borgensmän var ofta avdelningskamrater och även Topelius ställde som en av de välbärgade upp flera gånger, till moderns stora förtret.²⁰⁹

Därmed inte sagt att avdelningarna uteslöt en kamratlig samvaro, som var särskilt viktig för studenter som inte hade ett eget kontaktnät i Helsingfors. De främsta högtiderna för avdelningen var terminsfesterna på senhösten och vårvintern, samt den för hela universitetet gemensamma majfesten.²¹⁰ Dessa är ofta tämligen utförligt skildrade i dagboken och präglas dels av de litterära bemödandena, tal och tävlingsskrifter, dels av brorskålar och ett liberalt alkoholbruk: »brorskålarne hade länge gifvit ökade anledningar att se botten i glasen» och »I öfrigt dracks, som wanligt, rätt tappert».²¹¹

Till den närmaste kretsen kring Topelius i Helsingfors hörde en grupp österbottningar som förutom den tidigare informatorn Blank bestod av August von Essen, Justus Staudinger, Julius Cederman, Odert Reuter, Carl Henrik Elfving och Jacob Wegelius. I sångsällskapet som bildades av Topelius med kamrater våren 1836 var alla österbottningar. På samma sätt bestod toddy- och kortspelssällskapet som Topelius umgicks med företrädesvis av nationskamrater. Sommaren 1839 tillbringade Topelius och några österbottniska kamrater på Löparö i Sibbo skärgård.²¹² Det gemensamma inom denna

krets bestod i en ganska homogen social bakgrund och en härkomst från ett tämligen begränsat geografiskt område; de flesta var söner till ståndspersoner och kom från kuststäderna i Österbotten eller städernas omland.²¹³

Österbottniska avdelningen var den största vid universitetet och universitetsledningen ville dela den i två. Officiellt skedde det på grund av storleken, men de verkliga orsakerna låg i olika disciplinbrott och den befarade oppositionsanda som lättare kunde uppstå i större sällskap.²¹⁴ Rektor Pipping och vicekansler Thesleff ansvarade för studentkåren och ville ogärna att den skulle väcka uppmärksamhet hos regeringen i S:t Petersburg. Avdelningens delning verkställdes 1837 efter att fem berusade österbottningar varit inblandade i en rysk gendarms död.²¹⁵ Ledningens attityd irriterade studenterna, och konflikterna med universitetets beslutsfattande organ, konsistoriet, syns även i dagböckerna. Bl.a. framgår det av ogillandet Topelius stundom uttryckte för rektorn och det uttalade föraktet för vicekansler Thesleff som han delade med andra studenter.²¹⁶

Pietismen, en väckelserörelse med rötter i Österbotten, förekom också inom Österbottniska avdelningen, även om den endast sporadiskt skymtar fram i anteckningarna om nationslivet.²¹⁷ Detta torde bero på att pietismens främsta krafter inom avdelningen var något äldre än Topelius. Somliga av dem hade redan påbörjat sin yrkesbana som präster eller hörde inte till Topelius omedelbara umgängeskrets.²¹⁸ Däremot är pietismen närvarande i anteckningarna från Nykarleby, efter att rörelsen började vinna fotfäste i staden vid slutet av 1830-talet.²¹⁹ Första tecknen på system Sofias intresse antecknas i dagböckerna 1839.²²⁰

Materiella villkor under studietiden

Bland studenterna hörde Topelius ekonomiskt och socialt sett till de privilegierade. Han behövde aldrig konditionera, d.v.s. vara villkorligt frånvaroanmäld för att vara informator; han kunde resa hem till ferierna; han var en gärna sedd gäst i flera borgerliga hem och hade tillgång till samhällets högsta kretsar; han behövde inte uteslutande förlita sig på studentbispisningar utan var en nästan daglig middagsgäst hos släkt och bekanta.²²¹ Av allt att döma levde studenten Topelius rätt gott men ändå inte över familjens tillgångar.

Hotet om kondition förekommer visserligen i breven mellan mor och son men det verkar mer som ett teoretiskt scenario än som en verklig risk.²²² Topelius studier finansierades med modern Sofias arv och inkomster. Breven förmedlar en bild av modern som en person som ibland kunde ha svårt att skaffa fram kontanter men förlitade sig på att hennes tillgångar var tillräckliga

för att garantera sonen en utbildning utan att någondera behövde skuldsätta sig.²²³ Förmaningar om sparsamhet förekommer, men betydligt viktigare verkar ändå ha varit att Topelius studier framskred och att han kunde fortsätta med en ståndsmässig livsföring där korrekt ekipering, danser, konsert- och teaterbesök, visiter och en adekvat kosthållning samt relativt bekväm inkvartering ingick.²²⁴

Under studietiden hyrde Topelius – för det mesta tillsammans med Jakob Blank – bostad terminsvis.²²⁵ De bodde i flera omgångar i geheimerådet Hjärnes gård vid Södra Esplanaden. Valet av logi var på många sätt typiskt: dels var Hjärnes gård ett känt studentlogis, läget var perfekt eftersom de flesta studenterna ville bo nära universitetet och det var vanligt att studenter delade bostad.²²⁶ Vårterminen 1836, då Topelius inte delade rum med Blank, bodde han i ett annat typiskt studentlogis: ett spiskvarter som förestods av en änka. Rummet var inrett med en säng, bord med stolar, bokhylla och en bläckbestänkt skrivpulp. Hyran, 10 rubel i månaden med uppsättning, var högre än den han betalade när han bodde tillsammans med Blank och läget vid Lilla Robertsgatan ganska långt från universitetet.²²⁷

Blank och Topelius delade logikostnader men ingick också i ett vardags-ekonomiskt bolag, där lån till och från var vanliga.²²⁸ Krediten kännetecknade för övrigt studenternas ekonomi, dels p.g.a. de trångmål studenterna ofta befann sig i, dels för att tillgången till kontanter ofta var sporadisk.²²⁹ Till skillnad från många andra studenter skuldsatte sig Topelius inte, så när som på mindre handlån från kamrater.²³⁰ Däremot besökte han tejungfrun på kredit, och betalade räkningen när kontanter åter fanns men detta var också allmän praxis.²³¹ När Topelius återvände till studierna efter sommar- eller vinterferier hade han kontanter hemifrån och fick mer per rekommenderade brev.²³² Vid akut behov kunde Topelius få kontanter via Rosenkampffs eller via Henrik Borgström som tack vare hustruns släktförbindelser till Gamlakarleby verkade ha varit något av en bankir för österbottningar i Helsingfors.²³³

De totala kostnaderna för ett läsår är svåra att beräkna exakt, men Topelius artikel i *Helsingfors Tidningar* från 1845 ger några ledtrådar. I artikeln fastställs att kostnaderna för nio månaders vistelse uppgick till 550–600 rubel bankoassignmentar.²³⁴ Summan stämmer tämligen väl överens med de ca 280 rubel Topelius själv använde höstterminen 1836 eller knappa 270 rubel höstterminen 1834, även om en del av detta enligt Topelius åtgick till övrigt.²³⁵ Andra samtida uppskattningar menade att man som student kunde klara sig med ca 300 rubel om året, och detta torde stämma för dem som inte hade andra alternativ.²³⁶

EPILOG – »DEN SVARTGRÖNA SOMMAREN»

Topelius stil i dagböckerna utvecklades under hela perioden mot en mer analytisk och litterär stil. Hans årsöversikter i de senare häftena kan ses som ett slags förstudier till de betraktelser och artiklar som journalisten Topelius senare publicerade i *Helsingfors Tidningar*. Efter nyåret 1841 finns inte dagböcker med dagliga anteckningar men Topelius förde senare olika privata årsvisa krönikor, t.ex. »Familje-Chrönika» där han skildrar familjelivets första år eller »Finlands krönika» som sammanfattar inhemska händelser. Det privata, dagboksaktiga annoterandet av vardagliga händelser försvinner inte helt efter nyåret 1841 men förpassas till korta almanackslika anteckningar under Topelius senare liv.²³⁷

Undantaget är sommaren 1842. Anteckningarna från den kallas därför av författaren »Den Svartgröna Sommaren 1842» och bakgrunden är de exceptionella omständigheterna med bästa vännen, handelsmannen Henrik Backmans död och den förestående förlovingen med Emilie Lindqvist.²³⁸ De täcker en dryg månad: juli 1842, några dagar i augusti och en inledande del om Backmans död. De är ett undantag också jämfört med Topelius senare anteckningar. Innehållet har en lågmäld ton och består i högre grad av självreflektion än de andra dagböckerna. Mycket är ändå lika: beskrivningarna av sällskapslivets begivenheter intar här liksom vid andra Nykarlebyskildringar en framträdande plats.

Fonden till den svartgröna sommaren bildas av Topelius examen, första lärospån som redaktör och förbindelsen med Emilie Lindqvist. Efter magisterpromotionen i juli 1840 och en vistelse i Nykarleby fortsatte Topelius studierna i oktober 1840. Han var inte tvungen att välja inriktning genast utan studerade finska, åhörde Blomqvist, professorn i lärdomshistoria och Rein, professorn i historia medan han funderade på sin framtida bana.²³⁹ I början av november 1840 beslöt han sig för att påbörja studierna för en licentiatexamen i historia för att förbättra sina chanser att få en lektorstjänst.²⁴⁰ Samtidigt, i januari 1841, inledde han en korrespondens med Emilie Lindqvist vars förbindelse med Backman upphört och vars förloving med vicehäradshövdingen John Snellman slagits upp.²⁴¹ Vid sidan av studierna fortsatte han vara aktiv inom Österbottiska avdelningen och valdes till bibliotekarie våren 1841.²⁴² Han författade också ett längre föredrag till avdelningens årsfest i november 1841, en historisk-geografisk karaktäristik över Österbotten och dess befolkning.²⁴³ Föredraget använde han som arbetsprov när han i november 1841 sökte anställning hos förläggaren G. O. Wasenius som tidningsredaktör. Tope-

lius anställdes som redaktör för *Helsingfors Tidningar* och påbörjade därmed sin tjugoåriga bana som journalist.²⁴⁴ När Topelius kom till Nykarleby i juni 1842 hade han med sig en förlovningsring som Backman gett honom i uppdrag att beställa hos en guldsmed. Backman var nämligen vid sin död förlovad med Marie Hammarin, dotter till den förmögne Nykarlebyhandelsmannen Nils Hammarin. Topelius hann aldrig överlämna ringen till sin vän.

NYLAND

och

Helsinge Socken till Petersåhr

HELSINGFORS ÅR 1836

Inre Segelleden från Åbo

Forklar
 13 Obelisk
 14 Kliniska Inst
 15 Gästgäbure G

År 1803 var Fölsingfors omkr 300 omkr 14000 Gatorne breda och väl sten utmärkt vackra, is Kronans och de Pradalerne af prakt

1. hos Runebergs 5.10.1832–15.6.1833
2. i Hjärnes gård 11.10.1833–22.5.1835, 2.10.1839–21.5.1840, 10.7.1840–5.8.1840, 6.10.1840–
3. hos Mutter Gröndahl, Zettermans gård 6.2.1836–29.6.1836, 11.9.1836–3.10.1836
4. i Hällströms gård 3.10.1836–17.6.1837, 23.9.1837–4.10.1837
5. i Jägerhorns gård 4.10.1837–17.6.1838
6. hos kapten Strömborg 4.2.1839–19.6.1839, 8.9.1839–2.10.1839
7. Nikolajkyrkan
8. Heliga Treenighetskyrkan
9. Gamla rådhuset
10. Postkontoret
11. Universitetet
12. Universitetsbiblioteket
13. Salutorget
14. Österbottn. avd. rum
15. Etholénska boden
16. Wasenius bokhandel
17. Teaterhuset
18. Helsingfors gamla kyrka
19. Finska gardets kasern
20. Dahlströms bastu
21. Frenckell & sons bokhandel
22. Kliniska institutet
23. Sällskapsträdgården
24. Nathans värdshus & konditori
25. Tejungfrun eller Kaffemaja
26. Stadsällarn (innehades av Wahlund, sedan av Schulin)
27. Clopatts konditori, före 1834 Menns; även Hötél du Nord
28. Societetshuset
29. Änkan Strandbergs värdshus
30. Kestlis konditori
31. Mamsell Björkströms värdshus
32. Catanis konditori och värdshus
33. Fru Åhrstedts värdshus
34. Tölö värdshus (Stålhanes villa)
35. Brunnshuset
36. Sörnäs villa
37. Wahlunds villa, även kallad Sparbanken
38. Kajsa Wahlunds värdshus i Sällskapsträdgården
39. Familjen Rosenkampff
40. Familjen Thuneberg
41. Familjen Borgström
42. Familjen Wikstedt

NOTER

- 1 Om Zacharias Topelius familj, släkt och skolgång, se Kilpelä, »Inledning», *Brev. Zacharias Topelius korrespondens med föräldrarna ZTS XX:2* 2018.
- 2 Topelius skildrar det första mötet på Kuddnäs i Dagboken 21/6 1837.
- 3 Vasenius II 1914, s. 348 f., Dagboken 26/3 1834; jfr även Nyberg, *Zachris Topelius* 1949, s. 105 och Topelius, *Självbiografiska anteckningar* 1922, s. 55.
- 4 Av studenterna kom en tämligen liten andel, 17 procent, ur borgerliga familjer (Strömberg, »Studenterna» 1989, s. 317). Bland handelsmännen i den topeliuska kretsen var morbrodern Josef Calamnius den enda studenten. Utbildningen för söner som skulle ta över handelsrörelsen tillgodosågs på annat sätt. Elementarundervisning tillhandahölls i t.ex. moster Sahlboms skola och Nykarleby pedagogi. Döttrar kunde också skickas till Stockholm för undervisning (Birck, *Nykarleby stads historia* II 1980, s. 245 f.).
- 5 För det högre borgerskapet var universitetet främst en språngbräda till de högre tjänsterna inom förvaltningen men det gällde främst de större städernas borgerskap där olika centrala funktioner för statsmakten var förlagda. I Nykarleby som inte var residensstad och inte hade särdeles starka kontakter till den högre ämbetsmannakåren var intresset därför mindre (Strömberg, »Studenterna» 1989, s. 327 ff.). De flesta institutioner i staden och dess omedelbara omgivning var inriktade på lokalförvaltning, med tyngdpunkt i borgerskapets behov (d.v.s. handel och sjöfart). Central- och regionalförvaltningen representerades av främst lantmätaren, provinsialläkaren, kronofogden, länsmannen och domaren.
- 6 Julius Cederman var son till länsmannen i Nykarleby Hans Cederman och hade gått i Vasa trivialskola; Carl Niclas Stenroth var son till lantmätaren Carl Erik Stenroth; kaplanssonen Lorenz Mathesius var däremot lekkamrat från barndomen; Jean Logrén var son till klockaren. Josef Werfving var den enda av de fem kamraterna från orten vars far tillhörde borgerskapet. Mathesius gjorde senare att göra karriär inom civilförvaltningen. Om österbottniska studenters bakgrund, se Helanen, *Suuri murros* 1937, bilaga.
- 7 Topelius närmaste vänner vid universitetet hade han huvudsakligen träffat under skoltiden i Uleåborg och genom Österbottniska avdelningen.
- 8 Backmans far Henrik Emil Backman hade flyttat från Savolax till Stockholm. Hans dotter Augusta gifte sig med Topelius morbror Gustaf Turdin 1831 och Henrik Backman följde då med system till Nykarleby. Backmans far var brylling till Topelius morfar Samuel Calamnius. Kontakten vittnar om det breda släktnätverk de österbottniska köpmanssläkterna utgjorde (Vasenius I 1912, s. 395).
- 9 Dagboken 1/1 1839.
- 10 Dagboken 23/1 1839.
- 11 Ollila, »Täpoja, tunteita ja uskomuksia» 2002, s. 168 ff.
- 12 Hasselberg, *Den sociala ekonomin* 1998, s. 104, 147 ff. och 277 ff.
- 13 Ulvros, *Fruar och mamseller* 1996, s. 200, Häggman, *Perheen vuosisata* 1994, s. 91.
- 14 Dagboken 18/11, 21/11, 28/11, 5/12, 12/12 1838, Dagboken 9/1, 15/1 och 23/1 1839.
- 15 Hasselberg, *Den sociala ekonomin* 1998, s. 93 ff. Andra typiska sällskapslivsaktiviteter på vintern var nyårsvisiterna på nyårsdagen och de slädpartier, ett slags lustfärder där en grupp, företrädesvis ungdom, företog sig en åktur som slutade med dans. Om nyårsvisiter se Dagboken, t.ex. 1/1 1837, om slädpartier se 13/1 1836 och 7/2 1837.
- 16 Ett av uttrycken för kaffekalas var »caffedoria», se Dagboken, t.ex. 27/8 1834.
- 17 Se Dagboken, t.ex. 9/8–12/8 1833 och 10/8–15/8 1836.

- 18 Dagboken 16/10 1836.
- 19 Ibid. Om sällskapslivet i småstaden se Dagboken, t.ex. 2/12 1838. Topelius använder gärna sinnebilder för värme och kyla för att karaktärisera skillnaden mellan Nykarleby och Helsingfors sällskapsliv, jfr t.ex. Dagboken 2/12 1838 och 3/2 1838. Topelius kritik mot en ytlig och förfinad umgängeskultur i Helsingfors kan ses i relation till en mer allmän kritik av adeln, salongs-kulturen och salongsuppföstran samt betonandet av hemtrevligheten (Häggman, *Perheen vuosisata* 1994, s. 145 f., 150 ff., 161 f.).
- 20 Birck, *Nykarleby stads historia* II 1980, s. 245 f., Heikel, *Minnen från min barndom och skoltid* 1945, s. 49 f.
- 21 I breven hem använder han en del dialektala ord och uttryck även om användningen är sparsammare än moderns. Om dagbokens dialektala inslag, se Dagboken, t.ex. 25/1, 11/8 1835 och 9/9 1837.
- 22 Birck, *Nykarleby stads historia* II, s. 411, 417.
- 23 Se Dagboken 23/8 1834, 13/6–14/6 1835 och om utskjutning på varvet i Oxkangar 16/9 1837.
- 24 Mathilda Lithén var Topelius kusin och första ungdomskärlek. Han förälskade sig sedan i Emilie Lindqvist men han gav upp förhoppningarna till förmån för vännen Henrik Backman. Dagboken 1842 handlar långt om den sorgblandade glädjen: förlusten av honom och hoppet om att vinna Emilie Lindqvists kärlek. Se även Zilliacus & Herberts, »Inledning», *Ljungblommor*, ZTS I 2010, s. XXII ff., Nyberg, *Zachris Topelius* 1949, s. 136 f.
- 25 Typiskt nog för en småstad flöt tjänstemannaklassen och de förmögnare handelsmännen ihop i en samlad grupp och det var lika typiskt att de outtalade skiljelinjerna var klara för alla berörda parter (Åström, »Borgerlig kultur som forskningsobjekt» 2013, s. 18 f.).
- 26 T.ex. färgaren Magnus Wahlberg och hattmakaren Petter Olof Wahlberg musicerade vid festerna men verkar inte ha deltagit i andra nöjen. Hierarkin illustreras bl.a. av organisten Marklund som blev inbjuden på en bal 1839 av tullförvaltaren Lundmark men förvägrades inträde av andra deltagare eftersom han inte ansågs höra till Nykarlebysocieteten som deltagare, endast som musikanter (Biskop, *Zachris Topelius i dansens virvlar* 1998, s. 88).
- 27 Dagboken 5/1 1837.
- 28 Wirilander, *Herrskapsfolk* 1982, s. 74, 92 ff.
- 29 Dagboken 5/1 1837.
- 30 *Ephemerer 1834–1835* finns utgiven i tryck (2006, utg. Carola Herberts och Laura Mattsson).
- 31 I staden beräknades ca 350–400 personer, drygt 40 procent, höra till gruppen ofrälse ståndspersoner. Till kategorin räknades handelsmän, skeppare, hantverkare, präster, tjänstemän m.fl. och den bestod av 70–80 familjer. Men som ovan framgår, fångar statistiken inte de distinktioner som de samtida gjorde (Birck, *Nykarleby stads historia* II 1980, s. 116–121).
- 32 Åström, »Borgerlig kultur som forskningsobjekt» 2013, s. 19.
- 33 Om det utförligt beskrivna besöket hos »kissorna» i Jakobstad, se Dagboken 27/9–29/9 1840.
- 34 Birck, *Nykarleby stads historia* II 1980, s. 432 f., 462 f.
- 35 Dagboken 22/1 1838 och 16/10 1838, Birck, *Nykarleby stads historia* II 1980, s. 475–483.
- 36 Ibid., s. 188, 483.
- 37 Detta enligt lagar och förordningar som reglerade förhållandena under Topelius

- studietid på 1830-talet. Villkoren bestämdes i huvudsak av 1734 års lag, Bygninga balk 28 kap. («Om gästgivare») samt av *Kungl. Gästgivareförordningen den 12 december 1734* som var uppdaterade efterföljare till 1600-talets gästgivarordningar. För en sammanfattning av lagen och förordningarna som reglerade skjutsväsendet se Lindeström, *Vägvisare genom Storfurstendömet Finland* 1835, bih. och *Sakregister till Finlands författningssamling* I 1876, s. 74 f. Se även *Förvaltningshistorisk ordbok*, »skjutsväsen», och *Uppslagsverket Finland*, »gästgiverier», »skjutsväsen».
- 38 Topelius reste med egen kursläde åtminstone några gånger (Dagboken 1/2 1836; ZT-ST 20/3 1836 och ST-ZT 6/4 1836), *Brev XX*:2 2018. År 1838 talar Topelius om hur »min gamla kärra skramlade af ut genom Tavasttull» (Dagboken 17/6 1838).
- 39 Lindeström, *Vägvisare genom Storfurstendömet Finland* 1835, s. 143–150, 160. Skjutspenningen var avsedd att täcka priset för den förlorade arbetstiden för en man och häst (Mauranen, »Puuta, heinää, hevosia – talous ja tie 1800-luvun alkupuoliskolla» 1999, s. 404).
- 40 Hästarna och åkdonen som tillhandahölls berodde på vägen: vid större vägar var det främst bönderna i området som försåg gästgiverierna med s.k. hållskjuts. Principen innebar att traktens allmoge efter ett särskilt schema väntade vid gästgiverierna på resande. Vid mindre vägar hade gästgiveriet egna hästar, gästgiveriskjuts, eller skickade efter hästar från omkringliggande gårdar vilket kunde innebära långa väntetider (*Förvaltningshistorisk ordbok*, »hållskjuts», »gästgiveriskjuts», »reservskjuts»). Gästgiverierna var ofta belägna vid samma gård under flera årtionden eller t.o.m. århundraden, men de kunde också ambulera. Det betyder att gästgiveriet inhystes turvis på lämpliga gårdar i byn. I utgåvan är gästgiveriernas namn därför främst bynamn som ofta användes synonymt som namn på ett specifikt gästgiveri.
- 41 Orsaken var att den utsagda principen sedan Magnus Erikssons medeltida landslag hade varit att allmänna vägar, d.v.s. landsvägar som upprätthölls av lokalsamhället, gick från by till by. Någon koordinerad och konsekvent statlig trafikpolitik förekom inte före slutet av 1800-talet, vilket ledde till att vägnätverket utvecklades ojämnt även om det på det stora hela expanderade över tiden («Vägar, trafik och samhälle före år 1860» 1999, s. 439–442).
- 42 Enligt Lindeström, *Vägvisare genom Storfurstendömet Finland* 1835, tabellbilaga. Adderar man ihop det sammanlagda avståndet gästgiverierna emellan är summan drygt 476 verst. I Lindemans *Ny Vägvisare genom Storfurstendömet Finland* 1848, tabellbilaga anges avståndet 476,1 verst. Den finska versten var en tiondedels svensk mil, d.v.s. 1 069 m. Den ryska versten var två meter kortare.
- 43 Nenonen, »Tien synty» 1999, s. 348 ff. Om resor på vintern se Dagboken, t.ex. 31/1–4/2 1836.
- 44 Vägar Topelius använde representerar olika historiska skikt där somliga stråk var medeltida medan andra var nyare (Nenonen, »Vesiltä pyörille: suuret maantiet 1550–1800» 1999, s. 178, Luoto, *Pirkanmaan historiallisesti merkittävät tiet* 2010, s. 18 ff., 24).
- 45 Dagboken 17/12–20/12 1834 och 4/10–10/10 1840. Ifall man hade följt lagens bokstav hade restiden många gånger förlängts. Gästgivarförordningen, som var en produkt av den lutherska ortodoxins tid, förbjöd resor på söndagar och helger (§ 17). Av allt att döma respekterades förbudet inte, se Dagboken, t.ex. 17/6 1838.
- 46 Se Dagboken, t.ex. 18/9–21/9 1834 och 25/1–30/1 1839.
- 47 Exempel på resor nattetid finns i Dagboken 20/9–21/9 1834, 22/9–23/9 1837, 16/12–18/12 1837, 1/2–3/2 1838 (24 mil genom en natt och två dagar), 20/6–21/6 1838, 4/7–10/7 1840.
- 48 Dagboken 1/2 1836.

- 49 Dagboken 8/6–9/6 1834, 17–20/12 1834, 16/12 1837. Som exceptionellt rask fart omtalas en och halv mil i timmen (Dagboken 21/9 1834).
- 50 Dagboken 21/5–22/5 1840, se även Dagboken 27/1–30/1 1835, 1/2 1838, 17/6–21/6 1838. Livet vid gästgiverierna kunde vara fuktigt. De var utskänkningsställen på landsbygden och ansågs därför allmänt som sedefördärvande, särskilt av samhällets övre skikt. Unga skjutsande ansågs ta skada av att tillbringa sin tid väntande bland äldre skjutskarlar och resande som ägnade sig åt att supa, röka, slåss och spela kort (Mauranen, »Puuta, heinä, hevosa – talous ja tie 1800-luvun alkupuoliskolla» 1999, s. 404 f., *Åbo Tidningar* 14/11 1840, *Saima* 29/5 1845). Andra exempel på alkoholbruk längs vägen förekom under marknaderna: Topelius observerade att »Bachi rike war stort bland Hämäläiset» som tog sig hemåt från marknaden i Tavastehus (Dagboken 22/9 1837, jfr även ZT–ST 7/9 1863, *Brev XX:2* 2018).
- 51 Enligt den *Kungl. Gästgifvareförordningen 12 december 1734* skulle en gästgiverigård ha ett större gemensamt rum för resande samt en gäststuga med kammare för övernattande. Likaså skulle vagnslider och stall finnas samt en hållstuga där skjutsande kunde invänta resande. Dispens för andra lösningar kunde beviljas för trakter med mindre trafikerade vägar. Variationen var större där resandena var färre; vid de vältrafikerade landsvägarna var inkomsterna större och förutsättningarna för fullskaliga tjänster därmed bättre.
- 52 Topelius färdades bl.a. i en »gemen käppskrinda» (Dagboken 25/5 1840), och »i en d–g kärra utan säte» (Dagboken 25/5 1840). På grund av åkdonens rätt skiftande beskaffenhet reste många med egen vagn och tingade endast häst med kusk. Topelius begagnade sig av egna åkdon vid resorna till Nykarleby under studietiden ibland på vintern och åtminstone sedan 1840-talet också på sommaren (se not 35 och ST–ZT 2/10 1842, *Brev XX:2* 2018). Men inte ens egna fordon var någon garanti för komfort: »... gemenare torturmachine än vår vän Hallstens kärra har jag ej praktiskt tagit notis om. Feuerbach har glömt omtala den i sin Geschichte des peinlichen Rechts» (Dagboken 23/5 1840).
- 53 Mauranen, »Puuta, heinä, hevosa – talous ja tie 1800-luvun alkupuoliskolla» 1999, s. 404. Topelius beskärmar sig över både ömkliga och odugliga skjutsande: »bakpå kärran satt skjutsflickan och skallrade tänderna – Jag gaf henne min kappa» och »skjuts karlarna under all kritik» (Dagboken 1/10 1840 och 2/2 1836).
- 54 Dagboken 1/2 1836.
- 55 Topelius relation med Greta från Kahra behandlas utförligt av Vasenius II s. 354–365, Nyberg, *Zachris Topelius* 1949, s. 120–131 samt av Zilliacus, »Inledning», *Ljungblommor*, ZTS I 2010, s. XXII ff. Relationen gav upphov till flera dikter, bl.a. »Irrskenet på heden», vars titel anknyter till en anteckning i Dagboken 26/1 1839.
- 56 Egentligen fick endast två personer åka i en kärra eller släde och vikten fick inte överstiga ett skeppund, ca 170 kg om ekipaget var förspänt med en häst. Med två hästar fick tre personer samt kusk eller skjutsande åka (*1734 års lag*, Bygginga balk 28 kap., § 4). I praktiken verkar en häst ha räckt till för två resande och en skjutsande, jfr Dagboken 1/2 1836.
- 57 Se Dagboken, t.ex. 7/9–10/9 1836, 9/2–13/2 1837, 17/6–21/6 1837, 25/1–30/1 1839, 21/5–25/5 1840, 4/7–10/7 1840, 1/10–6/10 1840. Resor i större sällskap innebar däremot inte skalfördelar p.g.a. att de enkla åkdon som stod till buds ofta inte hade plats för fler än två resenärer. Där större vagnar användes behövdes också fler hästar som naturligtvis kostade extra. Varken i Gästgivarförordningen eller i Byggingabalken är stadgandet att man betalade per häst utskrivet, men det är underförstått, se t.ex. *Gästgifvareförordningen den 12 december 1734* § 15.

- 58 Dagboken 1/2 1836.
- 59 » ... gästgifvargården *Huuttijervfi* ... Godt ställe nog.» (Dagboken 20/9 1834), »Wårt nattquarter war rätt godt; för detsamma och för några andra små förnödenheter begärde wärdinnan i sin gästfria enfald 3 f. [skilling]; wi gäfvö henne 3 dubbelt.» (Dagboken 20/9 1834), »Gästgifvargårdarna nästan utan undantag goda, folket tjenstagtigt och wälwilligt.» (Dagboken 6/7 1840).
- 60 Skjutsväsendet är ett belysande exempel på ståndssamhällets organisering: Allmogen producerade en tjänst som ett fåtaligt herrskap utnyttjade. I princip kunde alla anlita skjutsarna men ett antal restriktioner och priset gjorde att de i praktiken var de högre stånden (och förmögen allmoge) förbehållna. Om hierarkin i skjutsväsendet vittnar bl.a. det råa sätt på vilket särskilt yngre och lägre i hierarkin kunde behandlas: »Strax i början krakel med skjutspojken ... Saken botades med en örfil.» (Dagboken 29/6 1836). Ett av ståndssamhällets utmärkande drag var föreställningen om det egna ståndets förträfflighet. Ett exempel är när Topelius gör sig lustig över husfolkets förfäder och lokala stolthet på Torttilla rusthåll där gästgiveriet i Turkhauta var beläget (Dagboken 9/7 1840). Inom de högre stånden var särskilt s.k. halvherrskap, t.ex. förmögna bönder som rusthållare, särskilt föraktat (Wirilander, *Herrskapsfolk* 1982, s. 71 f., 337 ff.).
- 61 Mauranen, »Puuta, heinää, hevosiä – talous ja tie 1800-luvun alkupuolikolla» 1999, s. 404.
- 62 Detta gjorde skjutsväsendet impopulärt särskilt i trakter med lite trafik (ibid.).
- 63 Beloppen är konverterade från riksdaler riksgäldssedlar till rubel bankoassignmentationer enligt den kurs Topelius själv använde. Hösten 1834 uppgick skjutspenningarna för återresan i september till 30 rubel medan resan till Nykarleby kostade knappt 20 rubel och terminens totala utgifter var 268,20 rubel bankoassignmentationer. Senare resor under studietiden uppvisar ungefär samma mönster även om kostnaderna är något lägre (Kontoböcker 1833-1870, NB 244.141).
- 64 Dagboken 4/7-10/7 1840.
- 65 Dagboken 22/4 1835 och 22/5-9/6 1835. Resan var inte gratis men blev något billigare än resan landvägen (Kontoböcker 1833-1870, NB 244.141).
- 66 Underkapitlets titel hänvisar till en rubrik i Topelius artikelserie »Anteckningar från det Helsingfors som gått» i tidningen *Finland* 1885. Serien trycktes i volymen *Anteckningar från det Helsingfors som gått* (utg. Torsten Steinby) 1968.
- 67 Klinge, *Huvudstaden* 2012, s. 51 f.
- 68 Om än sedan mitten av 1700-talet i grannskapet av den stora örlogsbasen Sveaborg, vars befolkningmängd tidvis överträffade själva stadens.
- 69 Ibid., s. 68 ff.
- 70 Sedan 1928 heter de två senare gatorna Snellmangatan och Sjötullsgatan.
- 71 Ibid., s. 174 f. I samband med polska upproret 1831 förekom anti-ryska stämningar på olika håll i Europa särskilt bland studenterna, men i Finland hade det varit lugnt vilket kejsaren uppskattade.
- 72 Ibid., s. 170 f., 174.
- 73 Motstridigheten kommer till uttryck bl.a. i hans, efter egen utsago, motvilliga hurrarop vid kejsarbesöket 1833 (Dagboken 10/7 1833). Han förargades också över att professor Gabriel Rein med för lätt hand som han tyckte behandlade ryssarnas övergrepp under stora nordiska kriget. Däremot beskriver han i neutrala ordalag skålar för kejsarhuset (Dagboken 7/3 och 11/5 1836).
- 74 Området vid nuvarande Senatstorget. Arbetet med kyrkan hade påbörjats 1830 och slutfördes först 1852, även om kyrkan utvändigt stod färdig redan 1840 och kunde användas under promotionen. Dagboken 11/2, 19/2, 23/2 1833

- 75 Klinge, *Huvudstaden* 2012, s.76 ff., 285 ff. Också gamla rådhuset från 1804 revs under Topelius studietid, kring 1837, när stadens förvaltning flyttade till Bockska huset, f.d. generalguvernörshuset, vid torgets södra kant. Se även Lindberg & Rein, »Stadsplanering och byggnadsverksamhet» 1950, s.76 ff.
- 76 Topelius, *Anteckningar från det Helsingfors som gått* 1968, s. 37. Andra källor talar rentav om hörnet av Centralgatan och Alexandersgatan, d.v.s. två kvarter västerut (Lindberg & Rein, »Stadsplanering och byggnadsverksamhet» 1950, s. 99 ff.).
- 77 Dagboken 15/11 1834, 29/ 4 1838 och 21/7 1840.
- 78 Topelius, *Anteckningar från det Helsingfors som gått* 1968, s. 35.
- 79 Dessa uthus var t.ex. bagarstugor, verkstäder, stall, ved- och vagnslider, få- och höns hus, vishusbodar och dass (Wickberg, *Privathus i Kronohagen i Helsingfors under empirietiden* 1978, s. 32–45 se även Häggman, *Perheen vuosisata* 1994, s. 46 f.).
- 80 Waris, »Huvudstadssamhället» 1950, s. 11 ff.
- 81 Stadens befolkning hade mer än fördubblats sedan den utsetts till huvudstad 1812 och där bodde ca 11 000 personer 1832. Vid 1840 bodde där drygt 13 000. Dessa siffror beaktar inte folkmängden i militärförsamlingarna. Totala folkmängden 1832 torde ha rört sig kring 12 500 personer och knappt 18 000 år 1840 (Ibid., s. 11).
- 82 Dagboken 14/6 1838 och 7/5 1839.
- 83 Arbetena med badanstalten började 1835 och Brunnshuset stod klart 1838 (Klinge, *Huvudstaden* 2012, s. 244–249).
- 84 Ibid., s. 283. En regelbunden ångbåtsförbindelse på linjen Åbo–Helsingfors–Reval–S:t Petersburg öppnades 1837, men ångbåtstrafik som hämtade turister hade förekommit redan sommaren innan (Castrén, »Helsingfors som kulturcentrum» 1950, s. 586). Det då brukliga Reval används här i stället för Tallinn.
- 85 T.ex. Nyberg, Zachris Topelius 1949, s. 82 f och Yrjö Hirn, *Teatrar och teaterstrider i 1800-talets Finland* 1949, passim.
- 86 Bl.a. förekommer Mohrs, Reithmeyers, Schultz' och Weylandts trupper från St Petersburg och Kesteloots från Reval. Sven Hirn, »Deutsche Theatergastspiele i Finnland, 1735-1918» 1997, s. 145, Hirn, »Johann Arnold Schultz: Theaterdirektor, 1795-1836» 1997, s. 155 ff.
- 87 T.ex. Delands och Torsslows svenska teatertrupper. En grupp bestående av Kungl. Teaterns skådespelare kom till Helsingfors i juni 1836 (Dagboken 24/6 1836).
- 88 Pjäser hade dittills spelats i olika provisoriska lokaler, bl.a. i ett f.d. artillerimagasin vid Mauritzgatan. Den nya byggnaden hade ritats av Engel och var en träbyggnad med ca 400 sittplatser, vilket snart visade vara sig för lite – den var dessutom väldigt kall om vintrarna. När ett nytt teaterhus invigdes 1860 flyttades den gamla byggnaden till nuv. Arkadiagatan och tjänade där som bl.a. stadens finskspråkiga scen till tidigt 1900-tal (Castrén, »Helsingfors som kulturcentrum» 1950 s. 509 ff., 538). Ester-Margaret von Frenckell har utförligt beskrivit utvecklingen av den nyordna huvudstadens teaterliv i två digra volymer: *Offentliga nöjen och privata i Helsingfors 1812–1827* (diss.) 1943 och *Sju magra år med Thalia. Offentliga nöjen och privata i Helsingfors 1827–1833* 1952.
- 89 Dagboken 28/3, 29/3, 4/4 och 10/4 1837.
- 90 Dagboken 5/7 1836.
- 91 Dagboken 14/6 1835.
- 92 Se t.ex. pjäserna Westerlunds trupp gav hösten 1832–våren 1833: *Slätter-Ölet, eller Kronofogdarne*, Lyrisk Comedie 28/10 1832, *Olle Nötboms förtviflan* 11/1 1833 och *Elisene, eller Skogen vid Hermanstadt* 6/2 1833. Kungl. Teaterns skådespelare gav t.ex. en dramatisk bearbetning av Sophie von Knorrings *Vännerna* (1835) 26/6 1836.

- 93 Klinge, *Huvudstaden* 2012, s. 279 f.
- 94 von Frenckell, *Sju magra år med Thalia* 1952, s. IX.
- 95 Dagboken 29/3 1833.
- 96 Se t.ex. Topelius kritik av Delands uppsättning av *Angelo Malpieri* 26/10 1839 som han jämförde med Westerlunds dito ett år tidigare, 11/12 1838. Topelius såg *Fra Diavolo* tre gånger i november 1840 (Dagboken 19/11, 20/11 och 24/11 1840).
- 97 Castrén, »Helsingfors som kulturcentrum» 1950, s. 549 f.
- 98 En tredje viktig konsertsal var Nikolajkyrkan som var under uppbyggnad och kunde användas från 1840 (trots att kyrkan var helt färdig först 1852).
- 99 Klinge, *Huvudstaden* 2012, s. 337 f. Klinge menar att Henrik Borgström och Pacius slog sig samman och utnyttjade varandras nätverk för att liva upp Helsingfors musikliv, särskilt sedan ångbåtstrafiken mellan Stockholm och S:t Petersburg kommit igång 1837 och Brunns huset blivit färdigt 1838.
- 100 Dagboken 17/4 1835, Castrén, »Helsingfors som kulturcentrum» 1950, s. 550 f. Topelius beskriver med inlevelse hur stycket gavs också långfredagen 1838 (13/4) med kör och solister bestående av Musikaliska sällskapets medlemmar, en amatörförening grundad av Pacius.
- 101 De professionella musikerna representerades förutom av universitetets musiklärare av militärmusiker som Josef Tvarjanskij, kapellmästare vid Finska gardet.
- 102 Språket spelade inte här en så stor roll vilket öppnade för upp för en internationellare artistskara. T.ex. gav fransmannen Sainton en konsert 9/6 1838 (Dagboken 9/6 1838). Österrikare som Anton Stransky förekom också (Dagboken 13/7 1840). Även danska (Wilhelm Kuhrup) och norska (Ole Bull) musiker gav konserter men en försvarlig del av musikerna var tyskar från Reval och S:t Petersburg, t.ex. Marianne von Kesteloot, Gotthard Johann Dieberg, skådespelerskorna och sångerskorna systrarna Reithmeyer och herrskapet Hornicke. Andra var verksamma i Sverige, som Johan Nagel eller Johann Adolph Ferdinand Beer, den senare var först verksam vid kungliga hovkapellet och därefter vid operan i S:t Petersburg.
- 103 T.ex. musikalska soaréerna våren 1839 (*Helsingfors Tidningar* 13/2 och 6/3 1839).
- 104 Dagboken 10/10 1833 och 18/2 1836. Biljetter till Marianne von Kesteloots konsert 2/10 1839 kostade 2 rub. [banko] 50 k. (*Helsingfors Tidningar* 2/10 1839). Teaterbiljetterna rörde sig mellan 60 kopek och 2 rub. 40 kop. (HT 12/10 1839). En teaterbiljetts pris motsvarade ca fem timlöner för en arbetare år 1833 (Finlands myntmuseum, Värdeomräknare. Besökt 13/10 2017).
- 105 Dagboken 10/5 1838, *Helsingfors Tidningar* 2/5 1838, *Finlands Allmänna Tidning* 11/5 1838, *Helsingfors Morgonblad* 14/5 1838. Ett annat exempel: När oratoriet »Die letzten Dinge» uppfördes 13/4 1838 bestod publiken av 800 åhörare, vilket torde representera ca 5 procent av stadens befolkning.
- 106 Bland amatörmusikerna kan nämnas August Tawaststjerna, tandläkaren Ludvig Carl Fränkel, Agata Eleonora af Schultén, Augusta Mellin, Nina Martin, Henrik Mechelin m.fl.
- 107 Lechleitner, »Hausmusik», *Oesterreichisches Musiklexikon* online. Läst 7/10 2017.
- 108 Dagboken 5/10 och 19/10 1834.
- 109 Privatisten Topelius hyrde tillsammans med rumskamraten Barck hos Runebergs ett fortepiano 1832 (5/11 1832). Pianot på Kuddnäs fraktades i februari 1837 till Helsingfors samtidigt som en flygel anskaffades på auktion. Flygeln sändes sedan till Kuddnäs så att systemen Sophie hade något att spela på när att hon kom från Stockholm där hon vistats en längre tid (Dagboken 28/1, 17/2, 23/9, 27/10 1837, Vasenius II 1914, s. 92 f.). Topelius

- verkar dock inte ha haft ett piano 1834 utan spelade hos en kamrat och saknade ett eget pianoforte (Dagboken 11/5, 3/6 och 30/9 1834). Han spelade också hos Rosenkampffs och Thunebergs (Dagboken 1/2, 8/2 och 11/3 1835).
- 110 Musiken till Bellinis opera *Norma* verkar ha varit populär i Topelius krets under slutet av 1830-talet. Pjäsen gavs av både Kesteloots och Hornickes & Reithmeyers sällskap 1839–1840. Musiken till Aubers *Fra Diavolo*, som gick hösten 1840, gick igen i det privata musicerandet (Dagboken 30/8 och 5/12 1840).
- 111 Dagboken 18/10 1838. Några pianosonater av Haydn förekom också.
- 112 Dagboken 20/2 1836.
- 113 Se t.ex. den av Topelius och Henrik Backman arrangerade publika balen i Nykarleby (Dagboken 1/1 1839). Begränsningarna var underförstådda, se t.ex. *Helsingfors Tidningar* 2/2 1839. Dessutom var balerna ofta subskriberade, d.v.s. man måste anmäla sig med namn och lösa ut biljetten i förväg. Biljettpiserna var också tämligen höga, för de subskriberade assembléerna och balerna vanligen 2–3 rubel bankoassignmentationer för herrarna för både picknickerna och för borgerliga klubbens danssoaréer. Damernas biljetter kostade hälften så mycket (*Finlands Allmänna Tidning* 10/1, 26/1 1833, HT 12/4 1837, HT 2/2 1839).
- 114 Klinge, *Huvudstaden* 2012, s. 307.
- 115 Castrén, »Helsingfors som kulturcentrum» 1950, s. 576.
- 116 Dagboken 15/4 1836.
- 117 En persons framgång i livet sammanhängande intimt med det sociala kapital hen kunde uppbygga. Umgångslivet, de personliga relationerna, tilliten som uppstod därav samt tjänster och gentjänsterna bland gelikar intog därför en stor roll i samhället. Se t.ex. Hasselberg, *Den sociala ekonomin* 1998, s. 101–107. Om ståndsskillnader och friktion mellan de olika grupperna, se Wirilander, *Herrskapsfolk* 1982, s. 71–80. Om socialt kapital och nätverk, se Kilpelä »Inledning», *Brev XX:2* 2018.
- 118 Topelius var åtta år när han första gången fick danslektioner (Biskop, Zachris Topelius i dansens virvlar 1998, s. 35). Gunnel Biskop har uttömmande redogjort för danskulturens former under Topelius samtid utgående från dagböckerna.
- 119 Topelius gick i Christina Charlotta Arppes dansskola från oktober 1832 till januari 1833 (ibid., s. 39, Dagboken 26/1 1833).
- 120 Dagboken 14/2 1836. Danserna besöktes av yngre och äldre även om de äldre inte nödvändigtvis dansade. Det var ändå viktigt för ens position i samhället att anordna danser eller åtminstone besöka dem (Biskop, *Zachris Topelius i dansens virvlar* 1998, s. 61).
- 121 Ibid., s. 118–131. Andra danser som förekom var polskan, menuetten och de olika valserna. Stavningen varierar rätt mycket: kadriljen förekommer t.ex. som quadrille och fransäsen som françoise.
- 122 Ibid., s. 21 ff.
- 123 Wirilander, *Herrskapsfolk* 1982, s. 161 f., Biskop, *Zachris Topelius i dansens virvlar* 1998, s. 87 f.
- 124 Klinge, *Huvudstaden* 2012, s. 218 f.
- 125 Dagboken 15/7 1840. Se Dagboken 11/7–21/7 1840.
- 126 Dagboken 12/2 1839.
- 127 Dagboken 20/11, 2/12 1833, 3/5 1834, 18/4 1835 och 14/4 1838.
- 128 Dagboken 5/4 1833, 21/2 1836, Dagboken 7/2 1834, Jakob Fredrik Blank–ZT 1/9 1833, NB 244.6.
- 129 Missgärningsbalken från 1734 (kap 3, § 3) föreskrev att de som *sällan* bevistade guds-

- tjänsten skulle varnas och om inte det hjälpte, erlägga böter. Kyrkolagen och stadganden förordnade att den allmänna gudstjänsten skulle ordnas och besökas av folket men att de som uteblev i första hand skulle varnas vilket betydde att efterlevnaden berodde på kyrkoherdens nit (*Kyrkio-Lag och Ordning* 1686, kap. 2 § 9, kap. 19 § 31, *Kongl. Majj:ts förnyade Stadga om Eeder och Sabbatsbrott. Gifwen Stockholm then 17 October Anno 1687*).
- 130 Universitetets disciplinsreglemente (1829), § 2. I församlingarnas kommunionböcker antecknades nattvardsgång och katekesförhör men inte besök vid gudstjänsten. Det ter sig naturligt att möjligheterna till kontroll var större i mindre församlingar än i större och att det i städer som Helsingfors inte var möjligt att bevaka gudstjänstaktiviteten på samma sätt. Eftersom stadens befolkning helt enkelt inte rymdes i kyrkan var uteblivna kyrkobesök svåra att klandra.
- 131 Orsakerna kan man spekulera i. En torde vara att kyrkobesöken för Topelius inte hade samma sociala funktion i Helsingfors som i Nykarleby, de bekanta som man kunde träffa i Helsingfors var färre.
- 132 Dagboken 13/7 1834, 5/4 1835, 10/5 1835, 19/7 1835.
- 133 Stavningen varierar i texten: cucu, camphio, molla m.fl.
- 134 För den samtida debatten kring kortspel, se t.ex. *Helsingfors Morgonblad* 2/4 och 29/6 1832, *Åbo Underrättelser* 17/7 1839.
- 135 Kongl. Förbud emot Spel och Dobbel; den 2 Augusti 1792. Universitetets disciplinsreglemente (1829), § 8 förbjöd kortspel för studenter. Reglementet (§ 6) förestavade bl.a. utgångsförbud för studenter på natten och förbud mot krogbesök under föreläsningstider men liksom kortspelsförbudet verkar inte efterlevnaden ha övervakats särskilt nitiskt. För lagstiftning rörande spel, se *Quiding, Svenskt allmänt författningsregister* 1865, s. 418.
- 136 Topelius mor skrev i neutral ton om kortspelade hos Lithéns (ST-ZT 29/9 och 20/3 1835, *Brev XX:2* 2018, Dagboken 15/1 1838).
- 137 *Helsingfors Morgonblad* 7/5 1832, Dagboken 3/11 1839 och 28/9 1840.
- 138 Om familjen Topelius sociala nätverk, se även Kilpelä »Inledning», *Brev XX:2* 2018.
- 139 Vasenius II 1914, s. 96.
- 140 Dagboken 15/4 1836, 23/2 1839.
- 141 Dagboken 13/2 1838.
- 142 Dagboken 14/12 1834, 3/4 1836.
- 143 Dagboken 24/4 1836.
- 144 Topelius åt nästan dagligen där t.ex. våren 1839 (Dagboken 5/2 1839).
- 145 Topelius, *Självbiografiska anteckningar* 1922, s. 64 ff., Dagboken 26/2 och 30/3 1836.
- 146 Dagboken 28/11 1834, 7/3 1837, 2/5 1838 och 30/1 1839.
- 147 »att jag om middagarne hos det goda herskapet alltid hade en treflig stund» (Dagboken 1/10 1836).
- 148 Se Dagboken, t.ex. 3/9 1834 och 21/12 1839. Jfr även ST-ZT 23/10 1845 och 19/10 1856, *Brev XX:2* 2018. Delvis förklaras omständigheterna av att hon som mindre bemedlad släkting (syster till Augusta Rosenkampffs svägerska) mer sågs som en skyddsling och klient än som regelrätt tjänstefolk.
- 149 Dagboken 30/3 1835.
- 150 Catharina Sofia Topelius-ZT 16/11 1839, Dagboken 26/11 1839. Transaktioner mellan familjerna Rosenkampff och Topelius förekom under en lång tidsperiod. Skulder mellan släktingar var inte ovanliga eftersom ekonomin baserade sig på personliga förhållanden och bankväsendet var outvecklat. Se även Kilpelä, »Inledning», *Brev XX:2* 2018.

- 151 Topelius, *Självtbiografiska anteckningar* 1922, s. 51.
- 152 Dagboken 15/10 1836, 23/4 1837.
- 153 Dagboken 3/10 och 10/10 1832.
- 154 Topelius hade upppassning som inbegrep mat och dryck åtminstone våren 1834: »Fas-tade, emedan Madamen förgätit mat och drick» (Dagboken 13/2 1834). Restauratörer gjorde reklam för matportioner i s.k. portörer som avhämtades av kunderna (se t.ex. *Helsingfors Tidningar* 5/10 1839). Topelius kontoböcker upptar oftast endast större middagar, tejungfruräkningar och fester som skilda uppgiftsposter. Topelius behandlar i artikeln »Om Lefnadskostnaden i Helsingfors, besynnerligen med afseende å Studerande Corpsen», HT 15/10 1845 bl.a. prisnivån för mat och boende.
- 155 Begränsningar av klientelet var allmän praxis. Restaurangerna och serveringarna var i varierande grad öppna för publikum, och uteslöt med olika avgränsningar, uttalade eller outtalade, en del av kunderna. T.ex. undanbad sig konditorn Menn besök »af mindre passande personer» (Hirn, *Från värdshus till Grand Hôtel* 2007, s. 12).
- 156 Topelius förefaller att ha druckit te, men han kallar stället också »Caffejungfrun» ibland. Ett omnämnande om kaffe finns i Dagboken 19/5 1837.
- 157 Topelius besökte tejungfrun frekventast under början av studietiden, senare blev besöken glesare och från de två sista åren finns inga anteckningar om besök. Om tejungfrun, se »Också en medlem af universitetet», *Helsingfors Tidningar* 5/3 1851.
- 158 1734 års lag, Handels balk 4 kap. § 4. Lagrummet stadgade dock endast att det i stads-källaren, oftast beläget i rådhuset, skulle säljas vin och öl. Bruket att inrätta ett slags officiell krog eller restaurang i städer härledde sig till 1300-talet (*Uppslagsverket Finland*, »hotell- och restaurangväsen»). Rådhuskällaren var belägen i det gamla rådhuset som revs undan Nikolajkyrkans trappa 1837. Restaurangen sköttes på entreprenad och Kajsa Wahllund som för tillfället var krögare hade samtidigt flera andra restauranger, bl.a. Kajsaniemi och Sparbanken. Det nya rådhuset placerades på Senatstorgets sydsida, i militärspektörens hus, det s.k. Bockska huset (Hirn, *Från värdshus till Grand Hôtel* 2007, s. 11).
- 159 Ibid., s. 20 f.
- 160 Ibid., s. 11–17, 67.
- 161 T.ex. Dagboken 20/4 1839.
- 162 Topelius använde sedermera intrycken från sina värdshusbesök när han beskrev studentlivet i Helsingfors på 1830-talet i novellen »Vincent Vågbrytaren» (*Helsingfors Tidningar* 13/11–29/12 1860).
- 163 Olika akademiska festligheter förlades ofta till restauranger eftersom varken universitetet eller studentnationerna vanligen hade några lämpliga utrymmen. Promotionen 1840, en av de symboliskt viktigaste festligheter som arrangerats i Helsingfors, ordnades på Brunshuset. Om Brunshuset, Hirn, *Från värdshus till Grand Hôtel* 2007, s. 25–28.
- 164 Blusningar var kalas, särskilt sådana som studenter deltog i. Se Dagboken, t.ex. 26/2 1838, 5/5 1838, 9/3 1840. Värdshuset var ofta kortvariga rörelser som verkade i en gård i något år, flyttade vidare, med eller utan gammalt namn, eller upphörde. Se t.ex. annonserna för Stadt Hamburg, *Helsingfors Tidningar* 7/11 1835 och America, HT 5/10 1839 och 10/10 1840.
- 165 Topelius talar företrädesvis om de drycker som förtärdes men omnämner gravlax och kall laxlåda (laxpudding) hos Nathan som en lyx (Dagboken 6/3 1837).
- 166 T.ex. middag och frukost hos mamsell Björkström under oktober 1833 men Topelius sade senare upp frukostabonnemanget (Dagboken 8/10 1833, 29/10 1833).
- 167 Hirn, *Från värdshus till Grand Hôtel* 2007, s. 34, *Helsingfors Tidningar* 4/8 1835, HT 23/12 1840, Dagboken 30/3 1837.

- 168 Skomakaren Gustaf Mild hade enligt kyrkböckerna pliktat för brännvinsutskänkning (Helsingfors församlings kommunionbok 1838–1848, pag. 255). Utskänkning var på landsbygden vid allmänna vägar förbehållen gästgiverier.
- 169 Dagboken 28/1 1834, 27/2 1838, 17/4 1839, Henrik Backman–ZT 14/3 1838. Om och i vilken grad Topelius utnyttjade prostituerade är inte känt, eftersom brev med möjligen komprometterande innehåll, särskilt till vännen Henrik Backman, inte är bevarade. Se även Klinge, *Huvudstaden* 2012, s. 285.
- 170 Strömberg, »Studenterna» 1989, s. 303.
- 171 Schalin, *Kuddnäs* 1935, s. 32, Vasenius I 1912, s. 397.
- 172 Runebergs hyrde smeden Ramstedts gård i Kronohagen. De hade sammanlagt sex ynglingar inackorderade: bröderna Carl och Arvid Krabbe, studenter, bröderna Ludvig och August Örn, lyceister, samt Topelius med rumskamraten Samuel Barck, lyceist. Också Mattias Castrén och Johan Wegelius hyrde rum hos familjen Runeberg (Topelius, *Själviografiska anteckningar* 1922, s. 44 f.).
- 173 Se Dagboken, t.ex. 1/11–5/11 1832. Runeberg förefaller ha tagit lätt på undervisningen av de privatelever han förberedde för studentexamen 1828–1833, inte en enda fick berömligt vitsord, sex fick ett medelgott medan resten klarade examen med det lägsta vitsordet, approbatur (Kotivuori, *Ylioppilasmatrikkeli 1640–1852* 2005, »Johan Ludvig Runeberg»).
- 174 Topelius rände runt i staden med sina kamrater under fettisdagen 1833 och kastade snöbollar på stadsborna. I ett fall misshandlade de en förbipasserande (Dagboken 19/2 1833).
- 175 Förutom ett betyg på erhållen undervisning, behövdes ett intyg från en studentnation på att den emottog examinandens som medlem efter examen. Topelius erhöll intyget 31/5 1833 (*Statuter för Kejsarliga Alexanders Universitetet i Finland* 1828, § 98).
- 176 Ibid., § 99. Enligt statuterna var det också möjligt att i stället för latin förhöras i något modernt språk men det förefaller sannolikare att Topelius förhörts i latinet, som han studerat redan hemma och sedan i trivialskolan. Förutom det obligatoriska kunde man också visa prov på kunskap i valbara ämnen (Vasenius I 1912, s. 396).
- 177 Dagboken 6/6 1833.
- 178 De tidigare statuterna var daterade 1655. Förändringen var inte särskilt stor, utan universitetet behöll mycket av karaktären från svenska tiden. Fakultetsdelningen följde den medeltida fyrdelningen: humanistiska, teologiska, juridiska och medicinska fakulteten (Klinge, »Från universitet till tjänstemannahögskola» 1989, s. 95 ff., 391 och 395, *Statuter för Kejsarliga Alexanders Universitetet i Finland* 1828, § 169).
- 179 Topelius kallar teologiexamen i dagböckerna för »Stora Theologie examen» men den kallas i forskningslitteraturen även »den s.k. lilla teologen» (Klinge, »Från universitet till tjänstemannahögskola» 1989, s. 395). Han avlade examen i teologi 24/3 1834. Se även Dagboken 30/10 och 12/12 1833. Vid skrivprovet pro exercitio gavs färdiga rubriker varav examinandens fick välja en. Topelius gjorde två försök på skrivprovet pro gradu, sista provet före kandidatexamen (Dagboken 20/3, 29/5, 30/5 1839). Disputationen pro exercitio var ett prov på muntlig färdighet i disputationens förmåga och latin och bestod i att försvara en avhandling som författats av en professor (Klinge, »Från universitet till tjänstemannahögskola» 1989, s. 395). Om kandidatexamen, se Dagboken 26/2, 4/3, 7/3, 14/3, 24/3, 28/3, 7/4, 15/4, 29/4, 5/5, 10/5, 12/5 1840; *Statuter för Kejsarliga Alexanders Universitetet i Finland* 1828, § 167; fakultetens ämnen var filosofi, astronomi, lärdoms historia, orientalisk litteratur, skaldekonst och värtalighet (latin), grekisk litteratur, historia, naturalhistoria, kemi, matematik samt fysik.

- 180 Med undantag för professorerna i astronomi och naturalhistoria som föreläste endast två gånger, på onsdagar och lördagar (Ibid., §§ 128, 129, 130, 131).
- 181 Motsvarande 10 rubel bankoassignmentationer (Ibid., § 138).
- 182 Ibid., § 132.
- 183 Topelius fäste sig inte heller vid datum som professor utan påbörjade och avslutade sina kurser med generösa tidsfrister i förhållande till terminernas början och slut, se t.ex. *Föreläsningar i historia och geografi*, ZTS XV 2017.
- 184 Dagboken 26/1 1835, 31/1 1836, 9/2 1837, 30/1 1838 och 25/1 1839.
- 185 *Statuter för Kejsarliga Alexanders Universitetet i Finland* 1828, § 106, Dagboken 15/1 1837. Topelius fick ett stipendium, det Billmarkska, efter godkänd stipendiatexamen 1836 motsvarande ca 14 rubel bankoassignmentationer, d.v.s. en tämligen ringa summa (Dagboken 2/12–13/12 1836).
- 186 I vissa fall kan Topelius nämna att han avhört publika eller privata föreläsningar, se Dagboken, t.ex. 8/3 1838. Lystringsord när det gäller studier i dagboken är förutom professorernas namn, »collegium» och »afhöra».
- 187 Prefixet o- betyder här att Topelius inte gått på professorn i historia Gabriel Reins föreläsningar (Dagboken 6/2 och 9/2 1838 samt 7/5 1839)
- 188 D.v.s. professorernas välvilja (Dagboken 19/9 1839).
- 189 Om pro exercitio, se Dagboken 19/5 1837; om disputation pro exercitio, se Dagboken 16/5 1838; om pro gradu, se Dagboken 20/3, 29/5, 30/5 1839.
- 190 Enligt *Statuter för Kejsarliga Alexanders Universitetet i Finland* 1828 (§ 163, mom. 4) fick svenska användas, om avhandlingen skrivits på det språket, vid exercitiedisputationer i alla fakulteter och gradualdisputationer inom medicin och juridik.
- 191 Dagboken 18/10 1837
- 192 Jfr t.ex. ZT d.ä.–ZT 3/11 1829, *Brev*, XX:2 2018 samt läsningen höstterminen 1832 då Topelius bl.a. läste Homeros. Efter en disputation uppger han att han behärskar språket »passabelt» (Dagboken 18/3 1836).
- 193 Dagboken 10/6 1837.
- 194 Dagboken 28/3 1833.
- 195 Dagboken 12/5 1840.
- 196 Anders Fryxells Berättelser ur svenska historien nämns ofta i dagboken 1832 och verkar ha varit nästan daglig läsning. Se även t.ex. Dagboken 9/4 1835. Om Topelius studier i historia se Grandell, »Inledning», *Föreläsningar i historia och geografi*, ZTS XV 2017, <http://urn.fi/URN:NBN:fi:sls-6282-1508152246..>
- 197 Dagboken 30/5 1836.
- 198 Se Dagboken 1836, 1837, 1838 och 1840.
- 199 Exempelvis kan nämnas i Kabinetsbibliothek af den nyaste litteraturen: Hugo, *Notre Dame* (orig. 1831, övers. 1835); och i Hiertas läsebibliotek: Zschokke, *Alamontade* (1802; 1834); Bulwer-Lytton, *Devereux* (1834, 1836); Morier, *Ayesha* (1834, 1836); Spindler, *Maruzza* (1834, 1835); Sue, *Vaktornet i Koat-Vën* (1833–1834, 1835). Om auktioner, se Dagboken, t.ex. 23/4 1833, 14/5 1836 och 16/3 1839.
- 200 T.ex. läste Topelius högt Rellstabs *Algier och Paris* år 1830 för systrarna Lithén hösten 1835 (Dagboken 2/11, 7/11, 11/11 1835).
- 201 T.ex. Dagboken 1/1 1838 och 22/9 1839. Topelius hade också skilda anteckningsböcker, kallade »Pantheum» eller »Pantheon» för blandade ämnen där han bl.a. antecknade böcker han läst (NB 244.135).
- 202 Se Dagboken, t.ex. 1/9 1837 och 1/9 1840. Om Almqvists påverkan i Topelius lyrik, se Zilliacus & Herberts, »Inledning», *Ljungblommor*, ZTS I 2010.

- 203 Universitetet hade grundats som den Kungliga Akademien i Åbo 1640. Nationerna grundades 1643. Ett sätt att övervaka studenterna var de årsvisa förteckningarna på hemadresser och planer på vilka föreläsningar studenterna ämnade åhöra, de s.k. läserullorna (Dagboken 12/10 1833).
- 204 Strömberg, »Studenterna» 1989, s. 295 ff.
- 205 Helanen, *Suuri murros* 1937, s. 129.
- 206 Se Dagboken, t.ex. 2/11 och 16/11 1836, Helanen, *Suuri murros* 1937, s. 111.
- 207 Ibid., s. 131, Hakala, »Savolax-karelska avdelningen år 1845» 1998, s. 97, Dagboken 12/10 1833.
- 208 Helanen, *Suuri murros* 1937, s. 127, 129 ff., Dagboken 5/4 1834, ST-ZT 21/5 1843, *Brev XX:2* 2018.
- 209 Dagboken 31/10, 1/11 1836 och 30/3 1837, ST-ZT 1/1 1842, *Brev XX:2* 2018. Helanen, *Suuri murros* 1937, s. 129.
- 210 Jfr Hakala, »Savolax-karelska avdelningen år 1845» 1998, s. 97 f. Om majfesten, se Dagboken 23/5 1833, 23/5 1834 och 11/5 1836; om terminsfester, se t.ex. 2/3 1836, 11/11 1836, 20/3 1837 och 2/4 1839.
- 211 Dagboken 2/4 1839 och 19/3 1837.
- 212 Dagboken 19/6–7/9 1839.
- 213 Detta slags organisering var inte exceptionell, det har bl.a. konstaterats att studenterna i Helsingfors bildade kottierier med rätt få samlingspunkter (Hakala, »Savolax-karelska avdelningen år 1845» 1998, s. 103).
- 214 Strömberg, »Studenterna» 1989, s. 303 ff.
- 215 Ett beslut om avdelningens delning hade fattats redan 1832 men inte verkstälts (ibid., s. 300 ff.). Dagboken 24/10, 30/10 och 6/11 1837, Helanen, *Suuri murros* 1937, s. 327 f.
- 216 Om Pipping, se Dagboken, t.ex. 10/2, 9/3 1838; om Thesleff, se Dagboken, t.ex. 14/2 1835 och 14/7 1840.
- 217 Den mest märkbara konflikten var med en av vännerna från skoltiden, Olof Helander, som menade att Topelius »far till helvetet» (Dagboken 13/4, 14/4 och 29/4 1839). Se även Dagboken 29/11 1837, 31/1 och 25/4 1839.
- 218 T.ex. Nils Gustaf Malmberg (f. 1807), Fredrik Östring (f. 1810) och Lars Jakob Stenbäck (f. 1811).
- 219 Pietismen berörs, för och emot, i dagboksanteckningarna bl.a. vid predikningar Topelius åhör och privata diskussioner bland bekanta i Nykarleby, se Dagboken, t.ex. 22/6, 8/7, 15/7 och 21/8 1838.
- 220 Men det dröjde till 1840-talet innan hon lät en ändrad övertygelse synas i t.ex. kläde-dräkten. Jfr Dagboken 20/9 1839 och ST-ZT 12/10 och 19/11 1842, *Brev XX:2* 2018.
- 221 Topelius omständigheter kan kontrasteras mot den äldre nationskamraten Mattias Castréns som besökte sitt hem endast en gång under studietiden (Helanen, *Suuri murros* 1937, s. 139).
- 222 ST-ZT 17/5 1837 och 5/11 1840, *Brev XX:2* 2018.
- 223 Om familjen Topelius ekonomi, se Kilpelä, »Inledning», ibid.
- 224 Se t.ex. ST-ZT 16/11 och 1/12 1839, ibid.
- 225 Vårterminerna 1836 och 1839 bodde han ensam.
- 226 Hakala, »Savolax-karelska avdelningen år 1845» 1998, s. 122 f. Förutom hyra räknade man med kostnader för eldning, inredning och upppassning (städning och andra hushållssysslor) som uppgick till ett ungefär lika stort belopp.
- 227 I Hjärnes gård var hyran 150 rubel för ett år (Dagboken 7/2 1836, Hakala, »Savolax-karelska avdelningen år 1845» 1998, s. 124 f.).

- 228 ST-ZT 4/6 1838, *Brev XX*:2 2018.
- 229 Orsakerna till detta var många; löner och pensioner betalades ut kvartals- eller halvårsvis, hyresintäkter och arrenden årsvis och inte minst för att stora delar av samhället präglades av natuaraekonomi.
- 230 Dagboken 25/5 1833.
- 231 Om tejungfrun, se ovan. Se även Dagboken 26/11 1834.
- 232 Kontoböcker 1833–1870, NB 244.141; ST-ZT 8/5 1837, *Brev XX*:2 2018.
- 233 I brist på privatbanker fungerade handelshus som substitut. Se t.ex. ST-ZT 4/6 och 7/11 1837, *ibid.*, Dagboken 5/1 1833 och 12/11 1836.
- 234 *Helsingfors Tidningar* 11/10 och 15/10 1845. Något som komplicerar beräkningarna ytterligare är mängden myntslag: inte färre än fem olika myntslag av två olika valutor, rubel och riksdaler, cirkulerade allmänt i Finland ända till 1840. De frekventast använda myntslagen är rubel bankoassignmenten och riksdaler riksgälds. En riksdaler riksgälds motsvarade ungefär 1 rubel 20 kopek banko. Växlandet komplicerades också av att det svenska systemet var duodecimalt (en riksdaler var 48 skilling) och det ryska var decimalt (100 kopek på en rubel).
- 235 Vårterminen 1834 var billigare, då åtgick endast runt 210 rubel bankoassignmenten. Kontoböcker 1833–1870, NB 244.141.
- 236 Helanen, *Suuri murros* 1937, s. 139. Helanen skriver utförligt om studenternas finanser under perioden 1828–1837.
- 237 För en översikt av Topelius anteckningsböcker, se Knapas, »Topelius – krönikören» 2004.
- 238 Paret förlovade sig i september 1842. Om äktenskapet, se Kilpelä, »Inledning», *Brev XX*:2 2018.
- 239 Dagboken 19/10 1840. Om yrkesvalet, se även Kilpelä, »Inledning», *Brev XX*:2 2018.
- 240 Dagboken 6/11 1840.
- 241 Det verkar som om Emilie var förlovad med vicehäradshövdingen John Snellman i början av 1840. Hon bar sorgdräkt med anledning av Snellmans systers död, vilket tyder på en redan eklaterad förlovning (Dagboken 22/1 1840). Förbindelsen slogs upp, uppenbarligen på Snellmans initiativ (Topelius, *Fästmansbrev* 1947, s. 130). Ett urval av Zacharias Topelius brev till Emilie Lindqvist utgavs av Paul Nyberg i *Fästmansbrev* 1947. Se även not 24.
- 242 Nyberg, *Zachris Topelius* 1949, s. 134.
- 243 Föredraget trycktes några år senare, se Topelius, »Om Österbotten», *Joukkahainen* 1 1843, s. 32–50.
- 244 Topelius, *Självbiografiska anteckningar* 1922, s. 74 f.

DAGBÖCKER

DAGBOK FÖR OCTOBER MÅNAD AF ÅRET 1832

- FÖRSTA OCTOBER War jag på min första resa till Helsingfors – låg öfver natten på Tojala gästgifvargård uti Akkas socken och Tavastehus län. Wi foro derifrån kl. 7 morgonen – der var en högfärdig och snäsig gemen värdinna. – På en gästgifvargård nära Tavastehus nekade gästgifvarn att sätta 1 häst för vårt lass, men vi krånglade oss fram isynnerhet med Logrens tillhjälp – kom till Tavastehus kl. ½ 1 middagen. Jag träffade morbror Gustaf på gästgifvargården – drack vin – M. G. [oläsligt] – Åto middag och drucko portvin – Jag var som hastigast ute i staden – foro – till Salmis – Det var ett gement ställe – De nekte oss först men gåfvo oss likväl sedan en dålig kamp som vi på vägen bytte om – Vi lågo på en gästgifvargård – Hohenthal den galningen. 5
- 2 OCTOBER. Körde tappert på – dålig häst – förargelse – Herr Östring och jag togo 2 hästar 6 mil från Helsingfors – åt middag på Helsing kyrkoby – Det gick i fyrsprång – kl. 5 e. m. ankommo vi hit till Helsingfors – Detta är verkligen en skön stad – for till Herr Östrings quarter – Kom i lag med ett par dussin studenter – åt afton på ett spisquarter (hos Wahlunds) låg med Östring – Enögda Peron – – – 15
- 3 OCTOBER. Gick med Östring till Finska Casern till Herr Blank – Han följde mig till Runebergs – träffade Magistern på gatan – Jag gick tillbaka sedan till Östrings quarter och lät köra derifrån mina saker – Till Runebergs – träffade Frun och Camrerskan Tengström – såg på en parad på senatstorget – Det var Petrofska bataljon – fanken hvad det såg grant ut – träffade oförmodadt en hel hop med [oläsligt]aburgenser – gick vilse nästanomkring hela stan – Åt middag hos Runebergs – Ut att spatsera med Herr Blanck – Drack thee och öl på en biljard – 20
- 4 OCTOBER. THORS DAG – Jag hade legat i saln hos Runebergs – f. m. ut att spatsera – läste Elgskyttearne – e. m. ut att söka fru Wikstedt men hon var ej hemma – War hos fru Vikstedt och drack thee. Jag köpte mig klädesborste och skoborstar samt bläckhorn och lack uti en rysk boda – låg och läste – 25
- 5 OCTOBER Skref bref dit hemåt och hade brottom – gick sedan ut i den tron att brefvet var på posten men huru ledsen blef jag ej då brefvet vid min hemkomst låg på bordet – sakramentskade nöt till piga – sådan förargelse! och hvad skall Mamma der hem tänka då hon ej får bref med denna post – e. m. gick till Herr Blank – ut att spatsera – träffade Kantlin och Wärfving – – främmande här hos Runeberg – det var Fru 35

Wörlander (f. d. mamsell Hjelt), Mamsell Hjelt hennes syster, och fru Bergbom – aflemnade brefvet jemte helsningar till den första – drack thee – Var till Wasenii boklåda och köpte den svarte Friz – åt päron – läste och skref –

5 6 OCTOBER – f. m. kl. 8 kom Herr Blank hit – betalte åt Magister Runeberg ett quartal (125 Rdler. Rgds) och fick quittance – var till Westzynthius – en god hygglig gubbe – putsade och rangerade mina kläder – skref och läste i Fryxells historia – ut att handla smått – skref – satte papper på mina böcker – Här satt en syltbot (Barkens bror) en lång stund – Magistern var härinne – Sigill – Ludvig en envis krabat – Fru Runeberg kom hem från Borgströms –

7 OCTOBER. SÖNDAG Steg upp kl. 6. For med Sjuan till Sveaborg – motvind – var upp till Isac Svahn och såg mig sedan omkring bland dessa jättewerk – tillika såg jag de förfärligt stora 36 pundiga Canonerne samt en stor mengd af mindre caliber – Wi (Herr Blank och jag) försummade genom mitt förvällande att fara tillbaka med Nian – Jag träffade Capitainen Smith – besökte Skeppsdockorne och pumpquarnen – sedan spatserade wi till Cisternen wid hafsstranden och besågo den – Wi gingo derpå tillbaka till Quater hamnen, och besågo ett linieskepp som var inrättadt till boningsrum – derpå foro vi bort med elfvan – vi seglade – jag hant lyckeligt hem ehuru faseligt trötter – Magister Nervander, för hvilken Österbotningarne på eftermiddagen höllo Calas, spisade middag här – e. m. var till Elfving – gjorde en fruktlös tröttande spatsarfart till boklådan och till Herr Blank – Läste öfver Grekiska – Calle Heikel och Petterson voro här – drack 2 koppar thee – Barken kom hem – Magister var på Calaset – fruntimmers främmande –

8 OCTOBER. På morgonstunden grälade Barken och August rätt tappert – Kl. 8 f. m. gick jag in i saln, och läste Grekiska för Magistern med de andra till kl. nära 10 f. m. – ritade en karta öfver Europa – Wid bordet om middagen ytrade Fru Runeberg bland annat: »Ja gudnåde den som skall ha att göra med en hop poikar; de ä de ostyrigaste själar jag wet.» – Jojo! deruti har hon inte så orätt – e. m. var på boklådan och köpte Adlerbeth och Jättarne i Sharkadalen – läste Virgilius träget; 200 verser – Jag blef ymnigt trakterad af Barken med Confect och Carameller – Satt uppe och läste sagor –

9 OCTOBER. Dagen börjades återigen med gräl mellan B. och [oläsligt] – läste Virgilius från 8 till 10 för Magistern; kunde bäst af alla – var på boklådan och köpte en hop små pjäser för 1 Rd. 9 f – e. m. lånte Ekelunds historia

- af magistern – läste, satte papper på mina böcker – läste historien – skref
– Magistern och Krabbarne voro här inne –
- 10 OCTOBER Marknad i stan – läste upp historien – läste öfver Grekiska
– gick ut i stan – till Moreljuses (ett student värdshus) och drack öl –
slog dank på torget – e. m. gick jag åter ut – War på boklådan – Köpte 5
kringlor och Confect och drack öl hos Kesslis (en källare) samt thee hos
en Thee jungfru – Slagsmål på Torget – 1 Rdler 32 f hade jag bortslöst på
denna dagen – dock huru mycket är det mot hwad andra mina kamrater
låtit stryka – – om aftonen hände upträdet hos Elfvingen –
- 11 OCTOBER läste upp Grekiska – Magistern och Krabbarne woro 10
härinne – läste öfver Virgilius – e. m. ut på Marknan återigen – Från
Senatstorget gick jag till Finska Casern till Herr Blank – där var repetition
af waktparaden – Upp till Stora Robertsgatan att söka Stenroth – till Herr
Blank – På Wasenii boklåda och köpte Demoniana – köpte Kringlor –
Marknaden afsomnade som bäst – läste Virgilius – Magister Backman 15
åt afton här – läste Demoniana –
- 12 OCTOBER f. m. läste vi ingenting för Magistern emedan det var Inscrip-
tion på universitetet – Jag skulle fara med elfvan till Sveaborg men fick
ej rum på quatern – köpte fikon – – läste Demoniana – e. m. – föll på
det infallet att läsa Fryxell – – (9) – Spökerispeculationer – drack thee 20
– sedan vi ätit afton stälde vi till ett spökeri som dock misslyckades för
Barkens dumhets skuld – Ny plan –
- 13 OCTOBER Läste Djurbergs Geographi fastän jag hade läst öfver Virgilius
– Det gick dock tämmeligen bra – (läste Fryxell) – till Levelius och till
Finska Casern – fick låna en hel hop med böcker – Barken hade farit af 25
till Sveaborg med min Demoniana –
- 14 OCTOBER SÖNDAG – f. m. (läste Fryxell) regn och oväder – H. Blank
var här 2:ne skutt – bjuden till Capten Thunebergs på middag – gick
dit kl. 1 – Spisade – 4 rätter – Efter måltiden spelte jag Myllymatti med
Capten och Herr Blank och blef 4 gånger – gick derifrån kl. ½ 5 – – (läste 30
Fryxell) – Barken kom hem – Drack thee – hade brottom – Spökeri i
fråga – en liten promenad i månskenet – – –
- 15 OCTOBER läste Grekiskan upp – Fryxell – H. Bl. kom hit med min kläd-
sats – det var skönt – Fryxell – skref – e. m. läste Virgilius – kl. 4 vidpass
spatserade jag till Finska Casern – Det var klart och kallt och solen sken 35
– på Casern hade en karl aftonen förut blifvit mördad af en Finsk recruit
– kom hem kl. ½ 6 – fick brottom med Virgilius – drack thee – Bark den
fan – Fru Runebergs låfvade mig vid bordet att köra ut honom –

- 16 OCTOBER f. m. läste Virgilius upp – det gick mera dåligt – satte in mina kläder i klädsatsen i vederbörlig ordning – – Fryxell – läste öfver historien – sköt 2 skott med pistoln – Drack thee hos en theejungfru – satte kläder i tvätt –
- 5 17 OCTOBER Läste upp historien – kunde försvarligt – klickade blott litet på Geographien – Sköts med en liten metallkanon i wedlidret hvaröfver wi fingo litet snubbor af Fru Runeberg – – Läste öfver Grekiska – Krabbarne voro här – Fryxell – Var på boklådan och köpte Conversations kort och Clas Narr –
- 10 18 OCTOBER Läste upp Grekiska – War till Elfvingen – Fryxell – Kartan – – Läste öfver 100 verser i Wirgilius – Fryxell – hade brottom – – åtanke på hemmet – om aftonen var jag ute med Barken och köpte mig pipa och Cardus samt drack 3 koppar thee – – – las och rökte på säng – och somnade –
- 15 19 OCTOBER f. m. läste upp Virgilius – kunde temmeligen – Fryxell – Geographie – köpte Namnam – strax på eftermiddagen hände en tragi Comisk förgärlig händelse – jag tror att det var gallfeber som jag sedan deraf fick – var ut att spatsera med kamrater och drack 2 koppar thee hos Morelius – åt ölost till afton och rökte sedan på –
- 20 20 OCTOBER. Jo Vackert och väl! – kl. 5 på morgonen infann sig den omtalta fatala gallfebern – Jag låg och pinades i sängen och kunde ej såfva tills jag sluteligen gaf öfver och sedan hade jag lättare och såf litet – om morgonen gaf jag åter 2 gånger öfver – gick derpå in att läsa upp Geographi men måste efter en stund gå ut och gaf då öfver fjerde gången – – sedan i dag har det varit lättare och jag har ätit med god aptit
- 25 – Fryxell – rigtiga dito – skref detta –
- 21 OCTOBER SÖNDAG. Bjuden till Capten Thunebergs på middag – Fryxell – – Gick till Finska Casern – Där Woro Capteen Strömborg med sin fru – Flat vid bordet för Herr Blanks skuld – Efteråt rökte jag en pipa där – något förlägen – gick hem kl. 5 – gick ut att spatsera med Barken på äfventyr – drucko thee hos Caffejungfrun – läste öfver Grekiska – lade mig klockan 11 – – –
- 30 22 OCTOBER f. m. läste upp Grekiska – Fryxell – twist med Barken – Tog några totter – läste öfver Virgilius – Var på posten – Levelius var här – diskussioner öfver gårdagsklubben – Skref ämne till bref – Magistern var här inne – – Fryxell – läste Virgilius – Spökeri med Skråboken –
- 35 23 OCTOBER. Läste upp Virgilius – Fryxell – Var och såg på en parad på Senatstorget och träffade der många bekanta – det var ett hyggligt wäder

- War in till Hohenthal – e. m. läste öfver Historien – kl. 6 gick jag till fru Wikstedt – åt mellanmål och drack thee der – kom hem kl. 8 – läste ännu – och skref och rökte – –
- 24 OCTOBER. f. m. Magistern hade ej tid att förhöra historien – till Elving – började läsa öfver mina 8 kapittel Grekiska – Fryxell – e. m. läste Grekiska hela eftermiddagen – fick utläst kl. 8. Rökte och läste Fryxell – tvist med Barken – 5
- 25 OCTOBER Läste upp Grekiska – trolleri med mina nycklar – – Virgilius – Fryxell – rökte. e. m. läste öfver Virgilius – läste Fryxell – Synnerberg var här – Ut att handla papper och en snusdosa – Till Herr Blank, men der woro Studenter – läste öfver Virgilius – skref – läste Fryxell – – lade mig kl. ½ 11 – – 10
- 26 OCTOBER Det var en välsignad dag – läste upp Virgilius – War på posten – till Herr Blank – Såg en parad på Caserntorget – erhöll brevet hemifrån! nyheter och oförmodad glädje – – gick hem igen – Barken var i en faselig nöd – läste chifferlappen – e. m. började att skriva ett bref till mamma, och chifferlapp – läste öfver Geographien – Fryxell – War med Levelius och Barken till Menn, och Barken trakterade; spelte der litet på Forte-Piano och åt tortor – träffade på hemvägen Hohenthal och några andra – läste Geographi – skref ytterligare på brevet – 15 20
- 27 OCTOBER. Läste upp Geographi, och kunde temmeligen. Gräl om platsen på sophan – köpte godta i porten – skref på Barkiaden – Barken var sjuk på f. m. och skolsjuk på e. m. – var ut att spatsera med Bark, först till Menn, sedan till Kesslis, och derifrån upp till Nystan för att söka St. och Logren, men de woro ej hemma – skref på brefven hem, och på Barkiaden – lade mig kl. 11. 25
- 28 OCTOBER. SÖNDAG – bjuden till Moster Wikstedt på middag – – gick ut kl. 11 och spatserade omkring i stan i förväntan på en parad, men den blef ej utaf – kl. 12 gick jag till Moster Wikstedt – – åt middag der – gick bort kl. 3 – Herr Blank var här hos oss – – han bjöd mig på spectaclet – kl. 5 gick jag till Finska Casern, och derifrån till spectaclet – satt på sittande parterr – Kronofogdarne och Pastoratet spelades – åt äppel – kikade omkring mig – kom hem kl. 9 och blef utan aftonvard – lade mig strax derpå – 30
- 29 OCTOBER Skref jag bref strax från morgonstunden, så att jag ej kunde gå och läsa – gick på posten kl. 10 och fick riktigt in mina bref – gick derpå att söka Herr Blank som ej var hemma, men jag träffade honom sedan på senats torget – gick med honom åter på posten hvarest han emmottog 35

ett Recom. bref från Collander – Jag fick då af honom underrättelse att jag war anmäld till Dansskoln – e. m. gick till Finska Casern kl. 4 – köpte skoband & cet. och lånte skor och strumpor. – Gick derifrån kl. 5 till Mamsell Arpe; der såg jag denna afton endast på, men fick lof att följ.

5
30 OCTOBER – Läste upp Wirgilius – gick kl. 12 till Mamsell Arpe och lärde mig der de första stegen – läste öfver historien – gick kl. 4 åter till Dansskoln, på vägen var jag och bestälde mig skor – Äfven denna afton såg jag blott på – gick derifrån k. ½ 9 och då jag kom hem åto redan de andre –

10
31 OCTOBER Läste upp Historien – kunde bra – gick kl. 12 att dansa – – köpte äppel på återvägen – läste öfver Virgilius – tvifvelsmål om Forte Pianot – gick åter kl. 5 till Dansskoln och var på vägen in till Herr Blank – kom från dansskoln kl. 8.

15
Händelser och Anecdoter ur October Månad

20
25
2 OCTOBER Jag hade på sista nattquarteret förloradt min svarta halsduk, och oackadt allt möjligt sökande ej funnit den åter – Högst ledsen öfver min förlust for jag från gästgifvargården och kom utan halsduk till H.fors – Då var jag inne hos Hr Östring och gick sednare på afton i sällskap med någre studenter för att äta quällsvard hos mamsell Wahl-
lund – Medan vi väntade på mat så började jag litet se efter min parur som ej war just i det bästa stånd – Jag kände någonting tjockt emellan min arm och rocken stack jag förvånad min andra hand in i armen, och drog därifrån – – – – min svarta halsduk som jag så ifrigt sökt under
25 det jag bar den på mig – Genom denna oförväntade lycka kom jag i det bästa humeur under hela min första afton i Helsingfors.

DAGBOK FÖR NOVEMBER MÅNAD 1832

30
FÖRSTA NOVEMBER Läste upp Buttman, och kunde något dåligt – gick i dansskoln klockan 12 – köpte äppel på återvägen – körde med Issvoschik – hjälpte en fattig gumma – läste öfver för sista gången Virgilius – var i dansskoln från 5 till ½ 9 –

2 NOVEMBER Läste upp Wirgilius – köpte 2 spectacelbilletter – var i dansskoln och på finska Casern samt på posten – bjöd Herr Blank men han hade ej tid – sålde min andra billett – gick i dansskoln och derifrån till

- spectaclet – Då uppfördes *Slottet Rieti* – åt äppel – kom tillbaka kl. 9 och åt afton då –
- 3 NOVEMBER Läste upp *Geographie*, och kunde tämmeligen – gick kl. 12 till Dansskoln men fick vända om igen emedan Mamselln ej hade tid – Räkna de huru många steg det var från Mamsell Arppe och hem, och det var 1743. Köpte på hemvägen *Hortensia von Hornegg* – – fick mina nya skor – Var inne hos *Krabbarne* – läste *Fernando Lomelli* – 5
- 4 NOVEMBER SÖNDAG – steg upp kl. 9 – läste öfver *Buttman* – *Fryxell* – på eft. mid. woro *Staudinger Högman* och *Petterson* här – spelte med *Conversationskort* – var hos *Kesslis* med *Bark* – spelte *Fortuna* drack ett glas vin och åt tortor – Körde hem med *Issvochik* – 10
5. NOVEMBER – Läste upp *Buttman* och kunde dåligt – gick kl. 12 till dansskoln – på vägen var jag in på posten – det war parad på torget – köpte mig svarta strumpor och *Logik* – var in på *Finska Casern* – e. m. läste öfver *Logiken* och var i dansskoln – det var ett krängel med vårt beställda *Forte Piano* – *Donners resa* – 15
- DEN 6 NOVEMBER 1832 *Gustaf den andra Adolphs dödsdag*, och andra sekulardagen af *Slaget vid Luzen* den 6 November 1632 – Läste upp *Logik* och kunde temmeligen – ritade en tafla föreställande *slaget vid Luzen* – läste öfver historien – *Fryxell* – – e. m. *Fryxell* – var inne hos *Elfving* – kl. 4 gick till *Dansskoln*; – på vägen wek jag in till *Menn*, och drack *Gustaf Adolphs skål*, (notabene på en man hand) var in på *Finska Casern* – – var i *Dansskoln* – In till *Elfving* – vi laddade hvarsen pistol, och sköto vid stranden 2 skott för *Gustaf Adolph* – 20
- 7 NOVEMBER. Läste upp historien och kunde dåligt – jag vet ej hur mitt minne fuskade – *Fryxell* – skref med all flit på mina bref dit hem – e. m. gick i dansskoln kl. 5 och på vägen var jag in till *Finska Casern*, och aflemnade åt *Herr Blank* mitt lilla paquet – dansade – skref – 25
- 8 NOVEMBER Läste upp *Buttman* och kunde bra – *Reuter* var inne hos mig – blef utan frukost. *Njeschnajo Jekaterinoslavski Novgorod* – *Fryxell* i all maklighet – och litet *logik* – var i dansskoln – då jag kom hem voro herrar inne hos *Magistern* – *Desse souperade* här, och jag var inne ända till soupen som skedde klockan 12 – 30
- 9 NOVEMBER FREDAG – Wi läste ej något upp om morgonen emedan *Magistern* ej orkade – i deställe läste jag litet *Euclides* och *Franska* – – *Fryxell* – *Petterson* var här – gick ut och köpte *snus* och *Rysker kaka* med hvilken jag mojade mig vid läsningen af *Granadas eröfring* – *Fryxell* – läste öfver *Geographie*. 35

- 10 NOVEMBER LÖRDAG – Läste upp Geographien, och kunde – läste Euclides och Franska – läste litet Geographie – Fryxell – det var tämmeligen rusligt – var i dansskoln på e. m. – litet in på finska Casern att söka Herr Blanck som dock ej var hemma – Un peu geographie –
- 5 11 NOVEMBER Steg upp klockan 8 – nya jungfrun var nu kommen – Satt hem hela förmiddagen och läste Fryxell – – – Barken hade faritt till Sveaborg – åt middag – läste Renegaten (roman) – gick kl. 4 till Finska Casern – glömde att taga herr Blanks skor, och måste fördenskull spatsera hem efter dem – krångleri och förtret för en thekops skull – – gick kl. 7
- 10 tillbaka igen till Finska Casern och derifrån till Catani der jag mojade mig för 18 Skilling – samt sedan till Kesslis der jag åt 2 tortor – läste Buttman –
- 12 NOVEMBER. En för 3 orsakers skull märkvärdig dag – 1:mo för Forte Pianos skull – 2:do emedan jag då första gången var uti universitetshuset dit jag med guds hjelp framdeles många gånger skall gå – 3:0 Derföre att jag fick höra Nagel – – – – –
- 15 Läste upp Buttman – läste öfver logik – var ej i dansskoln på e. m. – kl. 4 kom klaveret hit – det var en välsignad sak – lopp till Finska Casern med skräckelig brådska och blef som förstenad då herr Blank redan var borta – då tog jag mitt parti, och gick till universitetshuset, och köpte
- 20 billet – och hörde då på virtuosen Nagel – likväl försummade jag en sång för Keslis skull – knep en contramark – – kom hem kl. 9 – här voro ett par herrar till afton –
- 13 NOVEMBER läste upp logik – Euclides och Franska – Fryxell – spelte klaver – läste ut Renegaten – Fryxell – läste öfver historien – spelte – gick
- 25 i dansskoln – dansade första gången mazurka – sökte Herr Blank – satt upp och läste – – – (annars var denna dag pappas födelsedag) –
- 14 NOVEMBER ONSDAG – läste upp historien och kunde medelmåttigt – – trätte med Barck – Sedan förargades jag öfver det skamlösa fäet Lotta – och Bark den svinhund skulle strax i köket och berätta – han fick sej
- 30 också påskrifvit – läste Euclides och Franska – Fryxell – -. dansade, och var inne en stund på Finska Casern, hvarest jag pratade med Achates och Ivar – läste öfver Buttman –
- 15 NOVEMBER Läste upp Buttman och kunde tämmeligen – läste Euclides och Franska – betalte magistern – Elfving var här – e. m. läste öfver
- 35 logik – gräl med Barken – spelte – var i dansskoln – dansade vals och Mazurka – sökte Herr Blank – läste logik och skref – samt spelade –
- 16 NOVEMBER Läste upp Logik och kunde nästan bäst – der förekom tämmeligen invecklade frågor – strax klockan 10 skyndade jag på posten,

- nästan säker om bref, men min förhoppning slog klöfver – läste Euclides och Franska – e. m. – oenighet med Barken angående pigsqualler och om min klocka – läste Fryxell och beräknade mina utgifter – var i dansskoln – satt upp och läste Geographie –
- 17 NOVEMBER Läste upp Geographien och kunde mera dåligt – gjorde skälmsstycke mot Barken med hans sockerbit – Krabbe var äfven sammansvuren – Elfving och Staudinger voro här – kom underfund med ett knep af Barken – rökte – e. m. läste Fryxell och – Fryxell – kl. 4 gick jag till Finska Casern och mötte Hohenthal som berättade att Logren fått ett bref, i skarpa ordalag för att de lemnade mig, af gubben Stenroth – var hos herr Blank en stund – drack 2 koppar thee hos theejungfrun – gick hem och skref – Lampa var här – spelte läste Fryxell – rökte – Blef af Magistern bjuden på Nagels 3 concert och gick dit – jag försökte laga upp Elfving men jag träffade ej honom sen –

DAGBOK FÖR DECEMBER 1832

- 3 DECEMBER. läste om morgonen upp kyrkohistorien men midt under det vi läste kom frun och ropade in magistern; han kom sedan ut och sade åt oss att vi ej kunde fortfara, ty det hade händt honom en förargelse. sedan pigan skurit sig med rakkniv – kl. före 12 kom Barken hem – Hos Arvid Krabbe fick jag veta att pigan hade kappat till – då såg jag fru Runeberg blek som ett lärft springa till Ramstedts. – Därpå kom C. Kr. hem och då gingo vi in – hufvadå – Frosterus förbandt henne. Doctor Rosenbom och Professor Ursin voro här – ☉ – fru Runeberg var i faselig vända – åt middag i Krabbarnes kammare – läste Telemaque – var med Krabbe till Catani, drucko ett glas – der träffade jag Blank och ☉ – ☉ – var till Finska Casern som hastigast – var i dansskoln och kom hem kl. 9 – Magister Backman låg med Magister Runeberg, Calle Krabbe hos Barkens bror, och Lilla Barken äfvenledes der – Smågossarne lågo inne i min kammare.
- 4 DECEMBER. Wi läste ej något upp för Magistern – var till sagoperioden, som låg och sparka – läste Euclides – Sagoperioden och ☉ voro här en god stund – firade brasa. Barck – läste Franska – Fryxell – var inne i saln hos poetiska Calendrarne. – e. m. kom Barckens bror [?] den fan hit – spelte och quintilerade en god stund – kl. 5 gick jag i dansskoln – der voro nu damerna – pigan hade talat om dagen – Barck låg hemma – Gaf Baken ett kok stryk på sängen – – –

- 5 DECEMBER – läste upp logik och kyrkohistorie i förmaket – firade brasa – läste ut XI boken i Telemaque – var inne i salns hos Krabbarne – – Rosenbom såg på pigan – Barck framför brasan – det hade snöгат starkt om natten och var nu ärlig vinterköld med godt före – e. m. var till Staudinger [?] och Sagoper. men de svinpelsarne voro ej hemma – – spelte klaver och skref – var i dansskol där var mamsell Arppe förbannadt häftig och arg – de andra bestodo confect åt damerna – köpte mig franska brön – var till Sagoper. – läste Adlerbeth på säng – Barck måste af räddhåga låta den ena av Örnarne ligga med sej –
- 10 6 DECEMBER THORS DAG – man masade sig helt makligt till kl. 8 emedan man denna dagen och härpåföljande ej läste för magistern; – det snögade derute erbarmligt – läste Franska och firade brasa – satt i saln och läste i Poetiska Calendrarna – Barken kom impromptu hem från skoln kl. 11 och sade sig vara: »rysligt sjuk» – magistern satt här och spelte på Forte pianot – gick i dansskoln – sedan om afton var jag litet ☉ för ☉ skull – ☉ drack thee hos theejungfrun samt köpte Franska bröd och Rysker kaka [?] –
- 15 7 DECEMBER. – – Reuter Staudinger och ☉ läste för magistern – var på posten kl. 11 men det var gunås ej något åt mig – Fryxell ifrigt – Franska – Gaf August en liten stut – stod på en ej synnerlig god fot med Barck – Var in i saln hos Krabbarne – gaf Barken stut på bron – läste Fryxell och skref derur – spelade Forte Piano – De tre omtalta studentcandidaterne suto här till stor förargelse på f. m. och på e. m. satt jag ensam hemma – var i dansskoln från ½ 6 till ½ 9. Mamsell Arpe grälade och jag beslöt att ej gå dit om Lördan – –
- 20 DEN 8 DECEMBER 1832. Alexander Lithens dödsdag – var svartklädd hela dagen – spelte Forte Piano – De tenterande läste i Örnarnes kammare – kl. ½ 12 ☉ – – skref minnesorden – om aftonen blef det blida och kram snö – kastade snöboll med B. och Krabbe –
- 25 9 DECEMBER f. m. myllade Kr. och jag August totaliter ned i snödrifva – e. m. kastade snöboll med Bark – var till theejungfrun och drack där 3 koppar – afskref visor ur poetisk kalender –
- 30 10 DECEMBER Var på posten och fick bref från mamma – och Sophie af hvilken jag dessutom fick visan Philomela – satt och läste brefven framför brasan – sjöng Philomela – funderade – skref noter ur Poetisk Calender – var i dansskoln, och der var många nya damer – bestod confect – var litet till Catani –
- 35

- 11 DECEMBER TISDAG – skref ur poetisk Calender – firade brasa – Fryxell
– köpte franska bröd – var i dansskoln och dansade Masurka.
- 12 DECEMBER f. m. var in i saln och läste – var till Hohenthal – skref noter
– Staudinger var bekymrad om sin examen och Reuter fick betyg af
Run. – e. m. dansade – förlägen om handskar – – August fälde bränder 5
på golfvet om afton –
- 13 DECEMBER Morgonen kl. 8 kom Stenroth hit och sade att han skulle
resa Fredagsmorgon; han betalte äfven – Då for jag burdus af till Wase-
nii boklåda och lemnade en lista på de böcker jag hade i Commission
– köpte franska bröd – sökte Blank men han var ej hemma – så hem 10
igen med en fart – satte mig derpå att skrifva – Krabbe betalte – var
till Levelius – e. m. gick till Wasenii boklåda, växlade en 5 Rub. sedel
och köpte böcker – derifrån till Blank som då var hemma – vi gingo ut
att handla – han köpte kristallflaskor åt mamma, och jag – o – var till
Frenckells boklåda [?] der köpte jag flerehanda – gick derpå hem med så 15
mycket kapina jag orkade bära – längre på afton var jag till mamsellerna
Hök med Levelius, Bark och Synnerberg – två koppar – sedan gick
jag med ☉ up åt Nystan – sökte en guldsmed, men träffade ej – sökte
Stenroth men den syltfoten var ej hemma – hem igen – skref med ifver
och läste på säng – 20
- 14 DECEMBER Steg upp kl. ½ 7 och satte mig genast att skrifva till Mam-
ma – väntade förgäves på ☉ – då kuskade jag af till Nystan, och var på
vägen in till ☉ och på posten der jag ej hade något bref – Stenroth var
ändteligen hemma – aftalte om paquetet – – var på hemvägen in till
Blank af hvilken jag tog ett litet paquett – – hem – skref och förseglade 25
med synnerlig brådska och förde paquetet kl. 12 till Stenroth – der träf-
fades jag – Logren, Nygren och Tillman – – grälade un peu med gubben
Logren – tog ändeligen afsked af Stenroth och gick hem – e. m. läste
franska, firade brasa och var i dansskoln der det var något gräligt – när
jag kom hem så hade man ätit – 30
- 15 DECEMBER LÖRDAG – poikarna i Laurelska skoln fingo jul lof – Barck
for af till Sveaborg – läste Telemaque – Krabbarne voro här – e. m. var
jag här utanföre att försöka skrinnisen, men det var bara strunt, och
jernet föll af min ena skrinsko så att jag gick snart hem – Fryxell – var
i dansskoln där det var rätt roligt, och jag dansade alla danser nästan 35
– skref sedan jag kom hem, och läste på säng –
- 16 DECEMBER Steg upp klockan 9 – tog på mig mina Casimirs böxor – åt
frukost – skref ur Poet. Calender – spelte Forte piano – skref litet uti

de små böckerna – läste uti saln – vid bordet talades om Lotta. Den förstockade rackarn nekade värre än förut. – läste och drack caffe i saln – e. m. firade brasa med P. C. i handen – Fryxell – Logren kom hit, och Levelius. Vi pratade här litet, och jag spelte Forte Piano; – sedan
 5 gick vi till mamsellerna Hök och drucko två koppar per man – derpå gingo Logren och jag först till Kesli och sedan till Catani – sökte sagoperioden som ej var hemma – skref mycket ifrigt bref – sluteligen kröp jag till kois –

17 DECEMBER MÅNDAG Munsjörerna Örn sku resa kl. 6 om morgon, men
 10 det blef 12 timmar sednare. – Kl. 9 gick jag först till Staudinger [?] och sedan gick jag till skattudden att söka bar. Stromberg med mitt paquet, men han var ej hem – sedan träffade jag honom hos Staudinger [?], var så hem och åt Frukost. Derpå kuskade jag åter af till skatudden och fann honom (Stroberg) hemma – Det var ett alldeles grufveligt yrväder, men
 15 han gjorde som jag hade gjort i hans ställe och for ogeneradt – så bar det hem med hiskelig fart, ty jag hade en orkan i ryggen – firade brasa. e. m. kl. 5 foro Örnarne – var i danseskolen, men der var förbaiskadt lite damer – hyrde ut min masurka.

18 DECEMBER Yr det nästan värre än gårdagen – Jag var kammarherre, och
 20 iddes ej gå i dansskoln om afton engång ty man var lite förknuffad på mamsell Arpen – Fryxell – skref ett skarpt bref åt munsjör Bark på Sveaborg – Aha! det var ju illumination om afton för Keisarns namsdag – då var jag ute, och stod på universitetsbron med förnjölse betraktande de flammande och hväsande mareschallerne – Univ. huset såg rätt vackert
 25 ut på afstånd – på samma resa köpte jag mig Fransk.bröd –

19 DECEMBER. ONSDAG – f. m. läste Telemaque ifrigt – kl. 11 kom Barck
 hem från Sveaborg – munsjörn packade in, hvilket jag med hemligt
 nöje såg – – han for bort med Krabbe – Fryxell – gick kl. 5 i dansskoln
 och mötte Barck på vägen af hvilken jag tog afsked på unionsgatan.
 30 Denna afton var rätt rolig; först dansade jag hvarje riktig dans – och Cottiljong på slutet, och sedan så dansades det jullekar: Hei sej – Viljen i veta, Herdar och Herdinnor, ungersvennen, Höga berg, och så vidare – derpå gömdes ring, och sist sjöngs det visan: nu så skole vi skiljas åt, med mycken sorg och mycken gråt – Sluteligen sade mamsell Arpe att
 35 vi skulle samlas den 10 Januarii, och så skildes vi – När jag kom hem så hade Barck lemnat här en liten hund för hvilken man knapt fick nattro –

20 DECEMBER THORS DAG – fann jag mig synnerligen väl af att hafva sluppit Barck – satte min kammare i ordning – Telemaque – skref ett

- Decret om Orationerna – lekte med Mirka (den lilla hunden) – spelte Forte Piano och skref upp styckena. e. m. sökte jag, tillika med sago-perioden, Wilskman, och satt hos honom en stund – sedan drack jag en kopp caffe hos Caffe jungfrun – skref i min Calender – drack thé hos Mamsellerne Hök i sällskap med Logren, och sedan hos théjungfrun – skref i min dagbok – och just som jag skref så kom Blank hit och bad mig komma med sig – jag gick, och vi foro med Isvoschik till Menn. Som jag steg in uti inre rummen så kommer Nyman och Baron Stromberg från Ny Carleby emot mig – – Jag blef rätt öfverraskad och glad, att träffa Nycarlebybor – Sedan var jag med dem och några andra till kl. ½ 10, och drack punsch – Jag blef bror med Nyman, Östring, Carleni och Klerk – Derifrån följde jag med de andra till Nymans logis, fru Strandberg – där emottog jag ett paquet från Mamma, pratade en stund och gick hem kl. ½ 11 – Man hade redan spiset här, så att jag åt bara en smörgås – Jag öppnade paquetet och fick nya hängslor och söndriga thermometrar –
- 21 DECEMBER Steg upp kl. ½ 7 och skref till Mamma – Blank kom hit och vi foro med Isvoschik till en thermometerakare, men fingo dåligt svar – Träffade Nyman – var på posten och fick bref af A Dyhr och H. Backman – Gick derpå med Blank till Nymans och Strombergs logis – der träffades Ahla, Carleni, Klerk, Sohlberg – drack vin till afsked – var med Blank på Wasenii boklåda – förseglade brevet till Mamma och tog afsked af de resande – när jag kom hem var middagen spisad och jag åt efteråt – firade brasa – Fryxell – började klippa pappersfigurer – var in hos Krabbarna – rökte och läste un peu på säng –
- 22 DECEMBER LÖRDAG – f. m. läste Telemaque med grufvelig flit – firade brasa – denna dagen blef det blida – och jag kastade några snöbollar – åt julbröd – (ska jag nu inte hitta på något annat?) – jo pappersfigurer – lekte och roade mig med hunden Mirka. e. m. var jag 2 gånger till Finska Casern för att söka Blank och gå på visit, men då jag ej träffade honom hemma, gick jag i förgelsen till théjungfrun – köpte Franska bröd och band på min klocka samt betalte Vasenius – satt upp litet och skref (frun bakade till jul) – – –
- 23 DECEMBER Doppade i caffe – läste ut X boken i Telemaque – Fryxell – snöbollades – det var mulet och regnigt – var in hos Krabbarne – åt tortor – Wilskman kom hit på morgonstund och klipte mitt hår rätt bra – läste Adlerbeth – kl. 5 gick jag att söka Blank för att gå till Fru Wikstedt, men ack och ve han var ej hemma – så fnurrade jag af till the jungfrun där jag träffade A. Krabbe – pappersfigurer – skref ur poetisk Calender –

DEN 24 DECEMBER 1832 IULAFTONSDAG NÄVÄL! denna (om alldrig för mig så för många andra) märkvärdiga, efterlängtade och roliga dag steg jag i all maktighet upp kl. $\frac{1}{2}$ 9 – kl. 11 gick jag ut i stan, och var som hastigast i Wasenii boklåda, sedan till Finska Casern att söka Blank men han var ej hemma – Då satt jag der en liten stund och lackade julklapper
 5 åt Ivar Th. – Så gick jag hem – e. m. kl. 4 for jag med A. K. på Isvoschik åter till Finska Casern men han var ej hemma – så foro vi i ett bas till skatudden, men mitt förehafvande gick ej för sig och vi foro hem igen – hunden Mirka satt hela tiden med uti Isvoschiken – kl. $\frac{1}{2}$ 6 kom Blank hit och vi foro till Finska Casern – på vägen voro vi in i Etholens boda och hunden Mirka var med – Hos Blank förseglade jag en julklapp – sen gick jag med Blank till Wasenii boklåda och till Frenckells boklåda – därifrån gick jag till skatudden och Mirka följde med (se: Mirkas resor om julafton) – träffade fru Wikst. jungfru – hem igen – klädde om mig
 10 och gick in – der voro mycket herrar och damer – drack thé – lämnade ett paket åt Marie – – gaf henne en halsduk – sedan gjorde jag just ingenting utan satt därinne till kl. 11 då vi satte oss till bords – då blef det rätt muntert när Magister Runeberg läste upp en hel hop med satiriska verser – Jag fick 2 julklapper – en mycket vacker urkjed af hår med guldbeslag hemifrån och en plånbok med elddon af Magister Runeberg – annars kom det julklapper i mängd, en klädkorg full – kl. 2 steg man från bordet; – kl. 3 gick jag till sängs – – en strunt afton –

25 DECEMBER J – U – L – D – A – G – sof till kl. 10 – åt frukost – pappersfigurer – till kl. 1 då jag gick, nej jag for med Isvoschik, till Finska Casern på middag – – var inne i Capten Thunebergs kammare, och
 25 åt sedan middag – – läste en Novell i Blanks kammare – var inne hos Captenskan – – Dit kom andra främmande och deribland General Directeur Tavaststjerna – drack thé – spelte kort – gick hem kl. $\frac{1}{2}$ 9 – åt ingen afton, ty de andra åto bort hos Camrerskan Tengström.

DAGBOK

FÖR ÅR 1833.

(adertonhundredtrettiofre
yxtuhatta kahdesan sataa kolmekymmda kolme)

Helsingfors Den 7 Januarii 1833.

Zachris Topelius.

JANUARI I MÅNAD.

- 1 JANUARI NYÅRSDAGEN – åt frukost i Krabbarnes kammare – gick derpå ut och träffade Blank – Vi gingo till skatudden och drucko liqueur hos Fru Wikstedt – fick veta att Professorskan Tengström var död – – träffade camrerskan Tengström på gatan – pappersfigurer var hemma hela e. m. som var rätt tråkig – jag var endast till théjungfrun och drack två koppar samt betalte henne 1 R. – afton Fryxell – läste *Flickorne i Askersund*. 5
- 2 JANUARI. ONSDAG – f. m. Fryxell och *Flickorna i Askersund* – spelte Camphio med Krabbarne och vann 20 f – e. m. lekte med Mirka – Staudinger [?], Reuter, sagoperioden och Wilskman [?] kommo hit – spelte Camphio och förlorade en kopp – var med de andra till thejungfrun och drack tre koppar. – Fryxell. Pappersfigurer – 10
- 3 JANUARI Marie var illa sjuk, och det var tämmeligen bedröfligt här – Magistern tänkte på att låta mig flytta i saln och Marie i ytre kammarn – var ut att skrinna på förmiddagen, och seglade med utspänd kapprock till andra landet eller nära en virst med vindens hastighet, och Mirka var med – e. m. var jag åter ute att skrinna och seglade ehuru ej så hårdt som förra gången till andra landet – Mirka var med och hade roligt på återvägen – var om afton ut att handla papper samt drack en kopp hos théjungfrun – träffade Blank – 15
- 4 JANUARI. gick klockan ½ 10 på posten och fick bref af mamma och syster – Logren mötte mig på vägen och ljög mig midt i synen – var ut att skrinna, men jernet föll af min skrinnsko, och den war så envis att jag måste gå hem – middag åts i ytre kammarn – spelte cucu med Krabbarne och vann 12 f – e. m. intet synnerligt – Fryxell – pappersfigurer – åt först ensam om afton – sedan med Krabbe – tog af Mirka – 20
- 5 JANUARI. gick kl. 10 till Finska Casern – Blank var hemma, och vi gingo först till Lind där jag besåg flere porträtter, och sedan till Borgströms contoir – där lyfte jag 200 R. R. och gaf quitto – Blank var hit till oss och sökte M. Runeberg. Pappersfigurer – isen hade snögat eller rimmat – hunden Mirka blef bort förd till Sveaborg – e. m. betalte mitt quartal åt Magister Runeberg, och fick 20 R. tillbaka. gick derpå ut att skrinna och for omkring flere holmar; det var litet snö på isen, och min skrinnsko föll 4 gånger utaf mig – Lindegren var här som hastigast – – drack två koppar hos théjungfrun – pappersfigurer om afton och Fryxell – – var ut att köpa litet bly, samt stöpte sedan här hemma 7 stöp af hvilka jag behöll blott tre – – 25 30 35

6 JANUARIU TRETTONDE DAG OCH SÖNDAG – gick klockan 11 till Finska Casern för att efter aftal gå med J. G. Pettersson i kyrkan, men hast du mir gesehen! hade gått redan – pappersfigurer un peu, och skref ganska ifrigt bref hem – – e. m. kl. 4 kommo Reuter och Staudinger [?] hit – vi spelte Camphio, och gingo sedan tillsammans på spectaklet. – למה לללללל, hebraia rätt skrivvit – det upfördes *Johanna af Montfaucon* – kom hem ½ 11 –

7 JANUARIU – MÅNDAG steg upp kl. 7 och skref hem – Castren var här inne, och lånte 2 R. B:co – var med Krabbe på postcontoret och fick in mitt bref – var på ditvägen in till Menn och växlade samt åt en torta – pappersfigurer – läste en half bok i Telemaque – e. m. firade brasa – pappersfigurer – sedan kom Staudinger och Reuter hit, och jag gick med dem ut att spatsera – var till Logren. hade några små äfventyr, och träffade Stjerncreutz och Frosterus på ett oförmodadt ställe – kom hem kl. 9. – man åt redan då jag kom – (Mirka kom hem igen hit)

8 JANUARIU f. m. ingenting annat än var att skrinna, och hade hunden Mirka med – pappersfigurer – läste un peu Regner – fick om middagen veta när vi skulle begynna läsa – e. m. hade jag något ledsamt och tråkigt – – – sökte Levelius, som ej var hemma – sluteligen kommo Törnudd [?] och Reuter hit och suto här en stund – pappersfigurer och Fryxell – – –

9 JANUARIU. ONSDAG. f. m. lekte med Mirka – spelte cucu med Krabbarne och vann 16 f – läste un peu Ekelund – Sandman var här. – e. m. pappersfigurer sökte sago perioden som dock ej var hem – kl. 4 kommo hit Logren, Sandman och Pettersson [?] – spelte cucu och vann 14 f – vi gingo sedan (Pettersson [?] och jag) på spectaklet, men voro på vägen alle sammans in till thejungfrun – drack två koppar – –

På theatern upfördes *Siri Brahe och Johan Gyllenstjerna*, samt *Don Mikko och Lesbina*. Jag slapp in för 12 f – kom hem kl. nära elfva –

10 JANUARIU. THORS DAG – f. m. läste Ekelund – var Logren och Danielson efter mina skor – satt en stund der och rökte, samt såg ett bref ifrån ☉ till Logren hvari stod märkvärdiga saker – först litet om Mathilda [?] – sedan beskillningar på mig att hafva squallrat. Hos honom och af honom fick jag höra dåliga saker om ☉ samt hans intagande bland vår nation – e. m. pappersfigurer och läste Ekelund – var åter till Logren om mina danskor, och fick dem i jämmerligt tillstånd – blef examinerad i historien – gick kl. 5 i dansskoln. Där var få cavaljerer, men tillräckligt damer – hade roligt –

- 11 JANUARI – pappersfigurer och Ekelund litet – Logren kom hit. Krabbe han och jag spelte cucu och jag hade sådan otur att jag förlorade 1 R. 30 f – e. m. spelte cucu med Sandman och vann 10 f – var i dansskoln, och gick derifrån, med möda bortsläpt, till spectaket. Det Speltes. *Prins Tekeli* och *Olle Nötbom* – träffade många kamrater – kom hem kl. 11 och fick mat – 5
- 12 JANUARI Fick veta att hunden *Mirka* blifvit bortförd till Sveaborg – Stackars *Mirka!* nog blir du dränkt – sades att en viss man fått ordres att hålla fästningen i ordning – *Castren* var inne hos mej – reparerade mina söndriga klädesplagg – skref i dagboken – och läste historie – *Krabbe* kom hit in, vi spelte cucu och jag vann 32 f tillbaka af min gäriga förlust – e. m. lät köpa blanksmörja och carduspapper – läste historie – gick kl. ½ 5 i dansskoln. – på vägen drack jag två koppar hos *théjungfrun* och såg en torrakka på bordet – i dansskoln var rätt roligt, och jag dansade ifrigt – kom hem kl. 9, och skref sedan samt läste – 15
- 13 JANUARI. SÖNDAG – steg sent upp – var hos *Castren* och lånte flere historier – intet pappersfigurer – gick till *Finska Casern* att söka *Blank* för att med honom gå i *kjörkan*, men han var efter vanligheten ej hemma – satt där en stund – Denna dag var det 20:de dag *Knut* – läste historie – samt *Livius* – e. m. drack man caffe och läste historie. Kl. 4 kom *Sandman* till mig – vi woro inne hos *Krabbe*, och gingo sedan ut att spatsera – på vägen veko wi in till *théjungfrun* och drucko två koppar – därpå gick jag till *Sandmans* logis och derifrån återigen ut i sällskap med flera andra, hvaribland *Törnudd* [?] – denna gången höllo vi på att komma i gräl med *Herr Baron Flemming*, likväl aflopp det bra – var in till *Cajan* som låg sjuk, samt till *B. Cajanus* – – – – – kom hem kl. 8 och åt afton N:o 1 hos *mamsell Björkström* [?] samt N:o 2 här hemma – spelte cucu med *Törnudd* [?], *Sandman* och *Fontell* och vann 3 f – 20
- 14 JANUARI 1832. FÖDELSEDAG – fyllde 15 år – steg upp kl. ½ 7 och läste öfver historie till 8 då vi gingo in till *magistern*, och å nyo *gudskelof* började läsa – var på *posten* men hade o. – läste *Regner* och *Livius*. cucu med *Krabbarne* och förlorade 16 f – e. m. läste *Livius* – *Staudinger* [?] kom hit sedan äfven *Pettersson* [?] och *Wilskman*. – två koppar hos *théjungfrun* – bestod 2 – gick derpå i dansskoln där det var ganska roligt – derifrån till ☉ och sedan till *Catani* och tog en klar – derpå hem – satt länge upp och läste – 30
- 15 JANUARI steg upp ½ 7 och läste öfver historie, kl. ½ 9 till *Runeberg* der jag kunde temmeligen – läste sedan *Livius* – – *Krabbarne* kommo hit in. 35

cucu och förlorade 5 f – e. m. läste Livius – då kommo ☉ och Sandman hit, och suto här en stund – skref un peu och gick kl. 5 i dansskoln där man dansade rätt mycket, och sluteligen höll rådplägning om slutdansen – Krabbarne suto här un peu – Mag. hade några herrar hos sig –

5 16 JANUARI steg upp kl. ½ 7 och läste historie. Sagoper. kom hit – vi gingo in och läste – Wilskman – kunde bra nog – ☉ voro här – var ganska arg på Krabbarne [?] – läste Livius – fick bud efter mig till Mamsell Wahl-
lund där jag träffade borgm. Calamnius från Ny Carleby – emottog ett
10 kort bref – hem – e. m. var inne hos Krabbarne – var till ☉ och träffade
☉ – läste Livius och gick kl. ½ 6 i dansskoln – det var en lögn jag var
ej der utan jag skref hem och Logren var här och skref ett bref till sin
patron – satt uppe till kl. 11 skrifvande 3 bref – äfven till H. B. och A. D.
men ej denna gång till Mathilda –

15 17 JANUARI. – uppe kl. 7 och läste litet öfver Regner – Logren [?] och
P. k. h. – var med mitt paquet till ☉ ☉ var hemma – åkte med Isvoschik
till Mamsell Wahlund – träffade borgm. illamående – åkte derpå hem –
läste upp svenska historien för magistern och kunde bra – Stauding Ruter
och Elfving voro här. Cucu och vann 5 f – sedan cucu med Krabbarne
och förlorade 12 f – e. m. läste *Slaget vid Navarino* – hunden Mirka kom
20 alldeles emot förmodan och fru Runebergs önskan tillbaka – gick kl. 5
i dansskoln – var på vägen in till théjungfrun och drack en kopp – åkte
med Isvoschik Matte ifrån s.torget – i början war det roligt i dansskoln,
fru Wikstedt kom dit, men sedan började några främmande ☉ – så blef
arg och gick bort –

25 18 JANUARI steg upp ½ 7 och läste öfver logiken med Elfving – kl. ½ 9
gick in – läste upp för mag. och kunde passabelt – kl. ½ 11 gick på posten
der noll fans och derifrån, wägledt af trumman till salutorget där jag
hade tillfälle att åskåda något nytt nemligen en högtidlig rysk gudstjenst
på Ryssarnes trettondag – deras sång ljuder beständigt för mina öron –
30 där träffade jag åtskilliga bekanta som: Logren, Sandman, Pettersson
[?], ☉, ☉, ochsåvidare – gick derifrån hem med Krabbe – e. m. var in
till ☉ där var ☉ – läste Livius – pappersfigurer – gick kl. 5 i dansskoln,
där det var nästan den roligaste afton det någonsin varit – dansade alla
gångar, och hade fyr med flickorna – åkte hem med Isvoschik Matte i
35 sällskap med Reuter numro 2 – skref i dagboken och läste logik på säng –

19 JANUARI LÖRDAG. steg man åter tidigt upp och läste för magistern
hvarvid jag kunde tämmeligen – läste Tucydides – spelte cucu med
Krabbarne och vann 2 f – e. m. pappersfigurer och firade brasa – Reuter

- n:o 2 kom hit – gick kl. $\frac{1}{2}$ 5 i dansskoln och var på vägen till théjungfrun samt drack två koppar – i dansskoln var bien bon roligt samt dansades 10 – junker C. som igår aftse ☉ gjorde jag en långer näsa – sedermera företogo vi oss danslekar, och sist bestormade man Arpe med pock, och ordspråket: trägen vinner, slog in – kom hem klockan 11 – 5
- 20 JANUARIII sömnig – läste *Lichtensteinarne* – ☉ kom hit – sedan ☉, Stenroth och Logren hit – äfven H. T. – gick till Stenroth, emottog bref hemifrån – därifrån till Finska Casern träffade Blank, satt der en stund och for hem med Isvoschik Matte – e. m. läste *Lichtensteinarne*, drack caffè och firade brasa – var kl. 6 till théjungfrun och drack två koppar – pappersfigurer och läste logik – ☉ var här – läste Tucydides samt logikan på säng – – 10
- 21 JANUARIII steg upp kl. 7 och började kl. $\frac{1}{2}$ 9 att läsa upp logiken – kunde bra nog – satte kläder i tvätt – pappersfigurer. läste Tucydides – skref – bespisade hunden Mirka med snus – e. m. pappersfigurer och Fryxell 15 – sof middag – ☉ kom hit och vi gingo till Elfving men han var ej hem utan ☉ och Wilskman voro der – grälade med den sednare – gick med ☉ till théjungfrun och drack två koppar – ut på tsavat natag och stanes tegrot samt på Annika – hem – lekte med hunden Mirka – pappersfigurer – Krabbe var sjuk – läste en roman samt logik på säng. 20
- 22 JANUARIII steg upp $\frac{1}{2}$ 7 – spelte Forte piano – pappersfigurer skref – läste $\frac{1}{2}$ bok i Telemaque – Magistern hade ej tid med Elfving och mig – – cucu med Krabbe och vann 2 f – e. m. var i Krabbes kammare, läste Gilblas och firade brasa – då kom ☉ hit tillika med ☉ och Högman – vi gingo till théjungfrun och drucko två koppar – derifrån hem – var 25 inne i saln och drack the – Gilblas, logik och pappersfigurer – var till ☉ och träffade ☉ –
- 23 JANUARIII 1833. steg upp kl. 7 och läste logiken upp för mag. kl. $\frac{1}{2}$ 9 – pappersfigurer och logik un peu – var sedan spatserandes öfver isen till andra landet här midt före, och klef upp på ett berg för att se utsigten 30 som och var rätt vacker – därifrån hem och pappersfigurer samt Fryxell – roade mig med Mirka – e. m. logik och Gilblas – drack två koppar extra hos théjungfrun – var i sällskap med Sohlberg i Krabbarnes kammare – spelte Mylly med Elfving och ☉ – var inne i sällskap med några damer – ☉ – pappersfigurer och Gilblas samt logik – 35
- 24 JANUARIII THORS DAG – slutade logiken för magistern – var hos Krabbe – pappersfigurer och cucu med Krabbe samt vann 2 f – Mylly med Elfving – e. m. var ut att söka Reuter N:o 2, men förgäfves – sof middag

– klädde om mig och for kl. 5 tillika med Krabbe till Finska Casern med Isvoschik – Blank var litet arg – därifrån till dansskoln – där dansade man 5 Sv. Quadriller, 2 ryska, 1 masurka, 2 potpouri, 2 walsar, 1 cottiljon och 1 liten rysk quadrill af hvilka jag absenterade blott den sista – drack
 5 och drack och drack brorskål med alla dansskolskamrater och 1 par, 3 andra – gjorde man en liten dame förtörnad – slut, o ve, kl. ½ 1 då vi förfogade oss hem – Reuter N:o 2 låg hos mig – var temmeligen trött och sömnig – godnatt –

25 JANUARII Wilskman och Elfving voro här som hastigast – steg upp
 10 ½ 10 – gick med Reuter N:o 2 ut i staden pullitnatsyn till Janson. på vägen var jag in till Menn och drack öl samt på posten där jag hade bref – gick ifrån Jansons ut att spatsera i sällskap med äldre Janson, Schyb.s., Orädder och Reuter N:o 2 – hem Reuter N:o 2 var här samt Krabbe – skref – e. m. läste Thucydides – Elfving kom hit – läste Geographie
 15 i yttre kammarn – sedan Reuter N:o 2 – vi gingo till spektaklet och på vägen drucko en kopp hos théjungfrun – etlateb flot gnilliks – På theatern uppfördes *Axel och Walborg eller trohet i döden* samt *Arlequin och Tunnbindaren* – ☉ en liten bortman – var i buffetten och kom hem kl. 11 aftonen –

20 26 JANUARI. f. m. steg upp ½ 8 och läste sedan för magistern i sällskap med Wilskman och Elfving – kl. ½ 11 kom Blank hit och var ledsen på mig visserligen ej utan orsak – åkte med isvoschik – var på posten och uttog bref hemifrån – från Mathilda – la chiffre – gick sedan till Mamsell Arpe och betalte der 32 R. 16 f hon var förbält höflig och artig – sedan
 25 till Janson och betalte 8 R. 12 f – derifrån med Reuter N:o 2 till ☉ men njet och sedan hem gåendes förbi ☉ – dechifferade – e. m. läste Thucydides och rökte af ny kardus – Reuter N:o 2 kom hit – sedan Stenroth äfvensom ☉ – for ifrån stanes tegrot med Reuter N:o 2 på Issvoschik Matte – åkte förbi ☉ och derifrån till ☉ der ☉ var hemma – der två
 30 koppar [?] – och var inne hos fruntimmerna samt såg på trädkarl – hem – Mirka var med och höll väsen – hem kl. ½ 9 – Reuter N:o 2 kom hit – rökte – skref – pappersfigurer –

27 JANUARI. SÖNDAG. om natten drömde man Mathilda – f. m. Reuter
 35 N:o 2 kom hit på morgonquisten – sedan Elfving och ☉ – rökte ut un peu zu spatsiren aber Matte, der sakermenskede Knabe, er kam nicht – åt Hvetbröd – e. m. Elfving kom hit och vi läste Geographie – – sedan rutertvåan – gick kl. 7 till senatstorget och for derifrån till Casern i sällskap med ☉ och derifrån tillika med Blank på maskrad uppå rådstugan

- der man dansade rätt dugtigt, stora vinter men ej lilla ☉ voro der – var in der buffett – ☉ N:o 2 – wals efter damernas bortgång – kom hem kl. ½ 1 i sällskap med ruter 2 – som låg här –
- 28 JANUARI CARLSDAG – morgonen kommo. W. m. och E. och Krabbe hade legat i min kammare öfver natten – läste upp geographien för magistern – pappersfigurer – ruter 2 – e. m. kom farbror E. hit och vi bägge läste geographie flitigt – kl. 5 till Catani där träffade jag många bekanta och ett slagsmål hade passerat kort förän jag kom – drack punsch och åt tortor – samt klingade med 11 hvaribland Forssen, fordna informatorn – kom hem kl. 9 och träffade totaliter oförmodadt min kära munsjör Bark – spisade russin – 5
- 29 JANUARI. Marknad här i Helsingfors – ut i staden på förmiddagen men kom snart hem igen – kölden var ovanligt sträng. – ruter 2 kom hit, vi spelte mully och den blef 8 gånger å rad – e. m. kl. 3 kom Reuter 2 åter hit hvarpå vi gingo ut i staden och som vi kommo vid Wasenii hörn så mötte vi lilla och stora Winter [?] samt lilla Backman – spatserade sedan omkring och låto några damer åka med Issvoschik – köpte därpo maskrad billet på theaterhuset, och wandrade sedan hemåt hvarunder jag tittade in i ett stånd – spelade sedan med ruter 2 derhem och förlorade un peu – Ervast kom dit in – förut magistern med hvilken jag kom öfverens att vaka i natt – aftonvard – gick kl. 10 in till Krabbe och vakade sedan resten af detta dygn – 10
- 30 JANUARI ONSDAG – lade mig kl. 6 morgonen, och steg upp kl. 9 – Barken hade legat på Sveaborg – Det war en grufvelig köld, 25 grader. Var på f. m. kl. 11 ut med reuter, träffade ☉ och lagade mig snart hem igen – Rutertvåa satt här och spelte Bonapart med mig – e. m. Camphio – kl. ½ gick ut med ☉ och åkte med Issvoschik N:o 4 förbi Backmans där äfven Hellsten var, sedan till Catani som hastigast och derifrån hem – spelte cucu med Barck och ruter samt drack the. Tuden var äfven här – kl. ¼ till 8 kom Isvoschik Matte efter oss och wi foro till theaterhuset – där var maskrad och tämmeligen kalt i rummet så att man frös – på logen suto ☉ jemte ☉ och stora – hvilka ☉ bjöd Confect – drack the – på Reuter 2:s cassa – ☉ såsom maskerad, jag dansade der lezte quadrille med den – äfven ☉ förde ej litet väsende äfven med ☉ bland andra – kl. ½ 1 var det slut och barkens hårborste bortstulen – var brandvakt på hemvägen – 25
- 31 JANUARI. återigen sträng köld – var med Elfving till magistern, och läste upp geographie – f. m. tog Elfving kartan – spelte cucu med Barck 30

Reuter 2 och Krabbe – e. m. det samma – gick kl. 4 ut att söka Blank men njet – – in till Catani och till théjungfrun att dricka två koppar – skref hem och funderade på ett bref a la hauté – ej vidare utan satt upp till klockan 11 – –

5

FEBRUARII MÅNAD.

- 1 FEBRUARII. FREDAG – steg upp kl. 7 och skref hem – hit kommo Elfving och Wilskman [?] men vi gingo ej in – skref vidare, och förde kl. ½ 11 mitt bref på posten – växlade 2 rubel hos Wasenius – cucu med Barck och Euterzvey – läste geographie – pappersfigurer – e. m. kom Elfving hit och vi läste geographie – sedan ☉ och vi sjöngo med accompagnement af Forte piano – myllymatti – geographi – kände hufvudverk och frossa – ☉ frös sedan grufveligen vid bordet – ☉ war på soupe hos Armfelts – till sängs ½ 11 – natten var orolig –
- 2 FEBRUARII upp kl. 7 samt kl. ½ 9 in till Magistern där vi läste geographie – kände ondt i bröstet – cucu med Barck samt mylly med Krabbe och Barck då denne blef 10 gånger – e. m. först Elfving, sedan ☉ och Alce-
 15 nius – mylly med euterzvey, Krabbe undt Barck – geographie – spelte Forte piano – var till théjungfrun och drack två koppar på Elfving
 20 räkning – sedan till mamsell Wahllund – skref och läste – samt spelade fortepiano – poetisk Calender –
- 3 FEBRUARII. SÖNDAG – hade jag hosta – hit kom ☉ på f. m. och denne köpte åt mig billett på klubben – Elfving var äfven här – pappersfigurer
 25 un peu e. m. läste öfver Geographie med Elf. – Mag. var här som hastigast – firade brasa och mådde ej rätt bra – då kom Reuter hit och jag gick
 30 med honom kl. 7 på borgerliga klubben der jag dansade 2 svenska och en rysk quadrill – ☉ var ibland andra der – mådde illa un peu – träffade ☉ – åt lakrits – hem kl. 11 –
- 4 FEBRUARII. kom Elfving strax hit – min natt hade varit ganska orolig – kände mig trött och matt, men var ändå in att läsa för mag. – låg halfva
 35 förmiddagen och läste sen litet geographie – e. m. än låg jag än var jag uppe – med ett ord det var la grippe eller snuffebern – läste geograp-
 40 hie – främmande var hos magistern – hit kom ☉ och ☉ samt ☉ och Törnudd [?] – de rökte och läste – sedan läste jag åter geographie och på säng kl. 8 – kl. ½ 1 om natten fick jag mat på säng – då kom äfven
 35 Krabbe och Barck – –

- 5 FEBRUARI. TISDAG. mådde bätre, och läste upp geographie för magistern tillsammans med Elfving och Wilskman som då tenterte – pappersfigurer. Barck var borta – åt lakrits – e. m. kom Farbror E. hit då vi läste – äfvenså carreauszvey – min hosta satt quar – ☉ och ☉ gjorde mig den äran och rökte här en pipa – kokade siraps knäckor, och slog sönder 1 glas samt 1 kopp och fat – 5
- 6 FEBRUARI. ONSDAG. – gick man med Elfving att läsa för magistern och fick bud att Wilskman war sjuk – pappersfigurer un peu – gick kl. 11 till ☉ der ☉ ej var hemma utan jag satt annars der un peu – gick derifrån in till mamsell Wahllund och derifrån hemåt då jag på vägen mötte ☉ och ☉ med hvilka jag följde i deras logis – sedan träffade jag Barck med hvilken jag war i några ryska bodor och åt snasch – sedan hem – e. m. ingenting synnerligt, blott pappersfigurer – kl. 6 gick jag med ☉ till théjungfrun der man drack två koppar och derifrån på spectaket. Der upfördes *Elise eller skogen vid Hermanstadt* och intet mera – pjesen war rätt god men spectatores ganska få – E. låg hos mig – 10
- 7 FEBRUARI steg up kl. 7 och gick in till magistern der wi för sista gången läste geographie, America o. s. v. – träffade Reuter N:o 1 – spelte siopp med Krabbe, ☉ och Barck samt sedan cucu med Reuter N:o 2 och Barck – gick till Finska Casern där Blank var hemma, och satt der en stund – var i ryska bodor – hem sedan och till ☉ – läste öfver kyrkohistorien. Vann 10 f på cucu – 20
- 8 FEBRUARI. FREDAG. steg tidigt upp och skref till farbror Gustaf och till Albert Dyhr – Elfving kom hit, men wi gingo ej in att läsa utan kl. ½ 11 förde jag mitt bref på posten – sedan på f. m. mylly samt un peu pappersfigurer – sen mins jag ej synnerligen mera, utan blott att jag spisade rysker kaka a la Barko – – eftermiddagen spelte jag siopp och läste öfver kjork.hist. – det var allt – ruterzvey var här, äfvenså ☉ ☉, den sednare på afskedsvisit – 25
- 9 FEBRUARI f. m. läste på säng – Elfving kom hit och wi gingo in till magistern der vi läste up ur kyrkohistorien – derpå un peu pappersfigurer samt mylly hwar på Mossiö Barko kom hem – Aug. Örn pep jämmerligen – cucu med ☉ och Barck och vann 1 R 8 f – e. m. tror jag ej war synnerligen märkvärdig – Barken och jag voro hos théjungfrun der han bestod två koppar – och sedan hem der cucu – läste Telemach på säng – 30
- 10 FEBRUARI. SÖNDAG – steg min wördiga person upp klockan 9 – tog mig vidare åtskilliga parti siopp med Krabbe, Barck och Oernungen – [oläsligt] – sedan äfven Reuter zveig – på eftermiddagen speltes Forte- 35

piano och siopp – kl. ½ 5 kommo hit ☉ och kamrat Schwartzberg som här rökte några pipor och öfvertalte mig att komma på piqueniquen hvilket jag verkligen tänkte göra, men då jag skulle kläda mej så fans ej mina svarze hosen – då strök jag af i vredesmode till théjungfrun och på vägen träffade jag Barck som följde med, och wi drucko två kopp-
 5 ar i sällskap – Aber hast du mir gesehn, då vi kom hem så drog Barck fram mina strumpor ur sin säng. ☉ betalte – *Njeschnajo jekaterinoslavski nischnej Novgorod jäkeln* – sa jag – men som klockan war 8 så blef ingen piqueniquening utaf. sedan speltes piano siopp och Cucu, och jag läste öfver kyrk.historien.

11 FEBRUARII om morgonen hade jag smak att byta om hvardagsböxor – mylly på f. m. och pappersfigurer un peu – läste up för magistern – Wilskman var sjuk – Tuden, cujus mater var död kom hit till middagen, och vi spelte desförinnan Camphio – e. m. cucu och siopp hela e. m.
 15 nästan – läste äfven Heinrich – aftonen var jag ut på tavastgatan och hörde efter thekoppar, men fick ej sådana jag ville ha – spelte och läste öfver [oläsligt]historien –

12 FEBRUARII 1833 TISDAG. läste man om morgonen på säng – Elfving kom hit och wi gingo in till magistern, men han hade ej tid med oss hvaröfver Elfving war rätt förnöjd – rökte en pipa med E. – f. m. skref man namn ur en tysker karta – och ett parti cucu Elfving och Barck – e. m. läste man Heinrich – – och skref ur kartan – samt om aftonen cucu med Barck Reuter 2 och Elfving – sedan kyrkohistorien på säng – mylly föga fan –

13 FEBRUARII morgonen läste man up k.h. för magistern bra – – sedan pratades politik härinne – skref sedan ur kartan – samt un peu cucu – börjades städa. e. m. woro vi i ytre kammarn medan härinne skurades – Barck ☉ slogos – sökte Elfving – läste Heinrich – hit kom ☉, ☉ och Elfving, och vi togo cucu – hvarest vann 1 R. 4 f – sedan var Krabbe härinne och Barck var skolsjuk totaliter (din syltfo!) – taltes om Barck vid bordet –

Den 13 Februarii 1833 fick jag bref ifrån Uleåborg med herrarne Carger, ifrån farbror, moster och F. L. Roligt!

14 FEBRUARII THORS DAG – läste sista gången up kyrkohistorie för magistern – E blef mycket förtretad – läste Heinrich – mylly un peu – Krabbe gick första gången ut – Sohlberg jemte Krabbe och Krabbe vor här – e. m. kom ☉ och ☉ hit, vi gingo först till ☉ samt sedan till Wilskman på Clinicum så att det var sjukbesök – Wilskman var mycket

- dålig och hade stora plågor – derifrån till Finska Casern der Herr Blank var hemma – derifrån hem och träffade Nylander på senats torget – rökte sedan här hem och skref till dess Elfving, Reuter 2 och Krabbe 1 kommo hit – här speltes *cucu* hvarest vann 1 R. 8 f – sedan speltes trädkarl der jag ej var med – drack the och skref – 5
- 15 FEBRUARI. morgonen fick man veta om en eldsvåda mellan kl. 11 och 3 om natten hvarvid ett hus vid glovet nedbrunnit – Wi läste ej för magistern, emedan Elfving ej läsit öfver något – mylly – var kl. ½ 10 på posten och derifrån till glovet där jag fick veta att det nedbrunna huset tillhörde en gyllgjutare enka, och att elden kommit lös i deras verkstad – derifrån gick jag till Esplanaden för att uppsöka Landshöfdingan Stjernschanz betjent, men träffade ej någon – derifrån hem med ☉ le syltfot – spelte kort och läste Heinrich – samt spelte halb zvälf hvarvid förlorade 26 f åt C. K. – e. m. mylly då Reuter 2 kom – Rambusa och läste Heinrich – skref i kladden – Elfving kom hit, *cucu* un peu och gick sedan till théjungfrun der Krabbe var arg för tidn. derpå hem och halbzvälf med Krabbe, Barck och Elfving der jag förlorade 21 f – sedan skref och läste moraln på säng – 15
- 16 FEBRUARI LÖRDAG – Läste vi upp moraln för mag. – f. m. speltes det halb zvälf hvarvid förlorade 26 f – mylly äfvensom pappersfigurer – e. m. speltes Rambusa – jag målade min dagbok – Elfving kom hit – och här speltes *cucu*, Rambusa och halb zvälf hvarvid förlorade 14 f – äfven vederquickte jag mig med några blad ur Heinrich – Bark, senior, var här och satt nära en timmas tid – läste *Lilla Peter* – 20
- 17 FEBRUARI. SÖNDAG – låg länge – derpå en *Frosterus* från Pyhäjoki hit och gaf notis om mitt paquet – Bark senior här och purrade palt i sin bror – mylly pöissime, men då kom ☉ le syltfot och gjorde mig äran af sin visit – middagstiden halbzvälf med Barck – e. m. var farbror E. här och vi öfverenskommo om piqueniquen – läste lilla Peter – sluteligen klädde jag om mig, aber Njeschnajo Jekaterinoslavski Nischnej Novgorod det gick som förra gången strumpan var puts vech – därpå kom ☉, ☉, ☉ men vergebens väntade jag den syltfoten R. som låft hemta mig en strumpa; men han var illa piscis, och det var saken – därpå gingo vi i Compani till théjungfrun – 25
- Slut på afdelningen N:o 2 innehållande 48 dagar – 35

Nå hvad skulle jag säga; jo, vid midnatts timm[oläsligt] Herre förlåt mig, men se hvilket underbart sken St Olofs kista der på altaret gifver från sig – – – Wid midnattstim – – – – – Om jag ej bedrar mig så står en man derborta vid altaret – verk! – –

5 nej vid gud det är intet bländverk – bedjen bedjen, den rätt färdige falle på knä, blott nidingen rädes för St. Olofs skarpa svärd – – Ha hvad är detta – vänta bedragare. jag skall fånga dig – Hvem sorlar ibland grafvarne och stör lugnet i de dödas grifter? Hvem kallar mig tillbaka från andra sidan grafven och väcker mina multnade ben ur kopparkistan
10 ifrån den eviga hvilan? O Herre Crist, o alla helgon stån oss bi.

Ha! nu har jag fångat dig, du bedragare som beggnar dig af vantron för att locka folket från sin konung – gripen honom! hvi stån i orörlige i fege uslingar: vi äro ju folk nog, och han är en bedragare –

15 Carl Gustaf Lundenius. Johan Henrik Solberg. Otto Reinhold Reuter. Schybergson. Gustafson. Walin. Numers. Bergenklinga. F. Janson. Byman. Sund. Engblom.

– – – – förbannelse! Kunde då en dödlig hand genomborra stål pansaret som min kåpa döljer, nej nej, var det då en ande! hu! jag känner dödens is i mina ådror! Fins då ingen räddning, hjälp hjälp – fins ej
20 något att stilla blodet, jo, jo, väl – – – O ve hvad är detta? Ack Axels och Walborgs krans – i som jag gjort olyckliga – bed – bed – för mig i svårt förolämpade – o förtviflan, det gifves ingen evighet, ingen – ingen – ingen – ve! ve! ve! jag känner mitt slut nalkas – – – hör då in – gen min – a rop – för – gäfvess – O Ax – el – Wal – – – borg – för – bannel – se – gifwess
25 – nå – gon qu[oläsligt] – – – vee – vee – ve –

JOURNAL

FEBRUARII, MARTII,

Andra Afdelingen af år 1833.
Tredje Häftet

Helsingfors
Den 21 Februarii 1833.

FEBRUARII MÅNAD.

- 18 FEBRUARII 1833. MÅNDAG – f. m. läste med Elfving up moraln för magistern – derpå mylly sedan på posten, där jag fick bref af mamma, bror Franz och Mathilda – derpå med Issposchik till Frosterus på lilla Robertsgatan, efter mitt paquet – sedan hem och dechifrerade samt läste 5
bref och försökte min nya rock – Kramsnö – e. m. pinade Barcken i en ½ timma och öste munsjörn hvit med en skofvel så att han gunås war alldeles illa ut – sedermera hushållade Elfving och jag resten af eftermidd. på det sättet att vi, skoftals räknade och skoftals applicerade snöbollar i de respective förbigåendes ryggar – Cucu i godt sällskap, och skref – 10
- 19 FEBRUARII 1833 FETTISDAG. Var det tämmeligen vackert wäder – vi läste ej denna morgon för magistern – Elfving och jag vi roade på samma sätt som gårdagen – spelte med Krabbarne, åt Hetvägg till middan och pinade Barcken med snöbollar – Elfving war här, vi räknade och spelte myllymatti samt gingo sedan med flere kamrater till Holstius och 15
Sederman samt gingo sedan ut spatsera – på tavastgatan poltade jag en kojoräki i ryggen – på senatstorget, der wi samlades, woro vi 5: *Jag, Farbror, Cæsar, Justus* och *Tuden* – på torget mötte wi *Marcolfus* som vi sedermera pryglade up – Hvarpå wi gingo ned åt Esplanaden – På Unionsgatan tog *Farbror* en padjiropande *Isvoschik* wid näsan, och wred den förbryllade karlns hufvud på sned – På Esplanaden maculerade vi folk orimligt alldeles – Sedan voro wi till Theaterhuset – på återvägen gingo vi i rad framföre en trupp Gendsarmer som vi ej gingo unnan – 20
derifrån med åtskilliga smärre äfventyr till Mariegatan och på det stället der norra Kärrgatan stryker deröfver kom en karl, till utseendet lik en Rysse hvilken *Farbror* smörjde en boll i ryggen med god fart – karln vände om i wredesmode, och stälde sig i positur, under det han beständigt ropade: bä bäbäbäh – – som han stod där så trotsig så fick han sig af *Cæsar* en sådan örfil att han tumlade i drifvan – då satte han af efter *Cæsar* som sprang unnan till södra kärrgatan dit vi alla skyndsamt följde efter. 25
Der ref han kapprocken af *Justus*, fick sig en trumf för truten af *Tuden* så att han föll öfver en sleda, men ref i fallet af hans kapprockskrage – Där träffade vi på några korfvar om hvilka wi ej stort brydde oss – så skildes vi med den stumma fan *Marcolfus*, men efter en stund råkade vi på honom igen och då jag härmade hans bä bäh bä bää, så kom han burdus emot mig, men *Farbror* kom som en pil emellan och skuffade munsjörn mot planket. Som de där pryglade hvarandra som bäst, så kom 35

- jag dit, fick *Marcolfus* med vänstra handen i luggen och drog up hans hufvud, och då han stod i denna obequäma positur, gaf jag honom en fläskare så att min hand värkte – – Hvarpå han genast slet sig löst från *Farbror*, och sprang efter mig men han var för smalbent att hinna mig upp, emedan han var full, oackadt jag var mycket hindrad af mina för stora Galoscher, af hvilka den ena höll på att lemna i drifvan – Och vi skulle vist ha gifvit honom ett kok stryk till om det ej ifrån 2:ne gathörn blifvit öfverljuddt ropadt på police, police – men till all lycka fans det ej korfvar på Mariegatan – När vi åter samlades, saknade vi *Farbror* och voro mycket oroliga om honom, men när jag kom hit hem igen, så satt han här – Sedan om afton spelte jag halb zvälf med Bark och Krabbe –
- 20 FEBRUARI ONSDAG. På förmiddagen räknade jag för magistern, spelte halb zvälf, och mylly samt blef bjuden till Camrerskan Tengström – äfvenväl skref jag ett concept – e. m. kom Elfving hit, och vi spelte myllymatti mera än räknade – Med honom gick jag till theejungfrun, och derifrån till Sederman och Holstius och satt der en stund – derifrån hem, och sedan till Camrerskan Tengström till afton; där var ganska muntert – sedan hem, och spelte halb zvälf med Barken samt läste på säng –
- 21 FEBRUARI. Räknade man Regula de Tri för magistern – på förmiddagen mylly annars ingenting märkwärdigt – ‡
- E. m. kl. 2 gingo Stauding, Logren och Hohenthal till studentexamen – spelte mylly med Elfving och sedan Cucu med Synnerberg, Bark och Reuter – kl. 11 om afton kom Elfving hit med färska nyheter. Stauding hade fått 12, Logren 8, och Hohenthal repuls – skref hem –
-
- ‡ Det var en hiskelig lögn – då var ju stora paraden på torget, och jag kom för sent. Äfven köpte jag mig en blank-mössa –
- 22 FEBRUARI. FREDAG. Steg jag tidigt upp, och skref – gick derpå in till magistern och räknade samt dröjde der något länge – hvarpå min klocka narrade mig, så att jag ej hann skrifva mycket – Förde derpå mitt bref på posten, och sedan hem igen – Studeranden Staudinger var här och bjöd mig på sitt kalas – e. m. kom Herr Studenten Logren hit och förnyade samma bjudning – – räknade med Elfving – och gick kl. 6 till Themamsellerne Hök der kalaset war, i sällskap med Elfving, Sederman och Hohenth. På Mariegatan mötte wi Staud. och Logren som skulle bjuda Magister Runeberg. På Casern torget träffade jag en soldathust-ru från Ny Carleby, Hohenthals slägtinge. På Calaset voro nära 50, till

- största delen studenter. A Krabbe war äfven der – Tappert druckos där många bälur toma, äfven jag war något beskänkt, dock i mindre grad än de flesta. 18 brorskålar drack jag, hvaribland Calle Basiliers war den förnämsta – Sluteligen kom jag hem då klockan slog 11, och läste ännu på säng – 5
- 23 FEBRUARI. LÖRDAG. Gingo vi ej in till Magistern, ty både Elfving och jag woro något ruskiga – vid frukosten frågade magistern huru det gick till i går aftse, hvarpå jag swarade sanningen – – Sökte Elfving aber njet – satt här och läste samt spelade Forte-Piano – Så kom Elfving hit och berättade något lustigt om Staudinger – Herr Blank kom och tog afsked – e. m. spelte man myllymatti, och patience – Elfving kom hit och wi gingo till Tavastgatan för att köpa åt honom en mössa som vi äfven fingo – sedan förfördes till thejungfrun af sina egna ben som ovillkorligen drogos ditåt – derifrån hem och tog några potter då jag förlorade åt Synnerberg – 10 15
- 24 FEBRUARI SÖNDAG. läste man Livius på säng – sedan satte jag patience, medan Barck hade 6 timmars arest – derpå några myllymatti, och läste Livius – kl. 2 kom B. hem – e. m. – gaf ut penningar åt Ludvig – samt gick ut att spatsera – Då hade jag äran att se Staudinger i uniformsrock – – Därpå gingo vi på spektaklet, hvarest speltes *Jeppe Nilson på berget* och *N:o 777*. Vid slutet kom Lambert det få't och anoncerade en egen theater hvarpå Westerlund rent ut sade att det Lamberts plan att störta honom – sedan åt man – 20
- 25 FEBRUARI. Räkade vi Regula de Tri för Magistern, och jag recommenderade åt honom ett bref på posten – patience – Öfverenskom med Krabbe att gå i bastun – Magistern var inne hos mej och talte om tjufveri – e. m. ingenting just synnerligt utom mylly och litet Cucu, men kl. 7 foro vi 4 C. och A Krabbe, Ludvig och jag upp till Ulricasborg för att bada – Denna inrättning är verkligen präktig, och ej heller dyr – Ty, en kanna the, med tillbehör inberäknad, kostade det 1 R. R. per man – Foro derpå i sällskap med en student Cygnæus, 6 personer på hästen – 25 30
- 26 FEBRUARI. TISDAG. befann man sig ganska wäl efter bastun, – räknade för magistern – Inrättade denna nya dagbok, samt spelte un peu Cucu med nya kort – e. m. suto Elfving, Hohenthal, Staudinger och Wigelius här, då wi hade fyr med jungfru Anette, angående Hohenthal – Denna dag började jag läsa Virgilius. 35
- 27 FEBRUARI. Hade magistern ej tid att räkna med oss – läste Virgilius litet på f. m. men då kommo Krabbarne och Flander hit in till mej, och

vi spelte först myllymatti hvori jag ingen gång blef, men sedan Cucu, då jag vann 1 och 6 – Elfving var äfven här – e. m. Läste jag Virgilius med Elfving, sedan spatserade jag till Frenckells boklåda, och köpte mig en student Catalog – på senatstorget träffade jag en gammal skolkamrat, Gustaf Cannelin – Därifrån gick jag med Heikel up på ett berg vid skatudden, och besågo utsigten – Sedan hem och efter en stund med Synnerberg till thejungfrun hvarest det var orimligt mycket folk – Cucu och vann un peu, grälade med Barck men mutades ned med en rysk kaka –

28 FEBRUARI. Råknade vi sammansatt Regula de tri för magistern – på förmiddagen läste Elfving och jag rätt tappert Virgilius, så att vi hunno 100 verser, och sedan togo vi till förfriskning några parti myllymatti – e. m. läste vi åter Virgilius men hunno nu blott 35 verser, ty hit kom kamrater – då spelte vi Cucu obetydligt och pratade annars –

MÅNADEN MARTIUS.

1. FREDAG Råknade för magistern, men gjorde mig ej det beswäret att gå på posten emedan det säkert var vergebens – – läste obetydligt Virgilius, hit kommo E. et H. och vi drogo några partin myllymatti – e. m. åter un peu Virgilius – Sedan kom Synnerberg hit, med honom och A. Örn, gick jag till thejungfrun der det var horribelt med folk – sedan hem och spelte Cucu med besynnerlig tur – skref –
2. Denna dag fick man fånga sig åt blidt wäder och kram snö – råknade för magister – Virgilius, patiance, och snöbollar omväxlade – Arvid K. och jag körde Barcken omkring 2:ne quarter, och e. m. då han gick i skolan fick han af oss alla grufveliga poltar, hvarunder Magistern stod och såg skrattande derpå – Virgilius – Reuter och Synnerberg voro här och wi snöbollades, hvarunder den förre fick af den andre grufveliga snömassor på sig, ty Synnerberg satt, Reuter owetande på taket – sedan speltes Cucu, då jag förlorade allt hvad jag i går vann och mera dertill – Barck låg i Krabbarnes kammare, och jag läste på säng –
3. SÖNDAG. steg jag sent upp. Synneberg war här och förm. förflöt under patiance och mylly – Läste Livius, och Barken satt i arrest 4 timmar. Middagen åto blott Mag. frun och jag tillsam. e. ft. m. var det ett så vackert wäder att jag ej kunde hållas inne, utan jag gick. med E. och Synb. ut på isen för att spatsera – Vi bestego bergena vid skattudden, och hade då den i solskenet glänsande staden som ett wackert panorama framför oss

- Der roade vi oss ogeneradt på många sätt (ut olim) och gingo derifrån för att bese Magitos luftbalonger, hvilka, äfven, efter en lång väntan, till den i mängd församlade folkhopens stora gamman och fröjd, pryddigt upstego – denna syn var ny för mig – derifrån spatserade jag till Nystan, sedan hem. – – Cucu. Kl. 7 gick jag på spectaket oiken – din skurk! – Der speltes *Stamfrun* samt *de 3 rosorna* en pantomime – förpjesen upfördes mera dåligt, eft.pjesen var utmärkt nätt i synnerhet en alnshög liten Amor som steg ifrån solen –
4. MÅNDAG. Räkade jag för magistern, – patiance på förmiddagen och mylly samt Virgilius – fällde A Krabbes klocka i golfvet, – Reuter war här – e. m. läste jag Virgilius, men hann ej mycket emedan Sederman och Staudinger kommo hit, vi spelte Cucu, och jag vann en kopp the – derpå gick jag med Stauding till thejungfrun, och sedan hem, men glömde der mina Galoscher – var derpå litet in hos Krabbe men sedan gick jag igen till thejungfrun efter mina Galoscher, och drack återigen the. Nu träffade jag Lundenius – Derpå hem och gick in till Krabbe der, Solberg, 2 Höckertar, Anthell, och Flander woro. Der spelte vi Cucu a 6 f och drucko punsch – jag vann 2 R. 30 f – sedan satt jag up och skref litet –
5. Skärpte kölden åter till – Räkade för magistern hvarvid det gick litet upåt väggarne – läste Virgilius rätt flitigt – tills paltrockarne kommo hem – un peu patiance – e. m. satt jag in hos Krabbe och läste en slagdänga samt rökte – sedan läste jag åter dugtigt Virgilius, och war in till Castren att låna en mythologie. sedan spelte wi Cucu på fyra man hand hvarvid jag vann dugtigt aber hast du mihr gesehen, magistern trädde oförmodadt in. En småsak var det i det hela, men flat blef jag och Barck blef som träffad af åskan – han gick snart bort igen, men sedan fingo gossarne hvar för sig nog höra – åt mig sade han intet.
6. ONSDAG. Räkade vi Regula de Tri med bråk – läste mythologie och Virgilius – var in hos Krabbe – mylly – stekte prenikor – e. m. var jag med Elfving ut på ärender, och på vägen drack jag en kopp caffe hos jungfrun – förde A. K:s klocka till urmakarn – köpte snask – och Tinctura Benzoes från Aptheket – läste Virgilius – – Reuter var här – äfvensom Tuden och Virgilius – – inne hos Krabbe – satt up och skref –
7. Morgonen räknade wi – sedan mylly på f. m. och läste Virgilius – A. var härinne, äfven magistern – skref i dagboken – e. m. läste jag Virgilius – gick kl. 7 ut till theaterhuset, och derifrån till Stenroth, Logren och Liljebblad, der jag tillbragte ett par muntra timmar – sedan hem – här fick

jag tillfälle att se ett krakel mellan Ramstedt och tvenne fulla slynglar
– C. K. sprang redan till polisen – sedan läste jag på säng –

8. Morgonen, räknade vi – f. m. mylly och Virgilius – magistern och
Krabbarne voro här inne – e. m. snöbollade Barcken och gossarne då
5 de gingo i skoln och kastade tillika med magistern till måls – Virgilius
– drack 3 koppar the hos jungfrun, och betalte henne 2 R. R. – Derpå
hem och spelte Cucu, sedan kl. 9 på spectaklet där jag såg efterpjessen
som var en pantomime i 2 acter af Magito – Såg någonting löjligt
efter slutet –

9. LÖRDAG – Räknade man åter – hvarvid det gick till grufveliga tal – fick
10 in ur tvätten – skref i dagboken, mylly och läste Dugtigt Virgilius –
e. m. skuffade Barck i drifvan – Virgilius – och var hos thejungfrun,
med Tuden, som un peu var här – sedan skref jag, och läste Virgilius
litet, samt spelade Cucu med B. till ½ 12 med otur – sedan mylly och
15 Mythologie på säng.

10. SÖNDAG OCH BÖNDAG. Staud. Elfv. och Hoh. woro här på morgon-
stunden, sedan gick jag med dem hem och smörjde ihop ett kärleks-
bref till Barck, som Hoh. skref – sedan hem och skref – e. m. spelte jag
litet Cucu med otur – sedan var med kamrater till thejungfrun, sedan
20 kommo hit, Cederm. Staud. Törnudd, och Elfving, vi spelte Cucu, och
expedierade brefvet – sedan på spectaklet, med gossarne – der speltes
Don Ranudo de Colibrados, och samma pantomime som förra gången
– Annette var ut hela natten –

11. Räknade för magistern – var ej på posten – mylly – läste Virgilius och
25 Euclides – e. m. åter Virgilius – E. var här – Jag mins jusst ej synnerligt
annat, utan obetydligt Cucu – pappersfigurer gaf B. en örfil –

12. Läste jag Virgilius och mylly – mylly. e. m. Euclides – – Törnudd och
Isac Svahn voro här, var hos thejungfrun – Fortuna – Sedan var Reuter
här – Gossarnes lakan voro bortstulna –

13 ONSDAG. Räknade för Magistern – var med Staud. ut att handla krut
30 samt in hos Menn efter smällare. – hem, och Virgilius och mylly –
skref concept – e. m. for jag i sällskap med Staud. med Matte till baron
Klinkowströms Orangeri, och måste låna penningar – – sedan satte jag
mig att skrifva – spelte Cucu –

14 THORS DAG. *Var klockan 7 ut att skuta med min pistol, men det lyckades*
ej – räknade sedan för magistern – sedan for jag i sällskap med Elfving,
med en pur Rysk Issvoschik, och körde många krokvägar – betalte 10 R.
35 för frönotorne – sedan hem. – e. m. var ut att skuta, men det lyckades ej – i

- dess ställe sköt jag med knallar – skref hem, och war hos Elfving – spelte Cucu – och skref sedan – den afton tänkte jag blott på Mathilda. -----
15. räknade för magistern – Sedan med Elfving på posten, på Aptheket och på tavastgatan. Euclides, 14 propositioner, och un peu mylly – Cucu och wann – sökte Staudinger – e. m. var med Staudinger till Styrman Wikblad, och lemnade mina paquet – sedan hem och läste 20 propos. i Euclides – Synnerb. Reuter, Staud. och Cederm. här, och spelte Cucu – skref sedan ur Euclides och hit – sedan vid bordet der hvarken mag. eller frun woro var det tal om Anette det gemena få't – in på skutt hos Krabbarne – 10
16. Räknade wi för sista gången – Styrman Wikblad war här och tog afskjed – läste första boken i Euclides ut, och sedan Virgilius – mylly – – e. m. – läste hela andra boken i Euclides och skref – Synnerberg kom hit – – spelte Cucu – – Reuter var äfven här, och Örn [?] blef beslagen med bedrägeri – åt Hvetebrödsbullor – 15
17. SÖNDAG – steg up kl. 9, åt frukost, – mylly un peu – läste Iliaden och firade brasa – – e. m. var Reuter här – Cucu – sedan kom Staud. Cederm. Hoh. och Elfv. hit – vi gingo i sällskap till thejungfrun hvarest Staud. bestod mig, (der var horribelt med folk) och derifrån till Törnudd och Londicer – Sedan på spectaklet hvarest speltes: *Magistern i tusend bekymmer*, och *Fra Diavolo*, en pantomime af Magito. Logerne och parterren voro öfverfulla med folk – begge pjäserne blefvo omtyckta, i synnerhet pantomimen som var förträffelig i slutet – där fäktades till häst på theatern – sedan skyndade man hem, och läste på säng. 20
18. – Fingo vi ej läsa något för magistern – war på posten men hade ej bref; underligt nog det? Aldrig har jag förr fått wänta tvenne postdar på bref hemifrån – sedan hem och skulle börja läsa Euclides, men dertill visade sig en synnerlig olust, så att jag i wredesmode slängde bort boken och lade patiance – mylly – e. m. låg jag och läste *Jacob Guntlack*. – sedan 10 prop. i Euclides – Cucu sedan med B. och S. – och myllymatti. 25
19. Läste up för mag. ur 1:sta Boken i Euclides, 5 propos; och det gick temmeligen – Elfving war wärre deran – f. m. myllymatti med E. och B. – läste Euclides. sedan piquet med Barck och Cucu med Kr. B och S. – e. m. piquet läste Euclides, inalles 20 propositioner, Örn [?] – piquet – Syn. kom hit – war med honom till Wasenii boklåda och på tavastgatan – sedan Cucu, piquet, myllymatti, och läste Euclides på säng – 30
20. ONSDAG. läste wi ej för magistern, genom Elfving's förwällande, som ej sade sig kunna. – f. m. läste jag Euclides och Virgilius samt spelte 35

myllymatti med A. K. e. m. snöbollade Barken och mylade ned honom i snödrifvan – läste Virgilius och Euclides – Var med A. Ö. till Staud. och äfven till thejungfrun. – Un peu Cucu samt piquet med Barck – läste öfver Euclides, och dechifrerade.

- 5 21 Läste vi upp andra boken i Euclides för magistern, – Elfving till föga gamman – läste Virgilius – äfven var jag på ruskigt humeur – myllymatti med A. Krabbe. – e. m. assit – Cucu med Synnerberg – mylly –
22. Läste Tredje boken up för magistern – var på posten med säkert hopp om ett bref men intet, intet, intet. Det svartnar för ögonen; hvad skall jag tänka? – var sedan in i saln med A. K. och läste hela förmidd. – sedan 10 mylly – e. m. war det kramsnö; Barken blef illa tilltygad af C. K. och mig – han måste gå utan kapprock i skoln – Durchman och Petterson samt Hoh. och Elfving gjorde mig den äran – var med Cederman och Durchman till thejungfrun – sedan hem och bivistade ett gräl i Petrells port – –
- 15 23. Läste up 4 boken för magistern, och Elfving lämnade efter – läste en roman: Patricierne, mylly – e. m. läste åter Patricierne, – sökte fru Wikstedt, men hon war ej hemma – var inne hos Staud. – där blef jag af fru Runeberg bjuden till Musikaliska soireen – klädde skyndsamt om mig, och gick till Academien uti Solennitetssalen – 3 stycken hörde jag blott 20 emedan jag kom sent dit – Mamsell Ascan spelte Forte Piano – piquet med Barcken – och läste på säng –
- 24 SÖNDAG steg jag bra sent up – Hela förmiddagen nästan, lade jag patience, och läste blott obetydligt Euclides – e. m. kom Sandman hit, vi 25 gingo till thejungfrun och ifrån henne hem till honom der jag tillbragte tiden till kl. 6, under muntra samtal med C. Basilier – derifrån gick jag hemåt, men mötte på tavastgatan Elfving och Wilskman hvilka jag wände om till spektaklet, och der upfördes *Studenterne eller bästa sättet att betala sina skulder* och *Fra Diawolo* –
- 30 25. MARIE BEBÅDELEDAG – åter en syslolös förmiddag, spelte piquet med Barck och läste – eft: m. war Cederm. och Staud. här – wi voro hos thejungfrun och hos Holstius – Sedan klädde jag på mig och gick med C. Krabbe på assamble i råstun, – der war det temmeligen roligt, och jag dansade blott 2 Svenska Quadriller den ena med lilla fröken 35 Wärnhjelm, och fick damen förtörnad i potpouri – kom därifrån kl. 1 och var på ett äfventyr så att vi försökte komma up på borgarklubben, men pass – M: A-e var med –
- 26 TISDAG – läste jag upp ur femte boken för mag: aber intet alldeles bra – war på posten och – – – o dunderslag! inga bref – för hade jag trott

- verlden vore uppochnedvänd än att så länge få vänta på bref – sedan hem och läste Euclides – och patiance – – Elfving och Wilskman woro här – Virgilius, andra boken till slut – myllymatti – e. m. mins jag just ej synnerligen utan jag spelte mig bara quitt om afton – firade brasa –
27. f. m. blef det ej läst, ty magistern war utgången – – Spelte Cucu här inne hos mig med Krabbarne, Synnerberg och H. Ervast och förlorade – e. m. war jag med Ervast ut att spatsera; äfven på Professor Lagi bokauktion – sedan hem, patiance och andra kortspel – läste öfver Euclides på säng –
- 28 THORSDAG. läste jag up ur 5 och 6 böckerna för mag: – patiance och Euclides – Hohenthal och Elfving voro här – e. m. kl. 2. gick Hohenthal att taga sin examen –

JOURNAL

för

MARTII, APRIL,
OCH MAJI MÅNADER.

4. Häftet
7:de och 8:de Månaderne.

1833
Helsingfors Den 1 April 1833.

M A R - T I I .

28. Var med Elfving till Petterson och derifrån gick jag till academien på Professor Bonsdorfs publika collegium uti Kemien, och betraktade med intresse flere kemiska experimenter – derifrån hem – patiance – sent om afton grälade jag med Barck och gaf honom stryk för att han var owettig på säng – 5
29. FREDAG. Gick på posten med ganska litet hopp, hvilket Castren strax på Mariegatan skingrade i luften – der fans ej ens karta ifrån NyCarleby, och så kom jag nedslagen och grublande hem – läste obetydligt Euclides – patiance. – e. m. var med Logren på Bonsdorfs Collegium – till Petterson och sedan på spektaklet hvarest upfördes: *Herr Sölström* och en pantomime, *Ali Pascha af Janina*, hvarest herr och fru Magito fäktade, och fästningen ögonskenligen sprang i luften – det sista var verkligen rätt skönt med fyrverkerier och Bengaliska eldar – 10
30. Läste jag upp 6 boken för mag. – f. m. läste jag ingenting utan blott lade patiance och pappersfigurer – spelte piquet med C. Krabbe och med Barck – e. m. satt Elfving här, – äfven Wigelius – skref – spelte piquet och satt up till kl. $\frac{1}{2}$ 2. 15
31. SÖNDAG. steg upp kl. 10 – pappersfigurer – spelte piquet och lade patiance. – e. m. läste smått Euclides – Elfving war här – det var ett förskräckeligt urväder så att på gatorna måste man vada till knäs i drifworna – war till thejungfrun – piquet och Cucu – sotade alla och mig – och satt upp till 12 – 20

A P R I L .

1. MULI MÅNDAG – Förskräckte jungfrun med sotmustacherne – var med Elfving in till Mag. Runeberg men mötte på gården Herr Blank – ganska glad blef jag, äfven emedan jag fick bref af Mamma. – läsningen ville ej rätt lyckas, och min klocka gick en timme galit – gick på posten, och uttog der till min stora glädje 2:ne bref, det ena från Mamma med bifogadt prestbevis af Prosten Snellman, och en skrif af pappas egen hand – Det andra war ifrån Albert Dyhr – förgäfves väntade jag något ifrån syster Sophie, eller Mathilda, äfvensom af Hindrik Backman – vid det första brefwets läsande blef jag förändrad till sinnes, jag besinnade mitt förra lefverne, och beslöt att ändra det – sedan på förmiddagen 25 30

- stådade jag lådorne noga, och undan røjde mycket skräp – kl. ½ 3 e. m. gick jag till Finska Casern men träffade ej Herr Blank strax utan han bad mig komma in till Öfv. Leutn. Thuneberg der jag rökte en pipa och drack Caffé – sedan var jag en stund in i Herr Blanks kammare, och språkade om NyCarleby – Kom sedan hem bärande mina nya stöflor under kapprocken, och köpte smått på tavastgatan; – läste Euclides – S. Barck kom hem – spelte Fortepiano och firade brasa – såg på (blott såg) piquet, och narrade Barcken april –
2. läste up Euclides sista gången för magistern – – läste 40 verser Virgilius – skref på mitt bref. – e. m. var rätt ledsen, emedan jag trodde mig hafva föllt min plånbok, men lofvade 16 f åt de fattiga, och hittade den i lådan – Magistern var inne här – läste Orationerne – då kommo först Sandman och Elfving, och sedan Liljeblad – och wi rasade och fåktade – sedan de gått läste jag orationerne, och körde ut Barck – kasta snöbollar och höll jemte Krabbe och Barck Anette uti arrest i contoret i farstun – skref – läste orationerne och skref hem – Cucu med Barck och Krabbe –
3. ASKONSDAG – gick jag in till magistern, samtalade en stund med honom, och läste up mina orationer – – sökte Elfving – läste geographie, Virgilius och Orationerne, litet af hwardera – gick kl. 12 uti stan för att söka Herr Blank – men o ach och ve! han war ej hemma – – köpte mig bläck och kom warm och trött hem – Cucu med Krabbe och Synnerberg – e. m. for S. Barck till Sveaborg – läste orationerne – Sedan kom hit Elfving, Liljeblad och Stenroth – läste ytterligare orationerne, och sedan är ingenting å denna dagen att anmärka –
4. SKÄRTHORS DAG läste jag up Orationerne för magistern – – läste Orationer, och Virgilius samt var ut i stan för att söka Herr Blank, och träffade honom hos Catani der jag såg på Billard, och spelte fortepiano – – War uti Gymnastiksaln och anmälde mig för Otta. uti en Rysk boda – e. m. Skurades i kammarn – läste orationerne i yttre rummet – firade brasa – sökte Levelius – Stenroth och Liljeblad wor här på ett skutt – – satt up till kl. 11 och skref hem – detta war skärtorsdagsafton, men inga troll syntes till –
5. LÅNGFREDAG Tog Herr Blank mig på säng – åt Memma, och gick kl. 10 till Finska Casern der jag med Herr Bl. var i kyrkan och hörde på Melart – Kom derifrån kl. 1 – e. m. läste jag Orationerne – satt inne hela eftermiddagen, och pappersfigurer bland annat – Stenroth skuttade in hit som allra hastigast – Skref chiffre åt Mathilda –
6. Läste jag ej för magistern – åt Memma – läste Orationerne och litet Logik samt Geographie – e. m. foro Örnarne bort – jag war ut att spatsera på

- isen, wäxlade en 3 B:co och köpte Franska bröd – derpå vek jag in till théejungfrun, drack en kopp caffè, och betalte henne 1 R. B:co – Der voro Durchman, Wilskman och A. Cajanus – Sedan läste jag Virgilius och Orationerne, sökte Levelius – – – Åt ägg på tu man hand med Fru Runeberg – trollfantasier öfverflyttade på papperet – 5
7. SÖNDAG PÅSKDAG – åt Memma – var inne hos Castren och Vigelius – pappersfigurer – läste Livius – åt middag i sällskap med prof.an Bergbom, Mag. Backman, Flander, etcet. – e. m. satt jag 2 timmar i saln och hörde på herskapets discourser samt läste – drack caffè – då jag kom derifrån war jag för högt, men snart derpå åter för lågt stämd till humeuret, så att jag hade möda att muntra up mig – Finkenberg, Cederman, Staud. och Elfv. voro här – läste på säng – sp. fortepiano en god stund – 10
8. ANNANDAG PÅSKA. steg sent upp – Var inne hos Castrén och Wigelius, och fick der tag uti ett gammalt schackspel hvilket jag strax kuppade – gjorde bråde dertill, och lagade Staudinger *matt* – e. m. voro Elfving och Hohenthal här och jag spelte schakk med den sednare; då kom Herr Blank hit och lagade mig *matt* – sedan klipte han mitt hår, och bad mig komma på picknicken, hvilket jag dock ej gorde – scack och pappersfigurer – skref och läste på säng länge nog – åt afton på min kammare – 15 20
9. TISDAG. brände med solglaset – var till Elfving – pappersfigurer – skref hem – e. m. kommo hit Elfving, Staudinger, Cederman, och Wilskman. Wi roade oss med schack och fäcktande med rottingar – – war till Elfving – pappersfigurer – spelte favoritstycken – sökte Hohenthal den stöfveln – gorde Synnerberg till *matt* – Elfving var här, då kom äfven Mag. Runeberg hit och resonnerade – åt på tu man hand med magistern – satt länge upp och skref hem – 25
10. ONSDAG. låg till kl. 9 – gick strax efter frukosten ut i staden, och träffade på rådstugubron Hällström och Liljeblad – war inne på Wasenii boklåda, och köpte 6 stänger swart krita, för att skickas till Uleåborg – derpå i Ethólens boda – Sedan gick jag till Catani och såg på billard en timme widpass – – sedan till Finska Casern, och träffade Herr Blanck hemma jemte mams. Thuneberg – sedan hem – skref bref och chiffre – e. m. skref vidare – A. Örn och L. Örn kommo hem – Sedermera Barck – war åtskilliga repriser till Elfving – spelte schak med Barck – fulländade och förseglade mina bref – intet vidare – 30
11. Kl. ½ 7 kommo Logren och St. hit och inviterade mig till Elfving – hvar på jag skyndsamligen bequämde mig att stiga upp och gick dit hvarest 35

jag fann dem i fullt resebestyr – kl. ½ 8 bar det af, och vi följde dem ett obetydligt stycke – Derpå gick jag hem och läste, men Elfving och Staudinger gjorde mig den äran så att det blef obetydligt läst – e. m. läste jag Orationerne och Virgilius; klädde på mig och gick kl. 6 till

5

gymnastique salen hvarest jag till 7 gymnasticerade för Lector Otta (på vägen vek jag in till théejungfrun) – – sedan hem; drack the, fäktade med halsbrytande öfningar – skref om afton Fra Diawolo –

12. – FREDAG. brydde jag mig ej om att gå på posten – – Elfving och Staudinger vor här hela förmiddagen – läste Orationerne – det snögade, slaskade och yrde där ute – e. m. läste Orationer och Virgilius – gick kl. 6 för att gymnastisera, och förehade ganska nöjsamma öfningar i synnerhet att hoppa – derifrån gick jag kl. 7 till Herr Blank och träffade hos honom Öfv. Leutn. Thuneberg och åtskilliga officerare – rökte och drack the – – såg på trädkarl – gick kl. ½ 9 – satt up litet sysselsatt med Lecture – sluteligen låg man på sitt öra i allan maklighet –

10

15

13. – Begärde jag läsa för magistern, men fick ej – C. Krabbe och A. Krabbe kommo hem – Elfving och Staudinger suto här hela förmiddagen nästan – läste Orationerne, och litet Geographie – Magistern war här inne – – e. m. woro Staudinger och Synnerberg här, af hvilken sednare jag fick Memma – lät köpa grädda – sedan mojade vi oss präktigt – gick kl. 7 till Musik. Soireen och kom för till andra stycket, hvilket Mamsell Wechman spelte – kl. ½ 9 blef det slut – – sedan om afton läste jag Virgilius, och spelte Dam med Ludvig –

20

25

14. – SÖNDAG på förmiddagen uträttade jag inga storwerk; – pappersfigurer – och läste historie – e. m. kom Herr Blank hit, med hvilken jag spelte ett spel Schakk, och blef matt – drack caffe och gick med honom till Capten Wikstedt och Moster Wikstedt – Det war ett himmelskriande wackert wäder och före; det allra som sötaste slask äfvensom ett behagligt yrwäder – hos Moster Wikstedt befann jag mig bra; drack caffe och the, spelte mylly matti, och lekte med lilla Hanna – kom derifrån ½ 8 – satt och läste Orationer 1 Cap. och Virgilius 20 v. – samt spelte Dam –

30

15 – Fick jag lof att läsa för Magistern, och läste up 15 capittel. – Jag kom ej alls ihåg att gå på posten utan jag satt hemma och läste Orationerne – Då kom Sandman hit och berättade: (Juckhej!) du har recommenderadt bref på posten – e. m. var jag inne hos Krabbarne – kl. 3 gick jag till postcontoret, men (o ve!) jag fick ej ut brefvet – Sandman war här och ville låna penningar, men stopp! sedan gick jag kl. 6 att gymnastisera, och det war bra roligt – derifrån wandrade jag hem, läste Orationer och

35

- spelte Dam – Hela denna dagen var det så ljufligt slask att man på många gator plumsade till knäs –
- 16 – TISDAG – Läste jag upp 10 Capittel för mag. – kl. ½ 11 var jag och tog ut mitt bref från posten – Fick weta Tant. Emelies Olycka – – hade många handa grublerier och funderingar – – mötte en pitscherstickare och lät den svinhund narra mig att låta gravera – kl. 12 war han här men det var orätta bokst. – spelte Dam med C. Krabbe – e. m. var Castrén här och wille låna, men stopp! – Staudinger narrade mig med på Bonsdorfs Collegium – vi åkte på Mattes droschka – satt på Collegium till ½ 6 – derifrån hem, skyndsammelige, och sedan att gymnasticera – v. v. o. st. – derifrån till spectaklet hvarest det gafs: *Prefecten och Trädgårdsmästaren*, samt *Robert le Diable* hvilken sednare war ypperlig – war inne på theatern och uppe på galleriet mellan acterne – kom hem kl. 11, agerade brandwakt, – blef utan mat, och läste Orat. 5
17. Läste upp 5 Capittel för Magistern, och klickade på Grammatican – A. Örn war skolsjuk – läste Orationerne och un peu af Gubben Virgilius – fick mitt pitschaft – War till Elfving och skref der en billet åt Staudinger – e. m. läste jag ånyo Orationerne – fick kläder från twätten –* klockan Sex denna eftermiddag gick jag att gymnasticera (det var en svinaktig lögn), och derifrån till Herr Blank der jag satt en stund – och hörde på Franska af Mams. Thuneberg – sedan Herr Blank till Catani, och såg en stund på billard – – spelte sen Dam med Barck – 15
18. THORS DAG. Läste jag för Mag. och kunde ej Grammatican; denna min gamla kamrat har på sednare tider kallnat i sin wänskap för min person – – På förmiddagen läste jag Orationer förtviflat – – – ett helt Capittel; kors hvad då va flitigt! – Eftermiddag behedrade mig Elfving Staudinger och gamla Farbror Julius Cæsar med sina ärade besök – Efter en pratsam stund kryddad med åtskilliga fåktningar, begåfvo vi oss till den hugneliga théejungfrun hvarest vi roade oss en stund med the och tidningar – därifrån gick jag att gymnasticera och sedan hem – läste historie och spisade utan förhinder quällsward – hvarpå jag satt up en stund, och gick kl. 11 till min nattero, läsande på säng. 20
19. Fick jag ej läsa för magistern – läste i dess ställe Historie – förm. det war ett grufveligt rusligt och tråkigt wäder – e. m. skref jag i Dagboken, H. Ervast kom hit äfvensom Elfving – vi pratade om allehanda, och kommo slutelige öfverens att litet roa oss på denna mulna dagen, och därför 25

* war på bok auction. 30

köpte vi punsch och pepparnötter, spelte rökte och åto hos Staudinger på fyra man hand – Det blef 32 f Per Man – kom derifrån kl. $\frac{1}{2}$ 9 litet vinglande – spelte Dam – Elfving låg här öfver natten – Denna dag läste jag blott: litet historie, 1 Cap. Or. samt 20 werser i Virgilius.

- 5 20 LÖRDAG. Läste upp 7 Capittel för magistern – – f. m. war jag obetydligt ruskig af gåriga Calaset – inne hos krabbarne – war på ett besök hos Staudinger – – e. m. patiance – war jag på dåligt humeur precis för ingenting – war hos Staudinger ☹ – sedan kommo bröderne Petterson och Durchman hit, vi sysselsatte oss med sång och prat – sedan spelte jag Dam med Barck samt myllymatti – Denna dagen har jag läst: 4 Cap. i Orationerne, 20 verser i Virgilius, 1 Capittel Allgebra, samt historie och Grammatica Latina – ☹ – Mag. Runeberg satt här inne en stund och Elfving gjorde då han kom in en militärisk front utan att se honom.
- 10 21. Steg up kl. 8, wäntade på frukost, och gick kl. 10 till Finska Casern – Der läste jag Allgebra för Herr Blank – (längesen, längesen är det jag sist läste för honom –) – der war jag till kl. 11. – Mamsell Thuneberg var därinne, men intet gossarne – derifrån hem under ett werkeligt sommarväder – – Men middagstiden började det regna smått, hvilket fortfor hela dagen – e. m. saknade jag en 2 Riksdalers bancosedel ur min plånbok – hvilken jungfru Anette torde hållit till godo – föresatte mig att rå på mig sjelf och ej gå på spektaklet hvilket jag och höll – Liljeblad och Durchman voro här på ett skutt – * Denna dag läste jag blott 2 Capittel Orationes, och obetydligt Historie –
- 15 22 MÅNDAG – Läste jag ej för magistern, utan skref hem – kl. 10 marscherade jag directe till Finska Casern, med mitt bref, och förseglade det – sedan hem – Elfving war här mycket bedröfwad – fick bref af Bror Franz med commissioner – – e. m. – läste – war till théejungfrun gående för att gymnasticera – satt sedan hem och läste – Denna måndag har jag läst 3 Capittel Orat., 30 verser Virgilius och $\frac{1}{2}$ Cap. Allgebra hvilket allt
- 20 23. Läste jag upp 10 Capittel för magistern – Denna morgon war det eljest så sagt att jag skulle gå kl. 6 till Herr Blank för att läsa Allgebra, men jag fant hvilan så ljufvig wid denna tiden att jag ej hade lust att stiga upp – kl. $\frac{1}{2}$ 10 gick jag ut, till Gymnastique salen och skref in mig till publik gymnastique – – derifrån till Frenckels boklåda, derifrån att köpa franska bröd, sedan på Chrogelii auction, och sist förbi theaterhuset; en
- 25 30

---

* skref hem –

- tämmelig rund – Denna dagen war en werkelig sommar dag, och de milda vårflåktarna spelade allestans – e. m. satt jag hos Elfving och Staudinger en god stund; rökte, och läste Helsingfors Morgonblad; sedan war jag att gymnasticera, och derifrån på spectaklet, hvarest gafs: *Älskaren betjent och dräng* i 1 akt *Den okände älskaren* i 1 akt och *Röfvarkulan* i *Calabrien* 5
i 2 akter – den medlersta var en strunt, i sista pjesen brann Magito upp – Elfving och Staudinger lågo här; jag war i riktig hungersnöd. – I dag läste jag 4 Cap. Oration. och litet Geographie –
- 24 ONSDAG. Fick jag ej den hedern att läsa för mag: emedan han var ut att locka foglar – förmiddagen war jag inne hos C. Krabbe och A. Krabbe 10
och hos Castrén och Wigelius – pappersfigurer – eftermiddagen war mulen och regnig – H. Ervast gjorde mig äran – jag brydde mig ej om att gå till gymnastiquen, i slasket, utan var här hemma och drack the – lånade Becker – – Jungfru Annette frågte hvarföre jag sagt att hon stulit – wid borde gjorde jag en bock, men strunt – Denna dagen har 15
ej gått onyttigt förbi, 6 Cap. Orat., 25 verser Virgilius, litet Becker, och 10 § Logik witna derom –
25. Läste jag up 9 Capittel för magistern – war hos Elfving och rökte litet – e. m. läste Becker – Elfving och Staudinger kommo hit och i deras åsyn gaf jag S. Barck knäpsis – härifrån gingo wi till théejungfrun men der 20
hade jag dålig fångst; sedan gick jag att Gymnasticera, och derifrån för att söka Herr Blank, men han war ej hemma – Denna dagen har jag läst: 4 Capittel, 25 verser, Becker och Sveriges Geographie.
26. FREDAG. fick jag återigen inte läsa för magistern – pappersfigurer – war helt ängslig om min klocka som jag i går aftse glömde på 25
Gymnastiquen – middagstiden ankom Mamsell Runeberg hit, hon hade rest med morbror Kerrman, och åt wid bordet – e. m. fick jag genom henne bref af Mamma, Syster Sophie och Albert Dyhr; men väntade och längtade förgäfvos efter ett dylikt från Mathilda – – klockan 6 gick jag att gymnasticera, och fick min klocka igen; derifrån till Herr Blank 30
hvilken jag träffade i sällskap med Öfv. Leutn. Thuneberg och åtskilliga andra herrar – der lemnade jag åt Herr Blank hans bref, och fick derinnuti ett bref från broder H. Backman – träffade Cederman – rökte, drack the, och gick derifrån kl. $\frac{3}{4}$ till 9 – Hodie lecta sunt 7 Capittel, 1 Capittel Allgebra, Becker och Danmarks geographie – 35
- 27 Fick jag komma in, och läste upp 11 Capittel för magistern – förut gick jag kl. $\frac{1}{2}$ 7 till Finska Casern och läste Allgebra för Herr Blank – A. Krabbe kom hit in och narrade S. Barck med carameller – – e. m. sökte

Staudinger – kipiä pää – kl. 6 gick jag efter aftal till Herr Blank, men fick contraordres till morbror Kerrman, och så träffade jag honom – köpte romaner åt Albert D. hos Wasenius – skref i poet. Calendern – Läsning har i dag lidit 6 Capittel, 40 verser och något litet Becker –

- 5 28 – SÖNDAG. – Sysselsatte jag mig med klädning, frukost och sådant till kl. 10 då jag modigt sträfwade fram ända till Finska Casern; der läste jag Allgebra för Herr Blanck, och fick höra en ej alldeles behaglig nyhet – hem derifrån kl. $\frac{1}{4}$ till 12 – skref i denna boken – till middag woro här m. Kerrman, Herr Blank, Mag. Ahlstubbe, Mag. Tengström et Backman
10 – e. m. drack jag Caffé, och hörde på herrarnes discourser – var inne i min kammare emellanåt och läste – sedan var inne hos fruntimmerne och drack the – Sedermera läste jag ännu orationer – Silveus –
- 15 29. – – Läste jag upp för magistern – Denna dag var wäl postdag; men jag brydde mig ej om att gå på posten – Annars war det Alexander Nicolaievitschs födelsedag, så att alla föreläsningar på Academien woro instälde – e. m. slog wad med S. Barck och förlorade – – Otta gaf ej eller några lectioner – körde ut Barck – åt afton hos Björkströms, och gick ut för att se den präktiga illumination som var anställd – – kl. 10 kom jag hem – las ännu – I dag är läst. 5 Capittel, 50 verser, Becker och
20 Britanniens Geographie –
- 30 TISDAG SISTA APRIL – f. m. gaf Barck 3 örflilar – – e. m. läste något – war att gymnasticera för Otta, och derifrån till F. Casern att söka Herr Blank, men mötte honom på torget – Sedan hem, och war i spändt förhållande med Barcken – Läst: 6 Capittel, 20 werser Virgilius, $\frac{1}{2}$ Capittel
25 Allgebra och Becker –

– Slut på April månad –

MAJI MÅNAD.

1. ONSDAG. läste jag ej för magistern – på morgonquisten gaf jag Barck fyra orrungar – kl. $\frac{1}{2}$ 11 gick jag ut tillika med Staudinger, Elfving och
30 Cederman – wi åto frukost hos Björkströms, och gingo derefter ut i stan, och drucko mjöd hos fru Granbom på min Conto – sedan ut att spatsera, och gingo till Catani der wi åto tortor; der träffade wi en skock muntra gubbar – derifrån hem kl. 1. – Wi fingo wänta som tusan på maten – Staudinger, Cederman och Wilskman kommo hit – efter måltiden wandrade wi alla, försedda med pipor, till mamsell Björkströms
35

- willa, och gingo något wilse – då wi kommo dit så war det en stor mängd redan der församlad – vi tillbragte en nöjsam eftermiddag, drickande caffe mjöd och punsch på Staudingers Conto – – om afton blefv större delen piscis, och walde Stenwik till Rector och E. Cajanus till pro cansler – A. Chydenius kuskade i fyllan ut på isen ända till Tölö – under ett grufveligt stoi fick man sig ändteligen aftonward – Cucu på 4 f spelte jag, och kom derifrån utan vinst eller förlust – 5
2. THORS DAG. läste jag för magistern, och kunde ej Grammatican – Munsjör Schwartzberg gjorde mig den äran – hörde om slagsmål vid bordet – – e. m. läste – war att Gymnasticera; sökte Herr Blank men han war ej hem – läste – skref hem till Mamma, och Mathilda – gaf Barken 2 fullvuxna orrar så att han skrek: Topelius! hvarför ska du slå mej? du ä ingen öfwersittare! – hå hå – 10
- 3 gick jag ej att läsa för magistern, utan skref hem – hann prydligt på posten – wäntade vergebens på en parad – läste – e. m. länte ryska böcker, och tråkade dermed en stund – war ej att gymnasticera knassci – blef af Fältmusik narrad till torget – om afton war illumination efter det var Kejsarinnans namnsdag – jag var till Finska Casern, och på Academiens stora balcon – kom hem ½ 11 – 15
4. LÖRDAG Om morgonens åttonde timma läste jag för magistern; det gick bra, och jag fick ett glädjande löfte – Sedan, ack sedan kom bror Cæsarius och narrade mig med på Björkströms willa – vi gingo dit – – – – – och vor der hela dän – på förmiddagen keglor, kort och roliga discusser och utwandringar, hvarvid wi sågo märkeliga prof af August Cajani galna uptåg – kl. 7 kommo vi hem igen och det blef 1 R. per man – här hem skref jag en skarp straffpredikan mot mig sjelf – Wi grasserade efter Ludvig; jag sökte honom kring hela Kronhagen; slutligen såf han i Castrens kammare – Capitainen Wising dog mycket hastigt – – Håhhåjaja! kors sådan dag! till största delen bestående i bara nöjen – Nässåh! Tusende granater, pinnar, miljoner, syltfötter, ryssar och karingar! 20
- 5 SÖNDAG. War jag wid lagom tid på benen – Jag satte mig att läsa; ein, zvey, drey,! så hörde jag fältmusik, och så for jag af till senatstorget – – der stod jag på universitetsbron, och war äfven dit uppe – denna defilad under musik, som en obetydlig trupp gjorde, kan knapt kallas parad – sedan gick jag med C. Heikel och J. Möller i botaniska trädgården och promenaden der vi besågo en enstaka grafsten med så lydande inskrift: *lika. mycket. om. verlden. vet. hvem. här. hvilat. altnog. Gud. känner. hvad. han. gjort. och. uslingen. wälsignat. hans. minne.* – Der 25
- 35

- gungade vi och gingo sedan, hvar till sig – Möller till mig – vi besågo Wising – e. m. kom Staudinger och Elfving – – vi drucko caffè – – kl. 6 a 7 gingo vi åt theaterhuset till, och blefvo inklappade till Catani på ett glas punsh – derifrån på spektaklet; men förän wi sluppo in, så woro
- 5 wi hem till Hällström en stund – Sedan sluppo wi präcktigt in – Der speltes: *Willerwallan* i 5 akter och en strunt pantomime i en akt, men som dock fick något anseende genom et grant fyrwärkeri – blef sedan utan mat –
6. MÅNDAG – Slutade jag orationerne för magistern till min glädje – re-
- 10 commenderade på posten ett bref till Enkefru Runeberg – – läste allehanda – middagen fick jag underrättelse om ett fatalje bref – e. m. läste jag rätt flitigt Geographie; drack 3 koppar the hos théejungfrun, sökte bror Cederman och Herr Blank men ingen war hemma – geographie åter till kl. 11 – Denna dag är läst 4 Cap. i Orationerne; 1 Cap. Grekiska,
- 15 Becker och Hela Europas Geographie –
7. Läste jag upp Europas Geographie för magistern, och det gick förträffligt – kl. 10 tog jag ut fatalje brefvet ifrån farbror och wid en hastig blick derpå så satte jag ångestfullt af till Herr Blank och rådgjorde med
- 20 honom – Efter hans anvisning skyndade jag hem, tog frack på mig, och gick sedan upp på senaten – då felades en charta; jag var åter till Herr Blank, köpte en charta, och sedan åter på senaten. – den förmiddagen war werksam; Gud låte det gå bra. sedan woro äfven, Cederman, Wilskman och Holstius här – e. m. kom hit en Rysse med taflor – dem skärskådade Staudinger och jag – Han köpte många; jag åter blott en fruntimmersgestalt för att den liknade min Mathilda i hög grad. Kyss
- 25 mig du lilla Mathilda! Ach om du vore lefande. – och en annan strunt tafla som jag gaf åt Ludwig – gick att gymnasticera, och på hemvägen war jag inne hos Cederman. I dag har jag läst 40 verser Virgilius, Asien –
8. ONSDAG. läste jag up Asien för magistern – förmiddagen war jag ej lat
- 30 utan läste, och betraktade min tipa i lådan – e. m. läste åter – kl. 6 gick jag att söka Capten Wikstedt och Moster Wikstedt men de woro ej hemma. sedan till thejungfrun och drack 2 koppar – sedan hem – kl. ½ 9 efter aftonwarden gick jag ut att se på Magitos fyrwerkeri; det war redan börjat, men jag fick se wid lag hälften – Tänä päiwänä minä lukenut kol-
- 35 me kymmendä laulut Virgiliusta ja kax Capitteli oudesta testamentisa, Africa, America ja Polynesia ja Becker – Se oli hywin kyllä sä –
9. Läste jag upp resten af Geographien, och fick tillsägelse att läsa Historien – förmiddagen läste man till större delen – och skref i min poetiska

- Calender – e. m. gjorde jag experiment med krut och talg, och fick en gemen lukt i rummet – kl. 6 gick jag att gymnasticera – derifrån på Wasenii boklåda, och till Finska Casern, men Herr Blank war ej hemma. Sedan kom jag hem, skref till Faster Lisette, och körde Barken på dörrn – Sedan satt jag upp till kl. $\frac{1}{2}$ 12, och skref till Farbror Gustaf och Moster Marie – Läst – Hela gamla Historien ur Ekelund; för resten intet – 5
- 10 FREDAG. Fick jag inte läsa för magistern – kl. 10 förde jag mitt bref på posten och sökte Herr Blank, men han war ej hemma – skref i dagboken. wid bordet narrade wi af Barken hans mössa – e. m. gjorde jag konster med krut – war att gymnasticera; – på hemvägen war jag in till Holstius och satt der en god stund – der fick jag höra swåra misstankar om Levelius – sedan hem – wi åto afton i yttre kammarn; och fingo ett piquant swar af Fru Runeberg då vi begärde ljus. – jag lade mig genast kl. $\frac{1}{2}$ 10 – I dag har jag läst: 25 verser i Virgilius och slutat den, samt Ekelunds och Beckers medeltidens historia – Silveus – 10 15
11. LÖRDAG. Läste upp gamla historien för magistern, och det gick bra nog – A. Krabbe och jag gjorde Bengaliska eldar af krut, sot, talg, vatten och af Barkens lineamentflaska – e. m. läste – kl. $\frac{1}{2}$ 4 skulle jag söka Elfving, då såg jag Wisings ståtliga begrafning, och följde med ända till begrafnings platsen – der gafs 3 gewärsalfvor – sedan hemåt, och köpte ljus – hvilket gjorde i Marie lång näsa – satt upp och läste – pappersfigurer – Läst: 1 Cap. Grekiska, ett $\frac{1}{2}$ dito Allgebra och Ekelunds historia om medeltiden – 20
- 12 Förmiddagen kl. 10 gick jag till Finska Casern, men Herr Blank war ej hemma – sedan såg jag en parad af flotski på caserntorget som slog illa ut för åtskilliga. Hem – A. Krabbe och Mag. Ahlstubbe woro här inne – e. m. kom Herr Blank hit, och berättade att de skulle fara på landet i denna vecka – kl. 6 gick jag till Finska Casern, och in i Herr Blanks kammare; der woro åtskilliga officerare, och Öfv. Leutn. Thuneberg – der drack jag the och rökte – hem kl. 8, och läste dugtigt – Historie har jag nu mest läst och Silveus – 25 30
- 13 MÅNDAG. Fick jag ej läsa – war på posten, men der war oooooooooo – renad genom bön och vatten. – Mag. Ahlstubbe war här inne – e. m. kom S. Barck hit – låg och läste samt såf $\frac{1}{2}$ timme – – gick att gymnasticera – gaf Barken 6 stut – war förbaiskad törstig om afton – Läst i dag: Allgebra, ryska innantill, samt Becker, Poliz och Regner – 35
- 14 Läste upp medeltidens historia för magistern – – satt inne och läste Grekiska – e. m. läste jag ryska innantill – kl. 6 gick jag till Moster

Wikstedt – Capten Wikstedt hade redan afseglat – der war några gamla eller tredjedels mamseller och fruar – åt tortor där – hem kl. 9, och läste sen –

- 5 15. ONSDAG hela dan – kl. $\frac{1}{2}$ 6 steg jag upp, och for af till Finska Casern utan caffe, men ersatte min skada där – läste Allgebra – – för magistern läste jag nyare historien – – förmiddagen: mins jag annars inte knasce utaf – e. m. läste jag Euclides – Mag. Ahlstubbe war här – om afton brände jag egna ljus – en litet korkad herre Th. Molin åt afton här – *Läst En Bok I Euclides.*
- 10 16. THORS DAG. Cristi himmelfärdsdag. Kl. 7 gick jag till Finska Casern – der satt jag en stund, och gick sedan ut med Herr Blank genom Tawast tulln – wädret war rätt warmt; på en Villa, Sörnäs, åto wi frukost – sedan gingo wi småningom ända till Gammelstan, och besågo fallet, och sedan hemåt – ett alldeles närgånget skoskaf beswärade mig öfwermåttan – kl. 1
- 15 kom jag hem – e. m. .. drack jag caffe i saln, och satt der en god stund och läste Den röde Fribytaren – – sedermera Euclides – om aftonen bröt den stormen ut som jag länge wäntat – ljus. skref hem –
17. Steg upp kl. 6 – läste upp 4 böcker Euclides för magistern – förde mitt bref på posten – läste Euclides obetydligt – satt ifrån 10 till 12 i saln, och
- 20 läste Röde Fribytarn – – e. m. gunåsa vist! det blef ej mycket läst – Wilskman war här – sedan Elfving, Cederman och Snellman – – kl. 6 war hos théejungfrun, och sedan att gymnasticera – – köpte franska bröd – satt up till kl. $\frac{1}{2}$ 12 –
18. LÖRDAG. Läste upp 5 och 6 boken Euclides samt franska och Tyska för
- 25 magistern; det gick wäl ej alldeles bra, men sedan sade han att jag när som helst kunde få betyg; – tralala, tralala! hei hopsan å heisan hurra! – nåssåh jah si häh wa jo rolit å hör häh alder kunah jah wätah hä sku warah såh när ännuh – Hej tuppila heilutta! på förmiddagen läste jag Euclides – e. m. satt jag härinne, och läste Euclides till kl. 7 – då kommo
- 30 hit Cederman, Staudinger, Sandman, Liljebad och C. Stenroth, hwilka suto här en stund – sedan följde jag med dem till Björkströms, och åt afton där. Sedan en timma ut att spatsera på den sköna aftonen – hem kl. $\frac{1}{2}$ 10, och åt andra quällsvarden –
19. SÖNDAG läste Allgebra på säng, och gick sedan att söka Herr Blank,
- 35 men han war ej hem – på caserntorget besåg jag en parad af Petroffska hundswottarne, som likwäl gorde tämmeligen wäl ifrån sig – sedan hem – – läste Euclides – e. m. war jag intet lat, utan läste Euclides med få afbrott till kl. 8 – – Sedan logik – (nu får man lof att inte wara lat)

20. Läste upp något Euclides, samt räknade – före middagen – tog jag ut
 bref åt Mag. Runeberg och åt Mamsell Runeberg – – kl. 12 sökte jag
 Wilskman, köpte lack, och var till Casern, men Herr Blank var ej hemma
 – sedan hem till oss igen – var hos Thudén, och träffade Wilskman –
 e. m. läste öfwer logiken – kl. 6 gick jag att gymnasticera men på vägen 5
 wek jag in till théejungfrun – sedan jag kom hem, körde jag ut barken
 som for af till magistern, och hade in herr jag – barken fick lof att wara
 inne, som ock rättwist war –
21. TISDAG – läste jag upp hela logiken; det gick bra – på förmiddagen ritade
 jag in tabula och läste Grekiska – e. m. låg jag in i krabbarnes kammare,
 och läste en roman, till kl. 6 – Reuter och Staudinger woro här – läste 10
 sedan öfwer Grekiska, och slog boll ut på gårdenom.
22. Läste Grekiska up – fick lof att – att – i morgon anmäla mighh – Hej
 wale,! sa moster Schale – – – – – tog sedan ut dubbelfönsterna i
 min kammare – – Af ett infall gingo A. Krabbe och jag i sällskap med 15
 Elfving, Staudinger och en par andra att simma – Efter lång twekan stego
 wi i – – – hu! huhu! huhuhuhuhu vah däh wa kallt – – – – nå men det
 gjorde ändå godt det salta vatnet – Gu signe första gången jag simmade
 i år – – Vi gingo strax derpå till Björkströms, och togo hwarsen sup, och
 2 buteljer mjöd – Sedan kommo wi hem till middagen, och spikade up 20
 Barkens strumpa utanför fönstret. E. M. slog boll på gåln. – satt sedan
 här inne till kl. 6, hwarunder Wilskman och Thudén tenterade därin-
 ne – Jag fick lof att ännu i morgon tentera för magistern – – i glädjen
 däröfwer strök jag af till thejungfrun, och drack 2 koppar – Castren war
 härinne. – läste öfwer Geographien till i morgon. 25
23. MAJI SOM WAR EN THORS DAG. Förän jag gick till magistern, kom
 Herr Blank hit och war här en momang – sedan fick jag tillika med
 Wilskman och Thudén tentera uti Geographie och logik – åt sedan
 frukost – war till Staudinger och disputerade angående Maji kalaset –
 e. m. klädde skyndsamt på mig, och gick till academien; men snart föll 30
 det mig in att det blåste swalt, och kanske kunde bli regn af, så att jag
 sprang hem och tog min gamla blå sortut ofwanpå fracken – men då jag
 kom tillbaka war bron tom; jag skyndade efter dem, mötte Fru Runeberg
 och Mamsell Runeberg, och hann snart upp herrarne som utgjorde
 ingen oansenlig hop. Sålunda tåga wi den ½ milslånga vägen under 35
 fältmusik, och ett odrägligt dam hwilket orsakade att man kunde rita
 namn på hwems rygg som heldst. därför prisade jag och min omtanka
 att taga sortut. Omsider hunno wi till Gumtäkt hwarest en ofantlig Rysk

flagga, och granna tält mötte vårt öga – Då blef det lif i lederna, man skingrades och sökte att förr än andra hinna till glasen – Man sköljde ned dammet, man skakade sina öfwerplagg och slängde dem i träden, man spridde sig muntert åt alla sidor. Några slogo boll, andra skötte glasen eller smuttade ur lerpiporne. Cancellor Thesleff, Rectorn och de öfrige professorerne jemte många andra, hvaribland baron Rosenkampf och landshödingen grefve Armfelt, ankommo – Simmleken företogs och en stöfwelquadrille, där jag åter såg Henric Snellman sedan 6 hela år. Redan widrörde solen horisonten; allt war lika muntert, ehuru punschen werkade redan i mer eller mindre grad. Mag. Ahlstubbe proponerade skålar, hwarvid canoner afskjötos – Professorerne gingo hem – Solen war nedergången, man åt smörgåsar och drack brorskålar – Folksången uppstämde; en del gick bort men många lemnade quar; (jag bland de sednare) – Runeberg hurrades upp – Slutligen wandrade skaran hemåt under sång – Med temmeligen säkra steg, fastän ej utan i hufwudet, följde jag med, ock kom hem på samma gång som magistern. – Strax lade jag mig – Detta Majkalas berömdes af många; intet oordentligt föreföll, ingen war öfwerlastad men ochså ingen student nykter – Åtta bröder fick jag –

Och sådant war Maji kalaset.

24. FREDAG. War man naturligtwis duskig och crapulosus af gårdagen – en ansenlig del af förmiddagen sof jag bort – war till Elfving och posten, men der fans ingenting. – E. m. dyrkade jag flitigt Morpheus, ända till kl. $\frac{1}{2}$ 6 – då steg jag upp – Schwarzberg hedrade genom personlig närwaro mitt ipsissimus ego – wi gingo till Academien för att afvakta utslaget af Cedermans och Holstius examen, hwarwid jag fick se Pipping, Geitlin och Gadolin – Sluteligen kommo de ut; Cederman fick 12, Holstius fick 13 och Danielson 9. åt sedan en härlig afton hos Björkströms, bestående af ägg och kall oskummad mjölk – ännu åt jag sedan här hemma 2 ägg till – Silveus.

25 Steg jag sent upp tämmeligen förtretad öfver att magistern ej gaf betyg i går aftse efter löfte. bror Cederman kom hit i skapnad af en björn, och till all lycka ägde jag 3 Banco att muta honom med – äfwen hade jag wist skäl att harmas på C. Krabbe och A. Krabbe åt hwilka jag lånt allt hwad jag hade, och kunde nu ej få en styfwer deraf – Jekaterinoslawski! jag lånar dem en kopek mera – å derme punkt – e. m. hittade Barkens boll och kastade bort den igen. – läste med framgång Ryska declinationerne – äfwensom

- Grekiska – war med A. Krabbe till A. Flander. jag åt ej afton därinne utan i ytre kammarn. gjorde voltigeringar genom fenstret för ro skull –
26. SÖNDAG OCH FÖRSTA DAG PINGST. – tänkte gå till Herr Blank men det blef ej af – bror Holstius besökte mig – efter frukosten gick jag in i saln, och satt der och läste romaner ända till middagen med A. Krabbe – e. m. låg jag och läste Becker – kl. wid lag 5 gingo A. Krabbe och jag åter in i saln, och woro där en stund – – bröderna I. Östring, Fontell junior voro här tillika med Pysik och Stenbäck – – Arwid och jag åto afton hos Björkströms – – sedan andra gången här hem – – 5
27. ANNANDAG PINGST. tunga mörka moln lågo öfwer himlen, och utbröto tidtals i små regn skurar – jag war på posten; inga chartor funnos från Österbotten – – Castren fick blessur på benet – war inne hos Wigelius – läste un peu i saln – e. m. drack caffe – tabulata – läste ryska och Allgebra – drack the – Reuter war här – gaf magistrern papper till betyget – satt up un peu – 10
- 28 Steg up kl. 7 och fick kl. 8 betyget af magistrern – kl. $\frac{1}{2}$ till 9 war jag till Rector Melartin och anmälde mig; sedan tillbaka kl. $\frac{1}{2}$ 10 för att hemta betyget från honom – Sedan efter några willrådigas foundationer upp till Professor Hällström, och Magister Ståhlberg – Såg på en *flotski* parad – tabulata – e. m. satt jag hemma och läste Becker – sof middag – kl. 6 gick jag till thejungfrun, och drack för 16 f – sedan skulle jag gå att gymnasticera, men der fans kein mensch – sedan hem – fick snäsor af frun för ljuset, men hon fick lång näsa. – firade brasa, och läste Becker – 15
29. ONSDAG. steg up kl. 9. – det regnade, och hela dagen war ruslig – tabulata – läste Becker till slut – bror Elfving kom hit, och war illa bekymrad om Nedgyb – äfwen jag gjorde mina speculationer angående Staudingers resa som i dag skall ske – e. m. skref hem till Mamma, och nödgades efter närmare betänkande requirera 100 RR. – Staudinger rusade med gräselig fart och antydde mig att inom en quarttimme afleverera paketet – nästan yr i mössan raspade jag slutet, och skref blott en half utanskrift – gick till Carl Basilier, och hörde der Guitarren klinga 1:sta Augustidagens toner som jag allt sedan ej hört – tog afsked af Staudinger – hem – Synnerberg och Wigelius voro här – åter var krakel om ljuset – satt up och läste – – 25
30. THORS DAG. steg rätt sent upp – läste Grekiska 3 Capittel – skref i dagboken – war inne hos Wigelius – om middagen kom C. Krabbe hem ifrån Borgå – på eft. kl. 3 kom hit till stan ett ångfartyg med Furst Mentschikoff ombord – – in hos Castrén funderade hvad jag i morgon 30

skulle gifva upp – bror Cederman och Reuter woro hos mig – om afton efter quällsvarden spatserade jag tillika med C. Krabbe och S. Barck ut att se > ångfartyget – skref sedan fantasier –

31. Steg upp kl. 7, och gick kl. 8 tillika med Holstius till Ståhlberg hwarest
 5 wi fingo wänta till kl. 9 – af honom fick jag betyg – sedan till Rectorn, men han hade ej tid att skrifva på det – * hem – på torget war parad, men jag såg den ej – räknade Allgebra – e. m. war jag inne hos Castrén och Wigelius – S. Barck, jag och A. Krabbe musicerade här inne – läste Allgebra för Castren, och fick ej reda på division – drack the – Ett ryckte
 10 förspordes att keisarn skulle i nästa wecka komma hit – – kl. 11 war jag föroskull i natt habit (det will säga i skjortan) ut på ställningen –

Ynglingen:

Gubbe! du der, med det grånade skägg och de kolswarta wingar
 Bida, ack bida ännu! Ungdomen flyr med dig bort –

Tiden.

Ödets allmagt ropar mig hän; ej bida jag vågar.

Yngling du sjelf flyr bort; ungdomen ewigt förblir.

Ynglingen

Grymme, din andedrägt isar mitt blod, mitt hjerta förstelnar.

Lugnet och glädjen mig flytt; minnet, blott minnet är quar.

Tiden

Njutningsgirige menska! din lott är: lida och hoppas,

Smärtan förstörde all människofröjd om hoppet ej wore

Himmelens gåfva till saknadens rof, till sörjande minnet.

Wissnar på jorden ditt hopp, i himlen det grönskar dock ewigt.

15/7 1834.

* fick bref af Farbror Gustaf och Moster Marie –

Oafbruten

JOURNAL.

för

JUNII, JULII OCH AUGUSTI
MÅNADER AF ÅRET 1833.

Börjad den 1. Junii 1833 uti Helsingfors.

Femte Häftet.

MÅNADEN JUNIUS.

Mensis, grata temperamento prædita. sed parvum gaudii ferens.

1. LÖRDAG. Steg jag upp kl. 6, och gick till Rectorn, hwarifrån jag fick betyget tillbaka. Sedan gick jag därifrån till Decanus, Professor Pipping, och därifrån att söka Magister Gylden, men hwilken jag ej träffade hemma. Jag mötte Petterson, och gick hem till honom hwarest jag satt en stund. Efter en ½ timme sökte jag åter Gylden, men lika fåfångt. Därpå hem och gick till Gadolin som jag träffade hemma. På förmiddagen läste jag litet Grekiska. E. m. war ej synnerligt märkwärdig. Utan jag läste kyrkohistorien, och satt hemma. Cederman war hos mej. 5
2. Steg tidigt upp, och gick till Magister Gylden som jag träffade och till Lector Geitlin men hwilken ej war då hemma förän efter en halftimme. Undertiden satt jag hos Hemming. Ifrån Geitlin gick jag åter till Pipping och han bestämde examen till i Tisdag. (Det gjorde ett streck i mina räkningar.) Jag skyndar hem, lånar Carta af Elfving och läser Historie och Geographie. Eftermiddagen tillbragte jag hemma, läsande Geographie och Ryska. Elfving och A. Krabbe woro här hos mig några stunder. 15
3. MÅNDAG. Det war passabelt rusligt wäder med regn skurar och stormilar. Lyckligtwis hade jag i dag ej något springbestyr. fick bref af mamma. Jag läste 2 böcker Euclides och traskade till Thuring för att förfråga mig om Herr Blank. E. M. Låg jag och läste Euclides på säng, och tog mig en timmas lur fastän jag hade så brottom. Sedermera läste jag 4 boken uti Euclides äfvensom något Ryska. 20
4. TISDAG. Steg jag upp kl. 6 och läste 5 och 6 böckerna i Euclides – Herr Blank war här. Arvid Krabbe explicerte Ryska – Jag war illa fast, och hade brottom som tusan. Läste alla grammaticorne äfvensom Logiken. – Åt middag. Eftermiddagen klockan tu gick jag till examen och fick wänta litet på Pipping. Här är ej stället att beskrifwa examen, alltnog den gick bra och jag fick 14 röster. Då vi kl. 10 kommo ut för att afwakta utslaget, fann jag där bror Cederman, C. Stenroth och Reuter. Jag blef högeligen glad, och gick hem der jag ännu träffade magistern och Mamsell Runeberg – Sedan bäddade jag åt mig sjelf. 25
5. ONSDAG. Gick jag ut kl. 8 till Pipping, och träffade Herr Blank. – Nu fick jag Gratulationer från alla möjliga håll. jag gick hem och åt frukost. satt hemma och skref, samt städade i kammarn – E. m. Gick jag klockan 4 till Rectorn. På Senatstorget mötte jag Reuter och Chydenius, sedermera Elfving och Thudén med hwilka jag gick in till Catani och 35

tog liqueurer. War hos Rectorn men fick ej ännu ut Studentbrefwet. Om afton war jag tillika med S. Barck ut att wäxla min 50 och wäxla 25 rublej. Åt hos Björkstr.

- 5 6. THORS DAG. Gick att ut kl. 7 till Rectorn men han war då ej hemma; därför spatserade jag litet utom staden och satt helt allena $\frac{3}{4}$ timme i det gröna. Sedan träffade jag Rectorn, och fick af honom ut mitt studentbref. War hem och åt frukost, gick sedan ut för att se parad på torget, och träffade där Herr Blank. Waktmästar Häggström satte sigill under st.brefwet. War kl. $\frac{1}{2}$ 1 med Cederman till Curatorn, men desförinnan på nations rummet. Sökte Inspectorn, men njet. E. m. Träffade Inspectorn. Bestod bror Cederman hos jungfrun. Gick med honom till mötet i botaniska trädgården, träffade Herr Blank, sprang natthugg och blef taxerad till 8 Banco, samt med ett kort tal af Magister Ståhlberg intagen i Österbotniska nation. Om afton war jag ut att spatsera, ty man trodde att keisarn skulle komma, men det rycktet war en såpubla. Skref chifre.
- 10 7. FREDAG. Satt jag inne till kl. $\frac{3}{4}$ till 11 och skref hem till Mamma, Mathilda och Syster Sophie. Just som klockan slog 11 kom jag på posten, men fick likwäl in mitt bref. Det war mägta warmt, och man pustade wid minsta rörelse. På eftermiddagen war Herr Blank hos mig. Jag war också att simma med Elfving; watnet war just trefligt, och wi låto vågorna kasta oss af och an. Hela staden war i rörelse, ty allestans wiste man så säkert att Keisarn skulle komma. Äfwen jag gick ned till Esplanaden, och såg då ett ångfartyg kom in. Folket blef som galet, man strömmade till stället der twenne oficerare landstego. »Den mittersta är keisarn» skreko många. Äfwen jag bortfördes af massan. Sluteligen fick man lång näsa då den omtalte personen ej war Keisarn utan Capten Schanz, som förde depescher i land. War sedan hos jungfru The, och sist med Cederman att söka Magister Snellman. På förmiddagen hade jag saknat 2 R. B:co, och war ganska ledsen.
- 15 8. LÖRDAG. war en hiskeligt het dag. Kl. 8 gick jag i sällskap med bror Cederman till Herr Blank, och träffade honom hemma. Efter en stund gick jag med honom till skrædermester Palmquist, angående en uniformsrock, men det blef ingenting afgjort. Gick sedan hem, men war ännu på förmiddagen ut på ett skutt till Curatorn och skræddar Rosenquist. E. m. Var jag och simmade, och fick simsup. Om aftonen war jag uti botaniska trädgården, hwarest äfwen Mag. Runeberg war. Der sjungos flere vackra stycken. Jag fick veta Arvid Krabbes nedriga bedrägeri. C. Krabbe kom hem. Såg en 2 000 mans parad.
- 20
25
30
35

9. SÖNDAG. Låg jag länge och sof på morgonquisten. Barken for af till Sweaborg, förut spelte wi piquet. Pappersfigurer E. m. war jag tillika med Elfving, Cederman och Reuter ut att simma wid stadens Kronohage. Wi pratade en god stund här hemma hos mig; sedan gingo wi till thejungfrun. Därifrån gick jag till Cederman och sedan hem igen för att skrifwa till Farbror Gustaf och Bror Franz, men som ej wille bli rätt af. Efter quällswarden följde jag till stranden med Castrén, som wille rensa sin bössa. Spatserade ut till Esplanaden. 5
10. MÅNDAG. Klockan half 7 wagnade jag af en dånande kanonad. Den ena grofwa knalln följdes i ögonblicket af en annan, så att fönsterna dallrade. Jag for up, och inom 10 minuter war jag wid quaterhamnen. Dit kom jag äfwen i grefwens tid, för att bequämt kunna se Kejslerliga Ischora inlöpa; efter den följde ett annat ångfartyg, och sist en fregatt, som gaf blixtpå blixtpå ifrån sina kanonspäckade sidor. Ändteligen stannade ångfartyget, och efter en stund syntes *de Kejslerliga*. Donnerwetter! Nicolai war en wacker och wälwäxt man, något fetlagd, och nu temmeligen solbränd. Hans hållning war majestätisk, och hans blick glad, i hwilket fall han ej liknar sina barska porträtter. Kejsarinnan Alexandra hade man då ej kunnat skilja från en af denna stadens handtwerkare fruor; så enkelt war hon klädd. Hennes ansigte hade något rörande godt och gladlynt, men det majestät hennes porträtt utwisar, kunde jag ej uptäcka. Härifrån skyndade jag på Academien dit Hans Majestät snart anlände, och höll ett kort tal hwari han tackade för det goda uppförande studenterna hittills wist. Sedan for han ut att promenera. Efter en timma blef det stor parad; Kejsarn war ej nöjd med gardet, utan Ramsay fick snubbor. Efter en stund kommo både Keisarn och Kejsarinnan up på Solennitets-saln; vi hurrade dugtigt. (detta hade jag kunnat låta bli) När jag gick hem, så mötte jag och Sandman det höga paret som promenerte i wagn, och Keisarn beswarade vår helsning – Om afton war det stor bal och illumination med cirka 2 000 lampor och ljus på torget. Jag spatserade omkring med Elfving och Cederman ända till klockan elfva om aftonen. Ett ting ångrar jag, nemligen att jag af en ögonblicklig villa, hurrade för kejsarn – (En sednare anmärkning) 10 15 20 25 30
11. TISDAG. Keisarn for kl. 10. (lycklig resa hans majestät) Betalte Curatorn, och läste på nationsrummen. e. m. träffade Herr Blank. Hos thejungfrun. 35
12. ONSDAG. War med H. Bl. på förmiddagen ut att höra efter rum till studentkalaset. E. m. åt jag först tortor hos Catani, sedan war jag till Östring och hem på en stund. Kl. 6 gick jag åter till Catani, och höll mitt

studentkalas som räckte till 11. Det bestod af 2 5 B:co bålar, öl samt supar och smörgåssar samt pipor och tobak. Der woro 4 Magistrar, hwaribland Runeberg, och Doctor Alcenius samt 12 andra.

13. THORS DAG. Hade jag litet crapula. Jag betalte 24 R. 12 f åt Catani, såf
5 hela eftermiddagen, på 4 timmar när, och war sedan hos thejungfrun.
14. FREDAG. Hade jag brottom till resan. Cederman och jag uppuktade Curatorn. Desförutan skref jag till Farbror och bror Franz. E. m. War jag ut i stan, köpte flor, och war hos jungfrun. Jag satt upp till kl. ½ 1. tog afskjed af det sakramentskade nötet A. K.
- 10 15 LÖRDAG. Morgonen kl. 6 war jag ut att handla. Hade bestyr och packade in. War hos Rectorn och Inspector. Wäxlade skjutspenningar och köpte småsaker och kam åt Sophie. Herr Blank och Östring woro hos mig. E. m. Herr Blank tog afskjed. Hästen kom ½ 3, vi woro färdiga och väntade på Runeberg till kl. ½ 6; då han icke kom så måste wi fara, och
15 alltså skildes jag från Runebergs. Resan gick bra nog, men vi blefvo litet blötta. Natten: wi åkte till kl. 3, och såfwo på Nuckars gästgifwargård –
16. SÖNDAG. Kl. ½ 7 woro wi åstad. låto smörja kärran – åkte utan äfwentyr ända till kl. 2 då vi såfvo i 3 timmar på Pojala, och hade åkt 14 mil den dagen. Middagstiden passerade vi Tawastehus. Kl. ½ 12 kommo vi i Wasa
20 län. Wi hade Moster Anna Stina att dras med denna tiden –
17. MÅNDAG – kl. 5 woro wi till wex – Sen wi rest en lång tid (hwarunder vi hade Karpas och äfventyret med kärran,) så frågade wi på en gästgifwargård hwad klockan war? – Nie – Såå tänkte wi, den tiden har gått bra fort då klockan ren är Nie på afton – Men på nästa gästgifwargård
25 funno wi att wi misräknat oss på 12 timmar – vi reste allt vidare – natten kom – kl. 12, just spöktimman hörde jag ett lik hosta och spotta – 2 timmar derefter stupade jag kullerbytta mellan hästfötterna och kärhjulen – denna natt såfvo wi ej alls – vi låto laga kärran –
- 18 TISDAG. Wi låto gå friskt – Om afton träffade wi min kära bror Lappjoki, som äfwen här ej war liten herre – Hade en förbannad häst på ett 2 mils håll – och det war dimmigt och rätt kallt –
- 19 ONSDAG. Wi hade såfvit 3 timmar på Frändilä – kuskade dugtigt på fast bakbrä ibland föll bort – På Juthas blefvo skjutspengarna slut, och der fick jag bestämt weta att Mamma och Sophie woro borta – kl. ½ 10 kom jag till stan, och såg först Moster L. och H. B. och Nyberg – På Kudnis
35 war ganska öde och tomt – – Morbror Berger war här och frågte om Lewelius – – Åt frukost – Morfar kom hit och bad mig till sig – kl. 1 gick jag ock – skref till Mamma – satt dernere och pratade – War hos

- Calamniuses och Lithens – Kröp till kois kl. 11 om aftonen – Mamma och Sophie voro borta, och du gulle Mathilda långt bort på andra sidan hafvet – den som ägde vingar! –
20. THORS DAG – Natten öfwer låg jag med Hinric – Morgonen kl. ½ 11 gick jag till Kudnis och var där till 1 – sedan åter till stan – på vägen var jag in till fru Köpingson och Mormor Wacklin – E. m. drack jag caffe hos Turdins men war ej hemma alls, utan mördade flugor till tidsfördrif – 5
21. FREDAG – War en rätt warm och wacker dag – på förmiddagen war jag hem på en stund – e. m. kl. 3 woro Hindric och jag att simma wid brunshuset; vatnet war varmt, vi woro uti ¼ timme och stretade mot strömmen – Efteråt fann jag att jag fått hosta för beswäret – Essen och J. C. woro hos mig på Kudnis – 10
22. LÖRDAG. war jag hemma, och skref un peu i dagboken – hade ledsamt efter Mamma – E. m. Wistades jag på Kudnis – Jag besökte Aspen, och fann allt som förr – Med Nybergs bössa, som jag fått låna, sköt jag på sparfwar, men träffade ej – A. D., H. B, Lalin, Nyberg och Essen – Nej jag ljuger; detta hände ett dygn sednare – Denna war den dag då Essen war här och vi woro ut att ro un peu – 15
23. SÖNDAG. Hindric och jag spatserade ut, och woro först till Essen, där wi suto en stund – sedan till Kudnis – det regnade erbarmligt – Jag åt middag hemma – E. m. också hem – Om afton kommo de ofwannämde hit på ett skutt – sedan jag här hemma ätit afton, gick med ut att spats-era – först till Turdins, sedan till Lithens trädgård, der vi drucko caffè och limonad, åto strufvor, sköto och hurrade för Johannes – Mathilda var dock ej med. – sedan spelte wi Koriza hos Collander, och togo oss liqueurer till kl. ½ 5 – 20
24. MIDSOMMARDAGEN ANNO ADERTONHUNDRADETRETTIOTRE (1833). Kl. 8 steg jag upp, och gick att gratulera morfar – sedan med Logren i Kyrkan – derifrån hem, och sof en blund – så åt jag middag hemma, lade mig sedan att blunda, och sof ända till kl. ½ 8 aftonen då Hindric kom efter mig – Wi gingo för att se efter knytorna, men de voro borta – sedan war jag på ett skutt till Kampen – Dagen war annars något ruskig – Och sålunda förflöt detta årets midsommardag nästan som året förut (notabene i anseende till wäderleken) – 25
25. TISDAG. War ej synnerligen märkwärdig, jag war hos morfar, läste *Jungs andelära*, och var hem på ett skutt på e. m. 35
26. ONSDAG – War det skönt wäder – Jag war hem och skref i dagboken samt gungade i aspens topp – Om afton metade jag, och fick 3 löjon, wid frillasberget, hwilka kissen fick –

27. THORS DAG – I dag ponera wi att *Mamma reser från Uleåborg* – Nog är det tid och så redan – e. m. var jag hos Lithens i gatboden – blef sedan bjuden på Kalas till Lybecks – kl. ½ 8 gick jag till Turdins för att hemta Hindric – Der fick jag weta Fortunas olycka – Wi gingo till Lybecks, och drucko punsch och sjöngo – jag blef bror med Calenius – kl. ½ 12 kommo vi derifrån, och åto ännu hos morfar afton –
28. FREDAG. War en skön dag – Jag war hem på ett skutt – e. m. var jag hos Lithens, och bad om låf för Franz att följa med och meta, men man gjorde invändningar – jag gick hem, och for i samma förtreten ensam ut att meta till Lindquists magasin – bara 2 abborrar fick jag, och sedan slapp jag ej upp genom ragnörn, utan måste spatsera hem – Därpå gick jag till Turdins, och låg där –
29. LÖRDAG Då jag gick hem på f. m. träffade jag Logren, och han följde mig hem, och satt här och rökte till kl. 1 då vi spatserade till stan, och kommo öfverens, att gå ock meta – Vid bordet talte jag om detta för morfar, och han sade att Hinric fick följa med och låfvade oss Djupstens nycklar – kl. 5 e. m. kom Hindric till mig, och for genast öfwer till Logren – Denne bad mig i en billet komma dit, och jag kom – vi drucko ett glas toddy där, och bror Cederman war med – sedan foro vi af – Wi metade vid rågårdshällan, där wi fingo bra nog – sedan till Djupsten – där vi lågo och åto – Logren och Hindric voro ½ galna –
30. SÖNDAG. Midt i natten kommo Nyberg och Skale dit och höllo wäsen – Snart foro de – kl. var ½ 3 – jag tittade efter Ellida – och satte mig sen att meta – kl. 5 stego de andra up och kl. 6 foro vi – Frukåst spisades på diktan – På rågårdshällan simmades – kl. 10 kommo vi hem – Jag åt middag hos Morfar – e. m. såf jag litet, och läste andeskådarn – Nyberg, Skale, Ekberg, Backman och Dyhr drucko toddy hos mig, och spelte knack –

JULII MÅNAD.

Mensis priore lætior, quamquam valde ægrotans.

1. MÅNDAG. Hade legat Hos Hindric. – På förmiddagen woro wi att simma wid Brunsholmen – På eftermiddagen war allena med Franz Lithen. Wi simmade, och på aftonquisten kommo hit Cederman och Thure Levelius, men endast en kort stund.
2. TISDAG. Om morgonen funderade jag med morbror Calamnius hos Turdins att fara till Djupsten. Jag gick genast hem, och bestyrde om

- spön, maskar m. m. samt spisade middag hem. E. m. Tog jag först en lur, sedan lagade jag i ordning, och då morbror dröjde alltförlänge for jag med båten att meta agn, men fick ganska litet. Ändtligen kom han, och vi foro efter en timmas vidare dröjsmål. Wi metade löjon vid Bomans, och wid Läppogubben – På Djupsten var morbror Lithén och mycket folk. Vi metade girsar, Alfred Backman och jag, till kl. circa $\frac{1}{2}$ 2 då wi lade oss på spånorne under Fartyget och somnade. 5
3. ONSDAG. En timme wid pass sofvo vi, och solen war redan upgången då vi uppstodo från vår owana bädd. Wädret war skönt och hafvet stilla, och morgonen så leende som man derute kan wänta sig. Wi metade en stund girsar, men snart blef det tråkigt, och wi foro öfver till Dictan der vi metade med nöje ända till klockan 7, och fingo dugtiga aborrar och idar – Då vi kommo till holmen igen war morbror resfärdig, och wi foro ofördröjeligen bort. På Läppogubben simmade wi medan morbror tog up näten; han fick ganska litet – kl. 12 kommo wi hem, och Alfred åt middag med mig. Wi simmade wid bryggan, och sköto med canon – Om afton gick jag till Turdins; Hindric och jag lågo i Morfars kammare. 10
4. THORS DAG. war till sina fölger ingen hugnelig dag. Om förmiddagen war jag redan $\frac{1}{2}$ 7 på benen. Jag war med Nyberg upp till lillluckorna, men såg ingenting. Sedan åt jag frukost och gick hem. E. m. kom Alfred hit, och wi simmade wid bryggan samt sednare Lorenz Mathesius. Efter en stund foro wi med båten till notwarpet och simmade der. Blåsten war kall och skarp fastän watnet war varmt, och då förkylde jag mig. Wi gingo hem, jag frös, wi drucko the och pratade till kl. 10 fastän jag war rädd att komma försent till morfar. Der fann jag Baron Rosenkampf; som bannades, dock lindrigt. Jag sof deroppe med Hindric. 15
5. FREDAG. Steg jag upp kl. 8. Jag war som domnad i hela kroppen. Middag åt jag hem. Kl. 3 roddes jag till stan, och gick till Forséns derifrån jag följde gamla fru Kerrman till kyrkogården. Sedan till morfars och därifrån åkte jag till Haralden. Der war mycket folk; jag stod fadder för en liten Johannes Cassén, emot Jos. Calamnius. Föröfrigt mådde jag illa hela eftermiddagen, och hade ej humeur att wara med flickorna. Jag längtade rätt hjertligt hem, men måste pinas under hela tiden man åt afton. Ändtligen kom jag hem, och lade mig. Detta var min sjukdoms första dag. 20
6. LÖRDAG. Om morgonen war jag frisk, och klädd i pels ut med Lion i trädgården och till ån der han fick simma. Men Stackarn frös förskräckligt efteråt, och af honom fick jag en frossa som en brasa i warma kammarn 25
- 30
- 35

ej ens kunde afhjelpa. Jag åt mellertid och lade mig sedan, då frossan efter circa en timme gick bort. Sedan war jag skraltiger hela dagen, men uppe alt emellanåt. H. B. wille ha mej dit, men det war stopp. Jag läste tidningar som tidsfördrif.

- 5 7. SÖNDAG. War jag bättre. Hinric kom hit, och berättade den fågnande nyheten att Ellida syntes; kort derpå fingo vi veta att det ankrat. E. m. lagade jag skjutgewär i ordning, och föresatte mig att fara ut emot mamma. ½ timme derefter syntes Ellidas slup. De wände hit till bryggan, och då först märkte jag att *mamma war med*. Eja! det blef glädje af, och Syster
- 10 kom med i land. — — — Sedan kom bror Cederman = Cæsar hit, och wi woro uppe i windskammarn. Därifrån gingo wi hit ned, och drucko the. Han gick. Jag funderade en stund med mamma.
8. MÅNDAG Fick jag ej gå ut. Bror Hindric war hos mig på förmiddagen. På e. m. låg jag. Fru Brunström och Jätta voro här.
- 15 9. TISDAG. Tredje dagen. Alt ännu sjuk med wissa mellanskof. Mammass saker kommo up från fartyget. War up i Windskammarn.
10. ONSDAG. Fjerde dagen. Cedermancæsar och Thure L. voro hos mig. e. m. war fru Brunström här. Jag åt dugtigt mellanmål, hwaribland en skifwa lax som bekom mig rätt illa andra dagen.
- 20 11. THORS DAG war en plågsam dag i synnerhet om morgonen. På aftonquisten woro Moster Augusta och Flickorne Calamnius här. Jag skref. Baron Rosenkampf war här; det var sant.
12. FREDAG. Sjette dagen war bättre. Baron war här på förmiddagen, och tog afskjed. Wi spelte Lotteri härstädes; jag läste min gamla dagbok, och
- 25 mamma gick med moster Augusta till stan.
13. LÖRDAG. Sjunde dagen. Den war något bättre än de föregående. Jag spelte piquet med Mamma och Sophie samt läste tidningar och min gamla dagbok. Moster Calamnius och Flickorne voro här. Äfvenså Logren på ett litet skutt.
- 30 14. SÖNDAG. På förmiddagen sof jag till ½ 11, och gjorde sedan ingenting märkwärdigt. I dag är eller tror jag mig wara karl igen. E. m. spelte jag piquet med Sophie och Mamma, som fick främmande. Till mig kommo Åkerblom, Dyhr, Nyberg och Salin. de walsade. Slutet på Söndan war ett parti piquet med mamma.
- 35 15. MÅNDAG. På förmiddagen fick jag gå ut, och det war ej litet roligt. på e. m. gick jag med Mamma och Sophie till morfar. Sedermera på ett litet skutt till Lithens och lånte en bok af Albert. Sist ett parti piquet. P. S. Ellidas besättning stälde till en bal.

16. TISDAG. fångade flugor i mjölkammarn. Logren var här. Det blåste Nordan och var ganska kallt. Jag åt den första ärtskid, och de första smultron i trädgården.*
17. ONSDAG Slog ihjäl 700 flugor. Det var visserligen en mandat som förtjenar upptecknas. (?). I går dog Hökar Lybeck. Hinric blef sjuk. 5
18. THORS DAG På förmiddagen började jag att läsa Ovidii Metamorphoseon, och hann deruti 20 verser. Eftermiddagen åt jag smultron och låg och läste deruppe. Om afton spelte jag piquet.
19. FREDAG. om morgon fick jag weta att Hindric war sjuk; äfvenså wår Jacob. E. m. gick jag till bror Hindric som war rätt dålig och hade plågor; det war hans wanliga inflammation. Essen war hos honom; Lion war med mig. Sedan kommo Mamma och Sophie dit. Vi åto afton där. 10
20. LÖRDAG. Hindric hade mått bättre i natt. Jag åt smultron och ärtskidor i trädgården. Ingenieur Fredricson war här. Det blåste och war ruskigt. på e. m. war jag med Mamma till stan och Hindric som nu mådde bättre. Jag sökte Essen, men förgäfwes. 15
21. SÖNDAG OCH JOHANNÆDAG. Kl. ½ till 7 wäckte och saluterade jag syster med 6 skott. Sedermera gick jag med Sophie att gratulera moster Augusta Johanna. Jag war up till Hindric, och han war nu bra, men låg ännu. O. Snellman existerade der i hans kammare. Dagen war regniger, men ljum och lugn. Eftermiddag: Nu skulle *nya begravningsplatsen inwigas*, der före gick jag dit kl. 4 och kom i lagom tid. Prosten Snellman höll tal och några psalmer sjöngos; deri bestod ceremonien. Alla stadens respektive, med ben försedde, invånare, en mängd landtbor och åtskilliga Jacobstadsboer (ganska malitieuust kallade: »kissor») dels åkte dels promenerade dit för att bivista en så sällsynt och så märklig ceremonie; jag räknade dem wara närmare 3 000. Sedan woro här S. Backman, Moster Augusta Johanna och Fru Brunström. Här speltes marjas i parti, äfven sköt jag. Ock sålunda fick Johannædag 8 skott sig till heder. 20 25 30
22. MÅNDAG Wädret war utomordentligt wackert. Rosalie Lithen låg i rödsot. Mamma knöt om sin tunga. Jag läste Amalia Mansfeld. E. m. funderade jag att med Mamma och Sophie fara till rågårdshällan, men det blef ej af. Hindric skickade bud efter mig, men jag kom ej. Essen och Logren voro här på ett skutt, och wi åto smultron. 35

* Mins du Zachris hvem som i somras gaf dig det första? – Jo din vän din saknade hulda Mathilda.

23. TISDAG. Jag läste flitigt Ovidius på förmiddagen. Kl. 11 dog gamla fru Hammarin helt hastigt utaf andtäppa. Hökar Lybeck fördes till nya kyrkgården. e. m. spatserade jag till bror Hindric, och hade Lion med. Nu war karln oppe, men ännu ganska matt. Wi rökte. Sedan war jag som hastigast in till Albert, och lemnade hans bok. Rosalie war bättre. På hemvägen war jag in uti Turdins boda. Jag witjade mina ryssior, men förgäfwes.
24. ONSDAG OCH CHRISTINÆ DAG. Om förmiddagen 3 skott. Jag åt smultron och läste Ovidius. Mammans tunga war rätt fatal. e. m. Moster Augusta och Hindric woro här. Wi spelte marriage. Jag sköt. Sluteligen Foro wi alla utom bror Hinric ut att meta till rågårdshällan, men där kom blott 3 fiskar; Sophie fick två och jag en: Hem igen. Cristinæ dag fick 6 skott sig till heder. Men dig Mathilda glömde jag vist ej på din dag.
25. THORS DAG. Det blåste dugtigt. Stina fick en gädda i ryssian. På e. m. fördes fru Hammarin till begravningsplatsen, och jag såg procession från stegen. Jag skulle rida på Erics häst, men hade otour. Det regnade.
26. FREDAG. Sades att doctor Berg war död. Capten Brunström med Hoppet kom hem om natten. E. m. metade jag litet i ragnörn och satte ut ståndkrok. Föröfrigt var jag hem hela dagen, läste Ovidius och fiskade.
27. LÖRDAG. Om morgonen fick jag en gädda af 1½ marks vigt i ryssian. Det var Sjusofvare dag, men jag blef ej gratulert, som för tu år sen. Om afton sprang jag till Åminne april, och lät Mamma söka efter mig.
28. SÖNDAG. Förmiddagen war jag i kyrkan, uppe på lectarn. Essen predikte; orgnisten war sjuk. E. m. köpte jag mig Cardus. Först kom Albert, sedan Nyberg, Hindric och Åkerblom till mig. Wi rökte, drucko the, och åto smultron. Sedan spatserade vi till nya Kyrkgården. Dyhrn var illa ut. Sedan in till morfar, der jag drack toddy och satt till ½ 10. Hem. Witjade ryssiorne men förgäfwes. –
29. MÅNDAG. Jacob war här och något bättre. – Äfven Rosalie – läste tidningar 2 packor – e. m. mamma och Sophie voro hos Lindquistens – bror Essen kom hit. Vi sökte Logren men förgäfwes; sedan till Essen der jag rökte en pipa och hörde Bellmans sånger. sedan war jag i Lithens trädgård och sist rodde jag hem mamma och Sophie – Jag metade men fick ej.
30. TISDAG. förmiddagen ingenting märkwärdigt – E. m. Franz Lithen kom hit; vi twinnade refvar. Kl. 6 voro vi i ordning att fara ut, men jebauh jekaterinoslavski tusan Nischnej Novgorod jäkeln! båten war på andra strandens – Efter lång väntan kunde Franz hemta den. Vi, Mamma, Sophie, Franz och jag foro nedanför ragnörn och metade där, men fingo ej stort – vi hvoro till ålsten. Kl. 9 kommo vi hem. Jag satte sedermera ut krokar –

31. ONSDAG. War wädret bra nog, men blåsig. Jag presiderade i smultronlandet på f. m. – middagstiden kom morfar up, och bjöd mig med till Djupsten; jag följde, och drog jädslant. Just då wi kommo, höll man på att hala ikull hedersgumman Ellida. Morbror Calamnius och jag foro till Dictan att meta men fingo ganska litet; äfven satte vi ut sköt och voro om bord på gamla Hoppet. Sedan ännu Metningar om afton, men lika litet. Kl. 10 kommo vi hem. 5

AUGUSTI MÅNAD.

Mensis memoriae anno pristini sacrata. etiam ægotans.

1. THORS DAG. War temmeligen ruskig. Det regnade. Ingenting hade jag i ryssiorna och på krokarna. E. m. kl. 3 gingo wi på Fru Hammarins graföl, och jag följde till begravningsplatsen. Sedermera war jag en stund hos Hamm: där jag drack punsch och rökte en pipa. Kl. 6 kom jag hem. Läste uti Axel och Louise. Falskt ryckte om att Jacob war död. 10
2. FREDAG. ÅRS DAGEN AF DEN FÖRSTA AUGUSTIDAGEN. Om morgonen kl. 6 kommo hit Nyberg, Skale och Aspegren. Vi sköto 10 skott för Catharina. Sedan gratulerade wi, och drucko caffè. Efteråt sköt jag 2 skott, så att Catharina fick 12. Flaggen lät jag hissa up. Johanna Calamnius war här. Vi gingo till Hammarins till middagen. Denna börjades $\frac{3}{4}$ till 3 och slutades kl. $\frac{1}{2}$ 5 varandes mer än öfverflödig. En half timme derefter gick jag hem. Jag satt der upp och skref – Intet annat synnerligt. 15
- 3 AUGUSTI ÅR 1833. helt annan än förra årets. Lördag. Jag sköt om morgon vid Här, och sedan spelade jag p. d. d. – Wädret var ruskigt. E. m. lånte jag hagelform, och stöpte 92 hagel – Ännu om afton sköt jag. 20
4. SÖNDAG. Regnigt wäder. Läste tidningarna. det började blåsa förfärligt. Lovis Kerrman kom hit på e. m. Wi spelade Fortepiano och åto smultron. Om afton åt Mamsell Salbom här. Jag sköt ett skott – Och denna afton var idel regn och rusk i jemförelse med förra årets solskensquäll. 25
5. MÅNDAG. Bläste stark nordlig storm. Jag skrapade ihop dugtigt bly åt mig, och så stöpte jag hagel. E. m. Voro Moster och Rosalie Lithen och Lalins hos oss, och spatserade i trädgården. Äfven Franz. Jag talte med Rosalie om Mathilda. Sedermera spelte Forte Piano. 30
6. TISDAG. Mamma war till morfars. Nordan regerade. Sedan jag ätit frukost började jag stöpa hagel, hwilket räckte ända till e. m. kl. 5. Då hade jag 585 hagel som wägde $1\frac{1}{2}$ mark – Om afton eller e. m. läste jag Ovidius, och sedan kom en packa tidningar, wäl till pass. 35

7. ONSDAG. Förmiddagen var jag mäst i trädgården; Capitainen Brunström och dess Fru honorerade densamma med sin närvaro. E. m. Proberade jag en ny upfinning att färga inre barken på asparne. Sedan gingo vi till Brunströms. Der hörde man positivet, och var i sällskap med fruntimmer. När vi kommo hem igen »hade den wäldige Bore flyktat till fjällen att dölja sin harm». Följden häraf var stark frost om natten.
8. THORS DAG. Om morgonen kl. 3 märktes ren att det *frusit*, och sedermera såg man nog att detta ej aflupit utan skada. Jag war på förmiddagen till Turdins och Calamniuses. Vi blefvo bjudna på caffè och dans i Lithens trädgård. Klockan 5 e. m. gingo vi dit. Der var allmänt bjudet, och snart började vi dansa. För min del dansade jag: 4 quadriller, 2:ne potpourri, och en gång vals. Kl. 11 gingo wi derifrån sedan vi haft en ganska rolig afton. Men Math: hade bordt vara med. Jag gaf Rosali förtroende af vår brefvexling. Et nihil antea cognoverat.
9. FREDAG. Sof till klockan nio. Då jag wäl hunnit opp, rodde jag med Lion till stan och fick hos Turdins $\frac{1}{2}$ skålpund krut af broder Hindric. – Därifrån till Calamniuses och der war Rosalie – Hem. Magister Forsman war här och var utmärkt hjertelig. Vi lagade i ordning för att fara till Cuba. Kl. 4 e. m. foro vi och Moster Calamnius i deras båt. Derute blåste det så hårdt att vi kl. $\frac{1}{2}$ åtta måste lägga till vid Alörn – Der var Kempens. vi lågo i gamla stugan öfver natten.
- 10 LÖRDAG. Up kl. $\frac{1}{2}$ 4, drack caffè, och kl. 4 afreste vi till Cubban. Men af misstag foro vi nära 1 fjerndels krok. Klockan var nära 6 då vi kommo dit. Inga hamnfogdar voro i rörelse. Jag sköt till måls, och sprang april efter en vild and. Ännu på f. m. var jag i Romarholmsviken. E. m. skickades gamla Brita och drängarne till Alörn att plocka (dessa sednare plockade mäst i mun). Jag satte ut krokar i Romarholmsviken, och läste Bror och Syster. Om afton och natten var det storm och regn men som vi ej kände till.
11. SÖNDAG. Ingenting kom på krokarna. Kl. 11 f. m. såg jag en strid mellan Sunnan och nordvesten hvarvid den sednare segrade. Tre våra drängar kommo hitsättandes litet förut med god vind. E. m. jag metade hamnfogdar och fick 2. Kl. 5 for jag med morbror Calamnius till Tisscärs sundet. Der satte vi ut 10 nät, och fingo pälsarna blöta af en regnskur – Sedan voro vi i land på björkholmen att jaga, och der sprang bror Jösse skumpandes förbi, just för att göra narr – Därefter jagade vi en svärta som blef blesserad, men likwäl fingo vi henne ej – Hem på Kubban spelte jag mariage.
12. MÅNDAG. Morgonen kl. 9 for jag med 2 drängar till Tisscärs sundet. Det war just ej mycket fisk, mest mörtar. Då vi foro ur sundet jagade vi

- flera kullar svärtor ock – – jag sköt en, mitt första villebråd. Sedan sköt jag 2 skott på ungar, men de kariblarna dykade. Då jag kom till Kubban voro der Turdins herrskap. Kl. 12 f. m. foro vi (o ve!) från Kubban till Alörn; vi seglade med god vind. På Alörn åto vi middag och plockade litet bär. Kl. 6 foro vi derifrån. Vår båt seglade till Åminne. Vi kommo bra opp genom ragnörn. Der eller rättare Här hemma läste jag tidningar, och var på ett skutt i trädgården. 5
13. TISDAG. Förmiddagen regn och rusk: läste tidningar och åt krusbär. E. m. Hindric for till Kubban, och var hit opp, men jag fick ej fara. Derföre var jag ledsen, och annars också. Tretton likprocessioner gingo förbi. Hela dagen hade jag långsamt efter M – 10
14. ONSDAG. War också mycket ruskig. Lion var 3 gånger att simma. Krusbärena smakade. Mamsell Sahlbom war här och åt afton. Jag war spatserandes åt nya begravningsplatsen.
15. THORS DAG. Denna aprildag studerade jag 30 verser i Ovidius. På e. m. och om afton sköt jag med canon och pistoln till måls. Madame de Brunström war här, och Mamsell Jetta. 15
- 16 FREDAG. Broder Nyberg var hit kl. 10 f. m. och bjöd till graföl. Förmiddagen skref jag i biblioteket, och läste 10 verser i Ovidius. Klockan ½ 5 eftermiddagen gick jag på begravningen. Denna war i gamla Backmans gård, den afledna, en 20 årig flicka vid namn Sonke, var från Raumo, och sålde spetsar. Der fick jag veta att vår kyrka heter Sanct Brigitta, upbyggt 1634. Klockan 9 om afton kom jag derifrån. 20
17. LÖRDAG. Jag war med mamma till morfars på f. m. och der blef fråga om en Kubbresa i eftermiddag. Sedan gick jag till Lithens, och war inne till Rosalie. Widare till Calamniuses, och der begärde jag lof åt Hindric att följa med till Kubban. E. m. afvaktade jag resan, men den blef i dag intet af. Jag sköt till måls; mormor Wacklin var här. 25
- 18 SÖNDAG. Fick jag bud om resan. Jag väntade men mellertid hann jag äta middag. Morbror Cal., Hindric och jag foro klockan 3. Jag hade känt litet magsjuka, men hwad hjälpte det. Vi passerade röklubben och fingo äfven segla något. Kl. var ej mycket öfver 5 e. m. då vi kommo till Kubban. Nu åto vi och sedan foro H. och jag till Klockvikan der vi satte ut 2 seipnät. Ingenting mer. 30
19. MÅNDAG. Jag kände ondt i magen, och war uppe ½ 6, och tog en droppsup. Längre fram på f. m. var jag med Hindric i Romarholmsviken och sprungo April efter sjöfoglar. Hem på Kubban torkade vi våra strumpor och gjorde ett godt mål. E. m. war ruskig och stormig så att 35

vi ej kunde fara någonstans. Jag tog en lur. Om afton drucko vi toddy och spelte Vingtun.

20. TISDAG. Ännu ondt i magen som flere droppsupar ej kunde hjälpa. Kl. 11 seglade vi till Stankarholmen med god skjuts; vi tänkte träffa någon Jösse der. Sedan vi ändteligen kommit i land der, stöfvade vi länge omkring, 5 men aldrig sågo vi mer än några tjäderhönor. I förtreten satte vi oss ned att äta blåbär som där i öfverflöd funnos. Sedan seglade vi till Kubban igen med ännu bättre fart än vi kommo. E. m. beslut blef taget att resa hem: dertill voro vi snart i ordning, och kl. 6 satte vi från land. Vi voro 10 redan en ansenlig bit derifrån, men då hade vi glömt Hyndan melina, den syltfoten. Vi måste vända om, och voro i fara för bränningarna på andra Kubbsidan. Från Alörsskatan fingo vi segla. Kl. 9 voro vi vid nålörn. Nu kom ragnörn, men huru vi arbetade länge och väl, så kommo vi dock ingenstädes. Vi måste vända om, men då krånglade vi med att slippa i 15 land, så att vi voro cirka 1½ timme vid ragnörn. Därifrån spatserade jag hem och sköt ett skott i strand. Sophie hade rödsot. Jag läste tidningarna på min säng.

21 AUGUSTI VAR EN ONSDAG till namnet; till gagnet: af den svinagtigaste natur. Frukosten smakade väl, och jag mådde bra till kl. 10 då jag måste 20 taga in kräkmedel. Efter denna cur stod jag mig slätt, och således hade jag nu *insjuknat i rödsot*. Morfar var här 2 repriser. Jag hade karbad om afton.

22. THORS DAG. Efter en svår natt följde en tämmelig ro men afbruten tätt och ofta af magsjukan. Lyckan var oss dock så pass gunstig att vi fingo 25 Doctor Fontell till oss. Jag hade gräselig längtan efter svagdricka, och fick dock ej en droppe. Morbror Gustaf hade i går aftse kommit hem. Capten Olson var här.

23. FREDAG. Natten hade varit god, men f. m. war mycket plågsam. Morbror Gustaf var här, och gaf en olja som mycket lindrade. E. m. begrafdes Sophie Wennerholm. Moster Augusta, Lithen och Calamnius samt 30 morbror Calamnius voro här. Jag hade karbad men mådde ej bra deraf.

24. LÖRDAG. Mådde något bättre, fast natten varit dålig. Benzus var här på f. m. E. m. voro Moster Augusta, Mamsel Calamnius och många andra. Jag försökte roa mig med Röde Fribytarn. (25)

25. SÖNDAG Var som gårdagen tämmeligen plågfri, men ändå ej bra. Sophie 35 var redan rask. Logren sökte mig på f. m. – Jag läste Fribytarn. E. m. var graföl hos skolprästens för 2 hans barn. Jos. Cal. och Rosalie L. suto här om afton. Sedan voro Albert och Hindric hos mig. (14)

26. MÅNDAG. På förmiddagen var jag bra nog, ehuru matt, och åt med aptit. Johanna Cal. kom hit kl. 11 för att förblifva här hela dagen. E. m. Då jag tyckte mig orka det, steg jag up, och var sedan då och då uppe under hela eft. mid. – Denna var således egentligen min första goda dag. Moster Schoman satt och här; det kostade på att ej få dricka the, 5
men det kunde ej hjelpa. Om afton mådde jag ej lika bra. Jag hade mina funderingar för i morgon. (9)
27. TISDAG. Var klädd hela dagen, och åt med god matlust. Förmiddagen skref jag un peu. E. m. Woro Morbror Gustaf och Hindric här; de medförde nyheten om Grefvinnan Mannerheims och Statsrådet Ladaus 10
död. (Ändteligen knep hin håle en god stek i den sednare!) Jag snattade svagdricka. Demoiselle Sahlbom var äfvenså här. Jag fick Tyska och franska böcker af Hindric. – Firade brasa. (vädret var ganska vackert)
28. ONSDAG. Hela dagen spatserade jag ut i rummen, men fick ännu ej sticka näsan ut. Logren satt hos mig en stund, och wi discurerade om 15
vår resa, om Levelius & cetera. Om middagen åt jag bastant. Eftermiddagen war något tråkig: Mamma war hos Fru Brunström »en caffè» och jag jemte Sophie satt här och målade un peu. Sedermera hände bland annat att drickat och mellanmålsmjölken höllo på att rewoltera. Ett parti piquet företogs sedermera. 20
29. THORS DAG. Stark nordlig storm med litet regn och rusk; då och då sken likväl solen, och gjorde wädret gladare. Jag war första gången gudskelof ut på bron, och up i vindskammaren. Äfven gjordes en liten utfart åt 25
tåget till. Längre fram på dagen blef wädret utomordentligt wackert, ty det hade lugnat och klarnat. Jag var på e. m. vid bäcken och seglade omkring der. Kände litet magsjuka ånyo. I trädgården voro stickelbären fasligt retande. Jag var uppe i vindskammarn. Vi hade quarn att gå och den gick med god fart, men vi stannade den snart. Holmens ungfru var död och Mormor Wacklin sjuk.
30. FREDAG. Vi finga weta att grevinnan Mannerheim ej war död. Wädret 30
var oangenämt: det regnade outhörligt. Jag mådde bätre, men åt nästan ransonsvis. På förmiddagen läste jag Bardts lefvernesbeskrifning. Ingenting synnerligt vidare än att jag skref *je toller je besser*. E. m. satt jag och läste om Bardt och hans uptåg. Föröfrigt war det något tråkigt i anseende till det fortfarande dåliga wädret, som endast då och då höll upp. Jag firade brasa, vi åto tidigt afton, och nieringningen i staden fann 35
mig redan i säng, läsande Bardt.

31. ELLER SISTA AUGUSTI 1833 VAR EN LÖRDAG till natur och annars i afseende å vädret ganska hygglig. Om morgonen var det dock något kalt hwilket jag observerade då jag trefvade kring i becken. Därefter gick jag up i vindskammarn och läste i ett bas 30 verser i Ovidius, hvarunder jag äfven firade brasa deruppe. Jag läste ock »ein wenig von dem herrn Bardht.» E. m. gick jag åter up i vindskammarn och försökte spika der men förgäfves. Deremellan var jag ned ibland, men sedan satte jag mig ned, och läste 25 verser. Således 55 verser i dag i Ovidius, det mesta jag ännu på en dag hunnit. Derefter gick jag i trädgården och trakterade mig rätt herrligt med stickelbär, vinbär, smultron och ärtskidor. Sedermera satte jag quarn i gång och malade åt madam Petterson och åt vår Beck landbond. Sist spelte jag piquet och Fortepiano och läste Herr Bahrtdt på min säng.

Detta var slutet på Augusti månad, och på denna del af Journalen

Förteckning på anmärkningsvärdt:

Pagina

- 1 Junii månads början
- Studentexamen. 4/6.
- 4. Keisarns vistelse i Helsingfors. 10/6
- 5. Min afresa från Helsingfors 15/6.
- 6. Min hemkomst till Ny Carleby. 19/6
- 8. Midsommardagen 1833.
- 11. Min bröstsjukdoms början 5/7
- 12. Mammans hemkomst från Uleåborg. 7/7.
- 13. Mitt tillfrisknande – 14/7
- 14 – Nya begrafningsplatsens invigning 21/7.
- 16. – Augusti månads början
- 17. – Årsdagarne af förra årets Augustifest 2–3–4/8
- 18. – Frost som skadade korn och potates – natten mot 8/8 –
- Resa till Skären –
- 19 – Sköt min första fågel – 12/8 –
- 21 – – Insjuknade i rödsot – 21/8
- 22 – Tillfrisknade 28/8 – –

Detta häfte innehåller 92 dygn.

Af dessa 92 dygn äro 24 tecknade, och bland dessa 24 finnas 1 tredubbel och 3 dubbla – De hafwa varit:

<i>Märkbara</i> af första rangen:	1.	
D:o af 2 rangen:	1.	5
D:o af 3 rangen:	7.	
D:o af 4 rangen:	8.	
<i>Glada</i> af första rangen:	–	
D:o af 2 rangen:	6.	
<i>Bedröfveliga</i> af första rangen:	1.	10
D:o af 2 rangen:	4.	
<i>Förtreteliga:</i>	2.	

Oafbruten

JOURNAL.

för

SEPTEMBER, OCTOBER,
NOVEMBER OCH DECEMBER
MÅNADER AF ÅRET 1833.

Börjad i NyCarleby Den 1 September 1833.

Siette Häftet.

SEPTEMBER. 1833.

Mensis jucundo aëre ornata, Germana, Musis honorata, tempus in societate sociarum, puellarum, librorum atque retium degit.

1. FÖRSTA SEPTEMBER 1833, EN SÖNDAG. Vädret var på f. m. mycket mildt, men mulet. Det var ämnadt att wi skulle resa till Haralden. Kl. 11 lät jag Mats hämta hem »gambel brun», och gjorde med den gamla tro-tjenarn en rätt rolig ridt till Åminne, der en skön utsigt war åt Djupsten till. Derifrån kom jag i sporrstreck hem, och trakterade då Brunte med bröd. Kort derpå kom Rosalie Lithen hit, sittandes $\frac{3}{4}$ timme. Hon talte om skolprestens. Sedan åto vi middag. E. m. Skickade Lithens återbud om Haraldsresan, och den blef ej heller af för oss emedan det började regna. Ein wenig darauf las ich zehn versen in meinem Ovidius, hinoben in die zimmer. Seitdem schreib ich der dreyte und lezte theil von dem Gulliver der zweyte. Dazu kamen auch einige partey piquet. Schwester Hanchen hatte roth und gelbe papier gekauft. Am neyn uhr lag ich schon in die bette. Rosali hade ej fått något bref sedan då jag var sjuk – Goda Mathilda kunde du väl misstycka att jag vågade? – Nej nej det gör du inte. Unna mig en enda rad af din hand. 5
2. MÅNDAG. Up steg jag klockan 7. Genast gjorde jag en valfart i trädgården till de älskeliga stickelbären. Vår quarn sattes åter i gång, och vi malade nu främmande mäld. På förmiddagen läste jag sehr wenig Ovidius, men på e. m. temmeligen. Jag fulländade Gulliver, skref litet om Mirka, och gjorde 2 frontespicer. Det regnade två tredjedelar af dygnet. Jag spelte Forte Piano om afton, och firade brasa. Mitt bröst hade ej varit bra. Efter quällswarden skref jag litet, och läste sedan Bahrtdt på säng. (34 v. Ovidius.) 20
3. TISDAG. På förmiddagen hade i synnerhet quarnkladden kommit under min förvaltning. Der herrn Doctor Bahrtdt läste jag äfven. Morbror Calamnius skickade efter sadeln, och fick den. E. m. Jag war uppe i kam-marn och läste Ovidius; då kom broder Backman dit och hade skjutsat hit moster Augusta. Längre fram kommo Fru Svahn och S. Backman. Discurerteres om min hosta. Jag läste Ovidius ogeneradt. H. Backman kom hit efter sina fruntimmer, och åt tillika med dem afton här. Skjutsade S. B. till stan. (34) 25
4. ONSDAG. Quarn hade i dag mindskadt watten men gick ändå bra nog. Det är ett rätt hyggligt och wackert wäder i dag. Folket skar här hemma. Mamsell A. L. Backman kom hit och var här hela dagen. Jag läste Ovidius 35

deroppe. Om eftermiddagen dels förestod jag quarn, dels läste Ovidius hvari jag han 44 verser. Bahrtdt läste jag på säng.

5. THORS DAG. Jag lät elda up i kammarn, rökte och läste Bahrtdt framför brasan. Äfven läste jag litet i Arfvidssons Finland, och förargades öfver Sanct Henrics ben. Sedan läste jag Ovidius. E. m. war Mamma till stan, och det blef litet ledsamt. Då föll jag på det rådet att skjuta en skatstek; jag laddade bössan; men skatorna de voro för sluga. Ovidius måste då trösta mig. A. Dyhr var här. (jag red)
- 6 SEPTEMBER 1833. FREDAG. DETTA ÅRETS ZACHARIÆ DAG. Kl. 6 om morgon waknade jag af skott. Bröderna H. B. och A. D. hade äfven nu likasom förra året behedrat mig dermed. De sköto nio och jag två skott; summa elfva. Vi doppade caffè, och de gingo. Det var en utmärkt skön morgonstund, ett ideal af en höstmorgon. Sedan på f. m. läste jag Ovidius, spelte September marschen, och skötte quarn. E. m. Jag var mäst uppe i kammarn; mormor Wacklin war här. Kl. vid pass 6 kom Essen till mig; vi rökte pratade och spelte Forte Piano. Äfven funderade vi om en duo i musik. Jag läste Doctor Bahrtdt.
7. LÖRDAG. På förmiddagen (och hela dagen) blef mindre betydligt läst Ovidius dels för quarns skull, dels af egen uraktlåtenhet, och dels af en wäldig packa tidningar som var aptitlig. Jag var med mamma till Riåkern, och såg på folket som skar. E. m. Litet Ovidius, och stickelbären i trädgården sysselsatte mig till kl. $\frac{1}{2}$ 7. Då gick jag till stan att söka Essen, men, absente illo, gick jag till Hindric eller rättare morfars. Der satt jag till 8, och drack ett glas vin. Nu ville jag gå hem, men blef nödsakad att gå efter syster till Mamsell Schoman, och quarblef äfven der en timme. Slutligen spatserade jag hem i sällskap med Essen och flere fruntimmer hvaribland Rosalie L. Jag spelte och läste. (Fru Schale död) *Du goda Rosali hvad jag håller af dig för Mathildas skull. Hopp om bref.*
8. SÖNDAG. På f. m. war jag i kyrkan. Neuman predikte och inga orgor funnos. Äfven kom jag försent, och måste gå up på läctarn. Widare då jag kl. 11 kom derifrån for jag med Hindric ut att rida, och wi voro till Forsbacka; det var en ganska rolig ridt. E. m. spelte jag Fredmans Epistlar, och fann dem både lätta och nöjsamma. Mamma for till Harald och Sophie till Smedsbacka. Logren & Dyhr kommo hit; vi rökte, åto bär och sköto. Derpå spatserade vi till stan, och mötte bror Cederman. Efter en promenad till storbron gingo vi in till Albert och förblefvo där. J. Levelius, den dansmästarn, kom äfven dit, men låddes om ingenting. Vi rökte, spelade och drucko thé, thoddy och vin. (hyggligt lefverne!)

- Kl. 8 gick jag hem. Lithens skjutsade hem mamma. Jag skref sedan i denna min dagbok 4 dagar.
9. MÅNDAG. Vi blefvo på f. m. bjudna till Fru Schales begrafning. Jag läste Ovidius, och åt dugtigt vinbär i trädgåln. E. m. Hann jag min 500:de vers i farfar Ovidius. Kl. 5 spatserade vi ut till gräfftbacken, och såg på folket som skar råg. Jag rökte och åt mellanmål der – Hem kl. 8. Sednare på afton roade jag mig med Fredm. Epistlar. 5
10. TISDAG. Angrep jag hurtigt Ovidius, i den supposition att ingenting vore på e. m. läsbart. 31 verser hann jag ock. Oförmodadt fick jag besök af broder Tuden åtföljd af Essen. De suto blott en liten stund. På eftermiddagen gjorde jag först besök i bärbuskarna, klädde på mig och gick till grafölet. Granbergs från Wasa, som fått halfva arvet woro i stadenom. Kl. 4 på e. m. följde jag »Hej vale» gumman, till sitt hwilorum. Klockan 7 kom lagman Clasen dit – Kl. $\frac{1}{2}$ 9 kom jag derifrån – Strufva till afton. 10
11. ONSDAG. Fullkomligt frisk efter calaset, steg jag up. Mamma och jag resonerade om min resa. Det var en skön härlig höstdag, sådana nutiden få eller inga, så långt jag mins, bestått. Jag läste Ovidius der oppe i min trefliga solskenskammare. E. m. Fortsatte läsningen, men försummade att, efter löfte, gå till broder Logren. Hindric lät inwitera mig till Åminne. Jag spände ett stycke not framför bäckens mynning. Kl. 8 om afton kom bref från bror Franz, notifierande en liten dotter, jemte bjudning till barnsöl. Om det kommit på förmiddagen, så hade vi rest (41 verser i dag uti OV:) 15
12. THORS DAG. Också denna war en wacker dag, men mycket ostadig. Ingenting kom i noten. Jag läste Ovidius, och bestälde mig häst. En liten regnskur gick öfver oss. Efter middagen var åter wacker tills kl. 5 då en stark skur störtade ned. Någon åska, och täta blixtar fortforo ända in på aftonen. Klockan $\frac{1}{2}$ 2 a $\frac{3}{4}$ till 3 war jag ridande till Åminstorpet att söka Hindric, men densamme personen war ej der. Gamla Brunte war både på dit och hemvägen så gräseligen ostadig – nej istadig ville jag säga – så att jag piskade sönder tre käppar på honom, och ändå ej fick den canaljen hygglig. – Sedan for Mamma till Haralden – Ovidius lästes, – och jag hade i dag hunnit 40 verser. Jag åt bär, spelte och väntade på Mamma. Moster Kerrman hade varit mycket dålig. Godnatt – 25
13. FREDAG. F. m. Jag vitjade mössfällan och noten, men hade ingenting. Sedan läste jag Ovidius ända till middagen. E. m. Jag lät sadla Brunte och tog, ridandes, Lion med; vägen bar åt Åminne, och munsjön krånglade, men lät några bastanta rapp öfvertala sig att gå. Vid Åminne blef 35

jag ein, zvey, drey, inswept i en tjock dimma – hemresan gick bra; jag mötte likprocessioner. Sedan på e. m. läste jag Ovidius, och hade hunnit mitt pensum, 40 verser, då Rosalie L: inträdde i kammarn. Sophie hade sönder sjung glaset. Snart derpå kom Essen, och sedan H. Backman; vi rökte och pratade. Lithens gingo (ledsam att jag ej fick vara dernere!). Jag lånte Capten Brunströms fiol, och Essen och jag spelte duo. Läste tidningar.

14. LÖRDAG. Ingenting owanligt på f. m. Intet i noten, och ej en grand mera i mössfällan. Jag läste Ovidius, och hann den 700rade – E. m. infann sig ett möss i cantors fällan. 40 verser Ovidius blefvo lästa i dag. Jag hade quarn att gå – Ingenting synnerligen märkw. för öfrigt.
15. SÖNDAG. Jag funderade gå i kyrkan, men då finska gudstjensten var förut, så blef det ej af – Jag hade quarn att gå, och fick tre möss i magasinets – Det war rätt wackert wäder. Winbär. *E: m:* Mormor Wacklin war här. Kl. 5 gick Mamma et Sophie till Juthbacka, och bror Essen kom hit; vi spelte duo, och gingo $\frac{1}{2}$ 7 till stan – Vi mötte fruntimmer – H. B. som vi sökte war på bröllop hos en sjöman. Jag talte med R. L. som fått bref. – Spatserade – Lånte af Essen Resan till Brunsvik, och läste den, långt in på natten. Äfven tidningar.
16. MÅNDAG. På förm. läste jag tidningar, brunsvigska resan och Ovidius. Vatnet i ån föll immerfort. Eftermiddagen var auction på fru Schales egen- dom; mamma var ut på visiter, och jag gick dit, träffade fru Granberg, och fick lof att se på böckerna. Sedan hem, och sköt till måls. Mamma kom hem, och dem följde R. och A. Dyhr. En stund, sutto vi i mörkret i saln, sedan följde jag dem hem. Ingenting vidare. Ledsam att Mathilda höll skämtet om Mari Nylander för mer än den i sanning var – ett intet.
17. TISDAG. På f. m. war jag åter på auction och fick se hennes böcker, bland hvilka flere goda verk funnos t. e. En resa till Lewanten, tre tjocka band, med många kopparstick. Förut war jag litet inne hos bror Essen. E. m. åter på auction, men jag sprang April, ty böckerna blefvo ej sålda. Jag war inne hos morfar, blåste der ett pipskaft, och funderade om noten. Sedan war jag hemma för mig sjelf, spelade, skref och var med tankarna i Stockholm. Jag sjöng med Sophie och fant att mitt bröst, gudwarelof, mycket förbättrat sig.
18. ONSDAG. började wi ein wenig fundera på noten. Widare fick jag, till stor hugnad, på förmiddagen ut första boken i Ovidius, bestående af 781 verser. E. m. Mormor Wacklin war här; jag blef inviterad till Essens examen och gick – Examinerte der Alexander Aspegren uti Latin och

- Grekiska – Thoddy – Nyman, fiskaln och Snellman der – den sednare illa placat – Essens afskedsscalas – Hem kl. 9, och betraktade ett starkt flammande norrsken – Tidningar –
19. THORS DAG. Förmiddagen intet Ovidius. Noten blef reparerad af Dahlsten och drängar – Dagen war vacker och klar. E. m. Väntade Essen hit men förgäfvdes hela e. m. Fru Brunström här – Spelte Forte piano och war i trädgården – ledsen – mormor Wacklin här. Underr. om J. Synnerbergs död – 5
20. FREDAG. Beslut taget att gå till Lithens. Dahlsten bygde noten. Ovidius, andra boken börjad; 20 verser. Afskref en utaf Fredmans Epistlar. Eft. midd. Essen hit kl. ½ 3. Wi rökte och åto bär – Sedan musicerade sist för denna gång – Om måndag bär det af – Wech kl. 4 – Derpå gingo vi till Lithens, och träffade Essen äfven der. – I förmaket och i gatboden med R – Sedan i trädgården; der funnos sköna stickelbär; vi suto i lusthuset och talte om enahandamycket. Tillbaka, och drack the – Capitain Platen som reskamrat????!! – Hem klockan nära nio, och vi blefvo ända till tåggrind. Stjernklar och wacker, men kall afton. Hvad jag i afton fått höra se numra III, gamla chifren – Ätminstone fick jag veta att jag engång varit lycklig – ja jag *var!* – Men jag vill ej dömma i förhand. – Kanhända skall nästa år afgöra den saken, – ty oföränderlig bliver jag och fast i mitt beslut. – 10
21. LÖRDAG – Läste Ovidius – Noten blef färdig och i ordning – Kl. 8 om morgonen var jag i stan, sökande Essen; wi skulle gå till Logren – Men den förre sof, och den sednare var i Kauhava. Sedan gick jag till Hindric, och fick der blåsa ett pipskaff. E. Mamsell Sahlbom kom hit. Kl. 6 började vi dra not, och höllo ut tre varp, men fingo blott en enda sik i det mellersta. Capitain Brunström war här; wi drucko the. Pockusen hittade hem från notvarpet – Bahrtdt – 15
22. SÖNDAG. Gick jag i kyrkan; Fonselius predikade och Alquist messade, men som en syltfot. 20 tacksägelser – Sedan på orgläctarn, och hörde på Sundquist. – Demoiselle Sahlbom spisade middag hos oss – E. m. Låg up i kammarn, rökte och läste resan till Biesterberg. – Bror Hindric kom efter mig till stan – Spatserade – Hos Backman lefde vi ogudaktigt på Söndagen: vi spelte Koriza och drucko thoddy. Tappade 3 f – – Frater Federley – Bror Snellman knep i fyllan min mössa, och jag måste gå hem med hans hatt – Turdins hos oss – Bahrtdt – 20
23. MÅNDAG. Skönt wäder – Ovidius på f. m. – äfven skref jag af Fredmans Epistlar. Städade här up i kammarn – Cantor Finström här – E. m. lät jag 25

sadla gambelbrun och for ut att rida, begifvandes mig ända till Juthas där jag tittade i dagboken. På ditvägen war brunte krånglig, men hemvägen gick i galopp. Flickorna Calamnius kommo till oss; jag wäntade R. för-gäfves – Litet Ovidius – Notkararne från Turdins voro och borta – fick
5 hem mössan – Sjöng med Sophie.

24. TISDAG. Något regnigt och mulit. Om morgonen hade drängarna dragit not, men fått ingenting. Denna dagen var en såkallad *årsdag*. Jag tog mått af min längd, och hade sedan den 22 September 1832 vuxit nära 2 tum. Skref utur Fredmans Epistlar – E. m. Dito ur dito, och läste Ovidius. Wi drogo tvenne warp not, och fingo en liten usslig lake. Ritade af stora reträten.
10

25. ONSDAG. Åter wackert wäder. Jag war på f. m. ridandes till Åminne och storå kern der jag såg på folket. Brunte var, som wanligt först krånglig, men sedan på hemvägen hyggelig nog. E. m. Voro främmande hos mig här up i kammarn, d. ä. R. L., moster Lithen et dito Calamnius. Vi drucko här Caffé och the – Om jah sku få lefva tills jah dör! – Härifrån klockan 8: jag et Sophie följde med till stadenom. Ut att spatsera på storbron, och talte om mångahanda, par exemple om skriftskolan. Sedan inne hos Lithens. Vi följdes hem. Månljus afton.
15

26. THORS DAG. Logren kom hit om morgon och satt hos mig en stund; Vi funderade om vår resa, och öfverenskommo derom. Sedan på f. m. läste jag 16 verser uti farfar Ovidius: Sophie hittade min gamla kära Dagbok uti en rockficka – Var ledsn om mina små nycklar, som jag fruktar mig hafva fällt bort. Prostinnan kom hit jemte Mamsell Högman en corps. Vi drogo tvenne warp not, och fingo tvenne sikar. Fiskaln et Nyberg sågo derpå – Moster Lithen et Augusta här – Ritade af stora reträten –
20

27. FREDAG. Hanns de förelagda 100 verser uti Ovidius till slut, och lade den åsido för att afbida min ankomst till Helsingfors – Broder Hindric kom, och åkande tillsammans följde wi tillika med Logren et Federley broder Essen till Sundby, och der spisade wi middag. E. m. brygdes och dracks punsch medan vi wäntade på gubben Stenroth som var till Jacobsstad. – Der druckos Johanna Calamni, Stafva Bergboms och Mathilda Lithens skålar, den första för Essen, den andra för Hindric Backman och den tredje för mig – (Lion blef sjuk)
25

28. LÖRDAG. Steg tidigt up, och drog ett warp not, men fick endast en romsik – Lion hade varit orolig och sjuk hela natten, och likaså var han nu hela dagen – Mormor Wacklin här – E. m. Var ut att rida ända framför Juthbacka, och brunte war som wanligt – Kl. ½ 6 gick jag till
30

- Lithens; kl. 7 kom Sophie dit – Der spådde vi med säll – R. höll uti
 – Och dermed hade vi en glad stund – Sedan om afton badade jag –
29. SÖNDAG. Skönt wäder nog. Jag ämnade gå i kyrkan, men emedan
 Finskan i dag gick förut, så blef det ej af. Jag tecknade up till ewerldelig
 åminnelse hwad sället i går spådde. En af dess spådomar slog lustigt 5
 nog in, nemligen att Neuman i dag skulle predika. Kl: 1 middagstiden
 kom bror Hindric och proponerte en liten ridt, hwilken jag antog, och
 red nu för sista gången i sommar ut, genom staden nära Juthbacka, och
 så med force hem igen – E. m. Rökte en pipa up i min kammare, och
 skref af Fredmans Epistlar – Fruntimmer anlände dit ner en gros; de 10
 voro Svahns 3, Hammarins 2, Mamsell A. L. Backman, dito A: Turdin,
 dito Calamnius (den gamla), dito G: Stenroth et Marklund, Fru Plæten
 och Bergers 2 – Summa 13 – Jag måste ned – A: Dyhr kom, och snart
 derefter till Sophie ett bref från Stockholm – Åtskilliga lekar företogos
 – Sluteligen recommenderade sig alla, men jag och våra fölgde dem 15
 till staden – På återvägen anträffades Rosalie L: och S. B: Med dem
 spatserade jag sedan några slag på storbron i månskenet – Hem – Wi
 gåfvo in opium åt Lion som war dålig, 6 droppar – Jag såg honom sista
 gången lefvande. – Törs jag skrifa till Mathilda?
30. MÅNDAG. Lion hade i natt blifwit totaliter utan hopp om wederfående, 20
 och derföre hade man medan jag ännu låg ..... *dränkt* det arma kräk-
 et – Efter många omsvep fick jag weta det, och förlorade derigenom
 humeuret för hela dagen – Rangerade affärer – E: m: Erhöll klåde till min
 uniformsrock ifrån Uleåborg – zu stadt gegangen – Till mormor Wacklin
 och till Moster Schoman – Derifrån till Lithens hwarest blott A: Dyhr 25
 war hemma – Från Lithens begaf jag mig till Turdins, der voro Lithens,
 Calamniuses et Bergers, och sället var bland flickorna i rörelse – Der
 tog jag föga afsked – Sednare på afton war jag åter ut att spatsera med
 R. L: och några andra i månskenet – Jag beslöt skrifwa – Carlawagnen
 – Jag skref till Thilda – 30

Månaden hafver haft:

	märkbara dagar af N:o 1:	–
	D:o D:o af N:o 2:	– 1.
	D:o D:o af N:o 3:	–
5	D:o D:o af N:o 4:	2.
	Glada D:o af N:o 1:	–
	D:o D:o af N:o 2:	4.
	Sorgliga D:o af N:o 1:	–
	D:o D:o af N:o 2:	– 1.
10	Förtretliga D:o:	– 1.
	Summa 9 tecknade dagar	

OCTOBER MÅNAD 1833.

*Mensis abiens, superba, studiosa etsi paululum
pigritiæ dedita, cara, se ipsam dominans.*

- 15 1. TISDAG. Den bestämda dagen för min afresa till Helsingfors. Upp
klockan 7. Rangerade sakerne – Åt warma nätingar – Logren kom hit
med kärran, sedan Fiskalen bror Federley – En liqueur – Emedlertid
blef klockan öfver 11 på f: m: innan wi blefvo i ordning, – då tog jag
afsked *och for* – I staden utanför morfars stadnade wi, och gingo in
20 – Jag fick i föräring af morfar 2 buteljer godt win. Afsked – dito hos
Calamniuses, Dito hos Lithéns – Ingen Mathilda skänkte mig nu som
fordom en ljuf hjertelig afskedskyss, alt hos Lithens föreföll mig ödsligt
och annorlunda – ty hon var ej mera der. Stackars Zachris hur bedrog
dig ej hoppet att i sommar se henne åter. Mamma, Moster Augusta
25 och Hindric följde oss till Juthas – Ej en tår kostade afskedet, och efter
att hafva druckit några glas vin der, satt jag snart derpå temmeligen
lugn till sinnes i kärran tillsammans med Logren – Wädret war härligt,
wägarna goda och wår kärra ganska bequäm, så att vi under temme-
ligen lyckliga omina började wår långa resa – I Härmä förorsakades
30 en timmes uppehåll af en visit som Logren måste aflägga – Oacktdt
trakterna, hwarigenom vi till en del i mörkret reste, woro illa berykt-
ade, så kommo vi utan äfventyr till wårt nattquarter, Lassila i Lappo
socken 8 mil från NyCarleby. – Stället var snygt och godt, wi låto maten
smaka, och lade oss –

2. Till samma goda ställe inviterade Logren nu, *Onsdags* morgonen afskedade privatisten Nygren och en placat härads höfdinge wid namn Wegelius – Der skulle då naturligtvis drickas, och sluteligen låg herr häradshöfdingen snarkande i sängen – Ett glas, med vin bemängdt drack jag – Förargad war jag öfver dröjmålet – Ändteligen kl: 11 f. m. kommo vi oss därifrån – Att dagen blifvit dåligt börjad kunde nog märkas på den otour vi beständigt hade med dåliga kampar och mulet väder – Wårt tidsfördrif war att äta rofvor hwilket höll på att bekomma oss begge illa – Efter 10 tråkiga timmar, hwarunder wi ej hunnit mer än 9 mil, togo wi nattquarter på Tulijoki, jag mins ej i hwilken socken, kl. 9 aftonen – Gästgifveriet var hyggligt nog, och vi lade oss i hopp om en bättre tur för i morgon –
- 3 OCTOBER 1833 THORS DAG. Min älskade Mathilda fyller sitt sextonde år. – – Up kl. 5 och strax derpå begåfvo vi oss ännu i morgonskymningen af – Denna dagen passerade vi gränsen mellan Wasa och Åbo län samt mellan Åbo och Tavastehus län – En något bättre tur gynnade oss nu, med goda hästar immerfort – Kl: 9 om morgon dröjde vi en timme på en gästgifvargård, och der gorde jag bekantskap med Wilhelm Possen, Satacundens som jag tror – Om aftonen passerade vi de tre hållen från Kallinautio, Ponsa och Ohrivesi som äro kända för sina ohyggeliga backor, äfvensom sjön Wilicka. Nattquarter togs på Huutijervi, ett passabelt ställe, sedan vi i dag hunnit 12½ mil –
4. FREDAG. Kl: 5 om morgonen, i en tjock dimma begåfvo vi oss utaf och redan på första hållet sågo vi den wäldiga Roini som jag den 16 Juni om afton sist passerade förbi – Wi höllo stilla på bron öfver det forsande sundet som sammanbinder tvänne ofantliga insjöar hwilka man vid den half skingrade dimman tyckte wara ööfverskådliga oceaner – Det war en skön anblick – Strax derefter hade wi ett dåligt Omen: en korp som med all magt skrek uti ett träd som från en kulle hängde öfver vägen – Korpskrän säges ju likasom hundtjut wara dödsförebud, men jag war ej widskeplig, och intet annat synes den heller hafva förebådat än en usel häst på nästa håll hwilken vi dock fingo byta om – Kl: ½ 2 kommo wi till Tavastehus – der måste vi för Finströms Commission dröja till kl: 4 e. m. och fingo den ändå ej expedierad – Det war ett sakramentskadt dyrt pack der på gästgifvargården; de togo 40 f af oss hwardera för en usel middag – Jag war spatserande omkring det åldriga slottet, samt äfven in på gården, pichhågad att inuti få bese det, men det lät sig nu ej göra – Klockan ½ 5 begåfvo vi oss från Tavastehus, och hade ifrån den höga landtäsen som stryker der förbi en ganska skön utsigt

af staden, insjön och landet hvilket som en omvexlande grön matta låg nedanför oss – 4 mil från Tavastehus på Hickie, ett godt ställe, togo wi nattquarter, och hade i dag rest 10 mil – –

På min resa har jag lärt känna Logren bättre. Han är ganska driftig, han agerar verldskännare, han kan förblända med vackra tal om dygd vänskap kärlek, men hin ondes horn sticka dock alltid fram och jag är öfvertygad att ingen mindre än han äger dessa sköna känslor. Nog härom. – –

5 LÖRDAG. – Klockan 6 åstad – Utan vidare äfventyr *ankommo vi klockan*

3 *på eftermiddagen lyckeligen hit till Helsingfors* åter sedan jag härifrån warit borta en tid af 3 månader och 20 dagar – Jag åkte in till Mamsell Wahllund – Till klockan 6 om afton gick jag omkring och sökte Herr Blank; sluteligen träffade jag honom hos thejungfrun som jag nu åter besökte. Han hade hört ett rykte att Ellida förlorat: Gud låte det blott wara ett rykte (det var det också) – Till Öfv. Leutn. Thunebergs logis, vid ändan af unionsgatan förde jag mina saker för att tillsvidare bo derstädes – Sagnade pistoln hwilken jag trodde wara bortstulen, och war ledsen deröfver. (Precis som min första afton i Helsingfors för ett år sedan) – Besökte Staudinger och sökte förgäfves efter spisquarter; blef alltså utan aftonward –

20 6. SÖNDAG. Åt frukost på stället – Sedan, nästan hela f. m. såg jag på myllymatti, och törstade horribelt. E. m. War hos Moster Wikstedt en stund, men hon gick på spectaklet – Hennes exempel följde jag efter något betänkande – Tyska theatertruppen upförde 1:o *Der process von einem küsse* 2:o *Der arme poet* 3:o *Die heerbusch oder der hölzerne sabel* – De spelte, men i synnerhet sjöngo ganska wäl – Sedan kl: 9, då jag kom från spectaklet, satt jag up en god stund och skref till Mamma.

7. MÅNDAG Gjorde jag min upwaktning först hos Rectorn, Melartin, och sedan hos Mag: Ståhlberg, vår curator – Hos den sednare inlemnade jag ock min lectionsedel. Därpå tog jag mitt bref, förseglade det hos Elfving och fick det riktigt in – Rusk, blåst och något regn gjorde wädret i dag otrefligt. Mot contant betalning af 24 f åt jag en dugtig middag hos Mamsell Björkström – E: m: Jag war på Frenckels boklåda, och subscriberte der på Svenska Läsebibliotheket för Rosalie L: och för mig sjelf, samt uttog för oss hwardera 2 band, innehållande *Alhambra* af Washington Irving – Denna lilla interessanta bok roade jag mig med hela aftonen, solo ensam.

8. TISDAG. Om morgonen, wid det jag åt frukost hos Mamsell Björkström, accorderade jag med henne om att äta der middag och frukost för 1 må-

nad, betalande 13 R: R: och gorde dertill i dag början – Tillika med Herr Blank war jag sedan hos skrædermester Palmquist och lät taga mått till en uniforms rock. Var och åt middag, samt tog mig sedan en lur – sedan gick jag till Österbotniska nationsrummen, och läste der tidningar – I skymningen kom Curatorn dit, och åt honom betalte jag nationsafgift- 5
 en 5 R.–24 f samt Inspectors honorarium 5 R. R. – Äfvenledes drack 2 koppar the – Sluteligen om afton hittade jag reda på blyertspennan, tecknade up med den hwarjehanda och läste *Alhambra*.

9. ONSDAG. *Marknad* här i Helsingfors – Jag spaserte ut, och köpte mig en kringla – Läste *Alhambra*, och fick den slut nu på förmiddagen – Om 10
 e. m. sof jag en blund, gick sedan ut att spatsera, och till thejungfrun – Theodor Berg – Det var spektakel i afton, men jag war blott utanför Theater huset – Strax derefter gick jag hem d: ä: till Thunebergs, och somnade utan aftonvard –
- 10 THORS DAG Andra marknadsdagen – Sedan jag på mitt spisquarter 15
 intagit en god frukost, vandrade jag litet och såg mig omkring – Utaf en swarfware från Fredrikshamn köpte jag ett vackert pipskaft, och ett nystfederal till Julklapp åt Mamma, hwardera för en rubel – Sedan gick jag hem och rökte med mitt nya skaft – E. m. tog jag en middagslur, knaprade sedan med hwarjehanda smått, och gick klockan 6 ut, köpte äppel 20
 och begaf mig på spektaklet för att se *Carl der zvälfte auf Rugen* upföras – Konungens roll speltes af Herr Martinelli som ej gjorde illa ifrån sig. Görke torde dock warit mera passande dertill – Här hade man tillfälle att in effigie se den bekanta anecdoten om bomben som perturberade 25
 konungens skrifware. Efterpjesen war *Hamburger in Berlin*, ett lustigt stycke, med sång, hwaruti Herr Nedder som spelte en värdshusvärdss roll, gjorde bäst ifrån sig – 18 f – Kl: ½ 10 kom jag derifrån, och lade mig, nu för sista gången på detta stället.
11. FREDAG. Klädde mig swart, gick ut kl: ½ 9 om morgonen, tingade en 30
 forman med häst, wäxlade 15 Rubel och *kom till Runeberg* som nu flyttat längre up i Kronhagen i den gård der Gadolin förut bodde – Der blef jag bra emottagen, träffade Magistern, Frun och Jungfru Marie, men ej Mamsell Runeberg – Åt mag: utbetalte jag 30 R: R: och 10 Rubel – Efter en stund, reccomenderte mig, emottog klädsatsen ifrån gamla quarteret, ankom dermed till mitt nya, flyttade med Herr Blanks tillhjelp hans och 35
 mina saker och war nu således inflyttad – Klockan var nu 12 på dagen, och jag war att äta middag – E. m. tog en härlig middagslur, och tänkte gäspande: »håhå, gudwarelof att man nu ändteligen är bofast igen!» –

Sedan på e. m. var jag hos Logren och betalte honom halfva skjutsen, derefter ut att köpa mig Cardus, slutligen gick jag, bjuden på punsch, till Krabbe och var der till kl: 9 – der speltes Boston – Låg allena i vårt nya quarter* –

- 5 12. LÖRDAG. På förmiddagen war jag mäst sysselsatt med mina affärer, utom att jag bivistade *Academiska Inscriptionen* för denna termin – Den bestod deruti att disciplins reglementet uplästes, Rectorn höll ett tal, och vår Cancellor General Guvernören Thesleff sade äfven några ord – Sedan aflämnade samtliga curatorerne sina läserullor åt Rectorn – E: m: war
- 10 hos Palmquist, försökte och betalte der min uniformsrock som nu kostade 24 R: Summa Contant 59 R: R: – Sedan, i skymningen satt jag en stund å nationsrummet, och läste tidningar – Hela öfriga aftonen hem –
13. SÖNDAG: Åt frukost i sällskap med C: Basilier – Läste *teckningar ur hwardagslifvet*. Kl: 11 f: m: *fick jag hem min studentuniform* – den satt
- 15 bra – Med den gick jag första gången ut till middag på mitt spisquarter – E: m: Jag war klockan 4 att sök Moster Wikstedt, men hon war utgången – hem en stund – sedan gick jag till Thejungfrun, och krympte der min nya rock med tre koppar the – ännu sednare satt jag en stund och hörde på Nessler och hans mandater, hwaribland ganska få sanna
- 20 ord torde hafva funnits – skref hem –
14. MÅNDAG. Skref hem till Mamma och syster Sophie, och fick det, genom Herr B: på posten. Johan Henric Logrén rökte par pipor hos oss – E: m: gick med Blank på Academien för att bivista Bonsdorfs collegium, men det var ej förr än i morgon – Besåg chemisternas förehafvanden, som
- 25 något stucko i näsan – köpte mig säng för 5 R: 24 f Rgds – Spisade afton hemma – ‡

-----

‡ Herr Blank reviderade bref och papper – deribland fans en lapp, så lydande:
 »En kyss af Mathilda Lithen efter hundra månader. Ny Carleby den 28 Februarii 1828. Vitnen: Alexander Lithen. Zachris Topelius. Sophie Topelius.» –

- 30 15. TISDAG. Var hos Runeberg och anmälte mig till *ämneskrifning* och på upvaktning hos baron Rosenkampf. Erhöll till första ämnet: historien – På Wasenii boklåda, och erhöll der en Catalog – E: m: På Frenckels boklåda, och köpte der: Gåfva till Nygifta, samt Gref Platens skugga på Ramundershäll, för Henric Backmans räkning. Hemkommande fann

35 * Hjärnes gård, S. Esplanadgatan rummen mot gården, nedra botten

- jag här, hos Blank, F: Janson, Trapp*, Rautian och landsman Werfving
– Boston – spectator ego – läste sedan latinska Disputationer –
16. ONSDAG. Om morgonen war som wanligt att spisa frukost hos Björkstrs
– samma förmiddag köpte mig pumpa och dricksglas, samt strax på
eftermiddagen billet till *Academiska Musiksällskapets soiree* som war den 5
första i denna termin. Läste Gref Platens skugga på Ramundershäll,
en liten nätter bok – Kl: 6 begaf jag mig till soireen – Den var temme-
ligen folkrikt besökt; man gaf bland andra: »Upp Amaryllis» & cet:
af Bellman, »O yngling om du hjerta har», samt ett skönt stycke på
folksångens melodi till slut: – Läste på säng – 10
- 17: THORS DAG. Efter att hafva spisat frukost besökte jag nu, klockan 9,
första gången *Professor Linséns collegium* i latinet. Han håller på att ut-
tolka Tibulli sånger. Sedan har jag roat mig med att öfversätta den sång
vi i dag genomgått på Elegisk vers – E: m: Commissarien Ekebohm hos
Herr Blank – Började åter med min goda *Ovidius*. Kl: ½ 6 gick jag till 15
Österbotningarnes tobaksmöte, det första i termin. Der hade man tillfäl-
le att se nation i massa, öfver 50 kamrater – Nessler blef anklagad för
oanständigt upförande i Grefvens och Grefvinnans Armfelts närvaro
och genom pluralitetens beslut *för tvenne år relegert*, och med wilkor
att endast genom godt upförande under denna tiden, blifva åter upta- 20
gen i afdelningen – – drack the – der fingerades ett sångsällskap, och
afhandlades om nations almänna Calas – Började sedan om afton med
mitt ämne –
18. FREDAG. Afhörde Professor Linsens collegium. på hemvägen handlade
åtskilligt smått. Öfversatte Tibulli III carmen. E: m: Bonsdorfs collegium 25
var inhiberadt för opasslighet. Kl: ½ 6 om afton till Moster Wikstedt.
Der drack jag the, åt äpplen och hade trefligt. Kl: 8 derifrån – Ämnet –
- 19: LÖRDAG. Resonerade Tyska med en marktschrejare på f: m: och köpte
blanksmörja – blef jemte Herr Blank bjuden i morgon på middag hos
Baron Rosenkampf. E: m: köpte: *Minne och hopp till Finlands ynglingar* 30
af en Finsk medborgarinna, bra fast dyr. – Kl: 4 till Chemiska Audi-
torium på nationsmöte, angående Nesler. Efter många och långa debatter
stadfästades af Inspector, Professor Hällström, förra mötets beslut –
Till nästa disputationmöte wille man hafva mig till Respondens; jag
undanbad mig det, för denna gång – Logren och Sölfverarm hos mig 35
en stund – Den förre och jag till Thejungfrun – Hur det war så bjöd

---

* bröderne Ernst och Robert T.

Logren mig på afton, och sedan på en god roman. – Jag desiderade mig att ligga öfver natten hos honom, skref der mitt ämne till slut och läste ännu samma afton ut *Grefvarne von Lövenhaupt* en roman som var slägt med Patricierne –

- 5 20 SÖNDAG. Hem från Logren, förde ämnet till Runeberg och åt frukost – Läste: *Staden Lyon under revolutionsåren 1793 och 1794*. Kl: 1 till Baron *Rosenkampff på middag*. Han erkände sig för brudgum, och bjöd mig resa med honom både hem och tillbaks igen. Sedan hände det sig precis som hos Thunebergs då jag der första gången rökte – Drack kaffe och
10 gick hem kl: ½ 4 – Sof en lur som räckte i tvenne timmar, från 4 till 6. Sedan på spektaklet, hvarest upfördes: *Die erscheinung in schloss Tiumare*, in drey akten och derefter *Der hölzerne sabel* – I förpjesen, som var rätt bra, spökade det förskräckligt, men det dumaste var att spöket vid slutet upförde sig ej bättre än andra människobarn –
- 15 21. MÅNDAG. På Filosofiska Auditorium för att som vanligt höra på Linsén men kl: ½ 10 då han ej kom, gick jag och de flesta bort – sedan var han likväl der – Logren hos mig på f. m. till kl. 1 – E. m. Ovidius 20 verser – Till Logren kl: 5 och derifrån att dricka the hos Hökens – *Träkarparti hos Herr Blank*. Thuneberg, Strömborgarne och några
20 andra tillsammans 7 personer – åts aftonvard – herrarna voro utomordentligt muntra – Slut kl. ¼ till 11 om afton – patience – Första brefvet hemifrån –
22. TISDAG. Hörde på Linsen och hans Tibullus. Herr Blank och jag köpte tillsammans ett bord, jemte vaxduk derpå för 4 R: 16 f – E: m: Läste Tibullus och 34 verser i Ovidius – Subscriberte en Rubel för Nessler den dansmästarn. – Gjorde en god aftonmåltid hwari nätingarne spelte
25 hufvudrolln – exercitationes –
23. ONSDAG. Fick min lässärm färdig. – Tibullus – Achates Thuneberg här – E: m. Ovidius 24 verser – På nationsrummen, och betalte der
30 1 R: B:co till *Curators honorarium*. Drack der en kopp caffe, och gick sedan till Logren, fick lof på en gitarr af Gronov och träffade broder Östring. Lånte på samma gång poetiska kalendrar – Läste på säng en Ryslig historia om *kärlek och Trolldom* – Började på Strödda bref för åren 1834–40 –
- 35 24. THORS DAG. På Linsens collegium. Sedan litet Tibullus på förmiddagen. H: Ervast hit; hem till honom och lånte böcker – e. m. läste *Lycksökarn*, en munter theaterpjes – Kl: 6 på mötet – der drack jag the, och hörde på många resonemanger – derifrån till Logren att hämta Guitarrn. Östring

- var där, jag frågte efter mina fotsackar – klingade sedan på guitarrn så ljufliga det med en sträng kunde ske.
25. FREDAG. Afhörde Linsen. Tibullus och 15 verser Ovidius. I går aftse (nu mins jag det) var Staudinger så hygglig och åtog sig Respondentsyslan. Poetisk Kalender. E: m: Åter ett mindre *bostonparti* hos Herr Blank – Trapp, Rautian, Florin – drack the, lade patience och afskref »Ute blåser sommarvind» – Somnus hora XII. 5
26. LÖRDAG: Frukost på vanlig timme. Läste Tibullus – läste Orleanska flickan – – skref litet ur Poet: Cal: – E: m. Ovidius 35 verser – Fick höra att Morbror Gustaf Turdin med famille den 19 dennes kommit öfver från Stockholm – Kl: 6 e. m. hörde på sorgmusik i Lutherska kyrkan efter baron Rotchirk. Reviderade lilla skrinet. – Monne något ligger under orden: med familj? Vore det väl löjligt att Mathilda! O hopp! 10
- 27: SÖNDAG Klockan 9 till Runeberg; tog tillbaka mitt gamla ämne och fick ett nytt i stället nemligen: Om sann och falsk blygsamhet. Sedan till Stauding efter Theser. E. m. ifrån middagsmåltiden till Elfving, och derifrån till Caffejungfrun; 2 k: hem – skref till Mamma – På spektaklet, till andra acten; der gafs: *Der bandit Mazaroni* i 2 akter sedan: *Rataplan, der kleine trommelschläger* i 1 akt. 15
28. MÅNDAG. drack första gången caffe. Up kl: 6 och skref till Henric Backman. På *Linsens collegium*. Han slutade nu Tibullus, och upsköt sina föreläsningar till Thorsdagen den 7 November. På posten med brefven. Inga ankomna för mig – H: Bl: 20 Rubel – Tibullus – E: m: H: Carger här. Ondt i hufvudet, var om afton tillika med Basilier hos Björkströms, och åt gröt. 25
29. TISDAG. Up 7 – förmiddagen mest Ovidius. Upsade hos Björkströms mina frukostar, dermed insparande 3 R: R: i månaden – Prenumererte på *Runulinna* E: m: på Professor Bonsdorfs collegium, ifrån 3 till ½ 6. Han gjorde granna försök med phosphor – Om afton hos Logren. Jucka Östring der – 30
30. ONSDAG. f. m. doppade i caffe. *Fattade beslut att, om möjligt, försöka taga stora Theologieexamen i termin.* – Ovidius – E: m: Trapp här, och gossarne Thuneberg. hos Logren och Sölfverarm, lånte Iduna, var hos Elfving och lånte kyrkohistorien, samt slutligen med Logren till M: Björkström trakterande oss med gröt. 35
31. THORS DAG. Började jag mitt stora verk genom att begynna med Novum Græcum och kyrkohistorie – 5 timmar arbetade – E: m: kl: 6 på vanligt tobaksmöte. subscriberade på tobak – betalade Terminsfesten

som utsattes till Söndag – hörde på sång – till Logren och lånte theaterpjäser – Skref ämne.

NOVEMBER MÅNAD.

*Mensis satis impiger, academica, studiosa, Theologica,
jejunans, quo visitationes quadam accedunt.*

5

10

15

20

25

30

35

1. FREDAG. Grekiska och kyrkohistorien om morgonen. Der hochedle Capitain Lasse von Platen gjorde mig den äran, förnämligast i afsigt att genom ett obetydligt hederslån mäta sin hungrande cassa. Men utan penningar gick han härifrån. – Jag var på posten, men förgäfves – E: m: Läste flitigt, så att i dag, oaktadt åtskilliga hinder 7½ timme blifvit på arbete använd – Capten Platen var här äfven om afton, och sökte Herr Blank – thejungfrun, bet. 1 R:
2. LÖRDAG. Erfor om morgonen att Hebraiskan ej behöfdes till min påtänkta examen – Grekiska – Läste: *Lifvet är en dröm* – E: m: Logren här och spelte mjölnare – Läst 6 timmar i dag – satt up till ½ 12 skrifvande på mitt Lat: ämne.
3. NOVEMBER ANNO 1833. Kl: 11 på förmiddagen till Logren. (jag hade sedan kl: 7 ifrigt arbetat på mitt latinska ämne, men ej blifvit dermed till freds). Från Logren hämtade jag hem *Legende von Montrose* af Walter Scott. Denna läste jag på e. m: till klockan 6 då jag med Herr Blank begaf mig till det af oss Österbotningar på våra nationsrum anställda Calas – Tillgången dervid var denna: En stor del professorer woro jemte Rector Melartin närwarande. Sedan alla voro samlade utförde Magister Snellman ett långt, djupttänkt och wäluupfattadt tal om Academiens ändamål, äfvensom nyttan af de studerandes delning i nationer. Om detta sednare nytjade han de skarpa men sanna uttrycken: »nations indelningen är ingalunda inrättad i den afsigt att likasom genom fördelning i Compagnier lättare kunna styra och commendera hela regementet, nej helt annat är dess ändamål», o. s. v. – Mot slutet af detta så wäluutförda som riktigt upfattade tal nämde han äfven om Consistorii beslut att förvandla twenne afdelningar i fyra, dock utan tadel. Derefter steg Rectorn fram och tackade honom. Nu kringbars punsch och carolina, och ej länge derefter afhöljdes Professor Franzens, i skön Svensk ram infattade, af Westin målade porträtt. (Wid åsynen af den store mannens milda wördnadsbjudande drag fattades

jag lifligt och djupt af den mäktiga känsla som i mig alltid talat kärlek till Svenskar och allt Svenskt.) Han bar krage och kappa, och höll sin hand på en bibel. I bakgrunden å ena sidan stod Porthans bröstbild, en man med imponerande alfvarsamma, ja nästan dystra drag. Å andra sidan såg man åtskilliga böcker hvaraf en med signatur å ryggen: Finlands häfder af Porthan. – Det hela var skönt, ehuru ej fint måladt, och den åldriges redan grånande hår bra tecknade. Nu utdelades tryckta exemplar af Franzens studentvisa, »Student om du det namnet wärd», och densamma afsjöngs af walda röster hvarvid uti chöererne vi alla instämde. Derefter dracks hans skål, och ett trefaldigt allmänt hurra beledsagade den. Kort derefter talade Mag: Ståhlberg och Mag: Lille hvilken sednare upläste några vackra verser för tillfället hvaraf jag blott minnes sista orden: »Franzen, Franzen, dock Finne är». Derpå följde ett kort men skönt och rörande tal af Rectorn; han ytrade bland annat: »mina herrar, I ären allesammans unga, och hafven derföre ej stått i förbindelse med denne stora man – men, jag kan ej utan den djupaste rörelse, den lifligaste känsla återse han vördnadsvärda drag, ty under min ungdomstid vördade jag honom som en bland mina lärare. Djupt måste vi beklaga att en sådan man ej bland oss quarblef; han innehar nu en honom värdig plats hos vårt fordom förbrödrade folk. Men måtte alltid I, gode herrar, så ofta I sen dessa anletsdrag tänka: denne var ock Österbotninge, vi, vi hafva räknat honom bland oss»! – Härpå följde efterhand en mängd skålar, såsom åt Rectorn, för Österb. nation, för vår inspector, Professor Hällström, hvilken beklagligtvis nu låg sjuk, för Curatorn, den bortavarande Nervander och för vår tjenstförrättande curator, Mag: Ståhlberg. Äfven egnades en skål jemte ett välkomsttal af Ahlstubbe åt Sundwall som blef besvaradt af den ljust tänkande mannen. Emedlertid blef mången brorskål drucken, och månget hufvud af punschens ångor om ej just berusadt, så åtminstone upmuntradt. Denna upmuntrande ånga förvirrade brodern W***s contenance, så att han helt oförskyldt kallade Mag: Snellman en skurk. på nästa nationsmöte gjorde W: afbön. Samma ånga ingaf en hop bångstyriga kamrater att hurra up Runeberg; hans motsträfvande hjälpte ej, han blef uphurrad. – Kl: 2 kommo Herr Blank och jag hem – Denna afton har lagt studentlifvets högre ljusare sida i temmelig dager för en oerfaren; många tvekade ej att kalla den för den nöjsammaste afton, det gladaste och tillika alvarligaste sällskap de någonsin njutit. Häri instämmer jag såvida, att jag tror mig ej hafva bivistat något

mera alfvarligt, sällskapligt eller på vår närvarande och tillkommande lefnadsbana mera häntydande och uplysande samquäm.

4. MÅNDAG. Tillika med Logren på posten, men der fans intet, hvaröfver han rörde ihop himmel och jord. Jag läste »Legende von Montrose». Eft. m. Jag var på ett sammanskrifvit *nationsmöte*. Der blef Mag: Snellman försont, privatisten Snellman intagen i nation, och förslag om att på tobaksmöten uprepa innehållet af någon professors collegier. Sedan hem, der herr Blank hade ett *mindre boston parti* af 4 främmande. The dracks, jag läste »Den döde gästen» – Herrarna spelte högt och ifrigt, samt gingo ändteligen kl: 12 derföre att våra ljus blefvo slut.
5. TISDAG. f: m: Grekiska. Vid gåendet till min middagsmåltid, blåste mössan af på Senatstorget. Köpte griffeltafla. E: m: på Bonsdorfs collegium 2 timmar. Gubben höll på att bränna up sina tassar i en utgjuten brinnande sprilampa. Slutade historien om Montrose och Capten Dalgetty –
6. ONSDAG. Förfärligt rasade en stark storm hela dagen igenom, så att vindarne tjutande foro genom gatorna, och ville nästan blåsa alla vandrare till väders. På Wasenii boklåda köpte jag Cajus Silius Italicus för 2–6, ett nog dyrt pris. Om afton till min trefliga thejungfru. Låg och läste Anna af Geyerstein till kl. ½ 3.
- 7 THORS DAG. Läste Anna af Geyerstein, för hvars skull jag i dag varit uprigtigt sagt, något lat, så att jag ej hunnit med mer än 2 timmars arbete. Litet ondt i hufvudet. Wår Madam *skurade* bägge rummen. Tarflig aftonvard.
8. FREDAG. Läste Korsfararnes berättelser, Kyrkohistorie och Grekiska. På spisquarteret åt jag min middag från 12 till ½ 2, genom deras förhårdade söleri. Derefter till Staudinger, sedan till R. Montin och Lilius, hos hvilka jag lånte Palmblands Palæstina jemte Moral. Derifrån på *Bonsdorfs collegium* 1 timme. Logren och Carger voro här. Den förre och jag till Menn i förhoppning att få spela på deras Forte piano, men som olyckan ville ha det, så var det just nu att lagas. Öl och tortor. Sedan hem, och slutligen med H: Bl: att spisa hos Wahllunds.
9. LÖRDAG. Up kl: 7 – Korsfararnes berättelser – spelte Guitarr. Skref ämne – E. m. förlorade den interessanta boken innan den ännu var slut. Försummade ett disputationmöte. Skref flitigt på både Svenskt och Latinskt ämne. Kl. 8 spisade afton hos Mamsell Björkström. – Antvordade nätingarna åt madam.
10. SÖNDAG. Up kl: 8 och skref mitt Latinska ämne »de modestia vera vel falsa» färdig. Kl: 10 förde jag detsamma till Runeberg, som ej var hemma. Spatserade i sällskap med den sedan sista termin wälbekanta

- Reuter numro 2. Träffade Runeberg på gatan, som antydde liquidering af de för Forte pianot återstående 20 Rubel B:co Assign: – E: m: hemma, toto die reliquo, hela öfriga dagen – Patience. Trapp härstädes – Bekom underrättelse om Friskyttens upförande –
11. MÅNDAG Kl: 9 på *Linsens collegium* som nu åter kom i gång; han hann denna gång ej mera än orda något om poeter och Episk, Lyrisk och Dramatisk poesie. Afskref ur kyrkohistorien. Betalte åt Mamsell Björkström 8 R: R: – Inlöste 2 band af läsebibliotheket, 1 exemplar – hemma hela e: m: min tarfliga aftonmåltid bestående af eget smör, rågröd och (hvad som var ovanligt) ett Tyskt äppel till desert. Det var ändå 3 rätter. Jag läste Enbergs Moral Philosophie som är skarptänkt. Jag har ofta det felet att här i dagboken glömma bort hvad jag bäst borde komma ihåg. Så hände det nu. Jag har förgätit uppteckna det jag i dag erhöll *bref hemifrån af Mamma och Sophie*, med några få *Stockholmsnyheter*. 5
12. TISDAG Kl: 9 på *Linsens collegium*. Ännu hann han ej till texten. En skomakarrackare begärde dubbel arbetslön. Läste Gref Robert af Paris; E: m: På ett extra nationsmöte, angående betyg för Magistrarne Achrén och Hedberg. läste der åtskilliga tidningar – Sedan till Henric Ervast – Skref collectio epistolarum – 15
13. ONSDAG. Sandelin här om morgon. Friskytten blef uppskjuten till Fredag. – Palæstina och litet Grekiska. E: m: *Baron Rosenkampff*, helt *owäntad* här, medan jag war ensam hemma. Han bjöd oss på bröllop till söndagen. Här war intet så städligt som jag skulle ha önskat. Sedan, kl: 8 war jag till Björkströms och åt mannagrynsgröt. – Torackor – 20
14. THORS DAG. På *Linséns collegium*; han började nu ändteligen med texten. Skref till Sophie. E: m: kl: 5 till thejungfrun, och drack 3 koppar the. Därifrån på vårt *Tobaksmöte*; detta gjordes ganska trefligt, af en interessant föreläsning uti Anatomi och Physiologi, hvilken Erström roade oss med. Der var jag ända till kl: ½ 9. Om afton, uppe till kl: 12, skref hem, och dödade Torackor med oblidkeligt raseri – 25
15. FREDAG. *Skref hem* till Mamma och syster – På posten, der ingenting föröfrigt war att få. Erhöll billet *till Friskytten* på stående parterr. E: m: på Bonsdorffs collegium från 2 till ½ 6 – derifrån på spectaket – Första acten af Friskytten var lustig, då bönderna skrottade, uti den andra, som war något pjåkig, syntes die hellenklare mond och firmamentet med sina stjernor. Tredje acten war bäst och rysligast: då Casper, den elake jägarn, stöpte frikulorna flaxade en stor skara pipande nattfåglar omkring, och ugglor och djefvulsansigten grinade deromkring. Musiken war fullkom- 35

ligt dertill lämpad, och stämde in med stormens och afgrundsandarnes tjut. Mot slutet förenade sig dermed förskräckliga djefvulsgestalter på horisonten, dansande eldar, vildsvin, och förbiskyndande benrangel till dess, då den 7:de frikulan stöptes, Samiel, d: är satan, visade i eld, då
 5 allt brakade till, träden störtade och rideaun föll. I sista acten sköt Max Friskyttan, och kulan studsade tillbaka i hjertat på Casper som lurat i ett träd. Wid hans död visade sig Samiel, osynlig för de andre, och satte foten på hans nacke.

16. LÖRDAG. En timmes läsning på f. m. E: m: lånte från nations bibliotheket Hänlein, om Nya Test: – Öller och Petterson här – Skref Svenskt ämne –
 10

17. SÖNDAG. Skref in mitt Svenska ämne om Sanningen. Men klockan bedrog mig, på $\frac{1}{2}$ timme, så att den war $\frac{1}{2}$ 11 då jag kom på Senatstorget. De hade ställt senatsklockan – Derföre gick jag ej till Runeberg, utan till
 15 Staudinger på en stund – E: m: Ifrån Björkströms till Vestenius. Rökte en pipa, gick sedan till *caffejungfrun*, och drack en kopp caffe. Hemma sedermera ända till kl: 6 då jag war att söka Logren, för att med honom gå till Menn; bedragen härutinnan, gick jag ensam dit, och såg att Fortepianot fans der, men jag wandrade strax hem igen.

18. MÅNDAG På *Linséns collegium*, och derifrån på posten hwarest ingenting fanns. Enbergs Moralphilosophie. E: m: Logren här en half timme. Kl. $\frac{1}{2}$ 6 gingo han och jag till *Menn* der ett glas toddy förskaffade mig det nöjet att få spela litet fortepiano. Hem kl: 7. Här suto wi en god stund rökande,
 20 hwarunder jag roade mig åt ytringar och verkan af Logrens wältalighet hwilka han omtalade. Kl: $\frac{1}{2}$ 9 på hans inbjudning att spisa afton hos fru Morelius; – satt up till kl: $\frac{1}{2}$ 11. Drömde om död och kärlek, om Pappa Mamma och Mathilda.

19. TISDAG. På Linsens collegium. Brölloppet hos Baron Rosenkampf som i Söndags uppskjöts till i dag, blef ånyo uppskjutit till Thorsdag. – E: m: på
 30 *Bonsdorfs collegium*, hwarest jag dock ej höll ut till slutet. I början war det ganska interessant att i en glasklocka se en stor råtta, helt förlägen öfver att sålunda blifva ett föremål för så många blickar. Densamma quäufde Professorn sedermera uti kolsyregas så oäterkalleligen, att hon ej ens genom en ansenlig quantitet ammoniak kom sig. (8 timmars arbete)
 35 (drack the här hemma)

20 ONSDAG. Klockan $\frac{1}{2}$ 11 förmiddagen bivistade Professor Frosteri, min tillkommande examinator Thesers ventilerande på Philosophiska Auditorium. E: m: började med Hänleins indelning af Nya Testamentet.

Adolf Grönberg satt här en stund, och med honom wandrade jag till Ryska kyrkan för att åskåda Usckakoffs vigning som der skulle för sig gå. Men stopp! wakterne släpte dit pack, *men ej studenter* – Här af för-
 anleddes ett *lustigt uptråde som* man likväl befarar hafva alfvarsamma
 fölger. En student, S**, mistade sin gentila kapprock som af vakten, 5
 en bister kosack, honom frånryktes. Medan han (S**) förgäfves sökte
 få densamma tillbaka, kommo dit flere kamrater, hvilke utan krus och
 omständigheter först gåfvo *kosacken några orrar*, och sedan *drogo honom*
ned ifrån den höga *trappan* hvarvid hans uniform slets sönder – Sedan
 blef S** fasttagen, men åter lösgifven. Almänna opinion skjuter hela 10
 skulden på studenterne, hvilket ej rätteligen är fallet. Kort förän denna
 oredan gick för sig hade jag gått till Adolph Grönberg hvarst jag satt till
 kl: 8 och hörde på mitt *fordna fortepianos* lena toner – Att äta gröt hos
 Björkströms – Illumination på Caserntorget för Storfursten Michaels
 födelse. Emedlertid satt hos Hr Bl: ett bostonsälskap ända till kl: 12 15
 midnatt. Derunder läste jag något uti Silius Italicus.

21. THORS DAG. Klockan 9 att höra på Gubben Linsén. Det regnade, war
 mulit och rusligt. E: m: kl: 5 med Westling och Hr Bl: till Baron Rosen-
 kampf *på* det tillämnade *brölloppet*. – Först gick vigseln för sig, sedan
 rökte en pipa och njöt af de öfverflödige tractamenterne, derefter walsa- 20
 des dugtigt med bruden och de quinliga gästerne hvilka nästan allesam-
 mans woro stadsjungfrur. En rysk quadrill exequerades. Herrarne woro
 bland stadens och hela landets förnämsta män; t. ex. Dir: Tavaststjerna,
 Öfv. Intendenten Engel, Öfverste Sund, en gammal militär från Svenska
 tiden, Öfverste Krämer, en ofanteligt tjocker man, Protokollssecreterar 25
 Toll, en äkta juridisk karl, Major Cedervall, som aftagit farbror Gustaf,
 m: fl: Pastorn hette Lange, och beprisade *Moster Augustas porträtt* som
 ofantligt likt, oackadt han aldrig sett henne. Af Baron fick jag weta att
 Moster Marie skänkt familjen *ett litet fruntimmer* till. Här af kom jag
 på den ideen att räkna antalet af släktens medlemmar, hvilket jag fann 30
 utgöra 8 af manliga och 15 af quinliga könet, tillsammans 23, *stora och*
små. – Hem klockan 11.

22. FREDAG. På Linsens collegium, och derifrån på posten, hwarifrån jag
 uttog ett *bref från A: Dylhr*, med inneliggande 9 R: R: – En hiskelig sun- 35
 nanstorm rasade, hvilka verkade ett sådant vatnets stigande, att någre
 fruktade en öfversvämning i Petersburg. För min del må Neva gerna
 dränka vår allernädigste kejsare och hans garder. – Det roade mig att
 åskåda huru hafsvågorne bröto mot strandens bålverk, men det regn som

drifvit af stormen piskade mot ansigtet ådrog mig tandverk (lappri!).
E: m: för samma wäders skull, försummade jag Bonsdorfs collegium.
Westling satt här inne en stund. Herr Blank och jag drucko the hos the-
jungfrun. Der fick jag weta om min kamrats, *Finkenbergs, hastiga död* som

5

af en bröstsjukdom förorsakats, äfvensom att *Runeberg* rättvisligen fått
sig påskrifvit i Aftonbladet för sina utfall mot Beskov och Svenska poesin.
23. LÖRDAG. Up klockan 6. Jag hade haft ut mössfälla, men förgäfves.
Läste tre timmar på förmiddagen. E: m: billett till Mus: soireen. På
nationsrummen, läsande åtskilliga tidningar. Fick weta att J: Snellman
och Wilskman som i går hade examen, hade fått repuls. Kl: $\frac{1}{2}$ 7 på
soireen. Der gafs bland andra, en sång af Bellman, en dito, Ynglingen, af
Runeberg med musiken af Ehrström, en vacker quartett af Haydn, samt
sluteligen: *Slagt symphonie af Winter* med full orchester; ett så stort, så
skönt stycke torde i H.fors näppeligen förut blifvit gifvet.

10

15

24. SÖNDAG Om morgonen till *Runeberg* med ett Svenskt ämne. Resten
af förmiddagen tillbringade jag hemma. E: m: till Caffejungfrun, och
derifrån till Carl Henric Elfving. Densamme mannen, äfvensom Fält-
marschalken Schvarzberg följde mig hem, här sjöngs åtskilligt. Efter
deras bortgång, kl: $\frac{1}{2}$ 4 graserade jag efter linealn, men ändamålslost.
Kl: 6 med Herr Blank till *Baron Rosenkampff* för att tacka för sist. Drack
tu koppar the och recommenderade mig klockan $\frac{1}{2}$ 8. H: Blank hade
förut gått till Thunebergs – Skref åtskilligt ända till 11 om aftonen.

20

25

25. MÅNDAG. Försummade Linséns collegium, för den orsaken att jag jem-
te Logren skref hem, han till H: B:, jag till A: D: – Ingenting dessutom
på posten – Logren här – E: m: Köpte mig äppel – Elfving här från 6 till
8. Vi sjöngo. Roade mig med den nöjsamma Benzelius. Blott 3 timmar,
fastän flit i dag var min föresats.

30

26. TISDAG. Emot morgonen hade jag haft en outsägeligt ljuf dröm om
Mathilda och framtida sällhet, – en dröm – ja det torde en dag sedan
hoppets stjärna slocknat min *hela* sällhet bestå uti en sådan dröm.

35

F: m: på Linsens collegium. Fick hos Wasenius catalog öfver de
böcker som i morgon skola säljas – Cajus Silius Italicus – E: m: På
Bonsdorfs collegium – Att höra på den publika Ryska examen, hwarvid
jag förargade mig öfver ryssen Solovieff despotiska ryska uttal, och öfver
de examinerade hvilke som delinquenter ödmjukade sig för honom. Då
jag kom hem, war det åter Bostonparti hos Herr Blank – (Dumheter)
–. Herrarne woro här till kl: 11, hwarunder jag ej kunde läsa mer än 1
timme ifrån kl: $\frac{1}{2}$ 6 –

27. ONSDAG. Up kl: 7 – I går hade Rector Melartin blifvit officiellt utnämnd till biskop, derföre war redan i dag rectorswal, och Pipping blef wald, såsom jag i mina »Strödda bref» förutspådt. E: m: kl: 3 på bokauction å rådstugukammarn hwarest jag dröjde till 7, en half timme undantagen hwarunder jag war hos thejungfrun. Trenne böcker ropade jag in, nemligen *Erasmii Roterodami colloquia, lärobok i Franska språkets uttal och skrifning*, samt *Svenska språket i tal och skrift*. – Hemma spisade jag stekt metfurst till quällsvard – jag hade, som jag trodde, förlorat 2 R: B:co och war ledsen deröfver – inne hos Westling – 5
28. THORS DAG. Linsens collegium inhiheradt. Professorerne woro gångne för att gratulera den nye biskoppen. E: m: – Wår Madam här kl: 3 – Cajus Silius Italicus – klockan $\frac{1}{2}$ 6 om aftonen på vårt tobaksmöte. Der intogs Östring uti nationen, en deputation af 4 medlemmar, hwaribland jag den fjerde, utwaldes för att i nästa vecka *aflämna Inspectors honorarium*. En annan af två medlemmar utsågs för att tillika med deputerade från alla afdelningar *gratulera Melartin* till hans biskopsmössa. – Afdelningen beslöt ett lån af 200 R: R: – Hem, hade glömt min pipa där – Skref om afton till Bror Franz. 10
29. FREDAG. Försummade Linsens collegium för det nyssnämnda brefvets skull – Westling här inne – Kl: 10 med brefvet till Forsmännen hvilka skulle framföra detsamma – Derifrån till Logren, derifrån hem och härifrån posten hwarest *intet* fanns för min räkning. – In till Westling – E: m: På *Bonsdorffs collegium ifrån* tu till $\frac{1}{4}$ till 6 – Kl: $\frac{1}{2}$ 7 med herr Blank *till Moster Wikstedt*, hwars capten nu hemkommit – wi woro wälkomne, och trakterades med vindrufvor. Kl: 9 derifrån hem – C: I: S: höll mig en stund uppe, genom sina krångliga phraser – 25
30. LÖRDAG Klockan tio förmiddagen att höra på *Runebergs disputation*. Peuron war Respondens. Runeberg stod sig bra emot Ståhlberg och Professor Linsén. Klockan nära ett gick jag dädan, men det hade derefter warat ända till $\frac{1}{2}$ 2. Om aftonen hade Han hållit ett dugtigt Disputationskalas som jag sedan fått höra. – E: m: kl: 3 på bokauctionen som warade ända till nära 7, hwarföre jag ej brydde mig om att gå på Musikaliska soireen. – Jag handlade åtskilliga böcker, hwaribland Tawastehus slott. Hemma en stund och sedan kl: 8 att äta gröt hos mamsell Björkström, hwarvid jag betalte henne 3 B:co och thejungfrun 2: R: R: – Läste Wagner – 30

DECEMBER MÅNAD

1. ELLER FÖRSTA DECEMBER VAR EN SÖNDAG. Wäderleken som förut varit kall och klar hade i natt ändrat sig till nederbörd, så att gatorne sågo illa ut af snöslasket. Om morgonen tänkte jag gå till Runeberg, men då jag hos Staudinger fick weta att han i går aftse hållit ett dugtigt Disputationskalas, upsköt jag till morgondagen hwad som i dag ej wäl likade sig. Trapp och Dreyer spelte på f: m: här hos Herr Blank – H: Ervast här; af honom lånte jag åtskilliga böcker vid ett kort besök som jag hos honom gorde. E: m: Efter *en kopp kaffe* hos thejungfrun war jag hemma hela den öfriga dagen. – Victor Hugo är en verkelig mästare i konsten att måla fantasiens rysligaste foster, det har jag vid läsningen af: »en dödsfånges sista stunder» – insett – Nu kommer jag ihåg något, som jag förut bordt upteckna, nemligen Schillers sköna välträffande ord om en kyrkklocka: *vivos voco, mortuos plango, fulmina frango*.
2. MÅNDAG. Årsdagen af Nicolai's upstigande på tronen – Derföre pinglades hela dagen uti Ryska kyrkbjellrorne (man må wäl kalla dem bjellror) och Ryska flotten war i kyrkan, kantänka, för att, som det heter, upsända varma böner för hans majestät – Vid detta tillfälle *war jag första gången i Ryska kyrkan* och besåg dess pragt och deras ceremoniella gudstjenst – De äro begge nödwändiga för att fångsla denna kyrkas råa och efter min tanke föga religieusa bekännare – derföre har ock Grekiska kyrkoförfattningen och läran förblifwit i nästan alldeles det samma bländande skick som den fordom i Constantinopel bildade sig – Förut om morgon war jag *till Runeberg*, som erinrade mig om de 20 Rublerne – E: m: Hemma och läste Grekiska samt ritade charta öfver Palæstina. Om afton *stor illumination*, hvilken jag helt hastigt besåg på senatstorget, och blef derved lungvåt om fötterne – Åt dugtig afton af smör och hållbröd här hemma.
3. TISDAG. På Linsens collegium, der jag ej varit på en veckas tid. Läste Grekiska. Om middagen wann jag hos Björkströms 2 koppar caffe på Cuccu, hvilka smakade bra hos jungfrun – *Klockan 3 på Bonsdorffs collegium*. Detta war hans *sista* publika i denna termin – Lamekis, eller resor i jordens djup, en konstlad men ej intressesaknande bok – Flit – *Åtta* timmars arbete gjorde dagen ej alldeles onyttig –
4. ONSDAG. Förmiddagen hemma – Eft. m. från klockan $\frac{1}{2}$ 4 till $\frac{1}{2}$ 7 på bokauktion förutom en visit hos thejungfrun – Densamma (auktionen) prolongerades till nästa Lördag – Bland annat inropade jag Finlands

- allmänna tidningar för 1809–12 i afsigt att närmare lära känna öfvergångsperioden från det Svenska till det Ryska riket. De woro dyra nog för min fattiga cassa, neml. 1 Rub. 52 kopek Ryskt mynt – Vid min hemkomst fann jag en af Hr Bl. hemförd lockande roman, Abboten af W. Scott, men: »fly frestelsen», tänkte jag, satte den afsides läste i 2½ timme 5
bättre saker, och sedermera Romanen på säng – (6 Timmars arbete)
5. THORS DAG. På *Linsens collegium*. Grekiska äfvensom Cajus Silius Italicus. E: m: klockan fem på nations *tobaksmöte*. Derstädes besågos åtskilliga franska böcker dem Nervander hitskickat, hvaribland Une et mille nuits – Wid hemkomsten satt här ett *bostonsällskap* – drack the – Herrarne 10
flyttade ut i yttre rummet – klockan 12 lade jag mig lemnande dem att spela i fred och ro.
6. FREDAG om natten war jag åtskilliga gånger vaken, och hörde dem allt ännu spela – Morgonen kom, de suto vid spelbordet – Jag war på *Linsens collegium*, vid hemkomsten därifrån voro de quar, det blef middag, jag 15
war att äta, och fann dem vid återkomsten ännu vid sitt kära bord – Jag stängde in mig och läste, helt led det spelandet – Klockan blef 4, jag war till Logren, *allt suto de quar*, hon blef 5 och sluteligen 6 innan de tröttnade – Då hade de spelt *ett dygn oafbrutet*, utom en kort måltid – Herr Blank sade sedan att det war det längsta han någonsin spelt och 20
kommer att spela – I dag erhållit ett bref af Mamma, recommenderadt med 25. R: R: – Föga Stockholmsnyheter –
7. LÖRDAG. Läste Linsens Disputation (om jag så will kalla Tibulli Elegier) framför brasan – Middag spisade jag nu, pour variation, *hemma*. Densammas beståndsdelar utgjordes af färskt hålbrod, smör och mjölk 25
(en sålunda benämnd vattenblanda). – E: m: klockan tre på *bokauction*, hvilken i dag slutades – en poliskusk ropade in Eric XV af Beskov – Medaljer och mynt såldes – till thejungfrun – skorstenseld hos Etholens – inropade twenne riksdagsmän för 10 kopek – Blef skinnad i Etholens boda wid invexlingen af 20 Rubel (de viste att man näppeligen kunde få 30
på andra ställen, och höjde derföre till 42 f per Rubel). Med Dominus Blank till *Björkströms att spisa afton* – Tolleson –
8. SÖNDAG Up kl: ½ 7 – Enligt instruction klädde jag mig swart, och gick till Ståhlberg för att deltaga i den deputation som skulle lemna Afdelningens honorarium åt vår dugtiga Inspector, Professor Hällström – 35
Blef förpassad till P: Ervast till slaget 10 – Till Runeberg, åt hwilken jag betalte 20 Rubel, återstoden af hyran för Fortepianot – Han emottog ej de 5 Rubel hvilka jag bjöd honom för ämneskrifningen – Derifrån till

- Ervast – Wi gjorde oss den förhoppning att inspectorn ej skulle emottaga penningarne, i hwilket fall större delen af den ansenliga summan (500 R: B:co) skulle användas till understöd åt en skomakare i Wasa wid namn Westerlund hwilken skall äga en högst utomordentelig fallenhet
- 5 för rita, ja i den grad att han ur minnet kan träffande aftaga en person, hwilket endast få af de största målare kunnat – Men våra luftslott ramlade wid Inspectorns tacksamma emottagande af penningarne, hvilka, efter Ståhlbergs yttrande skulle användas till julklapper åt de små – E: m: stor maskerad uti det nya societets huset, hwilken jag dock ej bivistade –
- 10 Arbetade ifrigt – Alexanders dödsdag. Hur har jag kunnat glömma det!
9. MÅNDAG. Erhöll Schotts theologie. – Bref af Henric Backman – Sades att Baron skulle resa i Måndag – Läste dugtigt – E: m: Föga märkwärdig – Jag förde min klocka till urmakarn – Elfving hade anmält sig till studentexamen –
- 15 10. TISDAG. Schotts theologie hela dagen – Baron reser redan i Lördag – 8½ timme – utsatte min anmälan till Thorsdagen –
11. ONSDAG. 9½ timme – Förmiddagen inne – i natt hade det frusit och snögat, så att nu war temmeligen godt slädföre – Inne hos Elfving som hade brottom till sin examen – Tog miste om middagstimmen – E: m: kl: 6 att utlösa de böcker jag på bokauctionen inropat – hemma sedan – satt up till klockan 1 –
- 20 12. THORS DAG. In nomine domini gick jag klockan 8 till Frosterus för att anmäla mig. Men den gången war det förgäfvnes, han war redan ute – Läste ifrigt på förmiddagen. E: m: klockan ½ 5 åter till Frosterus; nu träffade jag honom – »Min goda herr Topelius, sade han, jag kan verkligen ej i denna termin numera ge någon sådan examen, åt twenne andra som äfven anmält sig till Stora Theologie examen har jag nödgats gifva samma swar. Dertill har jag några andra examina, och äfven några viktiga papper att genomse. Om herrn komme i början af nästa termin» – Hwad war att göra; jag
- 25 recommenderte mig, och gick ledsen bort – Sålunda har jag tagit felt om målet för mitt sträfvande denna termin, och allt mitt arbete är onyttigt vordet! – Fiat voluntas tua! – – Hem, sedan till thejungfrun, derifrån till Elfving, som i morgon hafver studentexamen. Han war bekymrad – Mätte det gå wäl – Med honom hem till mig, sedan att höra på denna dagens studentex. utslag – Högman fick 8 röster – Westling härinne –
- 30 13 FREDAG En verksam dag, hwaraf 9 tiondedelar uptogos till bestyr och språng. 1:mo Till baron Rosenkampff, klockan ½ 9 men han war ej hem – 2:o Till vår prorector, Professor Ursin, som bad mig komma
- 35

- på Rectors canzelliet – Hem emellan, ty jag höll på att frysa öronen af mig – 3:o tvenne gånger att söka Magister Ståhlberg, wår curator, vergebens – 4:o På rectors canzliet, der jag anmälde min bortresa – hörde på philosophie candidatexamen – 5:o På posten hwarest jag uttog ett brev från A: Dyhr; deruti blef jag, nulla mea culpa, beskyld för owett emot berörde kamrat – 6:o Andra gången, klockan 1 åter till Rosenkampf som nu war hemma – *Lånte af honom 30 RD: B:co till necessaria* (hwad säger Mamma derom?). Hem och spisade smör bröd och mjölk till middag – 7:o En utfart, klockan 3 till Öller, Wasenius och Lilius – 8:vo klockan 4 till *Moster Wikstedt* på afsked; der satt jag en stund, och fick lof på ett par utanstöflor – 9:no derifrån till Runebergs på afskedsvisite – Ingen annan än Mamselln war hemma, och med henne discurerade jag en stund – 10:mo till Palmquist, att höra efter en hwit vest, men det fans ej – Och ändteligen 11:mo ut till urmakarn, och att köpa handskar – På den resan fick jag weta att *Elfving gått igenom med 11 röster* – Han var aldeles utom sig af glädje – Petterson med 9 – Satt sedan up, skref och rangerade.
- 14 LÖRDAG. Up klockan $\frac{1}{2}$ 7 – ut i staden, till Wasenius, m: fl: att reglera mina affärer – packade in – Öller – klockan $\frac{1}{2}$ 11 med Herr Blank till Herr Baron Rosenkampf – – frukostmiddag och ett glas vin – Klockan 12 middagen *afreste för 2 gången från Helsingfors* – Körde trenne gånger ikull, hwarvid Barons tobakspung förlorades – togo klockan 10 nattquarter på *Njuhala* i Vichtis – I dag rest igenom Helsinge, Esbo, Vichtis, 6 mil –
- 15 SÖNDAG Baron på ett besök i granskapet hos sin swägerska – Dit – Middag klockan 5 eftermiddagen (?) a la France – Vi körde engång ikull om jag mins rätt – jag dels sofde, dels rökte, dels åt lakrits eller talte med Baron som war mycket munter, och god – Nattquarter på *Kauhanoja* i Loimijoki efter en dagresa af $10\frac{1}{2}$ mil – drucko the klockan 10 – I dag har resan fortfarit igenom Lojo, Somero och Tammela –
16. MÅNDAG Wårt nattquarter hade warit litet otrefligt – Afrest klockan 7 på morgonen – klockan $\frac{1}{2}$ 10–12 hos Capellanen Grönholm i Loimijoki – punsch och en god frukost – – Sedermera middag klockan 5 – Nattquarter på *Yli Pörvä* i Kumo klockan 9 aftonen – Läste Agda till slut – Godt ställe – the – I dag genom Loimijoki, Hvittis och Kumo –
17. TISDAG Vid Haistila der Baron tänkte fara öfver Kumo elf, war isen swag och betäckt af flödwatten – fördenskull woro wi tvungne att taga en omväg genom Björneborg – I denna stad dröjde wi en och en half timme, under hwilken tid spisades frukost (a la France) – Lät köpa

lakriz – Kl: ½ 1 ankommo till *Baron Rosenkampffs egendom, Sonnes*, Suoniemi en mil från Björneborg där han ämnar dröja litet – (i dag genom Kumo och Ulfsby) – Dugtig middag – ut att bese ägorne – the om aftonen – läste Klio på säng –

- 5 18. ONSDAG Hela dagen allt ännu på Sonnes – Större delen af min tid tillbragte jag läsande Finlands almäna tidningar för år 1812 – Om afton hade baron kalas för sina landbönder – Dervid drack jag the, och rökte några pipor –
- 10 19. THORS DAG Morgonen klockan 10 afreste från Sonnes – Strax på eftermiddagen kommo vi i Wasa län – Wädret war blidt och wackert – järnstängerne på slädan afbrötos – Wi lågo på Träskvik i Lappfjerd, ett skönt ställe – Jag hörde wargar tjuta – (genom Ulfsby, Sastmola och Lappfjerd)
- 15 20. FREDAG. Slädstängerne hade under natten blifvit lagade – Wi åto på Elpe eller Pielax i Nerpes – der war en utmärkt wacker bondflicka – Wi reste i dag genom Lappfjerd Nerpes, Malax, Mustasaari och *Wasa stad* – Till denna sistnämnda kommo wi klockan ½ 8 aftonen – Wi åkte in på societeten, och spisade afton der – Jag träffade Flander – Förut äfven Edward Höckert – Kl: 9 åter derifrån, och togo nattquarter på Martois i Mustasaari – Mycket trångt rum – Sigward Kruses bröllop – Vid denna
- 20 tid i morgon, hem.
21. LÖRDAG. 1833. Ut på resan klockan 7 – Det gick med god fart genom Mustasaari Lillkyro, Wöro och sluteligen Ny Carleby socknar – klockan ½ 4 eftermiddagen *ankommo wi till Ny Carleby stad* efter en veckas resa – In till morfar – Bruden, Moster Augusta låg illa sjuk – Hem – Fru Brunström nästan för döden – Caffé – Hemma sedermera *här på Kudnis* (der jag nu befinner mig) hela aftonen – Packade ur kappsäcken –
- 25 22. SÖNDAG Om förmiddagen i *kyrkan* på läctern, hörde på Neuman och Moster Augustas 3 lysning – Baron Rosenkampf, Morbror Gustaf och Tant Emelie här på e: m: Sedermera klockan sju till staden, till morfar, Calamniuses och Lithens der jag spelte koriza – Henric Backman samme respectable dugtige poike som förr i verlden – Albert Dyhr et broder Nyberg i det närmaste de samme –
- 30 23. MÅNDAG. Om jag mins rätt woro wi hemma hela dagen. (Jag har väl kunnat litet glömma mina dagboks materialier, det är nu Nyårsdagen som jag skrifver detta.) Notification om dans i Jacobstad annan dag jul – Bastu härhemma om aftonen – Albert Dyhr, brefbärare – Föranstaltade om lanternor – Emottog några rader af Mathilda som svar på mitt vågstycke och som ett bevis att hon ej ogillat det. Goda Thilda du
- 35

- förblifver dig lik äfven som bildad i stora världen, du synes i ett troget hjerta bevara det barnliga trohetslöfte vi omedvetande svuro hvarandra sista dagen jag såg dig, Gud ske lof jag har hållit mitt –
- 24 DECEMBER 1833. JULAFTONS-DAG – Erhöll 2 lanternor och oljade dem – Stänger anskaffades – Dagen war mulen och litet snögig – Bjudning till Morfar – E: m: de få julklapper Mamma och jag hade att gifwa woro snart inlackade – Uptände och uphissade mina *lanternor* – 8 stycken andra syntes i staden, och 3 uti kringliggande trakter – Summa 13 – Till morfar – The – Med Hindric Backman att spatsera förbi Lithéns – Till bords – *Julklapper* – Henric Backmans docka – Jag erhöll 3, en portefeuille af Baron von Rosenkamppf, ett västtyg jemte penknif, samt ny mössa, väst och dylikt – Om jag hade Fortunats önskehatt så stode jag nu i afton nedanför Backmans fönster i Stockholm för att heldst få se en skymt af *henne*. Hem klockan 11 aftonen, och *sälunda* förfliöt denna jul-afton, väl bättre än den förra, men ej på långt när så treflig som fordom –
- 25 DECEMBER 1833. ÅRET ETTUSENDEÅTTAHUNDRADETRETTIO-TRE'S JULDAG. Morgonen voro mina lanternor uppe – *I ottensången* klockan $\frac{1}{2}$ 7 – Hem åter – Tant Emeli här – påtänkt resa till Haralden – Bjudna på Middag till morfar, men voro ej – Klockan 5 Dit – Uppe hos Hindric, och såg på Koriza – Från klockan sju till klockan åtta (en visa) – Albert Dyhr – Hem – Spelte Sophies nya noter – Albert Dyhr vore henne ej värdig. –
- 26 DECEMBER 1833. ANNAN DAG JUL ELLER STEPHANI DAG – Ochså bättre än förra årets, men ej heller sådan som för 3 år sedan – Förmiddagen hemma – Fru Brunström sades wara på bätringen – På middag till Morbror Gustaf, som war hastigt blefven sjuk – Lithens fruntimmer (nemligen Moster et Rosalie) jemte Calamniuses dito dersammastädes – Ut 2 gånger att åka, först med Sophie Backman, A. H. Backman och syster, sedan med Rosalie Lithén, J: Calamnius och syster – Jag slog Rosalie med pisen i ansigtet – Månförmörkelse – Lånte slaget vid Marignano – Afton derstädes –
27. FREDAG Hemma hela dagen; fångade ett lefwande möss – bref från Uleåborg – i ordningstälde för de wäntade kärkomna gästerne från Uleåborg – Marignano –
28. LÖRDAG Morbror Gustaf frisk åter – fångade 2 lefwande möss åt Sophie – Om afton med Mamma till morfar, till Hindric och rökte en pipa – Snart derefter till Lithéns, drack the, såg på den konstiga eldmaschin, och resonnerade. Carl Joseph Collander – Königsberg – Mamma, sedan

Hindric äfven dit – Fortunats pung och önskehatt jemte Marignano om *aftonen*

29. SÖNDAG Ponerades att Farbror Gustaf i dag reser från Uleåborg – Sophies möss hade om natten slagits hwarvid det ena blifvit på platsen och sedan nedgräfdes i sanden af det segrande, hwilken dock sedan till rättvist straff för sin illgerning öfverlemnades till pris åt Mosse – E: m: Tillverkade en liten lanterna helt a propos – Mamma och syster hade föresatt sig att genomvaka *natten i hvilket lofliga beslut jag med nöje deltog. – För att utestänga Morpheus begagnades caffe med fördel som försvarsverk – Som reserv användes Fortunats pung och önskehatt. Läger man här till en och annan munter visa jemte det trägna arbete fruntimmerne* hade, så skall man ej finna det otroligt att vi ända till klockan öfver 3 afhöllo den hotande fienden –

30. MÅNDAG. Gräselig brådska för Sophie och Mamma – Sanningen att säga, har jag glömt bort mina dagbokshemligheter för dessa dagar, och för att nu skrifwa något, will jag påstå att wi nu ej ha den sista December, som några törhända skulle förmoda *emedan denna månad onekeligen hafver trettioen dagar. Annons om nyårsdagens dans hos Aspegrens.*

31. ATT WI HA SISTA DAGEN PÅ VÅRT GAMLA ÅR 1833 har jag äran förkunna. Den war till sin quantite som medlem i veckan betraktad, en *Tisdag*. Wi wäntade Farbror Gustaf och Moster Mari jemte Cousin Sophie hit i afton, men förgäfves – E: m: klockan 5 med Mamma till morfar, och der en stund – Hem – lanternorne uppe – Stöpte – Å min del ett benrangel (!???) – Afskedsmelodi för vårt gamla flyende år som i rippet drager sista andetaget – Hurra! – Lefver jag eller wi alla nästa nyår? Om jag kan, skall jag skrifwa det inom följande parentes, hwarom – inte, så hoppas jag någon annan will wara af den godheten: (Vi lefde alla, utom morfar.)

Chiffer: (Qui intelligat, legat, den som det förstår läse det) – –

Om dessa papper en gång falla i dina händer min Mathilda så må du gerna ögna den igenom oaktadt de egenteligen äro för mig sjelf äm

Tiden är ännu ej kommen.

NyCarleby, Kudnis, den 3 Julii 1834.

Ynglingen:

Gubbe! du der med det grånade skägg och de kolswarta wingar
Ryck mig ej än med dig bort: ungdomen följer mig ej.

Tiden.

5

Vid examensbrådskan i början och Medio af December 1833.

Tre frågor som i morgon, precis vid denna tid förmodeligen kunna besvaras:

1:mo: Får jag Præstera stora theologie examen?

2:do: Har jag att hoppas framgång?

3:io: Har jag att befara repuls?

10

Helsingfors d: 12 December 1833, klockan 4 eftermiddagen.

Helsingfors den 13 December: frågorna besvaras ej efter önskan: den första
med *Nej* och de andra naturligtvis och följakteligen likaså –

I Sommar skall jag värma detta ställe öfver glödande kol –

Trohet, mannens ära –

15

JOURNAL

För

JANUARI, FEBRUARI,
MARTII OCH APRILL
MÅNADER
AF ÅRET 1834.

7 Häftet.

Zachris Topelius

JANUARI MÅNAD.

1 JANUARI ÅR 1834. NYÅRS DAG. ONS DAG. Wädret war kallt och klart.

F: m: Ute på nyårs visiter, efter att ha warit i kyrkan. Till Lithens, Bergers, Borgmästarns, Morbror Gustaf, Svahns och Fru Brunström – Emottog här på Kudnis åtskilliga – E: m: på public dans, tillstånd hos Aspegrens – anträffade derstädes många gubbar – roligt nog – hem klockan 3 om morgonen.

Gifve Gud att detta gryende år måtte se henne lycklig och må hoppet ännu en gång genom åsynen af henne fastare stärka mig i pröfningens svåra kamp.

2. THORS DAG. Wäntade hela dagen förgäfves på vårt Uleåborgs främmande. – Läste Fortunatus Pung – Ritade för Syster Sophies räkning – Möss –

3. FREDAG. Erhölls bref att vårt främmande ej skulle komma – Johanna Calamnius hela dagen hos oss – Albert Dyhr äfven en stund på f: m: – Sedan emot aftonen broder Henric Backman – Wi sjöngo och musicerade – Att åka till och med H: B: omkring staden – Dessutom inne hos Calamniuses – Mamma till kl: 12 på bestyr hos Turdins –

4 JANUARI 1834. LÖRDAG. Märkwärdig genom ett ägta förbund, hwars like NyCarleby stads annaler näppeligen torde kunna upvisa – – Gissa hwem som kl: 3 om morgonen störde våra ljufva drömmar? Moster Marie, Faster Lisett och lilla Cousin Sophie från Uleåborg öfverraskade oss angenämt – De hade rest genom nätterne – Doppade caffe – Sof åter en blund – Baron och Morbror Gustaf här – Moster Lithen från G: Carleby äfven här – Förmiddagen aflopp i stillhet – E: m: klockan 7 på brölloppet – Kamrater – – – – – Jag Augusta Johanna Turdin, tager dig Carl Rosenkampff till min ägta make, att älska dig i nöd och lust. – Det är knutit, oåterkalleligen ouplösligt knutit – – – – – Dans – Hindric, vis a vis för hela afton – – Broder Essen – Walsade för häftigt, hwilket skadade min ännu ömtåliga bröst constitution – Hem klockan nära 4 morgonen – Innan dess blef bruden utdansad; högt lyftade hon sin myrtenkrona af hufvudet, ögonen förbundos, ringdansen blef hvirflande och snabb, handen föll och Rosalie Lithén bar på sitt hufvud Hymens symbol – Sålunda passerade denna vigtiga afton, som hos mången förnäm och wacker speculant måtte förorsakat mauvaise humeur.

5. SÖNDAG. Den såkallade dagen efter brölloppet. Bjudna på middag till Turdins – De nygifva wid godt humeur, hwilket naturligtvis gäller för ett

godt omen – »Glödande som Frejas kinder, Tittar rosen ur sin knopp»
 & cet: – Uppe i Hindrics kammare och rökte – Koriza – Afton äfven hos
 Turdins – Wasastjerna wid så godt lynne att han upppassade fruntimmer-
 ne wid bordet – Hem – Beslut ang: morgondagens dans – Lanternor
 5 uppe nu om trettondags afton –

6. MÅNDAG. TRETTONDEDAG JUL. Bjudne på the dans och soupé hos
 Morbror Gustaf – Middag hos morfars – Uppe i Hindrics kammare
 ända till kl. 6 – Calle Backman – Discurerade om mångahanda – Inne
 till danssällskapet som war ganska talrikt – Ungdomen begynte med ifver
 10 sitt nöje, och de äldre sin conversation, sitt punschglas och trädkarl;
 jag förblef neutral och betraktade owerksam utan särdeles intresse de
 hvimlande paren – □ August von Essen, värdige broder i känslor och
 tänkesätt! – Således förändrar du din banas syftemål blott derföre; det
 är ett stort offer du hembär vorbey damitt – Herrarne (de gamle blott)
 15 dansade sedermera en minuett – Hem kl: 12, spelte »slädfarten» och
 gick lugn up till min ensamna kammare.

7. TISDAG. Förflöt utan något kalas, hemma på Kudnis – Donner Wetter!
 – bra, Gudskelof –

8. ONSDAG. Middag hos oss för familjen – Lithéns, Turdins, de nygif-
 20 ta, Calamniuses, Bergers Mamsell Sahlbom och A: H: Backman – H:
 Backman förvägrade oss den äran – På eft: midd. spelte de äldre sitt
 boston eller sin trädkarl. De yngre dansade en sällskapsquadrill, dito
 wals och dito masurka – Sedermera sjöngs: Cucu, Hör sjöman Lisken
 sade, den döende polacken, m: fl. – Min sköna Polska segersång, den
 25 jag i H:fors afskref blef mycket omtyckt – Aftonmåltid – Lanternor –
 De foro bort – Aldrig aldrig glömmet jag en vinterafton för 3 år sedan
 då Mathilda med barnslig välvillig godhet vid en resa till staden slog
 sin kappa omkring mig och tryckte mig mot sitt hjerta till skydd emot
 kölden. Hvilka ögonblick!

9. THORS DAG The dans och soupé hos Lithéns. Dit klockan ½ 7 – Eldsken
 på himmeln – Dansade 2 quadriller och 1 Poutpourie – trefligt nog –
 Mat – Otto Snellman så öfverlycklig, det är så öfverfull att han skrott-
 30 ade beständigt – »Levelius sir smågubbar», sade C. Stenroth – den
 utpekade blef stött; »nå, nå, du och jag!» sade Stenroth för att försona
 honom – Hem, och uppe på min kammare – Chifferskrift –

10. FREDAG. Hemma hela dagen, utom en liten utfart till skräddar Grön-
 quist – Tant Rosenkampff spisade middag hos oss – Fru Brunström på
 bätringen – Läste Svenskarne i Prag –

11. LÖRDAG. E: m: herrskapet på wisiter; jag till Broder Hindric, och sedan med honom till Calamniuses – Josephinas födelsedag – Hon spelte Guitarr – Då kom dit en officer, en finsk Rysse. (donner wetter! de stå i mina ögon under de verkeliga Ryssarne) – Han obligerte la mademoiselle att sjunga och spela – Afton hos morfar – Tamme faan, sade morfar, var icke di Ryssarna här utmärkt hyggliga karlar – Genom herr Johan Enquists förvällande öfverskölgde en syndafloed af swagdricka det Turdinska grändkammargolfvet – Kudnis – 5
12. SÖNDAG Om morgonen H: B: och A: D: uppe hos mig och rökte en pipa – Öfverenskommelse för eftermiddagen – Till middag hos morfar – E: m: kl: $\frac{1}{2}$ 4 med H: B: och A: D: till broder Franz Julius Cederman – Logren, Stenroth et C: Backman – Forsbacka – Toddy – Der till klockan $\frac{1}{2}$ 9 – Henric Backmans förtroende gläder mig $\square$ – Afton hos morfar – Om August Riska – 10
13. MÅNDAG. TJUGONDE DAG JUL – Wi hade amper köld – Om aftonen hos morbror Gustaf på the och liten soupé – N: B: a la famille seul – 15
- 14 JANUARI 1834: MIN SEXTONDE FÖDELSEDAG. TISDAG. Klockan $\frac{1}{2}$ 7 om morgonen, i skarp köld, infann sig broder Hindric Backman, för att gratulera mig; det war ett heroiskt wänksapsprof – Äfven mina inrikes (det är inom huset vistande) anförwandter och wänner glömde ej sina lyckönskningar. – E: m: Hit Turdins, och de nygifta – Apropos! I dag morgons uptäcktes af våra drängar en betydlig stöld ifrån I: Lindquists waruförråder – Morbror Gustaf och jag åkte af och an till en ria wid andra kampen som war tjufgömsället. Frill Hendric, den sannolika gerningsmannen – Erhöll som present den ena af pappas stora sjöskumpipor – Till i morgon war resan utsatt men bestormad af Fruntimmernes enträgna böner nödgades min nådige morbror gifwa oss ännu en dag – Chifferconcept. – Hindric gjorde mig nu ej den äran – »Och så jag har warit femton år» – »Wid sexton års ålder på fjällen jag sprang, Och såg i den blånande graf, Mig tycktes så ljuflig war böljornes klang, Der de gå i det stormande haf» o. s. v. 20 25
15. JANUARI. ONSDAG. Rangerade affairer – FortePiano – Bravo! nu lyckeligen öfverståndet – Om aftonen till Calamniuses – the och bischoff – – Till Albert Dyhr och Collander, hos hwilken Henric Backman och jag drucko några gläschen gute wein – Nyheter: af Henric Backman: han hoppas få i sällskap med Meyer resa genom H:fors till Petersburg och Deutschland – af Rosalie Lithen; hon hoppas det Mathilda i sällskap med Fru Backman i sommar torde hithemkomma – Minnesbok – Min 35

kam förlorad – Spelte Forte Piano – Ingen enda sorgelig tanke upsteg uti mig denna afton, den sista under denna min korta vistelsetid hemma – Up på min kammare – Satt uppe till klockan tre och skref till Mathilda anm: se min chifferannotationsbok –

- 5 16. THORS DAG. Den bestämda afresans dag, en sorgedag för Moster Augusta – Up kl: 7 – Rangerade affärer – Till staden och Turdins, kl: 10 f: m: – Der war familjen församlad – Frukostmiddag med Champagne – Broder Henric Backman – A rewoir ma cher mer ma bonne seur, mes bonnes cousins, – donner wetter, franska språket är annars ej mitt favoritstudium – Jag åkte i samma Kojoräki, hwarmed jag hitkom i
- 10 sällskap med baron, nu i sällskap med jungfrun wälädla och dygderika B: St. Damlin, gemenligen jungfru Cristin benämd – Denna vår första resedag hunno wi 8 mil, och lågo uti Lappo, på samma ställe der Logren och jag sistledne höst logerade – Quällsward –
- 15 17. FREDAG. Kall och stormig wäderlek. *Från Lappo till Wirdois* – Wi fingo ofta och länge wänta på hästar. – Rummen woro ganska kalla –
18. LÖRDAG. *Från Wirdois till Kangasala* – Bättre wäder än i går, men det yrde och blåste ändock något – Wi hade så när råkat uti en arger klämma på en gästgifwargård hwarifrån Baron farit förut, och glömt
- 20 skutspenningarne – Klockan 11 om aftonen till Leutnanten Faworin på Wägsjö gård – Klockan ½ 2 till hwila – En god dröm på detta ställe, der jag ej förut legat.
19. SÖNDAG. Presenterad för frun i huset – Frukostmiddag, och afreste klockan 1 middagen. Ganska wackert och blidt wäder, hwarföre jag
- 25 ibland satt utanföre. Baron 2 håll med mig – ankommo till Tawastehus efter en dagsresa af 6 mil. Åkte in till Leutnanten Munk, äfven en af min morbrors subordinerade. Utmärkt hygglig familje – Quällsward – Plan att resa redan kl: 9 i morgon, hwilket fägnade mig – Wäl bewäpnad –
- 30 anm: Hwarje infödd Tawastlänninge kan man wid första ögnakastet igenkänna – Hos dem är det yttre, och till en del det inre så äkta Finskt att det är glädjande att se; ty jag föreställer mig våra gamle obändige Hämäläiset som skaffade Birger Jarl så mycket att göra måste, oberäk-
- 35 nadt den skillnad som culturen verkat, hafva sett alldeles så ut som dessa. Derföre tycker jag om dem, ehuru jag vid de få tillfällen jag haft att bedömma deras caractere, tyckt dem wara något krypande; föröfrigt tjenstaktige och mycket hyggligare mot resande än Åbo läns och Österbottens bönder. Äfven Tawastländskorne hafva sina äkta Finska, till en del wackra drag, men efter mitt tycke deremot föga af de mildare

- quinliga som pryda vår Österbotniska – mera försvenskade Damer.
Nog härom –
20. MÅNDAG. Efter intagen frukost afreste wi klockan $\frac{1}{2}$ 10 – Wädret war blidt och wackert, föret ypperligt; därför satt jag ute hela dagen. Det gick raskt. På mindre än 12 timmar åkte wi tolf mil hwarunder intogs en måltid som drog mer än en timme ut på tiden – *Ankommo klock. $\frac{1}{4}$ till 10 till Helsingfors*, jag för tredje gången – The hos Min Friherrliga Morbror. Derefter hem till mitt gamla logi, träffade Herr Blank och fann allt som förr –
21. TISDAG. I reshabit till salutorget efter forman, och sedan till min Friherrliga morbror, eller R; som jag hädanefter vill beteckna honom; derifrån fick jag mina saker, och packade ur. Wid min hemkomst fann jag hos herr Blank, hans Fransyska maitre de langue, en f: d: Svensk leutnant, wid namn Robsam. – Rökte med wälbehag min pipa. – Klockan 1 på middag hos R: – rätt trefligt – Kl: 3 a 5 på Bonsdorffs collegium som ej war särdeles intressant – Där träffade jag några kamrater – Hemma föröfrigt –
22. ONSDAG. Pass på! Nu börjar åter mitt Academiska lif, med sina nöjen och wedermödor – Klockan $\frac{1}{2}$ 9 om morgonen anmälde jag min hitkomst hos *Rector Pipping*. Derefter till Curatorn, Magister Ståhlberg, som beklagade sig att så få Österbotningar ännu inkommit. – Middag – Tant Augusta hade redan haft cour på förmiddagen. – Till nationsrummen för att inlemna Thorild, men der war kein mensch – Hos thejungfrun – Herr Johan Öller här – Rangerade affärer –
23. THORS DAG PAPPAS DÖDS DAG. Ruskigt wäder – På *Linsens collegium*; han hade fått långt försprång uti sin Silius. – Upphandlade åtskilliga nödtorftiga saker – – Ett spelparthie här hos Herr Blank – Skref hem – Läste Silius –
24. FREDAG På Linsens collegium, och sedan på posten – åter elakt wäder – Tant war bjuden på soupé i afton – hörde tidningar – Här war ett litet *thésällskap*: Robsam, Thuneberg och Platen – herrarne berättade fordna bedrifter – – Sedermera att äta quällsward hos Thuneberg.
25. LÖRDAG. Klockan 11 på förmidd. anmälde jag mig hos Lector Otta såsom den der önskade lära fåkta och begagna gymnastiquen. Tidningar hos R-s – Läste Noveller och saker – Kl: $\frac{1}{2}$ 6 till kronhagen, och derifrån till R-s, der jag satt till kl. öfver 8, drack the med smörgås och afhörde »den siste Abenceragen».
26. SÖNDAG Hem hela förmiddagen – Robsam här och sökte Dominus Blank – Till R:s – Fororna wäntades med otålighet – Piquenique i afton,

men jag försummade densamma – Platen och Enebom här en stund
– Saknade en Wörtbrödsbaka –

27. MÅNDAG. På Linsens collegium – Intet bref på posten – Läste Jonathan Oldbuck och Cajus Silius Italicus – Conspiracy mellan Blank och mig
5 emot madamen – Försummade Bonsdorff – Till thejungfrun – Chiffer anteckn.bok –
28. TISDAG. CARLSDAG, och tillika marknad här i Helsingfors – Att gratulera min morbror; i samma afsigt till Öfverstleutnant Thuneberg – ut på marknaden – – Köpte 2 pipskaft – En gosse blef öfverkörd – E: m:
10 Ut på en promenad nu åter – □ ha, I Ryssar, ned med er! – lif och egendom såge jag med glädje stryka, blott vårt land blefve quitt den h-s affödan som slaflandet i öster spyr ut öfver oss – – – – –
15 Disputerade om 5 kopek med en tjurhufvad Wiborgska – Oräkneliga glädjenymphher ströfvade kring gatorne; (de borde utrotas med eld och swärd) – Fru Falck; en illa berycktad tracteurska från Åbo, hade nu åter god marknad; hos henne ha nu nästan hela veckan roiwande studenter (!) genomwakat nätterne, spelt cucu och warit fulla. Hwilket lif! Herr Blank åt middag hos Baron –
29. ONSDAG. *Andra marknadsdagen*, på hwilken jag ej med min fot beträdde
20 Senatstorget. Forbönderna med sina lass hade ankommit – Hela aftonen hemma, dels skref jag bref, dels läste åtskilliga böcker –
30. THORS DAG. Linsens collegium blef försummadt för bref bestyr – Karl-
arne reste dock ej i dag, emedan det snögat starkt och föret war tungt – På bestyr med Tant R-s commissioner – Uttog 5 häft. af Läsebibliotheket
25 för *Rosalie Lithéns* räkning – Cajus Silius Italicus – *Tobaksmöte* –
31. FREDAG. SISTA JANUARI 1834. War als ingen märkwärdig dag –
Intet bref på Posten. Jag försummade fataljerne, så att mitt eller mina
bref lemnade, ty karlarne hade rest då jag kom till R-s – På Linsens
collegium, men Bonsdorfs försummade jag på eftermiddagen – Jag har
30 så när glömt att redan i Onsdags hade wi *förafskedat* den gamla madamen och tagit en annan –

Denna månad äger 9 tecknade dagar, hwaribland 1 dubbelt tecknad –

FESTLIG.

FEBRUARIUS.

1. LÖRDAG. Förmiddagen: såg på Ottas fåktkonster. – Uphandlade åtskilligt
– Till R–ff. Dit hade kommit Leutnanterne Munk och Favorin, hvilka
bägge jag hade att tacka för sist – – Fortepianot derstädes stämde af
Faworin – Om afton läste jag Ovidius och spisade sedan risgrynsgröt 5
hos Mamsell Björkström –
2. SÖNDAG. F: m: Spatserade upp till kronhagen, och lemnade Rosalie
Lithens bref till fru Weurlander. Det hade legat ibland några papper, så
att jag, till min stora förtret hittills glömt detsamma. Om aftonen war
det piquenique, som war mycket besökt, men jag satt på min kammare 10
tout seul – Förunderliga tankebilder genomkorsade mitt hufvud, jag
fruktade mig sjelf likasom en som har ondt samwete; och dock viste
jag af intet synnerligt. Det lär nu engång ligga i naturens ordning att en
hwar har sin mörka stund –
3. MÅNDAG. På Linsens collegium. På Posten lemnade jag nu in mitt bref 15
till Mamma och d:o till H: B: – Af Tant Augusta fick jag en liten lapp
af Mamma. Börsbal uti Stockholm, nyårsdagen – Sökte förgäfves träf-
fa Thuring – Det tyckes wara ett rättvist straff för mitt slarfveri med
Majkalasets liquidering, att ingenting i läsväg will lyckas för mig förr
den skulden blifvit reglerad – I dag tänkte jag börja med min examen 20
– omöjligt! lust och håg sweko mig – Nej, sådant duger inte; man *kan*
hwad man alfwarligt *will*, men fattas wilja håg och lust – släng då boken
under bänken – das ist meine bedenken.
4. TISDAG. På Linsens collegium; med hwarje vecka får han allt mera
försprång uti sin Silius – Schillers sköna »Kleinere gedichte» af West- 25
ling – Äfven i dag lemnade examensstudierne å sido; dock hann jag
45 verser uti Silius Italicus – – På *Bonsdorffs collegium*, som war föga
interess. Planer att laborera i chemien – Kostelig måltid här hemma
med god mjölk – Ren –
5. ONSDAG Kallad till *curatorswal* – Till R–s – Försummade om e. m. 30
Meyers i dag påbegynta bokauction – Kl. ½ 5 till nationsrummen, dit
vår Inspector, Professor Hällström sedermera anlande – Voterings-
sedlarne lades uti en hatt och wid deras upläsande befans *Mag: Snellman*
hafva fått en betydlig pluralitet af röster nemligen 35, och af de andre
pretendenterne fingo *Mag: Heikell* – 11, *Mag. Runeberg* – 9, *Mag. Borg* – 4, 35
Mag: Ahlstubbe – 2 och Lector *Keckman* 1 röst. För *Snellman* hade jag
woterat – Han förtjenar sitt curatorsembete både genom sina förtjenster

till afdelningens bästa och genom sin fasthet och grundsatser hwilka efter hwad jag kunnat märka äro helt och hållet i min smak – Fälde min klocka i golfvet –

- 5 6. THORS DAG. På Linsens collegium och med min klocka till urmakarn – den bleflagad inom 5 minuter, sans payer – Blyerz på pelarne i Academien – E: m: hitwäntade Cederman et Levelius – På wanligt *tobaksmöte* – *Snellman höll ett litet tal*, hwari han öppet bekände sina brister, sin häftighet och sitt anseende af en fantast hos våra högwisa herrar Professorer – Det war redligt och öppet spel – Träffade Forsman, Laurin, Engelberg, 10 Liljebblad m. fl. nyligen komne kamrater – Quällsward med mjölk, på min kammare – Derefter inne hos Westlingarne och *spelte Fortepiano* –
- 15 7. FREDAG. På Linsens collegium – Intet bref på posten – Läste »den Trolofvade» – Ifwar och Achates Thuneberg hade redan sen weckans början gått här Hos Herr Blank att läsa; det war en tid då du sjelf, min patron, stod i samma förhållande till samme man, men då war du ej ensam – E: m: En timme på Bonsdorffs collegium – Till Thuring och *betalte nu ändteligen Majkalaset*. Gratulerar! – den Trolofvade – Cajus Silius Italicus –
- 20 8. LÖRDAG. F: m: Robsam här – På Rectorscancelliet, och köpte billett till picknicken – Om e. m: klockan wid pass 3 inträdde Broder Franz *Julius Cederman*, beledsagad af *J. P. Lewelius* och *J: J: Staudinger* – Helsningar hemifrån och bref – *Ellida har förolyckats* – ett oblidt öde tynger Morfars skullror nästan för strängt – Hemma –
- 25 9. SÖNDAG. I negligé hela f: m: – Tant Auguste tog illa wid sig vid tidningen om Ellidas missöde – Gjorde, för att derom inhämta närmare omständigh. en promenad till Cedermans logis uti kärret – – – Klockan ½ 8 med Dominus Blank *på picknicken* i nya societetshuset – Der war rätt gentilt – Jag roade mig blott med seende ögon och hörande öron – Unter die Helsingforsischen damen befindet sich keine wahre schönheit, 30 und nur sehr wenige hübsche; aber vornehme coquetten sind's da zum überfluss – Quällsward för egna penger – Hem klockan 1.
- 35 10. MÅNDAG *Bjuden till Rosenkampffs på the och soupé* i afton – Skref noter – E: m: kl. 7 till soupén – – Der voro blott och endast förnäma – Intet synnerligt nöje fanns der att tillgå, man roade sig endast med de idkeligen kringbjudna förfriskningarne – Herrarne spelte kort och les dames forte Piano – Sjelfva soupén var nog rikelig – Hem kl. ½ 12 –
11. TISDAG På Linsens collegium, och sedan första gången *att fäkta* – (skönt!) – Det är ej så aldeles lätt lärt och kostar på i början, men

- lappri – Stauding här på f. m.; vi sjöngo Cucuvisan – E: m: Första gången i termin att *gymnasticera* – Jag wet ej huruvida det är bra för mitt bröst – – Började med bestyret till min examen, men hann ej mycket deruti – Såg quadriller som blifvit dansade på *börsbalen i Stockholm* – Svea, led med modershand – blomman från den östra strand. 5
12. ONSDAG Helt inopinat infann sig Woldstedt, med det budskapet att jag war utsedd till Respondens vid det i Lördag skeende disputationsmötet – Det war en sak som hade sin swåra sida – Om eftermiddagen war jag således tvungen att åter låta min knapt påbegynta examen hvila, och afskrifva Auctorns Astronomiska virrvarr – På bokauktionen (Meyers) – der ropte jag in 3 små pjäser – Gravyrerne i Deckers boda – De woro fina men infama – Blyerzpenna – 10
13. THORS DAG. Skref ifrigt theser – På Linsens collegium – E: m: klockan 5 att *gymnasticera*, och kl. 6 på tobaksmöte der jag föga dröjde – Derifrån till R–pff, men de togo ej emot, hvarföre äfven jag ej wille dit intränga – Fastade, emedan Madamen förgätit mat och drick – 15
Hedersmannen Backmans död i Stockholm timade i dag –
14. FREDAG. Intet bref på posten – På Linsens collegium, och sedan att fåka – det kostar på, men är roligt – Noter – E: M: Kl. 5 att *gymnasticera*. – Thuneberg och en Ekebohm drucko the hos Herr Blank – Skref: om midsommarnatten – 20
15. LÖRDAG. På förmiddagen hemma – Palæstina – E: m: klockan 4 till Disputationsmötet på Chemiska Auditorium för att *respondera* – Grälet räckte nära 2 timmar hwarunder jag 3 eller 4 gånger fick tala; i början förlägen men sedan med friskt mod – Sålunda aflopp denna min första lilla Academiska mandat – Det är att märka att ehuru det endast war inom vår Afdelning enskildt, så war det ändock något swårt för en i Latinska språket föga öfvad Nybegynnare heldst jag ej förut bivistat en sådan privat disputation – På bokauktionen – Härefter hemma – Patiance – 25
16. SÖNDAG Mig blef en skön dröm om Mathilda förunnad. – Robsahm och sedan Levelius här – Med den sednare till middag hos R:–pff – Hörde Moster Augusta spela fortepiano – – E: m: hemma allt i ett – Läste Sjöfröken – Patiance – skref – Journaler och saker – 30
17. MÅNDAG På Linsens collegium, men förut anmälte jag mig i sällskap med Staudinger hos Chemiæ Adjunkten Hartwal såsom den der önskade laborera uti Chemien. Vi erhöillo ordres att i Onsdag infinna oss på Chemiska laboratorium – Bref på Posten af broder Henric Backman – hans tankar hans omdömen äro som vore de mina egna – Intet bref af 35

Mamma – Dessutom försummade jag att fäkta för Otta – E: m: Jag var på ett Tyska truppens spectakel, hwarest gafs *Donaunymphen* en trolldjes hvaruti musiken var rätt vacker – förutom en timmes gymnastique – Otta företog en för bröstet wälgörande rörelse – Palæstina af Palmblad –

- 5 18. TISDAG På Linsens collegium – Palmblads Palæstina »Är icke det heliga landet den högre mensklighetens gemensamma fädernesland, ock kan det wara oss likgiltigt, om denna mark trampas af de otrogne, om korset eller Muhammeds blodiga halfmåne står på det molnhöljda Sinai, det mångbesjungna Zion, det skuggrika oljoberget och Thabors förklarade höjder?» – Bra sagdt – E: m: På Bonsdorfs collegium chemicum. – hemma föröfrigt – Thuneberg et Trapp här – 6½ timmes arbete i dag –
- 10 19. ONSDAG. Klockan nio morgonen i sällskap med Staudinger för första gången att *laborera på Chemiska laboratorium* – Vi sysselsatte oss med att rena pottaska, och funno det rätt nöjsamt, ehuru vi ännu ej voro rätt hemmastadde till kl. 12. – E: m: Klockan 3 på Meyers gravyr auction – der inropte jag några små pjäser – bland andra engeln Raphael, copierad efter en tafla af den odödlige målaren af samma namn (Raphael d'Urbino) – – Begynte arbeta på Tolleson –
- 15 20 THORS DAG. F: m. På Linsens collegium – Hos R–pff fick jag höra en bedröflig nyhet – Moster hade fått bref ifrån Stockholm med den smärtande underrättelse att gubben Backman den 13 dennes hastigt aflidit – se chifferanteckn. – Om aftonen med Dominus Blank att gymnasticera – Derifrån på vårt *tobaksmöte* – I dag war det ganska bullersamt ty vid frågan om *Terminsfesten* som nu afh. delte sig nation uti 3 partier, hwaraf det *ena* påstod att den bestämda afgiften (2 R: 36f) skulle blifva oförändrad, det *andra* att densamma skulle förminsas, och det *tredje* mente att det knapt kunde blifva något calas då endast 53 sig dertill subscriberat – Jag slöt mig till det första, som biträdades af curatorn – frågan blef oafgjord – Snellman ville sedan hafva mig till en bland tillställarne (Blanken var en annan) –
- 25 30 21. FREDAG Försummade Linsens collegium, och sedan äfven Bonsdorfs – Att *fäkta* – Tolleson med ifver – Fryxells historie, den jag lånt af lilla Munk hos R–s – Att gymnasticera på e. m. – Spelte Fortepiano hos Westling – Framtidsdrömmar – Fullmåne – – Sedermera war J. Möller hos mig, i penningebeknip – – Myllymatts – Jag hade ej lust att skänka bort mina penn:
- 35 22. LÖRDAG På f: m: att laborera på chemiska Aud. från kl. ½ 10 till ¼ till ett, under hvilken tid jag stekte mig framför elden, sysselsatt med *Benzoe-*

- syra – Dagen förut hade jag köpt tinctura benzoës – Hos R-s familjen von Halden. Lånte några Noveller – E: M: Lånte Schotts theologie från Nationsbibliotheket och var inne hos Peuron – ingen bokauktion – Om aftonen inne hos Westling och spelte Fortepiano. Då kom Dominus Blank efter mig med ifver, vi gingo ut och funno utanför Wahllunds väl 5
150 studenter i massa – De hade en stund förut ropat *vivat cancellarius!* åt Thessleff, *vivat Linsen!* och *pereat Lagus!* under desse herrars fönster – Nu blef ingenting synnerligt företagit, emedan ett gräl mellan Magistrarne (hvaribland Snellman) och någre stud. af de andre afdeln. – Man skildes 10
 åt efter häftiga debatter – Aftonen war superb, ögat njöt af det klaraste månsken och den renaste blå himmel, som Norden äger –
23. SÖNDAG. Hemma hela förmiddagen hwarunder jag upfann en ny chiffre – E: m: läste till kl. 5 då Platen och Enebom hitkommo, en stund derefter äfven Thuneberg och Strömborg – Herrarne företogo sig ett parti trädkarl, detta behändiga medel att »tuer le temps et perdre l'argent». – Ledsen härvid gick jag ut, riktade min kosa till thejungfrun, drack der ett par koppar, vandrade sedan med några kamrater up till min skolkamrat, Laurin och hörde Schvarzbergs evolutioner på fleut. Man sade att kamraterne skulle samlas i afton, men det blef sedan ingenting af. Till Catani; der var nu som bäst Rectorn, Pipping i sin grå rock och höll en vänskaplig förmanande oration – Saken var den att några Ryska officerare kommit dit med och en bland dem med mössan på hufvudet – Kamraterne togo flere gånger uti den, och kastade den helt tranquila i vrån – De gingo efter Rectorn, de syltfötterne – □ akta er.
24. MÅNDAG. På Linsens collegium – Tolleson på f: m: – *bref på posten af Mamma* – E: m: Att laborera på Academien; det är ett verkligt vårwäder – Klockan 6 på möte angående *kalaset*, hvilket nu blef bestämdt till Onsdagen – Jag *emottog andra tillställare syslan* – Att gymnasticera – 25
25. TISDAG. Försummade Linsens collegium och sedermera äfven Bondorfs – Palæstinas Geografie – E: m: Klockan 4 på våra nationsrum för att öfverhandtaga åtskilliga bestyr – Der brygdes punsch och carolina, tillredda af Ehrström – Till kl. $\frac{1}{2}$ 8 – Hemma sedan, sysselsatt med skrifning och hvarjehanda. 30
26. FEBRUARI. ONSDAG. Hela f: m: sysselsatt på våra nationsrum. E: m: köpte 3 billetter åt R-s till den stora operan Tancred hvilken skall upföras i Fredag. Bestyr, till kl. 5, då jag skyndade hem, och klädde på mig. Dit åter. Redan före kl. 6 började kamraterne samlas – Då slutligen unga och gamla woro komna befanns att vi bjudit 8 professorer neml. 35

Hällström, Linsén, Tengström, B. Frosterus (min tillk. examinerator), Sjöström, Ilmoni och Laurell närvarande, och Pipping frånvarande. Wi tillställare hade bekymmer tillräckligt i början, sedan blef man mera tranquil – Candidaten A. Ingman läste up en vacker finsk öfversättning utur Oehlsenschläger – Sedermera L. Stenbäck en Svensk öfversättning af en Litterair Novell – Nu företogs skålarne. Den första egnades Mag. Ståhlberg hwarvid det dryckeshorn till honom lemnades som Wi (Österbotniska afdeln. tyckes mig rätt så wäl förtjena ett stort Wi som sjelfva hans Kejslerliga Majestät) med stor kostnad låtit förfärdiga. Derefter druckos skålar för alla de närvarande och för Nervander – Wid några sjöngs det. Många höllo tal, deribland Frosteri ej war det kortaste – Runeberg, som hurrades up talte några få kraftiga ord och slutade sägande: »och det här är det längsta tal jag hållit för Österb. afdelningen» – Professorerne Linsen och Ilmoni blefvo intagne till Membra Honoraria och sedan uphurrade – Man drack – Derunder proponerades af L. Stenbäck en allmän brorskål, hvilket nästan enhälligt med glädje antogs – Jag war ej den sista dervid, och ångrade det vist icke då *Runeberg*, – Finlands ära, Academiens prydnad och Österbotningarnes ljus – förklarade att äfven han i afseende å mig eller rättare jag i afs. å honom ansåg denna skål fullkomligt giltig – han, för hvilken jag heldst och lifligast alltid skall ropa mitt »vivat» – Detta ansåg jag för det mest hedrande mig härstädes wederfarits – Nu är föga widare att förtälja, annat än huruledes jag och Dominus Blank fägnade oss öfver det wäl lyckade bestyret och ännu dertill (tillika med Ehrström) honorerades med en skål som dracks så att botten syntes i bål och glas – Sedan följde wi uti det herrliga månskenet hem först Ståhlberg, sedan Runeberg, sedan Ahlstubbe och sist Mag. Snellman. Och lyktades allt detta kl. öfver ½ 2 om natten.

27. THORS DAG På intet vis ruskig efter det ganska måttligt njuta gårdags calaset – Kl. 9 till nationsrummen och åt derstädes frukost af öfverlefvorne – Oegennyttia – Sictern au mauvaise humeur – E. m: Tolleson – Tillintetgjordt möte ang. hornet – Förlägenhet och slumpens tjenstaktighet – Capitainen Lyra – Solo allena ensamman på en man hand.

28. FREDAG. Alldenstund detta år, 1834 intet skottår är, så måste Februarius finna sig belåten med att räkna denna dag för sin sista – På Linsens collegium – Jag får dock icke förgäta att jag *i dag skref hem*, neml. till *Mamma* till *Sophie* och till *Logren* – Pensel åt *Sophie* – E. m: började Hänlein men läste ej mer än 1½ timme – Kl. 6 begaf jag mig till spektaklet, och tog den mig skänkta plats på Logen N:o 7, med glädje i besittning – Snart

derefter anlände äfven det Friherrliga herskapet – Schulzens trupp gaf nu: »*Tancred*» stor opera uti 2 acter – Madame Neder spelte hufvudrollen – Sången gick rätt bra, spelet mindre i sin ordning, ty den beprisade hjälten var så quinlig att han syntes föga duga till annat än gråta och sjunga – Wacker figur föröfrigt – Hem kl. ¼ till 10.

5

Denna månad uptager 7 tecknade dagar, hwaribland en dubbel –

WACKLANDE

MENSIS MARTIUS.

1. LÖRDAG. Försummade att laborera på Academien – Gräseligt storm och yrväder – E: m. På Avellans bokauktion, hvarest jag dock ej roppte in något – Sedan läste flitigt Hänlein – 3 timmars arbete – att *spisa afton hos Björkströms* – ägta Gefle Wapen – 10
2. SÖNDAG Hemma på f: m: Levelius med mig på middag till R–ffs. en leutenant von Törn, en Ryssfinne (det är: en stor syltfot) som nog förde bud var äfven der – Capten Platen äfvenså der – tog afsked af min Friherrliga morbror – Sedermera om aftonen hedrades jag af broder Cedermans och Levelii besök. Wi spelte myllymats – Reliquier från kalaset – 15
- 3 MÅNDAG På Linsens collegium och sedan till Cederman af hvilken jag lånte Kyrkohistorie – *Bref af bror Franz i Orisberg* – bjuden dit redan i Maji månad – Baron R–pff hade afrest – Kyrkohistorien på e: m: – 20
4. TISDAG På Linsens collegium och sedan att fåkta – Denna lection blifver allt mera roande – började wänta Postiljonen Sahlberg – »den fulingen»! sade Brita Stina – Uttog Robert af Paris och köpte Student-Catalog – wi woro 448 studenter närwarande – Slutade Kyrkohistorien – Hänlein – 25
5. ONSDAG Temmeligen i lästakt – wår wackra guitarr måste hemskickas – Cederman och Levelius här på f: m: – Wårväder – §§ 48 uti Hänlein – Bokauktion, men jag inroppte ej något derstädes – 17/3
6. THORS DAG: På Linsens collegium – Om denna dagen mins jag nu ej synnerligen. Jag läste ifrigt Hänlein och glömde bort wårt Tobaksmöte – Gymnasticerade – 30
- 7 FREDAG. Neglexi Linsennum. Tempore solito Ottam Lanistam visitavi ludos gladiatorios exercens – *Bref af broder Franz Michael*, med ytterligare

- bjudning att redan i Maji infinna mig hos honom – Den kommande som-
 maren börjar utveckla sin panorama – Började med Schotts Theologie –
8. LÖRDAG. Slädföret försämrar sig, luften är mild och vårens gud, ännu yr-
 vaken, tittar oss munter i ansigtet liksom ville han helsa en glad godmor-
 5 gon – – Till Frenckell efter Concertbillett – Schotts theologie – – Ingen
 bokauktion – Kl. 6 e: m: på *Musikaliska Soireen* – Alla stycken gingo ej
 som de bordt; Mademoiselle Aschan spelte Forte Piano, tämmeligen bra,
 men hon war rädd i början och helt blek – – Hem kl. $\frac{3}{4}$ till 9 – Chiffer –
9. SÖNDAG: Jag hade brottom med min examen, för att så snart som möjligt
 10 slippa densamma – med Herr Johannes Lewelius till middagen, och
 spelte par och påkjörare med moster – Hela eftermiddagen hemma,
 war nöjd och glad som vanligt –
10. MÅNDAG. *Dies Studiosa*, det will säga flitig; jag arbetade 7 timmar –
 Dessa 7 timmar uptogos alla Schotts Theologie, en hårdkokt lecture
 15 – Vi köpte smör, så färskt, så delicat' som det bästa Kudnis producerar,
 och det är mycket sagdt – Började blifva Mosters bokrequisitor – Om
 aftonen lade jag mig med förhoppning att i morgon vid denna tid hafva
 med fördel urlastat mina Theologiska varulager – jo pytt!
11. TISDAG. Kl. 8 om morgonen att *anmäla mig till Stora Theologieexamen*,
 20 hwartill jag nu war förberedd. Till min stora förtret erhöill jag det be-
 sked att en socius dertill måste anskaffas – På *Linsens Collegium* och
 om eft. m. äfven på *Bonsdorffs* – Dessutom att fåkta – Om aftonen att
 gymnasticera hwid hwilket tillfälle jag med Her Bl. tömde en butelj ö
 hos Kestli – Schotts Theologie –
12. ONSDAG Sahlberg (Postiljonen) wäntades allt förgäfves. E: m: tänkte
 25 jag besöka Moster Wikstedt, men mötte henne på vägen – På Granbergs
 auction – Sedan till thejungfrun, derifrån till Cederman och med hon-
 om och Levelius i Deckers boda der vi besågo gravyrer – Jag köpte en
Ritlåda med 24 färger för – 1 Rd. Rgds – Jag fågnade mig öfver denna
 30 goda handel – Läste Bastarden –
13. THORS DAG På f: m: till *Borgströms* Contor att höra efter ett bref till
 Broder Hindric, hwarom han anmodade mig, men något sådant, fans ej
 der – Wårwäder – Försummade dagens tobaksmöte – *Lorenz Mathesius*
14. MARTII 1834. FREDAG. Denna wårdag war så skön så ren så mild som
 35 hon hvars namn den bär. – Tidigt på morgonen först till R-pffs för att
 träffa Postiljon Sahlberg hvilken nu anländt. Sedan till *Professor Lagus* med
 hvilken jag höll ett litet colloquium, hwarvid jag *uttog brefvet till broder*
Hindrik – *Skref* några ord till honom – □ – Derefter med Herr Blank

- till Trädgårdsmästar Tengström vid Rödbergen, beställde Broder Franz's frönator och besåg Orangerierna, under en timmes tid – Sedan hem och på posten med broder H-s bref, derefter att fäkta ½ timme; – allt detta till kl. 11 f. m; jag war verksam det kan man ej neka – På E: m: Schotts Theologie – Länge använde jag fruktlös möda för att sätta den hos oss be-
fintliga vackra jagtbössan i ordning; slutligen tog jag min pistol, vandrade
i skymningen till Kronhagen på isen, klättrade med temmelig fara upp på
de branta hala bergen, och sköt ifrån deras spets *trenne blixtrande skott*. Ett
fantastiskt företag! – Derefter hem med pistolen, och sedan till *thejungfrun*
hos hvilken jag med 3 koppar the festum honoravi – Chiffer – Jag skrifver
om Mathilda jag tänker nu såsom alltid på Mathilda, hon är ju mitt lifs
ledstjerna! – annars har chiffret numera blifvit sällsynt i denna journal
15. LÖRDAG. F: m. flitig på laboratorium – Monsieur de Robsahm, le maitre
de langue – e. m. Enbergs Moralphilosophie från Peuron – Ingen bok-
auction – Sahlberg allt här –
16. SÖNDAG. Wärväder – Läste »Bastarden» till slut – Johan Petter Levelius
med mig till Tant R-pff – e: m: Min gamla vän och lekkamrat, *Lorenz*
Mathesius som i Tisdags hit anländt besökte mig nu – Wi afhandlade
hwarjehanda, gingo sedan för att bese Academien inuti, och derefter till
thejungfrun – Sedan ännu en stund hos mig. –
17. MÅNDAG. På Linsens länge försummade collegium – – Derefter till
Helenius min quasisocius i Theologiæexamen; hast du mir gesehn! med
honom blef det intet af – Uttog på posten *bref af broder Henric Backman*
med några commissioner – Hos Moster fick jag ett annat kärkommet
bref af Mamma. E: m: Öfersåg kyrkohistorien –
18. TISDAG. Köpte ett lass björkwed på förmiddagen – Denna gårdens
ärliga Ryssar hjelpa oss af Cristeligt ädelmod med consumerandet af
denna artikkel – Fick underrättelse om min examens bestämmande till
i Fredag, eftermiddagen – Att Fäkta – E: m: På Bonsdorffs collegium –
Om aftonen för att hålla Moster sällskap, emedan hennes jungfrur skulle
gå på spektaklet. The på tre man hand. August Munk – Men spektaklet
blef ej förr än följande dag – Ut att spatsera i månskenet med Moster
och B. St. – Nästanomkring hela staden – Studenter på 3 quart –
19. ONSDAG. Arbetade jag nästan intet utan väntade i lugn den afgörande
allt närmare skridande dagen – På e. m. ut att promenera un peu. ‡

-----
‡ d. 19:de Kors, hur man kan vara glömsk! Kl. 4 på e. m. gick jag med Herr Blank
till Ulrikasborg och *begagnade en förträfflig bastu*. Sedan till Musik Directeuren

wid Gardet, Tvarjansky för hvilkens fru jag presenterades – blef der om afton till kl. 11 och souperade – Mycket hyggligt hus –

20. THORS DAG. Dagen tillbragtes flitigt nog; jag öfversåg Hänlein, Tolle-
son och Palæstina – Om aftonen försummades både gymnastik och
5 tobaksmöte; jag hade mycket både att läsa och skrifva, ty Sahlberg skulle
i morgon resa – Således en föga märkwärdig dag, och en flitig afton –
21. FREDAG. Nå! hör jag någon säga, kors min vän, hur har du glömt att
mera utmärkande beteckna denna viktiga dag? – Patientia, patientia,
man kann's nicht so genau wissen F: m: Intet bref för mig på posten –
10 Werksam – Åt broder Hindrik uträttade jag en liten comission – – Skref
och förde åt Sahlberg, men det war ej så illa brottom ty han reser först i
morgon – Kl. 4 klädde jag på mig med friskt mod och vandrade till *Profes-
soren Frosterus* i ofvannämnde lofliga afsigt att undergå Stora Theologiae
15 examen – Hast du mir gesehn! denna kallelse var endast en spökande
lyktgubbe som gäckades med en i förhoppningens halfdager vilsefaran-
de studiosus – Af mellankomna hinder, hette det, nödgas jag *upskjuta
examen till Måndagsförmiddag kl. 9* – Sagdt och belagdt – Jag skyndade
hem och klädde förtretad om mig – Köpte billet till *Andra Musikaliska
soireen* – Med H. Bl. till thejungfrun – Kl. ¼ till 7 på concerten – Der
20 exsequerades flere ganska nätta stycken, och war öfverhufvud bättre
än den sista – – Grotenfelt och Ehrström sjöngo Björns och Frithiofs
vexelsång – För denna soireens skull förtjenar dagen få det Academiska
tecknet; annars wore den emot förmodan en Taugenichts –
22. LÖRDAG FIRADES MARIE BEBÅDELSE DAG – Med Levelius till R-
25 pffs – E: m. ritade hvarjehanda för att försöka min nya Ritlåda – Patience
– På Societetshuset war i afton Assemblee pour les pauvres honteux de
la ville – H. Blank var der men jag icke – Läste Iwanhoe – Sahlberg for –
23. SÖNDAG. PALM SÖNDAG och Passionsveckans början – Wäderleken
war i dag ej särdeles wårlik, och inga palmer torde varit synbara – Med
30 J. P. L-s till Tant R-pff som i morgon väntade sin herre och man. Ivan-
hoes 3 del – Hemma hela aftonen; Lorenz Mathesius här en stund –
- 24 MARTII 1834. MULI MÅNDAG Nå ändteligen! ja har den äran att
gratulera! – Klockan 9 till *Frosterus* – der fann jag en Aboit vid namn
Ahlberg som skulle blifva min examenskamrat – Wi satte oss – –
35 Gubben Frosterus war nyter och förnöjd så att det war just en glädje
– han höll väl temmeligen efter i synnerhet ur Hänlein, men *det gick
ganska bra* och då klockan war ¾ till 11 förklarade han sig *wara nöjd*,

- och att vi i morgon skulle få ut *våra betyg* – Jag war glad att jag sluppit bestyret – Till Catani med Ahlberg, tog en liqueur och åt några tortor – Hem – E: m: Levelius och broder Cederman hit – Sedan bad jag äfven Lorenz Mathesius – Wi drucko ett glas Toddy och spelte par och påkörare – Otur – De bort kl. 11 – Anm: Jag glömde nämna att min Friherrliga *Morbror* i dag på f. m. *hemkom* – Äfven hade jag på posten *bref af Albert Dyhr* –
- 25 TISDAG. Contre Amiralen Schelting hade för några dagar sedan om en morgon funnits död i sin säng; i dag skulle hans begrafning firas – *Att fåkta*, och betalte Otta 2 Rd. B:co för min florett; en, vid namn Sjöstedt skulle hafva 4 dagars Carcer i fåktsalen – Klockan 4 gick jag ut för att *bese* den vidlyftiga *begravningsceremonien*. En folkmassa, kanske ännu talrikare än då de kejserliga woro här, åskådade det ståtliga tåget hvilket med snäckans skyndsamhet majestätisk framskred öfver isen från Sveaborg. Alla officerares epauletter och skär voro svartklädda, hästarne för likvagnen höljda med svarta kläden, ja sjelfva blåsinstrumenterne och trummorne öfverklädda med swart. 2 regementsmusiquer spela turvis sina sorgmarscher, ibland accompagnerade af Ryska syltfötter som upstämde sina klagotoner – Svartklädda gestalter med slokiga hattar och wida mantlar gingo förut med facklor, midt på ljusa dagen. 2 Stora fanor svajade öfver tåget och öfvermodiga kosacker sprängde fram på sidorne – Jag följde med tåget till begravningsplatsen, hvarunder det war roligt att se huruledes alla fönster voro fullspäckade med hufvuden, största delen hörande till det vackra könet – Wid framkom gåfvos 6 salfvor, af de 13 bataljoner som åtfölgt tåget – Wid återtåget var stor trängsel – Om aftonen sedan hade Blank ett litet Calas – Här voro Tvarjansky, Thuneberg, 2 Ekebohm, E. Strömborg Trapp och Platen; af mina kamrater Ehrström, Lindfors & Piponius – Sedan hit en Secter Berg en munter gök som spelte och sjöng Bellmanniana förträffligt; vi hade lånt Ekebohms guitarr – Bort kl. ½ 12 –
26. ASKONSDAG. Om morgonen till Staudinger för att med honom gå att laborera – Men föreläsningarne woro för denna vecka inställda, och wi gingo derföre pour notre plaisir på *Anatomiesalen*. Detta war första gången jag besökte denna min tillkommande walplats – Det jordiska af människan är dock en förunderlig, konstig sammansättning, ädel så länge anden lifvar den, men ett uselt stoft sedan lifvet flyktat! –
- Tapenius hos oss – Om e. m. skulle alla nationsbibliotheket tillhörande böcker inlemnas i anseende till skeende Revision – Jag gick dit med en hiskelig börda – Carger och Trapp spelte här hos Herr Blank

27. SKÄRTHORS DAG. Wackert mildt wårwäder. Här af lockade anträdde Blank och jag klockan 8 om morgonen en liten ex cursion till Botaniska trädgården der wi efter särskildt tillstånd fingo bese orangerierne; Det är verkligen att skåda naturen i sin mångfald; Asiens och Africas fantastiskt bildade produkter kan ej annat än frappera en Nordbo –
 5 Och när man inträder i det doftande solbestrålade rummet tror man sig förflyttad till Indiens brännande luftstreck måhända i någon ljufvelig lustgård beskrifven uti tusende och en natt – i sanning ett afbrott mot Nordens kyliga luft – – – – Hem kl. ½ 10 – Cajus Silius Italicus. E: m: Kors huru kan jag förgäta att vi i dag ha skärthorsdagen?! – Jag gick på nationsmötet – Der förehades nu för första gången bestämda frågor; (hvad dem angår, se Promemorian om våra Thorsdagsmöten) Der till kl. 8 – Sedan hem, åt ströming (jag tänkte först att såsom regeln fordrar äta 9 sådana med stjerten förut, men slog det ur hågen, eftersinnande att jag vaken eller sofvande snarare kunde få se fyra swarta bräder än något kärare föremål – Så barnslig man kan wara! Utan att tro på sådant skrock skyr jag dock derföre – Skref en liten historie –

28 MARTII 1834. LÅNGFREDAG. Enligt min enfaldiga tanke hade hela Cristenheten skäl att såsom jag teckna denna dag med det förnämsta tecken. Då den redan i vanlig bemärkelse har rättighet dertill, huru mycket mera då emedan, (hvilket en hvar endast han gör sig mödan att litet tänka skall finna) emedan vi just i dag för 1 800:de gången fira förlossningens högtid, sedan denna catastroph, vår religions insegel, under aderton århundraden bildat Cristendomens orubbeliga grundwal – en secularfest som mer än alla andra förtjente firas – Men ingen tyckes taga notis derom
 25 likasom vore sådant ej mödan värdt att tänka på – – – – – Ritade på f: m: Levelius här. Hos R–mpffs – – Min eftermiddag tillbragtes hemma och i stillhet, således var denna dag föga vigtig i yttre förhållanden –

29. PÅSKLÖRDAG, de onda andarnes jubelfest – Robsahm här – Tortor – Hos R–pffs bjuden dit på ägg i afton – Curators honorarium – att köpa ritpapper – Kl. 6 med H. Bl. till R–pffs – punsch och en pipa – the – Elieser och Naptali – Bl. åt ej afton der – – Myllymats – mindre goda ägg – Efter hemkomsten fann jag mig wara utan ljus, tände derföre upp svafvel och läste dermed i Ivanhoe från ¼ till 12 till ¼ till 2 – »Och draken sofver så trygg på sin skatt – Om påskanatt» –

30. SÖNDAG OCH PÅSK DAG. Åter Wårwäder – f: m: Bibeln – Med Levelius till R–pffs – Ritade på e. m: – Reuter kom hit, satt här 2 timmar, och gick kl. 6 då äfven jag gick ut och vandrade till Cederman et Compani –

Cuccu – förlorade 16 f – – der till kl. 9 – spisade äfven dersammastädes afton – Cederman följde mig hem –

31. MÅNDAG. ANNANDAG PÅSKA. Mycket wet jag icke att förtälja om denna dag; Reuter war med mig eller rättare jag war med Reuter att köpa Gummi elasticum och på posten, der ingenting för min del war att tillgå – Främmande hos Rosenkampffs till middag; Tavaststjerna, Witte, Nordenheim och en par andra – Levelius med – Hemma om eftermiddagen – Det war picknick i afton, bivistades ej af mig – Cederman och Lewelius hos mig, wi spelade trädkarl – till kl. ½ 10 –

5

Under denna Månad hafva 10 dagar blifvit tecknade, alla enkla. –

10

STUDIOSA, FESTINA

APRILIS.

1. TISDAG. Slask och ruskwäder – Tyskarna annoncerte: Der Leichenräuber – Föreläsningarne fortforo att wara inställda – Myllymats hos R-pffs – E: m: klockan 6 att se *Leichenräuber*. Köcher, en acteur från Tyska theatern i Petersburg spelte Avelli förträffligt – Han blef äfven utropad – Föröfrigt war pjesen grym i hög grad och liksom marterande för inbildningen –
2. ONSDAG. Klockan 9 om morgonen *till Runeberg*, hos hvilken jag anhöll om att få skrifwa ämnen hvilket biföll – Satt hos honom en stund och discurerade – Efter middagen hos R-pffs fick jag det arbetet att rispa lappar åt Moster till ½ 5 – Att dricka the hos caffejungfrun –
3. THORS DAG *Föreläsningarna öppnades* nu åter – På *Linsens collegium* och sedan att höra på *Beckers* historiska *collegium* – E: m: På Laboratorium chemicum i 2 timmar – Tyskarne spelte *Das Leben ein Traum* deri Weylandt spelte Sigismund – På vårt *tobaksmöte* som nu åter war ganska intressant. Se härom mitt protocoll –
4. FREDAG. *Skref till broder Franz Michael* i Orisberg – Betalte uppässning – Att *fäkta* – Allt intressantare blifver denna lection – Om eftermiddagen försummade jag åter *Bonsdorffs collegium* – Började på det Latinska Ämnet: Stat sua cuique dies –
5. LÖRDAG. Om förmiddagen en timme i Laboratorium Chemicum – Monsieur Robsahm, le maitre de langue – E: m: klockan 4 på *disputations-*

15

20

25

30

- möte* å nationsrummen; Snellman, Stenbäck och C. Essen – Lånte från bibliotheket Göz von Berlichingen och 2 delen af Franzens arbeten – *Musikalisk soiree*, ej af mig bivistad – Erhöll bref af broder August Essen –
- 5 6. SÖNDAG Ritade åtskilligt på f. m: Robsahm här, gubben war så förnöjd – Med Levelius till R-pffs och spelte der par och påkörare – Om e. m. skref jag till Uleåborg, kl. 7 till thejungfrun och att söka Stauding, Cederman et Lewelius – Satt sedan hemma wid vår skrifpulpet –
- 10 7. MÅNDAG. Mitt bref på posten, hwarifrån jag äfven uttog ett af broder Hindric – bekymmer angående Sahlbergs framkomst – E: m: en liten stund på Laboratorium – Till Stauding et Cederman; myllymats – The, bestådt af brodern Cederman – Hemma skref jag 1½ timme en suit –
- 15 8. TISDAG. På Linsens collegium och sedan att fäkta – – Snöslask och ett gräseligt före på gatorne – Strax efter middagen speltes myllymats, jag blef 6 gånger – På Bonsdorffs collegium, han läste nu om metallerna och sade sig nästa Tisdag ämna läsa Mineralogie hwaråt många gladda sig – *Hos Thunebergs* –
- 20 9. ONSDAG Om f: m: på ett ryck till Laboratorium; men då min socius ej war der wände jag om – På Lampenii auction fram och åter – Robsahm – E: m: på ofwannämnde auction från ½ 4 till 6, böcker såldes, men jag köpte ej deraf – Klockan 6 måtte det warit Schulzens financiers genius som narrade mig att gifwa honom 1 Riksdaler – *Der Wasserträger* speltes – Denna wackra opera hvilken skall wara så herrlig att se på Stockholms operatheater, war här ett intet, bortskämd genom dålig orchester och några illa utförda roller. Jag war ej nöjd med densamma –
- 25 10. THORS DAG. Allt ännu ett horribelt slask – Skref uti chemien – E: m: klockan ½ 4 med Blank att *anmäla mig till Sahlbergs priwata collegium* hwarvid wi så när drunknat i gytjan – i Måndag blir det första Botaniska – På auctionen – inropade några små pjeser – Sedan med Cederman på *Thorsdagsmötet*; det war ganska intressant genom frågornas värde. Uti frågan om *Österbotniska nationens delning kunde anses som en lycka eller olycka* talte *Stenbäck* mycket kraftigt, sant och bra – där till klockan nära nio. –
- 30 11. FREDAG På *Linsens collegium*. Nu inträffade en post utan att jag hade något bref, hwarken att emottaga eller expediera; det har blifvit sällsynt. *Att fäkta*. – Slask – E: m: på bokauction – der inropte jag åtskilliga mindre pjeser – Aftal med bror Cederman att i Söndag gå på picknicken –
- 35 12. LÖRDAG. Om förmiddagen flitig på laboratorium; visit derstädes af några oinwigde – Derifrån hem, efter uniformsrock, sedan att köpa billett-

er till Picknicken åt Blank Cederman och mig sjelf – Monsieur Bygden il ne me connu pas. – Om e. m. och aftonen illa fast för det ämne som jag i morgon skall inlämna i anseende till phrasens obegriplighet – Åh, jag slår hela den saken ur hågen –

13. SÖNDAG Mindre för piqueniquens skull än för den glädje mig genom 5
 Logren wedersfors tecknar jag denna dag med glädjens mindre tecken
 Jag satt nemligen lugn och nöjd vid vår pulpet och skref under det den
 nyssfödda wären då och då helsade mig med en zephir genom det öppna
 fönstret, då – inträdde ofvannämnde man, i går aftse till staden kommen,
 och medförde utom nyheter 5 *bref* åt mig, säkert det största nöje han 10
 någonsin förskaffat mig – Blank och jag hade tänkt på en liten prome-
 nad, den blef med glädje åsidosatt – Brefven voro: 1:mo från *Mamma*,
 andades såsom alltid den ömmaste moderskärlek – 2:do från *vänneren*
Hindrik; hvilken likstämmighet oss emellan i känslor och tänkesätt,
 värdige broder! 3:io från *Syster Sophie*. Barnslig systerlig tillgifvenhet i 15
 några rader som i correcthet öfverträffad hennes är. 4:to från *A. Dyhr*
 – öppet och ärligt – 5:to från *C. F. Nyberg*. Innehöll underrättelse om
 hans sjukdom – – – Dessa woro nu de bref som förskaffade mig en glad
 förmiddag – – Cederman & Staudinger här, en släng Robert – Med
 Lewelius till R–pffs hwarest jag surprenerade ma Tante med ett bref 20
 instuckat i servietten. Myllymats – *Skref till Sophie* – – Klockan 7 med
 Cederman och Blank på *picknicken*. Der war en ansenlig folkmängd –
 »Se omkring dig bror Cederman och förblindas icke af de otaliga ljusen
 och de skönas ännu mer blixtrande ögon; – det fågnar mig att wi lyckligt
 utstodo mönstringen och nu befinna oss i den stora hopen af cavaljerer 25
 – Märker du den der stolta sköna med de skälmska ögonen och det fina
 löjet som spelar kring den vackra munnen? det är studenternes beprisade
 16åriga Psyche, Mademoisell Olivia Aschan – Ser du henne^[oläsligt] som
 andtruten och warm står der bredvid den pygmeiska förpickade fjäsande
 oficeren och då och då undan sina mörka ögons långa sidenhår kastar en 30
 blick på den vackre Svensken hvilken overksam betraktar de dansande.
 Gif akt! nu börjas valsen. Gud tröste oss, den här tjocka herrn framför oss
 skymmer ju alldeles bort den förtjusande utsigten; – nå ändteligen steg
 den grobianen åt sidan – Ser du hur det paret swäfvar fram, densamma
 med swarta florsklädningen som jag nyss talte om, huru säll tyckes icke 35
 hennes hufvudet kortare cavaljer fåsta sina ögon på den tjuserskan – Nå
 men kära bror du glömmet att säga hennes namn – Kors, det är Mamsell
 Stier dyrkad lik en gudinna af stadens oficerare hvilka vid slutet af hwarje

dans så när springa andan ur sig för att förr än andra wara så lycklige att få säga henne ett ord, eller kanske till och med vinna hennes hand för nästa dans – Låtom oss fortsätta vår mönstring af skönhheterna vi finna nu bättre tillfälle dertill sedan alla satt sig – Ah, se der! hit åt den sidan, bredvid Grefvinnan Armfelt, sitter ju fröken Hartman, hoffröken och snart friherrinna von Kothen – Ack det aldrasötaste lilla änglahufvud man kan tänka sig! Du ser dig förwånad om, ja bror lilla, ett år härefter hoppas jag wi få se en sirlig negligée omsluta det täcka ansigtet – Baron Kothen måtte äfven tänka på något dylikt efter han ser så eftertänksam ut – eller – han må väl inte heller wara jalou på oficeren der som så ifrigt genom lorgnetten betraktar hans utkorade; deri skulle han ha orätt ty jag är säker på att han är souverain öfver hennes lilla hjerta – Wändom oss nu hitåt, vi behöfva icke gå långt förr än vi se Mamsell Lagerlöf och den yngre Mamsell Aschan, ochså twenne täcka flickor – hon der med röda klädningen är fröken Numers, ser hon icke bra ut? Ett stycke härifrån vandrar med lifliga steg fröken de la Chapelle och Mamsell Weckman, bredvid dem ser du en liten täcker unge af 10 år som tyckes bilda sig till en skönhet af första rangen, hon heter allmänt den vackra mamsell Holm – Nu har du sett de förnämsta, min bror lilla, ett förtryter mig dock neml. att Fröken Aurore Stjernwall, Finlands berömdaste skönhet ej är här uppe; med henne äro de andra att jemföra som gratierna med skönhhetens gudinna» Eder triumph är icke fullkomlig I stolta sköna, öfver mig hafven I ingen seger vunnit, en vet jag hvars blå ögons uttryck är mig kärare än edra lågande blickar hvars hjerta kanhända skönare än ert är en säker borgen för dens afundsvärda lycka som engång kommer att äga henne – – – Walsade ett slag, och dansade en quadrill – Hem klockan nära 1 om natten –

14. MÅNDAG *Skref till Mamma* i sällskap med Herr Blank – Bref på posten af broder Franz Michael, hwari han omnämner sin önskan att jag den 26 i denna månad borde wara på Orisberg; en nästan ogörlig sak – E: m: på Sahlbergs collegium för första gången, vid hemkomsten derifrån gick jag up på rectorscancelliet för att höra hwad der förehades angående studenternes owäsande på spectaklet – Chydenius, den syltboten, påyrkade carcer och relegation – utslaget upsköts till Tisdagen den 22 – Vid utgåendet stampades horribelt. Träffade Stenroth –
15. TISDAG På Linsens collegium; sedan att fåkta – Skönt, herrligt Majwäder. E: m. en timme på Bonsdorffs collegium – Ifrån Universitetshuset uttågade en lik-procession (man wore frestad att tro att det war *Libertas*

- Academica* som begrafvades). Den döda war *Academiae* Waktmästarens dotter, en ung flicka om 15 år som warit litet rubbad till sitt förstånd – Till thejungfrun – *Cajus Silius Italicus* –
16. ONSDAG På förmiddagen en stund på *Laboratorium* och till Staudinger – Blank och jag skulle koka ägg, men det lyckades oss ej bättre än att af 10 st. sprucko 7 sönder och woro nästan oätbara – E: m: Läste Ovidius – Ut att spatsera un peu, till spectacelhuset hwarest gaf *Die weisse Dame von Avenel*, en komisk Opera – 5
17. THORS DAG F: m: Till *Lampeniuses* att lösa ut mina der inropade böcker, hvilket dock ej blef af – – På f: m: satt äfven *Logren* här och jag gjorde en visit *hos Keckman* hvilken war mycket hygglig, talte om pappas Runor och bad mig hämta hit de första häftena – E: m: På *Sahlbergs collegium* och sedan på *Nationsmöte*, hwarest några mindre viktiga frågor afhandlades – 10
18. FREDAG En wacker wårdag. F: m: att fåkta – Bref af broder *Franz Michael* som inwiterar mig till sig till den 26 dennes – Omöjligt! – E: m: På *Bonsdorfs Collegium*; der cirkulerade en kallelse till allmänt möte till förmån för de inför *disciplinscommissionen* anklagade – klockan 6 på detta möte. En ansenlig mängd war kommen tillsamman, mer än 200 – C. *Ehrström* tog först till ordet och föreslog en deputation till *Rectorn*, men råkade vid ett inkastadt yttrande att en sorts afbön äfven skulle äga rum, att stöta sig med några af de i saken inblandade – – Flere äldre kamrater af åtskilliga nationer öfverlade nu, och resultatet blef att deputerade ytterligare skulle från hwarje afdelning utses för att härom besluta – *Corpsen* utströmmade i massa – – Åt ägg om aftonen – 20 25
19. LÖRDAG: En stund på *Laboratorium* – *Ekelunds Juridiska Disputation*, men den hörde jag ej – *Nationsmöte* angående gåriga frågan – *Ahlstubble* och *Stenbäck* deputerade – *Academisk concert*, ej bivistad af mig – *Yngre Ekebohm* här med hwilken jag gick ut att spatsera – Till *Björkströms* och spisade risgrynsgröt – *Skref Latinskt Ämne: Inertis est nescire quid sibi liceat* – Fullmåne – Vid månans sken som spridde silfrets glans, uti mitt rum igenom fönsterrutan – 30
20. SÖNDAG Inskrefämnet. *Robsahm* här kl. 8. Till *Runeberg* och fick ut mitt förra – Sedan med *Cederman* *Stauding* et *Alcenius i Lutherska kyrkan*. Der afhörde jag *Gudstjensten* till slut; deras orgel och sång tyckte jag om. Predikan war medelmåttig, *Messan* uselt utförd – Inseende det orätta i min försummelse har jag föresatt mig att oftare gå dit – – E: m: *Lorenz Mathesius* här; med honom till *Cederm. & cet.* Med dem spatserade 35

jag ut. Försedda med pipor wandrade wi ett stycke utanför nya bron, wände oss sedan om till *botaniska trädgården* och sprungo natthugg i det gröna – Hem kl. 8, men dessförinnan gjorde vi en högersväng inom staden – Wid min hemkomst suto der några herrar wid trädkarlsbordet.
 5 En af dem, Dreyer erbjöd mig sin contramark från *spektaklet*, hvartill jag naturligtvis ej sade nej – der speltes *Drei Tage aus dem Leben eines Spielers*, en ryslig pjäs – *Min Mathildas förening med Gud*.

21. MÅNDAG. Skref till *Henric Backman* och *Albert Dyhr* med posten. Logren satt här och inlemnade en liten lapp – Ifrån postcontoret ut-
 10 tog jag bref af broder Nyberg, ett björnabref för Logren som blef litet perplex vid det han öfver min axel läste detsamma – 1 Rub. 50 kop. af hans skuld till mig – På Hällströms collegium. E: m: På Sahlbergs dito: Gubben läser så fort.

22. TISDAG. Att fåkta, förut på Linsens Collegium – Cajus Silius Italicus
 15 – E: m: kl. 6 att köpa billett till Svensken Hæffners Terpodion concert – Lefve Svenskarne! .....nland! – Kl. 7 på concerten. Det war werkeligen ett sublimt nöje att höra de smältande i hwarandra helt och hållet öfvergående accorderne – Det ger blott pianotoner och är isynnerhet egnad för accompagnemang af alfvarsam eller melancholisk sång – Åhörare
 20 och åhörarinnor bestodo af det förnämaste och skönaste Helsingfors har att upvisa – Fröken A. Stjernwall såg jag –

JOURNAL.

8 Häftet

för

MAJ OCH JUNI
MÅNADER
1834.

Z: Topelius.
Helsingfors, Orisberg & NyCarleby.

MAJUS 1834.

1. FÖRSTA MAJI 1834. En minnets dag, men också i sanning endast derföre märkwärdig – Eller; – kanske ändå derföre att Djurgårdens nöjen i dag förtjusa Mathilda, jag hoppas det. – *Thorsdag*. Här i Helsingfors är vädret ruskigt nog, gunås. Sit melior in terris occidentalibus! – På f. m. Att dricka mjöd hos Kestli med Dominus Blank – E: m: Till Cederman & Staudinger, och återwände hit *hem tillika med dem*, Lewelius, och en Alcenius – Wi *drucko* ett glas *toddy* och *spelte* hwarjehanda kortspel – Mathesius efterskickad, men kom ej – Lewelii schmeichelhaftige pudrereien – Trisett – Till klockan 12, då Blank kom –
2. FREDAG Tidigt om morgonen besök af en vaktmästare försedd med auktionsfordringslappar – Jag betalte mitt inrop hos Lampenius – Att fåkta på f: m. och besökte flere collegier – Intet på posten – Det är Ryssarnes Långfredag i dag och de pingla erbarmligen med sina bjellror – Skref i Chemien –
3. LÖRDAG skall kantänka firas såsom jour du nomme du l'empetrice Alexandra – F: m: att uttaga mina böcker från Lampenius; de woro bara strunt, utom *Taciti Annaler*, försvenskade. Blank, en naturalhistorie för billigt pris – Bivistade *Doctor Törnroths disputation*. Gubben stod sig bra nog – Bjuden af Morbror till den Musikaliska Soirée som i afton gifves – Kl. 6 till Rosenkampff och med dem på *soiréen*. Den war verkligen nätt, och en bland de bättre som blifvit gifna – Mamsell Lampa briljerade på fortepiano, Grotenfelt och Ehrströmmarne uti *Schillers: »Lied an Emma»* – Kl. ½ 9 war den slut; jag följde med Morbror till R-rffs och *drack der thé* – Hem kl. nära 10, men genast derpå vandrade jag ut för att, om möjligt practisera mig in i *Ryska kyrkan* och sålunda få se deras dårskaper. Himlen war molnhöljd och luften utomordentligt warm – Skaror af pöbel struko allestädes omkring i hundradetal – Efter twenne promenader till kyrkan ledsnade jag och återwände till vår ringa boning.
4. SÖNDAG Robsahm på wanlig visite – Skref öfvers. ifrån Schillers kleinere gedichte – Lewelius med mig till R-mpffs – E: m: till Cederman och Staudinger som dock ej woro hemma, med Lewelius till *Mamsell Björkströms willa*, träffade ofvann. gubbar och drack med dem öl och mjöd – Sylvestrem tenui musam meditaris avena, lustigt uttydt af Johan Justus Staudinger – På återvägen weko vi in till *Falkens villa*; der hade jag tillfälle att se *menniskodårskap* och *menniskoförnedring*. Den sistnämde representerades af några förut fulla Ryska Issvoschikar hwilka emot löfte

om vidare förplägning dansade och buro sig åt som galningar; efter wäl-förrättadt arbete söpo de så att några åter måste ge det tillbaka – *Slagsmål* mellan några af gubbarne, en sjöman och en gesäll – Efter wår bortgång hade de sednare kommit manstarkare tillbaka och illa handterat de der

5

5 MÅNDAG. Hans Keiserliga höghet Cesareviz, thronföljaren wår aller-högvisaste (???) och allernådigste Cancellor tackes i dag af furstelig mildhet nådigst hugna sine allerunderdånigaste och troppligtigste trogne undersåter med den »för hwarje redlig medborgare så ytterst fågnande, rörande och glädjande underrättelsen att han i nåder behagat – fylla sina 10 16 år och lika så gunstigt funnit för godt att sätta sig i Senaten»; Nå, nå, jag unnar dig allt godt och all lycka, min unge herre, nemligen i *allt hwad rättvist är*, blott du ville godtgöra hwad dina företrädare brutit eller bryta. Alla föreläsningar woro på Academien instälde. Hemma på f: m: Jag uttog 15 från posten *breff af Mamma*. Se Chifferanotationerne. Min hemresa är nu bestämd till första dagarne i Junii – E. m: Broder *Lorenz Mathesius* här; wi wandrade kl. 8 om aftonen ut att se den illumination som högtiden medför – Det är äfven picknick eller *bal på societ.huset* för de fattiga i Ilomanz socken – Ut till kl. 10. Lewelii äfwentyr föreföllo i natt –

10

15

20

6. TISDAG. På Linsens Collegium och att fäkta – Cajus Silius Italicus och Lorenz Stark, von Engel – Att *gymnasticera* på eftermiddagen. För öfrigt torde för denna dag föga wara att anteckna.

25

7. ONSDAG Om förmiddagen med Blank att *samla insekter*. Det arbetet roar mig. Wi fingo några, ehuru ej särdeles rara. – Robsahm – E: m. Till nationsbibliotheket, och lånte derifrån Svante Sture eller mötet vid Alv- 25 astra, och Kellgrens samlade skrifter, 3 bandet – Yngsta Grönberg – Här skurades – Ut i regnet att köpa socker – Sysselsatt med mina insekter –

30

8. THORS DAG CRISTI HIMMELSFÄRDS DAG. Jag war hela förmiddagen i okunnighet om att det war helgedag och war i följe deraf twenne resor till 30 Academien för att besöka mina wanliga collegier, hwilka jag naturligtvis, men till min stora förundran fann wara tillslutna – Lewelius, hwilken högtidsklädd infann sig här uplyste misstaget – Då viste jag redan om hans sednaste mandater – Till R-pffs med honom; der war middagsfrämmande – Eftermiddagen tillbragtes hemma utan att något anm. 35 värdt föreföll –

9. FREDAG. Såg på parad kl. 10 om morgonen. Uttog från posten breff af Henric Backman och Albert Dyhr. Lithéns gamla byggning är nedrifven – Med saknad bjuder äfven jag dig farväl du som sett Mathildas vagga och

- vår hädangångne oförgätlige Alexanders dödsbädd, du vid hvars minsta plats så ljufva barndoms minnen äro fästade. att fåkta – E: m: Bonsdorff war bortrest, – och min eft. m. bortslumpades jag wet ej huru, så att då bror Lorenz M. kl. 6 hitkom hade jag ingenting hunnit –
10. LÖRDAG På förmidd. ensam till Rådman Röö's åker att *samla insekter*; passabel tour – Carl Numers – E: m: Logren satt en stund hos mig. Med honom till *Cederman* – Stauding & Alcenius bort – Ett glas toddy och ett parti Cuccu hos dem – Munter afton – Gubben Lewelius – Intet ämne blef – 5
11. SÖNDAG. F: m: Yngre *Westling* hade kommit *hem* – Skref i mina mångfalliga Journaler och annotationsböcker – *Spelte Fortepiano* hos *Westling*, *Robsahm* och *Blank* der inne. Wi sjöngo. Jag wäntade *Lewelius* i afsigt att ge honom *lexa*, men han kom icke. E: m: *Hemma tout le temps* – *Wackert wäder* – På f. m. med *Blank* i yttre rummet af *Museum* – 10
12. MÅNDAG Om morgonen med *monsieur Blank* på en liten *insektpromenad* – *Skref* sedan *hem*; till *Mamma* och *Hindrik*. Hos *R-pffs* emottog jag *bref af* min wördade *Farbror* i *Uleåborg* – *Läkarne*, *mensklighetens* *physiska* *stöd* hafva en föga *afvundsvärd* *lott* sig *beskärda*; dock, *swårigheter*, *långwarigt* *arbete* och *sen* och *ringa* *lön* *derföre* *afskräcka* mig icke, men först i *sommar* *mognar* mitt *beslut*, – *kanhända* i *förening* med ett annat *likaså* *ädelt*, en *stor* *upoffring* för *kärleken* till det *sanna* och *rätta*. – E: m: På *Sahlbergs collegium*. *Började* *sysselsätta* mig med *Franska* *språket*. *Gymnastique*. 15
13. TISDAG. På *Linsens* och *Hällströms collegium* äfvensom att *fåkta*. *Wädret* *ganska* *warmt* och *wackert*. E: m. *Lorenz Mathesius* hos mig – 25
14. ONSDAG. *Prof* på *prejeri* och *skomakarära*. *Robsahm* här *klockan* 8 – *Disputationsmöte* inom *afdelningen*, dock af mig icke *bivistadt* – *sacre nomme* *je ne me recorde pas beaucoup de ce jour*. *Bror Cederman* jemte *Lewelius* här, äfvensom *monsieur Platen* på ett *ryck* – *Lewelii* *nattliga* *äfventyr* kommo i *dagen*. 30
15. THORS DAG *Pas remarquable* – *Wären* gör *sina* *framsteg* *pöumpö*. *Spelte Fortepiano* – På *Sahlbergs collegium* om *aftonen* – *Påtänkt* *möte* i *Botaniska* *trädgården* – *Thorsdagsmöte* – *En tidning* inom *afdelningen* *påtänkt*. 35
16. FREDAG På *Linsens collegium* och *derjemte* att *fåkta* – *äfwen* på *Hällströms* – *Fick af Tant R-pff* ett *bref af Mamma*, *deri* *ej* *ringa* *bannor* för *frönotornes* *försummande* *woro* att *förspörja* *hwilka* *ytterligare* *skärptes* af *Ma Tante* – *till* *en* *del* *woro* *de* *oförtjenta* *hwilket* *förtröt* mig – På

möte om eftermiddagen, der afhandlades blott om lån, men jag förlorade der min goda pennknif, till icke liten förargelse; sådana som denna war trifwas ej hos mig; för ett år sedan miste jag på lika obegripligt sätt en dylik – Att söka Logren, hvilken utan att det ringaste nämna om för mig ‡
 5 tänker i morgon bittida begifwa sig af till Wiborg. – Jag och Cederman träffade endast Stenroth; wi talte om fordna tider, om Alexander, och om hans correspondence med honom rörande .... – Hem med Cederman – Misslyckad visit till R–pffs –

-----

‡ Gubben är rädd för de 12 Rd. han är skyldig Nyberg –

- 10 17. LÖRDAG Klockan 8 till Rödbergs Dal, hwarifrån jag med knapp vind fick segla hem med tre fröpaqueter. En utfart på landet blef hastigt besluten; wi lagade i ordning – Jag afsände frönotorne – Afskedsvisit hos bror Staudinger – *Erhöll kallelse bref till ledamot i Sällskapet Pro Fauna et Flora Fennica*. Ännu oförtjent, men jag will göra mig dertill wärdig.
 15 Klockan 4 e. m. begåfwö wi oss från staden, hyrde en båt, och kommo kl. ½ 6 öfver till en holme, eller rättare en ö, som kallas *Drumsjö*. Denna afton företogs intet särdeles. Wi (Robsahm, Blank och jag) rensade wår bössa och drucko ett glas toddy. Nu, likasom under större delen af wår derwaro generades wi af en mängd underoficerare och några Ryska skrifware, de sednare stora swinhundar.
- 20 18. SÖNDAG, FÖRSTA DAG PINGST. Förmiddagen lugn och qualmig, e. m. och aftonen medförde en owanligt stark åska, och täta blixtar. Ett majestätiskt moln. Skjöt till måls. En promenad långs ön. Om aftonen war det dans i sjelfwa vårt boningsrum. Ryssarne förde bud, och till
 25 råga på sin oförskämndhet wille en dansa med mössan på hufvudet. Jag fick tag i gunstig herns mössa som i blinken gjorde en piruett på bordet, hwarvid gubben lät höra sitt gebjornamat, men ej gjorde vidare försök. – En vals med husets unga damer. – Klockan war ett då wi somnade.
- 30 19. MÅNDAG. ANNANDAG PINGST. Dagen war wacker nog, wi samlade insekter. Spelte trädkarl, och förlorade. Skjöt – Om aftonen woro wi ut att meta, och fingo en mängd småfisk. Äggtoddy.
- 35 20. TISDAG. Blank och jag uppe redan före kl. 3, innan solen ännu gått up. Wi wandrade åt en annan sida af ön, fingo der båt och foro, försedde med wettar (upstoppade lockänder) ut för att lura på sjöfogel. Morgonen war wacker, men i vårt skytteri hade wi en rasande otour – Confys och bortblandad i ans. till wäderstrecken. – Ekorrar – Underofic. hade rest

- sin kos. middag kl. 4. – Trädkarl och Casino – Om aftonen spatserade wi i en täck björkdunge lifvad af otaliga quittrande fåglar – Sköt bom på en trast – Allegorie af lifvet –
21. ONSDAG. *Foro* klockan 7 från *Drumsjö* och anlände kl. nära 8 till staden. Under vägen försökte wi att knäcka några änder, men med vanlig otour 5
– Frukost hos *Robsahm* – Till *Cederman* et *Levelius*. – Till *R-pffs* som vanligt på middag – Om e. m: skref jag *Franska*, men uträttade föröfrigt ingenting. *Capten Platen* hos oss. Den sista *Musik Soireen* besökte jag ej.
22. THORS DAG På *Linséns collegium*. Skref *Franska*. En stund hörde jag på en *Stipendiatexamen* – E: m: Försummade *Sahlbergs collegium*. 10
Redan kl. 4 på *nationsrummen* hwarest jag betalte 5 *Rubel* i förskott för den i morgon blifwande *Majfesten*. Temmeligen intressanta frågor föredrogos – Af den wid sista möte proponerade tidningen utkom i dag första nummern, ganska intressant, innehållande ett förslag till uprättande af en fond och ett sällskap hwars ändamål wore att framdraga och 15
understödja sällsynta lofvande anlag utur den fattigare folkclassen. En så wälgörande inrättning borde werkeligen beifras. *Broder Cederman* reste hem.
23. FREDAG. Om f: m. att höra på en juridisk examen – Lof från *Hällströms collegium*. Kl. 3 samlades wi på *Academiae bron* för att derifrån 20
begifwa oss till *Majfesten*. Nu hände mig samma spratt som sista våras, då ville jag taga *kapprock*, skyndade hem, men blef efter, nu ville jag skynda hem för att lägga bort *kapprocken* och blef efter; dock hann jag up processionen vid nya bron; – likwäl gick jag miste om *triumphtäget* genom staden – Platsen för festen war densamma som sistledne år, 25
invid *Gumtäckt*. *Wädret* war gynnande och mot aftonen riktigt skönt. *Wi* sprungo, efter gammal *sedwana*, kapp om första *glaset*. *Dammet* sköljdes ned med *punsch* och *carolina*. Snart dansade wi en *Swensk quadrill*. De begge *regementsmusikerna*, som spelt för oss under *tåget*, stämde nu åter lusteliga up. – Den stora *Ryska fanan* som swajade 30
öfver våra *hufvuden* föll ner (???) men man satte henne åter up (!!). *Academiestaten* och de andre *bjudne*, hwaribland *R-pff*, *infunno sig*. *Fältet* visade ett rörligt, lifligt *perspectiv* af öfver 300:de personer, de nyfikne *åskådarne* och de åt *dryckesbordet* blängande *snyltgästerne* oberäknade. Man dansade *walser masurkor* och *Franska stöfvelquadriller*. 35
Man slog *boll*, man drack, man skämtade, man rökte och *discurerade* inne i *tälten* och ute i *gröngräset*, med ett ord, man roade sig, en hwar efter sin smak. *Gubben Möller* war *comique*. *Kamraterne* försporde

vinets lifvande verkan, dock utan öfvermått och utan att tyranniseras af Bachis spira erforo wi blott den »geist» wi insöpo ur glädjens bågare. Nu widtogo brorskålarne, hwarunder en liten missämja upkom, som dock snart lugnade sig. Objudne gäster smögo lurande kring borden och

5 tömde sina fulla glas – Skålar druckos. För *Academia* hurrades af hwarje studerande mund. Skarpa canonskott lossades. Omkring kl. 9 började gästerna wandra af, men några Academici stannade quar till slutet. Om sider, då fluida nalkades sitt slut proponerades af Mag. Snellman *Finlands Skål*. Då förstummades plötsligt hwarje annat utbrott af den stojande

10 glädjen, hwarje närvarande Finsk tunga uttalade med rörelse sitt älskade fosterlands namn. Men snart fick känslan luft: 300:de glas slogos inom få sekunder i stycken, och ett högljudt, entusiastiskt hurrarop skallade kring fältet till dess ljudet deraf blott af skogarnes echo'n uprepades och slutligen bortdog, förswinnande fjerran i den dunkla nattens skymning

15 ----- Kl. war 12 då wi wandrade hemåt. Sången afbröt den djupa tystnaden och lockade ett och annat förwånadt ansigte fram i fönsterna på de landtgårdar wi gingo förbi. -----
----- Sådan war detta årets Majfest. Den blef nog dyr: 5 Rd. 6 f per man. Icke underligt. Endast för tillställarnes Issvoschikar betaltes öfver 100:de Rd. Rgd – Krabbes var 30 Rd. och 30 Rub.

24. LÖRDAG En nykter glädje lemnar ingen crapula i spåren; frisk, munter och nöjd wagnade jag. Föröfrigt har denna dag fallit mig ur minnet. Ett Latinskt ämne skref jag. ‡

-----
‡ kl. 6 hade Sällskapet pro Fauna & Flora Fennica en sammankomst, den första jag bivistade. Jag inskref mitt namn i dess Matrikel –

25. SÖNDAG Om morgonen hos Runebergs med mitt ämne – Regnigt på förmiddagen – E: m: tillbragte Blank och jag hos Capten Broman förande briggen Enigheten från NyCarleby – Han war i mitt tycke, både för sin Svenska börd, sina grundsatser och sitt hyggliga maner.

26. MÅNDAG. Om f: m: på hwarjehanda Collegier. Om e: m: äfwen på Sahlbergs. Capten Brooman låfte besöka oss men då han ej gjorde oss den äran, så gjorde vi i stället honom en visit. På posten bref af Mamma, Lundmark och A: Dyhr.

27. TISDAG Uppassning afbetalt. Tobaksnöden afhjelpt. Att fåkta, hwarwid jag åt *Otta* betalte 9 Rd. Rgs. – E: m: Till broder Lewelius bedjande honom begagna sig af Blankens och mitt anbud att logera hos oss den

- korta återstående tiden. Gubben slingrade sig altjemt undan ett för honom så genant anbud.
28. ONSDAG. Skref Fransyska och afhörde en conversation på detta språk mellan Blank och Robsahm. Skall jag fälla mitt yttrande om språket så måste jag tillstå att detsamma ej särdeles är i min smak, åtminstone sätter jag det långt under Tyskan. Franskan är ett hwad wår tid kallar vackert språk, men Tegners träffande ord: »Jollrande hoppar du fram och ljuger och complimenterar» teckna det alltför sant för att det skulle falla mig på läppen. Tyskan deremot är ett ädelt, manligt, djupt språk fastän det, likasom Svenskan, torde ljuda hårdt i fina utländska öron. – Köhlmarks Physiologie. Hos Capten Broman på Enigheten – 5
29. THORS DAG. Skref bref med *Enigheten* som nu afseglade. Uttog 5 häften af Läsebibliotheket. På Hällströms Collegium som af honom förklarades vara det sista i denna termin. E: m: På Sahlbergs collegium, och derifrån på *nationsmöte*. betalte det resterande för Majfesten. Några intressanta frågor, hwilka jag likwäl numera icke mins. – Skref Köhlmarks Physiologie. 15
30. FREDAG. Jag war det, ryter Fredagen till, jag war det hwilken såg Journalens herres *sista* lection i Fäkta, och icke du, Förwetne Tisdag. En promenad till Sahlberg med min inträdes afgift – Intet på posten – Om eftermiddagen besökte jag Bonsdorffs Collegium äfvensom thejungfrun hwilken fagnade våra näsor med skönt doftande häggblomster. – Hwarjehanda smått uträttadt. 20
31. LÖRDAG Om förmiddagen på Laboratorium. – Robsahm berättade att han skulle göra en vikingafärd ut i skärgården – Om aftonen besökte oss, först Capten Platen och sedan L: Mathesius. Wår Leutnant gorde en kort, men troligen misslyckad visit. – 25
- Sålunda hafver den sköna månaden Maji en ända, likasom allt annat här i werlden. Visserligen har den ej sett många utmärkta dagar, eller många nöjen (sådana som få namn deraf) – – men den har dock sett hoppet åter grönska och ljusa blickar kastas in åt det tillkommande. 30

Innehåller 7 tecknade dagar hwaribland en in duplo.

JUNII MÅNAD 1834.

1. SÖNDAG. Robsahm borta. Icke hos Runeb. – Hos R:–pf: taltes mycket om deras resa som nästa Tisdag skall för sig gå. – Anbud af Morbror att få besöka Östermyra krutbruk; resultatet deraf uppskjöts. Sista middagen där. Om aftonen skulle Bl. och jag göra en visit hos R–pffs, men den 5 blef afstyrd. – Hemma om aftonen –
2. MÅNDAG. Skref till Farbror. Felslagit hopp om penningebref. Kl: 10 f: m: spatserade Bl. och jag $\frac{1}{4}$ ut på landet till *Sällskapet pro Fauna & Flora årsfest*. Den war talrikt besökt. Äfven många proffessorer (Sahlberg, Hartman, Linsen, Tengström, Rein Ursin och Bonsdorff) bivistade densamme. Dessutom flere andra medlemmar. Årsberättelserna uplästes nu. Derefter waldes genom voringssedlar embetsmän för det kommande året. Dominus Blank blef Intendent öfver insektsamlingen. »Rödlockige Spåre», »Friserade Cygneus» – – Kl: $\frac{1}{2}$ 3 satte man sig wid *middagsbordet*. Rätterne voro många och välsmakliga, vinerne goda och munterheten allmän. Åtskillige skålar druckos. Wid upstigandet som länge fördröjdes nödsakades mången att med warsamhet gå tillwäga af lätt begripliga skäl. Man skyndade ut i det gröna hwarest man snart trakterades med caffè (Underskrefven blef wäl utan, men det gick honom föga till sinnes). R. Montin. – Boll – Gubbarne Hartman och Sahlberg deltego deri. »Philosophien går på fides», sade någon om Pr. Tengström som war en af de ofvannämnde försiktige. Punsch dracks tappert. Det war muntert att påse huru Patres woro trefliga och familiera. Några hurrades upp. Pyramider fabricerades 3 och fyra man höga; Rödlockiga Spåren hade föga båtnad deraf. Sluteligen kastades boll med de stora tunga kegelkloten. Klockan war 10 om aftonen då de sista glasen druckos i bottnen, och man begaf sig under sång tillbaka till staden. – »Då steg fram en so ur hopen Med de gälla bifallsropen Exellent Brawissimo.» Årsfesten kostade 3 Rd. 32 f.
3. TISDAG Om morgonen efterskickad till *Rosenkampffs som woro stadde på resande fot*. – Commissioner – Östermyraresan om intet – En delicat frukost intogs hwarpå herskapet *reste af*. – Forte Piano hos Westling. – Sedan jag nu war sjelfhershkare öfver mig sjelf började jag tycka hwarje dag wara en plåga, nemligen en plåga som i dagligt tal får namn af – – *hemlängtan*. Wisseligen fick jag tillfälle att fasta och spåka min lekamen, men deraf förwärrades blott det onda i det än ett rödtglimmande smultronland, än en hallonbuske af samma färg, än ett lockande

- ärtskidsquarter och dylikt mer hwaraf Kudnis har att skryta speglade sig i min inbildning.
4. ONSDAG. Underskrefven är 1 års gammal student. Om denna dagen är sannerligen intet att upteckna. Jag satt endast hemma, skrifwande utur Köhlmark Psychologie – Om e. m. gjorde jag en promenad till nationsrummen och lånte böcker. C: Essens berättelse om Käringen och Anatomie salen. 1 bandet af Lycksalighetens Ö utläst. 5
5. THORS DAG Klockan war nära 10 på f: m: då jag satte mig att läsa andra bandet af *Lycksalighetens Ö*, af Atterbom. Af den herrliga poesi'n och sjelfwa den sublimes sagan blef jag så intagen att jag glömde bort middag och tid och klockan war 4, då jag, sedan boken war lyktad, tänkte på hunger och tidspillan. – Om aftonen en stund på Thorsdagsmöte. Der afgjorde jag med *Mathias Alexander Castrén* om blifvande *ressälskap*. Söndagen bestämdes till afresans dag. 14 Studentcandidater, hwaribland J. Lewelius, förwissades om intagande i Nationen. 10 15
6. FREDAG. Bref på posten af Mamma med inelligande 50 Rd. B:co. – Lånte åt Castren. Wäxlade till Ryskt. Uträttade hwarjehanda Commissioner. Betalte mina theräkningar, och tog derwid afsked af gumman thejungfrun, min särdeles goda vän. Hufvudbry om hwarjehanda.
7. LÖRDAG Hela dagen i skarpt bestyr om min blifvande afresa. Jag handlade om f: m: för 13½ Rd. Rgds *böcker hos Frenckell*. Om morgonen war jag hos Pipping och hos Sahlberg. E: m: War Capten *Platen* chez nous hela aftonen, till icke ringa olägenhet för mina bestyr – Tillämnad visit hos Thunebergs, men för Lasses skull uppskjuten. Annars war det synd med gubben, hans hälsa war skral, och hans omständigheter ännu skralare. Misslyckadt besök hos Moster Wikstedt. – Finance förlägenhet, obegripligt nog. 20 25
8. SÖNDAG. Hos *Runeberg* på afskedsvisite. Äfven hos *Snellman*, som meddelte mig flera nyttiga råd. Häst beställd till klockan 12. Frukostmiddag, bestående af 1 glas caffè, doppadt med Franskt bröd och en wäldig smörgås på ¼ kaka mjukt håibröd jemte 2 glas mjölk – Jag packade in – Jag hos Castren, och Castren sedan hos mig. Hästen kom ej förr än klockan 4 på e. m. – Några camrater hos mig, hwarwid wi drucko 1 butelj mjöd. – Snart derpå reste jag med mitt lass (i Turdins bequäma chaise) till Castren i Kronohagen. Der skulle man ännu taga en lähtärypp. Kl. war öfver 5 då wi sade farwål åt våra kamrater och *lemnade Helsingfors*. – Låtom oss fundera litet på denna termin, medan wi dertill hafve så god tid. Kastar jag en upmärksam blick på den *nytt*a jag af terminen inhämtat, *hwad egenteliga* 30 35

kunskaper beträffar så finner jag, den uprigtigt sagdt wara – beklagligen
ringa nog. Theologie examen borttog mycken tid utan att derföre, oackadt
 min ej ringa möda och använda arbete dervid, wara mig till någon wä-
 sendtelige nytta. – Men finner jag mig å ena sidan bedragen i min förwän-
 5 tan, så finner jag å andra sidan beträffande *Förståndets och tankekraftens*
skärpning en ersättning, hwilken, meo judicio, upväger något nära den
 tid, omkostnad och möda jag, i brist på tjenliga råd och ändamålsenlig
 methodus Studendi, till ringa fördel för mig föröfrigt användt. Jag finner
 det sjelf underbart huru jag så hastigt blifvit lyft öfver barndomssinnet.
 10 Ofta känner jag ej igen mig då jag ser och igenkänner hwad jag fordom ‡
 såg med helt andra ögon. Och denna förändring, gläder den dig icke? Jag
 inser huru mycket detta steg närmar mig till människans och mannens
 syftemål: den andeliga utbildningen (blott utbildningen, ty fullkomlig-
 heten kunna wi ej hinna) och derföre tackar jag Gud och lyckönskar mig.
 15 Men köpes någonsin ett sådant steg med en påkostande upoffring, så är
 det här. Emot det kalla förståndet utbytes det warma, glada så lyckliga
 barndomssinnet och kanske snart – fantasiens sköna swärmande dröm-
 bilder emot den förwissnande werkligheten. – Sistförflutna år har mycket
 förändrat mig. Förut war glädjen införlifvad i själ och hjerta, innerlig och
 20 oförstådd – nu, jag nödgas bekänna det inför mig sjelf, nu är den blott en
 planta på främmande jord utan skygd emot den kalla Nordan, ja oftast
 endast en mask som jag lånar för att bedraga mig sjelf och andra. Dock,
 jag hoppas det skall blifwa bättre ty hennes hand skall vårda den svaga
 25 ömtåliga plantan. – Den närmaste framtiden skall redan utwisa om jag
 bygt mitt hopp på fastan grund eller på lösan sand –

Men lemnom dessa reflexioner och återwändom till den yttre werld-
 en, det är hwardagslifvet. På Helsing by uptäckte jag att mina financer
 ej woro så usla. Wi åkte genom natten, sofvo blott 1½ timme, drucko
 caffe och fortsatte resan den

-----
 ‡ Vid 16 år ett fordom! Le dock icke ty i sanning vid hwarje vändpunkt i lifvet
 30 lemnar man bakom sig ett fordom.

9. MÅNDAG. Kl. 11 f: m: ankommo wi till *Tawastehus*. Wi spatserade ut åt
 Slottet till. Castren kl. ½ 3 på visite till Tihlman. Wandring omkring på
 små handelsbestyr. Wäntade länge på Castren; kl: ½ 8 kom gubben. En
 35 hans älskwärda Cousin hade gjort filosofhen warm om hjertat. – Reste
 vidare – En pipa fälld.

10. TISDAG. Philosophiska resonementer om hwarjehanda. Kants system att hwarje föremåls natur beror endast på huru wi fatta detsamma är bestridt af Fichte som påstod att tingen i och för sig sjelf äro sådana de framställa sig för oss. – Genom Ohriwesi Ruovesi, Kangasala m. fl.
11. ONSDAG. Genom Wirdois, Kuortane Alawo, m. fl. Glade helsade wi Österbotten wid inträdet i Wasa län. Strax på eftermiddagen badade wi uti ett träsk nära landsvägen, hwilket bekom oss förträffeligt. Kl: 9 om aftonen *skildes jag ifrån Castren* hwilken styrde sin kosa åt Lappajärvi. Jag reste derpå 3 håll allena med god fart och anlände kl. 12 midnatt till *Lahden* i Lappo der jag tog mig en blund. 5 10
12. THORS DAG. Träffade Cantor Finström – himmelskriande brådska – *ankom till Orisberg* just ännu i rättan tid för att träffa *broder Franz* som war på wippen att resa till Wasa. Fruntimmer, Cousin Lisette och Mad-lle Berggren hennes syster. – Plan till en *resa till Wasa* äfven för mig; jag samtyckte passivt dertill. Kl. 4 reste wi åter af, B. Fr., jag och *Franz Lithén*, min synnerligen goda wän. – Kl. 10 aftonen till Wasa – 15
13. FREDAG. Tillbragt i Wasa. *Offentelig examen i Triwialskolan* hwilken jag afhörde – Förswarliga kunskaper i allmänhet, ehuru man äfven här enligt nya modet (*sit venia verbo*) nästan för tidigt valedicera – Uppe hos *Moster Backman* och träffade Calle samt hennes flickor. *Middag hos Landssecreter Hjelt*. Om e: m: woro *August Essen*, *Wilskman* och *Otto Essen* en stund hos mig uti mitt logis hos *Kugelbergs*, hwarpå wi gjorde en thevisite hos *Moster Backman* – Hos A: *Essen*. Resonnementer i hwarjehanda – 20
14. LÖRDAG. Om morgonen och f: m: ut med *broder Essen* att spatsera. Undertiden gjorde wi ett besök hos *Högdal*, en gentiler man – i *Lancasterskolan* – på *Societeten* – *Arvid Krabbe* – Nötagtig uppapperska hos *Kugelbergs* – *Middag hos Hjeltens* som beviste sig mycket hyggliga och artiga – E. m. Afskedsvisite hos *Moster Backman* – *Examen hos Hjeltens med Franz*s 3 *disciplar*, hwilka just hedrade sig och sin lärare, i synnerhet *Fransiscus Lithén*. Rector *Ebeling*. Punsch och aftonmåltid hos *Hjeltens* – 25 30
15. SÖNDAG. I kyrkan på f: m: – god predikant och wackra orgor – Åter på *middag hos Hjeltens*. F: *Lithén* skulle resa. – Kl: war 4 på e: m: då wi änteligen *begåfvo oss utaf* åter till *Orisberg*. Men på vägen woro wi twungna att titta in hos *Granbergs*. *Från Wasa*. – *Inne hos Prosten Stenbäck i Laihela*. Ett glas toddy. – Sedan åkte wi en half mil och veko åter in till *Kronolänsman Hallén* der wi stannade öfwer natten – 35

16. MÅNDAG. Frukost. Kl: 10 ut. – Åter nödsakades wi, förargeligt nog sedan wi rest ofvannämnda halfva mil tillbaka vika in hos Stenbäck för att hemta B-r Franz's ditlemnade chaise. Jag tackade Gud då jag hörde att wi derefter utan uppehåll skulle fortsätta resan till Orisberg. – *Anlände* dit kl. 2 e: m: – Resonementer med bror Franz – Claus Harms och Bibeln – gang zu eisenhammer –
17. TISDAG. Utmärkt wacker och warm dag. Att söka insekter – Läste med Br Fr. en liten skrift af Gejer: *om adertonde seklets uplysning i förh. till Religionen*, en skön, läswärd bok. – Att *simma* i sällskap med Bror Franz – Om aftonen åter en promenad –
18. ONSDAG. Något stormigt. *Biblisk lecture* – hemmastadd, utom wid bordet der jag nödsakades wara främmande – »Den Niger, han biter mej så att» – sade lilla Selma, min goda vän – Tiden går fort –
19. THORS DAG. Molnig. Läste med Br Fr. circa 3 timmar på f: m: och 2 på e: m: – På besök hos Inspector Reinius. Om aftonen kom *Cantor Finström hit*, medförande bref och penningar. Jag hemväntas i Lördag – Toddy. En liten *utfart på insjön* i ökstock som war rolig nog. Utsigten på en sådan klar afton är här gudomlig.
20. FREDAG. Klockan war något öfver 7 om morgonen då det ropades att en främmande herre kört in på gården. Jag war nyss upstigen och hörde strax derpå en bekant stämma derute. Och se! det war *Herr Blank* hwilk-en så oförmodadt kom tagandes. Det war roligt; han kom äfven från Wasa. Att samla insekter; wi hittade rätt mycket och flere goda. Ännu twenne intressanta lectioner med bror Franz – – spatserfärd till stora hammarn – The – Efter aftonmåltiden disputerades om hwarjehanda intressanta satser – Klockan war 1 då wi lade oss.
- 21 JUNII. LÖRDAG. Tillrustningar – Pappas örtsamling skänkt åt mig af Broder Franz – Punsch – Kl: var 11 på f: m: då wi *reste från Orisberg*. Jag ångrar ej mitt uppehåll der – på första hållet hade wi dålig häst, sedan hela vägen goda. Det gick raskt, men ändå för långsamt för min otålig-het – 2 regnskurar – Tandwerk – Kl: ½ 9 om aftonen reste wi genom *NyCarleby*. (Jag blickade med klappande hjerta upp till Lithens fönster men hoppet bedrog mig och min glädje blef blott half.) *Till Kudnis!!* Det hwita kära Kudnis glänste i aftonskimret. – *Mamma* och *Sophie* hemma. Tandwerk. The och sedan afton. Up till kl. ½ 1.
- 22 JUNII WAR EN SÖNDAG. Till stadenom i *kyrkan*. – Holmen predikte – På visiter (om de så kunna kallas) 1:mo *till Lithens*: Morbror, Rosalie, Moster. *Till Collander*: Albert Dyhr der. *Till Calamniuses*: Morbror och

- Moster. Till Morfar: *Broder Hindrik*. Till Morbror Gustaf: Tant Emelie, Johanna Calamnius. – E: m: Middagslur. Kl: 5 med Hr Blank till Morbror Gustaf; derifrån ut att spatsera ett slag. Sedan till Hindrik. Resonementer. Up till Nyberg; hans affallna ansigte, hans matta blickar och hela utseende bekräftade den sorgeliga underrättelse jag redan i Helsingfors fick, nemligen att mannen med lian ej är långt aflägsen från honom. – A: Dyhr – Med Hindrik och honom for jag uti »Läppogubben» till Kudnis. – I Lusthuset. – Alberts 600:de. Pipskaft åt Hindrik – 5
23. JUNII. MÅNDAG. Dagen war något mulen – Jag uptog min kappsäck och rangerade mina saker. Fantiserade på Fortepiano – Journal – Bjuden i Lithens trädgård till kl. 10. Regn – Klockan 9 till staden. Till Morfar. Jag skulle nödwändigt dricka ett glas toddy; det hjälpte ej. Mitt intyg öfver Franz L: lemnadt åt Morbror Lithén. I f: d: *Normans trädgård*. Ett litet sällskap bestående af nästan hela fromma familjen. – Twenne min Skol och Academiakamrater, bröderne *Hasselblatt* der. – Enklek – *Borgmästar Calamnii peruk fastnade oförwarandes på en quist*, hwilket måtte ha sett rätt löjligt ut, ty de fruntimmer som obserwerade denna hans olycka knepo af all magt sina läppar tillsammans för att ej utbrista i ett mindre artigt gapskratt. – Strufvor och win – derifrån begåfvo oss vi unga norr ut för att knyta (alldrig glömmet de 2 midsommarnätterne wid Åminnet). Wi knöto i vår åker wid andra kampen (Tullnärså kern). Ännu en spatserfart längre norrut, sedan följde wi hem damerne – Skön natt, eller fastmera morgon ty solen war redan upgången. Klockan war 4. 10
- 24 JUNII ÅR 1834. MIDSOMMARDAG OCH TISDAG. Klockan Nio om morgonen med Herr Blank i kyrkan. Fonselius predikte, och det bra nog; hans uttryck woro endast alltförmycket öfverlastade med grånlåter. – Hasselblattarne – Wädret war muligt likasom de twenne nästföregående midsommardagarne – Ej heller woro nöjen att tillgå. – Om aftonen med Demoisellerna att *uptaga våra knytor* – De befunnos lyckligtwis alla i behåll. Jag är i okunnighet om hwilka färger de öfrige fingo; för mig växte intet af det enkla skälet att jag vid knytningen i saknad af sax afbitit stråna, och det så ojemt att de ej kunde växa. – Wi cawaljerer följde damerna hem. *Hindrik* och jag tänkte knyta om och wandrade i denna afsigt först söder och sedan norrut, men funno ej någon närbelägen rågåker; till Tullnärså kern wille wi ej wända om ty folk war på kampen. Resonementer om något högre än hwad hwardagslifvet, ja hela sinnewerlden erbjuder. Wi stämma äfven i sådana saker skönt öfverens. 15 20 25 30 35

25. ONSDAG. Här widtager en tid som jag skulle kalla: ett företal till sommaren; den torde innefatta öfver 2 veckor. – Jag *satte mig i ordning* och började derpå roa mig med mina *insekter*, nemligen att upställa dem i riktig ordning med bifogade namn i min låda. Intet särdeles föreföll.
- 5 26. THORS DAG. Insekter och Journalen – Phantiserade på Fortepiano't med Lycksalighetens Ö framför mig. Morbror Lithén lät hitköra en mängd spanmål som han fått från Ystad i Sverige. Gud gifve att landet ej wore i behof deraf – Mamma säger att jag magrat förskräckligt och will ha mig äta dugtigt: få se om det hjälper – Je ne le crois pas.
- 10 27. FREDAG. Åter sysslade jag med insekterne. Herr Albert Dyhr här åtskilliga gånger. E: m: Fru Engström, Mamsell Calamnius och sedermera äfven Moster Lithén hos oss. Planer till skärefärd i morgon – Utmärkt wacker afton.
- 15 28. LÖRDAG. Mulet och regnigt. Missöde hände M. Lithens spanmål; 1½ tunna nedrann under Magasinet genom ett hål på golvet. Om e: m: tog jag det parti att tillbringa densamma i lusthuset, läsande och skrifwande. Kl. 7 till staden. Hindrik – Hos morfar. *Doctor Fontell. Hoppet ute om bror Nyberg.* – I gatboden. Försedd med krut i ymnighet. – – Forte piano – Knöt med Hindrik –
- 20 29. SÖNDAG. Jag tecknar denna dagen såsom en glad för att dermed be-teckna att hela skärefärden war det. – Kl: ½ 3 på e: m: rodde wi Kudnis-folk ut till Åminnet, och foro derifrån, i sällskap med Morbror och Moster Lithen samt A: Dyhr *till Alörn*. Flickorna Calamnius, Rosalie Lithén och Sophie Backman äfvensom Fransiscus Lithén hade i går aftse dit utrest. – Monsieur Blank och jag roade oss först med insektsamling,
- 25 sedan i damernas sällskap. promenader, språng och munterhet. Mor-bror L: och Albert afreste ännu samma afton. – Alla fruntimmer lågo i kammaren (det war i Fru Backmans stuga) och wi 3 ungarlar deremot i stugan. Gräsligt bestyr med myggor.
- 30 30. MÅNDAG. Nyssnämde pestilentialiska myggekrabater upjagade Herr Bl. redan kl. 3 och mig en timme derefter. Äfven flickorna beskrefvo sedan sin wända under natten; Fruarne sofvo obekymrade och bannade flickorne ibland, ungefär som berget på Lycksalighetens ö bannade sipporna, conwallierna och de andra små blomstren som väsnades och jollrade: »*Hwad är det för ett tisslande och tasslande omkring mig? – War tyst du yra ungdomsflock och lät mig tänka (sofva, sade fruarne).*» Jag mins ej så noga huru wi tillbragte dagen, alltnog den war rolig. – Jo, det war så rätt. H. Bl. och jag gjorde *en resa till Frösön för att samla insekter.*
- 35

Wädret war mycket gynnande, men ändå war vår fångst mager nog. Wi woro bortan från kl: 10 till kl: 5 e. m: – Sedermera om aftonen kom Lundmark, Morbror Gustaf och gubben Swahn till holmen. Det blef ett muntert lif. S: Backman och Jos. Calamnius gjorde Lundmark 6 gånger till myllymatts och sedan morbror Gustaf lika många gånger – Desse sistnämnde herrar sköto till måls hwarvid Moster Lithens byttlock blef jemmerligen medfarit. Herrarne foro bort sent om aftonen. För att freda oss för de canalje myggorna skulle wi röka ut dem, men det hjälpte gunås icke synnerligen – – Härmed slutar jag nu detta häfte.

5

Månaden Junius innefattar 8 tecknade dagar.

10

Detta åttonde häfte af min dagbok, uptagande en tid af 61 dagar, eller 2 månader innehåller 15 tecknade dagar (ungefär $\frac{1}{4}$) hwaribland blott 1 är dubbelt tecknad.

De hafwa varit:

Märkwärdig af 2 graden: 1
— af 4 D:o 5

15

Glada af $\frac{1}{2}$ 1 grad: 1
af 3 D:o 3.
af 4 D:o 3.

Bedröfliga af 4 grad: 1.

20

Academiska: 2

NyCarleby den 12 Julii 1834

Zachris Topelius

Ljus och lif.

DAGBOK

under

JULII, AUGUSTI,
SEPTEMBER MÅNADER
ANNO 1834.

Kudnis.
Zachris Topelius.

Emottagen mitt förtroende ni min dagboks oansenliga blad! Ni utgören tillsammans en bildrik herrlig sida i min lefnadsbok. Den som litet talar tänker ofta mycket och mycket finnes der man ingenting skulle förmoda. Kanske blifwer detta häfte det som jag mäst skall värdera.

5 Yngling, bäfwar du för härjarns spira,
O så lär att stundens högtid fira!
Vet, en ewighet af lif kan spira
I ett enda ögonblick.

10 Jord och himmel ägas af minuten
Jord och himmel kan i den bli njuten
Hög och rik och gränslös fast förfluten
Kan den bli hos minnet quar.

15 Jubla yngling! Gudalånet blommar
Än i dina pulsars warma sommar;
Än uti ditt hjertas helgedomar
Lefwer känslan stark och ung.

Runeberg

JULIUS.

1. TISDAG. Jag slutade nästföregående häfte med en Jeremiad öfver myggorna, det wore alltför jemmerligt om jag nu wille börja detta häfte med en dylik. Jag åtnöjer mig derföre med att säga att wi, myggorna oberäk-
nade, äfven denna dag hade ganska roligt på Alörn, hwarest wi, såsom
läsaren wet, nu befinna oss. Om aftonen sågo wi en båt med fruntimmer
uti styra åt holmen och genast woro flickorne färdiga att begrunda: om
det ej tilläfventyrs kunde wara *Stockholmarena* som kommit hem och
fått ledsamt efter dem. Men se! det war ej de utan Juthbacka Damerne
och A. H: Backman. Lundmark som följde med dem hade ej litet wäs-
ende med flickorna – Han och Morbror Gustaf sköto till måls. Aftonen
war förhanden och sällskapet skulle fara hem. Alla, utom de fyra unga
Damerne som först woro ute och utom oss tre masculini generis, satte
sig i morbror G:s slup och seglade hem. Den war swårt lastad, men
det gick dock bra. Wi karlar foro hem, d. v. s. till Åminne med Capten
Bergendahl – Promenad från Åminne. 5
2. ONSDAG. Hemma på Kudnis. Jag Sysslade med mina insekter. Albert
Dyhr. Morbror L-s spanmål torkades i Nysalen. Om aftonen till staden-
om till Hindrik, med hwilken jag öfverenskom om en utfart i morgon
åter – Proviant. Stark längtan efter Mathilda och domen öfver min
lycka. 10
3. THORS DAG. Klockan $\frac{1}{2}$ 10 spatserade HB, J. FB och jag till Åminnet
och rodde sedan till Djupsten på hwilken wi gjorde en kort visite. –
Derifrån dels kryssade, dels *rodde wi till Alörn*. Wi woro der som jag tror
wätkomna. Promenader kors och twärs – Banditen, af Cooper. E. m.
Hindrik badade i sjön. Ganska muntert. ☐. – Käppkägél, som war rätt
roligt. – – Rosali och Sophi Backman brydde mig så att blodet steg mig
i ansigtet, hwarföre förblända mina ögon med ett hopp som aldrig skall
förverkligas? De weta icke hwad de göra. – Kl. 11 foro wi hem, jag och
fruntimmerne i en förningsbåt, Hindric och Hr B-k i slupen – 15
4. FREDAG Lundmark hos oss på Kudnis på en kort wisite hwarwid han
betalte sina floretter. Wacker dag – Franz Lithen här på e. m: – Kl. $\frac{1}{2}$ 7
till Fru Brunström hos hwilken Juthbacka damerne woro. Unter uns
gesagt, sie gefallen mir nicht wohl. Aber gefallen ist mancherley. Wi
spelte par och påkörare. En skön liqueur, eldig såsom Sicilianaren af
hwilken den war beredd. Positiv. – Skön afton. Spatserade till Storbron.
Till Collander. 20

5. LÖRDAG. Wacker dag. Fäktade med Herr Bl. hwarvid jag erhöill en ärofull
blessur under ögat. – Om e. m: ut att meta nedanför Ragnörn och wid
Rågårdshällan i sällskap med Morbror G: W: T, A: Hammarin och Hr
Blank. Wi fingo en par stycken aberdassar af större slaget, för resten
5 bara små.
6. SÖNDAG. War åter ett grant wäder. Hr Bl. i kyrkan; jag hemma. Hindrik B.
och A: Salin till mig en stund. Wi fäktade; gingo sedan till Tullnäså kern
att uptaga de knytor wi för en wecka sedan knöto. För mig växte rödt
10 mest och jag är säker att det slår in hvad mig sjelf beträffar, äfven blått
trohetens färg som varit och blir hos mig sannspädd. Hindrik utmanade
mig på duell. Wi begåfwo oss sedan till Notwarpet och simmade der. –
Lovis Kerrman och Mamsell Sahlbom spisade hos oss middag – E: m:
Mot aftonen med Hindrik till staden. Wi mötte några kamrater: Ceder-
15 man Schale och Tihlman (numera student). Till Schale. På hans wägg
hängde en tafla af Rysk fabrik som föreställde Wilhelm Tell då han skjuter
äplet af sin sons hufvud. Uppå en fana som Gesslers drabanter buro hade
konstnären *ganska träffande* anbragt en fläkterörn. – Ack! wille blott
någon Wilhelm Tell upstå i vårt arma fädernesland, nog funnes hjertan
20 som modigt klappade för den goda saken och armar som förfäcktade
den. – Att spatsera – En skara fruntimmer, hwaribland Rosalie L. be-
fann sig mötte oss. – Dessa Fruntimmer gjorde sedan ett kort besök i
vårt lusthus. Jag fölgde dem hem. Nästa Söndag, sade Rosalie, äro våra
Stockholmare här.
7. MÅNDAG. Gorde med Hr Bl. en promenad till Insektlund. Wi fingo
25 föga. E: m: *började Franz Lithen läsa geographie med mig*. – Ut att meta
om aftonen, gående till Ragnörn, tillsammans med Franz. Wi fingo ej
mycket.
8. TISDAG. I trädgården och up i Asparne. Insekter och Forte piano. Tiden
går så fort och intet godt blir gordt. E. m: Åter ut att meta med Mor-
30 bror G:, Hr Blank och Franz. Denna gången foro wi längre, fingo också
temmeligen mycket fisk. Wi tillbragte natten hos Skatajutthas och sofwo
en par timmar.
9. ONSDAG. Kl: 3, en stund efter solen upstego wi och begåfwo oss till Rå-
gårdshällan. Men der kom föga eller intet och blåste kallt tillika, så att wi
35 reste åter af och kommo till Kudnis kl. 5 om morgonen. Skräddar Simon.
Herrarne sofwo en par timmar deruppe i windskammarn, Franz och jag
här nere. Läste med Franz. – Dagen war riktigt het hwarföre Hr. Bl. och
underskrefven om e. m. simmade wid Notwarpet – Wäntan –

10. THORSDAG. Ta's kaunis ilma. – Snart hinner jag sista sidan af det långa företalet – Att simma – Läste icke med Franz – Albert Dyhr kom hit med underrättelsen att De wäntade woro anlända till G. Carleby. Morbror GWT, Ma Tante Emelie och Rosalie L: reste i afton dit – Voila, dit le monsieur Blaque, il faut que vous risez! – Vous vous trompez monsieur, je lui dis, je crois qu'il n'est pas que vôtres yeux seulement qui rient. 5
11. FREDAG. – Läste Polyfem ifrigt och [oläsligt]. Den boken har werkeligen ett högt värde; visserligen gifver den en mängd litteratörer och litterära skrifter swidande slag »med sin satyrs bockfot på deras äras säte», men så kunde ock nämnde skrifter behöfwa sina skrapor. Dessutom, och hwad som är af högsta värde, finnas der en mängd andra utmärkt goda och intressanta artiklar, mäst in philosophicis. – Om e: m: satt jag större delen af tiden i klädkammaren för att bespeja vägen. – Sluteligen kom en wagn; det war Rosenkampffs som återkommo från Uleåborg. – Wi fingo ännu samma afton höra att lilla Fanny war med. 10 15
12. LÖRDAG. Klockan 9 rodde jag till staden för att helsa på de i går aftse ankomna. Langensköld. Morbror och Moster woro glada och muntra. Lilla Fanny war en söt flicka; wi blefvo snart goda wänner, ja så goda att jag fick köpa hennes kissor för 5 skilling stycket. Med moster och den lilla hem till Kudnis. Hällregn på vägen – Lilla dörrn hos Brunströms och bryderi dermed. E: m: Fanny quar – I klädkammaren nästan hela e. m. Med hwad ängslig noggranhet bespejade jag icke det minsta som rörde sig på vägen. – Förgäfves der syntes ingenting. Klockan war 9 och jag gick ner. En stund på stora stegen vid Nysalen, men förgäfves. Wi åto afton. Åter fruktlöst en stund på stegen; då skickade jag Maths på utkik – Han såg slarfvaltigt och kom först ner då vagnarne foro förbi. – – Mitt hjerta klappade så som ville det spränga sönder mitt bröst, blott en tanke kunde jag fatta den: Mathilda är hemma, Gud hvilken tanke! Tiden är kommen företalet är slut min stjerna lyser åter och mitt hjerta är ljust, ack skall väl skuggan omkring mitt hopp någonsin ljusna? – 20 25 30
13. SÖNDAG. Up tidigt nog och i kyrkan – Jag wäntade att få se henne der och kunde föga gifva akt på presten. – Holm predikade och gjorde det bra nog; skrek endast för mycket – Med Albert till Lithens för att söka Mathilda, hwilken dock war hos Turdins – Till Calamniuses. – Till broder Hindrik – Up till Nyberg; dålig; han satt dock nu uppe. En skymt genom floret – Hem – E: m: Lotterie. Hindrik ridande här – Collander och I: Lybeck här – Flickorna Lithen och D:o Calamnius i trädgården. Turdins – thé – Ner i trädgården – träffade i lusthuset Fru Backman och 35

Mathilda Lithén, äfvensom Jeana Backman – Flere af damerne behagade egna en upmärksam, fastän onödig omsorg åt underskrefven, owärdig en sådan godhetsfull wälvilja. Rörde han sitt lilla finger eller på sin höjd drog litet på mund, då skulle man sett huru der hwiskades, tasslades och skrattades högt och lågt. Jag kan förarga mig åt det fjesket; c'etoit mieux si wous taiserez, mes dames! – Fölgde sällskapet till staden – Fantasier på Fortepiano – Jag fann att Mathilda ännu var samma Mathilda och jag darrade af glädje jag fick en kyss till helsning, knapt viste jag om jag drömde eller var vaken. Sällskapet beswärade mig ty jag var tvungen att sorgfälligt dölja hvarje spår till öfvermåttet af min glädje. Lika god och lika anspråkslös som fordom. Första bladet i mitt hjertas bok. ◻ –

14. MÅNDAG. Twenne Frukostar, den andra nemligen hos morfar; Morbror R-pff skulle afresa. Till broder Schale, informatorn. Langensköld och baron reste. – E: m: Franz Lithén läste; jag finner mig road af denna exercice, nyttig äfven för mig sjelf – Att simma med Hindrik, Blank och Franz, vid notwarpet. Sedan till Lithens. Madam Aurore; stora operan i Stockholm, med flere intressanta saker. Mamma der – I stora trädgården, ned i salongen. Ödets wink (!!). Dock – jag är wan wid denna tanke. Flickorna dansade och woro muntra af hjertans grund: jag war alfvarsam ty centnertung låg en hand af jern öfver min själ. – Spatserade sedermera ett stycke. Mathilda sade i dag ord dem jag aldrig skall förgäta, de woro domen öfver min lycka döden för mitt hopp. Man log deråt, och (besynnerligt!) äfven jag log i början. Så bele irrande falska lyktgubbar den vilseförda nattliga vandraren i det de förswinna för hans ögon och så måste han sjelf le öfver sitt sjelfbedrägeri. Hwad säger du härtill, du Runa i aspen? Eller du, minne af den 24 September?

Sednare. Bort ni mörka drömmar! Himlen styr.

15. TISDAG. Herr Blank wandrade till Röslorna, en spatserfärd af 2 mil. Tante R-pff här – *Till Morfar på middagen.* Till A: Dyhr en stund, och rökte hos honom en pipa. Uti Lithens stora trädgård der vi, bjudna af morfar, drucko caffè. Lithens der. *Gungade.* Satt i humlesalen med flickorna. Der resonerades widt och bredt, bland annat om samwetsfrågor, ett ämne som af wissa bland Damerna war nog omtyckt, wäl till märkandes beswäret att examinera; med deras egna swars pålitlighet war det si och så. Nog måtte underskrefven förefallit dem litet barnslig. – The. »Dansa sine margareta, kyllä mine fralla» o. s. v. sjöngs af lilla Fanny så näpet. Spatserade utom och inom staden. – Det fågnar mig att åter wara munter obekymrad och förnöjd; sådan är menniskosjälen; sällan

- blifva sorg eller glädje der gamla. Bort med bekymren; de hafva intet att beställa med ynglingåren; deras tid kommer nog.
16. ONSDAG. Hr Bl. och jag promenerade med våra lippor på ryggen till *Röslorna*. Under vägen fångades en mängd insekter. Cicuta, odörten, hwars rot är så giftig att ett quintin deraf inom $\frac{1}{4}$ timme dödar en fullväxt person, växte i myckenhet wid och uti Lippjärvi bäcken. Wi suto en stund hos vårt med höbergning sysselsatta folk; de hade fångat en Coluber Berus, den giftigaste af våra ormar. Hr. Bl. ihjelslog densamma. Wände om, gjorde ett Hannibalståg genom en $\frac{1}{8}$ mil lång mossa och hemkommo, efter åtminstone 2 mils promenad kl. $\frac{1}{2}$ 3 e. m. I trädgården. Tidningar. Turdins och Fru B. – A: Dyhr. Det war en utomordentligt skön afton. Jag for med F. L: ut *att ro litet*, träffade Mathilda L., gick till Lithens och derifrån ut med begge flickorna att ro på ån. Monsieur Blank. Afslöjade en del af mina förmätna planer, de som angå hatten med spännet. Och det säger jag förwisso (men squallra ej, dagbok!) att ser jag året 1840, så skall det ej wara mitt fel om icke – –; wiljan förmår ju utträtta så ofanteligen mycket; wore blott icke alla omständigheter mig emot. – En lock af mitt hår bevarad af henne, hvad skall jag tänka derom? – Tig fåfånga, – omöjligt! – För tu år sedan! Hvad vågar du tänka!! –
17. THORSDAG. Hr Blank en rymmare. *Skref till broder Franz Toppelius i Orisberg*. – Sophie äfven på rymden. Läste med Franz L.; – declamerade för Mamma utur Lycksalighetens ö, några wackra stycken. Klockan war $\frac{1}{2}$ 8 då jag spatserade med Franz L. strandvägen till Lithens trädgård för att söka reda på rymmarena; de befunnos riktigt wara der. Gungade, drack the, åt russin och mandel. Lustigt war det att påse huru de yngsta damerna i sällskapet skulle gå förbi hwarandra på den smala randen som begränsar kägelbanan i ofwannämnde trädgård. Henric Backman och underskrefven försökte detsamma men förgäfves. Nyssnämnde HB behagade raljera förmycket; din fulinge wore jag tillsammans med dig i en viss stad Norrut! – Den som wore människokännare! – Jag tror jag måste vinlägga mig om Psychologien och physionomiläran.
18. FREDAG. Till staden på f: m: Herr Bl. och jag hade nemligen för afsigt att gå till *Prosten Snellman* för att anmäla oss såsom blifwande nattwards-gäster, och erhålla hans tillstånd för mig. Gubben war utrest till skären. – Hindrik mädde ej rätt bra; han hade ondt i bröstet med heshet och febersjuk mattighet. Till stadsquarnen för att se patan. Der fans intet. – E: m. Ephemerer. – *Haraldsresa besluten*; jag hade heldre sett om jag kunnat blifwa hemma, ty jag ämnade gå till Hindrik. – Den blef dock af

och wi foro klockan ½ 5. – Dam på vägen – Lithens och Turdins der. – Wi suto i trädgården en del af aftonen – Sedermera speltes derinne Mariage, hwaröfver åtskilliga försökte göra sig lustiga. *Mormor Wacklin* skraler nog; det gjorde mig ondt om henne. Färjad öfver på andra sidan. Åkte Mamma.

5 Damm i öfvermått, men gerna fördragit ty vi åkte efter Lithens vagn. Hos Kerrmans spelte jag emot Mathilda. – Till efterrättelse för minnet.

19. LÖRDAG Hr Bl. och jag åter till *Prosten Snellman* hwilken wi nu träffade hemma. Gubben började resonnera i sina älsklingsämnen, Botanik och Entomologi, så att wi måste något twärt afbryta honom med våra an-
10 sökningar. Han hade ingenting deremot, frågte dock om jag gått i någon skriftskole och gaf, wid mitt nekande swar, några förmaningar. Föröfrigt war han munter och artig. – Hem – E. m. kl. 1 *wandrade* Mamma, Hr Blank och jag till kyrkan för att gå till skrift. Holmen predikade och gjorde det bra nog. – Sedermera om aftonen i *bastu'* – Såg ej M i dag.

15 20. JULII ANNO 1834, EN SÖNDAG, skall tidens jernhand i tiden och i evigheten alldrig rycka ur mitt minne; olycklig jag om slikt skulle hända, – men det kan det icke – Här i denna Minnets hjälpreda behöfver jag således icke anföra särdeles af hwad nu skett. Alltnog, jag kände det högsta en menniskosjäl kan fatta, jag kände Guds närvarelse i mitt hjerta.
20 En menniska som doge i en sådan stund wore sannerligen den lyckligaste på jorden; öfver hennes graf borde en lofpsalm sjungas. Äfven mig föll den tanken in: Herre låt din tjenare fara ty han hafver sett din herrlighet – alla mina önskningar för det närwarande har Gud låtit upfyllas, ja flere känner jag ej. – Ja, beware min goda Engel denna stundens minne. –

25 Om E: M: biwistade wi aftonsången – Holm predikte – Aftonen war glad; Flickorna Lithén hos oss. Följde hem – – – – Dagen ändad – Jag hade velat helsa Mathilda från en vän som hon sist träffade vid altaret i Stockholm.

21. MÅNDAG. Första planen till en blifwande skärerresa till Alörn. En stund
30 hos Hindrik, hwarigenom jag *wann en dag*. Skref: midsommarnattsdrömmen. *Johannas dag*. Jag sköt några skott och fick namnsdagsknäpp af Johanna C. Fru Backman m. fl. hos oss. – E: m. hos morbror *Gustaf Turdin*, hos hwilken större delen af de våra woro församlade. *Nattmössa*, ett förblistradt spel; underskrefwen bekom densamma åtskilliga gånger på sin hjessa. Cousine S: B: hade wid anordnandet af våra platser som
35 wanligt en öm omsorg om wissa bland sällskapet. – Sedermera skulle wi dansa. En wals och en Sv. Quadrille. – Alfwaret såg skarpt i glädjens leende öga. – – – 4 skott.

22. TISDAG. Blåste ampert nog, men Hr Blank och underskr. brydde sig föga derom utan gjorde wid vår brygga en promenad ut i det våta. Metade löjon och fingo flere. E: m: började *Herman Backman* sina små *lectioner* hos mig. Äfwen Franz Lithén härstades. Jag satt med dem tills kl. war 5. *Swea*, Tegners mästestycke afgjorde mitt omdöme om den store mannen, nemligen: Tegner är Svenska skaldernes kung, upnådd af ingen i kraftfullt språk och tankarnes styrka. Franzen går honom närmast, ja ganska nära i sin genre, men hans poesie är idealiserad, skönt quinlig, då deremot Tegners lyra klingar för det idealiserade manliga. 5
23. ONSDAG. Läste Polyfem och skref: E: m: Gamla Fru Lybeck och Tant R-pff här. – Skref *bref till Farbror Gustafi Uleåborg* – N:o 3 af tidningen *Ephemerer*, innehöll owett mot Hr Pegasenhjelm (det namn, hwarmed jag i bladet har framträdt). – Flickorna Lindquist och en nykommen ung dame, M:lle Kynsell från GCarleby hos Sophie. Den främmande är en söter unge om 14 år, dock icke någon hjertklämna. 10 15
24. THORS DAG. CRISTINÆ DAG. Jag sköt med pistolen. Kl: ½ 10 f. m: rodde wi unga (Blank, syster und ich) härifrån Kudnis till staden för att gratulera en Cristina hos Lithens; Namnsdagskyss. De andre framburo blommor, jag ingen blomma. – Wi woro muntra och suto tillsammans ända till klockan war 1. – E: m: *På Fru Wennerholms begrafning*. Ett sorgeligt öde för den bortawarande mannen att wid sin hemkomst söka maka och barn, och finna dem, men ach! i grafven. – Lithéns Fruntimmer och Albert hos oss sent om aftonen. Resonement med Rosalie L: *om förmånen af skönhet, antingen ensam eller förbunden med rikedom*. Egaren af dessa skatter prisade hon lycklig i högsta grad. »Huru obetänksamt talar du icke, goda Rosalie, mig lyster se huru du efter 10 års förlopp skulle yttra dig. Du inser nu icke att medelmåttan är bäst äfwen i skönhet och rikedom, såsom i allt annat. Begge kunna wara goda i dens hand som rätt förstår wärdera dem, d. ä. anser dem för något ingenting mindre än hufvudsakeligt godt, en wanskelig gåfwa af Gud. 20 25 30
- Huru mycket mer är då icke den inre fullkomligheten att skattas, ett dyrbart godt som tiden och motgången alldrig mägta förstöra. Derföre tror jag ock icke att såsom du påstår en ful menniska är mycket olycklig. Måhända inträffar det på en som likasom du sjelf fäst sig förmycket wid det yttre, men en stor själ inom en wanskapelig kropp wille wist icke byta med en skönhetens och rikedomens goddagspilt. Ja, wore jag ock den fulaste under solen, klappade inom mitt bröst ett stort hjerta – jag skulle i medwetandet af mitt inre värde icke wilja byta med 35

något lyckans barn, icke blygas att med stolt förakt se den högfärdige millionären eller Adonis sjelf oförskräckt i ögat.» – Dessa och dylika woro mina tankar, fastän jag till en del behöll dem inom mig. – Följde till Synnerbergs hörn – Lybeck och Stromberg. – 6 skott hade Cristinas dag fått sig till heder; –

5
25. FREDAG. Widlyftiga diskussioner ang. skärefärden. Slutligen blef det afgjordt att Lithéns, wi och flickorna C. skulle bo uti gamla stugan på Alörn, och Turdins uti Backmans. En afdelning unga damer skulle redan i dag resa dit ut. N:o 4 af Ephemererne. – E: m: med Mamma och Sophie åkande till Åminnet för att se den sistnämnda resa – flickorna C. – Riddare – Flickorna L: – En borttappad hemlighet. Tappen ur en drickstunna flög Albert i synen. Öste watten. Kl: war 11 om aftonen då *de afreste till Alörn.*

15
26. LÖRDAG. Med allt skäl tecknar jag denna dag såsom glad, för all den glädje och trefnad den hade i följe. På förmiddagen war underskrefwen i icke ringa bestyr. E: m: skref N:o 5 af tidningen Ephemerer. – Till Hindrik på en ryck. Till min stora glädje fick äfven han lof att följa med. Kl: 5 foro wi i egen båt till Åminne, och derifrån i Lithens slup *till Alörn.* Under vägen satte wi litet i land wid Djupsten, hwarvid jag gjorde bror Hindrik sällskap i hans Leppogubbe, och hann långt förr än slupen fram till bestämd ort. – Der, *på Alörn*, wäntade nu sällskapet oss. Jag gick, glad som fågeln i skogen, till *gamla stugan.* – Ingenting märkwärdigt uträttade wi denna afton, men det fria glada trefliga skärelifwet tog nu sin början. Wech! med alla etikett lagar. Wi woro som naturens barn, werkande i
20
25 en vilja, i en anda, och den andans namn war *glädje.* Och glädjens än skönare syster kärleken log i hennes öga. –

27. SÖNDAG. Skönt wäder, hwarföre nästan hela dagen tillbringades i det gröna. *Turdins*, woro i dag på *besök hos oss.* Wi hade utomordentligt roligt i det gröna, spelte lotteri och Femkort. – Om aftonen foro Morbror L: och A: D: hem igen. – Jeana B. spelte guitarr. – – Jag är så lycklig, sade Franz Lithén, och jag sade detsamma, men sakta inom mig. En gång, tänkte jag, en gång i framtiden skall ditt minne så gerna dröja wid denna tid af ljus, det sköna ljus som den döda bokstafwen ej kan och ej will förtro åt mitt papper.

30
35 28. MÅNDAG. Up kl: 2 om morgonen, ty herrarne på andra sidan som ej kunnat sofwa för mygg, körde oss upp. Till andra stugan myllymats. Up och närwarande då våra unga damer wagnade. De andre hade graserat med pigorne i ladan. – hwilken contrast! – Hr Bl. fick 18 fiskar i näten.

- Det var ett det skönaste wäder. – Mathilda L., syster min, Franz och underskrefwen behagade företaga en liten *promenad till sjös*, öfver fjärden till en holme midtemot. Den förstnämnda rodde i bredd med mig, raskt som en karl, och ihärdigt som – som jag sjelf. Franz och Sophie kamrater wid en annan åra. – Sophie ut att se efter bär, Franz L. och jag att meta, Mathilda satt ensam lik en dryad på den steniga stranden, och läste mina Ephemerer. Ändteligen skulle wi, missnöjde med wår fångst men dock nöjde med wår färd, begifva oss på återwägen, då Sophie saknades. Förgäfwes ropade jag och sökte wida omkring, den skålmska flickan hörde men swarade icke. Wi blefwo redan ängsliga, då kom hon sjelfmant fram. – Sedan rodde wi till Alörn igen likasom hit, och min sidokamrat tröttnade icke. – Haf tack, Neptun! – Hela wårt sällskap åt middag i Backmans stuga. Såfwo middag – – *Bror Hindrik hade skjutit en hare* – Om afton blef jag ledsen, länge efteråt trodde jag mig ha rätt, nu fördömmar jag det såsom orätt; såsom ett slags hyckleri inför mig sjelf och andra. Men en häftig känsla war det, det war framtidens mörker som hotade att tillintetgöra det närwarandes ljus. – Spatserade hem i sällskap på hafsstranden. – Satte ut näten med Hr Bl.
29. TISDAG. Hr Blank och jag fingo då wi vitjade wåra nät gläda oss åt en rätt ymnig fångst, 40 fiskar. Tog flickorna på säng. Sällskapet spisade sedermera middag *wid wår* trefliga gamla *stuga*. – Wädret åter det skönaste man kunde önska sig. Förtrogen – Mina Ephemerer blefwo lästa af sällskapet och granskade. Modeartiklarne och Anoncerne wunno Damernas bifall. Plockade spenat med flickorna. Att meta – *Satte ut nät* med Coll. ty Bl. war sjuk. ▣ – Den m – – – – fina, den – – – – dina. Tegner har rätt. Spikade skafferiet till natten. Sof, sof, der oskulden sofver små englar gå vakt. – Wår lafve gaf oss »mödans lön».
30. ONSDAG. War åter en wacker dag. Här på skären bry wi oss icke mycket om tideräkningen, jag säger som kung Astolf i Lycksalighetens ö: det ser jag nu, ingen lycklig har kommit up med det der räkningsbestyret. Tiden rusar som en blixt förbi oss. *Blåbär* i partie. Hwita dufvor. Lejonridhare. – Middag *hos Turdins*, wid andra stugan. Tullförwaltar Lundmark der. Natthugg och hwarjehanda lustigheter. Hundarne drefwo ifrigt i skogen, hwarföre jag med morbror GWT-s bössa gick dit åt. Jag fick väl den äran att se bror Jösse, men han skuttade af som en liten canalje öfver buskar och berg på öfver 100 stegs håll. – Simmade. Lotteri. – Parwis wandrade sällskapet hem. – Des mondes bleiche licht erschein; jag blef denna afton icke förwisad. – I skafferiet.

31. THORSDAG. Åter en glad dag. Det blåste litet men just icke oss till men. Hr Blank frisk. – *Bref från Hindrik med anmaning: »helsa de söta flickorna»*. Sällskapet roade sig hela f. m. med boston. Ett parti myllymats och piquet med Mathilda. – *Turdins hos oss*. Under middagsmåltiden ankom morbror C. och bjöd oss till Kubban följande dagen. – Kl. 3 e. m: foro morbror G: W: T: och *Hindrik hem*. Simmade wid Backmans stuga. – Blåbär. Morfar ankom, men for samma afton till Kubban. – De unga hade spektakel med underskrefven; jag tillät dem, för en belöning (som sedermera icke utfallit) *utkläda mig till fruntimmer*, i hwilken habit jag måtte hafva sett kostelig ut. – The i det gröna, under musik och sång. Åter en månskensafton, herrlig såsom den Tegner i sin Axel beskrifwer: »det war som om naturen sin herdestund nu hade». – I skafferiet, med och utan sällskap.

Sålunda är nu den sköna månaden *Julius 1834* tilländalupen, men dess *minne blifver*. Tecknade dagar har den icke mindre än 14, alla enkla.

AUGUSTUS.

1. WAR EN FREDAG. Det blåste något. I dag war det som jag fick det förut omnämnde brefwet af Hindrik. Åt blåbär och läste tidningar. Spelte piquet. Hoppade öfwer näten. Klockan war tu då en förningsbåt anlände ifrån *Kubban* för att hämta oss dit. Ned på båtens botten satt jag m. fl. Wi spisade middag uti ett för tillfället upslaget tält, der det förekom oss rätt trefligt. Les dames woro med Hr Bl. och Collander och sinsemellan inbegripne i ett samtal om ett af deras älsklingsämnen bryderi och förräderi af några småsaker som åtskilliga önskat behålla för sig sjelfwa. Der framblixtrade i ifwern hwarjehanda blänkande titlar såsom »commercerådinnan C., länebokhållerskan H.», och dylika. – Efter måltiden woro flickorna illa utsatta för Tullförwaltar Lundmark som påstod att han; emedan en af dem beswarat hans matklapp, måste ha en kyss öfwer laget. Det hjälpte ej. – De måste. – Caffé. Sedan företogs *hök och dufva*, en lek som fortsattes i nära 2 timmar. – När det war slut skulle wi *exercera*. Först stod Tullförw., sedan Hindrik, så jag, så Mathilda, Sophie, Marie B. och flera. Wi gjorde till en början några militäriska equilibricer, wi föllo alla på högra knä't och räckte ut högra handen likasom för att

- lägga an. Puff, fick Tullf. en dugtig knuff af Lybeck som commenderade, – och hela linien tumlade omkull. Åskådarne hade ej litet roligt deråt. Jag föll på min grannes fot. – Detta spektaklet war icke wäl slut innan wi åter företogo en ny lek som kallas: *katten och rottan*. Äfwen den war mycket munter. – Sedan sjöngs och musicerades det. – Souperade ute, hwarwid jag kom att höra ett politiskt resonement. – Hem till Alörn i samma förnings båt. Lithens foro i sin slup. Jeana B. sjöng Marias farwål, ur Axel. – Månan. Fra Diawolo. Owanligt munter. Skafferiet stängdt af underskrefwen och Rosalie L: – (Hade förlorat 1 gl. åkerbär på wad)
2. LÖRDAG. Den war wäl annars munter nog, men får intet betecknas som glad emedan Mathilda var ledsn öfwer orättvisa bannor och jag med henne. Mamma for hem i sällskap med Tant R–pff och Collander, men skulle snart wara tillbaka. *Catharina dag* och märkwärdig såsom årsdagen af den 2 Aug. 1832. – Hindrik och jag sköto om morgonen 5 skott för Mamma. – Hos Turdins. Hindriks harstek smakade bra. E: m: spelte wi lotteri, drucko bischof och åto strufwor. Mamma hade kommit tillbaka. Blåbär. Lundmarks fruntimmer. Spisade ute i det gröna. Katt och råtta. Hindrik till Djupsten. – Åskan gick litet, och det blixtrade starkt, men på afstånd, så att wi stodo och betraktade det granna skådespelet. – I skafferiet, med flickorna som woro litet skrämnda af ljungeldarne. – – Wunnit ett glas åkerbär.
- 3 AUGUSTI 1834. SÖNDAG. MARIÆDAG OCH ÅRS DAG AF DEN 3 AUG. ÅR 1832. Minuter och secunder skrida fram med snäckans gång då deremot timmarne, dagarne och sjelfwa åren skynda pilsnabbt ifrån oss; men deras minne lefwer. – †† – Wi skulle gratulera Marie Berger och *spökade ut oss* litet för att surprenera henne. Jeana B. war förklädd till cawaljer och såg hyggelig ut, Dom. Blank war en gammal fru, föreställande min äkta hälft; HB–n war *Faster Nora* wår cawaljers unga fru, pastorns dotter, war så slankig och lång; slutligen underskrefwen sjelf, *Pastor i Loka*, med en hiskelig isterbuk, måtte hafwa sett plittgalen ut. Wi woro muntra och förnöjda, kan man tänka. Mins cusin, sade jag åt min hustru in effigie. – – – Frukost hos Turdins. A: Dyhr kom åter. Middag hemma. Piquet medan de andra sofde middag. Torkade tallrickar. Rosalie och några andra af fl. togo en lur på lafwen. – Ut att segla med Capten Bergendahl och flickorna. Till Djupsten. – Samtal med Jeana B. om några de förnämsta Swenska skalder hwilka hon kände. Det fågnar mig att jag känner en Finska till som icke tål R–e och *en annan* som åtminstone icke tycker om dem. – Carl den XII och Gustaf II Adolph. – Hindrik. Blåsten

tog till mot aftonen sedan wi hunnit hem och blef splittrasande. – Med Hindrik på stranden; wi sågo på elementernas raseri. – Sjöngo sedan, sent om aftonen. Det regnade litet.

4 AUGUSTI ÅR 1834. MÅNDAG. *Fru B-s födelsedag och årsdagen af d. 4*

5 *Aug. 1832* den 3:dje och sista af de herrliga Augustidagarne nyssnämnde år. Hammarins herrskap hade anländt till sin stuga på Alörn och woro i dag på f: m: på visit hos oss. Jag satt undertiden ned i skafferiet, då och då besökt af de våra. – Flickorna C. hade gått ut att plocka bär. – Rensade ärter med Mathilda och Sophie – Wi hade knapt om mat ty den starka stormen hindrade tillförsel. E: m: piquet medan de andra togo en lur, hwarwid jag wann russin och mandel. Till Turdins stuga; der speltes myllymats och sedan piquet med Mathilda. – Våra andra herrar hade warit i Hammarins stuga och der quarlemnat sitt hjerta hos M:ll Kynsell, *den söta canaljen*. – Hem promenerande. – Wi sjöngo. Sist uppe. –

15 5. TISDAG. Till i dag war andra terminen för resedagen bestämd, men

blef till min och fleres glädje uppskjuten tills i morgon. Wädret war nog stormigt. Åt åkerbär och blåbär. – Piquet med Mathilda. E: m: – Tittade genom en sprynga oförwarandes på flickornas toilett. Blåbär i sällskap med Mathilda hwarwid wi rätt mycket talte om Stockholm. Äfwen hon ingen Rysswän. Myllymats med Rosalie och Mathilda, en för bägge och begge för en. – Toilett. *Till Hammarins herrskap*. Söta Canaljen spelte guitarr och war werkeligen söt. – Lundmark. Ett glas toddy. Wi roade oss med hök och dufwa, rätt muntert hoppande öfwer stockar och stenar. Det hade lugnat, war klart och kallt så att man med skäl kunde befara frost. Men Guds öga såg att vårt arma Österbotten lidit nog i twenne hårda år, och moln upstego i wester. Denna natt hade dock frost uti södra Finland, Liffland och Preussen, som wi sedan fingo weta, totalt förstört årswexten. – Till Alörn anlände ytterligare en hel förningsbåt fruntimmer, så att jag tror wi woro närmare 100 personer på holmen. – Afton hos Turdins. – M. agerade. Sjöngo der utanför gamla stugan. – Till andra stugan efter kort. Sent om aftonen skulle wi ännu spela. Fruarne företogo sig boston; Rosalie, Mathilda, Hindrik och jag ett partie mariage. Albert D: mulen; deraf hjertat fullt är det talar munnen. – Låtsad kutnurus, hwaråt wi hade rätt roligt. Muntert. Årtskidor och surt dricka, ett herrligt mål på säng. – Uppe såsom mundskänk.

35 6. ONSDAG. Bedröflig af andra graden såsom afresans dag. Om f: m: war en hel swärm med fruntimmer af de sist ankomna hos oss. – Hindrik.

– Twenne fjärilar från Fru B-s skawle. – Blåbärsmåltid för sista gången.

Jag skref med blyerzpenna inne i stugan en åminnelse öfwer vår wistelse här. Middagen kom och gick. Strax på E: m: woro wi på en promenad i skogen för att söka friskt watten, hwilket wi ock funno. Wid detta ställe högg A: D: och HB in sina namn. Jag högg dit M C L. Wi drucko nu 5
 caffè och skulle fara. ‡ Då plockade jag gula blommor och sände med dem helsningar till Alörn. *Wi Afreste*. Denna skärefärd, säkert den mest nöjsamma jag och flere andra uplefwat, skall wäl ständigt lefwa i allas minne som deltagit deri. Det är ute på sjön, likasom i ett isoleradt tillstånd från andra menniskor, som förtrolighetens och trefnadens band starkast sammanknytas. För mig, speciellt, hade detta Alörn nu warit 10
 en lustgård, kanske mer än för någon annan. *Hvad mer hade jag kunnat önska?* Här hade jag alla dem som äro mig kärast, det war ljus, det war en drömmandes lif. – Snart woro wi långt borta. Lefwäl du sköna holme! – Russin och choclad. – Wi spatserade från Åminnet, hwarwid Mathilda och Hr Bl. dansade ballett. – Långsamt. I trädgården. Allt war som förr 15
 här på Kudnis. Min blick sökte staden och Mathilda.

-----
 ‡ Torkade tallrickar med M: – »För första och sista gången!» – »Icke den första kanske och icke den sista» – »Jo den sista gången!» – – Hwarföre det? –

7. THORS DAG. Förmiddagen uträttade jag ingenting, war blott i trädgården och spisade krusbär och winbär som nu höllo på att mogna. E: m: Om aftonen till *Lithens*. Lånte böcker af Rosalie. Wi gingo i trädgården och pratade der. Jag talte med Mathilda talte om vår *correspondance* och hon log dervid så skälmskt. – Det blef halfmörkt och klockan war hela hopen innan wi tänkte på att återwända. – Jag åt afton hos *Lithens*. Wi pratade sedan länge och wäl om *Helsingfors* och *Runebergs jungfru* som skar halsen af sig. – Kl. war 11 då jag kom hem. 20
8. FREDAG. Utkom N:o 6 af mina *Ephemerer* försedd med en charade af *Comme ça*. Henrik hade dit insändt twenne anoncer. I dag war jag icke till staden. Morbror *GWT*. här i wredesmod öfwer en båt. – Lilla *Bibliotheket*. – Fru *Backman* jemte *Jeana* och *Emelie B.* här. De sjöngo. *Mamsell Grönberg* död i *Stockholm*. 30
9. LÖRDAG. Läste *Juden* af *Spindler* på f: m: – E. m. *Mathilda L.* tillika med *Lottchen B.* hos oss. Den sednare stannade quar. *Jeana B.* *Emelie B.* med flere här. Underskrefwen spelte pianoforte. *Monsieur Bl.* war i staden. Jag följde *Les dames* hem. Det började regna. Paraply hos *Lithéns*, Sång hos *Turdins*, *Lottchen* blef hos oss. 35

10. SÖNDAG. På f: m: i kyrkan. Holmen predikte och anfåktade sig jemmerligen. Den *första Ryska oficeren*, en Leutnant Tennberg war nu synlig. – Moster Kerrman och flere unga damer följde oss hem till Kudnis. – En blick som tände eld. E: m: Hr Bl. och jag gjorde *visite hos Tullförwaltar Lundmark*. – Der woro åtskillige andra herrar. – Pianoforte och wals, i hwilken jag dock icke deltog. – Kl. 9 bort. – Wi hoppades träffa Kudnisborna i Lithéns trädgård men det slog icke in. Lottchen, Sophie och HB:n hade haft trefligt i sluten krets hos Lithens. Jag afundades dem.
11. MÅNDAG. War något ruskig och mulen; wi hade tänkt på en utfart till Ålsten men den kunde i dag icke blifwa af. Sysslade med Lilla biblioteket och skref Zigenarne till slut. Lottchens nummerskyltar. Mot aftonen *hos Fru Brunström*. Der woro Tant R-pff och flickorna från Juthbacka. Conversatsiänng. – Åskan började mullra och det blixtrade starkt och tätt korsade eldarne hwarandra. Carolina B. illa till mods; likaså de andra Fruntimmerna. – Ma Tante hos oss tillika med lilla Fanny. –
12. TISDAG. En glad dag. Rätt wackert wäder. I dag skulle wår plan ställas i werket. Läste ut Juden. E. m. Sophie skref till Mathilda med anmodan att komma till oss. Hon kom kl. ½ 5. – Plockade smultron som föllo en obekant på läppen. *Wi foro till Ålsten wid Nålörn*. För twenne år sedan woro M: L.; L. B:n, lilla Gustaf, Fr. Lithen Fanny och jag till samma ställe: wid detta tillfälle fick jag en ål på metspöt och kallade stället Ålsten. – Nu woro wi blott 4 nemligen 3 flickor och underskrefwen. Wi försökte meta men hade ej särdeles lycka deri. Sedan suto wi på Ålstenen och pratade. – M: beskref theaterpjesen Ryno. Twenne näswisa handtwerkare foro derwid förbi och sade: »hwad skall pappa säga», slängde äfwen en slängkyss åt Cousin Lottchen. – Trefligt. Kl. 8 foro wi hem till Kudnis, och derwid rodde Mathilda och L. B:n med ett par årur hwardera up genom ragnörn och ända hem. De raska flickornas fina händer buro wackra rosor till minne af färden. På Kudnis woro Rosalie L. m. fl. – N:o 7 af Ephemererne. – Följde hem fruntimmerna.
13. ONSDAG. Ut att segla på ån med chrysallida. Förde Lottchen till staden. Franz Lithen läste för mig. Om eftermiddagen war prostinnan Snellman hos oss; Lithens och Turdins äfwenså. – Fånge uppe på min kammare. Mariage med Mathilda, Lottch. och Hr Bl. – Hastigt slut derpå. – Sedan, sent om aftonen fortsattes det, Mamma i stället för Mathilda. – Hr Bl. och Mamma Kutnurjus, hwilket gaf god appetit.
14. THORS DAG. Lottchen skulle fara bort och jag förde henne till staden, men hon stannade hos Lithens. – I Normans trädgård; M. och Fr. der.

- Plockade smultron och gungade så att jag stötte hårdt uti jernet. – Wi talte om hwarjehanda, gamla saker. Mathildas minne är en werkelig skattkammare från förflutna älskeliga tider. – Jag seglade hem. Om efterm. war jag *hos Lithens*, satt med flickorna, åt hallon och hjälpte dem rensa. – Lithens nya byggning är nu upptimrad, ett resligt, wackert werk, säkert det största hus i staden; det förundrar mig att man icke saknar den gamla trefliga byggningen som bordt wara dem så kär. – Man brydde mig för Carolina B., men det wille ej lyckas. Med dessa bryderier är man nuförtiden mycket osäker, än en, än annan, men alltid skall det wara någon. Hwad andra widkommer, så tror jag icke att *Litanian* behöfwer få någon tillökning, och Sophie B. kan derföre wara tranquile. Sednare på aftonen afhämtades jag af syster min som frequenterat sin synnerligen goda vän Sophie O. – Collander hade främmande och hos honom öfwerenskommo på Tullförwaltarens anmodan några ungherrar att i morgon gå till Fru Backman. – Rodde hem Sophie. 5
15. FREDAG. Huru bär det ihop? förtretlig och glad på en gång! – Låt se. – Om morgonen blefwo våra Fruntimmer bjudna på Doria till Fru Backman på Juthbacka och Herr Blank war en af dem som öfwerenskommit att gå dit; han wille att jag skulle med men dertill sade jag från början nej, af orsak att jag ej dertill war hugad, heldst mycket fruntimmer och så få herrar skulle gå dit. Ända till sista stund höll man på med mig men jag tänkte: en gång säga och dervid blifwa är bättre än hundrade gånger tala; jag gick icke. – Till Morfar. – Sedan om afton att simma med Hindrik. – En måltid på bären i trädgården. – Jag hade sedan gått up i kammaren och skref uti denna min dagbok, då Annalena kom och sade att *Bror Franz war hitkommen*. Deröfwer blef jag rätt glad. M:lle Berggren följde honom. En timme derefter, klockan nära 10 kommo de andra hem från Juthbacka. Der hade de walsat och dansat potpouri. – Kl. ½ till kois, nere. 10
16. LÖRDAG. – Wi och vårt främmande tillbragte förmiddagen hemma; Hr Bl. sjöng och spelte guitarr uti Lusthuset. E: m: Franz Lithen här. Wi seglade till staden, Franz skulle göra wisite *hos Lithens*. Der woro wi om aftonen. – Jag besåg Lithéns nya waror som kommit hem med briggen Oden. – En nummer af Ephemererna framwisades. Rosalie, en hwit dufwa. – En pipa tobak. – Rodde herrskapet hem. 25
17. SÖNDAG. Jag har glömt bort att uptekna dagen då *Ryssarne inmarscherade hit*, jag tror det war Tisdagen den 12 dennes. Wi woro i dag i kyrkan, och der stodo de helt fullt på gångarne. Holmen predikade. Wi herrar från 30

- Kudnis woro bjudna till *Lithens till middagen*, några få andra derjemte. – Med flickorna en stund. – Efter caffet wandrade jag hem i sällskap med HB och AD; med dem, Fr. och Hr Bl. simmade jag wid notwarpet. – Till Lithens åter. En stund hos flickorna med Hindrik. Utskjutning af fartyget
- 5 skall nästa Lördag gå för sig. – Krusbär. Wi skulle i trädgården och dricka todody, det hjälpte icke; jag är helt led densednare waran i synnerhet som jag fått höra hwarjehanda derföre. Ryssarne höllo musik på torget och det narragtiga folket strömmade omkring de syltfötterna. Äfwen Hindrik och jag hörde på dem. Flickorna L. woro de enda som wiste styra sin nyfikenhet och sedan fick jag höra: »skäms, du som sprang efter Ryssarne»! Hon hade rätt. – Wi woro ganska länge i trädgården; kl. 10 åto wi afton
- 10 hos L. i sällskap med twenne oficerare, Capten Gadding och Tennberg.
18. MÅNDAG. Twenne gånger att simma. Dagen företer just intet märkwärdigt ty den war förlorad. – Mot aftonen gingo Franz och Bl. till prostgård-
- 15 en, damerne på wisiter och underskrefwen stannade ensam hemma. – Månen såg wacker och underlig ut, som om den stode i brand. Mycket föregår i werldsrymden hwarom wi icke ens hafwa en aning.
19. TISDAG. Woro wi ock att simma. Herrarne woro hos Lindquistens. E: m. flickorna Calamnius suto hos våra damer. Herrarne hos Collander. –
- 20 Sent om aftonen följde jag flickorna hem, och återwände med Fr. och Hr Bl. – Det war så lifligt och muntert i staden. Rådstugan hade mistat sin gamla brädbeklädnings som skall ersättas med en ny. – Också denna dagen kan jag kalla förlorad.
20. ONSDAG. F: m: till staden med vårt främmande. Wi besågo Collanders waruförlager. I Lithens nya rymliga byggning. – Inne – På bron såg
- 25 och talte jag med Mathilda. – E: m: Josephine Calamnius hos oss. Ut i Lithens trädgård. Fru Gesberg m. fl. gingo derifrån till Kudnis. Jag och twenne af flickorna plundrade krusbärs buskarne med all magt. Men der finnes ock att taga utaf. – Sednare spatserade wi samteliga till Kudnis.
- 30 Mathilda och Josephine stadnade quar till afton. Undertiden hade wi muntert, flickorna klädde mitt hufvud till brud och pinade och wredo håret som om de wille wisa att det icke är så lätt att wara brud som hwar man tror. Jo jo, sade Mathilda: »alla brudar skola ha sig en lugg». – Der efter walsades kring det dukade bordet under det f. d. bruden bestod
- 35 musiken. – Jag följde damerna från staden hem och linkade erbarmligt på återvägen. – Wi suto uppe en god stund.
21. THORS DAG. *Broder Franz skulle afresa*. Min fot hade låtit illa i natt och war nu formligen uprorisk så att jag icke kunde bruka stöfwel. – Fru

Backman och Morbror GWT: åto här resfrukosten. Herman blef inackorderad hos Franz: Klockan war 11 f: m: då *han for*; jag linkade efter till tåggrinden. Om e: m: war jag med Hindrik, Nyman och Axel S: att simma och, som jag tror, för sista gången i sommar. – De begge sednare suto sedan en god stund uppe i Kammarn hos Bl. och mig; wi drucko en kopp the. – Mamma och Sophie borta hos Morbror GT. – Piquet och Musik i sällskap med Herr Blank.

22. FREDAG. War en mulen, ruskig, tråkig och förlorad dag. Jag slapp ingenstans för den canalje lilltån på min högra fot. Jag satt i trädgården i Aspens skygd, knaprade med rögnbär och läste min synnerligen goda wän Polyfem. Det ser nog bekymmer samt ut huru jag skall komma på Utskjutningen i morgon. – Wi fingo underrättelse att choleraan med stor wåldsamhet utbrustit i Götheborg. Sorglösa Sverige! ödet wille att ej heller dina söner skulle undslippa denna Guds wredes kalk. Men aktom nu vårt eget land, ty Tum tua res agitur paries cum proximus ardet. – – – Den dag jag icke ser Mathilda har jag riktigt ledsamt, det fattas mig likasom något. –
23. LÖRDAG. Efter en lång uppskjutning blefwo wi ändteligen i dag bjudne på *Utskjutning* af ett skepp tillhörigt Morbror Lithen, Capiten G Lithen och Berger. Kl. 2 middagstiden begåfwo wi Kudnisbor oss ut *till Djupsten*, seglande i egen båt. Det gick med god force; Wi seglade i kapp med Lithens slup. – En talrik massa af bjudna och objudna åskådare war på holmen församlad. Fruntimmerna i synnerhet erbjödo en treflig anblick. – Jag träffade Stjerncreuz. – Snart börjades kilningarne och då blef det muntert. Hindrik, Albert och underskrefwen gingo up på fartyget och quarblefwo der till dess detsammas colossala massa började röra sig och under lifliga hurrarop gled ifrån sin bädd beskedligt ned i det wåta. – En så wäl lyckad utskjutning ser man sällan. Sedermera befanns bädden hafwa brustit. – Sedan om afton war det muntert att åse patronernes och patronessornas *uphurrning*; åfwen flickorna L: och Marie B. sluppo icke unnan, de skreko under luftfarten. – Nöjet stördes dock något af den skandalen att twenne af de närwarande oficerarne ochså lyftes upp!!!!: för detta beswär fingo bönderna af den ena, Capten Gadding, 5 rubel. – Jag träffade *Janne Kerrman* som jag icke sett på 4 år. – Wi spatserade arm i arm då det blifwit skumt. Sluteligen, ganska sent, anrättades soupén. Strax förut sade Mathilda: »kom hit jag vill hviska åt dig något! I afton skall du få den kyssen jag låfte dig på Alörn.» – Sedan låg det mig ständigt i hågen så att jag föga kunde äta. – Hon

höll ord just då vi skulle fara bort och jag kunde säga som Atterbom:
 »den kyss du mig gifver se natten och Freya» – ty endast månen var
 vårt vitne. – Det började regna, men gick dock öfwer. Kl. 3 om natten
 foro wi hem (Lithens stannade quar). Natten war schön och färden gick
 5 fort. – Jag satt ännu sedan länge up, såg på månan och skref. Jag glömde
 en ledsamhet – eller – lappri, den blef godtgjord.

24. SÖNDAG. Sofifrån $\frac{1}{2}$ 5 till $\frac{1}{2}$ 10. – Hindrik wäckte up mig. Han simmade
 wid Notwarpet fullklädd, hwarvid han klädde af sig. – Kl. 1 reste wi åter
 i egen båt till *Djupsten* dit wi woro bjudne på middag. Nu war endast
 10 fromma familjen der församlad. Jag hade skrifwit N: o 9 af Ephemererne,
 men den blef ogillad för ett uttryck om de R. officerarne. – Wi åto kl. 4
 och sofvo sedan middag. Jag mådde ej rätt bra. Kl. 6 skulle wi åter färdas
 af. Jag stod i båten och såg bakom mig, M vinkade med näsduken men
 om det var åt mig det vet jag icke. – Wi rodde bredwid Turdins slup.
 15 Aftonen war utomordentligt wacker. – Jag spelade Fortepiano.

25. MÅNDAG. Herr Bl. och jag rodde Sophie till staden hwarvid en gårds-
 gårdstroda tjenade till åra. – Jag läste Polyfem och satt i trädgården.
 Trädde up fröarter. Så förflöt denna dag obemärkt. Sophie war i staden
 och Lithens flickor jemte Albert rodde henne hem. Det blef tal om näs-
 20 dukens vinkande som efter hwad Hr Bl. sagt sig hafwa förmärkt warit
 ämnadt åt mig. Jag bemärkte Albert: deraf hjertat fullt är det talar mun-
 nen, säger bibeln och den har rätt. Likwäl förundrar mig hans tanklösa
 för honom sjelf så opolitiska och okloka upförande. – Flickorna woro
 muntra och glada, jag gick ned till stranden i strumpfötterna och åsåg
 25 hemfärden som äfven skedde i båt.

26. TISDAG. Dels uppe i min kammare, dels ned i trädgården wid krusbärs-
 buskarne. Underrättelse ankom att broder Östring ankommit till staden.
 E: m: Nyman satt hos mig en god stund, wi drucko äfwen the. – Till
 staden i sällskap med Hindrik. Jag träffade Östring. Ut att spatsera med
 30 honom, Hr Bl., Lybeck och Collander. I Lithens trädgård på visite hos
 flickorna som der woro flitiga. Wi hörde på ett roligt resonement. Jag ser
 klart att ett hemligt förhållande äger rum mellan Collander och Rosa-
 li, att dölja ett sådant dertill fordras mera klokhet än han äger. Jag vill
 dock ej yppa för någon hwad jag ser. – Wi woro muntra och smuttade
 35 på krusbären. – Hem klockan 9 aftonen.

27. ONSDAG. Bjuden till *Lundmark på allmän doria*; jag tweekade om jag
 skulle gå, men beslöt mig dock dertill. Skönt klart tempererad wäder.
 E: m: brodern Östring här på ett besök. – skref till faster Lisette. Kl. $\frac{1}{2}$ 7

- om aftonen till Juthbacka; der war talrik församling. Man dansade muntert och jag måste se owerksam derpå för min fots skull ehuru mycket det ock kostade på. Ryska ofic. som skulle föreställa premier cawaljerer blefvo litet förödmjukade. – Der war en degraderad soldat, en polack, som spelte på ett eget instrument, ett slags harpa. Han dansade med wighet och sjöng med känsla. – Klockan war öfwer 10 då wi förfogade oss bort. – *Deruid fick jag en nick af Mathilda.* – Underrättelse att den starka skogselden i Wuoskoski blifwit släckt af det häftiga regnet i går. Twenne torp hade dock brunnit.
28. THORS DAG. F: m: skref N:o 10 af Ephemererne. Wädret war kulet och ruskigt och dagen förlorad. – Hr Bl. for med Morbror GWT. till Jacobsstad. Jag satt en stund i trädgården. Mamma och Sophie på visite uppe i kammarn. – Annalena hade drömt att staden legat alldeles under watten så att blott taken syntes och war förskräckt deröfwer ty hon trodde det wara en aning om något ondt, t. e. en dödande farsot. På tidningarne stod att Svenska Actören Kolberg, Mathildas favorit war plötsligen död. – Stormen höll musik i fönsterna häruppe.
29. FREDAG. War åter en förlorad dag. Hr Bl. hem från Jacobstad. I trädgården. Franska. E: m: Moster Augusta war med lilla Fanny hos oss; denna sednare war förnöjd och glad och sjöng af hjertans grunde: »Ack blott en blick i dess öga du sänder». – Jag fick höra att Jeana Backman skall följa med Ma Tante till Hfors och blifwa der i winter; jag gläder mig deråt. – Studerade ifrigt Tegners Axel och lärde mig flere ställen af den sköna romansen utantill. – Med Fanny till Fru Brunström der positiwet lät höra sin röst. –
- 30 AUGUSTI 1834. LÖRDAG. Dagens förmiddag liknade alla andra förmiddagar. N:o 11 af Ephemererne kom ut. Monsieur B. a la ville. E: m: M:ll Sahlbohm satt här och man diskurerade i högst wanliga ämnen, men för mitt warma blod blef det för trångt här hem och jag beslöt företaga en utflygt till staden. Fikjin, d. ä. Sophie, syster min äfwensom Hr Bl. följde med. Wi linkade eller rättare jag linkade strandvägen till staden och stannade wid *Lithens stora trädgård*. Här tillbringade wi en treflig afton i sällskap med Flickorna Lithén och D:o Calamnius. Åt krusbär i parti, föregången med godt exempel. Länge dröjde vårt samtal wid wanliga squallerämnena, sluteligen kom det till Fröken Rudensköld och Armfelt ska complotten och derifrån till flera märkwärdiga gissningar och halfpolitiska resonementer. – Wid mörkrets inbrytande träffade jag bror Hindrik och öfwerenskom med honom om en färd till Munsala i

morgon eftermiddag till vår *broder Essen*. – Klockan hade redan ringt 9 då wi spatserade hem, följdes först af damerne till tåggrind; Hr Bl. och jag spatserade åter med dem till staden. – Mathilda var i afton åter så god, och när hon ber mig om något och ser på mig – då kan jag ej säga nej om
 5 det vore mitt lif. Hon bad mig säga hvad hon hade sagt på stranden en gång – jag vågade ej se upp innan jag sagt. »Du är beskedlig sade hon. Nu tycker jag att du är som förr – du har annars varit så förändrad och så rädd för mig, – *nog håller jag af dig som förr.*» – Redliga flicka ... –

31. SÖNDAG. *I kyrkan*, der Holmen åter predikte och anfäktade sig af alla
 10 krafter. – En skara unga damer, hwaribland den söta canaljen promenerade norrut och satt en momang i våran trädgård. – Min fot på bättringsväg. Jag följde fördenskill damerna till staden. E: m: kl. öfwer 3 *for jag med Hindrik till Munsala* för att träffa broder Essen. Under det wi för att inwänta vår lilla goda beskedliga Federley rastade litet på Juthas bjöd
 15 man oss i all wälmening en kall sup. Detta, anmärkte Hindrik, lærer wara wanligt då J. Lew. tittar hit in.

Wi *ankommo omsider till prästgården* i Munsala och träffade vår redlige broder Essen. Af den mängd fruntimmer som war dernere sågo wi blott en skymt. Essen war munter och treflig såsom alltid förr, äfwen
 20 uprigtig och öppen som förr. – Wi drucko toddy. Gubben Wegelius war på en wisit der uppe, brygde ett dugtigt halft glas och drack ut i en klunk. – Det blef bland annat tal om R:- ; han, sade Hindrik om mig, han och jag stämma fullkomligt i den saken öfverens; jag blir tredje man, sade Essen. – Gubben Collin war sedan der uppe med oss och wi skulle
 25 alla dricka brorskål med honom, det hjälpte icke. – Han började berätta om Fru Ringströms bröllop. – Mins inte Farbror, sade Hindrik, att jag också war med, och Farbror gungade mig på knä't; jag war då liten pilt, nu är jag 25 år gammal fast jag ser unger ut. Gubben war litet twehågs,
 30 men tog det ändå sedan för fullt. – Så pratade wi till dess kl. war 9; då gingo wi ned och togo en smörgås. – Ännu sedan suto wi en stund och rökte och reste kl. 10. – Natten war mycket mild och wacker och hemfärden gick snällt. – Här hemma hade några förut warit på mina wägnar rädda för toddyglaset. Jag misstycker icke en sådan fruktan ehuru den bewisar huru föga man känner mig. – Men skulle några pojkgagheter
 35 af sådant slag i yngre år så djupt hafwa hos dem inrotat denna fördom att mitt eget witesbörd icke anses tillräckligt (hwarpå jag sett prof) så måste jag wädja till mina kamrater – ty en sådan gemen misstydingnål jag alldeles icke. *Jag är icke ond på någon men önskar dem öppna ögon.* –

Nordsken om aftonen. – *Så är en månad nu åter förbi, 31 dagar af lif och glädje outplånligt inskrifna i mitt minne. Månaden har 11 tecknade dagar, deribland en dubbel.*

SEPTEMBER MÅNAD 1834.

1. MÅNDAG. Om förmiddagen med Hr Blank till staden och hos Hindrik; 5
han hade hört ett rykte att *kungen i Sverige skulle wara död*, hwilket dock näppeligen äger grund. Det hade blixtrat och dundrat starkt i natt och derwid hade en Rysse yttrat sig: *det betyder intet annat än krig. – Att simma wid notwarpet* i sällskap med Hr Bl. och Hindrik; en sådan manöwer är wid denna tid på året mera sällsynt i våra nordiska bygder. – – – 10
- E: m: *Flickorna Lithén* här så owäntadt. Sedan Mamsell Olson. – Wi suto på bron och sågo på regnet, men rasade emellanåt lusteliga. Fruntimmerna gjorde derpå en visit i min kammare deruppe, något som jag länge wäntat. – Kransen blå/ bemärktes då/ Ingen kunde gissa på/ hwari det nöjet kan bestå/ Och hwarföre den hängde så/ Vid sängen, att der 15
vissna få/. Jag wisade min Madonnabild och min andra faworittafla. Den sednare blef omtyckt, den förra ej. Mina dagböcker framwisades och undergingo en liten mönstring. – – – Wi drucko the ute på winden, flickorna woro muntra af hjertans grund, rasade och sprungo i kapp. Mathilda och Hr Bl. dansade en ballett som såg just rolig ut. Sedan 20
fångades wi i en snara och måste utan förbarmande springa. – Klockan war endast 8 då flickorna gingo. Men det roliga war ännu icke slut. Wi samteliga trefaldiga ungdomen från Kudnis följde dem hem. Jag skulle ha en bok hem och wi gingo derföre in till Lithens allesammans och suto der i en treflig skymning. Kling kling, let det på engång och wi sprungo 25
alla up. Sophie hade med stolkarmen stött till en blomburk och sålunda slagit sönder en ruta. Det glömdes snart. – Man klädde på mig en hwit halsduk och den wälbekanta bruna shawlen. – Bror Östring kom och jag blef presenterad för honom såsom Mamsell Turdin; i mörkret gick det för fullt och wi skulle just börja en conwersation då Sophie röjde 30
mig. – Så skulle wi åter begifwa oss hem och följdes i wår tour af de från staden. Så spatserade wi ända till tulln, ledande hwarandra under armen i en enda lång rad, Collander utan mössa. – Godnatt sedan. Jag hade ledt Mathilda, – Nu läser hon min dagbok, – Skall jag gifwa henne chiffret dertill och låta henne på en gång se klart in i min hemlighet? 35

Eller skall jag neka och göra henne lesen? – Jag är obeslutsam och väger mellan båda – Dock – det må ske på Guds försyn – Gud känner mitt hjerta och skall leda mitt öde – Hon får chifret.

2. TISDAG. Åter en glad dag. Det säger jag förwisso och med fullt skäl att ingen sommar i min lefnad har så rikeligen unnat mig glädjens ögonblick som denna. Vist kan man redan säga med Wallin: »Den gröna, den sköna, den lekande våren förflyger, den gula den fula September i spåren sig smyger» – men glädjen bindes ej af någon årstid. Wi woro *bjudna till Lithens trädgård* der Collander, såsom nyss worden handels- och borgersman här i staden höll ett thé dansante. – Brodren Östring satt en stund hos oss, och wille gå att simma, men det blåste alltför kallt. – E. m. samma dag, Klockan omkring 5 spatserade Monsieur Blanque och underskrefwen till ofwannämnde trädgård, chemin du riwage. – Samme polack som spelte hos Lundmarks utgjorde äfwen i dag orchestern, men wi hade allt skäl att wara nöjda dermed. Utan dröjsmål börjades dansen wid pass kl. 6 med wals och strax derpå potpourie, (Ma dame: Anna Kempe), 2:do Rysk quadrille (Rosalie L.) 3:o potpouri (Mathilda L.) 4:o potpourie (Marie B.) 5:to åter potpouri (Jeana B.) och 6:to Ännu ett potpouri (Johanna C.). Allt emellanåt walsades ifrigt. Sista potpouriet war med 2 cottiljonger och föreföll oss muntert i hög grad, likasom hela aftonen. Officerarne skulle wara premier cawaljerer, men det wille ej rätt lyckas. Capitainen G. satt wid slutet beskedligt stilla på sin stol och wille conwersera, men beständigt gick det sönder. – – Hwarje gång jag dansar i denna salong minnes jag den 4 Augusti 1832. – Efter att sålunda af hjertans grunde hafwa roat oss skyndade alla bort på engång medan swetten ännu dröp af oss så att derwid inga klena kroppar skulle ha hållit ut med hälsa. Men man hörde icke att någon derwid hade förkylt sig. Kl. war då öfwer ½ 12. – Några herrar dröjde ännu quar och dansade treman engelska. – Blank och jag hem i båt. Med nöje såge wi flera sådana dagar.
3. ONSDAG. I trädgården, i sällskap med mina kära aspar. – Mitt hår blef klipt af Mamma så att jag utan på hufwudet liknade en Rysse. Jag säger utanpå ty innuti liknar jag allt annat snarare än en sådan. E: m: Tant R–pff, Fru B., Jeana B., och ma Tante Emelie, hos oss sedermera Madame de Platen med sin lilla Calle. – Med Hr. Bl. på ett ryck till staden till Collander och uti Lithens trädgård, der le Mademoiselles skuro bönor med allsköns smak. – Jag föreföll dem wist owan då jag icke blef igenkänd under promenaden långs strand. – Hem derpå strax

- åter. – Hr Bl. och jag woro bjudne till J. Lybeck men wi föredrogo la compaignie des dames. – Jeana B. musicerade och Monsieur Blank satt så förtjust och hörde deruppå. Kl. 9 fölgde wi damerna hem. Friherrinnan och lilla Fanny stannade quar för att blifwa några dar hos oss.
4. THORS DAG. I dag icke alls till staden. Tant R–pff war allt ännu hos oss och arbetade med perlsöm. – Gamla Fru Lybeck och Fru Brunström. Läste utantill några stycken ur Axel, det herrliga poemet. – Fannys wals: kom lilla Herman walsa me mej – o. s. v. – 5
5. FREDAG. Sunnanwind blåser ännu och håller luften wid medelmåttig temperatur så att ännu hafwe wi ej hösten riktigt i faggorne. – Syster Sophie hade brutit af ma tantes perlsynål och skyndade i förtwiflan till staden och fick ändteligen der en annan. – Hr Blank och underskrifwen hade tecknat i *Johanna Calamnii minnesbok* och förde densamma tillbaka åt ägarinnan. Wi suto der en stund. Sedan till morfar och Från honom uti Lithens stora trädgård der flickorna woro, wi dröjde en temmelig stund och gingo kl. 1 middagstiden hem. – S. D. kl. 5 e. m. åter till staden. *Till Hindrik*; jag kom, må man tro, i grefwens tid just då stora delicata gässtrufwor woro i farten och blef med en sådan tracterad; en bit som blef öfwer gömdes i min näsduk och gaf sedan anledning till ett lustigt missförstånd. – Med *Hindrik till Fruntimmerna hos morbror GWT*: – Lithens der. twist om företrädet emellan söta canaljen och M:ll Winge. – Captenskan Petrofski. – Östring hade i går afrest. 10
- 6 SEPTEMBER 1834. LÖRDAG. UNDERSKRIFWENS ENDA NAMNSDAG. Jag wäcktes *af twenne skarpa skott* och skyndade upp. Hindrik och Albert D. gjorde mig denna honneur, likasom 1833 och 1832 på samma dag. Wi doppade i caffè och jag spelte Septembarmarschen likasom förr, förr för tu år sedan. Men kamraterne hade ej tid att länge dröja, utan återwände till staden kl. ½ 7 hwarwid ännu twenne skott aflossades. – Disput med Monsieur Bl. i anledning deraf att jag tyckte det skulle wara en pröfning för couraget att låta skjuta på sig med löst skott. – Min dag ledde wid handen en föga wälkommen gäst, *hösten*; det hjälpte icke att skryta i går, ty nu är han förwisso här. Mulet och Regnigt. – Tant R. hem på e. m. Jag gick till staden, först till Hindrik, sedan till Lithens med *Lycksalighetens ö*. – Uti nya bygningen der jag fick underwisning om rummen. Salen deruppe är mycket rymlig. – Inne. Muntert om den sönderskjutna kransen och den tappade strufwan. Afton hos Lithens. – Ännu länge der, ända till kl. 11. Hem som Don Quixotte, i ridderlig kappa. Stormigt ute men lungt inombords. 15 20 25 30 35

7. SÖNDAG. Hindrik B. hos underskrefwen på f: m: – Jag hade ämnat gå i kyrkan, men blef hindrad af några små omständigheter. I trädgården med nyssnämnde kamrat. – Middag hos morfar och snart åter hem. Rosalies Holländare i Newyork, en passabel pjes. Kl. ½ 6 till Hindrik. Ut att promenera, i Lithens trädgårdar och på stora bron. hos H. med några andra. En pipa och Mazara win. Ytterligare promenader, ända till kl. 9. En skymt af henne hugnade mig dock. –
8. MÅNDAG. Ruskigt regnigt wäder. Holländarne i Newyork utgjorde mitt nöje på förmidd. N:o 13 af Ephemererne. Johanna C. plockade här swarta winbär. Cederman hade sökt mig. S. D. kl. 6 till staden till Hindrik; – Sjömän hade wid tullen ofredat folk. Wär wälbekanta Capten G. hade frågat af någon om de sett till de andra officerarne. Sjöman swarade i fyllan sturskt, capten blef wred och gaf karlen en orre, men fick den genast liquiderad. Några af kamraterne togo captens partie; min mening war: de stridande äro hwarandra ingenting skyldige, alldenstund den ene hade jemt lika mycket att beställa med sin motpart som den andre. Till Lithens, dit kallad genom Albert på en kopp thé. Hr Bl. läste upp Ephemereren. – »Alltid har du brottom, du skall wäl till Hindrik igen.» Ingen hade velat ha mindre brottom än jag. – Till Hindrik enligt löfte åter. Pennknif. Morbror G. berättade något förwånande. olyckliga efterlåtenhet! – Nu skulle åter toddyglaset fram; Gud straffe mig om jag icke är helt led den waran. – En promenad med Hindrik. Förtroende. – Calle Platen.
9. TISDAG. Höstens intåg lemnar ännu inga särdeles bedröfliga spår efter sig; i dag är det mulet och mildt wäder. – E: m: Sophie och Le monsieur i staden hos Lithéns. Mamma och underskrefwen hemma i all stillhet. Wi uttågade klockan wid pass nio och företogo en liten spatserfärd åt staden till, och se! då mötte oss en hel skara damer conwojerade af notre monsieur. – Till wår grind tillbaka, till torget och åter till wår grind (nej till tulln) fölgda af les mademoiselles L. – »Inte behöfwer du följa, wi äro icke rädda» – »Får jag icke?» »Nå kom då, hwarför skulle du inte få, men» – –
10. ONSDAG. Regn, rusk och dimma öfwer allt. N:o 14 af Ephemererne. Stämde Fortepianot litet. Bjudna till morbror G: W: T: Åkte kl. 5 till hängbron och spatserade till wår bestämmelseort. Der war blott fromma familjen. Ungdomen dansade, jag spelade Fortepianot en tid. – »hör du Z. får jag ock bli medlem af din tidningsredaction?» »Gerna morbror, skada bara att det wäsendet snart är slut.» Hindrik. – Några sångstycken,

somliga Fredmanniana. – Hem kl. nära 9, åkande i chaise. P: S: S. d. stod på Ephemern om Hildas tre faworiter. »Skärthorsdagsaftonen» och alla stycken om Hilda och Herman skola hänga ihop. – Hon var lesen i afton och några tårar perlade i hennes öga, hvad betyder det? Jag drömde om henne.

11. THORS DAG. War wädret passabelt nog. Förmiddagarna gå förbi, nästan utan att man wet huru det går till, och det är egenteligen på eftermiddagarne som man lefwer, att jag så må säga. Nu börja wi räkna dagarne till resan; i nästa Onsdag är den påtänkt. E: m: war doria hos M:il Calamnius och fruntimmerna woro der. Jag gick till staden, förbi caffecolorum, men tordes ej se upp, hwilket jag sedan smått ångrade. »Han såg så desperat ut.» – Till bror Hindrik, och på ett ryck till Albert. – Musik på torget. Bland annat speltes ock Swenska folksången. Hwad skulle burlackerne säga, tänkte wi, om någon med högan röst skulle sjunga sjelfwa orden. Hindrik han sjöng hwarjehanda: »och du wore den första som jag skulle hissa uti galgen till stor gamman». Det war nemligen en af oficerarne som gick förbi. – Annars lät deras musik som om den varit komponerad af någon Isswoschik wid bränwinsflaskan. – Åter till Albert med Hindrik och Schale. Sedan äfwen J: F: Bl. – Ett glas öl. Hindrik och jag walsade ifrigt efter burlackernes musik. – Promenad.
12. FREDAG. Mig tarfwar en swart ny klädning, för hwilken orsaks skull jag i dag kl. ½ 11 på förmiddagen begaf mig till Collander och tog kläde af denne nybakade handelsman. Herr Bl. proponerade en liten ryck till Lithéns. – 1. »Nå har du varit hos Hindrik i dag?» – »Nej alls intet.» »Nå hwar ska wi då slå kors!» – 2. »Försök om du kan se i kors». – »Jag kan inte» – »Å jo du kan, Herr Blank säger att du engång sett i kors.» – Nej jag kan werkeligen inte och jag tror att Hr B. sjelf såg i kors då han tyckte att jag gjorde det; jag tycker dessutom inte om det. – »Nå men försök nu» – »Det är inte wärdt att du ber honom sen han engång sagt nej» – »Ja den Z. hwad han är enwis» – »Ja han är gruffligt enwis, mins du på Alörn huru ledsna wi blefwo på honom.» – Förgäfwes bedyrade jag att jag ej kunde, man trodde mig ej och jag war och förblef enwis. Herr Blank och jag stannade quar till middagen. På eftermiddagen piquet med samma kort och samma medspelerska som på Alörn. Jag wann Russin och mandel. Hr Blank upläste sagan Cendrillon: »Wore det icke roligt att ha en sådan der gummor som Cendrillon hade?» – »Ja wist, t. ex. Moster Schoman.» – Wi skrattade så godt. – »Du blir capotte!» – »Å nej; ska wi slå wad?» – »Nå ja, men hwad sätta wi upp?» – »Säg du.» – »Ja, intet wet

jag»-. – Det blef icke af, men wi hade hållit hwarann redan i hand, hwaraf åter en lustig historia hade upkommit. – Besynnerligt! med fruntimmer har jag lycka i spel, med karlar deremot en enorm otour. Enligt sägen skall det förra betyda ingen lycka hos det wackra könet. Frågas: följer häraf att jag skulle lyckas bättre hos mitt eget kön? Hände hwad som hända will, jag är länge sedan beredd derpå och skall weta se stormen och fortuna i synen; medgång tror jag wore mycket farligare. Dessutom känner jag wäl hwem som leder marionettspelet. – Bjuden till Lybeck på ett glas the. Dit afhämtad af Bl. kl. 7. – Brorskål med J: Lybeck. – Promenad. Sourander le snoque

13. LÖRDAG. Monsieur Blank reste med Sourander till Wasa uti affärer. På F. m: till staden hos Collander att betala min liquid. Wi skulle derwid dricka ett glas öl; korken flög i taket och ölet efter i kapp, det war lustigt att beskåda. Hos Hindrik. E: m: hela tiden hemma med mamma och Sophie, gemenligen Fikjin eller cusinchin kallad. Ingenting af wiget ut-rättades. Morbror Calamnius lånte Ephemererna. *Choleran i Stockholm!!!* Arma Swerige! intet har du åtminstone mer än Finland förtjent widkän-nas härjarens gissel. Men skall wäl ditt broderland undslippa? – Gud vare lofvad att Mathilda kom från Stockholm medan ännu tid var. –
14. SÖNDAG. Med Mamma i kyrkan. Fonselius predikte och gjorde det just skönt och upbyggeligt. Ryssar stodo gången full. – Det war i dag nattwardsgång; jag tycker det är något så oändeligen rörande att se en gäst wid Frälsarens bord, en menniska med Jesus i hjertat och tåren i det fromma ögat, man kan sätta sig i deras ställe och man känner samma känslor.

Wi hade i dag ämnat oss till Lithéns, men under det wi åto middag fingo wi bud från *Tant Kerrman* att hon skulle besöka oss. Det war litet förtretligt. – Snart anlände herrskapet, Moster K., Sophie M.; Lowis K: och Lottchen B:n. Systers pappersdockor mönstrades af damerne. Fruntimmerna från *Lithéns*. Wals efter Fortepianot, munter och liflig. Lottchen och Mathilda talte om våra älsklingsämnen, händelser och små äfwentyr från »*förr i werlden*». Det är något just bra roligt att så der påminnas om dessa sköna tider. – Klockan 8 gick sällskapet bort; jag fölgde hem flickorna Lithén. – Regn först, sedan klarnade himlen upp.

Post Scriptum. Den der nerwfebern war en treflig feber, det war jag sjelf som då war otreflig. Den underbara Nattmössan och drömmen som jag skulle drömma efter, dem glömmar jag wist aldrig.

15. MÅNDAG. Wädret war wackert och klart. Nästan hela förmiddagen använde jag till att skrifva chiffer åt M: nu är mitt beslut fattadt. – Bergers och Flickorna Calamnius här på eftermiddagen. Morbror B. berättade om Upsala och wi talte om kämpastyrkan i forntiden. »Då drack man intet caffè och the, då åt man icke sylt och slisk.» Hr Bl. och under- 5
skrefwen följde sällskapet hem och tittade på återvägen in hos Lithéns. Lowis Kerrman och Lotta B:n der. Man war munter i hög grad; der war en förlofning för sig gången mellan L: K: och bror A: D. – »Hör du Z. det war inte rätt gjordt af dig att icke bjuda mig på din förlofning i Fredags!» – Man kan föreställa sig huru rasande stora ögon jag fick wid 10
en så beskaffad förebråelse. – Då blef jag påmint om det der tillämnade wadet, och skrattade af hjertans grund. – Wi promenerade till Kerrmans logis och sedan åter till Lithéns. Sedan afhämtade jag Syster Sophie och flickorna Calamnius och nu gick hela sällskapet, bestående af 7 fruntimmer och 4 gardeskarlar, ut att spatsera söderut. Wädret war herrligt 15
och förskönades af ett det klaraste månsken. Wi stannade icke förr än förbi Rajäckers grind. Der satte sig Haralds damerne och Janne Kerrman på en kärra och reste hemåt. Wi wände om. Fick weta att Muchanoff är död och att Fröken Hartman är farligt sjuk. – Slutligen mötte wi Hindrik och Mamma. 20
- 16 TISDAG. Wår resa är uppskjuten till i Thorsdag. En del af f: m. tillbragte jag i sällskap med denna min dagbok. E: m: skref jag sista nummern af mina Ephemerer; den innehöll en harangue till publiken. Kl. ½ 5
till staden. Hos Hindrik på en momang; han lemnade mig skrifteliga frågor att göra sållet. – *Till Lithéns.* Jag rensade stickelbår i sällskap med flickorna. Lundmark. Wi företogs femkort. Sophie och Hr Bl. – Lingon mer än mycket. Sednare på afton företogs det roligaste af allt, nemligen *leken med det späende sållet.* Underskrifwen förde protocollet som till beständig åminnelse skall förwaras tillika med denna dagbok; huru 25
roligt det war ser man strax på detta protokoll. Bror Albert war illa ut för sållet. Jag skrattade af hjertans grund; jag är säker på att om detta skedt för ett år sedan eller blott i början af sommaren så skulle jag warit ganska alfvarsam derwid. Nu är jag så förändrad att jag ej finner något alfvarsamt uti att såder leka med framtiden. – Collander war ej nöjd med sållet. Efter oraclets utsago war jag den nöjdaste bland sällskapet; kan- 30
hända war jag den gladaste. I allmänhet anmärkte jag att sållet sade sant nog i sådana frågor som man redan kunde bedömma; men sanningen är en ömtålig sak; dock skrattade wi allesammans hjerteligen. Kl. war wäl 35

nära 10 då wi gingo hemåt, följda af fruntimmerna och wederbörande cawaljerer. Hindrik. – Månskenet wackert: »och hwarje gast som legat bunden Då solen sken blef lös och red På månans strålar up och ned». – »Hu inte skall du tala om spöken»! – Efter hemkomsten badade jag i sällskap med Hr Bl. hwilket bekom rätt wäl; kanske jag sköljde bort en smula enwishedet.

De få stunder som nu återstå af mitt wistande hemma för denna gång skall jag i Hfors upteckna och sedan hit afskrifwa. Ett par ord om denna sommar:

Uti min dagbok för Junii Månad detta år sade jag att sistförflutna år förändrat mig mycket och gjort mig alfwarsam. Om denna sommar kan jag med glädje säga: den har icke förändrat mig men gjort mig glad. Glada kunna större delen menniskor wara men icke alla rent glada. Gudwarelof att jag icke är förändrad fastän jag blifwit glad. Och jag vet wäl hvem jag har att tacka derföre, Mathilda Lithen heter hon, ingen annan än hon skulle kunna så omskapa mig.

Mathilda, Min dagbok, min utwalda förtrogna, har nu squallrat och låtit dig se mina hemligaste tankar, är du ledsen på mig? Du är god och uprigtig Mathilda, teckna hit under ett ja eller ett nej, jag tror dig som på evangelium:

Zachris Topelius.

DAGBOK FÖR D. 17 SEPT. 1834. *NyCarleby*. F: m: uptogs af små bestyr.

Wår kärra war färdig – E: m: till staden med mångahanda beschäftigung. – Till HB:n – Till Lithéns; jag satt en stund der hos flickorna och åt lingon. Talet war om Stockholm om Hr Hedenskog och h:-ng Girolla. – War icke mulen, bror Albert Dyhr, n'avez pas du besoin ce que vous craignez est tout de suite parti; faites comme vous voyez que je fais, c'est le mieux. Vous etes depuis le maître. J'en rise. – Sandperlor i commission, hwaraf de ljusblå lades på minnet. – Herr Blank sökte up mig som han sade. – Kan man wäl annat än hålla af dessa flickor dessa sköna ofördervade själar. Chiffer aftal. – Liquid med Albert. Till Tant Augusta, der jag spisade afton. Fanny hade insjuknat, Morfar sjelf war skraler. – – Fantasier än en gång på fortepianot; jag älskar det riktigt med

en slags passion och kommer att mycket mycket sakna det. – Mamma, min goda goda Mamma, skulle jag ej mer älska henne? Skulle jag med otack wedergälla hennes oändeliga kärlek? Bort goda Mamma med dessa mörkrets ingifvelser. Helt annorlunda än mitt skall en sådan sons hjerta vara, kanske har jag ibland sårat Mamma, men känn mig rätt och förlåt mig.

Sista Natten hemma för denna gång.

DEN 18 SEPT. THORS DAG. Kl. 9 gingo Hr Bl. och jag till staden och voro borta till kl. nära 1. – Jag växlade först skjutspengar, sedan till J. Lybeck och Morbror Berger. Till Hindrik och sedan till Lithens der jag satt en liten stund. Herr Bl. Den såkallade rörande scenen hvilken åtskilliga skulle önskat se, speltes med leende mund. En kyss af flickorna. – Till Calamniuses, en kyss af damerna der. – Till bror Nyberg uppe i hans kammare. »Mätte jag återse dig frisk och sund.» – »Ja, jag hoppas nu bror att wi träffas än.» – Deroppe, tänkte jag, och död man är frisk och sund. † Gud ware hans själ nådig, här i lifvet lär jag knapt se honom mer. – Äfven Gubben Turdin, morfar, var bra skraler. – »Mätte nu morfar snart återwinna helsan» – »Jag blir väl alldrig frisk igen, sade han, nå hwad är det mer, man skall ju engång dö.» Goda morfar, hwad man ock må hafva att tillräkna dig likasom oss alla, – emot mig och många andra har du varit en ädel anförvandt och många tårar skola vist engång falla på din graf. Guds nåd och wälsignelse ware med dina grå hår och syndernas förlåtelse med din själ och ditt samvete. Amen.

Till Morbror G. W. T.:n. I Stockh. graserar cholera förskräckligt. – Spatserade i sällskap med Hindrik min trogna vän och broder. – Packade in. Middag. Afsked från hemmet, det kära älskade hemmet, det hwita Kudnis. Jag war ganska alfvarsam. Inne ännu i staden. Mamma och Sophie följde oss uti en annan chaise till Karkaus. Hr Bl. och jag måste vända om på ett ryck för att taga afsk. af Tant R-pff. – In på Harald. Flickorna L. spatserade längs strand på andra sidan ån, vi sågo dem och då vi foro från Har. voro de ett par böss skott derifrån. – In på Karkaus. Lottchen B. och Jeana. Callins. *Afsked af Mamma och syster.* Till Vitala till natten, 4½ mil fr. N.y. – Wi skulle resa till C. men de sofvo redan der.

-----
 † Redlige olycklige broder Nyberg, du har till en del sjelf förkortat dina dagar; lyckligt att du sjelf icke betänker det, det vore en afgrundstanke på din dödsbädd. Far då väl den långa färden, dina vänners tårar skola falla på din tidiga graf, du var alltid en redlig kamrat och ditt hjerta war godt. Gud styrke dig i din sista stund.

Oafbruten

DAGBOK.

FRÅN OCH MED
DEN 19 SEPTEMBER 1834
TILL OCH MED ÅRETS SLUT

Helsingfors den 27 Sept. 1834.

Zachris Topelius.

Allt har sin tid, och wi, tänkande tropp,
och wi skulle vårt klockslog ej weta.

Blott flit så dygd som lärdom gör!

»Barnslig är han, det måste jag säga,» – säger kanske
den som torde läsa min dagbok. Förlåt, förlåt käre
vän, det blir wäl bättre. Många barnsliga ideer
skola snart nötas bort, – men det barnsliga hjertat
ville jag ej för mycket mycket godt bortbyta.

SEPTEMBER MÅNAD 1834.

19. EN FREDAG. Nu wid början af detta häfte af min Dagbok befinner jag mig just stadd på min Fjerde resa till Helsingfors. Den sköna sommaren 1834 hade hastigt som en dröm flutit hän på tidens ström och i dess spår följde höst och saknad. Midt under glädjen ljöd pligtens röst i ynglingens öra och kallade honom åter ut i verlden och verksamheten för att på framtidens och förhoppningens osäkra fält utså kunskapernas, sanningens och det godas wälsignade skörd. Han följde utan knot, ty han viste att bedömma sin ställning. Men hwem undrar, hwem tadlar väl att saknaden, minnets wemodiga dotter, då och då hwiskade sin klagosång i hans själ? – Denna dag reste wi från Witala till Tulijoki, 13 mil. 5
20. LÖRDAG. Wårt nattquarter war rätt godt; för detsamma och för några andra små förnödenheter begärde wärdinnan i sin gästfria enfald 3 f; wi gåfvo henne 3 dubbelt. Resan fortgick bra och utan äfventyr. Sednare på aftonen reste wi i ett wackert månsken och jag som wid sådana månskensstunder ofta är så der litet hwad man kallar poetiskt stämd, jag fann det trefligt. Jag sjöng stycken utur Axel, mitt älsklingspoem och det föll mig dervid in om icke denna Romanse kunde bildas till ett slags musikaliskt dramatiskt sagospel. Jag skall närmare fundera derpå. – Wi hunno i dag 12½ mil och lågo på gästgifvargården *Huutijervi* uti Kangasala socken. Godt ställe nog. 10
21. SÖNDAG. Wi foro i dag på förmiddagen genom en af det herrliga Finlands herrligaste trakter. Öfwerallt ljödo kyrkklockornas högtidliga ljud i våra öron och stora skaror af kyrkfolk upfylde wägarne. Kl. 1, middagstiden ankommo wi till Tawastehus. Der hade nyss förut warit marknad, och nu, midt på söndagen war den så godt som i full gång allt ännu. – »Ack, das leben, das leben, utropade Herr Blank, wi hade bordt dröja här.» – »Jo jag betackar mig för ett sådant das leben, jag är glad att komma bort ju förr dess hellre.» Wi foro ochså genast. Nu hade vi 12 mil till H:fors. – Wi råkade i sällskap med 2 herrar från nyssnämnde stad. De körde på som ena små canaljer, och wi följde dem. Sålunda gick på somliga håll 1½ mil i timmen. Wi dröjde likvist länge på gästgifvargårdarne. Det blef wackert månsken, natten inbröt och med den en riktigt skarp köld. Här, tänkte jag, här håller ingen klen helsa ut. Mig bekom det ej illa, kanske blott litet snufva. Herrarne togo sig en knäpp då och då. Den ena war bekant med en gästgifvare. »Kom, sade han, du skall få ta en sup». Den andre tackade ödmjukast, men då suparne 25 30 35

skulle betalas så räknades ej den gästg. druckit. Då kunde han som bjöd med rätta säga: ingenting att tacka före. Klockan war wid pass 3 om natten då wi wälbehållna *anlände till Helsingfors*. Nattens tystnad, det klara månskenet, och den owana anblicken af de stora husen och de

5

22 SEPT. MÅNDAG. Widtager nu åter det lilla lifwet midt ibland det så kallade stora. Jag upwagnade åter i den stora staden, det lefvande och dock döda, det muntra och likwäl tråkiga Helsingfors. Då man waknar i verkligheten kan man lätt framkalla den föreställningen att fantasielifwet warit en dröm. Sålunda wore jag nu frestad att inbilla mig sofwit ifrån d. 8 Junii detta år och nu först ganska förundrad gnugga mig i ögonen. Apropos om ögon: mina woro hela denna dag som om de ej hade sofwit på ett halft år. – Jag *skref hem* till min Goda Mamma, glad att så snart kunna lugna henne i afseende på oss. – Middagen war litet mager och intogs hemma. Derefter fann jag för godt att taga en lur hwilken rätt wäl behöfdes. Sednare på aftonen gjorde jag besök hos gamla thejungfrun, hwilken nu hade putsat up sig och enligt sägen skall låta kalla sig för Mamsell. Aftonen tillbragtes föröfrigt i sällskap med wännen *August Essen*, min högt wärderade broder. I sällskap med Oscar Forsman, den roliga mannen, spatserade wi länge och wäl omkring. Jag lade mig till ett nätt piphufvud af oljekokadt så kalladt sjöskum. – Söta sömnen smakade bra.

10

15

20

25

23 SEPT. TISDAG. Wära upwaktningar blefwo uppskjutna till i morgon. Wära rum woro ännu ett chaos upfyldt med alla möjliga persedlar, hela förmiddagen åtgick innan jag kunde få dem något så när i ordning. Middagen spisade jag hos Morbror R-pffs jungfru, Mina, som på hans anmodan hade der erbjudit mig spisning lika som förr. Om aftonen *till Moster Wikstedt*, då wi under vägen mötte Rector hwilken wi ännu icke upwaktat. – Capten Wikstedt war för närwarande hemma; några hans bekanta woro der. Wi drucko the och Moster war treflig som förr. Efter wanligheten spisade wi sedan hemma och sålunda förflöt denna föga märkwärdiga dag.

30

35

24 SEPT. ONSDAG. Den war icke märkwärdig för något annat än att jag nu åter började mitt Academiska lif. I sällskap med Herr Bl. wandrade jag från den ene till den andra och bockade mig i professorernas förmak. Först woro wi hos Rector Magnificus, *Pipping*, sedan hos Österb. Inspec-

- tor, *Hällström*, så till sällskapets pro Fauna ordförande, Prof. *Sahlberg*, och sist var jag hos Prof. *Sjöström* för att anmäla mig till privat collegium i Grekiskan. – Der war nu förmiddagen. E: m: samma dag, lemnade jag in Franzens skaldestycken in till Nationsbiblioth. och tackade derwid inom mig den store skalden för det verkligt sköna lifliga intryck hans rena herrliga poesie gjort på mig. – Jag lånte den lustige Holbergs tokroliga komedier. I afton besökte jag åter thejungfrun, den dryga bekantskapen –
25. SEPT. THORS DAG. Om morgonen var jag hos vår curator, magister Snellman och gjorde min upwaktning. Carpen, en gammal skolkamrat lemnade skolen 2 år före mig och kommer nu först in för att taga studentexamen. Han har varit wid gymnasium i Åbo. E: m: På Nationsmöte, ett wanligt sådant wi hwarje Thorsdag förena oss till. Der afhandlades vigtiga saker: se mitt protocoll deröfver. – Föröfrigt war det rätt roligt att åter träffa så många kamrater. – Jag läste på säng: Holbergs: Jeppe på berget.
- 26 SEPT. FREDAG. Herr Blank skref nu hem till Mamma. Jag föresatte mig att i dag wara så der smått flitig; afhörde fördenskull Professor Linsén uti Silius och sedan *Sjöström* uti *Cyropædien*. – Morbror R-pff wäntades först i morgon. E: m: jag studerade Silius *Italicus* flitigt nog oaktadt den war på sina ställen rätt swår. Broder August Essen satt hos mig en stund. – Bevistade kl. 6 en *sällskapets pro Fauna et Flora Fennica sammankomst*. Derifrån till thejungfrun och sedan med bror Essen ut att spatsera. Först gingo wi hem till honom och sedan i sällskap med Simelius, Wegelius och O: Forsman åter ut. Derwid wille wi ock weta huru *Estnäsbacken* såg ut, ett quarter af staden der man har tillfälle att se menskligheten i sin förnedring och lasten i sin ohyggligaste gestalt. Det föreföll mig som om Satan med hånlöje wille ropa till oss: »meniska, du som engång war Guds afbild på jorden, spåk ditt högmod och se ned till marken, – dessa äro dina likar.» – Med rysning lemnade wi dessa syndens förbannade hemwist, ty wi hade sett nog. – Herr B. tadlade mig; »man måste se lasten i dess sanna gestalt för att rätt fatta afsmak derfor», sade jag.
- 27 SEPT. LÖRDAG. Wädret war mullet och utbröt snart i ett häftigt regn som dock icke warade länge. Calle Heikell här som hastigast. Läste Silius *Italicus*. – Morbror hade ej kommit i dag. E: m: köpte åter litet äppel; de äro så billiga att man gerna kan bestå sig ibland af denna Guds gåfva. Jag anmälte mig hos Otta till *Gymnastique* och gjorde äfven derwid ett skutt på trädhästen som såg besatt ut; man får annars

se många sådan lustiga exerciser vid gymnastiquen. – Sedan på det *extra nationsmöte* som till dag war utskrifwit. Wi woro mycket talrikt församlade, så der närmare 70 stycken. En rensning af nation företogs: bland 6 anklagade relegertes 3, 2 skulle få näpst och en ännu upskof.
 5 Se föröfrigt protoccollet. – Besluten skedde med wotering. Jag röstade efter rätt och samwete och så tror jag enhwar gjorde ty det war ej om småsaker.

28. SEPT. SÖNDAG. I förmodan att min morbror R– skulle wara hemkommen gick jag dit i sällskap med Herr Blank; han war dock ännu icke kommen. – I stadens Lutherska kyrka, äfvenledes med Herr Blank. Pastor Chrons predikte som en hedersman. Ewangelium handlade om de tu yppersta buden i lagen; pred. uppehöll sig wid budet om kärleken till vår nästa och förklarade den sanna rätta kärleken, alldeles på sitt ställe. – Det war nattwardsgång och den mäktiga orgeln höll taffelmusiken om jag så får säga. Men i människans själ ljuder en återklang af änglarnes Hosianna och de saligas lofsång. Ja saligt är det hjerta som fromt wågar blicka up till den ewiga kärlekens Gud! – E: m: bror August Essen hos mig. Wi gingo ut att spatsera och voro dervid in hos kamraten Sjöberg. Carl Eberhard von Schanz vår wälbekanta fruntimmersgunstling hade warit här för en par dagar sedan; han skulle gå in wid militären men hade här fällt bort sina documenter. – Hem till Essen. Der satt jag en god stund och rökte i sällskap med kamraterna. – Hemkommen, spisade jag min tarfliga måltid och gick till hwila. Jag läste på säng: *De Christnas tro*, af Harms, en skön skänk af Bror Fr. Toppelius.

29 SEPT. 1834, MÅNDAG. Skrefbref hem till Mamma och uppehölls dervid af en kamrat, bror W–s, som wille låna d'argent. – På posten och fick derifrån ut det *första brefwet* från hemorten. Det war ifrån bror *Albert Dyhr*, och innehöll tillägg till Mathildas commision jemte helsningar »så jag frugtar för lacket, ty nog spränger en sådan mängd något». – Morbror skulle komma i Onsdag sade Werfwing. E: m: Wi hade köpt en kappe sköna äplen och roade oss med dem. Silius Italicus. – Det är ledsamt att Academien skall wara stängd. Jag slog mig litet på att skrifwa Latin. – Hem är dock hem och Mathilda är dock Mathilda, det känner jag hvarje gång jag hör nyheter hemifrån. – Läste Harms åter på säng och drömde godt.

30 SEPT. TISDAG. MÅNADENS AFSKEDSDAG. Den war alldeles icke märkwärdig för ett eller annat om ej för att Morbror kom hem. – Wi satte i dag in dubbla fönsterna och nossade dermed mäst hela förmidagen. Just då jag åt middag hos Jungfru Mina, *kom Morbror hem*, det

war rätt roligt att se honom åter, han war så god och glad såsom alltid. – E: m: Cajus Silius Italicus. Holbergs tokiga Comedier narrade mig att slarfwa med tiden. Om aftonen wille jag taga litet frisk luft och spatserade derföre till thejungfrun hos hwilken jag på tidningarna läste om den allmänna fredsstiftaren, en den mest fruktansvärda krigsmaschine. – Spelte *Fortepiano* hos Westling; detta är vist roligt men på långt när ej så som om jag wore ogenerad. Jag saknar Fortepianot mycket mycket. Harms åter på säng; det är en skön lecture. – *Nu är således äfven September slut.* Äfven den har skänkt mig många goda glada dagar; farwål, derföre och wandra dit dina företrädare wandrat – i det förflutnas skugga. Mätte jag se dig åter, med lika gladt mod, under lyckliga auspicer.

OCTOBER MÅNAD 1834.

1. OCT. ONSDAG. På morgonquisten besöktes jag af min kamrat J. Staudinger. Med honom spatserade jag swartklädd ut och besökte Magister Runeberg; der suto wi en stund och anmälte oss till Latinsk ämneskrifning. – Inne hos Remahl. På *chemiska Laboratorium*, der wi anmälte oss till laborering. Sedan förgäfves att söka Lector Keckman. Med Herr B. till skraddaren Sahlsten den äldre och lät honom taga mått till en ny swart klädning. Sälunda gick hela förm. åt i bara spring och ingenting blef läst. Hos morbror R. besåg jag Das Heller Magazin och Das Pfennig Magazin, twenne mycket intressanta Tyska weckoskrifter, och erhöll löfte att få låna dem. Latin på e. m. flitigt nog. – Inne hos Westling och drack ett glas vin. – Capitainen Strömborg på visit kl. 9. I skymningen hade jag för motions skull företagit en liten promenad. – Harms på säng.
2. OCT. THORS DAG. Mulen ruskiger dag. Silius war mitt enda arbete. E: m: på wanliga *Thorsdagsmötet* hwilket nu hölls i de nya trefliga nationsrummen; der war talrik samling nog och Nationens litterära tidning upplästes; se föröfrigt protokollet. Jag läste Holbergs Ulysses från Ithaca en galen pjes.
3. OCT. FREDAG. Nu i dag fyller Mathilda sjutton år, skulle denna dag icke vara vigtig för mig? Mätte du blifva så lycklig som jag önskar det! – Se föröfrigt härom min chiffer Annotationsbok. Jag hade så när glömt bort. – Jag läste flitigt nog i dag och hann öfver 100 verser i min Auctor. *Lector Keckman* gjorde oss på förmiddagen helt oförmodadt en visite. Aftonen

då jag kom ihog hvilken dag det war, firade jag som en helgdagsafton och bad Gud för Mathilda och mig, se chiffer Annot. – Samma afton afhämtade unga Strömmer sitt paquett. –

4. OCT. LÖRDAG. Wackert och mildt wäder. Morbror R: skulle resa tidigt i morgon. Westling och Werfving spisade hos honom. – Meyers universum. – Jag hade köpt päron. – Både på för och eftermiddagen sprang jag mycket att söka *sandperlor*. En färg fans icke i någon båda. Jag tog miste på gredelint. – Kl. 5 e. m. emottog jag af Morbror till låns *Das Heller Magazin* och *Das Pfennig Magazin*. Strax derefter på *Nationsmöte* och betalte den dryga Terminsafgiften 6 Rd. 12 f. – Ifrån kl. ½ 7 till kl. 12 om natten skref jag nästan oafbrutet. 5 bref. Deribland ett till Mathilda, jag hade ämnat skrifva chiffer uti omslaget kring de blå perlorna, hon contramanderte dem, och jag ville ej på måfå blottställa henne. –
- 5 OCT. SÖNDAG. *Morbror R–pff skulle som sagt är nu resa* och jag skyndade till honom, försedd med en packe bref från mig och bror A: Essen. Morbror war förargad öfwer en af skraddaren bortskämd rock. Frukost. – Kl. ½ 10 for han. – Till Runeberg med ett Latinskt ämne som jag i förra termin skrifwit; der träffade jag ingen annan än jungfru Anna; en gammal bekant. – Kl. ½ 11 i sällskap med *Herr Blank i kyrkan*. *Pastor Melart* predikte rätt bra. En tacksägelse för Commercerådet Lindeberg uplästes som räckte nästan ett helt ark. – Sedan läste jag *Harms* och hann den till slut. Der stod bland annat: »anse den Söndag för ingen på hwilken du icke warit i kyrkan» och jag beslöt att lägga det på minnet. – *Das Heller Magazin* på E. m. – S. D. kl. 5 hade *sångsälskapet i Österbotniska Nation* ett sammanträde, och jag, såsom nyligen antecknad deltagare, bivistade detsamma. Stycken upgäfvos till nästa gång. – Jag tillbringade aftonen hemma, såsom wanligt, lugn i min ensamhet, ty Blank war utgången.
6. OCT. MÅNDAG. Klockan 8 på en förfrågande upwaktning hos *Prof. Sjöström* och sedan kl. 9 med otålighet på posten der jag ändteligen hade den glädjen att få *ett bref af Mamma*. Jag är icke nyfiken, jag gömde det i fickan och skyndade hem. Det war en glad stund helst alla tidningar woro goda. Mitt hem, mitt goda hem som jag alldrig glömmet, står wid sådana tillfällen klart i min själ. – E: m: kl. 2 åter till *Sjöström*. Det första priwata Collegium hos honom beramades till kl. 2 nästa Fredag. – Med *Herr Blank* på nationsrummen, der wi afskrefvo *Noter*; det war en icke så lätt sak att hitta ned igen i mörkret genom de många corridorerna från 3 våningen. – Sedan till *Thejungfrun* i hennes nya quarter, och betalte min räkning som redan stigit till 1 Rd. Rgds. – *Das Heller Magazin*. Vännen August

Essen hos mig, jemte F: Alcenius – Inne hos Westling och spelte Forte Piano. – Cubile me solum recipit, unquamne cum aliqua recepturum?

- 7 OCT. TISDAG. Jag afhörde Professor *Linsén* publice, och anmälte mig, i sällskap med Herr Blank till *privat Collegium* uti Horatius. På det sättet will jag forcera mig till flit, ty flit har jag af nöden. Annars är det underligt när man betänker tidernas gång: Jag, som en gång såsom skolfuxe stod så långt under Herr Blank, deltagar nu i hans studier, under en högre gemensam lärare. Men – 6 vintrar hafva snögat sedan den tiden öfver jorden, skolfuxen har blifvit en civis Academicus, den barnsliga pilten – en halft barnslig, halft tänkande yngling. Men, Gudskelof, under peruken ljusnar det mer och mer, under västen klappar ett redligt hjerta. Framtiden skall, om en sådan förunnas mig, utveckla de frönder ligga förborgade: måtte de goda fatta stadig rot, de onda förquäfv-
as! – Hittills har jag i allmänhet röjt en sluten karakter, och hängt ett förlåt för mitt inre. Nu skall det icke mera wara så: Min själ skall ligga öppen, mitt tal skall wara hjertats språk och upriktighet måttstocken för mitt upförande mot andra. Heliga sanning, hvile din anda öfver mig! S. d. kl. 5 e. m. på *Nationsmöte*. Till klockan 6 företog sig vårt sångsällskap några öfningar, hwari jag som secundist deltog. Nations *Inspector*, Professor Hällström, bevistade Mötet. 6 nya studenter intogos i Nation. Af de anklagade relegerades 3 stycken hwardera på ett år. – En af mina förra dansskolskamrater, Bergenklinga, sökte inträde i nation, men fick Nej, för sitt osedliga upförandes skull. Se protocollet. – Jag läste på Svenska Litteraturföreningens tidning om 3 unga läkare som under sista *Polska frihetskriget* genom många faror och äfwentyr begifvit sig till Warschau för att räcka en hjälpsam hand åt de sårade hjeltarne. Ack, tänkte jag, det hade varit skönt att wara en af dem! – Kl. ½ 9 om aftonen wandrade wi hem igen.
- 8 OCT. ONSDAG. En arbetsam dag, Gudwarelof. Kl. 9 f. m. begaf jag mig till *Chemiska Laboratorium* och stötte och kokade der ända till kl. ½ 1, då jag och min companjon, Staudinger hade den glädjen att se vårt experiment lyckas. – Chemien är en vigtig wettenskap för mig som tänker blifwa läkare. Om E. m. läste jag tillsammans med Herr Blank en lexa i *Horatius* och afhörde sedan Professor Linsens privata collegium som hade denna auctor till föremål; wi fingo skratta litet derved. – Aftonen såg mig som wanligt hemma med pennan i hand; skrifwa är mitt favoritnöje.
- 9 OCT. THORS DAG. På mulen morgon följer herrlig dag, säger Sjöström, och så war det nu in natura. Längre fram på dagen war wädret riktigt

wårlikt. På f. m. afhörde jag *Linsen* och *Sjöström*. E: m: En stund på *Laboratorium* i sällskap med *Staudinger*. Sednare mot afton begaf jag mig till *Thejungfrun*, drack 3 koppar the, och träffade bror *Essen* i sällskap med *F. Alcenius* och *Lindegren* som i morgon far till *Åbo* för att blifva prest-
 5 vigd. De beställde ett glas toddy och jag gjorde sällskap. Innan wi gingo, så hwiskade jungfrun i *Alcenii* öra: »att herrarna wäl kunde gifwa mig en kam till marknadsgåfwa». Wi beslöto att med en sådan icke så särdeles dyrbar present fågna den trefliga gumman och dymedelst skaffa oss god *Credit*, eller, som det heter, *Fides*. – – Denna dag är icke förspild: så långt är jag nu, med Guds hjälp, kommen att jag innan kl. 6 om aftonen ej gifver mig ro att wara sysslolös då jag kan göra något.

Post Scriptum: det händer ibland att jag minnes allt möjligt strunt och deremot för ögonblicket förgäter viktigare saker. Längre hade jag wäntat
 15 bror *Cederman*: »ack om han snart wore här; med honom har jag vist en hel packe med bref.» – I dag kl. ½ 9 f. m. inträdde han oförmodadt till mig; jag blef glad och följde honom till hans logis der jag träffade *Schale*; af honom fick jag ett bref från *Hindrik* som war rätt kärkommet. Men jag hade wäntat en hel packe bref och war nu bedragen i mitt hopp. Jag war så herre öfver mig sjelf att jag ej blef ledsen deröfver, ty jag har
 20 slagit mig litet på *Stoiska* grundsatser.

10 OCT: FREDAG. *Marknad i Helsingfors*. Mycket folk wankade af och ann på gatorna och torgen, hälften för att köpa och hälften för att se på marknaden, d. v. s. gapa på hwarandra. Äfven jag företog mig en sådan der gapande wandring, heldst *Academien* i dag war stängd och man fördenskill icke kunde särdeles uträtta. Men man bör aldrig lemna nyttan alldeles ur sigte,
 25 tänkte jag och vek i detsamma in till *J. Wegelius* för att låna några *Grekiska* böcker. I sällskap med *Broder Essen* deltog jag i uphandlingen af den kam som i dag skulle föräras *thejungfrun*. E: m: kl. 2 begaf jag mig till *Sjöström* för att infinna mig på hans utsatta *privata Collegium*, men det war upskjutit och jag hade den ledsamheten att se mig twungen att börja med *Homerus*, en auctor som är rätt swår för en nybegynnare i profan *Grekiska*. – S. d. aftonen, till *thejungfrun* i förmodan att träffa bror *E.*, men misstog mig. Jag wandrade hem igen; jag såg sedeförderfvets olyckliga representanter i mängd på gatorna och beklagade i mitt hjerta att
 30 *Helsingfors*, ett ställe der vårt fäderneslands så yttre som inre urverk sättes i gång, skall wara en stor stad. (Jag kommer härvid i hog: »*Stockholm* är en stor stad». Guds hand ligger kanske derföre tung öfver de wanslägtade *Svenskarne!*) *Prisa* will jag lugnet i min stilla boning, tacka will

jag det fridsälla lifvet inom mig sjelf, emot hwilket jag föraktar sinnenas rus och det bullrande lefwernet utanföre. Djupt är menniskan fallen då hon sålunda i sin dårskap söker sinnlighet, last och ånger framföre det goda och samwetets heliga frid?

11. LÖRDAG. *Andra Marknadsdagen*. Köpte pipskaft. Mentschikoff war kommen till staden och för honom sprang man och fjäsade nu. Jag tracterade mig med äppel, såsom marknadsmoror. E: m: Inbetalte Curators Honorarium på nationsrummen. Sedan om aftonen war jag flitig med ett Latinskt Ämne till morgon. – 5
- P. S. Äro någonsin penningar wäl använda, så är den ringa summa det, hwilken jag i dag utgaf för et ex. af Nya Testamentet. – Det war utmärkt billigt: 1 Rd. Rgs för vackert tryck. 10
12. OCT. SÖNDAG. Jag utmärker denna dag, ty den framstår såsom en bland bättre använda Söndagar jag tillbringat i mina dagar. Icke så som skulle den warit fullkomligen såsom en Söndag höfves af mig använd, men Gudnås just för det ondas skull som öfverallt framsticker, just derföre synes äfven det lilla goda. Endast den 20 Junii detta år 1834 står högre i min själs Annaler. – Jag *bivistade Gudstjensten* i sällskap med Herr Blank, och hörde Lange predika. På E: m: läste jag Nya Testamentet, och höjde min själ i bön till Allfadren deruppe. – Att äfven det lilla goda bär sina sköna frukter, det märker jag på hwad jag företager mig; just förden skull hafwa mina företag under förflutna veckan lyckats så bra, och min arbetslust har stigit. – Men låtom oss återkomma till verlden omkring oss: Klockan 5 samma dag e. m. deltog jag i *sångsällskapets* öfningar, och tog notis om några nya stycken. I sällskap med fältmarschalken Schwarzberg och Carl Heikell stannade jag der en stund efteråt, afskref noter och musicerade. – Resten af aftonen hemma enligt min wana. Om jag mins rätt, så spelte jag piquet för jemt en månad sedan. Efter en skön dag förunnades mig om natten att i en dröm se Mathilda så lifligt. Andra morgonen gjorde jag af drömmen ett litet poetiskt försök. – Ut 20
- credidit auctor, non ganz zu verwerfen. 25
- 13 OCT. MÅNDAG. På morgonstunden erhöll jag en liten visite af Carl Essen, han hwilken är beryktad såsom en bland de såkallade pietister; hädanefter will jag upträda som hans och några andras försvarare, ty jag har en god tanke om dem. Han öfverenskom med mig om ett litet extra 30
- sångmöte i afton. – På *Linséns collegium*. E: m: Arbetade jag på Chemiska Laboratorium från 3 till 6. Sedan med bror A. Essen på Nationsrummen der vi secondister sjöngo och repiterade ett nytt stycke. E. spelte sedan 35

ett utmärkt wackert stycke för mig på fiol. – Klockan war hela hopen då wi skildes åt och wandrade hem.

P: S: Åter en sak så när glömd. Jag fick med dagens post ett bref af min redlige gode broder Hindrik, jemte ett ineliggande till A: Essen, vår tredje man. Det är nu vist och sant att wi tre utgöra ett riktigt förbund; öfverensstämmande med hwarandra i det hufvudsakliga af våra grundsatser och tänkesätt äro vi med hwarandra förenade i fast vänskap och förtroende, och ett sant brödräförbund. Vi förstå hwarandra.

14. OCT. TISDAG. Hela denna dag war en ganska werksam och flitig dag, Gudwarelof. På morgonstunden sprang jag till Piponius att låna Grekiskt Lexicon, och sedan till Lector Keckman med de första delarne af pappas Runor. Till i dag kl. 9 f. m. war den *Academiska Inscriptionen* utlyst och gick äfven för sig; jag hade icke tid att bivista den samma, ty jag beredde mig på mitt första privata Collegium hos Sjöström och understöddes deri af Herr Blank redeligen. – Klockan 2 på e. m. gick jag till min professor och slog mig bra nog ut. – Afskref Staudingers Chemiska papper. Kl. 6 om aftonen gick jag på vårt Nationsmöte, hwilket nu hålles om Tisdagarna. – Dagen för den snart stundande Terminsfesten bestämdes till Nästkommande Fredag. F. Ehrström och A. Essen woro tillställare. Den sistnämnde och jag, underskrifven, utsågos till bjudare af de många icke betalande gäster. – I dag woro Privatisterna, hwaribland Calle Stenroth, Schale, m. fl., på nationsmötet. – Efter mötets slut gick jag i sällskap med bror E. till Östring och sedan till poeten L. Stenbäck af hwilken jag lånte den uniformsfrack hwarmed jag som bjudare skall lysa. – Discussioner om bjudarena skola få taga Issvoschikar på afdeln. räkning eller ej – Derom disputerade jag äfven med Herr Bl.

15. OCT. ONSDAG. Förmiddagen förflöt, dels under arbete på Chemiska Laboratorium, dels under det jag afhörde en *Disputation* på Academien, der twenne stora filosofer, Professor Sundwall och Mag. Laurell disputerade. Det war någonting som war värdt att höra. – På E: m: privat Collegium hos Linsén. Sedan med Brodren Essen, med Cederman och Theodor Berg ut på mångahanda bestyr, ty wi fyra woro utsedde till bjudare vid Österbotn. Nations snart blifvande Terminsfest. – Till thejungfrun. Himmelens slussar öppnade sig och dess wäder stormade, men wi trotsade owädret och hwilade sedan i skjortärmarne ut hos bror E.

16. THORS DAG. Förmiddagen enformigt tillbringad under wanligt arbete. E: m: en mängd kamrater hos mig, så att stolarna i vårt ringa hus ej räckte till (inom parentes måste jag bekänna att blott 4 sådana vanligen

begagnas). Wårt pipförråd befanns äfwen otillräckligt. Wi blossade väldiga rökar, skrattade och graserade. Kl. 6 gingo wi till Nationsrummen der wi inbetalte afgiften för Terminsfesten; jag subscriberade 2 Rd. 24 f Rgds. Till broder August E. en stund.

17. OCT. FREDAG. Terminsfesten är uppskjuten till Söndag. På postchartan upptäckte icke min forskande blick något efterlängtadt löfte om bref från hemmet. – Linsén. Brodren August E. hos mig en stund. – Homeri Ilias och Grekiska grammatikan. Kl. 2 e. m. på privat collegium hos Sjöström; min lycka stod mig bi, ehuru jag ej war så beredd som jag bordt. – Bror Carl Henric Elfving hos mig. *Sångmöte* på Nationsrummen hwarest vi inöfwade ett stycke för vår fest. – I morgon bitti skola bror E. och underskrifwen bjuda till Terminsfesten. 5
18. OCT. LÖRDAG. *Maskerad*: Aug. v. E. och underskrifwen hwars namn intet klingande von pryder, uttågade kl. $\frac{3}{4}$ till 9 på morgonen, utstyrda i full gala, d. v. s. med tvåkantig hatt, värja, studentuniform och tillbörliga kapprockar, för att på en Issvoschik stoltisera på hufwudstadens gator. Jag önskade någon af de hemmawarande skulle ha sett våra ståtliga figurer som hade all möda i verlden att, genom en comiskt wärdig min som skulle höra till drägten, hålla sina uproriska skrattmuskler i wederbörligt styr. Jag skall öfwa på dem min talang i teckningskonsten: så här såg jag ut: □ A: v: E: □ den sednare är likligare. Skåda oss nu utan kapprockar: □ □ □ Hå hå ja ja, jag må wäl le! de två små figurerna äro två syndare som skyllra och taga hatten af. □ □ Ehwart wi foro och mötte ryssar: vips gingo de raka som spikar med mössorna vid sidan för oss, och sjelfwa vakten vid korfkitteln (poliskammarn) gjorde front för oss, och då brusto vi ut i löje. Det war annars en lustig förnjöjelse att se hwilka under den tvåkantiga hatten gjorde och wara såder faseligen fjäsad; men allting har en öfvergång, så gick det och med vår härlighet: sedan bjudningen war lyckligen uträttad lemnade wi våra hattar åt ägaren igen och gingo ut genom hans port lika obetydliga som wi dit ingått: i detsamma war och vår trollmagt förbi, ingen menniska lyfte nu mössan af, ingen kunde, om ock begåfvad med huru goda ögon som heldst, i oss se annat än twenne obemärkta studenter. Sic transit gloria mundi! – Ännu gjorde vi dock, i sällskap med de twenne andra bjudarne, Cedeman och Th. Berg, spektakel hos O. M. Hohenthal, en beryktad militärisk – Theologiae studiosus. E: m: på Professor Linsens priwata collegium. Ännu kunde wi skratta åt förmiddagen, och kommo bland annat ihog huru Prof. Sjöström war munter och sade: »hå, herrarna äro 10 15 20 25 30 35

ju putsade som rigtiga cawaljerer»! – Något arbete blef sedermera icke på e. m. uträttadt; jag skref i denna min trefliga dagbok, min ungdoms rika annaler. Nulla dies sine linea, sade min gode pappa.

19. OCT. SÖNDAG. BÖNDAG. *I kyrkan med Herr Bl.* Chrons predikade rätt bra; bland annat sade han: »medan i vårt grannrike tusende af våra likar fallit offer för en härjande farsot, hafwa blott genom en något förökad dödlighet blifvit varnade, medan i andra länder naturhändelser åstadkommit olyckor och årsvexten slagit felt, hafve wi warit förskonade och glädja oss åt en medelmåttig skörd; – skulle wi ej lofva Gud för detta och för all den glädje han under året skänkt oss.» (Jag kom dervid ihog min glada sommar). – Jag hade åter det nöjet, om jag så törs säga, att se en nattwardsgång: jag såg tårar i ädla mognade mäns ögon så väl som den känsliga quinnans; jag såg äfven en huld quinlig ängel se med samma rörelse derpå som om hon sjelf deltog. – Mannens fasta själ behöfwer en storm för att upröras då deremot äfven den mindsta fläkt sätter den milda quinnans känsliga hjertas spegel uti dallring. Jag menar icke dessa fåfånga fruntimmer som gå i kyrkan för att lysa eller för att med förströdda tankar afhöra en predikan, jag menar dessa rena själar, dessa quinlighetens idealer, dessa Guds och människors hulda väninnor, som försköna jorden och förutan hwilka känslan, af brist på näring, skulle slockna i manliga bröst; – ack! hvarföre äro de så sällsynta i stora städer?

S. D. E. m. kl. 5 begaf jag mig till *Terminsfesten på Nationsrummen*. Sängsällsk. inöfwade L: Stenbäcks sång. Kl. 6 samlades gäster och subscribenter; August E. war andre tillställarn. De bjudne Academici ankommo, Rectors skål dracks. Sedan en skål för broderligt samband mellan hela corpsen, adresserad till de närvar. representanter af andra nationer. Nu afsjöngs Stenbäcks sköna brödrasång. Mag. Ahlstubbe upläste en afhandling om »*vår oförgätelige Porthan*», en man hwars minne gör Finland stolt och väcker håg för det ädla i dess ynglingars bröst. Wälsignadt ware detta den ädle redlige mannens minne, hans som upofrade hela sitt lif och sin förmögenhet för Academiens bästa! – Nu framburos punschbrickorna och kling kling let det öfver hela salen. Hurra för brödraglädjen! Nu följde skålar och granna tal utan all ända. Bland de förra förtjenar en som Mag. Snellman proponerade att omnämnas: den war för *De hemmawarande* och ännu alldrig dracks någon skål med lifligare deltagande; Lefwe! Lefwe! Lefwe de älskade hemmawarande! – Det war ej en skål som conweniensen förestafwade, det war våra hjertans ingifvelse; och jag wet vist, många funnos hwilka

tänkte såsom jag tänkte. – Nu afsjöngs äfven Snellmans sång: »Vind som far hän till Nord, helsning bär till älskad jord». – Runeberg hurrades up och sångsällskapet afsjöng »*swanen.*» – Kl. ½ 12 fick man smörgåsar och buljon. Uti en ring midt på golfwet suto en mängd sångare och sjöngo. Kl. 1. war det slut. Några gubbar hwilka hade fått mer än ärligt war i hufvudet bullrade wäl något men dermed war ingen fara. Jag war tillfredsställd och nöjd med min afton.

20. MÅNDAG. På morgonstunden p–ie. Linsens Collegium. Om E. m. försummade jag Laboratorium och läste i dess ställe Ilias. På posten hade jag *bref af min goda Mamma*, med goda underrättelser nog. Men få se hur det går med morfar. Förklaring öfver hwad Harald angick. – *Alla* mådde bra om jag undantager Mormor Wacklin som war skraler. Det war bra roligt. –

21. TISDAG. Jag hade brottom till Sjöströms priwata Collegium. *Iwar Thuneberg* läser åter här på f. m. – Kl. 2–3 *hos Sjöström*, hwars collegium börjades med hwarjehanda roliga berättelser om lindansare och taskspelare; två lustiga anecdoter lade jag på minnet. Det kan förarga mig att man ej skall kunna låta bli att wara litet rädd då man läser up för gubben; det wore wäl necken om jag ej skall kunna regera souverain öfver mig sjelf! – Klockan 6 på *Nationsmöte*, och afhöorde der den intressanta weckotidningen äfvensom en discours »Om Bellmans sånger äro skadliga för moraliteten eller ej?» – »För de rena är allting rent», swarades, – en himmelsk sanning. I dag war det som wi badade, i sällskap med Lindfors och Ehrström, det kommer jag nu ihog.

22. ONSDAG. F: m. hastig wisite på Laboratorium. I sällskap med Herr B. på *Museum* der jag besåg Insekterna, en intressant följe, den rika Naturens lekwerk. S. d. E. m. på *Linsens priwata Collegium*. Här fick jag i dag läsa up och gjorde det inför fullt auditorium, alldeles fri från den der dumma paniska rädslan. Studerade sedan wår gode fader Homerus.

23. THORS DAG. Nu följer gudwarelof 3 rätt flitiga dar efter hwarannan: – En sorgelig underrättelse: *Nils Werfving*, wår redlige Ny Carlebybo, har i förtid nedstigit i grafwen. Han hade i går en wecka sedan insjuknat och dukade snart under för en farlig inflammation i magen och ett betydligare blodkäril som brustit. Ännu sista Fredags war jag hos honom. – Han umgick med oss, war min landsman och en bra karl, så att det gjorde vist intryck på mig. – Sof i ro, du tidigt fallne, frid öfver ditt stoft!

Wanliga Collegier på f. m. – Nästan hela eftermiddagen 3–6 war jag på *Chemiska Laboratorium* och klottade, bultade och kokade så att det

stod herrliga till. – Det är lustigt ändå här i werlden: will man vinna lagerkransen så får man ej sky att steka sig för eld, bränna sina tassar och diska smutsiga glas. o. s. v. – Wi hafwe med alla elementerna att beställa. – Efter slika arbeten fick jag nu wederquicka mig med sång
 5 på nationsrummen, och sedan hos thejungfrun. – Om aftonen skref jag till Mamma, och afskref åt henne Snellmans sång: »Vind som far» & cet. – 7 timmars arbete.

24. FREDAG. Inlemnade på posten *breftill Mamma*. Flitig med Grekiskan. – E. m. 2–3 hos *Sjöström*. Sedan läste jag Horatius. Gud ware tack att jag
 10 nu har sådan hjertans lust att läsa; det är bra roligt och tillfredsställande. 7 timmars arbete. P: S: *en anmärkning* som jag länge gjort: jag tror på alware att ingen annan än jag sjelf, icke ens mina närmaste känna mig rätt; dertill har min förbehållsamhet varit skull. – »Hwad är det då som de icke känna?» – De känna icke min lågande själ, de dömma efter
 15 utseendet, att mitt inre är föga eldfångdt; det har jag ofta hört och af den föga passionerade ytan kan man ej annat wänta. Men innanföre lågar det ibland och det rätt dugtigt. Jag tror att om ej min fantasie förslappats i Fasters bibliothek i Uleåborg så hade den blifwit farlig för mig sjelf ty fantasien är känslornas moder. – Jag är ingen hycklare, men ännu ej har
 20 någon, som jag tror, sett alltid igenom mig. Det war derföre som jag sade till Rosalie L. på Alörn: »lugnt watten är djupt, men i djupt watten gå stora fiskar». – Jag fruktar att jag blef missförstådd. – (min envishet är ofta en häftig inre motvilja men anses icke som sådan).

25. LÖRDAG. En stund på Laboratorium. *Jag skref till Farbror G. i Uleåborg*. – Nu börja wi wänta Morbror R–pff och Moster och Jeana Backman
 25 – E. m. på Linsens priwata Collegium. Aftonen tillbragte jag med att skrifwa Latinskt ämne. – Åter en flitig dag och Gud ske lof en bra tillbringad vecka slut.

26 OCT. SÖNDAG. Inlemnade Latinskt ämne till Runeberg. Kl. nära 11 i
 30 *kyrkan* och afhörde der Melart och huru han predikade som en ärlig arbetare i Herrans wingård. – De wäntade ännu ej komma. – ◻ – E: m: Bror A: Essen och en annan kamrat Rahm hos mig. Just då wi i all maktighet rökte vår pipa så inträdde hit vår gamle bekante, hedersmannen Leutnant Robsahm, le maitre de langue; han rökte ur min lilla snugga.
 35 Kl. 5 att sjunga på nationsrummen. – Nowemberquällen af Böttiger, musiken af Ehrström. Sednare på aftonen satt jag hemma och skref, såsom wanligt, det är min trefnad.

27. OCT. MÅNDAG. Hopsan, up till arbet!, larmade den nya veckan i det den gläntade på dörrn. »Nå nå mein freund, klockan är bara 6 ännu». Den var 7 och jag up med en fart. Linsen, som wanligt. Kl. 12–1 började jag åter fåkta för Lector Otta, en den roligaste lection. Men det kostade på, så att jag, andra gången jag var fram, var högst trött och swettig och hade i flere dar efteråt det nöjet att halta på högra benet för en senas skull som war sträckt. – Om då de resande engång wille komma! – På Chemiska Laboratorium och derifrån fördes jag af Staudinger i släptåg till thejungfrun. – Om aftonen skref jag sedan ett Svenskt Ämne: »Bör man följa strömmen åt»? – Dagböcker och Journaler i öfverflöd lågo kring mig. 5
28. OCT. TISDAG. *En glad dag.* Förmidd. ganska wanliga sysselsättningar. Deribland war mina lectioner i den sköna ridderliga fåktkonsten. E. m. Konstmakaren Wehle ställer i afton till ett grant fyrwerkeri. Klockan nära 6 fick jag bud att komma till R–pffs, *ty fruntimmerna woro komma*; rätt glad skyndade jag dit, hörde gamla nyheter, drack the och hörde musik och åt afton. Jag spår att Jeana Backman gör det riktigt trefligt hos dem. Morbror hade lemnat dem och farit till Heinola. 15
- 29 OCT. ONSDAG. På morgonquisten besöktes jag af Ticklen och Michael Callén, fordom Kallila, en lustig sälle. Sedan brodren August E. I sällskap med denne sistnämde vännen spisade jag Nätingar hwarmed vårt hushåll blifvit af min omtänksamma Mamma rekryteradt. – Noter till Vindarnes chor. Att fåkta publice för Otta en stund. – Middagen war treflig för mig – E. m. på Bokauction der jag ropte in: »*Le philosophe amoureux*» för 15 kopek! Hemma den öfriga deln af aftonen. – 25
- 30 OCT. THORS DAG. Bedröflig dag. Så omwexla glädje och sorg lugn och oro i menniskohjertan. Kl. 9 om morgonen kom *postiljonen Sahlberg* såsom expres ifrån Ny Carleby med underrättelse *Att Morfar sedan i Söndags ej mer war i vår krets.* Sof i frid, gamle man, ädle anförvandt, som dock många sakna; Guds nåd med din själ! – Nu måste wäl Moster få weta af det, men huru, då Baron är borta? Efter en rätt ledsam willrådhighet beslöts att wänta till dess Morbror i Söndag wore kommen. – Bref af Mamma och Albert D: – – Om middagen låg den tunga hemligheten som en sten på mitt hjerta, då jag såg de andra glada. – – Äfwen arbetslusten förswann, nedtryckt af det otrefliga i min ställning. Om aftonen war jag *hos Moster* i sällskap med Herr Blank, och fruntimmerna woro muntra och goda och glada så att det gjorde mig riktigt ondt, då jag tänkte hwad werkan nyheten innan kort måste göra. Det hade warit 35

en rätt treflig afton annars. Promenad till Nationsrummen förgäfwes. Wi drucko the, hörde musik och spisade quällsward hos Moster och kommo kl. ½ 11 hem.

31 OCT. FREDAG. En ledsam dag på hwilken jag föga uträttade. Köpte 5 Noter. Tyst och alfwarsam om middagen. Försummade mitt priwata Collegium i Grekiskan. Om aftonen bivistade jag ett *Disputationsmöte* och roade mig åt huru Philosopherna käbblede. Detta föreföll på våra Nationsrum och sedan skrattade wi åt ett efterspel neml: den stackars Möller som dansade Masurka med bror August Essen. – Bergenklinga 10 lära wi ändå tvingas att emottaga. Hemma försöktes hwarjehanda hårklyfverier, för att bevisa orimligheter. Så är nu October slut. Den har ej förswunnit utan spår och frugter.

NOVEMBER 1834.

1. NOW. LÖRDAG. Ännu en otreflig men icke så owerksam dag. Förm. dels 15 på *Laboratorium*, dels hemma wid Horatius. Om middagen hopp att snart se Morbror här. Linséns collegium på e: m: – Sedermera Skref jag Latinsk Ämne hwilket uptog nästan hela resten af dagen. För att minnas *Flickorna Lithéns handskar*, som jag skulle köpa, upreste jag Hr Blanks rakknifwar till en i ögonen fallande pyramid. Vips ramlade strunten 20 öfwerända och skaftet spräcktes på en knif. Nu är en vecka slut, alldeles ej så bra som den förra; Farwäl me dej!

2:: SÖNDAG: I dag renades luften ändteligen genom ruskwäder, nemligen genom sorgens molnhöljda himmel. – Jag sökte Runeberg förgäfwes. – Finska Gardets 2 compagnie hade waktparad på Senatstorget, hwarvid 25 jag såg Calle Krabbe som gardist. – *I kyrkan*; jag hörde Lange predika, men det war mest söta phraser de der ingen kraft hade. – *Morbror R.* – *pf* war nu hemkommen och min stackars goda Moster förbereddes till det slag som wäntade henne. »Wet du Z., sade hon, pappa är sjukare» – och det med en ton som rörde mig djupt. – Nyheten förtegs ej länge och jag 30 såg en scen lik den i Uleåborg då Moster Marie emottog underrättelsen om Mormors död. Det war synd om Moster; hon gret häftigt men just detta är en wälgörande lindring och lugn följer desto snarare efter stormen. Äfwen Werfving's död gick Morbror mycket till hjertat. – E. m: en stund att sjunga. Sedan satt jag hemma hela aftonen och sysslade med 35 kortlekar. Köpte handskar och skref hem –

- 3: NOV. MÅNDAG. I Guds namn en ny arbetstid. Wanliga arbeten på f: m: intet på posten. Otta fåktade icke i dag till min förtret. – Heller Magazin. – *Moster A*: hade tandwerk och war wid ett ganska bedröfligt humeur. På Runebergs Morgonblad war en ganska treflig artikkel om skolgosseuptåg att läsa. E: m: I sällskap med bror Staudinger hwilken för mig beskref sin resa i Sverige under sistledne sommar. – En sjöskums pipa söndrad. – Inlöste »Le philosophe amoureux», en slagdänga. Hos *thejungfrun på visite*. – Grekiska. Blott 3 timmars arbete denna dag. 5
- 4 NOV. TISDAG. Wanliga arbeten. *Moster Augusta* war i dag på bättre humeur, så att det war trefligt åter. Sorgflor på min mössa. Jag måste kl. 2 till *Sjöström*. På e. m. sysselsatt med Grekiska. – Jag hade fåktat i dag. 7 timmars arbete. I afton gaf en Dansk fleutblåsare *Kuhrup*, en *Concert*, men gick mycket i balance. Wädret är otrefligt, ty det synes att *Nowemberslasket* i år icke uteblifwer. Kl. 6 på *Nationsmöte*. *Bergenklinga*, den syltfoten, intogs väl i dag, men fick dervid sådana skarpa skrapor af *Inspector* att wi kunde wara belåtna dermed. Relegertes tillika på 1 år. – *Stadgar* uplästes för oss *Österbotningar*. *Inspector* blåddrade i *Nations stora Matrickel*, gick igenom de gamle gubbarnes namn, berättade detaljer om dem och roliga anecdoter, så att det war trefligt. 3 wälkända män af vår familje stodo i boken. Klockan war nära 9 då wi åtskiljdes efter en rolig afton. 10
- 5 ONSDAG. Förmiddagen flitig. Att fåkta publice och sedan på *Chemiska Laboratorium* der *Staudinger* och jag förehade ett swårt præparat (svafv. s. kopparoxid) det regnade och war slaskigt, men outtröttelige stodo vi flere timmar ute på gården och kokade ty det fick ej ske inne emedan ångorna woro giftiga. – *Moster A*. hade swår tandwerk. Jag satt och talte länge med *Jeana B.*; hon har litet ledsamt och det undrar jag ej på. – E: m: på bokauktion der jag inropte en liten pjes om kung *Carl XIV Johan*. – *Till Runeberg* och uttog *Latinskt Ämne*. – *Till Frenkell* i *slasket* efter en entrébillett. – Kl. ½ 7 up på den första *Musikaliska Soiréen* som gafs på *Academien*. – Den var i mitt tycke bra nog. Icke många *Frunttimmer* woro uppe, kanske emedan äfven de nu måste betala 1 Rub. 25
6. NOV. 1834. THORS DAG. DEN STORE GUSTAF ADOLPHS DÖDSDAG; den lefver i redliga Svenska och Finska hjertan! Lefwe äfwen hans minne ewigt, ewigt! – På morgonquisten p–ie. I korthet kan jag säga att vanliga arbeten uptogo denna dag, med blott 5 timmars avance, inberäknad en timme som förflöt på ett sångmöte. *Professor Bonsdorf* som nu herskar öfver *Laboratorium* tog mycken del i våra præparater, så att det gick med 30

drift tillväga under det skrapor regnade. Hos Thejungfrun. – Så gå våra dagar här i Helsingfors under arbete fort nog och tiden förefaller mig alltid för otillräcklig. Framåt! är vår lösen, framåt till förädling, framåt! med hopp i vårt hjerta och drömmar om sällhet gycklande kring oss skynda vi framtiden till möte. Vi äro den kommande tidens riddare, och wi kunna med stolthet säga att vi äro fäderneslandets hopp. – Hurra, derföre, Vivat Academia! vivant studiosi et studiosa Libertas! –

- 5
7. NOV. FREDAG. En rätt flitig dag. Jag hann i dag 9 timmar något som förut sätter verksamhet. Det är roligt att det går och att jag har lust. – *Intet bref* på posten från de trögt skrifvande derhemma; jag hade annars väntat ett sådant af min förr flitiga bror Hindrik, men ursäktar väl hans försummelse. – Kl. ¼ till 3 skyndade jag från Rosenkampffs till *Sjöström* med ängslig brådska. – Homeri Ilias. – Kl. 6 e. m: på *Sällskapets pro Fauna et Flora Fennica sammankomst*. Öfverst Leutn. Thuneberg satt en stund hos mig och han talte om det Militäriska lifwets utsigter. – Achates Th. är nu på Sallingres Apothek . P–ie och rent hjerta.

»Nöjd med den flygtade dag, med lugn uti själ och i hjerta
Väntar jag dig du drömrrike gud, Morpheus med vallmon;
Du, de betrycktas vän, o skänk din frid åt mitt läger.»

- 20
8 LÖRDAG. På förmiddagen war gunsti' herrn litet slarfvagtig med läsningen och gjorde ej annat skäl för sig än titta in i Laboratorium och der koka en stund. Moster war i dag munter nog och Jeana B. likaså, så att det war just trefligt. E: m: afhörde vår wältalige Professor Linsens tolkning af Horatius hwilken nog litet antyder eloquence. – Bokauktion: hwad bjudes, frågade man och upviste en charta? »hå, 2 kopek, må gå på sin hals». – Den stora summan bjöds af Staudinger som ock fick chartan. – *Disputationsmöte på Nationsrummen*. Lars Stenbäck förswarte sig manligen och hade äfven poesie bland sina theser. – Fullproppad med latinska glosor disputerade jag på detta språk med Staudinger, och skref sedan hemma. Ferdinand – Alma, äro likasom Herrman och Hilda, mina idealer, min inbillnings skapelser. Ack penna du, om du kunde sätta på papperet mina drömbilder!

- 30
9 NOV. SÖNDAG. Har jag berättat huru hösten ser surmulen och tårögld på oss ned? – Nej minsann, det har jag glömt. Ser man uppåt så ser man en mörkgrå himmel som liknar en gammal käring i underkjöl, och dervid förmärker man huruledes stormen som artig cavaljer swänger

om med sina våta damer, snöflingorna, under det hans tjutande musik
 accompagneras af vågornas enformiga orchester. Men min vän, se dej
 före, det kunde hända att, medan du betraktar assembléen deruppe, du
 toge ett steg i en hög gatgödsel eller plums innemot till knä't i en ohöflig
 rännsten. Nå, se nu är du på vår låga jord igen och sträfvar gatan fram,
 plisk, plask, så det står härliga till med galoscher och kapprocksfäll.
 O ve, Nordan, den styggan bjöd up din mössa till hoppvals och den
 följer lusteliga med i rännsten! Nej, vänd nu om, min vän, det är alldeles
 förblistradt. – – –

Bror Elfving här på f. m. Wi sjöngo en trio med Monsieur Blank. – I
 kyrkan en stund, men jag kom, illa nog, medan presten war på predik-
 stolen. Det war Öhman. Herr Bl. och Westling jemte några andra woro
 bjudna på middag till R.pffs. – Guitarrklang: Westling spelte och sedan
 sjöng och spelte Jeana. – Ack du herrliga Axel! Hela afton satt jag (de
 andra hade gått) hos Moster och Jeana, drack the hade trefligt och spelte
 myllymats deri min stackars Moster ej skonades. Efter en liten soupe
 hem kl. 10 om afton.

10. NOV. MÅNDAG. Beswärades af sjuk fot. Utom en lection i fäktan blef
 ingenting egentligt på f. m. uträttadt; jag läste Franska revolutions historia.
 E: m: försökte jag på Laboratorium reparera skadan. – Till thejungfrun.
 När jag sedan efter fulländadt dagsarbete, med en kopp the upmuntrad,
 sitter med min penna vid min pulpet så tycker jag mig ha rätt trefligt; I
 dag skref jag litet för Ephemererna hwilka, om Gud ger lif, lycka och hälsa,
 skola i Jul åter vakna. – Eja, snart flyger tiden till dess sin kos.
11. NOV. TISDAG. Brottom med Grekiska på f: m: – Kl. 2 e. m. måste jag
 från R-pffs skynda mig till prof. Sjöström. – Hemkommen derifrån fann
 jag hos mig bror Staudinger med hwilken ett partie piquet företogs, ett
 spel som jag ej spelt sedan den 12 September. Wi spelte på the och han
 wann af mig en kopp, så att jag ser: non foveit me fortuna inter socios,
 lyckan gynnar mig ej i spel med kamrater. Du lustiga spådom, må bara
 du slå in så vill jag tappa enormt hwar gång jag spelar. På Nationsmöte,
 som war just trefligt. Se mitt protocoll. – –

Ack du trefliga piquet jag mins dig så väl. Mathildas kortlek bevarar
 jag och ingen annan får röra den ty hon sade ju sjelf: »låt ingen gosse
 spela med den», nej nej det får vist ingen göra. –

12. ONSDAG. Hwad kan jag wäl om denna dag förtälja? Derom är jag
 twehåge, af det skäl att den liknade alla andra dagar. – »Knapt hwälf-
 ver sig månen en gång kring vår jord – Förren flyttfågeln skyndar tillbaka till

Nord – I trofasta vännernas väntande famn, – Till hemmets i stormen skyddande hamn, – Med rodnande kinder, med klappande bröst, – han följer den lockande hemlängtans röst.» – O si fiat! Så, vän lilla, har du, din flyttfågel, inte mer än en månad quar – I dag skrefs ett Latinskt ämne.

5 – Afhörde Linsén. – Bokauktion – Plan att besöka Moster Wikstedt omintetgjord. – Gymnasticerade en timme för Otta, hwilket bekom förträffligt. – Klockan omkring $\frac{1}{2}$ 7 om aftonen spatserade jag af och an på det stora salutorget beläget invid sjön. Det var skarp köld nog, månan stod i strålande klarhet på fästet och i dess sken glänste den lugna

10 dystra vattenytan långt utåt fjärden. – Dessa omgifningar stämde mig helt poetiskt och jag önskade något äfventyr för att kring detsamma inpassa bilden af denna Novemberquäll som en vacker ram. Men aldrig kom det något äfventyr fastän jag befann mig i en romantisk enslighet på den nu nästan oöfverskådliga platsen, förutom några hedersgubbar

15 som i sina färskinnspelsar inswepta hade occuperat ett gathörn – Sen gick jag fredligt hem.

13 – NOV. 1834 THORS DAG. Om mina läseöfningar är i dag intet att förtälja, ty de gingo sin wanliga gång. Moster Augusta hade swår tandwerk; Jeana treflig, som alltid. Wi talte mycket om Stockholm och dess invånare. –

20 Efter några timmars arbete på Laboratorium recreerade jag mig med en varm kopp the hos thejungfrun, som påstod att rökelse satt i kläderna sedan laboratorium. – Sångmöte, men der hade jag i dag ingenting att beställa, ty man sjöng blott stycken för nästa soirée. – – Hemkommen visade jag för Herr Blank större delen af min plånboks innehåll. – Jag

25 anar ditt ideal, sade han. – Två små stycken såg han ej. *De voro verser om Mathilda, mitt hulda ideal.* –

14 NOV. FREDAG. Ännu ingen rad hemifrån; det war visserligen bra ledsamt. Will jag arbeta ordentligt så har jag nu jemn sysselsättning från kl. 9–1 på f. m. och 2 eller 3–6 eller 7 på e. m. – Arbetslusten är

30 Gudskelof vaknad, och behöfwes ock för att reparera försummelser och oerfarenhetens misstag. *Priwat Collegium hos Sjöström.* Homeri Iliad börjar gå. Aftonen tillbragte Herr Blank och underskrifwen hos Fruntimmerna hos R–pffs. Morbror war utgången. Der war just trefligt, heldst det smakade af Ny Carleby (om jag så törs säga) att blifwa ansatt för tycke och smak. »Å, sade Jeana, jag måste säga att du har en förträfflig smak.» – Sedan reviderades Monsieurs smak. Alldenstund

35 aftonen presenterade wackert månsken så gjorde fruntimmerna under vår escort en promenad uppåt Ulrikasborg. Jeana såg de dunkelt synbara

conturerna af Sweaborg med ett deltagande som jag förstod. – Det war skarp kyla så att ett ovaraktigt täcke af is lade sig öfver hamnen, snart åter förswinnande. Efter slutad promenad åter till R–pffs der vi dröjde till kl. 10 då vi efter intagen soupé återvände hem efter en glad afton.

Anmärkning 1. Smak? – Det skall här betyda *tycke*. – Besynnerlig bemärkelse!

Anm. 2. Hwarföre inflyter numera så litet chiffer i Dagboken? – Till en del emedan ämnen fattas, men förnämligast emedan jag lärt mig skrifwa öppet språk i hwarjehanda, och icke så försigtigt som förr höljer mig med förbehållsamhetens slöja.

15. NOV. LÖRDAG. En stunds stötande och bultande på Laboratorium. Till kl. 3 i dag eftermiddagen war ett allmänt studentmöte sammankalladt af skäl som följa: på sista piquenick kom en student i oenighet med en af directeurne, Alftan, hvilken sednare klagade för Rector som åter war färdig med sina straff och förbjöd studenten att framdeles gå up på dessa picknicker; – en sträng orättvis åtgärd. Sedan hade äfwen nämnde Alftan yttrat smädliga ord om studenternas corps, som i godt minne af oss skall förwaras, ty ännu aldrig har vår corps fördragit slikt bemötande. I thy fall är vårt fasta walspråk: *En för alla och alla för en*. – På mötet hwilket bivistades af öfver 300 personer afgjordes till en början att ingen student må gå up på picknicken i morgon. – – Linsens Collegium. – Om aftonen bivistade jag den andra Musikaliska Soiréen i termin, som war bra nog. Sången endast litet öofwad.

Anmärkning 1. Ack, annorlunda sinnad war staden Åbo för studenterna, dess gamle vänner. – Du lågtänkta, förryskade, gemena Helsingfors, du förbannade näste der gammal frihet trampas under fötterna, der den krypande lågheten hyllas och sanningens vänner tystas med magtspråk! Blodet gäser i mig då jag betänker huru wi här värre än skolpoikar behandlas, då jag jemför dig med hwad jag hört berättas om det gamla Auras gästfria stad. Det faller sig tungt, rätt tungt för en frihets älskande själ att böja sitt hufwud under oket. Derföre, redlige Franzen, derföre högaktar jag dig än mer, att du war för ädel och frisinnad för att, lik *wåra* smidiga herrar förmän, tåla de wanhedrande bojor som binda sanning och rätt.

(Pipping)

16. NOV. SÖNDAG. Wäderleken war åter skarp nog och treflig för Nordboerna. – *Afhörde gudstjensten i Herrans hus*. Melart predikte kraftigt och bra såsom en Guds tjenare höfwes. – Fruntimmerna från R–pffs hörde honom äfwen. – Efter middagen speltes myllymats med Morbror och

Werfving. – Jag och Monsieur Bl. bjudne till Nils Werfvings begrafning i morgon. – Ifrån klockan 4 var jag hela den öfriga delen af dagen ensam på mina rum, sökt af ingen kamrat och sökande ingen. – Hwad mer? Med pennan i min hand och tankarna i min själ trifs jag rätt wäl
 5 ensam. – Bön och läsning af Nya Testamentet. Det gjorde mig ondt att på så lång tid ej fått bref hemifrån af Mamma och bror Hindrik – af andra väntar jag dem icke! – Men äfwen jag har, i afvaktan på swar ej på länge skrifwit. – Jag skref småsaker för och icke för Ephemererna. Så hade jag uti mig sjelf ett rätt muntert och trefligt sällskap; kl. war öfver
 10 då hufvudet lutade till hvila.

17 NOV. MÅNDAG. Läste Pappenheimarne på förmiddagen och förgat för dem till och med min fåkttimma. Klockan $\frac{1}{2}$ 4 på eftermiddagen wandrade wi till societetshuset derifrån snart derefter en procession tågade ut hwilken, åkande till begravningsplatsen beviste Werfving den
 15 sista hedern under 3 gevärssalfvor af en afdelning garde. Återkomna till samlingsstället tracterades gästerna med bischoff, vin, punsch, confect, the och slutligen fick en hwar en väldig grafölskringla. Det var den aflidnes broder som höll detta graföl. – Kl. $\frac{1}{2}$ 8 hem – Kort – (Intet bref? Jo ett från Mamma.)

20 18 NOV. TISDAG. Arbetsamhet. Hos R–pffs underrättelse att Morbror i Fredag ämnar resa till Ny Carleby. – På sista picknicken i Söndags woro endast 2 studenter upp hwilka sedan illa behandlades af kamraterna och sedermera klagat för Rector, hwilken sednare egenteligen är
 25 skuld till hela owäsendet och derigenom än vidare minskat sin förut ej alltför gynnande popularitet bland studenterna. – På Nationsmöte. Der diskuterades om tillägg till afdelningens stadgar och beramades nytt möte till Thorsdagen.

30 19. NOV. ONSDAG. Laboratorium, Horatius och flere dylika vanliga ting-estär på f. m. – Jeana B. höll på med *Lycksalighetens ö* och hade samma smak som flickorna L. nemligen beklaga Svanhvit, tadla Astolf och tycka om Zephyr, den fruntimmers gunstlingen. E: m: klockan 4 hos Runeberg som var treflig och munter. Wi inlemnade Latinska Ämnen. Hos thejungfrun och sedan hos farbror Elfving hos hwilken jag träffade
 35 några andra gubbar. Wi gingo ut att spatsera och sjöngo i chorus på gatorna till trots för det gemena förbud som förbjuder studenterna detta oskyldiga nöje. Tre kamrater, Staudinger, Cederman och Mellin spelte sedan hos mig en trädkarl. Jag wille gerna ha Cederman till resällskap, ty han har en treflig kursläda, men han kan ännu icke bestämma sig.

20. NOV. THORS DAG. Bref till Mamma. Slaskig wåt wäderlek. – Hos R–pffs Myllymats. – Föga läst i dag. Broder August Essen hos mig. På nationsrummen der deputerade waldes för vår nation för att öfverlägga om den gemensamma studentæ-affären och instructioner förelades dem. – Jag upbar en subscription för Sandelin och Sabelli i afsigt att förhjelpa dem derifrån. – Warma blod! varma hjerta! jag märker att I ej ären likgiltiga för kamraters missöden! – 5
21. NOV. FREDAG. Bref till Mamma och broder Hindrik med min friherrliga morbror Rosenkampff som klockan 11 f. m. afreste till NyCarleby. Föret war dåligt nära staden, men redan andra hållet härifrån war slädföre. Efter en bastant frukost wid sagde tid på dagen spisade jag ingen middag, utan besökte i dess ställe thejungfrun. På Reins publika Collegium; han läste Finlands historia under medeltiden, ett intressant ämne. Föröfrigt uträttades i dag ingenting ty en förargelig tröghet ledde i dag min vilja. 10 15
- 22 NOV. LÖRDAG. I dag war det blida och slask. På Laboratorium. Afhörde Linsen. – Det war tomt men ändock trefligt hos R–pffs. – Snöbollswäder om aftonen. Jag satt i dag en stund hos Cederman och Schale, twenne rätt flitiga kamrater. – Sedan ut att spatsera med den förre; wår kosa ställdes slutligen till Mamsell Björkströms spisquarter der wi mojade oss med biffstek och risgrynsgröt. Det war en månljus wacker Novemberquäll. – En vecka slut. »Och vecka på vecka så hastig och snar, – som timglasets sandkorn, till tiderna far. – Men anden af fordom till himmelen for – der tidernas Gud i det ewiga bor.» – Deficit af 5 timmar denna vecka 20
- 23 NOV. SÖNDAG. Det war något slaskigt i dag, men slädor nytjades ändock. Westling inne hos oss. Klockan war öfver 11 då jag gick i kyrkan så att presten redan war på predikstolen, en försummelse af mig; jag måste stå på gången men det war det samma. Föröfrigt war jag i dag religiöst stäm; det är något så herrligt att menniskotanken kan lyfta sig ända up till Gud och tänka sig fri från stoffets boja. – Om aftonen skulle jag gå på nationsrummen för att sjunga. Då jag kom ut såg jag himmelen glödande i mörkröda purpurflammor åt vester. Naturens skönhet grep mig, jag wille ha fritt synfält och spatserade i vester utom staden med ej förspild möda. – På nationsrummen en stund. – Mycket folk war åkande eller spatsrande i dag i rörelse. Jag roade mig hemma med pennan i hand. 25 30 35
- Anmärkning.* Jag tycker det är bra absurdt att upläsa från predikstolen allt möjligt strunt, ty, utom att det är en förargelse att slösa sin tid på gamla skor och lumpor och dylikt auktionskram, så blandas man

oförsvarligen bort. I synnerhet är det ledsamt vid nattvardsgång. forts.
nästa gång.

24. NOV. MÅNDAG. På förmiddagen uträttades icke mycket – Bref af bror Albert Dyhr med swar på några lustigheter. – Laboratorium quarhöll mig sednare på dagen, ända till klockan öfver 7 på afton och hade gerna kunnat göra det ännu längre ty hos Monsieur Blank satt ett litet trädkarls sällskap som hade den egenskapen att wara innerligen tråkigt – Junelius, min gamle bekante, han som war orsaken till det långa långa chiffret i min gamla dagbok, war på ett skutt här i staden och tog nu afsked af mig; hans vägwisarinna war honom kär. – Jag läste i Beckers Werldshistoria om franska reuolution, mensklighetens och Fransmännens outplånliga skamfläck. – Klockan 11 gingo trädkarlarna efter en på deras vis rolig afton.

25. NOV. TISDAG. Denna dagen kan jag kalla en grekisk dag, ty detta språk uptog min tid. – Ingenting nytt wet jag berättä. Fändricken Enbom gjorde oss den äran och tittade på oss. Trädkarls bordet stod ännu oppslagit och plötsligen hade det så när blifvit ett spelpartie af, men det gick om inte till icke särdeles stor ledsnad för mig. – På Nationsmöte der inga vigtigare saker i dag förehades. Tidningen war intressant.

26. NOV. ONSDAG. Skref Latinskt ämne för att lemna in till Runeberg. Wackert wäder. Linsens collegium. Klockan omkring 5 e. m. förde jag mitt ämne till Runeberg, som war ensam. Han bad mig sitta ned och wi resonnerade om Academiska oroligheterna dessa tider. Derunder gick han längre in i saken och utredde för mig charaktern af Lagen och dess förhållande till individen. Det war trefligt. Det war trefligt och i hög grad intressant att höra en sådan man utveckla sina åsigter. – Och den Runeberg han är nu en sådan redbar högsinnad man. – – Sedan till thejungfrun uti hwilkens björnamat min debet växer. – Hemkommen upptecknade jag Runebergs yttranden för att de ej skulle falla ur minnet.

27 NOV. THORS DAG. Herr Westling war på morgonquisten inne, hwarvid sjöngs: a säger a. o. s. v. – Laboratorium och professor Rein i Finska historien. Under en tid af 600:de år stå Finlands minnen i nära förening med Sveriges och visar en räcka af ärofulla bedrifter. Trogna Finland, hwi blef du så grymt slitit från din syster Sveas hjerta?! – – Arbeta till klockan nära 8 om aftonen.

28. NOV. FREDAG. I dag war ett grannt wäder och himmelen stod så molnfri och glad. – I dag rådgjorde disciplinscommissionen om de anklagade och en mängd vitnen voro instämnda. Rector gjorde bara struntfrågor

- och förargelsen war ibland oss allmän. De kunde gerna låta bli med sådant. – Linsen och Sjöström. I Tisdag skall en stor högtidlighet tillställas till åminnelse af framledne biskoppen Tengström. – Om aftonen med herr Blank hos Rosenkampffs. Der musicerades mest, med guitarr och Fortepiano. – Herr B. gnolade på Alörsmelodien: »hör ännu, hör» – 5
 »Från detta slott» – Underrättelse att Tante E. Turdin nedkommit med en dotter; det är fågnesamt. Det var en glad afton, och Alörn, Alörn, hvem af oss skulle ej minnas dig då Jeana sjunger sitt: »se dit åt klippans branter». – Soupée och hem kl. $\frac{1}{2}$ 11 i stjernklar quäll.
29. NOV. LÖRDAG. Lördagen war sina kamrater lik båd in och ut. Laboratorium, hwarest jag i dag hade att göra med en ädel metall, nemligen silfver. På Herr Professoren Linséns collegium hände sig att twenne af glasen öfver lamporna spräcktes sönder och sprättade omkring så att gubben lät sin förwåning utbryta i ett »Nåh» hwilket naturligtwis skulle stå inom parentes i förhållande till hans granna förklaringar 15
 öfver Horatius. Om aftonen war *Musikalisk soirée* i Solennitetens salen och jag begaf mig dit i sällskap med fruntimmerna från Rosenkampffs. »Källan» af Runeberg, till hwilken Ehrström satt musiken är ett enkelt men wackert stycke. Äfven Echochoren ur Preciosa som i afton afsjöngs let rätt bra. – Mina damer woro förskräckta för hästarna vid utgåendet. 20
 – Enkel soupé hos R–pffs. Jeana war, såsom alltid, rätt treflig.
30. NOV. SÖNDAG. Snart, November, är din tid förbi. *I kyrkan* uppe på prästernas läcktare. Öhman predikte, kort men bra. Ett nytt kyrkoår inträdde med denna sabbath. Kantlin, den dugtige gubben åt middag hos Ros–pffhwarest husets damer afhört Melart i stadskyrkan. – Promenad, 25
 och det förgäfwes, till Nationsrummen. – En afton efter mitt tycke och min wana, d. v. s. jag satt allena hemma och skref.
- Anmärkning:* Jag sade i min dagbok förre sista söndagen att det war en kyrkoförargelse att höra allt möjligt strunt läsas up från predikstolen. Nåwål! det se wi beständigt och det säger förnuftet. Ty kan det wara 30
 en likgiltig sak att midt under sin gudstjenst nödgas derifrån vända sin upmärksamhet på sådana jemförelsewis högst usla saker. Är det rätt att de lägsta småsaker skola leda vår upmärksamhet från det högsta oss i tiden erbjudes, att dyrka vår Gud. Det är ett härligt afbrott!!! »I kunnen ej på en gång tjena Gudi och Mammon», säger skriften; – visserligen 35
 bör detta ock gälla om den yttre Gudstjensten. Och skulle vår frälsare vistas i *menniskoskepnad* ibland oss, han skulle helt säkert rensa sina tempel, likasom han fordom ifrån Herrans tempel i Jerusalem utdref

ockrare och procentare med deras skräp. – *Dixi*, och om Gud förunnar mig helsa och förmåga så skall jag framdeles icke tiga med hwad jag tänker.

Farwål November, November, November! Deus adsit gratia sua! –

Cito inter studia fugax nos affluit tempus.

DECEMBER 1834.

1. DEC. 1834. MÅNDAG. »Hell dig, December! Välkommen i våra bygder igen. Ingen mild zephir förmildrar dina kulna anletsdrag, ingen vårvinds fläktar bortblåsa det stränga alvaret på din panna, du det grånade årets siste son. Men vi låta ej skrämman oss deraf, vi se blott Julen som tittar öfver din axel, otålig att få under lekar och lustiga uptåg springa i vår väntande famn, vi se ej snön i dina lockar och frosten i ditt skägg, utan märka endast huruledes i ditt glada öga ligger ett klart bevis att glädjen ej är bunden af årstidernas vaxling. Så helsa vi dig glade igen, förväntande glädje och trefnad. Låt se att du ej bedrager vårt hopp.»

Bjuden af broder Essen på ett glas punsch. – Grekiska. På Laboratorium förolyckades ett experiment. Reins sista collegium under denna termin. Han slutade det med ett litet tal. Bland annat sade han rörande Finlands eröfring af Sverige: »låt vara att mångens undergång war en följd af denna eröfring, låt vara att tusendes ofärd härigenom beredd, – de suckar som då drogos hafva tystnat, de tårar som då runno hafva längesedan uphört att rinna, men det goda som då beredd och utspriddes inom vårt Finska fosterland, – Christendomens heliga ljus och de första plantorna af Wettenskaplig odling, – det hafver fattat rot och har under många sekel herrligt fröjdat de gamle Finnarnes land,» – o. s. v. Han var till och med rörd och med honom många unga hjertan hwilka klappat wid minnet af fädernas bedrifter, och hwilka funnit sitt varma blod strömma eldigare vid dessa blickar in uti historiens helgedomar.

Aftonen hos bror Essen war en bland de muntraste jag i Helsingfors öfverlefwat. Wi voro 10 a 12, bland hwilka wi äfven räknade wår Curator en liten stund. – En af de skålar vi drucko war *Sveas skål*. – Wi sjöngo hwarjehanda. Sednare började vi dansa stöfvelquadriller och slutligen polskor och danslekar under ett hiskeligt grassatum, så att tillochmed några djupsinnige filosofer i hopen måste utan krus dansa efter vår

- pipa. Likväl var detta muntra lif långtifrån att härröra af punschen, af hwilken en och hwar hade lagom och icke mer; det war endast ungdomsglädje som gaf sig luft. – En kamrat fick ett märke efter en dörrkant ofvan ögat. – Sälunda börjades Månaden rätt trefligt. – Hem kl. 11. Herr Blank hade i dag *skrifvit pro Exercitio* och troligen lyckats. – Gratuleras! – 5
2. DEC. TISDAG. I dag firas Nicolais upstigande på thronen, en fest, så rörande för hwarje patriotiskt hjerta! Med några andra gubbar skulle nu tagas droppar hos trefliga Sölfverarm; det war ett burschenleib och lustigt att se huru matfriska vi tillika voro på en frukost af bröd och metwurst. – Fäkta på förmiddagen. Ingenting blef i dag utträttadt. På e. m. en stund hos Rosenkampffs och sedan nationsmöte. *Grann illumination*. Finska gardets hornmusik spelte wid fackelsken omgifven af en stor mängd folk som nyfikenheten, i trots af det olidliga slasket ditlockat. Sängsällskapet sjöng några stropher i Academiens farstu. Bror Essen och jag bullrade på thejungfruns fönster kl. 8, men det war försent. 10 15
3. DEC. ONSDAG. Slaskig dag. Laboratorium. Bekymmer om reskamrat. Misslyckad promenad till Linsens Collegium. Hos Runeberg på en ganska kort visite. Bokauktion. – Gymnastique af hjertans grund. Bibliotheka. Fr. Woldstedt och kometen år 1835 stötte mot hwarandra. För öfrigt wet jag ingenting i dag förtälja. 20
- 4 DEC. THORS DAG. Men denna dag åter war på sätt och vis märkwardig för en minnesfest öfwer afledne biskopp Tengström som firades af vårt Universitet. Denna hölls i Academiens solennitetssal och biwistades af ett stort antal gentila herrskaper. Vidare härom vill jag i Ephemererna införa, si fas est sperare. – Svindel, botad genom en liqueur och en stol. – Referent sedan hos R-pffs. – Om aftonen hos *Tante Wikstedt*, drack the och jolrade med lilla Hanna. – Philosophie. 25
- 5 DEC. FREDAG. Drägligare wäder och litet snö. Grekiska uptog min dag. Intett bref till mig på posten. Tant A. hade bref från sin baron. Det war roligt att läsa om Runebergs skolgossar på Morgonbladet. Snöbollar efter gamla vanor. Sällskapet pro Fauna sammanträdde i afton, hwarvid underskrifwen war närwarande. Äfwen Nationsmöte: Bref från Bror Hindrik med roligheter och ganska wälkommet. Essen bidrog om Hindrik. »Cave ne forte tradas hortum capro, mi amice! – N'avez pas en besoin, l'amitié est fidele, plus fidele que l'amour. Sans souci, pas sans ami!» – Bekymmer om hemresan. Isak Svahn projecterade sig sjelf såsom min reskamrat, men föga belåten wore jag dermed. – Mätte det gå väl; den som redan vore hem! – Min hemligaste chifferskrifts inträde 30 35

i mina anteckningar. Hon som förstår alt förstår äfven den, flicka flicka känner du redan alt? – Har du läst min dagbok? Var då icke ond på mig Mathilda! I jul vill jag läsa i dina ögon hvad du tänker. –

- 5 6. DEC. LÖRDAG. Slaskwäder. En förmiddag på Laboratorium. Om eftermiddagen kom turen till mig på Linsens collegium. Lemnade in *Lycksalighetens ö*, och det med verkelig saknad, ty jag känner föga någon bok som jag med större intresse läst. Hwarjehanda gymnastiska öfningar företogos hos Herr Lector Otta på Academien. Sökte broder Essen förgäfwes, ty jag war pichhågad att läsa bror Hindriks bref. Det
10 skulle fånga mig om vingarne på denna spefågel blefve dugtigt klipta. Ja verkligen! – Bekymmer om min hemresa, hwilken gudnås står på osäkra fötter.
- 15 7 DEC. SÖNDAG. Åter trefligt wäder. Inne hos Westlingarna graserades faseligen på morgonquisten. *I kyrkan, på presternas läktare*. Melart predikte bra; hans ord woro ej sockersöta utan väldiga såsom det egnar kraftenes ord och milda såsom Religionens milda budskap, med ett ord sådana de böra wara. – Hwad duga de till, dessa sköntklingande
20 phraser, dessa skonsamma söta upmaningar, dessa tal som alldrig töras uttrycka sanningens? – Jo de äro en föda för denna makliga ro, som tror sig wara en Christens samwetsro, och likwäl är en syndares säkerhet wid helfvetets rand, en sömngångares inbillade trygghet på takets yttersta kant. – Nej, nej, sådan är vist icke den sanna Christendomens anda. Religionens wapen, andans swärd, måste såra djupt, djupt till hjertat, för att sedan hela med himmelens balsam; – då först äro fridens frukter
25 mognade; – och alldrig blifwa de det genom dessa prydliga rhetoriska blomster. – Monsieur Blank spisade middag hos R–pffs. Wi dröjde der hela eftermiddagen och aftonen och försummade den dans wi annars ämnat besöka. Musik till höger och wenster; Jeana roade oss med sin
30 guitarr. Källan af Runeberg. – Soupée – Curieust, hwad Jeana och under-skrefwen tänka och tycka lika i många saker. Många roliga berättelser från Stockholms werlden, roade oss i Jeanas mund.
- 35 8. DECEMBER 1834. ALEXANDER LITHÉNS DÖDSDAG. Jag war swartklädd, såsom jag det warit år 1832 och 33 på denna dag. Wanliga arbeten. Jag läste bror Hindriks bref till August Essen, hwilket innehöll en sällsam hemlig depeche, sådan jag väl icke wäntat. Men den gläder mig fastän det blir en hård kamp som jag måste bestå. Wälan, bror Hindrik, då den är förbi, skall ingen hafwa högre anspråk än jag att kallas din vän. – Amicitia, tu mihi restas! – (Menar du det, Z.?) – I dag, just i dag

förlorade jag kråsnålen med de röda och de gröna stenarne. War det ett elakt omen, kanske en vink från honom, honom? – Sedermera firade jag dagen hemma såsom sig borde. Jag skref ett litet *minne af A: L*: likasom för tu år sedan. Nöjd med min afton.

- 9 DEC. TISDAG. Nu hafwa redan alla Collegier upphört och allt arbete för mig upphört. Disciplinscommissionen satt i dag och saken hotar taga en elak vändning för våra gubbar. Moster förespådde mig att jag ej skulle få reskamrat, men jag har godt hopp. – Poesie återigen. Tisdagsmöte. 5
10. DEC. ONSDAG. Candidatexamina 2 stycken, nemligen Philosophiæ och Medicinæ Candidat, examina. 3 Österbotningar utmärkte sig fördelagtigt; bland dem P. Ervast, han den tidigt förlofwade. – Sökte Brandstodsdirectionen, men den satt ej mer. Underrättelse om Sohlberg som reskamrat. Capten Platen hos mig. 10
11. DEC. THORS DAG. Efter wanligheten förhörde jag Ivar Thuneberg på förmiddagen. Wädret war slaskigt och tråkigt så att det var för jemmerligt. Examina börja bli allt tätare och tätare nu nära terminens slut. Bror Franz Julius Cederman har snart sin Logisexamen och bror Schale sin studentexamen; de hafwa begge läst flitigt i hög grad. Det war särdeles wackert månsken i aftonen och jag promenerade till dem på ett skutt. 15
12. DEC. FREDAG. War mildt och wackert wäder, så att det war en glädje att taga litet frisk luft. Som jag redan nämnde har nu allt arbete afstadnat. Herrar studiosi börja slå sig på maklighet och hwila under dessa sista dagar, Notabene undantagandes dem som af examina äro ansatta. Bland dem war *Cederman* hwilken i dag har sin sista Tentamen lyckeligen expedierad. – Utslag föll i dag öfwer de som hade skrifvit pro Exercitio. 25
– *Wår gode Herr Blank* war en bland dem som hade skrifwit och tordes ej sjelf afhöra domen utan skickade mig att afhöra densamma. Han fick ganska *berömligt videtur* (Första cum laude) och blef deröfwer så glad att han bums bjöd mig och Sohlberg på ett glas punsch. Till Menn. Till Ekman på societetshuset. Der war ett riktigt burschenleib mellan fyllda bålar och glas. Förtroende af Blanken. – »Här i denna jemmerdal Vore endast sorg och qual Utom gröt och wälling.» Der galades och skreks förskräckeligen. La Danoise. Jag tycker ej om sådant lif. Hem kl. 11. Andra voro der till kl. 2 om natten 30
13. DEC. LÖRDAG. Nu hade jag *bestämd reskamrat i Sohlberg**, och wår resedag utsattes till nästa Tisdag. *Musikalisk Soiree* om aftonen, hwilken 35

* Död som kyrkoherde i Pojo 1881.

jag ej besökte. Monsieur Robsahm, den Svenske Leutnanten. Cederman och Staudinger, hos mig. Plan till ett litet calas, hwilket dock torkade in. Gröt spisades hos Staudinger. Slängrobert. Herrligt månsken.

- 5 14. DEC. SÖNDAG. I kyrkan, ehuru i sednare laget. Kantlin spisade hos Rosenkampffs. Jeana som är en lefwande berättelse roade oss med sitt outtömliga förråd af små historier. Om aftonen hos thejungfrun med Herr Blank – Afsked af gumman. – På min kammare satt jag sedan länge och wäl, och skref i »Mina nöjen.» – Monsiur rädd för dessa nöjen.
- 10 15. DEC. MÅNDAG. Philosophiæ Candidatexamen nu åter; ack, den som wore sådan som dessa nu blifwit, Notabene med omständigheterna såsom de *nu* äro! För det wille jag wäl gifwa bort en fyra år af min lefnad! – På eftermiddagen och om aftonen ut i åtskilliga bodar med Moster A., Jeana och Monsieur B. – En kopp the hos R–pffs. Monsieur på Candidaternes kalas. – Widare ingenting att anmärka.
- 15 16. DEC. TISDAG. Den utsatta resdagen. 6 afskedsvisiter på förmiddagen och den sjunde om middagen hos R.–s. Bref och paquet, men i synnerhet helsningar i mängd. »Du skall nödwändigt dricka två koppar Caffé, min gosse!» »Helsa nu lill'knytet». »Kom ihog förra julafton»!, o. s. v. – Men se! På bror Sohlbergs begäran uppskjöts resan till i morgon. En förargelsens stötesten uti de 6 af de dugtigaste kamrater i wår nation som så högst orättvist blefvo relegerade. Det war ett streck af wår käre Rehbinder som verkställdes af hans kreatur. Det är vist att så ond har jag ej på bra länge warit och likaså våra öfrige kamrater. – Hos *Lorenz Mathesius*; jag försökte warnä honom och hoppas att saken ej är sjuk.
- 20 – Bekymmer om penningar. Capitainen Platen hos mig hela aftonen, likasom jag ej skulle haft annat att göra. Aftonmåltid hos Fru Christén. Sista aftonen i Helsingfors, detta år.
- 25 17. ONSDAG – *Afreste kl. 9 om morgonen* i öppen släda med Sohlberg. Ett glas punsch hos Carleni ½ mil från staden. På andra hållet från Hfors mötte jag Morbror Rosenkampff som hade brottom till sin gumma. – Gammelstads isen höll oss. *Så bär det nu Gudwarelof åter hemåt.* Jag är nöjd med min läsetermin ty jag har ej warit overksam. – Och i öfrigt: sådan jag kom, sådan wänder jag ock åter; det är min största glädje hwarje gång jag kommer från det alldeles icke exemplariska Helsingfors. Måtte det så alltid blifwa! Jag hoppas det. I dag åkte wi bara 9 mil. Föret war godt och resan rätt trefflig. Wädret äfwen wackert nog.
- 30 18. DEC. THORS DAG. Wi träffade på wårt nattquarter twenne kamrater, Lindfors och E. Castren. Resan fortgick oafbrutet genom Tavastlands

- ojemna trakter. – Wi fingo dervid utstå hwarjehanda i vårt värnlösa åkdon. Middag i Tavastehus. – Åkte genom följande natt, hwarwid blåst, yrväder och skarp köld gjorde resan högst otreflig.
19. DEC. FREDAG. Äfwen i dag kuskade wi oförtrutet på och hunno sluteligen, – 3 slädor starka, till Kuortane kl. ½ 10 om aftonen. Här sofwo vi litet. 5
20. DEC. LÖRDAG. Klockan war 3 om morgonen då wi åter begåfwo oss af. Jag skildes småningom från alla mina reskamrater, så att klockan 4 e. m. war jag på Vitala ensam. Nu gick det med fart som minsann ej war liten. Från Kaup till Juthas åkte jag uti en ganska anspråkslös skrinnda. Klockan 6 om aftonen åkte jag in på vårt älskade Kuddnis. Gudwarelof! 10
– Mamma war i bagarstugan, Sophie hos flickorna L. i staden. Det war ej lite väl mellan Fanny och mig. – Annars war allt sig likt. I Lithens fönster syntes ingen.
21. DEC. SÖNDAG. Att, efter flere långa tråkiga månader på främmande ort, frisk och sund och glad ändteligen en morgon vakna up i det trefliga hemmet, – det är något bra roligt. För vissa små omständigheter war jag nu twungen att försumma Gudstjensten. Emedlertid uptog jag kappsäcken. *Syster Sophie* efterskickades och kom, okunnig om sin broders hemkomst. Men lilla knytet, Fanny, fann surprisen alltför öfweraskande och skrek med full hals: »Z. är hem, Z är hem!»! E: m: Gjorde jag mina små visiter uti NyCarleby: Först *hos Turdins*: der war faseligen mycket förändradt: 2 grafwöl och ett barnsöl inom 3 månaders tid göra nog förändring uti ett hus. Hindrik war samma spefågel, munter och glad som förut. Han och Albert följde sedan med mig. – *Till Calamniuses*; äfwen der war swart öfwerallt, men annars sig likt. Fruntimmerna woro muntra. *Till Lithéns*: som förr; jag tager nemligen mina följeslagares speglosor i beräkning. – »Lugnen er, gode herrar!»! – »barnslige ären I, det påstår jag. Skolen I låta den yngsta bland de tre wara den förnuftigaste?» – Jag återvände till *Turdins* och for snart derpå hem igen. Du är densamma söta Mathilda. – 20
22. DEC. MÅNDAG. Dagen framskred under små göromål som redan fallit mig ur minnet. Jag kuskade till staden efter Josephina C. och efter min syster Sophie från Lithéns. Frukost hos Lithéns. Det gick så beskedligt öfwer torget på hemfärden att det riktigt roade somliga. Om e. m. spatserade jag till staden och gjorde en liten visit till Svahns. De woro bekymrade om sonen Isak och jag försökte lugna dem efter skäl och samwete. Till flickorna Lithén opp i deras arbetsrum i Collanders kammare; 25

det war en treflig aftonstund. Wad med Mathilda om en spatserfärd till Kuddnis. Rådlös om hwad jag skulle sätta opp. Joseph.

23. DEC. TISDAG. Uptogs af julbestyr, notabene af Fruntimmerna. På e. m. åkte jag Sophie till Lithéns och Mamma på några ärender. Funderingar om julklapper, hwilka Mamma och jag lackade in: »En hwiter hand, en röder kind Må aktas wäl för sol och vind». – Moster Calamnius gjorde bastuvisite. Med *Samuel Calamnius*, min väldige cusin hwilken jag ej sett på 3 år, for jag till Lithéns för att hemta min syster. En stunds dröjsmål war visserligen ursäktligt. – Sedermera i badstuga, hwilket bekom rätt väl. Vakade länge med Sophie.

24 DEC. ONSDAG. Den högtprisade fordom så efterlängtade *julaftonsdag*. Lanternor i ordning. Knapperwerk och skrifverier. Om eftermiddagen på ett skutt till Hindrik, hwarwid wi öfwerenskommo att surprenera bror Albert med en liten julklapp. Sedermera hade jag mycket att beställa med verser och saker; – jag will förroskull teckna några till minnes. 1. Åt den som förr så mången natt Invid sin dotters vagga satt, Hon önskar här en gåfwa ge Af några natters arbete. 2. Det bästa wille jag dig skicka Och *myrten* är det bästa, flicka! – 3. Det alfvarsamma, o M., Må ock om jul en glädje bli Och uti herrlig symmetrie Din tanke och ditt hjerta bilda. Sedermera äfwen en stump på en blomma försedd med sockerfjäril som gafs åt Hindrik. – Alldrig här i verlden har jag haft så mycket bestyr om någon julafton. Lanternor opp. Ljus och trefnad i ljustens glädtiga skimmer. Wi Kudnisbor, Mamma, Sophie, lill Fanny och jag åto allena wid vårt bord i salen. – *Julklapper* sagnades ej heller; Mamma fick 3, Sophie 9, Fanny 7 och jag äfwen 3 hwaribland ett par nätta tofflor af min kära syster Johanna. Efter en treflig måltid kuskade wi till staden *till Lithéns*. Albert hade fått ett par glasögon och war fasligt ond på mig, så att han kom ut mot oss med sin julklapp på näsan. Nå jag tillstår gerna att densamma war mera impertinent än den bordt wara, men vår mening war endast att raljera litet med hans jalousie. – Wi sutto en stund i denna trefliga krets der ej ringa julklapper hade wankats. Hem, hwarefter wi kl. ungefär 12 lade oss. Gudwarelof för denna julafton; den war treflig och stilla och lugn, men jag wille ej byta mot förra årets.

25. DEC. THORS DAG OCH JULDAGEN 1834. Tidigt om morgonen foro wi i Ottesången. Holmen predikte. Sedan i högmässan då *Lewelius upträdde* inför församlingen. »Bra vore om dina ord ginge från hjertat!» – En liten lur. –

- Middag spisade wi hos *Turdins* och hela e. m. tillbragte jag med Hindrik och bror Albert Dyhr, med hwilken jag efter erkännande af felet blef försonad. En pipa tobak. Mångahanda historier. Kärlek utan någon trohet är ingen kärlek det påstår underskrifven. Men jag ville icke byta med er, gode herrar, nej icke så länge Z. är densamme Z. – 5
26. DEC. 1834. ANNAN DAG JUL OCH FREDAG. I kyrkan, jag hörde Holmen åter predika, men denna gången satt jag på läktarn ty jag hade kommit för sent. Mathilda satt i fönstret men sedan såg jag henne ej på hela dagen. – Kom ihåg tredje dag jul för 4 år sedan; hwad det är länge sedan dess! och Z. har ändock blifwit sig lik. Mathilda och Albert åkte nu förmiddagen, jag *kuskade* syster Sophie och lilla Fanny *några hwarf omkring* och hade derwid ett lass med poikar bak på suffletten. Hem ända till 6 e. m. då jag spatserade till Albert; Lithéns till Harald. Hos Albert dracks the, punsch och liqueur. Derjemte sjöngo wi, väsnades och graserade ej litet. Klockan 9 hem. – Lectur på säng. 15
- 27 DEC. TREDJE DAG JUL OCH LÖRDAG. Åkte Mamma på ärender kring staden. E: m: Samteliga *herrskalet från Juthbacka*, nemligen Lundmarks och Backmans Fruntimmer behedrade oss med en visite. Damerna woro muntra nog; Quatres mains. Ett partie *mariage* företogs dervid det tillgick muntert nog. »herr fabriqueurn och glasmästareeset.» Klockan ½ 9 gick herrskapet. »Fina ä här! Fina ä här!» skrek lill knyttet. – Men denna dagen war och *blef förlorad*. 20
- 28 DEC. SÖNDAG och *fjerde dag Jul*. I kyrkan der jag hörde Neuman predika; jag tycker att det tagit sig något bättre nu för honom. E. m. ständigt hemma, det är ej min vana att ha ledsamt hemma, och i Helsingfors har jag det ej heller, men i dag war jag litet nedstämd och ledsen men med skäl får man säga: nescis quid serus vesper vehat, du wet ej hwad innan aftonen sker. Mamma war på en liten ryck till staden. Quatres mains med Sophie. Broder Albert Dyhr hos mig. Kl. 8 spatserade wi tillsammans till staden, mötte M. och veko in till Calamniuses. Der woro flickorna L. och huru wi sutto och pratade och funderade i muntra saker så war kl. blefwen närmare 10. Jag följde med till Lithéns och spisade der quällsward. – »Wi låter spänna i en häst för att skutsa dig hem» – »det skulle ej behöfwas.» – »Ja men wi följa dig sjelf.» – »Ja se det är jag vist inte emot. Tulubben på! ja jag tar pappas stora tulubb.» – Wi foro. Det war som för flere år sedan, då örat knäpte; nu hade det fått göra detsamma och jag hade alldeles icke brytt mig derom. – »Den tiden då du war beskedlig». – (jag är densamme, lita derpå). – Albert war 35

ej rätt nöjd med oss. Åkte till andra kampen och sedan åter en resa till och tillbaka från staden hwarvid wi wände midt på torget. – »Tack för skjutsen». – Jag säger upriktigt att jag ej anser en sådan afton wara för dyrt köpt med många många långa ledsamma aftnar i Helsingfors. – Söta goda Mathilda hvad du är beskedlig!

29. DEC. MÅNDAG. Bjuden på begrafning till Turdins i morgon. Det war synd att Morbror G W T skulle mista sin lilla Anna Augusta. – Josephine Calamnius. – Åkte några gånger till staden. Josephine på Svepöl. Ditt bjuden af Hindrik, men jag satt hemma. Jag känner en sådan längtan då jag ej ser henne. – Men se, det gick alldeles som i går. Flickorna L. besökte Kudnis. De suto med oss en stund och skulle sedan åka hem; jag fick sitta på. Så åkte wi ett slag kring staden. Funderingar om mina bref till Mathilda. Ack den som än en gång finge den glädjen att skrifwa så. – Sedan ledsagades jag till fots till Tulln. Det var en rolig promenad och den skedde i hemlighet. – Moster L. mötte men kände oss inte. Tulubben åter. – Just som jag kom hem for Mamma till Turdins för att se på lilla liket. Jag följde. – Jag tyckte mig se flickorna i ett hörn och sprang sedan för att se efter men jag såg miste. Hindrik. Tal om Janne L. hos Turdins. – Lilla pian war söt som en liten somnad engel der hon låg och drog sin mund till löje, den lilla stackarn. Hon mår bra.

30. DEC. TISDAG. Josephine C. hos oss hela dagen för att hjälpa till att sammantråkla en kappa åt syster Sophie. – En Ephemerisk varelse kom i ljuset. – Kl. 3 e. m. följde jag i procession lilla Anna Augusta Turdin till sitt tidiga hwilorum. – Sedan dröjde jag på grafölet ända till ½ 9. Johannes L. etcet. i sitt element, ty HB:n föresatte sig just att göra dem muntra. – »Må gå, blott du anser mig för din vän» – »ödmjuka tjenare, sådana wänner är det inte ondt om!» – Hem. – »Jag viste ej hwad mig tröt.» –

31 DEC. ONSDAG. SISTA DAGEN AF ÅRET 1834. På f. m. knaprade jag med åtskilligt att skrifwa. Den 20:de och sista Ephemereren på detta år. Josephine C. sydde här allt ännu. E: m: kl. nära 5 på ärendet till Lybeck och till morbror L. – Till fruntimmerna L. opp i kammaren på andra sidan gården. De sydde flitigt julklapper och småsaker till den dans som i morgon skall tillställas. Det war trefligt. Jag sydde en rimsa, och min söm blef ej särdeles att skryta af, må ni tro, heldst jag alldrig kunde eller fick sitta stilla. Så satt jag ända till kl. 9 deruppe och glömde tiden och timmen för minuten. – Ett stöp slogs äfwen åt mig hos Lithéns, och blef blankt och wackert; äfvenså det jag hemma fick. Om det betyder andelig utbildning, så är jag nöjd. – Jag sade farwål för detta år. – Hemma satt

man och sydde ännu. Året lider till slut; jag spelte och Fantiserade länge på fortepianot. Klockan slog 12 och tidens stämma klang i detsamma: farwål du gamla! – Nåja, farwål, du goda gamla år, dig will jag prisa så länge jag lefwer ty du är det bästa, det ädlaste, det glädjrikaste som under hela min korta lefnad mött mig. Välsignadt ware du för all den himmelens välsignelse och för all den jordens glädje du så rikeligen öfwer mig utgjutit. Lofwad ware Gud evinnerliga! Det nya året helsade jag med en psalm, accompanerad af mitt kära piano.

5

Så flydde det 17:de året af Z. Topelii lefnad. Jag känner mig bättre och ädlare i anseende till själ och hjerta, det har jag himmelen och jorden att tacka före. Gloria Deo solo! Min egen förtjenst är det icke. – Skulle ej Mathilda vara så skulle Z. inte wara den han är. Ack hur många af mina jemnåriga hafwa icke fallit för frestelserna. Jag är ren vorden genom kärleken, tackad vare du goda Mathilda.

10

DAGBOK.

1835.
1:sta afd.

NyCarleby & Helsingfors.
& Uleåborg.
Zachris Topelius

1835. IANUARI MÅNAD.

1. Årets Början. (A.) I NyCarleby.

1 JANUARI. THORS DAG. Året börjades bra. Nyårsdagen den 1 Januarii år efter Christi börd 1835, bivistade jag, Zachris Topelius, gudstjensten, förmenande att sålunda på det värdigaste sätt fira det nya årets födelse- 5 dag. – Men äfwen verlden vill på sådana dagar utkräfwa sin rätt till vårt deltagande: alltså gjorde jag vid hemgåendet från kyrkan några nyårsvisiter, men de woro både få och korta, men derjemte woro mina önskningar särdeles upriktiga. Först hos Lithens, sedan hos Turdins; Calamniuses 10 träffade jag på gatan. – Mina värda fränder och wänner! Alldenstund wi således hafwe ett nytt år så will jag önska att wi må, då detsamma är gammalt blifwet, kunna säga: Gudilof, äfwen detta war ett godt år. – Hwad hjälper det om tiden härjar rundtomkring oss, det måste så gå, på det att det gamla må lemna rum åt det nya; men lycklige wi om hans 15 kalla hand icke tillintetgör vår inre lycka och frid, om icke förgängelsens andedragt tillika ödelägger det unga hjertats blomstergårdar eller de frukter som under årens längd, mödosamt förwärfwade, mognat. – Nå i Guds namn då, ett godt nytt år mina herrar och damer! – –

Lithéns woro på Kudnis, äfwensom Turdins. Nyårshelsning på pianot. – – 20

Om aftonen war sedermera dans hos Aspegrens, temmeligen talrikt besökt, äfwen af rödrockar. Aftonen war särdeles rolig och treflig i mitt tycke. Jag dansade hwarenda dans och war rätt nöjd, ty nu och hemma trifs jag bäst. De damer, med hwilka jag dansade, woro: Mathilda Lithén, 25 Josephina Calamnius, Johanna Calamnius, Sophie Topelius, Augusta Fonselius, Carin Fonselius, Johanna Svahn, Carolina Backman, Emelie Lindquist, Sophie Stenroth, Marie Berger och så vidare, hwilka utgjorde större delen af damerna. Rossalie L. war trött. – Lilla Ryska doctorn war en rolig figur. Kl. 3 slöts nöjet, men herrarne väsnades ännu en stund.

Mathildas hand war varm, hon tryckte min hand då vi möttes och jag var så glad så glad. – Henrik Backman och jag talte såsom förtrogna 30 vänner länge om hwarjehanda som för ingen annans öra war ämnadt. Rosor och liljor. Klockan ringde 4 i rådstugutornet då vi lade oss. Slutligen somnade vi in med sådana tankar. (Jag låg nemligen hos Hindrik)

2 JANUARI. FREDAG. Följande dagen, den 2 Januarii detta år, rustades 35 åter till en resa, nemligen till en liten färd till Uleåborg hwilken Mamma, Syster Sophie och jag nu hafwa beslutit att i morgon företaga. Det är

sant jag vill gerna till Uleåborg, men, – men – jag ville ock gerna stanna hem. – Dock, denna resa skall ej bli utan nytta för mig. – – Jag hade ej sofwit länge. Klockan Nio gick jag från Hindrik. – Tante A. Backman satt här på eftermiddagen; jag war nog oartig och gick bort – till Lithens.
 5 Hur det var så stannade jag quar, såsom vanligtvis händer. Vi firade brasa, flickorna och jag. Så satt jag der, såsom jag mången afton förut suttit i förtrolig krets. (Och hwarföre skulle jag skrifwa med chiffer hwad jag öppet wågar säga? Jag är ej så barnslig som förr.) – Vi talte om porträtter; jag skulle rita af Mathilda, men det ville nu likaså litet lyckas som
 10 på Alörn. Skuggprofil. – Min Dagbok för sommarn med sin hemliga chifferskrift wågar jag låna. Vi skola se. –

Samma afton reste Collander bort och skiljde sig dervid från Lithénska huset. Det kostade på, – och det var vist icke underligt; han hade varit 10 år såsom en medlem af familjen uptagen i Lithens hus. – Mamma
 15 kom med lilla Fanny och vi togo afsked. – Till Turdins – Fru Backman ville läsa mina Ephemerer. – Hem åter. Fantasier i moll på pianot, som nu war mitt Echo. Z., Z, hwart tar det wägen? – I morgon resa vi således.

(B) *Färd till Uleåborg.*

3 JANUARI LÖRDAG Det war således den 3 Januarii, en Lördag som wi skulle begifwa oss på wäg. Wi sölade länge, så att det snart blef middag. Flickorna Calamnius suto här. Klockan $\frac{1}{2}$ 3 e. m. reste wi ut med egna hästar, hwarvid jag åkte Johanna C. som tillika med Josephina följde
 20 oss till Sundby. – På 2 gästgifwargården togo vi skjuts och sedan gick det, fastän vårt lass war tungt, ty föret war klingande godt. Wi hunno bequämt till Wittik 7 mil från NyCarleby. Lybeck och Collander foro der förbi kl. 12 om natten.

4 JANUARI SÖNDAG. Andra dagen fortsattes resan med sådan fart att wi hunno 15 mil, och lågo på Lassila, förbi Brahestad, ett dåligt ställe. Jag föreställde kusk. Lilla Fanny war rätt snäll. Andra morgonen kl. 7
 30 fortsatte vi resan i sällskap med Lybeck och Collander som här åter hunnit opp oss.

5 JANUARI MÅNDAG. Så kommo wi, efter att på sista hållet hafwa dragits med en utlefwad rant, kl. $\frac{1}{2}$ 3 e. m. Måndagen den 5 Januarii till min gamla campanjeplats, det wälbekanta *Uleåborg*. Allt war hos Farbror sig likt, om
 35 jag undantager gossarne som nu woro ett hufwud högre och den yngsta nykomlingen den lilla blåögda Jenny som ej liknade någon af de andra små. Hela sällskapet af 5 barn war en riktig plantskola. Sophie war sig

lik, Gustaf war en wildbasare, Oscar ett småförnuftigt pathetiskt profesorsämne och den yngsta war rätt snäll. Farbror war sig ganska lik, och äfwenså både min goda Moster och Fastrarna. Anna Lundquist war quar ännu. – Aftonen tillbringades inne i sluten krets, och det war trefligt nog.

Men hvarhelst jag än må vara – der hon inte är der saknar jag altid något. –

- 6 JANUARI 1835. TISDAG. ANDRA DAGEN WAR TRETTONDAG. Wi såfvo allesammans till kl. 10, hwarefter jag med Collander och Lybeck som gjorde visite hos Farbror, vandrade till kyrkan. På den färden war jag illa ut för blåsten hwilken så när hade farit af med farbrors stora hatt som föll mig ned på öronen. Kyrkan war stor och vördnadsbjudande. Wi kommo medan presten stod på predikstolen och gingo då han sade Amen. – Några visiter emottogos på e. m., och sedan, kl. 7 gick man på *Stor Bal* i Mathlins nya salong. Det tillgick rätt muntert rundtomkring och jag roade mig med att betrakta den skara af damer som erbjödo en frapperande syn af så många söderns flygtiga hwitsippewarelser långt up i höga norden. Wäl intresserades jag på Hindriks vägnar af Liljan nära polen rätt mycket, men äfwen hennes blå ögons milda strålar träffade här en spegel som kastade dem tillbaka, – kalla, som de kommit. Jag dansade en Svensk quadrille med Cousin Sophie. Hem kl. 12.
- D. 7 JANUARI 1835. ONSDAG. Om Onsdagen war jag mäst inne, utom en misslyckad visit. – Flickorna Skogman besökte våra unga damer. Skriflek som war munter.
- 8 JANUARI 1835. THORS DAG. En tråkig sak förestod mig, nemligen en mängd visiter. Några afbördades i dag. Jag war med Farbror till Lagman Heikell, till Commercerådet Franzen och till Doctor Wegelius. – Ödmjuke tjennare. – Lybeck och Collander reste på eftermiddagen; jag såg på deras afresa. Sedermera fick jag tag uti en roman från faster och läste bara. Sophie Mathlin hos flickorna. –
- D. 9 JANUARI 1835. FREDAG. De visiter som dernäst närmast borde komma i fråga woro hos Dyhrns och hos Conrector Gadolin. Hos den sednare slapp jag med ett visitkort; wi hade på dansen talts wid om Helsingforska oroligheterna och han mente att studenterna woro oförsigtiga, men dess utom inga kompetenta domare öfwer Licentiaten Gadolin. – Fruntimmerna äro jemt ute på sina visiter, jag sitter helst inne.
- D. 10 JANUARI 1835. LÖRDAG. Om *Lördag* hade de små inrättat en liten theater och spelte der: de båda Crispingerna. Det gick rätt bra och Fanny var i synnerhet näpen. Jag fick ingen fred innan jag måste låfwa att skrifwa en pjes åt dem.

- D. 11 JANUARI. SÖNDAG. *Söndagsförmiddag* var jag en stund i kyrkan, men kom åter för sent, ty jag sof för länge. Stjerncreuz predikte. På visite till Grönblads på Lanila. »Min unga herre.» Fruarnes särdeles intressanta samtalsämne utgjordes mest af små hundars lefwernesbeskrifningar.
- 5 På visite till Enboms, Bergboms och Fru Fabritius, men ingen war hemma. På lilla theatern speltes: Prins Azor, en strunt pjes.
- D. 12 JANUARI. MÅNDAG. *Måndagen*, roade jag mig med att copiera familjens stora stamträd. På eftermiddagen war Caffé och Soupée hos Franzens. Jag gick dit med farbror klockan 7, och presenterades för Mamsellerna Franzen. Gentil societe. »Tack för visiten.» – Der dansades äfwen, men jag såg blott på. För den som i detta huset är hemmastadd borde det wara rätt trefligt. – Franz Franzén. Bort kl. 12.
- 10 D. 13 JANUARI TISDAG *Tisdagen*, fortfor jag med stamträdet. Om eftermiddagen hade Fastrarna bjudit oss till sig på caffè och wi tillbringade der en treflig afton nog. – Twå herrars tjenare speltes nu af theatertruppen, men gossarne kunde ej sina roller. – Jag har här med Mathildas skuggporträtt. – Det war mitt nöje. –
- 15 D. 14 JANUARI ONSDAG. En slägtinge har blifvit gift sedan jag sist war här, nemligen Marie T., vanligen kallad Toppeliuses Majo; hennes man, en skeppare Lundquist som tycks wara en hygglig karl. Jag gjorde hos dem ett besök. Caffedoria hos Apothekar Skogman. Jag war der bland en stor mängd fruntimmer men med cavaljersfolor var det mera fint. Det tar sig dock. Westerlund och Enbomarne samt Grefwe Cronhjelm.
- 20 *Min 17:de födelsedag, den 14 Januarii 1835*, inträffade under min wistelse i Uleåborg. Det war denna dag som jag här ofvanföre beskref. Dess nöjen woro utan egenteligt värde. – Men Gudwarelof för de år jag öfwerlefwat. – Mitt sjuttonåriga skägg börjar snart bli för näsvist. – Kan tänka! Hwad ska' pojkar löpa med skägg! Nå strunt i det. Jag är nöjd. Nu har jag åter hunnit upp henne. –
- 25 D. 15 JAN. THORS DAG. Wi äro annars temmeligen maktiga här i Uleåborg och stiga vanligen opp såder kl. nära 10 f. m. – Nu skulle engång visiter *emottagas* och de kommo ock. Lilla Theatern spelte för sista gången: Crispingerna, och Fröken och Göken. Efter pjesens slut upläste samtliga acturer och actricer en och hwar små verser. Lilla Fanny sade:
- 30 Blott pappa säger jag är snäll – Och mamma – Allt annat är för mig i quäll – Detsamma. Lill knytet war söt. –
- D. 16 JAN. FREDAG Ännu engång skulle wi deltaga i det briljanta wirrvarr som man kallar sällskapslif och Nöjen. Det war nemligen Tullförvaltar

Elfsberg som denna gång bjöd den hederwärda Uleåborgska nobla allmänheten på en lysande soupée, med the och dans, en tillställning som wäl stack i ögonen bra, men äfwen kostade bra. Nå, sådant ser man wist icke sällan här i werlden. – Wi gingo kl. ½ 8 till Mathlins salong der nu balen skulle för sig gå. Den war såsom redan sagdt är lysande och briljant; societén war talrik och blänkande. Efter theet börjades dansen genast och fortsattes ända tills borden, sent in på natten blefwo framsatta. Den war rolig nog; jag dansade, fyra Swenska Quadriller (hwaribland en med Fru Fabritius) och ett potpourie. Liljan nära polen war »en söt canalje», en anspråkslös hygglig och treflig flicka som wäl kunde fästa en fjäril wid sin blygsamma blomsterkalk. – Som sagdt är, bror Hindrik, det måste wara en fjäril som du och en blomma sådan som wår ros i wintersolen, för att kunna glömma den stackars liljan. – Men snart somnar ditt minne i hennes själ wid ungdomliga zephirers ljufliga vaggsång. Lika mot Lika!

– Landshöfding Lagerborg war en hygglig karl. – Damernas soupée räckte två hela timmar; nog wet man att de skulle klåtta uti sig allt möjligt slisk. Efter den nyssnämnda grymma måltidens slut dansades ännu ytterligare, hwarwid musikanterne som woro fulla som swin knapt kunde skilja quint och bas och alldeles fuskade opp åt wäggarne. Klockan war ungefär 3 om natten då wi kommo hem.

D. 17 JANUARI 1835 LÖRDAG. Om *Lördagen* beslöts resan till Söndagsmiddag, hwarföre åtskilligt ställdes i ordning och afskedsvisiter gjordes, vid hwilka wi, eller jag rättare hade den äran att bocka mig för Mamsellerna Franzén. Rosa F. kommer i Martii till Helsingfors. – Små plantorna woro roliga; jag klipte pappersgubbar åt gossarne så att det alldrig wille taga slut. – Romansen Axel sjöngs. – Wi suto så alla tillsammans, drucko the och talte om hwarjehanda. Jag frågte Farbror om mitt bröst och han sade att genom försigtighet blifwer det wäl småningom bra. Det wore wäl, ty jag har warit smått bekymrad deröfwer. – Moster Marie måtte hafwa warit en söt flicka i sin ungdom! – Farbror warnade mig för warmt blod och verldens förförelser. – »Jag wet wäl sjelf hwad det will säga», sade han. – Och jag hoppas till Gud att icke jag faller i den afgrund dit så mången faller; jag känner att jag, med mina grundsatser, då blefwe rent af olycklig. Nej Gud beware.

D. 18 JANUARI 1835. SÖNDAG. – Om aftonen och emot natten upstod ett faseligt yrwäder och stark nederbörd, så att wi om *Söndagsmorgonen* insågo omöjligheten af att i dag kunna fara, emedan man måste på gatorna wada nästan till knä't i snö, fastän det var plogadt. Jag försum-

made nu åter att gå i kyrkan. Om aftonen war jag med syster Sophie på afskedsvisite hos Faster Dyhr. – Klawerets toner klingade ljufliga. För resten tillbragtes dagen och quällen hemma inom hus.

D. 19 JANUARI 1835 HINDRIKS DAG. MÅNDAG. Måndagen, kunde
 5 wi icke längre uppskjuta vår afresa, för min skull, som nästa Måndag skall befinna mig på vägen mellan Hfors och N.Carleby. Klockan 12 åts middag och kl. $\frac{1}{2}$ 3 reste wi, följda $\frac{1}{2}$ mil från stan af Moster Marie, och Gustaf, Sophie och lilla Fanny. Tusen tack för oss. – Denna resa ångrar jag icke; den har varit bra för mig –

10 Föret war dåligt och drifwigt och wi hade dertill missöde med fimmerstänger, så att det gick dåligt. – Wi sammanträffade under vägen med Skepparen Lundström och en annan herre, med hwilken jag resonerte om Sverige. Han frågade om jag war Svensk. – Kl. 11 kommo wi till Karinkanda gästgifwargård i Siikajoki ett mycket hyggligt ställe.
 15 Sålunda är jag åter på resor; nog får jag flacka på landswägen.

D. 20 JANUARI 1835 TISDAG. Resan fortsattes och gick sedermera icke så illa; Wädret war wäl tämmeligen skarpt och Mamma war bekymrad för mig som satt utanföre och än kuskade och än skötte piskan, – men små smulor ta inte på mig. Wi drucko i Kalajoki the på Antila gästgifwargård och kände en ljuflig ånga af laxlåda. Nattquarter på Roukala i Kalajoki, ett rätt dragligt ställe.

D. 21 JANUARI 1835. ONSDAG. Klockan war ungefär $\frac{1}{2}$ 4 på e. m. då wi Andra dagen reste in till *Lalins i Gamla Carleby* och dröjde der nära 2 timmar. Gamla moster Lithén kom dit och war munter som förr. Flickorna Lalin woro hyggliga. Sedan wi druckit caffe reste wi åter och kommo
 25 kl. nära 12 om midnatt till Kudnis sedan jag under vägen grälat med flere skjutskarlar. Det war rätt roligt att åter wara hem, fastän den glädjen är bra kort. Bref från Blanken med underrättelse om vår älskade Peurons död och eldsvåda i Helsingfors. – Goda Nyheter annars. Fortepiano.
 30 Sophie har fått namn af Caffejungfru.

C. Åter en kort glädjens tid i NyCarleby.

D. 22 JAN. 1835 THORS DAG Ja vist war den kort; men så är det ju alltid, glädjens tider äro alltid för korta om de ock i verkligheten vore alldrig så långa. Men börjar man räkna sina timmar – Aj aj! det är inte godt
 35 märke, ty det förefaller mig som om man ville med egen hand skaka på

lifwets timglas och säga: fall fall, kära sandkorn, så har jag en tråkig stund mindre! Nå kära dagbok, hwad i all werlden skall du nu bulla opp för saker då anrättningen måste börjas med reflexioner öfwer timglas och sandkorn? – »I sanning min vän, swarar min beskedliga dagbok, för att förstå rätternas sanskyldiga delicata smak, måste du ha smakat af dem 5 förut, ty änskönt de synas vara bara husmanskost, ja simpel husmanskost, så ha de ändå någonting, någonting – jag wet icke hwad – men som säkerligen hwarken Mamsell Warg eller Mamsell Nylander kommit underfund med.» Nå nå, icke will jag fördenskull skryta af min konst, ty jag tror att rigtiga gourmander skulle ej bry sig om mer än första biten 10 deraf och dervid ropa åt mig stackare: »hör hon, min söta, inte mera för mig, utan hellre litet sötsaker för att få bort den bizarra smaken!» – »Ödmjuka tjenarinna, kanske litet egennyttia behagas för att afhjelpa det onda?» Sedan jag om morgonen sett mig litet omkring, skyndade jag till staden för att aflasta de varupackor af helsningar som tyngde mig 15 ned. – »Jag skall helse dig från den du gaf kammen åt i Hfors.» – »Hwad i all werlden?» – »Ja, ja, man är ej så okunnig i allt som herrn inbillar sig» – »Skada att jag inte blef förlägen.» – Hos Hindrik gjorde jag redo för hwad jag viste. Kuddnisboarne gjorde mot aftonen samteligen en utflygt till staden, der wi, efter misslyckade besök hos Turdins och Lith- 20 éns sluteligen stadnade hos Calamniuses. Och aftonen war ej otreflig, ty den förljufwades af sång och musik, exequerade af Emelie Backman och Josephina Calamnius. Det är mig, då jag hör sköna stycken sjungas, som wore hela min själ en resonancebotten som darrar wid tonernas stämmor. – En husets vän, en Rysk Leutnant Link satt med oss. Det 25 war – nej tyst dagbok lilla, du får ej wara malitieuse.

D. 23 JANUARI 1835. Denna dag wille jag kransa med cypressens blad och skrifwa derunder:

Är icke Jordens cypress en evighetens lager?

Ja jordens cypress är evighetens lager. Det är nu jemt fyra år sedan jag 30 en natt låg gråtande wid min faders dödsbädd. Jag glömmet vist alldrig huru jag ångestfullt lyssnade till det bristande hjertats matta andetag och darrande af fruktan att höra det sista gömde mitt öra för dödens hwiskning i lifwets sista fläkt, det höga alfwarliga: »War redo och följ mig». Stilla och ljuft war här detta budskap, och frid och hwila war 35 dess löfte åt den dignande, milda rörde förgängelsens vingar vid hans panna och ett ädelt hjerta uphörde i detsamma att klappa. Det är en högtidlig stund, detta ögonblick då stoftets bojor brista, då människans

ande helsar odödlighetens gryning, då jordelifwets snart flydda minuter
 bortbytas mot en evighet. Och ändock måste menniskan bäfwa tillbaka
 för den bleke engelns anlete, men det är ej hennes själ som bäfwar, ty
 icke kan fången frukta för det jern som afskär hans band; det är stoftet
 5 som ryser för sin förvandling. Men då evighetens och hoppets stjärna
 ännu i det slocknade ögat lyser klar i förgängelsens natt, hwi skulle vi då
 klaga att anden bortbytit sin vanskliga klädnad mot en oförgänglig! – Så
 missunnade wi icke vår älskade hans ljufwa hwila efter långa vedermöd-
 or, men för vår egen skull flöto våra tårar. Allt detta förstod jag icke då,
 10 jag war ett barn och kände ej värdet af hwad jag förlorade. Nu står det
 klart i min själ och det är i känslan deraf som jag skrifwit och tänkt:

Jag ofta vid hans minne ser
 En tår i ögat blänka,
 och innerligt jag ofta ber
 15 Gud värdes nåd mig skänka

Att blifwa såsom han, en man
 I med och mot belåten,
 Att lefwa älskad såsom han
 och dö som han begråten.

20 På denna fjerde årsdag af pappas död wille jag gerna besöka hans graf,
 men sköt opp till Sommaren, då jag, om Gud will, återvändt till hem-
 bygden. Hela dagen suto wi hemma på Kudnis, sökande ingen och sökta
 af ingen.

D. 24 JANUARI: LÖRDAG. Du glada dag, du lilla söta skalk, kom nu
 25 och säg någonting roligt, nu sedan din alfwarsamme föregångare så när
 narrat oss att gråta. Nå låt se hwad du har att berätta? »Jo först en vacker
 winterdag, blid och mild och wänlig som wore den syskonabarn med
 Majsolens glättiga söner. Och dertill roade jag mig i dag med blommor,
 hwilket är något rart i Januarii, nemligen Alörs barn som limmades på
 30 papper, herren wet till hwad ändamål (ni skolen weta att det nu är dagen
 sjelf som agerar berättare). Och vips var min förmiddag slut, (hwilket,
 inom parentes sagdt, till en del kom sig deraf att studiosus'sen (för-
 modligen Z.) ej war särdeles mån om att undvika att ej Mamma Sol tog
 honom på säng). – Sedan den enkla middagen med temmelig skäligen

appetit blifwit förtärd, anlidades pianot som jag tror såsom ett medel att smälta maten, så såg det ut, ty vår studiosus gymnasticerade ordentligt öfwer de stackars tangenterna, till dess en thebricka med Moccas ljufligt ångande nektar förskaffade dem hwila och våra öron fred. Nu skulle mumierna af vårens älsklingar åter fram, men då kom åter något som kom vår studiosus att glömma sina blommor och skynda ut som om elden sute i rockskörten. Jag undrade just hwad det kunde wara; Caffebrikan stod framför mig, således kunde det ej nu vara den som gjorde slag i saken. Men denna gången war det något helt annat. – Jag hörde först en röst i farstu'n: »Hwa ni war beskedliga som kom ändå.» – Aha, tänkte jag. Det war flickorna L. som woro så goda och tittade på mina landsbor. Knapt satte de sig innan flera kommo, nemligen Turdins och flickorna Backman. (Att Demoiselle Sahlbom war här och hade kommit påaffe innan wi ätit middag, hade jag så när glömt berätta). – Slutligen infann sig äfwen Moster L. (kors hwad den dagen gör sig familiär!) – Jag roade mig med att betrakta min studiosus och märkte att han såg särdeles blid ut, fastän han stod så der filosofisk såsom hans vana eller ovana är; men i afton ville det icke lyckas att stå alldeles stilla och sedig och beskedlig på ett ställe. Nu proponerade någon af sällskapet sång och musik och efter ett litet krus, såsom stora mästares wana är, satte sig vår hjelte (jag ber ödmjukast!) till pianot. Att han önskade göra sitt bästa torde knapt behöfwa sägas. När nu en hoper saker blifwit exequerade, hwarwid »likasom af en händelse» ihogkoms »Ack blott en blick» – och »Från detta slott skall jag i morgon fara» – så förorsakade théet en paus. Derunder tog jag mig den friheten att anmärka huruledes concertgifwarn war sig temmeligen lik sedan i somras då han vid ett dylikt tillfälle spelte »Må hon, må denna drömda bild», o. s. v. så att instrumentet dånade. Nu war han ej så bullersam, och dessutom war det nu Emelie B–ns ljufliga röst som af honom accompagnertes. – Nu är vidare att förtälja huruledes twenne unga yrhättor bortsnappade hans filosofiska resmössa och stängde sig in i inre rummen. Men nu skulle ni sett honom – borta war filosofien i en blink, så wida det ej kan kallas filosofiskt att, nyfiken som ett fruntimmer, lura wid nyckelhål och titta på fönsterrutor. Ack du kära barnslighet! Och tänk bara, när han slapp sågo wi vår filosofhs beprisade envisa vilja, wara fastsydd i Mössans foder och det med en tråd så klen så klen som wore det just för att trotsa honom. Och han kunde den icke slita. Se der, tänkte jag, det starkaste af alla band, hwilket ehuru till utseendet ofta klent som

denna tråd, bundit så mången hand full af kraft och styrka. – Ljufliga boja! Men tillåt mig säga några ord på mitt eget språk: och när hon stod der så lugn och så trotsig – den söta flickan – då var i sanning min stolta vilja så bunden att jag ej för alt i verlden ville göra något då hon sade nej. – – De barnena, ja de barnena, höll jag på att utropa då jag sedan såg de tre draga fingerkrok, hwilket gick så till att de twenne flickorna skulle försöka muskelstyrkan i vår hjertes arm, hwilken dock bättre bestod profwet än viljan. Men mer än jemt war det just inte ty kraft bodde äfwen i de fina händer som sluppo leken med röda fingrar.» – – –

Så långt berättar dagen sjelf och squallar för hela verlden, likasom inte hela verlden skulle veta att det är den rack'on sjelf som ställt till det der allt. Nu will jag, hjelten och filosofhen så kallad, sjelf fortsätta berättelsen:

Sant war det att de fina händerna woro helt högröda och derfore skulle wi nu draga handsk hwilket så utföll att vi alla tre hwarsengång regerade och tyranniserade. Jag fick engång befallningen: »du skall säga din fästmöns namn.» Jag gjorde så, nemligen så att jag helt förtroligt sade: »din fästmöns namn.» – »Nej inte så, du skall ropa Backa Lina högt» – Jag ropade: »Backalina högt». – »Så du är stygg!» – Hand låg i hand och det roliga war att jag kunde förut säga hwem som skulle bli tyrann. Wåra gäster spisade afton på Kudnis. Rossalie lät mig wid bordet välja damer och jag behöll den sista. Sedan blef det tal om bryderi och Sophie B. sade att »det är ett så säkert tecken att den man bryr, den tycker man om». – »Z. han spelar och hör ej någonting.» – »Han hör mer än wäl.» – »Nå så kunde du hålla med oss heldst.» – Nu återstår ännu något. »Å, sade Mamma, du kan just ta dig en kyss af flickorna allesamman». – Sagdt och gjordt, och så började jag med Sophie B. och slöt med Mathilda L. – »Ser du nu hwad Mamma engång skaffade dig», sade Mamma och wi logo hjerteligen. – Nu foro fruntimmerna och jag sade af hjertans grund: »tack för aftonen». – Ja rolig godnatt, söta flickor! – –

En liten Icke Officiell afdelning: Men ännu sade jag inte godnatt åt alla, – jag följde flickorna Lithen och de voro så goda och bådo mig sitta inne i sufletten, – så åkte vi en stund och jag satt i mörkret tätt bredvid Mathilda. Rossalie L. sade om aftonen: »Ett har jag emot dig, att du är så alfwarsam.» – – »Sant talar du, goda Rossalie, och det har jag förebrått mig sjelf. Men mycket mycket bättre blir det småningom. Icke sant?» – Mathilda hade läst mina dagböcker och svarade ja. – Tack för er godhet söta flickor, jag älskar eder båda. –

»Du är lycklig», sade Rossalie, och hon hade rätt. Gud ware lof för dagar sådana som denna.

- D. 25 JANUARI 1835. SÖNDAG. Äfwen Söndagen, den skälmen war en god dag, troligen den sista på en tid igen. – Jag war i kyrkan och hörde Holm'en predika och anfakta sig. Sedan med broder Hindrik ut att åka ända förbi Djupsten, så att wi sågo en skymt af det kära wälsignade Alörn. Jag wille just bra gerna fara till gamla stugan der och se wålnaden af wår glädje igen, men wi hunno icke. – Hemkommen igen, limmades blommorna fast. Så snart det led mot e. m. gick jag med syster Sophie till staden, utträttade först några ärender hwaribland ett besök hos studiosus broder Schale, och gick sedan i sällskap med vännen och spefågeln Hindrik B. till Lithéns.

»Välkomna, å si Hindrik som gör sig så rar!» – »Ja banna honom nu dugtigt,» sade jag. – »Will inte ni stiga in och helsa på prostinnan?» – »Nej jag tackar.» »Mins ni sådan rolig afton wi hade i höstas här då prostinnan likasom nu var på visit?» – »Hwad ska wi roa oss med?» – »Tag fram de der kortena.» – De togos fram, och man lekte sålunda att först ett wanligt kort wäljdes, och sedan upplästes det motsvarande af swaren. Tre gånger förut hade på mina vägnar klöfwerkung blifwit utdragen och nu drog jag den först ut och sedan ännu en gång. Är det icke förlåtligt att ett hjerta sådant som mitt klappade en smula hårdare wid ord sådana som dessa: »Sköna äro dina planer, yngling, ännu skönare skall din lefnad blifwa. Wälj dig en flicka ej efter andras omdöme utan efter eget tycke; – mörkt är detta kort, mörk bör äfwen den älskade wara?» – Wi skrattade och skämtade helt hjerteligen öfwer dessa och dylika älskeliga spådomar. – Men är det då så alldeles omöjligt att föreställa sig en vink af framtidens genius? Jag åtminstone är icke den som swarar Nej fastän jag visserligen ej bereder mig på så ljusa utsigter som det wälsignade kortet lofwar. Leken war just riktigt rolig i synnerhet som wi fingo mest bara goda kort. – Sedan företogs squallerleken Understol som endast hade det felet att wi woro alltför få. »Någon undrar om du mera tycker om skal än kärna?» (krakmandel åts då som bäst) – Så lektes »göm ringen», der wi gifte bort hwarandra till höger och wenster så att hönsena fick wist ingen stor skada göra i hampan. »Svinen gar i päronlandi.» – Allt godt och wäl. Rosalie frågade, hwarföre jag såg så fundersam ut? Derföre att jag tänker efter huru jag skall få skrifwa till Mathilda. – Ja tänk nu efter sade hon. Och jag fann på råd, läsebibliotheket skall genom Rosali skaffa mig den glädjen. – Tack söta Rosali för

5 din godhet. – Slutligen speltes litet femkort. »Den som hwiskar så ljuger han,» sade de om mig. – Alörbsblommorna emottogos, och min dagbok lemnades tillbaka. »Vet du inte är jag lesen sade hon och såg så god ut. Ach du söta goda flicka hvad du är beskedlig tänkte jag och hade velat
 5 tacka henne så hjerteligen ty jag såg att hon förlåtit mig utaf bara godhet. »skrif dit i kanten». – Pappershjertan. »Godnatt godnatt och tack för oss!» – Ack i morgon så här dags är jag redan långt borta.

D. 26 JANUARI 1835 MÅNDAG Denna dagen war således en sådan som jag förr i werlden brukade kalla olycklig; nu tycker jag det är synd att så
 10 säga och så får den heta Ledsam. Min afresa är bestämdt till i dag utsatt, och gick äfwen för sig. Efter åtskillige rangeringar wandrade jag till staden på afskedsvisiter, nemligen först till Turdins, sedan till Calamniuses och sist till Lithéns. På första stället måste jag lofwa att komma ännu engång, på det andra woro unga damerna icke hemma och på tredje
 15 stället träffade jag alla. Jag satt der en lång eller rättare kort stund, tog sedan afsked och skulle gå. – »Å sitt ännu en liten stund efter klockan inte är 12 ännu» – »Säg du, Z., det är inte swårt att locka den som med will hoppa», sade moster L. och skrattade. – »Sant sade moster», swarade jag och skrattade äfwen. Jag satt, jag stod en stund wid dörren med kapprocken på, och så gick jag. – Inne till Collander uti hans eget nyss
 20 opputsade hus. Han har snyggt och nätt och trefligt inne hos sig. »Du har utsigt rakt in på andra sidan gatan.» – »Ja, sade han. Och för den utsigten skulle du säkert vilja ge mycket.» – Jag log. – Således öfwerallt anspelningar. Jag begriper alldeles inte huru jag i somras kunde säga:
 25 »*c'etoit mieux si vous taiserez*» om något åt hwilket jag nu ler och säger: »*parlez donc, parlez mon cher, c'est moi une jouissance!*» Derefter in till Turdins åter, och tog nu afsked af Hindrik och alla. På hemvägen mötte jag en häst som blifwit skickad efter mig. – »Hvar sade Frun att du skulle söka mig.» »Hos Lithens», swarade drängen och jag log. –
 30 Inne hos Brunströms. Gratuleras till splitterny kapprock och slit med helsa. Jag hade fått klädet till present af min gode Farbror G. uti Uleåborg. – Nu återstår då att förtälja huru jag först spisade middag som war baresta mina favoriträtter, wörtebröd och god mjölk, cortletter och lingongröt med sirap uppå, huru jag sedan tog husfolket ihand och sade farwål och sålunda sjelf oppstoppad i min nya krimskinsmössa steg i min
 35 väl stoppade släda, – – eller nej, det var så rätt, i suffletten, ty mamma följde mig till Juthas. – På resan genom staden såg jag ännu engång broder H. och så äfwen en som satt wid fönstret och nickade så wänligt,

så att jag tyckte att det ändå hade sina ledsamma sidor att så der resa hemifrån, hwilket jag i förbigående sagdt, väl hundra gånger förut tänkt och funnit. Så kommo wi till Juthas gästgifvarg. Der kyste jag min goda Mamma, fick förmaning att wara försigtig på resan, och så bar det i Guds namn vidare. Jag hade egen kusk och en del af vägen egen häst ända till Lappo. – Medan jag nu satt så der i min makliga släda i enslighet, så lät jag allehanda älskeliga tankar i parad defilera förbi för att ej wara utan sällskap; till slut blefvo de allt underligare och oredigare, hwilket kom sig deraf att jag innan jag viste ordet af, nuckade helt godt, och sedan ej vaknade förr än i skymningen vid Karkaus. Der träffade jag Mormor Wacklin och Moster Backman med de sina, Emelie och Lotta, Wilhelm och Alfred. Så satt jag der en liten treflig stund, och for så af igen. – Kl. 2 om natten ankom jag till Lassila, 8 mil från N.Cy, och träffade lyckeligen Min reskamrat Sohlberg. –

2. *Min Femte Färd till Helsingfors. (a)*

- D. 27 JANUARI D. 28 JANUARI D. 29 JANUARI D. 30 JANUARI 1835. FREDAG. Om min ditresa will jag ej wara widlyftig. Den gick makligt och äfven bra utom att wi 6 gånger åkte ikull, och det ibland på släta landsvägen. Andra dagen, d. v. s. Tisdagen, åkte wi 11 mil, och Onsdagen lika många. Thorsdagsmorgon, råkade wi ett sällskap af 4 andra kamrater som hunno opp oss i Kangasala. Thorsdagsförmiddag spisade wi i Tavastehus och drucko öl. Samma afton träffade wi ännu 2 andra Helsingforska studenter, så att wi på nattquarteret, 3 mil från Hfors, voro riktigt hoppackade. Herrarna woro om morgonen särdeles makliga och brydde sig icke om mina anmaningar, så att wi ej förrän kl. 11 på Fredags förmiddagen den 30 Januarii 1835, och således just då posttimmen war förbi, *ankommo till Helsingfors*, hwilket särdeles förtröt mig, ty jag hade gerna welat skrifwa med gående post. Blanken träffade jag genast, och vid helsan. Rosenkampffs mådde allesammans väl och lilla baron tycktes wara en treflig werldsborgare. Jeana, hwilken war sig lik, hade slagit wad med Baron att han skulle få bruna ögon. Moster mådde bra. De hade nu främmande till middagen, hwarföre jag war hem emellan pour m'ajuster. – Presenterad för Senatorn, hofrättsrådet Holmberg. En skål af Bonsdorff. – Träffade en gammal lärare, Magister Nyman. – Sedan sökte jag thejungfrun förgäfwes och war om aftonen hemma.
- D. 31 JANUARI LÖRDAG. För det första gjordes nu en upwaktning hos Rector. Curator träffades ej hemma. Dagen förflöt under det man så der

småningom lagade sig i ordning. Om aftonen besöktes thejungfrun af en gammal kund.

FEBRUARII MÅNAD.

5 1 FEBRUARII SÖNDAG. Den första dagen i denna månad, som war en söndag, befann jag mig således uti Helsingfors, och bivistade gudstjensten. Melart predikade och hans predikan ger jag det vitnesbörd: *den är den bästa jag någonsin hört*, ett religionens kraftiga språk fullt af anda och sanning. Mot aftonen gjorde jag tillsammans med Blanken visit hos Thunebergs, och spelte der pianoforte. Ida Thuneberg war hemkommen och hade vuxit till sig. – Men annat war dock sista Söndagsaftonen.

10 D. 2 FEBRUARII MÅNDAG – d. 2 Febr. skref jag hem till Mamma. – Ma Tante Friherrinnan och Jeana åkte ut till fästningen och underskrefwen fölgde. Jag will ej säga något, men vist war det eld och låga inom mig då jag for förbi Ernswärds graf och de om gammal ära vitnande stolta murarna af Sveas förlorade borg. –

15 Blanken hade om aftonen främmande, väl 11–12 herrar som woro hos oss till kl. 12. De tracterades med thé, toddy, en sup och smörgås med rentunga.

20 D. 3 FEBRUARII TISDAG D. 3 – besökte jag Bonsdorffs collegium och Nationsmöte. På det sistnämnda träffade min gamla broder Logren, hvilken derföre att Mathilda tyckte om honom funnit ett vist välbehag för mina ögon. –

25 D. 4 FEBRUARII ONSDAG D. 4 Tillbringade jag aftonen hos Logren och vårt samtal war ej utan intresse, ty wi talte mycket om NyCarleby, hwarjemte han beskref sina äfwentyr under Sommaren. – Jag skall säga jag är en godtrogen stackare som mycket heldre tror godt än ondt om folk. – Jag wille göra Logren stackare en glädje, och berättade för honom att M. hade sagt: Logren är en af mina favoriter. Han kände sig äfwen smickrad der af i hög grad, som war högst naturligt –

30 D. 5 FEBR. THORS DAG D. 5. Föreföll just ingenting som förtjenar bemärkas. –

35 D. 6 FEBR. FREDAG Jag har läst Fröken Bremers *Nya Teckningar ur hvardagslifwet* och måste bekänna att de äro förträffliga. Maken till fruntimmer att kunna skrifwa har jag alldrig hört. – Det är skada att jag ej har tid att rätt studera den älskwärda Författarinnan.

- D. 7 FEBR. LÖRDAG. – Efter collegiernas slut drack jag en warm kopp the hos gamla jungfrun. Wädret som merändels är högst obeständigt wore i dag passande för en dag i slutet af Martii. – Quentin Durward af Walther Scott –
- D. 8 FEBR. SÖNDAG. Slaskigt och yrwäder faseligt alldeles. – I kyrkan och hörde Pastor Lange predika. – Bjuden på middag till Thunebergs, hwilka woro rätt artiga. Pianoforte och sandperlor. Sedermera kungsspel. Aftonen tillbringades hemma. – Jag är helt glad då jag ser på ett ark papper som ligger framför mig, – Gissa hwarföre! Jo häromdagen försökte jag rita Mathildas porträtt och det blef så likt att jag hade innerlig glädje deraf. – 5
- D. 9 FEBR. MÅNDAG Börjades den goda wanan att stiga litet tidigare opp. – Privat collegium hos Professor Sjöström – Då jag kom hem ifrån honom fann jag till min ej ringa glädje att Cederman och Lewelius emedlertid ankommit och aflämnat åt mig ett bref och ett paquet hemifrån. Gott sey gelobt de må alla bra. – Visite hos Rosenkampffs tillika med Blanken och J. Lewelius. – Fru Borgström gjorde på samma gång der visit, ett hyggligt fruntimmer. – Jeana war munter och rolig. Wi spisade der afton och kommo hem kl. 10. – 15
- D. 10 FEBR. TISDAG. Afhörde Bonsdorff Collegium i Chemiens ABC. Nationsmöte. Der war talrik församling och lifligt. – Om Terminsfesten. – På mötet beslöts att verser skulle afsjungas vid den skål som skall drickas för våra relegerta kamrater. »Men hwem skall skrifwa dem», sade Curatorn Snellman. »Kanske vi gripa i Topelius», sade han och tog mig i axeln, »han skall ju knäppa i tysthet» – Jag blef naturligtvis alldeles faseligt förwånad, men måste lofva ty Blanken squallrade. 20
- D. 11. FEBR. ONSDAG. War föga någon flitig dag. Quentin Durward. – Om aftonen inträdde en gammal bekant till Blank f. d. studenten Silvander, för närwarande skolmästare i Reval, som är hemma från G. Carleby. Han stannade, såsom nykomling i staden, hos oss öfwer natten, roande oss med berättelser och prat till kl. 12 då jag ändteligen lade mig ifrån herr Skolmästarn, som hade sina små skolmästarefolor. Annars har jag ingenting emot karlen. – 25
- D. 12 FEBR. THORS DAG. – War Nationsmöte för att betala Termins- afgifterna. – Derwid war äfwen vår Inspector närwarande, enkannerligen för att ventilerå våra statuters inledning. Ut i densamma stötte han på de orden: »må ingen yppa hwad på våra möten af mera enskildt syftning afhandladt är.» – Han mente: »man vet att regeringen fäster 30

särdeles upmärksamhet wid hwarje spår till enskildta föreningar, och man måste wara försigtig». – Någon af kamraterna yttrade sedan: den försigtigheten är sannerligen så pur att intet annat än bara försigtighet fins quar hos gubben.

5 D. 13 FEBR. FREDAG. Årsdagen af Herr Backmans död. Baron Rosenkampff reste till Åbo. Möte uti Nationsrummen hwarvid Terminsfesten bestämdes till Tisdagen.

D. 14 FEBR. LÖRDAG *Academisk Inscription*. Det war skada att jag kom för sent, och ej fick höra mera än slutet af det kosteliga tal hwarmed Rector Magnificus tracterade oss. – Det war mera hårdsmält mat, heldst han
10 i synnerhet faseligen utmålade våra redliga relegerta kamrater. Sedan gjordes ett misslyckadt försök att stryka öfwer allt detta med harfoten. Och efter det han widt och bredt beprisadt nya talande bevis af regeringens faderliga och nådiga ynnest skulle man ha väntat sig att höra något
15 mera än huruledes Ryska regeringen förärat Academien 25 ex. af en rysk chrestomatie. – Äfven Thesleff höll ett kort tal hwaraf summan war att wi skulle göra oss värdiga regeringens nådebevisningar. Efter att hafwa åhört så upbyggeliga förmaningar, åtskiljdes samlingen. Det uttryck jag dervid observerade i studenternes ansigten, war hos de flesta en försmädlig
20 min sammansatt af hånlöje och förakt, hos några woro skrattnusklerna i fullt bestyr och hos minsta delen uttryckte sig förmaningens intryck i trumpen uppsyn. – Magister Ahlstubbe, Cederman, Lewelius och Staudinger rökte hos oss några pipor. Staudinger skulle stämma Blankens guitarr och fick till sin faseliga förvåning hela dess hufwud i handen, så
25 att vi måste kasta ett kläde öfver den när ägarn kom. – Mina Ephemerer föllo Ahlstubbe i ögonen och han läste dem, hwarvid han behagade yttra det jag borde wisa för Runeberg »Mina Nöjen». – »Nåhå, tänkte jag, så högt bära vist icke mina vingar.» – Promenad. Om aftonen beslöto Blanken och jag ganska oförmodadt att gå på spektakel. Westerlunds trupp spelte: *Evelina eller hon blandar sig i allt*, en Comedie som inte är
30 så dum om den spelas bra. Sedermera gafs ett theaterfyrwerkeri som war bara strunt.

D. 15 FEBR. SÖNDAG. Biwistade gudstjensten men kom för sent och måste stå på gången. Lånte af O. Forsman Stagnelii skrifter. Det gläder
35 mig innerligen att få göra närmare bekantskap med den ädle odödliga skalden. – På aftonquisten suto här hos Blanken wid ett partie trädkarl Thuneberg och hans bror från Lovisa. Upmuntrad af en kopp the hos thejungfrun roade jag mig med »Mina Nöjen.» –

- D. 16 FEBR. MÅNDAG. En icke sysslolös dag. – Sjöströms priwata collegium.
- D. 17 FEBRUARI 1835 TISDAG. Den bestämda dagen för Terminsfesten. – Jag tänkte länge och wäl på de der verserna som till afton skola aflemnas, men jag fick dem ej alldeles så som jag wille ha dem. Enkla och temmeligen simpla blefwo de och jag wäntade ej något bifall för denna förstling som framträdde så offenteligen, men tog dem ändå med till

(B) *Österbottniska Nations Terminsfest 1835 Wär-Termin.*

Klockan ungefär $\frac{1}{2}$ 7 samlades kamraterna. Närwarande woro Rector Pipping, Professorerne J. M. Tengström, Linsen, Ilmoni och Hällström. Derjemte Runeberg, F. Tengström, Mag. Lille, Mag. Backman, Ståhlberg, och ungefär 70 kamrater, anförda af Snellman. Först kringbjöds thé, och derefter upläste Magister Borg en liten afhandling *om kyrkans förhållande till staten*, – framgången ur hans innersta öfwertygelse och ämnad att wäcka det slumrande nitet och uplysa den sanna betydelsen af kyrkans andemening, i synnerhet hos blifwande prester. – Sedan den war slut frambars punsch och genast tystnade stojet, såsom wore enhwar betänkt på att dricka och ej bry sig om annat än glaset. – Strax derpå dracks *Rectors skål*, proponerad af Snellman, och dervid afsjöngs Sjöströms: »om himlens blå af dunkla skyar höljs». Wi hade wäntat att Rector skulle hålla ett litet tal och dervid förklara sig så der smått, men alldrig knös han ordet. Efter denna, sanningen att säga föga uprigtigt menta skål, dracks en annan som war så mycket mer intressant, nemligen *För studentacorpsen i allmänhet*, adresserad till de främmande studenter hwilka, en ifrån hwarje nation, woro här tillstädes, och Stenbäcks brödrasång, »Så länge vårt hjerta är varmt och wår blod» – o. s. v. – Magister Backman tackade på de främmande nationernas wägnar för denna skål: »det är en glädje, sade han, att höra dessa tänkesätt hos en afdelning hwilken ej mindre dess ädla anda och kraft, och den energie den alltid visat, än dess antal berättiga till det första rummet bland det Finska universitetets afdelningar. – Det fans en annan afdelning som gick densamma nära, som åtminstone sträfwade åt samma håll, om den ock ej förmådde utveckla samma kraft och leda till samma följder; – dess kraft splittrad, dess föreningsband brutet; åskstrålen har träffat dess stam och klyft den från kronan till roten, och alldrig alldrig skola delarna blifwa hwad det hela warit. Men hwad jag will önska eder, gode herrar, är alldrig samma öde måtte drabba er och att alldrig en omild hand griper

in i det innersta af edert brödraband.» – Han slöt sitt öppenhjertiga tal. Olika war den verkan det åstadkom. Rectorn och Linsén (hvilken ifrat för nationens delning) togo sina hattar och gingo utan att säga farväl. Några sade sig hafwa förmärkt ett spotskt löje spela på Pippingens läppar. – Men i våra hjertan tände det eld, stoltare gnistrade hwarje öga och klappade hwarje hjerta; ur hopen ropade några röster ett högt: »tack för den önskan», och ett allmänt sorl: »han talte som en karl», »han förtjenar hurras opp» – genomgick kamraternas skaror. – Och i sanning, han förtjente det. Ty ljuft är det för ett öra som länge vant sig att höra sanningen endast hwiskas, att lyssna till ett öppet manligt och kraftigt språk. Ja tack, redlige Backman för den önskan, den var på sin plats! –

– Derpå följde Inspectors skål, hwartill Blanken gjorde harangen, och beklagade dervid att wi så snart skulle mista honom – »Hwad det beträffar, swarade gubben, så tänker jag wara med så länge jag orkar.» – Redan rörde sig massorna lifligare och upmuntrades äfwen af åtskilliga sångstycken. – Så följde en skål för Membra Honoraria. – Efter den kom en skål för Snellman tillika med studentvisan och en skål för f. d. curatorer, äfwensom en d:o för Runeberg hwarvid »swanen» afsjöngs. – Nu, då glädjen och känslornas swell af punschens dunster woro livvade i hög grad, upträdde C. Ehrström med en skål för de relegerta: »hwad jag kan försäkra, sade han, är att endast en warm känsla för sanningen ledt dem.» – – Då afsjöngos mina verser. Säger jag att jag wid detta mitt första inträde i det offentliga war en likgiltig åskådare så ljuger jag som en skälm; jag satt, ungefär som då en författare ser sin första pjes upföras, med hjertat i näfwen och missnöjd med mig sjelf att ej afslagit commission. Dock hörde jag att man war nöjd med verserna, heldst de åsigter deri uttrycktes sades wara rätt upfattade. De vandrade ur hand i hand, bland professorer och magistrar och funno öfwerallt män som woro wana wid witterhet och poesie; och sedan äfwen i Runebergs hand! – För tusan plåtar, det var annat sällskap än NyCarleby publik som helt nyligen sett mina första försök. – Ej under att jag ångrade mig. – – Runeberg förklarade sig nöjd med sista versen och bad mig visa för honom mina försök. – – De sjöngos på melodien af »Källan».

Ej bryts den länk, ej slits det band
 som fast af bröder knöts,
 och alldrig än af slumpens hand
 en sann förening bröts

Den känsla uti vänfast barm
 som föds af brödratro,
 skall städse innerlig och warm
 uti vårt hjerta bo.

Hwad mer om tomma skuggors sky
 sig lägrat mörk kring den!
 Med stunden kommo de och fly
 med stunden bort igen.

De två första äro ganska hwardagliga; uti den tredje är en vink af Runeberg begagnad. – Jag tror att jag inte är fåfäng, och min tanka om dessa rader är ganska ringa, men jag uppehåller mig vid dem emedan de voro de första af mina små försök som fingo en kanske förhastad publicitet, att de ej äro af de mest lyckade af »mina nöjen» kommer sig både deraf att jag vist icke war vuxen att träffa den enkla och dock så djupa tonen af »Källan» och deraf att jag ej tordes lemna fantasien i dem fritt spel.

– Klockan öfver 2 åtskildes samlingen efter många muntra uptåg, som förehades i den cirkelkrets som bildades. Backman blef opphurrad. Intressant war denna afton för den goda sämja och det öppenhjertiga språk som der rådde. Äfven Inspector, Gubben Hällström yttrade: »det måste äga intresse för en man hwilken såsom jag i 43 års tid bivistat universitetet hwarenda termin att se mina fordna kamraters söner, ja till en del sonsöner, så här omkring sig». –

(C) *Hwardagslif.*

D. 18 FEBR. D. 19 FEBR. THORS DAG Onsdagen den 18:de Februarii war en föga arbetsam dag, men deremot Thursdagen den 19:de temmeligen werksam – Ny studentmössa. Wäderleken war åter något kall. En frugtlös promenad till Moster Wikstedt som ej war hemma. – Arbete på Chemiska Laboratorium.

D. 20 FEBR. FREDAG. Om Fredagen skref jag hem till Mamma, till Hindrik och till Syster Sophie. Åt Hindrik skref jag en önskan för hans räkning att ej lida brist på:

godt vin och goda vänner
och derhos en blåögd hjertanskär.

Men intet bref hade jag ännu med denna post ifrån de tröga skribenterne. Bivistade om aftonen Sällskapets pro Fauna sammanträde.

D. 21 FEBR. LÖRDAG. – Lördagen: Springande hos Sahlberg. – Pacius, den nyligen här vid universitetet anställd och från Sverige hitkomne virtuos-
10 en gaf en concert. Den var talrikt besökt och rätt mycket omtyckt, och exequerades uti Solennitets salen. Mamsell Aschan spelte som en liten engel och war äfwen sehr hübsch, det vill säga särdeles nått. Virtuosen spelte med mycken smak och behag, men gick dock inte upp mot Nagel.

D. 22 FEBR. SÖNDAG. Uti Kyrkan. Grahn predikte. – Det war ett faseligt
15 wäder. Undantagande en promenad till thejungfrun satt jag hela aftonen hemma och musicerade såväl i fantasien som på Westlingens pianoforte.

D. 23 FEBR. MÅNDAG. Grekiska och försummadt collegium hos Sjö-
ström, hwilket sednare kom sig deraf att jag af kamrater hindrades att
läsa. Dessa förmiddagsvisiter äro högst opassliga och generande, det
20 måste jag bekänna. Aftonen efter wanligheten hemma med min penna tillbringad. – för Ephem.

D. 24 FEBRUARI TISDAG. Började studera Berzelii kemie. Underrättelse
om att den stackars Boman som för sin obetänksamhet med cholera-
fartyget kom till Sveaborg, derstädes aflidit. – Så fick dock choleran ett
25 olyckligt offer. Det war bra synd och det gjorde mig just ondt om honom. Brefwet som jag i hans hustrus namn skref till gubben, kom oupbrutet tillbaka. – – Intressant Nationsmöte.

Följande natt omkring klockan $\frac{1}{2}$ 2 hörde Blanken vår dörr öpnas.
»Hwem är det?» frågande han, oviss hwad han skulle tänka om ett
30 sådant besök. »Suuri walkia kaupungis', stor eldsvåda i sta'n», sade waktkarlen hwilken postade i generalens farstu och wille warna oss. Wi flögo opp. Himmelen rodnade starkt. Wi skyndade ut, öfwerenskommande att om verklig fara wore förhanden icke åtskiljas. Gatorna woro i liflig rörelse och anblicken af en klar låga mötte oss. Elden war lös
35 uti en färgares werkstad wid skatuddens början. Det blåste wäl starkt, men åt vindsidan låg den stora öppna planen af lustorget som hindrade

- elden att sprida sig. Det war den första eldswåda jag sett på nära håll och den gjorde intryck ehur den ej war hwarken betydlig eller farlig. Lågorna flammade blodröda och i deras sken glänste de käcka karlar hwilka omhwärfdade af rökmoln satte gräns för elementernas raseri, snön yrde, folket skrek, sprutorna smattrade och elden sprakade. Ej en gång färgarens midt emot på samma gård stående hus brann. – 2½ hus brunno. Elden lär kommit lös genom gesällernas oförsigtighet och brandwakt-
 5 en märkte den först. – Efter en timme gingo wi hem. – Jag har iblandt föreställt mig huru jag skulle wid någon eldswåda utföra en ridderlig bragd och mellan lågor och rök störta mig i ett brinnande hus för att
 10 rädda en människowarelse. – Jag ser nu att det skulle inte wara något lekwerk, – men jag tror sannerligen att jag skulle hafwa mod dertill, ty jag har sjelf märkt att, så maklig jag wanligen ser ut att wara, så stegras wid tillfällen af vigt min verksamhet till en alldeles otrolig grad. Ligger jag dertill denna swärmande enthusiasm som stundom griper mig, så tror jag – utan skryt – att jag skulle ha hjertat på rätta stället. –
- D. 25 FEBR. ONSDAG. Flitigt stökande på Laboratorium. På Nationsrummen och bokauktion. Afton med mina papper i sällskap med mina
 drömmar. Det är så min vana.
- D. 26 FEBR. THORS DAG. Efter en wältillbringad dag förflöt aftonen hos
 20 *Moster Wikstedt*. Hon war sig lik. Lilla Hanna hade blifwit porträtterad af Lind och såg så söter ut. Der war en krets af Fruntimmer församlad, hwaribland äfven några unga. Jag kan då inte med det der cavaljerswäsendet, men trumpen var jag ej heller.
- D. 27 FEBRUARI FREDAG Chemisten, Professor Bonsdorff anställde i
 25 dag en slags repetition eller rättare examen med oss som besökt Laboratorium. Det gick försvarligt. Om aftonen war ett slags främmande hos mig. Det bestod nemligen af Cederman, Elfving Staudinger, Silvander och Blanken. Tractamenterna bestodo af ett glas toddy per corpus; sannerligen wore en sådan måttlighet wid slika tillfällen önskwärd. Wi
 30 spelte trädkarl på ingenting, spelade guitarr, sjöngo och lekte slutligen en fråglek med kort, hwilken jag skall någongång practisera i NyCarleby. Ibland anmärkningwärda frågor war: »hwem af oss som skulle få den wackraste hustru?» – och se! de twenne gånger som frågan gjordes utföll swaret till min fördel. – Nå jag måste säga, de der kortena tyckas wara
 35 underskrefven särdeles bewågna, ty detta är ej första gången. Numne mentiantur? aj! om det wore digtens guldockiga mö! – Då blefwe jag ej missbytt. Ty om jordisk lycka förswinner som en dröm – om mig

blefwe sången förunnad, o, klaga då icke du sorgsna själ! – suam cuique fingit fortunam.*

- D. 28 FEBRUARI LÖRDAG Lindfors, en af våra kärnkarlar, satt hos mig på förmiddagen. Han sade sig hafwa updrag att kalla mig till ledamot af Österbottniska nations tidningsredaction. – Inte fattas mig lust, bara inte förmåga fattas. – Quällsward på spisquarter, med ypperlig gröt. Der war en Svensk unger man som talte om sitt fädernesland. – Fantasier. Alltså har Februarius förflutit. Gud ware med oss nu och allt framgent så går allt väl! Amen. –

MARTIUS.

- 1 MARTII. SÖNDAG. FASTLAGSSÖNDAG. War i kyrkan. Slask och fult wäder. I dag war sista picknicken, men jag war ej oppe. Jeana war tillika med Moster Augusta der, men sade sedan att hon inte tyckte om sig. I synnerhet klagade hon öfver brist på wackra ansigten bland fruntimmerna. Det är sant. Långt mer har vår älskeliga Österbotten att upvisa. Jag satt efter wanligheten hemma och saknade vist icke balens bullrande nöjen och werldslifwet. Jag läste Nunnan i Gnadenzell.
- 2 MARTII MÅNDAG. – Förmiddagen war oförsvarligen lat. Jag låg och läste Nunnan i Gnadenzell till slut. Eftermiddagen arbetade jag dock. *Post Scriptum till måndagen d. 2 Mars.* Bref af Mamma. De mådde bra allesamman. Mamma nämner alti Thilda. De roa sig mycket. Ack den som wore der! Det önskar jag ofta. – Dock! jag wille icke klaga.
- 3 MARTII TISDAG. 1835. FET-TISDAG. Godmorgon du gamla trefliga kamrat. Tiderna förändra sig mellan hwarje gång wi träffas. Ej waknar jag nu mer som förr och söker ifrigt opp kälken, ej tumlar jag mer så lustigt omkring i backar och drifwor, – det är längesedan så war. – Nu ser jag framför mig en dag som är sina bröder lik. – Blanken glömde bort fastlagsriset så att jag slapp fri, men Westlingarne fingo smaka det litet. Om middagen åt jag hetwägg hos R–pffs. – Jag glömde ej boken. – Nations wanliga möte blef ej denna gången af.

* (Sednare) Roliga Z., hwartill skall den der wackra episoden tjena? Jag skall säga dig du är en stor narr som både likt och oliket kommer fram med dina reflexioner och profetior. Menar du att en kortlapp skall göra dig till poet? –

- 4 MARTII ONSDAG. – Föga märkwardig. Om aftonen war jag flitig med Grekiska. Staudinger här. Lorenz Mathesius, i dåligt sällskap. Jag måste warna honom.
- D. 5 MARS. THORS DAG. En flitig dag med 9 timmars arbete. Jag har god wilja att arbeta och önskar blott att ha ihärdighet att hålla ut jemt. Med en känsla af tillfredsställelse, lade jag kl. 8 om aftonen boken bort, åt min smörgås och skref. 5
- D. 6 MARS. FREDAG. Äfwen en wäl tillbringad dag. Efter slutadt arbete gick jag till Woldstedt der jag tog inträde uti *Österbottningarnes tidnings-redaction*. Ledamöterna woro samlade och man drack ett glas punsch. Redaction håller hwarje Fredag sitt sammanträde, och touren bestämmes genom lottning. Jag och C. Essen skulle redigera tidningen för den 7 April. Vi promenerade sedan i månskenet. Anekdot om Porthan och om inbillade spöken. 10
- D. 7 MARS LÖRDAG. Arbete på Laboratorium etcet. Extra möte samman-skrifwit för att bestämma angående ett förslag att minska Schweizarnes förtjenst. Kunde, illa nog, ej realiseras emedan opposition blef för stark. (Rosenkampff reste bort) 15
- D. 8 MARS SÖNDAG. Promenad med farbror Elfving. I Kyrkan. Grahn predikte. Äfwen han är ej någon kraftenes förkunnare. Deras antal är ringa. – Jag har glömt omnämna att Blanken i Fredags företog en skuttresa till Lohjo marknad. Han kom i dag hem. Besök hos thejungfrun. – Hemma. Hvad jag längtar efter tillfälle att afsända mitt bref till Mathilda. Det är då faselit att de der böckerna aldrig komma, den som heldst finge skicka en riktigt varm helsning till mitt gullöga min stjerne i Betlehem! – Ej engång det får jag göra, – då jag tänker på henne då sporras jag till flit och till det goda ty jag vill blifva värdig att med rent hjerta och hög själ förtjena att lyfta mitt öga till en sådan flicka. – 20
- D. 9 MARS. MÅNDAG Denna dagen upoffrades mest åt mathematiska spetsfundigheter. Jag hittade nemligen på ett nytt problem. $\square$ om jag skär en sida bc uti en liksidig triangel abc midtitu och på halfwa linien upritar en quadrat, om jag sedan drar dess diameter och vid punkten d. der den råkar ac på bc åter ritar en quadrat, så skall denna quadrats diameter om den utdrages skära den tredje sidan ab midt itu. – Twenne herrar, Woldstedt och Werfving räknade med algebra ut att det skulle leda till orimlighet, hwarföre Westling och jag som wille komma dem på skam funderade på att mathematice bevisa satsen men det lyckades oss ej. – Logren war hos mig. *Bref af Hindrik* som skref att Wille Roos 25 30 35

swedt hans ögonbryn. »Du fjäril, tänkte jag, dina vingar borde swedas.» Annars förargade mig hans bref ty jag tyckte han med alltför plump hand grep in i ömtåliga saker. jag skall lexä opp honom. – Professor Rein läste om Jerusalem's eröfring af korsfararne.

- 5 D. 10 MARTII TISDAG. Professor Bonsdorff wille på sitt chemiska collegium låta quicksilfver frysa, men det lyckades icke fastän han fick nära 40 graders köld. – Intressant nationsmöte. »Det är så roligt», sade vår curator Snellman på hemvägen, »att se ett möte gå så här bra, så att man är just glad och nöjd.» – »Det måtte det wara, genmälte jag, för
- 10 den som så mycket verkat för dessa möten.» –
- D. 11 MARTII ONSDAG Första lection i fäkta nu i Termin. Det war roligt men i början faseligen tröttsamt. – Friherrinnan Rpf's pianoforte war nu fullkomligen stämndt så att det war en glädje att spela.
- 15 D. 12 MARTII THORS DAG. Snöwäder. Wi hafwa roat oss åt en ansökning af NyCarleby stads äldste om reform med stadsläkarne. – Den war oppåt wäggarne och skämde bort en god sak.
- D. 13 MARTII FREDAG. Gement slask på stadens gator. Kl. 5 e. m. gick jag in på härwarande rakstuga och lät klippa mitt hår. Det såg helt löjligt ut, i synnerhet då en annan äfwen lät frisera sig, så att jag bet mig i läppen. –
- 20 Med Blanken *Till Rosenkampffs* på visite. Der satt först en gammal fröken. Kl. ½ 8 – ½ 9 bivistade jag Tidningsredactionens sammanträde och drack ett glas bischoff; wände sedan åter om till R-pffs, hörde musik och spisade afton. Det war muntert och wi skrattade åt NyCarlebyinlagan, hwilken jag tänker beskrifwa i en fabel i Ephemererna.
- 25 D. 14 MARTII 1835. LÖRDAG. MATHILDAS DAG. – I dag är egenteligen den första wårdagen, luften är ren och mild såsom genomströmmades den redan af Maj flägtar. Men på gatorna ser det illa ut, pussar öfwerallt, slask öfwerallt, försigtiga steg öfwerallt, för att ej råka i någon lurande grop. Jag glömde ej mina wanliga arbeten, jag lät dem fortgå som wanligt. Jag drack hos thejungfrun några koppar. Aftonen tillbragte jag hemma med penna i handen och tankar i hjertat, såsom jag ofta sitter för mig sjelf. Gud wälsigne dig du älskade flicka det är den bästa önskan jag har att gifwa på din namnsdag. – Jag har låtit dig läsa i mina tankars bok, – om jag gjort orätt deri vet jag inte. – Jag älskar dig af hela min
- 35 själ du goda Thilda. –
- 15 MARTII SÖNDAG. På morgonquisten kuskade Blanken och jag af till Sveaborg, för att söka opp Titz'en och fråga honom angående Boman, men han war rest till staden. Emedlertid fick man dock hämta litet

frisk luft. Beständigt spöka underbara tankar i mitt hufwud då jag ser Ehrnswärds graf och Sveaborgs murar. *I kyrkan* – Hos Rosenkampffs proberade jag de nya noter jag i går inlöst från en auction. Deribland är Trollflöjten. Jag trodde att jag ej skulle kunna spela en enda rad ur den, och se! jag spelte flere sidor. Det war roligt. Min Tante Friherrinnan war i afton bjuden på stor soupée hos hofrättsrådet Holmberg, och redan i går war det ej litet bestyr med ajusticen. »Kors hwad ni har mycket bestyr, sade jag.» – »Du förwånas, sade Jeana, men du får wäl engång lära dig hwad sådant will säga då du .....» Derpå skyndade hon ut och sade: »jag måste wäl laga mig bort, innan du blir desperat.» – Jag wiste inte hwad jag skulle säga.

- D. 16 MARS MÅNDAG. Jag skref till wännerna derhemma. Denna gången till Mamma och till hennes kärlighet syster Sophie. – Jag talte med Jeana om hwarjehanda saker såsom wi ibland göra. Det är ändå märkwärdigt så lika wi tänka i många saker. Jeana är werkeligen ett Fruntimmer af inre värde med uphöjda grundsatser och tänkande själ. Jag wärderar henne mycket. – Aparte i angående Mathilda L.. – Pianoforte aus der Zauberflöte. Försummat ett privat collegium i dag och warit mindre arbetsam.
- D. 17 MARS. TISDAG. Det gifwes dagar då man är flitig, då man med hjertans lust griper till boken och arbetar så att det må alldrig ta slut, men det gifwes ock dagar då man är sömnig och trög och uträttar ingenting det vill säga med ett ord då man är lat. Det sednare fallet inträffade med denna Tisdagen då jag satt och åt pepparnötter och med särdeles wårdslös min blott då och då tittade i boken. Det förargar mig alltid sedan att weta sig ha uträttat ingenting. – Nationsmötet war dock intressant. Der discuterades en fråga hwilken jag upsatt, nemligen om det ej wore möjligt för oss som nog litet äro hemma i finskan att lära oss den såsom andra språk. Anledningen till frågan war dels den att jag tycker det i allmänhet är illa att wara Finne och ej kunna finska, dels ock derföre att det förtryter mig att jag icke äfwen häruti kan följa pappas wärdiga fotspår.
- D. 18 MARS. ONSDAG. Med Latinskt ämne till Runeberg. Hos honom såg jag ett af Raphaels mästerstycken copieradt af en mästarehand. Det föreställde Guds moder med Jesus och Johannes och war något beundransvärdt äfwen för ett öga som ej förstod att bedömma dess konstvärde. – Flitig på Laboratorium. Bokauktion. Wi låto grädda plättar här hemma och de smakade ypperligt.
- D. 19 MARS. THORS DAG. Thorsdagen företer ingenting märkwärdigt. Wid bordet hos R–pffs räknades ut huru mycket en butelj öl om dagen

skulle årligen kosta. Det war Jeana som åter brydde. – – Fantasier om Hannibal, den tappra chartaginensern.

D. 20 MARS. FREDAG. Fredagen war en så alldaglig dag att derom återstår ingenting annat att nämna än att jag om aftonen bivistade Tidnings Redactions sammanträde.

D. 21 MARS LÖRDAG. Lifwet här börjar bli så idem per idem, ständigt ett och detsamma att jag rätt nu ledsnar. – Men våren våren står snart för dörren och då blir det wäl bättre. Och då sommaren kommer! Aj om det skulle bli en sådan sommar som den sista oförgätliga. Jeana och jag tala ibland om Alörn. – Det är projecterat att wi skulle en tid dröja på Sonnes, i sommar; – det projectet önskar jag åt fanders. Få se hur det går med Stockholmsresan. – Jag wille ha den oppskjuten till sommaren derpå. Då ha äfwen Lithéns tänkt fara åt Sverige, – ack hur roligt hur roligt skulle det inte bli. –

D. 22 MARS. SÖNDAG. Jag biwistade gudstjensten i sällskap med Staudinger och Ingman. Grahn predikte, men utan kraft och känsla likasom arbetade han bara för den kära brödfödan. – Janne Lewelius spisade hos R-pffs. Aftonen war jag åter mest hemma, utom på sångmöte.

En liten predikan.

Och herren Gud sade warde ljus, och det wardt ljus. – Se min själ war mörk och wiste icke af herren och herrens Guds ande bodde icke deruti. Då kom Guds ord och sade till min själ: »warde ljus», – och se den wardt ljus. – Jag war ett barn, jag handlade som ett barn och tänkte som ett barn. Men jag handlade icke rent som ett barn och mina tankar woro icke heller rena för Gudi. Ty min själ wägte mellan ondt och godt, mellan mörker och ljus. Då hörde min själ herrens Guds röst som kallade mig till sin sanning och den följde och wardt öfverskyggad af hans herrlighets ljus. – Och med innerlig kärlek och känsla nedföll min själ för hans ansigte och lofwade Gud därför att han så stor nåd mig bewist hade. –

För ett år sedan då jag ännu ej kände ljusets wälsignelse och hade glömt min Gud och ej på långa tider besökt hans tempel, då kom jag dit en gång, mera af en händelse (eller nej! det war Guds finger) än af inre drift. Der mötte mig Guds ord, der fångslades mitt öra af psalmer-
nas harmonie som låfsjongo Gud och den goda anden som slumrade i mitt bröst waknade upp och hwiskade till mig: si Guds namn är ett ljufligt namn och hans ord äro Nåd och sanning. – Och min själ greps i

sitt innersta af de sällan hörda och dock så wälbekanta ljuden från dess hemland i himmelens höjd, – jag kände för första gången att den helige ande nedsteg i mitt hjerta. Detta skedde samma dag och samma stund som Mathilda första gången gick till nattwarden i Stockholm.

Sedan låg jag på knä wid Jesu bord, – och si då gick solen opp, den sol som belyser tiden och ewigheten. Mätte den alltid lysa min själs stigar, alltid, alltid, härnere och deroppe!!

- D. 23 MARS. MÅNDAG. Dagen uptogs af Professor Sjöströms priwata collegium till största delen. Ny Carlebywännerna äro ena lata skribenter; äfwen i dag hade jag ej bref. 10
- D. 24 MARS. TISDAG. Wackert mildt wäder, men något wått. Wanliga arbeten. Nationsmötet war efter wanligheten intressant; der uptogs en fråga angående den ondes existense hwilken somliga wille förneka. Der slogs man med lärda wapen.
- D. 25 MARS. ONSDAG. 1835 MARIÆ BEBÅDELSE DAG. Jag besökte Guds hus. Lange predikte. Det är icke nog med att denne man har en ynkelig både författare och utförsgåfwa, han har dessutom på prediktstolen en så försmädelig min att det riktigt stöter. Hos Rosenkampffs dit äfwen Blanken war bjuden hade wi ganska intressanta foundationer. Wi talte om NyCarleby, om Alörn och om huru Blanken der grälade med flickorna, Rosalie i synnerhet. – Biskop Wallin. – Om aftonen bivistade jag en *Assemblée* på societeten för stadens pauvres honteux, bättre fattiga. Samlingen war talrik och lysande! Der war efter berättelse mer än 600 personer. Mitt öga flög nyfiket genom de skönas rader och mönstrade de granna fasonerna så godt jag kunde, men ganska få wackra träffade jag ibland dem. Åtminstone har hwarje liten bal i Österbotten jemförelsewis mer än dubbelt så många att upvisa. Och så woro några af de få wackra (Mamsell Runeberg d. y. och f. d. Mamsell Bygden) hemma från vårt kära Österbotten. Den skönaste bland öfwer 250 gentila damer war en 12 års unge, den wackra Mamsell Holm. Jag tyckte hon onekeligen war bland de wackrare man kan se. – Uttrycksfulla ansigten saknades likwäl icke; jag såg ett som föreföll mig likna en vacker melancholisk nunnas ifrån riddartiden. – Af den ryktbara Mamsell Lundahl såg jag här en skymt. – Så obserwerade jag det wackra könet under det att herrarnas otaliga hop som en myrstack hwimlade på golfwet. Jag dansade en Svensk quadrille med Mamsell Granholm som är hos Fru Wikstedt. 15
20
25
30
35

– A la glace. – Sista potpouriet war enormt långt, och wid bortgåendet fick man slåss om sin kapprock. Hem kl. 1 om natten. En danssalong är ändå en underlig werld. Jag föreställer mig till exempel att jag wore döf och såge allt detta wirr-warr. Det wore en frappant anblick att se ett
 5 sådant hwimmel och ej höra ett ljud. Eller att wara blind och höra allt detta nois och wäsen men ej se någonting. Jag inbillar mig dett skulle wara som då man blundar i en bullrande quarn. –

D. 26 MARS THORSDAG Efter lilla uppehållet i går fortsattes mina studier ifrigt – Wårwäder infinner sig med kalla frostnätter och blida solskens-
 10 dagar.

D. 27 MARS. FREDAG. Nu har jag skrifwit ett förmaningsbref till Hindrik och trätt dugtigt på honom för hans fjärlsnatur och för en utlåtelse i förra brefwet. Äfwen skref jag nu på samma gång till Albert, deri inne-
 15 lyckande ett bref från Jeana till Mathilda. – Jag har glömt omnämna att icke längesedan fågnades jag af ett muntert bref af vännen August Essen som allt är samma trefliga karl ännu. Han pjunkar med sitt högförnäma herrskap. – Mamma mente att jag bort komma dit till grefwe Armfelt! – strunt skulle jag ha dugat till det. Men bror August förstår sig bättre på folk. – Tidnings Redaction sammanträdde hos Sohlberg. Der dracks
 20 bischoff och resonnerades. Nästa Fredag är min tur.

D. 28 MARS. LÖRDAG. God framgång i Grekiskan. Det börjar taga sig med det språket; jag vill komma ihog det i sommar. – På stora universitets
 bibliotheket der jag såg en torrleder fason.

D. 29 MARS. SÖNDAG. I kyrkan. Hos Rosenkampffs såsom wanligt. Baron war nyligen hemkommen. Söndagsaftnarna äro ständigt desamma. En
 25 utflygt till thejungfrun och sedan hemma med pennan i hand. – Blanken war och hörde på Ryska Nationalsångare som woro särdeles usla. – »Själ hwi dröjer du» etcet. I dag skref jag riddaren på gångare god.

D. 30 MARS MÅNDAG. Bref af Hindrik, skrifwet såsom wanligt i utdragen handelsstyl men intressant nog. – Jag lånte 30 Rd. af baron, knäfweln så
 30 det går penningar här i H:fors. Blanken säger jag är snål och Mamma har wäl någongång ment att jag ser för lite på styfwern; jag tror att jag är eller gör ingendera. Sista hösttermin kostade 158 Rd. Rgds, några större extra utgifter oberäknade. –

D. 31 MARS TISDAG. Latin, Grekiska och Chemie. Intressant Nationsmöte. Der lästes opp en afhandling, sådan som en tryckpress sällan har att
 35 upwisa, ett skönt stycke författadt af Carl Ehrström. Det war ett *Sändebref till Finlands Mödrar*, fullt af sanning och herrliga ideer. Författaren säger

sig ej ämna låta vidare trycka det, hwilket wore skada, ty som jag sade det är något bra skönt. – Så rann då åter en månad bort; nå farwål me dej, min gode wän. Du har ej warit alldeles lat.

Ajö kära månad, spring söta du spring,
och helsa kamraterna
alla krabaterna,
April kör dig ut, – det gör ingenting
Det är så tidens wana
att ständigt samma bana
den cirkelrunda springa kring.
Kom igen, käre wän,
och låt oss dig helsa rätt mången gång än!

5

10

A P R I L

Wälkommen, vårens spannriddare, du ridderlige Aprill på dina slaskiga wingar till oss igen. I härligaste öfwerflöd utgjuta högar och pussar din wälsignelse öfwer gator och gränder och den förlägne wandraren helsar med ett »det här är gement» dig wälkommen. Äfwen jag helsar dig, men wänligare. Wäl är det tråkigt i smuts och slask, men hwarföre se blott ned? Opp i himmelens blå klingar lärkornas sång underbar och ljuflig att höra, och vårens andar fläkta kring den friska kind. Hurra, vännerna små, wåren är här, wåren är här!!

15

20

- D. 1 APRILL 1835 ONSDAG. Denna gången war Första Aprill temmeligen fattig på roligheter. Blott wår granne Westling narrade en kamrat att putsa sig på det aldri raraste i frack och med solblanka stöflor och infinna sig hos honom, nemligen för att besöka en slägtinge och gynare. – Flitig dag. Jag skref en artickel för Tisdagsbladet, som alldrig borde kommit dit.
- D. 2 APRILL THORS DAG. Jag förbigår mest en dag som war sina kamrater lik. Professor Bonsdorff tracterade oss med kemiska roligheter.
- D. 3 APRILL FREDAG. *Redactionen för Österbottningarnes Tidningsblad.* Efter mycket fjäsk och skrifkludder och nois å min sida för något som inte lönte mödan sammanträdde ändteligen redactionen så der kl. 6 om afton, men föga manstark. Annars war aftonen treflig; wi smuttade thé punsch och bischoff, men det bästa roliga war lustiga eller intressanta

25

30

saker som wi, som Dansken säger, snackede om. – Calle Essen skulle wara min medredacteur men hade ej skrifwit något. Jag måste derföre läsa opp hwad jag hade. Olyckan wille att jag just skulle wälja det sämsta
 5 att komma fram bland en sådan publik som 100:de Musernas söner. – Wist war jag en narr. Men se så barnslig är man! – Klockan 11 skildes kamraterna åt.

D. 4 APRILL LÖRDAG. Min Tante Friherrinnan hade ondt i hufwudet. Hwad den lilla pockuss är för en snäller unge! han ligger och sparkar och skrattar så roligt och skriker af glädje. Det är en riktigt owanlig pojke; ochså är han husets klenod och baron kan ej se sig mätt på honom, hans söta engelgosse. Häromdagen war der en spåkäring, hemma från Pedersöre som war nog dum och spådde den lilla skulle dö; moster började bitterligen gråta. Samma käring spådde mycket roligt åt Jeana och naturligtwis bland annat ett snart kommande friareanbud hwaråt hon hade mycket roligt. – Ja, hwad vidare? – Blanken och jag woro denna afton hos Rosenkampffs och funderade med Jeana, ty moster war mest inne. Likwäl fingo wi sedan höra en wacker masurka. Efter en rolig afton, och med quällsward i kräfwan bockade wi oss kl. 10.

D. 5 APRILL SÖNDAG. I wanliga stadskyrkan. Pastor Lange med sin äckliga phariseiska min framqued sin upwärmda wattiga själaföda. Mamsell Stier war i kyrkan och jag tror att hennes swarta ögons blixtar wärmdde mången långt mer än prestens ord. – »Men, lärer någon fråga mig fattige under-skrefwen, huru gick det med min herre sjelf?» – Potz hinkende gans, swarar jag, medgifwes att det behöfs bombfasta murar kring 17 årig barm för att stoppa mot sådant artillerie, men skada! garnison är manstark nog att förswara sina swaga murar. – Tyst din narr! – Söndagsafton war jag hemma, notabene sedan jag besökt jungfru thé. Till Rosenkampffs kom i middags så gladeliga Inspektör Kantlin och berättade att hans gumma war kommen till staden. Gubben war mycket förnöjd; åt mig förde han ett bref från min goda Mamma.

D. 6 APRILL. MÅNDAG I dag hade jag intet bref på posten, men i Fredags hade jag några rader af bror Albert Dyhr. Han skrifwer ingenting af vigt. Men han skrifwer att han har ledsamt och tråkigt, kära Albert tänkte jag du vet ej huru gerna jag wille byta nöjen med dig bara jag finge som du se henne hvar dag och bo och lefwa med henne som du får, – var inte afundsjuk Albert du har roligare än jag. – I dag är grant wäder och temmeligen wårligt. Redaction. Afhörde Philosophie.

D. 7 APRILL TISDAG. Tisdagsaftonen war *nationsmöte* och då lästes mina uppsatser, hwilket förargade mig. Annars war mötet föga intressant.

Författareskap är en kinkig sak; det samlar lik ett solglas al den missbelåtenhet som hos en och hwar af publikum förspörjes i en brännpunkt, skribentens eget medwetande. Wäl sade mig ingen öppet något om all den omogenhet och klenhet som tydligen røjde sig i mina uppsatser, (så ärligt vänskapligt språk föres ej nuförtiden) men det sade mig mitt eget omdöme, och jag ångrade att jag framträdte så halft. Dock, tänkte jag, är det godt för något, det skall lära mig konsten att flyga lagom högt.

D. 8 APRILL ONSDAG. *En förargelse kommer sällan ensam*. I dag hände mig ett bra förargeligt spratt. Hör bara sådana historier: kl. 9 på morgonen hörde wi huru en bonde faseligt wäsnades och beklagade sig. En pojke gaf sig ut för en af wår generals betjenter och gick med bondens ägg och dessutom 10 plåtar penningar hit in. Men denna gården har två utgångar och pojken for af genom den andra sin kos. Jag talte sedan om historien hos Rosenkamppfs; de skrattade och berättade maken: kl. 12 hade en pojke kommit dit med en stackars bonde hwilken han utgaf för sin far och farit af med penningarne för den syndarens smör. – Kl. 6 om aftonen kommer en pojke till mig och wille sälja ylle. Jag wille inte ha och han gick. Jag hörde honom tala med någon i farstun och så fara af ut på gården. Jag drog misstanke och sprang ut och såg hur den canaljen öppnade porten och sprang bort med ett bylte under armen. War jag icke en stackare som ej war nog beslutsam att gripa rackarn wid porten? Jag såg åt hwem det war som han talt med, och se! det war en fattig gumma af hwilken pojken narrat ylle och strumpor. Så ond på mig sjelf lärer jag ej på länge warit. Jag war i häftig rörelse, jag hade ej ro att sitta inne, min oro dref mig kring på gatorna utan att wiste hwart, jag bespejade hwarje pojkansigte för att se om jag ej skulle deri känna igen min gynnare, men förgäfwes. Sluteligen vek jag in till thejungfrun och der började theangan att lugna stormen inom mig. Långe lärer jag minnas den förargelsen; måtte den bota mig för obeslutsamhet.

D. 9 APRILL THORS DAG. Sjöströms collegium i Grekiskan blef försummadt för Reins collegium i historien hwilket är på samma timme. Jag älskar historien mycket, dock medger jag att den för närvarande borde stå efter för grekiskan. Professor Rein säges fordra mycket historie innan han ger Laudatur; *men jag vill ha laudatur der*.

D. 10 APRILL. FREDAG. I dag fick jag bref af Mamma hwilket hade legat en vecka på posten. Äfven syster Sophie slog sig ändteligen löst och

förerade bror Z. några ord. Jäntan hade fyllt femton år. De flickorna de raka opp, så det är nästan för fort. Ska då vi lemna efter? – Jag mins då Mathilda skref åt mig att hon fyllt femton år, – hvarföre fyllde jag inte då tjugo? – –

5 Om aftonen voro Blanken och jag tillika med Jeana på visit *hos moster Wikstedt*. Der war trefligt och lilla Hanna war roligere. – Ond på Blanken.

Hwad annat än står quar, då manlighet från mannen röfvas
Sin skönsta prydnad mister han, sitt värde han beröfwas.

10 D. 11 APRILL. LÖRDAG. Arbetade jag på Laboratorium och fåktade för Otta så att det kändes i lederna. Det af Pacius inrättade harmoniska sällskapet, bestående af Academiska sångare och 19 af stadens gentilaste damer, repeterade i dag i Solennitetssalen på Academien. Jag lyssnade och det war något gentilt att höra. – Sångarena tycka mycket om Pacius. Farbror Elfwing hwilken war med som bassångare war inte litet smickrad af sitt granna sällskap och sade sen, det var inte utan att han ej såg förmycket på en af damerna.

15 D. 12 APRILL SÖNDAG. Jag war i kyrkan, stod på gången, ty jag kom försent, och sjöng af hjertans grund. Det war i dag Julius och broder Julle Cederman inwiterade mig till sig, hwilken kallelse jag kl. 6 e. m. hörsammade. Der war mycket trefligt. Wi woro en 8 gubbar hos honom
20 Församlade, hwaribland Farbror Elving, Staudinger och Janne Lewelius, äfwensom den i afton särdeles roliga Thodén. Slutligen äfwen Lorenzo Mathesius. –

25 Wården i Cedermans logis, en torrer gubbe med öknamnet Torkel Trä***** generade oss en stund. – Farbrors misstag. Snart gick den gamle husrådarn bort och då blef det ett vivat. Wi drucko thé, med och utan vin och derpå ett glas toddy. Först drogs en trädkarl, men snart framtogos Camphio kort och spelte en skillings Cucu, hwilket för mig vid slutliquiden så ändades att jag wann 5 f Rigsgäldsmynt. Dessemellan
30 sjöngs alltid några stumpar, Thodén sjöng Prim, Farbror Basso och underskrifwen Tenore secundo. Ett wackert drag af bror Julle war att han midt under munterheten steg opp och bad oss dricka med sig hans hemmawarande mors skål. Wi instämde glada deruti och jag är öfwerlygad om att hennes son gör henne glädje på gamla dar. Efter mycket nois wandrade hela sällskapet dädan kl. ½ 1 om natten. – Det war särdeles
35 skönt månsken och wi promenerade och sjöngo kring gatorna.

- D. 13 APRILL MULI MÅNDAG. Nu ha wi fått påsklof, och i dag är *Muli Måndagen*, god wänner. Den gjorde också skäl för sitt namn. Ej mycket är annars om den att förtälja. Jo, knäfweln ändå, nu mins jag: Först skref jag till syster och Mamma och frågade rigtig hur det går med Sonnesplanerna. Sedan uttog jag från posten bref 1:mo af *bror Hindrik* och 2:do af *bror Albert*. D. Bägge brefven woro just owanligt intressanta. Hindrik skref om sina fjärlflygter och att han åter slagit sig ned på »rätter ros», mig och den andra redacturen (?) till spe och förtret (???). Albert war så treflig att han till och med poetiserade smått öfwer wären. 5
- D. 14 APRILL TRANO-TISDAG. TRANOTISDAG, hej hej då ä påska nu, gubbar. Logren war här och berättade att han inte kommer till Ny Carleby i sommar, och således slå mina wackra planer för Ephemererna, hwad på honom beror felt. – Skadan är väl ej obotlig. 10
- Det war Nationsmöte men det war tråkigt. Då swalan will för högt prisa henne skatorna, men lärkan tänker: du flyger ej med mina vingar. Då en sångerska drillar och skriker högre än wackert är och hennes röst förmår, ropar Galleriet bravo, men Logerna tiga och parterren hwisslar. Om galleriet sedan ropar ut sångerskan så skall hon på den öfriga delen af publiken märka att det ej är rådligt att visa sig. – – 15
- Brodren Lindfors hos mig. Jag talte om att jag höll Dagbok och han tyckte det war trefligt. Lindfors är en karl i min smak. – – 20
- Reflexioner.* Att själen kan wara oberoende af sin kroppsliga omklädnad synes af de passioner som mäktigt storma äfwen i en barm hwars lifssaft är förtärd. – Jag talar ej om mig sjelf, ty jag har ej erfarit det sednare. – Kroppen är själens werktug, men själen kan äfwen wara kroppens, nemligen i en punkt der begge sammansmälta, i *ädlare* sinlig kärlek, det vill säga sådan de gamle upfattade den, lifwet i sin ädlaste högsta yttring, en öfwerflödande lifwets fullhet. Utan fantasie wore äfwen denna kärlek ej till och just deruti att den lefwer i fantasien skiljer den sig från det lägre begäret. De Quo jam sat sit dictum. – Att det gifwes en inom menniskan werkande mörksens magt hwilken kan fångsla den starka wiljan och leda henne, twärtemot bättre medwetande, will jag icke bestrida. Men äfwen till det goda se wi oss ibland så oförklarligen, så mäktigt dragna. Männe icke sagan om en god och en ond engel hos menniskan är något mer än ett blott foster af fantasien? 25
- D. 15 APRILL. ASK ONSDAG. *Ask Onsdag.* Ett ljufligit wårwäder. Lingua Latina lär äfwen studenter att grina, notabene af förargelse då glosorna i ett Latinskt ämne börja tryta. – 30 35

Nationsvisit. Plebejer på Senatstorget, det will säga gatsopare. Calle Junelius är kommen till staden, säkert till vår goda jungfru Christin's synnerliga glädje.

D. 16 APRILL. SKÄR-THORSDAG. *Skär Thorsdag*. Är du här åter, du gamla trollkärings fysionomie? Nå välkommen ändå, kära du, du låter åtminstone inbillningen göra en utflygt i den här alldagliga, särdeles opoetiska werlden och det tycker jag om. – Redan i dag köpte wi billetter till det stora Oratorium som i morgon spelas. Biwistade sällskapetets pro Fauna et Flora Fennica sammanträde. Sedermera till Rosenkampffs der Moster hade litet ondt i hufwudet och baron war borta. Wi funderade der widt och bredt om hwarjehanda som man wanligen säger gå öfwer sitt förstånd. Till afton spisades bland annat gröt och af den åt jag så wäldiga portioner att jag måste låta alla poetiska fantasier fara hwilka jag hade i sinnet att nu om skärthorsdagsnatten producera. – Kl. ½ 11 gingo wi från Rosenkampffs. Det war blinda natten utanföre och kolandesta mörkret. – Hejsan gummorna små, quastarna i ordning, nu gäller det att rida i kapp öfwer berg och dal på midnattstormens vingar. Huj! åt blåkulla, åt blåkulla bär det, huj! gummor, det bär åt fanders! Hwarför skall du grina så du swarta troll; du blir inte älskwärdare för det, men grina får du nog då fan bultar dig med bessmannet i knoppen. Hopp, hexa, du gjorde ditt sista skutt i denna jemmerdalen då du skulle skutta öfwer kyrktaket. – Skynden då, fan väntar, den sotiga besten, ni får stryk annars. – Opp och neder, opp och neder, och ingenstans weder!

DEN 17 APRIL. LÅNG-FREDAG. 1835. Nu en annan wisa: *och se! ett lam det der såradt war!* – *Lång Fredagen* ingick skär och klar och vacker såsom werlden då lammets blod twagit dess synder bort. – – Jag war i kyrkan och hörde Pastor Chrons som predikade alltför dåligt. Hwad i herrans namn, tänkte jag, du förtorkade hjerta, kan ej ens en dag sådan som denne inspirera din andagt? – – Jag läste Wallins Religionstal och sedermera i bibeln; den är ändå ett non plus ultra bland alla skrifter. – – Då det led mot aftonen, kl. ½ 7 wandrade jag full af wäntan opp på den stora concert som i societetshuset gafs, nemligen *Spohrs Oratorium »Die letzten dinge»*, utfördt af 19 fruntimmer och 18 sångare, jemte full orchester, under Pacii ledning. Om jag wille beskrifwa denna concert så skulle jag komma till korta. Om jag sade att jag aldrig förr hört något så skönt så wore det för litet sagdt ty jag har ju hört så litet. Men om jag säger att den war wärdig dagen på hwilken den gafs så säger jag tillräckligt. Aldrig skall jag glömma det intryck den gjorde på mig likasom säkert

på alla. Det war en englachor: När stämmorna ropade betet an! betet an! då tyckte man sig höra tusende sinom tusende englaröster tillbedja herren Gud och när choren sedan piano instämde i en låfsång: »Heilig, Hejlig, Hejlig ist Gott der Herr!» – O, då strömmade en namnlös känsla genom hjertats djup, det war som om himmelens härskaror lofwade Gud, som en sakta låfsång från de saligas läppar. – Altstämmorna togo sig förträffligt bra ut. – Äfwen war det ett nöje att se damernas sköna krans. Bland dem utmärkte sig fru Schultén, en skön stolt quinna, som sjöng sin altstämma som en engel. – Med ett ord det war en oförgätelig afton. –

DEN 18 APRILL PÅSK LÖRDAG. – I år klädde sig påsk Lördagen i solskenskappa och war wacker och glad som en ung flicka wid sin morgontoi-lett. Wären, wären war här. »Håhå, sade gamle bussen Storm då hans liktå blef botad, werlden är ändå, märker jag, inte så dum». – Blanken och jag gjorde en promenad på den sköna förmiddagen, och besågo de sköna damerna som i mängd rörde sig derute. För detta Mamsell Aschan spatserade så munter med sitt frågetecken (hennes man, Knorring, öknämnes så). – Aftonen tillbringade jag hos R-pffs. Wi gjorde en promenad kl. 8. – Påskägget och Myllymaths. Baron fick af sin lilla pilt ett påskägg, på hwilket stod: »första arrendet från en liten Sonnes-torpare». Klockan 11 om påsknatten gick jag från R. – men inte hem, nej bevars, utan till bror Julle Cederman der jag satt till kl. 12, ty wi hade i sinnet att slippa in i Ryska kyrkan i natt. Litet före 12 wandrade wi ut, Staudinger, Ingman, Cederman och jag, och gingo till Ryska kyrkan. Der war en otalig oregerlig hop pöbel sammanskockad. Rector magnificus, Pipping, den strunten, stod der och lurade på studenterna. – Då klockan slog 12 kunde jag dock inte underlåta att tänka att i detta ögonblick werldens frälsare upstod. Men ingen själ i den galna hopen tänkte derpå. Men just då klämtade det i tornet och så börjades ringa. Snart derefter uttågade allt kyrkfolket, med presterna i spetsen och ljus i händerna och sökte frälsarn. De wandrade snart in igen. Många studenter hade dessförinnan trängt sig in i kyrkan, men ännu flere hade blifwit afwiste. Då nu processionen åter wandrade in med sina ljus slank Blanken och jag med och jag kan således skryta af att ha warit i Ryska kyrkan om påsknatten. Annars woro ceremonierna då jag war derinne, wid pass kl. $\frac{1}{2}$ 3 om natten, just ej andra än deras vanliga hospodi pomiloi, deras korstecken och rökelse. Kyrkan war skinande ljus och full med folk. Ej länge trufdes wi i hettan och trängseln utan gingo hem. – Bland skarorna af den lägsta pöbel bemärkte jag en flicka af wid pass tretton år. Ett mera uttrycksfullt

ansigte ser man sällan. Höljd i trasor och slarfwor hade hon ett ansigte som war så intagande, så skönt af betryck och lidande stempladt att det af hjertat gjorde mig ondt om den arma warelsen. Huru många, tänkte jag, blifwa ej obemärkta eller förderfwas på samhällets lägsta trappsteg
 5 hwilka måhända blifwit jordiska englar om ödet ställt dem på lifwets höjder! Huru underligt är icke ödet! Huru outransakeliga Guds wägar! –

DEN 19 APRILL. PÅSKADAG. 1835. Uppstånden, upstånden är wår herre Christ! Jag är upståndelsen och lifwet, säger Jesus; den som tror på mig han skall lefwa om han än död wore! – På påskdagen war jag i kyrkan. –
 10 Hos Rosenkampffs woro gubben Kantlin med fru till middag. – På ett hastigt besök till Logren. Lindfors och Holsti suto hos mig en stund; wi gingo sedan ut att promenera och weko in till thejungfrun. Sedan till bror Julle Cederman, der wi suto en timme. – Slutligen directe åter hem. –

D. 20 APRILL ANNANDAG PÅSKA. 1835. På *Annan dag Påska* som war en wacker dag spisade wi Memma till frukost och gjorde oss muntra. –
 15 Derpå i Casernkyrkan. Om aftonen war Blanken på picknick och roade sig, men jag satt hemma och hade låtit koka thé åt mig på mina rum.

DEN 21 APRILL TREDJE DAG PÅSK 1835. Allt fortfor studenternas påsklof, och, för att säga sanningen blef det nog litet uträttadt wid denna tiden.
 20 Äfwen Måndagsafton satt jag hemma. Misslyckadt Nationsmöte.

D. 22 APRILL. ONSDAG FJERDE DAG PÅSK om man så will ha et. Ännu i dag räcker påsklofwet. Capten Bäck med Ellida wäntas hit, äfwensom morbror Gustaf Turdin. Tänk om jag i sommar far hem med Ellida. Wackert wäder. Blanken och jag samlade insekter. Wi träffade några
 25 skyttar som för ro skull skjöto ihjäl en stackars siska. Det är dock ett grymt nöje att rycka de arma kräken från wåren och det sköna lifwet. Men hwad bryr sig menniskan, det rofdjuret, om sådant! The hemma i sällskap med Blanken.

DEN 23 APRILL. THORS DAG. Nu först började wi åter läsa. Jag har ofta så
 30 god wilje. – Ibland är jag rätt twehågse hur det skall gå, och åter ibland fast öfwerlygad att man kan hwad man alfwarligt will. Wackert wäder. Mina wanliga wårgäster fräkmarne, wisa sig. Nog kunde de styggorna wara sin kos, men inte är jag den som sörjer öfwer tåcke ting. – Hos R.pffs på thé. Det är då faseligt så Rosalies böcker dröja, jag skrifwer småningom på brefvet till Mathilda och det är så roligt, bara jag finge
 35 det dit. –

D. 24 APRILL. FREDAG. I dag en wecka till första Maj. Kors hwad den tiden går. Intet bref. Endast Blanken hade bref af Berger, tillika med

- contanter. E. m. En kort stund hos Appelberg på redactions möte, der jag spelte schack och gjordes matt. Desförinnan spatserte jag med Westling i det granna wädret till thejungfrun. Mycket gentilt folk war ute.
- D. 25 APRILL LÖRDAG. Afhörde Professor Sjöströms disputation. Hans öfwersättningar af Homeri Odyssea äro temmeligen korkade och kunna 5
wäl betraktas såsom en parodie öfver Svenska språket. Sahlbergs priwata collegium om aftonen. Brodren Sjöberg beledsagade mig derifrån på en promenad och sedan hem, der wi drucko ett glas thé. Hans samtal war intressant nog. Han älskar likasom jag historien.
- DEN 26 APRILL. BÖN SÖNDAG. Med Blanken i kyrkan. Inspiration och 10
andans utgjutelse på papperet. Om aftonen war concert, nemligen Oratorium som gafs för andra gången. Jag war åter der och skulle gå än en gång om jag finge. Ack det war så skönt, så himmelskt skönt! – Sångerskorna sjöngo ännu bättre än förut. – Ja det war något som war obeskrifligt skönt! Inkomsten för aftonen som wäl gick till öfwer 1400 15
Rubel tillföll Pacius.
- D. 27 APRILL MÅNDAG. Wären gör stora steg framåt det är alldeles torrt på gatorna. Baron Rosenkampff gjorde nu åter en embetsresa till Lovisa. Han måste nu flacka beständigt. Westerlund spelte för sista gången i dag. Janne L. har börjat bli oordentlig igen. Jag drack thé hemma och kom 20
sedan med Blanken i en lärd disput.
- D. 28 APRILL TISDAG. Arbetsam dag. På Bonsdorffs collegium sågo wi platinan smälta wid 21,000 graders hetta; förut hade wi sett quicksilfret frysa wid 40 graders köld. –
Misslyckadt nationsmöte, d. v. s. dit kom mycket litet folk. Prof. B. 25
Frosterus grälade på herrar Theologiae studiosi, hwilket de wäl behöfde.
- D. 29 APRILL ONSDAG. I dag låddes wara Prassnik, nemligen Thronfölgjarens födelsedag. Derföre war Academien sluten och om aftonen illumination. Moster och Jeana besågo Museum på Academien i sällskap 30
med Blanken och mig. Besåg illumination. Studenterna woro galna nu som wanligt. – Ni dårar! Med Sven Westling talte jag sedan om högre ämnen. –
- D. 30 APRILL. THORS DAG. Afhörde en Stipendiatexamen. Mig föreföll det som alldeles inga Cardinalfrågor dervid kommo i fråga. Professor Hartman hwilken examinerade i historien, gjorde sjelf en bock deri. – Till 35
Rosenkampffs inträdde strax på e. m. Capten Bäck hwilken med Ellida hitkommit. Jungfru Christine Damlin som nu fick sin andra tillbedjare hit war i stor förlägenhet och wille ej gå in till honom.

Jag slutar nu detta häfte af min dagbok innehållande 4 månader af underskrifwens, Pegasenhjelms, slyngelårstid. Det kan icke nekas att Pegasenhjelm på några ställen talat som en grubbelsjuk pedant och på andra åter som en 10 års pojke, – men, allt har sina fel, så har ock
 5 P. det stora felet att wara ibland så der hwad man kallar tillgjord, och i allmänhet hwad händelsernas upfattande, äfwensom stilen angår faseligt ojemn och varierande. Dock hoppas han kunna trösta sin läsare (om det händelsewis engång blefwe någon annan än han sjelf) med att allt mer skaka af sig pedanteriets skoldam och en oupöfwad stils otillbörliga
 10 fjetterformer. Nå, Gusigne dej, käraste min läsare eller läsarinna och må alltid wäl. Kom ihog att lifwet är lustigt då man är ung!

(Promemoria: Lack)

ἄλλ' οὐκ ἔστι βία ἐν φρέσι
 οὔδε τις ἀλκή.

DAGBOK

ÅR 1835.

Häftet 2.

NyCarleby & Kudnis
Zachris Topelius

M A J I M Å N A D.

Wår Terminen 1835, Maji månad befann mig jag, underskrefwen, en liber studiosus, i Helsingfors, i denna Fosterlandets stora plantskola, och till hwad ändamål behöfwer jag ej säga; hoppas förthy att det utan vidare förklaring begrips. Inquarterad war jag hos hans Excellens General Lieutnant Pettersen, Nb:ne hwarken som adjutant eller dentschik utan såsom en åtminstone wederlike till nyssnämnde wår Excellens såwida en student är öfwer all rang i Finland. – Min bolagskamrat kallade sig Jacobus Fredericus Blank, med tillnamnet: monsieur Comme ça; Widare bestod wår tienstgörande stat af en Madam som hette Lindström eller något dylikt och hennes dito dotter, begge pratsamma och näbbiga i åminnelse. Huruledes föröfrigt wår lilla republicanska stat war inrättad det lærer wäl snart och nogsamt skönjas af alla de lappris-annotationer och skräp som consumera det dyra papperet.

1. FÖRSTA MAJ 1835 SÅLEDES. Längesedan hade wintern sagt sitt föga sörjda farwål, den fröjdfulla wåren hade leende fast på slaskiga wingar flugit upp till wår wintriga Nord och torkat rimmet ur dess panna och drifwan ur dess skägg. Maj stod för dörren, den sköna Maji med alla sina lärkors sång och sina sippors krans, och Gud skall wetat, jag tycker alltid han är wacker som en dag och så wälkommen som hade han warit tio år borta. Och den grönlockiga Hertha, fastän hon ännu föga grönt wiste, war nu så wacker, då hon waknade opp ur wintersönnen, som en ung flicka som drömt om sin älskling och waknar med röda kinder.

Ej länge wäntade Maj utanför wår dörr, snart slapp han genom dörrar och fönster in och med fulla drag insöpo wi hans balsamångor.

Det första jag nu företog mig, och det första som genom denna dagbok skall bewaras i odödligt minne war att jag egnade morgonquisten till ett bref åt wännen August von Essen, hwilket war en kär sysselsättning. Derefter ut med Blank, ty att allt som lif och anda har skall ut om första Maji, det begrips, hwadsen då de som ha både lif och anda i så fullt mått som twenne unga raska karlar. Efter många wandringar och mönstringar af de ungdomar och gentiliesser som woro i rörelse, weko wi in till en Schweizare, drucko mjöd, dagen till ära och oss till merg i benen, och wandrade sedermera på en visite a la Francaise till min nobla tante friherrinnan Augusta Rosenkampff och la Mademoiselle tres-honnette, Jeana Backman. Härefter följde åtskilliga besök hos kamrater och lustiga bröder. Slutligen ändades förmiddagen genom en solovisite

hos nyssnämnda friherrliga herrskap, hvkn Nbne. skedde å appetitens wägnar.

Wid besagde appetitswisite hände mig den angenäma surprisen att jag der träffade morbror Gustaf Wilhelm Turdin hwilken från det kära NyCarleby till Hfors anländt och medförde bref helsningar, nyheter m. m. så det war just en fröjd. – Obs. om han skarfwade nyheterna till i wexten, må man slikt icke förtycka. Med honom gjorde jag och Blanken en utfart till skeppet Ellida, i går hit ankommit, hwarwid dess dåwar. capten, Bäckén, impromptu afsattes och genast fick efterträdare i Aspegren. Så säkert står en man fast som är beroende af en annans wink. –

Eftermiddag och afton tillbragte jag hos brodren och kolsuparen Justus Staudinger. Der war trefligt nog, endast alltförlitet grönt fingo wi se. Tractamenter woro: the, punsch, pipor, etcet. allt på wanlig ungarlsfot. – Derstädes underrättades bror Cederman om att Thure Lewelius war från Ellida i land. »Älskade broder!» ropade han glad och sprang till hans möte. Punschen löste bussarnes tunghäfte så att då Thure Lew. kom dit war der ett öronförderfwande skrål. – Kl. 11 wandrade wi ut, besågo folkhwimlet och ett uselt fyrwerkerie, båda sakerna föga intressanta. Der wi fattade postu bland folkhopen war en liten flickunge som war inbegripen i en mycket näbbig conwersation med Otto Simelius. – Studenterna woro, skam till sägandes, efter wanligheten ena stora nöt. – Kl. 1 om natten kom J. S:gr in till mig, han lånte min kapprock ty luften war skarp.

2. = Eftersom denna dag är en af de wanliga föga minneswärda, så will jag på förhand bestämma att jag alldeles icke på dem tänker wara widlyftig i min relation. Se här en sådan hwardagslifsdag: kl. 7 oppstod och stack med tofflor och nattrock näsan utom dörrn för att inandas den sköna wårluften. Kl. 8, in hos Westlingarne. Kl. 9 frukost, och derpå smått arbete. Sedan ut i staden. kl. $\frac{1}{2}$ 2 till Rosenkampffs, drack caffè der och återwände kl. 3. Derefter på bokauction, sedan dels med kamrater, dels efter wanligheten hemma om aftonen. Detta war ingen riktig arbetsdag. Då läser jag åtminstone från 9 till 1 f. m. och från 3 till 7 om aftonen. –
3. = SÖNDAG. I dag war den första gång jag på denna sista resa försummat kyrkan. Wi foro nemligen ut till Ellida, Ros.pfs, Blanken och jag. Dagen war wacker och warm. Skeppet Ellida war det wackraste af alla i hamnen liggande fartyg. Wi tracterades derstädes rätt frikostigt hwilket skeppets förråder wäl fingo widkännas. – S. d. om e. m. spelte några kamrater Cucu hos mig. Det war wårt sedwanliga cotterie, 2 Staudingrar, Ingman,

- Thodén, Farbror Elfwing, och Julle Cederman. – Grosshandlaren m. m. GWT:n gjorde oss en kort wisit. – 2 Tyrolare gåfwo i afton concert, den morbror bewistade. –
4. = E. m. hos Rosenkampffs på wisit. Baron sjelf kom hem från sin resa. Gustaf Åkerblom, styrman war der och manövrerade sin gamla courtoisie hos Jungfru Cristin. Så wäldig sjöman han är, så har han på detta farliga farwatten ej förmått styra in i sina förhoppningars hamn. Obs. Med karlar som han är det föga synd. 5
5. = TISDAG. War temmeligen arbetsam. på professor Bonsdorffs collegium upsteg en luftballon, hwarefter knalluft antändes. – Omöte, d. w. s. misslyckadt nationsmöte. 10
6. = Då hade underskrefwen som man plär säga många jern i elden. – Brodren Blank *Disputerte pro gradu* för Sahlberg, och det gick passablement. Passerade stor middag för Morbror G. hos R-pffs. Der framwisades en stor tafla med speldosa bakom ramen hwilken sades spela 30 stycken. Sedan kommo wi underfund med att den spelte 4. – Jeana blef fjäsad af herrarna och Collegierådet Witte underhöll sig länge med henne. – Om aftonen biwistade wi en Musikalisk soirée anordnad af Pacius, och rätt förträfflig. Fruntimmerna sjöngo granna stycken, och våra sångare hedrade sig just i Webers och Körners: Lützows wilde jagd. 15 20
7. = THORS DAG. Om aftonen war något främmande hos Blanken; jag gick ut, bestyrde åtskilliga af Hindriks commissioner och gick derefter till Cederman. med honom gjorde jag ännu en promenad och funderade om hwarjehanda.
- 8:DE = FREDAG. Om aftonen afreste morbror Gustaf Turdin, medförande bref och frönotor. Läsebibliotheket hade tywärr ännu ej hitkommit, så att jag ej hade det nöjet att försända dem till Rosalie Lithen. Och hvad harm sedan att ej kunna afsända det kära bref till henne som redan var halfskrifvit. – Ytterligare till Cederman. 25
9. = LÖRDAG. En dag efter wanligheten. På Chemiska Laboratorium war jag flitig. Prof. Sahlberg examinerade insekter. The drack jag på min kammare med ypperliga färska kringlor. 30
10. = SÖNDAG. Dagen war ruskig och ful. Jag afhörde Melart, en den yppersta predikant, och befann mig derpå mest zu hause. Wälförståendes undant. en promenad till thejungfrun. Wid denna tid har jag beslutit sjöledes resa hem på Ellida. Jag kommer då tidigt hem, om det, som Åkerblom påstår, skall gå på en 5 dar. Men brefvet till henne det lemnar nu och det var synd. 35

11. = MÅNDAG. Med god arbetslust gick det i dag bra. Jag skall säga, lust fattas mig egentligen alldrig, men – jag önskade min wilja wore så stark som den är god. – Wädret war wackert och gardesmusiquen spelade i grannskapet så ljufligen.
- 5 12. = TISDAG. Bra arbetadt. Lycklig i latin. Uppehåll genom en pianouction dit baron R. anmodade mig medfölja. Wi gingo arm i arm, som hans wana är. Hwar är esprit de gentil homme, hos den mannen? Icke i högfärd åtminstone. –
- 10 13 = ONSDAG. Åter många jern i elden, ty Terminen lider till slut och mycket är att bestyra. Bland annat fäktade jag på f. m. contre mot Lector Otta sjelf och hade nära slagit floretten ur hand på honom, hwarföre han till hämd werkeligen slog min florett till marken. På e. m. gjorde wi en liten excursion med Sahlberg att taga insekter, hwkn war rätt rolig. Melolontha hippocastani, sällsynt wid denna tid på året. – Kort visite hos Runeberg.
- 15 14 = THORS DAG. – Wanlig nog. – Myllymaths hos Rosenkampffs. Om aftonen åto Staudinger och jag knäckor på Laboratorium. Frågades hwad det war för ett chemiskt præparat? med Staudinger ut på Falckens Villa, ett föga wäl beryktadt men mycket besökt wärdshus utanför staden.
- 20 Gunås å vist, hwad det lifwet der föres ändå är för ett föraktligt föga afundswärdt lif! – Isak Swahn. – Promenad till Cederman. –
- 25 15 = FREDAG. SOPHIÆ DAG. War ruskig och otreflig till wäderleken. – Åter Fäktat contre. »Hwad ska wi nu roa oss med på Sophiæ dagen, sade ma Tante Friherrinnan? Jag tror wi dricker ett glas körsbärswin.» – Så gjordes ock. – Om aftonen skulle Bl. och jag göra wisite hos Ros.pffs, men hindrades af Sällskapetets pro Fauna sammanträde, hwket warade till 8. – War hos Logren. Han funderar äfwen att komma på Ellida, men hans funderingar slå sig ej alltid till pennings.
- 30 16 = LÖRDAG. Underrättad att Ellida far i nästa wecka. Laboratorium och bokauktion. Det är en underlig fröjd att ropa in gamla slagdängor. Men böckerna gå billigt. Jag fick till ex. ett zoologiskt Lexicon som kostat 11 Rd. 16 f B:co för 75 kopek. – Munken hos R-pffs. –
- 35 17 = SÖNDAG. Wädret war kallt ruskigt och tråkigt. Öhman predikte. – S. D. E. m. kamrater hos mig; åter wårt wanliga 8 manna cotterie jemte några flere. Cucu. – Med Carl von Essen på Ellida. Nbne en kort visit. Herr Johan Lewelius en stor slarf etcet. etcet. etcet. uprigtigt sagdt. – Kamraterna bland hwilka några woro sångare, upstämde hos mig några stycken, så att det war muntert nog. – Tractamenterna bestodo i thé och

- pipor. Ej war det ett sådant sällskap om hwket Franzen säger: »från moln af rök, der ruset bor, fly alla gracer unnan.»
- 18 = MÅNDAG. Idel rusk, fult kallt och gement wäder. I sådana omständigheter hände oss det sprattat att vårt hushåll war utan wed, ty då weden för en par weckor sen blef slut, trodde wi oss ej behöfwa mer, och så bar det sig ock en tid. Men nu bar det sig ej längre, wi måste köpa, sedan wi fått det nöjet att en tid frysa dugtigt. – Om aftonen biwistade wi *Musikalisk soiree*, besökt af mycket gentilt och förnämt folk. Bland wackra flickor får jag nämna Mamsell Mathilda Runeberg, fröknarna Hartman m. fl. – Damerna af hufwudstadens nobla werld, äro som jag förut haft äran tycka, föga anmärkningsvärda till utseende och skönhet. Just derföre trängas och så småherrarna kring de få wackra som flugor kring en sockerbit. –
- 19 = TISDAG. Afhörde för sista gången den trefliga Professor Reins collegium i historien. S. D. Erhöll tillsägelse att fartyget i morgon skulle afsegla, hwarföre mycket bestyr ej kunde undvikas. Cederman hade i dag tagit Rysk examen, och Logren Juris d:o, bägge bra. Derföre war nu vårt cotterie hos bror Julle C. och drucko the. Rätt som det war, så fick jag bror Julle öfwertalt att komma med på Ellida, wi sökte opp Aspegren, och så war det afgjordt. – Det war roligt. Ännu samma afton sprang Cederm. i egenskap af björn hos några kamrater. – Logren kommer ej.
- 20 = ONSDAG. På morgonquisten kl. 8–10 gjorde jag jemte bror Julle 8 wisiter, hos Rector och hela smältan af etcetera, af hwilka somliga kostade mig en blåsedel. Sista wisiten war hos R.pffs. – Men se winden war oss emot, och det blef i dag ingen resa af. Ett sådant uppehåll är alltid det tråkigaste jag wet. Men här hjälpte intet prut. Jag slog dank hela dagen. –
- 21 = THORS DAG. Äfwenledes motwind, så att nu började det bli alltför ledsamt. Staudinger gick i dag igenom Exercitie skrifning. För danskull bjöd han oss på ett litet calas. – Det war åter det wanliga cotteriet, och några andra, så wi woro wäl en 10–12 muntra passagerare. Kalaset börjades med quällsward, bestående af stekt strömming och gröt, och derefter framsattes en bål punsch som war helt treflig att påse, midt på bordet. Omkring denna wisdomens brunn satte wi oss alla i ring, glasen fylldes, wården gjorde en harang och strax woro de tomma. Sedan framtogs ytterligare Cucu kort med grinande blarer, och så började wi 1 f:s kille. Spelet fortgick med omwexlande lycka länge, glasen rördes, wården manade på de trögare, och så räckte hela calaset till kl. 3 om natten och

hade räckt längre om oss icke händt den fatala malheurn att punschen blef slut, hwilken wi dock sjelfwa rädde före. »Bibamus, bibamus, dum pede certo sumus!» – Sådana calas äro någonting ganska wanligt och hade fördenskull ej behöft beskrifwas om detta icke hwad mig beträffar
 5 förtjent ett kors i wäggen. Och med allt detta, så på min heder, någon enda af oss gick på osäker fot, ty det är wanligt att man gör mycket wäsende fastän det ej är en bit alfware deri, d. v. s. man gör sig till och låss wara en stor blusare ty man skall ju tjuta med ulfwarne. Jag talar ej blott om mig; det är i allmänhet på modet.

10 22. FREDAG. Jag sof ej längre än till kl. 7, då bror Julle half ängslig kom och sade mig att Ellida redan seglade. – »Potz hinkende gans!» tänkte jag och for opp. Det war wisseligen sant men skeppet hade blott seglat ut på reddan. Nu gick jag på sista wisiten till Rpffs, bröt der ett bref af Mamma och så for jag med bror Julle C., efter ett likgiltigt afsked af den
 15 föga saknade hufwudstaden, till sjös med en lejd båt. – »Se så, tänkte jag, i Guds namn ut på det wåta!» och så bar det af. – Snart hunno wi Fregattskeppet Ellida och emottogos wäl.

22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30 OCH 31 MAJ. SAMT 1, 2, 3, 4, 5, 6,
 7, 8, JUNII. 1835 Här är en lucka af 17 dagar i min dagbok, utgörande
 20 tiden från vårt afseglande från Hfors till vårt inlöpande i NyCarleby hamn. – Denna tid beskrifwes i ett litet häfte hwilket löst här medföljer.
 ----- 22 Maj–9 Junii 1835 -----

Sjö-Resa från Helsingfors till Ny-Carleby.
Zachris Topelius

25 Efter att oacktdadt alla inwändningar och skrämnskott från kamraters sida fattat det beslut att företaga en liten Romantisk sjöresa, efter att hafwa undangjort mångfaldiga bestyr och klarerat mina futickor begaf jag mig
 Fredagen den 22 Maj 1835, klockan ½ 10 på morgonquisten om bord på
 skeppet Ellida, liggande en half mil ute på reddan. Skeppet Commenderades af Capiten Aspegren, Styrman war Gustaf Åkerblom, Constapel
 30 Thure Lewelius, Jungman Gustaf Bäck och inalles 14 mans besättning. Passagerare woro Franz Julius Cederman, Johan Petter Lewelius och underskrefwen, äfwensom 3 andra karlar, summa ombord 20 personer,
 allt masculini generis. På Tullkammaren hade Cederman och jag måst,
 35 för försummadt införande på skeppets pass, bland snokar och dylikt

folk nog mycket krånglat men nu war äfwen detta klarerat och wi redo och klara. Men himmelens windar sade stopp och sålunda blef ej den dagen någon resa af. Efter en intagen bastant middag, bestående af koft strömming och skeppsgröt, speltes ett partie Cucu, hwar på följde ett besök af Blanken, Staudinger med flere kamrater. Klockan 10 bäddades åt Cederman och mig i en f. d. brödlåre på sidan af kajutan; Janne L. låg i Constapels koj.

Wi sofwo rätt godt. Kl. 8 om morgonen *Lördagen d. 23 Maj*, purrades wi opp med en kopp caffè och funno denna smaka rätt bra. Men äfwen nu sade himlens windar sitt föregliga veto och ej heller hela denna dagen blef någon resa af. Emedlertid åto wi bastant och mojade oss. »Ät ni, sade capten, kanske räcker inte aptiten så långt.» Han hade rätt. Mot middagen gjorde wi en tour till Sveaborg och wandrade der allestädes omkring. Der wandrade burlackerne öfwerallt omkring.

Hwi strider du för landet,
du Nordens yngling?
Han sålde fädrens grafwar
för lumpna guld!

Tegner.

Sedan wi således länge med beundran och harm wandrat genom och omkring detta Nordens Gibraltar, ströko wi in till en Schweizare och drucko ett glas öl, sedermera i en Rysk handelsboda der vi förderfwade wår mage med pepparnötter och strunt. Eftermiddagen läste wi.

Det war *Söndagen den 24 Majus 1835* klockan 6 på morgonquisten då wi hörde ett mycket bullersamt wäsande öfwer oss och deraf slöto att något utomordentligt war å färde. Då wi kommo på däck war der redan lots, ankaret hissades och snart gungade wi ut genom Gustafswårds sund förde af en gynnande Ostsydost, och anropade af den Ryska wagten. Snart woro wi ut på wida hafwet och ej länge derefter förswann landet ur sigte. Men winden wände sig snart mera på Westkant och wi måste kryssa hela den öfriga dagen. På e. m. seglade wi helt nära först med en Fransman, sedan med en Amerikanare, hwilken sednare hissade flagg, förmodeligen troende oss wara landsmän. – Först då wi gingo till segels förde wi mycket bud, men snart förwissade oss en liten hwimmelkantighet om att bror Ulrik inte war att narras med. Om aftonen måste Crmn och jag flere gånger till relingen och lade oss sedan ganz erschöpft.

Janne L. war wäl ej stort bättre till men han sade sig föra god min i magert spel för hwilket wi sedan brydde honom. –

Likwist sofwo wi godt nog och gingo *Måndagen d. 25* vårt öde muntert nog till mötes. Men fläsket och gröten och ärterna wille ändock ej smaka rätt wäl och till afton åt hwarken Julle eller jag något. Wi hade åter motwind, Westsydwest, och om aftonen rätt starka körare så att fartyget låg mycket öfwer och Julle och jag efter en liten lur mädde som hundar. Midt i denna wefwan körde oss en Tysk förbi med god fart och talte Engelska med capten. Efter en så orolig quäll sofwo wi ändock godt till kl. 7 *Tisdagsmorgonen* då man purrade oss opp att se Hangö båk, hwilket wi dock försummade. Jag glömde nämna att wi i går rätt tydeligt sågo staden Rewal ej allenast dess 4 torn utan äfwen sjelfwa staden. – Nordlig vind. Selnare på dagen hade wi så der temmeligen fruntimmers wäder, så att wi woro vid meget godt courage, drucko en kopp thé och brygde en kopp Conjacs Toddy, med hwilka requisita Ced–n och jag visligen försest oss. Nu bivistade jag folkets aftonbön hwilken war mycket hygglig och andächtig. Åkerblom läste flere böner.

ONSDAG DEN 27 MAJ. Skarpare vind, nästan full Ostlig. det strök nu af i Söderarmen. Wi sågo tre båkar på engång,; Lågskärs- på Åland, Söderarms- på en lång rad höga klippor, och Alholmabåken i Stockholms skärgård. Det kära Stockholm, och Sverige! kors att jag skall wara det så nära och ändå inte få fara dit. Om wi med denna fart (8 knop) skulle segla mot Stockholm wore wi der inom 12 timmar. Men stopp för det, gunås! Just som jag hade slika tankar i sinnet och hade gått ned i kajutan hörde jag mycket wäsende och spring ofwanföre. Jag skyndade opp. Då ropade Janne L: »nu skall du weta döden är för dörrn!» och war helt förskräckt. Inte war det just så farligt, men vinden blåste från Ostnordost hård så att fartyget låg öfwer och däcket war som en wägg; dertill woro wi i Ålands haf på ett mycket trångt och farligt ställe. Sjömännerna hojtade i masttopparna som uglor i granskatan och hafwet sjöng omkring fören med barsk röst ungefär så här: »klllatsch kllfrrräisch, hur lustigt att doppa er ner!» – Utom ett »lille rus» Nö. af bror Ulrik hade wi ingen annan olägenhet af wädret, men kapten sade sedan, hade det blåst O.S.O. istället för O.N.O. och inte stillnat till natten, så hade han inte wetat hur det gått.

Thorsdagen blåste det inte så hårdt, men rakibus motwind, det vill säga N.N.O. så att det war synd och skam. Därföre föreslog Capten att wi skulle gå in till Öregrund, men på det vilkor att wi skulle repartiserar

lotspenningarna, hwilket wi ock alla voro med om undant. C:n, hwarföre det inte kunde bli af. Obs. Hade Ced.:n som anade ett mindre lönande intresse af denna plan, varit med deri, så skulle följdén varit den glädjen, att knappt några timmar få trampa en snart sagt obebodd trakt af det Svenska landet; ty följande morgon blåste vinden god. Deraf fick jag ordstäfwet: »C:n är skulden till allt!» – Ännu mindre antogs ett pynteligt litet raillant förslag att gå in till Alholmarna och sedan till Stockholm. Dervid pickade hjertat litet i mig. S. D. passerades Signildsskär, en kal klipprad, och Svenska landet sågs hela tiden under det wi kryssade af och till. Om aftonen brygde vi oss ett så kalladt »lille rus», men nu af annat slag, d. v. s. en kopp punsch præparerad af egna varor och med egna konstefarna händer. Derimellan bivistade samteliga passagerarne aftonbönen.

FREDAGEN, 29 MAJ. War en dag sådan som wi önskade oss hafwa alla våra resdagar. För det första och förnämsta war vinden ypperlig, neml. full förlig, d. v. s. Sydlig. För det andra war wädret wackert, klart och varmt, och för det tredje samtelige skeppsinwånare wid det mest briljanta humeur i werlden. Intet under att passagerarne masade sig i solskenet med särdeles wälbehag och hela dagen sågo särdeles nytra ut. Klockan 5 om morgonen passerade wi vårt trångaste farwatten, neml. *Understen* en hög klippa, för hwars skull jag tidigare än wanligt upsteg och jämwäl bivistade folkets morgonbön. – Wi läste mest hela dagen under det wi solade oss och åto fikon. Jag gjorde den anmärkning att äfwen ombord äro skeppsrottorna mycket näswisa, ty då jag såg efter mina förwarade pepparnötter fann jag dem hafwa i kapprocksfickan reducerat sig från en stor half strut till några små smulor. Något märkwärdigt tilldrog sig icke. Jag bivistade aftonbönen och somnade med godt hopp om snar hemkomst.

LÖRDAGEN DEN 30 MAJ. Ostadig wind med klar himmel, wi seglade af och till utan att just komma opp. Passagerarne hade tråkigt eftersom de intet kortspel företog sig.

SÖNDAGEN DEN 31 MAJ. Wackert wäster med nästan jemn stiltie. Passagerarn roade sig med att klättra och anmärkes dervid att Janne L. som förut ej tordes en aln öfwer däck nu tog en skamlös min på sig och for af opp i stormärsen. Wi skrefwo, läste, sofwo och sjöngo ute på däck. – I aftonbönen sjöngs den sköna psalmen: Nu hwilar hela jorden – Sideby kyrka, söder om Björneborg sågs på afstånd

JUNIUS.

MÅNDAGEN DEN 1 JUNII. Skönt väder, klart och wackert men nästan för lugnt för vår otålighet som nu börja räkna hwar timme innan wi hinna hem. – Jag war opp till lillmårnen och gick ner efter linor. Wi skrefwo och sofwo mest derute. Om aftonen woro wi norr om Christinestad, och
 5 som winden kändes frisk Sydlig så hoppas wi smått att i morgon hinna vårt efterlängtade mål. – Aftonen war utmärkt skön, hafsytan war lugn och blank som en spegel och i den speglade sig den nedgående solens eldwerld i praktfull purpurglans. Det war, som Tegnér säger, »en skön
 10 Walhallasyn, en bild framsusande i guld och lågor». – Jag war opp till nära 12, skref hwad i tanken föll. *Men* allt är wanskeligt här i werlden, särdeles den blida huldgudinnan som man kallar hoppet. Wi somnade wid ypperligt courage, vaknade wid ganska nedslaget humeur. Som wi kommo opp mötte oss först anblicken af 13 seglare i vårt granskap och
 15 strax derpå *ismassor Norrut*, så långt ögat räckte. Wi sluppo ej ur stället. Solid, fördt af Joseph Engström war bland de tretton, wi woro till honom ombord der wi tracterades med win, han hade legat här i elfwa dar och några andra fartyg ända sedan slutet af April. Dett war wid Norrskär. »Blott wi nu komma hem till midsommar, så är det bra.» – Sannerligen
 20 allt detta war så förtreteligt så jag det icke kan beskrifwa, heldst wi i annat fall ännu denna afton prydligen warit i vårt kära NyCarleby. – Summan war den att wi *Tisdagen d. 2 Junii* gick och hängde hufwudet helaste dagen rätt snöpligen.

ONSDAGEN DEN 3 JUNII kryssade wi hela dagen af och an utan vår ringesta båtnad. Wi woro 18 a 20 seglare i ett sällskap och igenkände och
 25 språkade med många. Jag war så mycket mer ledsen som jag fruktade att icke slippa hem till Pingst då Syster Sophie första gången går till skrift. Äfwen blir det ju pingstaftonen brillant utskjutning på Djupsten. Derfor lofwade jag 1 Rd. åt de fattiga om jag till dess wore hem. 26 seglare. –
 30 Förgäfwes. Janne L. uprymd och munter.

THORSDAGEN DEN 4 JUNII. Om morgonen blef det åter friskt lif och glädje ombord. Wi tog och spände igenom den lösa isen, så att det knakade i kölen och så gick det en stund till vår stora glädje förträffligt framåt. »Helsa hem!» ropade Engström åt oss. *Men* aldrig mera liter jag på lyckans bestånd. Wi sågo först en hwit rand framför oss. Det
 35 är moln sade wi. På närmare håll sjönk plötsligen vårt courages högt stigna thermometer ned under fryspunkten, ty der hade wi nu åter is

rundtomkring och den mycket stadigare och tjockare än nånsin förut. Jag war så jag bet tänderna tillsammans. Der stodo wi nu. Så blef det åter ett fruktlöst wändande och kryssande hela den dagen.

FREDAGEN DEN 5 JUNII. Wädret war det herrligaste man kan tänka sig, den granna hafsytan war en blank spegel som förskönade återgaf de många fartygens bilder rundtomkring; luften war mild, med ett ord, allt skönt, utomordentligt skönt, så att till och med mitt domnade courage lifwades af den herrliga morgonens prakt. – I dag hände mig det sprattet att då jag såg efter mina blomplantor hade mössen ätit dem opp så att blott några blad woro quar. För att hämnas satte jag ut fällor men fick inga. Engström war om aftonen ombord hos oss och wi drucko ett glas thoddy. – Inpå natten träffade wi en Svensk båt från Ratan gående till G. Carleby, som sade att isen ännu låg mycket tjock. Jag ångrade sedan att jag ej följde med honom öfwer. Följande morgonen *Lördagen d. 6 Junii* träffade wi en annan Svensk hemma från Stockholms skärgård som bekräftade samma dåliga nyheter. I dag war Gustaf och wi hade 3 af det namnet ombord. Åter stångades wi med isen, men lika fruktlöst. – Aftonen war wacker, jag satt i merskorgen då solen gick ned och föreställde huru roligt vännerna nu hade på utskjutningen. Sent kröp jag till oss och fogade mig bra i mitt öde sedan det nu war blefwet försent att afhjelpas.

SÖNDAGEN DEN 7 JUNII, PINGSTDAG. Wädret war åter gudomligt wacker och luften warm. Couraget war åter wid helsan, sedan, som sagdt war, det war försent att grumla deröfwer. Jag läste i Wallins Religionstal, och önskade min älskade syster Sophie af hjertat lycka till hennes nuwar. första nattwardsgång. Gud ware med dig, nu och allt framgent! Annars war min pingstdag sina kamrater lik. – Wi passagerare tröstade oss med gröt, ärter och fläsk, läste etcet. och kröpo sluteligen till kois. Det är den gamla wisan här på sjön och rättnu ledsnar jag wid den. –

MÅNDAG DEN 8 JUNII 1835. Rättnu ha wi warit så länge på sjön att wi glömt huru landbacken ser ut. Ännu på f. m. såg isen obeweklig ut, men vidpass kl. 12 började wi för tredje gången sätta af mot isen, och från den stunden slog vår befrielses stund. – Jag kan inte neka att wi inte förut så der smått hyst den högst förtretliga misstanken att Capten A. med flit förhalade hemresan, men säkert war denna misstanke ogrundad. Wi wågade ännu ej hoppas men woro dock i spänd wäntan. Jag för min del satt hela dagen på bogenbram (eller högsta topprän dit man blott på linor kommer), som utkik i sällskap med Åkerblom. Aftonen kom, natten kom, och då sågo wi på engång 3 båkar hwaribland Hällornas

båk. Isen war nog swår, men winden war oss gynnande, så att det ändå gick. Omsider hissades losgösen, canon small af och det blef lif öfwerallt, ehuru wisserligen ändå ingen man ombord sof. Ja det war ett lefwande ögonblick. – Slutligen kom lotsen Brumberg som wiste mycket att berättata, bland annat att utskjutn. blir i Lördag. *Klockan ¼ till 3 om morgonen Tisdagen den 9 Junii 1835* inseglade med full fröjd i hemhamnen, med gladt mod och courage. – Gudskelof för lycklig resa! All förtret är glömd i detta ögonblick, då hjertat klappar af fröjd och längtan och wäntan. Hurra!

Altså med denna månad Junius helsar jag på engång sommaren och vårt kära Carlopolitanska republik ett fröjdefullt wälkommen, anbefallandes mig såsom en dess trogna wasall i gunstbenägen åtanka.

9 – Tisdagen den 2 Junii 1835, kl. 2 om morgonen spände således skeppet Ellida in i NyCarleby hamn.

Ej på stormens wingar fram Ellida flög,
Mellan isen genom mullwadshål hon smög;
Var dock gladt att gunga in i wälkänd hamn
kyssa hemmets bölja, tryckas i dess famn.
Och när sen i glada dunkelgröna skär
hwarje tufwa nickar oss en helsning der
hwarje björk der susar, hwarje fågelsång
hwiskar ett: wälkommen åter hem engång
då, då – – –

Ja då war det ett herrligt ögonblick, fullt af längtan och hopp, af lefwande fröjd. Nå alltså, för att inte komma för långt från saken, will jag komma till prosan igen. Men jag skall säga den prosan war i sig sjelf mycket poetisk änskönt jag då tänkte på ingenting mindre än rimslut etcet. – Det bewises bland annat deraf att sjelfwa bror Julle Cederman hwilken annars är en föga poetisk karl då yttrade sig: »Wet du bror, wore jag poet, så wist tusan skulle jag nu ha anlag att presentera de yppersta werser.» Helt owäntadt kom Capten A. fram med den glada inwitation att genast följa honom i land. Hwem war färdig om icke jag? – Wi reste werkeligen efter några inwändningar af Tullwaktmästaren, och så stego wi i land nedanför ragnörn och min fot betträdde strax egen mark. Hwad den morgonen war wacker! Ja, en mycket glad promenad war det, då jag efter strand spatserade till kudnis. »Gudsfrid!» Tyst kom jag, så att

knappt någon hörde't. Mamma och Sophie tog jag på säng kl. ½ 5 om morgonen. »Du kommer alltid som en tjuf om natten!» sade de. – På Kudnis war allt trefligt och wackert som förr. Vännerna i staden mådde bra. E. m. tog jag en timmes lur som wäl behöfdes efter nattwaket. Sedan måste jag ut på visitation, ursäktade mig hos Tullförw. liksom ett contraband, och träffade min kära broder Hejko. Af honom hörde jag flere närmare detaljer ifrån den icke officiella afdelningen af stadens små nyheter. Visitation war annars tråkig. Herrarne blusade, och emellertid undanskaffades behändigt diwerse contraband. Solid war äfwen hemkommen. – En kort visit hos Paterson på Runkina. Calle Backman war derstädes styрман. – Klockan 12 foro jag och Hindrik med Engström hem. Åto dessförinnan apelsiner på Solid. – Då jag kom hem, hade Lithens warit hos oss just i eftermiddag mig till särdeles förtrytelse.

Altså hem igen. Gudvarelof, – men fast jag nu skulle tyckas ha allt mitt käraste omkring mig så är det ändå någonting – jag vet wäl hvad – som är borta något som lockar mina ögon åt staden det kan ej hjelpas. – Ack flicka flicka om du visste hur jag längtar efter dig hur jag ingen ro har innan jag ser dig igen! –

10. ONSDAG. I dag gjorde jag mina första wisiter. Nemligen hos Turdins, dit jag medförde många helsningar och till Lithens. Der träffade jag flickorna i nya byggningen; gamla herrskapet hade promenerat ut, och Albert war på Djupsten. Samteliga mådde de bra och woro sig lika. Hur jag då satt och efter gammal wana glömde tid (men icke rum) så wardt det middag, och jag inviterad dertill antog bjudningen.

Om eftermiddagen gjordes en promenad till trädgården som war glad, wacker och treflig som förr. – Presenterad för en min cousine, Fru Nordberg. – Summan af dagen war den att den warit ganska rolig om ej Mamma warit ledsen att jag så kunnat lemna Kudnis, hwartill wäl skäl icke saknades. Men, men – tyst, min gosse! Jag vill ej säga något om flickorna L., de äro ju ack de äro ju desamma som de alltid varit. –

11. THORS DAG. Hushållade jag hela dagen hemma på Kudnis. Jag dammade och städade pappas bokskåp, hwilka, icke dammade på 10 år, nog gåfwo arbete. Om aftonen fingo Wi här på vårt fredliga Kudnis en krigisk visite, nemligen Capitainen Baiqueau, en af de härstädes stationerade päronjägarna, Wiborgs regemente. Emedlertid war mannen fredlig nog, och sedan jag blifwit för honom presenterad kommo wi bra öfwerens. Han war en wäldig fruntimmers hjelte. (till dagens hemliga historia hörer att han fasligt fjäsar för Carolina B., hwaröfwer naturligtvis somliga

- påstodo jag skulle wara jaloux.) Mannen will annars gerna anses för en mycket beläsen karl, talar om Rousseau, etcet., alldeles som en bonde t. ex. hwilken tror sig wara en hiskelig kaxe då han studerat Oulun Wiiko Sanomia eller mera dylikt öfwer det wanliga. För soldaterna är Baiqueau en pest, slåss med dem mycket perfect och egenhändig. – Jag skulle ej upoffra så många rader för karlen – ty han bekymrar mig föga – om jag icke tyckte han wore just ett exempel på den snömosbildning af hwilken en sådan halfbarbar tror sig wara omstrålad, då han, – om ock extremis labiis – läpjat ur litteraturens skatter. Gunås å vist, ett snömos är det som ej håller blåsa på och låter hela burlacken synas igenom skummet.
12. FREDAG. Ytterligare arbete med boksåpet. På aftonquisten en visit hos Calamniuses. De ha nu flyttat till f. d. Janne Lybecks gård, bo trefligt och bra. Flickorna äro sig lika, och öfwerhufwud wet jag, gudskelof, knapt någon menniska i hela NyCarleby som särdeles förändrats. – Derifrån på en liten wisit hos Lithéns, efter syster Sophie. Der läste jag en wers, skrifwen af Östring i Mathildas minnesbok, med motto: »o källa när blir leken all!» Den war i Runebergs maner, det så omtyckta originella kraftspråket i Swartsjukans nätter. Föröfrigt war den bra ehuru något till meningen inbunden, alldeles *sådan* den måste wara för att wara uprigtig och ändå icke djerf, likasom om man wille i en silfwerklar källas spegel wisa en flicka huru skön hon är, och lockande sade till henne. »Ser du den wackra källan. Luta dig öfwer den och se hur himlen speglar sig deri!» –
13. LÖRDAG. Inträffade inom NyCarleby's verld en slags märkwärdig dag. Nemligen ett döpelsecalas på Djupsten för twenne nya Neptuni döttrar, firande i dag på engång sin födelse och sin förmälning med det wåta. – Wi blefwo utbudne till besagde holme, och inskeppade oss kl. 3 e. m. uti en förningsbåt wid Åminne. Der hade nyss förut händt det ömkliga spektakel att gumman borgmästarinnan Stenman plumpsat i sjön och med möda blifwit af 4 karlar igen oppdragen. – Wi foro alltså i förningsbåt hela sällskapet och seglade perfect. – Wädret war litet kallt och blåsigt så att en och annan af damerna swepte kappan förtroligare kring lifwet. Calaset war mycket widlyftigt, nog wet man med 5 wärdinnor och 200 gäster. J. Lindquists och Hammarins och P. Lybecks skepp, *Juno*, gick först af stapeln men skrubbade näsan i botten ty wattnet war lågt, och stannade så. Länge persades innan det blef flott. Undertiden suto flickorna i en slup och wäntade; jag och diverse annat folk på quain. – Wid tredje kilningen på Turdins och Bergers stora skepp war jag ingången men skyndade ut igen. Så kom Federley och tog mig i armen. »tamme

fan, bror, sade han, ska du inte kom å drick me mej, jag trycker dig ju tredje gången obeswarad!» Så gick jag, men i detsamma skreks: hurra! och så gick skeppet. Men jag war ändå flink nog att se det bästa. Det hette *Harmonie*.

Sen berättade somliga på alfware att fru Backman sprungit omkull gubben Wacklin. Sednare på aftonen hade folket föga roligt. Wi hörde åtskilliga kanonader. Jag kommer ihog Menschikoffs intressanta utskjutning, då Gaddingen hurrades opp. Nu woro inte wälwise gubbarna så galna och hurrade Baiqueau opp. Klockan war 1 om natten då stora båten for. Mamma stannade quar; derföre jag ock. – Kerrmans foro i en annan båt, men dessförinnan slogs Janne. Länge satt jag sedan opp, medan solen ren stod högt. »Ej dårliga fröjden!» Det är ändå synd att tanken är swag. – »Kom me nu så ska vi kryp in» sad Lundmark och så kröpo wi till kois i en högsäng. –

Mathilda var söt i dag det måtte jag just ha tyckt ty jag gick och sad för mig sjelf: »Jesus hvad den flickan är söt!» – – Jag glömmet aldrig den söta kyssen jag fick på Menschikoffs utskjutning.

14. SÖNDAG. Ifrån kl. ½ 4 till ½ 8 sof jag. Wädret i dag war rätt hyggligt. Promenader och en larf tagen. Med ett sällskap damer gjorde jag först en wisit till Solid. Sedermera med reddenrierna till Ellida, der wi putsade oss till den gentila middagen. Kl. 1 f. m. ankom åter stora båten och hade mest hela sin gåniga last tillbaka igen. Men broder Hejko som äfwen i går ej war med syntes icke heller nu. »Den f–de pojken!» Nu blef det dinée gentile, hwilken jag ej hade annat emot än att herrarna åto skilda från damerna. Det war wäl meningen att wi skulle få äta glupskt utan att behöfwä skämmas derför eller dricka copiöst utan att behöfwä få skam om man i willan slog Backi safter bredwid i stället för uti glasen. – Skam till sägandes gick det mycket nycktert till, utom måhända för O. S:n, densamme som i går sade: »tamme fan tror jag inte mina fötter ä lite Romerska!» –

Efter maten dracks caffe och derpå swäfwade samteliga herrskaperna ut omkring på holmen; deribland räknar jag Albert D. och underskrefwen som snart nog stötte på damerna. Hur wi gingo så hittade jag en god fjärl, fick en nål af Mathilda, och stack den opp. – Sedan kom man underfund med några muntra springlekar, quatre cuins, enklek, m. fl. så att det war helt roligt att bese. »Caballeros primos» woro Langensköld och Capten Essen. – En annan rolig lek war den löjlga försmädliga squallerleken, hwaruti jag till all lycka slapp att bli skottafla. Sedan lektes en lek

der t. ex. Josephina C. och borgmästarn bundo not på ett bastutak, der somliga greto i en redikyl och somliga stötte på grund i Lithens trädgård o. s. v. många roligheter.

Summan war den att quälln war munter nog, fast somliga t. ex. J. Lewelius och Schale trifieds bättre inter pocula än bland hyggligt folk (jag menar er, mina damer,). – Klockan war circa 10 då wi samteliga, wårdsfolket undant., reste af samteliga i en båt. Derwid förtjenar anmärkas att jag war afundsjuk på Albert och Bastman, (Nb:ne obserweres wål att ordet alldeles ej kan öfwersättas med jaloux). – – Widare hände sig på denna färd att farbror Östman så när fallit i sjön och att O. S:n snär slagit ihjäl Moster L. med båtens mast. Hem gick det i full carrier. –

15. MÅNDAG. Efter denna utflygt följde en rad af dagar, hwarken utan betydelse eller utan sina egna nöjen, men ändå så der indragna och icke mycket budförande. Om Måndagen gjorde jag en insektpromenad; war föröfrigt hemma och planterade rögnar. Här på Kudnis behöfdes wist arrangementer. Den som blott kunde.

16 TISDAG. I dag, sade jag åt Mamma, skall jag försöka hur det bär sig att studera här hemma. Och se! det bar sig till min stora glädje förträffligt. Jag framtog Homeri Ilias, 4 rhapsodien, och läste i dag 100 verser. Måtte det alltid börja bära sig så bra. Dertill läste jag med Sophie Fransyska. »Om det går så här, sade Mamma, så wet jag inte hur jag skall nännas fara till Sonnes.» – Tänk att den färden har jag aldrig rätt trott på.

17. ONSDAG. 100 v. Ilias. Dertill åtgick hela min förmiddag emedan jag efter wanligheten låg temmeligen förnämt länge om morgonen. – Ephemerernas Anmälan. Fransyska med syster, afbruten af Emelie Lindquist. – Intra parenthes kan jag anmärka att jag tror Mamma wille jag skulle tycka om henne men gunås jag vet redan altförwål hvad och hvem som: »drar mig mer än en fors ditner». –

En promenad till staden, till bror Hindrik och sedan att uphandla sommartyg. Flickorna L. gjorde en liten promenad till Kudnis. Snart war jag hem igen. – En stund suto flickorna hos oss. Sophie och jag följde dem sedan hem, och ytterligare ett slag på östra gatan. Då taltes der om hwarjehanda, hwaraf jag kom underfund att om en karl kan känna en karl bättre än någonsin ett fruntimmer kan känna honom, så kan å andra sidan en flicka bättre känna en flicka än någonsin wi kunna det. Johanna C. – slutligen fingo wi regn på oss wi Olson och skildes skyndsamligen åt, sedan wi från Olsons fått paraplyer. Sophie O. följde midt i regnet till Kudnis. – Min uniformsrock tog stryk.

18. THORS DAG. Roade mig med diwerse planteringar. Historie med Sophie.
– Funderingar om plant. på pappas graf. Tant Sahlbohm på Kudnis. Om
aftonen, såg på Calamniuses små hundar, spatserade och hörde Johanna
C. berätta om Rosenquist.

19. FREDAG. Nu woro flickorna Calamnius och bakte hos oss, kommo hit
kl. 6 om morgonen och gingo wid samma tid om aftonen. Mamma sade:
»nog ser jag, flickor, ni får en bagargesäll i Z.» – Emellanåt war jag ute
och planterade. – Fru Backman och Morbror GWT:n åkte hit, bestämde
törnrosor på pappas, mormors och morfars gemensamma graf. – För-
denskull war jag på nya kyrkogården och planterade, ett kärt arbete. Der
besökt af AD:r och HB:n. Undertiden for derförbi 2 vagnar, och i den
ena satt professorerne Linsen och Hartman från Hfors res. till Uleåborg.
Jag helsade; de sågo lyran i min mössa och helsade wänligt igen. – –

Då jag kom hem tackade Mamma mig. Det war, tror jag första gången,
hon haft någon anledning dertill.

20. LÖRDAG. Wäderleken mycket ostadig, regn, solsken, mulet och klart
omwexlade hela dagen. Lithens, hwilka i går fått besök af Fruarna Hjelt
och Calamnius från Wasa, gjorde här en liten förmiddags wisite. Jag
disputerade med flickorna om Rosenquist, en Svensk rakodant, som har
dåligt rykte öfwer öronen. Flickorna försvarade honom; jag tycker det är
beskedligt af dem. Jag känner ej karlen, men har sett dylika öfwerskärare
förut, tror dessutom att ett fruntimmer ej kan känna en karl så i grund
som en karl, och Hindrik säger det war en syltbot.

S. D. e. m. War caffedoria hos Lithens, hwilken efter mycket twekande
om wäderleken ändock blef af i trädgården. Dit gick inte jag i förstone.
Lånte mig fördenskull en kikare af bror Ekberg, och såg på flickorna hur
de der rördes. Det war ett förbaiskadt roligt arbete, och det är synd att
jag ej alltid har en sådan der trollmaschin att begagna. – Sednare mot
quälln kom bud jag skulle komma strax och så gick jag dit. Der war en
talrik samling, efter wanlighet mycket unga damer, men utom mig woro
Albert och Baiqueau de enda ungarlarna i hopen. Der lektes, dansade
ett potpourie, etcet. hwarefter sällskapet gick i nedra danssalongen och
så converserade en stund. Sedan skildes samlingen. Då flickorna utdelte
sina otaliga afskedskyssar, tänkte och sade jag: »den som hade heldst
hälften af alla de kyssar ni i afton gifwit bort.» – »Å, sade Rosalie, jag
tror knapt du welat ha dem!» – det war ju att fasligt chichanera en
ungkarl, och jag hade så när måst bedyra att jag, ta mig raggen, war så
snål derefter som någonsin en 17årspojke warit. –

21. SÖNDAG. Med Mamma och Sophie war jag i kyrkan, men kom dit för sent emedan wi förut gjorde en för lång wisite hos Lithéns. Schale predikte, och gjorde det mycket säkert och bra, endast, tyckte jag, hade han behöft litet mer värma i ande och uttryck. Efter kyrktiden war jag med Hindrik och Albert på gamla kyrkogården. Der gingo wi först till wännen Alexanders graf. Gud wet hwad jag tänkte der, men der höll en tår på att smyga sig ner. Du sofwer i ro du, broder min, sof du sött tills wi engång wakna tillsammans.

Den ene går en stund förut,
den andre efter. Men till slut
i himmelen de mötas!

Wallin.

Äfwen på Moster L—:s graf stod jag och kom ihog hurudan sorg det war då hon gick bort från sina små. Förre växte der flere planterade blommor; nu war der så vildt så vildt, och endast en späd rosentelning stack ur det höga gräset opp. Kring henne sofwo nio barn. Det måste wara en skön grupp i himmelen att se en mor med nio små englar rundtomkring!

Derefter besågo wi ännu flere andra grafwar, hwaribland min fasters och mina små bröders. Den gamla kyrkogården är ändå bra mycket trefligare än den nya. Från wännernas grafwar tog jag små plantor och satte i min psalmbok.

Åter wänder jag tillbaka från grafwen till de lefwande igen, från dödens alvar till lifwets glädje. – Sådan är öfwegången, idel omwexling, det är lifwets lif. –

S. D. Om e. m. skulle jag med Mamma och syster gå till Bergers; wisiten misslyckades och hur det war så kom jag till Lithéns. »Kom in å drick caffe med mej,» sade moster L, »jag sitter här så ensam.» – Jag gick, och snart kommo unga damerna in från sin jungfrubur efter en middagslur. – Wi spatserade i trädgården en stund och spelte der Fortuna på fikon som ändades så att jag förlorade. »Om det warit 3 gånger mer, tänkte jag, så gerna!» Der hände sig att Rosalie sade jag war för mycket likgiltig, d. v. s. för litet djerf, och »kunde wåga mer!» – War det icke sköna ord att höra för en filur som jag? »Albert är för mycket vågsam,» sad hon äfwen och då blef han stött. »Tusen gånger heldre, tänkte jag, hör jag det förra än det sednare ur en flickas mund.» –

Sednare på aftonen spatserade wi till den herrliga stranden på andra sidan ån. Der ryckte jag opp en igenspikad grind, hwilken bedrift flickorna sade syster Sophie borde få weta ty hon har flere gånger sagt jag duger ej till annat än hänga näsan öfwer boken. – »Hwad skrattar du åt?» – »Små minnen bara.» – Disput om hwad Mathilda förut wägt. (nu 6 L 14 14). Om karlanapptag att lyfta hwarann. – »den som nu haft öron att höra gräset vexe!» –

Om aftonen war jag till sist återigen »mycket envis»; wille ej äta hos L-s emedan jag trodde Mamma wäntade mig. På hemwägen spatserade jag med Hindrik, efter Mamma än war i stan. – »Om icke du min blomma vore.» –

Hwad var det som Rosali sade? – Ack du aldrakäraste bryderi du är så rolig att höra från hennes läppar

22. MÅNDAG. Då satt jag hela f. m. hemma och läste Homerus. På e. m. såg jag på Mamma som bakade, då Stina kom in och ropade: *Herr Blank är här!* Det war werkeligen så; han hade mycket hastigt beslutit sig till denna skuttresa. Det war ett rätt kärkommet främmande. Han kom kl. 4 e. m. men wi suto ändå hem drucko the etcet. hwarunder jag ochså planterade smått.

Samma afton woro wi i bastu hket gjorde rätt godt, det bedyrar jag. – 23 = TISDAG. Wisiter med bror Blank. Wädret warmt och godt. Till Turdins, Lithens och Bergers. Somliga sade: »tamme fan ä dä inte Blanken!» och somliga: »herre Jesus si Blanken!» Hos Lithens beskyllde man mig enwist för envishet i Söndags. Rosalie och jag bytte små såk. hemligheter. –

S. d. om aftonen inföll den glada Midsommarnatten och war denna gång wist icke den tråkigaste jag öfwerlefwat. – På aftonquisten möjade jag i lusthuset, souperade derpå och spatserade sedan kl. 10 om aftonen med syster och Blanken till staden, der wi sammanträffade med flickorna Lithen, Calamnius, Johanna Svahn, Marie Berger och några af fruarne hwilka gjorde oss sällskap. –

Så wandrade wi norrut. Mycket folk war i rörelse, gamla och unga, och allestans war liflig trafik, i synnerhet åt andra kampen till. För att knyta walde sällskapet wår Finnantåker, ett temmeligt stycke inåt skogen. Der knöto wi således. Åt mig knöt Mathilda. För öfrigt en hwar af flickorna för sig. Wi woro nog bekymrade att knytorna skulle ryckas opp. På hemwägen samlade wi en hwar nio olika blommor för att af dem knyta en krans och drömma på. – Det war muntert. Derpå hotades wi af en liten regnskur, men hwilken snart gick öfwer. Wi spatserade

flere gånger af och an ty natten war herrlig och warm. Wid norra tull-
 en skildes Kudnisböna från det öfriga sällskapet. – Ännu derefter war
 jag med Sophie till Frillas källa efter watten ty hon gjorde med det ett
 prophetiskt försök. Slutligen då alla sofwo gick jag än en gång i vår
 5 trädgård. Solen hade för längesedan gått opp under det sällskapet en
 stund rastade här. – Morgonen war underbart skön, så att det föreföll
 mig illa att alls sofwa bort dess herrliga prakt. –

Ack om jag på min krans finge drömma om dig Mathilda, det vore
 ju den käraste den bästa drömmen. –

24 = MIDSOMMARDAG 1835. ONSDAG. Välkommen åter till våra bygder
 igen, sköna Johanne, sommarens älskling, du lustiga lekkamrat från lustiga
 tider; din sol skiner ju än så glad, så klar så det wore synd att annat säga om
 dig; altså, mycket välkommen! Sömn och hwila togo alltför uteslutande
 ut sin rätt. Jag hade ingenting drömt på kransen, eller åtminstone glömt
 10 hwad jag drömt. – Men fastän sömnig, war jag dock i kyrkan och afhörde
 Fonselii rätt goda men efter wanligheten släpande predikan. – Ett in och
 ut hos Lithens derpå. – Mamsell Sahlbohm spiste hos oss middag. Efter
 det wäderleken hela dagen warit hotande lugn och qualmig utbröt kl. 3
 e. m. ett störtregn med stark åska och hwinande orkan. Det warade inemot
 20 ½ timme hwarefter aftonen blef wacker nog ehuru ej säker för ytterl. regn.

Efter en muntrande middagslur promenerade Blanken och underskr.
 till Lithens, funno der ett litet sällskap och, hwad som mest förwånade
 mig, bror Hindrik deribland, den flickskygge krabaten, som på sednas-
 te tider öfwergått från sitt trefliga muntergökslif till ett riktigt eremit.
 25 Rosalie L. hade fått honom oförwarandes ditin. Här drucko wi the,
 fingo afskedswisit af Schale, och wandrade derpå en hwar hem att sou-
 pera. – Efter soupeerna träffades sällskapet åter och wandrade norrut
 till Finnant åkern. Det hade gått som wi fruktade. Hwilken harm att
 se knytorna wara sin kos! Det war mer än förtretligt, heldst det åt mig
 30 hade warit en rättwis wedergällning för alla de knytor jag som alnshög
 pojke war så quick att förstöra. Men jag slapp, jag som bäst förtjent
 det, ty alla mina 6 woro i behåll, men icke så Mathildas och de andra
 flickornas, hwilka alla miste mer eller mindre. För mig wex-te gult och
 blått mest, twenne saker som ej smälta ihop. – Wi spatserade åt storbron.
 35 Äfwen de begge andra medlemmarna i triple alliancen, Mathilda L. och
 Johanna Swahn, hade på sina kransar ej drömt någonting. – Nu spatse-
 rade Hindrik och Åkerblom med oss; den förre höll sig skygg tillbaka,
 den sednare wille wara cawaljer och förde höga conversationer, allt efter

- det han blef intresserad. På storbron kastade Albert och jag våra knytor i forcen, en sak som wi wäl kunnat låta bli. Det regnade engång smått och Johanna S. war min dam för tillfället. – Sen wi skilts från sällskapet spatserade Hindrik och jag tillsamman. Hindrik wille ursäkta sin föresats med en jemförelse mellan oss begge »pass för det, bror! Allt är ej gull som glimmar. Jag går lik en drucken på swag is; tänker: vimamus dum vivere valemus, det bäre tills det briste, och sen må det gå hur det will, deröfwer tänker jag nu ej grubbla!» – Men Hindrik gaf mig ännu en swårare nöt att bita på. Nu först märker jag det skulle vara en jernhård nödvändighet att böja sig under om engång – men tyst dermed, min gosse, du får ej ens komma ihog det. –
- 25 THORS DAG. Regnig wäderlek. Ephemerer. Om e. m. war ett litetaffe hos Calamniuses till hvket äfwen underskr. midt i regnet kl. 7 om aftonen spatserte. Der woro en hoper flickor församlade, hwilka hade muntert nog. Deribland Lotta B. och Lovis K. – Oförwarandes kom jag bland annat att tänka hårdt engång och säga: »den som nu wore en hund.» ty flickorna pysslade med de aldra sötaste små walparne. – Damerna kommo hur det war, i disput om oficerarne; hwar och en förswarade och lastade en annan och somliga togo eld öfwer de strunt rödrockarne. – Några woro likwäl helt neutrala. Klockan half tio åtskildes samlingen och stridsfrågan blef oafgjord. –
26. FREDAG. Wäderleken ostadig. Homeri Ilias. – –
 S. d., e. m. åkte wi Kudnisbor till *Haralden*; jag kuskade Mamma och Blanken Sophie. på wägen mötte wi några som önskade oss regn på nacken; det war Lithens. Utanför Fonselius gick wår chaise litet sönder och nära Harald sågo wi åskan slå ner. – – På Harald tycktes man wäntat oss. – Efter en liten promenad i trädgården satte sig flickorna och Blanken till bostonbordet. Der höll jag på att lära mig boston. – Kl. 9 skulle wi fara men bjödos till afton, åto alltså der. Mormor Wacklin, war nu der. Gumman stackare war skral. Jag håller just af henne. –
- Klockan ½ 11 om aftonen afreste wi och kommo utan äfwentyr hem igen. På hemvägen såg jag Mathilda i fönstret. – Sötungen min hvad det är roligt att se en skymt af dig.
27. LÖRDAG. Wackrare wäder. Arbete med Homerus. Skref i den här dagboken i lusthuset, der det war mycket trefligt att sitta. Om aftonen for jag i båt till staden, så att ingen menniska viste af det. – I Lithéns trädgård. Der wille Flickorna ut att ro, men det gick om intet. »Nu är hon ledsen; – inte talar jag om dig.» – Wi suto på kägeltrappan. »få se

om det inte blir någon historie af det här igen.» – Om helsningen då wi kommo från Kerrmans, hwken jag inte mindes. – Rådisor. – Franz L. hemkommen.

Rosalie är så rolig då hon bryr Mathilda. –

5 28 – SÖNDAG. I kyrkan, dit jag första gången i sommar kom i behörig tid. Neuman predikte, slarfwigt efter wanligheten. – Andestunder. – broder Hindrik satt hos mig en stund på e. m; han tänkte simma, men lät afråda sig. Wi spatserade i trädgården. »Jag tycker inte NyCarleby är sig rätt likt nu mer, sade han; jag tycker det är så tråkigt.» – »Du sjelf gör dig
10 tråkig, bror.» –

Hos Bergers war Caffé, och dit gick jag kl. 6 aftonen. Der war muntert och roligt. Jag berättade huruledes Blanken blef perplex då han fick nys om min hemliga färd till trädgården. – »din skål.» – Wi spatserade ut till den trefliga andra sidan, plockade blommor etcet. (Elatér cruciatum
15 af Tant Emelie) – På den färden fingo flickorna en hemlighet att hwiska om åt hwilken wi hade mycket roligt. – På hemvägen följde oss flickorna, fastän det smått regnade. –

29. MÅNDAG. Slöt i dag 4 Rhapsodien i Ilias, 544 verser lång. Ephemerer. – Logren är hemkommen; har warit på Kudnis på en kort wisit – hem-
20 ma satt jag med Mamma och pratade. Blanken och Sophie woro ute. I Lithens trädgård war någon, ständigt drogos mina ögon dit. Till hvem der? säg mig det, min gosse! –

30. TISDAG. Bjudning till middag hos Turdins och caffè hos Mauriz Nord-
quist. Tänkte refusera begge men antog dem emedan Mamma önskade
25 det. – *Till Turdins*. Middagen war för Borgström. Der war kommen en ung dam, Mamsell Strömer; tycks wara en rätt hygglig flicka. Till Lithens kl. 4 e. m; skrattade der en stund. Så gingo Blanken och Jag *till Länsman Nordquist*. Visiten war temmeligen massiw och hwad man kallar klassisk. Wi kommo kl. ½ 7, fingo caffè ändå, ty wården är en stor
30 caffedrinkare. En originell man och en dito hustru, hwilken sannerligen war som kakelugnen. Allt annat derefter. Men det är synd att skratta åt folk. – Egenskapslek och 5 kort med unga damer der. Sophie O. myste på mund; tyckte vist om sig i sin svarta domino. – I täppan. En ung dam, Mamsell Hellberg. – bort kl. 9. – In till Lithens der wi med flit glömt våra paraplyer. Der suto wi i ring kring brasan och firade den en stund.
35 Flickorna L. följde oss till Wahlbergs port. –

Slut på Junius, den sköna Sommarmånaden.

JULIUS.

1. ONSDAG. Till NyCarleby stad på förmiddagen, åt Monsieur Blank i affärer. Promenad till Åminne, att botanisera och entomologisera. Turdins fruntimmer, hwaribland Mamsell Strömer, hos oss och i lusthuset. Boston och sedermera Nollissimo då Morbror GWT:n gjorde oss den äran. 5
– Nyheter af Hindrik om Logrens bravur bedrifter. – Obserwatorium på lusthusberg, men hwad stjernor jag bekikade det lemnar jag derhän.
2. THORS DAG. En dag ej olik den 10 Junii detta år. Klockan 10 f. m. till staden, åter med Blanken, men utan gagn. I Lithens trädgård på vägen. Der mötte mig ett elakt omen, Mathilda med sopor ifrån lusthuset, och att tecknet verkligen hade sin egen stygga betydelse, det såg jag innan dagens slut. Efter affärernas upgörande vände wi åter till trädgården och derifrån, efter något prut å vår sida, till L:ns för att spisa middag. – Morbror L. rest till Wasa. Efter wanligheten muntert. 10
- Jag sprättade med Mathilda. Engång sad hon: nej aldrig här i världen skämmer jag ut Zachris. – Efter caffet hem genom lönliga stigar, hwilka jag märkte kunde komma en filur wäl till pass. – Borgmästar Calamnius hos Mamma. – Tillbaka till Lt:d igen. Jag war sedan förmiddags wisiten insnärd i trådar af lin; jag will ej räkna trådar af annat slag. Brodren Juchum Östring war hitkommen och med oss i sällskap. Aftonen war munter. Mot slutet började flickorna bry mig för Mamsell Holm i Hfors. Detta föranledde en dum fråga af Blanken och frågan åter en slags ohöflighet af mig emedan jag ögonblickligen tyckte den ej förtjente swar och handlade derefter. Flickorna blefwo litet stötta, jag ledsen, men ändå, så otroligt det låter, på samma gång litet glad, ty jag kom ihog liknelsen om en gosse som kastade en sten i den lugna sjön för att se om der fans fisk. Under ögonblickets ingifwelse sade Rosalie något hwaröfwer jag trodde mig bli ond. Summan war den att det blef den gången disharmonie öfwerallt hwilket är en besynnerlig sak mellan menniskor som veta så säkert att de ville och borde och kunde harmoniera. 15
20
25
30
- 3 = FREDAG. Följden af gårdagens disharmonie war att dess missljud ännu i dag ljöd i mina öron. Med Blanken på insektexcursioner på andra sidan ån. – Der såg jag det söta motpartiet i sin trädgård. På en sådan excursion träffade jag L:ns. Det började strax klinga renare igen. Ty Mathilda är så upprigtig. Man ser strax då hon är ledsen, hon blir likwäl snart god igen. – S. d. kl. ½ 4 e. m. hämtade jag Flickorna L. och Östring i båt till Kudnis. – Wi företogo en sjöpromenad till Ählsten, hwilken war rolig, 35

heldst wädret war charmant. – quällsward i lusthuset. – »Den första ros.» – Squaller ang: ett namn opp i en asp. Promenad till staden. Nu skulle jag förklara mig ang. gårdagens missförstånd. Kunde det dock icke nöjagtigt. – Samtal med Blanken sedermera hwilket gick längre

- 5
4. LÖRDAG. Liljeblad och Horatius. – M:ll Sahlbohm hos Mamma. S. d. om aftonen färd för att meta. Observ. att jag ej ens hann kasta ut ett enda drag. hwarföre icke? Jo jag mötte flickorna L. och Östring roende ut. Jag bytte åt dem båt och så rodde wi länge. Sedermera i Lt:d, och der blefwo Rosalie och underskr. goda vänner igen, så att hon låfte wi skulle alldrig mer disputeras så. –

Fel i misräkningen. »C'est peutetre pour moi», tänkte jag. –

Albert såsom wanligt mulen i vårt sällskap; det wille jag inte; hoppas dock att icke derigenom, temmeligen oskyldigt, gå miste om en gammal kamrat.

- 15
5. SÖNDAG. I kyrkan. Holm predikte. Warmt wäder. Första gången i sjön i år. S. d. e. m. gjorde herrskaperna från Harald och Smedsbacka visit på Kudnis. Deras fruntimmer bestego sig sammanräknade till ett artigt antal. –

20
– Bror Logren medföljde. – Musik och sedermera dans hwarvid en fransysk quadrill exequerades. – En promenad i trädgården. Der utdeltes enkla törnrosor. Sedan sällskapet sålunda dansat, sjungit och spelat, åtskildes man, hwarvid dock Kerrmans stannade till quällsward. Då de foro hem följde jag Lovis Kerrman och Lotta Backman en fjerndels wäg; fick mig derföre en kyss af flickorna. Hem kl. $\frac{3}{4}$ till 1 om natten.

- 25
6. MÅNDAG. Latin, Seneca etcet. – E. m. Östring på en wisit hos oss. Sedermera spatserade wi till staden och sökte opp ett sällskap fruntimmer i Lt:d, hwilka egenteligen woro hos Turdins. Fruntimmerna kastade keglor, hwarwid herrarne spelte öfwerskärare. Jag föreställde Markus.

30
Derifrån spatserade wi till Turdins lilla trädgård nere på gården, åto der krass och plockade syrener. Flickorna brydde mig för Backa Lina.

Lotta Backman stannade hos Turdins. – Ännu sedermera gjorde wi små utflygter till L:ns nya byggning, till Bergers hörn, till Lt:d på gården och såwidare. – Slutligen ännu ytterligare på en promenad åt Kudnis. »Gissa på sex gånger», sade Rosalie. – Jag gissade inte rätt. »Se på min mund hwad jag säger.» – Det var om min dagbok. –

35
Postscriptum. Jag blef knipen i örat derför att Lotta såg mig första gången rökande.

- 7 TISDAG. – Åter tagit ihop med fader Homer. – Östring och Blanken till Jacobstad. E. m. till Lt:d emedan jag tydeligen från mitt observatorium kunde se att der war fåglar små. Flickorna hade observerat underskrefwens obserwation. Klockan ½ 8 aftonen dracks the hos L:ns och kl. 8 spatterade wi ut att följa Lotta Backman till Haralden. Utom Lotta bestod 5
sällskapet af Fru Nordberg, flickorna L:n och underskr. – Promenaden war mycket rolig; Rosalie och Lotta leddes, Mathilda och jag. – Lotta förde de wanliga bryderierna till torgs. De klingade inte illa. Rastande utanför Fonseliuses för att inwänta Lovis Kerrman hwilken dock syntes föga belåten att lemna *sitt* sällskap. – »Gyckelskåps» obserwationer. 10
Besök i en behändig grotta. Af fruktan för regn måste wi wända om förrän ämnadt war. »Nu ska ni slänga af dugtigt» sade Rosalie och så försökte jag tillika med min dam göra en forcerad marsch. Det war helt roligt. Nära Fonseliuses mötte wi ett promenerande sällskap, hwaribland 15
Janne Lewelius. Snart bar det af med samma force som förut. Wi talte om Flickornas blifwande residence hos Mamsell Glansk, och Mathilda sade: »Aj så roligt det skulle bli.» – Jag tänkte sakta: den som vore med om det. Nära staden rastade wi och skrämde en häst. Inne i trädgården på Nygård. Morbror L. hem. Souperade hos Lithéns. Ytterligare i Lt:d, 20
der Rosalie wille ställa Albert till freds. – Har warit en mycket rolig afton.
- 8 = ONSDAG. Hemma sysselsatt hela dagen. Småsaker att uträtta fattas ej; men om jag wille säga att allt uträttades hwad som göras bordt så sade jag osant. E. m. I Lusthuset, i sällskap med Mamma och Blanken. Läste Sveriges statstidning och skref i min dagbok.
9. THORS DAG. Warm och wacker dag, blåste endast något så att simning ej 25
kunde företagas. E. m. bror Julle Cederman hos mig. Wi woro mest ute, rökte och musicerade något. Stadsklockan gick opp åt wäggarna förut; någon sade derföre: »nog går den mycket rätt, men det är soln som går efter.» – Promenad med Cederman till Forsbacka. –
- Om jag kunde beskrifwa hur jag längtar efter dig min flicka! – 30
10. FREDAG. – E. m. promenad till Lippjervfi i sällskap med Blanken. Wi woro inne hos gamla folket der, hwilka af wisiten funno sig särdeles tracterade så att gumman i all wälmening bjöd oss mat och derjemte, såsom hon uttryckte sig, »något som wore bättre än watten». – Besåg en 35
wår kytta som brann. Emelie Lindquist hos Sophie. Hon spelte guitarr och sjöng. –
- S. d. aftonen, en utflygt till Lt:d. Der war främmande och bland dem, grossören Collander, nyligen hemkommen. –

11. LÖRDAG. E. m. Klockan 3 till Lithéns, och stannade der. – Sophie och Bl:n efterskickades. Moster L. wägte 7 L 4 4, Rosalie [tomrum], Mathilda 6 L 11 4, Lotta B:n 7 L 14 4, Albert D. [tomrum], Blanken 7 L 15 4, och Underskrifwen, Z T:s, 7 L 14 4.

5 Wad mellan Blanken och Mathilda, om 10 Rd. B:cos wärde, om Mathilda skulle inom 3 års tid bli gift eller icke. – »Om du på tre gånger gissar hwad jag här har, sade Rosalie, så vinner Mathilda, gissar du inte, så vinner Blanken.» – Jag gissade i första taget, fast det war fruntimmerskram. Wi spelte boston, der jag för åtskilliga bockar fick mina wälförtjenta förmaningar. På sådant wis blef det sent, och wi antogo inbjudningen till soupée, en sak som på sednare tider icke hört till de sällsynta. Project om Haraldsfärd i morgon, Söndag. Efter en treflig afton följdes wi af flickorna till bodan utom tulln, och så sades godnatt. Mamma war ledsn att wi dröjt för länge.

15 Rosale gynnar mig, det är bra. Jag bygger väl icke derpå men jag bygger på en högre grund. Vist ser det molnigt ut men himlen styr och styr till öden hvilka vi ej kunna beräkna. –

12 – SÖNDAG. ÅRS DAG 1834 I kyrkan och afhörde Neuman. Kort visit hos Lithéns der debatter föreföllo om efter middagens resa. – Wädret war wackert.

20 S. d. e. m. kl. 5 blef, efter mycket prut resa af till Harald, medan Åkerblom war hos oss på afskedsvisit. – Jag åkte syster Sophie, något mycket sällsynt. På Haralden war muntert. Först ställdes till ett bostonpartie mellan flickorna der man hörde nämnas firman Wäderflyckt et C:nie. – Derpå ut i Kerrmans trefliga allée i trädgården. Der möjade flickorna underskrefwen. Unga damerna woro föröfrigt rätt trefliga, sköto med vinbärskart etcet. – Lotta Backman war smått förtörnad på underskrefwen, hwilket dock gick om.

25 Mormor Wacklin war nog krasslig; tänkte komma ut till Kudnis. Gumman war sig lik. Klockan 10 foro wi hem, underskr. möjad och af Sophies kappkrage decorerad. – I chaisen reste jag mig för ofta opp, tyckte Sophie. Det war wist för att se längs wägen bara. – På den wägen hände sig att jag, hwilket wäl ibland faller mig in, sade: »godafton, flickor!» åt ett par bondflickor, men jag wet wist att wåra medföljande damer då sade: »du är wårre filur än du ser ut att wara!» –

35 Då wi kommo hem war Mamma glad, hwilket war roligt. Blanken rest till Wasa med HB:n Årsdagen af Sista årets 12 Julii.

- 13 = MÅNDAG. ÅRSDAG 1834. f. m. Homerus. Aning om kärkommet främmande, hvilken slog in då Mathilda L. gjorde här en liten visit. – Arbete i trädgården med en gräsbänk. E. m. kl. 5 med morbror GWT:n på utvisitation till Ellida. Det war som att träffa en gammal bekant. Paterson med Runkina seglade in. Der woro Herrskapet från Alörn, Lundmarks etcet. 5
Bjudne till Alörn i morgon. Opp i Ellidas mast i bogenbramsalingarne. Aspegren tackade jag för sist, klingade med Wennerholm och Alex. Aspegren et. cet. – Klockan 2 om natten wände wi, efter soupée hem, och hade ett slags muntert äfwentyr på vägen.
14. TISDAG. Sofwit mycket förnämt. Wädret i början wackert, sedermera stormigt. Nära middagen en promenad till stad. Kl. 1–3 utfart till Lundmarks på Alörn dit wi i går inbjödös på middag. Wi rodde genom rödklubben och sjön gick temmeligen hård på Alörsglopet. På Alörn war en hop folk, Lundmarks, I. L:sts fruntimmer et. cet. – Det första jag efter middagen gjorde war att gå till gamla stugan. Det war en underlig 15
känsla att se den igen, både glädje och saknad och hopp. Jag kysste dess dörrpost; jag hade haft lust att kyssa marken då jag först satte foten åter på Alörn, men skämdes för åskådarne. – In i gamla stugan war nu mycket snuskigt, men omkring den war det sig så likt, så likt. – Ack du wälsignade Alörn! – 20
- Flere gånger war jag till stugan; gjorde ock en promenad till källan der wi höggo våra namn i berget. Der stodo de ännu så läsliga quar.
Jag war så glad att se hennes namn hvilket jag i chiffer högg dit. – – –
Med unga damerna satt jag då och då, kastade ring, etcet. – Promenad till Lithens nya stuga. Jag tyckte ej om den. Det war för mycket 25
stadsligt och för litet skäreligt der; den war mer lik ett bequämt hottell än en enkel skärestuga. –
- Klockan 10 på aftonen reste wi af igen, förgäfwes inbjudna att stanna quar.
15. ONSDAG. Hemma isolerad nog. Arbete med en gräsbänk i lilla kryddg. 30
– Lithens reste på e. m. ut till Alörn, men fingo fult wäder med regn och rusk.
16. THORS DAG. – Wacker dag. Bud från Turdins om metfärd. – Lagade metspön i ordn. Om e. m. blef morbror GT:n förhindrad, hwarföre färdens först sednare på quälln blef af. – Jag wandrade till Lt:d. Mathilda 35
hade efter den gåriga wåta färdens till Alörn en ledsam tandwerk. Det är synd jag skall tituleras för doctor och ingen nytta kunna göra. – Rossalie rolig och treflig.

17. FREDAG. Beställde en boll till leksak. – E. m. besåg Collanders granna nipperbod med alla dertill hörande lappar och granlåter. I wintras mente Collander om sin utsigt att den wille jag gerna ha. Medgifwes; men jag tror inte heller att han gerna wille ge den bort. – Icke fördenskull att jag numera tror på den gamla sagan om honom och Rossalie, men, – men hwem wet hwar alla haror ha sin gång?

I gula huset midt emot suto fruntimmer. Dit wek jag in. – Musseliner och förfrågningar om min smak.

Hemkommen träffade jag Mormor Wacklin hos oss. Gummans oroliga lynne drifwer henne från Harald der hon borde må så bra. –

18. LÖRDAG. Metade på den wackra morgonquisten på strand och fick flere fiskar. En kikare den jag lånt af Albert (han viste nog till hwad) gjorde rätt rolig tjenst. S. d. aftonen besökte ett af Lindquist i Lt:d tillställt caffè. Det war för herrskapet Kynsell från G. Carleby. – Der war till och med Hindrik! Gubben slog engång på stort. – Bryderie; flickorna wille påstå att lilla Lotta och Mathilda bytte. – Souperade hos Lithéns. Der fick jag en ros i mössan. – Roligt. –

19. SÖNDAG. Wacker dag. Hörde Holmen predika och skrika. Allmän bot och bönedag. – E. m. efter mycket prut och hinder från ömtåliga håll en utflygt till bror Julle Cederman på Forsbacka. Wi woro några samlade: Hindrik, Albert, Logren, och bägge Lewelierna. – Genast wid vår ankomst satte wi oss till ett cucubord, spelte och drucko thoddy till kl. 9 aftonen, då wi efter en på sitt sätt munter afton spatserade hem igen. – Promenad med flickorna. Det war litet swårt att höra de hemmawarande haft så roligt. Nog knäfweln wet jag hwilket nöje jag föredragit, – men äfwen kamratlifwet måste ha ut sin rätt. (att simma)

20. MÅNDAG. ÅRS DAG 1834. På f. m. anlände hit på en visit brodren Calle Essen, åtföljd af en sin faster. Wi råkades som muntra Academiska gos-sar. – Att simma. promenad till staden och hos Collander. Fruntimmer der. »hwem har du med dig»? Efter middag och caffè afreste Essen åter, med löfte att återkomma. –

S. d. om aftonen ute med Morbror GWT:n och Blanken på en met-färd till Rågårdshällan och Socklotsand. Den war rolig nog, och wi fingo kokfisk till morgondags middag. –

21. TISDAG. JOHANNAS DAG. Af glömska hade wi ej gjort några förbered-elser; ej ens hwarken skott eller werser fick syster Johanna Jöns Gertrud. – Utflygt till staden, naturligtwis på upbörd; men det wankades intet. Johanna C:ius war borta. Inflygt till Lithens. Der föreställde jag nystfot, hade roligt och skrattade efter wanligheten. Refuserade en invit att simma.

- S. d. e. m. Sophie hos Fru Downer sysselsatt att göra blommor. Mathilda L. och Sophie B:n på Kudnis. – Lek med boll som war helt behändig. Möjat i lusthuset. Ack du kära barnslighet. – Gamla melodien till: du blickar och jag glömmet. den spelar sig sjelf, tänkte jag så der smått. – Sedermera följde en rätt treflig promenad i sällskap med Mamma, Lithéns m. fl. – Rosalie talte om huru hon nyligen hade hört någon ropa: »Rosa!» fastän ingen war inne. – På Källbacken. »Skulle du ligga i kyrkan en natt öfwer för allt i werlden?» – »Åh för något som icke är så mycket engång.» – »Fy hwad du är obeskedlig som wille lyfta mig från skranket ner!» – Mamsell Berggren på Kudnis. Ytterligare en liten visit hos Collander. Der skickades från andra sidan gatan de aldrasötaste slängkyssar. – Ack du min söta flicka der. – Underrättelse om Franz Topelii lilla *Johan Nathanael*, åt hwilken jag blifwit oppskrifwen som fadder. – Mamsell Berggren war sig lik. –
22. ONSDAG. Kl. 9 om morgonen afreste Mamsell Berggren hwilken enligt ordalydelsen hade en verkelig brudbrådska, ty, som ryktet förmäler, gör hon nu sin sista jungfrufärd här i werlden. –
- E. m. Visit hos Logren och Smedsbacka Fruntimmer. Der woro Länsman etc. och Sophie Olson. Wi dansade en Svensk quadrille, och sedermera en d:o fransysk efter min musik. Mauriz Nordquist war en munter pojke, kunde tillochmed bry flickor. Wid promenaden hem från Smedsbacka inne till Turdins. Der woro Flickorna L. och Kermans. – Fruntimmerne woro muntra. »Är Hindrik din bästa wän», frågade Rosalie. – »Jag har den äran att presentera doktor L:n och Mamsell T:s Ödmjuka tjenare. Mycket nois wid bordet (souplee) der mina grannar RL:n och Sophie B:n påstodo underskr. war en filur. – Wid afskedet haglade det roliga titlar: Godnatt swärfar, godnatt farfar, godnatt swäger, godnatt Achis! – Det war den långörade färgar Forsberg som stack sin physiognomie ut genom fönstret och skrek: godnatt farfar. –
- 23 THORS DAG. Wacker dag. Smultron första gången på middagsbordet. Ärtskidorna äro små, winbären bara kart ännu. – E. m. Logren och Albert D:r hos mig. Wi rökte en pipa. Promenad till staden angående skjutning i morgon. Derwid inbillade wi Logren att Albert och jag skulle ställa till en dans. Han låfte så säkert tiga dermed, sedan har flere sagt: jag har hört ni skulle tillställa en dans; skada att den gick om intet. – Rlie et Moster L. på Kudnis. »Ser du, så jag kan böja det här glaset.» – Morgondagens drottning war hela dagen hos Turdins. –

24 JULII 1835. FREDAG. CHRISTINÆ DAG. Att tillbörligen hedra en sådan dag, begaf sig Pegasenskålm klock. 5 om morgonen, till staden, wäckte opp öfriga medlemmar i complotten och affyrade, kl. $\frac{1}{2}$ 7, 9 skott tillsammans, på Lithens altan för dagens drottning, dygdeädla jungfru Mathilda Christina Lithén. –

Verser, sammanlappade af Backenstein et Pegasenskålm.

I morgon ha wi skjutit nio skott;

allt detta till din ära har du fått.

Dito togo wi oss en liten knäpp;

smakte dock bättre ifrån din läpp – o. s. v.

Undertecknad: Pegasenhjelm.

Backenstein af Pepparheim.

Knäppen ifrån Christinas läpp uteblef icke på den formliga gratulation som kl. 10 f. m. gjordes, och smakte rätt söt. »War du ond för swåger-titeln?» – »Nå, hwad hör jag? Allt annat!» – Antagen bjudning för e. m.

S. d. e. m. klockan 4 till Christina, men sedan deremellan hem för att bocka mig för Prostinnan Snellman. – Lt:d, det trefliga Freudenheim. –

I Lt:d war efter wanligheten muntert. Ringspel och bollspel med dagens Christina. En kyss skulle jag få för 50 lyror, men jag är rädd att denna min revers som besteg sig till 4 kyssar icke godkännes.

En ros har jag sändt till henne med påskrift: den första rosen slog i knopp för dig! Ack om hon anade den djupa betydelse som gömmer sig i slöjan af dessa ord! Ack min första och sista kärlek är måhända en späd blomma den inga frukter bär men doftar dock så ljuf så ljuf skall ännu som vissnad följa mig i grafven, det gifve Gud.

25. LÖRDAG. JACOBSDAG. Tillställning af en disharmonisk musik för Blank som war en af dagens hjeltar. Syster Sophie och jag emottogo honom klädda som musikanter och med de mest disharmoniska toner frampinade ur en trasig fiol och en ostämd guitar. – Sedermera trakterade jag honom med några werser, så pedantiska, tungfotade och torra som trots några från det så kallade Classiska tidehwarfwet. – Om aftonen woro wi hos Collander der Blanken under några glas punsch installerades till handelsbokhållare.

I fönstret midt emot viste Mathilda sitt glada ansigte, jag såg dit i smyg. –

- Hos Collander betraktade jag så länge ett litet engla ansigte på en pomadburk, tills jag ej kunde låta bli att köpa burken för vignettens skull.
26. SÖNDAG. Malus me vexabat venter. – I kyrkan och afhörde prosten Snellman. – E. m. hos Janne Lewelius på Juthas. Wi spatserade dit flere kamrater, en 6 st. – Der åts mellanmål, speltes kort och dracks thoddy, 5
 var föröfrigt ett wanligt kamrat vivat. – Åkte kl. 10 hem med Backenstein. – Hemma och i staden hade warit en treflig afton; det har mer än en gång händt att ett slags poenitence sålunda följt burschenleben i spåren. –
27. MÅNDAG. Mammans resa till Sonnes bestämd till morgon. Blanken lade hos Collander sista hand wid sitt bokhålleri. Mot aftonen woro wi begge 10
 på ett slags afskedsvisiter hos Lithéns och i Lt:d. Wi gjorde en promenad med fruntimmerna; derwid sade någon af oss på vägen mellan Dahlsténs och Kudnis: »Nu ska wi komma i håg den här dagen nästa år, få se huru det då är.» Det lades på minnet. märk denna dagen nästa år.
28. TISDAG. bestyr med Mammans resa. Till Turdins, medförande rosor åt 15
 somliga af damerna. Efter en tidig middag afreste Mamma, Syster Sophie, och Blanken i sällskap med Fru Backman m. fl. – Destinationsplatsen adresserades Rosenkampff a Sonnes. I sällskap med Hindrik följde jag till Storswed. – Hemkomna kl. 6 om aftonen hade Hindrik tomt och ledsamt. Fördenskull rökte wi en pipa och spatserade till andra sidans 20
 strand midt emot Lithéns. Der sjöngo wi, skrefwo våra namn i en bänk, m. m. och hade temmeligen muntert. På sena quällen skildes wi. –
29. ONSDAG. Nu war jag alltså Kudnispatron in extenso och ensam herre på täppan. Det föreföll mig temmeligen tomt i början. Jag roade mig 25
 med smultronen i trädgården, och hade sällskap af bror Backenstein. –
 E: m: I Lithens nya byggning; der tillredes allt så propert och elegant att ett sådant hotell neppeligen kan hafwa en sig wärdig omgifning i det på arkitekturens wägnar temmeligen wanlottade NyCarleby. – I nya byggningen träffade jag Rosalie L. och blef af henne inwiterad in. Somliga 30
 woro hos Calamniuses, jag menar M., som war dit bjuden. Några gånger war hon hem emellanåt, hwarföre Rosalie brydde henne. – Sophie B. höll oss muntra. »Om du gissar, sade Rosalie, till hwad detta tyg skall bli så skall du få en kyss af M.» – De andra hwiskade mig i örat och jag gissade på det viset genast. – Undertiden roade jag mig med att sprita sönder en halmhatt. – Du ser af detta och dylikt, min kära Pegasenhjelm att jag 35
 är temmeligen barnslig ännu. Det är med mig som med jernet i elden. När lågan werkar derpå så gör smeden deraf hwad han will. – Soupée hos L:ns. Kyssen godkändes med förwåning, men oppskjöts. –

30. THORS DAG. Ser du, bror Pegasenhjelm, om det närwarande är så ljust att framtiden swårligen kan blifwa ljustare, då må man wäl säga att det är lyckligast att lefwa i det närwarande obekymrad. Men likwäl, om i det glada drömmande lifwet plötsligen en tanke smyger sig in, en sorglig aning om en gräns för den sköna tiden, så fattar hjertat denna tanke och fasthåller den med oförklarligt wemod. – Så underbar, är mennisko-själen, midt i sin lycka kan hon gråta och likwäl finna sig så säll. Det förefaller mig som måste själens ädlaste plantor watnas med tårar. – Jag will säga i anledning af hwad jag talar så. – Jag gick redan på f. m. till staden, till Lt:d, träffade der flickorna L. helt muntra och följde med dem till middagen hem. Äfwen på e. m. gingo wi i trädgården, roade oss, skrattade och woro muntra af hjertans grund. Hur det war så föll talet på Framdeles. Jag hade alltid sett flickorna med muntert mod tänka derpå. Nu smög sig säkert en skuggbild i M:s själ, hon blef alfwarsam, föga fattades att icke hon och wi andra med hade börjat gråta. » Det wore bäst, sade hon, att få dö medan allt är så här.» – »Hwarföre skall du säga så, söta M., sade R.?» – »Jo för det jag wet så wist att jag blir så olycklig ännu.» – Slutet war att wi så när stått med tårarna i ögonen när wi blefwo afbrutna. Det war bara M., R., och jag. –

Om denna dag återstår widare att förtälja att jag i morse fick den utlofwade kyssen af M; Widare att jag hjälpt(?) flickorna med att draga trådar ur en rimsa, och att Albert D. slutligen war ledsen på M., hwarwid jag bjöd till att föreställa honom det obilliga deri. – I dag har Mamma kommit till Sonnes.

31. FREDAG. Ostadig wäderlek med regn tidtals. Visit af Logren på f. m. och promenad till Tulln. – Läst grekiska. – Aft. till Albert D. en stund och i nya byggningen. Conwersation mellan gatan och det högsta windsfönstret. Träffade flickorna L. – Misslyckadt försök att narra Hindrik till flickorna. Sedermera långwarig promenad med Hindrik. –

Vale, mensis amica! Gaudia tua desiderata remitte. –

AUGUSTUS.

Denna dagbok är, såsom du wäl hundrade gånger anmärkt, min kära Pegasenhjelm, just ett mönster af ojemnhet. Om jag skrefwe allt i ett, som en historia, så wore wisseligen berättelsen helt annorlunda. Men nu skrifwer jag en sida då, en annan då, under olika inflytande af lynne och diwerse omständigheter, hwilka nödwändigt skola trycka sin stämpel på tonen af berättelsen. Derföre, kära Peg., måste du ursäkta hwarjehanda brister, som nödwändigt, i ett sådant concept som min dagbok, måste inflyta. Augusti månad har ofta förr warit både mycket rolig och mycket ledsam under min skoltid. – Jag undrar just hurudan den nu skall bli.

1. AUG. LÖRDAG. Hemma, sysslade med hwarjehanda. Läst Grekiska. – E: m. tillbragte aftonen hos Fru Brunström. Der woro twenne unga damer, Sophie O. och en Mamsell Wallin från G. Carleby. Wi roade oss med att spela mariage med korten. – Sophie O. wiste en nyhet, och vips wiste jag den ock. Det skulle i morgon bli dans på Smedsbacka. – Charmant! – Till staden för att ytterligare höra åt. Ryktet bekräftade sig. –
2. SÖNDAG. CATHARINÆ DAG. ÅRSDAG 1832. Afhörde Neuman på e. m. Visit hos L:ns. – E: m. Klockan 7 e. m. spatserade eller rodde i sällskap med flere unga herrar till Smedsbacka. Der woro damer allmänt bjudna, men herrarna gingo genom öfwerenskommelse. – Ils sont belles, ces jeunes dames, c'est ce que je sais assez bien. Il faut presque que j'écrirai: charmantes que vous etes. Monsieur Backenstein etait le vis a vis, Made-moiselle M. L:n ma moitié dans la premiere quadrille Suedoise. Encore un fois, charmant, charmant! Samlingen war nätt och treflig, dansen liflig och rolig. Hindrik och jag valsade så det svindlade för ögonen. Den walsen är en berusande dans, utom cirkelringens yra, så skall man beräkna det förföriska i att slå sin arm kring en wacker flickas smala lif. Intet under att mången walsar bort ande och hjerta. Summan war den att aftonen war tjusande rolig, det måste jag säga, jag som är af själ och hjerta med när ungdomen leker sin yra glada lek. Jag tycker alldeles inte om de der trumpna herrarna som mycket helre kyssa sitt thoddyglas än en flickas läppar och heldre swära öfwer spaderkung på gröna bordet än i dansen jollra med en lekande leende lefwande hjerterdam. Under aftonen dansades 2 potpourier och 3 Sv. quadriller samt mycket wals. Äfwen damerna funno sig serdeles roade. Klockan wid pass 11 om aftonen, slöts denna trefliga soirée till allas tillfredsställelse. Jag åkte i wagn

med till Lithéns, ornerad med Stenroths mössa. Skinlappen och hans Fru. – Glad quäll. –

3 AUG. 1835. MARIÆ DAG. ÅRSDAG 1832. Maskrad. Årsdagen af den sköna morgonen då wi för 3 år sedan maskerade oss för moster Marie. – Tingsnotarien Fredrik Salin gjorde wisit. Bjuden på punsch. Skref till Mamma. Mot aftonen till staden. Morbror L. hade arrangerat en liten punsch och Thoddy soirée för Sjöberg. Jag war till det mästa i gula huset. Der war långt trefligare än bland gubbarna och deras fyllda glas. – Perfem war mycket framme hela aftonen. – Gästerna souperade ochså. Jag fick den nåden att soupera i det slutna sällskapet. Der skrattade wi mycket, lurade och lyssnade. – I afton hände sig ochså att jag gissade rätt på något och fick skrifwa en kyss på rewers. – Hem kl. 12 om midnatt.

4 AUG. 1835 TISDAG. ÅRSDAG. 1832. bondbröllop i Lt:d. I dag hade jag föresatt mig att läsa rätt flitigt, och med alfware taga uti. Men det war något som gjorde streck i räkningen. Hindrik bjöd mig ut på en *jagtfärd*, jag antog förslaget. Till staden och hos Lithéns. Åt hjortron. Der twinnade jag en ref, skrattade en stund och stannade till middagen. Promenad till Nybron med fruntimmerna. Kl. 3 hem med brådska. – När wi skulle fara öfwerraskade mig ett mörkt lynne, jag begriper alldeles icke af hwad orsak och hänslade sedan wid den aftonen. – Kl. 6 foro wi ut. Morbror Gustaf T., Hindrik och jag. dessutom Brännholm och två poikar som roddare. Wi woro inne på Djupsten och sedan på det kära Alörn en stund i den goda trefliga gamla stugan hwarest morbror Berger nu residerade. Sedan till Krankborg. Under wägen taltes politik etcet. – Nattquarter i en lada. – –

Ibland längtar jag efter Mathilda så jag må gråta skam till sägandes.

5 ONSDAG. Medan sällskapet sålunda befann sig i skären, började wi ett wagabond lif. Wi reste från en holme till en annan, jagade och roade oss efter bästa förmåga och hade öfwerallt vårt hela hushåll i båten. På en liten holme Kotaskär. Der sköt jag bom efter en hare, men Hindrik träffade så en liten unge föll. – På den stora Björkholmen. Der sköt morbror G. flere gånger bom men sköt till slut en stor hare. – Brasa och quällsward wid den. Nattquarter i en lada.

6. THORS DAG. Åter gjorde våra 3 hundar ett fruktlöst skall på Björkholmen. Brännholm war rolig och bestod oss wanligen målro. Morbror G. sjöng: »För en och hwar som wederbör – Jag härmed wetterligit gör – Att alla flaskor korkas för – – Tills gubben Brännholm dör.» – I god tid foro wi ut till Båthållsklubben, en klippig holme inwid hafsbandet. Der fans

- haror så de sprungo som grå kattor oss förbi. – Wi jagade två omgångar. Jag stod på ett godt ställe. En artig Jösse kom på en 20 stegs håll och såg på mig, jag knäpte af och *sköt min Första hare*. Den föll knall och fall och min glädje war ej liten. – Detta gjorde jag med samma bössa med hwilken jag för 2 år sedan sköt min första fågel. – Denna jagten war rolig. 5
- 7 – FREDAG. Genast om morgonen skyndade jag till Lithéns, dels för att höra om Alörsresan, som till i dag war bestämd, dels för att berätta om min hare. Alörsresan blef oppskjuten till Måndag. – Rosalie hade lofwat äta alla haror råa som jag skulle skjuta; nu kom jag med en tass och viste henne, men den smakade henne ej. – M. deremot hade trott att jag skulle skjuta en, och det war wäl ochså derföre som jag fick skjuta'n. – Derpå gick jag till Hindrik och skickade i companie med honom twenne hartsassar till Collander, med en bifogad wers. – Nedanför stod följande instruction för budet: 10
- hittar du bara riktigt till Collanders,
att du inte springer med tassarna till fanders,
Si efter om Farbror blir arger,
han som annars inte är så karger. 20
- Collander blef snart blickad. – Sedermera hela e. m. hemma i sällskap med *mina nöjen*. Jag satt och skref ner i saln, för att ha trefligare.
- 8 – LÖRDAG. – Befann mig hemma på Kudnis hela dagen, en sak som på sednare tider sällan nog inträffar. Hwaraf det kommer sig att jag i längden icke trifs på det så trefliga Kudnis, det lemnar jag åt dig, min kära Pegasenhjelm, att af det föregående gissa. – Läste först Grekiska, skref sedan hwarjehanda –
- Erhöll en biljett af Mathilda deri hon bad om böcker. Jag besvarade den. – Jag kyste den söta biljetten. – 30
- 9 AUG. SÖNDAG. Wackert wäder. I kyrkan och afhöorde Pastor Holm. En del af dagen satt jag hemma och skref, i ett blad. – Visit af Capt. Holmström med fru. – Ut att spatsera och med Hindrik till Turdins. – – Under rättelse att Riddarholmskyrkan i Stockholm, antänd af åskan, brunnit opp. Det ser ut som om det wanartade Sverige icke mer wore wärdigt 35

att förwara sina största hjeltars ben. – Lithens hos Turdins. – Lek med swarande kort. – Piano forte. Gående från Turdins, gick hela sällskapet ut att promenera, till storbron etcet. –

Sednare spatserade Hindrik och jag länge på tu man hand. – Wi talte i alfwarliga ämnen. Tiden hade smittat H., Jag wille wara hans doctor. – Det är märkwärdigt hwad förnuftet är fintligt då det gäller att göra det hwita till swart, det ewigt sanna till ett wanskligt twifwel. –

10. MÅNDAG. I Sista somras tecknade jag den dag då jag andra gången reste ut till Alörn som en den herrligaste glädjes förelöpare. Hade jag då orsak dertill så har jag det nu icke mindre. Det skall snart wisa sig. – – Till min stora tillfredsställelse bekräftades i dag morgon wid ett besök hos Lithens det glada hoppet om en skärefärd. Enligt öfwerenskommelse satte Lithéns med en båt till wid bryggan och som fågeln som en wärmorgon slipper ur sin bur och swingar med ett fröjderop opp i himmelens blå, så flög jag ner längs backen till stranden och embarquerade der. I båten woro L:ns fruntimmer. Wid Åminnet bestego wi en förningsbåt, fullpackad med bagage, och der fingo wi ett hållande regn som blötte oss temmeligen. – Efteråt berättades i staden att wi sutit på Åminsbacken och låtit regna på oss. Klockan $\frac{1}{2}$ 7 om aftonen ankommo wi till det kära Alörn, och bland det första wi gjorde war att dricka caffe. Så woro wi nu här, nemligen följande Personer: Rosalie L., Mathilda L., Fru Lisette Nordberg, med dotter Charlotte, Johanna Calamnius, Franz Lithén, och jag. Dessutom twenne quinliga domestiquer och Hemming bara. Deribland räknades nu äfwen jag som hörande till familjen. Denna färd kallade de att följa med skräpet. – Första aftonen sågo wi med skäl förut huru trefligt det skulle bli. – Till en början diskades, skurades och putsades. – Litet grand metade wi, Mathilda, jag och Franz. – Wid fråga om nattquarter placerades Fr. och jag i ett af de twå små kabinnetterna deroppe, det norra. Fruntimmerna sofwo i nedra wåningen. – Wi woro länge oppe. –

Altså på Alörn. Samma jord som twenne weckor af sista årets sommar gjorde till ett paradiset emottager mig äfwen nu, högtidsklädd i sin leende grönska. Samma sällskap, (Mamma och Sophie undant.) som då gjorde all min glädje, omgifwer mig äfwen nu med samma innerliga godhet. Men jag sjelf är icke densamme. Huru olik är icke den Z. som engång wid stigen lät sin fega dårliga fruktan för framtida skuggor förbittra den stråliga glädjekalk som det närwarande räckte, – honom som nu leende kysser hwarje glädjebomma i sin wäg, som säger som Franzen: »drick! de förflyga de susande perlorna, drick!» – –

Icke med missmod tänker jag på denna förändring. Wäl mig att min mörka period är genomgången och min själ åter mäktig att fatta sin lycka, sin glädje. Altså, flyg gladeliga ut, fågel lilla, le och lek och lef! – Glädjen är kort, snart far den bort, fånga då den – i flykten, min wän! –

11. TISDAG. Wid första morgonquisten, då jag innerligen glad kände mig wakna på Alörn, mötte mig ett lustigt spektakel. På en brädstapel befanns en stor biljett adresserad till Pegasenhjelm. Den war hel och hållen på wers: »Backenstein har warit här i egen person – För att få träffa hans nåd herr Kudnis patron.» – Målar Gummerus för hwilken adressen war hebraiska hade beskrifwit saken för pigorna. De sade, det står inte rätt till. »Om jag hittar lappen ska jag kasta ner an me en sten å påta opp an me käppin.» – Flickorna hade rätt roligt deråt. –

Inne i rummen skurades. Jag täljde ett fartyg åt lilla Lotta. – På f. m. företogo wi oss widare en lång promenad. Först till den kära gamla stugan. Der war temmeligen trefligt och snygt. Sedan besökte wi Backmans stuga samt Högbackarnes och Häggbloms stugor. – Jag bar lilla Lotta som war trött. – – Genom mitt förwällande hände den roliga malheurn att jag baklänges föll att sitta i en brödkorg. – Flickorna togo sig på e. m. en middagslur. Aftonen war utomordentligt skön, skön som vårt Alörslif. Derföre företogo sig flickorna att ro till Djupsten, Rosalie och Johanna i ett par åror, Mathilda och jag i det andra. Franz styrde. Med rask fart flögo wi öfwer den spegelblanka ytan, hwilade en stund på Djupsten och lånade der en klocka hwilken wi hittils saknat. – Hemfärden gick lika lyckligt i kapp med morbror Calamnius. – Sedan rummen nu woro skurade woro de mycket propra. De bestodo i nedra wåningen af en stor sal, en kammare för herrn och frun, farstuga och kök, hwkt. sista war Krankborgs gamla stuga. Öfra wåningen åter bestod af farstu, två små kabinetter och två stora flygelrum. – I norra kabinettet war nu engång för alla min sängkammare. –

12. ONSDAG. Dagen war wacker. Att den också war glad behöfwer jag knapt tillägga. – Piquet med Mathilda. Wi metade små girsar till krokagn, och fångsten lyckades bra. – Kl. 5 e. m. ankommo morbror och moster L. så att sällskapet nu war fullständigt. – Pepparheim och Backenstein woro flitiga correspondenten. – Sednare på aftonen kommo Hammarins m. fl. till holmen och togo quarter i sin stuga. – »Kom hit så ska du få en kyss», – när jag kom så fick jag den inte. –

- 13 THORS DAG. Regnig dag, glad dag. Åter företogo wi oss en promenad. Vid middagstid ankommo Collander et J. Lybeck. Wi kikade på dem.

För regnets skull måste wi på e. m. hålla oss inne. Herrskapet spelte boston. Ledsen för Mathildas billett som hon trodde mig ha slarfvat. – Jag föresatte mig att fram och åter fara hem för densskull. Flickorna hade å sin sida så när blifwit ledsna på mig. Då kom der harmonie igen,
 5 och det war så skönt, så skönt, att jag t. ex. tänkte när jag i stormen gick öfwer spången till bryggan: fölle du dit ner, skulle du knapt ge akt derpå i en sådan sinnesstämning. I en sådan stund känner jag bäst huru hela min själ hänger vid dig Mathilda. Blott i dig lefver jag, utan dig skulle jag duka under för sorg och saknad, du tror mig vara så kall och vet icke
 10 huru varm jag är vid din sida.

14 FREDAG. Himmelen war nu åter klar, men något stormig. Åter en liten promenad. Flickorna bry Johanna Calamnius för Collander; om det sker med eller utan skäl will jag ej afgöra. – Wi suto i Fruns kammare och rensade stickelbär. Jag berättade för sällskapet den döde gästen.
 15 Collander war ostyrig, blef utestängd och hade många uptåg för sig. – Strax på e. m. foro herrarna. Jag war ut att plocka blåbär som jag förlorat på piquet. »Hwad går han och fiskar efter i buskarna», sade Östman och Hammarin? – Orätt man, mina herrar, tänkte jag. – Hemkommen war det redan sent. Fruntimmerna gingo till Hammarins stuga. Jag metade och gick sedan efter. – I H:ns stuga war äfwen en anselig skara församlad. – Jag beskref för fruntimmerna Robert le diable. – – Aftonen war gudomlig. På sjön war det spegellugnt, på landet en tafla af innerlig fågring och frid. – I den herrliga quällstunden rodde wi ut, hela det unga sällskapet, och woro temmeligen långt. – Derefter hem till
 20 Nya bygningen. – Sednare mot natten spelade i den glittrande sjön det herrligaste månsken. I quäll flyttade flickorna dit opp i södra flygelsalen, och strax blef det mycket trefligt och lifligt der oppe. Jag mädde som perla i gull. De woro icke mycket generade af mig, ty de sade jag war så beskedlig. – Ah! bon ciel! –

15 LÖRDAG. Wäderleken war wacker, hjertat fullt af fröjd. – På förmiddagen for morbror L. till Djupsten, och bland hans roddare woro Mathilda och jag. På Djupsten metade wi och fingo mycket fisk, så det war just en granlåt som morfar sade. – Wid hemkomsten hade både M. och jag blåsor i händerna. Hammarins hela herrskap åto middag hos oss. – Satte
 35 ut krok med gubben Drakabacka och Franz Lithen. Mot afton företog sig hela det stora sällskapet en lång promenad. Den skedde mot gamla stugan, Backmans dito, källan etcet. – Under vägen berättade jag för Mathilda och Johanna Svahn en saga och fick mig derföre af dem de

wackraste åkerbären. – Man gjorde oss upmärksamma på den sköna naturen, men wi tyckte wi hade bättre att göra. Som wi suto och jag skulle med alfware börja berätta, så kom Östman och sade: »lagen er opp å det strax!» – – Morbror Lithen reste hem för att snart återkomma. – Wi följde Hammarins hem till sig, jag bjöd min arm åt flickorna, och då sade de: nu lefwer aldrig Z. länge. – Sent på aftonen kommo Josephine Calamnius och Emelie Backman hit från Harmonie. – Josephines beskrifningar om högtidligheterna wid generalexercisen i Jacobstad räckte länge och wäl att tala om. – Ännu i afton stodo flickorna i det wackra månskenet på möljen och sjöng, hwilket let rätt bra. –

De båda sistkomna sofwo i andra kabinettet bredwid Franzes och min sängkammare. – Jag hörde hwarjehanda små hemligheter: hur den såg ut, hwad de tyckte om den o. d. –

16. SÖNDAG. Wackert, något blåsigt wäder. Med gubben Kempe seglade wi ut att witja en långref. Mathilda war med, och tycktes wara road. Hammarins gjorde på f. m. en wisit. – Till Hammarins på stor middag. Sedan man dersammastädes öfwerflödigt mättat sin hunger gingo samteliga unga och gamla att sofwa middag. – Mathilda och Johanna Svahn sofwo i min säng, nbne jag sof för tillfället icke der. – Ensam waken höll jag wakt om sju damer. – Undertiden kom morbror Lithen och medförde ett bref från Mamma. – Kl. vid pass $\frac{1}{2}$ 5 återwände wi till Hammarins, satte oss der i ring för att höra musik, och dricka caffè. – Emellertid kommo Collander och Lybeck och förökte sällskapet. – Då företogs hwarjehanda springlekar, quatre cuins, och andra. Det war mycket muntert. – Flickorna knöto. Jag knöt ochså om en sak. (Om Mathilda håller af mig). Det wille ej slå in för mig men när Mathilda knöt då slog det strax in. –

– Lybeck stannade nu hos H:ns. Jag låg med Collander. Hela afton war han mycket ostyrig. – Flickorna Lågo hela raden syskonsäng. – Engång läto de dörrn stå opp. Då såg jag långs hela den söta raden. – P. S. jag glömde säga att wi i skymningen dansade en mycket rolig potpourie. –

- 17 MÅNDAG. »Hemming är åter kär!» – »Kuddon stanga mä.» – Om Flickornas musik sade Hemming att det let – »jyssom tå kattona skrikar.» – – Wi woro nuförtiden riktigt musikaliska, d. v. s. wi hörde mycket musik; i går aftse spatserade wi t. ex. hem från Hammarins en lång procession, under det stjernornas sång klingade i den gröna skogen. – M. och Johanna C. sofwo middag i mitt kabinett. Undertiden inseglade förbi Alörn Skonerten Bellona. På e. m. kommo till oss mycket främmande:

först Morbror Berger och Marie B. sedan Hammarins hela skara; sedan Turdins och Sophie Backman. Således war der en artig samling i stugan på näset. Derföre skulle wi företa oss dans, och det gjorde wi i banco. Wänta! jag skall säga huru många wi voro tillsamman: Jo 13 gamla och gifta och
 5 20 unga, Hemming oberäknad, summa 33 personer. Först walsade wi nere i stora salen. Sedan wandrade sällskapet dit opp i södra flygelsalen, – der satt herrskapet en stund, drucko bischoff, lekte o. s. v. – Der fick jag mig oförhappandes en kyss af Johanna Svahn. – Derefter walsades dugtigt och dansades en Svensk quadrille (med R:lie). Det war en mycket munter
 10 och rolig afton. Sällskapet åtskiljdes först af mörkret, hwarvid wi följde Hammarins hem, jag ledande M. och Joh. Svahn. –

Undertiden hade det blåst opp en stickande storm som hwen i alla knutar och gjorde den mörka quällen mycket kuslig och ohyggelig. – Flickorna woro rädda. Wi suto oppe i södra flygelsalen i mörkret, Franz
 15 och Mathilda lutade sig i ett hörn, jag satt på ett litet skrin bredvid och de tryggade sig till mig. Då tänkte jag: Ack om du hela din lefnad igenom ville trygga dig till mig! Om jag finge vara ditt stöd! – Stormen pep i alla knutar, Sophie Backman war ängslig för sina bröder, och så fort man slapp så pujade alla af till kois. –

18 TISDAG. Flygande storm. – Sällskapet satt inne på f: m. sydde, spelte boston o. d. – Jag berättade en saga om berganden i Harzwald. – Besök af herrarna från Hammarins. – E. m. Si je pourrai écrire ma apremidi, je le ferai a la langue Francaise. Mais, la langue je ne comprend pas bien, et que je voulais y écrire se ne fait pas écrire. – Nej min stackars Franska stoppar inte. – Således till chiffre. –

Rosali har varit mycket god och gynnat mig hela tiden, men i dag gjorde hon mig så glad. – Jag hade i natt drömt att jag sof bredvid Mathilda och se! det slog mycket snart in. Jag låg bredvid henne då de sofvo middag men ingen blund kom i mina ögon, – och – hur kunde den heller komma! – Der låg hon så söt bredvid mig att jag många gånger tänkte »Ack du der, om jag bara tordes stjåla en kyss af dig!» – Men jag var stilla som ett lam fastän mina tankar flögo som blixten. – Det vet Gud, jag älskar henne ändå så rent. – Hon sof så godt, hvarje hennes andetag lyssnade jag på och hade velat kyssa dem från hennes läppar. Du min goda söta
 30 flicka! – Om jag ock lefde så länge att dessa bokstäfwer blekna af ålder, så glömmar jag inte hwad jag här omtalat för min kära dagbok. –

Mot aftonen reste Morbror L. och Bergers hem. – Hos Hammarins. – Wi sprungo muntert i det gröna. Wi följdes hem af hela Hammarins

skara och dansade i salongen hos oss en masurka efter Sophie B:ns musik. – Mathilda mådde illa med hufwudwerk och quäljningar. Hon hade förkyllt sig. – I köket i halfmörker och höll wakt hos patienten.

Midt i ledsamheten var det så roligt att vårda henne. –

19. ONSDAG. Om morgonen narrades flickorna att Mathilda war wärre, och dess roligare war det då hon frisk och munter trädde ut ur jungfruburen. – Wals efter Sophie B:ns musik. Rensade stickelbär, och då kom Albert ifrån staden. Han war ej wid godt humeur. –

Kl. 11 f. m. reste jag hem med Collander et Lybeck. Dertill föranleddes jag af några commissioner af Mamma. – På Kudnis war allt sig likt. Ärtskidor och winbär i bästa flor. – Smultronen i aftagande, stickelbär redan ätliga. – Jag hemkom middagstiden; redan kl. 3 gick jag till Hindrik. Han berättade ett äfwentyr, spektaklade öfwer Alörn etc. – Till Lithéns (hos jungfrun på ärende) till Collander och till Calamniuses, medförande helsningar. – Kl. 6 om aftonen afreste jag åter med morbror G. Turdin, och anlände snart åter till det wälsignade Alörn. Glad att biljetten war i säkert förwar. – Hammarins woro der; herrskapet drucko just då the. – Albert war mulen. – Johanna Svahn halkade vid trappan. Albert berättade om 5 hemligheter som ingen skulle få weta. –

20. THORSDAG. Klockan 7 på den wackra morgonen gjorde jag med Albert en rätt treflig visite, nemligen in till damerna i jungfruburen. Det war just roligt. Wi trakterade caffè. Flickorna woro så trefliga att till och med Albert blef oppspelad, och visade en tid bortåt ett solskensansigte. – Och, intet underligt; der hade väl mången annan blifwit på godt humeur. –

Sedermera på samma morgonquist skjöto wi till måls med bössa. Jag träffade på 30 steg. – Derefter spisades frukost och sedan wandrade wi ut på flere nya wägar och kommo till Runeberg. Resultatet blef det att wi samteligen åto med strykande aptit; huru det war med Albert kan jag likwäl ej säga. Han war sedan helt mulen; satt i norra kabinnettet och läste. – Om e. m. till Hammarins, och Albert med. Der satte jag mig och läste hårdt för flickorna ur faderswäldet. – Wi suto deroppe i farstun det war helt trefligt. Hur wi talte så hade wi så när börjat gråta, ty flickorna sade: alldrig få wi så roligt mer. »Det är liksom det skulle ana mig att något händer, att wi ej under samma förhållanden komma till Alörn mer.» – Oackadt allt hwad jag sade deremot, så måste jag medgifwa att det förefaller äfwen mig alledeles så. – »– velamen tegent

posteri dies». – Hammarins skulle i morgon resa. – Albert afreste till staden och saluterade. – Innan wi gingo hem gaf oss Östman ett spektakel. Han war klädd i negligée, lockar och shawl, satt i fönstret med den ypperligaste mimik och höll sina monologer om den söta naturen, om fader Antonius och om sitt thoddyglas. Morbror G. war fader Antonius.
5 – Tal om gästen som Lovis Kerrman sett på Brunnscholmen.

Om aftonen satt Mathilda på min säng och Rosa. – Nu måste jag bekänna hvad jag tänkte, om det är rätt gjort då jag vet att Mathilda skall läsa detta – det vet Gud. – Jag tänkte: »Hälften af hela mitt lif ville jag gifva för en sådan stund om du icke gått bort utan lampan slocknat öfver oss!» – Så tänkte jag, men hon hade kunnat be mig bevaka sin bädd och jag hade kunnat låta henne läsa min minsta tanke, det vet Gud hon skulle sofvit i en broders vård.

21. FREDAG. Wacker dag. Promenad till Häggbloms stuga med fruntimmerna. I en al derbredwid skref jag två namn: M. L. och I. C. – på hemvägen mycket generade af den näsvisa påhängsna kon. – Jag glömde nämna att jag äfwen i dag fågnades med tillåtelsen att göra en morgonvisite och en Caffejungfrusysla. –

På förmiddagen satt hos flickorna och pratade. – Z. T. i en al nära stugan. E. m. Hammarins hos oss. Promenad till berget. tro Jul. – Der gåfwo flickorna namn åt Han aliminst prajarn. Jag hade huggit M. C. L. i berget. Johanna Svahn och Rosalie knöto om något omöjligt som slog in. Mathilda högg i berget. – Sitt eget namn och mitt i chiffer. Hon var bra beskedlig. Gud förene de bägge namnen. – Samma afton skulle Hammarins afresa. det war ej liten sorg. Johanna Svahn och Mathilda greto. – Wi följde till H:ns stuga. Lilla Marie Hammarin gret bitterligen. – De afreste i förningsbåt och hade en lång tråkig resa. – Flickorna woro nedstämda. Capten Lars von Platen stannade öfwer natten hos oss. – Sednare på quälln woro flickorna muntrare. Aftonvisit. –

22 LÖRDAG. Mulen dag. Det war wäl tomare på Alörn, men icke tomt, nej vist icke, jag åtminstone hade sällskap nog, det inser du lätt, kära Pegasenhjelm,. Till Runeberg. Sista Lördagen på Alörn war treflig och mycket rolig. Åter sof jag middag vid Mathildas sida eller rättare hon bredvid mig ty huru skulle jag sofva! – Monsieur Platen m'a questionné: ou avez vous dormi, monsieur Topelius? – A cettes paroles il rit insidieusement. – »Monsieur Platen, j'ai lui repondé, j'ai dormi a ciel ouvert!» – qui pourroit se tener de rire? nous avons de la peine a nous retenir. –

Hindrik ankom till Alörn just medan jag satt och läste hårdt för flickorna. Underrättelse att Mamma är hemkommen. – Bostonpartie. Undertiden suto Rosalie och jag wid fönstret; talte om små hemligheter. – Sedan marquer. – Morgondagens skilsmessa började ligga tung öfwer gossen. Föga fattades att jag ej fällt en liten förstulen tår när jag tänkte som flickorna: hit kommer du troligen aldrig under samma förhållanden mera, och så roligt får du kanhända också alldrig mer. Jag wet bara ett som blefwe mig ännu roligare; det ena will jag ej tala om. – Nå, se ej mulen ut, war glad, min gosse, war glad på sista aftonen, glad som de andra. Courage! du måste ha courage! – På säng talte Hindrik och jag länge. –

Sofwen sött, sofwen sött tipporna små
 snart skall en natt förgå
 och snart waknen Ni gladt;
 men den kommande natt,
 då står ingen der mer
 och lyssnar på er.
 och ingen som hwiskar:
 sofven sött, sofwen sött, tipporna små.
 När vi se hwarann så –
 det vet Gud. –

23. SÖNDAG. Med glad wänlig himmel framblickade dagen, den dag hwilken en tår gerna må förlåtas. – War med Hindrik och sköt till måls. Till Runeberg med Hindrik att söka haror, men förgäfwes. – Promenad med flickorna till Runeberg, gamla stugan etcet. för att riktigt taga afsked. – »Få se huru stor lillprajarn är nästa år»? sade flickorna. – Högg flitigt flere namn i berget så att jag ref alldeles mina händer. – De namn som gifwit berget sitt namn äro följande. R. L., M. C. L., I. S., I. C. C., C. W. L., H. B., A. D., C. E. E., F. C. L., och Z. T, men dessutom Mathildas och mitt namn i chiffer. – Albert D. och Calamniuses ankommo till middagen. En liten utfart till Harmonie som så när blifwit för tillfället Disharmonie. – Om e. m. kom *Mamma och Syster* ut till Alörn och det war roligt att se dem wälbehållna hem igen. – Sällskapet satt mäst inne, spelte boston wid 2 bord etcet. – Hindrik och jag skulle skrifwa verser inne i jungfruburen, men fingo ej tillfälle. – Tanken på afresan grep mig blytung. – Några rader wid trappan till öfra wåningen. – I mitt

sofkabinett skref jag bak luckan: »Ni tu fuisses, occubuissem. In te vivo, lux mea!» – Och sedermera på wäggen till afsked: »valeas, vita beata! In te vivit memoria, in te, nunquam reditura! Vale!» – Detta skall jag läsa, om jag lefwer och kommer igen sedan år förgått. Kommer jag icke igen, – wälan då skall engång en annan läsa dem som förstår Romarnes språk, och af orden skall han förstå mig. –

Omsider, med sorg förutsedd, kom äfwen han en gång, afskedets, afresans stund och med tårar togs han emot. Mathilda gret, Johanna C. gret, och – jag gret, gret sådana tårar som jag ej på åratal gjort. Om du, min käre läsare, skulle få läsa i mina tankars bok som i min Dagbok, du skulle i sanning icke undra derpå. – Om jag gråtit för förlusten af en flychtig glädje då hade du kunnat säga: spar dina tårar, min gosse, för något bättre. – Men jag gret inte för afskedets skull, icke för glädjens skull som nu war slut, jag gret för det att *den aldrig kommer igen*. – Utan en tår i ögat har jag mången gång rest hemifrån, sett mången glad tid ta slut, och med torra ögon for jag i sista somras från Alörn. – Hwarföre så? Jo ty jag wiste att jag skulle komma igen. Nu for jag bort från det kära Alörslifwet, från kronan af min bästa glädje, och wiste: *jag skall icke så komma igen* – derföre gret jag.

Flickorna följde oss ut på möljen. Då foro wi och det bar med god fart och fulla segel bort – hemifrån till hem. – På wägen sade jag icke ett ord.

– *Ytterligare om Alörn*. Jag skall säga hur saken förhåller sig. Om jag stått i andra förhållanden med flickorna och öfwerhufwud med alla, d. v. s. om icke alla warit så innerligen goda och egna, så hade jag icke haft så obeskrifligen roligt och icke en sådan saknad sedermera. – Jag må wäl säga: det skall vara menniskor, sådana som wi, för att kunna ha så roligt. – Jag har observerat andra sällskapers förhållande på skären, särdeles herrarnas till damerna och ingenstädes har jag på långt när till den grad som bland oss funnit det som just är quintessensen af skärelifwet, den lilla gudinnan Trefnad. – Men hos oss war ett lif som war lefwande skärelif. Ah, bon ciel, hwad det war för ett skönt lif! Hjertat spritter aflängtan så ofta jag nu hädanefter tänker derpå, synnerligen på en och annan chifferscen. Hundrade, hundradetusende – – – englar! Att allt det der nu är slut. – Nå nå, spring icke för wida, penna lilla, dansa wackert och swär och skrik wackert, Dagboken är en stor squallertaska, min wän, och hade wäl hjerta att afslöja sina hemligheter för någon wän i viken. –

Adjö, kära Alörn, min söta wän,
 Laga att Pegasenskälm kommer igen.
 Men framför allt, min söta du,
 skall du bjuda hit ännu
 pullorna små. 5
 ge mej si, en, två
 till och med tre
 äro de.
 Oss allihopa
 ska du hit tillbaka ropa. 10
 Wi komma igen med gräset.
 Adjö, stuga på näset
 med din söta jungfrubur;
 Adjö, lill prajar, du din filur,
 som flickorna valde till favoritdverg. 15
 Adjö gamla stuga, adjö Runeberg,
 bär snällt i din stenhårda famn
 de kära namn. –

24. MÅNDAG. Nu följer åter det gamla. Jag wore obillig om jag icke wore
 nöjd dermed. Men liten saknad månde mig förlåtas. – I natt fröso mång- 20
 ens fattiga förhoppningar bort. – Frosten skadade kornet. –
 Wantrefnad. Bjudning ut till Harmonie. – Reste kl. 3 e. m. ut från
 Åminne i Bergers slup till skeppet Harmonie. Der war mycket grant och
 elegant inredt. Kikade på Alörn. Lithéns kommo derifrån till skeppet och
 togo med detsamma farwäl af Alörn. Då wi träffades war det som hade 25
 wi varit skilda i långa tider. – Jag kände huru innerligen jag älskade dem
 alla. – Aftonen war munter nog bland det glada sällskapet. – Kl. 9 reste
 wi samteliga hem i samma slup, på hwilken resa Collander styrde oss helt
 knapphändigt förbi 2 stenar. Landsatt wid Åminnet och derifrån åkande.
 – Åter frost om natten. 30
25. TISDAG. Widtogo wanliga sysselsättningar. Sophie hos fru Downer. Om
 aftonen L:ns fruntimmer på Kudnis på en efterlängtdad visite. – Följde
 dem hem och spatserade. – En ny kattunge i gården som heter unga
 Jacobson. – Frostnatt.
26. ONSDAG. Städat oppe i mitt ungarlartrum. Läst och arbetat. Om afton- 35
 en i Lt:d der flickorna L. plockade stickelbär. Der war en blind fattig
 gumma och en flicka som bar en kattunge. Samma kattunge köpte jag

för 12. f efter jag tyckte hon war wacker. I Stensalongen der wi lekte med unga Tolfskillingen, gjorde den skamlöst nog en oartighet i min mössa. – Skadan neutraliserades med eau de cologne som Mathilda war god och gaf mig. – Drack thé hos Lithens, och talte med flickorna om Alörn.
 5 Mathilda föredrar första Alörsresan, Rosalie den sista; jag wet sannernigen inte hwilketdera jag gör. Wi woro och besågo nya byggningen. Den blifwer en krona på byggningsrådet von Hartensteins werk. Flickorna säga de äro rädda att något händer då de flytta in. Det beware Gud. – Albert war utan humeur; han grubblar på en galen idee som vist ej blir
 10 af. Hur god är ej den Mathilda! Hon vill göra alla till viljes.

27. THORS DAG. Plockade winbär med Mamma. »Hwad kikar du efter», sade Mamma när jag satt oppe i mitt kammarfönster och såg åt Lt:d. –
 15 Bror Albert Dyhr har skänkt mig en nätt kikare, som just war en rätt tacknämlig present. – Bref af broder Jacobus Blank. – Erhållet sadel och mundering från Wintermakar Sadelbäck reparerad. Om aftonen hos Schale och sedermera hos Albert. – Den sednare war just wid tungt humeur. – Små pullorna såg jag ej till. –

28. FREDAG. – Allt warar wår wackra höst, klar och torr och treflig nog. Skörden är börjad; blifwer medelmåttig; potates under medelm. –

20 På e. m. hade jag besök af en kamrat, Fredrik Hedberg från Kimo bruk. Han satt hos mig en par timmar; wi rökte, åto bär etcet. – Wid det jag följde honom till staden wek jag in till Lt:d. Der woro flickorna jemte Albert och Logren. – De rensade bär. Logren war så förtjust att han med möda höll contenancen, Albert och jag, wi gamla prajarena, gingo och
 25 gjorde wåra cirklar längs norra stensalongen. – Rädd för korgen. Det låts jag bara, ty för den är jag platt inte rädd. N:bne Jeppe är ingen narr och hoppar i galen tunna om han tänker på fästmö engång i verlden. –

29 LÖRDAG. Förmiddag: läste Grekiska. Visite af Logren. Jag examinerade hans hufwud enligt Gall, och se, det befanns att han hade organ för
 30 landtmäterie. Hemma hela dagen. Regn på eftermiddagen. Bekikade Lt:d der jag såg att folk war ända till sent på aftonen. –

30. SÖNDAG. I kyrkan och afhört Neumans predikan. Commission af morbror Lithén till Blanken. – Spatserade med Fruntimmerna hwaribland
 L:s.

35 S. d. Tillika med andra kamrater, HB:n, A: D., Logren, J. Lybeck, och Collander på visite hos Hammarins. Der war ett temmeligt sällskap damer (L:s) församladt. Fördenskull fingo wi, såsom wi speculerat, några små piruetter. Wi walsade, dansade Potpourie m. m. Med fransysk

quadrille bar det på tok. – På detta vis hade wi just en rolig afton och åtskildes kl. ½ 10, rätt nöjda med soiréen. –

31. MÅNDAG. Läst Grekiska. – Skrifwit en Ephemer. Skrifwit till Blank. – Wacker dag. Fördenskull ut att rida på vårt lilla sto. – Icke måtte jag gjort någon stätelig figur. Jag mötte wid grind fruntimmer och de roade sig åt mig. – Flickorna Calamnius, Carin Fonselius, Fruarne Ölund, Benzeltjerna och Fredrikson hos oss. –

Följde damerna hem till staden. – Ena sidan af f. d. Calamniuses gård nedrifwen. Den gården är bland de äldsta i staden. –

Nu är Augusti Månad förbi. Tack min goda vän för all din rolighet. Sommaren är med detsamma förbi och hösten är ingången. – Wisseligen är denna årstid nu i början rätt klar och torr och treflig. – Folket tackar Gud för en hjälpelig skörd, fastän kornet frusit. – Samteliga må wi bra. Äfwen för god helsa i landet må wi tacka Gud.

Jag slutar nu detta häfte af min Dagbok med den önskan att kommande häften måste blifwa lika rika på allsköns glädje och lycka som detta häftet torde wara. – Tack ware den gode Guden, det har allt bra warit. Han leder vägarna, låtom oss vandra trygge. –

Om min wäg framåt återstår ett par ord. Jag är glad att äfwen den gått fram och icke stått stilla. Jag har arbetat med god lust nog; min plan är att i höst studera de gamla språken, att nästa vår taga Stipendiatexamen och undergå Latinskt skrifprof. – Jag har mitt mål för ögonen; hoppas att icke falla och icke tröttna. Måtte det gå. Måtte min vilja wara så stark som den är god. Ty med viljans kraft följer förmågans. – Bed för mig; jag behöfwer det. –

Bed att det solsken som skiner så gladt
 icke bebådar en kommande natt;
 bed att den lustgård der englarna bo
 stormen förskonar och lemnar i ro.
 Se, det är skönt när gullrosorna knoppas,
 skönt att få lefwa och älska och hoppas! –

Ingångne Wad.

1. *Mellan Rosalie L. och mig.* Rosalie: Ja. – Jag: Nej. om Åkerblom gifter sig med Christine Bäck. Upsatt å R:s sida, skjortknappar, å min sida en god bok.
- 5 2. *Mellan Mathilda L. och mig.* Om hon på 7 minuters tid går från L:ns port till Kudnis. – Hon: Ja. – Jag: Nej. –
3. *Mellan Rosalie L. och Johanna C:s om Johanna kommer att bo vid torget.*
– Rosalie: Nej – Johanna: Ja. – Upsattes af Johanna ett par winterhandskar, af Rosalie

D. A. G. B. O. K.

1835.

3.

Ny-Carleby
Zachris Topelius.

DAGBOK 1835, 3, NY-CARLEBY.
 SEPTEMBER, OCTOBER, NOVEMBER,
 DECEMBER.

TRO

GEN

MCL

5

Altså ny dagbok. Skrifwen i NyCarleby och börjad den 1 September år 1835. – Författaren, bokens *Jag* är alltså Pegasenhjelm. – Detta till början. – Efter en wacker sommar har hösten infunnit sig, gul och blek efter wanligheten men torr och klar och wacker emot wanligheten. – Jag börjar utan widlyftiga preludier mitt trefliga hwardagliga lif; måtte detta häfte af dagboken erbjuda lika mycket roligt som det föregående.

10

SEPTEMBER MÅNAD 1835.

1:STA SEPTEMBER 1835, TISDAG. Hwad arbete beträffar börjades denna månad bra. Dess första dag war en af de flitigare. Studerat Latin och Grekiska. –

15

E. m. besök hos handelsmannen Collander. Inspecterat nya byggningen hos Lithens. – In hos Lithéns en treflig stund. Sammanträffade med 2 Mamseller Herlin. – I anledn. af den enas (Sophies) förlåfning med Styrman Snellman, sade Rosalie L. det war bra rart att finna exempel på så troget folk. Medgifwes; men en söt flicka kan göra underverk. – Ad notam hoc. –

20

2. ONSDAG. Hemma (d. v. s. hela dagen). Läst 100 verser i Gamla Homerus. Mamma will jag skall läsa bra. Nå, nå, jag hoppas sonen will detsamma och skall utförat. E. m. ut att rida. Vid tullen mötte jag Mathilda L. som gick till Olsons. Hon drog på mund åt den ståtliga ryttaren på sin skröpliga Rosinante. Just icke underligt. Ridit åt Lippjerfwi, och steg af wid bergen för att se omkring mig. –

25

Samma Natt brann Jacobstad. Några ord derom, sådana underrättelserna sedermera inlupo. – Klockan omkring 10 på aftonen utbrast på ännu okänt sätt en våldsam wådeld i Forsbergs spillningshus nere på hans gård. – Innan man i första förwirringen hann widtaga några hämmande anstalter, kastade sig den vexande lågan, jagade af en hwirflande

30

storm på flere hus i grannskapet. – Snart tänkte man blott på att berga, icke att släcka. Folket strömmade till Forsbergs, och han som låg just i gapet feck mer bergadt än mången annan. – Ur hwirflande rökmoln framblänkte elden himmelshög, och snart war öfwerallt ett knakande och sprakande ett larm och en gråt som war en jemmer att påse. – Der brann det hela natten igenom; mången fattig, mången rik mans hus öfvergåfwos af sina ägare för alltid. $\frac{3}{4}$ af staden låg i aska, och bland förstörelsen 3 menniskor, ihjälkrossade under det de bergade en annans egendom. – – Sådant war tilloppet. – Det synes obestridligt att med mera energie och enighet och Commando, utgången blifwit mindre olycklig. Men det war just hwad som fattades dem i farans stund. De ådagalade en lamhet, en handlöshet som war oförswarlig. – Ryska inquarteringen gjorde det mesta. – Genast derefter utspriddes ett rykte att det warit mordbrand; troligen af Forsberg för att från sitt, utomdess icke mycket älskade, hus bortwätra det förhatliga af olyckan. – Mannen war, särdeles afbönder och ringare folk, illa liden. – Samma natt sågs elden härstädes på flere punkter. Oförswarligt att man icke här gjorde larm, då härifrån ännu mången hjälp hade kunnat i tid hinna fram.

3. THORS DAG. Om morgonen utbredde sig här ryktet om branden. Många af herrarna reste genast dit. Stort deltagande i grannstadens olycka förspordes öfwerallt. – Jag gjorde en ridt till Socklot. Öfwerallt arbetade bondfolket mycket ostördt, så obegriplig är likgiltigheten hos denna folkclass. Till staden om aftonen. Hos HB:n och hos Lithéns – Öfwerallt taltes ej hördes ej annat än det arma Jacobstad. – Mamsell Sophie Sjöberg, ett ögonvitne till Olyckan beskref den i Lt:d. – – Bland andra ämnen wi deremellan språkade uti war äfwen det att Sophie, syster min, dragit sig tillbaka från sina förra bästa vänner. – – Från Jacobstad förspordes ännu mycken farhåga för elden. –
4. FREDAG. Hemma h. d. – En Ephemer. – Läsit Latin och öfwersatt. Roat mig med rosenperlor, hwilka lyckades bra nog. – D:lle Sahlbohm och fru Svahn hos Mamma. Samtalsämnet war Jacobstad. – I dag hafwa stadsboarne dit afsändt 14 lass matvaror, hwartill äfwen Kudnis bifogat en ringa skärf. – Promenad med Hindrik B. söderut. Wi skulle möta Sophie men missgingos. – Mulet. –
5. LÖRDAG. Hemma h. d. Studerade Horatius, men bortkastade hans grofwa Satyrer med föfargelse. – Jag will andas friskt, tänkte jag, derute i Guds herrliga natur läser jag ett renare språk. – Det war en frisk dag, luften war ren och frisk och en svalkande vind drog öfwer den snart

förbleknade blomsterwerlden. – En herrlig dag; hjertat klappade så lätt i barmen. –

Skrifwit till farbror Gustafi Uleåborg och förfrågat mig om min hälsa och om vidare rörande den blifwande herr doktorn. – Rosenperlor. Spatserat ut i mörkningen, satt en ½ timme och firade brasa hos Turdins. Derpå med Hindrik och Albert söderut och gick åter miste om Sophie. Det war fullmåne och föröfrigt en wacker afton. Albert korsade och signade sig för månan. – Sedermera stodo wi och rimmade utanför L:ns. –

6. SÖNDAG ZACHARIÆ DAG ÅR 1835. Jag wäcktes med en liten vers af Sophie

Zacharias, kom och drick,
Caffebordet i godt skick
väntar och vill gratulera
och dig säkert säga mera

I Saln hade de anrättat ett prydligt blomsterbord, på hwilket, bland andra rara saker äfwen mitt stora Latinska Lindbloms Lexicon och mitt bläckhorn prunkade i rik blomsterdrägt. Omkring bordet satte vi oss, Mamma, syster och jag och doppade i caffè. – Sedermera helsade jag min respektiva namnsdag med en marsch (composé par Monsieur de Pegasenhjelm) som fick namn af dagen. – Derefter, kl. 10 f. m. i kyrkan och hörde der en ny prest, Grönros, nysskommen sokneadjunct hos Ahlquist. –

Jag anser det för ett godt tecken att Mathilda var i kyrkan fast hon inte visste att det var min namnsdag. – Inne en stund hos Lithéns. – E. m. Herrskapet Turdin och demoisellerna Fonselius gjorde besök på Kudnis. – Jag fick hit Henrik Backman och Albert Dyhr. Wi roade oss med Conversationsspel och fråglek. I den sednare frågade någon mig: »saknas någon i sällskapet? Har hon glömt hwem som är dagens hjelte?» – Klockan ½ 9 om aftonen följde wi damerna till deras logis. – Sedermera promenerade omkring med de twenne ofwanberörde herrar. – Inne hos Schale en stund. Spatserat utanför Calamniuses der flickorna L. woro. – Sådan war min namnsdag.

7. MÅNDAG Läst 100 verser Grekiska. – Wacker dag. Hösten är i allmänhet rätt hygglig. – Besökt Hindrik. Han wäntade M:lle W:na Roos från Jacobstad och war mycket beställsam. – Besett en ny billard. – En liten

dam till främmande hos Turdins. – I L:ns nya byggning. – Drack thé hos Albert, i sällskap med Schale och Hindrik. – L:ns fruntimmer woro hos M:lle Högman, Albert och jag spatserade der förbi och sedermera norrut. På gatan träffade wi fruntimmerna. Jag följde med in till L:ns och

5
8 TISDAG 100 verser Grekiska. – Skrifwit en Ephemer. – Spatserat med HB:n och Albert Dyhr. Mött Mathilda och Sophie Olson. – Sådana dagar som denna böra icke uptaga långa spalter i en dagbok, heldst en sådan som min der annars ett öfwerflöd af hwardagskram inflyter. –

10 Hindrik är en envising, trots mig sjelf, som inte låter öfwertala sig ifrån sin tilltänkta sjöresa på Runkina. Om det icke wore för Lithéns waror, kunde nästan det murkna wraket lemna der hon nu är. –

9. ONSDAG. HWARDAGSDAG. – Läst. Grekiska. – E. m. Satt hos Hindrik en stund. Mamsell Strömmer skall afresa i morgon. Det är en beskedlig flicka. – Med Hindrik i Lithens nya byggning. – I dessa dagar har jag börjat wänta Halleyska Cometen. Den är redan sedd på de flesta observatorier, äfwen i Helsingfors. –

10 THORS DAG. Grekiska. – Skrifwit till August Essen. – Wacker dag. – E. m. Janne Lybeck satt hos mig en stund. – På aftonquisten hos Collander. Dit kom Oskar Ros, hwilken jag nu första gången såg, och några andra herrar. Ett glas the, nej tre war det. – Herrarna woro muntra och skrattade bland annat åt den anmärkningen: »Janne Lybeck tänker gifta sig bara han får sitt nya fähus i ordning.» – Utsigt midtemot. Lithéns hade främmande. Sedan inne der på en liten stund. De spatserade med Kudnisboarne till

25
11. FREDAG. Bra läst. Grekiska och Latin. – E. m. Herrskaperna Lithén och Hammarin på Kudnis. (Utom Rosalie L.). – Åto krusbär. – Spelte ett roligt partie boston med flickorna. Rättnu börjar jag få bostonfeber. – Spatserat med damerna till staden. Flickorna talte så högt att säkert en och annan sofwande nattmössa i granskapet reste sig up för att se hwem det war. Wackert romantiskt Månskenswäder. –

30
12. LÖRDAG. Slutat 6 Iliaden af Homerus. – Förfärdigat Rosenperlor. Besök af Schale. Wi drucko en kopp thé tillsammans. – Med honom till staden på aftonquisten. Der träffade jag tvenne kamrater studenterna Hedman från Brahestad och Cannelin från Pyhäjoki, hvilka reste till Hfors. Res ni, gubbar, jag skall försöka att inte wara lat här hemma jag. – De behöfde wexla skjutspenningar och Hindrik hjälpte dem. – Kors hwad det är längesedan jag war hos Lithéns, nej det bär sig inte. – Du behöfwer

- bannor, bror Pegasenhjelm, men jag måste ha fördragsamhet, jag wet wäl huru du gått och längleds när du inte kommit dig dit.
13. SÖNDAG. Besökte kyrkan och afhörde Fonselius. Till Lithéns war kommen en ung dam, Alexandra Lalin från G. Carleby, en mycket hygglig och söt flicka. Mathilda och hon de äro just ett par vagnshästar, som man plär säga. – Emottagit bref af Blanken, deri bland annat cometen omnämndes. Han hade sett den engång midt i natten. –
- S. d. e. m. Mycket främmande här. 1:mo Herrskapet Lithén, 6 fruntimmer, 2:do Juthbacka Herrskap 5 fruntimmer. Deribland en främlinge, M:lle Winge eller rättare Sneckendal, en wacker flicka. – »Kors torde någon anmärka, två nykomna wackra flickor! aj aj, den ungdomen!» Nå wackert, wackert. Pegasenhjelm skrattar och säger: passe! – 3:tio War här äfwen 2 stadscavalierer, Backman et Dyhr, och Patersen. – Kors hur glömde jag räkna ännu en ung dame, Emelie Lindquist. – Sådant grant sällskap war i dag på Kudnis. Först suto damerna och skrattade och smuttade ur bischoffsglasen, sedan åto de krusbär och derefter spelte de. Voila toute la soirée cela. –
- Damernas musicerande har annars på sednare tider blifwit litet öfwerdrifwet. Jag begriper mig ej rätt på deras sällskapston. Kanhända det bebådar en förändring af denna domnade esprit de société. Men jag tror nästan det fattas dem just en homme d’esprit för att sätta lif i sällskapet, och dertill är jag olyckligtvis icke skapad. – Ett roligt folk de der flickorna! – På återpromenaden åt stan fick jag bannor af Rosalie för det jag inte warit hos dem. Jag tog dem emot med ödmjuk undergifwenhet.
14. MÅNDAG. Wacker dag. Läst Latin. – »Kors, tänkte jag, två veckors tid! det här står jag alldrig längre ut med. – Så, ut på visit med dig och det strax.» – Sökte Lithéns, men flickorna woro hos Stenrothens. I nya byggningen wandrade omkring, med underliga tankar. – Här så, och här så och der så, tänkte jag. – Hem emellan och sedan efter Mamma som war hos Tante Emelie Turdin – Der satt jag en stund. Sophie B. och Tante Emelie följde oss hem. Jag följde dem tillbaka. En wälförplågad Neptuni son följde oss i hälarne. –
15. TISDAG. Läst Latin. – E. m. I dag återförsonad hos Lithéns. I Lt:d kl. 5 e. m. Der woro samtliga damerna och plockade stickelbär. – Jag frågade om Rosalie war ledsen på mig? – Det war som det kunde, swarte hon, men jag kan alldrig länge wara ledsen på dig. – Sedan in i skymningen. Der drog jag fingerkrok med de yngsta begge och sedermera handsk med dem alla. Rosalie blef kung eller drottning och dömde mig

att begära en kyss af Mathilda och henne att ge den. – Det war mycket roliga domar och de åtlyddes begge. – – Squallerstund. – Vål med Mathilda, hon tog mig under hakan och sade med sin söta glada min: inte är jag ledsen på dig. – Du goda beskedliga Thilda! – I myrtenkammarn (flickornas sängkammare) flög aftonen så fort, att jag oförmodadt stannade quar till quällswarden. – När jag skulle gå hem frågte flickorna om de inte fingo skicka en karl att följa mig efter det war så mörkt. – Wid min hemkomst fann jag hos oss Mamselle Berggren, stadd på återresan till Orisberg. – Det war temmeligen sent på quällen och Kudnis sof redan.

16. ONSDAG. M:lle Berggren camperade hos oss en stund på f. m. och afreste kl. 11. – Förfärdigat rosenperlor. – Grekiska 75 verser. – Företog i mörkningen en promenad till Collander och derefter till Turdins. På det sednare stället woro Lithéns och Calamniuses fruntimmer. – Turdins hade fått hem en stor gentiler säng som fyllde halfwa rummet. – – Mathilda brydde Hindrik som bara småskrattade. »Säg hon skall bry mig för M, hwiskade han mig i örat.» – Spelte quatermains med Mathilda. Hon påminte sig 2 stycken som jag lärt henne. Det gick rätt bra. – –

– Hem igen. – Mormor Wacklin war kommen till oss. Gumman war skraler. –

17. THORS DAG. Bra Läst. – Satte ut fågeldon och gjorde snarubrad, likasom pilten för 7 år sedan. – En Ephemer. Promenad och talte länge med Hindrik. Hwilken envisinge! rättnu reser Paterson och han far med. Jo han lærer just få ett hyggligt wäder på den färden!

18. FREDAG. Latin. – Sysslat med fågelbragd. E. m. satt hos Albert D. och besåg de nya grannlåter Lithéns fått hem med Runkina. – Jag proberte bland annat mundgigor. – Spatserat utanför Calamniuses der flickorna från Lithéns woro. (En stund satt jag äfwen med fruarne hos L:ns). – Då ingen kom från Calamniuses måste jag gå hem då kl. ringde nio. »Hwart skall du ta wägen», frågade Schale, när wi möttes på gatan. –

19. LÖRDAG. Wacker wäderlek. – Läst Latin. – Kl. ½ 3 e. m. woro här 3 unga damer på en kort wisite: Mathilda L, Alexandra Lalin och Lotta Backman. Följde dem kl. 3 till staden i afsigt att träffa Östring. »Får jag se din mössa», sade Lotta B.. Der satt, wid lyran innanför, den stora nålen quar som hon dit satt. Träffade brodern Juchum Östring. Han war på en kort afskedsvisite och for kl. 4 e. m. medförande helsningar till H:fors. Jag genomskådar Östring, tror jag, och tycker om honom. – Sutit hos Lithens med flickorna. (Lotta B. bortfaren). – Treflig quäll. Promenad rundt kring staden och utom den norrut och söderut. Stötte

- tillsammans med Hindrik. – Hörde från gatan Kårdmakardinas ljufliga toner. Den Granholm måtte vara en genialisk man. – Då vi spatserade frågte Mathilda: »Hvad gjorde du oppe i kammarn, då vi kommo till er i dag?» – »Jag läste.» »Åh, läser du också?» Detta sad hon med sin obeskrifligt intagande ton. – Det var redan sent, då wi skildes och Hindrik följde mig hem. – 5
- 20 SÖNDAG. Haft känning af en snart öfvergående regnskur, hwilken likwäl smutsade wägarne. – Afhörde i kyrkan Adjuncten Grönros. Hindrik war med i kyrkan; han måste wäl be om lycklig resa. –
– E. m. Bergbohm från Uleåborg hos Turdins. – Satt hos Hindrik en stund; sedan till Lithéns. Der spelte flickorna boston. Hindrik war på afskedsvisit; han skall resa i morgon. – Wi suto der en treflig stund. Man behöfwer wäl åtminstone minnet af en treflig afskedsstund att trösta sig med på en duskig sjöresa. – Aftonen mörk och molnig. – 10
21. MÅNDAG. I början mulen, sedermera på e. m. klar och gladlynt dag. – Läst 100 verser Grekiska. Kl. 4 e. m. afreste Vännen Hindrik Backman från NyCarleby stad. Jag följde honom till Galeasen Runkina. Wädret war, som sagdt, rätt gynnande. – Medföljande woro Morbror GWT:n och Hammarin. – Galeasen war rätt snygg och treflig och skepparen Paterson tycktes vara en man att lita på. Passageraren war wid godt courage. I anseende till infallande mörker uppskjöts afseglingen till i morgon. Herrarna drucko sitt thoddy och skrattade och hade hwarjehanda uptåger. – Hindrik och jag spatserade emellanåt på däck. – Slutligen blefwo herrarna mycket oppspelade; wi sjöngo flere stycken. Med sådant wäsande blef Runkan utvisiterad. Bara det inte bebådar fult wäder. Wi stannade på fartyget öfwer natten och sofwo på kajutans golf. – 15 20 25
22. TISDAG. Kl. ½ 8 om morgonen hissade Galeasen Runkina segel och utlopp från NyCarleby redd i stark dimma. – Capten war *Schjoman*, (till namnet), Öfwerstyrman Paterson (capten om bord), Understyrman Carl Backman och passagerare: Hindrik Backman. – Afsked wi följde till Thorsön. – Gud gifwe lycklig resa, bror Hejko. Mins hur Collin gjorde: »på vatnet och på landet försigtigt bar sig åt.» – På hemfärd- en inspecterat Gustaf Lindquists skepp Trägen. Der hade snålheten möblerat kajutan med trädbänkar, nej bockar a la Wöro, och slarfwet förglömt flere vigtiga tåg, hwilka repslagaren i dag spann medan fartyget i morgon skulle gå till segels. På Kudnis, Hemma. 100 v. Grek. – Drog för första gången not, men fick ingen sik, endast en mört, en brax, och en id. – 30 35

23. ONSDAG. Läst Grekiska och roat mig fågelbragder. – E. m. trenne (3) unga damer hos Sophie, neml. M:lle Sophie Olson, 2:do M:lle Sophie Roos från Jacobstad och 3:to M:lle Emelie Lindquist. – Mamsell Roos såg bra ut –

5   – Dragit not och fått icke lifwet. Spatserat med damerna till staden. Till storbron och omkring i staden. Hos Bergers woro fruntimmer. Jag tittade på fönstret. – Sedermera obemärkt tittat in till Lithéns förmak der flickorna stodo helt obekymrade. – Det är en präktig observationsplats, den gränd vid Lybecks.

10 24. THORS DAG. Wacker dag. Studerat Latin. Anatomiserat ett möss, hwarwid jag ordentligen förde protocoll. Det är roliga företag och dervid skall det visa sig om jag äger lust för slika handtag. – Det lilla kräket war rätt konstigt inrättadt, men det förekommer mig som skulle ändå naturen litet slarfwa med sådana så talrika pysslingar. – Säg inte åt mig, sade

15 Mamma förut, jag will inte weta af det. –
           – Kl. 6 e. m. till Lithéns och tillbringade der en treflig afton. Herrskapet satt i förmaket emedan de skurade annorstädes i rummen. – Det war tal om Jacobstads flyttning hit till NyCarleby, hwarom ett rykte går. Det tyckte inte alla att vår stad skulle winna derpå. En rolig quäll bland

20 25. FREDAG. Hemma hela dagen. Läst Latin. Som wädret war wackert, gjorde jag en promenad till häst och fick dervid skumpa erbarmligen. Bref från Moster Marie, med ett project på långt håll att jag borde komma till Uleåborg och gå farbror tillhanda wid lazarettet. Godt. Jag är glad deråt; i händelse mina studier det medgifwa, så far jag. – Utomordentligt wacker afton. – Flitig dag.

26. LÖRDAG. Ny curs i Latinet, sålunda att jag börjat genomgå grammatikens finesser i grund. Detta lönande arbete roar mig så att jag tycker arbetstimmarna flyga. – Jag hoppas mitt arbete bär sig. –

30   E. m. hos Lithéns. De suto kring ett bord i myrtenkammarn och sydde. Sophie Backman satt der. – Ritade Mathildas och Alexandra Lalins skuggporträtter. En rolig quällsstund bland det trefliga folket. Är det underligt att jag är en sådan hwardagsgäst i Lithéns hus? –

35 27. SÖNDAG. Mulen wäderlek med en och annan regnskur. I kyrkan der Fonselius predikade. – På E. m. satt Albert D. hos mig en stund. Wi ha justsom smått ledsamt efter Hindrik, emedan wi 3 utgjorde ett cotterie för oss sjelfwa. – Notdragning på Morbror Gustaf Turdins reqwision, med 7 sikars fångst. – Spatserat med A. till Josephine C:s och hos Ro-

- salie L:n, hwilken sista ej mådde bra. Promenad utanför Svahns der Flickorna woro församlade.
28. MÅNDAG. Mulet wäder. Stor Notdragning, hwars resultater om aftonen woro 8 laxar och 30 sik, en vacker fångst att börja med. Detta uptog till större delen min dag, emedan jag tjenstgjorde som fjerde man, och war mycket road. Af de sikar jag nu fångade skickade wi ett partie till Lundmarks och Turdins ett partie till prostgården. På bågge ställen förklarades de för delicata fiskar. Klockan 8 aftonen Rosalie L: och Alexandra Lalin inne hos oss; de woro utpromenerande. – Convojerat dem till staden. – Opåräknad rolig visit hos Mathilda som bakade. Hon blef helt förwånad. – Muntert. Albert mycket oppspelad. De följde mig tillbaka till porten, decorerad med ett tecken på ryggen, en hand – af mjöl. – Sic. – – $\square$
23. TISDAG. Notdragning, hwars resultater woro 1 Lax och 12 sikar. – Ojemn Wäderlek, med diwerse regnskurar mot aftonen. Jag ämnade göra en utfart i mörkningen för att gå och titta på ett fönster, men Mamma sade: »hålls hem din storlöpare!»
30. ONSDAG. Dimmig oklar wäderlek. Notdragning, hwarwid wi gjorde en fångst af 35 sikar och 2 gäddor, af hwilka den ena vägde $\frac{1}{2}$ pund. – Hos Lindquistens war främmande hvaribland Kudnisfruntimmer. – Visite af Karkaus Fru Backman som stannade öfwer natten. Conversation. – – Såg efter den efterlängtrade Cometen, men förgäfwes. –
- Slutat September Månad. Den har warit bra för mig enskildt. – Sic pluria adsint. Sic tamen absint ignes. – In studiis profecisse, spero. –

ZTopelius.

OCTOBER MÅNAD 1835.

- October den 1. Wistelseort: NyCarleby, Kudnis. –
- 1 OCTOBER 1835. THORS DAG. Notdragning med 9 sikars fångst. – Karkaus fru Backman spisade hos oss middag och afreste kl. 2 e. m. – Promenad med Albert Dyrh på Tullstrand. – Kl. 5 e. m. till Lithéns. Läste Novellen Hortensia von Hormegg, högt för damerna som woro trefliga åhörarinor. – Den lilla boken war intressant. Wi disputerade mycket om möjligheten af dess underwerk, Morbror Berger bestred den; jag, som är fallen för det underbara, försvarade den, och understöddes deruti af

Rosalie. Äfwen Moster L. deltog i våra demonstrationer. – Wi wille sluta den roande berättelsen samma afton; jag stannade fördenskull quar till quällsvarden, och läste ännu derefter till kl. $\frac{1}{2}$ 12 för herrskapet, då wi slutade boken. Den hade hållit sällskapet klarvaket, om jag undantager

Albert som nickade. – Till en oförtjent belöning för läsningen fick jag en kyss af flickorna, neml. af Rosalie, Mathilda och Alex:a Lalin. Ack, sade jag, för sådan lön wille jag wäl läsa i flere herrans veckor. –

– När jag kom hem midt i natten så fann jag Mamma helt bekymrad; hon hade trott att röfware slagit mig ihjäl på den farliga landsvägen.

2. FREDAG. Notdragning med 7 sikars fångst. – 200 verser Grekiska. – Gubben Marklund stämde vårt pianoforte, och det temmeligen på slarf. – Promenerat ut kl. 7 aftonen. Jag fick hm om att flickorna från L:s voro i grannskapet. Altså med dem och Albert promenerat wida omkring. – Wisit inne hos Rosalie L. som bakade. Det war den andra bagarstuguvisiten. Twå händer mjöl på ryggen. □ – Widare promenad. Stötte tillsamman med stort sällskap på torget, herrskaperna från Juthbacka m. fl. tillsammans en 25 personer. Widlyftiga promenader, ända till Juthbacka. Sällskapet war muntert och skrattade mycket åt händerna på min rygg. – Juthbacka damerna skrattade så att det hördes från fru Backmans quarn till storbron. – Lundmark bjöd mig till sig för att fåkta. – Stötte tillsammans med Mamma och ledsagades till Kudnis grind af L:ns. – Skref en par verser för morgondagen. –

- 3 OCTOBER 1835. LÖRDAG. Glad dag, med wackert wäder och munter uppsyn och blå himmel. – Tout comme il faut. –

Föresatts att i dag hinna mer än någon dag förut. Den föresatsen dref jag igenom oackadt flere förhinder. Jag satt träget och hann 250 verser i Homers Iliad. – Besök af Gamla Brita som satt en lång stund oppe i kammarn hos mig. Hon är 60 års gumma, Brita fattig. »No' lär an ja få tigg på gambel dagan», suckade hon bland annat. »Det sker inte, tröstade jag henne, för alla de gånger Brita nossat och gungat mig.»

Kl. 7 på aftonen (jag hann ej förr för min föresats) begaf jag mig till Lithens för att frambara min lyckönskan på Mathildas 18 födelsedag. – Den lilla flickan har blifwit en stor flicka. Hwad de årena gå, mellan 8 och 18. –

En etta kom så gladelig
och framför åttan ställde sig;
och lilla Thilda växte opp
och blef en liten rosenknopp,

som drömmer outvecklad än
och öppnas först af - - - - -.

- Sedan jag sist war hem och gratulerade på den 3 October är det runda
7 år sedan. Måhända lika länge till nästa gång. – 5
- Jag träffade icke genast flickorna; de woro hos Calamniuses och
spådde. – Satt en stund med samteliga fruntimmerna i myrzensalen och
åt Lingon. Hem i god tid. Kors min flicka hvad du skyndar dig. Hinn bara
inte förbi mig söta Thilda, lemna inte din fattige vän så långt bakom att
han aldrig hinner dig. Lofva mig det min goda Thilda så skall jag också
försöka vara snäll. – 10
4. SÖNDAG. Kl. 3 om natten war jag ut och såg efter Halleyska cometen,
men såg ingenting. Jag bekikade Orion, men det war orätt håll.
Michaelis Söndag. I kyrkan, der Neuman predikade. Ett besök i
Sacristian, der jag alldrig warit förut. Läste hwarjehanda curiositeter;
bland annat en glädjefestsång wid Carl XII:s stigande på thronen. – E. m.
Albert D. satt en stund hos mig; wi fäktade. – Promenad till staden; skill-
des från Albert. – Inne hos Lybeck (Janne). Jag wille ha herrarne med
mig till Turdins der jag förmärkte stort sällskap och ljust och grant. – Wi
ställde oss utanför på torget för att gapa; jag skulle gå in för att se hwem
herrn war som stod i fönstret, och vips tog jag en skamlös min och gick
in till damerna. Der woro Juthbacka herrskapet, flickorna C:ius, Lovis
K:n, m. fl. – Wi walsade några slag. – Mamsell Winge spelte *Webers sista
tanke*, ett stycke som war sitt namn wärdt, en rik och harmonisk tanke. –
Främmande hos Hammarins. Wakade på kometen. 25
- 5 MÅNDAG. Sydlig wind, mulen wäderlek. – Latin första gången här nere.
Jag hade möda i början att ej låta blanda bort mig här nere. –
E. m. Visite af Tant Emelie Turdin, Sophie B:n, A. H. Backman
och fru Brunström. De sydde. – Jag skref min dagbok. Sophie spelade
ouverturerna till *hwita frun* och *Trollflöjten*. – Ingen Comet. 30
- 6 TISDAG. Dimmig, regnig, stormig luft. Mamma gjorde en resa till Mjetala.
Jag stannade hemma för notens skull. – Stor Notdragning, hwars resultat-
er på aftonen woro 51 sikar på 10 warp. – Hos Lithéns kl. 7 aftonen. Der
hade i går warit eldsvåda i gardinerna. Eld betyder bröllopp. Collander
och Calamniuses woro der. Collander war i ifrig dispute ang. en wiss
fru i J:stad som behöfde 14 dar (sad han) för att laga en frukost för twå
herrar[oläsligt]. »Jag skulle nog ta knifwarna af min hustru», sade han.
– »Jag spår, Collander får en hustru som tar knifwarna af honom, sade

moster C:ius. Det plår så gå med storskrikare.» – Sällskapet roade sig just att reta Collander. – De yngre flickorna woro tigande, och jag hörde.

Min lilla tippa var just söt i afton, hon hade sitt hår så nätt. Ack den Thilda ändå. –

5 7 ONSDAG. Hotelse af storm. – Hemma hela dagen. Onot. Latin et cet. Om aftonen blef det ett herrans wäder af. Stormarna jagade hwarandra som rasande sällar, så att fönsterna knakade och brakade. – Det war en splittrasande ruskig quäll och jag war rädd för Hindrik, men lyckligtvis kastade vinden om på nordkant. – Wi suto i en krets, wår lilla trefliga familje. Jag reviderade i pappas papper och fann hwarjehanda intressant. 10 – Stormspel. –

8. THORS DAG Klar wacker dag, med ren frostig luft. Om natten hade små vatt pussar lagt is. – Onot. Latin. – Kl. 5 e. m. till Lithéns. I nya bygning- 15 en och besåg de granna tapeterna. Wid denna visit kastade jag något i en brasa uti ett rum, såsom föräring åt husrådaren. – Läste Zschockes Novell *Alamontade* högt för damerna. Jag hann den icke till slut. En treflig aftonstund. – Novellen *Alamontade* är ett mesterstycke af men- 20 niskokänedom, en tafla full af characterer der just dessa characterer måste leda till den oväntade utveckling berättelsen får. – Det är just felet öfwerallt att man låter händelserna leda charactererna och icke twärtom. – Boken rörde flickorna nästan till tårar, ehuru de ibland woro missnöjda med hjelten. –

Belle que vous etes, ma fille. – Kl. 3 om natten steg jag opp och bekikade Orion wid klart wäder. Jag såg åt orätt håll och fann ej cometen. –

9. FREDAG. Strömoln. Latin. – Fångade sidenswansar. – Om aftonen sade 25 Sophie sig se cometen. Det war i rigtningen af Carlawagnen en dunkel stjerna, och som wi sedermera hörde verkligen den rätta cometen. Då skulle jag efter morbror GWT:ns kikare till Turdins; skyndade derföre dit kl. 8 och tröstade Sophie B. som war illa rädd för cometen. – Till 30 Lithéns, för att notificera samma wigtiga nyhet. – Som det war matdags åt jag der. – Bekikade mycket den sökta stjernan. Flickorna woro nyfikna. – Wi stodo på bron till Contoret och koxade opåt med all magt. – Disput om Carlavagnen hwilken de tyckte inte war någon femma. □ – Hem kl. 11 aftonen och bekikade stjernan ytterligare med morbrors kikare. 35 Det war en dunkel stor stjerna.

10 LÖRDAG. Fångat en sidensvans i en af mig inventerad dona. – Mulet wäder som slutligen öfwer gick i regn. Insatte dubbla fönster. Kl. ½ 5 e. m. till Lithéns, återigen för att läsa högt. Denna gång läste jag Augusta

eller Hittebarnet. Som wi läste, så kom Gustaf Lithén resande för att afhämta Alexandra Lalin. – Då blef det en sorg. – Talte med G Lithen om Helsingfors. – Sedermera tal med flickorna om hwarjehanda. »Efter tio år skall du vara Doctor, sade Rosalie.» – »Wi skola hoppas så, sade jag, och min sak blir det att laga så att hoppet icke låter oss komma på skam.» – (Annat göra, min gunstig herre än han ännu för en tid sedan inbillade sig!) – Derjemte räknade wi på pricken ut en Doctors inkomster i NyCarleby.

Ack du lilla Thilda skall icke du komma med i räkningen? Jag roar mig med att hoppas det!

11. SÖNDAG. I kyrkan och afhörde Grönros. – Mulen Dag. – E. m. Spatserat till staden willrådig om destinationsort. Med Albert Dyhr. Willrådig på skiljewägen wid stora bron mellan Smedsbacka och Juthbacka (der Lithéns woro). Walde det förra. Calle Stenroth war nyss hemkommen, plågades af tandverk. – Der war förut sällskap Gossarne Levelius och Schale, summa 7 karlar. – Koriza. – Logren bragte ett project å bane. Neml. Öfverenskommelse att tillstålla en dans. Det gingo alla in på. Janne Lewelius (?) och jag skulle wara verkställande tillställare. Widlyftiga diskussioner i detta ämne. –

12. MÅNDAG. Regnigt. – 32 sik i noten. E: m: *Stort sällskap*. Först Mathilda Lithen och Alexandra Lalin. I deras åsyn lät jag en sidenswans flyga hwilken jag på f. m. fångat lefwande. Han hade en lapp under vingen på hwilken stod: *NyCarleby in Finlandia 12/10 1835*. Jag tänkte så ifall fågeln blefwe fångad någorstädes i Sydligare länder. Sedermera ankommo hit följande: Emelie Lindquist med små syskon; – Hilda Winge, Carolina Backman, Mina Ottelin, m. fl. små från Juthbacka. Slutligen bror Albert Dyhr. Det war en munter soirée. Bostonbord. – Wals. Flickorna lade patiance. »Om det slår in så blir Alexandra quar men slår det inte in så blir det ingen resa af.» – »Lägg på min lycka!» – »Det gick inte ut.» – »Det war ju märkwärdigt, men det jag tänkte på slår ändå engång in.» – [ ] en skön grupp! Albert ritade af den. – Flickorna woro mycket muntra och sällskapet skildes kl. 10 rätt gladt åt.

Inne hos mamma satt Thilda och talte länge.

13. TISDAG. Onotiskt. Alexandra Lalin for inte. Hon trifs i NyCarleby liksom alla andra som der stadna en tid. Och jag wet inte hwad det wore för en menniskoötare som ej skulle trifwas hos L:ns. – Läst Latin. Samlat Rögnbär. Kulet wäder.

14. ONSDAG. *Marknad i NyCarleby*. Wäderleken war gynnande klar. Marknaden war mycket besökt. 8 främmande köpmän. Det är längesedan jag war hemma någon marknad. – Sprang på ärender åt Mamma, uttog 100 Rd. af morbror Gustaf, ty tjenstefolket låg öfwer Mamma. – Spisade middag hos Lithéns. De suto i fönstret och woro ej alls ut. – Stod en stund i Lithens stånd på torget och sålde för några plåtar. – Med Sophie hos Lithéns på e. m. – Wi suto vid fönstret i saln och åto lingon. Calle Stenroth m. fl. gick förbi. Flickorna woro nyfikna, hwilket jag ej undrar på. *Thilda rodnade*. – Treflig Squallerstund. Om aftonen kl. $\frac{1}{2}$ 9 sågo wi – – *Cometen*, den werldsbekanta Halleyska cometen. Albert såg den först. Jag blef helt glad, ty jag har warit högeligen intresserad deraf, men tillika förtretad att jag med allt mitt vakande och bemödande ej skulle få se den först. – Den syntes mycket pragtfull, som en stjerna af första rangen, med en lång dunkel eldswans som sträckte sig ända närmare zenith. Den sågs i wester. Kl. 9 hem från Lithéns, grubblande öfwer cometer och icke cometer.
15. THORS DAG. Andra Marknadsdag. f. m. med Mamma till staden. Afhörde tingspredikan i kyrkan uppläst af Neuman. – Afskref i sacristian ett herrligt stycke: »Du skriftebarn!» – E. m. hos Johanna Calamnius en stund i skymningen. Ack om wi skulle få dans, sade hon. I skymningen en stund hos Lithéns. En treflig squallerstund. Gömd på raljeri i förmaket. – Sedan hos *Schale*. Der war sammankalladt ett möte angående dansen. Wi woro de samma som hos Stenrothens. Planer upgjordes. Jag war utsedd till ena tillställarn. Jag och Schale voro inne hos Fru Aspegren, hon begärde 20 Rd. för rummen. – Slutligen blefwo wi oense om vår namnteckning, det disputerades länge och wäl och Albert och Thure Lew. ius skildes i wredesmod från oss. – Då jag hemma talte om saken sade Mamma: det går till ingenting. Bekymrad.
16. FREDAG. Bekymmer. Molnig Wäderlek. – Morgonvisite hos Schale. Nästan i desperation läste jag 125 v. Grekiska. – E. m. besök af morbror GWT:n som satt här en stund. Han lofwade sina rum om wi skulle tillställa dans. – Kl. 6 till Lithens. Lyste åt Mathilda som satte in dubbla fönster. Det såg roligt ut. Inne hos Albert en stund med Schale. Der fingo wi den sednare blidkad igen. – Cometens sågs tydligt, och dess swans nådde wintergatan. Den är nu på sin culminationspunkt. –
17. LÖRDAG. Kallt. Grekiska. Brefwexling med Logren. Mamma och Sophie bakade. Kl. 7 ut på promenad. Träffade mellan tulln och Landbons: Mathilda, Alexandra och Johanna Svahn. Spatserade med dem en god stund

- i den klara kalla quällen. Satt en stund inne hos L:ns. Tal om saltpriser etcet. – D:o om Muchanoff och fröken Stjernwall.
18. SÖNDAG. Försummat kyrkan oförwarandes genom ett snöpligt sölande. Kallt och klart. E. m. Albert och Schale hos mig en stund. Ett glas thé. Wi väntade flere kamrater, men förgäfwes. Då resolverade vi oss att gå *till Turdins* (ditbjudne). – Der war en nätt societé. Lithens, Hammarins, Juthbacka herrskaperna m. fl. – Wals och Anglaise. Jag spelte Potpourie som nog gick hackigt och slarfviigt. Prosten satt nära till. Han måtte sett på mig som Lejonet på mullvaden. Missnöjd med soiréen, jag vet egenteligen ej hwarföre. Cometen syntes ännu, men dunklare. 5
19. MÅNDAG. Kallt och klart. Latin. E. m. Wisite af Befallningsman *Nordquist* med fru. Det originella herrskapet war i dag temmeligen hopen likt. – Jag satt en stund och Converserade med Länsman oppe i min kammare. Han talte rätt hyggligt. – Lånte böcker. – Jag måste spela för herrskapet några heroiska stycken. – De gingo kl. 8, efter en temmeligen intressant visite. – Kort besök af Albert som sökte sina damer. – Sophie war borta på Juthbacka. – 10
20. TISDAG. Friskt med Latin. Läste till mörkret. Mamma hos Brunströms. Anmodad af Albert att följa med till Juthbacka. Jag hade icke lust, der jag satt med mina böcker. – Visite af Jetta Brunström som war helt förnöjd då jag tracterade henne med fikon. – Discours med Mamma om hwarjehanda. – I dag har Isac Svahn kommit hem. NyCarleby lär bli hans Amerika. – 15
21. ONSDAG. Friskt Latin. 6 timmar. Mamsell Sahlbohm och Fru Brunström hos Mamma. – Vid mörkningen sade jag böckerna bort och gick till Lithéns. Der woro Bergers. Förslag uprättadt af Collander angående 7 klubber här i NyCarleby. Hwilken wälsignad tillställning! – Treflig aftonstund. »Sök, sök, få se hwem som först blir gift!» – »Inte blir det du åtminstone, sade Rosalie åt mig.» – Sophie kom efter mig. – Societé i myrtenkammarn. 25
22. THORS DAG. Wid dagningen suto våra aspar i trädgården fullsatta med sidenswansar. Det kunde jag ej längre stå ut med att overksamt åse. – Derföre till staden och lånte bössa af morbror Gustaf Turdin. Åt frukost hos Lithéns. – Sköt 4 Sidenswansar och läste Latin. Men det blef ej mycket läst Ty kl. ½ 5 gingo wi till Lithéns. – Der besågo wi först den nya gentila byggningen. Kors hwad här är grant! – Tecknade på Collanders lista för klubbarna, hvilken, lyckligtvis tyckes winna framgång. – Den 30

nykomne stadsläkaren *Frosterus* gjorde visit hos Lithéns. Vi kände igen hwarandra. »Håll er nu raka!», sade Mamma åt flickorna. – Ett roligt partie boston. Jag gjorde bete i grand misere. Treflig quäll. – Nu war Cometen förswunnen. – Bref af Blanken.

5 23. FREDAG. Mulet och regn. – Sophie war illamående och höll nästan jemt sängen. – Grekiska. Välkommet sjukbesök af Mathilda och Alexandra Lalin. – Wi roade oss med boston och på det sättet wille wäl jag ochså wara patient. – Albert kom efter flickorna. De gillade ej de copior jag försökt göra af deras skuggprofiler. – Reste kl. 8. Sof sött
10 min goda vän!

24. LÖRDAG. Sophie frisk igen. Grekiska. Sköt Sidenswansar. E. m. kl. 6 hos Lithéns. Rosalie Mådde illa, så att wi suto hela tiden i lilla kam-maren, som war rätt treflig. Alexandra skulle resa i morgon; hade warit på afskedsvisiter. – Vi försökte muntra opp henne. Derföre höllo wi
15 mycket wäsen med band och saker. Att få bror Albert munter wille ej rätt lyckas. – Jag berättade för sällskapet hwarjehanda småsaker, och så gick tiden orimligt fort. – Mathilda sydde en svart lycka fast i min rock med rödt och grönt. »Aj, aj, sade Rosalie, en svart lycka! hu, det betyder illa!» – Nej, sade jag med mitt goda courage, swart betyder
20 här icke sorg utan endast alfware, d. v. s. en alfarsam lycka, eller lycka på alfware. – En annan gång sade R: »Det är synd, Albert, att icke du skall wara i hans ställe, meo scilicet loco.» – Soupée.

Ack den hjertans goda söta flickan! –

25. SÖNDAG. I kyrkan på läctarn, emedan jag kom för sent. Fonselius. Hos
25 L:s. Alexandra war resfärdig. Proponerade duskål med henne, hwilket bifölls. – Tillagade i samråd med Alb. en medicamentsflaska med påskrift: Läkemedel för sjuka hjertan; intages blott en enda gång i full dosis. Ordin. af Pepparheim. Flaskan innehöll en myrtenquist. Hastigt afsked. A:a reste kl. 1, i sällskap med Mamsell Winge m. fl. Spisade middag hos
30 L:s. – Hemma under skymningen.

S. d. kl. 7 e. m. med Pepp:m till Calamniuses hwarest war fruntim-merssällskap, Lithens, Hammarins, m. fl. – Josephina hade warit bland
35 Doctorns första patienter. Dans på norra sidan. Potpourier, mazurkor m. m. med musik af Jos.:es guitarr. Inlemnade några verser, skrifne den 3 October. –

26. MÅNDAG. Latin, Cicero och Seneca, hwilka jag bägge studerar för att i den sednares korta och hopträngda kärnspråk hafwa en motvigt mot den förres ordrika vidtrelaterande talaespråk.

- Planterat ett myrträd (gren af M:s myrten) naturligtvis på min lycka. Slaskigt före. – Sköt Siebensvansar. Kl. 6 till Schale; reser in med A. Aspegren. – Kl. 7 till Lithens. Lingon. Rosalie hos Calamniuses. Hemtog Rosalies Minnesbok för att deri teckna några ord.
27. TISDAG. *Octoberwäder*. Latin. – Satt hemma hela dagen. Uppläste för Mamma och Sophie Lifwets Englar, med hwilket snillefoster jag åter börjat litet försona mig, sedan det engång med plats undgick att dedicerats åt lågorna. 5
28. ONSDAG. Grekiska. Kl. 5 e. m. till L:ns. Amor i gardenerna Nbene en af messing. – Collegium privatum; Läste högt för herrskapet: Svenskarne i Prag, en roman, något bättre än hopen. 10
- Det är en fröjd att läsa då man höres med deltagande. – Derjemte är jag glad att kunna lemna en och annan historisk uplysning. Wid våra små afbrott i läsningen skrattas det af hjertans grund i detta alltid glada muntra sällskap. 15
29. THORS DAG. Hemma hela dagen. Grekiska. – Wär dreng Jacob hämtade postliner från G. Carleby. Besök af fru Brunström. – Luften concentrerar sitt vinterförråd af kyla. Nyligen har snö fallit. – Skrifwit Blanken. Berättade bland annat om klubbarna. »Spänn nu opp ögon och öron och hör hwad Ny Carleby blifwit för en stad.» 20
30. FREDAG. Grekiska. E. m. Hos L:ns. Läste om Hynko von Waldstein. – Derunder war Collander i en swår ställning ty han måste sitta och wara tyst som muren. –
31. LÖRDAG. Mulen wäderlek med regn sednare på dagen. Grekiska och flit. – Kl. 3 e. m. Visite af Logren. Wi rökte några pipor, klockan 7 till staden för att inhämta notis om morgondagens dans. Af Collander hörde wi att den för bristande musik måst uppskjutas till en vecka härefter. – Anmodade några kamrater att helsa på mig i morgon. – »Jag tackar ödmjukast, sade A. S:n.» – »Jag will inte ha några ödmjuka tacksägelser.» – Ytterligare arbete ännu på afton. Sluttligen en präktig bastu, som war just wälgörande. – 25 30

Slut för October Månad 1835.

Grön och skön
flög Augusti
verlden är lustig

Gul och ful
for September
Och han var sämber

Mulen och kulen
gick October till slut
i bötnasskoar ut,
just denna minut.

35

NOVEMBER 1835.

1. FÖRSTA NOVEMBER. SÖNDAG. Det är godt att en månad begynner med Söndag. – Den bästa invigning för många saker är en stund i Guds hus. Derföre, när jag första gången bär ett nytt klädesplagg, går jag gerna
5 dermed i kyrkan. –

Dagen war klar och kall. Marken frusen, glest snöbeklädd. – I kyrkan; afhörde Neuman. Hos Lithéns en liten visit. Tracterad med gelee des
15 pomes. –

S. d. e. m. Åtskilliga *kamrater hos mig*, Schale, Logren, Thure et Janne
10 Lewelius, Cederman, Axel Salin, Svante Svahn. – The och pipor. – Thoddy har jag aflagt, äfwen att bjuda kamraterna. –

Kort. Trädkarl wid ett bord. Myllymaths m. m. vid ett annat. – Herrarna gingo tidigt. – Promenad i det sköna månskenet på storbron och annars omkring. – Cederman ursäkt ang. penningeffairer.

15 I det glänsande månskenet bildade den nästan bläckswarta strömmen en skarp contrast med sina snösådda stränder. –

2. NOV. MÅNDAG. Grekiska, 50 verser. – Kallt och klart. Visit af Albert Dyhr, rödbrusig och munter. – Visit hos Lithéns emot aftonen. – Läste högt för sällskapet en ny roman *Algier och Paris* af Rellstab. – Den är
20 mycket omtyckt af damerna och jag låter gerna folk behålla sin goda tanke om någon sak eller person, så länge som möjligt. Enligt mitt, visserligen icke critiska, omdöme, höjer sig denna roman alldeles icke öfwer hopen af det slags litteratur som Svenska Litter.fören.:s tidning så träffande kallar Fabriks Romaner. – Bokens enda förtjenst är dess
25 historiska del; men denna är icke författarens, hwilken dessutom efter omständigheterna inklämt sakernas åsigt. – – Föröfrigt ett rätt wanligt arbete, utan spår till originalité eller skapande fantasie. –

3. TISDAG. Klart och kallt. Ån hade lagt is. Dess yta som redan i går på
30 några ställen war öfverdragen med en tunn skorpa visade i dag en fast spegelblank bana. 9 graders köld.

Latin. Hemma. Mamsell Sahlbohm på visit. – Occuperad vid bläckhornet.

4. ONSDAG. Thermometern wid fryspunkten. – Latin, 5 timmar. – E. m. Promenad i månskenet med Mamma och syster. Mötte wid hängbron flickorna Lithén, Calamnius, m. fl. – Spatserade med dem söderut ett
35 långt stycke. – Fruntimmerna skrämde af fyllhundars oljud gingo in på en åker. – Berättelser om drömmar. För mig slår sällan en dröm in. – I

- drömmen blåser fantasien såpbubblor och låter i dem förvirrade bilder af verkligheten spegla sig. –
5. THORSDAG. 100 verser uti 10 Iliaden. –
- Annalena som snart lemnar oss, komma wi mycket att sakna. I synnerhet hennes wälvilja mot oss som upväxt under hennes ögon. Nu war hon bekymrad för skrinnisen att jag ej der skulle komma i olycka. –
- E. m. *hos Lithéns*; en märkwardig magnet, rakt i söder! – Converse-
 serade och skrattade i sällskap med fru Synnerberg *den yngre*. – *Sedna-*
re: följde hem Mamma från Turdins. Spatserat med Tante Emelie och
 Sophie Backman. Den sednare skrek åt ett väsnande sällskap af stadens
 jungfruskap: Mindre örlockar herr commissarie! Promenad till Juth-
 backa i stort sällskap. – Talt med Josephine C. – wettig flicka. – Albert
 mulen – oklokt upförande. Mathilda söker på allt vis göra honom god
 igen. Flickan är godsint af naturen. –
- 6 FREDAG. Klart och kallt. Skrinnat på ån, på blank is. Den brakade mycket
 och gungade. – E. m. – *Flickorna L. på Kudnis*. – Wi suto i inre kam-
 marn. – Spisade grynkorf. – Musicerade med Mathilda som spelar några
 stycken. – Albert kom efter flickorna.
- S. d. Tracasseri med en af nya drängarne som inte wille komma i
 tjenst. Genom att Mamma ej gaf efter skrämdes han att ångra sig. Twå
 nya drängar Johan och Jacob. –
7. LÖRDAG. Klart. Skrinnade på f. m. – Kl. 4 e. m. skrinnade till staden –
 träffade på isen en hel skara hwaribland Svante Svahn, som plumpat
 litet. – *Hos Lithéns*. Skrämd bakom dörren. – »Om du viste hur du är
 wälkommen!» – Jag tror det, och därför är jag också här en hwardags-
 gäst. – Läste Algier och Paris. – »Formera mig en penna, sade moster
 L.» – »Kan du det?» frågade flickorna. Det förtröt mig litet; pennan
 blef bra. – Det är för liten tanke om en sådan skrifkluddares förmåga.
 – Sed sic in pluribus. –
- Sophie kom efter mig och Mamma. – Åkte hem. –
8. NOV. SÖNDAG. Konungen af November, (som jag förmodar). Wäder-
 leken war något kall men i öfrigt icke ogynnsam. – Afhörde den unge
 predikanten Schale; röjde säker tackt och fast hållning i sitt ämne ehuru
 man såväl i utarbetandet som i declamationen igenkände en nybörjares
 bemödanden att göra sig förtrolig med talarekonsten. – Han är särdeles
 omtyckt af vårt publikum, som gerna hyllar hwem heldst som icke
 affecterar Neumans predikostyl etcet. –

Besök hos Lithens efter Gudstjensten; afsigten egentligen den att jag wille anhålla om en dans med flickorna. – Trådkonster.

I dag war Thilda just söt och vacker. Din narr! är hon det icke alltid? Ja vist, men i dag klädde henne de uplagda lockarna och den vackra gula klädningen så mycket.

S. d. kl. $\frac{1}{2}$ 7 e. m. På *första klubb-dansen* i Gustaf Turdins norra gård. – Här några ord om denna Nöjenas förstling:

Societén war talrik och elegant. Endast få saknades; deribland Kerrmans, M:me Juth, En del af Fonseliuses och några andra. De större husen foro till följande antal oppe. Lithens 6, Turdins 2, Hammarins 5 (bokh.), Stenrothens 6 (med ungherr.), Bergers 3, Calamniuses 4, I. Lindquistens 3, P. Lybeck 4 (bokh.) Backmans 2, Lundmarks 3, Sundiuses 3, Nordquistens 3, Kudnisbor 3, o. s. v. utgörande en tämmeligen talrik församling.

På cawaljerer war ingen brist; studenter, unga sjömän, nyinstallerade bokhållare utgjorde mängden. – Men hwad som isynnerhet utmärkte denna dans framför andra war den jemna fördelning af dans som be-lopp sig på fruntimmerna, så att ingen war dame de premiere, ingen satt förmycket. Dans ordningen war följande:

1:mo	Stor Walz.	
2:do	Svensk quadrille	Rosalie L.
3:tio	D:o	Mathilda L.
4:to	Potpourie.	Joh. Svahn.
	Polonais	
5:to	Française	blef ej af.
6:to	Rysk quadrill	Sophie Olson.
7:to	Svensk quadrill	Joh. Calamnius.
8:o	D:o	M:lle Hellberg.
9:o	Potpourie.	Rosalie L.
10:o	Svensk quadrille	Sophie T-s.

Dessutom dansade jag en quadrille med fru Nordberg, då det war mycket trångt. Sällskapet åtskildes kl. $\frac{1}{2}$ 2 om natten.

Detta war alltså wår dans, hwilken, om jag undantager den förskräckelse som intog damerna hwarje gång Otto Snellman drog på sig wantarna, icke stördes af någon obehaglig händelse. – Alla syntes ganska roade; dock tror jag nöjet kan drifwas högre. – Dansen war rolig, det är sant, men, åtminstone i mina ögon, saknade den detta intagande behag som länge efteråt quarlemnar en dunkel känsla aflängtan och saknad. –

Ser du gosse! men nej se ej dit, se ej dit!

der dansar en flicka så röd och så hwit.

hennes kind är så varm, hennes hjerta slår,
 hennes öga, det blåa, i lågor står.
 Se ej dit, se ej dit; du fördrar ej den blick
 som så klar från de himmelska stjernor gick. –
 Gå ej dit, bjud till wals ej den tjuserskan opp. 5
 Slå ej armen kring lif på den fagra knopp.
 Akta; walsen är falsk! dansar hjertan bort
 dansar anden ur folk, men dess yra är kort. –
 Stå! – Se hufwudet svindlar, men nej, nej, nej,
 under känsloernas stormvind han hörer mig ej. – 10
 rusar bort såsom stormen när, dubbelt yr
 då han träffar en wådeld, han unnan flyr. –
 Så, nu stå de! men bort! skynda bort, bort, bort!
 Än en blick! – Arma gosse, din njutning är kort,
 men din längtan så lång, skynda bort, bort, bort! 15

9. MÅNDAG. Dagen efter en dans är wanligen rätt tråkig, och så gick det äfwen i dag. – Att sätta sig ned med något bestämdt arbete wille ej rätt lyckas. – Det enda jag i dag uträttade war borstandet af mina kläder och några rader i Dagboken. –

Wår nya jungfru, *Caisa Nyman*, är nu kommen. Mamma hoppas 20
 blifwa nöjd med henne. –

F: m: kl. 10 kom Isak Svahn ut, satt hos mig och rökte en pipa. – Wi 25
 talte mycket ogeneradt, ty jag bjuder alltid till att stämma tonen såsom
 den andre angifver den. – Han nämnde om en disquet, som sednare på
 aftonen förefallit mellan herrarna på klubben. Orsaken war att några af 25
 herrarna stött sig wid att Axel Salin fått inträde på klubben. Saken war
 ganska opasslig att wäcka fråga, synnerligen för Lundmarks skull som skref
 Axels namn på subscriptions listan. – Spatserade med Isak Svahn några
 slag på storbron. – Jag skämdes smått att gå bredwid den länge gentile 30
 mannen, men jag mindes att allt högt är icke stort, – och skrattade. –

Wisite af Logren, hwilken medförde en nummer af de stora Ephem- 35
 erer wi tillsammans redigera. – Rökte några pipor. – Kl. 7 till staden. Vi-
 siten war ämnad till Calamniuses, men torkade in. – Skildes wid Logren
 som wille ha mig med sig. Men denna gången tjente all hans wältalighet
 till ingenting. – Visite *hos Lithens*.

Flickorna och Albert suto tysta i förmaket som war mörkt. – Dis-
 harmonie, såsom mest händer, af ett förfluet ord. – Det synes som måste

örat ibland såras af en disharmonisk ton, för att kunna fullare njuta de rena accorderna. – Ware dermed hur det will; – jag förbigår gerna dessa i det hela obetydliga molnfläckar på morgonhimmeln. Jag hoppas de, lika de skyar hwilka morgonrodnaden stänker med guld, endast skola tjena till att förhöja morgonens prakt. –

Reflecion: De flesta sorger och disharmonier menniskor emellan – jag talar i stort och icke om föregående småsak – upkomma af deras egna fel och passioner. – Man må tillräkna slumpen (som endast finnes i ordet) en del deri; man forske i grunden och grunden skall befinnas wara hos henne sjelf. – Således om menschjan wore felfri, skulle wäl hennes lefnad wara sorgfri? – Nej, ty hon förblefwe ändå alltid menniska. – Wore hon ock ren och god som en engel, hon wore ändå icke lycklig som en engel. Icke för yttre orsakers skull, såsom t. ex. sjukdomar och döden, – men för hennes egen inre naturs skull, hwilken äfwen i den renaste barm måste göra sina rättigheter på menskelig swaghet gällande. – Ty en tiggare som funnit en skatt, förblir likwäl tiggare så länge han skyler sig i lumpor. – Eller om han ingen skatt funnit, men afkastar sina lumpor stående naken såsom han föddes, och säger: »se! Tiggaren kastade jag af på samma gång som trasorna» – hwem tror honom? Fördenskull om en engel och en menniska bytte med hwarandra, så att engelens själ lefde i människoklädnad på jorden och människans själ oförbättrad iklädde sig engelens omgifning i andeverlden: de skulle ingendera wara hwarken det ena eller det andra fullkomligt. – Ty allt är skapatd för den krets hwari det werkar, och menniskan är med alla sina andeliga lyten jemtopp sådan hon i denna världen kan och måste wara på den jord der hon är inbyggare.

Efter denna höglärda utflykt återwänder jag till mitt lilla hwardags lif igen. –

10. TISDAG. I dag gick Anna bort. Det war påkostande å ömse sidor; vist icke underligt, ty hon hade ju tjent vårt hus troget och ärligt i 20 år, och under de sednare åren mera behandlats som hörande till huset än som tjenande deri. Hon hade ju delat med oss sorger och glädje de långa åren under pappas sjukdom och af godt hjerta hjälpt Mamma att bära månget tungt beswär; hon hade ju hyllat Sophie och mig ända från waggan och hållit så mycket af oss: Äfwen i öfrigt war hon mycket mån om husets bästa och i allt omtänksam. – Nu hade hon hunnit sina 40 år och hade ofta sina krämpor. Derföre måste hon sätta sig i ro. – Hon gick härifrån med ungef: 100 Rd. B:cos Capital, Men dessutom en mängd effecter

wärda dubbelt så mycket. – Nu wid afskedet skänkte henne Sophie 2 theskedar och jag en silfversked till åminnelse. Hon gick således, med tårar bort. – Kom likwäl tillbaka att äta middag. –

Dagen war ledsam ty wi saknade Anna. –

På aftonen spatserte wi *ut till Anna*, woro mycket wälkommna och suto hos henne ett par timmar. Hon har en nätt kammare och snygga möbler. – Hon sade sig ha mycket ledsamt. 5

Derifrån ytterligare spatserrörd. (Mamma, Sophie, och jag) Då wi kommo utanför Lithéns började Sophie och jag frysa. Wi gingo alltså dit in, suto der en momang och fingo sedermera husets damer att följa oss i det wackra blida wädrer. – De suto ett ögonblick inne på Kudnis och sade sig sakna Anna. – 10

Om gåriga dissonancen. – Jag war riktigt ond, sade Thilda. – – Lycka att detta missnöje sällan lefwer till andra morgonen. –

11. ONSDAG. Klar wacker dag, med solsken. – Läste Grekiska. *Hos Lithéns* klockan 5 e. m. – Träffade hos Albert en Finne från grannskapet som sade sig ha sjungit för pappa. Han tycktes behålla en quarlefwa af den gamla Runopoësen, sade sig kunna trolla och mumlade för oss några beswärjelser. – Albert trodde halfwex. – Inne hos damerna. Läste Algier och Paris. – Spelte Lång durak med fruarna och Mathilda. – Rosalie hade gått för att träffa Mamsellerna Withander. »Zachris och jag ha alltid kommit bra öfverens, sade Thilda, är det inte sant, vi ska också hädanefter göra det.» 15 20

– Wackert månsken på hemwägen; aldeles ett wäder för en sådan romantisk narr som jag. – 25

12. THORS DAG. Studerade Grekiska et.cet.

S. d. *Gick Stina bort*. Stina Sigfrids hade tjent i vårt hus i femton år troget och ärligt. – Wan att vårda husets bohag såsom sitt eget, war hon i allt betänkt på husets bästa. Wär ladugård hade hon hel och hållen upammat. – Hon hade vist sina oseder, men dem glömmar man gerna i afskedets stund och wi sakna henne i mycket. – Hon skildes under högljudd gråt och gick från gården med dels utlånt, dels innestående Contant capital 110 Rd. sedan hon under sin tienst hos oss dessutom byggt sig stuga och densamma inredt. Om aftonen gjorde Mamma, Sophie och jag besök i hennes lilla stuga. Den war putsad och grann; Stina war wist deröfwer mera förnöjd än mången med stort hus. – Anna Lena satt hos henne. Denna följde oss hem och spisade afton på Kudnis. – 30 35

13. FREDAG. Blidare wäderlek. – Lät updraga vår båt. E. m. besök af Tante Emelie Turdin, som satt hos mamma hela e. m. – Rykte om Runkinas hemkomst, hwilket icke bekräftat sig. – Arbetat bra; ja så att jag war half confus, hwilket låter mycket pretentiöst i en tid då alla »göra ingenting». –
- 5
14. LÖRDAG. Tung i hufwudet och confus. – Erhöll från Blanken en stor packa med beställda böcker, *Läsebibliothek* etcet. – För min räkning 4 häften Svenska Classiker. – Gustaf den 3:djes arbeten. – E. m. Aflemnade böcker hos Hammarins. – Visite hos *Lithéns*. Läste Algier och paris. – Rolig afton. –
- 10
15. SÖNDAG. – Stark storm med snöyr. Afhörde Fonselius och gjorde en kort visit hos *Lithéns*. – E. m. Bjuden till morbror G. Turdin på thoddy. – Jag tänkte Hindrik skulle wara hemkommen, men orätt. – Hos Turdins war ett sällskap af circa 20 herrar, omkring thoddy glasen. Refuserade flere inviter att brygga i. – Conwersation med Doktor *Frosterus* i hwarje-handa Academiska ämnen.
- 15
16. MÅNDAG. Skref till Blanken. Snöfall. Kl. 3 e. m. kommo två snöiga gestalter i tåget. – Hwem? – Åh sjelfwa min synnerligen gode wän *Hindrik von Backenstein*, nyss hemkommen från sin äfwentyrliga färd. – Det war en munter pojke som hade mycket roligt att berätta. – De dröjde blott några minuter och jag åkte sedan på *visite till Lundmark*. – Mamma och syster woro der förut. – Spelte kort med flickorna på Juthbacka. – Gesellige leute, diese Lundmarks. –
- 20
17. TISDAG. Ypperligt slädföre. – Åkte med Sophie omkring några slag för att proba föret. – Visite hos *Lithéns*, der jag träffade *Janne Lalin*. – Withanders fruntimmer från Wasa der på visit. – Besåg några gentila gravyrer, vuer från staden Pisa. – Visit med A. Dyhr och J. Lalin hos *Sophie Backman* som nu bebor en liten treflig kammare hos Forsens. –
- 25
- Visite hos bror Hindrik; beskrifning om hans sällskap på paqueten, och om gamla moster med thewattens ögonen. –
- 30
- Ytterligare hos *Lithéns*. – Följd på hemwägen af unga herrskapet. –
18. ONSDAG. – Snöfall. Flitigt arbetadt med Ilias. – Åkte Sophie till Lindquists. Om quällen besök hos Mamma af M:lle Sahlbohm. –
19. THORS DAG. Thermometern wisade 16 grader under noll. – Latin. Utfart med Mamma till Åminne och visit i begge torpstugorna. Nya torparen, Joh. Forsberg, synes wara en duglig unger man. E. m. Visite hos *Lithéns*. – Läste Algier och Paris. – Spelte med Mathilda på knappnålar. – Rolig quäll. –
- 35

- Det gifves några få menniskor hvilkas blickar hafva en underbar magt. Bland dem tycker jag Mathilda är. – Om det är af ensidighet vet jag icke. Det vet jag blott att de tända. –
20. FREDAG. Blidare wäderlek. – Latin. – Musicerade. –
 E. m. Besök af Herrskapet Olson, fru och dotter. Den sednare war munter och ogenerad; sjöng med accompagnement af piano. – – Fölgde den unga damen hem till deras grind, och lofvade en visite. 5
21. LÖRDAG. Yrwäder med ymnig snö. –
 Studerat latin och läst tills jag kallades till den tidiga soupén. – Hemma. – *Läst på tidningarne:* »Min fader är min son och jag är moder åt min mor. Min syster är min mors moster och jag är mormor åt min bror.» – 10
22. SÖNDAG. Åkte med Mamma i kyrkan och afhöorde Neuman. –
 – E. m. Visite af Kerrmans. De voro ej rätt till humeurs, Lovise isynnerhet. – Sedermera Turdins och Fruarne från Lithéns. Flickorna hade förhinder. – Morbror Lithén och Kerrman gjorde oss den äran; jag bjöd till att entretenera gamla Herrarna så godt jag kunde. – Hindrik talte om Aftonbladet i Stockholm. – Ephemerer, de nya nemligen upvistes och lästes med bifall. – Morbror L. spådde blida. – 15
23. MÅNDAG. Yrwäder. Åkte Sophie och hennes kamrat E. Lindquist till Juthbacka, samt transporterade derifrån M:lle Ottelin. – E. m. – Nollens volens genom Albert D:s försorg inne hos Lithens. – Stötte der på Demoisellerna Fonselius, alla tre. – Spådomar i kort. – Collander war särdeles road. – Halft uttaladt löfte af Mathilda om en veckas sejour hos oss under julbrådskan. – 20
 25
24. TISDAG. 15 graders köld. – Sophie Backman hos oss hela dagen. – Besök af Isak Swahn och Doktor Frosterus hken besåg några af pappas instrumenter.
 Grekiska till kl. 8 om aft. 218 verser i XI Rhapsodien af Ilias. –
25. ONSDAG. Åkte Sophie till Juthbacka. – Blida. – Latin. E. m. Visit af Bergers samtliga, samt sednare af Lithéns, Tante Emelie T. och flickorna Calamnius. – Ett muntert sällskap. – Tal med Josephine C. om karlarnas beständighet. Hon sade mig ett exempel derpå. – Raljeri med T:a om sista droppen i ett bischoffsglas. Jag skulle nemligen alldeles inte få weta hwad betydelse det medförde att dricka ut sista droppen ur en annans glas. Det wille Johanna C. säga mig men blef alldeles nedtystad. 30
 35
26. THORS DAG. – Blida. – – Latin. –
 S. d. Misslyckad visite, d. v. s. den mötte förhinder. Studerade Stjern-

hjelms arbeten. En man med snille för sin tid! – En Finne grälade på Ryssen: mänä pois, sine perkelä Judas!

27. FREDAG. – Dimma. – Latin.

E. m. hos Lithens. Läste Algier och Paris. Flickorna woro roade. Kritik öfwer stora Ephemeren, men af mig wäl uptagen, ty den war rätt skäliger. –

28. LÖRDAG. Dimma. – Latin.

Kort wisite hos Hindrik och hos Lithéns, för att följa Sophie. – Hindrik stänger in sig nu igen; mig skulle just undra hwad pojken fattas! – Mäster skraddar Simon, en suput, i arbete hos oss. –

29. NOV. 1835. SÖNDAG. Kallare wäderlek. Okyrka. –

Uptåg af Backenstein och Pepparheim som kommo hit farandes med lögner. –

S. d. Bal Parée i NyCarleby.

Societén sammanträdde kl. 7, temmligen talrik och lysande, hos Turdins. Denna gång war ecllärereringen mera elegant än förra gången och salen erbjöd en wärmande anblick. Visavis war jag med Backenstein. Dansordningen war följande:

Wals

1. <i>Swedisch Quadrille</i>	Soph. Stenroth.	berättade om Lundmarks död.
2. <i>D:o D:o</i>	Mathilda L.	hade sjuk fot.
3. <i>Potpourie</i>	Soph. Olson.	skrattade mycket.
4. <i>Rysk Quadrille</i>	Joh:a Swahn.	hade ej tid till lång conversation
5. <i>Francoise</i>	Soph. Backman	upsände en tacksam suck när dansen war slut.
6. <i>Swensk Quadrille</i>	Rosalie L.	beklagade Mathilda.
7. <i>Potpourie</i>	Joseph:a Calamnius	Convers. angående Stjerncreuz.
8. <i>Francoise</i>	Sophie Olson	gick bättre än först, med några få plumpar.
9. <i>Svensk Quadrille</i>	Mina Ottelin	Tycktes wara road.
10. <i>Potpourie</i>	Augusta Fonselius	Talte ej mycket.
<i>Stor Wals.</i>	– m. fl.	– efter Svenskt mod. Rolig.

Bland mina malheurer kan jag räkna att jag war wällande till att Mathilda spillde bischoff på sin nya klädning. – Föröfrigt förflöt aftonen utan olägenheter, och, som jag tyckte, temmeligen roligt, i synnerhet som ingen Otto Snellman nu skrämde de unga. – Bland de mest roade observerade jag Joh:a Calamnius. Francoiserna gingo wäl hackigt nog, men sådant passerar bland nyläringar. – Klockan $\frac{1}{2}$ 2 skildes sällskapet åt, rätt muntra. Omdömena om denna dans woro delade i anseende till jemförelse med den förra. Jag hade åtminstone roligt.

- Premierer woro: Rector Wallenius, Apothekar Falck, Doktor Frosterus, Isak Svahn, Collander & Lybeck (numera föga danslysten). –
30. – Apres la danse de bon humeur. – E. m. Visit hos Herrarne på Smedsbacka. Kl. 6 hos Collander i sällskap med fruntimmerna från Lithens, Calamniuses och Bergers. Wärden war i mycket bestyr att roa sitt främmande och han lyckades. Wi åto wofflor, äppel, vin, spelte koriza, dansade efter Josephines guitarr och hade rätt roligt. Cavalierer voro Frosterus och Svahn. – Wals, Potpourie och Mazurka. Tackade och bockade och gingo kl. 11 på quälln.

5

DECEMBER MÅNAD 1835.

10

1. TISDAG. Latin. E. m. hos Lithéns. Läste Algier och Paris. Åt äppel. – Disput med Collander som påstod att jag och öfriga wederbörande ej hafwa rätt lust och drift i dansen. – Jag åtminstone tycker mig på sednare tider hafwa blifwit en högst ifrig danseur.
2. ONSDAG. Studerat Latin – In studiis quidam progressus. –
3. THORS DAG. E. m. hos Lithéns med syster Sophie. Läst Algier och Paris. Wid de mest rörande ställen rynkade Sophie sin näsa och Lisette N. sade: »nä nå, ampoka hilja!» – Treflig quäll, såsom alltid hos L:s. Mamma kom efter oss. Morbror L., mycket road af att beskrifwa sin ungdomstid, beskref nu för oss sina äfwentyr under sista kriget. – Gubben har varit (berättade Mamma sedan) en vacker karl i sin ungdom, spenslig och nätt som en docka. och war verkligen, såsom han sjelf påstår, fruntimmerna i tycket.
4. FREDAG. 12 graders köld. – Sophie Backman hos oss hela dagen. Grekiska. – Is. Swahn hos mig. – Sorgepost om fru Jessbergs död i G. Carleby. – – I dag, sade Mamma, skulle Morbror L., om hans första fru lefwat, fått fira sitt silfwerbröllopp. Huru passande hade det icke warit att med en sådan fest inviga nya byggningen.
5. LÖRDAG. Grekiska. Gjorde med Albert D. en utfart till Alörn. Till Alörn, det kära Alörn. När jag sist lemnade holmen, då skedde det med tårar. – I Lithens stuga. Der war så tomt men ändå så bekant och minnesrikt. – A. och jag skrefwo i twenne alar, sammanvuxna nertill, följande namn: å ena trädet: R. S. L., M. C. L., I. C., I. C., I. S., M. B., I. S. T., och i andra trädet: A. D., H. B., Z. T., – samt M.I.N.N.E., – Och är icke hela det vackra Alörn ett det aldrasötaste och ljufligaste Minne från våra roliga ungdoms dagar? Ja det är vist, och det säga alla som woro der med oss:

15

20

25

30

35

det war ett verkligt paradys, der friden bodde
och glädjen strödde sina bästa rosor. –

S. d. E. m. War min plan att gå till Lithéns och läsa – Men: Visite af herrskapet Brunström. – D:o af Moster W:a Lithen. Och D:o af *Moster Lithén från G. Carleby* som oförmodadt gjorde oss en glad surpris. Åtföljdes af M:lle Winge som genast reste till Juthbacka. – Moster L. war wid sitt gamla muntra humeur och underhöll en rätt liflig conversation. – Basta köld. –

6. SÖNDAG. 15 ½ gr. under noll.

I kyrkan; afhörde Fonselius och Häggströms ypperliga messa. –

E. m. På Doktor Lundmarks begrafning. Denna war rätt stor, samlingen talrik, ceremonien högtidlig; den för sig gick i kyrkan wid ljus, under sorgmusik och psalmer, i närwaro af en owanlig mängd åskådare. –

Sedermera under aftonen gjorde jag bekantskap med studiosen Zimmerman, Ostrobotniensis. Medförde bref från Blanken, jemte småsaker, beställda åt Mamma och syster till Julklapp. – Anmärktes såsom obeliefwenhet att jag och några andra talte ett par ord med fruntimmerna. Förnam äfwenledes huru våra Ephemerer blifwit illa hundfilade af föga kompetenta critici. – Bjuden till soupée, för Moster L:ns skull. Converserat med damerna och reste hem kl. 1 om natten. – Nattquartere i vindskammarn. –

7. MÅNDAG. Grekiska. –

S. d. e. m. hos Lithéns. Jag wille just sluta Algier och Paris. Då kom M:lle Calamnius dit. – Satt med fruntimmerna i förmaket. – Conversation oss emellan, efter wanligh., rätt intressant. »I dag är du sista gången här i förmaket.» – Herrskapet spelte boston. Benzeltjerna war distrée och sade ibland: »fru rådman Lithén.» – M:lle C:ius blef ibland så ifrig att wi alla måste skratta. – Således en rolig afton. –

8. TISDAG – Moster Lithen reste bort; åkte med bror Zimmerman. hos Lithens – hwad tycks? – klockan 12 om middagen. – Saken war den att wi wille sluta Algier och Paris, och det gjorde wi också. – Således *Middag hos Lithéns*. Visite i nya byggningen som redan i saln war meublerad. – Bror Albert illamående. –

S. d. klockan ½ 5 e. m. åkte till Kudnis, hemförande Mathilda som lofwat bli hos oss någon vecka. – Mormor Wacklin. – Allmänna samtalsämnet: Laiberg. – Nattquarter oppe i vindskammarn. –

Hvad äro några dagar hvad är en vecka i sällskap med Thilda? – Är det synd om jag önskade ha henne hos oss för alltid. – Hon har ibland bordt se att jag tänkte så.

- 9 ONSDAG. Således Mathilda Lithén hos oss. – Kantänka Pegasenhjelm war i sitt element när han fick sitta nere hos flickorna. – Måste likwål för synskull läsa litet grand. – Klipte papperssoldater åt Oscar i Uleåborg, – ett handwerk deri jag är hemma. – *Aftonquisten*: Visite af Tante Emelie Turdin. Visite af bror Albert D. som hade ledsamt efter somliga. Alldeles icke underligt.

Aftonquistarne, squallerstunderna, matklapparne äro de roligaste man kan föreställa sig. – Likwål är jag ej så nödig om att andra skola sig desamma föreställa. – »Notabene för mig allen. Rewersen drages på von Backensten.» –

10. THORS DAG. Biwuk oppe i Windskammarn der jag hade kallt så att jag skulle ha frusit till assit om jag inte händelsewis råkat wara warm om hjertat, hwargång jag kom nerifrån. – Roliga, tokiga, öfwerdådiga, lustiga, försåtliga planer. Jag föresatte mig t. ex. att borra hål genom taket och göra spektakel med flickorna. – Till den ändan drog jag dit opp knifwar och borrar, arbetade envist tills jag fick en tilja genombruten. Men arbetet drog ut på tiden och innan jag fick det färdigt kom ohjelpiga förhinder. Se föröfrigt Windskammargolfwet inwid Sockerkammarmäggen. –

S. d. kl. 12 f. m. Visite af fru Kerrman och Jacob, hwilka här spisade middag och drucko Caffé. – Jacob är snart 16 år; wid den åldern war jag ingen liten kaxe. –

Kl. 4 e. m. Afreste Kerrmans, och med dem Mormor Wacklin. S. d. Flickorna oppe i min kammare, rewiderade i byreaun. Nu hände sig ej bättre än att jag der hade en julklapp åt Sophie. Derföre blef jag naturligtwis mycket altererad och wille hindra deras nyfikenhet, så att de blefwo stötta och gingo ned. – Inom en timmes tid war allt på rätt igen.

Åkte flickorna till staden, till Lindquistens boda der de uphandlade hwarjehanda. – Visite af Emelie Lindquist. – Som spelte pianoforte med Sophie, Rhodens Andante som let mycket wackert på afstånd. – Sak samma för mig, – jag satt och höll Mamsell Lithén sällskap. – »Det wet jag ändå wisst, om jag blir olycklig, och om än alla andra öfvergåfwo mig, så skulle Rosalie och du icke göra det.» – Nej, nej, nej! – Afskedsvisite af bror Albert Dyhr som reste till Uleåborg. – – Rolig afton. Jag tror wi refwo opp Råskwäder. –

11. – DEC. FREDAG. – När jag i dag wagnade så war jag fastfrusen i sängen, nästan, skulle jag säga. – Så kallt war deroppe. – Då blef jag desperat och sade: Det skall necken ligga här oppe mer. – Läste Grekiska och kom ner med stor förskräckelse, skall man tro, ty just i detsamma ropade Mathilda: Adjö – och for bort med Rosalie. – – Voila! alla mina wackra planer för dagen. –

Jag hade mycket dålig aptit wid frukosten, och skyndade på dåligt humeur till Smedsbacka på ärender. – Afhörde klagowisor öfwer det »olideliga» squallret i NyCarleby. –

Ärenden hos Turdins, hos Bergers och hos Lithéns. Der (hos L:ns) war stor förwirring, ty man war som bäst i flyttningsbestyr, och alla möbler stodo huller om buller. Men – efter sorg kommer glädje, efter bekymmer en stor hugnad. – Så i smått, så i stort. – Underrättelse om att hela T:s bortresa war en simulacre. Följagteligen: – S. d. kl. 4 e. m. Thilda här igen. – Samteliga fruntimmerna på *Caffe oppe i min kammare*. Tractamenter woro Caffe, äppel, plättar, the och i detsamma soupée. – Wi skrattade rätt mycket. – Klipte blad. Sophie gjorde blommor och Thilda sydde en krage åt Rosalie. Således en mycket rolig eftermiddag. – Annars roliga tider nuförtiden. – Nattquarter nere i yttre kammarn. I hemlighet skall jag säga jag fick en – nattkyss. –

12. LÖRDAG. Grekiska några werser. –

Som sagdt war, det är roliga, oroliga, lustiga tider, det här. – Visite af Demoiselle Sahlbohm, som satt i yttre kammarn medan ungdomen satt derinne. – Rasade med flickorna. Thilda ledsen öfwer Malice. Nemligen ett upspunnet yttrande: »hwad rår jag för att alla tycker om mig?» – En dumhet som ingen menniska tror. Wille dock weta ur hwems mund den kommit. –

13. SÖNDAG. Misslyckad kyrka, d. v. s. misstag om ringningen. – Visite af Monsieur Logren som hämtade en tidning. –

E. m. spelte Koriza med flickorna. – Folk till främmands. Med folk menar jag diverse. – Sophie Olson, Sophie Fonselius, Swante Swahn. – En pipa med Swante, och sedan Koriza, Nb:ene med flickorna. – Raljeri om swedda hjertan: Svante sade sitt wara swedt af kärleks os. – T:a war ej rätt munter. – Brände opp somliga hjertan, hwilka wälförståendes woro af papper och tjente till marker. – – Erhöll den nåden att få skrifwa i S. O.:s Minnesbok. – – Scener med och utan Jacobson. – Tragicomique och Comico Tragique. »Se nu, om jag skulle wara död så här, hwad skulle ni då säga?» – Efter sådana Tragiska ansträngningar måtte man sofwit bra. –

14. MÅNDAG. Visite af herr Handelsman Janne Lybeck. – Betalt Rânta på sin skuld för Calamnii gård. – Mamsell Lithén sprang unnan från salen. –
En Commission. Neml. af Jeana Backman i Helsingfors anmodad att skrifu en par Julklappsverser. Jag skref wäl ochså en par men ansåg dem ej meritera att försändas så lång wäg, hwarföre jag ej afskickade dem. Till staden, kuskad af »han druckjin», en afsigkommen rotgubbe. Flickorna spektaklade och sade det såg så bra ut. Hos Lithéns i Nya byggningen. Ack, himmel hwad der war snyggt och gentilt och wackert! – Rosalie frågte när T:a kommer hem? Inte så snart, swarte jag. – hos Hindrik, som påstod att en billett från mig war skrifuwen af fruntimmer. Jag höll med. –
 Eftermiddagen, som wanligt, mycket treflig och rolig. –
15. TISDAG. På förmiddagen besök af Marin Leutnanten Isak Swahn. Lånte böcker. –
 Klipte blad åt Sophie. – Satt nere hos flickorna hela dagen. Unga herrskapet woro muntra. – »Thilda sade sig wilja resa bort» – Nej, det blir inte af. »Nå så skall jag bli här tills ni blir leda mig.» – »Håll ord, och du kommer alldrig bort.» –
 Satt och höll wakt wid damernas hufwudgård.
16. ONSDAG. Läste 100 verser Grekiska.
 E. m. Visite af Anna Helena Backman. – Flickorna sydde och pratade allt emellanåt. – Således roligt. Åkte till staden på en hoper ärenden. Hade brutit af Mathildas pryl. – Thilda läste lilla Dagboken och blef ledsen då hon läste om Alexander. –
 Samvetsfrågor, mamma frågte af Thilda om Lybeck gjort sitt anbud? – Swartes Nej. – Ledsen, – jag wet ej rätt för hwad. – Det war ett oredigt moln som omedwetet om sitt eget ursprung skymde det klara solskenet. –
 P. S. De squallerstunderna äro så roliga. – Rasat med flickorna och warit odygdig. Lagt sympatipatiance tillika med Mathilda. – Wille, curieust nog, inte lyckas bra. –
17. THORS DAG. – Satt med flickorna hela f. m. och muntrade oss. Nu kunde wi ej längre quarhålla Thilda; hon skulle resa. Förut, i skymningen woro flickorna uppe i min kammare och besågo några pappersgubbar, ritningar m. m. –
 Kl. 4 e. m. spändes häst före, Thilda tog afsked, jag fick en kyss, och så for hon, – hemkuskad af underskrefwen. – På återresan kom jag under fund med att det war bra kallt. – Thilda saknade wi mycket, den

muntra goda flickan, och det war just helt tomt i början. – Oppe på min kammare, något nedslagen – I sådan jordmån gro de bästa af själens plantor. – bön. – Farväl söta goda Thilda, – jag kunde gråta när jag tänker på dig. –

5 18. FREDAG. Thermometern 22 grader under noll. – – Grekiska. – Skref i Sophie Olsons Minnesbok. – Klipte blad åt Syster Sophie. – Åkte ut på e. m. på åtskilliga ärender, och reste med flit 3 gånger förbi Lithéns. – Föröfrigt föga att anmärka.

10 19. LÖRDAG. – Kallt. – 200 v. Grekiska. E. m. hos Hindrik en moment och sedan hos Lithéns, i sällskap med Sophie. Besåg de granna vackra trefliga nya rummen. – Önskas åt husets ägare och innewånare helsa och trefnad och mycken glädje i hundra år. –

15 Skämt och munterhet, att börja med. – Raljeri om Tegners bekanta vers på hårlocken från hans systerdotter till hennes fästman. Jag låddes inte weta af den och hade mycket roligt åt flickorna som hwiskade och skrattade så förstulet. – Spisade afton dersammastädes. – Sophie stannade quar, för att sy plateauer åt Mamma.

20 20. SÖNDAG. Sent i kyrkan. – Vek på hemvägen in till Lithéns. Flickorna hade wakat i natt och haft roligt. – Underrättelse om Rhunchinas ofärd, ankommen med dess hemkomna besättning. – Lithéns hade der dyrbara möbler.

25 S. d. E. m. Schale och Ekberg hos mig. – Rökte några pipor, en sak som jag på sednare tider åter mera företagit mig. Ytterligare kommo Hindrik B. och Runch.:nas Styrman Calle Backman, samt ytterligare Logren och Calle Stenroth. Calle B. sjöng för oss. Raljeri med Hindrik om Anna Greta i Ratan.

Herrarna Recommenderade sig redan klockan $\frac{1}{2}$ 9; om det war för magra tractamenters skull wet jag icke. Jag bjöd endast thé och intet Thoddy. –

30 21. MÅNDAG. 100 verser Grekiska. –

Besök af gamla Brita, som bjöd ut en gammal bok till salu. – E. m. hos Lithéns. – Flickorna brådskade med julklapper, suto skilda från hwarann, och måste allt som oftast säga: »inte får du komma in.» Och när någon obehörig kom, då war det en förskräckelse, en brådskade att stoppa unnan det farligaste.

35 Eschaperte en stund för att träffa Calle Staudinger som war kommen till staden för att witna wid Urtima tinget om Olsgubbens mord. – Sökte gossarne Lewelius. Ruskigt der och otrefligt. Ingen hemma. – Ledsag-

ade Staudinger till Stenrothens. Och sedan i fullt språng till Lithéns igen. – Drack the klockan 9. – Löfte att bli bjuden till Mathildas bröllop. »hwem wet, sade Rosalie, kanske just du inte blir bjuden.» – »Till hennes bröllopp skall jag, om jag lefwer, wore det ock dagen före min Candidatexamen. Men blir jag icke bjuden, – nå wäl, jag kommer ändå, men förklädd och oigenkänlig. Då will jag se om bruden ser lycklig ut, och genast resa igen.» – Underliga saker, – att tänka, att gissa på. – I anledning häraf wille Mathilda slå wad med mig att hon skulle känna mig igen i hwilken förklädnung som heldst. –

22. TISDAG. 122 verser Grekiska.

Mamma bakte till Jul och fick engång Os. – Blida med storm. – Åkte till Lithéns och kuskade flickorna några hwarf kring staden. Vid hwar-
enda slänga kröpo de ihop af förskräckelse, men försäkrade ändå att
de leto på min skicklighet som kusk och woro icke det minsta rädda.
– Visite hos Lithéns af Abr. Frosterus, underoficer wid flotten, en bror
och bekant. Nu erinrade jag först efteråt att det måtte warit han.

23. ONSDAG. Grekiska 200 verser.

Hemma hela dagen. – Albert Dyhr hemkommen från Uleåborg.
Medförde renstekar åt Mamma och åt mig ett bref från lilla monsieur
Gustaf Victor, som för sina år skref rätt bra. – Besök af Jungfru Anna
Lena som i vår bagarstuga bakade diwerse åt Brunströms. Tracterad
med sockerbröd.

24. DEC. 1835. THORS DAG. JULAFTONS DAG.

Således den glada Julaftons dag. Således åter uplewat en jul med
lust och fröjd, med kyrkljus och lanternor, med bjellror och julklapper
och glädje opp i tak! – Ja lefwe ändå den glada Julen, barndomens,
ungdomens, högtid, ålderdomens minnesfest. – Och lefwe med den
den barnsliga oskyldiga glädjen för alltid i vår, i allas barm! –

Basta köld. Åtminstone 25 grader. – på f. m. till staden. – till Lithéns;
åkte hemåt med dem. De förde Sophie tillbaka. Bjuden till afton. –
Ytterligare till staden på tvåhundra ärender. – Besåg de grafstenar
för pappa, Mormor och Morfar, som nyss ankommit från Sverige. Voro
rätt wackra och dertill billiga – Circa 50 Rd. Banco med transportkost-
naden. Små bestyr. I synnerhet med en tafla som wi skulle ge åt flickorna
Lithén. – Den war sydd i siden med silke af deras egen Mamma, men
numera illafaren och nedsmutsad. Putsade och målade opp den så godt
jag kunde. – Visite af Josephine Calamnius som war i fullt bestyr. I skym-
ningen lät jag drängarna uppsätta lanternor, på höga stänger utsirade med

granris. – I staden tände sig efterhand stjerna wid stjerna. Den gamla seden tycker jag mycket om. – Torde wara en symbol af stjernan öfver Bethlehem den natten då frälsaren föddes. –

På aftonquisten inlackades våra små julklapper. Jag för min del gaf
5 följande: Åt Mamma negligéband, åt Sophie silkeshandskar och en
ljusröd långshawlett, samt åt Franz L. två små böcker. – Klockan 7 på
quälln begåfwo wi oss till *Lithéns*. Derstädes woro äfwen Calamniuses
församlade. Turdins bjudne, men likwäl absentes. – Dessutom Collan-
der. – Således en munter samling. – The under hwarjehanda roligt glam.
10 Skref en par verser. – Och lagade julklapp åt Hindrik B. Klockan ½ 10
satte wi oss till det superbt anrättade bordet. Men midt i den glädjen
började Mathilda må illa, hwilket war ledsamt. – Satt likwäl med wid
bordet. Soupéen war, som sagt är, mycket delicat: wanlig julmat, Lutfisk,
och gröt, stekar och tortor. Men julklapperna som under tiden regnade
15 in uptogo mera wår upmärksamhet. – Se här några:

Flickorna L. guldcolliier, mycket wackra och dyrbara, Johanna
Calamnius: 2 kortlekar. Josephine C: en goffrerings machin som wäckte
mycket upseende, emedan den hölls för en fällbur. – Franz L. ett wäl-
tackladt fartyg, för tillfället illumineradt. – Mamma: negligéband och
20 plateauer, Sophie 2 flors långshawletter, 3 par handskar. – Jag: 1:mo gentila
Chemisettknappar med kedjor af Mathilda. 2. en fjäril af Sophie, d. v. s.
en penntorkare. 3. af Mamma: kläde. 4: en swart sidenwalk, 5: hängslor:
6 af Hindrik: Ett pipskaft med vers – och 7: en nyfikenhetspåse med
ofwanskrift: Akta dig, war rädd för smälln – Öpna ej förrän Nyårsquälln. –

25 Sådana woro nu klapperne och alla syntes mycket belätne, flickorna
L. trodde jag inte skulle tycka om knapparne, men deri misstogo de sig
ofanteligt. –

Bland verser som wankades mins jag följande:

på pipskaftet från Hindrik:

30 Grannas bastun ramlar omkull,
Wår står och lutar.
Bättre att ha en lillan en gubb
än att wara alldeles utan.

Kängor åt Josephine C.

35 I dag foten under fällen,
i morgon hufwut under pellen. –

Krans åt Mathilda L.

En krans för att linda kring pannan
tills vidare. Bida en annan. –

Samma afton blef Hindrik Backman adlad under namn af von Backen-
brass och derjemte utnämnd till Riddare af Neptuni orden med stora
ankaret – allt för sin stora och prisvärda manhaftighet om bord å Gale- 5
asen Rhunchina. Julaftonen slöts hos Lithéns med lust och gamman, och
sällskapet åtskiljdes för att taga några timmars hwila och sedan wakna
till en glad julhelg. Hwilket önskas oss samteliga i så fullt mått som i år,
alla år wi ännu kunna ha det nöjet och genomlefwa. –

25. DEC. 1835. FREDAG. JULDAG ÅR 1835.

En oerhörd köld. Klockan 11 f. m. visade Thermometern 35 ½ gr.
under noll. – En del sade den sedan visat 38. – Reste det oackadt till Jul
Ottan, men kom försent ty jag hade misstagit mig om ringningen. – Möt-
te folket som kom ur kyrkan och höllo sig för näsa och öron. – Inne hos
Alb. Dyhr. M:a frisk igen. – Bivistade högmessan. »Så! sade en gubbe 15
när han kom ut ur kyrkan, här ä så varmt så dä gåsar.» – Sedermera
hörde man af många kylskador. – Midt under denna förstelnande köld
marcherade en trupp Ryska soldater förbi. – Af de arma stackarna hade
sedan 60 st. förfrusit någon af sina ledamöter. –

E. m. förflöt mycket obemärkt. En middagslur. – Läst Vaktornet 20
i Koat Vën, et Nyfranskt foster. – Skref färgernas språk. – Bittida till
hwila. – Förljudes sedermera att Lithéns m. fl. warit hos Calamniuses
och haft mycket roligt. –

26. DEC. 1835. LÖRDAG. ANNAN DAG JUL.

War första Juldagen tom och fattig, så war den andra i dess ställe rik 25
på tilldragelser.

Basta köld war wäl äfwen nu, likwäl mildare än i går. – F. m. I kyrkan.
– Der war mycket litet folk. –

E. m. kl. 3 – Barnsöl hos Capten Brunström i granskapet. Bjuden 30
till fadder åt hans lilla son Anton Julius. – Öfriga ungdomsfaddrar woro:
Doct. Frosterus, Schale och Hindrik B. – Carolina B., Mina Ottelin,
Mathilda L. och Sophie T:s. – Alla flickorna stodo första gången. Jag
stod mot Mathilda, och tog riktigt ut min kyss. – Likaså de andra, så
det smälde. – Brunström war mycket beställsam; – Tractamenter wank-
ades i öfverflöd. Men – tywärr – och till värdens stora förtrytelse som 35
wisst icke kunnat förutse detta, – war om aftonen *Annoncerad klubbdans.*

Hwarföre samteliga ungdomen omkring kl. 6 recommenderade sig – och allt prutande och prejannde å värdsfolkets sida war förgäfwes. – Ein wenig discouragéé, som ibland händer. Men snart får jag mitt courage igen och så bär det kl. 7 af *på Klubben*. – Mycket folk derstädes, hwaribland flere obekanta ansigten. Bland andra wisade sig nu äfwen fru Neuman Mina S. på scenen. – »Fasligt mycke rosor,» sade Isak S. då han kom in. Ty flere af flickorna hade röda klädningar.

Huru denna klubb war i allmänna smaken, wågar jag icke bedömma. – Glada ansigten såg man likwäl öfwerallt. Jag för min del war mycket nöjd med min afton. Collander, förra tillställarn war borta, men wi höllo ändå ut. Mina danser mins jag ej, de woro många och roliga. – Bland malheurer förtjenar omnämnas Carolina B:ns sönderrifna klädning hwilken gick henne så till sinnes att hon gret. – »– Gråt innte, Mamsell B:n, sade Högdahl, Länebokhållarn, hwarje droppa af er är mera wärd än hela klädningen.» – Högdahl war en af Matadorerna. Under hans ledning gingo våra Francaiser ganska bra. – Bland främmande damer anmärktes Mamsell Sophie Roos från Jacobstad, som war en del af herrarne mycket i smaken. – Flickorna Lithén woro swartklädda, men sade det war otrefligt att dansa i swart. –

Sista walsen gick efter wanligheten furioso. Swetten droppade från herrarnes pannor, halsdukarna genomblötta, dammet som insöps lass-tals – allt detta kom man ej ihåg, rundt kring skulle det gå och åter rundt kring, så länge en fåglt anda fanns i behåll i ungdomens flämtande bröst. – Och när barmen häfde sig och hjertat slog takten till walsens sista yrande takter, då sjönk man ändteligen helt medtagen ned på en stol, för att efter en 5 minuters hwila mycket oförsigtigt begifwa sig ut i den omilda Decembekölden. Så handla damerna, unga och oförsigtiga, derest icke ibland söta Mamma i läglig tid satt p. för vidare walser. – Men herrarna åter dröjde längre quar, wäsnades och hade hwarjehanda uptåg.

Ifrån klubbsalen gick jag med min goda bror Hindrik hem till honom för att der taga nattquarter. Wi funderade mycket om diwarse saker och disputerade wäl också i ett och annat. – Synnerligen kallade jag Hindrik en stor narr när han sade han skulle aldrig gifta sig. – Slutligen fick jag honom att tillägga ett: »om inte» – somnade kl. 5.

27. – SÖNDAG. TREDJE DAG JUL.

– Vaknade således hos Hindrik. Icke särdeles bittida kan jag tro, ty sedan wi i all maklighet masat oss oppe i kammarn en stund, och kommo ner, war Turdins klocka $\frac{1}{2}$ 12. Likwäl hunno wi, märkwärdigt

nog, i laglig tid i kyrkan, och suto der en stund. – På återvägen veko in till Lithéns. – Träffat fruntimmerna – »Nu ska man tro», sade Hindrik och Albert då jag gick dit in. –

E. m. bjuden till Hindrik Backman på thé, och lofwade. – Då kommo Lithéns fruntimmer till Kudnis och jag blef gerna hem oackadt en ny bjudning. – Wi hade en munter afton. – Wi – flickorna 3 och jag – sutto i saln och firade brasa. – Woro just trefliga. »försök nu få brasan att brinna; om du det får, så får du den första du tycker om, slocknar den så kan du tända på nytt igen, så får du wäl en annan gång bättre lycka.» –

Jag tände den slocknade brasan; den brann så wackert – och rätt som det war så slocknade den. *Men jag tände icke på nytt igen.* Då skulle Mathilda försöka sin lycka på samma vilkor. – Hon gjorde det med mycken omsorg och aktsamhet, ställde brasan alldeles på ny fot, och satte dragluckorna fast. – Brann ochså mycket wackert, och präktigt – en stund – och den slocknade. – Då slog Rosalie händerna ihop och sade: »nå Thilda, Thilda» – och så skrattade wi mycket. –

Jag har gudskelof fullt opp af den goda Tron. Derföre tror jag – af sådana spådomar Nb:ne, jemtopp så mycket jag will det will säga, jag wäljer ut det bästa och det ledsamma tror jag alls inte. – Isynnerhet inte den här saken, ty den har förut blifwit bättre spådd åt mig.

En söt kyss af Mathilda.

28. MÅNDAG. Kallt i banko. –

Om aftonen hos Lithéns. Der war ett litet trefligt sällskap församladt, Fru Turdin, Hammarins och Calamniuses. Med mig kommo Mamma och syster. – Sällskapet satt i en wacker ring kring brasan. då kommo dit Isak Swahn och Högdahl, Morbror Gustaf och Hindrik Backman. – Wi walsade efter Josephines guitarr, ja till och med ett nätt potpourie. – Den stora salen war utmärkt treflig och elegant; dessutom lätt att dansa uti. »Första gången wi dansa här, men jag hoppas det inte blir den sista.» Efter dansen spelte wi Nyfiken, som lyktades så att Högdahl och Johanna Swahn lemnade begge. – Således en rätt munter och glad aftonquist. Hindrik behagade ej spela med; war annars munter nog.

29. TISDAG. Kl. ½ 4 e. m. på bröllopp, nemligen Copv. Captenen Bergendahls och dygdeädla jungfru Maria Chatarina Björkmans. – Vigdes kl. 5. – Temligen allmän samling herrar; fruntimmer endast Lithéns, Calamniuses och några af brudens bekanta. – Efter första glasen, gingo wi några in till fruntimmerna, Högdahl, Svahn, Hindrik och jag. – (Albert D. war marskalk). – Företogo oss hwarjehanda roliga lekar. – »Jag gick mig ut på

en grön äng», m. fl. – Under tiden kom Ahlund in och helsade, – började genast en harang till Rosalie Lithén sägande »sig alldrig förr hafwa trott att M:lle Lithén kunde wara så hygglig». Hon hade alltid då han sett henne på gatan förefallit honom mera högfärdig »men se hur skall man kunna rätt bedömma ett fruntimmer som går på gatan.» – – Efter denna och dylika mästerliga complimenters wändes talet på wänskap etcet. och resultatet af A:s påståenden war att det är lika långt mellan wänskap och kärlek som mellan Ahlunds och Calamniuses. – Sedan A. sålunda skördat sina lagrar på belefwenhetens fält, återwände han till dryckessalen för att der inter pocula förfwärfwa sig marskalkens beröm, likasom nyss förut ofelbart fruntimmernas.

– Tulljagt wid dörren till fruntimmernas rum, sålunda nemligen att Rosalie L. och Johanna C. släpte ingen in innan han sagt sin käreastas namn. – In sluppo under besagde vilkor HB:n, A. D:r, Högdahl, Isak Swahn. – Jag icke, emedan jag icke tillfredsställde flickornas nyfikenhet. – Sammalunda Borgmästar Calamnius. – Till wedergällning pinade wi sedan förutnämnde tullwaktmästarinnor wid utgången rätt hårdeligen. Önskade brud och brudgum »god natt» och gick. – – Bruden såg rätt bra ut; endast omåttligt fet. – Klädd i plumer, – med guld colliée om halsen. – Brudgummen åter, – behändig, beskedlig karl, – war mycket lycklig – swäfwade fram och åter – och drack »flickornas skål!» –

30. ONSDAG. Kallt som knäfweln.

E. m. barnsöl hos Nymans på Forsbacka. – *Bjuden till fadder åt hans lilla son Johan Theodor.* Öfriga faddrar woro af ungdomen: Carolina B:n, Anna Lena B:n, och Sophie T:s. Ungkarlar, Isak Svahn Cederman och jag. – Kyss af Carolina B:n. – Conversation med Cederman. – Spelte ett partie trädkarl med Neu- och Cederman. – Hem kl. 9 i kylande köld. Thermometern 35 ½ under o.

31. THORS DAG. SISTA DECEMBER 1835

Skarp köld. – Hemma hela dagen. – Skref en Ephemer. – Om aftonen war Anna Lena Häggström hit bjuden och måste sitta med oss wid quällsvarden, oackadt allt sitt prut. – Stöpte sedermera Nyårsstöp. – Deribland föga märkwärdigheter undant. husrådarns som skenbarligen föreställde en konung med krona och spira, sittande på en thron. –

Slutade detta wälsignade gamla år med den sköna psalmen: Nu hwilar hela jorden. – Gud gifwe oss sin frid, nu och till ewig tid. –

Slut på året efter Christi börd 1835.

Slut Anmärkning

[oläsligt]– Du är såsom en skön tafla för hwilken dess ägare ville betala dubbla wärdet om den åter blefwe werklighet. – Du är såsom en Majdags minne när den sköna dagen är till ända och den följande är oviss. – Du är som minnet af en rolig dans, när man går till hwila om aftonen. – Du är som minnet af en söt kyss, då man icke så snart wågar wänta sig en annan. Men jag will wara kort. – Jag har lefwat ett lefwande lif; jag har wunnit och icke förlorat. – Jag har insatt en stor summa på lyckans lotteri och på förhand dragit vaxel på vinsten. – Men – hwartill detta ewiga jag – denna egoismens urbild. – Man lefwer äfwen för andra. – Altså – för andra har jag arbetat, för andra bjudit till att afnöta felen i karakteren. Mot andra har jag likwäl felat, mot mina mest kära, warit egensinnig, sjelfklok, envis, försumlig, obillig, etcetera, etcetera. – Således woila min syndabekännelse. –

Skugga behöfwa de ljusaste taflor. Skuggor hafwa vexlat med ljusgrupper, under detta – år. – Sköna, klara ljus, kom åter, kom åter; utan dig är mörker och natt, utan dig är köld och död. – I natten lyser månen och norrskenet, men den lefwande solen lyser icke, wärmer icke mer. – Derföre – återwänd, slockna icke, sköna ljus.

= *Resultat: Tro, Hopp och Kärlek.*

Och resultatet af dessa tre blifwer:

TRO
GEN
MCL

[oläsligt] icke du [oläsligt] men den brasan som [oläsligt] jag aldrig mer –

Jag ber dig Thilda blif inte lesen, war glad, annars kan icke jag vara det. Och icke allenast jag utan många andra. – Och nu må väl. –

EPHEMERON

Z. TOPELII DAGBOK,
ANTECKNINGAR M. M.

FÖR ÅR 1836.
6 årgången.

Anmärkning. Allt detta skrifwet för eget nöje. – Upptecknad utan förbehållsamhet, fritt såsom tanken sjelf. – Wille derföre icke att detta komme i obehöriga händer. – För 2 år sedan skulle jag ansett detta för en galenskap – icke tanken, icke känslan, men begges fria flyttning på ett papper, osäkert om detta ej lätt kan blifwa en förrädare.

Första och andra årgång. af min dagbok, woro, ofullständiga, häntydande på det närmaste minne. – 3 och 4:de åter fullständigare, mera utvecklande, men mycket upfyllda med obetydligheter. – Den 5 årg. (1835) Mera utförligt berättande, – antydande tankar som minst woro tullfria. – Den 6:te – –

Således steg för steg närmare yttringens frihet.

En dagbok kan icke lätt bilda ett sammanhängande helt; icke heller i stilen öfwerallt wara sig lik. – Ty ojemna såsom de födas uttrycka sig tankarne och på stilen måste alltid humeuret intrycka sin ombytliga pregel. –

Så träden då fram, brokiga bilder, taflor från hjertats verld, taflor af lifwet i dess nittonde år, vexlande såsom skyarna i Runebergs Källa, träden fram, för att en dag åter uplåsa porten till Minnets land. Dyrbara skatter hwilka ögonblicket med det ständiga formuläret: »förbi» hemförlofwar till en kommande dag.

1836. JANUARI MÅNAD.

JANUARI. 1. FÖRSTA JAN. 1836. NYÅRS DAG. FREDAG.

Året inträdde med skarp köld. – Frusna kinder, näsor, öron, händer, – öfwerallt. – Det war en Nordisk winterhelsning. Firade årets inträde i kyrkan. Få woro de som sålunda med »Guds frid» helsade och helgade årets ingång. – Denna gång likwäl förlätligt nog för köldens skuld. –

Nyårsvisiter.

Skulle efter gammal loflig sed icke försummas. – I småstäder äro dessa visiter icke så löjliga som i stora; – här ligger åtminstone mera upriktig wälmening i formuläret: »Jag har den äran önska farbror, Morbror, Moster et cet. ett godt nytt år.» – Eller: »ett godt nytt år, min gosse, min flicka, och på detta nya året önskar jag dig en hjertanskär.» –

Mina Visiter angingo 1:o *Lithéns*. Personal: Morbror Maths Lithén, fru Wilh:a L., fru Lisette Nordberg, Mad:lle Cousine Rosalie L., Mad:lle

Cousine Mathilda L., Mad:lle Charlotte Nordberg, 7 år, – Bokh. Albert Dyhr, och Monsieur Cousin. Franz Const. Lithén. –

2:do *Calamniuses*; Personal: Morbror Joseph. Reinh Calamnius, fru Carolina C, Mad:lle Josephine C. och Mad:lle Johanna C. – (*med kort.*)

5 3:tio *Turdins*. Personal: Morbror Gustaf Turdin, fru Emelie T, Monsieur Hindrik Backman. – 4:to hos Bergers, 5:to hos Borgmästar Calamnius, och 6:to hos A. H. Backman (*med kort.*) – Alla dessa önskade jag mycket uprigtigt allt hwad jag sade. –

Dinée hos Turdins.

10 Redan i går anmodade att spisa middag hos Turdins. – Antogo bjudn. och infunno oss kl. ½ 2. – Sällskapet bestod, utom wi, af Rederiets Sjöbefälscorps med dithörande fruar och anförwandter. Dessutom borgmästarn, doktorn Frosterus, etcet. circa 20 personer. – »Raljertes under måltiden med borgm. – som sade sig wara hugad att, flytta till Utsjoki, blott han finge fruntimmerssällskap.» –

E. m. – hemförlofwad på ett par timmar.

Caffe, the och Soupée, med dans, hos Turdins.

15 Bjudningen, som icke war allmän, innefattade Lithéns, Calamniuses, Bergers, Hammarins, I. Lindquist:s, m. fl. – En nätt samling af fruntimmer. Cavaljerer woro bland andra: Högdahl, och Jungen från Wasa, I. Swahn, med ombundet öra, Doct. Frosterus, I. Lybeck, Hindrik B., Albert D., Z.achris T. m. fl. – också – en nätt samling – eller hur? – Musiquen war något skral, – taktlös och disharmonisk, tills slutligen Morbror Calamnii stråke uphjelpte saken. –

25 Dansen börjades kl. 6 – litet mer – och slöts kl. 6 på morgonen. Först Wals, – sedan Quadriller, Francaiser, Potpourier, omwexlande. Aftonen war en af de roligaste. Alla ansigten glada, alla fötter i rörelse. – Hindrik B. missmodig i början, – sedan upspelad – Thilda L. – mycket road, mycket i tour – Lotta B. – höll sig rak för cousin Jung – Doctorn, mycket jemn – Jungen pratade persilja men spelade pianoforte fermt – Högdahl artig, icke fjeskig – Platen, på briljant humeur; sade sig hädanefter tänka dansa mera, – och höll ord. – Albert D. – icke till humeurs – före soupéen – Sophie B. raillante, – Moster K. Kritik öfwer squaller. – Visavis mot Hindrik. – Intog soupée i slutet sällskap, neml. med T:a L., Sophie T:s, Emelie L:t, Marie H:n, Albert D:r, ett mycket trefligt sällskap inne
35 i Turdins sängkammare. – Dansen fortsattes. 15 danser – H:k och jag, sittande under en quadrille, bekikade de söta flickornas ring. – Och der dansar »hon», sade Hindrik. – Sista walsen war stormande yr. Musiken

slöt och med högröda kinder och klappande bröst, satte sig de unga. – Men endast för en moment, – de gingo snart, warma och oförsigtiga. – Kl. war ungef. 6 på morgonen. – Afträdde snart derpå. Sådan war denna Nyårsdag, glad och rolig i åminnelse.

2. – LÖRDAG. Blidare wäderlek. –

5

Skrifwit Ephemerer. Detta lilla fält för litterär öfning och werksamhet roar mig mycket. –

Visite hos Lithéns i sällskap med Syster Sophie. – Rosalie och Thilda helsade oss hjerteligen wälkomna. – Dansade några slag med unga M:ll Nordberg. – Proberade stålpenneorne på Morbror L:s Contoir. – Flickorna med. – Erbjöds en hwass kyss, d. v. s. med nål i mund. – Brilljant humeur; – men om det brilljanta humeuret will jag icke tala; – jag will endast minnas det brilljanta intryck som flickornas munterhet och ostyrighet gjorde. – Således: *Åter en afton skrattat hos Lithéns.* – Ja skrattat, – skrattat af själ och hjerta, men med själen af en gosse och hjertat af en flicka. –

10

15

3. SÖNDAG. Hemma, d. v. s. försummat kyrkan. –

S. d. e. m. *Soire dansante hos Stenroths.*

Sällskapet war icke bjudet, – endast öfverenskommelse på wärdens vink. – Synnerligen godt war det om Cavaljerer. – Husets ungdom woro icke de minsta i tour. – Valser, Francaiser etcet. efter pianoforte Accompanjerad af lilla Marklunds fiol. – Ma dame ond på mig quand je l'aurait negligée dans la danse. C'est que me flatte, mais ma faute je ne peu pas comprendre. – Emedlertid war den lilla händelsen ledsam nog och störde hela mitt nöje för afton. – Swäfwade ännu i en lycklig okunighet, ty jag är af naturen godtrogen, – kanske för mycket. – Åtskildes klockan 12. –

20

25

4. MÅNDAG. Temps a la Januarii, – Januarii wäder. – Orimligt yrwäder och storm så att wägarne woro nästan ofarbara. – E. m. fruntimmerna hos Fonseliuses. – Ryckvisite hos Lithéns. – Nu trifdes jag ej lång stund, ty ma dames panna war molnhöljd, såsom himmelen 2 timmar före ett åskwäder i Junii. –

30

Derefter på *Aftonsällskap på Lill Ollas Capellansbahl.*

Hör till saken att det fodrades hjeltmod att resa i detta wäglag. Sällskapet bestod af Stenroths, Calamniuses, Benzeltjernas, Wi, och Janne Lewelius. – Äfwen Kerrmans. – Och så funnos der i huset 3 hyggliga flickor. – Fonselius sjelf – alfwarsam men wänlig. – Wi roade oss med danslekar, – och andra uptåg .. – Deribland: –

35

Fria will Simon i Sälle,
 fria will hederlige herre,
 och fria will Södermänner alla.

Den gamla leken war mycket rolig. Slutades med: så wäfwade wallman
 5 – (wad mal). – Skulle alltsammans warit mycket roligt om det icke warit
 mulet i Norr. –

Slutligen dansades ett potpourri efter sång. – detalje om flickorna
 F: – Carin, alfvarsam, begåfwad med ljusst hufwud, godt minne och
 poetiska anlag; Augusta, den lifligaste och mest öppna af dem alla, –
 10 Sophie, – mycket tycke af min syster; och så alfvarsam. I öfrigt goda
 beskedliga flickor alla tre. – A.:a är wist icke förlofwad med Janne L.:s
 – Hans person genomskådas nu af alla. –

Reste hem på jemnare wäg än jag kommit. –

5. TISDAG. blidare wackrare wäderlek. –

15 Och så inträdde nu på andra himmels fästen, Tandem post umbras
 Jupiter serenus. –

Anträffade flickorna. – I början ingen förhoppning. Sedan ledde
 stora syster saken till förklaring, efter förklaring försoningen, och i
 försoningen, – solsken och ren luft, – såsom efter åska. – – Allt har
 20 sin nytta, åskan i luften, ogräset i blomstersängen, twister mellan goda
 vänner. – Kunde blott alla så stämma sina själers strängar att de, lika
 store compositeurer, i sjelfwa sina dissonancer frambringa den bästa
 effect. – –

6. JANUARI. TRETTONDE DAG JUL. ONSDAG.

25 Frequenterade kyrkan. På hemwägen vikande in till Lithéns, inviterades
 jag till middag, och antog bjudningen. – Främmande woro, utom
 jag, Doctor Frosterus och Capitainen Bergendahl. – Efter dineen satte
 wi oss i ett hörn och pratade. – Mycket roliga saker; Rosalie är road af att
 noga weta. – Efter caffét, – »mjuka tjenare» – nej ännu ett ord och åter
 30 ett ord. – Hwem war mer road än jag. – Under allt detta satt Frosterus
 och Converserte med Moster L. om Läsebibliotheket. – Kl. 3 aflägsnade
 mig. –

Stort Sällskap och Dans hos Hammarins.

Äfwen här war sällskapet samladt på en vink af värdsfolket. Samlingen
 35 war rätt stor, – alt skönt och elegant Ny Carleby har att upvisa. = An-
 lände medan första Française redan war begynd, hwilket war en faute

ty jag hade till denna dans erhållit M:a L:ns hand. – – Ursäktade mig och erhöll skadeersättning =.

Efter denna digression är jag åter i dansen. Första Française bortkrånglades litet af Isak Swahn. – Pianofortemusik. Dessutom Schales flöjt och Marklunds fiol; denne sednare gynnaren skulle på en bal som Mästerskapet tillställt hos Aspegrens, och tog efter många konster, sitt särdeles näsvisa afträde. Han skulle lära Mästerskapet Francaiser, men det misslyckades och pojken blef utvisad. –

Isak S. – på dåligt humeur, – med ombundet öra. – Johanna Swahn ofantligt i tour; – Marie H. likaså, fjäsad för sina år mer än godt gör. – – Värdsfolket muntra – Rosalie L. gaf mig några charmanta råd; »en karl, sade hon, bör icke wara förbehållsam; han bör öppet utmärka den han inom sig utmärker; – annat fall är det med en flicka; hon måste mer gifwa akt på sig sjelf – icke utmärka någon, visa sig till och med mera upmärksam mot en den hon icke tycker om, – etcet. – Ad notam hoc, tänkte jag, och lofwade följa hennes anvisning, hwilket jag ock gjort. – A:t D:r war i afton på bättre humeur. – Aftonen war rätt rolig, det synes deraf att wi höllo så länge ut, – kl. – ½ 5 circa, ty soupée bestods. – Schale gned sin fiol af alla krafter och i sista Potpouriet dansades 2 cottiljonger, samt sedan polska. – I polskan såg Janne L:ck så lycklig ut. – Han och J:a Svahn, – vi få se. –

Drypande af swett aflägsnade sig damerna. – –

Hwilka minnen hemför man icke från en sådan dans, – ? och hwilka tankar, vid aderton år? – Walstakten sitter mig ännu i öronen, – ännu hör jag damernas skratt, – ser dem högröda inswepta i sina kappor nicka ännu ett farwäl, – ser oss sjelfwa, våta som hade wi plumsat i sjön, andfattiga, – och förtjusta – ack, hwilka tider hwilka roliga, roliga minnen! –

7. THORS DAG. Dagen efter en dans är vanligen så ledsam; man känner en tomhet, en saknad, en längtan; det är såsom behöfde hvarje nöje ett bihang af ett följande tråk. – Men för att förskingra denna tomhet och få öfwerlägga om gårdagens händelser, samla sig då gerna de unga. Då finnes så mycket att berätta, att anmärka, att gissa, – med ett ord – ämnen nog för skratt och munterhet. – I dag woro hos *Benzelstjerna* församlade Lithéns, C:iuses och Hammarins. Apothekarn skickade och bad mig komma och »curtisera damerna», troligen hade han sagt åt budet »konversera med damerna». –

– Der war ett muntert sällskap; skrattades mycket; speltes boston; B:a, artig wärd wille på allt sätt roa oss; – Frågor och swar, – en del

mycket impertinenta. Johanna C. fick: »Lägg korten bort, och skaffa dig en man!» – Sedan i det wackra månskenet ut att gå med flickorna som mycket skrattade, och midt på torget. – Östman, i negligée, släckte ljuset, just i lagom tid. – Wi skulle åkt, men flickorna L. fingo icke lof.
5 – Albert Dyhr har rest till Kuopio marknad. –

8. FREDAG. – E. m. Caffé doria hos Petter Lybeck, allmän fruntimmers bjudning, och derjemte några unga cavaljerer, hwilka ställde till några danser. – Skall warit rätt roligt. – Jag war då icke der – ty – jag blef efterskickad till Henrik B. Utom mig woro der Schale och Svante Svahn.
10 – Wi musicerade, – och drucko win. – Philologisk dispute med Schale, – han yrkade på Silentia, jag på Silentium. – Wad om ett glas bischoff. Lindblom hämtades och jag befanns hafwa wunnit. – Spatserade hela sällskapet i månskenet. – In till Schale som bodde i f. d. myrtenkammarn. – Det war en underlig känsla, att nu se det trefliga rummet så förändradt. –
15

Åtskildes. Det söta winet bekom mig illa.

9. LÖRDAG. – Efter öfwerenskommelse inviterad till Schale på ett partie cucu. – Visite hos Lithéns, medförande Ephemerer. – Fruntimmerna suto kring sybordet i treflig ring. – Schale måste skicka mig bud, innan jag erinrade mig att det fanns kort och glas och lustiga bröder här i werlden. – Hos Schale woro församlade: H. B:n, Cederman, Logren, Calle Stenroth, Svante Swahn, Federley och Neuman. – Vi spelte som sagdt, Cucu. – Jag, mycket liknöjd och tranquile, satt i tour hela aftonen. – Lyckan följer den som minst bryr sig om henne. – Jag begriper knapt huru jag spelade, ty jag satt mest i andra tankar. Jag upkastade en jemförelse mellan våra och fruntimmernas nöjen, – föränledd af rummet, – och karlarna wunno icke dervid. Dessutom skar det mig i öronen wid hwarje friticaligt ord som ohelgade det rum der minnet berättade om ädlare nöjen, renare tankar, renare hjertan, renare mund; – o, huru olika hwarandra äro icke menniskorna! »Barnslighet!» skulle mången säga, – »oerfarenhet, den tiden skall bortnöta!» Wälan, – så tänker mången, – icke jag. –
20
25
30

Hem klockan 10. – Några af de andra stannade längre. –

10. SÖNDAG. Åkte med Mamma i kyrkan. – På återvägen ett främmande ansigte i L:ns fönster. – Apothekaren Liljedahl. – E. m. åter
35

Dans; den 4 klubben i NyCarleby.

»Se der dansar flickan»
– Bellman

Lefwa wi verkligen i det förr så tysta och danstoma NyCarleby? frågade Ephemernerna. – O Miracle, – dans på dans –, i NyCarleby? – Ack ja, wi skrifuwa ju 1836, och det är osäkert huru länge det bär sig med werlden. Således:

åter en dans, – en dans, en dans,
åter en blomma i nöjenas krans. –
Plocka, njut!
kanske snart
är det slut,
och en kart,
bitter nog står af blomman quar –
Men det nöje som var
slumrar in uti
»förbi».

Men lemnom cupletterna och återvändom till piruetterna. Jag för min del har funnit alla klubberna mycket roliga, och dansat af hjertans lust, hwarenda dans. – Men tycket är olika, har jag hört. – I dag hände mig det sprattet att jag kom något sent och blef utan en sådan ständig vis a vis, som man wanligen skaffar sig. – För att förekomma sådant framdeles slöto Hindrik B. och jag en »evig vis a vis». – – Vis a vis mot Swahn som anförde första potpouriet. – Främmande woro flera oppe, bland andra Apoth. Liljedahl, med sin wackra fru. = Nämnde åt Rosalie om synen i deras fönster, och sade: »jag trodde redan det war någon spekulant.» – »De gossarna, sad hon, ja de äro så märkwärdiga, – och så quicka att tro orimligheter.» –

I quäll dansades många Francaiser, under anförande af Rector Wallenius i jemförelse med hwilken wi andra, såsom danseurer måste betrakta oss mycket underordnade. –

Confect åt damerna. – Brydde Calle Stenroth och Logren. Den sednare satt bara och såg på E.:lie L:t: Swante Swahn, hwiskade mig ena gången efter den andra i örat: »kors hwad den E. L:t. är söt, – hwad hon är wacker; jag har alldrig förr wetat att hon war så wacker.» – »Nå

hwarför dansar du inte oftare med henne?» – »Nej ser du Schale har just abonnerat henne, tror jag. Men sista dansen måste jag få.» – Och sista Françaisen fick han också. – Det unnade jag honom af hjertat, och det unnar jag alla som äro varma om hjertat, – ty – det är, – ack det är
5 »en oro ljuf att lida». –

Medan jag andra gången dansade med T:a L:n, insmög sig ett rykte om ett blifvande slädpartie – »kors så roligt det skulle bli!» – »Åh ja.» – Dansen war i dag mycket liflig, ehuru anförarn Collander saknades. Och walsen war:

10 Lik en Vind öfver våg
som i flygtande tåg
twingar bölja att bölja
utan hwila förfölja. –

Ack, store Sanct Walsius, ärewördige St. Quadrillenklump, behändige
15 St. Françenius, rolige St. Potpouriforus! I höge gudomligheter, på hwilkas altaren ungdomen i dag och många dagar med förtjusning offrat, – eder will jag prisa, till eder ära will jag en visa dikta, som skall gå på melodien af Sundquistens fiol och Wahlbergs stråke: Och deri beskrifwa huru:

20 Quadrillenklump öste mig dam i ögat
Potpouriforus hafwer i swett mig lögat,
Francenius har mina stöflor präfwat
Men Walsius han har mig anden röfwat. – etcet.

Och sedan, godnatt söta, söta flickor och dröm om den som drömmer
25 om er. – Klockan $\frac{1}{2}$ 4 bort. – Herrarna öfverenskommo om slädpartie. – Westerstråle gjorde bocksprång. – Hurra! och nu till drömmarnas werld, för att der dansa tankarnas skönaste dans, der det heter: »mid under walsen kysser jag dej.» – –

11. – MÅNDAG. – Bjuden till Rådman Ahlund på punsch och soupée. –
30 Anledningen till denna festivité war ett löfte hwilket han sista wåren gjort att hålla calas, om hans brigg i sommar gjorde god tour. – – Jag tweekade om jag skulle gå. – Afskedsvisite af bror Swante Svahn, som nu skulle resa till Wasa. – Hindrik B. öfvertalte mig att gå till Ahlund och följagteligen gick jag på vanlig tid. Kl. $\frac{1}{2}$ 7. –

Punsch och Soupée hos Maths Ahlund.

Och så en festivitét i sitt slag. – Mången värderar ett punschcalas mer än en dans. – D. v. s. de värdera vin mer än flickor. – Å, ja, hwad kan man annat wänta? – Sådana som alldrig känt sitt hjertas thermometer stiga öfver fryspunkten, – för dem strålar ingen sol i en flickas öga, ingen stjärna som leder deras lefnadsstig; – deras tröst är glaset, deras sol är det matta irrljus som utgår ur egoismens brännpunkt, deras Jag, – och beräkning kallas den på Svenska. – Men jag går för långt från Maths Ahlund och hans glas; således återvändom dit, dädan vi utgått. – Maths Ahlund bjöd till att roa sina gäster så mycket möjligt war; – och roligt nog hade jag, ty jag tänkte endast på den glada nyheten som i dag bekräftade sig, nemligen: *Slädpartie*. – Resonement derom. Stenroth wille icke gå med. – Och begge ungherrarna i hans hus woro illa till mods deröfwer. –

– Medan herrarna pratade och rökte och drucko som bäst, smög jag mig till *Lithéns*. – Der hade flickorna nyss åkt ut. – Väntade en stund och brände Carameller med Franz. – Tillbaka till Ahlund, »du är en äkta klippare», mente Hindrik. – »Kan wara.» – – Derefter tillika med Schale wädjat till prosten Snellman, ang. en ny litterär fråga. Jag wille säga Chörëä, vals, och Schale sade Chörëä, – Det förefaller mitt öra, sade Sn., som borde det heta Chörëä; – Men i Lindblom stod Chörëä, och jag måste gifwa vika. –

– Ytterligare en obemärkt *Visite hos Lithens*. Allt under det jag låtsade wara i inre rummet hos Ahlunds. –

Nu träffade jag flickorna. –

»Jag har sökt er förut; – nu är jag här med en bön, – liten för er och stor för mig. – Jag ber att få åka M:a till slädpartiet.» –

M:a: Jag – – (*Rosalie*:) »Ah, det war synd, – om du heldst hade kommit litet förr.»

»Således för sent?» frågade jag, med förändrad min, ty en fattig stackare som på förhand upgjort planer för den syssla han sökt och plums får se sin motparts utnämning på tidningarne, kan icke bli mera förskräckt än jag. – »Ja det war illa, sade R:ie med en skrattfärdig min, som alldeles icke gjorde mig mera belåten. – Schale war här redan i morse, och T:a kunde intet annat swara än »ja jag tackar.» – Nog wet du hon welat åka med dig.» – Moster sade det der; – då hon hörde att T:a war upbjuden, sade hon att du får wäl bjuda någon af de andra flickorna, eller åka er egen suflett, om du vill.

»Jag åker alldeles inte någon annan, – det är säkert. – Jag försäkrar, – Nu bryr jag mig alls inte om hela saken.» –

»Ja det war illa, det. – Men här finns ju andra, t. ex. Juthbacka-flickorna.»

5 »Nej, sade jag,» – och wille gå. –

Ännu en stund i stor förtrytelse. – Slutligen sade Rosalie: »men hwad skulle du säga om jag kunde ställa allt på rätt igen?»

»Hwad!» sade jag misstrogen, – hwarföre narras, Rosalie? –

10 »Nu är det alfware, sade begge och skrattade, det förra war osanning altsammans. – Huru kunde du tro en sådan historia?» –

»Således narri, sade jag, och det blytungna missmodet smälte i hast. – – Twå saker tror man lätt, det man hoppas, och det man fruktar. – Men hwarföre narras och skämta så hårdt!» –

»Ja, jag tackar», sade M:, och neg helt näpet.

15 Med lätt sinne wände jag om till Ahlunds. Men det grymma narrit och sedan, efter skuggan solskenet, gjorde ett underligt intryck.

Hos Ahlunds saknade mig ingen. Ingen viste huru mycket jag på den korta stunden af min bortowaro erfarit. – Calaset räckte länge. För att nu företaga oss något, fingo wi tag i en kortlek och spelte Gris. – Deruti excellerte Neuman, Doctorn m. fl. – Soupéen intogs i nedra wåningen och bestod af Cortletter med ärter, grisstek, bärsoppa och kalfstek. – Olyckan wille att det blef för trångt och flere fingo icke genast Plats. Brunström gjorde dervid underliga grimaser. – Klockan war hela hopen, då wi recommenderade oss: Jag tror den war 1. – – Somnade med lätt sinne, och emedan mina tankar flögo öfwer till onsdagen, drömde jag nu om dans, m. m. de skönaste saker. –

20
25
30
35
12. TISDAG. E. m. Sedan jag hos Lithéns gjort en misslyckad visite, wände jag mig Östanut och inträffade hos Calamniuses kl. 6 om aftonen. – Uti flickorna C:s. lilla trefliga kammare – warm som en bastu och med brinnande brasa – satt ett litet Quadruple cotterie – bägge Flickorna L. och bägge d:o Calamniuses. – Jag wet ej om jag störde deras öfwerläggningar; – de woro alltför beskedliga för att icke räkna mig ibland »wi flickor». – I salen bredvid bodde resande. – Doctor Ticklen. – Hos honom woro flere af stadens herrar samlade, och – med eller mot wår vilja – måste wi höra hwarjehanda, äfwen fitalig, conversation. – Flickorna hade swårt att tygla sin skratsjuka; – jag likaledes ibland. – – bud från Schale, som anhöll »det Mamsell Josephine wille wara god och åka med honom i morgon.» – Hon hade icke rätt lust. – Äfwen sade Morbror Calamnius

nej till hela färden, så att det såg mörkt ut för flickorna. – – Visite hos Schale för att utforska hans tankar. – Tillbaka till C:iuses. – Resonement om hwarjehanda roliga. »den Z., sade flickorna, wi anse honom just som en flicka. – Aldrig äro wi alls rädda om hwad vi säga när du hör på.» – Deras förtroende smickrar mig. – Åtminstone är jag ingen spefågel, och jag bjuder till att tänka deras tankar efter. –

Ut att åka med flickorna. 6 pers. på ett lass. – En så rolig afton. – än i morgon då?

13. JAN. 1836. ONSDAG. TJUGONDE DAG JUL.

Blidt och wackert wäder. – Promenad till staden, strax på e. m. – Tecknat på subscriptionslista till

Slädpartie på Harald, d. 13 Jan.

Klockan ½ 5 e. m. afhämtade min dame, Mathilda Lithén. – Mitt equipage war så godt som mig möjligt warit att anskaffa. – Färden till Harald gick lyckligt både för oss, och andra stadsbor, – Ty wägarne woro de bästa man kunde önska. Min dam sade sig lita på sin kusk, – i backen wid Harald blundade hon wäl ett ögonblick, men wisade sig i allmänhet rask och oförskräckt. »Jag tycker icke om de öfwerdådingar som ej tåla att fruntimmerna knysa ordet om de köra alldrig så»; – litet må de gerna skrika, äfwen med den säkraste kusk, ty det hör till saken. Detta gjorde emedlertid ej min dam.

»Wi kommo således rätt wälbehållna till ort och ställe. När jag för Morbror L. skröt deraf sade han: »nå nå, sednare delen återstår ännu.» Wid framkomsten intogs genast en warm kopp Caffé. –

= *Post Scriptum*. Subscribenterna till detta nöje woro: Maths Lithén, Fredr. Calamnius, Joseph. Reinh. C:ius, G:f Turdin, A. Hammarin, I: Lybeck, C. I. Berger, Benzelstjerna, L. von Platen, Baron Stromberg, H: Backman, Ekberg, Stud. Schale, I. H. Logren, C. N.:s Stenroth :junior, Z. Topelius, Ruthström, samt slutligen tillställarne: Doct. Frosterus och Isak Swahn. – Depencen på hwar och en utgjorde 8 Rd. 24 f Rgds. – Herrskapet Kerrman gaf fria Rum, emot fri entrée för sig sjelfwa, och biträdde dessutom med råd och dåd, ganska hjälpsamt. = Bjudna woro alla damer, äfwen de der ingen karl fanns i huset. = För öfrigt anmärkes följande alliancer: Doct. Frosterus åkte Rosalie L.; – Isak Svahn och Johanna C., – Janne Lybeck och Johanna Swahn, – Schale och Josephine C., Logren och Sophie Stenroth, – Hindrik B. och Sophie Backman, Z. T:s och Mathilda Lithén, – Ruthström och Amalia Herrlin. – Ruthström hade inalles bjudit 8 damer. –

Klockan 6 börjades balen med stor wals. – I det hela war walsen icke så stor, ty Cavaljererna woro nog få till antalet. – Sedan Svensk Quadrille uti hwilken alla cavaljererna dansade med sin dame för dagen. – Sedan Françoise, – gick litet sönder, ty Isak Swahn mindes icke tourerna. –
 5 Sedan Potpourri, hwaruti alla Cavaljerer, efter öfverenskommelse, åter hade det nöjet dansa med sina utwalda. – Sedan följde en oräknelig rad af alla möjliga wackra och charmanta moderna danser. –

Damernas krets war mycket egen – ogenerad – wacker – munter – etcet. med alla möjliga Gratiernas behag utrustad. –

10 Herrarna erkände det, – icke så att det högt uttalades, – likwäl i allmänhet icke med denna fina dunkla känsla som omärkbart kommer hjertat att klappa; – de woro ju nästan alla redan wäl exerceerade, – af alla war jag den yngsta. – Men punschen satte småningom lifsandarna i galopp, och inspirerade dansen alltmer. – När theet inbars gick allt sin afmätta
 15 ehuru muntra gång. – Sednare hade hofdamsminen nästan öfwerallt hos flickorna förswunnit, och på det öppna blomstrande ansigtet förföljde det ena löjet det andra, ungefär likasom solskenet, när man spatserar i skuggan af ett spolplank, oafbrutet vexlande, hwar secund framglimmar och strax åter bortskymmes, för att lika så snart med en annan solblick förvexlas. –

20 Men jag will wara kort. – Dansen fortgick, rolig, – liflig – mot slutet liknande en triumph öfwer Morpheus, – derföre mycket ogenerad. – Under tiden tilldrog sig hwarjehanda. – Calle Stenroth, på dåligt humeur hela aftonen, gjorde allarm mot flickorna som skulle skrattat åt honom, derföre att han tog orätt tour i en Française. – Kom också i krakel med
 25 Isak Swahn. – Sophie B:n blef sömnig, satte en halsduk öfwer ansigtet och nuckade i ett soffhörn. Kom så Morbror Gustaf T., lyfte duken så sakta, och stal en kyss inför hela sällskapet. – Allmänt skratt. –

– Satt midt i flickhopen och berättade. – Spelte pianoforte deroppe. – Calle St. kom till 3 af flickorna och bjöd ut ett sockerhjerta. – – Klockan
 30 circa 4 afreste större delen af fruarne. – Men ungdomen fortfor, efter intagen soupée, outtröttelig med dansen. – För att hålla sällskapet wakna bjöds emot slutet glödgadt vin åt damerna, och wals följde på wals. – Wakna woro wi också, det fick musiken kännas wid som fick quintilera den ena Cottiljongen efter den andra. – Bland de mäst ifriga danseurer ända till slutet må jag nämna Platen och Benzeltjerna. – Balen slutades
 35 med potpourie. Dansernas antal mins jag icke så noga. 4 hade jag haft lyckan dansa med min dame. – Sällskapet hwilade en momang; derpå skedde allmänt upbrott; damerna pelsade på sig, satte sig i sina voi-

turer, – cavaljererna stoppade om dem så wäl som möjligt. – Jag wet icke att någon behöfde frukta att kusken med florshufwa förwarat sig mot kölden. – Färden gick bra, utom att engång selpinn föll för mig. – Om icke kölden hållit mig vaken skulle sällskapet ofelbart gjort det. – Jag hade önskat göra färden dubbelt längre om jag icke frugtat för min dams helse. – Alla woro likwäl icke så lyckligt wakna som jag. Sophie B:n, t. ex. hade somnat på vägen. – Jag mins den åkningen likaså tydligt som i det ögonblick då min dam steg ur wid sin trappa och jag – till belöning för det jag haft så roligt – erhöll den warmaste kyss från hennes läppar. –

Då war klockan 7 på morgonen. –

Slädpartiet d. 13 Jan. 1836, egentligen det första jag bewistat, war kronan på alla våra många glada Winternöjen.

Ack du alla dansers dans, hwad jag haft roligt. Man måste war 80 år och icke 18 för att icke wid minnet häraf känna sitt hjertas winterpels uptina som snödrifwan för solen i Maj. »Kom nu danshunger och dyr tid! – Här ser du ett Non plus Ultra, undantagande möjligen på min bröllopsdag. – – Derföre lät med gladt mod de ljufwa bildernas drag, allt dunklare och dunklare framblickande, vagga ditt warma hjerta till sömns. – Du drömmer sköna drömmar – jag wet om hwem!» –

14 JAN. 1836. MIN 18:DE FÖDELSEDAG.

Waknade kl. 10, f. m., munter och glad efter den glada gårdagen. Min första blick föll på ett bord med blommor och werser, hwilket min goda Mamma och syster Sophie i sin wälmening tillredt. – Verserna voro af Sophie och börjades: »stig opp min adertonåriga herre.» –

Derefter gratulation och en hjertelig kyss af hwardera. – Mätte mitt nittonde år blifwa wälsignadt – arbetsamt – och gladt, och mätte samma Majsol som förr med sina rena strålar förklara alla lifwets brokiga bilder. – Gud ware tack för det förflutna – det hade sina brister, men war annars i allone ett solskensår. –

Enligt föresats, i dag rakat mig för första gången. – Rakkyszar. – Jag längtar icke särdeles efter det manliga karavulna skägget. Heldre wille jag se min haka slät ännu några, och icke möjligen höra en flicka när hon tar mig om hakan, utropa: »fy hwad du är sträf.» –

Middagslur. – Visit af Schale och Hindrik B:n som gratulerate. – Visite på aftonquisten af Lithéns fruntimmer samteliga. – Jag presenterade mig nu med nerfälld skjortkrage. – Just en munter aftonquist. – Mest tal om gårdagen. – Allarmet om Francaisen ogillades. – Men en sak roade mig nu mest: nemligen en rakkys af samteliga; hwilken oskattbara

och intressanta heders bevisning åt min haka måste göra den mycket productiv, hwilket vid acten önskades. –

– Sedan en åkning så rolig. – flickorna i sufletten. – Och i min famn satt Mathilda – männe icke hjertat klappade mig högt i bröstet? – Rosali ville så och Thilda var så söt och lydde. –

War icke allt detta en mycket skön inledning till mitt nittonde år?

15. FREDAG. Stort Yrwäder. –

E. m. hos Lithéns i sällskap med syster Sophie. – Rosalie höll på att städa sin låda. – De sade oss wälkommen. – Hos fruntimmerna inställde sig twenne ungherrar på visit, nemligen Capten på Wänskapen, Snellman, och Doct. Frosterus. – Moderato. – Jag hade min lyckliga plats bakom damernas stol. – Besåg Lithéns piga som fallit så att hon yrade smått. – Med flickorna en snögig visit i Collanders boda. – Dans med lilla Lotta Nordberg. – hwarför skulle jag icke dansa när allt dansar omkring mig. – – Åkte med flickorna i sufflett. – de variis colloquium. Inter cetera etiam de viduis. An faciant recte quæ iterum nubunt; quod negabatur. – »Skulle du gifta dig ånyo, om du blefve enklinge?» – »Nej.» »Skulle du alldrig gifta dig med någon enka?» – Det kan jag icke på förhand bestämma. – Menniskornas förhållanden äro så olika; den ena kan göra rätt i samma sak hwaruti en annan gör orätt. –

Jag vet icke om något låg under den frågan. –

16. LÖRDAG. Ett mägta stort Yrwäder, hwars make jag tillförene knapt sett. Man höll just knapt på benen, och mången blåste omkull. – Emot middagen lugnade stormen något. –

E. m. Kort visite af Josephine C:ius. – Visite af Franz Lithén och Lotta Nordberg. Vi bjödo till att roa dem så godt wi kunde. Med taflor, med små böcker, med muntra blindbocks lekar och sluteligen med dans efter Sophies pianoforte. – Midt i potpouriet – (som utgjordes af två par, Franz och Jetta Brunström, Lotta och Jag,) – kom musiken af sig. – Wi sågo oss om, och se då hade wi åskådare bakom oss; – flickorna L. hwilka, väder och vind till trots, voro så beskedliga och kommo efter de unga tu, Fransiscus och Lotta. »Fru Wallmoros med – » – – En aftonquist framför brasan. Sedan oacktdadt det grymma vädret följt flickorna till tulln och spatserat tillbaka. – Roliga tider, det här. Warma wåren midt i den kalla Januarii. –

Grälat på drängarna för wårdslöshet med elden. –

17. SÖNDAG. Okyrka, d. v. s. för sent. När jag wid tulln mötte folk som kommo ur kyrkan, så tog jag mitt partie. – Gick derföre Östra gatan, men

vek af i en gränd, – kom sedan i Lybecks gränd och på stora gatan. – Då kom jag naturligtvis från kyrkan och gick in till Lithéns för att värma mig, – det var ju så kallt. – »Hvem predikade?» – »Holmen», – ty det fick jag weta på vägen. – Jag yppade likwäl snart min osanning. – Hos flickorna satt Capten Snellman och converserade. *κουραι αγαθουμιαι* – Kl. 6 i afton. – Goda menniskor. Conversation i flickornas kammare. – Om favoritämnen, till hwilka Rosalie alltid leder talet. – såsom om framtida planer, m. m. – »Jag säger dig till, sitt inte och bygg några luft-slott här!» – Hwarför är jag icke en annan Pervonte, en annan Fortunatus att jag blott behöfde önska – och äga. – Men, – det är sant, – då gåfves intet hopp och ingen längtan mer, – Jag will icke wara Pervonte. – Önskade herrskapet lycka till godt nöje; – ty

E. m. woro Lithens (flickorna) m. fl. bjudna på Caffé till Munsala prestgård, der Styrman Snellman och M:lle Herrlin firade sin förlofning. – Der war ett litet nätt sällskap församladt. – Dansades tappert. – Isak Sv. och Jungen objudne. – Janne L. Cabrioler på styf lina. – Kl. 3 om natten kommo stadsbona uthungriga hem. Det är att märkas att kölden war 29 grader under noll. –

Under allt detta: Visite hos Brunströms, med Mamma och syster. Der woro Capten Runström med fru och små. – Spelte Trädkarl, och – underligt nog – med klingande tour, oackadt jag ej alltid tänkte på molla och trumf. – Ömkade Munsalabona för köldens skull. – Ty det sprakade i knutarna. –

18. MÅNDAG. Ephemerer. Särdeles kallt. –

E. m. Skulle till staden, – gick ut, – kom in och blef surprinerad. – Thilda hos oss. – Ryckwisite. Berättade om Munsala och Glasberget. –

Åter Visite hos Brunströms. – Lilla Guson mädde bra; war en feter trinder pojke. Hos B:ns woro Lithéns fruntimmer och Juthbacka flickor. – Flickornas skål. – Väsande om ett sockergryn (?) som flickorna sade sig ha fällt, men icke för all del wille visa åt mig. Låtsade som jag skulle funnit det, och fick hela skocken omkring mig. »Bara det intet exploderar.» – – Nickade farwäl, trippade hem, och åt kokt korf till afton. –

19. TISDAG. *Sanct Henriks Messa*, och derföre kl. 7 for att gratulera Hindrik. *Marknad i NyCarleby*.

War icke mycket besökt, ty wäderleken war något sträng. Främmande köpmän woro här likwäl några, men de klagade öfwer dålig förtjenst. – På torget woro 5 eller 6 stånd oppslagna, der herrar alnriddare stodo och stampade med röda näsor. –

E. m. hos Lithéns, der fruntimmerna sutto och sydde i fruns kammare. – Tog naturligtvis dersammastädes min plats. – Raljeri om kringlor, hwilka jag erbjöd mig gå och köpa; men afstod derifrån på en vink af somliga. i afton har du varit beskedlig. – En ryckvisite hos Turdins. Der
 5 war Ungdomen från Karkas församlad. – Spelte billard och pianoforte. Anmälan af Lotta B:n.: »att i morgon komma wi till er.» – Olägligt = Skyndade tillbaka, ehuru sent. – Sade godnatt. »Akta dig nu för häst-
 bytare», sade moster. »Och för annat sällskap med», tillade morbror. »Ja morbror för de ena som för de andra». – Jag kom ochså lyckligt
 10 hem, ehuru det såg osäkert ut på gatorna. Men fridsamt folk skola alltid passera. –

Jag glömde nämna en knäck-kokning i f. m:s som misslyckades. –

20. ONSDAG. *Andra marknadsdagen.* – Mycket kallt. –

f. m. kokade knäckor som lyckades förträffligt. – Mamma och Sophie hade åkit till staden och när de kommo hem befanns Sophies näsa frusen. – Den gnedes genast med snö och smörjdes sedan med svingalla, hwarefter den frisknade. *Till marknaden utåkande.* In till L:ns för att värma mig. Tracterade herrskapet med knäckor, hwilka hade den lyckan vinna deras bifall. – Som klockan war tolf när jag kom, blef det snart
 20 sent. Antog derföre en invite att spisa middag. – Proberat kölden 26 gr. under noll. – I denna Temperatur afreste Franz L. till Orisberg. – hans goda systrar woro bekymrade om honom. – E. m. till Kudnis tillbaka. – I Westerstråles boda. – Mamma bakade kringlor. – Wäntade förgäfwes på Lotta Backman. – – Då reste jag med Sophie kl. 6 ut till Lithéns, efter löfte. – i fruns kammare. Rolig och odygdig med söm etcet. – Snellman (C:n) et Berger. – »Sitter jag inte bra, morbror Berger?» – I afton har du warit odygdig. – Flickorna åkte oss hem, så kallt det war. – Den andra kyssen på skulden. –

21. THORS DAG. f. m. 29 graders köld, som på e. m. slog sig till blida. – Tante Emelie Turdin häftigt insjuknad. – Grekiska. –

E. m. *Lithéns samteliga* fruntimmer hos oss, mycket wälkomna. – i sängkammaren. – framtog stamträdet, hwilket noga skärskådades. Derjemte portefeullen. – Arvid Gyllenstjernas far. –

Spelte pianoforte med Thilda quatre mains. Nemligen 4 stycken, hwaribland »spring min snälla ren» och »du blickar och jag glömmes»
 35 etcet. – Herrskapet åto hos oss quällsward. Fick vid bordet af Rosalie damer att wälja och walde oppåt wäggarne. – Åkte med flickorna till tulls och spatserade sedan hem. – Rolig quäll. –

22 FREDAG. – Lotta Backman på morgonen hos oss, för att dröja hela dagen.
 – Sophie på Juthbacka. – Märkte kragor. – Skref Ephemerer. – Converse-
 serte med Lotta. – E. m. till staden på ärender. I skymningen hos Lithéns.
 – En rolig timma. – Collander war hemkommen från Petersburg; hade
 mycket att berätta om Nyårsbalen etcet. – full skymning. – Med flickorna
 om favoritämnen. – »Bosättning i NyCarleby.» – Rosalie wore nöjd att
 flytta, Thilda wille icke i döden bort härifrån. – Jag sade: »nog kommer
 jag att bo här om jag will, men det beror på omständigheter.» – Det är
 roligt, sade Rosalie, att ha så god tro som du. –

Efter allt detta åter hem kl. 5 e. m. = Bjöd till att underhålla conver-
 sation. – Lotta souperade hos oss. – Under soupéen, som skedde kl. 8,
 satt jag på nålar, ty mig lekte i hågen en öfverenskommelse att åka ut
 vid pass kl. 8. – Just som wi stego opp kom L:ns kur på gården, med
 innehåll af 2 damer. – Wär släda spändes före och dit satte sig Sophie
 och Lotta, men jag walde heldre det andra voituret. – för bequäm-
 lighetens skull? – Åkte mycket och wida omkring, under det slädan
 följde. – Tal om M:lle Holm i Helsingfors, för hwilken jag bryddes. –
 »Nej», sade jag alfvarsamt. »Nå men hwarför icke det?» – Nej, sade
 jag half ond. – Och hwad i herrans namn skola de plåga mig med den
 ungen för det jag tyckte hon war wacker. – »Tro mig», sade jag när vi
 skildes. »Mamsell Holm!» – sade den ena. »Jag tror dig», sade den
 andra. –

– Ytterligare samma quäll in till Turdins för att se efter tante Emelie.
 – hon mädde illa. – Hindrik, bekymrad. – Brydde mig. – Jag swarte Ja ja
 till allt. – – Lotta B. gjorde alarm. »Så du burit dig åt! Först farit af till
 staden, och warit borta så länge han tordes. Sedan mycket oartigt åkt
 bort från Sophie och mig. – Fy jag är ond på dig.» – »Nå nå, söta Lotta,
 jag försäkrar att jag åter är icke det ringaste ond på dig. Vi äro säkert de
 bästa vänner i verlden, derom är jag öfvertygad.» –

23. LÖRDAG. – f. m. – Till Lithéns på ärende till Morbror. Satt några minuter
 hos fruntimmerna. – »Hwarför är Z. så alfvarsam?» –
 – Alfvarsam war jag emedan wi i dag på e. m. gingo

Till Skrift.

Nya presten war den som predikade. Han liknade menniskan vid den
 förlorade sonen. – – Sist gick jag till nattwarden d. 20 Julii 1834. –

Icke förgäfwes är den menniskan medfödd, denna mäktiga läng-
 tan efter ett högre och renare lif, som ofelbart stundom måste ropa till

5 henne: »kommer till mig – jag är vägen, sanningen och lifwet, – jag är
 ljuset som lyser i mörkret och det mörkret icke kunde begripa. Jag är
 den som mäftar fylla eders själs längtan, eder törst efter salighet, den
 werlden icke gifwa kan. – Salige äro de som höra mitt ord och gömma
 10 det.» Derföre – sedan hon länge tumlat bland verdens willor, sedan
 hon njutit dess fröjder och sorger, och ingenstädes funnit det mål hon
 sökte, – då vaknar i hennes själ en onämnbär längtan, – »Öfvergif mig
 icke i bedröfwelsen, herre du min tillförsigt. – Jag är allen, jag är allen,
 står icke du mig när. – Jag ser till dig, Gud, till dig, min enda del!» –
 15 Salige ären I som hungren och törsten efter rättfärdighet, ty I skolen
 mättas.

= Dagens sednare del tillbragtes i stillhet, i andakt och eftertanka. Ute
 hwirflade stormen uprorisk; – den är en egen känsla af lugnt förakt, – när,
 under elementernas upror, fridens lugn upfyller hjertats werld. – Det är
 20 en känsla af menniskoandens storhet i jemförelse med den sinneverld
 som omgifwer henne. – 5:te årsdagen af Pappas död. –

24. SÖNDAG. Kl. 11 f. m. Gick till Herrans Nattward, åtföljd af Mamma och
 syster. – Andra gången i mitt lif. –

Wid återkomsten från kyrkan läste böner högt, samt predikningar.
 25 – Från Franz T. i Orisberg anlände bref deri han, såsom hade han wetat
 dagens vigt, omtalte en wacker wers:

Duc me! Nec sine me sine te, Deus optime, duci,
 Nam duce me pereō, te duce tutus ero. –

Dagen tillbringades hemma i stillhet. – Till Sophie kom Emelie Lind-
 25 quist på visite. – Fru Brunström och Mormor Wacklin. – Mathildas
 näsduk, – Mathilda i kyrkan. – – Ändligen – för att återkomma till
 werlden och hennes bekymmer – började jag mera lägga min stundande
 resa på sinnet. – Till Elfvingen hade jag skrifwit om kamratskap och
 icke fått swar. – Logren och C. Stenroth resa i morgon, – erbjödo mig
 30 sällskap, – men just då erhöļ jag bref af Justus Staudinger i Kronoby
 med anbud om reskamratskap. – Antogs med nöje och beswarades
 jakande. –

25. MÅNDAG. – Nu med samma glada lekande sinne som förr till den lilla
 roliga återstoden af min vistelse på hemorten.

35 Yrwäder. f. m. Ärender med bref etcet. – Tante Emelie T. illa sjuk.
 – E. m. Misslyckad visite hos Lithéns, och derefter med Collander hos

Calamniuses. Der woro Lithéns, församlade. Sedermera visite af Isak Swahn. – Treflig krets i flickornas lilla kammare. – Omtaltes slädpartier m. m. – Bror Albert D. hemkommen från Kuopio, – sade sig mycket förlorat. – Midt i en allmän silentium brast bandet i min vest. – Allmänt skratt. Jag war twungen att förklara anledningen. – Erbjöds damer af R:ie och walde lika galet som förra gången. – Collander bjöds ochså damer. Som han satt och hæsiterade så brast stolen under honom sönder, – han pladask i golfwet, och ett löje upkom som alldrig wille ta slut. Flickorna skreko riktigt. –

Det trefliga sällskapet gjorde sedan en widlyftig promenad i mån-skenet.

Denna skrattsoiree kommer jag att länge minnas.

26. TISDAG. Blid wacker wäderlek. –

E. m. Visite af Calamniuses fruntimmer samtliga. Skickade bud efter Lithéns hwilka inwände: »att de warit så ofta hos oss.» – De kommo likwäl. – Bostonpartie; deri jag gjorde några fauter. – Ett annat sällskap firade brasa inne i sängkammaren. – Berättelser om Amouretter. – »Jag förwånas», sade Rosalie. – »Hwad hör jag?», sade Mamma. –

Tårar. – Vid sällskapets aflägsnande, medföljde Sophie och Jag, åkan-de med flickorna, många på en häst. – En rolig färd. »Se de der!» sade folket i gathörnen, när wi åkte förbi. – De söta flickorna. –

27. ONSDAG. Bref till Staudinger med Moster Calamnius. Bestämde mig färdig, såsom till i morgon. – E. m. Efterskickad af Morbror Gustaf Tur-din, i anledning af angelägna papper dem jag skulle till Hfors medtaga. – – Afskedsvisite hos Tante Emelie, som nu befann sig bättre och utom all fara. – Der kom man sig till en kyss af Lotta Backman. –

E. m. till Doctor Frosterus, angående wår dräng Johan, hwilken i fm.:s kom under wedlasset och illa skadade sitt bröst. – Ordin. åderlåtning och stillande medel. *Sedan till Lithéns.* Ett slags afskedsvisit. Fann fruntimmer-na som wanligt trägna kring sybordet. – Sysselsatta med ett hemligt lås, hwilket Mathilda fått till present af Collander. – »Jag skall försöka taga opp det.» – »Du? – alldrig får du det opp.» – »Är det då så omöjligt?» – »Ja, om du får opp det låset lofwar jag dig *hwad som heldst.*» – »Topp på det, – hwad som heldst.» – »Ja hwad som heldst, det törs jag visst lofwa.» – Ja det törs hon, sade de andra. – Jag tänkte: är konsten stor så är löftet ändå större, och började fundera och räkna och åter räkna. – Så satt jag länge. »Lägg bort låset, och prata, sade de andra.» – »Nej, jag har godt tålmod.» – Längre försökte jag; list ledde mig på spåren. – Jag

såg åt huru Mathilda wred det. – Gissade till resten, och med ett utrop af förwåning uplät sig låset i min hand. – Alla undrade, jag gladdes åt löftet storligen. – Det skall skrifwas bakom öra. – Jag tänkte så mycket på det stora löftet att jag ej ens bedröfwades då jag fick bannor för min
5 »Tolfskilling» som blifvit expedierad. –

Åkte med flickorna i det charmanta månskenet. – Alb. kuskade. – Behöll ej magt öfver sig sjelf. – flickorna ledsna, och likwäl förekommande goda. –

28. THORS DAG. Snart äro sötebröds dagarna slut och den långa fastan
10 stundar, derföre will jag ochså frossa allt hwad frossas kan och göra mig lustig så länge tills resan sätter p. för hela calaset. –

Men just samma resa började sätta unga herrn och öfriga wederbörande litet myror i hufwudet. – På en exprès den wi skickade till Staudinger följde det swar: han war nu bortrest, och skulle komma igen
15 så derom Tisdag, etcet. – Jag blef ond, och med Mammans bifall skickade jag ytterligare en billet att jag ej kunde wänta och reser som i Lördag. Deröfwer war nu Mamma nog bekymrad.

Jag kuskade af till Juthas, såg i dagboken efter kamrater, ingen utsigt. Jag wek in till C:n på Forsbacka, wille prompt ha honom med; – förgäfwes.
20 Dertill kom att jag hade emottagit af Nyman angelägna papper, som skulle nödwändigt wara på ort och ställe inom en wecka. Således fördömt mörka utsigter. –

E. m. Visite hos Doktor F. rörande vår dräng, Johan, som i dag fallit under wedlasset och skadat sitt bröst. Ordinerades åderlätning. Derefter,
25 efter många vigileringar, Med Mamma och syster till *Lithéns*. Här war jag nu i den der lilla roliga kretsen igen. parallel d. 24 Sept 1832. Tal kors och tvärs om låset. – Collander. H. B:n inne hos A:t. War skygg och tordes icke in. –

Afskedswisite hos Bergers. Träffade Janne L., lexade opp honom för hans förhållande mot Rpff. »Söta du, sade han, jag försäkrar jag har nu
30 för tillfället inte penningar, men skall skicka med första post.» »Pytt», tänkte jag, och så gick det, som den blinde kunde förutse. – Återkommen till L:ns, war herrskapet nära på stående fot. Wi promenerade samtliga i det klara blida månskenet. Rasade med flickorna af hjertans lust och plumsade i de djupa drifworna. – Retour a la ville. –

Rosali sade hur vi skulle gå. Sjelf ville hon gå med Collander och så blefvo Thilda och jag det andra paret. – Du goda Rosali du söta Thilda!
35 – Afskedskyss.

29. FREDAG. Allt ännu swäfwar planen för resan mellan himmel och jord. Men jag är wid godt mod. Lyckan har mer än engång förut låtit utsigterna klarna åt det håll man minst väntar. – Nu skall jag emellertid ta afsked; det är sant, det är wäl för tredje gången ren tror jag, men, – fast 4:ra, ty det rödögda surmulna afskedet leder sin lilla klarögd och ljufliga dotter, *afskedskysssen* wid handen. – Åh ja, man behöfwer någon tröst, stackars gosse, wid skilsmässan från Mammans smörgåsar och cousinernas danslekar. – Håhå, – »åh din suckrymmare, din lilla bandit hwarför skulle du så der hogendrogen stjäla dig ut.» –

Hemma på Kudnis suto Mamma och Mormor Wacklin och stickade mitt täcke. – När skymningen kom skulle jag ut och ta afsked. – Då begaf det sig så att jag först bockade mig hos bror Ekberg, gick sedan till bror Hindrik. – Quatre tete a tete i fönstret hos Turdins, nemligen Johanna C, Lotta B., Hindrik B., och jag. »han kan ha orsak.» – Hwad knäfweln för orsak? nå, nå sjukdomen, tror jag, är mer inbillad än werklig. –

Promenad m. fl. Norrut. – Nu wiste wi alla rätt wäl, att Lithéns m. fl. woro hos Synnerbergs; gissa då hwarföre det bar åt det wäderstrecket. Wi roade oss med att se och betrakta herrskapets derinne högtidliga ansigten; – man måste wäl ta kyrkmin på, – man spelte boston. –

Wid det laget då sällskapet efter ändlösa kyssar och nigningar wandrade sina färde så följde wi dem i hälarne och atackerade arriergardet och afskuro det från hufwudstyrkan som kröp i sina winterquarter, medan wi, de unga, promenerade wida omkring. Åter ett rasande och plumsande i drifworna, så wi woro helt hwita.

30. LÖRDAG. Reste jag således i dag? – Nej, gjorde jag inte så. Ty wäder och windar och min egen goda lycka sade: attendez! Det uphof sig ett urwäder, grymmare än nånsin ett Januarii wäder war, argare och ursinnigare än hin sjelf. – Josephina C och Hindrik B. kommo resande de till Kudnis, tilltygade som hade kommit i ett bas resande från Nova Zembla. – »Wi ska ta afsked af dig.» – Nå ja, nog kan jag ta afsked, och behöfwer inte resa för det. – Jag wandrade beskedligt på e. m. till staden; hade ärende till morbror L., nemligen att wexla skjutspenningar. – Der woro resande främlingar. – »Ah, hwad ser jag, min bror och dansskolskamrat, härads-höfding Schybergson!» – Serviteur, mon frere, du har ochså blifwit en man i staten, sedan wi sist träffades. – Schybergson och Thölberg wore på en resa från Wasa norrut, och woro bjudna till L:ns till middag och afton. T:g höll sig med gamla herrarna, S:n underhöll med damerna en liflig conversation. Collander jaloux. – Bonne fille. – S'excusoit pour ses

reproches, de la douziemes. – Mamma och Sophie der, men foro hem förut, – Soupée. – T:g berättade en osmaklig anecdote om en bondpoikes quickhet i ett läsförhör. – Herrarne aflägsnade sig. – Förmaningar af Morbror L., den goda beskedliga gubben. – La dernier adieu. –

5 Mamma orolig öfwer min resa. – Men ödet, eller min goda lycka wille annorlunda, ty den

- 31 JAN. SÖNDAG. Kl. 7 på morgonquisten togs jag på säng af sielfwer min gode broder Justus Staudinger, min förut betingade reskamrat, som nu kom genom natten för att få tag i mig. – Nå godt och wäl, det war en förträfflig sak. – Mest war jag nöjd för Mammass skull som nu slapp att bekymra sig för min resa. – Snart war allt i ordning. – Ännu en visite till staden med Staudinger som hade ärende till L:ns. – Det förstås att jag war in. – Encore la dernier. – Frukost middag. Afreste kl. 10 middag. Mamma och Sophie följde till Karkaus. – Inne på Karkaus och der afsked af Mamma och syster. – Så bar det af i Guds namn. – Gifwe mig den gode Guden en fröjdefull återkomst. –
- 10
- 15 Nattquarter på Lassila i Lappo. –

Z. TOPELI I DAGBOK 1836, FEBRUARII MÅNAD.

Resa till Helsingfors.

- 20 1. DEN FÖRSTA FEBRUARII 1836, MÅNDAG, befann sig öfwerskrifwen stadd på resa till H.fors, och wagnade kl. 6 morg. på Lassila Gästgifwargård i Lappo. – Upmuntrad med en warm kopp Caffé, hwilken föll mig otroligt wäl på läppen, sedan wärdinnan af en händelse kom att säga: »Litheni se on meiän porvari Uudesa Carlebysa.» – Klockan $\frac{1}{2}$ 8 på wäg. –

25 Wädret war blidt, wägarna oplogade, skjutskarlarne sturska, etcet. saker hwilka äro så wanliga att de ej meritera lägga på sinnet. – Resan fortsattes nästan rastlöst. – Undertiden wäl inbäddad i den warma kuren, insmögo sig under den stoppade skinnmössan hwarjehanda

Reflexioner.

30 Medan min sidokamrat är försänkt antingen i djupa tankar eller i Morph-ei famn, medan hästen skumpar, hållkarlen hoitar och medorna knarra, – en liten blick utom kurens trånga väggar, – bakom det förstås, åt det förlofwade landet i Norr, min verld, mitt Ny Carleby, –

Ännu, sen solen nedergick,
 ännu en suck, en längtans blick
 mot landets strimma, – ifrån stam.
 i verdens böljor jullen samm. –
 Och lifwets sjö mot kölen slår, 5
 dess stormar sjunga – seglarn står
 Och sköter seglen lugn ändå.
 Stänk högt, du Ägirs dotter blå,
 du blifver ej ändå min graf,
 Ryt, storm, du för mig ej i quaf. 10
 Jag har en talisman om bord,
 den dras, compassen lik, mot Nord.
 Och när tiden är inne
 skall solen gå opp
 och skuggornas minne 15
 fly bort och mitt hopp
 det himlaburna
 skall segerkrönas vid minnets urna –
 Hurra!

Ja hurra! Segla friskt, unge seglare! wi skola hoppas att kosan leder till 20
 hamn. – Mod! passagen är farlig. Der ingen bölja orolig lyfter sin panna,
 der himmelen skönt speglar sig under dina fötter och gullfiskar leka på
 den blanka ytan – se! där lurar kanske en hwass klippspets, der drager
 kanske en hafsström omärkbart men säkert i förderfwets Malström.
 – Akta dig! – Der du undgick stormen och vågen och strömmen och 25
 klippan, der du med gladt mod vaggar i vassen, – der lurar kanske faran
 försätligast, – lockande sirener som draga sina beundrare i djupet. Akta
 dig! – Ulysses, undflydde faran genom sin klokhet, – men Ulysses war
 icke aderton år. –

Mod, likwäl mod! unge seglare. – War varsam, tro din talisman och 30
 hoppas! Bygnadens bestånd beror af grundens fasthet. Det hopp som
 bygges på oförgänglig grund kan i all ändlig tid icke störta i spillror.
 – Detta war en blick framåt. – Nu till sköna förbi som vinkar bakom.

När vårens bölja
 munter mot stranden slog, 35
 och vårens ande

mild öfver vattnen drog,
 då sam öfver vågen
 så glad uti hågen
 Mot hemmet – hon ledsnat att fjerran bida –
 5 Ellida.

Och sommaren kom. Grönt war allt och gladt,
 Hur lustigt att leka om midsommarnatt,
 att drömma
 att gömma

10 i troget förvar många knytors skatt.

Och sedan att gunga
 till Alörn – I unga!
 Att leka och hoppa och dansa och sjunga!

O du sköna tid,
 15 tid af ljus och frid,
 lik en vakandes dröm jag dig kännes vid!
 Men mörk blir natten
 och vinden kulen
 och himlen mulen

20 Och vikens vatten
 sorgdocket bär. –
 Se svalan klingar
 för sista gången
 dig sommarsången,
 25 så glad hon svingar
 mot Söderskär. –

Far väl,
 Lef väl!

30 Andas kallt, kallt, vind ifrån Norden,
 drag förhärjande fram öfver jorden.
 Gråt, och bortlägg din brudskrud, o Hertha,
 Låt förhärjaren isa ditt hjerta. –

Under is, under snö
 lefver vårens frö

35 Se tåren
 du gråtit
 det vatna skall.

Men bida!
 i barmen
 den varmen
 förlåtit,
 i såren 5
 som svida,
 bor hoppet quar. –
 Men i Norden är det kallt i December quäll,
 Över polernas is glänser himmelens pell,
 Och norrskenets flamma kring hwalfbågen vällid 10
 gnistrar högt ibland stjernornas eviga eld.
 Lätt skuggorna försvinne!
 Kallt ute och varmt inne!
 Se flickan dansar varm
 och lätt som vinden, 15
 med konstens ros på barm,
 naturns på kinden.
 Kom sköna flicka valsa med mej, midt under valsen kysser
 jag dej – etcet.
 Och sedan – när tiden – 20
 är liden – drag hädan –
 och mins
 öfverallt
 att i Norden fins
 Allt. 25

Men det är tid att från lifwets poesie sjunka ned till dess entoniga prosa igen, – det vill för närvarande säga ned i kur och pelsar igen. Den 1 Februarii reste wi genom Lappo, Alavo, Kuortane, och åkte genom följande natt. På oss gick ingen nöd der wi, inbäddade i vår warma kur, såfvo bättre än i mången gästgifwarsäng, med en smutsig dyna, ett dito lakan 30
 och en loppiger fäll. –

2. DEN 2: DRA, TISDAG, åkte wi genom Wirdois, Ruowesi, Ohriwesi, och Kangasala. – Dålig färd; Lasset tungt, wägföret tungt, skjuts karlarna under all kritik. – Det enda som tröstade oss war den goda undfågnad wi ur våra matsäckar framdrogo, stekte m. m. Till och med ett glas win 35
 fans att smörja kråset med, och ett dito rar punsch. – Staudinger underlät

alldrig wid våra dineer, dejeuneer, m. m. ihogkomma den rara korflåda han åt hos oss om morgonen då wi reste. –

Åkte genom natten, fingo en dugtig regnskur öfwer oss, och kröpo under fällen.

- 5 3. ONSDAG. Genom Hattula, Tawastehus, Janackala, m. m. – I dag litet mera lidande fart. Passerte Tawastehus på f. m. och stego ej ur kurn. – »*Puoli tiä kummalle, Näh!*» Turengi, Turckhauta, Hickie, Hywinge, Nuckars, Skafwaböle, Helsingeby, och Helsingfors dit wi anlände kl. ½ 6 på morgonen den
- 10 4. FEBR. THORS DAG, Helt sunda och wälbehållna. – Guds frid! –

Helsingfors 1836.

War mig helsad, rika Storfurstinna öfwer vårt fattiga land! Salveto et tu, Illustrissima Academia mater! Lux Tua vivat clarissima et solis similis Fennicam Terram saluberrima illustret! Et mihi quidem lucis tuæ afflato radium! Guttam modo porrige sapientiaë, nimium sitienti! –

15

Således önskas god framgång, godt fotfäste på vägen upför Parnassens brant, en dugtig läskande klunk ur den vise Mimers brunn! – Och wi wilja hoppas det bästa. –

20

– Helsingfors war sig likt, – grant m. m. En ovan anblick när man kommer från de trånga men likwäl så trefliga Österbottniska småstäderna. Först intogs en warm kopp caffe hos bror Staudinger dit jag till en början åkt in. – Sedan war min första visit hos Bror Blank, hwilken jag anträffade i sällskap med Homerus, sittande inswept i sin wälbekanta blomsterrika nattrock. Det war mycket wäl när wi nu träffades. – Middag hos fru Christén. –

25

E. m. Kl. 3 på Caffévisit till Rosenkampffs. De mådde bra och woro alla sig lika, undantagande lilla baron som växt opp till en munter vacker pojke. – Det war naturligtvis så wäl när jag kom; så mycket att fråga, att berätta, att beskrifwa, och sedan att undra på att gissa på, att anmärka öfwer. – Det wille ingen ände ta. –

30

Sedan med Blanken att söka rum, men förgäfwes. – Att uträtta angelägna Commissioner. – Om aftonen på *Musikalisk Soirée*, som war mycket besökt och grann m. m. – Der träffade jag min goda landsman Tullförw. Lundmark, som återwände från Pettersburg. – Han beskref huru hans Ståndom der warit förtjust. Men L. sjelf war i afton förtjust i Pacius och hans fiol, hwilken L. sade sig hafwa ägt. –

35

Nattquater hos brodren Blank.

5. FREDAG. Skref till Mamma ett framkomst bref. – Afhörde Prof. Hällström. – Middagsfrämmande hos Rosenkampffs, Lundahls med flere. – M:lle Lundahl spelte, – Ahrenberg hennes fästman war förtjust och hans annars torra ansigte war nu intressant och rörligt. –

Lesden, utlesden att sålunda wara utan rum, heldst denna ostadighet twang mig att kasta flere Rd. på Ischvoschikar, – gick jag ut med föresats att ta det första bästa. – Tog också ett vid Lilla Robertsgatan, – betalte 10 Rub. i månad med uppässning. – Frun hette Mutter och höll spisquarter. – E. m. Nationsmöte ang. blifwande Curatorswal. –

Skref till Thilda. –

6. LÖRDAG. Lundmark afreste medförande ett paquet med böcker till Rosalie Lithén. – Mycket bestyr med *Inflyttning i Mitt nya logis*. E. m. Upköpte hwarjehanda nödwändigheter för ett ungarlshushåll. Och sedan jag nu kommit mig så der halft i ordning så låtom oss kasta en blick på min studerkammars insida, meublement etcet. – – En föga imponerande syn! – hwitlimmadt tak, om hwilket rätt nu kan sägas: har warit hwitlimmadt. – Omåladt golf, med quistiga plankor, – något högst wanligt. – Gula tapeter, skrynkliga, här och der och i allmänhet uphöjda genom skuggpartier af 10 årigt damm. – Till wenster en klädsats, som tillika tjenstgör som bokhylla, couleur d'antiquité, rankig, men icke till öfverdrift, med ett ord a la lagom. Till höger en kakelugn, å ja meriterar likwäl en brasa om dagen. Ytterligare: en säng med rödt öfver- och löstäckte, med botten af remmar och ravelduk; – man sofwer der rätt bra när man mår bra och är utan bekymmer. Widare en pulpet, fordom couleur de rose, nu mera fullskrifwen med plumpar och rätt lärd att påse. Ena afsatsen förvarar smör och bröd, den andra papper och poesie, (andras). – Slutligen ett bord om hwilket intet annat är att säga än att det är ett bord, och 6 stolar, rankiga, ruskiga, med öfverdrag couleur de l'ort. – På samma stolar wille R-pff engång sätta sig, men den arma stolen kunde ej bära bördan af en baron och brast med jemmerrop i bitar. –

– Nu återstår endast omtala, en nattrock som hänger på väggen, en gammal kapprock på d:o, en ny d:o på d:o, en klocka, en lässkärm, en wattpumpa, 4 pipor och en student som, nerhukad wid den lärda pulpeten, förmodeligen är sysselsatt med att recrytera sin dagbok med verser eller dylikt, efter han ser så vigtig ut som han wille sluka sina snillefoster med ögonen. – Alldeles rätt – hör med hwilken vigtig min han säger: »låtom oss gå vidare!»

7. SÖNDAG. – I kyrkan; afhörde Grahn och tackade Gud för lycklig resa, och bad om framgång på den längre väg som återstår till Mimers brunn. – Satt hemma, utom en visite hos min gamla bekanta thejungfrun. Dans i NyCarleby; Landshöfdingeбал. – Dansa ni, dansa ni, söta flickor; måtte
 5 wi som här dansa en annan dans med de 9 gudinnorna, engång i valsen hinna er opp och så med röda kinder och warma hjertan fatta er om lifwet för att, hwar med sin korade mö, tillsammans dansa lifwets cottiljon; Tills engång musiken tystnar, sällskapet skingras, ljusen slockna, och omsider det klappande hjertat som glödde af ungdom och kärlek
 10 sjunker i den långa sömnen, och natten omsluter själen som waknar ur jordlifwets dröm till den ewiga morgonens klarhet. –

Men åter till det alldagliga lif som rör sig kring drömmaren.

8. MÅNDAG. Reins collegium.

Uppköpte diverse postliner etcet. Ett litet hushåll drar och sin styfwer,
 15 och den lexan kan jag spara tills jag tänker gifta mig att man lägger icke hushåll med tolfskilling. – Städade in m. m. – genant nog ty jag war i början utan gardiner och folket swärnade helt tjockt utanför fönstret.

9. TISDAG. *Började Läsa*. Mätte jag i denna dagbok, när jag skrifwer: »slutade läsa för denna termin», och så få tillägga: »och det har lidit bra,
 20 Gudwarelof.» Mitt första napptag skedde med min goda vän, fader Homer. –

E. m. Curators wal, i anseende dertill att Nervander afsagt sig. – Snellman fick 9 röster, Runeberg 55. – I anledning häraf gick en deputation till R. för att erbjuda honom curatellet; densamma bestod af M. Castren,
 25 L. Stenbäck, C. Hejkell och Jag. – Runeberg förhalade med swaret och sade till slut: Nej. – Wi suto hos honom till kl. 10 på quälln, (en trefflig quäll) drucko the och pratade såwäl philosophie som annat. – Nb:ne somliga hörde. –

En annan deputation till Hällström har jag glömt omtala; frågan war
 30 viktig, men gubben framdrog sina hjertans tankar och sade: »wet herrarna, jag har under min långa tjenstemannatid funnit att det är bäst att inte streta mot strömmen.» »det war ingen *Häll* i *strömmen*», anmärkte Runeberg. –

10. ONSDAG. Anmält collegium hos Sjöström. – Helsat på Otta, hos hwilken jag ej fick lection. Inlemnade böcker till Nationsbibliotheket. –
 35 Köpte Sophoklis Tragedier. –

Tante Rosenkampff på stor soupée hos Geheimerådet Falck. – Stora werlden souperar mycket nuförtiden; jag undrar hwem det är som får

betala herrar senatorer et cetera deras soupeer? – »Löjlig fråga! pensionskassorna. – Och dessutom angår det intet sämre folk. – hwem betalar en soupee! huru kan man wara så korkabel och inte begripa att det måste souperas, sak samma på hwems duktyg. – Man måste wara med, – man måste ha god ton, man måste någon gång se folk hos sig, med ett ord man måste soupera.» Nå, mon cher, qu'est que vous en dites, pauvre garçon!

11. THORS DAG. Ilias och e. m. Collegium hos Sjöström. – Collegium hos thejungfrun. Skref hem långa epistlar till Mamma och syster; det är alltid en nöjsam sak. Som jag sitter med näsan öfver det kära brefwet, så kommer Blanken, uthungrig som en varg om vintern. »Gör sällskap för roskull (för munds och mages skull), sade han, och så gingo wi till Wårdshuset Stadt Hamburg som låg i granskapet, och togo oss der några munsbitar. Der träffade jag på en gammal bekant, Mag. Johan Forsman, reputerlig i åminnelse. – Vi språkades wid vid en butelj öl »hur mår din syster?» frågade han. »i sommar tänker jag komma och fria till henne.» –
12. FREDAG. Mitt bref på posten der trängseln war otäck. – Ilias. – Bonsdorffs collegium. Visite af Logren, hwilken likwäl icke blef långwarig, ty – Blanken wille ha mig med på en visite. Gingo altså, nemligen till Thunebergs. Herrskapet war sig likt: herrn borta i Peters burg, frun artig, Mamselln tracterade oss med pianoforte. Ida T:g hade blifwit snäll i fingrarna; spelte wackra wariationer af Mayseder. – »Ack, sade Blanken, hwad det war för en skada att icke Mamsell Holm war här i afton! Jess hwad den flickan är wacker!» – »Jaså, sade jag med den tranquilaste min i verlden, jag beklagar bror af allt hjerta!» – Flickan är mycket wacker. – Jag tycker om henne såsom jag tycker om en wacker tafla för bildens skönhets skull. – Men detta är ej hwad man wanligen kallar tycka om. War jag förut likgiltig för flickan, så är jag det nu än mer. Jag unnar henne sin skönhet, unnar henne sina tillbedjare. – Men jag unnar mig sjelf ett tycke som icke i den vanskliga ytan utan i andens skönhet finner sin näring; unnar mig ock den sköna tron att den ljufwa kärleken är endast *en* såsom hjertat är *ett* och *enheten* är det mål dit den sträfwar.
13. LÖRDAG. Fäktat publice för Otta och blef arg på gubben som wårdslösade sin gamla kund. billett till Picknicken. E. m. bokauktion. Visite af Logren och Calle Stenroth. Wi sade: »för en månad sedan!» – och dervid eschaperste en suckrymmare. –

Aftonen hos Rosenkampffs, på mosters munteliga bjudning. – För gick under muntert glam. – Moster spelte pianoforte, Blanken walsade

med Jeana, jag med lilla baron. unga herrn och guffar komma förträffligt öfwerens. –

Funderingar om NyCarleby. »Kors, sade fruntimmerna, att I.:k S.:n kunde bli ett sådant ljus i N.» – – Soupée, Ntbne, på 5 man hand och 2 rätter. Baron war borta i quäll. – Kl. 10 bugade wi oss och förswunno. –

5 14. SÖNDAG. Okyrka, d. v. s. jag sölade tills det blef för sent. – Spelte med Blanken ett partie schack och blef efter en långwarig förtwiflad strid ändteligen matt. –

E. m. Biwistade par curiosité en

10 *Picknick i Helsingfors.*

En picknick i Helsingfors will säga så mycket som en danssalong der ett utwaldt (?) sällskap har samlat sig för att fördrifwa en ledsam Söndagsafton. Samlingen måste wara gentile, – ty gentiliessen är ju hemmastadd i Helsingfors. – Derför skall man wara rätt upmärksam på sin lilla person, – sitta skrufwad och snörd och smal, se nådigt omkring sig, och mycket liknöjd, tacka eller refusera den elastiska cavaljern som äfwen å sin sida temmeligen wårdslöst anhåller om den äran etcet. – Och har han fått denna ära, – ah jag hör musiken spelar opp för tredje gången, – då, min nådiga, trippa mycket sirligt fram och glöm för all del ej en min som nu är mycket modern, och betyder så mycket som: »jag skulle likagera sitta!» –

20 Nu begynnes dansen: – Rätt så, »här är grufligt trångt.» – Se, likwäl min vän, med hwilken grace man rör sig öfwer terrainen. – Ah, ett steg för fort eller för långsamt wore grufligt! – Man converserar ochså. Om baler, om concerter, om värman, allt efter hwars och ens mundrede. –

25 Nå, Gudskelof, nu är den dansen slut och man får åter en stund wara fri. –

Men taflan blir alltför tråkig att fullfölja. – Ewigt en och samma hofdamsmin, hos damerna, ewigt samma meningslösa röra af cavaljerer på golfwet. – Somliga gå, somliga stå, begge för det de ej hafwa annat att göra. – Somliga bekika damerna somliga dra hansarna af och på igen och se mycke bestyr samma ut, – begge för att ge sig en rätt cavalierisk air. Man snusar, man kikar, man spatserar, man skrattar, – åt hwad? – åt cavaljererna, åt damerna, åt sig sjelf, – man ser fundersam ut och tänker ingenting, man gäspar med näsduken för mund, man roar sig. –

35 Ändtligen är det slut, – eller rättare jag uthärdade ej till slutet utan gick under potpourien. Likwäl hade jag dansat 1 Svensk Quadrille, en

Rysk dito, och 2 Francaiser, – för att göra någonting. – Ah ändå, – en dans i NyCarleby, en dans i Hfors, – hwilken skillnad!

S. d. brann i Petersburg Lehmans theater och 126 menniskor funno i lågorna sin död. –

15. MÅNDAG. – Studerade Sophokles. Afhörde Rein hwilken nu läste om slaget wid Narva en temmeligen widlyftig beskrifning. – Enligt hans åsigt begick Carl d. XII efter detta slag samma fel som Hannibal efter slaget wid Cannæ. Hade Carl genast marcherat på Petersburg, så hade det troligen warit förbi med Ryska monarkiens stora planer. »Men an-norlunda war det skrifwet i ödets bok,» – och i sådana casus kan man likasom handgripligen se den stora handen som leder werldens öden. –
16. FET-TISDAG. – Wälkommen åter, snögubbe, du winterns lustigaste barn. – Stor tack för sist – för en 8 år sedan, min gosse. – I dag inga fastlagsris, inga källkor, inga snöbollar, inga kappkörningar, – för mig, notabene för mig. – Ty hela werlden roade sig på allt möjligt wis utanför mina fönster; – man gick, man åkte, man skrattade och stojade, – allt det der såg jag på, och skrattade med. Men war det fråga om att gå med och röra sig i det muntra lifwet, då sade jag: nej, – men kom hit du, min gamle wän, pappa Homer, wi skola brottas wi litet på Fettis-dagen, och försöka låta slädtrafwarne derute stampa takten till dina hexametrar. – »Allons, farbror, Passow wäntar och Zauper supplicerar allerunderdånigst»; – se så: *αυταρ επει ποσιος και εδητυος εξ ερον εντο, λεγονται* – etcet.

På alla gator, på isen och landsvägen hwimlade det af folk; ty Ryska carnewalen war nu äfwen ingången, med mycket wäsen.

Efter att ha ätit hetvägg hos Rpfss, satt jag hemma och läste, förutan en liten promenad till thejungfrun. – Ischwoschikar i alla hörn.

S. d. war barnsöl hos Turdins i NyCarleby. – Efter min uträkning skulle det wara slädpartie. Jag försökte spänna min goda inbillnings strängar rätt högt; jag tänkte: männe du ej, arbetande med din viljas hela magt, skulle kunna förflytta din själ dit och andeligen åskåda, hwad du nu blott gissar till. – Jag tillslöt ögonen, – jag tänkte mig med ens i NyCarleby, och det så klar det war mig möjligt. – Förgäfwes! Ingen själawandring blef af. Men jag hade också läst mycket i dag, och det afnöter alltid för ögonblicket fantasien.

17. ONSDAG. Upwaktning hos Nerwander som war mycket artig, – besök hos Otta på fäktsaln; bokauction och thé. –

Samma dag, uttog jag lottsedeln 269 på Palmblads boklotteri i Upsala.

18. THORSDAG. Besökte Sjöströms collegium och diverse vanliga öfningar. –

E. m. på Concert till förmån för [tomrum]. – Der speltes bland annat ouverturerne till Friskytten och Preciosa, samt sjöngos flere chörer ur Preciosa. – Jag satt på Lundmarks musikplats och njöt med öra och själ. – Concerten war i allmänna omdömet under wäntan; men den himmelska musiken war sina 2 rubel wärd. – Ack tänkte jag hwarföre är du icke en Weber och kan trolla fram toner som hans!

Jag undra hwilketdera af desse bägge jag skulle wälja: –

Stor musikus / Stor compositeur

eller

Stor wettenskapsman / Stor författare.

Kanske skulle jag besinna mig till nedre radens genier. –

19. FREDAG. Ilias och Bonsdorffs collegium. –

E. m. Nationsmöte. – Bivistade sällskapets pro Fauna sammanträde som drog länge ut och war tråkigt emedan det mest war fråga om ekonomiska omständigheter. Man lär sig, sade Blanken. – Soupée hos Blanken, hwilken bestod af cortletter och ölost, rätt goda och smakliga. Undertiden disputerade wi i Chemie etcet. –

20. LÖRDAG. – Ilias. – Hos Rosenkampffs war major Lagerwall till mid-dagen. En till sätt och utseende något egen gubbe, men insidan tyckes wara stadig och äkta nationel. – – E. m. Sångmöte hos J. J. Staudinger. Ty wi ha inrättadt ett litet sällskap för vårt eget höga nöjes skull, och i synnerhet för att i vår kunna sjunga något ute i det fria. –

21. SÖNDAG. Förmiddagswisite af bröderna Öller och Zimmerman.

Afhörde Melart i Casernkyrkan. – Predikan bra, men kyrkan tycker jag ej om. Bönedagar utlysta. – E. m. hemma, undant. en visite hos thejungfrun, hwarest jag antråffade Lindfors m. fl. –

Skref en saga om ljuset och dess ewiga bestånd. –

22. MÅNDAG. – bref af Mamma deri bland annat berättades om Robert Sundii död. – föröfrigt intet nytt af allmännare vigt. Men för mig war det visserligen vigt i budskapet: »ditt myrträd mår bra och flickorna helsa dig.» – Myrten och flickor äro saker af högsta vigt då man är aderton år. – Icke sant? – Måste han inte tillstå det, min unga herre? –

= Aftonen hem. Utom en vandring för att köpa papper. –

Obs. Jag ämnar såwida ändra min dagboks form, att jag till besparing af tid och papper, omnämner endast mindre wanliga saker. –

Den alldagliga visan lyder annars så: Upp kl. 7, frukost kl. 9. – kl. ½ 2 till Rpffs på middag; om aftonen merendels, i händelse jag inte är bort-

bjuden, en liten promenad; soupée kl. 9 och till kois kl. $\frac{1}{2}$ 11 a 11. – Deremellan arbete mer och mindre, men alldrig går en dag utan någon linie. –

23. TISDAG. flitig dag; studerat Homerus.

E. m. Nationsmöte der Nervander för första gången war oppe. »Jag är ännu så obekant med det nya släktet, men wi skola wäl bli närmare bekanta.» Han talte då och då till oss, och wi trodde oss förmärka att han war just rätta mannen att verka som Österbottningarnes Curator. –

Bokrequisition. Tysken Rückert, efter Runebergs och N:rs åsigt, den störste nu lefvande poet.

24. ONSDAG. Ryssarnes källbackor på glovet. Ty det war nu Carnewals-tiden, och folket roade sig efter förmåga. – Jag tycker om dylika uptåg; wore jag regent, så skulle jag inrätta Carnaval i mitt land. – *Skottedag. Sångmöte hos Staudinger*, neml. på bjudning af Elfwing. Sången wille ej klinga rätt bra; men 3 koppar thé hjälpte opp saken och wi promenerade kl. 9 sjungande ut långs gatorna. Utanför Runebergs port sjöngo wi Källan. – Sedan en sång i Academiefarstun der wi personligen träffade Runeberg och hedrade honom med afsjungandet af Källan.

25. THORS DAG. Betalt Curators honorarium. – Afgifterna äro dryga. – Med Carolus Hejkell hos théjungfrun. – Lott på en Charta. –

26. FREDAG. Baron R. bortreste på sina wanliga årsfärder. –

På Nationsrummen, och erlade till Terminsfest 2 Rd. Utgifter endast till nation hafwa stigit till 16 Rd. Rgs – Afskref noter. –

27. LÖRDAG. – Upwaktat Gylden, i afsigt att skrifwa Latin och derjemte anmäla mig till deltagare i hans Seminarium Philologicum. – Gylden, en karl af något torrt förläst utseende; synes wara beskedlig karl. – Tulindberg, – den bekante matematikern, – en upwaktning för att anmäla mig till timmar i Algebra. – Således i dag grunden lagd till 3 nya planer, (neml. Timmar i Rita inberäknade, hwartill jag äfwen i dag mig anmält). – Utinam præsentii numine!

I dag kl. 5, Sångsällskapets sammanträde hos mig.

§ 1. Sällskapet består nu af följande 8 ordinarie ledamöter: Director cantus C. H. Elfwing; Inspector cantus J. J. Staudinger; ledamöterna: Joh. Gabr. Petterson, Sundell, J. Thodén, Ramstadius, Jacob Wegelius, Z. Topelius. –

§ 2. Tractamenterna woro thé och en pipa tobak.

§ 3. Uplästes ett af mig upsatt project till statuter och antogs af sällskapet.

§ 4. De stycken som i afton afsjüngos woro följande: hymn; som en Majdag så skön; Runebergs Källa; sorgen är skuggan i lifwet; Jemtlands jagt; sången har vingar;

Aftonen förflöt muntert nog och sällskapet åtskildes kl. 10 på aftonen.

5 28 SÖNDAG. I kyrkan; talare för dagen war en viss Juslenius, en vanlig en, en af den goda andans män hwilka troligen glömmas så snart de sagt amen till sin fabriksmässigt swarf Wade predikan. – Men jag will ej wara för sträng; mannen såg beskedlig ut, det war också allt. – Kl. 4 sångmöte på nationsrummen, i anseende till den stundande Terminsfesten. 10 Visite hos thejungfrun. – Satt hemma och skref. Der war min Söndag.

29. FEBR. 1836. SKOTTÅRS DAG. – SISTLEDNE 29 FEBR (1832) war jag ännu i Uleåborg. Hwilken tid; – då en skolfuxe, en pojkslyngel, – nu, icke just karl, men något ditåt, så der vid lag en ung-karl, – en goss-karl, om bror så will. = Tulindberg; Sjöström; – Misslyckadt sångmöte hos 15 Petterson; dit kom för mycket folk. – Kamraterna i affär med en Rysk oficer; Ryssen blef mycket arg, kom och såg oss i synen, och mund gick på honom som på en morrande hund; – »Njeto soldater», sade wi. Ryssen blef helt desperat. »Njeschnajo Paruski.» – »Jaså, mente han det war en annan sak», och wände om. –

20 Anledning gafs egentl. från vår sida, emedan några af kamraterna skrattade litet för högt, då han gick förbi med sin fru. –

= *Bref af Mamma och af Sophie*; bägge mycket wälkomna. – Sophie förkunnade mig maskrad om Mariedagen, och dessutom helsade hon m. m. – Hwad pocker! – det kittlade mig om hjertat; hela f. m. dansade 25 Sophoklis Oedipus, som en harlekin för mina ögon. –

Ack du goda Sophie, du rår wisst före att jag sitter och skrifver vers om Mariedagen. – Åtminstone lära mina tankar då tillstålla en stor bal. –

30 Februarii, kan jag tro,
han ger sig ingen ro
förrän med en liten rimstump han har vandrat sina färde.
Nå adjö då, du min värde,
du min gamle käre vän;
som du ser, är klockan elfwa, = jag får sand i ögonen,
35 och till kois jag måste krypa, – så! godnatt, godnatt min vän!

MARTIUS 1835.

1. TISDAG. DEN FÖRSTA FEBRUARI fann mig skumpande i egna ärender, den 1 Martii åter skumpande för det allmännas sak. –

– I sällskap med Helander kringåkte jag som bjudare till Terminsfesten, denna gång icke i uniform. – Dertill åtgick en hel förmiddag; – men
5 hwad offerar man ej för det allmänna bästa. – – Bonsdorff om gaslysning.
– Sångmöte hos Petterson, mycket muntert. – Han hade temmeligen stora rum, så att det blef oss möjligt att ta en och annan wals och Rysk
quadrille; – wi muntrade oss så godt wi kunde. – Det behöfs nog ibland,
10 midt i allt detta bokdammet, och med mycket muntrare sinne kom jag från den lilla stöfwelquadrilln än från den stora gentila picknicken. –

2. ONSDAG. afhörde Gylden. –

På denna dag infaller *Österbottningarnes Terminsfest*.

Österbottningarnes Terminsfest.

Wårtermin 1836.

Sällskapet samlades kl. 6–7. – Localn war i societetshusets öfra wåning. Samlingen bestod af circa 90 Österbottningar, en del af Academiestat-
15 en jemte Rector Magnificus, samt åtskilliga främmande nationister. Tractamenter woro thé, punsch, carolina, samt på slutet smörgåsar och boullion. Högtidligheten öppnades efter wanligheten med en liten up-
20 pläst afhandling, denna gången upsatt och upläst af C. Ehrström. »Om några delar af Upfostran»; mycket bra och kraftfullt såsom allt hwad E. skrifwer. – Derefter framträdde Nerwander, och wände sig först till oss studenter. »När jag, sade han, afsade mig curatellet, så war det, som jag trodde, för att göra herrarna en tjenst, emedan jag under min långa
25 bortowaro hunnit bli så obekant med afdeln.:s förhållanden. – Men som nu omständigheterna så fogat sig, så har jag gerna återtagit mitt curatell, hwilket föröfrigt alltid warit mig angenämt och smickrande. – Jag har under mina resor hunnit lära mig rätt wårdera mina landsmän och wårt universitet. – En sak skall jag säga herrarna, att nemligen den studerande
30 corpsen wid wårt universitet njuter en långt större *frihet* än wid de utländska, de Germaniska i synnerhet, är fallet. – Der war det wisserligen de studerandes eget fel, hwilka blandade sig i politiska affairer och saker hwilka ligga utom kretsen af Uniwersiteternas verkningkrets; ehuru likwäl meningarne om de widtagna stränga åtgärdernas lämplighet woro
35 mycket delade. – Derföre är ock den frihet herr:na njuta en frugt af den

hofsamhet, den lugna öfwerläggning som karakteriserar de Nordiska folkslagen och hwilken h:na ärft af sina fäder. – Med fågnad har jag erfarit att h:na under min bortowaro märkbart framskridit, och såsom ett prof derpå will jag nämna de priser, hwilka afdeln. i mån af sin ringa förmåga

5 utfäst för framkallandet af litterära förtjenster inom dess sköte. – (1835 om hösten stiftades neml. 2 priser, det ena af 6, det andra af 3 ducater, att wid hwarje Terminsfest utdelas såsom priser för insända antingen wettenskapliga eller ästhetiska afhandlingar).» –

Utlåtande af Comitéen för bedömandet af prisskrifterna.

10 »Af twenne insända articklar har Comitéen icke ansett sig kunna belöna den första, Scener ur ett Sorgespel, ehuru den erkänner dess förtjenster, särdeles i de Lyriska partierna. Och som författaren är okänd kan han på Nationsrummen återfå sitt arbete.

15 Åt den andra åter, hwars författare redan är bekant, nemligen åt en öfversättning af 100 verser ur Sophoklis Antigone, tillerkänner Comitéen det mindre priset, med försäkran att endast arbetets ringa omfång warit orsaken till att det ej erhöill det större. – Och få wi derföre åt herr Sandbäck öfwerlemnna detsamma.» (S:cks arbete war förut tryckt.) – Derefter afträdde Nerwander och massorna blandade sig. – Sedan druckos: först

20 Rectors skål, »en mans, sade N:r, om hwilken jag endast will säga att han alltid warit sina grundsatser trogen.» 2:do Membrorum Honoriorum. 3:tio Academiens skål, dedicerad till de främmande nationisterne. 4:to Inspectors skål. »Jag har utomlands, sade N.:r, haft tillfälle att erfaru huru Prof. H. verkligen hedrar vårt universitet.» – 5. Nerwanders skål.

25 »Mycket wore wäl här, sade L. Stenbäck, att säga om Söderns blommor, om dess warma sol, och om Nordens trofasthet, och den warma känslan i dess söners barm, men jag förbigår allt detta.» o. s. v. 6. En skål för det Finska fosterlandet och för det Finska Litteratur sällskapet särskildt, dedicerad till dess ordförande professor Linsen. 7. En skål till Snellman,

30 drucken med warm tillgifwenhet af oss samtliga. Ty wi weta wärdera hans redliga wilja och det goda han werkligan bland oss uträttat. – Han beswarade vår skål med tårar i ögonen. »Jag tackar er kamrater att ni tagen wiljan för gerningen. Under de 2 år jag bland eder förestått curatellet, och hwilka skola blifwa bland de angenämaste minnen af min

35 lefnad, har jag kommit till den erfarenhet att äfwen den renaste wilja ej alltid förmår uträtta hwad hon borde. – Jag tackar er, kamrater.» = Under och emellan alla dessa skålar afsjüngos af sångsällskapet walda stycken. Rector m. fl. stannade nu längre quar än någonsin förr.

Sedan de ändtligen gingo börjades ett mera bullrande lefwerne. Punschen hade gjort sin lilla werkan; man blef språksammare, förtroligare, man drack brorskålar och fick nya wänner hwar minut. Skrålande wisor upstämdes deri hwar och en efter förmåga deltog. – Nervander hurrades opp. »Allt det här, sade han, wore mycket bra, blott herrarna wille lyfta opp Snellman bredwid.» Wi hurrade då dem båda; wi wiste icke hur wi tillfyllest skulle hedra dem. – Det är billigt, sade N:r, att Snellman wederfars lika ära som mig, ty h:na ha i sanning icke förlorat under hans curatell.» – »Jag afträder, sade Snellman, med gladt sinne ty jag lemnar platsen åt en som är den fullkomligt wuxen och wärdig. Att jag varit curator för Österbottningarne skall wara mig en kär hågkomst, sedan jag nu afsagt mig eder.» – »Nej bror Snellman, ropade Mag. Hellsten, du har ännu icke afsagt dig curatellet. Curator är ju hwar och en som wårdar afdeln.:s bästa; du är ännu wår curator, wi ä curatorer allihop!» – Bravo, bravo, echade det från allas mund.

Denna roliga och intressanta afton slöts derefter under det wi alla en corps aftågade, och följde först Nerwander till hans port der wi upstämde ett 50 stämmigt hurra! – – Snellman eschaperte nyss förut, men wi wandrade samtliga till hans gård och instämde der i ett enstämmigt entusiastiskt hurra. – Han kom ned till oss och tackade. »Jag tackar er, kamrater, det är wäl att ni trösten mig på något wis, ty tröst behöfwer jag werkeligen i dessa tider.» –

Klockan war circa $\frac{1}{2}$ 3 då jag kom hem. Sålunda slöts denna kamrathögtid. – Jag för din del hade haft mycket roligt, och skulle haft ännu mer om jag icke plågats af funderingar på ett tal till Runeberg, hwilket man wille påbörda mig. Till min glädje befanns R. wara bortgången just då tiden war inne.

Som en särskildt och synnerlig upmuntran räknar jag den heder hwilken mig (och många) wederfors då Nervander helt owäntadt proponerade mig brorskål, hwarwid wi drucko ur samma glas. – Han tycktes just hafwa föresatt sig att i afton vinna allas våra hjertans warmaste hyllning. –

Så somnade jag lätt och gladt och tänkte på Franzens ord:

Efter en quäll,
måttligen njuten,
hjärtligen sluten,
somnar man lycklig och vaknar man säll.

3. THORSDAG. Afhört Rein.

Allmän klagan öfwer Crapula. Jag hade icke förspordt den ringaste. Åtskillige af de värsta skrikhalsarna hade hojtat omenskligt sedan i går aftse. Skref hem till Mamma ett långt bref. –

5 Nu på en tid har ett nytt oroligt sträfwande intagit min själ. Jag upkastar plan på plan; jag wille ändtligen se några resultater. –

4. FREDAG. – Sysselsatt med Latinskt ämne. – Betalt thejungfrun 2 Rd.

5. LÖRDAG. Ämne. Jag wille forcera min Latin till duglig. Ack att det wille lyckas mig. – Det wore redan upmuntrande.

10 *Aftonen* Musikalisk Soirée, föga anmärkningsvärd. Rehbinder war oppe men gick efter tredje stycket. Mamsell Lampa spelte.

6. SÖNDAG. BOT OCH BÖNEDAG. – Inlemnade mitt Latinska ämne. – I kyrkan. Predikan af den fatala Langen, hvars griniga min jag inte kan lära mig fördraga.

15 E. m. Hemma. Studerade Stagnelius. – Ack hwad den skalden är intressant. – Hur rika äro icke hans bilder, hur klingande hans språk!. – Om man läser honom med urwal, måste man beundra honom.

7. MÅNDAG. Afhörde Rein, men gick bort full af förtrytelse. Han läste nu om kriget i Finland under Carl den XII, kanske den mest intressanta period i hela Finska historien. – Men han sminkade dess mörka colorit med feg skonsamhet i omtalandet af Ryssarnes förfarande. Flere wigtiga händelser omnämnde han högst lösligt emedan de kastade skugga på Czar Peter eller hans oficerare. – Hwad deremot som man kunde lägga R.:ne till beröm der glömde han icke den minsta småsak. – Jag satt och war ond af hjertans grund. Jag hade hållit Rein för en annan man. – Historien är ingen »ödmjukaste tjenarinna» som med glömskans mantel öfwerhöljer högmögendes förseelser. Sanningen kan aldrig sminkas. Den som från cathedern gör ett sådant försök, han gör sig skyldig till högförräderi mot wettenskapen. –

20
25
30 Med Scroderus hos thejungfrun. – I middags hände sig så roligt att jag oförseendes inläste Blankens hatt.

8. TISDAG. – Glest Nationsmöte, der en disputation om Finskan förewar.

35 »Det wore wisserligen en stor olycka, sade Nerwander, om Swenska språket blefwe alldeles undanträngdt. – Hwarifrån ha wi större delen af vår bildning om icke från Germanien. Men wi se huru swårt de Latinska folken ha att lära sig Tyskan. – Med dem bär det sig likwäl, de ha talanger nog inom sig. – Men wi? följdén wore den att wi skulle stå stilla under det samtiden rör sig framåt. – Hwad blefwe då slutligen af den bildning

- wi framför alla andra folk af det stora Ryska riket skryta oss äga, och på hwilken allena wi grunda våra anspråk på en mera fri författning.»
9. **ONSDAG.** Intog the hos ma tante friherrinnan R. – Sednare äfwen Blanken. Wi souperade der. – Berättelse om fru Kynsell som skulle ha fått en faslig wisite af sina afledne första man. – »Skada, sade Jeana, att det ej skedde före brölloppet.» – Läste på säng. 5
10. **THORS DAG.** – Project om visite hos Fru Wikstedt, misslyckadt, emedan Jeana hade örwerk. – Hemma. – Visite af bröderna Rahm och Törnudd. – Wi drucko en kopp the. – Aflemnade Stagnelius. –
11. **FREDAG.** – Disputation i Theologiska Auditorium. – Skref Latin. på posten ingen förhoppning. 10
12. **LÖRDAG.** Sångmöte hos Staudinger der Ramstadius bestod oss ypperligt chochade. Quällen war rätt munter. – Wi dansade, först wals, sedan en fullständig Rysk quadrille med 4 par. – Det är att märka att golfwet i omkrets kunde hålla wid pass 6 quadratalnar. – Men sålänge man är ung, har helsa och ett gladt sinne, så behöfs det intet mycket att ha bra roligt .. Nu dansade wi vår stöfwelquadrille så att swetten dröp af oss som efter den bästa dans i werkligheten. – 15
- Ack! så ofta de wälbekanta glada walserna spelas opp, då kommer jag ihog så mången swäfwande cirkel, med armen kring en flickas smala lif, handen i dess hand och ögat i dess öga. – Ett sådant minne liknar en flickas slängkyss genom fönstret. – 20
- 13 **SÖNDAG.** – Löfman, en ung student, predikade bra.
- Läste med Tante R. Fransyska. Hon wille lära sig läsa innantill, tills baron kommer hem. – Midt under lection anmältes fru Kantlin. »O död.» utropade Jeana full af förskräckelse. – 25
- Hem och afskref noter. Men åter till Rpffs och drack thé, samt lekte med lilla pockus, den rara pojken.
14. **MÅNDAG.** Aftonen tillbragt hemma, wid ett glas the mellan Chemiska papper med hwilka jag gjorde mig mycken brådska. »O Sancte Berzeli, statt mig bi, denna termin, synnerligen i den halsbrytande kampen med »Stuffen», hwilken jag tänker wåga på.» 30
- Kors, tamme Stuffen jag wet hur min penna kan wara så confus och inte annotera dagens betydelse, såsom d. 14 Mars. Förlåt mig, drottning för dagen du der i Norr; jag glömde dig wisst icke; Jag drack din skål, i theglaset, af hjertans mening och hade jag inte haft folk öfwer och omkring mig, så skulle jag ha hurrat, ja skjutit, om jag haft gewär. – 35
- Altså hurrar jag nu på papperet ett: Länge lefwe [tomrum]

15. TISDAG. – Efter Bonsdorffs Collegium ett Omöte.

Och när jag ej har vidare att tillägga, så betyder det att allt är bra.

16. ONSDAG. Flitigare. Chemie och ämne. – Här får jag åter säga: O Clarissime Cicero, måtte din andas wältalighetsflägt inspirera min torftiga Latin! – *Aftonen* Laborert med Arsenik; ifrån Laboratorium drog wägen till thejungfrun, – der försporde jag en liten revolutio ventri, och blef rädd. Tänk nu, mente jag, tänk om nu Arseniken, fastnat mig på fingrarna, och derifrån kommit på skorpan. – Håhå, tänkte jag då, som Olle Nötbom, man skall åtminstone moja sig lite först och tog en kopp till. – Men – antingen nu théet war ett motgift eller huru det kom sig men revolutionen dämpades alldeles utan någon blodsutgjutelse.

17. THORS DAG. Räknade Algebra tills jag blef litet confus. Annars mådde jag inte bra hela dagen, war matt, sömnig, olustig, – men lät ej couraget falla. Blanken drack the hos mig. Skref och låddes ha litet brottom.

18. FREDAG. Första Candidat Examen i termin, nemligen med Moberg (27 r.), Lundenius, (24) och Odenwall (14). –

Hela dagen mådde jag litet illa af en liten oordning i Nervsystemet. Men af denna tillfälliga krankhet lät jag mig icke bekomma, ej heller störa, jag till och med disputerade pro Exercitio, innehafwande opponentpartes uti en af Gyldens Seminarii Disputationer. Cathederhjelte war Fabian Collan. – Jag hade grundade oppositioner, rådde passabelt öfwer språket, men det gick likwisst rätt dåligt, synnerligen emedan jag genast i början, (kanske jag mådde illa) war litet förlägen och ithy confunderades. – Men efter denna fastän föga lysande, första lärospån, war jag nöjd till sinnes ty jag tyckte mig ändå märka att i språket borde jag, med någon öfning, slå mig ut. – Firade triumphen hos Jacob Wegelius, wille jag säga, ty der war *sångmöte*.

– *Det nya werket Kalewala*. Ack hwad Pappa skulle glädt sig deråt om han uplewat det. – Du är ändå en stor stypare, min kära Z., som inte skall kunna läsa din fars skrifter! – proh pudor!

19. LÖRDAG. – Läste Pompeji sista dagar, ett sällsynt arbete. –

20. SÖNDAG. Afhörde den förut omtalte Juslenius. – Wackrare war det att höra Bergmans mässning. –

Läste Pompeji sista dagar. – Endast en promenad till Thejungfrun.

21. MÅNDAG. Wårwäder. – Tidig wår i år. Här och der redan en bar fläck. – Skref till Mamma, till Sophie, och Albert D. jemte ett par böcker åt Alfred B. hwilka jag wille afsända med fru Riska. Jag förde dem till Staudinger, men längre kommo de ej; alldrig blef den fruns resa af. –

Ovisite hos fru W. hwilken refuserad Jeanas och min anmälan.

– Kors min goda Moster Wikstedt, jag har helt ledsamt efter henne.

– Arevoir, min söta moster. –

22. TISDAG, Candidatexamen med, Cygneus, Granfeldt, och prästen Lange.

– – E. m. Chocolad hos Blanken; läste Chemie. – Nationsmöte angående requisition af Svenska böcker. –

S. d. kl. 8 f. m. dog Johan Jacob Östring i Tawastehus. –

Johanni Jacobo Östring funebria justa.

Veni! Veni! Veni, Sancte Spiritus! Reple tuorum corda fidelium, immensam in iis injice amorem tuum, ut infinita gaudeamur patientia, Te non nescientes patrem et salvatorem et consolatorem miramque tuam qua nobis complecteris gratiam atque misericordiam.

Amen.

Recitativ. Aufer immensam, Deus, aufer iram et cruentatum cohibe flagellum; nec scelus nostrum properes ad æquam pendere lancem. 308. g. psb.

Solo. Abstuli! Consummatum est!

Chor: Non opus summi pereat magistri, nec sine cassam fore passionem, Corde sed manans lavet omne crimen sanguis et unda.

Recitativ: Gaudeas, fili, gaudeas quem convocavit pater in delectos suos; gaudeas, juvenis, qui lucem appetivisti; in æternam lucem convocatus es; gaudeas, gaudeas, homo, qui laborem hic habuisti brevem, et in infinitum gaudium introductus es. –

Solo Patientiam tuam novi et amorem et fidelitatem in Christo Jesu. Et animam tuam non dilexisti usque in mortem, sed tulisti crucem tuam, et caput mihi porrexisti spineis coronandum. Propter hoc ad me revocavi animum tuum ut gaudio fruaris quod dilectis meis præparatum est ab initio mundi.

Chor: Beati qui in Domino moriuntur posthac et in æternum omne. Quiete fruentur laborum suorum et quæ fecerunt facta huc eas sequentur.

Nunc suscipe, terra fovendum,
gremioque hunc concipe molli
hominis tibi membra sequestro
generosa et fragmina credo.
Venient cito sæcula cum jam

socius calor ossa revisat
 spatium breve restat ut alti
 repetant collegia sensus.

23. ONSDAG – Visite på Universitetets bibliotek. – I anseende till stundande påskferier taga sig lärarne långlof; Bonsdorff, t. ex. har tagit sig lof till nära 3 veckor. –

24. THORS DAG. Professor Sjöström var den första, af hvilken jag hörde Östrings död; – Han nämnde derom på sitt collegium, och sade att alla professorer tyckte de så illa wara. –

I anledning deraf litet modfälld till humeurs. – Logren på briljant humeur.

25. MARTII 1836. MARIÆ BEBÅDELSE DAG.

Aflopp alldeles utan märklig betydelse för mig. – Afhörde Langes predikan. – Om aftonen, då jag satt hemma föreställde jag mig maskraden i NyCarleby. – Den hade likwisst torkat in och reducerat sig till en wanlig klubbans. – Se der en stilla Mariædag, under andra människors fötter värka af dans dagen härefter.

26. LÖRDAG Von nun an fingen schon die verdamten ferien. Daher komt es das ich heute ein ganz verfehlter promenad nach Laboratorium habe gemacht.

27. PALM SÖNDAG. –

Gusinni dig, du vårens fest,
 dig helsar jag af alla mest,
 du
 du glädjens och du vårens vän,
 du är ju ung som jag, min vän.

Hörde pastor Grahn, som har den förtjensten att den ena Söndagen predika precis lika torrt och stufwadt som den andra.

E. m. Med Blanken visite hos Artisten Lind. Besåg der många konststycken. – Männe icke den Lind är ett genie ändå, den karln?

Träffade der Moster Wikstedt, och fick bannor. –

Aftonen, tillbragte Blanken och jag hos Rosenkampffs.

28. MULI MÅNDAG. Gjorde skäl för namnet. – Skref till Collander om Östrings död. – Om aftonen ut att spatsera med ma tante friherrinnan och Jeana. – I det klara månskenet rörde sig derute variabelt folk på gatorna.

29. TRANO TISDAG. Jag undrar hwi den heter så?

Chemie och Omöte. Österbottniska Nation sammanträder hos the-
jungfrun med grefwe Sölfwerm i spetsen. –

Träffade ödmjukaste Westling och följde med honom till hans gamla
logis; musicerade, kan tro. – Knäfwel till karl som inte orkar låna åt mig
sitt lilla pianoforte! 5

30. ASK ONSDAG. – Spisade Memma; det war wäl för tidigt, men jag tröst-
ade mitt samwete med att den rätta sorgetiden ännu inte war ingången.
– S. d. kom Baron Rosenkampff hem.

S. d. på quällen sångmöte hos *Rosen*, der wi drucko chocolate och
afsjöngo våra wisor med god framgång. 10

31. SKÄRTHORS DAG: – Memma. – E. m. Läste Chemie och tractertes
med choclade hos Blanken. – Den så särdeles vigtiga skärThorsdagen
gick förbi utan allsköns trollerier och äfwentyr. – Nej, påsktrollens tid
är förbi, kärngarna hafwa glömt sina quastar, ungdomen har glömt att
tro derpå, de gamla att berätta derom. – Och likwäl, kan jag när jag blir
gammal (?) säga: i min barndom ännu war det ej alldeles slut med den
gamla goda tidens hexerier och troll; då hände nyss förut att en bond-
hustru i Socklot kastade i elden ett splitternytt förkläde, emedan hon
fann det vid färfallan om Långfredagsmorgon. – – Det heter i så mången
visa som bjuder till att härma det gamla: 15 20

hola, skärThorsdag, hola!

Allt hafwer jag tillredt så bra.

Smörjan så röd

kokar på glöd, 25

döder mans ben,

örter jag plockat wid nymånans sken, o. s. v. –

APRIL MÅNAD 1836.

O du det friska lifwets skönaste bild, bild af ungdomen och kärleken,
ljufwa efterlängtrade wår, jag helsar dig wälkommen! Du saknade, du
tusenfallt wälsignade wår! – Naturen sof under snöhwiitt täcke, dess
pulsar woro stelnade, dess öga slutet, dess lif domnadt i tung förstel-
ning. – Då andades en blidare fläkt öfwer winterbädden; snön smälte, 30

solen sken, fåglarna quittrade, mennskorna logo, – hell våren! – hell den eviga kärleken som väcker den slumrande, sprider ljus öfwer natten och dimman, gjuter kärlek i det bröst som förstelnat, gjuter lif i dödens skugga.

5   – Frid! frid! frid! ropa härolderna kring all land! Guds frid och menniskors frid, himmelens frid och jordens frid, och hopp och kärlek och försoning och tårar af innersta hjertats fullhet! Heliga frid, heliga tårar! Fröjder utan tal! och salighet utan ände! –

1. LÅNGFREDAG. Se Christus lider, se natten skymmer, dödens natt, den fasanfulla; se helvetet skakas i sina grundwalur, Jorden darrar, höjderna remna, grafwarna uplåta sig och de döda wandra derur! – Såg du honom, såg du hur han ängslades i Gethsemane, bad till Gud om tröst och fick ingen! Såg du honom gripas och misshandlas och dömmas utan skuld och lida utan klagan! Såg du honom korsfästad bland missgerningsmän bedja för sina fiender, anbefalla sig Gud och Dö, på det *wi* skulle lefwa och icke dö ewinnerliga.

Regnigt hela dagen.

Afhörde Chrons på Långfredagen. Bref af Mamma genom Tante, funnit under min couvert wid bordet, en rätt rolig surpris. Äfwen en liten lapp af min snälla Sophie. –

Bjuden af baron på Concert i afton. – Träffade min gamle kamrat Samuel Wolmar Bark, – hade fått repuls i studentexamen; war sig fullkomligen lik. – Klockan $\frac{1}{2}$ 7 på Societetssalongen: Der gafs under Pacii ledning Ramlers och Grauns Oratorium: *Der Tod Jesu*. Chörerna utgjordes omkring 20 fruntimmer, hwaribland grefwinnan Armfelt, och lika många karlar, mäst studenter, orchestern af Gardes musiquen. – Solopartierna exequerades af Grotenfelt, M:lle Martin, fröken A. Mellin, fröken Witte med flere. – Allmänna omdömet om detta Oratorium war icke gynnande, synnerligen i jemförelse med Spohrs *Die letzten Dinge*, som gafs i förl. wår. – För att tillägga mitt lilla tycke, så tyckte jag musiquen war dels enformig, dels mera briljant och pompös än högtidlig och genomgripande. – Ofantligt mycket folk biwistade denna concert, hwilken inbringade 1200 Rubel åt den Flickskola till förmån för hwilken den war anslagen. –

2. PÅSK LÖRDAG. – Spisade hos Rosenkampffs ägg om aftonen, sedan jag i sällskap med fruntimmerna förut gjort en promenad i det wackra månskenet. – Hexorna, gummorna stackare, ha wi glömt bort alldeles.

3. APRIL 1836 PÅSKDAG.

Natt, dimma och död! – Se, ett ljus skimrar genom natten; lifwet andas öfver grafwen. – Seger! han är upstånden!

Ljus, lif, frid, hopp, syndernas förlåtelse och evinnerlig salighet genom Jesum Christum. – O graf, hwar är din udd, o död hwar är din seger! Hell! salighetens konung, hell! Pris och ära och makt och herrlighet från evighet till evighet. Amen. –

Fröjda dig, du Zions folk, stäm dina harpor och sjung lusteliga: Ty se din konung hafwer en herrlig seger wunnit och hans beröm blifwer evinnerligen. –

S. D. påskdagen, afhörde jag Lange i Stadskyrkan. – Hos Rosenkampff woro Blanken, Westling och Kantlin med sin fru bjudna till middag. – Myllymaths med baron och Westling. »Den W. är en riktig professor i det här spelet», sade baron. – Sedan Enkopeks Boston med Ma Tante och Mon oncle och bror Blank. – Det gick som det ofta händer att största klåparen har bästa lyckan; jag förlorade i början, wann sedan ett par solo 6 spel i högsta couleur och så gick jag från spelet med winst af 50 kopek. – Blanken på thé och Soupée hos Farbror Catani (Schweizaren). Nog har jag med min lilla skärf bidragit till det calaset, sad Blanken.

Pesonius

S. d. kl. 7 om aftonen dog, i rummet bredvid mitt, en student, Alexander Adolf Pesonius, hemma från Mänduharju. – Han kom in i medio af Februarii, war redan då sjuk, förwärrades sedan och dog nu i struplungsot. – Mig träffade således den lotten att ligga wägg i wägg med ett lik. Till och med war en dörr mellan båda rummen. Första afton inbillade jag mig att min näsa hade olägenhet af granskapet, hwilket åter satte min fantasi i rörelse. Men redan andra natten war jag wan dervid, och låg ogenerad en hel wecka i hans närhet.

4. APRIL, ANNAN DAG PÅSK. Försummade kyrkan. Öfwersatte åt Jeana Oratorium der Tod Jesu. – Hemma om aftonen.

5. TISDAG. – Omöte hos thejungfrun med Jacob Wegelius. – Studera Chemie som bäst.

6. ONSDAG: – På Nations Bibliothek. – Wisite hos Sjöberg. Fullkomligen torrt på gatorna. – Ack sköna glada vår!

7. THORSDAG. Ändtligen hos Tulindberg. – Sjöström wärfwat collegianter. Blanken och Staudinger drucko thé hos mig. – Blanken rådfrågad i Chemie.
8. FREDAG. Missmod och föregelse på posten der jag åter ingenting hade.
 5 – Hindrik, din arga sälle, din lättinge der! – Wikstedts bjudit främmande; jag hade ej tid att gå dit. – I physiska Cabinettet; besåg der många leksaker och lärda saker. – En intressant wettenskap den Physiken.
9. LÖRDAG. Fullt Junii wäder, klart och varmt. Åter på Physiska Cabinettet. Sångmöte hos Staudinger. Wi sjöngo i farstun och Bonsdorffs herrskap
 10 lyddes från andra sidan gården.
10. SÖNDAG. *Pesonii begrafning*. Jag hade för detta tillfälle uplåtit mitt rum och blef i följd deraf inviterad att biwista ceremonien, som skedde i kyrkan, kl. 5 e. m., af Melart under sorgmusik af orgeln. – Till grafölet, hwilket arangerades af den aflidnes slättinge hofrådet Elfwing, woro
 15 inviterade Rector, Professor Rein, professor Frosterus, m. fl. –
 Efter wanliga tractamenter af caffè, thé, bischoff, punsch och stora grafölskringlor, åtskildes gästerna kl. ½ 8 e. m. –
 – Promenad med Blanken och visite hos Liutnant Robsahm med hwilken jag öfverenskom om timmar i Fransyskan. Således nu quitt mitt
 20 genanta grannskap.
11. MÅNDAG. Första gången afhört Professor Tengström i Philosophien. Kl. 1 middagen, när jag kommer från Sjöströms collegium, hwem får jag wäl se? – Jag hörde en röst bakom mig: »herr Topiljus!» – Jag såg mig om, och se, det war min goda Isak Dahlsten som följde Ellidas besättning till
 25 Narwa. – Minsann lika rolig att träffa som en gammal bekant. –
 S. d. kl. 7 e. m. besöktes af bror Joseph Engström, Ellidas kapten, hwilken medförde ett kärkommet bref från Mamma. I brefwet woro inneslutna 50 Rd. B:co. – Wännerna må wäl; och väninnorna sen? – ha de glömt bort sin goda wän? Carl Stenroth rökt en pipa hos mig.
12. TISDAG. – Börjat mina Fransyska Lectioner för Robsahm! Låt se, monsieur, qu'il se fait un François bien instrué. Blanken 4 tentamen hos Hällström; – Ovisite hos fru Wikstedt som ej war hemma. – Nationsmöte. – Blanken och Staudinger drucko thé hos mig. Blanken examinerade
 30 oss i Chemie. –
13. ONSDAG. Afbetalt hyra, 20 Rubel; hos Gylden.
14. THORSDAG. Arbetat 10 timmar. – Äfwen i werksamhet på Laboratorium. Scientiæ animi sunt commoda præstantissima; his crede, in his colloca, non dico superbiam, tamen fiduciam certissimam confirmatissimam.
 35 Discere disce, o puer, ut rem tuas adderes ad res.

15. THORS DAG. Disputerade i Gyldéns Seminarium Philologicum såsom opponens emot Conradi. Det gick Gudskelof bättre än förra gången. Och det bästa af dessa disputationer är att man får ett sådant courage att man så småningom ifrån att darra för den facilaste motståndare, blir sådan kaxe att man kunde ge sig och disputera Latin med sjelfwa Hin eller med sjelfwa professorn i Wältaligheten. E. m. 5

Stor Soupée hos Rosenkampff.

Utomordentligt stort, gentilt, förnämt. Bjudna voro circa 80 personer, hwaribland Thesleff, Friberg, Etter, m. fl. af den förnäma werldens förnämsta koryféer. 10

Inträdet bländande. Aftonen förflyter småningom under gående, stående, gapande, under det man ibland knapt wet hwart man skall göra af sin lilla person. – Sällskapet åter, muntert nog ehuru något circladt, – man dansar efter pianoforte, man converserar, man spelar kort, slutligen gäspar man. – Då förspörjes ändtligen matos, bord bäras fram, domestiker fjäska, det är serveradt. Sällskapet sätter sig, åter, pratar mellan verserna och skrattar. – Sista steken har passerat, sista geleen äfwenså, man stiger opp. Man står en stund och gäspar, man bugar för wärdsfolket, man ropar på Johan, Anders, Hellberg; Lundberg, – man far. – Adjö mitt nobla herrskap. Hwad ni skola sofwa godt efter en så rolig afton. – 15 20

Jag för min del hade så när gått miste om hela den smakliga soupéen genom en fatal näsblod som aldrig wille ta slut.

-
16. LÖRDAG. Regn, men i öfrigt ett mildt wäder. Detta tog på isen mycket. – Pratade bort en treflig quällstund med bror Zimmerman. Insomnade glad och nöjd efter en flitig vecka. 25
17. SÖNDAG. Regn. – Afhörde pastor Lange. Hemma om quälln.
18. MÅNDAG. Intet bref på posten. = Sjöström krank; märkwärdigt hwad den karlen tacklat af. – Betalt några collegier. thejungfrun. – Examen i chemin, hos Staudinger, examinante Blank. – Staudingers liberalité i thy att han förde Blanken och mig på *Hotel du Nord* och der bestod oss soupée nedsköljd af porter. 30
19. TISDAG.

Isen rak.

Swäll! Swäll!

Lossade Ägir mot klippans håll!
 Slå! Slå
 högt emot stranden din bölja blå!
 Fri och säll
 5 utur djupet quäll
 uti höjden swäll!
 Och skaka med fröjd från de böljande lockarna blå
 Den nesliga boja tyrannen dig dragit uppå,
 Och brusa och susa och swalla och kalla
 10 till dans och till lekar små vågorna alla.
 Och alla de små, de blå de gå
 i dansarna med och så gladliga slå
 med bud och med helsning
 om frihet och frälsning
 15 mot stranden då!

Nationsmöte. Promenad med Carl Hejkell opp åt Ulrikasborgs bergen.
 – Der syntes isen ligga ute i hafwet så långt ögat kunde nå.

20. ONSDAG. Klart watten. – Den friska sjöluften och vågornas swallande
 mot stranden, en så wärlik morgon. Sist när jag tog farwäl af böljan war
 20 det klara Novemberdagar i NyCarleby. – Det war också en höst klarare
 än mången wår. Wåg lilla, våg lilla, skall du ännu, innan du nästa gång
 somnar in, gunga mig, gunga pullorna små till Alörns strand?

21. THORS DAG. Wårwäder klart och warmt.

Arbetat på Laboratorium. – Conversation med Logren. Flitig dag.

25 22. FREDAG. Flitig dag, öfwer det wanliga. – Arbetade isynnerhet med
 fransyska till kl. 11 på quälln.

Om natten gick åskan ganska starkt. Märkwärdigt år detta 1836. Först
 skarp köld, mer än i mannaminne warit; så en utomordentligt tidig wår,
 och slutligen åska den 22 April. – Hwart skall det ta wägen?

30 23. LÖRDAG. Regn. – Latin. På quällen visite hos Moster Wikstedt. Lilla
 Hanna rakat opp till så lång. – Gumman war treflig och beskedlig som
 förr; men emedan hon hade brottom med att laga sin gubbe i ordning,
 så wille jag ej länge uppehålla henne. – – Träffade sedan Zimmerman,
 gick till honom och pratade bort en treflig stund. – Den goda beskedliga
 35 Zimmerman! Bland annat sade han sig tycka mycket mer om Ny Carle-
 by flickorna än om de i GCarleby. – »En undantagen», anmärkte jag.

24. SÖNDAG. Regnigt. Afhörde den torra brödpresten Grahn. – Till middag hos Rosenkampffs woro bjudna Tullförwaltar Elfsberg från Uleåborg, Lieutenant de Ron, Major Cederwald, Blanken, Westling och jag. Elfsberg mycket munter och treflig. – Spelte myllymaths. –
25. MÅNDAG. Spisade ägg, och appelsiner. – Köpte mig handskar. Miracle, kunde någon säga, det vore löjligt att se den pojken en af de andra sprätarna lik! – Oui, miracle, mon cher! 5
26. TISDAG. Professor Bonsdorff slog sig löst och läste en extra lection. Det tåls ochså alltförwål, min goda herr professor. Promenad med Zimmerman till thejungfrun och till Tillman. 10
27. ONSDAG. Skref hem till Mamma och till A. Dyhr med Tillman som reser till Lappo. På samma gång afsände jag Mammass frönota. – Sedan hwarjehanda bestyr, så att inte war jag ledig den dagen. Bland annat Sångmöte på Academien.
28. THORS DAG. Klockan 5 e. m. *sångmöte hemma hos mig*. Utom sällskapet woro närwarande: F. Ehrström stormästare för hela vår orden, J. F. Blank, Lindfors, och Holsti. – Tractamenterna woro pipor och the rundligen, men intet mer. Wi afsjöngo här våra stycken med god framgång, fastän sällskapet i början lät förmärka en grufwelig tröghet. – Ehrström hygglig, hjälpte oss; sjöng en af sina duetter med Lindfors. Sällskapet aflägsnade sig kl. ½ 10 efter en munter afton. – – Så när hade jag råkat fast med uppässningen, i thy att jungfrurna woro ute och manglade. – 20
29. FREDAG. Thronföljarns födelsedag och derföre alla lectioner inhiberade. – Om aftonen stor Illumination och Musik på torgen, men jag satt hemma och wisste ej af alltsammans. 25
30. LÖRDAG SISTA APRIL. – Ingen narrade jag och ingen mig och sålunda är jag quitt med *ingen*.
 Fransyska på morgonquisten. Staudinger hos mig; wille ha mig till Bonsdorff för att anmäla oss till Analyser; jag klädde mig swart, vi gingo, gubben war utgången. I förtreten åto wi ägg, som nu kosta bara 24 f tjoget. – E. m. bokauction. 30
- Således April sin kos. Den tiden flyger oss ur händerna. Mätte den quarlemna sitt lilla frö af aurea sapienta. – Men i allmänhet förefaller mig denna Termin längre, långsammare framskridande än förr. – Troligen derföre att jag utträttar mer än förr. – Nå emedlertid, Vale, min vän. – 35

M A J.

Lärkorna: Våren, ack våren, ack våren är här!

Solen: Vakna opp sjuosofvare, gamla isiga Nord! Vakna opp och lyss:
 Wåren är här! – Känner du ej mina blickars brand genomtränga din
 5 winterbädd? – Och ni, människobarn, glada lyckliga barn, kännen I ej
 strålen som värmer edert blod till lif och glädje och himmelsk fröjd!

Jorden. Hell dig, lifsens källa, du gyllne sol, hell dig! Jag förspörjer
 i min barm dina blickars brand, och mitt hjerta börjar åter slå och mitt
 innersta darrar af wällust. – Hell solen!, hell solen lifvets källa och ljusets!
 10 hell våren, solens son, den efterlängtrade som mig förlösslut har!

Menniskan. Hell solen! Ljusets källa och lifvets. Hell våren, den efter-
 längtrade, som mig förlösslut har! Wäl känner jag i min barm, dina strålars
 eld, o gyllne sol! och i mitt öga speglar sig dina lockars guld. – Och min
 själ är ren såsom himlen och min panna är klar såsom du. – Ditt lof will
 15 jag sjunga evinnerligen.

Månen och Stjernorna: Nordbo, glömmet du oss, oss som i nattens
 lugn ledde din stig, när Decemberratten stod öfver jorden och Norr-
 skenet rann öfver fästet; oss som med blekrödt sken skådade in i din
 boning när sömnen tyngde ditt ögas lock och fridens englar vakade vid
 20 din nattliga bädd. Oss jagar den kungliga solen från sitt midsommarrikes
 natt; men det vandrar öfver verlden en dag och få dagar och åter throna
 wi på fästets blå. Och till dess lef väl son, du som älskar ljuset och icke
 hatar nattens frid!

Menniskan: Måne, du midnattslykta, silfverdrottning, och I, nattens
 25 stjernor alla, icke glömmet jag er! Men i dagens ljus will jag njuta mitt lufs
 fröjd, och när den bleka hösten andas öfver jorden, då will jag minnas er,
 och med innerlig längtans blick skåda till eder opp der I i evig ungdom
 wandren högt öfver förgängelsens verld. –

Fåglarna, blommorna, allt hwad lif och ande har:

30 Nu är dag, nu är lif, nu är frid, nu är fröjd,
 nu är högt haleluja i himmels höjd!

Ty våren, ty våren, ty våren är här;
 den sköna den leende våren är här!

Upp menska, opp blomma, ut fågel ur bur!

35 Ut! ut i Guds fria och glada Natur att leka och dansa och sjunga!

1 Maj

1. FÖRSTA MAJ 1836. – Nå, vän, hur går det? – Alltid bra. »Hwad roar du dig med i dag? – – Jag dricker Mjöd och låter solen skina på mig. – Magra tractamenter! Kom wi skola åtminstone gå till Sparbanken eller till Thölö. – – Mjuka tjenare, det roar mig inte. – Lebe wohl då – Item, mon frère!» – [tomrum] Wädret wackert som man kunde önska sig, och solen sken lusteliga; derfore woro ochså menniskorna i rörelse och det hwimlade hela dagen på gatorna. – Inwiterad af Blanken kl. 8 på morgonen tömde wi begge två buteljer mjöd och åto strufwor. –
- I kyrkan; jag skulle wäl tacka Gud för det han åter gaf oss sin sköna glada wälsignade wår igen. – Jusselius predikade, en stackare som med sin skorrande röst nästan förledde oss att önska oss ut i det fria igen. – Till råga på sin ömkliga debût, kom han ur concepterna vid kungörelserna.
- Middag. Mjöd hos Rosenkampffs. – I dag, sade Moster, är det säkert främmande på prostgården i NyCarleby, och flickorna promenera ut i det gröna. – För tusende gången önskade jag mig Fortunati önskehatt för att i ett ögonblick kunna wara der. Ack hur skulle icke en strufwa der smaka bättre än hela werldens Schweizare här kunde anrätta dem. – Men lappri i strufworna. = Sedermera förnummit att intet kalas kunde bli af på prostegården af det skäl att husets cavaljer, Otto Snellman war illa sjuk. –
- Aftonen.* En promenad ut i Sällskapsträdgården, der mycket folk woro i rörelse. – Men kl. 7 vid pass började himlen mulna och hota med regn och åska. Detta skrämde alla menniskor under tak, mig ochså. – Hem. Tracterade jungfrurna i huset med en butelj mjöd. Tömde i sällskap med Blanken sjelf en annan. – Läste Klopstock. –
- För fem år sedan då första maj var på söndag, war jag ut och red i Uleåborg. – För tio år sedan sprungo wi barn enklek på Storbron i Ny Carleby, och slogo boll på Klockbacken. – Med oss lekte då Alex. L. och Alex Kempe. – Klockorna ringde i tornet så att dess stengrund darrade.
2. MÅNDAG. Wackert och varmt. – Med Staudinger hos Prof. Bonsdorff; anmälte oss till Analysers görande. –
- Candidat Examen. Opost. – Visit hos thejungfrun.
- S. d. tilldrog sig den ohyggliga händelse att Collegii Medici Waktmästaren Lemberg, en fanatisk religionsswärmare, hade om natten förut, troligen under inflytande af spirituosa, skurit halsen först af sin gåriga dotter och sedan af sig sjelf. – Allt i hustruns, i modrens närwaro. – Ett rysligt Psychologiskt phenomen. – Dock saknas icke exempel på sådana olyckliga förwillelser; – Såsom t: ex. guldsmedshustrun i Uleåborg som strypte två af sina barn.

3. TISDAG. Hennes Majestäts Kejsarinnans namnsdag, i anledning hwaraf bal gafs på aftonen samt illumination och musik på torgen. – Balen war föga besökt; de förnäma hade, för att wisa sin patriotism utan att nödgas biwista en mera blandad société, samlats på stort Caffé hos Geheime-Rådet Falck. – Promenad med kamrater på torget, afhörde den ömkliga musiken och besåg den variabla folkmassa som hwimlade på torget. Elfwings förtjusning och Staudingers träaktiga: »går an, går an.»

S. d. Inträdde till mig Capten C. Synnerberg beledsagad af gubben Kantlin; medförde ett bref från Mamma, med bannor för trög correspondance, samt underrättelse om att alla må bra förutan Dahlstenskan som lagt sig och dö. – Dessutom medförde Synnerberg muntligen den nyheten att det wackra Harmonie lidit skeppsbrott på höjden af Gibraltar. Det war till all lycka högt assecureradt och skadan således måttelig. – Lastad med denna nyhet gjorde jag en kort visit på afton-
 quisten hos Rosenkampffs; träffade endast Jeana hem. – Tracterades med några små notiser som den roliga Sophie B. omtalat; – Frosteri courtoisie hos cousine Lovise K. – Bland annat skref Sophie B. – »M:a L. är ändå kronan bland våra Ny Carleby flickor.» – Sedan hade hon den godheten tala godt om min goda syster. –

4. ONSDAG. Åtog mig partes opponentis uti Staudingers i Lördag blifwande disputation för graden; naturligtvis i mitt tycke en högt vigtig sak. – Bokauktion och sång på Theologiska Auditorium. Afhörde Sångsällskapets repetition i Solennitetssalongen.

5. THORS DAG. Kall wäderlek, med litet snö. – Latinsk disputation med Staudinger för god öfnings skull.

Aftonen: musikalisk. Bivistade den 4 Musik. Soirée, hwarvid gafs ouwerturen till Preciosa samt 6 walda arior ur samma opera. Herrliga musik! Stora, mästerliga Weber! – Jag hade önska byta min plats åt Sophie. –

6. FREDAG. – Afhörde Bonsdorff. – Flitiga tider. – Åter disputert Latin med Staudinger. Beredelse till morgondagens campanj, hwarföre jag satt hos B. till kl. 11 a., – och lade mig med godt courage.

7. LÖRDAG.

Academisk Opposition.

Börjades kl. 9 f. m. med en god frukost på hôtel du Nord, under Præsidium af Professor Sahlberg. Wårdar woro Staud. och A. Wacklin; öfrige deltagande opponenter woro Mag. Wirzen, U. Cygnæus, Cajan. –

Kl. $\frac{1}{4}$ till 11 wandrade sällskapet af till Academien; Uno Cygnæus framträdde först mot Staudinger och höll ut till kl. $\frac{1}{2}$ 12. Staud. slog sig bättre ut än jag förmodat. – Kl. $\frac{1}{2}$ 12 steg jag fram; auditorium war mer än vanligt befolkat. – Med godt courage började jag: »Celeb. Dom. Professor. – Has mihi suscipiens partes oppositorias, imperitiæ meæ non nescius sum quam propter præstantiam operis tui quam luculentissime perspexi. Neque tamen mihi ignota est ea tua qua in tirones nos imperitosque semper usus es benevolentia.» – och så i fortsättning. – Med moderation och ständigt erkännande af imperitia mea slog jag mig bättre ut än jag vågat hoppas, och genom Sahlberg humana widlyftighet räckte mina 4 oppositioner till kl. $\frac{1}{4}$ öfwer 12, hwarefter, då jag slöt med ett: »quod tanta patientia excepisti oppositiones meas agnovi humanitatem tuam», etc. – gubben hade efter vanlighet den godheten säga mig: Quod hodie tecum primum institui colloquium, gratum mihi fuit, eoque gratius quod in hocce diligentiam tuam agnovi scientiarumque naturæ amorem. – etc. – Allt det der klingade som Musik i mina öron, synnerligen som det war slutharangen till detta mitt första uppträdande i det offentliga, hwilket wisseligen – nec splendoris alicujus neque revera ullius fuit momenti. – Men det war allt hwad jag billigtvis vågade vänta.

Sedan denna viktiga actus war fullbordat, återvände sällskapet till en föga mindre viktig ansedd sak, nemligen middagen på hôtel du Nord, som serverades kl. $\frac{1}{2}$ 2–3. – Det begrips att der sparades hwarken wätt eller torrt. – Sahlberg war högst treflig, berättade anecdoter om Paykull m. m. –

För syns skull visade wi som officierat på f. m., oss på eftermiddagens disputation, vände snart ytterligare om och tömde ytterligare en butelj portvin. – Sutto och converserade etc. till kl. 6 då wi skildes åt olika håll. – Så hade den dagens mandater en ände.

Men från hôtel du Nord gick jag på bokauktion, derifrån med Jacob Wegelius en liten promenad åt Ulricasborg, och slutligen hem der jag disputerade med Blanken (på ren Svenska) om en regel i Latinska Syntaxen.

Sof godt på mina lagrar.

---

8. SÖNDAG. Kallt.

9. MÅNDAG. Couvert. Subscriberat till Majkalas och repiterat sångöfningar till det samma. E. m. Couvertet hade också innehåll.

10. TISDAG. Fortfarande kallt. Sångsällskapets sammankomst hos brodern Petterson. – Der voro Ehrström, Elfwing m. fl. – Sjöngs: låt oss i mörka lunden gå, m. fl. = Deliberationer om Majkalaset och tillställarnes galna idee att wilja fira Majfest när icke ett löf war fullt utslaget ännu. – Promenad en corps. –

11. ONSDAG. Kallt wäder, mulet och ruskigt. Alla menniskor undrade på tillställarnes galenskap att just i dag arrangeras wår

Majfest 1836.

Klockan 3 e. m. wandrade herrar studiosi en corps, med flygande fanor och klingande spel, till Majfältet, som war $\frac{1}{2}$ mil utanför staden i Granskapet af Gumtäckt. – Der, – på en lågsluttande äng nedanför ett granbewuxet berg med utsigt åt landswägen och sjön – der hade man nu arrangerat fanor och tält och kanoner, etc. och (det viktigaste) de långa punschborden. – Oackadt kölden, blef det snart muntert och rörligt bland den stora skaran, synnerligen sedan en hwar med en wärmare helsat wår glada fest. – (Och wisserligen kunde man hela quällen betrakta punschborden såsom kakelugnar i lekamlig och andelig måtto. Och mången wärmde sig der tills han somnade af hettan.) – Men detta i parenthes. – Man slog nu boll under det Musiken spelade och glasen klingade. – Cancellor och Rector blefwo, hwar för sig, wid deras ankomst uphurrade, och mössorna flögo dervid i luften. – Denna del af quällen, den mest sansade, war kanske den mest roliga, medan alla ännu ägde förmåga att känna den rätta glädjen, och innan ögat stöttes af njutningens öfvermått. Men – sådan är ungdomen – en sednare stund, då glädjens och punschens ångor mildrat det torra i mången lärd physiognomie, då mången bister mund drog sig till löje och mången stel och alfwarsam man friskt rörde sig bland ungdomens hwimmel, – denna stundens glädje war wisst icke förkastelig. – Menniskan, ungdomen, och i synnerhet wår stela tröga ungdom, smidd i den ewigt enahanda anderiktande men kroppsödande studiernas verld, måste understundom slita sig lös derifrån och, med hela den sparsamt njutna domnade och återvagnade ungdomsglädjens yrsla, kasta sig öfwer stundens fröjd, och i den finna en själens hwila men ett sinnenas vagnande till ett fullare lefnadsfriskare lif.

Derföre – – eho som äger ett varmt hjerta i sin barm, det tänkandet icke förstelnat och njutningen icke förslöat, han skall visserligen med glädje såsom med måtta, här tömma sitt glas och deltaga i vår Ungdomsfest.

Men jag glömmet vår fest. – Nu trädde en stor ring tillsammans; Mag. Schauman, talare för dagen, propo- 5
nerade hans Majestät Keisarens skål, omnämmande »det skydd hvarmed han hägnade wettenskaperna inom sitt land, på hwilket de af honom stiftade 300 skolor och instituter äro ett talande bevis.» Under hurrarop och kanonskott dracks denna skål helgad af punschens patriotism. – Efter denna den första och underdånigaste följ- 10
de en mängd andra för wederbörande, kejsarinnan, samtliga Cancellarer et cet. – i skyldig ordning och med skyldigt hurra för hwarje. – Wid denna tid, sedan glasen länge klingat rundt kring det fullsatta dryckesbordet, blef det mera stojande mera rörligt än förr och här och der lägrade sig en 15
hjelte nedtyngd af sina våta lagrar. Men, för att draga en slöja öfwer små förwillelser, i allmänhet gick det rätt hyggligt till, ehuru kanske mindre måttligt än på de 2 Majkalas jag förut öfwerwarat. – Men sådant öfwersågs lätt i den allmänna glädjen, heldst när äfwen högmögende samtliga utbytt sina doktorsminer mot längesedan aflagda studentafasoner. – T. ex. Paci- 20
us, sjöng med i en skrålande chör i ett af tälten, kammarrådet B. brottades med Consulen W. och tumlade muntert om i gräset, dansarrangeurn Gripenberg dansade med i en förvirrad Stöfvelfrancoise et cet. – Glädjen fortfor tills punschen war slut, hwilket inträffad klockan circa ½ 11, då alla, nästan en corps aftågade under musik och lemnade platsen åt en 25
mängd slödder som skockat sig deromkring för att komma åt både vått och torrt. – Sällskapet anlände i munter ordning (t. ex. 9 på en droscka) till staden, förde litet bud på senatstorget, läto musiken spela opp, och skingrades slutligen hwar till sitt. –

Facit: En rolig eftermiddag.

För min lilla person, war jag med öfverallt der glädjen war bäst och störst, 30
kom för sent för att wandra med stora hopen ut; wandrade efter, och fick fri skjuts med bror Janson. – Hem wandrade jag med stora hopen och närmast i sällskap med Zimmerman. Trött af det myckna springet men skäligen lätt i hufwudet somnade jag godt.

Facit för mig: Roligt för 5 Rd. 12 f Rgds. 35

Christi Himmelsfärdsdag.

12. THORS DAG. När jag, frisk och munter upstånden, andra dagen såg på mina kläder, befunnos de temligen bortskämda, stora punschfläckar som icke hade kunnat undvikas i hwimlet, och sedan dammet på hemvägen
5 woro förderfliga saker.

– Skref hem; Läste Otto af Danmark, af Ingeman; – bra. –

Octavo: Det är fullkomnad. Det frö som människorna hafwa trampat under sina fötter det gror för all evighet och är vordet en himmelrikets frugt. Ur förgängelse har det upstått, och se det gror till oförgänglighet.
10 Och såningsmannen, den gode herden han är gången till sin fader. Och hans fader har honom gifwit ett namn det öfwer all namn är, och hans lof warar evinnerligen. – Men dädan skall han igenkomma för att dömma lefwande och döda – och då är den stora Himmelsfärdens dag. *loco.*

---

13. FREDAG. Píponius Candid. med 20 röster, J. Wegelius med 8, A. Montin med 8. – Jag hörde en stund på deras examen.

Bonsdorff nu verkligen sjuk. Derföre sade wi det gick med honom som med der junge Ochs i Stridsbergs läsebok. – Disputation i Seminarium; – passablement i min opposition mot Collan. –

Sällskapet pro Fauna, bivistade dess sammanträde. Mannerheims
20 insecter.

14. LÖRDAG. Sjöng för Ehrström. Promenad med luntor under armen från Meyers auction.

15. SÖNDAG. SOPHIEDAG. Gudsigne Sophiorna der hemma. – Wackert klart och varmt wäder. Promenad med B. ut åt Lappwiken för att söka
25 insekter; måttlig fångst.

Munck hos Rpf. – *Solförmörkelse* kl. 5 e. m., hwilken wi betraktade genom watten och sotiga glas. – Den gynnades af den klaraste himmel, och war intressant emedan den war den första jag sett.

Hos B. – Hörde Bohrn beskrifwa scener ur sin Italienska resa.

Sednare kl. [tomrum] Promenad med Jeana och B. åt Sällskapsträdgården.

16. MÅNDAG. Latin, Grekiska, Chemie, Algebra. – Kall wäderlek. –

Munter conversation med Logren och C. Stenroth, hwilken nu såsom mest alltid vände sig kring Ny Carleby damerna. Min förklaring war att de äro mina väninnor allesamman; icke är jag då missbytt.

17. TISDAG. Candidater: Thuring med 13 röster, de begge andra obekanta. Omöte på e. m. och promenad med bror Zimmerman.
18. ONSDAG. Från thejungfrun hem med Lindfors som rökte hos mig en pipa. Sedan Staudinger. – Promenad med St. åt Lappviken, der wi nötte våra stöflor temligen onödigtvis. – Hittade en Stophylin i en död katt. 5
Weko in till Senibruchoff och drucko en butelj uselt öl. – Apropos om dricka, så drack jag på f. m. en butelj mjöd hos gubbarne Stenroth & Logren.
19. THORS DAG. Allen på Sjöströms Collegium, och gick efter en stunds conversation. *Buktalare Concert.* – Joseph Binnes med syster. Den förra sjöng med mycken konst; den sednare en riktig kanalje med sina mundkonster. Lät höra sig som näktergal, canariefågel, domherre, hundwalp, häst, anka fluga, och som »den lille gris» så naturligt att alla swin bland sällskapet råkade alldeles i extas. – En knäfwel till karl! Jag ångrade ej mina 2 Rubel. 10
20. FREDAG. Fortfarande kall wäderlek. Candid. Boxström & Companie. Åter det wanliga quällscollegium med Logren och Stenroth.
21. LÖRDAG. Inlemnade ett ämne: *Ars longa, vita brevis* – det mest systemathiska ämne jag någonsin skrifwit. K18.
22. SÖNDAG. PINGSTDAG. Mulet wäder, hwilket dock klarnade midt på dagen. Hemma på f. m. – besök af brodren Rahm åt hwilken jag lånade Ephemererna. *Middag.* Tillika med Rpffs fruntimmer i aftonsången för att höra Melart predika i Stadskyrkan. The hos Rpffs, dit Kantlins voro bjudna. – Vid hemwägen mötte en vansinnig flicka som gick och kråmade sig. Arma flicka! hon sades hafwa blifwit galen af kärlek till Melart. 20
23. MÅNDAG OCH ANNANDAG PINGST. – Samma dag sista året gungade wi i bottenhafwet. – Nu: skandalöst! Tulindberg tog mig på säng kl. 7 om morgonen. – Wackert och warmt wäder med solskensvuer. Med Staudinger, Elfwing och Jurvelius en promenad ut genom Esbo tull. Först slogo wi oss ned wid Stålhanes villa och tömde der en butelj mjöd. 25
- Derifrån wände E. och J. om igen, men St. och jag fortsatte promenaden ända till 7 verst från Hfors der wi spisade middag i en bondgård, färskt bröd, dito smör, dito mjölk och dito ägg och fingo derpå en koppaffe. Wår mening war egentligen att samla insekter och wi fingo också invånare i våra flaskor. – Wården i huset der vi åto, Mild, en skomakare till profession och mycket hygglig karl ledsagade oss och visade goda ställen. – Hem kl. 7 på quälln. Veko åter in till villan och drucko en butelj mjöd. Der war mycket folk och fru Schulz med sin pedalarpa. 30

24. TISDAG. Wäderleken warm; uttog dubbla fönsterna. Project på det glesa Nationsmötet om Nationens delning under 10 curatorer, walda bland afdelningen, hwilka 10 åter skulle utgöra ett helt, den odelade Österbott-
niska Nation. Derom skall nästa Termin debatteras; och helsosam samt
5 af behofwet påkallad torde en sådan fördelning under nationsandans
nuwar. förfall wisserligen wara. – Promenad med L. Östring.

25. ONSDAG. Rewision af Nations Bibliotheket.

26. THORS DAG. Afhörde den högst intressante Rein hwilken nu läste om
sista kriget. – Rein en af mina favoriter.

27. FREDAG. Bref af Hindrik B., tokroligheter, galnskaper som wanligt. –
Candidatexamen: Berg, Courander, Brander. Skrala chemister alla, så
att Bonsdorffs blef något arg. Br. wisste ej hwad syra och salt war, och
likwäl hade han fått Approbatur.

28. MAJI 1836, LÖRDAG, skulle enligt någras utsago wara den märkwär-
15 dag på hwilken det tusenåriga riket skulle taga sin början. – Men se! den
kom och intet under skedde! – Så gick det med denna prophetia, och så
har werlden öfwerlefwat tusende sådan prophetior förut.

Wackert wäder. – Hos Gylden. – Rahm hos mig, lemnade mig
Ossians Fingal, samt några sina egna små stycken. Öller, Zimmerman,
20 Rambach hos mig. Carleni farligt sjuk. –

29. SÖNDAGEN. Hela dagen från 7 om morgonen till 8 om aftonen till-
bragte jag hos Carleni som sjukwaktare. Han hade bröstinflammation,
hade i natt warit mycket dålig, åt ännu mysk, men war dock redan på
bättring. Föröfrigt icke mycket kinkig. Middag åt jag deremellan hos
25 Rpffs. – Junelius kommen till staden.

30. MÅNDAG. – Visite af Postiljonen Sahlberg från N:by. Medförde bref
från Ekberg, med commissioner. »Föröfrigt, sade han, skulle de wäl
skrifwit mer, men ingen viste jag skulle resa; likwäl bad alla helsa.» –

Företog mig att sluta Iliaden. Uti dessa sista tiderna, då Terminen
30 likasom öfwerlefwat sig sielf, måste man se sig om efter arbeten dem man
förut uppskjutit. – Ett annat studium hade jag, eller rättare ett nöje, ty det
war det mest intressanta Collegium jag någonsin hört, Reins om sista
Finska kriget. Tärarna wille mången gång komma mig i ögonen när han
beskref Finska arméens tapperhet, och sluteligen Sveaborgs skändliga
35 upgift. – Min trosbekännelse har jag för mig, den att, lika med Franzen
och Arvidson, Det sista krigets tid war den ärorikaste, men tillika den
olyckligaste i hela Finska historien. – Alla lidanden wårt fädernesland
fordom utstått; sjelfwa den förskräckliga tid som i början af det förflutna

seklet gjorde landet till en ödemark och i århundraden lefwer i folkets minne, – allt detta war i jemförelse med det sista kriget ett lätt öfvergående moln. Ty då war det tröstande hoppet quar, som midt under vredenes tid icke lätt folket förtwifla, hoppet att fäderneslandet lefde ännu oackadt dess hjerta blödde, dess söner voro mördade plundrade, röfwade, skingrade, dess kojor och städer lagda i aska, dess fällt förhärjade dess genius nära till döden. – Och se! Wedermödan hade dock en ända, vredenes tid gick öfwer, dess söner vände tillbaka, dess hyddor bygdes åter opp, dess fällt odlades, landet drog djupt efter anden och det wardt räddadt. Då upgick en ny sol öfwer Suomis land; – den nya tiden grydde från fjerran och utgjöt öfwer landet sitt ymighetshorn. Fridens och frihetens genier lekte på Suomis fält och lofwade folket en lång tid af wälsignelse.

Men se! det war en konung öfwer Svea land stolt och oböjlig som den tolfte Carl utan att äga hans mod och hans fältherreblick. Han retade den starke jätten i Öster till strid, och we Finland för hans obetänksamhets skull!

Och åter hwirflade trumman, bajonetter blänkte i solskenet och från berg till berg och från dal till dal uprepade skogarnes echo det olycksbådande ropet: fiender! fiender!

De tappres lilla här samlade sig; mächtig war fiendens magt, men mächtigare war fosterlandskärleken i deras bröst. Hör! nu talar kanonen, kulorna hwina, swärdet flyger ur slidan och faller tungt som hatet på arffiendens hufwud! Hell sönerna af Suomis land! – Fiendens linier vika, de vika som dimman för morgonens vind, – Seger! seger! seger! Suomi har segrat och fäderneslandet lefwer ännu. – Men på slagfältet har döden lägrat sig drypande af blod, hemsk till sin blick; – tusende fiender har han famnat och hundrade af dem som kämpade för sitt fädernesland.

På Sveas borg hwilar Suomis hopp. Fasta som troheten stå dess murar, förfärligt såsom åskan tala dess malmrörs tungor; fienden kommer; borgen står trygg som klippan i hafwet när vågorna mot dess grund slå sina hufwuden sönder. – Stå dock icke så säker, du Finlands hopp! Trohet swiken och halfsekels gammal ära bär lögn på pannan; Ve! den starka borgen faller, icke för stål, icke för tapperhet, faller för fienders guld, för vänners feghet, för vänners svek! – Ve! Suomis land! – Svea flygtar gråtande från Ehrenswärds graf, och fädernas andar sucka öfwer sina söners brott.

Åter kommer fienden, såsom störtsjön när en jätte öppnar dammen och säger till vågen: håf fram dina floder; detta land här nedanföre skall du öfverswämma, du skall bortjaga dess rätte besittare och i dina böljor fördränka den frihetens blomma som, mig förhatelig, spirade på dess
 5 gröna wall. Hör! Åter talar kanonen, wildare, ursinnigare är dess dån än förr. Ha! det är den Finska ärans swanesång! – Adlercreuz flyger från led till led; likt ljungelden blixtrar hans swärd; hör! striden rasar på Orawais fält! Suomis tappre, Suomis korade tropp, fosterlandet skådar på dig med beundran och bäfwan. Sårad är din arm, blodig din panna,
 10 ditt swärd är brutet mot fiendens bröst. Döden skördar i dina leder, – det war dödssting i landets hjerta – de tappre falla till jorden såsom när stormen rasar i Suomis skog och furorna störta med brak till jorden.

Ha! den mäktige har segrat! – Nej, icke segrat, – den tappre har segrat öfver lifwet och kransen knytes honom i historiens bok.

15 Tappre och ädle Finske män, värdige söner af Suomis land, hård war eder kamp, skön war eder död, odödelig är eder ära!

-
31. TISDAG. – Visite af brodren Junelius. – Studerade Ilias. Drack the hemma – allena. Likt den store vise, förekommer det mig som vore jag minst utan sällskap då jag är allena. –

JUNIUS 1836.

Dagbok i Junii Månad af detta år 1836.

Sommaren war emedlertid kommen, till en del föga retande. Luften war kall, marken ännu gul, träd och blommor nödvexta. Men vår är dock vår och Sommar är sommar, ty det föregår i människans, likasom i djur-
 25 ens lif, en periodisk vaxling i förhållande till årstiderna, hwilken, mer eller mindre, öfverallt måste göra sig rum. War oss således wälkommen, Ljufwa Sommar, är du nu mulen så blir du väl snart klar igen, och då – vivat! –

-
1. ONSDAG. Studerade Homers Ilias. På Nations bibliothek en flitig gäst.
 30 Afskref på Sollennitets Läctarn det täcka stycket: »jord och himmel jag».

2 JUNII 1836. THORS DAG, war *sällskapets pro Fauna årsfest*. – Dagen war klar och wacker, litet kall och mot quällen mulen. – Sällskapet samlades kl. 11 f. m. – föga talrikt i början. – Årsberättelse uplästes först, sedan kommo Intendenternas berättelser, derefter val af embetsmän. Mycket löje upkom när sällskapet voterade på Blanken med blanka lappar. 5
– Session, temmeligen munter warade till kl. 2. Emedlertid hade en stor mängd Ledamöter infunnit sig, hela Senaten m. m. 129 personer. – Middag war kl. 3 arrangerad i Orangerierne, smakfullt och grannt med grönt och blommor på, mellan och omkring borden. – Måltiden som warade till kl. 7 e. m. war naturligtvis utsökt: Viner flödade öfverallt, 10
Mallaga, Madera, portvin, Hochheimer, St. Julien, [tomrum] Vid de inre stora borden satt man mycket stelt och ordentligt; vid de yttre dracks mera, man kom på rörlig fot, en par stycken på orörlig snarare. – Efter denna tarfliga måltid dracks caffè och röktes. Försök gjordes att ställa till danser med tillhjälp af taffelmusiken, men ville ej rätt wäl lyckas. – Nu 15
framburos bålur af punsch och bischoff i det gröna; det war ett muntert lag som räckte till klockan 11. – Snellman proponerade att sällskapets cassa skulle användas till en enda stor bål. Argelander talade om 5 talets vigt, ty Sahlbergs skål dracks 5 gånger. –

Sednare på quällen stördes den allmänna munterheten af oenighet 20
först mellan Adj. Gylden och Sohlberg Nylänningen, gamla grålmakaren, och sedan mellan Sohlberg och Snellman, hwilken sednare twist urartade längre än den mellan nyktra och förnuftiga karlar bordt göra. –

Calaset kostade i subscription 7 Rd. 12 f Rgds. –

3. FREDAG. Skref med Postiljonen Sahlberg till NyCarleby, och kom af 25
sådan anledning i sednaste laget till Rpffs.

E. m. Försummat Rein. – På aftonen hos mig Rahm et Öller. –

4. LÖRDAG. Afhörde 2 disputationer. Den 1:sta, Oscar Forsmans och D:r Rein, *Cithare natales*, en af pappas Runor öfwersatt på Tyska. Förekommo från opponentens sida några anmärkningar mot stafning o. d. 30
i pappas samling. Den 2 war Tulindbergs och Hyrens om Alg. Equationer, Oppondente Woldstedt. Högst löjligt när T. råkade i extas och W. spektaklade. Posterior Opponens war bortlupen; – H. hade för brottom nerför cathedern och måste dit tillbaka. –

– S. d. hade Logren Contorsexamen och gick lyckligen igenom, 35
ehuru Öfverdirecteuren skall något hæsiterat.

– S. d. war Staudinger på afskedswisite. War in dubio om sin gradualskrifning. Lofwade om han skulle gå igenom att i höst bjuda en

respectabel bål. – Min fotsak lånte han med sträng åtwarning om att återställa den. –

5. SÖNDAG. Mulen Wäderlek. Försent i kyrkan. E. m. visite hos thej.:n och sedan hem. –

5 6. MÅNDAG Skref till brodern August v. Essen. –

Hwad min läsning beträffar, fortsätter jag nu på sistone med Ilias.

Tråkig tid när Terminen likasom somnat af. Af Promotionen gör man ännu ej mycken affaire.

7. TISDAG Nationsmöte glest besökt som wanligt. – 400 v. Ilias.

10 8. ONSDAG. – Melart hos mig på morg. Talte om sin examen.

S. d. kl. 11 om aftonen afreste Logren till NyCarleby. Medförde, bland annat, bref till A. Dyhr med utanskrift:

Mitt första kallas den som ej är billig

Mitt hela lika skyldig är som willig

att wara

Albert Dyhr

Herre och Handelsbokhållare i N.

9. THORS DAG. Melarts candidatexamen, jemte Bygdén och H. Malm. – Melart 12, B. 17, M. 13. – I chemien stodo sig alla rätt slätt. I annat bra. –

20 10. FREDAG. – Junelius Reste till Uleåborg, medförande mycket saker till N. deribland böcker åt R. L. med twenne fläckar.

S. d. war utslag i Gradual och Exercitieskrifningarne, hwilket så utföll att af 4 Grad. – gick en enda (O. Forsman) igenom med *admittitur*, och af 11 Excercit. 6 äfwen med *admittitur*. Snöpligt utslag och vår goda bror S. slipper bestå sin bål. – Kl. 7. aft. Sällskapet pro Fauna sista sammanträde i Termin.

Promenade i Sällskapsträdgården med Cajan och A. Wacklin. Skön afton.

30 11. LÖRDAG. Wackert och warmt wäder, af hwilket jag och Blanken lockades ut på en liten *insektpromenad*. – Fördenskull Robsahm försummad. E. m. Nationsmöte om C. Stenroths m. fl:s intagning. Mötte ett obetydligt inkast hwilket jag o. fl. med lätthet afböjde.

S. d. Offentelig Stipendiatexamen deri Helander Ostr. fick 7 röster.

35 12. SÖNDAG. Superb wäderlek. Melart predikade för skriftebarn; kyrkan öfverfull. – Gjorde det med stor kraft och värme. Det är dock alltid en rörande syn att se de unga nywigda Christna gå till herrans bord.

- S. d. Ämnade jag, likasom hela staden, i sällskapsträdgården fröjda mig åt Guds sköna natur. Då kom H. Sohlberg till mig med bud att brodern Carleni, redan nästan fullt restituerad, fått recidif, och denna gången med slagattack som genast gjort honom mållös. – Jag skyndade dit; – ångrade wist icke upoffringen af det lilla nöjet. Jag wakade ensam hela natten, medan C:s discipel Wilkman biträdde wid froftringar o. d. Patienten war icke kinkig, hade knapt medwetande. – Morgonen den
13. MÅNDAG, kom wacker och warm. En kopp caffè hade sällan smakat så wäl. På f. m. lemnade jag min sjukwaktarebefattning. –
- På Academien examina i 3 faculteter. – Aug. Lindfors Nyl. Phil. Cand. med 18 röster. Wolmar Schildt och Alex. Ingman Medicinæ Candidater, samt i Theologiska fac. Seminarii examen. –
14. TISDAG. Studerat Sophokles Oidipus Rex till slut på egen hand.
15. ONSDAG. Mag. Snellmans disputation om Leibniz. Stipendiatuprop. Blanken miste wid förra upropet halfwa sitt stipendium. – Brodern Rahm hos mig, dervid åter förekom en conversation om poësie, af hwilket ämne han är särdeles intresserad.
16. THORS DAG. E. m. Tillbragtes af Blank och mig hos Rosenkampffs. Dervid förekom naturligtvis wår hemresa som samtalsämne. Moster reser ungefär på samma tid som sin lydige neveu. –
17. FREDAG. På anmodan wandrade jag om aftonen till *Carleni* och vakade der natten i sällskap med Calle Hejkell. – Nu war mödan ganska ringa, ty wi sofwo hwardera halfwa natten. Patienten war icke beswärlig, mållös, halft sanslös och i werkeligen betänkeligt tillstånd. –
- Wi öfverenskommo att följande morgon transporterä honom till det snygga, utmärkt wäl wårdade Cliniska Institutet. –
18. LÖRDAG. Regn. Robsahm liquiderat 14 Rd. 24 f, en dyr lection. – – Stora bibliotheket. – Afhörde Repetition på Solennitetssalen. –
- S. d. på morgon fördes Carleni till Clinicum; på aftonen war jag med C. Hejkell och såg efter honom. – Svagt, medwetslöst tillstånd; wäl wårdad. Läkarna gáfvo honom halft förlorad, hwilket äfwen besannades, ty han dog några dagar efter min afresa. – – En arbetsam, hederlig pojke; men hade så klen constitution att han i alla händelser ej kunna länge existera. –
- På Clinicum förde oss waktmästaren omkring; en högst intressant promenad. Wi woro i 8 a 10 särskildta rum, i hwilka alla den största snygghet war förenad med trefligt utseende och fullkomligen frisk luft. – I de stora rummen, ett propert wäggur i hwarje; – vid dörren hängde tennkär

blanka att man kunde spegla sig deri. – Just nu serverades patienternas
 quällsward, gick mycket snyggt och aptitligt tillwäga. – Och patienterna
 förekommo mig alla så intressanta, gamla hwithåriga gubbar, unga bleka
 gossar, och flickor – af alla stånd och åldrar. – Kanske war det icke alltid
 5 så stilla som nu, ty intet ljud, ingen klagan undföll de sjuke. – En enda
 säng låg öfverhöljd; der låg en quinna som för par timmar sedan dött i
 Nerffeber. –

På återwägen besågo wi äfwen nya kyrkan, ett kostsam men skönt
 arbete. Men att det Ryska arbetsfolket på engång beröfwar Finska arbe-
 10 tarne en god förtjenst och drager flere hundra tusen Rubel ur landet,
 kan jag ej utan grämelse och förargelse tänka på. –

19. SÖNDAG. Regn. Hemma, utom en promenad på aftonquisten i botaniska
 trädgården. Staden hwimlar redan af främlingar, många kommo i
 synnerhet i går. Den stora dagen nalkas. – Wälkommen, wälkommen!

20. MÅNDAG. Regn. Uttog från posten 4 bref; från Mamma, Hindrik, August
 Essen, Albert. – – Nu ändteligen war Pippings promotions program
 upspikadt. – Dagen nalkas. – Till den stora balen war jag bjuden redan
 i Lördags; det gällde således à justice. – Köpte mig Ryska skor, efter
 mycket fjäskande och försökande. – Och sedan jag sprungit mig trött,
 20 somnade jag i Guds namn in till den stora *Morgondagen*

Philosophiæ Magister Promotion d. 21 Junii 1836.

En kort beskrifning.

Så war då den stora, den festliga dagen inne då 60 unge mäns mångåriga
 25 mödor skulle lönas med lagern; – högtidlig dag helgad åt Sånggud-
 innorna som tacksägelsegård, åt *dagens män* som upmuntran och belö-
 ning, åt oss andra som en mäktig sporre.

Den sköna dagen kom klar och wacker, skymdes middagstiden af en
 öfvergående regnskur men war i det hela ett Juniisolens wärdiga barn. –

30 Klockan 6 på morgonen dundrade kanonerna på Sveaborg, den
 fysiska magtens hyllning åt den andliga. – Några timmar förgingo
 under förberedelser.

Kl. 9 började gatorna hwimla, strömmarne drogo sig åt universite-
 tet till, den stora bron befolkades, i farstun wisade sig marskalkar och
 35 dylikt folk i full gala. – Nu strömmade fram wagnar och equipager;

dubbeldörrarne upslogos kl. 10. Den sköna Solennitetssalen war nyligen putsad, skranket kring cathedern rosenbeklädt. – Skaror inströmmade; fruntimmernas bänkar och halfrunden deromkring fylldes småningom. Marskalkerne 8 till antalet woro i ifrig beställsamhet. Verser utdelas.

Allt är färdigt, wäntande i full gala. 5

Magistrarne, med Promotor i spetsen, inträda, taga plats kring cathedern. Sedan Senaten, Academiestaten, m. m. – Musiken på Lektarn spelar, en skön sång, orden af L. Stenbäck, musiken ur Spohrs »Die letzten dinge», under Pacii ledning. –

Allas sinnen stämda för högtidliga intryck. 10

Promotor, Rector Pipping, öppnar högtidligheten med ett Latinskt tal, hwarunder marskalkarne med confect sockra för damerna det torra Latinet. – Academiens Secreterare upläser hans Kejs. Maj. tillstånd till denna act. Promotors Latin flödar i långa lärda meningar öfver hans läppar; damerna, föga belättna med denna quarlefwa från den barbariska peruktiden, tröstas åter af marskalkerna. 15

Magisterfrågan, om Rom. och Grek. Litteraturens wärde, upläses af Adjuncten Blomquist, och beswaras af Primus, Cajander. På Promotors upmaning upläses eden och bekräftas från hwarje mund med ett högtidligt: »Ita me Deus adjuvet!» – O att I aldrig, aldrig glömden denna ed! – Nu äro de wärdiga kransen. – 20

Den sköna musiken börjar, hög, alfwarlig och outsägligen ljuf tillika. Af de 6 jubelmagistrarne stiger den ende närwarande, den wärde Rector Johnson från Björneborg, fram. När den friska kransen lägges kring silfverhåren, gråter den gamle, och mången ung med honom. – Efter honom framträda de unge, hwar i sin ordning, krönas med kransen, wigas med ringen, belönas med diplommet. – Ack hur följde icke månet öga med tårar af fröjd och hopp de unge der de framträdde. En älskad faders eller moders, en systems eller kanske äfwen en fästmöes ögon hwilade här med kärlek hwar på sin. Och den som äfwen blott med wänskapens ögon såg derpå, o hur swälde ej hans hjerta af innerlig rörelse wid denna högtidliga akt! 25

Vid aktens slut framträder Ultimus, Moberg, tackar damerna och upläser werser. Damerna upstå; sidenklädningarnas frasande liknar vindens sus i en poppelskog. 30

Ytterligare utdelas en poetisk helsning, Componerad af Nerwander. Musik och Sång slutade denna högtidlighet af hwilken säkert mången i sin barm bär ett ljuft och lifstids långt minne. 35

Slut kl. 2.

Hwarefter sålskapet aftågade till kyrkan och bivistade gudstjenst för att sålunda nedkalla Guds wälsignelse öfwer människors werk. – Dock, människors werk är det icke allena ty: all god gåfwa kommer ofwanefter
5 ifrån ljusens fader.

Om aftonen war stor bal på Societetshuset, hwilken jag biwistade bjuden, såsom en af Österb. afdelningens representanter. – Allt hwad hufwudstaden och kringliggande nejder hade lysande och gentilt war här församladt. Detta oaktadt war socitéen enligt cavaljerernas omdöme
10 mycket treflig och dansen högst liflig. – Soupée intogs kl. 1–5 på morgonen andra dagen och Damerna gingo klockan 6. – Kl. 9 andra morgonen wandrade jag wälbehållen hem; hade måst wänta för ett ihärdigt uthållande regns skull. – Mycket wore om denna bal att säga, hwilket jag förbigår.

22. ONSDAG War en af de dagar jag plägar kalla odagar, annars sällsynta på min horisont. – Sof en liten blund från 10 till 12. –

Hos Rosenkampffs spisade Stjernwall med sin fru middag. Han beskref med mycken förnjöjelse huru studenterna hurrat honom opp »för det han war så treflig.» – På quällsstunden suto hos mig Rahm et Cajan,
20 intressanta gossar. –

– Kort visite kl. 10 på quälln på Societeten der man hela dagen firat efterslängarna af gårdagen. – Ack store Bachus, hwad der war för ett lefwerne! – De muntra gossarnas *conversations* hördes ända till Frenckell. – Ett partie wandrade derifrån med lykta.

Ännu ett par scener från balen: W. satt wid ett litet bord, korkade champagne så det fräste efter. Pacius satt der så trygg; så får W. i ett glas fullt med vin och kastar honom rakt i pannan. Allt detta i wälmening, ty han trodde sig blott göra ett litet raillant puts åt den andra. Pacius war lätt försonad. – Yngre Pacius och Grädener suto och hade en obetydlig dispute: Flux nappar G. en stol och kör den andra mitt i flinten. Saken bilades med möda.
30

– Polskan efteråt sedan damerna gått war en sällsam syn; som när man i skuggspel ser dockorna hoppa, eller i drömmen betraktar trolenas tokigaste danser. Här woro gamla män, stadiga karlar, – de woro

- ursinniga, tokiga riktigt af fröjd. – Icke underligt, ty så måste det så länge cirklade med våld quäfda ungdomssinnet bryta loss. – – Med Ekmans soupée war man och hade skäl att wara mycket obelåten. Harmen war så stor att man hotade låta honom wälja mellan stryk eller Schawottering.
23. THORS DAG. – Regnig dag. – Betalte Robsahm 14 Rd. Reseplaner med Ahla och Bygdén, beslutit med Ahla. Väntat Svenska Theatern. – 5

Midsommarquäll.

- Tywärr den ledsammaste jag öfwerlefwat, ty den war den första hemifrån. Quällen regnig och ruskig; – Drack the hos Rosenkampffs. Somnade klockan 11. – – Sköna natt i NyCarleby när solen doppar sig i hafwets wågor och strax åter skiner på ungdomens lekar! Huru ofta smög jag mig ej hemligen från sällskapet och såg drottningen upstå ur sjöar af guld och lågor! – Och dock hwad är all naturens skönhet om ej hjertat är rymligt att fatta den i sin fullhet? Här mellan gator och hus är det så trångt, så quaft; der swärma wi ut i Guds gröna natur och under lekar och fröjd swäller vårt hjerta af innerligt jubel. – Glada folk, goda folk, dig finner jag blott der! – kanske will jag knapt finna det så annorstädes. N:y är min hela werld; min bästa fröjd och min bästa lycka bo ju der och endast der söker jag dem. –
- 24 JUNII 1836, FREDAG och 10

Midsommardag.

- Wälkommen gamla wän, ungdomswän, sköna sommarkrona! Wälkommen är du, om du ochså ej här kan komma gatstenarne att grönska och de stela husen att kläda sig i löf.
- Regnig dag. Biwistade på f. m. Gudstjensten. E. m. promenad i sällskapsträdgård i sällskap med Sandman. – Swenska theatertruppen war kommen. – Så gick min Midsommardag sömning förbi. Mycket roligt, mycket roligt, wänner och wänninor i vår kära Carleby! – Ack wore jag hos er! – 25
25. LÖRDAG. Ännu dröjer jag här, fast hemlängtan ständigt hwiskar mig ett: »Res!» i örat. – jag hade föresatt mig att se Svenska theatertruppen. Hällregn. – Afsked af thejungfrun och promenad i botaniska trädgården. 30
26. SÖNDAG. Läste. *Vännerna*. – Promenad i speculation att få se Högquistan. Lyckades slutligen, sedan jag nött ut ½ par stöflor. Den damen war werkeligen skön och gentile som en drottning! Skada att hon är aktris i grunden! 35

27. MÅNDAG. – Spektakel. Svenska theatertruppen gaf *Passion och Förnuft*. Plats på Andra radens Loge. – Personal war: M:lle Emelie Högquist, M:lle Hök, Fru Wennbom, H:rrr Sevelin, Hyckert, Kinmanson, Hjortsberg, Wennbom m. fl. Pjesen, usel moral. – Action medelmåttig, den sköna
 5 Högquistans icke undantagen. – Öfwerfullt hus. Sparsamma applauder. – Oaktadt sitt medelmåttiga spel wisste den sköna Högquistan konsten att förtjusa. – (Med C. Stenroth sprang jag, som andra narrar, för att få se henne i synen; men blefwo narrade af en nedfälld rullgardin.) – Högquistan har kommit till Finland på kungens tillställning som gifwit henne 2000 Rd. B:co, på det hon skulle resa unnan hertig Max af Leuchtenberg, som wid sin sista wistelse i Stockholm war halfgalen i henne. –
28. TISDAG. Resebestyr. Stort söleri af min reskamrat Ahla. – Kl. 3 e. m. reste Rosenkampffs fruntimmer bort i högönskelig wäl-
 15 måga, och fingo strax i början ett starkt åskregn på nacken. – Genom Al:s dröjsmål förhalades vår resa till i morgon. –
29. ONSDAG. Kl. 8 om morgon, efter wäntan hos Ahla, *sade wi Hfors farwäl*. Såsom wanligt utan saknad, snarare med lättadt hjerta, ty de sista tiderna äro här hjertans tråkiga. – Strax i början krakel med skjutspojken, som
 20 wille med vårt »tunga» lass resa till Gästg.gården. Saken botades med en örfil. – Resan fortgick något makligt. Kl. 1 om natten upstego wi på en brant ås 2 mil från Tawastehus, Lewonsuonkallio benämnd. – Skön utsigt. – Såfwo deroppe, tänkte få se solen gå upp, men den hade gömdt sig i moln. –
30. THORS DAG. Kl. 7 på morgonen i Tawastehus. Drucko caffè på gästgifwargården och träffade Mag. Kurtén. – Billet af M. Castren. – Resa till Tammerfors. Mellan begge städerna hade wi så när råkat ut för en stor fara. – Ahla medförde en liten krutkardus, hade satt den i en tom pung, wid hwilken war en ficka för elddon. Fnösket råkade i
 30 brand, brände genom pungen och antände papperet kring kardusen. Då märkte Ahla det just i grefwens tid, spottade derpå och slängde krutet bort. – Kardusen uptogs sedan, då den befans wara genombränd ända till det innersta tunna pappersomslaget. – Till Tammerfors anlände wi kl. 6 e. m., drucko der the, och gjorde en promenad långs
 35 den majestätiska Forsen. –

Så slöts i Guds namn detta halfwa år.

N:by d. 30 Aug. 1836.

Zacharias Topelius

DAGBÖCKER

*Utgivna av Pia Asp
under medverkan av Eliel Kilpelä*

BAND 2

Juli 1836–December 1839

DAGBOK

1836.

JULII, AUGUSTI, SEPTEMBER,
OCTOBER, NOVEMBER, DECEMBER.

NyCarleby et Helsingfors.
Häftet A.

Zachris Topelius.

JULIUS

Den sköna skapelsen war nu fullbordad, knoppen hade utslagit till blomma, och lik en ros i sin fullaste fågning blomstrade vår sköna Nordiska natur. – På Herthas rika lockar hade himmelens wälsignelse tryckt sommarens krona; hennes hjerta klappade af lefnads fröjd, hennes ande doftade af wällukt. Sköna, men förgängliga bild af det oförgängliga lifwets låga!

1. FREDAG. Sjelf befann jag mig nu i en af Finlands skönaste nejder, för ögonblicket en vagabond, en wandringsman stadd på resan till den kära hemorten. Och ehuru samma hemort visserligen är mig kärare än Paradiset skulle wara annorstädes, så hade jag likwäl öga för andra nejders företräden i naturskönhet; och dessa nejder woro ju äfwen delar af samma hela, af det gemensamma högt älskade fosterlandet. –

Den första Julii wagnade jag och min reskamrat Ahla i Tamerfors. Commissioner uträttades, stad, fors och fabriker togos i ögnasigte. Särdeles intresserade oss Pappersbruket. – Staden är liten men temmeligen wälbygd, rörelsen liflig, industrien i stigande flor. Hwad som särdeles behagade mig war den nationella Finska pregel, hwilken staden, på samma gång som språket, tillegnat sig både utan och innan. Charakteristiskt är t. ex. att på alla skyltar stod Finska titteln främst, många utan vidare Svensk öfwersättning. Forsen, källan till hela stadens wälmåga, är mächtig, brusande och imposant. – Med ett ord staden behagade mig rätt mycket, mycket mer än det halft storstads och helt småstadlika Tawastehus, hwilket granskapet och comunicationen med Hfors har bortskämt.

Kl. 12 middagen färdades wi vidare. –

2. LÖRDAG. Följande dag fortsatte wi resan genom det sköna Kangasala med sina herrgårdar, det wattenrika Ruowesi med sina tallösa sjöar. Mången gång har jag wid resan öfwer de höga åsarne på denna wäg tyckt mig resa på de uphöjda mellanbankarne i en stor munkpanna der en del former äro fyllda och en annan del med tomma gropen quar. – Mot aftonen in i det lågländtare Österbottens mera enformiga trakter. – Resan gick i allmänhet icke särdeles fort, emedan ingen af oss war stor kusk. – Den bästa driffjädern war min hemlängtan.

3. SÖNDAG. Nästa morgon träffade wi i Lappo brodren Woldstedt. Det war en wacker Söndagsafton kl. 7 som jag på afstånd skådade tornen i vårt goda efterlängtrade NyCarleby. Utanför staden mötte mig myck-

et folk; en snabblopare sprang, och dessutom uttågade sällskaper till Westerlunds spektakel. I staden halkade mitt öga långs fönsterraderna; träffade wäl ock månet bekant ansigte, men icke alla dem jag sökte.

Och nu, Gudsfrid, mitt glada sköna hem! Som en flyktning wänder
 5 tillbaka till sitt fädernesland så kommer jag åter till din älskade port. – Återseendet af Mamma, af syster, af gården och dess husfolk, som alltid hjertligt och innerligt gladt. – Mycket frågtes efter moster. På Kudnis stod naturen i sin skönaste skrud: en herrlig tafla af trefnad, af lugn, af innerlig fröjd och frid. Och när jag så kommer till mitt goda hem igen,
 10 då andas jag åter så fritt, så lätt. Derute i werlden är visserligen ofta frid i naturen som här; men der jagar ständigt en tanke min fattiga själ: Ut! Ut! ingen hwila, ingen ro, verket skyndar, det stora verket, som bearbetar din framtid, gosse! – Och så är hwilan ingen hwila och ron är oro. Här är annorlunda, här hwiskar det: sätt dig, gode wandra, hvil dig och plocka
 15 frugterna som hänga öfver ditt hufvud. O, hörde jag engång vid den stora hwilan en röst som tröstade och sade: »Sätt dig, gode vandrare, vederqueck dig, och skörda nu den sena frugten du i tiden sådde.»

4. MÅNDAG. De första af stadswännerna som helsade på mig, woro H Backman och Logrén. – F. m. tillbragtes med arrangementer.

20 E. m. visiter. Vänner och wäninnor mådde bra. Woro samma glada folk. Hos de goda L:ns till kl. 9 a. Beskrifning på Svenska Theatertruppen.

5. TISDAG. Visite af bror Albert Dyhr; gladare humeur, men i grunden frö till mycket missmod. Mellan lidelse och lidande är icke långt.

25 På aftonen i sällskap med syster Sophie biwistat Westerlunds spektakel. Pjesen, Rofwarhöfdingen Barbarossa, dålig och dåligt upförd. – Lithéns ria är godt theaterhus; mer roade mig sällskapet utanför rideaun.

6. ONSDAG. Wäntat Rosenkampffs förgäfwes. Med Schale ett besök på den af Benzelstjerna nyligen opputsade och med kägelbana försedda brunnsolmen. Ett täckt ställe; romantiskt genom det ewiga suset af
 30 forsen. En skön afton broder, blå himmel, klar sol och stilla, saligt lugn i quällens svalka.

7. THORS DAG. Varmt. Skref till Blanken; halft poetiserande öfver naturens skönhet. Roade mig med naturens små älsklingar, insekter och blommor. – Om aftonen skref jag ute på det gröna berget vid Lusthuset, med en wacker tafla för ögonen. – Då kommo Rosenkampffs, röda, upblåsta af
 35 vind och solsken. – De woro hjertligt wälkomna, synnerligen lilla Putte Rosen, allas synnerliga faworite.

Samma afton spelades Falkland, med få åskådare.

8. FREDAG. Simmade i det warma wädret. Visiter i sällskap med moster, hos Turdins, Lithéns. Besåg hermeliner. – Beundrade Lithéns rum. – P. S. Visiter sade jag, – fjäskiga ord! Trefliga stunder hos goda vänner. Hos L:ns har jag ej warit mycket. Hwad nu, Z? –
- 9 LÖRDAG. Varmt. – C. Stenroth kom hem. – Olyckliga studier. – 5
Trefligt lif på Kudnis, owanligt rörligt och lifligt denna tiden. Kommer mycket af owana wid småfolk, neml. Putte, en högst förståndig gosse. – Lyckliga dagar, Putte lilla, måtte du aldrig sakna dem. Hwem säger oss ännu hwad man i staten du kan blifwa, lilla oskyldiga planta?
10. SÖNDAG. Afhörde i kyrkan Fonselius, och tackade Gud för lycklig resa. 10
Moster, bref från Hfors med underrättelse om fru och fröken Schaumans död. = Anna Lena Häggström hos oss. – På e. m. Kerrmans fruntimmer. Klockan $\frac{1}{2}$ 9 promenerade wi med dem till deras logis i staden på kort visite. – Samma afton spelte Westerlund: *Universalarfvingen*, stympadt och dåligt. Odag. À quoi penser vous? Je le sais bien. – Vos yeux jouissent au coté du pont neuf. – Comment, ils vient pas encore? – voila que vous chagrine. 15
11. MÅNDAG. Red på friherrinnans wackra stolta häst. Riddare, hwarthän? – Visite hos Bergers tillika med fruntimmerna. – Odag. Hwad nu, redan 3 dagar? – 3 dagar! och dock bedrager skenet. – 20
12. TISDAG. Red, och denna gång genom staden åt Högbacka; visite hos wår f. d. dräng, Jacob. Sedermera några cabrioler med lilla Putte i sadeln; gossen blef slutligen förskräckt och började skrika. – Cawallerist lär du inte bli, Putte! – S. d. woro Lithens fruntimmer hos oss. Trefligt, det begrips. Wi woro i trädgården, uppe i min kammare. »Den lådan blef jag skrämnd före.» Promenad till staden. Underlig? icke densamme? – Skenet bedrager. 25
– *Anmärkn.* Somlige menniskor äro orangerier; utan att passionen eldar dem warma, frysa både rosor och nässlor bort derinne. –
Reflex. in me: Är då jag ett orangerie! – Nej, broder, du är en warm källa som kokar i djupet och lågan dernere är dock ingen volcan. – Bref af Blanken. 30
13. ONSDAG. Westerlund spelte Eremiten, samt sedan Quäkarn och dansösen. Den förra strunt; den sednare god pjes i sig sjelf och wäl utförd af den talentfulle Sjöberg. – En oefterhärmlig gravitetisk hållning öfverallt, t. ex. vid orden: *quinna! du är coquette!* – – Ifriga applauder. Trefligt Spektakel, ehuru J. Lybecks bokhållare, Rydberg, slungade en sten midt bland spektateurerne. – Dit och dän med Lithéns. – 35

14. THORS DAG. Åter widtagit Ilias. Examin. blommor. – E. m. I den trefliga Fåfången. Fruntimmerna der, jemte Hammarins, doktorn och Isak S. – Muntert nog. Sedan med flickorna ut att ro. – Om gamla tider, älsklingsämnen, rika på minnen af goda glada stunder. Hwarföre äro de
5
ej mer? – Ja, hwarföre blir af den gröna knoppen en redan halfutslagen blomma? Hwarföre blir skymningen morgon? – Goda glada flickor, ni sjelfwa ären knoppen, edert lif är en morgonrad ännu? – Finge det alltid så wara! – Rosalie talade om aningar, om en oförklarlig hjertängslan ibland. – War lugn, goda Rosa, det hemlighetsfulla andelifwet inom oss
10
sjelfwa är en verld full af villor, och själens makter gyckla så ofta med den swaga menniskan. –
15. FREDAG. Slutat Resan genom Ilias, efter 1 års arbete. – Insekter. Kl. 7 a. promenad till spektaklet, i sällskap med Jeana B. Lithens. – Bjudning af GWT:n. – *Sapho*, Tragedie i 5 akter, af Grillparzer. *Pjesen*: skön behandling af ett skönt ämne, storartad poësie, fulländadt Tragiskt mästerwerk. Oafbrutet intresse och djupt, rent intryck, synnerligen der hwarest hon
15
anbefaller sitt minne åt kommande släkten. – Vid detta ställe tror jag werkeligen att jag *lefde i pjesen*, hörde henne sjelf, såg henne sjelf; jag tror nästan att jag fällde en tår. Ty Fru W:ds *Action* war innerlig, hänförande, och hennes *diction* ren och klangfull; hwaraf kom att styckets poësie gjorde mycket god effect. – Phaons och Melittas roler gåfwos af W:d och fru Laurent försvarligt, åtminstone störde de icke det helas goda intryck.
- Allmänt omtyckt blef detta stycke, hwilket bewisar temligen god smak i vår goda stad. – Enhvar gick hem med ett varmt intryck i hjertat,
20
ehuru det hos somliga icke räckte längre än fram till landswägen.
16. LÖRDAG. – Insekter och Ephemerer. Rikt ämne för de sednare gåfwo spektaklerna. Mot aftonen en misslyckad kryss sjöledes emot Fåfången. – Wårt Kudnis sällskap satt en del af dagen i den sköna trädgården. – Klockan 11 om aftonen ledsagade jag Josephine C. till staden. –
17. SÖNDAG. Den sköna morgonstunden blef icke obegagnad. Kl. 7–8 morg. begåfwo sig Doctor F., Collander och jag till *Brunnsholmen*, hwarest redan brunnsälskapet, (hwaribland Sophie O., Emelie L:t., A. Dyhr)
25
m. fl. befunno sig. – Der arrangerades en liten *wals*; hwarefter inscriptionerna studerades.

35
Les fenetres et les murailles
sont papier des canailles.

war en inscription. –

Derefter intog jag frukost hos L:ns och gick sedan i kyrkan. – Molin predikte, Sockneadjunctens nya adjunct. – Goda, wäl walda ämnen, ett rent och innerligt språk prydde denna predikant. Under sitt föredrag antog han en lifligt intresserad min, hwilken ibland kom bönderna att tro det han skrattade.

5

Samma dag gafs Schillers stora berömda sorgespel *Maria Stuart*. – Det stora stycket är wälkändt. – Men på W:ds theater!

Jag ditkom, missbelåten på förhand. Och war det, till en del, hela aftonen. *Först* war personalen för liten. Mineur doublerade 2 roller, Hartman två (begge högst uselt), och Westerlund tre, sedan han i den första, som Mortimer mördat sig sjelf, hwarefter han trodde sig dölja sin gengångareskepnad under en annan rock. – *För det andra* war ingen på sin plats, Sjöberg (Leicester) undantagen Fru W:d allra minst, hwad figur beträffar. Denna feta rödbrusiga luns dugde icke till Maria, oakadt hon tänkte hjälpa upp saken med sin action. Och likwäl spelte hon här ojemförligt sämre än i Sapho. – Den täcka fru Laurent dugde icke heller till den fula Elisabeth; förmådde ej heller uttrycka rollens afund och hat. Likwäl war hennes hållning effectfull nog, och bättre än man wäntat. – Den usle Hartman som bigtfader, grumlade hela den sköna bigtscenen. Som Talbot anmärktes att han hade stort tycke af en brandwagt. – Mineur blängde med ögonen och spelte medelmåttigt. – Men bäst af alla gaf Sjöberg Leicesters roll, hal som en ål, krypande, smickrande hofman, slutligen älskande, ångrande, rysligt förtwiflande då han hörde bilan falla. och denna Leicesters förtwiflan war det enda intryck man hemförde.

10

15

20

25

18. MÅNDAG. Westerlund, på resande fot, trakterade oss med: *Hugo af Modena, eller Trollquinnan Sidonia*, ett stycke under medelmåttan. – Bland annat sågs fru W:d i swepning. Derefter deklamerade truppen sina afskeds coupletter:

Sjöberg sade:

30

Jag har ej annat wal än ur en öppen själ,
er bjuda blott ett innerligt farwål.
Amen sade våra tolfskillingar.

Truppen utgjordes af: C W Westerlund (cum laude); Fru Westerlund (Laudatur); Sjöberg (Laudatur); Fru Laurent (cum laude); Mineur

35

(approbatur); Fru Swedberg (admittitur); Hartman (admittitur); Fru Hartman (approbatur); M:lle Halen (improbatur). –

Sist afbrändes ett litet fyrwerkerie, och publiken sade farwäl åt detta nöje.

5 En och annan af ungdomen hade werkligen ledsamt derefter.

19 TISDAG. Hos *Lithéns* på e. m. war ifrig dispute om theatern. Emedan jag gycklat litet med det wärda sällskapet, Monsieur Westerlund et C:nie, så måste jag nu förklara mig. Mina fattiga Ephemerer hotades till och med med confiscation. – En treflig eftermiddag; men jag fick bannor

10 för glesa wisiter, icke just oförtjenta.

20. ONSDAG. *Margreta*; hwilken efter wanligheten läkte som en obandad tunna. – E. m. Cafféwisite hos *Lithéns*, visavis les arrangements du jour demain. Vidare kl. 4 e. m. då Greta höll litet bättre tätt och en bit af solen stal sig fram ur molnnegligéen, då åkte Kudnis herrskapet i wagn

15 till *Harald*. Först inne på Backmans lilla Villa, ett särdeles trefligt och nätt ställe. – Derifrån promenade till stora Harald. –

Samtliga flickorna, 6 till antalet, mådde bra. Det anmärktes just att det wore en wacker skara ungdom om nu till hwar och en af dem hade sin fästman. Men

20 Heu miseræ, amor unde vobis? mas omnibus unde?
Nec toro hymen est (adsit!) nec facibus ignis. –

Af Louise K. emottog jag hennes minnesbok till anteckning.

Farlig och halsbrytande wäg hitut; Slarf af ortens myndigheter.

21. THORS DAG. JOHANNA. En skön och klar dag, med solsken och sommarluft. – Flaggen war hissad, Lusthuset rikt blomsterklädt, en thron för Johannorna. Johannorna, Moster och Syster trädde ut, och funno i Lusthuset goda wänner, *Lithéns* och *Calamnii* fruntimmer. – I detsamma sköts; – Albert D. och jag. – Verser hade jag componerat:

i. Stora Johanna:

30 Hwem plockar rosen bäst?
Hwem binder kransen
på dagens fest?
Hwem will så gerna, hwar du går,
strö blommor på din stig,
35 och gerna dela hwarje tår

och hwarje fröjd med dig?
 Det wilja wi alla. Men kransen dig ger
 den blommiga engel i famnen du ser;
 Och fjerran ifrån dig din make ej glömt;
 wäl känner han dagen och minnes dig ömt. 5
 Derför wi brutit
 rosen i dag;
 derför wi knutit
 kransen i lag.
 Sent i ditt lif, när af åldern du hanns,
 kröne dig sällhetens ewiga krans. 10

Lilla Johanna:

Ochså åt dig, wår unga tärna,
 en krans wi knypte, och ack så gerna!
 Men mins, Johanna! 15
 som blommans ware ren din panna.
 Och mins! ej kronan som faller snar
 af blommans fågning det bästa war;
 men blommans doft, den är blommans krona:
 Ack, likna den! 20

Morgonstunden, som war mycket treflig, firades med skålar, strufvor etc.
 Promenad med herrskapet till staden kl. 10 f. m. – En stund hos Lithéns.
 Middag: regn. Kl. 5 åter klart. Kl. 7 e. m. roende Kudnis fruntimmer till
 Fåfången. – Der en liten nätt aftonquist. –

farwål, Johanna. 25

22. FREDAG. MAGDALENA. Warm, men med behörig regnskur efter
 middagen. – F. m. – Simning på Brunnscholmen, samt kägelnkastning
 med otour. – E. m. Kudnis fruntimmer hos Hammarins. – Jag metade
 i Ragnörn; fick en fångst af 5 abborrar. – En stor Larf från Juthbacka.
23. LÖRDAG. APOLLONIA. Stormigt wäder. – 410 v. Ilias. – Halfflugn på 30
 e. m. – Ometning i Ragnörn, patience epprouvée. – Och o ve! samma
 afton war mycket trefligt sällskap, L:ns och wåra, hos Turdins.
24. SÖNDAG. CHRISTINA. Helsade en så klar och wacker godmorgon.
 Ve! att hon sedan gret så fasligt. Klockan 6 på morgonquisten stodo
 Albert D. och jag på altanen hos L:ns och sköto nio skott. – »allt detta 35
 till din ära har du fått.» –

Verser:

God morgon, Christina! – knall!
 Fall
 5 inte så afundsjukt, rullgardin, ner!
 Lik godt, blott fönstret jag ser, blott fönstret jag ser! – knall!
 Small
 det inte som jorden gått sönder i stycken?
 En liten möda och ära mycken! – knall!
 10 Skall
 inte nu redan, du fagra knapp,
 ditt blida öga mot oss se opp? – knall!
 All
 verlden skall dansa och solen skall skina!
 i himmel, på jord: Christina! Christina!

15

Godmorgon Christina, jag dricker din skål i caffè, jag gratulerar. –
 Detta hos L:ns kl. 7. flickorna blunda ännu.

Kl. 8 på Kudnis. Stora arrangementer för en *annan*, en mindre Christ-
 ne, B. C. Damlin. Blomstermattor, en stor halmgubbe med handskar i
 handen och följande verser:

20

Jag är en ärlig borgersman ifrån NyCarlby stad,
 i alla mina lefnadsdar en muntergök jag war.
 Fast Major Roos min morbror war, hwem kunde sådant tro?
 Och Eko Margit war min far, – en wacker slägt! Jojo! –
 25 jag blef dock stadens embetsman, vicarie, om ni tron,
 när Lata Erik, fattig karl, war stadd på permission.
 Nyss kom jag hit, helt söndags klädd,
 att gratulera dig; –
 Men – borst och klöf! – så jag blef rädd!
 30 i nacken tog man mig.
 Och dängde hela min person
 med sådan fart inunder bron
 att som en sten jag låg.

Då kom en ärlig landsmadam, tog liket bort med sig;
 hos henne quicknade jag vid och tänkte då på dig:
 nej, tusan pocker, tänkte jag,
 den jungfrun ger jag en god dag; –
 Twi, sådant spratt jag gör!

etcet. jag mins ej mera af hela smörjan.

5

Som sagdt. Jag gick i kyrkan, Christina mulnade. Jag gick derifrån, Christina gret. Hon mulnade verkligen, ty jag gick förbi. – Förbi! det är icke möjligt! – Och likväl war det möjligt. – Jag satt i kyrkan som en drömmare, jag gick derifrån, gick förbi, – wid Lybecks hörn kom jag ihog; – det war försent, tänkte jag, du får reparera felet i quäll. – Men felet war icke så lätt repareradt. – Om aftonen sade Christina: »du har varit rätt artig och rätt oartig på samma dag!» – Jag wille urskulda mig. »Det behöfs inte. Det war endast jag som hade för stora pretentioner.» – Jag teg tills det skulle lugna; det drog längre ut än wanligt. – Felet war mitt.

10

15

Samma Christinædag, war äfwen *Brunnsdans* tillställd af Albert Dyhr. War det jag som rådde för att Christinas tårar sköljde herrskaperna genomwåta och gjorde wägar och gator till ett chaos af smuts? – Alltnog, det dröp af Sophie och mig, när wi kommo fram kl. ½ 8. –

Dansen – salveto! ungdomsfröjdare, benupfriskare! – dansen, will jag säga, war särdeles rolig. – Alla ansigten glada (icke allas), alla små hjertan pickande af fröjd. – Och wåta som wi woro, gick dansen som om wi med flit wille bli ännu wåtare. – Golfwet hade wäl också litet tycke af en rännbacke, – men utföre och oppföre, det war saksamma. – Calle S., missbelåten allt sedan Françoisen på Harald sistledne winter, blef af flickorna narrad med i ringen. – Isak S. ej rätt till humeur. – Albert D. omtänksam för det allmänna bästa. – Logren bortrest. –

20

25

T:a L. war Christina i dag. – Sophie O. utmärkt för sin munterhet, hwarvid Sophie T. upwaktade med en och annan lexa. – Sophie F:s alfvarsam. Af henne frågade jag hwad synd det kunde wara att dansa? – »Det är bäst, sade hon, att hwar och en följer sin öfvertygelse.» –

30

Med ett ord, dansen hade varit särdeles rolig, om ej molnet varit på Christinas panna. –

– Hem kl. 12, lyckligtwis åkande, i regn och slask. –

Och nu, goda Christina, nu intet moln mera! Somna icke så oblidkad, Christina, säg till dig sjelf: »den stygge, den elake, den oartige, som gjorde mig så ledsen, jag will ändå förlåta honom, kanske war det ej illa

35

ment.» Och så skall du somna och drömma godt. Goda englar skola hwifta öfver dig sina wingar.

25. MÅNDAG. Regn som en syndafloed och slask att man wille drunkna på landsvägen. – I detta sköna wäder en promenad till Garben, *αεων, ανακη*, det förstås. Sophie trött af dansen. Jag – alls inte. – Waktade gården.
26. TISDAG. Förmiddags promenade, med simning på Brunnscholmen. – En timme hos L:ns. Om Alörsfärd. – Bestyr för morgondagen. – Hindrik sade: »man hotar»; – Det är sant, att här i staden wet man strax i ena ändan af ett kattbröllop i den andra. – E. m. – I Fåfången en stund. – Blommor och trån stodo så frodiga friska. – Moster L., blomgynnarinna, räckte mig den första bouquetterosen; jag gaf den åt Christina. – »Hwar före åt mig?» – förstår du då icke, oförsonliga, att jag wille låta blomman be för mig. *Hör blommans bön!* Tillfälligtwis fanns der en utslagen ros ännu; hon gaf mig den, och nu voro wi försonade.

15
Samma dag war friherrinnan tillika med Sophie rest på några timmar till Jacobsstad.

27. ONSDAG. SJUSOFWAREDAG, högtidligen att firas af dem som namnet förtjena. 1835, *Denna dagen, sade wi: mins, nästa år den 27 Julii!*
- 20
Och se! Kudnisbona *förtjenade* det, och firade det ock! Med tillredelser hade jag smått att sysla på f. m., rodde till staden etc. –

*Caffé, Thé och Soupée på Kudnis.
för friherrinnan Rosenkampff.*

25
Bjudne woro temmeligen allmänt, circa 100 personer, herrar och fruntimmer. Damerna i salen och förmaken, herrarna i yttre kammarn. – Snart blef derinne trångt – man skingrade sig i trädgården. – Kl. 7 öppnade jag dansen i nya salen på andra sidan. Wals! – Damerna sågo temmeligen muntra ut, ehuru en del hade hwarjehanda på hjertat. Ungherrarne ibland något tröga. – Dansen liflig, men man klagade att jag höll för länge upp mellan verserna. – Ve! hwad jag, som wärd kantänka, stod på nålar, när prosten fick tag i mig i trädgården, och började en lång explication öfver sina favoritämnen. – Slutligen måste jag hissa kryss-seglet. – Lilla putte dansade med ochså. – J: Lybeck, fundersam, Doctor F. bestyrsam kring Johanna S. och bjöd opp sin fordna amante Louise K. till sista dansen. – Doctor! Doctor! – Johanna S. bra nog maskerad; icke så

30
35

alla andra: »hwar är Kerrmanskan? hwar är Kerrmanskan?» – »Kors, Louise, hwad det roar mig!» – »Ja mig också!» – *En af herrarna*: »Ja det har jag nu kommit under fund med att den karlen är sakramentskadt dum.» – Verkeligen, nu, just nu, en sådan upptäckt! –

Af öfriga häruti icke intresserade, spelte T:a L. allegro moderato, war också temmeligen glad. – Sophie O. som nyss refuserat en inclination, bar saken lätt som en korg med fjäder. – Janne L:s något upspelad. –

Sundquisten gned sin fiol och wi höllo ut bra nog. – Soupée kom kl. 12, och sedan den war slut, gjorde Lundmarks (allestädes de första vid afskedet) början till upbrott. – Likwäl dansades ännu något; kl. 3 gingo de sista. –

Wi ha dansat 15 danser: 3 potpourin, 4 Francoiser, 4 Sv. Quadriller, 4 walser. jag: med T:a L. 2, – Lotta B. 2 – Jeana B. 1. – Moster L. 1 – friherrinnan 1 – Fru Nordberg 1 – Tante Emelie T. 1 – Sophie O. 1 – Marie B. 1 –

En vigtig dag för somliga, denna dag på Kudnis, denna Sjusofwaredag.
28. THORS DAG. Simning i det warma wädret. – Hos Hindrik; vigtiga nyheter. – Hos Lithéns; på afsked! – ty Alörsresan går nu i werket – för dem. – Der war fullt utrustnings bestyr. – Det kära bestyret! –
Den 28 Julii, således, kl. ½ 8 om afton reste *Lithéns* ut till Alörn.

jag stod på strand och såg på.

Det blef mig för trångt på stranden, jag rodde ut, – hwartill tjente det, jag såg från min båt när de nickade och foro förbi.

»Dit wille jag ock!» – tyst! skäms du ej? Tyst!

gå i land, gå i land på din egen strand;
det händer så der, ja det händer ibland,
en och annan också
wille dit, wille dit, och han får ej ändå! –

Lilla wåg som hoppar så glad,
wille du kanske också åstad?
wille till Alörn du med också?
wänta, du får ej, du får ej gå,
får ej, min lilla,
måste bli hemma stilla.

5

10

15

20

25

30

35

Liten fågel sitter på strand och ser
 sorgsen i vågen ner.
 Fågel lilla, hwad sitter du sorgsen så,
 Fågel, hwad ser du så?

5 Bundet, bundet, bandet kring min vinge,
 bandet, ser du, om jag löst det finge
 huru skulle ej kring werlden då
 mina lätta wingar susa få. –
 Långt jag skulle ändå icke flyga,
 10 skulle sänka wingen, skulle smyga
 ack så sakta dit de andra gå –
 i sitt swalbo – tyst – om bandet ginge
 sönder, – hoppas, hoppas, o min vinge!
 Och det brast af längtan!

15 Samma dag blefwo wigtiga nyheter stadskunniga. – I Tisdags hade J.
 Lybeck och i går Doctor Frosterus gjort anbud hos Johanna Swahn. – En
 swår dag för henne, gårdagen. – Kl. 7 i morse fick Doctorn *ja*, förlofningen
 skedde genast, och hölls ej mera hemlig än att man samma dag wiste
 det kring hela staden, ja ut på Forsbacka. – J. Lybeck, war mycket illa till
 20 mods; hade älskat flickan rent och upriktigt, men sköt för länge upp. –

29. FREDAG. – Regnskurar. – E. m. hos Turdins med Fruntimmerna. Den sto-
 ra nyheten war naturligtwis samtalsämnet här, likasom öfwerallt i staden.
 (En del stadsdamer hade utlåtit sig: »ja, ja, jag säger ingenting. Gud låte
 henne bli lycklig; men jag tror inte att Doctorn har någon god charakt-
 25 er.» – Argsinta kacklande höns; mina damer, ni kunde tiga dermed!).

– I detsamma kom bud att Blanken war kommen till Kudnis. Jag
 skyndade hem och helsade *min gode Broder* wälkommen. – – Fruntim-
 merna efteråt, hwaribland Jeana B. – Den stora nyheten brände dem.
 – »Jag säger ingenting.» – »Inte jag heller. – Om herr Blank skulle
 30 weta. – Ja herr Blank skulle weta något nytt – Doctorn – ja Doctorn,
 gissa! – Doctorn är förlofwad!» – Då kom det fram. –

Wårt Logis ha wi deroppe på gammal fot.

Här går jag, fågel vinglös, och har ingen rast eller ro. Längtan är ett
 oroligt barn som inte ger gårdsfolket nattro engång. –

35 30. LÖRDAG. Warmt. – Med Brodren B. till staden. Simning samt keglor
 på Brunnsolmen.

– E. m. kl. 7 följde med Sophie på en liten visite hos Olsons. – Hilda Winge, Emelie Lindquist hos Sophie Olson. – Nätta flickor; ungt folk; syster S. äldre än dem alla. Sophie O. 16, de andra begge 15 år. Wackra knoppar dessa tre, söta flickor, hjertklämmor, – men icke för mig. – ? Wi lekte fråglek, drucko win, the, converserade kors och tvärs, och besågo slutligen kung Gustafs stora släde som Olson köpte i Swerige. –

31. SÖNDAG. HELENA. Wackert ehuru stormigt wäder. –

Kl. 7 om morgonen promenad ut till *Brunnsholmen*, der ett litet sällskap damer woro samlade, Lundmarks, Hammarins m. fl. utom brunns-gästerna. Denna gången ingen dans; skulle ej heller gått an, ty här war religieust folk med. – Mager conwersation och Retour kl. 9. –

Med Sophie och B. Gratulation hos Anna Lena Häggström, hwilken i sin wälmening trakterade oss med bischoff och sockerbröd. –

Okyrka. Kl. 10 reste Blank, Collander Albert D och jag ut med en liten båt som läkte som ett såll. – Wädret war stormigt, vågor slogo in på Alörsglopet, men det bar af med sjungande fröjd. Den goda båten wiste nog hwart han wille. –

Söndags middag kl. 1. ankommo wi wåta men muntra och wälbehållna till det kära

Alörn.

Marken hade jag kunnat kyssa i min glädje. *αταλα φρονεων* Alörsglädje! Solskenschimmel! Sommarkrona! Du är min werld. Dig har jag igen, och jag släpper dig ej förrän dina kinder blekna. – Lustigt, fågel lilla! Sommarfågel, är du fri nu? –

Damerna de woro hemma, men de woro ute. Skogsdufwor. – Skogspromenad. Stötte oförmodadt på H. Winge och Axeliana Lundmark. – »Wälkomna, mitt herrskap, här är ofantligt mycket åkerbär.» – Och så war det slut med den promenaden.

Sedan har H. Winge sagt åt Sophie: »Wet du, din bror – – – somliga, ty så gick han på Alörn och såg innan de kommo tillbaka.»

Lundmarks herrskap middag hos Lithens. – Undertiden kommo skogsdufworne, men woro osynlige ännu en stund. – »Wälkommen!» sade T:a i köket. »Wälkommen!» sade Rosa i farstun. »Wälkommen!» sade Johanna i trappan. Det let som när musiken spelar opp till dans. –

På e. m. woro wi ut att spatsera; åto åkerbär, gaf och fick. – I gamla stugan. Alla gamla goda wänner i östan och vestan, en hjertlig god dag! – *Backmans stuga, kl. 5, promenade retour, två flickor och jag.* – »Här är en

lång omwäg kring viken; genast wore det rakt häröfwer. Vill ni så skall jag bära er öfwer?» – »Bära oss, oss båda?» »Ja er båda.» »Z., inte två på engång. Twå kan man inte bära, utan att man håller den ena och lemnar den andra.» – (Kungaord, min flicka. Derför lemnar jag gerna den ena blott jag får hålla den andra.) –

Runebergets namn stodo quar som minnen i ett trofast bröst. –

Journal på Lugnet. – Albert, ett öfwerwinnerligt missmod. Hwad nu, åter Alörs antipathie, min broder. – Intet missljud i allas vår glädje. – Kl. 10 reste Lundmarks bort. – Wi woro fria som lössläpta fålar. – Rasande (icke af raserie, gubewars, utan af öfwerdåd). – Collander oroade länge flickorna. Dansade slutligen ballet i full negligée. –

Gladt slut på den glada Julius.

AUGUSTUS.

1 MÅNDAG. Alörn Obestämd wäderlek. F. m. regn, storm, e. m. solsken, lugn, och det skönaste wäder.

Waknade på Alörn.

Morgonen nära grannar med damerna. Stort öfwerdåd, springor, nyckel tropheer eröfrade af Collander och Blanken som gingo offensivt tillwäga. – Nyckeln kastade jag in igen; den återtogts med storm. –

Efter flera afslagna ataquer blef frid afsluten. – Wi samlades fredligt nere i salongen. – Declamerade Gustaf den tredjes Helmfelt för damerna. – Men tiden springer då man ville heldst hålla den i spatsergången. – Det blef middag, eftermiddag, caffedags, och wi måste bort, för min del $\mu\alpha\lambda\alpha\ \sigma\upsilon\kappa\ \epsilon\theta\epsilon\lambda\omega\nu$. – Kl. 4 e. m. sade wi: »adieu Alörn!» –

Wid hemkomsten kl. 6 e. m. suto Moster A., Jeana, Mamma och Sophie i förmaket. – »En nyhet, sade de. Gissa!» – »Biskoppen har warit i staden» – den gissningen wäckte mycket löje på min bekostnad. – Men nyheten war att J. L:ck hade rest till Sjöberg till Johanna, som det sades, för att ändra saken. – Icke sant. – Samma afton hölls concilium oppe på wind vis a vis morgondagen. –

2. TISDAG. Morgondagen kom och war en regnig *Cathrina*.

Kl. 8 om morgonen inträdde till *Mamma*, der hon med flit ännu icke stigit upp, Lilla Putte och räckte henne en krans. – Efter en stund kom hon ut i salen. – Mellan fönsterna stod en blomsterklädd thron,

framför den ett utsiradt caffebord. Kring bordet och wid det flyttade pianot stod en löjlig grupp: Josephine B. i storrosig koft etc., Jeana B. och Sophie hwar på sitt sätt utstyrda, Blanken utspökad i Crispin, krage, skor och silkesstrumpor samt knäbyxor, och jag äfwen i Crispin med hatt och moustacher etc. – Med accompagnement af Moster Piano afsjüngos nu följande verser för tillfället, på Melodien af Runebergs Källa. –

5

Ja ros och törne, sorg och fröjd
i ewig wexling gå;
i lifwets wår, på lifwets höjd,
de wexlat dig ochså.

10

Men hur de wexlat, hur de gått,
hwar himlen ledt din stig;
du ägt en skön, en salig lott:
att älskas innerlig.

15

Och sorg och glädje, fröjd och qual
de runnit lugnt förbi;
men utan gräns och utan tal
skall dock wår kärlek bli.

– Efter denna sång framburos våra hjertliga gratulationer, och sällskapet satte sig till Caffé bordet. – Efter Caffé åter blef det dans, Françoise och wals, mycket roligt. – Kl. 11 afklädde wi oss. – 4 år sedan.

20

Strax derpå kommo Zimmerman och Hilda Winge på afskedswisite. –

Föröfrigt hade dagen föga nöje att erbjuda; regn och rusk höllo ut och ett tillämnadt bostonpartie hos oss blef inställdt emedan unga thronföljaren hos Turdins häftigt och hastigt insjuknade –

25

3. ONSDAG. Nordlig wind som längre fram på dagen gick till full storm. Maria. – Det är dessa dagar som för fyra år sedan så gladt firades att mången af oss derifrån behåller ett lifstidslångt glad minne. 4 år sedan.

E. m. hos Isak Lindquist, eller rättare, hos hans dotter, Marie Emelie, på gratulation. – Juthbacka herrskapet woro der, äfwensom Albert Dyhr. Superb musik, en talent hwaruti flickorna hunnit temmeligen långt. – Af flickorna har hwar och en sitt företräde; Emelie L. spelar af dem med största fermité och säkerhet; Hilda W. med största smak och expression,

30

ehuru hon slarfwar ibland; Sophie, syster, är kanske taktfastast af dem alla. Carolina B. klappar, har icke urskiljning och i allmänhet ingen god touche. –

5 Mina O. anmärkte wisligen att musik är då werklig en rätt wacker talent. – Claës Zimmerman och Albert D. woro här mera tigande af sig. – Blanken talte Fransyska med en *Petterson*, ung resande handelsexpedit från Götheborg och bror till hofpredikanten P. i Stockholm. –

Ifrån L:tens en stund hos Turdins der det såg bedröfligt ut, emedan Fontell fruktade att lilla gossen icke skulle öfverlefwa natten. –

10 *Post Scriptum*: Om Emelie Lindquist har jag gjort följande gåta:

Fågel sjunger på grönan quist,
 på *Linde quist*!
 jag är en liten wacker fågel förwisst,
 som kan både spela och sjunga.

15 Och än wet jag ej min hjertans kär,
 min hjertans kär,
 om uti *lund* eller *mark* han är
 och flyger långt uti skogen. –

4. THORS DAG. Andra dagen rasade Stormen med förökad häftighet; ingen
 20 menniska slapp ut till Alörn, och det stackars skärefolket woro der stängda från all communication. 4 år sedan.

5. FREDAG. Tredje dagen ännu galnare än förut, och nu med ett isande
 regndugg hela dagen. – – Hemma wid vår brasa mådde wi förträffligt
 25 men en lätt begriplig »hätä» lemnade mig ingen ro. – Turdins gosse lefde ännu, omärkligen förbättrad. – Albert hos mig om aftonen, – skäre- herrskapet talte wi om. Himmelen rodnar eldröd i wester. Rättnu är det slut med Nordans rike. –

Full af förhoppningar somnade jag och drömde säkert om dem jag
 om dagarna tänkte på. –

30 6. LÖRDAG. Morgonen kom, himlen war så blå, luften så ren och warm, sjön spegellugn. – Naturen war fridsam som en hwilande kämpe efter striden, som en morgonstråle när dimman wikit, som en förhoppning klarnad efter mycken oro. – – Hwad du gerna sprang till staden att höra efter båt. –

Väntan är lång när man är otolig. Kl. 2 middagen kom (mo) Calamnii båt, i hwilken jag fick fri skjuts till Alörn. –

Se huru wacker hon ligger der, Alörn, med sina nickande kronor, med sina speglande stränder och vågen som leker med småstenarne på stranden. – Hon är som ett sofwande barn uti skuggan af den blågröna alen, som en grönmantlad engel på kuddar af swallande blått. Hon är som en tankfull flicka på stranden som full af längtan ser utåt den solbestrålade sjön. – Nu är hon så lugn, så lycklig på sin spegelomflutna strand. – Men det gifvas tider då vågornas här wildt tumlar kring hennes stränder. – Se! då ligger hon der lugn och orubbelig; som en fridsam hamn midt bland lidelsens stormar; som en sansad tanke i ögonblickets willor; som en stark själ i olyckan; som ett fromt sinne i werldsbullret, som en borg förswarad af tusende hjeltar. –

Frid öfwer dig, *min sommarkrona, mitt lif*, min glädje! Sälskapet kommo så glada ut emot oss, Trio allegro, adagio duetto, Solo allegretto och solo crescendo. Schertzando af hjertans lust. – Det war något så hjertligt i flickornas: wälkommen! – något annat än det annorstädes wanliga: »herskapet ä ofantligen wälkomna!» – Stackars flickor, de hade slitit ondt af wädret och knapt wågat sig utom dörrn under stormen, men ändå warit muntra och glada.

Promenad till Runeberget, der wi efter långt sökande hittade upp *Lill Prajarn*. ‡ – Nu war det fridsamt, ingen hon, ingen han emellan. –

Collander war missmodig i den sköna quällen. – Lade sig oraswill. –

-----

‡ Våra chiffernamn. Ditt skall aldrig plånas ut Thilda.

7. SÖNDAG. Stor Sorg och Stor Glädje existera tillsammans blott såsom okunniga om hvarandra. Warmt och wackert wäder hela dagen. – Förmiddagen gick under löje. Kl. 3 e. m. kommo Friherrinnan, Mamma, Sophie och Blanken. –

Det war en dag full af frid och glädje, frid säger jag, ty endast den glädje är ren, är full, är medweten af sig sjelf, som utgår ur frid. – Dock hwad behöfwer jag säga att wi hade en glad dag? – Wi woro på Alörn, wi woro på *Lugnet* på *Lustissima*, – voila toute la chose. – Efter mycket öfwerdåd om quällen, – slumrade jag bredvid Franz i köket. Mamma och Moster hade farit hem kl. 8. –

Samma dag dog på Orisberg min högt älskade cousin Franz Michael Toppelius 35 år gammal. – Nekrolog i slutet. –

8. MÅNDAG. Wäderleken, på morgonen stormig, lugnade längre fram på dagen. – Klockan 10 föremiddagen rodde Collander, Blank och jag en dyrbar båtslast ut till Kubban, de fyra flickorna.

På Cuba war stort sällskap. Smedsbacka herskapet samtliga samt
 5 M:lle Calamnius, unga brudens unga swägerska. – Dinér på Cuba. –

Det war en wacker och warm dag. Solen sken, hafwet war som en förgylld och förgyllande spegel. Det war en sommarfest i naturen. – Fjärilarne wisste det, oskyldiga kråk, de tumlade muntert om bland sina blommor. Ungdomen wisste det ock; ungdomen har ock sina blom-
 10 mor; – somliga hafwa nät utspända emellan sig; fjärilar fångas deri; dödas icke, pinas blott, lekas med; – det är rätt; – Stackars blommor, ni skola brytas ni ochså, med en kyss skall man bryta er, plocka er, med en smekning – Aj! – Derför gäcka oss, pina oss, plåga oss, oss obarmhertige, egennyttige, ostadige; – Men apropos – det föll mig något in – hwad rår
 15 plockaren för att blomman är född att brytas? – Om hon icke bröts så wissnade hon onyttig. Lumpna död, goda blomma, – bryts! och du är hwad du skulle wara. –

Jag wet icke om ungdomen nu gjorde så här widlyftiga reflexioner, men visst talade Logren om nät och flickorna om fjärilar. –

Seglade med aftynande wind, ungdomen. – Undertiden satte sig
 20 gubben Stenroth på bryggan och läste ur en gammal psalmbok med högän röst böner för resande till lands och watten. – Wi woro ett muntert sällskap. – Rodde ut till Hummelskär och betraktade Myrslokarna. – – Klockan 4 e. m. rodde wi tillbaka till Alörn. –

Der dansades mycket efter Josephines guitarr och unga Molanders
 25 fiol. En särdeles munter och sällskapslik afton, denna lilla Måndags quäll. – – Detta gällde icke om mig. – Blankens påstående, att jag borde komma på Caffedoriet i morgon, gjorde mig ledsen. – Denna lumpna onödiga, nu högst pinsamma färd, afwågd mot en dag sådana få äro på året. – Jag
 30 sade nej. – Blanken blef mycket ledsen, – sannerligen om han förstode mig skulle han alldrig gjort det. – Thilda sade en halfuttalad mening. Hon hade rätt, – war mycket wärd i denna stund för det hon sade: du wet att wi wille ha dig här, men han blir mycket ledsen. – Jag stred; en ringa bild af stora strider mellan rätt å ena sidan och upoffring å den
 35 andra. – Jag wann och det war skönt. Blanken satte ej wärde derpå; det stötte mig. – – Halft glad, halft sorgsen, –

Stenrothens reste. Morbror C. trakterad.

En kyss af min goda Thilda. – Du är en bra flicka.

9. TISDAG. Förmiddagen wacker och warm, eftermiddagen regn. –

Declamerade Stamfrun för flickorna. – Sköna utsigter för dagen, men dem offrade jag; – Blanken war ej nöjd ändå. – Han wiste icke att en dag af full fröjd är bättre än ett år af half. –

Kl. 3 följde mig flickorna till nära Emilienburg. – Ditkommen lemnade mig twenne gossar en billett från A. Dyhr med underrättelse om fyrwerkeri på Juthbacka. – Jag skyndade åter till flickorna (frun och herrn hade farit på f. m.). – Det war försent att ändra beslut, – stackars flickor, det gjorde mig ondt, det war ett nöje som de länge gladt sig åt; – Felet war budenas, som hade sölat på wägen. – Hwad war det mer – man beslöt sig raskt att stanna quar; Det war wackert, mina flickor; – fasta beslut tycker jag om. –

Franz följde; – det war swårt att sätta foten i båten – lumpna färd! – – Himmelen gret ett hållande regn. Huru önskade jag ej af hjertans grund att regnet måtte förderfwa eller förhindra det sköna fyrwerkeriet! – När det sedan höll opp förargade det mig synnerligen. –

Wid vår hemkomst woro Kudnis fruntimmer just i begrepp att resa till Juthbacka. – Snart woro B. och jag färdiga. – Kl. $\frac{1}{2}$ 7 kommo wi till

Caffée dansante på Juthbacka.

Jag war icke på dans humeur, passif, kall som is. Jag fick i updrag att animera till dans. – Jag gjorde det som en lexa. – Wi dansade också. – Jag kommer ej i hog huru mycket. – Wårdsfolket bjödo till.

Intressant war dock att se Fru Granberg och f. d. Lotta Kantzau, synnerligen den sednare som jag ej sett på 6 år. För wacker, alltför wacker för en Cornelius! –

Jag dansade med Thilda Mellberg när första raquetten gick upp kl. 9. *Fyrwerkeriet* war mediocre; åtminstone roade det mig föga, oaktadt alla högljudda bifallsrop från honett folk och pöbel. – Löjligast war en hund som oförtrutet och argt skällde på det blänkande fenomenet. – En bild, tänkte jag, af afund öfver en lysande förtjenst; – afund är en hund som skäller der den ej kan bita. – Efter det kyliga spektaklet en wals för wårmans skull. –

Klockan war 11 när wi kommo hem.

Samma afton kom genom Forsmännerna första underrättelsen om vår älskade Franz's död, owäntad och smärtande för oss alla. – Mamma blef mycket bedröfwad och jag tänkte inom mig:

μινυνθαδιος! ωχυμορος!

Menniskans lif är en kort och orolig dröm: Säll den som wagnar till den ewiga morgonens glädje! – Englasjälur trifwas ej på jorden. De bryta bandet snart, ack så snart! –

10. ONSDAG. Wackert och klart wäder på Guds gröna jord.

5 Beställsamhet för återresa till Alörn. *μᾶλα ποιπνυων*. – Hos J. Lybeck, Suckau med flere. Lybeck ämnar i Lybeck afkyla sin obeswarade låga. – – Hos Lithéns, der frun och herrn skulle fara ut på e. m. i sällskap med en *främmande*, som uprigtigt sagdt föga af oss efterlängtades. –

10 Kl. 11 f. m. På Juthbacka och tackade för sist, Nbene, jag begärde låna fru B:ns stora båt, hwilken också ficks. – Gumman fattig hade tandwerk. –

15 *Eftermiddag*: – Klockan 3 afreste hela sällskapet, lilla baron inberäknad, till Alörn. – »Åro, bubba!» skrek pojken. – Det fodrades ett sådant gudawäder för att få hans försigtiga mor att släppa gossen. – Wår båt war lätt rodd; B:n, jag och 2 andra karlar, kommo nära en timme förr fram än Lithéns som afreste nästan på samma gång.

Alörn.

20 Det första war att condolera flickorna vis a vis fyrwerkeriet. De uptogo saken ståndagtigt, och jag wille trösta dem med att det war bara råsk. *Hjelt, Farbror och Landssekreter, (wid Kejssl. Wasa Hofrätt?)* – gäst på Alörn. Wi roade oss åt C:r, som wisseligen hade sina små randiga skäl. – Nu fruktade mången att det skulle blifwa »ett städadt» lif på Alörn, men liten ögontjenst oberäknad, bekom det oss mindre än wi wäntat. Flickorna L. woro de som mest måste »garder soi meme.» – »Hwad 25 roar ni er med här på Alörn, frågade H. af mig? – Med pantlekar, eller charader, eller hwad?» (det karakteriserade mannen). – »Nej, sade jag, wi ha här en mångfald af nöjin.»

Kl. 7, 8, woro C:r, B:n, och jag och satte ut nät.

30 Kl. 9 rasade wi efter gammal låflig Alörssed, och sprungo natthugg utanför bron. – »Kors, för all del, mina unga damer, kom in, det blåser så swalt.» – – Håhå, farbror, tänkte flickorna, wi äro inga snömoswarelser heller, och så sprungo wi dess wärre. – (Plums, hoppade Albert i sjön, på grundt ställe till all lycka. – »Det war en sten som föll», sade Rosalie, och saken blef obemärkt.) – † Stor harm och förtret war att farbror skulle 35 sofwa deroppa, det war en sak som wi hade swårt att smälta. –

-----
† (saken hände om Lördags afton)

11. THORS DAG. Klart och warmt. Morgonwisite hos Hindrik på Emilienburg.

Flickorna plockade bär; – jag, Franz, Hindrik, dels metade, dels stöfwade omkring med bössa i skogen och hwarken fingo eller sågo något. –

5

På e. m. for Mamma hem för hushållsreder, Collander följde af missmod. Quällstunden suto wi och spelade boston i södra salongen, och luktade rök från köket. – Farbror H. war oss ett inevitabile malum, ett malum interveniens. – Men trots, farbror! wi kommo dock om quällen in i norra salongen och dansade rätt lusteliga om tipporna små. – Roliga tid, att lura en fuchs och wäsnas med dufungar. – Alörn, du alla örnars krona!

10

12. FREDAG. Wackert wäder. Den dagen war jag mest borta, drog not, satte ut krok, = fingo föga, en 6 markers gädda. Simmade på Thorsön. – Hem till Alörn kl. 5 utan middag dittills. – Mamma kom tillbaka, och i skymningen anlände Hammarins, en hel båts last, till Torpet. –

15

Sent på quällen wäsnades wi åter i norra salongen, – denna gång ogeneradt opp och ner, ty den städade farbror war rest till staden. – T:a låg nere och Josephina hos friherrinnan; – natthugg. –

13. LÖRDAG. Stöfwande hela förmiddagen och fattig plockning, (moi) 17 korn, medan flickorna kommo tillbaka med fulla kärl. – Ojagt på eftermiddagen, ehuru Fr. och jag stöfwade wärre än Bella. – Denna tiden förebrå mig flickorna att jag så litet trifs med dem. – Icke otrefnad – parbleu! – men en liten miss hushållning af den korta sköna tiden – medgifwes å min sida. – Albert kom på f. m. och farbror H. på e. m. – Herrskapet Hammarin hos oss, e. m. – Det war också en tid sistledne sommar, mitt herrskap, då wi tillsammans woro på Alörn; t. ex. då Johanna S. ramlade ner af bron. – – På Soupéen dansades en mycket treflig Françoise, hwilket nöje wi haft nästan hwarje quäll, ehuru jag glömt upteckna det. – Efter Francoisen åter bar det af opp, hwar i sin bur, jag för tillfället i södra kabinettet. – Dock icke directe; icke utan en förstulen påhelsning i Norra salongen. – Derifrån kom jag ut med sådan skyndel att jag så när pladask gjort hafveri från den lilla trappan om jag ej i detsamma kommit i hog granskapet med norra kabinettet och lyckligen anländt till golfwet på alla fyra. –

20

25

30

35

14. SÖNDAG. Denna Söndagen war en märkelig dag, en ljufwelig fröjdefull dag, men icke utan sina små molnskyar, en liten händig bild af lifwet, från den gladare sidan likwäl. –

I god tid upstigen ropades genast: »ett fartyg kommer in!» – och det kom werkeligen. Det war en praktfull syn i den klara milda morgonen framgångande på den lätt krusade wattenytan. –

Norra salongens stora fönster hade den bästa utsigt wid sådana tillfälln. Nedanföre stod jag, såg mera opp än ner, ehuru något bekymrad för farbror H. som werkeligen grep mig på bar gerning. Men det war ett lustigt spektakel deroppe, – der kommo de, den ena efter den andra, till fönstret, helt obekymrade och oberedda på åskådare; – den ena efter den andra tittade fram och förswann kanske litet förlägen; – Hwarföre skulle farbror H. skrämja mig dän? – – Men skadan godtgjordes på annat håll; sakta och dristigt klef jag opp; efter behörig förberedelse och wederbörligt tillstånd slapp jag också in; – Det war dock roligt att i tysthet ogenerad sitta der, ränsa krusbär, och låss se ut genom fönstret. Nu hördes morbror L:ns röst dernere, honom om hwilken en ärlig bondgubbe sade att han talade som ur bjerjet. – »Skepp, ahoi! Hwarifrån? Hwad heter capten?» – Hoppet, Brunström från London. Men swaret hördes icke tydligt. – Det är Mentschikoff, sade gubben, det är säkert Lalin, fast han spektaklar litet. – Det blef derwid, det war Mentschikoff (en bonde kallade det: Menniskokopp), det war alldeles solklart. – Men hast du mir gesehn, ½ timme derefter kommer ett annat lika stort skepp prydlig och stolt framgångande förbi udden af Thorsörn. – Det är Engman med Juno, sade man. – Skepp ahoi!, skrek morbror L., hwarifrån? Och hwad heter Capten? – »Wänskapen, Lalin, från London.» – Hwad tusan pocker, sade gubben litet flat, – – Så war det *och det första* war werkligen gamla Hoppet.

Sällskapet ajousterade sig, dejeunerade och afreste till Mentschikoff. Jag wandrade åt Runeberget med en quarnhacka. –

Wid min återkomst hade nyss passerat den grufliga händelsen att Marie H. hade plumsat i sjön på circa 1 alns watten. – Intet under! Fru H. hade natten förut drömt att Marie war utan hufwud! – – Just nu for ungdomen ut att segla i M:ffs slup, styrd af styrman Alcenius. – Jag med. – Ute på sjön kom Farbror H. m. fl. i slupen. C:r wille gå i land. – Det blåste skarpt nog, och bar af med en sjungande fröjd. – Längre fram på dagen lugnade det något. –

– I slupen gjordes den anm. att om båten nu kantrade, så wore mångens jordiska glädje för alltid förstörd. – På sådant hårstrå hänger vår glädje.

Roende med T:a och Sophie innanför Quaien –

Mamma kom tillbaka från en liten skuttresa hem. Medförde åt mig en ny swart rock som probarades och gillades. –

Redan första gången den begagnades war rocken witne till både moln och solsken. – Hela sällskapet gick kl. 4 e. m. till Hammarins *torpet*. Der woro Sjöbergs, Hammarins, Swahns, Lindquistens, Lundmarks, Doctorn. Märkeligast af alla war det unga paret, Doctorn och Johanna S. hvilka bägge alldeles icke brydde sig om att cachera sin liaison. – Ungdomen som war mycket manstark skulle springa något. Waldes först natthugg, sedan quatre cuins, sedan enklek. – I den sista stod jag och dansade så spotskt tills min dame gick mig ur händerna. – Ett mäktigt moln skockade sig på hennes panna, som ej skingrade sig förrn i Françoisen sednare, och ändå länge lemnade spår efter sig. – – Sedan den ledsamma springningen war slut, grupperade man sig vid trappan.

Här war det som Mina O. och Emelie L. wid en sten på stranden ingrafde P L:s odödliga namn. –

Korteligen den nya inredningen af *Torpet* war lika behändig som den gamla, nemligen så att herrarna nödwändigt skulle wara här och damerna der; till föga nöje för båda partierna, tror jag. –

Sedan wi länge conwerserat med vindpustarne på backen, skulle man ändtligen gå. – Men deraf blef intet. – »Nenenenej, sade Morbror L., litet uprymd, ingen ur en fläck.» – Wi anade icke strax att gubben hade dermed sin lilla wälmenta mening. – På bryggan wid *Lugnet* syntes ett underligt sken. – »Se, sade några af flickorna, se huru de ljustra på *Thorsön*.» – Ungdomen från *Lugnet* började bättre ana förhållandet.

Ändtligen skedde mangrant upbrott till Lugnet.

Det war en molnig och dunkel afton; den mörka Augustiquällens långa skuggor omhöljde oss, vinden susade hemskt i den dystra skogen och skyarne jagade hwarandra på fästet.

Muntert wandrade sällskapet genom den susande skogens skuggor; wi kommo till *Lugnet*, förbidande hwad som ske skulle. –

Då flammade på bryggan en klar låga opp, det började spraka gnistra, fräsa, som en hväsande orm slingrade lågan omkring, den brast ut med en knall i en eldpyramid, och i dess midt lästes med brinnande bokstäfwer: *Charlottenlund*.

Det war en wacker syn i den mörka quällen, – så brann det en lång stund – knall! och det slocknade sprakande. – Då utstörtade från skeppens dunkla massor ute på sjön tvenne strömmar af eld och kanonernas tungor ropade *hell dig Charlottenlund!* – Kanonernas echo rullade bort

längs Sandörns furukrönte stränder, och när sista knallen echade utåt hafwet, då hördes ett mäktigt enstämmigt *hurra!* från skeppen, ej olik det dån af det nyss bortrullande echot. –

5 Då fröjdades wi i våra hjertan och trädde gladeliga in i den klart uplysta salen der bålar och fulla glas vinkade oss välkomna. – Med allmänt bifall proponerades genast Charlottes skål, som enhälligt dracks i botten. Wi borde ju till tack för mycken glädje gifwa vår wärdinna äran, synnerligen som härmed en skål för det högstälskade stället sjelf war förenad.

10 Emellan skålarne dansades walser och Françoiser, mycket muntra. Det war en munter quäll, man behöfde blott visitera allas ansigten, ja nästan allas. – Med min dame i enkleken kom det under Françoisen till förklaring, hwilket här ännu icke lyckades mig komma till punkt med. – Gubben L. war mycket treflig wärd, ehuru han hade nyheten om Amphions olycka att tänka på. Albert D. och Paterson, arrangeurer af fyrwerkeriet; A. dansade; war munter nog.

15 Kl. war wäl 2 då man souperade. Gamla herrarna litet uprymda; de unga om icke af punsch, så åtminstone af glädje. – Så slöts denna rika vackra Alörsdag.

15. MÅNDAG. Den särdeles muntra och herrliga Söndagen war egentligen en slags försök att till yttersta droppen taga ut vår Alörsfröjd, för att sedan i långa tider hafwa godt deraf. –

Denna dag war bestämd till afresans dag.

20 Himmelen klar och luften warm. – Fågelen sjöng gladeliga på sin quist, och blomman nickade på ängen. Endast hafwet war på f. m. oroligt. Men på det gröna torra sjöng hela werlden:

O, morgen luft!
O, waldes duft!
O, goldener Sonnenstrahl!

30 Sannerligen, när man går med frid i hjertat i den gröna dunkla skogen, när trädens susande kronor hwifta omkring oss sin rörliga skugga, när tusende hoppande, flygande, trippande vackra småfåglar öfver oss, framför oss, bakom oss, omkring oss quittra och quintilera, när för vårt öga står nere den gröna och vänliga jorden, ofwan den blåa och leende himlen, och i öster och wester en rosenröd gyllene morgon; – då klarnar det wisserligen med magt derinne, med tigande läppar sjunga wi med:
35 Haliluja du sköna werld!

– Men wisan sjunger på sista wersen. – Först for Farbror H: mjukaste tjenare. – C:r ömt afsked i farstun .. – Josephines spådomar. –

E. m. sofwo herrarna B. et C. en ofredad middagslur. – I norra salongen rasade wi bland skräpet. – Josephina sade: »mina älskande barn!» Kors min söta Fina, hwad säger du för slag? – Nå sakta, det kan ju lämpas på oss allesamman. Barn äro wi alltid på Alörn, och älskande barn, jag hoppas ju du inte hatar mig, cousine Fina, och inte jag dig heller, likasålitet som Cousine Johanna, cousine Rosa, cousine Thilda äro mina owänner, utan alla hålla wi af hwarandra en smula: – Nå ja wi äro ju alla älskande barn, om inte just dina, så ändå för ögonblicket Alörsbarn. – Åh hwarför skulle du så ha mig att stupa i skräphögen der, – lappri, det är inte farligt om wi bullra litet; farbror har farit och golfwet bär nog – Aj, aj! – Tyst C:r kommer der ut ur kabinettet, oklar som en halfwaken »godmorgon!» – Gå nu och kamma sig, C:r, ni ser ju ut som en borstenbindare. – Aj! golfwet faller ner, taket ramlar ju öfwer oss der nere, hwad ha ni för er för wäsen. Ah! se Collander, så putsad och friserad som en Hamburger sprätt. Nu är du icke mer lik en »godmorgon!» utan en: »mjukaste tjenare.» – Se så nu ligger Collanders hår nätt. – Du är mig för swår, Z. –

Se så, nu måste wi tänka på afskeds visiter. Håhå, jag hade så när skrattat mig sjuk. – Rideaun faller för denna scen. –

Torpet. Leben sie wohl! – Stor promenad åt Runeberget. –

Följande äro bergets Runor.

C. W. L., E. N., R. L.:n, M. L., J. C. C., J. S. C., I. S., H. W., C. B., N. B., A. D., Z. T., F. C. L., C. E. E., [tomrum] 14 namn. – Öfriga märkvärdigheter äro källan och Lillprajarn.

Samt den *eviga runan M L Z T* som aldrig plånas ut.

Allt detta besågs och af Lillprajarn togs ett hjerteligt farwål. – På hemvägen war åter fråga om gårdagens fel. –

»Säg mig, har du alldrig känt ett slags öfwermod inom dig, en öfvermodig säkerhet som betraktar swårigheter som lekwerk och leker med lyckan som skulle det aldrig falla henne in att sätta punkt för hela leken? – Bra är, rasande bra, att ha godt mod och godt hopp i allone, men säkerhet är farlig, säkerhet ramlar lätt, går snöpligen miste om målet, ja om det man redan har i händerna, såsom mig hände i går. –

Derför skall jag hadanefter akta mig, jag skall ha *god tro* men *öpn*a ögon. –

Kl. 6 e. m. war stort sällskap på Charlottenlund. The dracks och namn
 inskrefwos i Journalen. – Kl. ½ 8 aftonen reste wi från det sköna
Alörn

5 sedan Lithens der hushållat i 18, Kudnis bona i 5 och särskildt under-
 skrefwen diverse 9 dagar. I norra salongen af det oförgätliga Charlotten-
 lund skref jag:

Farwål Alörs krona!
 solskens himmel! Sommarluft!
 du som
 10 man kallat Charlottenlund,
 men som
 andre med skäl kalla: *Lugnet* och *Lustissima*.

Ja, farwål, min sommarkrona, mitt Lustissima, – såge jag dig igen! –

15 Den stora båten gungade med spända segel långs den skumma fjärd-
 ens sakta hwälfwande wågor. – Wi suto likwål icke tysta, icke tårögda,
 suckande, längtande, sörjande; – wi sade med undergifwenhet wårt
 stilla farwål, och när wi tänkte på våra glada dagar alla, då sade wi med
 gladt hjerta: tack, goda Alörn. –

– Wi conwerserade således i båten, och promenerade från Åminne. –
 20 Adieu, Alörs barn, pullorna små, wi träffas, om icke så, så annorlunda.

16. TISDAG. *Kudnis*. Dagar på det goda Kudnis, tystare, mindre lifliga men
 likwål trefliga nog för att förtjena namnet af goda och glada tider. –

Fagerström med fru på Kudnis, en förmiddags visite. – En god hustru
 25 gör underwerk; – den förut så distrée föga sällskapliga mannen hade nu
 ett utseende af trefnad och upmärksamhet som klädde honom. – Frun
 war ett portrait af Pacius. –

Fortsättning af Tidningen Ephemerer, railleuse i åminnelse.

Lithéns kl. 6 e. m. Vänner från Alörn en hjertelig godag! –

30 *Scen 1.* »Huru länge har hon nu warit bort? – Snart två timmar. – Ha-
 haha, det är åter en af hennes lilla stunder, sådan som den vid Juthbacka.»

Scen 2. – Låt bli mitt hufwud! – Förlåt. – Du är obeskedlig. – Min
 söta du! – Ja, du kan aldrig lära dig wara stilla. – Lappri! – Du skulle
 våga en gång till! – Än om jag wågade? – Jag skulle turbera din coup de
 35 vent. – Jag skulle coeffera dig jemmerligen – Topp! – Se så! – – Hwad!
 Hwad! – Du skall straffas. – Pardon, mes demoiselles, jag ger efter, – ger
 efter, säger jag. – Fasligt! – obarmhertiga! –

Scen 3. – »du och jag kunde just slå oss i hop på gamla dar!» – Skinnlappen och hans – – hahaha! –

Postscriptum. En slump i trädgården i morse. – Rena slumpen. – Det är så. – Det är icke så. Om det skulle wara så! – Det måste wara så. – Ah! och än sen? – Än sen? Allt. –

Så är det och d'ä rätt, sade Myren, och wore det icke så, så wore det *annorlunda* och då wore det orätt. –

Blodet vek från min panna och jag afbidade icke slutet. –

17. ONSDAG. *Calamniuses kl. 6 e. m.* Lithéns, Hammarins, C:na Stenroth, Kudnis frunt. – – Man brydde C:na S. – »Å nej, det äger vist icke någon grund; det är allt osannt.» Hjelper ej att neka, min förlofwade dufwa! – – Josephines Wasaresa om intet genom C:nii envishet. –

Sällskapet war muntert, drack thé och åt pepparkakor. – Kl. war 9 då man promenerade bort. – Samma afton fingo flickorna L. i Jenny Lalin en välkommen gäst. –

Rosalie sade: du är munter, det är bra. – War du det, så länge det räcker; – jag skall säga dig: *snart blir du alfwarsam* – – Hwad! Hwad är det, Rosalie? – Du säger icke? – Jag skall ochså säga dig något: Jag lyder; jag dansar med så länge dansen räcker, och sjunger min visa – till slut. –

18. THORS DAG. Mild luft ock klart solsken. Det war herrlig höstsommar dag. Ty efter Alörsfärden, som är sommarens krona, räkna wi redan höstens ingång.

Hos Lundmark e. m. kl. 6. – Det war ett mindre sällskap, J. Lindquists, Hammarins och Kudnis herskap. – Det war musik i fråga. – Spelades Rossinis Rodo, quatre mains. – Ouverturen till Don Juan, quatre mains. – Sonater m. m. för quatre mains. – Ouverture till Trollflöjten (af Sophie) med accompagnement af violin (fru Dovner) och altviol (Lundmark). – Ouverture till Bellinis La Straniera (Emelie L:t.) med accomp. af violin. – Potpourie ur Aubers Bronshästen (Sophie Sjöberg) med accomp. af violin. – Af flickorna war ostridigt Sophie Sjöbergs musik förtjent af främsta rummet. I allmänhet måste om dem alla erkännas att de tagit sig bra. –

Denna musikaliska quäll måste ju wara särdeles roande.

Lithéns woro i det sköna wädret utresta på en lustfärd till Alörn. – De skulle wara borta öfver morgondagen, sade Johanna S.; – det wore särdeles besynnerligt, – stor oartighet mot Bergers. –

19. FREDAG. En munter dag, gynnad af det allra wackraste wäder. – först.

Stor middag hos GTurdin, för Sjöberg.

18 personers bord. – Att anrättningen ej skulle bli knapp, det viste man förut. – Om det ätliga lemnar jag osagdt; – det drickbara war så mycket viktigare. – Utom 12 buteljer för dessa 18 man hade värden brygdt en ansenlig bål delicat punsch. – Det hjälpte nu intet prut. – Stenroth hällde watten i sitt glas, Collander smuttade – half nicht. – Icke förthy att dylika muntra lag äro något owanligt, men summan war att *undfägnaden var copiös och gästerna lagom.*

Likwäl tror jag att hwar och en gerna tog sin lilla middagslur på saken; – så gjorde jag, och när de andra sedan klagade öfver knipningar, trötthet, sömnhighet så skrattade jag som om jag påmint mig ett calas för 10 år sedan. –

Men *venimus ad graviora* och förfoga oss, efter behörig putsning, kl. 6 e. m. till – till – till – till – till – till – till

*Caffé, Thé och Soupée, i Turdins norra Local
arrangerad af Berger.*

D. 19 AUG. war en wacker socité församlad. – Hwad stad och land hade skönt och älskwärdt, hvad det wackra könet räknade för sin stolthet, hvad det fula könet hyllade som quinlighetens perlor, det war nu allt i prydliga rader kring wäggarna samladt och utgjorde med skäl föremålet för mången mönstrande wälvillig blick. –

Det war en wacker rad, wacker i allmänhet, – icke dessa sippiga coquette varelser som kråma sig i stora städers societeer, icke dessa klena sockerdockor som efter nutidens mode se ut som de skulle i all sin dar ha druckit ätticka, å andra sidan vist icke heller sådana obildade eller halfbildade »Corei hönor» som fordom skaffat våra småstäder mycket löje på halsen, – stilla och likwäl lifliga, modesta och likwäl muntra, litet begärande och mycket vinnande, – sannerligen jag värderar våra flickor mycket, jag är förtjust i dem allesamman, tror jag, om sådant är möjligt. – Huru ofta återkommer man ej till den observationen att likwäl medelclassen är det lyckliga gyllene medium i denna brokiga werld. – Det är sannt, våra flickor kunna icke på den charmanta Fransyskan krusa och »ljuga och complimentera», som Tegner uttrycker sig. – Deras bildning är icke fin men den är i dess ställe oförfalskad, och saknar vist icke alla talenter. – Och när wi rätt betrakte saken, faller ögonskenligen fördelen på deras sida .. – Dessa och dylika anmärkningar gjorde jag nu och ofta annars.

Hwad skall jag säga om dansen och quällens nöje föröfrigt?

I större societeer är det wanligen tillräckligt sagdt om man säger: man bockar, man niger, man converserar, man småler, man hoppar efter takt – voila tout! – Här får jag likwäl äran tillägga: man bockar fryntligt, man niger vänligt, man converserar muntert, man ler af hjertat, man dansar af glädje, – voila un peu de ce qu' on y a du plaisir.

La fille, L'amie, la dame, la muette, la triste, la jolie, la belle, – alla muntra, la fille och la jolie mest, – la triste log till och med, la belle mycket munter, modren war ej här, la dame ibland invisible, L'amie upmuntrade sin swartklädda amie. Men som sagdt deras munterhet war olyckligtvis inte Fransysk.

Wi dansade så att golfståndarne i dörren förundrade sig. – 2 g. med la fille, 1 g. med L'amie, 1 g. med la dame, 2 g. med la muette, vals med la jolie och la belle etcetera. – Jag tror wi räknade 14 danser. –

Under soupéen kommo herrarna i gräl – »Maths Lithen, hör på du!» sade K. – »Jag hör ingenting, jag will ingenting höra, jag will hålla mig till steken jag», sade gubben tranquil och ganska klokt. –

Kl. 3 morgonen sade vi damerna godnatt.

20. LÖRDAG. Wackert men sedan hällande regn. – Just under en sådan störtande skur ankom kl. 7 om afton Moster Lithén från GCarleby, en wälkommen gäst till Kudnis. – Hennes lyckliga humeur gör att hon föga åldrats. –

Sedan den goda och glada Moster L. ökat wår lilla krets, föra wi ett rätt muntert och trefligt lif på wårt goda Kudnis. – Lilla putte Rosen är allas wår glädje och arrangerar bal hwarenda quäll. – Trötthet efter gårdagens dans behöllo wi föga, men wäl ett gladt minne som länge skall göra godt. – Jag talar om mig och mina likar.

21. SÖNDAG. Odeciderad wäderlek. – Afhörde Molins predikan. –

Det hade länge warit hotadt att Hammarins skulle icke gifwa Bergers efter i Liberalité. Bjudning skulle ske, det viste wi, men huru? Bud mötte B. och mig i tåggrind när wi gingo i kyrkan. – »Se så, sade B., i e. m. måste man sofwa en god lur för att kunna hålla ut i quäll.» – Spill inte på er, go' herrar! – Det war endast för damerna. – Damerna gingo således. – Wi stannade, wäntade – förgäfwes! Klockan öfwer 7 kom bud till J. Lybeck der B. m. fl. woro församlade. Ingen gick. – Fruntimmerna roade sig sjelfwa med dans och musik. – Saken wäckte sensation. – Man commenterade den både till godo och ondo. – Mest hade wi »spill-intepåossar» skäl att förargas. –

Kl. 5 gick jag åt staden; prisadt ware mitt goda wäderkorn, – hwem träffade jag? – Åh ingen annan än T:a L. och Lotta B. på ett ryck hemma emedan de dansat skona sönder. – De woro så goda och sade att de velat ha oss med, men gillade likwäl att wi ej gingo. – – Men wi gingo
 5 till Brunnscholmen, jag, HB:n, AD:r m. flere. Der tröstade wi oss med the och keglor tills mörkret inföll då wi genom repeterade promenader utanför Hammarins fönster pejlade insigten.

Flickorna sade sig emellertid ha haft roligt.

22. MÅNDAG. Dagen war något regnig och derföre indragen inomhus. –

På afton war en stund klart wäder. – Till staden på ett hastigt ryck – till C:iuses, till L:ns att recognoscera, hwarvid Frun befanns inspektera en magnifique stek och T:a skära till sillsalat. – –

På hemwägen frapperade mig ån, hwilken, redan höstligt, öfwer sin swartnande bölja utbredde ett oförklarligt behag, ja den mörka ytan war så talande så lockande att jag såg mig omkring efter båt för att, som
 15 fordom war mitt stora nöje, i den skymmande quällen sakta låta båten drifwa med den starka strömmen tills den nära forsens skummande dån twang mig att ro upp igen. –

23. TISDAG. Wacker och warm dag, wacker och warm i dubbel betydelse.

– Bivistade Contracts läsförhöret i kyrkan som åskådare. De tider äro förbi då hjertat kröp ihop af förskräckelse hwarje gång prosten skakade på hufwudet. – Nu – huru lugn sitter man icke i sin bänk, ogenerad, frimodig! – Det roar mig.

Men vigtigare nöjen woro i fråga, nemligen:

Thé och Soupée hos Lithéns.

Det war eftermiddag $\frac{1}{2}$ 8 då wi inträdde i salongen. Localen war charmant, så elegant, så wacker så trefflig tillika! – I de gentila förmaken, i den wackra salongen satt en stor och wacker societé. – Fruarne med sin helgdagsmin och sina stora shawlar, les belles med sina rosenkinder och
 30 subtila flors shawletter, – det war åter wackra rader och ännu talrikare än hos Berger. –

Kl. 8 dracks thé och kl. $\frac{1}{2}$ 9 börjades dansen. – Här hade wi föresatt oss, wi som snart skulle lemna all denna vår goda stads herrlighet, att taga ut nöjet till sista droppen. – Det war således naturligt att wi ej
 35 dansade för formalitetens skull.

Genast i Första Françoisen hände det fula casus att begge flickorna L. suto. – Alla hade tagit för gifwit att de skulle komma för sent med sina

anbud. – Wi dansade således, och, korteligen att säga, 15 roliga danser. – La fille icke glad – kunde icke – ville väl – hade något på sinnet, ett *något* som man icke fick weta. Sednare förgat hon ibland detta något, skrattade till och med – du icke som förr – o du store Dansikringius! – När war jag någonsin muntrare än nu? – Aber, säger Tysken – – nej, nej, nej, icke som förr – »Skulle det wara så? så, nemligen.» L'amie munter, La belle skrattade i potpouriet, La jolie, La muette icke der. – Janne L.:s klocka slog 3 quart, Logréns känslofulla hjerta hade i quäll parade, exarcerade »mellankalkoniskt» mellan Sophie S. och M:lle Salmenius; nemligen, så uttryckte han sig sjelf. – H: B:n icke rätt till humeurs, Schale ropade på Françoiser, Doctorn höll sig till fruarne och talte om »huru man walsar oförsigtigt!» – Soupée kom slutligen; Thildas sillsalat smakte förträffligt. – Efter maten dansade wi ytterligare. –

Kl. war 3 när wi drucko sista koppen *caffé*, och nickade godnatt!

Tack, gode morbror Maths Lithén för den här quällens bastubad.

24. ONSDAG. Följande dag stod på Ephemererna ungefär något sålydande: »År 1856. – Roliga tider, fordom, broder, du mins dem nog. Till exempel för 20 år sedan om du påminner dig en quäll hos Maths L., – det war ingen ledsam afton. – De goda människorna!, det glada folket dåför-tiden! – Ah! det war ett herrligt folk. – Ja, ett herrligt folk, broder, hjertat blir mig varmt när jag tänker derpå.»

Och så ungefär skall man säga efter 20 år.

Från samma quäll daterar sig en god tid af 2:ne korta weckor. – Men de woro dock Majdagar i sjelfwa September! –

Lithéns, kl. 5 e. m., Fruns kammare. Jenny L. war allaredan rest; herrskapet hade med en god lur recreerat sig efter gårdagen. – Om P:ns handskar och andra reminiscenser från samma gårdag. Blef också fråga om en nyckel, en stor machine, och likwäl för ögonblicket wärd guld – Det war något likt det sista »hwadsomheldst», något bestämdare likwäl ett oskattbart pris. – Hwarföre skulle det wara en sådan olycklig skillnad mellan *färgeri* och *färgerikammare*. På sida, oaktadt alliance med Collander. Men priset – tålmod! Courage, mon fils, det är *så*. – ring Collander skulle också winna ett pris, skulle balancera på en stolkmarm, och kratsch! war den i bitar. – Fy Collander hur ni bär er åt! –

25. THORS DAG. 8 Iliaden i Regnigt wäder. – Hemma. –

Josephine C. på Kudnis; de sista smultronen och de första krusbären. »Det är så, han wet icke hwad han skall tro. – Jag wet – jag gissar också att – – hwad gissar du? – Att det är från gubben; – Alldeles, derifrån blåser vinden.»

Om quällen roade wi oss med handsk-krig. –

Blanken hæsiterar om resan, torde dock slutligen göra mig salskap.

26. FREDAG. Det war en halfklar och odeciderad dag, klar och rolig i åmin-
nelse.

5 Kl. 5 anlände till oss, Lithéns fruntimmer samt Collander. När man
nu sammanräknar vårt icke så fåtaliga salskap förut, så får man en nått
ring, en treflig, en särdeles munter och rolig krets. –

10 I salen satte sig friherrinnan wid pianot, Françoiserna trillade så
gladeliga från hennes händer – vi dansade – Albert war kommen – ja vi
dansade, och Putte Rosen trillade med midt i ringen. – Widare walsade
wi ochså, – det war icke så ledsamt – små salskaper tycker jag om, –
walda, menar jag, – icke så illa walda i quäll. –

15 Widare satte wi oss i en liten krets i salen, en treflig ring, jag försäk-
rar. Wi drogo handsk, jag tilldömde mig en kyss, för hwilken B. skulle
säga: tackaremjukast! – Ficks inte. Äfwen andra projecter af samma
syfte kullkastades. Hela salskapet spisade hos oss. – Liebe Gott, säger
Tysken, det war dock en munter quäll. – Herrskapet gingo, wi följde,
klockan war 10 och det war mörkt. En promenad ej olik den om d. 23
Sept. 1832. –

20 Det war fråga om en fråga: »hwarför jag blifwit så underlig, icke mer
densamme som förr. – Liflig discussion, hwari mitt thema war: Skenet
bedrager, ma fille, ja, jag försäkrar:

25 det är en eld som glöder,
det är en låga warm
som wärmer och ej öder,
en lykta i min barm
ett litet ljus som ofta
mig ledt
och klara solskensstunder
30 mig gedt. –

Lilla, klara ljus, ditt sken skall alldrig bedra. –

27. LÖRDAG. 10 Iliaden. – Skönt Lugnt Wäder, klar luft. –

Väntat Logren som kom kl. 7., angående brandstodsaffairer. Efter
wanligheten converserade wi om likt och olik. –

35 Efter hans bortgång kl. ½ 8 excursion till Fåfången der les filles hade
väntat. – Icke klart i dag, jag väntar beskedligt tills det lilla molnet gått

öfver. – Och på den himmeln äro de sällan långwariga. Samma afton klarnade det nästan aldeles. –

B. och underskrefwen suto i månskenet hos L:ns. – Der suto de i herrns kammare i liflig dispute; det är roligt att se huru B. icke wet hwarvid han skall ta fast, blott emedan han ser åt orätt håll. – Wi åter, 5
Moster inbegripen suto i andra kammaren.

Samma Lördagsquäll spisade wi gröt hos Lithéns. –

28. SÖNDAG. Afhörde Fonselius. Samma dag på e. m. hamnade jag efter hwarjehanda kryssningar, hos Turdins; H. war på Brunnscholmen, men tillfälligtvis träffade jag der fruntimmerna från L:s, troligen, som sagdt 10
af rena slumpen. – Mamma och Moster på visiter; – dervid gjorde jag, som ofta annars, den anmärkning huru ringa halt dessa visiter ha, i jemförelse med den förtroligare societé man äger dessutom. Det war bland annat tal om att sofwa högt. – Å jag kan icke säga, sade jag, och måste tiga för ett: Tyst! – 15

29. MÅNDAG. Regnigt wäder som klarnade mot quällen.

Jag satt på Kudnis och gjorde Rosenperlor; lilla Putte hjälpte mig i arbetet och härmade så näpet: »nånånå, min gosse!» –

På aftonquisten hade wi (Blanken) besök af v. Borgm. Roundell, Doct. Frosterus, Isak Svahn och Abr. Neuman hwilka uppe i wår kam- 20
mare drogo ett litet boston, och woro skäligen muntra. – Bland andra war fråga om Frosteri »Sötнос», ett af moster L:ns d. ä:s uttryck. – Klockan ½ 9 aflägsnade sig herrarne. –

I det utmärkt sköna månskenet promenerade wi samteliga ut i träd- 25
gården. Nere wid hummelsalen i winbärsbuskarne hörde wi något tassla. »Det är tjufpojkar.» – »Aha! ropade jag, edra sakram. syltfötter! nu har jag er fast.» – sprang så i buskarne – intet syntes, en hund skälde, på det öfriga sällskapets vinkar wände jag om; i lagom tid för vissa, ty lilla Puttes Dadda berättade sedan: »jag war i en nöd, kan man tro, när herr T. tog aldeles öfwer mitt hufwud i buskarne, och trampade garfwar 30
Forsell på foten.» – På Lusthusberget, der wi sedan gungade, hörde wi det smällas i grinden och hoppas öfwer planket. – Wi hade möda att tygla wår skrattsjuka. –

Och i sanning! stället war werkeligen wäl waladt för ett rendezvous, synnerligen om detta warit af mera sentimental beskaffenhet. Det war 35
en i hög grad imposant och Romantisk anblick att sitta der i den tysta silfwerklara quällens lugn, när forsen sakta susade på afstånd och den klara månen blickade ned genom popplarnes skälfwande skuggor!

Josephine C. stannade hos oss samma quäll, och wi dansade med lilla Putte.

30. TISDAG. Det war skönt wäder, rätt passande för en promenad åt staden. – »Hwart bär det, säger Hindrik ofta från bodtrappan? Till Brunsholmen, förmodar jag.» – Det är nu ett af deras spektakel, som är temmeligen påhittadt. – Åja, bewars, swarar jag, om du menar gula huset, så går jag wisserligen tid. Hwad angår det dig? –

Samma f. m. bakade T:a, Bl:n och jag buro stora märken efter en visite i bagarstugan. – Jag wille gå, så hwit jag war, öfver torget, men fick ej. På eftermiddagsquisten drucko fruntimmerna caffè hos Wennerh. Blanken spelte Boston någonstädes, och jag? – rensade ärtskidor hos L:ns: Lisette och Rosalie stickade täcke, kommo sedan ut. – Det war en rolig quäll som räckte till kl. 11, då jag wandrade hem i kolblinda mörkret. – Mörkret? – Lappri!

Hos Josephine C. och syster S. gjorde jag en sen visite.

31. ONSDAG. Det war en halfklar dag, den sista af Augustas perlor.

I sällskap med Ilias hade jag tillbragt min dag; min quäll wille jag tillbringa med lefwande folk. Gjorde för denskull en utflygt; kom till Fåfången, fann sällskap der, åt bär, talte om hwarjehanda. Alberts förskräckelse då han öppnade trädgårdsporten, war upriktig – och okonstlad. – Men snart war fons omnis malorum åter ur sigte, sedan han till fru Bergendahl convojerat en dam.

Det är synd att jag ej mins om widare något föreföll, men summan är den:

Augusta pulchra, mensis amica mihi!
 Lætitiarum alma omnium mater!
 Pura voluptas! casta gaudia mea!
 Quid est quod, jam defuncta te, subducta jam,
 nec unquam reditura te mihi cara,
 ad te tamen, ad fugitiva gaudia
 mortalibus quæ sunt, respiciam lætus?
 O omnia mihi donans, quid sit carum,
 quid dulce breviter fruenti homini!
 quid est quod recordanti te mihi
 jam cito fugientem, dubiam in postero,
 non sit lacryma desiderii tui,
 non gemitus dulcis mihi memoriae,

non timor horum mihi quæ futura sunt?
 O flos ætatis! juvenile cor mihi!
 Spes o futuri aurea! tu es, tu es
 quæ mi beata reddas quæ fuerunt jam,
 quæ sunt, quæ sunt futura grata omnia. 5
 Tu vale! fons mihi dulcis lætitiæ,
 Spes juventutis opulenta, valeas!
 Quæ vero harum quæ nunc sunt donatrix es
 lætitiarum, semper valeas et tu,
 Augusta! 10

SEPTEMBER MÅNAD 1836.

Här börjar åter den evigt wandrande Luna för nionde gången i år sitt lopp kring vår gamla moder jorden. Och när dess bleka skifwa, som nu skiner så rödbrusig och rund, åter gömt sig i nedans natt, då har jag flyttat söderut, och de hemmavarande säga: redan 3 veckor sen han reste. 15
 Frisches Muth! Kurz ist das Leben, kürzer die Jugend, aber die Freuden der Jugend sind eine Ewigkeit werth! –

1. THORS DAG. Den 1 Sept. således. Wäderleken regnig; min sysselsättning: Rosenperlor. E. m. kl. 6 hos Lundmark (B. GWT:n, jag) der wi tracterades af en dubbel concert, neml. för 2 pianoforten, på L:s nya gentila flygel som kostat honom 1400 Rubel. Det war werkeligen skön musik och en underbar styrka och expression som låg i denna musik. – Stycket war en Rondo af bröderne Hertz och exequertes af E:ie Lt. och T:a Mellberg. – Äfwen åtskillig annan charmant musik. Wi hade således en musikalisk quäll; men min musik. njutning war redan störd på ditvägen; hwaraf, det torde wara bäst att tiga med. 20 25

Summan war den: kl. 9 aflägsnade wi oss, promenerade i ett charmant månsken, och spisade quäll hos Turdins. –

2. FREDAG Regnigt. Det fula wädret skrämde oss ej från staden. – Förmiddags visite; »på Brunnscholmen» sade Hindrik. – Der trakterades wi med confect, gamla gömmor, liberala menniskor, fråga om afskedsvisite som skrattades åt. – Summa: Den tiden när rådmännerna draga sista snarken af sin middagslur, när bara sumpen är quar i caffepannorna på östra gatan, och herskapsjungfrurna twätta första omgången koppar rena, – med ett ord, när den smutsiga fordom förgyllda visarn på torn- 30 35

uret pekade på half fyra – då togo äfwen wi, B. och jag, vår bestämda promenad till den wälbestälda stapelstaden NyCarleby. –

I dörrn stod jag, med pels och med hatt för ögonen. – »Albert, hwad har du för dig igen?» – Åh! verkeligen, mjukaste tjenare. Wi suto, ja wi suto werkeligen i matsalen, nu caffesalen, Collander med flere prajare, som man plär säga. Der sades ochså: du är för vek, för blyg, för litet karlawulen, – att swara nej hjälpte icke, handling måste det, ja, wi skola upgöra en complott – topp! men när? – Widare lektes »möss lilla göm dig wäl», och mösset gömde sig så wäl att det glömde kissor och allt. – Josephine C. och Sophie sednare. – Af mina dagböcker icke mindre än 5 i mörkret; oförwarandes mjukaste tjenare, man följde till torghörnet. –

3. LÖRDAG. På förmiddagen åter promenad åt samma håll. Afskedsvisite? – Wackert! – B:s resa upskjutes för Turdinska caffets skull. – Jag tror wi stodo hela timmen på gatbodsbron. – Aussi bagarstuga. Kl. 5 skulle wi nödwändigt göra wisite hos Berger – gjorde ochså, blott 5 minut, af en ganska naturlig brådska. – Nära Högdahls uphann jag damerna som eschaperat unnan kona i en port. – Marie Berger aussi. – Rosendeperlor. L:s spisade hos oss. – Sex faciunt collegium derinne. – T:a som hade bakat, litet sömnig. Det blef ett skratt när jag släckte ljusen säkert 3 gånger. – Promenad till staden en corps, kors hwad det är mörkt. Fråga war om nästa Lördagsquäll då gungade wi in genom Tullbommen i Hfors. –
4. SÖNDAG. Den goda Söndagen war en särdeles treflig dag. Wi afhörde först Neuman och instämde i bönen för resande till lands och watten. Ifrån kyrkan B. och jag till Lithéns – mötte Collander – du war ej i kyrkan? – nej, hade affairer – ogudaktiga menniska! – ja du har rätt. – I förmaket med demoisellerna. Fråga om e. m. – far du till Harald? nej, jag tror icke. – Få se, kanske resa wi med. – Ah! jag tror att jag ochså besinnar mig, Harald är ett trefligt ställe, synnerligen i godt sällskap. Charmant! – Refuserad bjudning på dinée. – – Jag glömde säga i går aftse på trappan, R:ie: »i morgon kommer en farlig man.» – Hwad pocker, tänkte jag. Han kom werkeligen, icke farligare likwäl än vår goda Rector Wallenius. –

Nu reste wi således kl. 4 till Harald, hela Kudnis herskapet och Lithéns samtliga. I Lovis Kerrmans minnes bok hade jag skrifwit:

Twå blommor skall du plocka, goda flicka;
den ena skär och hwit som jordens glädje,

den andra himmelsblå, en hoppets blomma.
 Då skall den tredje, skön och klar och doftrik,
 en minnets eternell, dig sent belöna.

Wi woro således på Harald församlade, en munter krets. Drucko caffè, pysslade med lilla baron, spisade winbär i trädgården. – Då anlände 5
 äfwen Rector Wallenius, converserade med damerna. – Likwäl war han
 ej med när wi talte om slanten under hufwudkudden och öfriga fruntimmers knep. »Johanna S., sade Louise, gaf sin slant åt en pojke som hette Abra'm. Hon wiste nog.»

Widare war fråga om Nummelin och vidare sjöng Jeana B. Allt war 10
 öra, Rectorn i synnerhet. – Ohyfsade menniskor! – när den rödhåriga
 Anna Caisa gick i mjölkskåpet, spilde en half bunke ut och sedan beskifwade sig, då war det mig omöjligt att hålla mina skrattmuskler i styr och fara war att jag så när smittat hela sällskapet –

Wid afresan skänkte mig Mormor Wacklin en nötknäppare, den goda 15
 gumman. Wid samma afresa hade jag en ypperlig plats; det war annat
 än att på hitresan skaka bakpå chaisen der B. och Sophie suto inne. En
 superb både utsigt och insigt från kusksätet på Lithéns vagn. Albert och
 Hindrik jagade furioso der framföre. –

Samma quäll war dans på Michelsbacka för mästerskapet. Premier- 20
 damer woro: Friherrinnans Lisette och Christin, L:ns Marie, Sophie
 Walin m. fl. – Den mest intagande war troligen nyssnämnda Marie –
 Gröndahl eller något sådant hette hon – den wackraste S. Walin; – äfwen
 C:a Nyman icke ful, men bland de mindre bemärkta.

Axel Salin walde sin societé, föredrog att här wara bland de första 25
 cavaljerer, än att på herskapsdanserna wara bland de sista. – Sällskapet
 skola haft en särdeles munter quäll till kl. 4 på morgon. –

Post Scriptum Turdins doria är uppskjuten till Tisdag. –

5. MÅNDAG Det war en Regnig omild dag. Josephine C. hos oss, rätt 30
 treflig. Tredje omgången Rosenperlor. Dagen förgick, det blef skumt.
 Mormor Wacklin och Wilhelm Backman på en timmes besök. – Den
 goda mormor, gumman är mig kär för den godhet hon ständigt visat
 mig. Wilhelm B. åter, som sett mycket, hade mycket att beskrifwa.
 I trädgården hwars skatter nu fågna tungan som bäst, helsade vi på
 krusbären. 35

De reste. Jeana B. och Friherrinnan, som nyligen flyttat till Turdins,
 gjorde hos oss en treflig visite på aftonquisten. Reste kl. 9.

Der satt jag vid pianot. »Silfwerdrottningen» der ute sände sina strålar att lyssna. Hwad hörde de?

En liten ton som så sakta klingar,
små tankar som i en hast få vingar,
och dansa sen
i månans sken.

Det upstod en liten strid. I moll! I moll! hwiskade månstrålarne, och quintilerade helt sakta: Jord och himmel jag etc. – Dur, Dur, skrek en viss swärm af tankarne och innan jag viste ordet af, spelade jag en fransk quadrille.

6 TISDAG. ZACHRIS. *Den 6 Sept. 1836*, en högviktig dag, på hwilken äfwen åtskillige snart resande bjödo till att till sista droppen tömma glädjens bräddade pokal.

Den 6 September 1836 war min namnes dag.

War icke vigtigare likwäl, än att till kl. 9 f. m. då gubben farbror Svahn war så artig och önskade mig allt godt, icke bemärkt af någon menniska. Sednare blef jag visserligen gratulerad af godt hjerta. –

Jag hade afairer i staden; naturligtvis i förbigående in till L:ns. Här war hon nu kommen, den väntade la jeune triste Alexandra Lalin; när wi sist råktes och drucko wår händiga du-skål, då war det under särdeles trefliga tider. – Nu medförde hon helsningar från – Hilda Winge, naturligtvis särdeles smickrande för en amateur du beau sexe generalement, et singulierement de la beauté et de la jeunesse. Je vous remercie. Hos L:ns aflopp min visite likwäl temligen lönlös, först kom jag i disgrace vis a vis bryderi för Wallenius, och sedan fick jag ingen lön för det jag låt gratulera mig, hwarpå jag beskedligt sade mitt adieu, för att vid nästa visite säga ett som war längre och mindre friwilligt. –

Men det blir skumt, kl. slår 6, jag klär mig, – fracken är borstad, chemisetten i ordning, – wi åka i det orimligaste regn till

The och Soupée hos Turdins.

Hwad skall jag säga? Sköna lilla blomsterbouquette, hwad skall jag säga om dig? Dolce, dolce, dolce, vill jag spela när jag tänker derpå, sedan musiken längesedan tystnat och spåren af edra små skor redan längesedan icke mera äro quar på T:ns hwita golf. – Röda och hwita rosor! klara liljor! knoppar och blommor på wår lustiga väg! Aldrig brunno

edra ögons stjernor klarare, aldrig lekte löjet kring edra läppar blidare än i dag! – Sköna lilla blomsterbouquette, hwad skall jag säga om dig?

Sundquistens stråka började surra och Wahlbergs mäktiga kinder spände sig röda som det betsade bordet. – Hindrik B. öppnade balen med en yrande wals. – Wi plundrade det innersta förmaketets täta cirkel af damer. Här war det som jag först bugade mig för la belle rose, winterrosen; här war det också som hundrade gratulationer från prostinnans och flera andra fruars wältaliga läppar regnade öfwer mig; och i sanning, af de 19 namnsdagar jag öfwerlefwat, har wäl ingen blifwit så firad och hedrad som denna den 6 Sept. 1836.

Nöjet wexte stundeligen. – Jag erinrade mig den utmärkt trefliga quäll wi här hade äfwen i wintras. Tiderna woro desamma, Gudskelof intet öga mattare, ingen kind blekare sedan dess; – ah, charmant!

Der stodo wi, wi som dock måste emellan verserna hämta andan, wid dörren till herrarnes rum och smålogo åt de dansande, som lika en stormwind susade och brusade förbi oss. Wi sågo de korades fröjd, unnad af hjertat, och de förskjutnas stolta resignation som tamde sitt ögas wilda brand. Wi sågo kärleken spak som ett lam och wild som en wådeld swärja hyllning åt den allmänna glädjen. Wi sågo afunden sitta i sin obemärkta wrå och glömma sig sjelf. Wi sågo sorgen klarna och alfwaret le, – och vårt hjerta swällde af glädje. Sköna quäll, klara solskensstunder, jag spelar dolce, dolce, dolce, när jag tänker på er. – När jag tänker på er, då tänker jag också på perlor och rosor, både hwita och röda! – Sakta, ewiga pladdermakare, war då tyst; du är dock en swuren dyrkare af röda kinder och klara ögon, du är ohjelpig min gosse, – aj aj hwad har du sagt, ewiga pladdermakare, hwad har du sagt!

Jag will nu blott säga, att jag war litet warm, det war saken. Hwad rådde jag för att swart och rödt och hwitt woro wackra alla tre. Det war som sagdt en dag der det swarta blef hwitt, det hwita ännu hwitare, och det röda ännu rödare. – Sommarros hon satt nära kakelugnen som wore hon icke nog warm förut. La noire satt bredwid och log, log åt mig för det jag fick bannor för Logréns vingar. Vingar? tunga woro dina vingar, broder L.; men jag wet en annan skälm som flög på mycket lättare. – Der stod han och lät banna sig – icke jag, men en annan – »spak som ett lam och wild som en wådeld», och till allt detta sade jag ja ja, ehuru det war sista quällen. –

Winterrosen är en wacker blomma, blek men klarögd och med leende läppar. Min goda Henrik presenterte mig, mig botanist. Jag war lycklig

nog att vinna ett Potpourie; conversation war särdeles liflig. Bland annat erinrad om hur jag i höstas tittade på Bergers fönster.

Soupéen kom, den långa, den ledsamma soupéen. Crass och materiell njutning skulle efterträda den subtila och affectuella. – Lagom sillsallat!
 5 mig roar mer att stå i farstudörren och warna la jolie att inte sitta i draget och förkyla sig. Jag skall annars säga att på den plats der jag stod, war det rådligast att blunda, om man wille hålla diwerse små oroliga andar i styr. Kom hit, lilla moralsmula, trumpna trädkarlsöga kom hit; aj aj, min herr moralphilosoph, du tar till fötterna – liksom jag. Vous-savez bien, vous qui en avez de l'experience, qu'il y a beaucoup de dangers de voir entre la voile d'une belle fille! – Vous m'excusez. –

Jag försäkrar att jag glömde sillsalaten, ja till och med rarare saker. – Ingalunda förtrollad endast af Molanders musik, hwilken satt och
 10 quintiltere: bey männer welche Liebe fühlen ... -- etcet.

Ännu en wals och den charmanta quällen tog godnatt kl. 3 på morgon. – »Herskapet ha så brådtom!» – Ack ja! herskapet ha så fasligt brodtom. Den sista walsen påminte lifligt om sista vinterns:

Så! nu stå de! Men bort! skynda bort, bort, bort!
 20 Än en blick! Arma gosse, din njutning war kort och din längtan så lång. Skynda bort, bort, bort!

Ja, de skyndade bort, och i tomma salen walsade jag sist med Hindrik.

Tack, värdar och värdinnor stor tack!

Ja jag skyndade bort. Hwad hjälpte det mig att natten war så mild och den klara himlen så innerligt blänkande och grann. – Stjernorna
 25 walsade för mina ögon; – Venus, den ljufwa planeten som säges bebåda mycket saker, kors hwad den i quäll stod klar och skär och stor öfwer Ahllunds linda! Ja, jag måste ytterligare ut i windsfönstret för att se, utan att likwäl som Runeberg fråga: Sköna aftonstjerna säg mig du, hwad deropp i himlen tänkes nu o. s. v.

30	Lilla mamma sol tittar opp så klar, fram ur skåpet hon tar sin rödrandiga kjol; kors hwad frun är kokett, sminkar kindarna nätt	med gullmolnen och ser så gunådelig ner. Lilla mamma sol du har pyntat dig grann som en drottning minsann på din gullydda stol.	Men min nobla madam, säg hwad skulle hon fram, nyfiken ochså. Är hon aldrig så ful och så skrynklig och gul, ser jag resa ändå.
35			

7. ONSDAG. Lilla Mamma Sol stod så fager och trind i sin farstuquist då jag wagnade. Borta war Planeten Venus, – adieu mon plaisir. *Wi skulle resa.* Jag skyndade till staden på afskedsvisiter. Först afaire; sedan hos Turdins, sedan hos Calamniuses; der fanns lilla winterrosen som satt i salen, spelte guitarr och sjöng för oss: »hwar är nu den glada tiden» – ja han är adieu. – 5

Sedan till Turdins åter, och sist (bäst till sist) till L:ns: Der suto wi i fruns kammare, bannorna försonades beskedligt. Mina Rosenperlor presenterades. – Men Blanken bråskade. Således kl. 12 f. m. afsked, och derwid en kyss af tärnorna alla, först L'amie, sedan La rose noir, sedan La rose rouge. – Wi följdes till hörnet; huru många gånger jag sedan såg mig om, det wet jag icke. – Lilla Mamma sol stod högt på himlen. 10

Nu spisades hemma inpackades et cetera. –

Ett hjerteligt farwål åt gård och gårdsfolk, åt Sophie, min lilla syster som skall ha sett så mycket då wi härnäst träffas, åt min goda Mamma som tillika med friherrinnan skall afresa nästa Fredag. 15

Klockan war 5 på e. m. reste wi ut genom Kudnis grind. Wi (B. och jag) wi skakade genom staden på wår rankiga kärra. Wi sade ännu adieu åt Friherrinnan och Lilla Putte. I L:ns fönster satt R:ie med fruarne; de andra hade *måst* resa ut till Mentschikoff. 20

Snart rullade kärnan öfwer Stora bron. Adieu mon plaisir! –

Solen sjunker i molnet ner,
quällens öga så sorgset ser,
tornet dykar bak himlens bryn,
spetsen darrar i aftonskyn. 25
Nu will jag blunda,
drömma dar som stunda.

den 7 Sept. 1836. Resa till Helsingfors.

Jag tror du fällde en tår min lilla flicka.

7, 8, 9, 10 SEPT. Resa. Ja tornet sjönk i horizontens gulfärgade moln; och jag blundade. B:s piskas smällar wäckte mig upp; första hållet börjades temmeligen skralt. – Wi togo nattquarter på Ekola. Der stötte wi hop med herrar Privatister N. Sandman och Holm, ochså begifwande sig åt Hfors, och dem gjorde wi sedan sällskap hela wägen. Resan gick fort och utan vidare malheurer än att jag glömde mina galoscher. – Lördagen den 10 Sept. 1836, kl. 11 om aftonen ankrade wi i 35

Helsingfors

på B.:s Logis hos Karpen, och sålunda upfylldes sista Lördagens aningar. Jag försäkrar wi sofwo rätt godt. –

5 Nu, du himmelska Sophia, wisdomens gyllene källa ljufligare än balsamen i Aarons skägg! – Droppa öfwer mig din doftande eau de Cologne! Öfwerskölj mig med din spiritus flod! Jag will wänta efter dig som metmasken wäntar regnet i Julii; och när jag då känner en droppe af dig falla ned på min näsa, då will jag jubilera och ropa: O! hwilka floder af wisdom jag badar uti! O du kunskapernas swallande sjö, hur jag simmar i dig – i båten! –

- 10 11. SÖNDAG. Jag waknade om Söndagen; jag såg mig omkring; i kyrkan först; der predikade Lange. Sedan till min beskedliga Mutter Gröndahl, till hwilken jag åter inflyttade kl. 3 e. m. – Il'y a une très-belle fille, qu'y etoit pour faire visite là, mais qui s'eloignoit d'abord. –

15 Samma dag war Alexanders dag, hwilken pligtskyldigast firades med musik och illumination. – Jag wandrade på torgen, der war variabelt folk. – Det roade mig föga.

Snart war jag åter allena och det war min dag. –

Föröfrigt må alla wäl. Baron War just i begrepp att flytta.

- 20 12. MÅNDAG. Skref till Mamma i Stockholm. Sysselsatt med upwaktningar; och på aftonen en misslyckad visite hos Tante Wikstedt. Lilla Hanna satt i fönstret, händig och munter som förr.

13. TISDAG. = Redan börja wi tänka på blifwande logis; ty hos mutter bor jag inte quar, och B. flyttar ochså. –

25 I dag wid denna tiden gå Mamma och Sophie ombord på ångfartyget i Åbo. Jag är litet bekymrad nu, innan jag får höra deraf.

Föröfrigt började jag i dag min läsning, med min trefliga Iliad.

- 30 14. ONSDAG. Rosenkampff war nu inflyttad i sin nya gentila gård wid Caserntorget; utmärkt wackra rum med fördelagtig utsigt. Måste ock wara propra trädhus som kosta 32000 Rubel. –

– Wid våra språng efter rum besågo wi äfwen M:lle Holmbergs vid Unionsgatan, för hwilka B. hade en särdeles fallenhet, emedan M:lle Wacklin med sin pension och la jeune belle Française skulle bo i samma hus. Men jag tykte ej om rummen; wi disputerade litet och saken förföll.

35 Här i staden råder wid denna tiden stor osäkerhet nattetid, så att hwarje natt högst betydliga stölder omtalas. – Tjufwarne skola tilloch-med warit förklädde till officerare. – Derföre är nu förbud utgånet att

- visa sig ut efter 9 a. – och gubben Pipping, fattig karl, sitter från 9 till 10 a. på Rectors cancelliet för studenternas bästa.
15. THORS DAG. = Carl Heikell afreste till Heinola; war hos mig på afskeds-visite. S. d. sökte jag Fru Wörlander för att aflemna Rosalies paquete, men hon war redan bortrest till Åbo. – Hwad skall jag nu göra? 5
- S. d. kl. 5 e. m. inträdde till mig Joh. Justus Staudinger, med sin broder samt Carl Henrik Elfwing, hwilka äfwen medförde mina galoscher dem jag glömt på vägen. Nu war St. skyldig mig 1 Riksdaler; hwarpå jag projecterte den skulle för gemensamt bästa consumeras hos Bandy, hwarpå wi wandrade dit och hade med våra chocoladeglas och vårt muntra humeur en särdeles munter quäll. – 10
16. FREDAG. Skref till Albert Dyhr. – Trakterade mig med kirsbär. Betraktade Gardets manöver på Caserngården.
- I dag ändtligen hade jag den glädjen se på Åbo Underrättelser Mammans namn bland passagerarnes på ångfartyget Solide. Icke underligt om jag bjöd B. till Bandy, der wi drucko våra par koppar chocolate på saken. – 15
17. LÖRDAG. Springande efter Rum. Bokauktion. Utlöste kabinetts bibliothek, köpte Holmens Anteckn. om sista kriget, samt lade mig äfwen till en lofwande Tidskrift som heter Freja, men som ej hade något annat dugligt än Prospecten, hittills åtminstone. Läste Victor Hugos Notre dame de Paris. Kl. 10 på quälln, medan jag låg och las, blef der owäsende på gatan; en Rysse blef gripen och jemrade sig fasligt – ja njeschajo, oj oj, ja nitschawo snajo. 20
18. SÖNDAG. Morg. kl. 8 hos Prof. Hällström af hwilken wi nu hyrde twenne rum för 160 Rubel, wisslerligen en wacker summa. – Okyrka. Parade på Caserntorget. – Las Notre dame. – Jag hade gjort mig stora föreställningar om denna V. Hugos celebra produkt, och nu fann jag den långt *under* min wäntan. Jag kan ej tåla Victor Hugo mer, så stor beundrare jag än war af honom efter läsningen af Han d'Islande. – 25
- Bröderna Staudinger och Elfwing hos mig. Sång.
- Kl. 10 på quälln inbillade jag mig att det war tjufwar i salen utanföre, steg på tå till dörrn utåt saln, öppnade den hastigt med ljus i hand, och fann – intet. 30
- 19 MÅNDAG. – 1068 verser i Iliaden, för hwilken jag fattat stor kärlek och Intresse. I dessa tider äro mina besök hos Thejungfrun temmeligen flitiga. – Casus mirabilis i ett patiance – nemligen Hjerter kung, dame, knekt, ess i förbindelse. 35

I öfrigt är mig denna tiden något lång; – det förefaller mig som ett år sedan jag reste hemifrån. –

20. TISDAG. Förnyadt och skärpt förbud att wisa sig ute efter 9 a. uplästes på gatorna. Också blef Mutters jungfru, Lena, åtskilliga gånger illa antastad i lagens namn. – Hemma tout le jour.

För öfrigt kan anmärkas att i dag föll den första *Snö* i denna winter.

21. ONSDAG. Men nu kom regn och den nyfödda wintern war för en tid lupen till skogs. – Bland märkeliga ting kan också räknas det att jag i dag för 1 Rubel på auction inropat Lavaters Physiognomik. –

22. THORS DAG. = Afhörde Rein som nu begynte sitt collegium i Finska historien. Föröfrigt är här icke annat att tillägga än att dagen war sina föregångare lik; i allmänhet gå dagarne fort, men veckorne äro grymt långa.

23. FREDAG. = Åter Rein, men nu kom han i conflict med Bonsdorff, och jag wille ej gerna försumma någondera. –

24. LÖRDAG = Afhörde Blomquist som läste om böcker inbundne i meniskoskinn.

Bokauktion. – Aftonen thé hos Blanken, i sällskap med begge Thunebergarne, af hwilka Öfv. Leutnanten berättade intressanta äfwentyr från sina krigsår. »Haha!, skrattade brodern, ni finga er ibland dugtigt på pelsen.» –

25. SÖNDAG. = Jusselius predikade; torrt och obehagligt som alltid.

Medan Barnsöl war hos Thunebergs och B. stod fadder, war jag hemma. – B. berättade sedan att, när acten war förbi och man skulle skrida till kyssarne, då kom M:lle Ahlstubbe också ut i salen bland de andra unga; men hennes vis-à-vis, Capt. Thuneberg, war fiere och brydde sig ej om. – – Hemma hos mig besöktes jag af O. Forsman, af Sjöberg och Holmström. H. namngaf Almquist som förf. till Törnrosens bok. – Apropos af den har jag i dessa dagar läst *Tintomara* och faller det witsord om den att den är den bästa Roman jag läst, och i sitt slag förtjenar ett oinskränkt Laudatur.

Utflygter i poësie, sådana som födas och förswinna med stunden, som äga i den sin warelse, – men en grund som ligger djupt derinunder. –

– – som lampan

sin låga älskar – –

som jorden älskar solen, kroppen anden. –

– – – – som blomman

sin stängel älskar, och som rankan eken –

-----

26. MÅNDAG. Skref till Mamma till NyCarleby, dit jag nu förmodade henne ha anländt. Rein började sina Collegier i Finska historien. –
 Bokauctions inrop utlöst, till större delen råsk, för 6 Rubel. – Deribl. 5
 likwäl, Lavaters Physiognomik, Lagerbrings Sv. historia och Goethes Werther. Herm. Grönberg och Sjöberg en pipa hos mig. –
27. TISDAG. = kl. 9 f. m. inträdde till mig Brodren Schale, nyss hitkommen. Han hade 8 timmar före mig afrest från NyCarleby. – Frukost hos Mutter. – E. m. Nationsmöte, talrikt besökt. Schale intagen. – Nerwander höll 10
 till oss ett bestraffande tal, förebrädde pluraliteten dess ringa sinne för Nations angelägenheter och upmanade oss att flitigt besöka mötena = »här satt jag sista termin med en 2, 3 af herrarne närvarande, liksom hwad för en konstmästare som gör det bästa han kan för att roa och 15
 intressera, och lyckas inte ändå.» – Slutligen uprättades en frivillig lista på mötenas besökare, hwarigenom werkeligen ett bättre förhållande åstadkommits. –
28. ONSDAG. = Nu slutade jag repetition af min goda Ilias och lade den å sido. E. m. hos Fru Wikstedt på thé; Gumman sig lik; Hanna näbbig och yr och rolig. – Der woro Palmquistens Werkmästare Staudinger, M:ll 20
 Granholms courtiseur, samt en Stark. Conversation wände sig omkring den elake Capten Bergström och hans vackra beskedliga fru. –
29. THORS DAG. = Hällregn och oklar wäderlek, så att ljus tändes redan kl. 5. Chemisten, lat som wanligt, las icke i dag; derföre hemma. – □
30. FREDAG. = Nu widdog repetition af Sophokles, rätt intressant i åmin- 25
 nelse. Hos Bandy drack jag så glad min kopp chocolate, ty Åbo Under- rättelser medförde den hugneliga underrättelse att Mamma nyligen återkommit med Ångbåten till Åbo. –
- September slocknade, han ock, rik och fattig i åminnelse.

Vår förgår,
 mennisko år
 flygta. Sist stupar en dödlig själ,
 och grafwen grönskar och dermed wäl
 säger Gejer.

Låt gå, låt gå!
han rymmer ändå
den flyende tid –
han går och jag går,
han står och jag står,
den flyende tid –
Det kommer en dag
då urverkets slag
skall stadna och tid som vindsnabb svingar
skall sänka trött sina matta vingar
och stå.

5

10

DAGBOK

1836.

JULII, AUGUSTI, SEPTEMBER,
OCTOBER, NOVEMBER, DECEMBER.

Helsingfors et NyCarleby.
Häftet B.

Z. Topelius.

OCTOBER 1836.

Helsingfors

Hösten har åter infunnit sig, ruskig och mörk som alltid, men i öfrigt icke lika såsom alltid förr. – 1835, October, November! du solskenshöst, ni klara dagar, ni hafwa nu återkommit i förändrad skepnad. – Dock wi wilja wara nöjde med den mulna dagen såsom med den klara; wi weta ju att det är dock alltid klart bakom molnen. – Ja, wi wilja wara nöjda – och äro wi det – kom då, hunger och dyr tid!

October och November månader äro den egentliga eller hufwudelen af denna Termin. – Min läsning går nu närmast ut på Stipendiat-examen.

1. LÖRDAG. *Första October således.* Studerat Sophokles, Väntat Rosenkampffs och besökt thejungfrun, voila tout! Denna tiden har i allmänhet föga anmärkningsvärdt; att dag efter dag upteckna ständigt samma småsaker, det lönar icke papper och möda. –

Rosenkampffs kommo verkligen kl. 8 aftonen, och härifrån daterar sig en något trefligare period, så nemligen att jag om middagarne hos det goda herskapet alltid hade en treflig stund. –

2. SÖNDAG. = Afhört i Stadskyrkan den gunådeliga Lange. – Kl. 4 e. m. med Blank på visite hos Rosenkampffs, som befunno sig wid helsan. – Det war rätt trefligt: Moster beskref Mammans lyckliga och roliga Stockholmsresa jemte dithörande små omständigheter. – Äfwen unga herrn, Putte Rosen, menar jag, war högst lefwande, ja öfwerdådig och ropade på Attara och Blom. – Stora baron sjelf satt med oss i salen; talte om åtskilligt, bland annat om Carl XIV. – »det är gubbe det! honom wille jag se. Ärfwda kronor, hwad är det! ack du store Gud, hwad är wäl det! men en man som från ringa stånd blott genom egen förtjenst upstigit till regent öfwer en fri nation – ah, det är dock något!» – Han hade rätt.

3. MÅNDAG. = Detta war en såkallad Odag, det wille säga en dag då föga eller intet uträttades, och som war utom den vanliga ordningen. I dag *flyttade* jag, nemligen från mitt ensamma logis hos Mutter Gröndahl till B:s och mitt gemensamma hos Prof. Hällström. Mutter afskedade jag med 19 Rd. och wi skildes mycket goda vänner. Wåra nya rum woro snygga nog, twenne, med hwar sitt fönster, med gula temmeligen skrynkliga tapeter och blåa kakelugnar. Gud gifwe här helsa och trefnad, mina herrar! –

Kl. 3 e. m. var jag der, ensam ty B. flyttade ej ännu. Ingen upppassning hade jag ännu, således splitter allen. – Jag tröstade mig hos thejungfrun, läste Crao, bäddade åt mig sjelf, somnade och – drömde ingenting.

4. TISDAG. = Bref af Pehr Lundmark, ADyhr och HBackman, det första med beställningar af noter. –

Hos Rpffs spisade jag nu åter första gången middag. – Prof-lera. – Läste bref från min Gode farbror G. till Rpff, äfwen som ett annat från fru B:n, angående böcker. –

Hos Schale, hwilken hyrt sig ett nätt Pianoforte, musicerade jag och hade rätt trefligt. –

Visite af gubben Hällström; nemligen han inspekterade rummen. – Wåra rum äro också belägna just fast i Academia så att herrar skomakare torde i år få förtjenst på ett par stöflor mindre. –

5. ONSDAG. = Spring, nemligen hos några herrar professorer och patres ang. Collegia. – Linsén kände mig ännu, märkeligt nog. Patris ob merita, mente Blanken, och det är möjligt. –

Afhörde Keckman, och upwaktade Gylden som bad mig sitta ner, och uppehöll sig mycket wid universitetets andans förfall, och det öfverhandtagande brödstudium som nu tyckes utbreda sig och gör att man nu åsidosätter grundlighet – Nbene, frågan war egentl. om Philologie.

E. m. bestyr med att uträtta morbror L:ns Commissioner ang. tåg etcet. – Nationsmöte med subscriptions listor för mötena. –

6. THORS DAG = Blanken inflyttade, och nu bodde wi åter tillsammans, efter 1 års skillnad. – – Chemisten läste om syre, och gjorde dermed granna experimenter. –

7 FREDAG. = Bref till HBackman och ADyhr, till den sedn. jemte medfölj. profver på sidentyger för flickorna, ehuru tygerna woro temmeligen simpla. –

8. LÖRDAG. = Kl. 11 f. m. inträdde bror Julius Cederman till oss, medförande bref från Logren, den sednare om sina sorgliga känslor. – Föröfrigt wiste bror Julle föga eller intet nytt från vårt goda NyCarleby. Aftonen: Latin. Blanken, den förpickade Blanken, war hos Holmen, (H:das far)

9 SÖNDAG. = Wackert och klart wäder. Afhörde i kyrkan Melarts Installation till Messprest – hwilket war ganska wackert. – Musik hos Schale. –

10 MÅNDAG. = Bref af Mamma, det första sedan Stockholmsresan, deri hon beskrifwer huru Sophie kom wäl till. Jag war just glad. – Friherrinnan hade bref af Rosalie Lithén, angående sidentyg för Stenrothens bröllopp. – Moster walde också något som dugde. Ljusrödt, det gentilaste

man wille se, litet dyrt, men i betraktande af tygets gentiliesse ganska billigt. Hon war willrådig, frågte äfwen mig som swarte tag det, tag det der och intet annat. – Hwad förstår jag mig på slikt, jag tycker bara. – Nu hade jag likwäl ypperlig smak ...

Soppan är wattig och tunn; morot, persilja och flugor 5
 mustiga kryddor, o ve! simma i mängd deruti.
 Skåda den narnn, publiken, ändock hur han sörplar och slukar,
 Glupsk som en hungrig poët, wattnet och flugorna med!
 Hungern, o vänner, ho är som af er will bättre bevisas
 att icke denna ändock ypperst af kryddorna är! 10

---

11. TISDAG Följande dagen war det *marknad* i Helsingfors, icke särdeles betydlig. – Ut swärmade jag ochså en stund med den andra swärmen, men ledsnade snart. Min handel bestod i ett par st. pipor och skaft, litett tennryttare åt Putte Rosen och litet confect åt Rpffs jungfrur. – Derunder anträffades Ida Thuneberg m. fl. som spektaklade öfwer min uphandling af Tennryttarne. – 15
- På aftonquisten drack jag ett glas punsch hos Bandy, i sällskap med Elfwing, Staudinger, Cederman med flere. –
12. ONSDAG = Med A. Wacklin afsändt bref till J. Logren, HB:n, och Mamma. På aft. war Nations möte, och afhandlades om blifwande Latinska disputationer, hwartill, bland andra, äfwen jag utsågs till auctor. – 20
- Denna tiden är brodren Schale krasslig i sitt bröst, och är af läkaren förbjuden att sticka näsan under bar himmel. 13. THORSDAG. = Visite hos brodren Otto Simelius, angående Rosalie L:ns paquete till fru Weurlander; han tog det beskedligt med sig till Åbo. Studerade Geographien, som temmeligen fallit ur minnet. 25
- En sten föll från mitt hjerta när brodren Z Gallenius hos thejungfrun åtog sig att disputeras i mitt ställe nästa Onsdag. –
14. FREDAG. = Kl. 6 e. m. *badade* jag, i sällskap med B:n, hos fru Dahlström, och blef helt munter och wälmående deraf. – 30
- Derifrån till thejungfrun och läste Morgonbladet om Uhland. –
15. LÖRDAG. = Academisk Inscription med wanlig ceremonie, hwarwid gubben Pipping höll ett tal om tidens rätta användande och om faran af wärds hus. Och när gubben talte om förlorade ynglingar, gret han, fattig gubbe. –

Aft. hos *Thunebergs*. Der war en nätt samling unga damer, 2 M:ller Tapenius, 2 D:o Gylling med mor, en d:o Holm, en d:o Walenius, en fröken Tawaststjerna med mor m. fl.

Det war en på sitt sätt munter afton. Dansades efter pianoforte Walser och Françoiser. Här hade jag den förmån blifwa bekant med den omtalta M:lle Gylling, som war helt modest och beskedlig. – Cavaljerer woro Mag. Tapenius, Stud. Tawaststjerna, en mycket fin och röd och hwit herre. –

Blanken försåg sig ständigt på M:lle Holm, hwilken, smal och rank, i walsen böjde sig oändeligen gratiöst. – För min del gjorde jag icke bekantskap med henne, såg också lagom. – Med den lilla näbbiga M:lle Walenius gjorde jag deremot ny bekantskap. – – Före och efter dansen sjöngs med accomp. af pianoforte; bland andra äfwen Wisperdalen. –

Kl. war 9 på quällen då wi beskedligt bockade oss och gingo. –

16. SÖNDAG. = Okyrka; men under tiden las jag geographie. –

Aft: på *Picknick*. –

Hwarföre skall jag beskrifwa denna Assemblée? den war ju sina sysskon lik, och föga annat roligt hade jag för min del, annat än att nytja mina begge naturliga lorgnetter. – Ty detta cirklade sippiga wäsande behagar mig nu engång för alla ej. – Det eller den enda som här intresserade mig war Rose blanche, W:a Roos, hwilken jag sist hade den lycka se och göra bekantskap med hos Turdins. – Flickan war mycket i tour med officerare, Stjerncreutzens kamrater. Ett par ord war jag lycklig nog att få tala med henne, helsa henne från Hindrik B. och emottaga återhelsning; men en dans – beware! det war omöjligt, fastän jag infann mig före andra Françoisen. – Jag dansade intet; hade löfte om M:lle Walenius till en Françoise, och när den kom hade hon en annan cavaljer. –

Temmeligen liknöjd hemkom jag kl. 12 från denna briljanta Assemblée.

Och när jag såg den stora werldens lilla glädje, och tänkte på den lilla werldens stora glädje, då blef jag glad och tänkte i mitt sinne: »fattigdom och rikedom gif oss icke, ej heller höghet och låghet, eller magt och förakt. – Men gif oss ett gladt mod, ett förnöjsamt hjerta och måttligt af allt – och wi skola wara lyckliga, wi små, ty wi äro stora i vår ringhet, och i vår obetydlighet äro wi mächtigare än furstar – Jag kom något för långt, ty jag wet wäl att Hfors icke är någon stor werld, men det är likwäl den stora werldens läraktiga apa. Och så får jag bekänna att jag icke alltid är den gyllene medelmåttans förfäktare, synnerligen hwad bildning beträffar på hwilken jag här mest haft afseende. Men är det fråga om att

afgöra mellan denna konstlade fina och likwäl oftast så halfwa och ytliga bildning hwaraf hufwudstadens societéer glänsa såsom glasdiamanter wid wax ljus och lampsken, mellan denna glittrande bildning å ena sidan och å den andra den ringare, anspråkslösare, obemärktare, men just derföre så mycket mera äkta och naturliga bildning som i våra mindre kretsar bildar det rätta glada medelståndet, så blir mig walet oändeligen lätt och säkerligen lika rätt som det är lätt. – Punkt.

5

fragment som här icke hör till saken; blott för variations skull. –

Väl höfwes eder, barn, skönögda ungdomsflock,
 så länge ännu edra ådrors warma blod
 kring hjertat strömmar fritt och blygt och aningsfullt,
 och lågan brinner, Vestas rena låga lik,
 att då wid gudens tacksamt resta altarfot
 om anad fröjd i halfuttalta böner be. –
 Se äfwen oss som redan hunnit lifwets gräns
 och länge bakom böjda nacken lemnat ha
 vårt lifs elysium, – en morgonrodnad likt,
 som menskan minnes gladt när solens gyllne spann
 i wågen sjönk och aftonguden skymmer ren –
 se! äfwen oss, o barn, det höfwes här ännu,
 för flydda dagars gyllne lust, för lifs tids fröjd,
 en bleknad krans som länge sedan vissnat har
 på gudens ljufwa altar tacksamt lägga ner!

10

15

20

R

17 MÅNDAG Men wi wilja lemna vårt stora lif derhän och återkomma till det lilla. Rosenkampff reste bort och Moster lemnade för några veckor ensam. – »Om något händer, sade baron åt mig, så skrif du.» –

25

18 TISDAG. = Lilla Missie, som ofta rymt och blifwit återhämtad genom tjenliga medel, war nu bortkommen för allone. – B. hade sett den hos Stolpen, der den blifwit kallat »Scharon!» –

30

– Geographie, samt lection hos Plösch som sade: säj mej nu, huru heter »två benor» på Tyska? huru heter »två rauhe äplor?» –

19 ONSDAG. = Anmält mig till Gyldéns Seminarium, hwilket särdeles ökte min fides, ty jag war nästan den förste som åter väckt fråga der om. –

E. m. Disputationsmöte inför Inspector, der Z Gallenius fäktade mot Pysik och Matte Castrén. Respondens war Fredrik Nylander.

5 20. THORS DAG. = 10 Timmars arbete. – Bröllop hos Stenrothens i Ny-Carleby? Så war det werkeligen. – Hwilken dag – Ah! – jag känner jag blir het – stilla – sätt dig – ja jag kunde stampa foten åt mitt missöde att nu sitta här – så war det äfwen på Hammarins bröllopp. – Och begge gångerna war – *Post Scriptum* – Ryktet förmåler att der skall warit särdeles roligt, att Collander skall ha blifwit illa kär m. m. – Äfwen förmåles att flickorna L. skola warit särdeles söta och gentila i sina gentila siden »sorgklädningar». – Synnerligen skall T:a ha warit söt och gratiös – men hwad hör det till min fattiga dagbok i Helsingfors?

15 21. FREDAG = Och medan andra bröllopsdagen i N. firades som muntrast, då pratade Plösch strunt för mig om äplor etcet. –

Hos B. war främmande, Thunebergarne och Ugglä. – Capten Thuneberg gäspade och suckade: håhå, det war den 59! (gäspen) –

20 22. LÖRDAG. = Meyers bokauktion. Sedan visite hos Schale som war krasslig. Undertiden hwilade man sig i NyCarleby, men i bröllopsgården dansades hela dagen igenom. – Stackars brud, hwarföre gick du dit?

23. SÖNDAG. Östberg predikade, temmeligen tillgjordt.

Lysning för Demidoff och hans fästmö: »Med deras kejs. Majestäters Allernådigste tillstånd Hans Excellens Öfwerjägmästaren, Statsrådet och Riddaren Paul Demidoff och hoffröken hos Hennes Maj. Kejsarinnan Eva Aurora Charlotta Stjernwall ..» etcet –

25 Här widtager en liten period som jag will kalla *Trädkarlsperioden* i så måtto nemligen att vårt lilla cotterie några gånger sammanträdde och muntrade oss med klöfwerknekt. Men kortspel är egentligen föga min sak, och jag kan aldrig komma till någon särdeles färdighet deri. Kl. omkr. 6 a. infunno sig hos mig Cederman, Cederberg och Justus Staudinger (B:n war på picknicken). – Snart framdrogos knektar och kungar, wi fingo oss en munter kopeks trädkarl. – Jag förlorar wanligen, men förlusten om den är rätt sträng, stiger här till omkr. 1 Rub. på quälln, ht. dessutom står på fides. –

Jag tror kl. war 11 a. då herrarna gingo. –

35 24. MÅNDAG. = Studerade Euclides, ochså något glömd. – Latin. – Stark Storm. – Brodren Rahm hos mig, resonement om Litteratur.

25. TISDAG. = Stark storm. – Afhörde Schulten, som är rätt torr och Mathematisk. Läste en novell högt för friherrinnan. Spektaklade med Westling hos Thejungfrun.
26. ONSDAG. = Slog min goda klocka i golfwet så att den blef litet confüs – Skref och Casserade ett ämne för Gylden. 5
Om aft. war Nationsmöte, på hwilket uprättades en Tidnings redaction. –
27. THORS DAG = Regn och snöslask ett grufweligt wäder mot quällen. – Kl. 7 a. infann jag mig på kallelse hos brodren *Julius Cederman*, och fann der Justus Staudinger och Calle Staud. samt farbror Elfwing – Wi drucko thé, wi rökte tobak, wi drogo våra små mollor, och när wi stego upp och wandrade af, så war kl. 2 om natten. 10
28. FREDAG. = Utom visiten hos Rosenkampffs, satt jag hemma och studerade min Euclides. Glömnda saker tåla tid, men detta är en repetition som gör godt, heldst jag här vänjer mig att läsa grundeligare och ordentligare än förr. 15
- 29 LÖRDAG. = Starkt snöfall så man incommoderades af verkliga drifwor, ha ha! du war wist wan att låta incommodera dig af drifwor fordomdags! Inlemnade ansökning om Stipendium $\frac{3}{4}$ timme före sista termin. – Skref med Liljeblad bland andra äfwen till Lundmark. 20
Kl. 6 Trädkarlspartie hos herrarna Staudinger.
Utom begge bröderna, befunno sig der Elfwing, Petterson, Cederman och Cederberg. – Mellan Verserna inne hos M. Castrén der tidnings Redactionen sammanträdde. – Nu satte wi oss på alfware wid 2 bord – Tuhatta perkellä, dundrade Elfwingen ibland. – Calle St. hade bestyret att ombestyra notabene thé etcetera. – Huru wi nu suto här muntra och ifriga, så blefwo somliga kufwade af Morpheus, wi andra höllo ut och när wi på hemvägen frågade hwad klockan war, swartes $\frac{1}{2}$ 6 på morgon. –
Blanken war också redan uppe när jag kom. –
30. SÖNDAG. = Söndagen framkom med yrwäder, men icke destomindre afhörde jag Melart. – Hos Rosenkampffs spisade Junelius middag. E. m. först hos Cederman, sedan med dem till Schale som aldeles icke war till humeurs, utan satt der helt tyst i sin tjocka pels fastän kammaren war warm som en badstuga. – 30
31. MÅNDAG. = På morgonen gick jag på posten. Redan wid hörnet mötte mig brodren Thuring. »ah, det war bra jag träffade dig, du har pengar på posten!» – »så! det fågnar mig.» – »Ja mig också, jag sökte dig redan förut, nog wet jag du lånar mig ett lappri?» – »Aj aj, wi få se, jag är nog 35

skyldig Cederman mycket förut.» – »Jaså, det är bra, då går jag strax till Cederman.» – Stackars Bror Thuring! pengarne woro icke mina, utan blott Öllers nations lån, som jag war i borgen före och nu skulle inbetala. –

5 Studerade Algebra och arbetade på theser för min disputation som sker i Onsdag. Men det war ett quistigt göra.

NOVEMBER 1836.

November infann sig efter wanligheten wåt om fötterna och röd om näsan.

10 1 NOV. TISDAG. = Componerade theser för morgondagen. – Visite af Mathlin och Fredrik Nylander, den sednare trygg och rolig. –

2 ONSDAG = Blanken drog en gammal sophäls hem som knapt syntes duga till kökets behof en gång. – Men Blanken wiste råd. –

15 Visite hos Gubben Hällström; inbetalte Öllers lån, och bockade mig med mina theser. Dessa theser grundade sig hufwudsakligen på en jemförelse mellan Romerska folkets och Romerska språk inre natur och yttre öden. –

20 » *Thesis I.* Indolem linguæ gentis cujusdam cum indole ipsius gentis comparandam esse existimamus. Quod imprimis de lingua atque gente Romana valere videtur.»

» *Thesis VI* Atque nobis videtur linguarum studium, sive antiquarum sive recentiorum, alterum alteri non esse postponendum, neque plenum dicendum esse studium linguarum recentiorum, nisi antiquarum cognitione nitatur.»

25 » *Thesis VII.* Le stile c'est l'homme! » Buffon! –

Dessa mina 7 Theser ventilerades kl. 6–9 om aftonen inför nation och i närvaro af Inspector Prof. Hällström. Respondens war Henrik Mathlin, Ord. opponenter: Z. Gallenius och Jacob Wigelius, Extra ord. Törnudd och Piponius. – Opponenterna sade sedan att jag slog bra ifrån mig. –

30 3. THORS DAG. = Ett det grymmaste och ursinnigaste yrwäder. Ottas gymnastik; – Denna inrättning är mycket rolig, och det är glädjande att se hwilka framsteg man gör i voltigeringar, på trädhästar och dylikt. Stud. Algebra och afhörde Rein som las om Peru. –

4. FREDAG. = Stud. historie. Bref af morbror Calamnius, ang. Fru Herlins pension, för hwilken orsaks skull jag gjorde visite hos Snellman, magistern, hwilken förmälte att samma pension allaredan war afsänd. –
- 5 LÖRDAG = Nationsmöte. – Derifrån kl. 8 a. till brodern Cederman och d:o Cederberg, hos hwilka Ingman och jag drogo en liten händig trädkarl, så att när wi wandrade hem, war klockan 6 på morgonen. Man ser det war en Trädkarlperiod. – Detta oaktadt spelade ingen af oss af passion eller behof, och förlust och vinst blefwo merendels kopeker. 5
6. SÖNDAG. = Rusk och yrwäder. – Efterm. Myllymaths hos Cederman, sedan på aftonquisten ett litet cucu eller trädkarlsparti hos undertecknad, bestående af Cederman, Cederberg, och Justus Staudinger. – 10
- Kl. 12 kom Blanken hem från picknicken och berättade att Wille Roos warit så artig och frågt efter undertecknad. Quelle bonheur!
- 7 MÅNDAG. = Stud. Arithmetik. Bref af Mamma om bröllop på Smedsbacka. Kl. 11 på quällen hemkom Blanken med åtskilliga funtfaddrar, hwilka suto och spelte half tolf till kl. 3 på morgonen. – Kl. ½ 12 ledsnade jag och lade mig. – 15
- 8 TISDAG. = Ymnig nederbörd. – Studerade Blumenback. – Plösch, och converserade sedan med Rahmen i Litterära ämnen. –
- 9 ONSDAG. = Inlöste Meyerska bokauctionsinropet som steg till 7 Rubel. – Nationsmöte om den blifwande Termins festen. Äfwen war der Tidning, som innehöll en afhandling om arbetsamheten, jemte: skapelsen förbättrad, etcet. 20
10. THORS DAG. = Nu war det frusit, samt föröfrigt klart och behagligt wäder. – Jag erinrade mig sista höstens sidenswansperiod, och den tiden då jag skrinnade till staden och läste Algier och Paris. – 25
- I dag icke något sådant. Stud. historie etc. i 9 timmar.
- 11 FREDAG =

Terminsfest.

Redan länge hade tillställarne, Ludwig Östring m. fl. fjäskat och arrangerat, redan hade bjudarna, Franz Snellman, Fredr. Nylander m. fl. sprungit och complimenterat; det återstod nu endast att såwäl gäster som intressenter skulle hålla arrangementerna till godo, och på våra nationsrum i Kisileffs stenhus vid Senatstorget och Unionsgatan, göra oss och våra anrättningar heder. – Kl. 6, 7, ½ 8 infunno sig småningom wi och våra gäster, hwilka sednare woro talrikare än någonsin förr, emedan wid detta tillfälle alla Academiens patres woro samt och synnerligen hitbjudne. – 35

Nerwander öppnade festen förmedelst ett tal, hwaruti han tillkännagaf att twenne inlemnade poetiska skrifter ansetts wara förtjenta af priser: nemligen det ena: *Nattstycken* en cyclus af Lyriska digter, af L. Stenbäck, belöntes med stora priset, uplästes och wan allmänt bifall. – Det andra: *Prestdottren på landet*, ett litet dramatiskt försök, wann det mindre priset, men förf. hade ej gifwit sig tillkänna. – Man undrade och gissade kors och tvärs hwem det kunde wara. Några gissade äfwen på mig; men jag kände den sanskyldige som war brodren Rahm på hwilken ingen gissade; ej heller fingo de af mig någon uplysning derom. –

Vidare föreföllo ordenteligt wanliga skålar och tal, secundum morem et consuetudinem. – Punschen hade i allmänhet god afsättning. Bland nya bekantskaper, eller rättare brödraskaper woro: bröderna Helander, F. Snellman, Kemmer, m. fl. –

Herrar Patres woro i allmänhet rätt trefliga, suto många ända till kl. 12, och när Laurell gick, som war den sista, war wäl klockan 2. – Nerwander ledsagades kl. 1 blott ett stycke, då han undanbad sig widare; härwid skulle hurras, men det blef en skräckelig kattmusik.

Aftonen war i allmänhet ganska treflig: – mot slutet öfwerbewiste jag brodren Cederberg med 4 grundeliga skäl att den hwita kakelugnen i salen war swart. – Andra sådana disputationer föreföllo mellan Laurell och Woldstedt, samt många andra. –

Kl. war 3 om natten när wi gingo, och ännu lemnade dit mången efter. Woldstedt t. ex. et companie, wandrade directe till Sparbanken. –

12. LÖRDAG = Mitt lilla nattwak tog jag igen och sof till 9. –

E. m. I Gyldéns Seminarium disputation de morte. Herrarna äro icke särdeles mäktiga Latinare, Adjuncten icke undantagen. –

– Ett partie Cucu hos Schale; Cederman m. fl. der ... Denna tid kunde kallas *Cucuperioden*, men den war hwarken lång eller ifrig. Alltemellanåt musicerade jag, och pianot föreföll mig mycket intressantare. Schale är ändtligen åter frisker karl och tar Pianofortelectioner hos Pacius.

13. SÖNDAG. = Okyrka, och för öfrigt ett snöigt wäder.

Baron war nu hemkommen. Wi spelte Schack och jag blef matt ibland inom några drag. – Kl. 4 gick jag bort och kl. 7 på afton kom der en *liten häändig friherrinna till werlden*. nemligen: *Olga Sophie von Rosenkampff*.

Moster satt wid bordet ännu om middagen, blef derefter litet illamående och osynlig. Inom några timmar war der en person mer i huset.

– Samma afton skref jag till Mamma och wiste af ingenting, men Rosenkampff hann skrifwa med samma post. –

- A. Helander, Olof, satt hos mig och wille weta mycket om NyCarleby, der hans mor warit född, och der han lofwade helsa på mig. –
- 14 MÅNDAG. = Man tänke sig min förwåning när jag andra dagen kommer till middagen och finner allt beställt, sjelfwa adviskorten redan tryckta. –
 – Moster war något matt och swag, men gaf godt hopp. – 5
 E. m. En stunds Cucupartie hos brodren Cederman. – Föröfrigt skall jag säga att jag gör annat än spelar ochså. Examen rycker närmare; jag är ganska jemt sysselsatt. –
- 15 TISDAG. = Stud. Schottens theologie. – Nu fick jag redan se både moster och lilla friherrinnan. Denna war lik brodren, rultig och fet, klara blå ögon, två hakor, och i nacken ett utmärkt wackert långt mörkbrunt hår. 10
 Aft. fick hos thejungfrun tag i Mathlin, d. w. s. han måste ro ut med ett par koppar thé.
16. ONSDAG. = Auction och Nationsmöte – Ludwig Östrings disputation; der blef han rätt skamlöst angripen af L. Stenbäck, som talade om prima elementa. – 15
 = Hos oss, d. v. s. hos Blanken, infunno sig Thunebearne, samt våra grannar Magistrarne Ahlquist och Lind. Boston efter wanligheten. – – Sedan de gått spelte jag ett partie Schack med Blanken.
17. THORS DAG. = Rein las om Luther. Jag försummar min chemie för den intressanta Rein. – Spelte Schack med baron som beswärades af den tråkiga capten Becker. – Detta må jag kalla till *Schackperioden*, hwilken räckte till Termins slut. Om aftonen spelte jag med Blanken och fick honom matt. 20
- 18 FREDAG = Både för och eftermiddag schack med brodren Rahm. – på Morgonbladet stod en curiosité, angående Major A-sköld. – 25
- 19 LÖRDAG. = Snö. – Uti Gyldéns Seminarium disputerades de eloquentia. Jag kom med brodren Bodén uti en förskräckelig Latinsk dispute som föränleddes af min indelning: eloquentia objectiva, et subjectiva (quæ vero aut vera est, aut falsa). – Gyldén gaf mig rätt. –
20. SÖNDAG. = Okyrka. Satt tillika med baron inne hos moster som nu fullkomligt genomgått crisis, och är nära restituerad, undant. en ledsam tandwerk. – Här speltes åter Schack. Den beständiga öfningen hade förbättrat mitt spel, och – o under! Jag fick werkeligen min goda baron till matt! – War det under om jag på hemvägen gick och lyfte näsan mot skyn. – Här sprang en lindansareflicka hwars far hette Machowirth. En fru sprang omkring med en talrik: »seyn sie so gütig! meine herrn, geben sie doch der Mamsell ein wenig Trinkgeld!» Hon kunde med skäl säga Trinkgeld, ty strax efter såg Ced:n hela sällskapet i ett rätt lyckligt tillstånd. 30
 35

21. MÅNDAG. = War Opost. Moster war i dag åter oppe.–

Min goda Hindrik B. är bra lat att skrifwa. –

22. TISDAG. = Stud. Algebra. – Också gör jag dageligen gymnastiska framsteg. – Afhörde Plösch och spelte ett litet partie Cucu hos Cederman.
5 – Schale hade haft bref af Frosterus; förmodeligen beställningar.

23. ONSDAG. = Försummat Gyldéns Seminarium för skrinnisens skull, hwilken nu ligger så lockande blank öfwer sjön. Också tumlade wi rätt muntert deromkring och togo en rasande god motion. –

10 Samma dag inlemnade jag på afdelingens Tidning en versstump med en förwillande signatur; det war egentligen råsk, och jag ångrade mig sedan; men lappri i det hela!. – Om den fick ett och annat recense-rande löje, så tar jag ej döden deraf.

24. THORS DAG. = Skref till bröderna Öller i GCarleby och Alfred Backman i Wasa. – Tände eld på Helsingfors, Nbene Cardusen. –

15 25. FREDAG. = Kl. 6 om afton beundrade jag hos thejungfrun Lilla Findi som war mycket snäll och gjorde förwånande konst. – »Na, Findi, sade frun, zeige nun das du gute Erziehung erhalten hat und mache mir keine Schande! Nun! alalalalo! Siehst du, du solst uns diese karte herausnehmen welche der Herr ausgezogen hat. Nah! Suche, ey Findi, suche das Kart hervor und sey geschwind! Ah! getroffen – Sie darfen
20 nur das Kart anzusehen, meine herrn.» –

26. LÖRDAG = Stort Nationsmöte angående Nerwanders nya project. »Mina herrar, sade Nervander, wi komma alla öfwerens derom att af-
25 delningens anda på sednare tider förfallit betydigen. Wi behöfwa icke wara särdeles skarpsynta för att se den löshet som widlåder wår förening och den splittring af hwilken den hotas. – Det finnes mången bland eder för hwilken en stor del af afdeln. fortfar att wara okänd, och mången för hwilken hela afdeln. existerar blott vid Terminsfesten och wid afgifternas liquiderande. – Det är derföre jag wille lemna till edert bepröfwande ett
30 project som skulle åsyfta en närmare förening mellan medlemmarne, hwaraf det hela skulle erhålla långt större fasthet.»

Projectet innehöll hufwudsakligen att afdeln. skulle delas i ett slags
centurier, 10 i hwar afdelning, hwarigenom skulle vinnas en närmare före-
ning mellan dessa 10 sinsemellan. Sedan skulle dessa centurier alla wara
35 förenade i ett helt, hafwa samma intressen och verka för samma ändamål. – Deruti att alla dessa utgjorde ett enda helt ligger just finessen; men just deruti ligger äfwen ett farligt förstörelse ämne fördoldt, hwilket, så snart den allmänna andan aflägsnat sig från denna sin ståndpunkt, ofelbart

- skulle medföra total upplösning af alla band och föreningar. – Det är efter något sådant som oppositionen genast famlade, ehuru de ej kunde göra sig klart att under nuwar. förhåll. wore ingenting att befara. – Nerv: tillade: för att vara ändamålsenligt, måste detta project utgå från afdelningens almänna anda, såsom en historisk utveckling af dess institutioner, och i annat fall är jag den förste att votera dess förkastande. Oppositionen war strax i början stark, och jag tror att projectet aldrig går igenom. 5
27. SÖNDAG. = Okyrka. Jag satt hemma och skref till Mamma och Hindrik B. Till den sednare om W:a Roos, en scen från picknicken: En, två, tre, en, två, tre, fyra, en, två, tre, fyra, fem, – nemligen officerare. – 10
28. MÅNDAG = Bref af Albert Dyhr och Logrén. – Samma dag inlöste Bl:n. ett auctionsinrop, nemligen ett flygelpiano som han kommit öfwer för röfwarpris, 80 Rub., och det är säkert wärdt 300 Rub. –
29. TISDAG. = Prof. Rein slöt Finska historien, sägande: »jag är i nästa vecka så uptagen af Tentamina.» Det låter godt, tänkte jag, nu skall man upkasta en god plan för examen. – Jag wiste ej att det snart skulle bli fatalier i fråga. – Snöslask i dag. 15
30. ONSDAG. = På förmiddagen berättade mig B: – Tentamen hos Nordström Fredag kl. 9 morg. – Såå, tänkte jag. –
- Blankens Pianoforte hemkördes på f. m., skulle ha warit ofanteligen roligt för mig, om jag ej haft annat att tänka på. Om aftonen woro Strömborg och Thunebergarne här. S. stämde instrumentet; med Öfv Leutn. spelte jag schack och wi blefwo hwars en gång. 20
- Kl. 9 gingo herrarne och låfte komma igen.

DECEMBER 1836.

Förra hälften af December war en tid som jag icke gerna wille ha igen. – Icke för arbetets skull; det war godt och bra. Men för den pinande ängslans skull, och för det missmod som jag några gånger hade mycket swårt att öfwerwinna, ty det war ju icke blott ett fantom, utan grundadt. – Den tanken föll mig ibland in: det är wedergällningen, motvigten, mot din förra rolighet under samma tid (samt före och efter) under sista året, och det war dock en tröst. 30

Från en annan sida betraktadt så är det hårdt att wid sitt första inträde i det offentliga mötas af en motgång, så mycket mer nedslående

5 som den war owäntad och – jag vågar säga det – oförtjent. Det tör wara
helsosamt att nödgas nedstämma sina pretentioner, att litet moderera
det sjelfförtroende som kanske annars warit för högt; Men att aldeles
förlora detta sjelfförtroende, såsom jag engång fruktade och hwilket jag
med yttersta swårighet sökte förekomma, det är wisserligen hårdt och
nedslående och ledande till en ytterlighet som jag ej wille önska min
värsta owän, om jag hade någon.

10 Åter å en annan sida will jag ej tala om mina små planer som ramlat,
om frugten af 3 månaders arbete som, efter utseende, har gått förlorad;
ty min tanke är dock att arbete och kunskaper aldrig äro ämnade blott
för examina; och för resten är det bra att lära känna sin stadighet eller
ostadighet i hwar och en kunskapsgren, hwarförutan jag här torde
vunnit i grundlighet wid sjelfwa läsningen, en sak som hittils warit si
och så.

15 Mången skulle säkert säga: N'importe! ett lappri! och du fick ju icke
repuls, min goda vän! –

Det är sannt min examen fick icke repuls, om icke min opinion fick
det. – I alla fall: hwem wet hwad det är godt före? –

20 1. THORS DAG. = I dag skulle jag således bereda mig för Nordström, jag
ansåg nödigt att repetera Euclides, men blef så ofta afbruten att deraf ej
blef mycket. – Först hade wi visite af en möbelfru som shackrade med
allt möjligt, och åt hwilken jag bortbytte min klädsats för 11 Rub. (hade
bet. 16 Rd.) och Blanken sin pulpet äfven för 11 Rub (och han hade bet.
3 Rd. B:co) –

25 Thunebergs herskap hade bjudit sig till oss i quäll. Det war högst
opassligt, så wälkomna de annars alltid warit. Hwad skulle jag göra? – Det
war dessutom så många små bestyr att tänka; genant i alla fall, ehuru
Blanken bestyrde det mesta.

Thé et Soirée de la musique chez nous.

30 Kl. 6 a. infunno sig: Öfv.Leutn Thuneberg med fru och 2 döttrar, Ida
och Alexandra, Capitain Strömborg med fru, Capt. Thuneberg och Stud.
Gamberg. – För så rart främmande hade wi naturligtwis bullat upp det
bästa wi kunde, Muskat Lignell och confect, åkerbärs sylt och Äppel
samt thé.

35 Och som lyckan hade så fogat att wi hade instrument i huset, så
satte sig Ida Thuneberg snart till pianot, spelte ett potpourie ur Robert
le Diable, Mayseders variationer m. m.

Allt detta war ganska muntert, blott jag ej haft annat att tänka på. – Du stod tyst som en »bock», sade B. efter sitt sätt att uttrycka sig. – Kl. war 9 då herskapet gingo. –

Genast skyndade jag till Finelius, en af förra flocken som redan i dag haft Tentamina hos Nordström, och förfrågade mig. Det war en förb. krångelmakare, sade han, och jag återwände icke mycket tröstad. – Kl. 11 tog jag Meidinger i handen och läste flyktigt och slarfwigt det förnämsta.

Kl. war $\frac{1}{2}$ 1 när jag fullklädd kastade mig på sängen; jag war missbelåten och sof icke wäl och icke länge.

Samma dag kl. 7 på morgonen dog i Jacobstad vår gode och beskedlige Franz Lithén. Det war en osäll dag!

2. FREDAG. = Klockan war knapt 3 om morgonen då jag vaknade och upsteg, aldeles intet uthwilad och ej heller rätt till humeurs. – Men jag grep tappert till min Euclides, och det led bra nog; likwäl, när klockan led öfwer 8 och jag måste bort, hade jag ett godt stycke quar. – Med godt courage blott, skall det hinnas vid middagsledigheten.

Tentamen hos Nordström. F. m. kl. 9–1, Fransyska.

I Explication stod jag mig bra; men med grammatiken gick det sämre; jag hade slarfwat i går aftse altför fort igenom den; nu kom jag till korta med conjugationerne, det förtröt mig, och så gick än sämre. – Han gjorde några frågor i Sv. grammatique som jag hjälpligen beswarade utan att här i verlden ha läst någon Svensk gramatika. – I allmänhet hade ett vackert uttal i Fransysk. men, antingen det kom af okunnighet eller att så war hans sätt, han war en mägta stor krångelmakare, i articular m. m. gjorde han frågor som woro kors och twärs mot hwarandra. –

Kl. 1 bad han oss åter wara wälkomna till kl. 3 e. m.

Jag hade vakat min natt, jag hade utstått en dugtig press, och dertill warit förargad; summan och kronan på verket war att nu blef jag nästan verkligen sjuk. –

Nu fick jag Mammans bref, som bland annat innehöll: »Jag drömde härom natten att du kom hem och sade: de skola också wänta innan jag kommer till Academien härnäst – att gifwa mig 1 B:co likasom åt en dreng!» – Dessa ord woro ej särdeles tröstande. – Jag åt ingen middag, jag försökte läsa, det war omöjligt. Jag gick af och an och min ängslan war obeskriflig. – Kl. 3 gick jag med föresats att begära ny tentamen. – Tentamen i *Geometrie, Arithmethik*. k.l. 3–9 Jag begärde verkligen ny tentamen på den grund att jag mådde illa; Han nekade på den grund att Tent. borde ske i kamraternes närwaro. – 11 prop. 2 bok. – gick jag

först ut från orätt grund och kom till orätt resultat (jag hade likväl läst samma prop. i morse, men var nu confund.) kom likväl sedan på rätt. – Prop. i 3 bok. om 4 sid. fig. hwars vinklar stå i en cirkels periph. gick bra. Prop. 6 bok. om trianl. homologa sidor bra nog; men det war en
 5 lycka att jag fick den; ty det gick på gammalt. – Arithmetik och Algebra gingo passabelt. –

Således gick det ändå bättre än jag väntade. Men här stadgades min öfvertygelse att Nordströms krånglighet härrörde af okunnighet och idkeliga bemödanden att bemantla densamma. Om jag wore den enda
 10 som sade det, skulle jag tro att mitt eget missöde gjorde mig orättwis så att jag wille skjuta skulden på min examinerator. Men hans tentanter sista wårtermin säga detsamma; och jag *tror* det verkligen, ehuru jag anser för min skyldighet att ej *uttala* min tro. Men om jag instämmer med de andra: »det är en krångelmakare!» det må man förlåta mig. –

Kl. war 9 på quälln då vi gingo. Således en press från 9 till 9; och så länge håller Nordström knapt sina candidater till domare ex., sådana som skola genom denna examen göras till publika embetsmän! Och ingen annan examinerator tenterar längre än 4 timmar. –

Det war stor Illumination, men det brydde jag mig ej om, utan gick
 20 hem, osäker om jag war mera ledsen än förtretad. –

3. LÖRDAG. = Fult humeur, men vackert wäder. – Visite hos möbelfrun. – Nationsmöte angående Nervanderska projectet. Der voterades en Comitée af 10 ledamöter, hwilken ägde att upgöra ett project för afdelningens bästa utan att behöfwa fästa sig vid det Nervanderska. I denna
 25 Comitée blef äfwen jag in voterad, och, utom mig, voro ledamöterne. mag. Borg, mag. Hällstén, mag. Piponius, mag. M. Castrén, C. Ehrström, Oscar Forsman, Z Gallenius, Rahm och Ludvig Östring. – För mina andra bestyrs skull, torde jag knapt ha tillfälle, ehuru mycket det än intresserar mig.

– Musikalisk Soirée, der jag hörde Lüders, som tracterade sitt piano-forte med mera fermitée än smak, och Pacius, hwars oförlikneliga stråke fördes så oändeligen graciöst. –

O du ljufwa klara musik! – Att dina floder kunde strömma in i min själ och skölja dess missmod bort! Att du kunde göra dess djup och dess
 35 yta ren och skär igen, du ljufwa, klara musik!

4. SÖNDAG. = En Snödag och Söndag på en gång, med Okyrka.

– Spelade några partier Schack med baron och tappade; likväl gjorde han mig den complimenten att jag gjort vackra framsteg.

- E. m. Tog jag nyckeln ur dörrn och forcerade med Logik; ty jag hade först på f. m. fått weta att den hörde till Geitlins partes.
- 5 MÅNDAG. = Upp klockan 4 morgonen och fortsatte med Logik.
 Kl. 9 f. m. *Tentamen hos Geitlin*, Grekiska, Naturalhistorie, Logik. – Gudskelof, Grekiskan (Ilias, Anab.) gick excellent, Natur.histor. bra, och Logiken försvarligt, så att jag der klickade på några mindre betydliga frågor. Kl. ½ 1 sade den hederlige mannen: jag har nu pinat herrarna länge nog, det kan wara tillräckligt! –
 Från denna press gick jag ganska nöjd till sinnes. –
- 6 TISDAG = Det war flitiga tider; jag höll skarpt i med historien, och vann också deri grundligare insteg än någonsin förr.
 Kl. 7, Thejungfrun med C. Staudinger, som wille göra ressälskap. Upp till kl. 12, med historien.
- 7 ONSDAG. = Upsteg kl. 3. Tywärr hann jag likwäl ej repetera någon Geographie, innan jag kl. 9 f. m. begaf mig till *Tentamen hos Rein*, i Historie, Geographie och Tyska. – Tyskan bra, Geographien något hackigt, så att jag felade på åtskilliga, ehuru ej betydliga frågor, Historien aldeles öfwer förmodan excellent. Rein war en utmärkt hygglig och treflig Examinator, icke efterlåten, men hans sätt war wälwilligt och godt. Det war icke Nordström med sin hånande min eller Frosterus med sitt ilpariga smil. Jag hoppas jag talar opartiskt; jag önskade oss många män sådana som Rein.
 Här war jag således ganska belåten; wi afträdde kl. 1 e. m. – E. m. war ett Bostonpartie hos Blanken, Avellan, Hartman, F. Nylander. Den sistnämnde förlorade på 3 kopeks Boston 13 Rubel. –
 Undertiden spelade jag ett oskyldigare spel, neml. Schack med brodren Rahm.
8. THORS DAG. = I dag studerade jag Frosteri partes, ehuru icke med särdeles ifwer. – Brodren Helander hos mig till kl. 11 a – –
- 9 FREDAG = Utkom på f. m. Runebergs Hanna, och på samma dag utkom äfwen en lefwande produkt af samma förf., hwaröfwer mycket spektaklades. – Bref af Hindrik B. som sade att Franz L. war sjuk. – Visite af Hasselblatt. D:o af Franz Snellman, m. fl., som spelade och sjöng Nicanders »Wägen» ett Romantiskt stycke, deri accompagn. fullkomligen liknar vågornas sakta slående mot stranden. –
 E. m. Afhörde jag P. A. Bonsdorffs sista föreläsning i Termin, som handlade om kolsyran. – Efter gammal sed skulle nu en såkallad *Kolsyreblusning* företagas; wi stannade quar på Chemiska Auditor. sedan Prof.

gått, wi skickade efter tillbörliga requisita från den nära winkällarn, och, hwad som war hufwudsaken, wi låto dessa fluida, genom den dertill inrättade machinen, absorbera dugtigt kolsyra. – Att denna bornerande nektar tömdes med förträffelig smak, det förstås; och knapt torde sådant calas hittills blifwit firadt under Academiens tak. – Det war ett faseligt oljud. – Slutligen, efter många orationer, skålar, och sånger, och sedan Præparatorn och Laboratorn begge fått aldeles öfwerhöfwan till bästa, stängde wi dörrarne kl. ½ 9 a.

– Men jag tänkte: wi ha annat än kolsyreblusningar att tänka på, och så wandrade jag till Finelius att fråga om Frosterus. »En krångelmakare!» sade han åter. Såå! tänkte jag. – På hemvägen mötte jag O. Forsmans i ett lyckligt tillstånd, särdeles munter. »Jag tror jag upger högljudda rop», sade han och skrek. »Menniska, ropade han åt en förbigående herre, menniska! är du student?» – Nej, swartes det. Nå så drag då till fanders. –

10. LÖRDAG. = Lördags förmiddag uptogs af Frosteri partes. –

Kl. 2 e. m. afreste Rosenkampff. –

Kl. 3 e. m. *Tentamen hos Frosterus* i Theologie, Moralphilosophie, Latin.

Det war verkligen en krånglig herre. Sällan blefwo wi swarslösa, men det dugde likwäl sällan, ehuru wi tyckte oss swara efter boken. – Och hwem skulle t. ex. när han frågte: hwad kallas Theologia dogmatica och Theol. Moralis med ett namn? – kunnat swara: *Theolog. Systematica*? – För Renwall gick det bättre, han kunde räkna opp, Christologia, Escatologia m. m. – Latinet krånglades ock litet; men der war jag bättre hemma. – – Men Latinet! hwad skulle Latinet här wara i jemför. med Theologien! – – Jag war temmeligen liknöjd då wi afträdde kl. 7 e. m. ehuru jag sedan min Stora Theol. Examen kunde förutse utgången med Frosteri videtur.

– Thejungfrun. – Helandrarne inne hos mig. –

11 SÖNDAG. = På Morgonen studerade wi Runebergs Hanna, och förtjustes af den rena klara natur som andades genom den sköna digten från början till slut. – – I kyrkan, på gången, och afhörde Mag. Sewon. –

På E. m. war Demidoff med sin sköna fru på picknicken, och wäckte almänt upseende. – De unga damerna sade: »tänk att den skulle jag inte welat ha!» men de äldre: »han ser så god och beskedlig ut!» – Jag war icke der; satt hemma, alfvarsam, som hade jag wetat att i dag Lithéns i NyCarleby summo i sorg och tårar, när den gode Franz gömdes i den tysta jorden i modrens och syskonens sällskap.

- = Helandrarne suto hos mig. – Wi talade om kärlek m. m. – Kl. 12 kom Blanken från Picknicken. –
12. MÅNDAG = Kl. 10 f. m. Emottog jag bref af Mamma och af Albert Dyhr. – Jobsposter, Min Gud ett sådant bref! – Franz Lithén är död i Jacobstad och Lithéns hela hus är trööstlöst. – Otto Snellman har skjutit sig i sin mors rum, så att hjernan flög i taket. Petter Lybeck är blefwen död i Lybeck. – Hwilket bref! 5
- = Samma dag lyftade jag från Borgströms Contor 200 Rub.
13. TISDAG. Kl. 10 – till $\frac{1}{4}$ till 2 *Publik Stipendiatexamen*. 10
- Jag inträdde temmeligen kall. Altsedan brefwet om Franz Lithéns död har nuwarande examen förlorat mycket af sitt intresse för mig. Geitlin examinerade först på Latin, Logik. – Jag hade helt säkert wäntat Grekiska och hade försummat en repetition i Logiken som jag wäl behöfwat. – Derföre gick det dåligt, och början war således icke egnad att ingifwa mycket hopp. – Sedan kom Rein med historien. – Det gick utan klick. 15
- på Svenska. Sedan Nordström, Algebra, Arithmetik, på Svenska. – Jag war kall som is och mötte hans försmädliga ögon fast och säkert. Han höll på till kl. $\frac{1}{2}$ i nära 2 timmar och lät oss räkna bolagsräkning och Algebra på taflan. – Alt annat gick bra för mig utom Decimalbråken hwilkas theorie jag, underligt nog, las i morse, men klickade nu derpå. 20
- Det förtröt mig, men jag blef kall igen. – Nu kom Frosterus med sin leende min: »Jag skall gifwa herrarna tillfälle att visa sin färdighet i Latinska språket» och så tog han fram Virg. Aeneis början af 4 boken. – »jaså, broder Benjamin, tänkte jag, här tar du inte fast mig.» – Det gick ochså bra, det gjorde god effect, sade kamraterna. Men hwad är 25
- Latinet i jemför. med Theologien! –
- Wi afträdde i farstun (Ex. war på Theolog. Auditorium) och skulle afbida vårt utslag. – Mitt hjerta slog icke ett slag tätare än vanligt. – »Det war den futtigaste examen jag sett, sade några.» 30
- Det ringde. Skaran inströmmade, rummet fullt. –
- Frosterus sade: Såwäl i anledning af föregående Tentamina, som äfwen af denna examen, har man profwat skäligt att approbera herrarna samteliga, hwarwid dock efter hwars och ens ådagalagda grad af kunskaper den skillnad i videtur äger rum att:
- Herr Bergroth (Åbo gymnas.) får 7 röster – 35
- Hallstén (Österb. privat.) och Renwall (Åbo gymn.) 6 röster. – och
- Finelius, Ingman, Stenius och Topelius 5 röster.
- Wi afträdde.

= Sedan detta hände har nu nära en månad förgått. Jag är åter lugn, min förtröstan har icke fallit; det plågende missmodet har bortsmält ur min själ. – Wäl mörknar mitt öga ännu när jag tänker på förspilda mödor, på ramlade planer, på felslagna förhoppningar; men en liten tid skall gå
 5 och det sista molnet skall swinna ur min själ som den sista skuggan om morgonen, jag skall åter blifwa glad – glad ibland, och sorgsen ibland, men sorgen öfwer det som varit och det som blifwer har hittills aldrig varit min sak. –

Den tid som farit – fare han i frid!

10 Och den som kommer – komme han i glädje!

Om jag gret, så war det icke af harm, utan af fruktan att jag ej förtjent ett bättre videtur än jag fick. – Jag undrar ej derpå; det felslagna sjelfförtroendets bittra kalk war så ny och så opröfwad ännu. Men Gudskelof det warade ej länge. – Först hade jag tänkt blott på mig sjelf, sedan erinrade
 15 jag mig kamraterna som woro i samma belägenhet. – Det war en tröst: icke för deras missödes skull, men jag tänkte: Ingman och Stenius äro dugliga gossar; båda känna sin sak bra; båda, jag är öfvertygad derom, förtjente icke detta videtur. – »Välän, tänkte jag modigt, du förtjenar det ej heller!» Jag wet att egenkärleken är mycket färdig att komma till en sådan slutsats – och likwäl: jag *wet* att det måste wara mindre än jag förtjenat.

– Dock jag will lemna detta. – Jag sökte och fann förströelse och fann min tröst i en fast resignation. –

Kl. 5 e. m. kommo kamrater till mig, F. Nylander, Helandrarne, Staudinger, olyckskamrater Ingman, Cederman, Cederberg, Franz Snellman
 25 m. fl. – Ingman war hugad för att ta sin examen om och kanske gör jag det också. –

Wi drucko the och spelte trädkarl. Jag war vid temmeligen godt humeur, men intet punsch trakterade jag med, som jag hade ämnat i händelse af en lyckligare utgång. –

Sådan war min Stipendiatexamen, och frugten af 11 dagars strängt arbete Tentamenstiden, oberäknadt öfrigt derpå använd möda, belopp sig till 11 Rd. 5 f 4 rst. B:co en temmeligen ringa dagspenning.

14. ONSDAG. Det tycktes som skulle jag åt ett annat håll få en liten upmuntran uti mina små poetiska promenader:

I dag war Capiten Justus Thunebergs födelsedag och Blanken, i sällskap med flere andra maskerade upläste för honom följande bombastiska af mig sammansatta gratulation.

Wördsam Lyckönskan till Capitainen modige och manhaftige Herr Justus Thuneberg på hans hugneliga födelses dag d. 14 Dec. 1836 i hederligt och förståndigt folk närwaro upläst samt upptecknad såwål för auctors räkning som för dem som icke woro närwarande:

O dygders hela tropp! O forntids häpna minnen! 5
 I ärans glitterwerk som blänken och förswinnen!
 I hjeltars hela hop som werldens lager krönt,
 som lyckans hela gunst, men ej dess ogunst rönt!
 Hwad är er äras glans? hwad är ert ryktes lager?
 hwad all den häpna werld ert namn på tungan drager? 10
 hwad är allt detta när wår JUSTUS träder fram
 med glansen af sitt namn och gör af eder skam?

Förfärad en Achill sig i sitt Troja gömmer,
 en Ajax skjyler sig, sitt mod en Hektor glömmen 15
 och Alexander sjelf förfäras wid ditt namn!
 Bajazeth kryper rädd tillbaks i burens famn!
 Ja Christian Tyrann sin bila lägger neder
 och blygs och afundas det lof du dig bereder,
 och Gustaf Adolphs död och Carl den Tolftes krig
 i glans o JUSTUS wisst fördunklas utaf dig! 20

Wälan, du hjelte båld, bland dessa hjeltars skara
 din höga ingång tag att deras jemnlik' wara.
 Tag i dess ärepris, dess lagerhögar del,
 men tag exempel ock och undwik deras fel. 25
 Men när på krigets ban du tröttnat att dig öda
 och tusental med folk af alla slag föröda,
 flyg, hjelte, flyg då dit der någon Hilda ler
 att inför hennes fot tropheer lägga ner!

Ja lägg ditt vapen bort, lägg bort den grymma värja
 som tusen hjeltars blod i stridens larm ses färga, 30
 i slidan stick ditt swärd
 och tämj ditt vilda mod, blif fredlig sällhet wärd!
 Att vapnens dofwa brak, trumpetens grymma läten
 och sjelfwa trumman sist må bli af dig förgäten,

och ett Piano blott piano ropa dig
till ljufligare strid, till fredligare krig!

Det hör till saken att denna hjelte aldrig sett något blod eller skurit sig några särdeles lagrar på årans fält, men var likwäl vid denna tiden hugad att nedlägga sina tropheer för den sköna Hilda Holms fötter. – Verserna åter woro egentligen vid ett äldre tillfälle skrifne för Blanken, men passade här bra och väckte mycket löje.

Jag hade upgjort ressälskap med Abraham Montin från Brahestad, och som denne för slädförets skull brådskade, och jag ej mera hade något särdeles som quarhöll mig här, så beslöto wi att resa i natt. – Afwaktningar. Resebestyr föröfrigt dels med commissioner, dels med julklapper. – Kl. 8 afskedsvisite hos Rosenkampffs. – Den goda goda Moster! hon hade gerna gjort en resa med om så passat. Putte hade reformar i ansigtet, men war annars munter och glad. –

Kl. 9 woro hos mig kamraterne Helander och Cederman samt Blank och Montin, och tömde wi wid detta tillfälle 2 buteljer punsch för de resandes wälgång. Jag packade in, gaf kamraterne ett handslag och kl. ½ 12 om natten vände jag (hur gerna!) ryggen åt Helsingfors.

Jag tänkte på denna Terminens arbeten och planer och beräkningar, hwars utgång besweko min wäntan. Men en narr är den som blott för en examen beräknar sina kunskapers wärde, och min tanke är deras rätta videtur är oberoende af herrar professorers plus eller minus.

15 THORS DAG 16 FREDAG 17 LÖRDAG Den 15, 16, 17, Thorsdag, Fredag, Lördag, woro wi på resan. Derunder inträffade föga märkwärdigt. I Tawastehus uphunno wi några kamrater och försedde oss med Requissita. – Råkade vidare i sällskap med en brukspatr. Gottschalk som war särdeles hugad både att »leben und leben lassen.»

= Ibrahim Montin war ganska treflig; wi åkte genom nätterna och då hände det i bland att han wäkte opp folket på gästgifwargårdarna med ett pistolskott. – Wi talte bland annat mycket om M:lle Högquist och hennes liaison med Klinkowström.

18 SÖNDAG. = Det war en wacker och klar dag. Solen sken så klar öfwer drifwan, luften war blid och hjertat slog åter fritt och gladt. Det är en egen känsla af tillfredsställelse att efter oro och ängslan återkomma till det kära hemmets stilla och fridsamma glädje, en känsla som, tusende gånger förut erfaren, likwäl alltid är ny och behaglig för hwarje gång.

Wi anlände till staden: – Ingen war i fönsterna; wi anlände till det kära Kudnis och då war klockan 1 om middagen.

- Mamma mådde wäl; Sophies bortowaro gjorde hemmet litet tom-
 mare. – Montin åt middag, drack caffe och reste kl. 3 e. m. – Kl. 6 for
 Mamma till Prostgården och jag gick till staden, nemligen till Turdins
 der alla mådde wäl. Här hade jag naturligtwis mycket att göra redo före
 om friherrinnan, om Demidoff m. fl. – Det taltes om Otto Snellman. 5
 »Ja, sade Hindrik, han har krallat sig ut ur denna jemmerdalen.» –
 Lithéns fruntimmer, äfwensom gubben och Albert kommo hit. Det
 war bedröfligt att se; tårarna kommo mig nästan i ögonen. – Flickornas
 förhållande till mig war kallt som is, men jag undrar knapt derpå. –
- 19 MÅNDAG. = Förmiddag: hos Calamniuses, der jag redogjorde för Demi- 10
 doff m. m. – Ytterligare till Lithéns, i flickornas kammare. – Här war det
 tårar och sorg, och isynnerhet war den goda Rosalie modfäld. – Små-
 ningom blefwo begge åter gladare, logo till och med; nu war isen bruten
 och det gamla goda förhållandet inträdde med all sin trefnad igen. –
- Eftermiddagen tillbragte jag hemma, hållande Jeana Backman säl- 15
 skap, hwilken stannade hos oss öfwer natten.
- 20 TISDAG. = Jeana Backman stannade hos oss hela dagen, under hwilken 20
 tid jag läste Runebergs Hanna högt, och sökte bibringa Jeana en högre
 tanke om författaren. I almänhet har Jeana, lik mången annan, intet öga
 att urskilja det rent naturligas företräde framför det konstlade; detta 20
 sedn. må wara huru grant som helst.
- Kl. 6 e. m. följde jag Jeana till Turdins och spatserade sjelf till Lithéns.
 – Här blef bland annat fråga om favoritämnet, tycke, förlofning m. m.,
 hwilket, i synnerhet sedan Sophie och J:a B:n ditkommo, afhandlades
 mycket intressant och upriktigt. Moster L. hade tyckt om 3, Jeana om 25
 3, Rosalie om 2, hwilka till en del nämndes vid namn. – Slutligen kom
 gubben med i discoursen. Hans princip war: »En unger karl får gerna
 tycka om en flicka, han får säga henne det till och med; men han får
 aldrig fästa sig i förtid; – hör du det, Z., uprepade han, du får tycka om
 hwem du will, säg det åt henne om du will, men fäst dig aldrig i förtid, 30
 hör du det.» – Och derpå åberopade han sig sjelf att han engång så när
 bundit sig så att han fått ångra det, om ej hans lycka annorlunda fogat.
 – Måntros jag lade det bak örat? – Kanske. – – Sedermera promenad
 och tal om M:lle Anette Calamnius.
21. ONSDAG. = Tillbragtes med att skrifwa min dagbok; och för resten satt 35
 jag hemma hos Mamma. – Det blir icke mer detta ewiga stadslöpande
 som förr; jag skall hålla Mamma sällskap.
- 22 THORS DAG LILLA JUL. Lanternorna förbjödos i staden. = Kl. 6 aftonen
 begaf jag mig med Mamma till staden, der wi, efter uträttade ärender

veko in till *Lithéns*. Här, under det sällskapet i flickornas rum firade en trefflig aftonquist, ankommo bref från Helsingfors, angående lilla friherrinnans Christning; hwarvid äfwen jag fick ett egenh. förbindligt bref af min gode morbror. Joseph. hos C:r

- 5   – Sednare på aftonen begagnades bastun på Frillas som gjorde rätt godt. I almänhet är jag stor vän af badstuga, för dess helsosamhets skull. –
23. FREDAG. = När det led åt kl. 6 a. hade jag åter ärender till staden. Händelsewis hade jag äfwen ärende i *Lithéns* boda och händelsewis hände det att när jag engång kom så långt, så kom jag också längre d. v. s. in.
- 10   – Här suto herskapet och spelte boston; det sker för att roa den stackars gubben som sällan mera går ut om quällarne. – I lilla kammaren mot gården satt Rosalie entrenerad af Collander och Albert. Med dessa begge cavaljerer förenade jag mig; – sednare vicarierade vid bostonbordet; sednare efter dettas uphörande åter i lilla kammaren; sednare soupée,
- 15   neml. grynkorf m. m. och slutligen ännu conversation i lilla kammarn som handlade om Stenrothéns bröllop m. m. roligt. Kl. war nära 12 när jag hemkom från denna treffliga quäll.

24. LÖRDAG. JULAFTON. = Den hugneliga Julaftons dag war kommen, icke öfwerallt som förr med gamman och fröjd och hjertans lust. Här och der war glädjen slocknad och dagen stillare, alfvarsammare än förr.
- 20   – På Kudnis hade wi Gudskelof intet närmare skäl att kläda wår julglädje i swart. Derföre lät jag kläda mina lanterns stänger med granris och granlåter och lanternorna nickade gladt och lustigt från deras spetsar. –

På förmiddagen, gången till staden för ärenders skull, mumsade jag hos Collander tortor och vin. – Dessutom hos *Lithéns*. Linken, Calamii julgäst hade nyss förut warit der på visite. – En stund, i sällskap med morbror, Berger, war fråga om Demidoff. Dessutom taltes om fru N:t på St:ns bröllop. – »Och wet du, jag war den grannaste af allihop! War jag icke det, N:t? ja wisst war du det!» – –

30   Eftermiddags bestyr hade jag ej många, mest med verser. –

– Kl. 6 brunno lanternorna lusteliga på begge sidor om grind. – På landsbygden rundt omkring tindrade här och der några glada stjernor; men i staden war det mörkt; borgmästaren tänkte på att papperslyktor voro förbjudna i brandförsäkrade hus, och lanternorna, gossarnes bästa glädje, blefwo till almän harm och förgelse inhiherade. Endast *Lithéns* hade, genom C Ekholms försorg, en bäge af lyktor öfver gatan, öfver hwilket föreningsband mellan *Lithéns* och Collanders sedermera raljerades. –

– Kl. 8 a. reste wi till Turdins, dit bjudna till quälln. Herrn war borta, herskapet suto uppe hos unga herrn som skrek af glädje öfver sitt julträd, och aldeles öfwerhopades med leksaker. – – Soupée intogs ½ 10 och julklapper kommo i partie: Deribland: Mamma: Christallstakor af mig, kråsnål med Puttes hår af moster, eau de Cologne och winterhandskar. – Tante Emelie: en gentil kappa gjord i Stockholm och en negligée gjord i Paris, begge af sin man. Jag: Skriftyg, rakborste af Mamma, den sednare med vers:

Sjelf får du pröfwa
Om du min julklapp kan behöfwa.
Ty än det ej säkert afgjort är
Om dun eller skägg du på hakan bär.

Skriftyget war inlagdt i en stor bytta med påskrift: Smör till Hfors. Wιδare fick jag af Hindrik Lanternor (sammanskjutna af stadens pojkar) twål och pomada, och slutligen – hur kunde jag ana det – Ett bref af Farbror Gustaf med inneligande present af 50 Rubel. –

Hindrik Backman fick af Lybeck en skrāddare (emedan han gått med söndrig rock) med inneligande diplom af mig, hwars motto war:

Odödliga talent som fāster och uprifwer!
O sprittande genie, som bygger och förstör!
kom flux ifrån Paris, kom, skynda med all ifwer
och Snillets māsterprof på B:ns rockar gör!

Af mig fick Hindrik en Cigarrdosa, med verser, af hwilka den första war så lydande:

Simon och Jag, två bröder så kära,
kors hwad wi passa förträffligt i lag!
Hundarne skällarne och jägarne swära,
men wi förlikas, Simon och jag!

Efter soupéen kl. ½ 11 sotade jag mustascher åt mig och Hindrik utklādde sig till fruntimmer, hwar på wi arm i arm wandrade till Lithéns, gjorde der alarm och demaskerade oss ändtligen sedan Mamma och

fruarne från Turdins hunnit ditkomma. – Det goda glada folket der i
 5 huset woro annars märkbart alfwarsamma, förmodligen vid åtanken på
 Franz. Moster L. hade fått en Christallkrona, flickorna silfver, pirater,
 m. m. och af mig 2 christalltallrickar med nåldynor på. – Albert war
 mulen, om det war för en wiss julklapps skull, wet jag ej. – Af gubben
 och flickorna hade han fått en klockställare, silfwerthéskedar, skriftig
 m. m. men Hindrik gaf honom en Pajazzo som hoppade öfwer en poj-
 kes rygg med påskrift: »Dyhrn och Nybergs Gustaf gymnasticera på
 10 brunnsolmen; Caisa Werfwing, wisar sig ej på scenen, men är förmo-
 deligen i Buffetten.»

Gubben Lithén, oakadt sin alfwarsamhet, wille i sitt hjertas godhet
 muntra oss på julafton, och bjöd oss punsch m. m. – kl. war säkert 12 då
 wi reste hem.

Så slöts denna Julafton, wäl icke af de allramuntraste; men Gud låte
 15 oss ingen värre Julquäll få!

25. SÖNDAG JULDAG = Julmorgonen war kölden, ehuru kl. 8 då den mättes
 betydligt i aftagande, 24 grader skarp. –

Jag reste med Mamma i Ottesången, som war ganska kort och futtig,
 i det Holmen, som frös och, enligt sägen, hade altför wäl försedt sig mot
 20 kölden, stympade sin predikan, och äfven ingen prest var på altaret, som
 miststycktes almänt.

– Jul dagen är vanligen lika tråkig som högtidlig, och, för att ej bryta
 mot gammal sed, suto vi inne, läste Pelham m. m. A. Dyhr åkte hit på
 en visite som misslyckades emedan alla sofvo. – På Kudnis infunno
 25 sig herskapet Turdin samt M:na Jeana, Emelie och Lotta Backman på
 caffè. – Här musicertes m. m. – Hindrik B. recenserade Hanna; Jag läste
 Aftonbladet högt. – Olyckligtvis blef jag illamående efter soupéen. –

– S. d. hade Mamma bref af Sophie, som mådde bra men beklagade
 att hon ej skulle komma på börsbalen.

30 26 MÅNDAG ANNANDAG JUL. = Annandag Jul war jag åter frisk, men
 förbjöds af Mamma att gå i kyrkan. – Pelham. – Visite af herskapet
 från Harald, och lyckligtvis äfven af herskapet Lithén. – Der suto wi
 framför brasan i salen, jag som hade det nöjet hålla Thilda L:n och
 Louise K. sällskap. T:a hade tandwerk; wi talte bland annat om J:a
 35 Svahn, vid hwilket ämne Louise, som är ett naturens barn, har swårt
 att ej låta märka något.

– Jag åkte med flickorna; kring staden, åt nya begravningsplatsen
 till. – A:r och Mamma äro flyttade, sade Rosalie.

- 27 TISDAG = Tredje dag Jul war blida och mycket wackert wäder.
 – E. m. War sällskap på Harald, L:ns, T:ns, Juthbacka, Kudnis m. m. Den wackra samlingen war något fåordig, tyst, splittrad; förgäfwes öppnade den lilla Mina O. beställsamt pianot, förgäfwes spelte Louise och några af damerna walsade; det stannade dermed. – Slutligen lektes gömring, understol m. m. – wid hwilken sednare t. ex. undrades: om det är sant att HB:n ridit öfver Jungfru Walin. – Klockan war 9 a. då wi bugade oss och sade godnatt. – 5
28. ONSDAG. = Blida. – Expedierade stor post: Till Farbror G. i Uleåborg, till Sophie i Stockholm, till J. F. Blank i Helsingfors. Kl. 6 e. m. hos Lithéns, der jag äfwen träffade Calle Stenroth, som såg temmeligen likgiltigt ut för denna verdens flärd. 10
 – Inne hos fruntimmerna, der, bland annat, blef fråga om gamla förhållanden och huru de påminte sig hafwa sett mig uti ett mera lyckligt än redigt tillstånd. – Äfwen taltes om Uleåborgsresan år 1832, om min oartighet som först så enträget ville ha T:a med, och sedan försummade hålla henne sällskap. – T:a war litet sömnig, men detta förgick under en slik conversation. 15
- 29 THORS DAG. = E. m. kort besök hos Hindrik B. hwarefter jag gjorde honom sällskap till Isak Lindquist, der wi träffade Lundmark med sina fruntimmer, Turdins och Mamma. – Herskapet i huset woro mycket trefliga och artiga; unga damerna spelte, bland annat Rossinis sköna Rondo. Gamla herrarne fördjupade sig i en dispute ang. Fersiska mordet, hwilket L:k, en Rysswän, påstod wara en skandal för hela Svenska nation, men hwilket L:t, Svensk till själ och hjerta, ursäktade med andra nationers exempel. – 25
 Klockan 9 bugade wi oss.
- 30 FREDAG. = Studerade Hesiodi Theognosia. –
 E. m. Mamma till Turdins, HB:n och jag till Lithéns. H:k höll sig skygg i Contoiret, jag echaperte dristigt in. – 30
 – Thildas kindben war swullet och hotade blifwa ganska förtretligt. Thy oaktadt woro herskapet muntra nog; läste som bäst om Axel Löwenstern.
- 31 LÖRDAG = Skref på Ephemerer om Tid och icke Tid. –
 Kl. 6 e. m. köpte jag wisitekort hos Collander, hade ärende i L:ns boda och – ein zwey drey! – hade jag ärende dit in ochså. – Der satt Berger m. m. – Just nu gick håll på Thildas kindben, den bästa Nyårgåfwa hon önskat sig. Det war tal om att sofwa på en sexstyfwers slant för att få 35

weta sin fästmö's namn. – Rosa hade gjort det och fått: Janne; Moster L. hade riktigt fått: Maths. – Albert hade fått: Maja Stina, eller något dylikt, efter hwad jag kunde gissa. Thilda ville ej göra det, jag gör det ej heller. – Jag stöpte sedan och fick en Pajazzo m. m.

5

Ett godt slut på detta år 1836, det stora året.

Å R 1836.

Det stora året! det länge wäntade, länge fruktade 1836! Spådomar, hwar äro er magt, prophetior, hwar äro er fullbordan? Hwar är det Tusenåriga rikets början, hwilken du propheterade, du godtrogne Jung? – Hwar äro de Cometer, de werldsrewolutioner för hwilka ni darrade, lättrogna beskedliga själar? Se! de hafwa förswunnit som ord i luften, som spöken i dagsljuset, som skrämskott laddade med löst krut. –

10

Det stora året har lupit till ända, och se! det war ett ganska litet år! – Werldshistorien skall dömma bättre än jag om det fört ve eller väl öfver jorden; jag dömmar om min lilla enskildta werld och min dom är i korthet sagd: 1: Werlden är lustig så länge man är ung; 2: Sorg – ängslan – bekymmer! I ären malört i lifwets kalk, men än hafwen I stundom förbittrat endast ytan, icke dess djup och dess kärna. 3. Framåt eller tillbaka! Var vid god tröst, min son. Hoppas!

15

Hwad Utländsk historia beträffar, är det intressantaste föremålet det olyckliga Spanien, hwars wäldsamma cris ingen menskelig hand numera kan hämma i sin utveckling. Absolutismen skall segra, – Carlos, energisk under motgångens och kampens tid, skall blifwa swag under medgången och wäldet. – Den gamla tiden skall resa sig upp och söka att krossa liberalismens hydra. Men detta skall icke ske. – En fredligare rewolution skall på den utkämpade crisens grund, bygga en ny, en frisk anda i nationens bröst; och när denna anda hunnit till mognad, då skall Absolutismen, swag af ålder och utan stöd hos folket, sakta stupa i sin graf, ofvanpå hwilken en föryngrad och friskare tid än den närwarande skall resa en mera sansad och kraftfull thron.

20

25

30

Ryska wäldet åter – si fas est de regibus mentionem facere – Ryska wäldet, denna magt som, mer än någon annan magt i werldshistorien, synes wara egnad för ett universalwælde, denna magt hwilar ännu säkert på sin grundwal. – Så länge det absoluta enwäldet, hwilket ensamt förmår

sammanhålla en så ofantlig massa, i folkets ringare upplysning äger sitt fasta stöd, så länge skall aldrig någon utländsk magt förmå bräcka den twehöfdade örnen vingar. – Örnen skall ännu en tid framåt sträcka sin djerfwa flygt; sålänge han utbreder sin magt åt öster åt söder, så länge skall hans välde vexa allt högre. – Men icke åt wester må han söka sin wäg; Europas cultiverade nationer, förenade med Ryslands obildade folk skulle blifwa altför heterogena beståndsdelar i jetteriket för att icke smitta omkring sig och för att sjelfwa kunna hänga fast dervid. – När det lilla Finska folket, det mest bildade af alla Rysslands millioner, blef en del af det stora riket, då förutsåg fursten att äfwen denna ringa del kunde blifwa skadlig för det hela om icke dess utveckling småningom nedtrycktes till lika med granprovinserna. – Denna plan har följts och till en del lyckats. – Ännu behålla wi första rangen i bildning bland Rysslands undersåter, – men skåda wår Litteratur, wår Industrie, – hafwa wäl de under de sednaste 30 åren framskridit? Wi stå på den punkt der Svenskarne lemnade oss – men de! huru wida hafwa de icke framskridit sedan dess! – Det är beklagligt men likwäl sant, att ingen större olycka kan drabba ett folk än att förenas med ett annat hwars bildning står långt under dess egen, och i hwars intresse det således måste ligga att så wida som möjligt hindra det förras framskridande för att i möjligaste måtto assimilera dess bildning med sin egen. – Jag kan och will icke förbigå den stora nationella vinst hwaråt wi glädja oss, i afseende på det växande intresset för den gamla Finska Litteraturen. Men derwid måste anmärkas att ehuru all kunskap om och Intresse för forntiden är lofwärd och glädjande, för den nationella och ädla riktning hwilken den förlänar forskningen i allmänhet, så är dock denna kunskap, detta Intresse dödt såsnart icke deraf lefwande produkter utgå, i så måtto att den nya tiden och dess litteratur fotar sig på den gamlas grundwal. – Och derföre, sålänge icke öfwer den gamla hednatidens sköna ruiner en ny ur nutidens anda framgången litteratur slagit rötter – – hwartill, wi måste erkänna det, utsigterna äro ganska klena – sålänge måste wi betrakta wår winst mera ur en historisk synpunkt, mera relativ till forntiden än till framtiden. – Hwad åter språkets upblomstring beträffar, så är den endast temporär – lik det lugn som upstår på det ställe der twenne motsatta strömmar mötas och som warar endast till dess endera blifwer öfvermäktig. Sådant är wårt språks tillstånd medan en strid upkommit mellan den gamla inrotade Svenska andan och språket, och den nya med all magt inströmmande Ryska, icke olikt en strid mellan twenne

röfware, under hwilken deras offer undkommer några steg. – Att likwäl denna temporära upblomstring medför en länge saknad frihet och wälsignelse för vårt språk, derom är jag öfvertygad; men jag tror äfwen att så länge det egentl. Finska folket saknar en Finsk bildning, så länge skall 5 aldrig dess språk intaga någon rang bland de lefvande språken, och dess litteratur alltid betraktas så som sköna – men döda ruiner af en dunkel och förswunnen tid. – I hänsigt till vårt förhållande till den souveraina Ryska Colossen, så önskar jag af hjertat att det måtte wara fredligt men icke undertryckt – tills engång en högre bildning tärt på Colossens 10 grundwal, och den störtar i tusende bitar, hwilket den magt som styr folkens öden lede till wälsignelse för det fattiga det hittils glömda men ädla och trofasta Finska folket. –

ΕΦΗΜΕΡΟΝ.

αὐλ'ζ'

EPHEMERON.

MDCCCXXXVII.

Dagbok 1837.

Zachris Topelius.

»Ναι! τοδε φημ' εγω και ερω:
'οσου εφ'ημεου γεγραψεται
τοσου εφ'ημερας εισεται πολλας.»

Hora fuge! fuge vita! fugete, o gaudia pulchra!
Pulchra memoria mi permane, permane tu!

DAGBOK 1837.

Första Acten – 1 Jan. till 9 Febr.

In nomine Domini! Helso och frid och fröjd på denna *Nyårs dag!* Vivat ungdom och lätt blod! Vivat hoppet det leende och kärleken den myrtenbekransade! Vivat Glädjen, du klara ström utur silfverkälla! –
 Och du, Tro, med stjernögat och englavingarna! Och du, Oskuld, med Seraphsanletet och högblå himmel i ditt hjerta! Och du Själens Frid, du solstråle, du rena morgonluft, du daggperla som speglar skyarnes rosor!

5

Varma tankar på winterdag! Friska grönska på snöhvit grund! Morgenstråle i norrskensnatt!

10

Jag är så lätt, så glad. Jag wille som fallstjernen der dansa kring verlden en stund, sedan hwila igen på jordens mjuka drifwor. – Jag wille låna af Nordan hans väldiga språkrör och ropa åt Östan och Westan, åt Sydpol och Nordpol ett: godt nytt år! Ja jag har den äran dricka menniskoslägtets skål, mitt herskap, jag hoppas ni beswaren den i champagne eller bränwin. – Mina herrar menniskor! mina fruar och Mamseller menniskor! måtte ni beständigt florerera!

15

Yx gutes år! Prosit Messieurs Mylords!

JANUARIUS 1837.

Winterblommor.

1. NYÅRS DAG. Yrande snö kring knutarne och sprakande brasor derinom.
Ett herrans wäder. –

5 Sista ljudet af kyrkklockornas klang klingade än då inwånarne på det lilla Kudnis skyndade till Herrans hus för att der, som fromma Christna, läsa wälsignelsen öfver denna nyfödda dotter af tiden, slumrarinnan med dimmiga slöjan, 1837, och stilla böja sitt hufwud under kommande dagars osedda skiften, under sorg och glädje, under nöd och lust:

10 Se redo jag är! Se här är jag,
i går och i dag och i allandag,
är din, min Gud!

Fonselius predikade – ord »som menades, sades ej endast.» Få woro hans åhörare af förmögnare classen; i herrarnes bänkar, 3 eller 4 af de
15 äldre; Hammarin, Alund, o. a. – Fruntimmerna talrikare – O quinna, din själ är dock närmare beslägtad med englarna än vår! – –

Under 1836, woro i NyCarleby stads och Landsförsamling döda 127 och födda 218 personer. –

20 *Nyårsvisiter.* Gammal loflig sed. Lyckligtwis ha wi här ännu ej kommit derhän att skicka toma equipager och små kortlappar till våra wänner. Hos Calamniuses, Turdins, Lithéns – på sistn. ställe önskades af hjerta ett bättre år än det bedröfliga förra. – Vidare hos Bergers med kort och hos moster Schjoman som uptog denna lilla artighet ganska wäl.

25 P. S. I dag lystes första gången för Licent. Frosterus och Johanna Svahn, under det begge voro bortresta till Wasa.

Nyårsdag. Kl. ½ 7 e. m. reste jag med Mamma till Lithéns der wi träf fade, Turdins, Calamniuses och flickorna Backman. De yttre contourerna af bedröfwelsens måln ljusna. Goda menniskor, I förtjenen solsken öfver eder lefnads himmel.

30 – Slutet på denna årets början war mindre vacker än det föregående. – Vi – Hindrik B., Ekberg, m. fl. spelte Cucu hos Albert Dyhr från kl. 9 a till nära 3 på morgonen. – Under natten rasade orkanerna och min ena långa lantern-stång blåste omkull.

2. MÅNDAG. – Stilla inom riket Kudnis, der, ibland annat, en Ephemericisk
35 varelse upwäxte under min penna. – Denna tid är icke särdeles flitig

- och min Herodotus ligger dammig i skåpet. Jag slår mig också ibland på historieskrifveri, nemligen min Ephemeris. –
3. TISDAG. – Herskapet Calamnius, samteliga, fågnade oss med ett besök kl. 4 e. m. hwarunder fruntimmerna talte om Doctorn och Johanna C., om brudklädning m. m. smått, medan gubben Morbror Joseph med mig fördjupade sig i utflygter till fordna unga dagar i Stockholm m. m. Gubben hade druckit litet och gick hem. De öfriga åto här. Josephine låfte framdeles anskaffa Ekenäs wassbuk – ? 5
4. ONSDAG. Mot aftonen hos Lithéns. Thé och bannor. Ty flickorna tyckte aldeles icke om sista Cucupartiet och Thilda moraliserade rätt strängt. – Jag stod der, tigande halft ledsen, halft nöjd. Ty jag wisste wärdera sådana wälmenande och tillika smickrande lexor. – Sedan Soupée, – ytterligare förklaringar, och kl. 12 gick jag rätt belåten hem. – 10
- Thilda ansåg spelet ej wara så förderfligt som icke nattvaket mer. I grunden är det twärtom – Ack det spelet, det spelet! 15
5. THORS DAG. Nu framsöktes min gode Herodotus och några blad omvändes. – Om aftonen war mycket trefligt wäder, stjernor, mjuka drifwor och månsken. Med Mamma ut att spatsera till Anna Lena Häggström, som i sin hjertans wälmening trakterade oss med sockerbröd pepparkakor och små historietter. Bland annat befanns wår lilla stad äga 5 noگا skiljda och sinsemellan rangsjuka societéer. – 1: *noblessen*, köpmännerna, embets d:o och en del skepparfruar – den minst småagtiga af alla, som alltid är fallet i sådana relationer. – 2. *Skepparfruarna*, mycket på sin kant. – 3. *Handtwerkarne*, de förmögnare, de afundsjukaste, mest tillgjorda af alla. – 4 *Sjömännerna* och deras quinfolk, hwartill höra flere af de såk. jungfrurna. och 5: *drängar* och pigor, så i staden som nära i granskapet. – Alla dessa bilda egna cotterier och gillen som alla sträfwa att sjelfva höja sig till classen ofwan men hindra classerna nedom att upstiga. – Sådan är en småstadswerld. – 20
6. FREDAG. *Trettondedag Jul*. – Kyrka. Ny prest, Grönros benämnd, en ung hygglig man som tycktes predika på alfvare. – Lysning om vissa formaliteter vid giftermål mellan folk af Lutherska och d:o af Grekiska trosbekännelsen. Deraf upkom ett skämt att alla giftermål voro förbjudna. Kort visite hos L:ns på hemvägen från kyrkan. – 30
- E. m. till Kudnis samlade sig: M:lle Sahlbohm, Calamnii fruntimmer, Lithéns d:o. Berättelse om Bergerska fruntimmernas sejour i Wasa, – huru fruntimmerna der voro små, icke just vackra, huru åtskilliga förnäma besökt nyårsklubben m. m. Vid gubben Lithéns ankomst sednare 35

arrangerades för de äldre ett bostonpartie. De yngre, hwaribland Albert D., vistades i inre rummen. För att roa herskapet spelte jag för dem scener från sanningens palats, åt hvilka skrattades. Äfven war fråga om ett wisst hemlighets skrin. – Herskapet souperade samteliga hos oss. –

5 7. LÖRDAG. – Klockan 6 e. m. i ett charmant wäder promenad med Mamma till Staden. Herskapet hos Turdins hade insjuknat i Influenzan, hwarföre Mamma styrde dit sin kosa, under det jag echaperte 50 steg längre fram och hamnade i Hartensteins palats. – Der war wäl lilla Tintomara borta hos Turdins, men jag slog mig ändå ut – tills klockan blef 8 och dörren från matsalen öppnades sakta. –

Present af ett skrin. – Widare roat oss med deviser.

8 SÖNDAG – Kyrka, nemligen jag kom för sent och stod på gången. Det är aldrig bra, och rätt ledsamt ändå. –

15 Ingången till Lithéns påstod Lisette Nordberg att jag liknade min farbror Gustaf i Uleåborg. –

E. m. på Kudnis infunno sig, A. H. Häggström, och fru Brunström med sin lilla planta M:lle Jetta, hwilken jag i middags anträffade midt ibland en swärm pojkar på gatan, dragande en kälke med hwilken hon nyss åkt ned för Nybrobacken. Svält Räf för att roa Jetta.

20 – Kl. 6 hos Hindrik Backman, sedan jag förut lyssnat nedanför ett fönster i palatset. – Upriktigt sagdt, min käre Hindrik, jag skulle i afton heldre engagerat mig med lefvande små dufvor än med Cucukråkan. – Hos Hindrik woro, Bokh. Dyhr, Berg, Ekberg, Inform. Gyllenberg, Sekter Ruthström med flere. – Buteljerna halas fram men Husuhugg kör alltid tillbaka. – Der war således åter det förb. spelet. – Twå skillingar Riksgäldspoint är ganska lappri och jag för min del spelar alltid med kall blod. – Men nattvaket! Dyhrn marcherade försigtigt bort klockan 10. Kl. 12 ämnade jag gå men stannade likwäl för min goda wäns skull. – Östmansgubben kom dit och satte litet eld i blårna när han talte om, hwad folket säger om mig och en annan. – Gubben sade sig unna allt godt. – Kl. war 4 när wi slutade spelet. Derefter bjöd H. en Smörgås och wi pratade och sjöngo till kl. 6 på morgonen.

– Hemkommen fann jag Mamma rätt ledsen. –

35 9 MÅNDAG. Odag. – När jag något duskig upsteg kl. 10 f. m. föll mig genast i sinnet huru jag skulle neutralisera följderna af den sednaste nattens galenskap. För mig sjelf betyder lyckligtvis en natts vakande intet, hwarken humeur eller annat lider deraf. Hwad wätwarorna beträffar, höllo wi oss till medelmåttan, sedan jag lyckades afstyra projectet att gå

och taga droppar till Gyllenberg. – Men först måste Mamma försonas, sedan herskapet i staden, hwilket allt jag förutsåg skulle blifva rätt svårt. – Mamma, som i början tog saken nog häftigt, lugnade sig sedan jag lyckats öfvertyga henne att en ungdomsdårskap, der den står isolerad, är något annat än Last. –

– Redan samma afton fann jag Lithéns m. fl. församlade hos Calamniuses. – Flickorna sågo särdeles slutna ut, och sade mig ingenting, hwilket wissierligen war det aldrig wärsta tecken. Jag kunde, ehuru mycket jag vände saken, ännu icke finna den rätta operationsplan, och såg till en början rätt mystisk ut jag och så. – Denna afton blef ingen förklaring, ehuru jag följde flickorna hem. Hos Calamniuses woro äfwen Stenroths och Hammarins fruntimmer (fästmän) samt Platen som sade sig ej ha igenkänt mig »förmodeligen war det mustacherna som –» –

Albert Dyhr war i dag illamående. Hindrik och jag besökte Collander i skymningen. Han hade haft blodspottning och såg ganska medtagen ut. – Jag fruktar den beskedlige brodern C. icke blir långwarig. – Det är till en del hans egen oförsigtighets skull. – –

10. TISDAG. = Mamma hade warit lindrigt illamående med snufwa och lätt feber – en känning af den almänt gängse Influenzan hwari på engång 7 personer hos Turdins nyligen lågo sjuka – men befann sig i dag, snufwan undantagen, åter wäl. – Jag har icke haft den ringaste känning af denna gångbara pest. –

– Klockan 6 e. m. åkte jag med Mamma till Lithéns. Ännu hade jag ej utfunderat den rätta operationsplan, och höll mig endast i försvarspositur inom en för tillfället upkastad molnskants. – Äfwen i dag klarade ingen stjerna. – En fråga hwarföre jag war ledden hos Calamniuses leddes icke till resultat. »hwad ber du om? – hm. – Säg! – Nej.» –

11. ONSDAG Följande dagen som war ganska kall war brodern Logrén med sin Elef, Molander på Kudnis från 10 om f. m. till 5 e. m. Han afmätte nemligen höjd, längd, bredd och distancer på vår gård och hus som skola brandförsäkras. – Sednare satt jag dels med min dagbok, dels i conversation med Mamma som talte om pappa, om fru J. L.:ns död, m. m. – Soupér intogs ganska trefligt i inre kammarn. –

12. THORS DAG. Herodotus. – E. m. Lithéns. Jeana B. underhöll salskapet, hwilket jag åtminstone icke mycket roade. Men detta war en galen operationsplan genom hwilken jag icke kom en hårsman längre. – Rosalie lyckades ej heller att gifwa saken fart. – »Näwäl» jag skall pligta ännu längre. –

Ack jag narr som icke insåg att fåfångan war min mäst hårdnackade motståndare som först måste mutas om man skulle våga löpa storm på fästningen.

- 5 13. FREDAG. Tjugonedag Jul. Kl. 8 morg. promenad åt storabron, sedan visiter hos våra torpare. – Först hos Landbond, sedan hos Dahlstén och Stina, sedan hos Erik oppe i backen. – Denne Erik hade en 7 års flicka med ett par de aldra vackraste ögon och föröfrigt särdeles hyggligt barn. – Öfverallt war man belåten med mina besök; det roade mig. –

10 Föröfrigt höll jag Mamma sällskap, undantagande en liten aftonpromenad medan fullmånen stod på stjernklar himmel och dränkte sina strålar i den swartglänsande böljan som forsade nedanför bron. Det war en quäll fullkomligt egnad till ensamhet och begrundande. Än simmade tanken Gud wet hwar i haf af strålände månsken, än irrade den bland stjernorna, än dykade den ned i vågor och natt, än war den hemma i
15 menskliga lifwets ljusaste dansdruckna salar. – Då erinrade jag mig äfwen den sköna ungdomslust som för ett år sedan på Harald glänste i många strålände ögon, i klappande hjertan, på glödande kinder. – Winterblommor, ack!

Min Nittonde födelsedag:

- 20 14. LÖRDAG. Mamma helsade mig med en hjertelig kyss och bröderna Dyhr och Backman med ärliga handslag. – Morgonpromenad. Sedan en d:o till brodren Logren från hwilken jag förde brandstodshandlingar till morbror Lithén. – Jag bekänner att jag denna gången, – säkert den
25 första – ogera gick in till fruntimmerna för att låta gratulera mig. – De skulle ha blifwit obelättna om jag återvändt från Contoret. – Denna gång woro de muntrare, jag ochså, ty klar panna war vist idel uprigtighet, hwaremot det sättes i fråga om min ledsnad warit likaså okonstlad. Som en blixrann det mig i hogen: »dumhufvud, det hade du längesen bort
30 göra häldre än att hänga läppen och se mulen ut hos L:ns. – Då skulle molnen mycket snarare bortsmält utan åska och blixr.» –

35 Det blef likwäl Gudskelof hwarken åska eller blixr, och ehuru äfwen nu ingen förklaring blef af, så insåg jag klart att den icke war långt borta, ungefär som man, när man ser det swarta molnet ljusna och förklaras mot kanten, kan förutsäga att solen snart framträder derur. – – Bland annat war tal om fru Cirks och gubben Tawastjernas partie hwilket jag förklarade, wara motiveradt af penningar och rang, hwarvid Rosa anmärkte att jag säkert kommer att gifta mig med penningar. – Rosa lilla,

det är icke sant. – – Så väckte jag också fråga om en födelsedags kyss – en rak-kyss. – »Rakkyss! Ja om du icke rakat dig sedan sista tjugondagen (mentes 1836)!» – Då fick jag roligt. Tjugondagen war i går, och jag har rakat mig i dag. – Men ändå icke. Ty – »du har varit så obeskedlig.» – Det allrabästa tecken war att jag ändtligen fick höra detta. 5

Om e. m. war moster Anna Lena Backman på Kudnis, der wi åto wåfflor och bischoff dagen till heder. – Ingen annan menniska kom dit ut. – I månskenet företog jag mig att kуска hem A. Backman. – Åkte sedan tomma souffletten för ro skull kring staden: Stötte dervid på flickorna C:ius och åkte dem några hwarf. – L:ns som suto i fönsterna förundrade sig storligen. 10

I detta mitt tjugonde år förläne Gud helsa och kraft, godt hjerta och friskt mod. Och läre mig rätt begagna secundernas flygt, att jag vid dubbel och tredubbel ålder – om jag lefver – må skörda frugterna som såddes i lifwets Maj. 15

15. SÖNDAG. Täck winterdag. – Likwäl icke i kyrkan af det lilla skäl att min kapprock befann sig i skrädarens wård. – Till ersättning las jag för Mamma en predikan af Münster.

– E. m. Twenne bjudningar nemligen till G. Lindquist som gaf punsch och Soupér och till Bokh. Berg hos I. Lindquist. – Jag refuserade begge, och begaf mig i stället till L:ns, sedan jag lyckligen undgått faran af ett misstag i det jag tittade på Turdins fönster. Herskapet Harald woro hos L:ns, – något alfvarsamma. Moster sjelf utbredde sig om Jacob och framtiden som ser mörk ut. – Louise tyckte ej om Rector W.:ius, modrens favorit, hwarför denna sade: ja ser du, han är ej för ostädade flickor! T:a och Louise suto i skymningen, talte om Johanna Svahn med mera. – Hwar skulle jag ej wara med? 20

– Barnro är ej stor – wi skrattade åt katten som gjorde sina händiga saltomortaler. – Kermans gingo och jag stannade; jag wille ändtligen hafwa slut på det lilla missförståndet som nu räckt hela långa veckan. – Josephine C. kom, Josephine gick; jag stannade, temmeligen mot min wana påhängsen. – Soupér. Derefter kom förklaring, både text och noter och bannor och förmaningar, åt hwilket allt jag war särdeles nöjd. – Jag föresatte mig verkligen att spela lagom hädanefter. – Kronan på den gyllne friden war en kyss. – »Så, sade fridsstiftarinnan Rosa, ingen ond mer!» – »Ja jag var inte mycket ond heller!» och dervid – ah – jag gick hem lyckligare – 25

Winterblommor ack! 30

- 16 MÅNDAG. Om eftermiddagen då jag i sällskap med Mamma reste till Turdins, anträffades der herskapet Lithén och d:o Calamnius. – Den lilla biljarden war framtagen och begagnades flitigt – Ehuru två gånger slående 50, tappade jag likwäl mot Th:a L:ns och HB:ns förenade wälspe-
 5 lning – Likaså i Koritza hwaruti alla fruntimmerna deltego – Här hade jag wäl bättre plats, men – Det är ett ledsamt men som daterar sig från denna dag – möjligen inbilladt – nimia cura – men – Vid bortgåendet sade flickorna: »i morgon är Tisdag» – ord som jag icke förstod, jag dumhufwud.
- 10 17 TISDAG = Jag satt i vår inre kammare. Herodotus låg upslagen på bordet och Mamma satt wid fönstret och sydde. – Det gick i farstugudörren – hwem kan det wara? – Jo min herre, det är M:ne L:n, muntra och rödblommiga, hattar och kappor på – hade i början afsigt att göra
 15 en kort wisite, men när Jeana B:n ökade sällskapet och Mammans nya sidentyg skulle skapas till klädning, då skickade wi bud till staden att samteliga Mamsellerne skulle stanna quar hela dagen; – och således war det werkelige Tisdag i dag. – Nu slogs Herodotus fast med den förklar-
 20 ing att aldrig någonsin hade jag dertill haft större anledning än nu. –
 Albert blef wid denna tidning ej rätt till humeur, skref om fingerborgar och fjäske-
 25 ri à part. – Dagen flög – Solen sjönk men icke du – Runebergs stjerna. – I skymning las jag högt om monsieur Tardif som alltid sade mieux vaut tard que jamais och che va piano va sano och alltid kom ¼ timme för sent. – När han genast i början kom för sent till verlden, hade vi mycket roligt deråt. Mot aftonen anlände herskapet Turdin och Hind-
 25 rik B. Jag roade herskapet så godt jag kunde med ett enkelt pianoforte, för hwilket jag skördade herskapets wälwilja. – Äfwen företogs Koritza, åter på place de ma vie – Promenade och följde les filles – juste milieu och Stege. – Aldrig här i verlden följer jag mera juste milieu. –
- 30 18. ONSDAG. = Jeana Backman hos oss. – f. m. L:ns med brandförsäkrings-
 papper – E. m. kl. 7 med Mamma till Lithéns, der di äldre spelte boston och yngre suto med sitt arbete vid fönstret i gröna kammaren. – Rosa
 35 satt i mörkret och talte om Franz, talte om att dölja sin sorg för verlden att visa gladt ansigte och gråta i sin själ. – Thilda muntrare – gissade om en talgdroppe under ett fingerborg. – »I Lördag kommer swärfar till er» (I. L:t) – R: hwarföre så; inte passar det. – – »Hwarför skall det just wara den äldsta; det kan ju wara den andra.» – Må gå, tänkte jag, och log af hjertans grund ty meningen är fullkomligt dubbel ehuru ingen af flickorna erinrade det.

19 THORS DAG. St. Henriks messa. Marknad. Blid Luft. – Efter en utflygt till staden, efter ett gapande på marknaden, efter en gratulation och ett glas körsbärsvin hos Hindrik B., efter att hafva lyftat mössan utanför några fönster – sett allt och köpt intet – vandrade jag öfver isen till Logren sade ett gratulor, betalte ut 10 Rd. B:co och spatserade hem med den falska Ran under mina fötter. – 5

S. d. e. m. presenterade jag Henrik Backman följande verser:

St. Henrik, ärans man, uti ditt namn jag grälar
 på denna syndsens träl. – Du kom att frälsa själar
 men denne – o hwad synd! – blott att förföra dem. – 10
 Om Arrack, Rumm och Spri, med mera jag ej talar,
 jag nämner ej ett ord om ankaren och balar,
 om lass som smuslas in – man wet ej just af hwem.
 Jag säger ingenting – o syndsens leda snara! –
 om all den frestelse, om all den flärd och fara 15
 som till det vackra köns förderf man släpar hem. –
 – Men just på denna dag, St. Henriks höga messa,
 han riktigt satt sig för the Jeppo själar pressa,
 och gripa argt och djupt i deras Mammon tag –
 O arga list och smolk! o skamlöshet! o fasa! 20
 Se denna glupska hand med slitna plåtar rasa
 och knipa minsta slant förutan hof och lag.
 O ve! St Henriks ben, upresen er ur griften
 Lik Maran honom rid, ur catechesen skriften,
 hwi så sin nästa klå? – per aures honom tag – 25
 Men håll St. Henrik håll! – kom med ett paternoster
 uppå hans skinneri organ att lägga plåster,
 förlåt den arma pilt. – Men pilten önskas då:
 »Att Mammon måtte troget följa dina hälar,
 att du må pudra rätt the Jeppoiters själar, 30
 att du må städse gifwa ett och taga två!
 Att du må Lakor † ta förutan tal och ända,
 att Blaren aldrig må till dig sitt anlet wända,
 att hjerter äss må städs uppå din sida stå,
 Att så till hafs som lands bror Ulrik ej beswärar, 35
 att aldrig någon natt en buse dig förfärar,
 att uti mörkret du ej måtte miste ta.

Att uti korg och sorg du aldrig modet tappar,
 att du en hustru får som dina byxor lappar,
 att med små täcka horn hon ej må dig bedra!
 Att du ett dussin jemt af småkram måtte äga,
 att barnabarnabarn du på ditt knä må väga,
 och sist – hwad annat än – att hin ej må dig ta!»

Denna gratulation väckte hos Turdins mycket löje, hwilket likwäl stordes genom underrättelsen om Groshandl. Belitz i Stockholm timade död. – Hos Lithéns der jag i skymningen satt och afhörde en dispute mellan
 Collander å ena sidan och frun och Rosa å den andra. Bra och intet om
 och intet men. – Kl. ½ 10 på hemwägen visite hos HB:n der Kerrman
 drack Thoddy och J. Lybeck spelade billard. – Morbror Kerrman som
 druckit litet las i Quinnorna dem jag lånat och påstod i sten att på ett
 ställe: »det är ofta endast ett tunnt plank som skiljer rikedomen från
 det yttersta elände.» – skulle det icke vara ett tunnt plank utan ett tums
 plank. –

-----
 ‡ speltes billard på lakor.

20. FREDAG. Andra marknadsdagen. Denna marknad der hufwudsakligen
 lin uphandlades var temmeligen besökt. Linet kostade 7½ a 8½ Rd.
 pundet. – När jag på f. m. gick ut och gapade på marknaden vek jag
 – af hwad anledning kommer jag ej så noga ihog, in till Lithéns, och
 sanningen att säga, så war jag der från 11 f. m. till 9 a. –

– Säg dock, du min förste, min bästa förtrogne, säg på samwete,
 hwad fångslar dig der, hwad binder din vinge hwad snärjer din fot att
 den aldrig trampar någon tröskel heldre än der?

Tyst, tyst, tyst, tyst, nyfikne, frågwise. Med osynliga band ledde mig
 det bästa till det goda, derföre älskar jag det bästa som lyft mig. – Goda
 menniskor hafwa dragit mig till sig förmedelst den sympathie som är
 emellan de goda och det goda. – Men hwartill dessa mysticisme? Att
 jag gerna och ofta går här bevisar blott att man är god emot mig, och
 att jag helt naturligt således här trifves och mår väl. En omständighet
 ännu – menniskorna nuförtiden äro snusförnuftiga i god tid och man
 måste skrufva sina miner derefter, här är jag barnslig, roar mig åt att man
 tar barnsligheten för fullt. – Än en sak – jag tjuter alltid med ulfvarna,
 åtminstone i ord och yttre, dock lagom; här älskar jag bland rena dufvo-

själar själf blifva renare och bättre. – Är det illusion? – jag dömmar lagom, ehuru jag förswurit mig mot hela juste milieu.

Men håll min häst, i galopp till vår dagbok igen. Lotta B:n satt i fönstret, öfriga fruntimmer rundtomkring. Wi roade oss åt folk som slogo klöfver på gatan, åt bokhållarne i Kramaljan som väsnades med bondflickorna. – Lilla Platen, T:as stora favorit hämtade marknadspengar åt Lisette. – Efter dinérn som gerna bjöds och gerna togs följde ett partie piquet med M:lle T:a. Et c'est qu'y etait merveilleuse qu'il y avait plus de plaisir à perdre qu'à gagner. –

Aprupos af Fransyska. Talet föll på de vexande fordringarne och fördelarne af en bildad upfostran. Man sade: dertill fordras numera språk och musik såsom oefftergifliga och såsom de första förtjenster hos ett fruntimmer – ty om sådana war egentl. fråga. – Med mycken swårighet vunno mina kontrasatser gehör. – Talenter, sade jag äro ovärderliga och pryda alltid sina ägare. Men mitt herskap hwad det vidkommer att de vid en ung flickas upfostran skulle vara det första ögnamärket, så nödgas jag för min del nedsätta till det fjerde. – »Fjerde! Nå hwad skulle då öfvergå talenten?» – Jo för det första: religion och sedlig bildning. För det andra: huslighet. För det tredje en försvarlig Litterär bildning. – Och i fjerde rummet intager talenten sin visserligen ganska prydande plats.

Ett annat resonement upstod angående lämpligheten af partie mellan jemnåriga. I sådana frågor är jag stum trots någon från Portici; twingas jag emellertid nolens volens att öppna mund så blir det det almäna: lika äro lika, och olika olika, de må sedan wara jemnåriga eller ej. –

Vidare framställes en prospect af mig såsom doctor. Den prospecten är ganska dimmig för mig själf.

Besåg hos Frosterus en Lappoit som nyss fått sig ett ganska blodigt souvenir öfver näsan.

Bref till Högdahl ang. Mammans pension, skrifvet hos L:ns. Kl. 9 ändteligen hem till Mamma öfver hwilken jag hade litet ondt samwete. – Föröfrigt ganska belåten. –

21. LÖRDAG. Följande dag var blida och blåst, och siden på Kudnis under J. B:ns hand som utklarerade Mamma till sin tillämnade Uleåborgs resa. Äfven blåste hit herrar brandstods directeurer och Committerade M. Lithén och J. Lindquist.

Märk i Onsdags d. 18. –

Brandsyn war snart beställd, ett glas portvin snart tömdt, och så reste herrarna beskedligt samma väg de kommit.

Aftonen tillbragtes dels under Litterära samtal om Quinnorna m. m. dels under anecdoters och andra roliga sakers förtäljande, såsom t. ex. huru gubben Östman marknadsdagen blef af tvenne medlemmar af det vackra könet undfågnad med en nog vanvördig compliment af foten bakifrån.

22. SÖNDAG. Blid wäderlek. – Fonselius predikade. Hos L:ns på den vanliga declination från hemvägen, råkade jag i onåd för *en* anmärkning om »bättre folk.» Efter middagen kom bud efter mig till gästgifvargården. – Hwem kan det vara? – »Jag är Ingeneur Öman, reser till Hfors och saknar reskamrat; skall det vara? – Hr Ingeneurn önskar förmodeligen resa genast? – Åh till morgon bittida dröjer jag nog. – Jag beklagar att jag icke kan antaga ett så förmånligt tillbud. – Nå, hur så? – brölloppet förmodeligen? Jag lofvar Herrn fullkomlig ersättning i Hfors. (Stackars Ingeneur, du tror verkligen det!) Jag reser också till ett bröllopp. – Så; det var nog lång väg! – Wissەرligen, men jag har det största skäl i verlden ty det är mitt eget bröllopp. – Så! jag gratulerar er och beklagar mig!> – Adieu, jaså jaså. –

Samma afton reste jag med Dyhr och Backman till Juthbacka der vi anträffade L:ns och Turdins. Stackars Caroline B., du war icke magneten som drog något enda af dessa stålhartan. – Det oroar dig förmodeligen aldeles icke. – Men det gör mig ondt om dig, stackars flicka, att du

ej äger någon dina blickars slaf,
 som öm och trogen dig sitt hjerta gaf,
 som ser och hör och minnes endast dig,
 och lefver blott i dig, i dig, i dig!

Stackars flicka, hwarföre skall du ej kunna bibehålla hwad du möjligen eröfrar. Ständigt kommer der någon faute des femmes emellan och adieu mon plaisir!

Wi lyssnade på musik inne hos Lundmark – ouverturer och blixtrande fugor! – Jag betalar alla Mammars betar, bara Mamma är tyst, sade Hendrik. Men Mina Ottelin wille i sitt hjertas wälmening idkeligen obligera oss att »spela par och påkörare.» – – När detta ej kom i gång, *måste* det converseras och när convers. ej rätt lyckades – så spådde man. – Det hade wäl varit cavaljerernas skyldighet att litet encouragera damerna – men jag war alltför tråkigt med mitt ständiga lyssnande på musiken, och de andre gjorde sitt bästa som i bland lyckades. Kl. precis 9 – sedan de musikaliska

talenterna E. L. och T. M. för ett ögonblick visat sig – afträdde wi, och jag – o afund här är jag! – jag åkte i L:nes släde. – Diverse hwarf kring staden. Frågan om bättre folk bilagd. – O ni goda goda varelser – godnatt.

–

Ett litet twifvel borrade likwäl, likt mullwaden, i djupet. O du stygga twifvel – bort, bort, bort från klara himlar!

23. MÅNDAG. = Collanders kläde, nemligen det violetta, är mycket snyggt och jag får lof att depensera derpå. Skall det wara plommonfärgade sammetspantalonger?

Collanders syster är i staden; men apropos kl. 6 eller litet tidigare kom jag mig till L:ns. Träffade der Stähle från Uleåborg ganska lik sig.

Nu befunno wi oss i gula kammarn, befunno oss på min ära särdeles wäl när det gick i salsdörren, M:lle Rosalie gick ut, och omedelbart deretter inträdde – M:lle Collander? – Nej M:lle Anette Calamnius och d:o Högman begge med sin aldra sötaste och förbindligaste caramellsmin och en mund som tycktes endast wara ämnad att spisa hallonsylt och caffe. Ungt folk låta sig likwäl aldrig förtryta; icke heller jag, ehuru jag makade stolen längre bort från soffan. Alla goda ting äro tre, inträdde nu vår goda Moster Schjoman såsom tretalets högsta fulländning, och med henne en yngre dam, Collanders syster, en beskedlig Christina med florsshawlette och ljusröda sidenskor, som föröfrigt såg ganska – med ett ord ganska beskedlig och hyglig ut. Det tänkte hända mig ett fatalt misstag i thy att jag tog den röda skon för en fallen handske och just war i begrepp att taga upp den, då jag insåg synvillan. – M:lle Högman sydde mina brudgumshängslor, sade flickorna. – Hallonsyltskålarne aflägsnade sig precis kl. 9. – Vi stannade. – Examen angående diverse hemligheter i sydöstra hörnet. – Rosalies fråga angående soupérn: hwem har bjudit dig? – Jag war icke grantyckt, ty jag känner både raillerie och Rosalies godhet. Men det fordrades allt detta ty granlaga är min gode gosse och ömtålig att ej genera folk. – Soupér, således, med den trygge wälmående Fremdeling, som T:a bryddes för. – En kyss, men mustacher och ingen, ingen – Hem kl. 11 aftonen. –

Hwad är en kyss?

Hwad är en kyss? Säg hwad du fann

i twenne läppar mot hwarann?

Säg mig hwad fröjd,

hwad tjuvnings höjd

du fann i denna kyss som brann
och svann?

O flicka, säg ej så!
Gick du ej ut om våren? Såg du då
5 hur twenne skilda milda flägtar möts,
hur i en enda ande begges slöts?
och hur derunder unga vågen bröts
och allt blef lugnt. Hwad tänkte vågen då?

En kyss! Ett ringa ögonblick!
10 Säg hur en sådan vigt den fick?
En ringa lott!
En villa blott!
som innan nästa blund och blick
förgick!

O flicka säg ej så!
15 Gick du ej ut en morgon? Såg du då
I en och samma blomkalk perlor två
af dagg – men vinden böjde blommans stam
och se! den ena i den andra sam;
20 en glädjetår! hwad tänkte blomman då?

O flicka, tro mig du!
Det är en segerfröjd, en fröjd så ljuf
när warma själar mötas i ett nu!
Triumph lik eldens som ur flintan sprang
25 och frid som näktergal och harpoklang!
O. tro mig, flicka, tro och kyss mig nu!

24. TISDAG. Tullförwaltar Lundmark gjorde på Kudnis en förmiddagsvisite.
Proponerade att wi skulle skicka pianot med Kempen till Helsingfors
för att der bytas eller säljas. Sophie skulle då få ett bättre. Efter litet
30 betänkande antog Mamma förslaget och det beslöts.

25. ONSDAG. Bref till ma bonne chere soeur Sophie à Stockholm. Kl. 5 e. m.
till Lithéns med Runebergs Hanna under armen. – Der återsåg jag en
gammal bekant, en bekant sedan de tider då man flög i skogarne att

söka kråkbon och branter och backor att söka de djupaste drifvorna. Wi helsade hjertligt. F. Hillebrandt hade blifvit en ganska hygglig pojke till sitt yttre, och som jag hoppas äfven till sitt inre. – Man sade jag hade tycke af honom; kanske. Oändeligen smickrande.

H. gick kl. $\frac{1}{2}$ 8, hwarefter jag satte mig att läsa Hanna högt för fruntimmerna. – Ack du täcka Hanna! Alla menniskor äro förtjusta i dig, och så äfven här, undant. Albert som somnade undertiden. –

Du är lik en militär med din trånga uniform, sade flickorna. – Promenad i köld. En dimmig ring drog sig kring månan, det sprakade i knutarna och snön knarrade. Ändå promenerade vi oförskräckt – vi! om Dyhrn och mig är icke fråga – men våra Nordiska flickor fråga föga efter några och tjugu grader under noll. –

26 THORSDAG. Oförsead ha wi redan hunnit till en vigtig dag i årets chrönika, den vackra Johanna S:ns bröllopsdag. – När jag på f. m. angående brandstoden befann mig hos L:ns, och mycket talte om bröllopp med mera, sökte brudgummen upp mig, sade att ordinarie marskalken Wallenius vore bekajad med la Grippe, och proponerade »på fruntimmernas vink» mig denna heder. –

Nu upstod en strid mellan fåfången och försigtigheten. Den ena skrek: »quel honneur! säg du ja, det går nog!» den andra hviskade: kanske göra vi klokast att låta bli. Försigtigheten segrade. Jag lemnade det swar att ehuru smickrad jag fann mig af anbudet, så måste jag likwäl afstå detsamma åt någon skickligare och erfarnare person. – Brudgummen war ej enträgen och gick. Lyckligtvis kom Walenius strax derefter, som ock war det bästa. –

Inne hos Lithéns blef mycken deliberation om denna sak, och Rosalie förundrade sig att jag tycktes ha så bastant courage. Mamma åter sade: du hade bort svara ja, om du vetat att Wallenius kommit.

Kl. 5 e. m. gjorde jag min toilett, swart walk, chemisetteknappar, swart rosig sidenwest och swart föröfrigt. Det war allt ganska svart. Just som klockan slog 6 åkte Mamma och jag in till *Hammarins*.

Bröllopp.

En elegant samling i eleganta rum. Det låg öfver det hela en känsla af trefnad och belåtenhet som ingenstädes gör så god effect som på ett bröllopp. Wårdsfolket wandrade omkring med en min som sade: hederligt skall det bli. Wallenius bockade allerödmjukast vid dörrn, under det sal och kamrar blefvo allt brokigare. – Slutligen voro alla församlade.

Brudgummen – swart med hwit halsduk och hwitrosig sidenvest, krås och bellevue och en min som talade jag wet ej hwad om *tandem – ändteligen!* – Ja wår gode Brudgum gick upp och inträdde strax derefter med sin vackra brud. – Johanna, du söta goda, flicka – flicka ännu och efter få
 5 minuter icke mer – hur allas ögon med wälbehag hwilade på dig! – Högröd men icke försagd stod du der, – blommor i håret, guld colliér, hwit rosig sidenklädning i lätta vågor kring det smärta lifvet och derunder ett hjerta klappande och varmt! Jordens och himmelens välsignelse öfver dig unga lyckliga brud!

10 Vigseln förrättades af Schroderus – brodern Edvard såsom närvarande hade väl varit närmare – men detta var det första par Schroderus vigde. – Ganska högtidlig. – Just när ringarne vexplades slog klockan 7. – Acten slutades med psalmen: »Gud välsigne dessa hjertan!»

15 Men icke alla hjertan klappade lugna under denna act. Jag wet ett hjerta derinne i den aflägsnaste kammaren, fullt af fåfångans och den hopplösa obesvarade kärlekens demoner, ett hjerta som i ursinnig smärta våldsamt slog inom sitt hårda bröst. – Jag wet ett annat hjerta derute i salen som jagades till storm af den tanken: »jag hade äldre förhoppning än du! hade! och det är förbi» – men öga och kind voro
 20 kalla derunder.

Acten var slut och det blefliflig rörelse i salen, gratulationer m. m. af alla slag. Det unga paret marcherade in i Sängkammaren der de i Soffan med wälbehag emottogo lyckönskningarne. – Kl. 8 börjades dansen. – Men innandess en blick på damerna. De flesta voro hwita – oskuldens och glädjens färg. – Endast flickorna L. buro – Svart – och perlor i håret
 25 – Jag har alltid otour! – Flickorna Calamnius woro hwita; Josephine med stora hwita rosor i håret som klädde mycket; Johanna med röda Belisser. Marie B. hwit med Collier och röda belisser. – Emelie och Lotta B. hwita. Jeana B. bar sin ljusröda sylfidiska promotionsbals florsklädning.
 30 – De öfriga hwita – Mina O med en stor blomkrans på sitt lilla hufvud. Sophie Backman war bjuden men föredrog att stå utanför fönstret och se. – Ansigte vid ansigte glodde vid rutorna. –

Dansen tog sin början. – Polonaise, Sv. Quadrille, Françoise, Sv. Quadrille Potpourie o. s. v. – Sv. Quadrillerna florerade mer än vanligt
 35 i quäll för de många dansande gamla herrarnes skull. Ända till Soupéen war väl dansen icke alltför liflig – emedan ceremonien så väl vid dansen med bruden som vid de öfriga skulle något moderera elden – äfvensom få potpourier dansades, i dem ingen cottiljon – och för resten ingen Stor

Wals. – Men ehuru ungdomen ibland war litet otålig, låg likwål i det hela något tyst animeradt, något trefligt och belåtet som gjorde äfven denna dans ganska roande. –

Det led in på natten; det blef rörligare på golfvet, stillare sömnigare kring väggarne. – Musiken tystnade – kammarherrarnes stojande hördes och damernas hwiskningar förråddes. Ändtligen – in i kamrarna – dörrarna fast – borden fram – – Spring, fru Calamnius! Jungfru Häggström! Jungfru Ahlquist! Stor Soupér, mitt herskap! –

Soupéern war läcker lång och sömnig. Ganska få af herrarne suto ute i salen bland damerna. Bland dem hade likwål Nandelstadt helt oförwarandes kommit sig – och så illa att han satt mellan fruarne Fonselius och Backman (från Harald) hwilka han i sin nöd tryckte 4 gånger till. – Gubben L.:n kom ganska munter och ropade: »hwad fan, Nandelstadt! du ser ju ut som om flickorna skulle kastat sockerbollar i dig!» – Men N.stadts ögon de föllo esomoftast ihop. –

Undertiden drack Walenius sina hedersskålar och höll tal till brudparet: »sköna brud, du är blomman! Ädle brudgum, du är stödet!» – Widare till Slägingar etc. till gifta herrarne: »en skål för mannakraft och ädel werksamhet». Till fruarne: »den allt försakande allt uthärdande kärlekens skål». – Till ungherrarne: – »Åt Eder, mina herrar ungarlar, till hwilkas arriergarde jag tywärr måste räkna mig sjelf, gömmer jag ett råd: skynden eder, mine herrar, skynden Eder, ty af egen erfarenhet kan jag försäkra att 40 år trycka centnertungt på en gammal ungarls nacke!» – Bravo, Rector Wallenius ropades det öfverallt.

Bastman steg äfven fram och begynte ett tal: om icke jag vore – – men brodren Dyhr, ryckte honom baklänges i fracken och talet afstادنade. – På samma B. var Lundmark ganska ond, emedan denne sagt honom i örat: – hör du bror L., hwita byxor i all ära, men här äro de just ej på sin plats. – Ungefär dylik uniform hade den roliga Benzelstjerna. Bastman förde mycket bud. – En annan armer anka war gubben Wiklund som höll fast sig i bordet. –

En tredje illa bekajad passagerare war gubben Molander som sjönk i så djupa tankar att han engång spelte sin fiol på afviga sidan. – Tractamenternas riklighet bewistes sålunda handgripligen. –

– Jag för min del åt Sillsalat och boullion, ehuru det vist fans tusende rätter och gubben Wigren gjorde sitt bästa att obliigera. – Deremellan behöll jag min plats i trakten af några unga damer, Mamsellerne Lithén, Backman och Fonselius. – Lundmark klappade mig på axeln: »det tycker

jag om att unga karlar hålla sig till damerna. – Ni voro äfven på Juthbacka nyligen, hörde jag.» –

Efter Soupérn dansades – och nu ändteligen wals. – Nu walsade den unga rosenkindade bruden med en eld, ett lif som war hänförande. – Det låg en tårblandad glädje i denna wals. – Det warma blodet brann, det unga hjertat klappade så fort så stormande derunder. – Än en gång, du sköna oskuldsfulla ungdomsfröjd, du rena, silfverklara glädje källa, än en gång mig räck din dryck! –

Än en gång, du klara källa,
vill af dig mitt hjerta swälla,
vill din sista droppe tömma
dig som aldrig jag kan glömma,
och utur din klara bölja
dricka hopp för dar som följa
Dagar skola komma, onda,
goda dagar skola stunda –
men min barndoms ljusa korta
glada dagar äro borta.
Kanske komma fröjder många,
kanske lyckans dar bli långa, –
Men ej fröjd, ej sorg, ej lycka
skall från mig ditt minne rycka
Ljufva barndomsfrid!

Kom än en gång, o syster, och räck mig handen,
kom ännu till mitt hjerta i walsen ett slag!
Nu skiljas våra vägar –

Nu – bort från mitt öga, du tår som framsmyger
och bort från mitt hjerta, du vemodsröst
En skönare framtid till mötes dig flyger,
En skönare himmel skall bo i ditt bröst

En dröm är ju lifvet; blott kärlek förgyller
dess skuggor i glänsande solskens drägt,
den skönaste drömmen blott kärleken fyller
och andas derpå en odödlighets flägt.

Kom åter till mitt öga, du glädjebomma,
 kom åter till mitt hjerta, du ljufva frid!
 dig will jag troget gömma för dar som komma,
 för öden som mig vexla i dunkel tid!

Och signe dig Gud,
 du unga brud!
 Och till ålder sen
 bevare din själ så ren
 och din framtid så klar
 som din barndom war!

5

10

---

27. FREDAG. Jag mins ej säkert huru mycket kl. war när vi kommo hem, men det var redan temmeligen långt lidet på morgonen. – Kl. war närmare 11 f. m. innan wi åter woro i ordning på Kudnis, – och knapt nog det engång när herskapet Lithén, fruor och Mamseller gjorde oss en treflig visite. – Blef naturligtvis först fråga om brölloppet i går och sist om efterslängen i dag ty wi woro allaredan bjudna på middag. Kl. 12 hade jag det nöjet ledsaga våra promenerande fruntimmer hem. – – På retourn mötte jag herrar Lybeck, Backman, m. fl. som med muntra trafware togo ett luftbad för att stärka sig efter gånattens och för eftermiddagens svettbad. –

15

20

Kl. 3 e. m. Lästes till bords till stor dinér i bröllopsgården. Sälskapet war betydligen mindre än i går, men innefattade blomman af stadens både ungdom och ålderdom, och deribland alla »Stjernorna i Bethlehem» af hwilka en enda är den sannskyldiga. – Dagens stjerna war likwäl naturligtvis bruden, som i dag i sin rosiga Musselinsklädning med enkla blommor i håret var ännu sötare än i går. –

25

Alltnog – man satte sig. Jag wet ej om jag skall kalla det tour eller otur – men vi – en hel hop unga karlar, – bland dem Backman och Dyhr, fingo vår plats i kökskammaren. – Der mådde wi ganska bra både med buteljer och talrickar, af hwilka wi sjelfva skötte de förra och wärdinnan, fru C., de sednare på möjligaste bästa vis. – Men wi gingo miste om det intressanta sälskapet i salen – på vissa puncter af salen nemligen – synnerligen gerna hade jag vistats i granskapet af kakelugnen och sängkammardörren, men det var nu, som sagdt, ett litet öde.

30

Emellertid skötte, som sagdt, wi kammarcollegium, vår wälmåga på bästa vis, än åto, än drucko, än suto, än stodo, än fördjupade i flickors betraktande och skålers drickande, än uti de djupsinnigaste disputer öfver blancmangér och skinka. – Gamle Collin war vår målro emellanåt
 5 – en annan gång blef Capt. Broman stött på mig, när jag wid skinkans framsättande yttrade mig med Blumauers ord »att vi skulle gnaga på våra bröders knotor.» – »Jag skulle hoppas, sade Broman, att det icke är några knotor!» – Under samma dinér hände i Salen det löjliga uptråde att Caroline B. som bleflitet illamående och gick ut men kom strax igen,
 10 försigtigtvis wille torka sin stol med näsduken, ty hon war närsynt; men derwid med handen grep uti en stor swart och wåt disktrasa på hwilken hon förut hade sutit hela tiden. Den stackars Caroline har alltid något missöde; på samma gång tappade hon sten ur sitt armband, hwilken likwäl snart uphittades af den alltid tjenstfärdige Högdahl. –

Efter dinérn kom Caffé, efter Caffét courtise, efter och under courtisen dans. – En del af damerna woro något nedtyngda af föregående nattens vakande, större delen likwäl, och bland dem bruden sjelf, som sig bör, ganska muntra. Hillebrandt och Högdahl woro i ifrig verksamhet; den förre courtiserade Louise K., den sednare tillstod ganska hycklande att han war litet grå på Frosterus som hade en så vacker brud.
 20 Den hycklaren! han war sjelf allaredan i Wasa förlofvad! – Nu dansade jag med bruden – brydde henne – »Ack ja, sade hon, det förefaller mig sjelf som det icke vore sant!» – Ack du lamhjerter! –

– Ma dame var icke glad i afton; jag wet ej hwarföre; jag försökte i
 25 alliance med systemen undersöka orsaken, men förgäfves. Ack det flickhertat, det flickhertat! jag kommer aldrig rätt underfund dermed. –

– Med Sophie Sjöberg talte jag om syster. – Af Sophie Fonselius refuserades min invite till dans. – Hon dansar icke mer. – Föröfrigt var la Belle tres belle – men la Jolie war icke der. – Systrarna Calamnius
 30 voro bland de muntraste; Johanna hade nyligen af Hammarin fått till present modrens armband hvilka voro der i pant för en skuld som äfven efterskänktes. I allmänhet hafva herskapet Hammarin visat sig ganska hederliga, såväl i arrangementer som presenter. –

Kl. 12 om midnatt sade vi: »sof väl!» åt detta roliga bröllopp. – Sof wäl, lilla brud! – Och måtte ni andra näbbor här rundtomkring en gång
 35 sofva lika så wäl! –

28. LÖRDAG. Andra morgonen war det ännu bröllopp i mitt hufvud och hela natten hade derinne valsat en rad af vackra rosenkindade spöken

med de sötaste ögon och läppar i werlden. – Men öfver det hela låg en purpurfärgad dimma ur hwilken då och då skälmska ansigten tittade opp och klingande musik skallade. Jag hoppade ned i dimman och ville ta gestalterna fatt; de slanko som en rök undan mina händer. Då blef jag ond och blåste dimman undan och se! tom war bröllopsalen och endast, flämtande walsar, ihjältrampade potpourier, förkylda Françoiser och somnade Quadriller lågo rundt kring golf och väggar. – Jag tog mig med handen för pannan – det dånade omkring mig som om Thor åkte på sin åskwagn. – Tidernas böljor störtade lik en brusande ström förbi i ursinnig fart. – Åter kom dimman. Jag störtade i strömmen, gungades bort till Elysium – ett jordiskt Elysium med susande popplar och sjungande lärkor, med solsken och hjertats frid – icke mer allen – ännu en, en enda, – Nu! – kom – Så har jag då – – –

Caffe! – skall det vara Caffe! – kl. war 7 på morgonen och en föga Elysisk stämman ropade: behagar herrn Caffe!

Lördagsafton kl. 6 åkte jag med Mamma till staden; mötte vid hotelle de Friberg et promenerande sällskap; steg följagtelligen af, vände norrut och hann vid Hängbron opp herskapet som war M:ne L:n, Jeana B., Högdahl och Collander. – H. och Rosalie gingo förut och H. gjorde bekännelse om sin förlofning med M:lle W. – C. åter tyckte att de begge herrskapet gingo nog långt förut. – Hos Hammarins war mycket ljust och mycket främmande som firade tredje dagen med sång och dans. –

Samma quäll stannade jag hos Lithéns, der under lek och löje tiden förgicks tills det blef soupéer, och jag deltog deri. –

S. d. afskickade wi vårt trogna kära piano med Kempen till Helsingfors. – Måtte det ske till vår båtnad. –

29. SÖNDAG. Om Söndagen, som war en mycket vacker dag, begaf jag mig i kyrkan. Der tilldrog sig en skandal som wäckte allmän förtrytelse. – Janne Lewelius besteg predikstolen. Hwad intryck hans blotta åsyn gjorde hos en allmänhet, af hwilken ingen enda war okunnig om hans sedelösa och lastfulla wandel, är lätt begripligt. Kanske wäntade likwäl mången att han skulle utföra sin sak bättre i orden än i lefvernet, men det var en missräkning. Ingen uslare predikan har jag hört, och det utan afseende på mannens personlighet. Hans predikan hade hwarken början eller slut, ej heller det ringaste sammanhang, och börjades: »i Guds faders och sons och den helige andes!» – Det är i högsta måtto orätt och oförlåtligt af stadens presterskap att tillåta en sådan ökänd liderlig persedel bestiga en predikstol. Men det är nu redan allmänt wedertaget

bruk att betrakta predikoembetet såsom ett handwerk det man drifver för den dyra födans skull. – Såsom sådant – nå ja, blott det går så! –

– Declination och inclination. – På gatan emottog jag bref af vår goda Sophie i Stockholm, äfven till mig, lätt och nått skrifvet, mycket trefligt. Roa dig du, min goda Sophie, jag unnar dig så gerna. – E. m. las jag Cousinernas Axel med mycken ifver. Kl. 6 med Mamma till Lithéns, – ensam förut, surprinerade Rosalie som sjöng, hwilket jag aldrig förut hört. Hon har ändå en liten röst. – Fruarne voro resta till prostgården. Likwäl stannade Mamma en stund och drack thé; Albert och broder Hejko förökade sällskapet. – Det blef muntert, blef bland annat fråga om marskalkskap – Collander lofvade omöjligt sin tjenst vid Rosalies bröllop. Deremot lofvade jag göra tjenst vid T:as. Hwad jag tänkte, det wete himmelens fåglar – ingen fara. – Men Albert tänkte också något och sade litet förhastadt: »ja, det skall du få!» Det roade mig af hjertans grund, men T:a icke alls. – Likwäl kunde jag ej underlåta att anmärka det opolitiska i sådana yttranden – Sedermera roade wi oss med deviser. – Bland annat gömdes några i en urna och skulle först på en viss dag öppnas. Jag ditsatte en itudelad devise: »Jag mins wäl hur du war i går. Ja, jag mins wäl hur du war i går och är än i dag, och kommer der engång den dag då du icke mer är den du i dag är, då skall jag likwäl minnas, ja länge minnas hur du war i går, du klara stjerna»

30. MÅNDAG. Det war en den skönaste winterdag; himlen war klar och luften mild, solens rena strålar spelade glädtiga öfver den whitaste snö. – Det låg något så eget, så underbart skönt i denna tafla, i de halfklara nyancerne i bakgrunden, i de pittoreska formerna af träden med sina drifvor och långa hängande lockar af rimfrost. Här kunde man omöjligt personifiera sig wintern under bilden af en stel gubbe med lemmar genomträngda af en evig kyla – Man måste se något lefvande deri, ehuru detta lefvande uppenbarar sig i förwissningens former. – Ädlare är wintern än hösten, oförgängligare än vår och sommar, ty öfver dessas skönhet andas döden sin fläkt, men det är lifvet sjelft som förintar winterns former. – Du är mig mycket kär, du klara Nordiska winter och jag wille icke byta dig bort mot Tropikländernes mulna och regniga Januarii dagar. – Så tänkte jag der jag stod på stranden vid elfvens stilla isbädd, och mitt öga flög öfver de höga branta björkkädda stränderna och öfver fjerden med dess slingrande vägar och spridda skiftande nuancer, till dess conturerne blefvo allt formlösare och slutligen längst bort i det dunkla fjerran himmel och jord tycktes smälta tillsammans i de dunkla dimmorna i Norr. –

På f. m. las jag Axel – på e. m. kokade jag de raraste knäckor. Derunder fingo vi en kort visite af Fru Cederman som talade om Julle och ville skicka ett bref, och en längre af vår goda beskedliga Rosalie L. – Kl. 5 kom äfven Thilda som varit hos Turdins. – Det war ganska trefligt och flickorna woro artiga nog att finna mina knäckor förträffliga. Höllo äfven en tarflig soupér till godo. – Fråga bland annat om att en marskalk har rättighet att lösa ett strumpeband af bruden. Den rättigheten skulle jag alldeles icke efterskänka. Kl. 10 promenerade wi till staden dit jag lyckligen escorterade mina damer.

31. TISDAG. – Ephemerer. – Med rätta kunde jag kalla mitt lif här hemma för Ephemeriskt ty för dagen lever jag här, i ett enda nu. Min fröjd är för dagen, min sorg för dagen – hwarföre skulle jag nu rynka pannan vid tanken på få dagar härefter?

Courage, courage, mon frère, il va bien, oui, tres bien!

E. m. kl. 6. Befann jag mig åter hos L:ns. Sällskapet satt kring ett sybord i gröna kammaren. – Man framtog åtskilliga rara saker; ringar, örhängen m. m. beundrades. Bland annat äfven morbror L:ns portraite aftaget vid ett par och tjugu års ålder. Det var ganska vackert men antydde en klen och lungsigtig constitution. Det föreföll mig märkeligt att gubben sålunda med tiden ifrån att vara nästan genomskinlig, blifvit ganska corpulent, och nu först föll det mig in att Franz L., om hwilken jag alltid trott att han ej skulle blifva långwarig, möjligen med tiden kunnat stadga sig, likasom fadren, endast den gode gossen icke så snart dukat under. –

Tack wackert, Janus, hedersman, för dina vinterblommor!

FEBRUARIUS 1837.

Wintern är ganska blid, klar och vacker, medeltemperatur: –8 gr. Cels. Min resa till Hfors har blifvit fördröjd af väntan på reskamrat, en ung Borg. – Jag wantrifves här aldeles icke. –

- 1 ONSDAG. I det klara vackra vädret promenad till staden angående brandstods handlingar. Stötte hos L:ns tillsammans med Högdahl. Äfven af andra bestyr var jag occuperad. Samma dag gjorde wi en ganska fördelagtig handel, i det wi sålde Bäck hemman i Kyrkoby åt en solid köpare, Sund, en byggmästare, för 2000 Rd. –, hwilket hemman Mamma för några år sedan skulle hafva sålt för 1666. – Hemmanet har likwäl sitt

wärde, ehuru det är litet, ty dess åker är af förträfflig jordmån. Contract afslöts, undertecknades och bevittnades. –

S. d. e. m. kl. 4 reste Mamma och jag ut till Beckas för att mundteligen upsäga vår förra landbonde. Det war en beskedlig karl, som på denna
5 lilla jordlapp födt hustru och 7 barn och dertill betalat ordentligt arende. Deras framtid vilja vi derföre betrygga och erbjödo dem till en början tak öfver hufvudet.

Efter denna lilla färd besökte wi hemmet som hastigast och åkte sedan till Lithéns, der vi tillbragte en afton treflig som alltid. – Herskapet
10 hade hela tiden den godheten titulera mig för hemmansägarn. – Äfven Soupér intogs. Äldre herskapet spelade boston, och wi andra – jag wet ej hwad.

2. THORS DAG. Följande dag war ett jubileum för somliga.

Enligt aftal, infunno sig redan på morgonquisten flickorna L. och
15 Josephine C. för att lemna sitt biträde till de små arrangementerna för Mammans Uleåborgsfärd, såsom negligéer, hattar m. m. äfvensom wissa fransars hoptwinnande hwari yngsta syster excellerade. Dagen förgick under historietters berättande, diverse småstadssqualler och anmärkningar och andra roligheter, hwarunder jag hade en rätt angenäm plats
20 invid Sydwestra hörnet och swarta skåpet. Ho förtäljer dessutom små munterheter och skälmstycken bland stora barn! Unga hemmansägarn war ganska belåten, ehuru tid efter annan föga intressanta samtal om tyll och spetsar, om mönster och fasoner, om sitta wäl eller sitta illa, om klä' och icke klä', och dylikt, woro å bane. – Om det sista hade jag
25 dock något begrepp, proberte och fann att hufwor och negligeer, hattar och turbaner, eller hwad det war för saker, klädde wissa ansigten ganska näpet och nätt. – Men timmarne åkte i galopp och aftonen skymde. Då kommo fruarne från Lithéns och Turdins, bröderna Collander och Albert D. till Kudnis för att afhämta de unga damerna. – Herskapet
30 drack the, betraktade Modemagaziner, och talte kors och tvärs. Men det wille nu ej rätt lyckas att sätta lif i ungdomen, jag wet ej hwarföre. Endast den yngsta ungdomen, lilla Lotta Nordberg war munter och yr, hoppade kring mig och sade att jag war hennes bästa morbror. – Slutligen gäspade fruarne, upbrott skedde och den roliga dagen hade
35 en ända. –

3. FREDAG. Men alla dagars slut war ännu icke kommet. Under det jag kl. 9 m. i köket agerade en wälbestäld knäckfabriqueur, så visade sig
wid tåg-grinden lilla Thilda L:n, convojerad af Albert Dyhr; sednare

infann sig Josephine, men Rosalie kom först på aftonquisten. – Samma arbeten, samma flygande timmar. – Under det damerna funno mina knäck Carameller, (hvilka jag med konsterefaret nit kryddat med canel, ingefära, muskot blomma och mandeltärningar, och hvilka dessutom woro tillredda af den raraste sockersirap) rätt delicata, så infann sig redan middagen. – Äfwen Caffet förtärdes med helsan och arbetet fortgick under munterhet. – Slutligen om aftonen woro 3 alnar fransar snodda och 8 negligéer m. m. färdiga, hvilka sednare jag, som kännare, hade det nöjet att proba på hvilka hufwuden jag wille. – Men det trefliga fruntimmers collegiet af en gammal och två unga och jag som öfverlopps och för närvarande membrum honorarium af det wackra könet, – detta collegium säger jag, blef påökt ett stycke längre fram på e. m. – Först mormor Wacklin, som åktes af Louise Kerrman; sedan Mamsellerne Sahlbohm och Calamnius, hvilka med Mamma suto i yttre rummet, under det att ungdomen roade sig innanför. – Louise brydde mig, men jag spelade en högst oskyldig rolle dervid. – Flickorna gjorde hwarje-handa fantasie utflygter, under det de för tillfället, som sagdt, betraktade mig som hedersledamot af sin corps. – – De sednare ankomna damerna, undant. mormor, aflägsnade sig, hwaremot vår goda Rosalie kom efter sin systerkär. – – Nu war jag rätt odygdig med negligéerna, flickorna skrattade, en munter souper intogs, och jag åkte hem mina damer – ah, blott en, en som war litet rädd och gaf en icke rätt billig lexa för en slänga vid storbron. – Adieu, små flickor! –

4. LÖRDAG. Följande dagen tillbragte jag aftonen hos Lithéns. Josephine Calamnius war der. Flickornas älsklingsämne, näst andras partier, är framtida planer. Mången lefnadsväf randades äfven i afton på förhand; wisserligen under railleri och med den allt emellan kommande anmärkningen att wi rita väl vackra mönster här i vårt glada mod, men om den högre hand som leder tråden skiftar lifvets färger så eller annorlunda, det kunna wi ej bestämma. Så talte Rosalie och Josephine om att på sina gamla dagar, (ogifta, det förstås) flytta tillsammans, ha sitt eget lilla bo, dit de kunde bjuda goda vänner, traktera dessa vänner med en god kopp café och under muntert glam bortprata squallertimmarna: † Äfven Cousinerna ihågkommos, men i hwad Josephine bryende sade derom, der låter jag Nornorna spinna!

Här kommo vi äfven i dispute om rikedom, ty Rosalie menade att det är för penningen vi träla och arbeta. – Vist icke, sade jag. – – »Men det är dock så. Jag undantar ingen, ej heller dig.» – Hör, Rosalie, sade

jag, – förakta skulle jag människorna och lifvet och dess möda för föda, förakta skulle jag mig sjelf, den stund jag ansåge penningen som mål för våra sträfvanden. En ömklig tröst, ett ringa hopp, en usel lön för arbeten och mödor! – Jag wet, Rosalie att du icke talar om penningens värde såsom penning, utan såsom medel för vår existance, för den kära dyra födans skull. Då vore ju icke penningen ändamål utan medel. – Således vore då mat och dricka, grann rock, och präktigt lefverne all lön och mening med svett och möda? – Således t. ex. är det derföre som läkaren botar sin sjuka nästa, som presten undervisar honom, som embetsmannen tjenar sitt land? – (ock köpman åter, hans gud är så ofta penningen!). – Nej Rosalie, bort med denna usla sats som skulle smutsa människan i stoftet, bortskymma för hennes öga sanning och dygd och fosterlandskärlek, och allt hwad hjertat äger skönast och ädlast i denna verld, och kasta henne i den usla egennyttans armar der känslorna vägas efter guldvgit och lifvets mål efter klingande Riksdalar!

– Rosalie blef likväl icke öfvertygad. – Men ingen lumpen penningkärlek låg i hennes mening, ty hon betraktade penningen blott som medel för en oberoende och lycklig existance, och denna, mente hon, är just hwad på människornas diktan och traktan i allmänhet går ut. –

Ifrån Lithens skyndade jag ännu kl. 9 till Turdins för att afhemta Mamma. Min gode morbror GWTurdin var just hemkommen från Petersburg, och viste mycket att berätta om Spektakler m. m. – Hos Turdins befunno sig för öfrigt J. Lybeck m. fl. kring bostonbordet. – Soupér intogs, och jag åkte hem med Mamma. –

-----
 ‡ Här, likasom ofta, anmärkte jag huru olika dessa goda flickors stilla drömmar äro mot våra. – Som en lugn sommarquäll skall deras lif förgå, – vårt deremot skall vara passion och strid och seger. Och dock! är väl vår lycka så sann, vår glädje så ren som deras?

5. SÖNDAG. Den unge presten Grönros predikade om Söndagen i kyrkan, hwarefter äfven Sv. Messa firades. – På hemvägen från kyrkan den vanliga visiten hos L:ns. Der befann sig nu unga Doctorinnan Frosterus, rödbrusig munter och nöjd. – Det nya oket tycktes ligga fjäderlätt på hennes skullror. – Nyligen hade hos Hammarins varit fråga om att herskapet der skulle resa utrikes. »Får jag följa med, sade Johanna, får jag icke det, Svåger? – Åh kors, genmälte Svåger Adolf, du skall väl ej fråga lof af mig utan af din man. – Ja det är sant, sade Johanna, jag kom alldeles

inte ihåg att jag var gift.» – Nu hafwa wi två Doctorinnor sade någon i ett sällskap strax efter brölloppet. – Åh, mente Mamma, jag får wäl lof att ge efter, jag som ingen doctor har! – Det unga herskapet hade först i förrgår flyttat in i sina rum på Juthska sidan af L:ns gård. – Nu följde wi unga frun hem och gjorde en visit för att se på rummen. Allt war nyss måladt putsadt och i ordning, möblerna nya, och i det hela låg något ganska trefligt. – Treflig var ock den nygifta, och hwad skulle hon annat vara! Ytterligare, när vi kommo derifrån, gjorde flickorna, ledsagade af A. Dr och mig, en promenad åt norr.

Om e. m. beslöto wi åtskilliga ungar att, på Logréns inbjudning, besöka Smedsbacka. – Slumpen förde mig m. fl. på ditvägen, till Dyhrn; derifrån en ryckvisite inne hos flickorna som suto i skymningen. Icke gerna gick jag åter bort, medan bror Albert, som ej var belåten med visite och dröjsmål skyndade på. –

Hos Logren sammanträffade nu H. B:n, A D:r, Z T:s, Berg och Gyllenberg. Wi rökte, drucko thé, thoddy, och spelte vingt un. – Minus 24 f. – För öfrigt diverse historier. Bland annat om Thronföljarns afaire d'amour med la baronne de Kothen. – Äfven om det blifvande slädpartiet konsulterades ifrigt.

6 MÅNDAG. Sötebrödsdagarne lida till slut. – Onsdag blir resa! Men till sista droppen skall nu fröjde bågaren tömmas. I morgon slädpartie till Harald! – Ännu i morgon lefva!

– Kl. 5 e. m. på en quasi-afskedsvisite till Calamniuses. Derifrån styrande åt vester, anträffade jag ett sällskap promenerande, Flickorna L. och Jeana B., convojerade af HB:n och Collander. – Tal om damer. Jag hade gjort som barnen, »när jag ej får som jag vill, så vill jag icke!» Likwäl hade jag tänkt bjuda Josephine C., men flux kom Härads höfd. Nandelstadt och reste af med lilla Fina. – Mycket tal om slädpartiet. – Jag hade bjudit min dam vid första nys om partiet, – men min gode A. hade warit försigtigare, och till förekommande af all repetition af Haralds-scenerna 1836, hade han gjort sitt anbud jemt ett år förut. – Dock är jag nöjd, endast jag icke behöfde spela en annans riddare. – – Rosalie gick till Calamniuses och fältet war fritt. –

I morgon! – courage! – ja vist. Jag skall skratta, dansa och bullra af hjertans grund. Men du? – Jag är icke glad. – Courage! – Hm – och mins, som du, så skall äfven jag vara – Nå ja, för din skull då! – Första potpourrie! –

Bättre sof du ej, ljufvare drömde du ej natten mot d. 13 Jan. 1836! –

7. TISDAG. FET-TISDAG *Fet-Tisdagen*, den stora dagen, kronan på min winter, kom ändteligen. – Drömmande och med morgonfriska kinder gungade solen upp på de knapt märkbara gyllene dimmorna i öster. – Och knapt war dag, ja knapt ljusnade ännu morgonskymningens tunna
 5 flor, innan muntra rop hördes från strandbackorna, innan nybron betäcktes med en swart och hwimlande swärm av små slynglar som lustigt och lätt genom de mjuka och blida drifvorna på muntra källkor gled ned och klefwo opp – på afstånd icke olika den swarta orediga massa som företer sig då man hastigt öppnar en af fångade surrande flugor upfylld
 10 lippa. – Det gjorde mig godt att se. – Det är 9 år sedan jag sist tillbringade en Fet-Tisdag hemma – 9 år – en lång tid, hälften af mitt unga lif! och *då* tumlade jag lustigt om bland dessa gossar – bland dessa gossar? – de flesta af dem hade *då* ännu ej sett dagen – och mången som *då* yr och glad flög öfver drifwan, sofver nu så stilla under den, och de andra! de
 15 andra hafwa bortbytt sin kälke, på hwilken man dock så lätt slant nedför hwarje brant, emot andra voiturer i lifwet på hwilka man så lätt kan vid hwarje backe bryta sin nacke. – Jag hade också en kälke som lättare och lustigare än någon annans hoppade ned utför Högbacka- Nybro- och himmelsbackorna – mången, mången gång tumlade jag på dess rygg så djupt ned i sockerlandet att knapt mössan lyste swart öfver drifwan; den kälken war mig mycket kär – nu ligger den i en vrå på vinden gömd och glömd!

Dock hur intrycken vexla och skifta, som skyarne i Runebergs Källa! Aftonens – det närvarandes, nöjen utträngde snart det förflutnas minne.
 25 – Jag hade ärende till L:ns ang. brandstodshandlingarne och tog tillfället i akt att recognoscera. – Hwad Rosalie beträffade woro mina uträkningar bragta på skam – Broder Carl Joseph åkte icke henne, utan – Lybeck, af hwilken anledning – det wet jag alldeles inte. Dertill kom att R. icke mådde wäl – hade ondt i hufwudet, sade man – var osäker om hon
 30 kunde resa ut i afton – blir du hem, så far icke jag heller, sade den andra systemen – I sanning! föga lofvande auspicier! – Dock, det klarnar wäl, skulle jag tro. –

Men icke det förflutna allena, icke det närvarande, voro de enda föremålen för undertecknads åtanke på denna feta Tisdag. Äfwen den
 35 närmaste framtiden, resan, och dess mångfaldiga bestyr, kommo i åtanke. Till Lundmark angående Commissioner – men icke commissioner allena omtalte den roliga mannen; – brydde mig, frågte hwem jag åkte, frågte hwem som åkte den och den m. m.

Middags klockan slog; jag vände åter till Kudnis.

Timmarne gingo – klockan slog 2, tre, fyra – Mamma afreste i sällskap med fru B:n från Turdins. Ett ögonblick derefter var jag i ordning – bjällror klingade och helt allena åkte jag med frisk fart åt det wäntande Harald. – Jag wet ej hwad det war för tankar som uprunno under hästens hofwar. – Jag insåg min fördel äfven i missödet och wiste hwad jag vann derigenom att jag förlorade. Jag blåste derföre alla dimmor bort, föresatte mig att visa klar panna och gladt öga. – Men med blandade känslor åkte jag in på gården af Harald.

Slädpartie –

Slädpartie Nu war det lif och fröjd och alla små skuggor smälte bort vid skenet af de glimmande fönstren, vid det lifliga hwimlet på gården och vid det anade hwimlet derinne. En trappa upp lades kappor af. – Der befunno sig redan en skara herrar och deribland vår artige Wallenius – marskalken. – Caffé intogs genast. – Nu ner. – Jag dykade i ett haf afljus och glädje. – Hwita gestalter, här och der förhöjda genom en swart men leende skugga, kransade väggarne. – Än war det endast en stilla rörelse, en dans i andanom – – Men musiken spelade upp och se! nu började en af dessa ungdomsparoxysmer som, utgående från detta lifwets warmaste eldstäder, från 15 till 25 åriga hjertans fröjd, andas warmt öfver många långa och enahanda dagar som följa derefter. – Men – låt dem följa; nu dansa wi.

Den gamla muntra walsen ***** spelade upp – HB:n öppnade balen. Den lofliga gamla vanan att traktera fruarne med polonaise glömdes icke, ehuru den billigt eller obilligtvis lemnade walsen, denna det moderna nöjets alpha och omega, första rummet. –

Nu borde jag wäl för dig, min goda lilla ännu ofödda vän: »Framdeles» beskrifva denna dans med alla dess agrementer – och alla dess hjertans dans som icke war den minsta dansen, ehuru Gudilof våra Nordiska bröstkakelugnar stå under sträng brandsyn och derföre icke som de Sydländska spricka af hettan och tända eld på hela calaset; men som jag – Tack ware min slägtskap med Tardif jemte andra små sysslor – först efter temmeligen runda dagars förlopp efter min lilla promemoria återkallar denna jubeldag i minnet, så – så får du wara nöjd med några få detalier – det är också nog, nog för dig, kära framdeles! –

Damerna – summa illa deliciarum – woro följande: (utan rangordning likwäl) – Rosalie L. † swart, halfklar. – Thilda L. swart, molnig äktes af

A D:r – Josephine C. åktes af Häradshöfding Nandelstadt. – Johanna C. åktes af Borgm. Roundell – båda syskonen tyckas ha eröfrat åt sig rätt ifriga tillbedjare, och emedan både N:t och Rll icke dansat förut, men nu rätt ifrigt arbetade sig in uti Terpsichores ädla konst, så tog man sig deraf anledning till hwarjehanda rätt luftiga förhoppningar. – Emelie L:quist som förra slädpartiet genom sin kära pappas nycker utestängdes från vårt nöje, war denna gången lyckligare och åktes hit af Bokh. Berg. Flickan war hwit, smärt och wek, samt mycket munter. – Sophie Ohlson war *icke* här, emedan hon hade hwarken häst ej heller någon cavaljer, stackars flicka. – Mina O. åktes hit af Bergen – – Samma lycka wedersfors Thilda Mellberg och Thilda L:quist. – Men – jag säger osant – det war Gyllenberg som hitkuskade twenne af dessa 4 snärtor. – Sophie S:roth åktes af Logrén, Stafwa med sin Mamma. Louise Kerrman fanns på stället. Öfver hennes vackra ansigte låg ett moln och solen sken blott då och då deremellan. Lotta och Emelie B:n hade låtit mycket be sig – men gjorde oss slutligen den äran; spatserade hit. – Marie Berger åktes af Hindrik. Marie Hammarin af Ekberg. – Unga Doctorinnan Johanna F. af sin herr m. – jag säger åter osant, – hon åkte med syster Carolina och unga Doktorn som börjar taga sin bequämlighet i akt, infann sig ett par timmar sednare. – Voila les jeunes dames!

De dansande cavaliererna woro icke många, men tillräckligt likwäl för att bilda en rätt liflig quadrille. – Uti ett Potpourie war jag nog lycklig att winna unga Doctorinnans hand, och följdén war att jag anförde potpouriet. – Henrik som tillställare war annars cardo rerum i dag och anförde merändels det unga gardet. Emellan danserna fjäskade wi med flickorna. – Här råkade jag ut för den nog curieusea beskyllningen att jag talte osanningar hela quälln, emedan jag beskyllde Bergen att hafwa åkt omkull Emelie L., – hwaraf han fann sig mycket smickrad. –

Andra små händelser föllo på min lott. Så spilde jag – herren wet i hwilka tankar – en hel kopp caffè på golfvet innemot morgonen. – Så hände äfven olyckligtvis att det upblåsta hjerta hwarmed jag af Lotte B:n begåfwades slant neder i min frackficka och derstädes ihjälklämdt ömklingen ändade sin klena warelse. – T:a påminte jag om det nya granskapet med stora salskakelugnen hwilken denna gången hade den sällsynta lyckan att eldas utifrån. – Med Rosalie skrattade jag åt Westerstråles battementer; med lilla Hammarin dansade jag ett Potpourie och hon tog i cottillonen Jacob K:n, »för att ej beswära någon af de stora» – Flickan war ganska modest. –

Med Emelie L:t inlät jag mig i ifrig dispute om musik, om Scherzando m. m. i en Rysk quadrille. – Bergen råkade härunder i ett slags godsint raseri hwilket jag roade mig att stegra så högt som möjligt. – – Så walsade quällen fram – flickornas kinder woro röda som smultron, – våra som hallon. Det led åt natten – soupér intogs – en lång och ledsam soupér – 5
likwäl afbruten af en ytterst liflig wals fruntimmerna emellan – hwaruti äfven fruarne deltog – musiken stormade, damernas rimsor, shawlar och shawletter häfdes upp och neder – glödgadt vin bjöds omkring – det var eld på eld – men derute klingade bjellror och hästar »skrapade 10
mark med hof» – nattens solar gingo neder under det dagens lyfte sig i öster. – Redan voro många resta – många solar och stjernor inkrupna under fällen – men än klingade musiken, än stormade blodet – än en glödande wals och sedan – slut! –

Kl. 7 på morgonen andra dagen hem – denna gången utan någon warm kyss. – Det är en underlig sak att kl. 7 på morgonen, efter en genom- 15
walsad natt men utan ringaste spår till trötthet och snarare med ett slags inspirerad kraft låta sina tankar bivuakera på slagfältet – oh! en underlig sak den ungdomen!

-----
‡ åkte med sin mor

8 ONSDAG. Men Tiden flyr »som mellan blommor vågens dans.» – Snart 20
nalkas åter ett »Lebewohl vergiss mein nicht!» och när skall jag få sjunga: »snart sällheten skall återkomma försigtigt min vän!» – I dag väntar jag min reskamrat Borg. –

Kl. 10 var jag upstånden, munter och kry, och för den nära resans skull, blef icke denna efterdag, som vanligt hända plär, en odag. – Med 25
Hindrik B. och ADr en promenad åt söder, der wi dels i fönster, dels i det friska hwita funno åtskilliga af gånattens stjernor, ganska klarögda och glada. –

Kl. 5 e. m. åkte med Mamma till staden – till Calamniuses, afsked, – vidare åt wester; mötte ett sällskap promenerande – följde, fick vid 30
hängbron bud att Borgen war kommen – ledsen, ty jag hade gerna behållit denna afton för mig ensam – uppsökte Mamma som war hos Turdins – Der war Tante Emelie sängliggande och morbror G. sjelf

hade häftigt insjuknat i natt. – Afsked hos Tns. – Jag brydde mig föga om bror Borg utan echaperte till Lns. – skämt och alfvar – railleri om trolleri med två speglar och ljus. – hela 18 veckor – ack de löpa nog fort. –

5 Adieu. –

Flickorna följde till Calamniuses – Johanna war stött emedan jag negligerat henne i går – blidkade flickan så godt jag kunde. Hem. Confronterade mig med Borgen, en välbeställd scholaris, sådan mon frère sjelf presenterade sig för 4 år sedan. – Kysste Mamma och sade godnatt. – Sof rätt godt. –

10

Men åter war det underligt. Oh, den ungdomen!

9 THORS DAG. – Kommen war nu den dag då jag för 27:de gången skulle wända ryggen åt det kära hemmet och för 13:de gången åter kuska dessa 48 milen igenom som utgöra distancen mellan den stora verlden i Hfors, som för mig är *intet*, och den lilla i NyCarleby som för mig är *allt*. –

15

Efter inpackning m. m. på afsked till staden – hos Turdins var patron allt ganska dålig – hos L:ns war man munter – Rosa talte om något som jag skulle ta med mig, men hwad det war – det förblef en hemlighet för mig. – Så skrattade vi en stund, och kl. 1 sade jag le dernier adieu, det sista lefwäl – och gick. –

20

Snart gingo ett par timmar – wi hade spiset middag – kurslädan stod förspänd – jag kysste min älskade Mamma – bjellrorna klingade – och borta war jag, borta från det kära hemmet, från den lugna hamnen i lifwet, åter gungande på verldens vilda böljor der lugnet trifves blott i djupet – i djupet af ett fritt och gladt hjerta, medan derofvan på ytan stormar strida och orkaner rasa och mången klen farkost spillras och går till botten, till lugnet dernere, efter hwilket han längtade. – –

25

Men courage, min gosse, courage! Verldens böljor skola ej hwälfwa din lilla båt omkull, så länge ett modigt och friskt hjerta klappar derinne. – Välan, det är min tro, och på denna tro säger jag mitt kära hem ett gladt, ett hjerteligt

30

Farwäl!

Resa till Helsingfors.

9. 10. FREDAG. 11. LÖRDAG. 12. SÖNDAG. Kl. war 3 e. m. när jag och min reskamrat Carl Borg, valedicent, lustigt trafvade ut genom Kudnis grind, genom bommen vid Norrtull, genom stadens trefliga gator, och öfver stora bron som utgjorde stadens gräns i Söder. – Wi åkte på med

35

passabelt courage – fingo vid Ekola en istadig kamp med hwilken wi åtskilliga gånger med flit körde i knuten. – På samma håll uphunnos wi af C. Staudinger och Östberg, ett par muntra dansmästare, och så på vägen åt Hfors. – Äfwenledes på samma håll körde wi omkull. –

Widare fortgick resan temmeligen muntert medan spefågeln Staud:r
 5 præsiderade i vårt lustiga lag. – Östberg, fet och commod, prutade grufweligt med nattquarteren och war illa till för mina beständiga oroliga upbrotsordres. – Natten mot Lördagen tillbringade wi på landswägen till Ö:s stora grämelse. – Lördagen sågo vi en curieus anonce af Kempen,
 10 som warit så tacksam för hyggligt bemötande på en gästgifvargård, att han anoterade det i dagboken. – På Kallinautio grälade Staudinger med gästgifvarfolket. – Se oli kumma, sade en käring, en mine ennen nähnyt temmosia koulupojkia! – – koulupojkia? Huuti! sade Borgen, och blef mycket stött, under det wi andra skrattade godt. – Söndagsmiddagen
 15 spisade wi i Tawastehus, hwarest Östbergs tortknyte illa tullades. – En Grönlund, bekant till Ö. höll oss sällskap och bjöd oss till sig för aftonen. Med möda afstyrde jag bjudningen. Efter intagen bastant laddning af portvin begäfvo vi oss af – reste genom följande natt och klockan 8 Måndagsmorgon hade vår resa hunnit sitt mål, och Borgen och jag
 20 inåkte med klingande bjellror i

Helsingfors. –

13. MÅNDAG. – Som sagdt. Under Borgens idkeliga förundran och beundran åkte wi in i den morgonglänsande staden. – Framhunna till mitt förra Logis hos gubben Hällström, fann jag brodren Blank hemma och i högönskelig wälmåga emottagande mig med det utropet: är du
 25 här din svinhund! hwar har du dröjt så länge? – Efter att derom hafva uplyst min gode bror, framdrog jag helsningar m. m., och deribland en från Rosalie: »nog Tusan wet Herr Blank att jag wäntat på confecten!» – Håhå, sade Blanken. –

Derefter skref jag hem med gående post, och affärdade Borgen till
 30 sitt blifvande Logis hos Mag. Aaron Borg. –

Jag skyndade till middagen till Rosenkampffs, och med alltid vanlig godhet helsade de mig glade wälkommen. Herskapet sjelfva fann jag friska och muntra, barnen frodiga och runda. – Och hwad mycket ma Tante
 35 hade att fråga och jag att berätta, det säger jag intet om. –

– Eftermiddagen förflöt här och der – äfven min gamla beskedliga
Thejungfru glömde jag icke –
Och nu är jag åter i Helsingfors!

Duc me, nec sine me sine te, Deus optime duci,
Nam duce me pereō, te duce tutus ero!

14. TISDAG. – Min dagbok för denna Termin skall blifva kort och summarisk, – tiden är dyr – och ögonblicken äro värda gull! –

Tisdag förmiddag kom Kempen med Fortepianot; vi bjödo gubben med sin son fritt logis hos oss. – Instrumentet, som var obetydligt incommoderadt af resan, fick till en början förlikas i bredd med Blankens flygel, som likwäl redan är såld för 275 Rubel. –

– Berättade hos Rosenkampffs, rasade med unga baron, afhörde Rein, emottog visite af bröderna Helander, Las Freya och Läsebibliotheket, pysslade om morbror Kempe, bäddade honom och hans ättling på soffan i yttre rummet, – souperade och somnade beskedligt. –

15. ONSDAG. På upwaktningar – Hällström sade: Aj! aj! herrn får bannor, som försummat Stipendiatupropet. Pipping mente: herrn har warit länge borta; = jag upgaf som skäl: väntan på reskamrat. – »Jag skall anmäla det, genmälte magnificensen, och i alla fall kan jag försäkra att herrn möjligen kommer att förlora endast en del af stipendiet.» – Oh! hwilken grym förlust som hotar mig, tänkte jag. –

S. d. ledsagade Kempen till Moster Wikstedt på en kort wisite; tywärr blef denna den enda på hela termin. – – Nationsmöte, der jag återsåg större delen af kamraterna. – Woldstedt, Helander hos oss. – Franz Snellman spelte på B.:s flygel. –

16. THORS DAG. Större delen af dagen åtgick till bref och commissioner. – – Bland annat skickade jag blomfrön åt min goda moster L:n, samt Franskt confect åt Thilda. – Kempen spisade middag med oss och reste kl. 2 e. m. – Äfven eftermiddagen gick förlorad i smått råsk, under det Woldstedt spelte Fredmans Epistlar. –

Cest à vous, bonne fille! c'est à vous!
Ce n'est pas moi qui vous aime, c'est tous!

Blanken hade så när fått se mitt bref till Thilda.

17. FREDAG. Thunebergs begravvade sin lilla nio åriga Alexandra som i Måndags dog i Scharlakansfeber. – Jag följde, tillika med Blanken, den lilla aflidna till grafven, såsom bärare. – Efter återkomsten derifrån trakterades vi med punsch m. m. och quarstodnade i en samling af omkr. 12–15, herrar till kl. 8 a., då vi aflägsnade oss från sorgehuset. – 5
- S. d. har Rosenkampff haft den owärderliga godheten att för vår räkning inropa Argelanders flygelpiano för – 515 Rub. – Priset är mycket billigt, ty instrumentet är godt – Argelander lät det gå så lindrigt blott emedan han trodde att hans goda vän, Rpff skulle behålla det för egen räkning. –
18. LÖRDAG. Linséns privata Collegium. – På aftonen hade jag besök af 10
- Staudingarne med flere gode funtfaddrar. – Wi spelade Cucu till 12. – Derunder satt farbror Elfving, som var ledig, wid instrumentet och sjöng Fredmans: »Ack du min moder, säj hwem dig förde» – och allt emellan åt: – »skjortan swart som so-ot!» och då skrattade vi i chorus. – Jag bjöd gubbarne Thé. – Äfwen Helandrarne kommo in. Bror Justus spelte 15
- med Olof och förlorade 6 Rd. på dubbelt och qvitt, tills han slutligen tog åter med ett drag tillbaka –
19. SÖNDAG. I kyrkan och afhörde Jusselius. = Stor middag hos Rpffs för Argelander som flyttar till universitetet i Bonn. – Så wäl hans fru som fruarne Cederwald och Stjernwald woro bjudna jemte ett halft dussin 20
- herrar. – Slumpen förde mig bredvid Argelander och förunnade mig fylla hans champagneglas. Rosenkampff höll ett tal för deras wälgångsskål och dervid steg tårarna i ögonen på den älskwärda fru A. – Du gutes liebliches Geschöpf! Wenn ich einmal so eine Frau kriege wie du, dann wurde ich Gott danken und sie von Herzen lieb halten; denn du bist 25
- eine helle und frohe Sonne auf der dunklen Ban des Lebens! –
- De hade en liten 7 a 8 årig flicka med sig. – Ey Vater, sade flickan om den fräsande champagnen, ist es Bier? – Nein, liebes Kind, es ist Wein. – Wein? darf man auch trinken davon? – Gewiß! sade fadren – och flickan drack och lät smaka sig wäl. – 30
- Samma afton war Woldstedt hos oss. – Hon är mycket lättrörd sade han om fru Argelander. – Den Sydländska elden och den Nordiska mildheten, tänkte jag. – Jag tycker mycket om fru Argelander. –
20. MÅNDAG. Blanken hade i dag Tentamen hos Argelander. Det gick särdeles wäl och han fick löfte på: non sine laude, 2 röster. – 35
- S. d. tillika med Justus Staudinger och Öller Trädkarl hos Cederman som bor hos Lagus – till 10 a. – Lagus har en jungfru som är märkwärdigt lik Hilda Winge i Gamla Carleby. –

Mina Studier togo i dag sin början. – B. spelte på Societ. huset +90 Rd. –

21. TISDAG. Herodotus. – B. bjöd mig på thé till Catani. Meningen war att wi skulle gå in till fruntimmerna, men som der satt ett urmakareherskap eller hwad det war för folk, så blef det ej af. – Emellertid fingo wi i buffetten se en skymt af den vackra Orsina. –

22. ONSDAG. Upwaktade Sahlberg, betalte gammalt honorar till Tullindberg, sprang efter möbelfrun, den otäcka slarfkärran m. m. – Med Cederman och Ingman en liqueur hos Bandy. – Wärt wanliga cotterie vingt un hos Cederman och der – förlåt mig min vackra föresats, – och du – der suto vi till 2 – icke längre ändå – sista timmen uptogs af soupér. – Der förlorade jag 1 Rd. Rgds – men vi hade ganska muntert, ty spelet war lågt. –

23. THORS DAG Flygeln befann sig nu hos Rosenkampffs, och jag såg den här för första gången. Det war ett wackert wäl conserveradt instrument, stort, mörkröd frisk laquering, elfenbenstangenter och 6 trampor. – Dess ton, som hade en egen metallisk klang, behagade mig icke nu i början. Men dels hade instrum. nu icke blifwit stämndt på 2 år, dels vann det, så att sedermera hade jag ej velat byta bort dess ton mot hvilken annan som heldst. – Jag var mycket glad öfver handeln.

Spelte Shack med Baron hwarvid han, till min och sin egen stora förwåning, blef matt. Sedermera har han likwäl genom många segrar bewisat sin öfwerlägsenhet öfwer mig. –

Om aftonen Cucu hos Staudinger till klockan 2. +3 Rd. – Detta är åter en liten spelperiod som wäl tager ända. – Jag spelar annars mycket tranquil och blir wisst aldrig någon storspelare. Wi hade ganska muntert.

24. FREDAG. Skref till Mamma och Albert Dyhr. – Hemgående från posten ser jag en wälbekant person stulta framför mig på gatan. Och denne wälbekante person? – war ingen annan än Adr. Reinh. Bastman, f. d. Apothekare och för närwar. hitrest för att indrifwa fordringar. Jag fangade mannen an bjöd honom till oss, undfägnade honom med en kl. 11 och frågade så efter nyheter. Hwad han wisste war betänkligt nog: Morbror G. Turdin war så illa angripen att läkarne misströstate. –

E. m. Nationsmöte rörande Comitéens project om inrättandet af Novitiat. Pluraliteten af nation war deremot – jag för min ringa del opponerade mig mot den dervid proponerade nya examen, men i öfrigt gick jag vid voteringen på deras sida som röstade för projectet. Men

- emedan nation war mycket delad, och vi snarare utgjorde minoriteten, så förföll projectet af sig sjelft. –
25. LÖRDAG. Bastmans Afskedsvisite. – Härwid smorde wi gubben med punsch; Helandrarne kommo in; gubben drack brorskål öfver glatta laget och war på brillant humeur. – Slutligen reste han kl. 7 a. – 5
 F. Nylander kom hit – wi woro öfverdådige – sjöngo och wäsnades – duellerade slutligen på floretter. –
26. SÖNDAG. BÖNDAG. – Afhörde fångpredikanten Ömans predikan. På aftonquisten samlades kamraterna hos mig. – C. Staudinger agerade vid detta tillfälle hårfriseur. Wi woro vårt wanliga cotterie, Staudingarne, Cederman, Kemmer, Jurwelierna, Elfwing, Thodén, Cederberg o. s. v. Wi drucko thé och spelte Cucu; deremellan musicerades. – Gubbarne suto till omkr. 12, då wi skildes efter en ganska munter quäll. +3 Rd – 10
27. MÅNDAG. Ändteligen har jag kommit mig till en snygg byreau för 30 Rubel. Den är betsad, med vertical klaff och grönt innanrede. – En snickare som fastslog beslag m. m. fyllde hela dagen vårt golf med spånor och våra öron med oljud. – Tappade ett par Franska handskar. – Satt inne hos Helandrarne och talte om Grekerne. – Studerade Rpfss beylage zu Conversations Lexicon, en samling af vackra och ganska uplysande plancher. – 15 20
28. TISDAG – Rein las i dag om Carl Knutson = Reins method att behandla Finska historien är att gå kors och tvärs öfver till grannländerna och mäst till Sverige. – Aft. Cucu hos Cederman – vårt wanliga cotterie – wi trakterades nu med bischoff – Så wäsnades wi åter en stund. – 25

MARTII MÅNAD.

1. ONSDAG. I dag kom ändteligen Flygeln till oss, buren af 4 gardister, och mitt lilla pianoforte fördes till Strömborg som hyr det för 5 Rub. i månaden. Det lilla instrumentet klädde nästan mera våra små rum, men det stora war naturligtwis en mycket gentilare meubel. – 30
 S. d. kl. 12 f. m. tog jag första Lection på pianoforte för Musicus Wikström, från Stockholm, en ung pratsam och munter ehuru något fjäskig karl, med mycket tycke af Franz Topelius – äfwen i uttal – Min gode Wikström är wisserligen dyr och tar hela 1 Rub. 50 kop. i timmen. –

Vi hade fruntimmersvisite på förmiddagen. Artisten Lind med sin fru och sin svägerska gjorde oss, eller rättare vår nya flygel den äran. De prisade instrumentet som skönt och mig som ganska lycklig i min handel.

- 5   – A. Promenad i Ryska bodor och uphandling af pipor. – Med Blanken spelte jag ett partie Schack men sedan han redan mist drottningen och jag hade betydlig öfvervigt öfvergaf han spelet, skyllande på tiden. –
2. THORSDAG Publik Gymnastik för Otta 4 timmar i veckan; ganska trefflig. – Blanken hemförde till oss en ung man benämd Schdanoff, engagerad härstädes vid något kammarverk, och snäll pianist. – Det war ett nöje att höra snälla händer traktera vår sköna flygel. – Han war förtjust i dess ton. – Huru mycket kostade det, frågade han. – 800 Rubel, sade Blanken – Ah! es ist gar nicht zu viel!. – – Helandrarne, som ofta gå här, rökte äfven i afton hos oss. – Snälla pojkar. Den äldre har ljusare hufvud, men jag tycker nästan mer om den yngre som är anspråkslösare. Det är vackert att se med hwilken vänskap dessa bröder omfatta hwarandra inbördes. –
- 10
3. FREDAG. – På morgonquisten, just som jag satt wid min kära flygel, får jag åter visite af en landsman. – Det war vår Torpare på Åminne, en ung, hygglig karl, som hitskjutsat soldater. Han hälsade från Mamma »som ej hade mådt bra, emedan hon vakat så mycket på 'Turdin' som åter hade varit så godt som öfvergifven.» – Det war hotande nyheter, men vår gode torpare hade varit 2 veckor på vägen, och med denna dagens post hade friherrinnan bref att Morbror Gustaf war på bättringen och att Mamma och öfriga vänner allesammans mådde ganska väl. –
- 15
- Till aftonen hade Blanken hitbjudit handl. C: Grönberg från Wasa, Thunebergarne, Strömborg, P. A. Erwast m. fl. – Franz Snellman spelte på flygeln (Mayseders variat. m. m.) och accompanjerades af Strömborgs viol. Föröfrigt speltes trädkarl och boston, dracks thoddy och intogs en tarflig souper med öl. – Helandrarne här. – F. Snellman ovanligt öfverdådig. –
- 20
4. LÖRDAG. Herodotus, Euterpe. Auction på Provisor Neumans böcker, inhiberad genom hans egen mellankomst. – Thejungfrun, den treffliga menniskan. – Dagbok och Pantheon. – Dagarna förflyta jemt, ehuru mitt arbete hittills varit föga af vigt. –
- 25
5. SÖNDAG. Kallt och klart. – Afhörde Melarts vackra predikan. – Spelte Myllymaths med baron och friherrinnan. Blanken och jag drucko thé hos Rosenkampffs, och emedan herskapet tagit 2 billetter till
- 30
- 35

- Stenwicks i dag exequerade concert och ingen af dem gick upp, så bjöd moster mig den ena billetten och den andra fick jag disponera enligt behag. – Blanken wille ej hafwa den och jag skyndade derföre till min fattige kamrat Cederberg, hwilken aldrig varit på Concert förr, och äfven nu af sparsamhet ej gick ehuru Cederman m. fl. gjorde det. – Honom bjöd jag billetten, han blef mycket glad, och vi funno concerten rätt vacker. 5
6. MÅNDAG. 22 graders köld, Cels.. – Hos Rosenkampff spisade Capten Granfeldt middag, en till utseendet mera båler herre. –
 Kl. 7 begaf jag mig till Staudingarne der vi spelte ett partie Trädkarl, och hwarifrån vi sedan begåfwo till Gubben Nathan der vi spisade graflax och kall Laxlåda, ganska smaklig mat men judiskt dyr. – 10
7. TISDAG. Middag hos Rosenkampffs för åtskillige personer, Munk m. fl. – Medan herskapet strax efter dinéen arrangerade sig till bostonborden, satt jag i andra rummet, läste Schiller, rökte och lät caffet smaka mig väl. 15
 S. d., a. war åter Nationsmöte angående Nowitiatet. Härwid tog jag mig friheten yttra några ord om vanskligheten af dessa projecter som ena Termin med stort buller voteras och andra termin äro som de aldrig existerat. – Ja, sade Holsti, andan är dålig inom nation, derföre behöfver den uplifwas genom former. – – Hå, mente Oscar Forsman och andades tungt, jag tycker wi ha förbannadt mycken anda inom nation. – 20
 Pluraliteten förklarade sig här ännu tydligare än förr emot Novitiatet. Och bäst är det att det icke blir af. –
- 8 ONSDAG. Kallt. – Chemie. Latinskt ämne. Wikströms Lection – det är en herr Fjäskensfeldt. – Skalorna bry wi oss icke om. – Bokauktion. – 25
 Aftonen tillbragte wi hos bröderna Jurwelius. – Der dracks thoddy och speltes Cucu – Wi suto icke länge – men denna gången spelte jag öfverdådigt och följagteligen med otour, – fick –3 Rd. Rgds. – Föröfrigt hade wi muntert och många galna historier berättades. –
- 9 THORS DAG. Fick färdig min nya rödrutiga viga och behändig Gymnastikskjorta. S. d. war urwäder och rusk, och i urwädet och rusket spatserade jag till Caffemaja och wärmd mig med 3 warma koppar godt thé. – Helander satt sedan hos mig och wi talte om nationsangelägenheter. – 30
10. FREDAG. – Biwistade Sälskapets pro Fauna et Flora Fennica sammanträde. – Hemkommen derifrån träffade jag bröderna Cederman och Thodén, hwilka rökte en pipa och spelte åtskilliga partier Myllymaths hos mig. Blanken war borta efter wanligheten och brådskar icke mycket med sina tentamina. 35

11. LÖRDAG. Ingen Wikström infann sig idag. Således både Fjäskenfeldt och Slarfwenfeldt, hwilka goda namn ofta pläga utgöra en gemensam firma. – På Bokauktion inropte jag Scherfbeckes Gyllenhaal för 18 Rub. – Det war alla 4 delarne wäl inbundne; således godt pris. –

5 Nationsmöte, hwarvid Terminsfesten beslöts och discuterades. Utslag i Exercitieskrifning hwarvid Lagus, præter opinionem, fick cum laude. Den enda der befindtliche Gradualisten Mansén fick repuls för 3 gången.

10 12. SÖNDAG. Medföljde en deputation som tackade på afdelningens vägnar vår Inspector Hällström för det han anslagit äfwen det sista af oss erbjudna honorarium till ett nytt Stipend. för Österbotn.:r – Gubben war klok nog att slå begge tillsammans. – Men innan detta skedde bjöd jag brodren Staud. ett glas punsch på winkällarn, i mening att fördrifwa en odräglig hufwudwärk. – (Der befunno sig sedan i går aftse åtskilliga ganska mosiga gubbar). – Men punschen gjorde mitt hufwud än galnare, och jag mådde hela f. m. som en hund. Bättre sedan jag sofwit. Men ännu hos Rpffs war jag sjuk. – E. m. – I sällskap med Elfving och andra kamrater. –

15 13. MÅNDAG Petterson hos mig. Opost. Utlöst Gyllenhaal och Lalla Rhook som, wäl inbunden, kostade mig endast 40 kopek. – Om aftonen hos Cederman der jag spelte en molla med +84 kop. – Undertiden woro der äfwen andra, något »buskiga» gubbar, Thodén, C Staud.:r, m. fl. – Thodén war smårolig efter wanlighet och sjöng om Flinkman.

20 14. TISDAG. *Mathilda*. – Abr. Montin har alltid för sed att fira Mathildas dag med ett Calas och gjorde så äfwen i år. – Jag firade den med Chemie, på aftonen med några koppar thé. – Af Rosenkampff hade jag i Comission att utbjuda en Guldosa af 300 Rubels wärde på lotteri. Lotten à 2 Rub. 50 k. – Sjelf hade jag en lott. – Endast 6 à 7 lotter försälde jag – men lotteriet inhiberades sedermera. – – Visite af Olof Helander. – På quällen satt jag ensam och skref och vistades i andanom i NyCarleby.

25 15. ONSDAG. Gyldénskt ämne. – Musikus Wikström war i dag ganska treflig, ja han kostade till och med litet beröm på min ringa spelning. S. d. Biwistade hos Thunebergs deras lilla 3 åriga gosses begrafning. – B. och jag hade så när kommit försent. Wi följde till begr. platsen, och stannade sedan i sorgehuset till kl. 7. – S. d. dog Senatorn Landsh. Carl Klick, 44 år g. en man som efter döden skördade mycket beröm för fasthet och redlighet.

30 16. THORS DAG – Wackert och mildt wärwäder. – Jag luktar redan wärluft. – Genom Cederman underrättelse om 3 dödsfall i NyCarleby: Råd-

manskan Alund; Bagerskan, Rådmanskan Wiklund, Captenskan Holmberg, tre gummor af ungefär samma ull. Gamla racen dör ut småningom.

Om aftonen på Musikalisk Soirée der wi hörde M:lle Lampas snälla fingrar flyga öfver pianot. – En utmärkt söt violin duett, utförd af Pacius och Muncken, förtjuste oss. –

17. FREDAG. På f. m. medan jag ensam och wårdslöst klädd i min Gymnastique tröja satt hem och las, surprinerades jag af en ganska rar och förnäm visite, nemligen friherrinnan Rosenkampff som besåg våra rum och hade den godheten att sitta några ögonblick, hwarunder äfven Blanken hemkom. – Hon talte om Mamma som war i Uleåborg, hwilket jag ej förr än nu erhöill underrättelse om. –

E. m. Trädkarl hos Jurwelius, med obetydlig difference. Tal om Landerbeckska målet, hwari många af kamraterne äro invecklade.

18. LÖRDAG MARIÆ BEBÅDELSE DAG. – I sällskap med unga Wasastjerna i kyrkan der wi afhöorde Melart. –

På e. m. biwistade jag ett litet calas hos brodren Thodén. Der war en hel mängd församlad; wi drucko punsch, sjöngo, spelte Trädkarl, Cucu m. m. – och så drog det ut till $\frac{1}{2}$ 2 på natten då jag bröt upp, under det flere quarstadnade. +36 f. – På denna quäll tappade jag ett par handskar som återfunnos i ett haf af punsch. – Gubbarne woro ganska muntra och öppenhjertiga. – A. Chydenius wäsnades litet och disputerade med J. Staud:r som gjorde spe af honom.

- 19 SÖNDAG. Okyrka. – Skref diverse saker och f. m. gick ett tu tre – – Äfw-en i dag mot aft. kom jag så der per hapsenkluns med några andra till Thodén som, jag wet ej af hwilken anledning, nu tycktes just ha slagit sig lös. Det gick i dag mycket stillare till än i går aftse; – ingen försedde sig nu med florshufwa. – Här dansades, sjöngs och spelades. – –1 Rd. 24 f. – Wi wandrade en corps i god tid bort. – J. St:r och Thodén följde mig till Glowet der de fingro tag i en brandwakt och gåfwo honom en hacka för att få ropa, hwilket de ock gjorde som kråkor och korpar.

20. MULI MÅNDAG Skref till Mamma. Skogman från Uleåborg spisade hos Rosenkampffs och berättade om Farbror och hans små plantor. – Om E. m. biwistade jag wårt:

Nations Calas,

Som firades utan särdeles märkeliga tilldragelser. – Talen voro i år något korta och temmeligen litet sägande. – Isynnerhet war Holstis tal vid Runebergs skål »huru han intet kunde finna ord att uttrycka de känslor

hwaraf Österb. Afdeln. lifwades» bokstafligen sant, ty orden fastnade honom i halsen och talet slöts tämmeligen twärt och trubbigt. – I öfrigt dracks, som wanligt, rätt tappert. – Gamla herrarna woro denna gång rätt trefliga och dröjde till ungef. 12–1. – När Nerwander skulle hem-
 5 följas men afsade sig den äran upstod ett förskräckeligt larm på gatan. – Derinne bullrades icke mindre och dansades efter: »Suomen pojka ilolansa» så att man trodde taket skulle komma ned.

I dag hade ingen prisskrift blifwit inlemnad blott en liten romans utan anspråk på pris, kallad: »Bergsrådan» och ehuru till ämnet obetydlig,
 10 likwäl ganska nått skrifven. – Likasom förut händt wille man äfven nu tillegna mig detta stycke, och sjelfwa Blanken drog misstankar, – men de woro utan grund. – Jag har wisst skrifwit diverse smått, men har nog ambition att icke framträda med något råsk. – kl. 2 återwände jag au logis.

15 21. TRANO TISDAG. Herodotus. Främmande hos Rosenkampffs. – Träd-
 karl hos Staudinger med +9 .. – Gossarne woro inbegripna i ifrig con-
 versation om »löf». –

22. ASK ONSDAG. Herodotus. – Misslyckad visite hos Strömborgs. – The-
 20 jungfrun och trädkarl hos mig i sällskap med bröderne Julle C., Öller
 och Reuter. –

23. SKÄR THORS DAG. Spisade en delicat Memma. Quatre mains med
 Adolph Grönberg. – Thejungfrun, Helandrarne, och lyssnande på Musik
 i Solennitetssaln. – O hwad lifwet här är fattigt och kallt. – Jag skulle
 25 gerna värma mig här i fruntimmers sällskap men de sympathisera ej
 med mig. – Jag tycker ej om dessa sippiga, snörda och tillgjorda eti-
 quettsdockor. –

24. LÅNG-FREDAG. Långfredag! Stora, heliga dag, stilla och tyst förswun-
 nen utan att verldens grumliga nöjen andades dimma öfver din höga
 rena panna! – Och utan Oratorium svann du denna gången hän.

Jag afhörde Melart och tillbringade dagen hemma. –

30 25. PÅSK LÖRDAG I dag kom ingen Wikström och gerna fick han wara
 borta. – Biwistade Landshöfd. Carl Klicks begrafning (åskådare i kyrkan)
 som var mycket högtidlig. Han war den siste af sin ätt som härstammade
 från Brabant och adlades af Gustaf Adolph för 200 år sedan. – Leutnant
 35 Furuhjelm höll liktal och krossade hans wapen öfver kistan. – Jag tog
 en bit deraf som souvenir. –

Om aftonen såg jag inga Påskkäringar, men Blank och jag hade ganska
 trefligt hos Rosenkampffs der wi spelte boston med baron och moster

(–30 kop) samt spisade ägg m. m. – Derwid lärde jag äfwen jungfrurna att sätta ljus mellan dubbla speglar. –

Jag glömde säga att jag om SkärThorsdagsquälln precis kl. 12 medan B. sof, experimenterade med 9 stekta wassbukar utan bröd och dricka. De smakte ohyggligt illa, så att när den 9:de gick, sade jag i glädjen: »se så nu gick den nionde!» – och i och med detsamma war hela förtrollningen förstörd. – Ganska flat lade jag mig, las den Förskjutne och drömde ingenting.

26. SÖNDAG. PÅSKDAG. Förflöt också stilla och obemärkt. – Men till min skam måste jag säga att ingen hög och helig tanke i dag hade rum i min lilla själ. – Jag war ej i kyrkan, utan las den Förskjutne – wisseligen en god roman, men ett ändligt, flärdfullt och oklart tankewerk i jemförelse med psalmbok och bibel hwars ord äro strömmar och grenar af den enda sanna och ovanskelige källan för allt menskligt wetande och kännande.

27. MÅNDAG. ANNAN DAG PÅSK. Memma. – Erhöll på posten Recommenderadt bref med 525 Rub. som åtgingo till flygelns betalande. – Dessutom bref af min snälla och beskedliga Sophie i Stockholm. –

Om aftonen på *Picknick*. – Den war, som wanligt, ganska brillant och propre och i afton äfwen talrikt besökt. – Dansen war temmeligen allmän men icke liflig. – Jag dansade ett par Françoisier. Bland de noblaste paren märktes Gen. Fridbergs äldre son som har titel af Titulär råd och fröken A. Mellin vis a vis mot yngre brodern och äldre system. – Under walsen hände att en af damerna tappade sin sko och i sin häpenhet sprang bort och lemnade den ligga. –

Kl. 12 hade jag nog af detta nöje och gick hem beskedligt. –

28. TISDAG. Om aftonen woro några goda vänner, vårt wanliga cotterie, hos mig församlade. Wi drucko thé och spelte Trädkarl. – Sen visite af Capten J. Thuneberg. – Westerlund spelte i dag *Den förställda Enfaldigheten*.

29. ONSDAG. Wikström gjorde hos mig en 10 minuters visite. B. war på Thölö. – Tyskarne spelte *Die Scharfenecker*, och jag war oppe. Det skulle wara ett stort Romantiskt Riddarskådespel, men jag för min del kunde icke finna något hwarken stort, romantiskt eller ridderligt deri. Endast Müller från Pettersburg, en acteur af gentil figur och mycken grace, spelte väl och blef utropad. – Hemkommen gjorde jag en parodie på *Die Scharfenecker*, under namn: Zemire och Azor.

30. THORSDAG. Westerlund spelte åter i dag. Begge trupperna ha ständigt fulla hus. Commercerådet Etholéns bröllopp, firadt med pomp och ståt.

Blanken dansade på Thölö. – Ehrströmska afairen om Öllers lån, sätter mig i en ganska brydsam mellanhand. –

31. FREDAG. Kl. ½ 9 m. till E. om lånet. – Skref till Mamma och Sophie. – Cucu hos C:n, der farbr. E. spelte med god tour på 1 kopeks point. Såg *Hans Sachs*, ett ädelt och skönt stycke deri Müller spelte mycket wäl. H. S. war Meistersänger i Nürnberg och tillika skomakare, hwilket yrke han ej ville upoffra för sin fästmö's fåfånga.

APRIL MÅNAD 1837.

1. LÖRDAG. Första April förflöt utan särdeles narrhistorier.

Wikström war i dag hygglig, d. v. s. han kom punktligt, underviste ifrigt, – ja, gaf en liten smula beröm, som naturligtvis war det hyggligaste af allt. – E. m. Trädkarl hos bror Cederman. Kl. 9 a. gingo wi att soupera till M:lle Björkström, hwarest knutades på öl; – och derifrån återvändande gjordes en kort visite i vinkällaren som låg i vår väg. – Efter ett måttligt glas portvin åtskildes wi. –

2. SÖNDAG. Okyrka. Jag studerade Bildergallerie zur Conversations Lexicon. – Rosenkampff reste. – Blank war utfaren till Domarby. –

E. m. Åtskilliga af wännerna samlades hos mig; wi drucko thé, spelte trädkarl och Cucu. –

3. MÅNDAG. Enkel stämde flygeln och tog 5 Rubel. – Bonsdorff gjorde experim. med syrgas och wätgas. – Tyskarne spelte Der Taugenichts. –

Som det i dag var *Ferdinand*, så samlades wi hos brodern Kemmer, der wi hade ganska muntert till kl. 11. – Vid denna tid gick jag hem – men några af de andra gingo till fru Strandberg, utgåfvo sig der för resande och spisade en gentil quällsward. På äkta Fransyskt maner tänkte de ej på betalningen förr än de blefvo mätta, och då fanns ingenting i fickorna – Då war ej annat partie att taga än att twenne fortsatte sin rolle och stannade quar öfver natten tills kamraterna löste ut dem andra morgonen.

4. TISDAG. Westerlund spelte Sapho, för fullt hus. Ett verkeligt theater-raserie har fattat vår publik. – Jag hade en plats på andra radens loge – men stördes mycket af Galleriets oljud. – Också gafs pjesen här sämre än i NyCarleby – förmodligen emedan man mera gjorde sig till –

5. ONSDAG. Wikström. Min musik går långsamt; jag är ej säker på skalorna och mina klumsiga fingrar förarga mig ofta. –

- Musik hos bror Gustaf Appelberg, fleut accompanierad af pianoforte. – I dag har depenserat 10 Rubel på utländska insekter, köpta af Sahlberg, filius. – De kunna åtminstone stärka min fides. –
- 6 THORS DAG: Nya galoscher, – tandem. – Rein las om Franska Rewolution, ganska intressant. – Besök hos Thejungfrun. O. Forsman liknade oss vid »törstande hindar som hasta till den lefwande wattukällan». 5
7. FREDAG. – Chemie. Bref af bror Hindrik B. som beskref hur han »var i val och qual I Aspegrens sal, När der war bal, Och flickorna hans hjerta Stal.» – »Har ingen fara», skref jag tillbaka, »innan hanen gal Var du åter sval Bis zum nächsten Mal». – 10
- Blank och jag musicerade: hör sjöman, Liskan sade – m. m. –
- 8: LÖRDAG. Stipendiat uprop under Sundwalls presidium. Gubben war i dag mägta confus och uplas ibland förnamnet utan tillnamn – Så t. ex. vid Schildts namn ropade han blott: »Mag. Styrbjörn! Herr Magister Styrbjörn!» – Men Mag. Styrbjörn war icke tillstädes och gubben nästan öfverröstades af det fåfängt tillbakahållna skratt som dervid utbröt. – – 15
- En annan gång sprang han mycket häftigt till fönstret, ropande: Si! Si! Si! – och då hade der nedfallit en liten sten från granskapet der man sprängde. – »men kanske wi fortsätta» sade gubben och besinnade sig. – E. m. Thé. – Wikström och Schale här. – 20
- 9 SÖNDAG. Kyrka och Melart. –
- E. m. Ovisite hos Thunebergs och visite hos Strömborgs der jag satt med herrarna, såg på ett boston och spelte ett partie Schack med Tape-nius som blef matt. Jag kände ingen kallelse att gå in till fruntimmerna, ehuru jag hörde mitt eget fortepiano klinga derinne. 25
10. MÅNDAG. Besökte Tyskarnes spektakel hwarest gafs Fridolin mycket wäl. – Directeurn, Beyer, spelte Grefwens rolle med mycken sanning, Fru Müller grefwinnans och Müller sjelf war Fridolin. – Luitgards rolle gafs af den vackra ehuru ännu något barnsliga och späda Madame Drechsler, och Castellanens af Neuhaus. – Pjesen gjorde god effect och spektakeur-erne voro ganska belättna. – 30
- Ifrån spektaklet begaf jag mig till Carl Staudinger som firade sitt myndighetscalas. – Efter ett par timmars rastande der emellan glas, kort och muntra kamrater gingo wi beskedligt hem.
11. TISDAG. Hällström las om Luftpumpen – Gyldén ämne »de historia commendanda litterarum studiosis» sysselsatte mina tankar. – 35
12. ONSDAG Den första sköna himmelsblå och solskensklara wårdag. – – Oämne och odisputation – emedan *Julius* Cederman i dag firade sino

namnes dag. – Jag skref en dundrande gratulation som med mycket bifall emottogs, men som är för lång och för ostädad för att här få rum. – En kopp thé bestods och en rymlig butelj bischoff korkades upp; wi hade ganska trefligt. Westerlund spelte von Plumper, men honom cederade wi högst gerna. –

5
13. THORS DAG. – Apothekaren Aschan, en wälmående och rödbrusig man, dog i dag. – Chemie. – En herzerfreuende anfang des Frühlings.

10
14. FREDAG. Bref af bror Albert Dyhr, och trygg för Kempens paquete. »O den som wore – icke som du – men der du är, bror Albert!» – Chemie. – Rykte om kejsarinnans wistande i Helsingfors under stundande sommar för att dricka brunn. – Detta rykte hade i början flere anhängare (hwaribland Blank) men förföll snart. – Blank i Tentamen hos Linsén. – Häftig dispute med Fredrik Nylander angående Spindlers Maruzza. – –

15
15. LÖRDAG. Ovisite hos Bonsdorff ang. analysexamen. –

Ma Tante sade: »Om kejsarinnan kommer, då stannar jag quar här.»
Träffade Wikström hos Schale och spelte quatre mains. –

Trädkarl hos brodern Staudinger och –23 kop. –

16. SÖNDAG. Ovisite hos Bonsdorff. Okyrka. – Wasastjerna. –

20
Om aftonen satt jag allena hemma och skref. – Det war en af dessa aftnar då ensamheten framlockar en liten hemlängtan. – Jag tänkte på våren och vårens nöjen deroppe – på den ringa ersättning wi här ha – Jag besökte Thejungfrun en klingande musik ljud i rådhuset – der war Muff och frestelsen war stor – Dock föredrog jag min tysta kammare, pennan och pianot. –

25
17. MÅNDAG. Hos Bonsdorff som war ganska nådig. – Solen med couvert.

30
Om afton gjorde jag tillika med flere andra en visite hos Nervander, som haft den godheten att be oss till sig hwarje måndags afton. – Der war ganska intressant sällskap bestående af äldre kamrater. – Talades om de Tyska läroanstalterna, och d:o om våra. Bland annat berättades att Algoth Gadolin förnärw. är ifrigt sysselsatt med en disputation »om djefwulen». –

Olof Helander souperade hos mig, och soupérn bestod af en sup, en smörgås, wassbuk och ett glas mjölk. –

35
18. TISDAG. Zumpts grammatik och Latinskt ämne. – Rein las ganska intressant om Nils Bagge. – Apropos af bagge, så ser man redan skalbaggar och »våren är kommen med sina kransar» – m. m. –

19 ONSDAG. Gyldenskt ämne med särskildt fästadt afseende på perspicuitas. – Tigande disputation. – OWikström. Sjöberg firade Berndt. –

- Pacii Concert*, utmärkt gentil – Jag hade welat ha våra goda NyCarleby fruntimmer här och höra. – 19 fruntimmer (hwaribland M:lle Stier, Ida Thuneberg m. fl.) och 22 karlar afsjöngo chörer dels ur *Zemire* och *Azore*, dels ur *la muette de Portici*. – Deribland en »Geisterchor» som var förtjusande – Und die Geister waren sehr hübsche. – 5
- Vidare gafs en skön violinsolo af Spohr exequerad af Pacius, samt concert för pianoforte af Hummel i a moll, spelad af unga Friedberg med mycken grace och talent. – Äfwen gafs der några af Straussens ryktbara och utmärkt gentila walzer för full orchester. Allt endast utwalda stycken, ty emedan i år intet oratorium exequerades, så hade man upbjudit alla krafter att göra denna concert så brillante som möjligt. – 10
20. THORS DAG. – E. m. visite af J: Staudinger och L. Stenbäck samt tal om NyCarleby – Wår gode Lasse hade något förwända begrepp derom. – Staudinger upkastade en plan att dricka brunn hos oss i sommar. – Souper hos M:lle Wahllund med en rar beefstek och skön ölost. – Der hade nyss en hand. exped. vid namn Lohman, dött och hans hund gick omkring och sökte sin herre. – 15
- Samma afton war synlig månformörkelse, hwilken wi observerade. –
21. FREDAG. Skref hem till Mamma om pengar – de wälsignade pengarna! Hos Rosenkampffs war tal om stundande sommar, Friherrinnan tyckes mot förmodan wara fast besluten att quarstadna i Hfors. – 20
- Bref af Mamma med nyhet om Lagi giftermål med fru Widmark. – Det war ett märkwärdigt och i werldens ögon afgörande factum i de »nya Christnas» historia att deras öfversteprest gifte sig med 100,000 Rd. – Om L. haft en sann omtanke för sin fårahjords bestånd och tillväxt så borde han åtminstone af klokhet undvikit ett steg som otroligt nedsatte honom, och på samma gång alla hans efterföljare, i den almänna opinionen. – Jag – och många med mig – har allt hitintills varit böjda att anse grunden och meningen god ehuru dess yttringar voro öfverdrifna. – Men nu – wet jag sannerligen ej hwad jag skall tänka derom – Måhända bedrager skenet – men detta sken gifwer anledning att ana mycken skugga. – 25
22. LÖRDAG. OLinsén. Blomquist. Chemie. Visite i cupoln på nya kyrkan. – Blank i Tentamen hos Bonsdorff. – Thé och trädkarl hos Staudinger, +35 kop. – Hela denna dag utmärkt wackert wäder. – 30
- 23 SÖNDAG. BÖNDAG. – Med Wasastjerna i kyrkan der Crohns predika. – För det sköna wädrets skull i dag första gången utan halsduk. – Herskapet Kantlin spisade middag hos Rosenkampffs. – 35

E. m. – spelade hos Thodén på Jurwelii pitscher – på hwilket spel jag förlorade 2–24. – Promenad med Junelius. Thé. –

Kl. 6 med Blanken visite hos Thunebergs, der åtskilliga unga damer (fröken Tawaststjerna, M:lle Holm m. fl.) woro samlade. – Der gåfwos ord att gissa, och jag benade förgäfwes på »concert.» – Widare speltes fulinge, och d:o ett slags conversationsspel. – – Ida war ganska hygg-
 5 lig och artig, – M:lle Holm yr och öfverdådig på närmare håll, fröken Tawaststjerna mera retirée. – Sjelf war jag i quäll, likasom oftast här i Hfors, ingen särdeles cavalier. –

24. MÅNDAG. = Bref af Mamma med nyhet att Lithéns skola resa till Stock-
 10 holm i sommar – så – så! – men jag tror det ej ännu. –

– S. d. besökte jag Westerlunds spektakel hwarest gafs Fostersonen, en otäck och equivoque pjes som likwäl hade sin goda Theatral. effect.

25. TISDAG. – Wärwärme och klar himmel. – Chemie. – Försof Rein. –
 15 Med Mathlin och F: Nylander, som ofta gå hos oss, tal om Nervanders elektromagnetiska multiplikator. – Det är en ny upfinning hwarigenom N. tillskyndar wettenskapen en stor tjenst, och sig sjelf ett celebert namn. Visite på kyrkans cupol derifrån utsigten är ganska skön. –

26. ONSDAG. Warmt. – Tigande disputation hos Gyldén. – Inropte på
 20 bokauktion Goethes Herman und Dorothea. – Med Öller och Cederman på kyrkans cupol. – Derifrån till bröderna Jurwelius, der wi af provisorn undfågnades med thé och portvin samt en trädkarl. – Det war en munter quäll bland muntra bussar. –

27. THORS DAG. På den sköna warma förmiddagen bjöd Kruskopff en
 25 bouteille mjöd hos Bandy som med helsan förtärdes. –

Nyhet om inrättande af 4 biskoppsstolar i Finland. –

Bröderna Staudinger och Kemmer spelte en Trädkarl hos mig. – –124.
 – Rein las om Ludwig den XVI:s flygt. –

28 – FREDAG. Fru Strömborgs födelsedag firades i dag af Blanken, Thune-
 30 bergs, m. fl. – med versers afsjungande (dem jag, ehuru osynlig, komponerat) – Följande projekt af mig antogs icke:

Gratulation:

Den glada wåren stundar till,

April ren smyckar sig –

35 men af den skönaste April

wi se en bild i dig. –

med en blomsterkrans:

Så tag den krans wi lägga ned,
i den wår wänskap se!
Tag den – och smycka sen dermed
din bästa negligée!

5

S. d. om aftonen hade Committéen för nations bästa sammanträde hos Aaron Borg – Såsom ledamot deltog jag deri. – Wi afgjorde ingenting vidare än att committéen verksamhet nu borde uphöra och densamma – lik en slagen ministère – resignera sedan dess lagförslag icke funnit gehör. –

10

29 LÖRDAG. – Rosenkampff, talade med mig om moster, om Jeana, hwilken åter skall tillbjudas att komma tillbaka, och om August Munk hwilken R. wille ha att bo med mig. –

Nationsmöte om Runebergs porträtt som skall målas af Mazer – vidare beslöts att hans afresa skulle firas med en allmän fest. – Musikalisk Soirée. – Derifrån till Staudinger der wi spelte en trädkarl (–117) tills klockan war 12 då wi begåfwo oss ut till Ryska kyrkan som war klart eclclairerad ty det war

15

Ryska påsknatten.

En stor skara diverse folk war efter wanligheten församlad kring kyrkan, kosacker postade wid dörrarne, poliskuskar på bron, och det war ganska swårt för obehöriga att komma ditin. – Många fingo der sin snöpliga retraite, och bland dem äfwen jag som wille komma in på samma gång som processionen vände tillbaka, men olyckligtvis glömde mössan på hufwudet och blef tillbakawist af Placemajorn. – Bror Justus S: i studentuniforms frack kom prydiligen ditin. –

20

25

Äfwen nu stod Pipping der, midt i bland pöbel och pack. – Nervander som m. fl. gick der förbi helsade mycket spefullt på den gamle räfwen.

30. SÖNDAG. Kl. ½ 9 begaf jag mig jemte Piponius, A. Heikel och Lagus såsom dertill utsedde deputerade, till Runeberg för att utbe hans porträtt för nation. Han biföll leende. – Det är en älskwärd menniska, den mannen, så på nära som på långt håll. – Wi suto länge hos honom – Han talade om Fransmännen, om Sultan Mahmud som han beundrade, m. m. –

30

S. d. Schack med Rosenkampff hwari jag stod mig slätt. – Aftonen: Staudinger, Cederman och Mathlin trädkarl hos mig.

35

MAJI MÅNAD 1837

Kom sköna Maji och blicka
 så klar och wänlig ner!
 Jag är wäl ingen flicka
 som dansar blott och ler, –
 jag är en som kan dricka
 din skål – och det är mer!

Ja, sköna Maji, i botten,
 din skål jag tömma skall –
 men ack förlåt! bouteljen,
 buteljen ren är all!

»Välan, till källarn skicka,
 det går ju ein, zwey, drey!»
 Ack sköna Maji förlåt mig,
 min cassa säger nej!

»Jaså! – en vän i viken –
 åh, knyck i brodren Blank» –
 Ack sköna Maji – förlåt mig!
 ty äfwen han är pank –

»Ja, då wet jag ej råda,
 drick vatten, det gör godt.»
 Ack sköna Maji! – det smakar,
 det smakar vatten blott!

Men jag will ut att wandra,
 kanske mig lyckan för –
 kanske en kork som borras
 jag någorstädes hör –

Så lätt som hind i öknen,
 så snabb som törstig elg,
 så will jag till dig ila,
 du vinkande butelj!

1. DEN FÖRSTA MAJI, som personifierad wisserligen är bättre belåten med ett friskt hjerta och ett gladt sinne än med den gladaste boutelj, inbröt solklar och fager ehuru något hwass i synen, hwilket diverse kantiga zephirer rådde före. –

På morgonen componerade jag ett Majdoftande, lärkklingande, högt bornerande bref till Sophie, hwilket icke gick af. – Vidare en f. m:s visite hos Rosenkampffs der min under föregående hymn högt skrikande strupe något läskades. – Såsom sagdt war, – nemligen denna gången ljög icke en Majsång, så war Maths i kassan, och det till den grad att jag måste refusera en mjöd pojke som bjöd ut sina bouteiller för 8 f B:co stycket; »ty wi hade redan druckit tillräckligt!» – –

– E. m. – Shack och Dam med Helander samt trädkarl och winthe hos Staudinger. – Dit – nemligen i brickorna, i korten och i min egen mage, kröp således min Majfröjd. – Men så är det alltid här, och derföre, mon plaisir – mänä Helsingin. –

2. TISDAG. Monsieur mon frère le Blank war i dag utrest till Domarby, der han i en Secters skepnad, deltog i en liten struntpjes, Visit-timman kallad, som inöfvats till förherrligande af fru Ugglas namnsdag. –

– Analyseexamen, enskildt för professor Bonsdorff, som war något hetlefrad, men för resten temmeligen hyggelig. – Det gick icke alldeles så som jag velat, ehuruwäl jag utan svårighet approberades. – Examen varade en knapp timme. – –

– Pustade ut hos thejungfrun och vidare hos Staudinger, hwarest spelades en molla. – Men i quäll war jag både mollis et acris. – P. S. – Rosenkampff yppade i dag ett project att köpa egendomen Sillböle.

3. ONSDAG ALEXANDRA, le jour de nomme de sa majesté imperiale.

– Denna högtideliga dag firades på aftonquisten med en trädkarl hos brodren Jurwelius. Suum cuique. – I staden war illumination hwilken wi, efter en promenad åt Ulrikasborg, togo i betraktande. Tallösa skaror af blandad qualité hwimlade på gatorna, och rik fångst war för några att hoppas. Bland dessa några war äfven »das kümmert mich» som oförskräckt i spetsen för en brokig rad gjorde sin angenäma promenad. –

4. THORS DAG. CHRISTI HIMMELSFÄRDS DAG. Afhörde i stadskyrkan Melart. – Promenad med Cederman till Observatorium. – Junelius hos Rpffs. Myllmaths med baron som spelte med otour efter wanligheten.

E. m. – Thé. – Hemma. – Besök af brodren Sjöberg. –

5. FREDAG. Afhämtade mineral från Bonsdorff som war rätt hyggelig. – – Skref till Mamma. – E. m. Thoddy hos Sjöberg. – Vid ett sednare besök

på Laboratorium uphurrades jag af kamrater som förut börjat sina Analyser. – Meningen war att jag skulle bestå – men jeppe war ingen narr. –

P. S. Rosenkampff talte i dag om Kejsar A:s död och skydde på Svenskarnes pratsjuka alla historier som derom äro i svang. –

5 6. LÖRDAG. – Knackat mineral. – Blomquist, OWikström m. m. –

Ensam promenad åt långa bron, – inswept i mina tankar. –

7. SÖNDAG. Opromenad till Orangeriet. Blank hos Rpffs till middag; han mätte sin fältherre talent med barons och besegrades 2 gr. i Schack. –

– På aftonen med C. Staudinger promenad att söka kamrater. Investigato nemine, gick jag beskedligt hem. –

10 8. MÅNDAG. Hagel och blixst på Laboratorium. Brf kom dit, fann mig sysselsatt att slamma mitt mineral, och bemärkte deri litet råsk, hwarföre han förifrade sig och utför i ett: »hwad i herrans namn har herrn der för infusionsdjur och intestinalmaskar! ah! huru kan så der gå åstad och grisa», m. m. – Der stod jag allt litet häpen denna första gången, men snart vande jag mig vid hans sätt, och lärde att slika oväder förgå lika fort som de kommit och lemna intet spår efter sig. –

S. d. war i anledning af den allmänt älskade Runebergs bortresa till sitt lectorat i Borgo en

Afskedsfest

20 tillställd på Sparbanken, i hwilken fest större delen af Studerande corpssen deltog. – Wederbörande voro föga belätne med denna upmärksamhet för en yngre lärare. Men *wi alla* deltego deri af själ och hjerta. – Kl. 6 e. m. skedde samlingen som bivistades af hela Universitetets

25 lärarecorps och några få män af staden (extra Academici). (Circa 300 personer) – Runebergs skål, den enda som dracks, proponerades af Aaron Borg med warma ord och fullt hjerta. Dervid afsjöngos verser på melodie af swanen, componerade af Stenbäck. – Runeberg rörd nära till tårar steg sedan fram och tackade, sägande sig alltid bewara i kärt

30 och tacksamt minne det universitet der han »lärt sig skåda lifwet ljust och icke mörkt» och hwars medlem han nu varit snart i 15 år. – Aldrig glömmet jag detta ögonblick och Rg, nu dubbelt kär för våra hjertan. –

Jag förbigår aftonens vidare detaljer. I allmänhet rädde på denna fest en hjertlighet och värma, som, concentrerade i en punkt, nemligen

35 skalden, äfwen öfver det hela flägtade sin warma innerliga ande. –

På gården voro tält upslagna – i dessa poculerades copiöst, vanligen direkte ur bålen – så att bröderna in på quälln voro något mosiga och ankrade i mängd (bland dessa: OHr, P. Et. m. fl.). –

- Kl. 1 arrangerades soupér som gick mera oordentligt, för trängselns skull. – In på morgonen kl. ungef. 6 – då ungef. $\frac{1}{6}$ war quar ledsagade wi Rg ett stycke på vägen. Många gånger uphurrad, war han hela quälln mera öppen och innerlig än annars. Så äfwen nu. – Wid bron afsjöngo wi till afsked Källan. Vid versen: »och spegelns ljus och mörker skall Likwål af dem bero», afbröt han oss. – »Nej, nej, se'n på spegeln blott – är den ren, så skall ingen sky förmörka den, ingen, ty den bär sitt ljus i sig sjelf.» –
- Ack du sköna själ, du ädle skald, aldrig glömmet jag detta ditt afsked! –
9. TISDAG. – En odag. – Sof till kl. 11. – Betyg af Gylden angående min Exercitieskrifning. – E. m. Försof Rein, vistades en stund på Laboratorium, och uträttade för öfrigt ingenting. –
10. ONSDAG. Anmälte mig hos Phil. Fac.:s Decanus, Tengström, till Exercitieskrifning. Fredagen d. 19, sade han, gäller det. Godt. –
- Bonsdorffska hagelskurar. – Laboratorium till 10 a. –
- Refusert en bjudning till Rosenkampffs. – Friherrinnans eldskärm vinner allas tycke utom hennes eget. –
11. THORS DAG. Åter owäder på Laboratorium. Numera är jag wan dervid, men man mister all lust för saken vid dessa ewiga gräl. –
- Latin efter Cicero. I morgon skrifver första flocken pro Exercitio. –
12. FREDAG. Opost. – Ledsen vid hela Analyserna.
- Bjöd 3 unga jungfrur på Spektaklet. Nemligen Rpffs samtliga. – Musikalisk Soirée – I harmoniens vågor smälte mitt missmod – Rena flöde ur den klara källan, efter hvilken min själ törstar, – tack!
13. LÖRDAG. Studerat Statstidningen. Rosenkampffs till skrift. –
- E: m: Cederman, J Staudinger, Mathlin, trädkarl hos mig. – Efter en munter quäll, intogo wi på min kammare en smaklig äggsouper, och åtskildes kl. 11. – Majquällen war utomordentligt mild och klar. –
14. SÖNDAG. PINGSTDAG. Afhörde Melart, kraftfull som alltid. Dock förefaller det mig ibland som han tal mera vore beräknadt på effect än på innerlig öfvertygelse. – I detta afseende hade jag en dispute med F. Nylander som ensidigt förkastade Melarts förtjenst såsom predikant. –
- E. m. Åkte vid ma Tante Friherrinnans sida till aftonsången. – Hemma. Besök af bröderna Rahm och Helander. –
15. MÅNDAG. ANNAN DAG PINGST. – Bref hemifrån, medförande penningar och den underrättelse att Lithéns ämna resa utrikes i sommar. Aj, aj, tänkte jag, hwad skall det då bli af vår sommar? –

Åkte med Rpfvs ut till Sillböle egendom 2 mil från staden, tillhörig Bibliothekarien Blomquist. – Ägarn, som med sina fruntimmer war derute, war mycket artig och hygglig – sjelfwa stället temmeligen vackert och trefligt men saknade watten (blott en liten å). – Af köpet blef ingenting. – Dåliga hästar på hemvägen. –

16. TISDAG. Analys och Latin. – Justus Staudinger vände näsan åt hemmet. – På aftonen hade Blanken hitbjudit Thunebergarne, Tapenius och Gamberg som här spisade ett äggkalas. –

17. ONSDAG. Analys och Latin. Opromenad till Mazer. OWikström.

Nations bibliotheket. – Lind här till kl. 10 a. – Nulla dies sine linea, heter det med rätta – men när linien inga bugter gör så talar jag ej om den.

18. THORS DAG. Dejeuner et Soupér chez Wahllund – till den sednare inviterad af vår liberale broder Westling – som satt och musicerade på flygeln och nolens volens blef tubbad till W:s. – Latin föröfrigt, ty i morgon gäller det; Jag har godt courage, ty jag tänker ej lemna in något odugligt. –

19. FREDAG. – Den afgörande dagen kom, och Fredagsmorgon kl. $\frac{1}{4}$ öfver 8 wandrade jag med mina böcker under armen till Facultetsrummet på Academien der en skara af 13 Exercitanter suto kring borden lyssnande till Tengströms röst. – Jag war den siste och fick min plats närmast professorn. – Af 6 ämnen walde jag: »*Mollis illa et soluta educatio, quam indulgentiam vocamus, omnes nervos animi et corporis frangit.*» Om detta ämne skref jag nära 3 sidor fulla på mitt postpappers bref – hwilket drog ut på tiden till kl. nära 3 e. m. då endast 2 utom mig voro quar, och Tengström nickade på sin stol. – Med all möjlig acuratesse hade jag sökt förekomma alla »bockar», och hade ej heller någon sådan, men felade af för mycken räddhåga med conjunct. i stället för indic. och med pronom. demonstr. i stället för reciprocum. – Likwäl war jag utan fruktan, ehuru en smula förtretad efteråt. B. sade genast: ditt ämne förtjenar approbatur och icke mer eller mindre. Detsamma tyckte jag sjelf. –

– Efter denna press, för hwars skull jag blef utan middag, pustade jag ut hos Caffejungfrun, vid en rykande kopp af Moccas sköna dryck och varma ypperliga skorpor. På morgonbladet stod en artikel om Prestwal, undertecknad F–n. Ej längesedan lästes på samma blad en artikkel af motsatt syftning, undertecknad S–n. Wi kommo derföre öfverens att det war Satan och Fan som hade disputerat om Prestwal. – – Bewistade

- sällskapet pro Fauna sammantråde, och tog på bryggan emot ångfartyget Storfursten. –
20. LÖRDAG. Efter lång osynlighet visade sig i dag min beställsamme musicus Wikström, beklagade sig öfver Otaheiti (Sveaborg), öfver isen och herren wet allt hwad han sade. – Det är min afsigt att i all vänskap sätta punct för vidare fortsättning af hans »heures de la musique». – 5
- S. d. Lustfart med Storfursten utåt Sibbo skärgård. För 2 Rubel gjorde jag en ganska intressant färd i sällskap af circa 250 personer, en stor del gentila damer. Wi lade från land kl. 4 och återvände kl. 8. – Storfursten sköt sin starkaste fart, och hamnen med dess quai, Sveaborg med dess vallar och gapande kanoner, och uddar och vikar och klippor och holmar svunno som en rök förbi. – O! det war roligt att midt öfver det dånande hjulet eller främst i den fradgande stäfven, med en rökande cigarr mellan läpparne, lugn skåda ner i det hwitnande djupet och beundra människotankens seger öfver elementerna. Få äro de – och dessa få förklarar jag för äkta trädmenniskor – som ej vid sin första resa på ett ångfartyg fattats af en tanke på snillets magt och i sitt hjerta prisat den man hwars vilja först framkallat ångans kraft. Vive le pyroscaphe et vive l’Americain qui l’a invenù! 10
- Emellan pauserna i denna naturliga beundran intog sällskapet punsch, smörgåsar m. m. och aftonen tillbragtes ganska trefligt, om jag undantager den skarpa hafsvinden som något bet vårt fina hull. 20
21. SÖNDAG. – Söndagsmorgon kl. 6 afgick Storfursten på en längre lustfärd till Rewal, medförande circa 100 personer, till större delen noblesse. – – Laboratorium. Okyrka. – Rosenkampff reste. – 25
- Aft. promenad med Cederman m. fl. uppåt Ulrikasborg för att titta efter Storfursten som wäntades tillbaka. – Kl. 8 varsnades röken ute i sjön. – Kl. 9 red den in öfver den dunkla wågen. Ramsay, hwars fru war med, hade widtagit arrangementer till deras emottagande. – Plötsligen dånade kanoner från bergen vid U.borg, andra swarade från skatudden, och täta löpeldar från ett compagnie på höjderna upställda gardister blixtrade rätt vackert i aftonens skymning. (Dervid mindes jag d. 4 Aug. 1832 och d. [tomrum] Aug. 1836). – Quaierna vid landstigningsplatsen woro uplyste med marechaller, och Gardes musiken spelade upp på bryggan. – De således wälkomnade stego glade i land. – De hade blifwit mycket wäl emottagne, och, en olidelig sjösjuka på ditresan undantagen, haft en ganska rolig färd. – 30 35

22. MÅNDAG. Laboratorium. Tvättat kiseljord. Bonsdorff reste till Petersburg för att utverka sig permission till en utrikes resa.

Skref till Mamma och till Albert Dyhr. –

Westling här – railleri om Ida Th.g. – Jag skulle gerna önska att du tyckte om henne, sade B: – Passe! lilla Ida, sade jag – du är en bra flicka, men jag unnar dig gerna åt någon som bättre vet värdera den lyckan än jag. – Mina vänner äro annars ganska beskedliga i sina projecter. Jag mins hwad syster Johanna sade – i dylik sak. –

23. TISDAG. – Lerjord. F. m. Visite hos Ferdinand Sahlberg ang. utländska insekter som jag köpt af honom. Bland annat fick jag en Egyptisk gräs-hoppa. – Tapenius satt hos oss om quällen. – Vi musicerte på flygeln. T. är en mycket treflig och bra pojke. –

24. ONSDAG. Linsén. – På Laboratorium misslyckades för mig ett mineral; nemligen ett alkaliskt min. upplöst i Fluspathsyra hwarigenom jag ville utröna dess alkalihalt. Den lilla rankiga degeln vinkade – och adieu mitt besvär!

– Quid Decens skref om Storfurstens sednaste lustfärd till Rewal, – en jemmerligt fadd och usel artickel. O, det är på skralité med vår Periodiska press, så det är synd och skam! –

Tyskarna spelte »Schloss Greifingen oder die Schuhe» en pjes af den gyllene medelmåttans class. – Om den spelats bättre så hade den gått an, men undantagande D:lle De Bruyn som såg liten smula bra ut, war hela det öfriga sällskapet idel – stympare, hade jag så när sagt.

25. THORS DAG. Regn och warm wäderlek. – Wärens skönaste dagar hafwa inträdt – i Sällskapsträdgården är allt grönt och gångarna hwimla af folk. – Baron – notre baron – hemkom. – Laboratorium till 10 a. – Hur det ock må gå med analyserna men arbete hafwa de kostat. Men blott det vill lyckas så äro dessa timmar både roligt och väl använda.

26. FREDAG – Opost. Westling hos Rpfss. Kritik öfver eldskärmen som berömdes. – – *Wilhelminas dag.* – För fru Thuneberg war arangerad en fest hwarvid Blanken spelte herde – Men D:lle Holm war herdinna och – voila la magnete! – Fauna Sammanträde, hwarest Sahlberg förifrad beklagade sig öfver den Comitée som förklenligt bedömt hans kära sons insända prisskrift, hwilken skall hafwa röjt stora bristfälligheter. –

Rein om Ludvig XVI:s död – en uprörande historia, dervid hjertat på engång fylles af medlidande för den olycklige fursten och af förbannelser öfver hans bödlar. – Laboratorium till 9 a: och promenad i Sällskapsträdg.

27. LÖRDAG. Licentiaten Bonsdorffs disputation »de cavitatibus organismi humani». – Hos Rpffs roade jag mig att pröfwa lifligheten af lilla Puttes fantasie genom en imaginerad lustfärd på twenne pallar. Unga herrn war deraf så lifligt intresserad att twenne kullerbyttor med vårt equipage icke afkydde hans ifver. Slutligen blåste hans mössa i sjön – på hwilket infall Putte sjelf råkade, då mössan på ett obegripligt sätt försvann från hufwudet. – 5
- A. På Laboratorium till kl. 10. –
28. SÖNDAG. – En ung theol. stud., Blomquist, hade en ganska god predikan. – Rosenkampffs utresta till Dahls, en egendom i Esbo som de ämnat köpa. Promenad med Schybergson i Sälskapsträdgården. D:o med Mathlin och Kemmer. – Soupér hos D:lle Wahllund. – Der träffade oförmodadt en gammal bekant som jag ej sett på 6 år, nemligen Carl Eberhard von Schantz, f. d. provisor i NyCarleby och numera Fändrik i hans Kejs. Majestäts tjenst – Wi förnyade bekantskapen och jag helsade honom från NyCarleby – »hur mår Thilda L.?» war hans första fråga – Ganska wäl. »Än Louise Kerrman?» ochså wäl. – Sedan språkade wi om diverse omständigheter. Han war sig temmeligen olik; förofrigt en hygglig unger karl. – 10
29. MÅNDAG. – Stenbäckes kritik öfver Svenska witterheten – något för ensidig och ej i min smak. – Promenad med Blåfield och visite hos Shweitz. Menn – tortor och vin. Sedermera äggsoupér hemma. – 20
30. TISDAG. Anonceradt utslag i Exercitieskrifningen. – Jag skickade B:k dit och väntade hemma – länge och wäl; slutligen kom han medförande d. 5 *Approbat*ur bland 12 – Endast en af Excercit., Renwall, hade cum laude, och 3 admittitur. C. Helander hade första *Approb.* och O. H:r det 6. – Bland gradualisterna fick Holsti (Pysik) cum laude och Strömsten och Staudinger Admittitur. – 25
- Efter denna hugneliga utgång bjöd jag Bk och H:r till Catani, och fick vid ett godt glas portvin ett ypperligt courage. – 30
- 31 – ONSDAG. Stipendiat uprop. Bonsdorf tillbaka. – Stipendiatexamen, under Hällström, Sahlberg, Sundwall och Linsén. – Mathlin fick lika owäntadt resultat som jag – nemligen 5 röster. Deremot fick Helsingius, Fru Thesleffs cousin 7 röster. – En annan H. fick i Theol. Stip. Examen 11 röster, och Fru T:s bror Laudatur i Seminariiskrifningen. – Annars tror jag att man gör afseende på förmögenheten. Men äfven det är orätt, såvida det gäller hedern tillika. 35

JUNII MÅNAD 1837.

*Der liebliche Sommer trat ein, freundlich und warm. – Sey mir gegrüsst, edle Frau!
Ich hoffe das sie uns viele Freuden vergönnen. –*

- 5 1. THORS DAG. Eugene Aram, roman af Bulwer. – A. Cederman, Kemmer
och Mathlin the och punsch hos undertecknad. – Ensamne öfverblifne
af wårt cotterie spelte vi trädkarl och gjorde oss en munter quäll. –
Visite af Westling som satt quar till kl. 11 då vi redan halfnickade. –
- 10 2. FREDAG. *Sälskapets pro Fauna Årshögtid*, hvilken jag ej bevistade, ty
jag fann af min Conto Contanto att jag denna termin redan depenserat
12 Rd Rgds på Calaser (Nations- och Runebergsfest) och tyckte det
kunde wara nog för några månader. Derföre besegrade jag den nog starka
frestelsen och insparade derigenom 10 Rubel. – Ehuru wäderleken war
mycket dålig, hade festen likwäl warit ganska rolig, och frosseriet stort
– B. upräknade 12 rätter vid dinérn, förutom alla dem han glömt. – I
15 stället slöt jag Eugene Aram som intresserade mig obeskrifligt. Det är
en underlig bok hwilken jag gerna gifver mitt fulla Laudatur, Underlig,
just för motsägelsen i hjeltens karakter, hwilken i det starkaste ljus
röjer en punkt af gåtlik skugga som gör ett smärtsamt intryck. – Men
Bulwers penna är mäterlig!
- 20 Obref till Sophie. Critiker och Thé. –
- 3 LÖRDAG. Herodotus. – Utanskrift på ett penningebref till Melart. –
Echappe unnan Bonsdorf. – Kl. 10 på quälln hörde jag från våra rum
skott vid stranden, kastade kapprocken på, skyndade ut och tog emot
furst Menschikoff som kom med passagerare från Åbo. På quaierna woro
25 mycket folk. Det war trefligt att se hur man från ömsesidor gladdes åt
mötet. En stor mängd fruntimmer woro ombord. – Redan på hemgående
hejdades jag af en röst. Det war en fru med twenne unga damer som woro
willa i den främmande staden och bådo om anvisning – Naturligtvis war
jag genast willig att blifwa deras riddare – och ledsagade dem riktigt till
30 ort och ställe. Men det löjligaste war att jag under kappan ej hade någon
rock, utan ganska lègere i skjortärmarne. Förthy war jag i stor förlägen-
het wid de oundwikliga helsningarna med mössans aftagande. Jag måste
derföre i hast linda kring högra armen min swarta chemisette, och det
fick passera i skymningen.
- 35 4. SÖNDAG. Okyrka. Regn. Bjuden till Strömborg på bal hwilken jag ej
bevistade. Ej emedan kort roade mig mer – men emedan baler i Hfors
ej roa mig. – Cederman, Mathlin och Kemmer trädkarl hos mig. –

- Det är en owana hos mig att aldrig rätt lifwas af dansens genier an-
norstädes än uti mitt lilla NyCarleby. – Jag får wäl lof att aflägga den
oseden. –
5. MÅNDAG. Skref till Mamma, till Sophie och till Albert Dyhr. – Bref af
Logren om mössa. – E. m. hos ma tante friherrinnan, thé med smörgåsar. 5
– Derefter med henne en promenad på quällen; Men det war kyligt och
wi wände snart åter tillbaka. – Uprigtigt sagdt, är jag mycket generad
af wid sådana promenader inträffande möten med diverse nåder af min
goda tantes vänner och bekanta. –
6. TISDAG. Regn. Laboratorium. Min första Analys färdig. Aldeles emot 10
wanligheten war Bonsdorf i dag owanligt hygglig och facile. –
7. ONSDAG. Regn. Laboratorium. – Hos Caffemaja skrattades åt en Stock-
holmsk satir, kallad »det sista Aftonbladet». Likwäl war denna parodie
i sitt quickhets krämeri aldeles icke lyckligare än den parodierade sjelf.
8. THORS DAG. Regn. Laboratorium. Stökande och sökande efter några 15
centigram kiseljord som hade förkommit. – Erhöll genom Helander
till låns Nicanders Runeswärdet, hwilket jag ej sett förut. Det är en
skön dikt, icke särdeles kraftfull och passionerad, men full af en djup
och innerlig känsla som öfver det helas bilder andas sitt heliga lugn. –
Nuförtiden börjar jag ochså, Gudske lof, tänka på min resa, och har 20
nu bestämd reskamrat i unga Svante Stening från GamlaCarleby.
9. FREDAG. Regn och kulet. Opost. Stenbäck och Palmros Phil. Cand.
Examen. Brodren Lars fick 17 röster och Palmros 14. –
10. LÖRDAG. Linsén disputation de ratione Civili Ciceronis et Taciti. Hell- 25
stén Ostrob. Docentur Disput. Fennia medio ævo litteraturam evolvens.
Han war klen i sin latin och gjorde inför fullt auditorium temmeligen
grofva bockar. – – Refus af ma tantes invitation på thé och promenad.
Och det af orsak att jag war bunden på Laboratorium till kl. 10 a. –
11. SÖNDAG. Solsken och blå himmel. – E. m. hos Z. Gallenius, som, under 30
det wi skrattade åt Fredmans handskrifter, himlade sig öfver författarens
gudlöshet som gjorde sig lustig öfver »Eneas byxor och Rebeccas
särk» – – Med Hedbergarne, A. Hejkell, Reuter, m. fl. promenad i säl-
skapsträdgården. Unga herrarne roade sig att kasta stenar från Kullen
i sjön. –
12. MÅNDAG. – Stor ankommande post; bref af Mamma, af A: Dyhr och 35
af Sophie, det sednare instuckit i min couvert hos Rpfss. Det war en
dubbel surprise ty jag hade på samma gång i ma Tantes couvert inlagt
ett bref från Mamma till henne. –

13. TISDAG. Hade nöjet njuta ett intressant skådespel, nemligen den nya upfunningen af *Microscoper*, uplysta af syr och vätgas strömmar samt förstörande från 200,000 till 20,000 och 2 000 gånger. – En Svensk äfwentyrare, Lindeberg, viste här detsamma, och entréen kostade 2
 5 Rubel. På duken, som i det mörka rummet war utspänd framför microscopet, presenterade sig i det klaraste ljus och med de lifligaste naturliga färger efter hwarandra hwarjehanda yrfån och krypfån i ofantelig förstoring (loppan t. ex. föga mindre än en elephant). Derefter äfven vegetabilier och mineraler af de skönaste former, hwilka i naturlig storlek
 10 knapt skulle kunnat uptäckas af ögat. Ett stycke af finaste musselin visade så stora maskor att en kamel kunnat lätteligen promenera derigenom. – – Intressantast af allt war likwäl en wattendroppe som wisade ett hwimmel af underligaste lefwande warelser. Men blodet i deras ådror, (de största woro som ett théfat) kunde jag ingalunda uptäcka. –

14. ONSDAG. Stipendiatuprop och Linséns Disputation om Tacitus. –
 – E. m. Piquet med ma tante friherrinnan.

Aftonen hos Helandrarne der wi öfverlade om våra reseplaner. De lofwade sig mycket roligt, och sade sig wilja helsa på mig i NyCarleby.

15. THORS DAG. Helandrarne reste till Åbo med Storfursten. – Lån af
 20 Rosenkampff. – Om aftonen promenad ut till Thunebergs villa, dit de nyss inflyttat. Der war ganska trefligt och vackert. Med Fru T. spatserade jag längs de grönklädda branterna vid stranden – hon visade mig de wackraste ställena och war sjelf mycket nöjd. – Och jag unnar wisst de goda menniskorna all trefnad och glädje. –

16. FREDAG. Vägning af mina Analyser som icke utföll efter önskan, emedan
 25 i den ena var nära hälften deficit och i den andra twenne Decigram. – Detta försatte mig på dåligt humeur, och nära war att jag gifwit alltsammans – 6 veckors arbete – på båten. Slutligen besinnade jag mig, casserade ena mineralet och skref öfver det andra en beskrifning som
 30 lemnades åt Moberg emedan Bonsdorff war bortrest. –

Tal med B. om våra inbördes förhållanden som ett par gånger oroats af hagel och blix. –

17. THORS DAG. – Afresans dag. Mycket språng, efter wanlighet. Visite hos
 35 Doctor Törnroth der min reskamrat bodde. – Afsked hos Rpffs, med innerliga tacksägelser för deras owärderliga godhet. – Baron stannar här större delen af sommaren och moster med. –

Punschtårar hemma hos oss med B:k, Hel:rne, m. fl. –

Kl. 5 e. m. åkte jag och Svante Stening, en ung liflig gosse, ut genom Helsingfors slagbom och på den fria landsvägen med näsan mot norr slog åter hjertat fritt och glad. – Efter en mils färd uphunnos wi af en fru Dahlstedt, resande till GCarleby och jordegumma till profession, i hwars sällskap wi sedan allt framgent fortsatte wår resa. 5

– Seende tillbaka på denna wår, är jag, oaktadt min lyckade skrifning, icke rätt nöjd. – Mitt arbete, hufwudsakligen riktadt på Chemien, har warit för ensidigt och frugterna klena. Wilja har aldrig fattats och ej heller arbete, men methoden! methoden! när skall den fullföljd med säker blick leda till sträfwandets efterlängtrade mål? 10

18. SÖNDAG. 19. MÅNDAG 20. TISDAG. Wår resa fortgick utan äfwen-tyr, under mitt anförande. 1 nattqv. på Skafwaböle. – Söndagsafton i Tawastehus, der wi ej dröjde. 2 nattqv. Onckala. 3 nattqv. Kanganpä. Wi reste, oaktadt fruns prut, större delen af nätterna och sofwo bort dagens hetaste stunder. Men likwäl gick det ej särdeles fort, emedan frun aldrig förglömde »den ljufwa caffetiden». Och oaktadt min gode Svantes knot, lät jag mig ibland behaga – man måste wara litet medgörlig, tänkte jag, hwem wet när den fruns tjenst behöfwer anlitas i framtiden! – 4 nattqv. Kanganpä. – I Kuortane stötte wi på fyra kärror kamrater, hwilka rest hela dygnet före oss från Hfors. Natten mot Onsdag kl. 1 tog jag på Vitala afsked af Svante och frun som skulle tillsammans fortsätta resan, och så lät jag bära af åt det nära, det kära hemmet. – 15 20

NyCarleby –

21. ONSDAG. Bland de angenämaste ögonblick, bland stunder fulla af hopp, af mod, af jublande glädje räknar jag wisseligen alltid, en juniinatt och en gryende morgon i wår sköna nord, när den friska naturen med swalkande flägtar meddelar åt vårt hjerta sitt eget fulla lif, sin egen genomströmande känsla af ungdom och fröjd. Lägg härtill ett gladtt sinne och en flygande färd mot det nära – det ännu öfver alla jordiska hem älskade hemmet, med dess sommarfägring och dess wäntade, dess wissa glädje – och det blir sammanlagdt en stund af mycken glädje, sådana lifwet wäl har flera men icke många att upwisa. – Ty den skönaste af alla ungdomens englar är likwäl hoppet – det hopp som ett ännu barnsligt sinne smyckar med rosor af jordens renaste glädje och frid. 25 30

I sällskap med brodren Cederberg som idkeligen skrattade af innerlig hjertans lust, lät jag naturligtwis gå det hårdaste jag kunde. – Och så begaf sig, oaktadt dåliga hästar, att wi kl. 5 m. åkte in till Juthas och kl. ½ 6 m. d. 35

21 Aug. passerade NyCarleby bro. – Genast på torget fick jag motvind, ty man stenlade i nordöstra hörnet. Måste därför passera nybrogatan och gränden. – Och så kom jag obemärkt genom Kudnis grind och tog min goda och nu hjertligt glada Mamma på säng. Bredwid henne sof Fanny, vår hädangångne älskade Franz:s efterlemnade, sin pappas afbild med stora blå ögon och wäl bildade drag – nu min yngsta älskade syster. – Wid min första presentation slog hon ned sina ögon, men hon kände mig redan af sin fasters beskrifning, och inom få minuter woro wi de bästa vänner. – Nu doppades caffè, och jag beskref för mamma kors och twärs mina angelägenheter m. m. – Förmiddagen uptogs af urpackning – – E. m. en lång middagslur efter nattvaket. Bredwid mig Fanny, sin farbrors ögonsten – Kl. 6 e. m. till *Lithéns* der flickorna och Moster gladt och trefligt helsade mig wälkommen (»Säg mig ej wälkommen när jag kommer» m. m. – Wi woro alla muntra och nöjda, talte om hemmets afairer, bland annat om den förafskedade Bergen m. m. Gustaf Lithén. Derefter promenad med flickorna – hwarunder wi sammanträffade med Louise K. och fröken Lagermark. Äfwen Hindrik B. mein hübscher Bruder, och JLybeck. – Sent hem. –

Not. Hemma woro små förändringar gjorde, en del rum målade m. m. –

22. THORS DAG. – Här följer åter en rad goda dagar, sådana den gode Guden gerna låter gry öfwer vårt lilla gröna, föga bemärkta men just därför fridsamma och trefliga hem. – Det lilla NyCarleby war trångt, krokigt, till det yttre föga lofwande som förr; men goda menniskor trufdes der. Wår enkla villa, vårt lilla Kudnis, speglade sin fulla sommarfägring i elfwens lugna watten, somnade hwar quäll vid forsens sorl och vaknade vid morgonvindens sus i dess poplars kronor. – Det war gröna och sköna dagar. –

– F. m. Visiter i staden, hos Turdins der jag fann Tante Emelie och hos Calamniuses der jag fann Josephina bortrest. Broder Hejko war nyss hemkommen från sin Riga färd, om hwars äfwentyr han wisste mycket att berätta. – Äfwen hos Lithéns, i gula kammaren, trefligt och warmt.

– S. d. drogo wi not och belönades med en fångst af 30 braxar. –

– S. d. badstuga, som efter resans skakning och dam bekom obeskrifligt wäl.

23. FREDAG. MIDSOMMARS AFTONS DAG. Odeciderad wäderlek. – Vid en kort visite hos L:ns, bjuden jemte Mamma till Fåfången i natt. –

Kl. 9 a. gingo wi ut att knyta, Flickorna L:n, Johanna C., Marie B., Lotta B., Jeana B., Hindrik B., Albert D., Åkerblom, jag, Doctor F. med sin

unga och nu runda och blomstrande doctorinna. Våra knytors skådeplats war denna gången Lybecks åker vid Åminne. Också jag knöt – just icke på fullt alfware som i fordna dagar. Under derpå följande promenader beundrades i hemlighet Hindriks käpp, hwars krycka utgjordes af en den täckaste fot med d:o ben som kystes och åter kystes af en eller annan. På hemvägen mötte wi en skara gossar som mycket ifriga och på fullt alfware berättade sig hafwa sett en jordgömma brinna på en äng invid vägen. – Det egna underbara och romantiska intrycket af den sköna halfdunkla midsommarnatten, harmonierade mycket wäl med en sådan vision. –

Derefter begaf sig hela sällskapet till Fåfången, der wi undfågnades med caffè, sockerstrufvor och vin. – De unga suto på altanen och betraktade solens uppgång – hwilken, åtminstone hos mig, med ovanskelig glödande glans öfverstrålade alla ögonblickets intryck. Deraf måtte kommit att jag såg mera tyst och tankfull ut än vanligt, hket flickorna sedan förebrådde mig. – Men på altanen war ganska muntert och små barnsligheter gåfvo ämnen till mycket löje. Bland annat Åkerbloms insinuanta figur och Hindriks gula silke. – Kl. 4 m. sade wi flickorna godnatt. – Dyhr, Å:m, och jag gingo derefter till Hindrik der vi drucko liqueur och språkade till kl. 5. – Derefter gingo wi till Ekberg hwilken wi sofwande tillika med hans säng drogo fram midt på golfwet. – Slutligen hem, i hwilans och drömmarnes famn.

24. LÖRDAG. MIDSOMMARDAG 1837 –

Solskenshimmel!, midsommarkrans!
Blommornas bröllopp! små fåglarnes dans!
Jubileum i werlden! – Du sköna vän,
du ungdomens vän! wälkommen igen!

Kl. 9 på morg. sken solen klar – som hon sjelf – in i mitt rum. – Kl. 10 i kyrkan der Neuman predikade »herren är god» en text som visserligen war egnad för dagen. – Schroderus messade rätt skönt. – Kl. 12 med Turdin, Collander, Lybeck mjöd hos Benzelstjerna. –

På e. m. bivistade Mamma jag och Fanny vår pigas, Brita Lisas, bröllopp som skedde i f. d. klockargården. Wi woro naturligtvis högt ärade gäster, som på bästa möjliga vis undfågnades. – Äfven fru Brunström med sin Jetta war der. – Jag dansade menuet och polska med bruden och lemnade min Riksdaler, som var hufvudsaken. Så äfven fruarne och de små som rätt näpet dansade med. –

Holmen hade förrättat vigseln, och underhöll mig sedan med historier om sin vid Uleå skola studerande sons lärdom, bland annat huru denne plägade skrifwa till fadren på grekiska, Hebraiska m. m. – – Kl. ½ 6 aflägsnade jag mig, och blef, till råga på hedersbetygelsen, utföljd af brudfolket, spelmannen m. m. och vid bortgåendet helsad med ett allmänt hurra. –

Knytpromenad. T:a om Kempens historier. – Gårdagens sällskap fann denna gång sina knytor oskadade – för alla hade det naturligtvis växt »bara grönt» ehuru för mängen de gula stänglarne höjt sig en hel tum. – Hwad mig beträffar, så igenfann jag de gula, röda, hwita och blå som samteliga vext föga eller intet. Det gröna åter kunde jag omöjligt igenfinna, – det lemnade således i fria fältet, men emedan fria fältet war grönt och dertill blomstrade rätt herrligt, så ansåg jag mig aldeles icke hafwa orsak att klaga. – Promenader på Stora bron och wida omkring. Hindrik war treflig; jag ej heller otreflig, flickorna glada. – Åkerblom fjäskade för Marie Berger – hahaha! – hem kl. 12 midnatt, då jag ännu från Kudnis hemledsagade Tante Mina. –

och så slöts nu denna Midsommarbal. –

25. SÖNDAG. Osäkert wäder, med några små regnskurar. Okyrka och dagbok. – – Flickorna Lithén reste till Munsala för att höra Fonselius predika. – – E. m. Promenad med Jeana, Lotta och Hindrik Backman. Ett stycke förbi Alquistens mötte vi Lithéns vagn med behörigt innehåll, kommande från Munsala och destinerad hem. – Vagnen anhölls och stannade, Hindrik presenterade snus och fick hela sin dosa kullslagen. – Men det började regna, – vagnen for och vi vände. – Musik hos Turdins, der jag spelte Webers sista tanke m. m. – Derifrån till Lithéns för att afhämta Fanny. Fick af Hindrik en parapluie som blåste twärs utaf, hvilket mycket roade fönsterfolket.

Gårdagens brud berättade i dag med mycken glädje att hon i går incasserat 30 Rd. som fullkomligt ersatte hela bröllopskostnaden. –

26 MÅNDAG. Bjudning till Turdins på ett musikaliskt caffè – endast i anledning af Lundmarks och Lindquistens besök. – Lithéns woro icke der. – Af corps de musique äro främst att märka Emelie Lt. och Thilda Mellberg. Jag hade ej sett Emelie ännu sedan jag kom, och fann hennes yttre fördelagtigt utbildadt. Hennes växt war smärt och hög, hennes hållning ledigare än förr, hennes musikaliska talent långt avancerad – allt sidor som förblända och förblinda – och man är dock en son af Adam! Men jag har föresatt mig att wara iskall. Få se hur det will lyckas?

- Notställare arrangerades och Lk och fru D:r accompanerade till Titus, Don Juan, den söta Straniera m. m. – Emelie spelte dessutom några vackra variationer till Ensamheten – På en upmaning af wärden hwilken ej war att motsäga, accompagnerte jag Jeana B. som sjöng Flyttfåglarne. Det skola alla musikaliska helgon weta att det war med ganska små tankar om mig sjelf som jag satte mig till pianot. – Unga Emil Lundmark numera ganska kall i sin courtise. – Nere i trädgården med damerna, tuggade syrener och pratade persilia. Öfver gårdagens parapluie gjorde man sig rätt lustig. – 5
- En intressant eftermiddag – hem kl. 11. – kallt, i luften notabene. 10
27. TISDAG. Kallt. – Studerade Shakespeares Hamlet och sof middag i Fannys sällskap. – E. m. kl. 6 hos Lithéns. Gula kammarn. Examen angående min alfvarsamhet om midsommarnatten. Det hjälpte ej att jag gjorde narr af mig sjelf. För öfrigt wäl. Ochså Rosa mycket god. – Jag håller af de flickorna, – roliga pojke – likasom det vore en ny sak! – – Tal om de nyreligieusa. Fonselius i Munsala hade i Söndags synbarligen syftat på våra flickor. Hem kl. 11 – Rosenlund utanför Olsons. – 15
28. ONSDAG. Samlade larfver, botaniserte m. m. Äfwen Fanny lärde sig känna smörblomma, blåkläcka, ögontröst, prestkrage m. m. – Hemma. Läste högt för Mamma. – I staden talas nu föga om annat än den väntade storherrn – det putsas, målas, m. m. och sjelfwa rännenstenarne försvinna. 20
29. THORS DAG. F. m. Promenad till Lithéns der allt befanns i bestyr för att wärdigt emottaga Rehbinder, som wäntas i dag. Jag önskar herrskapet många agrementer. – Med gubben Snellman från Härmä om J. W. S:ns nya Logik, om det Theistiska systemet m. m. hwarom jag ej wisse mycket att säga. – 25
- E. m. Visite af Logrén, meddelande af Academiska nyheter m. m. Den relegerade Janson hade smort ihop vackra historier om de sednaste tilldragelserna. – Kl. 8 promenad till T:ns, der wi brydde Jeana B. för Witte som sades wara en måne till Excellensen. – Rehbinder kom kl. 9 a. – 30
- Försigtigtwis war lilla Hildegard Jessberg skickad till oss, på det hon ej efter sin vana skulle gå och fråga Rehbinder »hvem är du som jag inte har sett förr?» –
30. FREDAG. Rehbinder hade redan i går gifwit gubben L. en lång enskildt audiens, och dervid frågat mycket om det almännas affairer. I dag morgon war han ut att promenera i staden, äfwen till Fåfången som han berömde, sägande: »här wille jag bo.» – Sedan gaf han offentligt 35

företråde åt tjenstemän, borgerskap och råd – och hände sig dervid att pædagogen Holm, på mindre berömliga witsord, lofwades ett hyggligt afsked. – Äfwen gjordes begäran att om Wasa Trivialskola flyttades, densamma måtte flyttas hit, der den förut warit. Derpå intogs dejeuner
 5 dinatoir i närvaro af samtliga corpser, hwarvid gubben L. förde ordet ganska flinkt, och Reh binder sjelf åt och drack friskt. – De gode råd och handelsmännen m. m. styfwa, stela och kruserliga, sågo ut som frusna torrfiskar upradade kring en disk. – Kl. 12 afreste R. med 11 hästar, hwilka, enligt Nordquists ordres, vid Juthas skulle hållas med svansarne
 10 mot vägen. – Emedan R. allernådigtst talat några ord med N:t berättas dennes quicka fru sedan hafwa utlåtit sig: »hon kommer wäl nu den der stjernan.» –

Föröfrigt wisste fruntimmerna mycket att berätta om grefwens hygg-
 lighet, artighet, belåtenhet och muntra lynne. Han frågade till och med
 15 värdinnan om hon ej hade några commissioner till Wasa? – dem wille han uträtta. –

Under all denna herrlighet kastade jag i sällskap med Hindrik käglor på Brunnscholmen och wi brydde oss föga om det tysta alarmet i staden. – På aftonen promenerade L:ns fruntimmer ut till Kudnis, medförande
 20 namnam åt små och stora. – Berättelserna woro outtömliga. – Promenad med dem till staden. – Widare med Hindrik och Albert åt Smedsbacka till, der wi antråffade Logrén som i dag blifwit ensam vorden, sedan Smedsbacka fruntimmerne på f. m. afreste till Cajana. Calle Stenroth. – Tal med Hindrik om bönderna, deras lynne, wanor, nöjen m. m. –

Och så slutar jag detta häfte af min dagbok, hwars första dagar fröso
 25 under winterns drifwor, hwars mellersta del wärmdes af den föryngrande wårsolens blida stråle, och hwars sednaste stunder andades Juniihimlens skönaste dofter. – Det har omfattat naturens dwala, dess väckelse, dess barndom och ungdom, m. e. o. dess stigande lif under en solrund – Nu har lifwet upnått sin höjd af fågring och fullhet – nästa häfte innefattar
 30 dess fallande och tillbakasjunkande i sin ursprungliga dwal-lika sömn. – Och hwad mig beträffar – mig, individen i hwilken det almänna lefwer och innebor, så minnes jag följande ord hvilka jag i Junii 1836 vid afresan från Hfors diktade:

35 Wenn du zurück komst,
 Siehe! dann ist's ganz andres dir!
 Dann wird der goldene Frühling,

dann wird der liebliche Sommer!
vorübergegangen seyn. –
Und kalt und verblutet ruft gegen dich
die *nun* blühet, die Natur,
Todesklagen. – 5
Sey dock getrost, Sohn, du des Frühlings Freund,
klage nicht!
Wenn in dein Herz Frühling noch blüh't –
Halleluja!
Dann ist dein Leben dem Blühen des Frühlings gleich! 10

αὐλ' ξ'.
ΕΦΗΜΕΡΙΣ.
EPHEMERIS.

D A G B O K.

1837. B.

NYCARLEBY och HELSINGFORS.

ZACHRIS. TOPELIUS.
MDCCCXXXVII.

Le coeur – un abyme!
Pope.

Ephemeris, Dagbok för sednare hälften af år 1837. –

Promenader i grönt och föga gult. Scherzando ma non troppo. Morgon-
solen blifwer aftonsol. Aftonrodnad och månsken. Skyar skymma sol
och måne. Dimma ur djupet. En tigande juniinatt och slummer i grön
skog. – Midnattssolen. – Vågorna gå. – Promenader på sand. Harmonisk
regnbåge. – Solblink. Natt i solen, ny morgon. – Mimers brunn. – Det
almännas farkost i vågorna.

5

Är källan klar så äro ock dess skyar klara!
Runeberg.

Den sköna Julia i norden står –

10

Varm bränner solen – warmare dock förr

hon säges bränt; men norden åldras ren,

och ungdomselden slocknar i dess barm.

Dock hwiskar vindens fläkt förtrolig än

i poppelns krona och i björkens löf

15

om westerhafvets under dä'n han kom.

Vid stranden suckar samma våg som förr,

och samma himmel speglar sig i den.

Allt ler och leker – Le och lek en stund,

och drick af solens eld med häftig törst,

20

du sköna Nord! – Ja, skynda! ur din barm

drif hwarje fattig glädjebomma fram!

Snart vissnar hon – snart wissnar äfven du,

»Heimskringlas panna», och i rynkor slår.

Du milda vårfläkt! snabb som stundens flygt,

25

kyss hwarje blomma – ingen, ingen spar!

Så länge purpurn dröjer på dess kind

och skönt hon doftar – snart är det förbi,

och nordanfrån du bryter hennes stam.

Du svärmarinna! silfverklara våg!

30

O hvila aldrig! fortare din dans!

i solens strålar famna strandens vall

med högt begär! – i månens bleka sken

om vemods magt, om evig längtan sjung!

Snart hwilar dansen och din sång är stum

35

och under isar dväljs ditt fria skum.
 Och du, solklara himmel, höga dôme,
 der ljuset bor i salar af christall,
 och evig morgon strålar – aldrig du
 5 ser solen nedgå öfver dina fält,
 men salig är du städse. Dock jag wet
 att jordens gröna dalar älskar du
 (ty kroppens hydda är dock själen kär)
 och gerna blickar i det dunkla ner. –
 10 Nu, klara himmel, är din panna ren –
 men dimmor stiga utur träskets dy
 och skyar tjockna. Snart, du sköna hwalf,
 förgäfves söker ögat mer ditt blå –
 der tunga molnen kämpa –
 15 Snart farwäl;
 du sommarkrona, ljufva ungdomsdröm;
 kort är din fröjd – en flygtig solskensblick –
 din längtan aldrig dör – –
 kort? – kort för den som ej att njuta wet,
 20 som, vek i längtan, drömmer bort sin sol
 och klagar sen att midnatt är så skum. –
 Välan o lif! du varma morgonsol,
 som snart från höjderna till dunklet går,
 brinn då, o brinn med outsläcklig glöd,
 25 att ingen låga mäter sig med din
 och ingen is den kyler innan – slut!
 Som stormen ilar, så du ila skall,
 som stormen bryter, så du bryta skall,
 o ande, allt som hämma will ditt lopp!
 30 Att framom tiden långt du skynda må,
 och af det lif, som kort af stunden mäts,
 en evighet dig skapa – – –
 evighet?
 hwad ord i tiden? ord, en bubla likt
 35 en verld, en himmel – himmel tills den brast!

Vik hän, du Söderns glödande vulcan,
 Passion! du andens vilda storm, vik hän!

Du passar ej för Nordens lugna bröst,
 der, skön som sommarquällen, friden bor.
 En främling är du på den helga jord
 der Brage stämde sina strängars gull
 och Wäinämöinen qvad med sång så blid
 om werldars uphof och om werldars frid.

5

I källans spegel vexlar himlens sky,
 och ljus och skugga vexla om med den;
 men i din egen själ – är spegeln klar,
 och ren som källans våg – skall ingen sky
 i himmel och på jord förmörka den.

10

Nu sjunker solen. Aftonvindens flägt
 alt stillare, i poppelns krona far,
 och forsens susning högre redan hörs,
 lik mången tanke som i dagens larm
 och verldens buller teg, men högre sen
 ur tysta djupet steg vid månans sken
 och quällens lugn.

15

Nu tystnar siskans sång på björkens gren,
 och svalan spänner lätta vingens flygt
 mot gömda boet uti backens brant.
 Nu, ljufwa lyra, tystne ock din sång,
 och stilla domne dina toners flygt!
 För verldens fröjder war du sällan stämd;
 Ur djupet quällde dina strängars klang;
 till höjden har du längtat. När engång,
 du ljufwa harmonie, når dit din sång?

20

25

JULIUS.

Julia, min älskling, hulda mö! du smultronröda, du solskensklara! du
 rikt begåfvade! Välkommen! Klar som din himmel skall min panna
 vara, lugnt mitt hjerta som den lugna och dock rörliga floden der du,
 sköna sommarros, speglar dina rodnande skyar i den stilla morgonens
 glans. Oräkneliga som dina oräkneliga blommor skola glädjens blyga

30

knoppar slå ut i min barm. Den som älskar dig, han älskar lifwets bästa glädje. – Kom, du rika dotter af den rika jorden, du flygtiga doft af naturens innersta lif – kom! Jag will älska dina glada dagar och icke hata dina mulna. Lefvande fröjd! Jag will lefwa i dig, stilla som ditt stilla lif, djupt
 5 som ditt djupa lif – Ja, sköna Julia, jag älskar dig; du skall ock älska mig. Jag förstår ditt lif, du skall ock förstå mitt lif. Jag lefver i dig, du skall ock lefwa i mig! Kom! Se, det skumma glesnar och morgonen står upp öfver skogen. Det blir en skön dag min älskade!

1. LÖRDAG. Små sysslor hemma; botanisering med lilla Fanny, insektfångst
 10 m. m. Fagnade mig öfver en ny Schlafrock af modernaste snitt, ämnad att blifwa en bequämlig tillflygt på min lilla kammare i Helsingfors. – Musik hos Turdins (moi) – Jag har ledsamt efter min ögonsten, flygeln. E. m. Visite hos flickorna Lithén. Gula kammarn. – Tal om Fonselius i Munsala – och om de nyomwände. – Jag för min del kan ej fatta något
 15 tycke för deras fördommelselära som i grunden hwilar på (o)ren egoism och andeligt högmöde.
2. SÖNDAG. Hörde en ny prest vid namn Castren, af Consistorium hit-
 20 skjutsad från den nordligaste Finnmarken. – Han hade, af ovana, swårt att uttrycka sig på Svenska och fruntimmerna fruktade mången gång att han skulle komma af sig. Efter kyrkan promenad med flickorna L. m. fl., hwaribland »Mamsell Lindquist». Solsken öfverallt. E. m. med Mamma hos Lithéns. – Spisade studenthafra och criticerade de förbigående. – Thé i den sköna trefliga Fåfången. – Present, en liten söt belisse som
 25 länge bars i knapphållet och aldrig wissnade. – Promenader på quällen med stort sällskap damer wida omkring. –
3. MÅNDAG. F. m. Grönt lif i det gröna. E. m. Grönt lif på gröna stolar. – –
 30 Caffé hos Bergers. L:ns, C:ii fruntimmer, Borgmästarens systrar (d:o han sjelf) fru Wennerholm m. fl. – Plats vid sybordet, stadd i ifrigt arbete att mumsa bisquiter och tömma bischoffsglas. Railleri med fruntimmerna. D:o med katten, sans comparaison. – Fru W. menade att jag skulle ha
 35 ledsamt på hemorten »der jag ej hade något sällskap», (notab. lärdt sällskap) – – Den goda fru W. hade det begrepp om en lärdd att man dertill nödwändigt behöfde magra knotor, glasögon och dammig frack. Hon måtte ha föreställt sig att jag åtminstone hade mina goda anlag till allt detta. – – Gubben L. skickade kl. 7 efter sina fruntimmer som fått visite af en resande Norrmans fru, en liten täck nygift »Madame Ameln», Stockholmska. – Strax efter dem jänkade sig borgmästaren bort. – Min herr Borgmästare, hwad har han för planer, hwaba? –

4. TISDAG. Wacker himmel. Haralds resa försummad. Bannor i prospect.
 – Visite på Kudnis af Fruarne Hammarin, Frosterus och Olson med
 döttrar, samt fru Stadtlander och Mamsellerna Collin. Sednare: fru C. W.
 Lithén med Mamsell dotter, Thilda. – Sophie O., lilla Thilda och jag suto
 i salen – talte om hemligheter (mycket viktiga, förstås!), historiserade
 m. m. las högt diverse Ephemeriska notabiliteter. – Smått regn (Nbene
 ute) – Härvid anmärkte lilla Hilda Olson (4 år) högst alvarsamt: »hwad
 det här regnet skall göra godt åt jorden!»

Promenad vid sidan af de unga – lustiga lif! –

5. ONSDAG. Insektpromenad åt skogen – jag älskar skogen † – men denna
 gången med klen fångst. – Trött och warm hemkom jag till middagen.
 – E. m. Visite hos Lithéns – fönsterconversation. – Moster Schjomans
 besök hos flickorna. – Rosalie kallade henne Mamsell – det tyckte jag
 ej om. Thilda: moster – Gumman som war så uprigtig vän af flickornas
 Mamma, förtjenar wäl den hederstitteln. –

-----

† Jag älskar skogen och hafwet, – det djupa lugnet och den vilda stormen i beg-
 ge. – Jag älskar solen och stjernorna och månen och skyarna. Jag älskar haglet
 och slagregnet; jag älskar ock den stilla daggen, – striden, segern och segerns
 frid! – O moder, moder natur! din vida werld är skön!

6. THORS DAG. På f. m – hemkommande från en insektpromenad, möttes
 jag af skrämde ansigten; man pekade på ett aflägsset rökmoln i söder och
 berättade att Munsala brann. – Sednare bekräftade sig denna bedröfliga
 nyhet, och åtskillige af stadens herremän, äfvensom brandsprutorna,
 reste dit ut. – På e. m. förswann rökmolnet – men upbådadt manskap
 tågade dit för att förekomma vidare fara. – Dagen efter förnam man föl-
 jande: elden löskom i en torparstuga der gumman satt och spann medan
 lågorna hoppade från spishällen ned i spånorna. – En stark nordlig storm
 framdref branden med den fart att inom få timmar 14 (andre säga 27-??)
 gårdar ohjelpigen voro lågornas rof. – Största delen af folket war ute på
 åker och äng, wattentillgången sparsam och husen tätt sammanpackade.
 Byn war wälmående och wälbygd – desto större war förlusten; äfven de
 närmaste under vinden liggande åkrarne sveddes betydigen.

Orolige wordne genom dessa tidningar och nyfikne tillika, prome-
 nerade Mamma och jag mot aftonen åt staden, på bron, m. m. och slut-
 ligen till L:ns, der ytterligare detaljer inhämtades. – Här knoppade med
 ovanlig rikedom en magnifique 6 fot hög stockros, hwars knoppar nu

räknades till 54. – Beundrande denna och mumsande ett smakligt the, satt sällskapet wid fönstret mot gatan – då plötsligen twenne förbigående ådrogo sig min upmärksamhet. Genast skyndade jag ut, och genhögg de promenerande invid Calamnii port. »Ah! tusende fallt wälkommen, 5
bror Staudinger! Ditt goda löfte realiserar sig ändock!» (Redan i Hfors sade sig Justus S. ämna dricka brunn i Nby, hwartill jag upmuntrade honom, erbjudande fritt logis på Kudnis. Hans syster kunde wi icke inrymma hos oss.) – »Jag får presentera min syster och min bästa vän.» – Fägnar mig att få den äran. (Lilla Charlotte S. hade ett näpet och nätt 10
ansigte; war föröfrigt en munter, fjäderlätt warelse som hade mycket godt om skratt.)

Återkommen till sällskapet vid thékannan, undergick jag en liten examen. Somliga anmärkte om Alörsfärderna och andra härigenom generade förhållanden. – Men det är nu så – och står ej att ändras.

7 FREDAG. – Nu inträder åter en annan nuancering af sommarlifvet, en mera utåt gående i det yttre, almäna, sällskapligen löjet lekande färg, under det att det inre regnbågslifwet blifwer skummare, kända och kära 15
ljusa gestalter sjunka i dimman och nya dyka upp derutur, – dunklare, oredigare, mindre klädda i morgonrodnadens glans – sannare måhända, men aldrig så rena, leende, lyckliga som de hwilka nu uplösa sina soliga bilder i den tilltagande skymningens skuggor. – Ty hwar speglar sig 20
himlen så ren som i morgonens dagg, och när är jorden lyckligare än då det första ljusets rosiga stråle kysser hennes gröna barm?

Hwad som rör sig i det dunkla djupet af mitt bröst, det anar du icke, 25
hulda förtrogna, dagbok, du mina tankars blad. Hwilka magter derinne lefwa verka och strida såsom ljudande toner, – hwart kampen leder, när friden slutes, när andens ofta dunkla, skuggupfyllda, af sken beroende werld smälter, uplöser sig i evinnerligt flödande klarhet, – det vet jag icke än – men en dag skall komma då jag wet det klart. Och tilldess, hulda blad, 30
skall du skåda och gömma skuggor och ljus – såsom skyarne vexla under morgonens stunder, – och glad skall min afton skåda på dig och eftersinna den väg som, gömd för hwarje öga, utom ditt, ledde till utveckling af hwad heldst den gode Guden kastat slumrande in i en själ som ringa och ödmjuk riktade sin bästa kraft åt sitt eget djup, öfvertygad att när hon förstätt sig sjelf, då har hon ock förstätt det ewiga ljuset, sitt väsendes saliga källa. 35

– Dock nog *inåt* för denna gång – Meningens war ju att det skulle gå *utåt*. Men det är nu engång så att allt *utåt* innebär i sin sanna betydelse ett *inåt*, af hwilket det förra emottager sitt innehåll och sitt bästa värde. –

- Men hwar war det som wi lemnade wår wackra Julia? Den 7de, jäså, en Fredag med vexlande solsken och molnknippor. Kl. 9 f. m. Promenad med brodren Staudinger till Brunnscholmen. Der torde visiterna blifwa tätä hädanefter. Keglor + 2 partier. – E. m. kl. $\frac{1}{2}$ 3 flyttade Staudinger från Gästgifwargården till Kudnis och wi togo wårt logis i vindskammarn. 5
S. d. Visite hos Apothekar Benzelstjerna som »gladde sig att i oss hafwa några med hwilka man kan tala om annat än tjärtunnor, finnar m. m.» – Besök hos M:lle Staudinger som i dag inflyttade till Ahllunds. Förskaffade lecture. – Med Justus visite hos Turdins, der wi drucko Madeira. – Ytterligare till brunnscholmen, + 3 partier. Hindrik sade om 10
B.:na. »Vänta litet, go'herrar, B:na tänker bjuda er af boufettens bästa.» Och werkeligen framhades bischoff i mängd. Diverse ansigten i diverse fönster. Insiqt och utsigt.
8. LÖRDAG. Följande morgon började wåra resande brunnsdrickningen, grinande en smula vid första glaset – men förhöll sig i det hela 15
manhaftigt nog. – Kl. 7 m. befann jag mig vid brunn, kastade keglor med damerna m. m. – Derifrån promenerade sällskapet en corps till Juthbacka, der detsamma några ögonblick hämtade sig i den vackra trädgårdens skuggor. Bror S. fann till en början Caroline B. ganska treflig. –
Eftermiddagen roade wi oss med mete i ragnörn som utföll rikligare 20
än wanligt, med fångst af åtskilliga respektabla idar. – Föröfrigt susade idel Sensuchtswaltzer för mina öron – men borta är min kära flygel ännu och tonerna måste derföre ohörda förklinga.
- 9 SÖNDAG. Med Staudinger i kyrkan, som denna gång presenterade det bästa wi äga i predikowägen, nemligen högwördige prosten sjelf på predikostolen och Fonselius vid altaret. – Min gode vän och gäst syndade här 25
ouphörligt med sina ögon som ständigt (ho kunde slikt förtycka!) flögo åt fruntimmernas bänkar. Säger jag likwäl att jag är fri från besagde synd, så ljuger jag som en skälm. – – Händelsen eller min egen omtanke förde mig, medan klockorna ringde till Finskan, i sällskap med M:ne Lithén, 30
Calamnius, Berger m. fl. som promenerade norrut. T:a bryddes en smula af de andra; – »hon hade intet sett andra än mig i ungarlarnes bänk i kyrkan» med mera dylika roligheter. – Bror S. hade emellertid ströfvat annorstädes omkring, och mötte oss nu, men gick främmande förbi. – Pardon, mon frere, sade jag och ledsagade damerna hem. – 35
Emedan dagen war warm badade jag i den friska elfven och wågorna lekte gladeliga kring »des Schwimmers Haupt». – Ungdomsvännen Svante Svahn middag hos oss.

S. d. e. m. Demoisellerna Staudinger, Forsberg, Johanna C. hos oss.
 – Wi promenerade i trädgården, gungade m. m. Damerna fingo hwar sin
 narcisse, de sista som funnos, men den stackars Forsbergs blomma war
 något gul i kanterna. – Promenad med damerna åt staden. Fru Ahlunds
 5 gamla vän, Petit, i batalj med korna på landsvägen. Sammanstötte med
 stort sällskap i Fåfången, der min gode Justus hade tillfälle att se större
 delen af stadens i allmänhet särdeles täcka och älskwärda fruntimmers-
 personal. Bror S., såsom förståsigpåare, gillade endast 3 à 4; jag, med
 min stora partiskhet, har dem utan egentl. undantag von Herten lieb,
 10 d. v. s. jag tycker om dem alla i gemen och somliga i synnerhet. Lisette
 Thodén från Jacobstad, en f. d. inclination till J. Staudinger. Promenader
 på storbron m. m. – En gul klädning i prospekt och Hindriks speglosa
 »fattig karl som har gulsjukan!»

10 MÅNDAG. Warm sol, klar himmel och frisk vind. Brunnsälskapet gjorde
 15 på f. m. en intressant promenad till Beckbruket och på e. m. en dito till
 Michelsbacka, allt under Benzeltjernas anförande. I allt detta tog jag
 ingen del. Det säfliga framskridandet på en landsväg, medan solen brän-
 ner och hwarje fläkt, i stället för att svalka, genom det dam den medför
 åstadkommer en glödande hetta roar mig icke. Nej trefligare är det då
 20 bland skogens gröna skuggor. Och dessutom borttaga dessa promenader
 största delen af dagen, af de få sköna dagar som jag hemma på det lilla
 Kudnis långt bättre kan använda.

E. m. Med bägge Staudingarne, syster och bror, visite hos L:ns. Der
 war fråga om Alörs färd som de lyckliga flickorna skulle företaga i mor-
 25 gon. Min gode bror J. kunde icke weta att det war en smula påkostande
 för undertecknad att icke få flyga med till Lustissima derute; hur skulle
 han ock kunnat ana en sådan barnslig lust, då här icke var fråga om
 hundar, haror, och fiskar, utan bara om frisk hafsluft och gladt hjerta
 på grön strand. –

Johanna Calamnius talte mycket om Alörn och flydda roliga dagar
 på stranden, på ängen och i skogen som ruskar sina mörkgröna kronor
 kring berget der runorna stå. – Den magnifika stockrosen som jag med
 Mamma för några dagar sedan beundrade i dess första knoppning, war
 nu utslagen med undransvärd fågning, ej olik en ung flicka som innan
 35 man wet ordet af är just worden en prinsessa af första rangen –

Rosalie, som brydde Staudinger för Lisette Thodén, råkade sjelf illa
 ut för Johanna C. som understöddes af det öfriga sällskapet. Så blir man
 slagen med sina egna vapen här i verlden. –

11. TISDAG. Ändå en promenad af det slaget som jag i går undanbad mig. Denna gången gick det öfver grönt och föga gult. – Brunnsälskapet, förstärkt af åtskilliga damer från staden, M:ne Lithen, Berger, Calamnius m. fl., tågade kl. ½ 8 från Brunnscholmen up ofvan Smedsbacka åt andra sjön, åter under Benzelstjernas ledning. Men vår general war föga bekant med denna okända werldsdel, sälskapet kom vilse, gjorde långa omvägar öfver sumpiga ängar, enrisbackor m. m. och det war endast Sophie Ohlsons lokalkännedom som bragte oss på rätt, så att wi sluteligen, efter ½ mils promenad sågo hafvet Ahlörn m. m. Under högljudda klagovisor af några (hvaribland Lotta B:n) och likaså högljudda fröjdesånger af andra (M:lle S:r, Sophie O. m. fl.) anträddes återresan. Och hände sig dervid det ominösa casus att en orm kom i vår väg, ihjällogs och bars sedan i triumph framför sälskapet. – Kl. war 11 då wi återkommo till staden. – Dejeuner hos L:ns, som voro i resebestyr. –

E. m. Omete. Staudinger gjorde visite hos Benzelstjerna, jag hos L:ns. Mötte damerna på gatbod'bron. Kort derefter embarkerade familjen vid nybron, och afreste under ett lindrigt regn till Ahlörns gröna vänliga stränder. Men här på den stenlagda bryggan lemnade Collander och jag kastande rätt långa blickar åt båten, som med raska årtag flög öfver elfvens sakta dansande vågor. – Ännu en war der som såg rätt långt: bror Albert Dyhr – hos hwilken jag sedan drack the och språkade om framtid m. m. –

12. ONSDAG. Uthållande regn hela dagen. Bref till Rosenkampff, innehållande betalning för min skuld, stor 125 Rubel. –

Med Staudinger hos brodern Dyhr, der wi åter trakterades med thé, pipor m. m. – Visite uppe i öfriga våningen som blir superb, i synnerhet salongen. Äfven woro wi i de öfriga rummen der nere. Här war mycket tomt, och endast flickornas hattar som lågo på soffan woro de enda föremål som erinrade om lefvande varelser. – I salen echade våra steg mycket hörbart, och detta gaf mig anledning att proba om rummet war lämpligt för musik, och det befanns förträffligt. Det är derföre skada att intet pianoforte pryder någon af de långa stolklädda väggarne.

- 13 THORS DAG. Solsken. Bror Justus som är en af Morphei ifrigaste anhängare och billigt klagat att wi så sent komma till sängs och tidigt åter upp, plär taga en lur så der mellan 10 och 12 och en dito mellan 2 och 4. Emellertid skrifver jag en Ephemer. –

E. m. Visite hos Bergers, der wi funno M:ne Staudinger, Ohlson, J. Calamnius och några andra. – Lilla Charlotte S:r spelte och sjöng

med sin klara, höga röst rätt händigt. Endast fattas politur ännu, och det är skada att hon ej varit i tillfälle att öfva sig. Sophie Ohlsons tråd-
hårfwa trasslig och konstig, och det war ej utan att ej wår goda Sophie
i dag liknade sin lilla hårfwa. Emellertid hjälpte jag henne reda ut, men
5 Staudinger gaf sina små pikar alltjemt. Den stackars Sophie wiste i dag
ej rätt att hålla i dagen sin goda sida. För mycken karlawulenhets är ej
rätt behaglig hos unga flickor; men Sophie O. tog en häst, som stängde
gatan, i grimman och ledde honom ogenerad bort. –

Promenader med damerna. Nära skolhuset stötte wi tillsammans med
10 fruntimmerna från Juthbacka, Lindquistens m. fl. hwilka alla i dag kommit
från Ahlörn der de varit öfver en vecka. De hade äfven träffat L:ns i går.
Emelie Lindquist talte om Ahlörn och dess roliga dagar, om favoritgrottan
som flickorna sjelfwa med Lundmarks biträde förskönat, och sade sig
ha så ledsamt dit igen. – Bror Staudinger såg och åter såg på den vackra
15 Emmy. Samma farliga flicka utgjorde vårt aftonsamtal. Aj! aj! –

14. FREDAG. Följande Fredag war en munter dag. Solen sken, nordan
susade rätt friskt och vågorna i elfven lyfte sina hwitlockiga hufvuden.
Likwäl lät Mamma på enträgna böner beweka sig, och Alörsresa blef
besluten. Anskaffade båt. Visite hos D:lle Staudinger för att bjuda henne
20 med. Flickan klädde sig som bäst, och blef rätt skrämmd. –

Middagstid kl. 1 lade sällskapet i Hammarins stora och säkra gigg
från Bryggan. Wi gjorde den anmärkning att passagerarne hörde alla
till Medicinska faculteten, nemligen D:r Frosterus med, syskonen Stau-
dinger, och D:n Topelius med son. Lilla Fanny war på sätt och vis det
25 enda undantaget. Färden war lycklig och snäll, undant. att D:r Frosterus
besökte åtskilliga stenar i Ragnörn, och i god caffetid hade vi Lustissima
och Alörn i sigte. Höga brädstaplar skymde fönsterna, ingen såg oss
innan wi landstego. –

Charlottenlund! Charlottenlund!
30 du ljufwa grönska på högblå grund!
du fasta hjerta i flygtig sjö,
war helsad åter, du alarnes ö!
Hos dig bor friden och sorgen blundar
och oron tiger i dina lundar,
35 men glädjen hit öfver vågen dansar
och gömmer sig uti dina kransar.
Hit flyger swalan på lätta vingar,

och siskans sång uti alen klingar
 Här är det lustigt när haren hoppar
 och ekorn klättrar i furans toppar,
 när löjan leker i muntra stimmar
 och abborn trumpen vid bryggan simmar. 5
 Här trifs den gamle, och ack så gerna
 till dina stränder mång' liten terna,
 mång' gosse munter med åror lätta
 med fröjdesång öfver vågen sätta –
 Ty lifvet ler i de gröna lunder, 10
 och mellan blommor fly dagens stunder! –
 Charlottenlund! Charlottenlund!
 du ljufwa grönska på högblå grund!
 du fasta hjerta i flygtig sjö,
 war helsad åter, du alarnes ö! 15

Landstigne på Alörns strand möttes wi af gladt välkommen, och prome-
 nerade muntert in i stugan som war lika treflig som förr. – Här war mitt
 första nöje det att titta efter verser m. m. som alla voro i behåll, somliga
 gömda, dem jag allena visste utaf; – och vid sidan af dörrn till norra
 salongen suto ännu twänne nålar i kors. Efter mycket roligt glam företogs 20
 en vidlyftig promenad kring holmen, till Emilienburg, sista styfvern,
 gamla stugan, Runberget m. m. hwilka välkända vänliga ställen woro
 samteliga i godt behåll. – Hela holmen war för öfrigt vacker och grön,
 som alltid förr, men bären voro ej mogna ännu, förutom ett och annat
 rart åkerbär hwilket fynd uphittaren artig presenterade någon af sina 25
 damer. – Wi hittade ungef. 6 a 8 mogna bär. – Derefter dansades munt-
 ert omkring i norra salongen efter Mamsell Staudingers sång, hwilken
 Mamma liknade vid en canariefågels. Här gick det rätt lustigt till; endast
 Frosterus stod och metade girsar vid bryggan. –

Här kan man ju omöjligt ha ledsamt, sade Charlotte S:r. – Rätt gissadt, 30
 lilla Charlotte; medgifves af allt hjerta. – Sednare ankom dit en hand.
 Exped. Meyer; och soupér intogs. – Oaktadt många upriktiga inviter
 att stanna quar, måste vi likwäl resa för brunngästernas skull, och kl. 11
 lade vår båt med en lätt vindflägt i seglen ut ifrån bryggan. – Kl. ½ 2 om
 natten ledsagade jag M:lle Staudinger till Ahlunds port. – 35

15 LÖRDAG. – Lördagen war mycket vacker och solklar himmel. – Men till
 Alörn kom ingen igen af de som sednast lade ut ifrån bryggan. Omete,

hoc est dålig fångst. – E. m. Wägleda af vårt goda wäderkorn promenerade Staudinger och jag till Juthbacka, och ställde vår visite till Fru Backman, eller egentl. till Carolina. Här war större delen af brunnsdamerna, fröken L:k, m. fl. – Wi lekte gömring i trädgården. – Emil
 5 Lundmark war nu tranquilare. Men i den gamla björkens stam stodo ännu de mystiska bokstäfverna quar: E M L. – Emelie Marie Lt, eller Emil Magnus Lundmark. – Ödets finger, tyckte jag, – och vore jag i samma prædicament så – – – –

– Emelie L. och Mina O. rodde ut på ån. – Tänk om ni tumlat dit!
 10 – M:lle S:r sjöng inne hos Lundmark. Nästan för länge, tror jag. – Staudinger såg i dag allt hellre och hellre på lilla Emmy. – För öfrigt war här muntert nog, och på återvägen promenerades en corps. På torget mötte wi Gby Moster Lithén och Mamsellerna Favorin som nyss kommit till staden. –

15 Hos B:ns lekte wi en stund liknelseleken. Emmy L. liknade sig vid en lilja och fick bland annat en undran »att den liljan satt på en så hög stängel».

16. SÖNDAG Blå himmel och warm sol. – Morgonpromenad till brunn, der åtskillige extraneer också befunno sig. – Keglor m. m. –

20 Ochså i dag låg hågen åt Alörn, men – – – ! – Dyhrn seglade dit ut med flickorna Favorin. – Förmiddagspromenad. –

E. m. Visite af herrskapet Lundmark, hwaribl. Emil. – Julius Staudinger (en 16 års pygmée) anlände för att hemföra syskonen. – Med E L:k och Justus S:r till Ohlsons der wi funno hela brunnsålskapet och en mängd
 25 annan ungdom. – Här war rätt muntert och trefligt. Wi lekte först friarleken som war rätt lustig – sedan fiskeleken, en pantlek som också upväckte mycket löje. – I den första leken fick jag 3 a 4 korgar, i den andra undgick jag alla panter. – Sedan sång och enklek i det gröna. Med M:lle Staudinger ingick jag ett wad om en strut confect å min sida och en blomma å henn-
 30 nes. – Samma wad ingick Justus med Carolina B. – Wi påstodo nemligen att lilla Julle hade kommit och de nekade. Wi wunno wadet. – Slutligen inträffade ett litet brouillerie i det CB:n och Sophie O. trodde att några af oss skrattat åt dem; men annars war e. m. rätt munter. – – Hindrik B. och Justus seglade här för första gången åt samma håll. –

35 17. MÅNDAG. Julle och Fanny lekte tillsammans. »Wet du Hillegalt, sade Fanny sedan, jag ha lekt med en liten gosse som va så snäll.» –

Kl. 4 e. m. reste syskonen Staudinger hem, icke med allone, utan blott på ett par dagar för att roa sig. – – Mamma och jag tänkte starkt på

en Alörs resa, men det blef så sent och så torkade saken in. – Emellertid rodde jag till ragnörn och gjorde der ett ganska rikt mete – bestående af idar, braxar, m. m. och en abbor som war den största jag någonsin sett. – Hindrik och Albert instämde i samma witsord. – Kl. 12 midnatt hördes Morbror Maths Lithéns bas som commenderade i Ragnörn. Det war Alörs sällskapet. Efter mycket bråk kommo de upp genom forsen, och likwäl styrdes för nära landet, så att slupen till vår stora glädje åter stötte på helt nära vår brygga. –

18 TISDAG. F. m. kl. 11 med Mamma till Lithéns der jag hade det nöjet och den äran att presenteras för damerna från GCarleby. Den vackra Hilda F. kände jag sedan 1833 då hon war hos oss – Den intagande Charlotte hade jag ej sett på omkr. 10 år. – Hilda är bara barnet ännu, men lofvar att bli rätt söt; Charlotte är, som jag sedan och småningom funnit, en älskwärd flicka med godt hjerta och bildadt förstånd. De kommo wäl midt i brådskan för den blifwande Stockholmsresan, men de woro alltför muntra och hyggliga för att ej wara välkomna. – Gamla Moster L. war också samma goda och glada själ som alltid förr. – – Flickorna klipte till nya klädningar. Rosa war hes. – Det började regna; Mamma och jag inviterades till middagen. –

E. m. – Morbror GTurdins nya Emelie, en fruntimmers bröstbild af träd. – Hem efter Fanny. Hämtade smultron som i år mognat mycket sent. – – Las hos L:ns: Johan Flemming, dram af Oskar Roos, med skriftlig egenhändig dedikation till Charlotte. – Detta war något alldeles oväntadt och intresserade rätt mycket. – Sjelfwa den dramatiska uprättningen saknade wäl hållning och ägde ej detta strängt motiverade sammanhang som är en hufwudegenskap hos detta slag af poesie. – Men det stilistiska war öfver all väntan wackert och glänsande: och förf. för-tjenar så mycket mer öfverseende med dessa sina försök, som de äro af den art af dikter på hwilken så få pennor inom den Svenska Litteraturen i dessa dagar våga sig in. –

Afton: en afundad promenad med flickorna Lithen och Favorin. – Sällskapet hade den största respekt för alla mötande kodrifter.

– Soupér också hos L:ns. Jessberg besynnerlig. – Treflig dag. –

19 ONSDAG. F. m. omete i Ragnörn med 4 små abborcanaljer till fångst. På hemfärden wille jag just lägga till wid Notwarpet för att simma, då jag hörde en röst, – skjöt åter ut – och fann på vår brygga Thilda L. och Hilda F. som rodt dit i en liten båt. Jag rodde dem hem. –

E. m. kl. 4 med båt till Nybron för att afhämta samteliga unga damer från Lithenska huset. Wi passerade lyckligt det krusiga blå. – De äldre fruarne satte sig i förmaket, de yngre damerna föredrogo det afsvalkande vindar omflägtade lusthuset. Der satt sällskapet och hörde andäktigt på undertecknad, prognost, som förelas Johan Fleming, och, sedan den

5 var slut, åtskilliga små pjäser ur Thalia (den Svenska samlingen). – Stark ventilation om brunnsbal. – Visite af Fru Thodén från Jstad. – – Soupér en corps. Promenade en corps. – Adieu en corps. – – Christinae dag? – Uppenbart misstag. –

10 20. THORS DAG. – Promenader i grönt och något gult. – Warm sol. – F. m. – Las hos L:ns Illusionerna högt. – Der är en söt början. – E. m. kl. 3 medan jag, bequämt utsträckt på det gröna gräset i den blommande rönnens skugga las tidningar och politik, öfverraskades jag af bekanta röster bakom mig. – Och se! då war det icke allenast den återvändande

15 J. Staudinger och Julle, utan äfven Carl H. Elfwing, farbror, och F. Alcenius, vår lustige Fejo smed, förnärwar. adjunkt i Siewi. – Det blef genast ett muntert lif när Fejo, den oefterhärmlige, tog sina kostliga enstiger. – Först skulle tagas en middagslur, men denna blef ej af, och så togo wi oss wid Notwarpet ett förfriskande bad. – Men andra utsigter

20 hade wi för vår dag. Kl. 5 e. m. wandrade samteliga Kudnis Lifgarde till Brunnsbolmen, till en derstädes af Apothekaren arrangerad

Brunnsbal.

Sjönk du, lilla sol? Sjönk för alltid. 1839

25 Localen war något trång, men wädrret mycket angenämt, hwarföre större delen af sällskapet mellan danserna suto på bänkar i det gröna. – Balen war rätt talrikt besökt, och äfven af främmande, hwaribland främst M:ne Favorin, W:na Roos, Tulldirect. Avellan m. fl. – – I anseende till det ständiga språnget i det gröna, följde de första danserna icke särdeles tätt på hwarandra. – De woro ändå lifliga nog, synnerligen ett potpourie

30 der korg, blomma och ring utdelades. Jag fick 2 korgar, 2 ringar och 1 blomma. –

Stackars neglikan!

35 Favorinerna, Rosorna och damerna i allmänhet (icke alla likväl) tycktes wara rätt belåtna. – Så äfven mina främmande. Fejo endast glömde sig ibland vid keglorna och thoddyglaset, och tyckte sedan att han dansat nog litet. – Tulldirecteuren war mycket munter, fann våra flickor wackra och skämtade rätt lustigt med dem. – Benzelstjerna, Platen och Widén,

detta kostbara trio i dansen, woro vid godt lynne. – Justus S. och Hindrik täflade om Emmy. – Emmy sade »hennes Mamma hade sista natten drömt att hela brunshuset ramlade i sjön». –

Så de dansade lustiga om. Men aftonens skymning
bredde sitt flor öfver kindernas ros och det öga som glödde.

5

Hwilken ock orsaken må hafwa varit, men tillställaren dröjde så länge med eccläreringen att sista ryska quadrillen dansades i en behagelig skymning. – Genast derefter skedde allmänt upbrott, hwilket B:na war skulden till, ty allt vårt bemödande att med godo hålla strömmen tillbaka war här förgäfwes. –

10

För egen del wet jag ej hwad jag skall säga om denna dans. Det fägnar mig att vännerna och väninnorna haft roligt. – Ledsamt hade jag visst icke heller – oui, mon chér corbeille! – jag tänker icke mycket bry mig om mina promenader i gult. –

Dansen slöts kl. ½ 11, men i den sköna ljusa natten satt jag upp till kl. 1 och fantiserade herren wet hwad det war för slag. – Jag tror jag har tappat den sentimentala – både i dur och moll gående med en trubbig blyertspenna upptecknade utgjutelsen. –

15

21. FREDAG. Då Farbror E. och jag andra morg. kl. 8 upstego, woro Justus och Fejo längesedan försvunna. – Wi promenerade efter och funno dem jemte hela sällskapet på brunsholmen. – Der slogs keglor, walsades och sjöngs i brunssalongen. – Wi roade oss mycket åt Fejo som redan i går hade påmint mig om sin wana att taga en bindare på morgonquisten. Men då jag sof så länge, så hade han sedan kl. 4 gått torrmundt och bekymrad i trädgården, sedan begifvit sig till brunn, smakt på wattnet och spottat, samt sluteligen i all tysthet smugit sig till apotheket der han tog 2 å rad, emedan det passade så i betalningen. –

20

25

– Förmiddagssolen brände och wi svalkade oss i det friska blå. Wi rodde till Notwarpet i mudderprämen – simning i brådjupt watten. E. m – besök hos L:ns. – Besök i Fåfången, hwilket ställe herrarna funno mycket trefligt. – Elfwing och Alcenius reste kl. 5 e. m. – Ännu wid grind påminte sig Fejo något. – »Tack, kära bror, du är alltid hygglig. Men apropos. Månne inte wi skulle ta oss ännu en piiska rypy». – »Oändligt gerna.» – Fejo hade nu i dag tagit 7 klämtare, och när herrarna hunno till Kråknäs bryggde de der en bastant thoddy.

30

35

Åter väderkorn. Med Justus hos Lundmarks, der wi funno Lithéns, Lindquistens m. fl. – Wacker musik, vacker dans, wackra flickor! – Lustiga werld! – Men jag war en smula på min kant i dag; – dansade blott med de små m. m. –

5 22. LÖRDAG. Solsken. – Kl. 9 m. landade vid vår brygga L:ks långa gigg, lastad med fruntimmer – hela brunnssällskapet, L:ns och L:ts. – M:ne Favorin naturligtvis inberäknade. Wi reste till Läppogubben. Tullförv. i styret. – Glad färd på det lätt krusade wattnet. – Wi landstego på den gröna udden – der var en rik vegetation. Wi plockade blommor, »Melister» m. m. – Wi tänkte på en längre färd framdeles. – Lovering. Bara grönt. – Solen brände och kl. 12 landade wi åter vid Nybron.

10 – E. m. suto i Fåfången herrsk. Lithén med sina Favoriner, Under-tecknad las Grannarne högt. – Charlotte fick ej arbeta för sina ögon och hörde bara. – Jag hördes med mycket intresse, inbillade jag mig. »Fröken Malla som red barbacka på sin lilla ölännings.» – Staudinger et syster .. – Sedan promenad med en gåfwa i knapphålet, en rodnande provincieros. – Tal om korgar. Voro mina (på dansen välförståendes) förtjenta eller ej? – Förtjenta. – Men i går? – wedergällning. – jaså. – Det neutraliserade gula. – Adieu. –

20 Promenad med S:r, HB:n och Logren. Löfven och Lant.-:n. –

23. SÖNDAG. – Morg. till brunn. – Promenad med hela sällskapet åt norr och söder. Mötte flickorna Fonselius som reste bort. – Okyrka. –

25 Kl. 12 m. trafwade 4 ryttare genom Nby gator. S:r, Dyhr, B:n och jag. jag tror wi sågo rätt ståtliga ut på våra bondkampar. – Janne Lewelius skall ha predikat i dag, och börjat innan predikstolspsalmen sjöngs. – Den predikan hade hwark. början eller slut. –

30 E. m. gjorde jag syskonen Staudinger sällskap till Calamniuses. – O mirakel, bror Justus, du är en riktig spårhund. Emelie L:t war der. Litet Geschwätz att börja med och sedan kort – ett roligt spel som heter passpå. – Äfwen kronans Müllümaths – ganska muntra saker. – Bror J. sitter på kroken – skam fae den ändå som säger att der äro några krokar utlagda. – M:ne Häggström och Forsberg, med ungdomen. Summan war den att det war muntert nog. Men Lithéns woro hos Bergers. – Ännu är jag oegennyttig, lille bror. –

35 24. MÅNDAG. CHRISTINAS DAG. – Förgäfwes hade jag genom hett watten tillskyndat två söta rosenknoppar en förtidig förwissning. – Endast knoppar stodo till buds. – En sådan knopp omgifven af förgätmigej, blad m. m. præsenterte jag lilla Stina hos L:ns och supplicerte ödmjukast om en kyss. – Nej. – Jaså. –

Moster Lithén d. ä. och Hilda Favorin afreste på f. m. – Undertecknad gick »mörk i hågen». – Men mig skedde en stor ära. Flickorna L. och Charlotte följde de resande. Jag kuskade vagnen med de dyra klenoderna, de 4 flickorna uti. – Vid Karbyn reste de resande och wi hwilade en stund. – Återresan gick likaså lyckligt. 5

Dinér hos L:ns. – Hem kl. 3. – Tillbaka till Fåfången. Grannarna högt. – Den glädjen räckte till kl. 7, då Öller m. fl. gjorde visite hos frunt. och jag teg vackert. – Men det war ändå bra i afton. – Sanningen att säga så war verlden grön i afton. – Namnsdagskyss. –

Kom afton sänk dig neder etcet. 10

25. TISDAG. Väderleken variant. –

Borgmästar Häggström inviterade på *Caffe i Fåfången*. – – Här infunno oss Justus och underteckn. i surtouter; – dansade rätt mycket nere i salongen – salskapet war ganska muntert. – – Här war det roligt att se på Hindrik B. och Justus S: – de voro ömsom L:ven och L:gen. – Hindrik hade ändå öfvervigten i quäll. Justus sade sig hafwa begått »en bock», men hwad – det kunde jag ej få veta. – Emil Lundmark fick af skön Emeli en afundad ros. – I afton gjorde (jag må väl säga: vi gjorde) den skarpsinniga anmärkn. att lilla Emmy war ganska väl vext. »Och the blinde se och the döfve höra och» – aj! 15 20

26 ONSDAG. Kl. 2 e. m. efterskickad att läsa. – Bror Justus tog sig en lur på f. m., en dito på e. m. – och undertiden echapperte jag kl. ½ 4, men möttes af bannor för det jag kom sent.

Grannarne studertes till kl. 6 då wi afbrötos af Lundström, – Charlottes ifrige courtiseur – som rest hit efter henne och hit anländt för mindre än en timme sedan. – Jag kunde icke på Charlottes min uptäcka hwarken glädje eller förtret, men väl trodde jag mig se att hon war litet generad af visiten. – Promenad på afton. Lundstr. berättade om GCarleby »nöjen» m. m. – Men i allmänhet tycktes mannen vara afföga intresse, en trädkarl ungef. – utom när han gjorde sig litet till för sin courtisane. – 25 30

27 THORS DAG. Insektpromenad längs utmed de höga branterna vid Högbacka. Fångsten war ej stor, men promenaden rätt treflig. –

E. m. Wäderkorn. Promenad till Forsbacka, der hela brunnsalskapet war församladt hos fröken Lagermark. – Extraneer woro fruntimmerna från L:ns, Lindquistens, m. fl. – – Göm ring i trädgården. – Man giftes här par force och utan prut. – Visite hos fru Cederman. – Åter till salskapet. Wals i salen efter fröken L:ks guitarr. Den beskedliga flickan spelte 35

fingrarna sjuka. – För resten söm. – Promenad en corps. På återvägen mötte wi Befallningsman Lundström avec deux autres. – Gula blommor vexte vid vägen. Jag tog och jag bryddes, jag log och jag lyddes – Men litet bryr jag mig nu om den gula färgen. –

5 28 FREDAG. – Fredagen war regn. Sysslade med att iordningställa pappas efterlemnade örtsamling. – Ett intressant men långt arbete. –

Om aftonen war spektakel i Lithéns öfre salong. – Herr Pettersén med fru och dotter (Danskar) Herr Crasfelt (Svensk) och Dem:lle Cadi hade hit ankommit från GCarleby. – Herr C. gymnasticerade – Det war 10 en mägta stark karl som med tänderna bar ett bord på hwilket 2 karlar suto. – De öfriga herrskapet musicerade, damerna spelte Davidsharpa och sjöngo, herrn trakterade fiol, ej utan smak. – Deras Tyrolersånger m. m. woro rätt behagliga. – Lilla M:lle Pettersén war rätt nått i sina händiga balancerkonster m. m. – De hade ett godt positif. Sälskapet (åskåd.) war talrikt, Localen förträfflig.

15 29 LÖRDAG. – Owäder med rytande orkaner. Vid vårt tåg stupade en af de största pilarne, i trädgården tumlade en af de väldigaste asparne öfverända, betäckte och nedslog med sina grenar ett helt ärterland. – På f. d. Bergbomska byggningen uprefs ena hörnet af taket. – Det war ett 20 herrans väder på f. m. –

Och likwäl hade vår hyggelige Dyhr arrangerat ett caffè i det gröna, mellan Fåfångans susande rönнар. Till all lycka lugnade stormen strax på e. m. och det blef en rätt angenäm quäll. –

– Samteliga damer samlades på bjudning och ungarlarne kommo 25 på föregående mundtelig invit. – Petterséns positif med dithörande gyckelskåp roade oss en stund. Gapisterna Wahlberg sveko sina löften och musik brast. – Men herrskapet Pettersén infunno sig på kallelse och wi hade den yppersta musik wi här haft på 10 år, taktfull och behaglig, undant. Sv. Quadr. som wi dansade med springande fart efter musiken till 30 en Rysk. (Musik. kost. 25 Rub) Wi hade rätt roligt och trefligt. Staudinger war förtjust. HB:n munter. Dansen gick som en dans. – Potpourie först med Thilda L:n, sedan med Emelie L:t, och den gången fick S. korgen.

Det war sent i den skymmande quällen som en mängd smärta, rörliga, 35 muntra gestalter slanko upp för trappan, fram genom de täta gångarna, och genom porten ut på den dunkla gatan. – Tack för oss, min hedersgubbe! – Sofwen sött, små pullor! –

30 SÖNDAG. Andra morgonen kl. 8 upväckt af brodren Strömstén från Wasa som, hit rest på ärender, gjorde mig en liten visite. –

Wi begåfwo oss till Brunnsholmen och slog keglor med flickorna. Här war åfwen gymnastique i gång. Herr Crasfelt tyranniserade flickornas ryggar, och hade ej Sophie O. warit tillräckeligen massiv, så skulle han visst ha brutit henne twärt af. –

Kyrka. När det regnar så blir man våt. Derföre declination in till L:ns. – – Charlotte litet tankfull. –

E. m. – skref till Sophie. – Visite af HB:n. –

Petterséns spektakel. Gymnastique, sång och Taskspelerier. Mad:me Pettersén war rätt händig i fingrarna; spelte kort med morbror Kerrman, prånglade på honom de värsta hackor och vann i ♠ confect. – Wigrén, »herrn med de vackra lockarna», lät tappa champagne ur sin panna. – Temmeligen folk. –

31 MÅNDAG. E. m. $\frac{1}{2}$ 4 till 5 las Grannarne. – Brunos yttranden om musiken äro utmärkt vackra. – kl. 5 gingo damerna till Hammarins.

– Hos Turdins, pianoforte. – Carl Staudinger gick förbi; jag ut. Promenader till brunnsholmen. Keglör i sällskap med Collander o. fl. – The och rätt muntert. – Promenade hemåt. Nära Kudnis träffade wi damerna från L:ns m. fl. – Vände om med dem. – »du har tycke af Fagerström» – en liknelse ljuflig och klar. –

Adieu Juliisol. – Adieu, du gröna quäll. Det skymmer redan och siskorna tystna i skogen. – Stämman efter stämman tystnar härinne. Hur är det härinne? hwad lider tiden? – jag wet icke, men jag tror att det är sent, ty solen skymmes och rodnaden i vester fördunklas. Härinne bor en ljus grön tomhet. – Ljufwa dag, bleknande sol, farwäll! – Klar och ren och mild som du går ingen stjerna opp. Natt – du dunkla gåta – du tigande töcken! du nalkas, men intet ljus med dig. – En liten stjerna blott. – Ack! en ringa, dunkel stjerna blott. – Mig tröstar ej dess ljus. – Jag törstar efter sol. – Skall du, du ännu aflägsna, blifwa min sol? Jag tror det ej.

Ack hwar är du som sjönk? Jag älskar dig än!

Och dock är det dag på jorden och sommarsol. – Verlden är glad. Lifwet leker rundtomkring. – Men hur härinne är, det vet jag icke. Men det wet jag att här är mycket tomt. –

Godnatt! Godnatt! Godnatt!
du drottning i gyllene skrud,

du strålande vikingabrud!
 Vål ser jag du sörjer och gråter,
 men gråt ej! vi träffas ju åter,
 fast natten i Norden är lång,
 så blir det dock morgon en gång!

Nicander, Runesvärdet
 och vidare hela sången igenom.

AUGUSTA.

Du silkesnatt!
Ramido Marinesco.

1. TISDAG. Simning vid Notwarpet – friskt bad. – Trädkarl på f. m., föga efter mitt lynne sommartid. – Derföre minus.

E. m. war hela brunnsälskapet, m. fl. församladt hos M:lle Forsberg. – Lithéns, L:ts, Juthbacka, o. s. v. – Här speltes Cucu med smutsiga kort. S:r (item: jag!) i granskap aflilla Emmy. – Sedan wals efter guitarr. – Alund mycket beställsam pinade våra öron med sitt söndriga, jemmerligt skrikande positif; blef litet stött då vi icke brydde oss om denna kattmusik. – Lithénska damerna, m. fl. aflägsnade sig tidigt för att bivista det sista Pettersenska spektaklet som gafs till förmån för Crasfelt. – Jag stannade. Belle aussi. – – Borgmästarn och Emelie L:t i ifrig dispute om spetsar till en tyllkrage – slogo vad – ville åtminstone – jag vittne. – Borgm. är mästare i att prata persilja i hvad ämne som heldst. –

– Promenad till Juthbacka för att escortera damerna. – Justus S. war mycket kär – sehr verliebt, wie man sagt. –

2. ONSDAG. Kl. 8 m. slumrade Carl Staudinger och undertecknad behagligt i våra bäddar då vi med ett förskräckeligt buller upväcktes af de från brunnen återvändande Staudinger och Dyhr som ropade: »elden är lös!» – hwar, hwar? – »I stan – opp genast!» – håhå, för mindre bud. – Nej, det skall bli dans. – Hwar? – här. Dyhrn och jag ställer till. Wi skola dansa i Nysaln. – Genast upp och begära lof. – Lof ficks. Rummet besågs, skurning arrangerades. – Efter en stund återvände herrarne. – De hade fått lof på Juthbacka rummen; och så godt war det. – Med Calle Staudinger hos Collander och på brunnscholmen der vi slogo keglor. –

Brunnsdans på Juthbacka.

Efter behörig toilette ankommo Kudnäsarene kl. $\frac{1}{2}$ 7. – Lundmark brummade på oss. – »I hans tid låto icke ungarlarne vänta på sig. Nu skall man blankas och kammars och borstas i en evighet – toupérn räcker i timal – Till och med vid ingången måste man vara mycket försiktig att icke hela peruquen gör mössan sällskap då man aftager denna i farstun, o. s. v.» – Walsen war knapt börjad då vi anlände. – Andarna voro muntra i quäll – Localen mycket trefflig. – Första danserna skedde i det kära dagsljuset, och hwarje damkorn på frackarna var synligt. Deremellan svalkade man sig på bron. – Carl Staudinger, ajusterad i Dyrhns något hängande frack, var min vis-à-vis. – Han gjorde sina skärningar kring Thilda L. – Justus åter af alla krafter för Emelie Lt – – HB:n förde ganska kort bud i quäll. – Tillställarne hade gjort sitt bästa, och bjödo till och med confect åt damerna. –

Thilda L:ns ros. D:lle Sophie Staudinger, också en syster, en smula låghalt. – Marie W:m hemkommen från Wasa, liten men nått och behaglig. – Emelie L. mycket söt. – Charlotte F:n, dolce piano, som vanligt. – – Mina danser voro följande: *Walz* med diverse. – *Françoise*, försummad af brist på vis a vis. – 3 *François*: Rosalie L:n. 4: Sv. *Quadrille*: D:lle Sophie S:r. 5. *Potpourie*: Thilda L:n. 6: *Françoise*: Charlotte Favorin. 7: Sv. *Quadrille*: Lotta B:n. 8: *Walz*: 9 damer. 9: *François*: Emelie Lindquist. Då kom ljus in och gjorde en underligt god verkan!. 10: Sv. *Quadrille*: Thilda Lindquist. 11: *Potpourie*: Charlotte Staudinger. 12: *Françoise*: Caroline B. 13 Sv. *Quadrille*: Thilda L:n. 14. *Walz* – summa 14. –

Bland de af sällskapet, som icke dansade förtjenar anmärkas gubben Wiklund, som väl trakterad lemnade och ligga på bron och bars hem. – – I dag war det som Pettersénska harporna ljufligast klingade och med lätta takter och obeskriflig grace lekte kring våra öron. Om denna quäll var det som Ephemererna på melodien af en Pettersensk *Françoise* sjöngo:

O du ljufwa klang!
o du sköna sång
som så mången gång
från min harpa sprang,
Upp! och klinga än.
Upp och gläd oss än,
o du ljufwa harpoklang!

Som en susande vind är din darrande sträng,
 som en hviftande vestan på blomsteräng. –
 öfver klappande barm, öfver hjerta som slår
 som en ande, melodisk och klangfull du går!

5 Ja, vackra harpoklang, din sång var ljuf, som ett solsken och frisk som
 en flägtande vind. Drifvor smälte vid din röst och dimmor ljusnade. In
 i hjertat flög din eld, och sen den glimmat ut blef än ditt varma minne
 quar. –

10 Kl. war $\frac{1}{2}$ 1 på natten, då fruntimmerna aflägsnade sig, och kort
 derpå äfven herrarne. – Den skymmande nattens tysta frid bredde sina
 dunkla vingar öfver de hemfarandes kappomhöljda gestalter, hjertats
 flammande lågor svalkades småningom och blott den milda värmen
 quarblef för lång tid derinne. Godnatt!

15 C. Staudinger om T:da L:n, som han fann vara den älskvärdaste på
 hela balen. –

3 THORS DAG MARIE. – f. m. till brunn der jag träffade åtskilliga Marior.
 – Trädkarl. – Kl. 3 e. m. reste Calle Staudinger med sin syster Sophie.
 – Kl. 5 till Lithéns, presenterande en blommande ros. – – Versöhnung.
 – Åter risk. – Kl. $\frac{1}{2}$ 7 med Justus till Lindquistens för att gratulera den
 20 söta lilla Emilia Maria.

Juthbacka flickorna, Sophie O., Charlotte S:r, Lundmark, voro der
 församlade i förmaket. Musik af söta fingrar. Beethovens vals i A moll,
 spelad med mycken expression. Min stora favorite, beau-tenebreuse!
 – Passopp, kort emellanåt. Justus gjorde kortkonster; jag vände noter-
 25 na åt Emmy. »Du skall för gubbens skull lyssna mera på musiken»,
 hviskade jag åt justus. – Pappa Isak trakterade oss emellertid med
 bishoff ute i salen. – Man hade också mig fram till pianot, och medan
 Lundmark ifrigt disputerade i salen spelte jag några nya valser och an-
 nan persilja. Gudskelof, jag har ej hög tanke om min talent, synnerligen
 30 sedan jag hört Emmy spela. – Emellertid började det hållregna; wi
 pratade än en stund med flickorna, lånte parapluiet och promenerade
 hem.

Justus är nu helt verliebt i lilla Emmy, och hon är måhända icke utan
 grace för honom. –

Mitt ögonkast dig kysser
från hårets pragt till foten –

Ram. Mar.

Jag undrar om det är bättre att vara ensidig eller mångsidig i sina tycken?
– – – Att vara det förre är vist större, ädlare, djupare. – Men der såra ock
rosornas taggar djupt och smärtsamt. – Att vara det sednare, är lättare,
friare, rikare och mera omvexlande – en låge som flammar hastigt upp,
slocknar snart, men glänser åter genast upp på ett annat håll. –

4 FREDAG. E. m. äfven f. m. Las Grannarne hos Lithéns. Just som jag
med mycken pathos declamerade ett af Brunos tal, anmältes prostinnan
Snellmans visite, och det blef ett hastigt slut på orationen. – Emot vanlig-
heten litet orolig rymde jag bort, – roade mig en stund vid Turdinska
pianot, echaperte derefter ut och anträffade vid W:lms, Charlotte S:r,
Emmy m. fl. – Promenad alltså och hübsche Dank für das Letzte. – Nära
Ohlsons uphunnos vi af B:n och Justus som varit afundsjuke betraktare
af allt detta, och helsades med rotting. – Snart derpå mötte vi Charlotte
F:n och Rosalie L:n, med hvilka jag återvände. – Thé hos L:ns. –

Selene! – *Selene!*

Obs. – Månens up- och nedgång utsättes icke dessa månader, emedan
de ljusa nätterne förtaga dess sken.

Almanackan. –

5. LÖRDAG Jag hade sofvit min morgonblund i god ro och spisade just
frukost, då Justus S. kom hem från brunn, med mycken ifver berättande
att det skulle blifva ett

Chaisepartie till Sundby

för att följa Charlotte Favorin som i dag hemreser med sin pappa. – Ty-
värr hade Justus redan fått en korg af sitt hjertas dam som på pappas in-
struction svarat »att hon war redan bjuden af farbror Lundmark». Men
L. hade bara sagt: »om Emmy icke får något annat anbud, så kan hon åka
med mig och Juthb. flickorna i vagnen.» – Collander åkte Charlotte S:r,
Borgmästarn Johanna Calamnius och Marie B., Dyhr kuskade Lithenska
frunt. o. s. v. Jag och Justus åkte då zusammen. Vi voro 6 vagnar och 5
chaiser; en vacker rad. Hela Brunnsälskapet, och större delen af stadens
ungdom. – Endast Hindrik B. var hindrad, som det sades. – Framresan
gick lyckligt och kl. 1 e. m. hunno vi Sundby, hwarest rummen redan

voro i ordning, och nödiga arrangementer vidtagne. – Aldrig hade jag någonsin kunnat ana att Localen på Sundby skulle vara så treflig. – Wi uppehöll oss i öfra våningen och dansade i södra salongen. – Golfvet var på sina ställen mycket ojemt, hvaraf hände att först Justus och sedan

5 Danserna voro, så långt jag minnes, följande: 1: Wals. 2: Sv. Quadr. Caroline B. 3: Françoise: Thilda L:n. 4: Potpourie: Johanna C:ius. 5: Françoise: Charlotte F:n. 6: Walz. 7: Sv. Quadr. ?(Rosalie L:n). 8: Potpourie: Charlotte S:r. 9: Françoise Emmy L. 10: Walz – som var mycket öfverdådig. 11: Sv. Quadr. Caroline B. – Det var mycket hunnit från 2 till 7:

Musiken utgjordes af begge gapisterna W. och var mägta disharmonisk, men det gick ändå för fullt. –

15 Tractamenter voro Caffé med kringlor, bishoff, hjortron, Thé m. m. – Midt under kalaset anlände på gården en vagn innehållande fru Kröger och yngsta D:lle Roos från GCarleby. – Lundmark som i dag var mycket treflig och beshäftig, borgmästarn m. fl. ville hafwa damerna in, men förgäfves. –

20 Flickorna, undantag. Thilda L., voro i dag mycket muntra och öfverdådiga. – Gömde unnan hjortron, funno 6 styfrar i caramellscouvert, tracterades med hjertan burna på stänger m. m. – Sista danserna voro i synnerhet lefvande, och det föll sig svårt att sluta. – Annars stod thermometeren å ena sidan ? ? och å den andra +4,22. – Det var nog högt det. – Justus gick och harmades. Lundmark berömde Emmy för honom, erbjöd

25 en plats i sin vagn för mig, då J: skulle åka Emmy hem. – Olyckligtvis var vår chaise något skral och vår courtiseur obeslutsam. Wi åkte derföre äfven hem tillsammans, städse hafvande för ögonen en wiss liten täck hvit duk i vagnen framför oss. – Lithéns hade farit en timme förut på samma gång som Charlotte F: – I inre kammarn på Sundby skrefs dagen

30 upp.

Calaset kostade 3 Rd B:co per cavalier. –

En tigande Juniinatt och slummer i grön skog.

I skogen är det stilla
och ingen vaka slår,
35 och ingen uggla störer
den tystnad som der rår.

Till sömns är ulfven vaggad
och björnen gått till ro,
och hinden slumrar ljufligt
uti sitt gömda bo. –

Der susar ingen källa,
ej bäckens våg der ler!
och ingen vind der drager
sin friska ande mer. –

Och solens gyllne öga
och månens panna skär
och aftonstjernans stråle
ej blickar mera der.

Men dunkel famn du breder,
o skog! din blick är skum;
din sömn är djup som grafven
och ack! din sång är stum.

Dock ljusna skall du engång,
du natt, så djup, så lång.
Du ljufwa morgonstjerna,
när vaknar du en gång?

Vestanifrån kom vindens fläkt, den sista i quäll, och drog med domnande
vingar öfver skogens kronor och elfvens tysta djupa vatten. – Solen var
sjunken ned under fururnas mörka toppar – men än dröjde dess minne
i aftonskyn och gjöt sitt glänsande guld öfver trädgårdens knoppande
häckar. – Det susade sakta i poppelns löf – på afstånd hördes en röst
som sjöng. – Men rösten teg, och löfven tego, och vinden hvilade och
skyarne bleknade i vester. – Godnatt, du milda quäll!

Heliga, ljufva lugn! – Ack, dunkla, djupa lugn!

6 SÖNDAG. Afhörde Neuman. – Declination till L:ns, der jag fann Louise
K. – Herskapet från Harald och Lotta Backman spisade middag och
tillbringade e. m. hos oss. –

Flickorna sprungo i trädgården och plockade blommor. Lotta räckte en förgätmig ej – den skall i mitt herbarium. – Med Jacob K. att simma vid Notwarpet – i parenthes sagdt och gjordt. –

Sednare på e. m. visite af L:ns, Charlotte S:r m. fl. samt borgmästarn, Lybeck, Collander, Hindrik, Åk.:m m. fl. – Det promenerades och gungades i trädgården, walsades och Francoisades i Nysaln, der musik- en præsterades af Charlottorna båda, Jeana B., Carl B:n m. fl. – M:lle Staudingers röst tog öfver alla de andra som twärtystnade af bara förundran. – Åkerblom var mycket rolig i wals m. m. –

Somliga voro alfvarsamma i dag, oaktadt alla mina små bemödanden att muntra upp dem –

7. MÅNDAG. – Det led till realisation af herskapet Lithéns vackra reseplaner. Afresan war bestämd till i morgon och stor inpackning förehades i dag. – f. m. Staudinger promenerade till Juthbacka, – och emellertid var jag med Mamma hos L:ns. –

E. m. kl. 4–5, hade vi just druckit vårt caffe och rökt en pipa derpå, då Blank och Woldstedt åkte in på gården. B. kom nu post festum alldeles. – Herr Amanuensen dröjde allenast en timma och drack ett glas thoddy. –

Derefter kl. ½ 7 med S:r och den behörigt rakade och putsade Blanken till L:ns på afsked. – Fröken Lagermark. General Finkenbergs, m. fl. hinder för de resande. – Här suto wi en kort stund, och aflägsnade oss sen, för att ej vidare hindra bestyren.

8. TISDAG. – Följande förmiddag satt jag hos de resande. Lilla Hillegard war i extas öfver sina många fästmän, hwaribland undertecknad. – »Jöns, kom och hjälp mig ett handtag.» – Inpackadt var redan allt, det väntades blott på gubben som i går blef förhindrad. – Kl. 11 reste Hammarins och Marie Berger. – Kl. 2, dracks sista afskedsskålen – Gubben, Moster, Rosa, satte sig i vagn; Albert åkte Thilda ett par håll – vid Bergers hörn befants att man glömt passet. – Adieu, små pullor!

Tomt war det nu i Hartensteinska huset, vagnarne rullade dånande öfver bron och Collander »häng i!» återvände från hörnet. – Tomt var det ock på brunnsolmen; sista glaset hade blifvit tömda i dag.

Kl. ½ 5 e. m. hade jag äran och nöjet att kуска M:lle Charlotte S:r till Harald, hwarest åtskillig ungdom var församlad. – Visite hos gumman Wacklin som var skral till helsan. –

Winbär i trädgården. – Charlotte S:r bleflitet illamående, men repade sig efter en stund. Ungdomen dansade. Jag satt med min sjuka fot. »Det

- är i sorgen» sade man, men det war dock misstag. – Efter en munter quäll åktes hem en mème compagnie och till ömsesidig belåtenhet. –
- 9 ONSDAG. – Wi suto just församlade kring vårt lilla middagsbord, då Helandrarne åkte in på Kudnis gård. – – Gubbarne välkomnades af hjertat, middag fortsattes, pipor röktes, planer upgjordes – det promenerades i trädgården m. m. – A: promenad åt staden, der vi sammanträffade med en skara ungdom, och begåfvos i den vackra lunden på andra sidan ån midt emot L:ns – Charlotte S:r Abcd i det gröna – Vacker vue vid ån. – Hem – pipor och resonementer – OH:r höll på att bli utestängd. –
10. THORS DAG. Warm och vacker dag – ja, ganska vacker dag. –
- F. m. på språng för att bereda våra gäster det bästa sommarnöje vi ha att bjuda på – en Alörsfärd. – Mycket fjäsk för att få roddare, hket slutligen lyckades. – Kl. omkr. 1 infunno sig på Kudnis flickorna från Juthbacka, M:lle Staudinger och fru Lundgren † (A:K:mpe), men vi sjelfve först sednare, hwar på damerna satte sig att vänta, vi andra dinerade och slutligen hela sällskapet kl. 2 begaf sig ut från bryggan gungande fram på det vackra vattnet. – – Men Justus S. satte sig vid styret med mycket mod, och styrde midtpå en annars välkänd hälla i ragnörn, så att vi med plats kunde arbeta oss af igen. –
- Färden var munter och flickorna roliga. – Vid Läppogubben aftog jag hatten som gömde en hel rosengård. Det blef en åt hwar af damerna, men en liten blomma behöll jag än.
- Wi reste in till Lindquistens på sista Styfvern. – Här voro gubben L:t sjelf, Emmy och alla barnen församlade, och välkomnade oss vid bryggan gladt och godt. – Lilla Emmy var vacker i dag, det funno vi alla, och så här i det gröna är det en ganska betänklig sak. – Ett, tu, tre var den gömda rosen i rätta handen och Justus såg mycket långt. – Ett lofligt spratt! –
- Nu trippade sällskapet in i stugan som war fejad och putsad och ganska treflig. – En stund suto wi då främmande, och pratade med gubben under det att Emmy som värdinna serverade det superbaste caffè och flickorna förstulet wäsnades ibland. – Snart skulle wi likwäl ut, och hela det ungdomslustiga sällskapet begaf sig ut i det fria. Och nu bar det af genom ång och dal och i grönan lund. Det plockades bär och blommor – damerna fingo det bästa af allt. – Förlåt mig, bror Olof H! – Det första fullmogna stora och röda hallonet som du fann och gaf åt mig, det gaf jag genast åter bort åt Emmy; ja jag syndade än mer, jag lät flickan tro att jag funnit det sjelf. – Wi besökte Runornas berg, – ej utan litet ondt samwete å min sida – källan, favoritgrottan, gamla stugan, Liselund m. fl.

vackra och wälbekanta ställen; – äfven den än onämnda täcka löfsaln som Emelie L. hade upptäckt och bett mig gifwa namn åt. – I en af dess vackra unga björkar står nu ett MEL, det betyder på Svenska: *honing*.

Helandrarne tycktes trifwas bra. – Olof satt med wälbehag i den mjuka lungen vid grundungens början och rökte sin pipa. Calle H. och jag stodo vid bryggan och sågo ut åt den vida lugna sjön, der solen glänste öfver ytan, och sakta, långsamt hwälfvande dyningar, likasom andetag höjde dess barm och wittnade om det lif som lefde i djupet än. – »Se! sade C., en bild af själens lugn» – Ja en sann, en obeskrifligt vacker och hänförande bild. Men ej en bild af det döda, qualmiga lugn, som wittnar om ett stillastående – en dwala och försoffning i andens lif. – Utan en bild af det lefvande, djupa, saliga lugn som bor i en stark själ. Se huru ytan är glänsande lugn, men mäktiga fast stilla röra sig djupets vågor. Så är och andens lif, och dess kraft är stor fast den hwilar på ytan.

Men sällskapet hamnade sluteligen på Emilienburg. Der befunno sig förut GTuridin, J. Blank, Jeana och Lotta Backman. M:lle Öller hade undertiden ankommit till vår Lycksalighets ö. – Nu blef det dans – fruntimmerna bestodo musiken och Charlotte S:r öfverröstade alla de andra. – Här blef wals, Françoiser, Potpourier – Helandrarne voro muntra, alla muntra, Justus S. i sjunde himmelen. När Potpouriet börjades echaperte jag – quällen war obeskrifligt vacker – Promenad i grönt. – Från kullen der gamla stugan lyfter sitt gråa tak ser man långt utåt hafvet öfver björkdungen nere i dällden derunder. – – Jag älskar en vue som denna, och solens sken öfver hafwet och quällens lugn öfver jorden gör mig godt. Derföre echaperte jag. Men hwad jag då gick och tänkte det talar jag om för skogen blott – mitt sakta hwiskande sällskap – och – – och punktum. – Aber wenn du mich hörtest, du liebes Geschöpf in der ferne dort, es möchte doch meinem Gewissen ein wenig leid thun – Nicht wahr, lieber Wald! –

Men snart war jag tillbaka igen – och dansen fortfor med lust och fröjd tills kl. 10 då wi fingo mörkt. – Då wandrade åter en corps till sista styfvern igen. – Här war soupér arrangerad för gästerna från staden. Wi åto och läto oss wäl smaka, medan Emmy serverade, biträdd af jungfrun. – Händelsewis hade jag fått hennes sked, och roade mig åt Justus som wille byta. – Kl. war ½ 12, då wi sade farväl åt vår artiga värd och vår vackra värdinna. – Derefter reste wi af med Collander vid styret.

Flickorna suto i båten, litet skygga på den dunkla sjön, och sågo upåt himlen, der stjerna efter stjerna blänkte och föll. – Caroline B. ville gerna

se ett stjernfall, men lyckades ej, ehuru jag räknade öfver 20 under en timmes tid. – – Wi landstego vid Åminnet och promenerade hem. O. Helander fördjupade sig i en dispute med Caroline B., men Mina O. kom och stoppade sig emellan. – Wi kudnäsare följde till Tulln. Vid kronomagazinet hördes röster. »Det är tjufvar.» Nej det är bara jag. (vår f. d. dräng Jacob, med sin unga Fru.) –

5

-----
‡ och Mamsell Forsberg.

11. FREDAG. När wi i går aftse hemkommo, funno wi der Calle Staudinger som hitkommit i går e. m. men ej sluppit ut till Alörn. – Kudnäsarne woro nu 6 till antalet. Men Helandrarne reste i dag f. m. – sedan wi poculerat tillsamman hos Collander, dit Blanken förde oss. – Äfven hos Dyhr poculerade wi på f. m. och hade sålunda hwardera sin skäliga portion godt humeur. –

10

E. m. skulle wi äta gässtrufvor, men sådana kunde för tillfället icke fås. – Wi ströfvade omkring i trädgården. – Hwad war nu att göra? –

15

Staudingarne och jag togo ändtligen vårt partie och begåfvo oss till Charlotte Staudinger i öfra våningen hos Ahllunds. – Här woro Caroline B. och Mina O. – Wi drucko caffe och skrefvo charader:

Mitt första är ljust,
mitt andra är rödt,
mitt hela är förtjust
i något som är sött.

20

Justus. Men Justus wisade charaden åt flickorna, som efter många fåfånga försök slutligen gissade på charaden och blefvo mycket förlägna; men jag lät mig ej stort bekomma. – En annan charade på Ahlund mins jag icke nu mera. – Derefter företogo wi oss att dansa en Rysk quadrille efter flickornas sång, hwarvid tillgick bullersamt nog. Jag föreställer mig att Ahllund skall ha grumlat dernere. – – Derifrån en promenad till Juthbacka. –

25

12. LÖRDAG. Det war en warm och wacker dag, sådana wi nu haft en lång rad. Unga herskapet Staudinger skulle resa i dag. – Charlotte åt middag och drack caffe hos oss, och kl. 2 e. m. rullade efter många vänskapsbetygelser, deras trilla ut genom vår grind. – De sade sig ha haft mycket roligt denna sommar hos oss – Wi hade dageligen warit i rörelse. »Nu,

30

skref sedan Emmy till Sophie i Sthm, nu äro Staudingers resta och allt är slut.» Nbene danser – ?! –

Nu woro således Mamma, jag och Blank ensamne på Kudnis. B. war nu rest till Oravais.

Wårt folk höbergade på Alörn; Mamma föreslog att begagna tillfället och resa ut. – – Sagdt och med nöje. – Jag satte mig som andre roddarn till årorne, och i det vackraste väder gungade vi ut, kommo med plats söder om Djupsten och landade först på Wattuungarne, der wi intogo mellanmål i arbetsfolkets sällskap, samt rodde sedan öfver till Emilienburg der wi funno Emelie L:t och flickorna Backman. – Unga herrskapet gungade vid bron, då jag till Emmy öfverlemnade följande med wederb. undertecknades goda minne componerade billet:

Söta Emelie!

Du kan föreställa dig huru ledsna wi blefvo då vi på återfärden från Alörn sista Thorsdags funno att wi quarglömt våra vackra rosor hos dig, der de wisst äro i godt förwar, men ändå wissna. War derföre så god, söta Emelie, och pressa och förvara dem åt oss som härmedelst sända dig hwar sin liten kyss och alltid förblifwa dina tillgifna väninnor

Charlotte Staudinger. Carolina Backman.

P. S. Justus ber obeskrifligen helsa.

Utanskriften med Justus's stil bestod af följande gåta:

Fågel sjunger på grönan quist,
på Lindequist:
Jag är en liten vacker fågel förwisst
som kan både spela och sjunga.

Och än wet jag ej min hjertanskär,
min hjertans kär,
om uti Lund eller Mark han är
och flyger långt uti skogen.

»Ack hwad det war roligt», sade Emmy först och las, utan att se på utanskriften. Trodde också allt i början. – Men Lotta B. war nyfiken, eller misstänkte mig – utanskriften lästes, med förundran först, sedan med högröd kind och ett långt »Aj!» – af wederbörande. Du hattest errathen, liebes Ding. Aber du bist mir doch nicht böse? – Nein, gewiss nicht, meine holde Blumlein, du. –

Jag måste tillstå att det war varmt i quäll och ändå warmast i solnedgången. – Flickorna woro utan bestämd sysselsättning, pratade, skrattade och wistades både ute och inne. – En kortlek låg derinne på bordet. »Så tänker ni om mig.» Det war hjerter sjua. »Och så ni om mig.» Det war hjerter äss. – Åtminstone ljög icke ässet – men sjuan? – Den som bara wistade det! – Kl. 9 gick Emmy bort och jag följde ett stycke. Es säuselt im Kronen der Baumen schon, die Schatten durchwandern den Wald. Der Sonne goldene Quelle ist heruntergegangen, die Sternen blinken im fernen blau. Es ist dunkel um uns, o Mädchen, schon; ins uns ist das Licht verborgen. O lass es erscheinen, du liebliche Bild, in dir ist mein Licht von nun. Deine Auge glüheth ja nicht, s'ist kalt, ich seh' es wohl, im Schatten des Waldes. Fühlt auch dein Hertz nicht mer? – Aber lass es erscheinen, das selige Licht der Liebe – – St! – es' war ja mein Wörtlein nicht – es' war ja das Echo nur, das falsch meine Rede nachahmen wollte. –

Doch schon bist du deiner Wohnung nahe – wo die Wellen, leise am Ufern tönend, mit schtillem Gesang zum Bette dich singen und deine Träume begleiten sollen. – Ich kehre zurück, aber du, ruhe wohl, du hübsches Geschöpf, du Sonnenstrahl – bey dir ist mein Traum. –

Vom Himmel im Staube zurück, est ist die Gewonheit der Menschen.

– Jag erbjöds att stanna öfver natten, men rodde Mamma hem kl. 10.

Obs. Men wi wilja låtsa som det sista här på andra förra sidan wore osagdt. Det tänkte jag visst icke då, och icke heller sedan i granskapet af »de gröna dagarne». Det är först sednare som en ond engel hwiskade i mitt öra: Märk! – Süsset Bild! wie du da in dämmernde ferne stehst mit rosigten Wangen, – verzeihe mir du! Verzeihe mir *nun* was jüngst die bösen Geister, die versuchende Stimme der Jugend ims Ohr mir flüster-ten. Denn da – im Tage der See und des Waldes – da war bey dir meine Seele ganz – ja! ja! Glaubst du mir nicht? Frage deine eigene Erinnerung nur, und den Bäumen nur, die da, mit deinem feinem Nahme pahlend, überall meinem Worte seines schtummes Zeugniß leisten können. –

13. SÖNDAG. Okyrka. Promenad i trädgården m. m.

Kl. 1 med Dyhr (och Blank) till Ahlörn; till Emilienburg. – Emmy war der – Caffé – sedan promenader i grönt. Till sista Styfvern. – Gubben war munter och treflig – »Wi skola wäl se oss litet omkring.» »Ja, må göra.» – »Emmy, du kan följa med; tag bara en shawl på dig, min flicka, det blåser litet från sjön.» – – Also wir gingen. Lotta B. ochså med, men wid litet konstigt humeur. Huru wi gingo så blef Lotta all-

deles trött, satte sig, och war omöjlig att få längre. Förgäfves bådo wi, förgäfves Emmy. – Adieu då. E. knäpte sin lilla mund och wi återvände till sista styfvern. Här suto wi nu ganska länge, drucko bischoff och hade muntert, medan samtliga tre systrarna woro en smula alfvarsamma och bedröfvade emellanåt, när de mindes att de ännu i afton måste säga adieu åt Ahlörn.

»Adieu, bästa farbror. – Adieu. – Adieu (mein liebes, hübsches Kind!) En lycklig återfärd och lagom ledsamt efteråt!» –

Adieu ochså, mon plaisir, för en lång tid. –

– Kl. ½ 9 tillbaka till Emilienburg, der wi funno fruntimmerna en smula stötta öfver vårt bortadröjande. – Drucko the. Äfven från E.burg flyttade man nu tillbaka till staden. – Adieu Alörn! du har en annan couleur verd nu än förr – Verd aussi! – Sång i båten. – En annan båt rodde några 100 famnar framföre oss. – Wi kommo lyckligt hem. –

14. MÅNDAG. Här följer nu en rad af monotona (några få polytona), ensliga, ibland litet toma men visst icke ledsamma dagar. – Idag regn och storm. Svalorna hafwa flugit från Ahlörn, det betyder höst. – Hemma. Trädkarl med Mamma och Blanken. Stor otour. –220 points – pointen = o –

15 TISDAG. Storm. Vågorna gå. –

Afton: hos Turdins, hwarest Morbror G., Collander, Lybeck och Blanken gymnasticerade. – Jag spelte: Webers sista tanke, m. m. – Jag har glömt berätta att Hindrik är rest till Stockholm, dagen efter sedan Lithéns reste. – Jag skötte nu hans observators platser vid fönstret. –

I dag torde Tante E. och Lithéns befinna sig på ångfartyget.

16. ONSDAG. Klar och Warm himmel. –

Wi suto vid middagsbordet, då ett bud kom från Lindquists. »Mam-sell Emelie skickar här böckerna som hon läfte» – Ah! Selene, Journal für Deutsche Frauen och hennes Minnesbok! – I Söndags på Alörn bad jag derom. – I Minnesboken woro en mängd verser till det mesta af flickor. – Logren hade dock skrivit en pathetisk vers på Tyska:

Willst du mit reinen Freuden dich erquicken,
So freue dich der blühende Natur.
Dann soll [tomrum] dich entzücken,
Das Abendgold, die blumenreiche Flur.

Och en dito på Svenska. – Nu är det att hitta på något vackert. – I Selene låg en mycket vacker pressad Melist, som jag uptog i mitt lilla Herbarium –

- E. m. med Blanken visite hos Lundmarks. Der voro ej de som wi räknade på, Lts hade främmande i dag. – Neuman var der. Lundmark bjöd till att roa oss och ropade in Axeliana och Thilda Mellberg, hwilka med accompagnement af hans egen fiol spelte Petterséns Française som leto mycket wäl. – Thilda M. spelte också andra stycken, med mycken fermeté och säkerhet, men ej med den expression som Emmy. – Herskapet Tingelund från Wasa ankommo till staden. – 5
17. THORS DAG. – Med Berger, Häggström och Blank ut till Djupsten, der B:s folk bergade hö. – Wi skötte våra metspön flitigt och gjorde god fångst, mest mörtar, nedan om hwarfvet, några famnar från land. – Spisade sedan naturligtvis stekt fisk till quälln – hwarunder Berger trakterade oss med muntra historier. Kröpo sedan wälbehållna opp i en högsång der mitt namn stod skrifvit från år 1831. – 10
- 18 FREDAG. – Vaknade på Djupsten – ströfwade kring holmen. Metade, men fick ej annat än girsar i mängd. – 15
- Borgmästarn och Blanken resonement om våra flickor. – Eie L., mente Blanken, skulle bäst passa åt honom. Non, monsieur le Bourgmestre! – Point pour vous. –
- Fullmånan sken öfver sjön – Midt i de rörliga vågornas natt war månelden lös, och fladdrade der, alltsom ytan rördes, i gullgula glänsande flammor. Der stod i det skumma djupet en colossal pyramid af skiftande guld; dess bas war den mörka massan af landet och dettas bugtiga stränder; dess mellersta del glänste i sjön till oändelig längd – dess capitél war längst ned under fasta landets aflägsna strand, och på dess spets låg ett gyllne klot, dess höjd och dess ursprung tillika, dess källa och dess fullkomning, dess alpha och omega – såsom här nere det ewigas radiation, och hwarje stråle af dess ljus pekar på höjden igen der den föddes och utgick och åter skall ingå när stunden blifwer att slockna och dö och försvinna. 20
- S. d. war Caffée hos Wennerholms för Tingelunds. – Mamsellerne T. hade spelat snällt. Collander och Lybeck hade sednare infunnit sig och sällskapet hade dansat efter piano. – E. L:t war ej der, emedan hennes öga var sjukt. – 25
19. LÖRDAG. Fortfarande på Djupsten. D:lle Häggström och fru Lundgrén H.ström sade: Mamsell Lundgren – samt moster Berger kommo dit ut. Wi metade girs till många hundradetal och satte dem lefvande i en tunna med watten, hwarifrån större delen af förseende spildes i sjön. – Återfärd kl. 8 a., hwarunder jag berättade sagor för fruntimmerna som voro mycket muntra. – 30
- 35

20. SÖNDAG. I kyrkan. Afhörde Fonselius.

E. m. promenad med A. Dyhr genom staden, åt brunnscholmen, m. m. Allestädes war mäta ödsligt och tomt. – Visite hos Jeana Backman, musik. – Sedan hos Collander, der Platen för J. L.:ck, borgmästarn m. fl. utlade sina vackra äfventyr i yngre dagar. –

21. MÅNDAG. Albert Dyhr hade haft bref från Lithéns som under resan blifvit uppehållna af vagnen som gått sönder. – Albert reste nu till GCarleby, och skulle under vägen vika in till Staudinger. Billet till Justus, med diverse notiser tjenliga att upväcka jalousie. –

S. d. A: Med Blank hos Morbror G: – Musik m. m. – Observatorium vid fönstret. D:o vid fram och återresa. – Men ingen liten aftonstjerna kunde i dag upptäckas. –

22 TISDAG. F. m. Dagbok med mycken flit. –

E. m. Med Mamma ut nedåt ragnörn att meta. Fångsten war wäl ej rik, men dock någon. – Oräkneliga löjon stim lekte invid den lugna ytan som stundom liksom kokade vid deras hopp. – – Stekt fisk till soupér, allt egen fångst, abbor och mört.

23. ONSDAG. f. m. Mete med Blank i och nedanför Ragnörn; lyckades bra nog, så att wi hemförde kokfisk. – E. m. åter mete ensam, med mindre fångst. A: Promenade till staden. Musik hos Turdins. Morbror will alltid höra Webers sista tanke. – Promenad på Storbron i skymningen. – Lundmarks woro i quäll hos Lindquistens och der musicertes mycket. – Möte med de återvändande. –

Mycket tomt i allmänhet – fortfarande intresse på ett annat håll. –

24 THORS DAG. Omsider wille Blank och jag realisera wårt till Justus S:r gifna löfte, och begåfvo oss därför i dag kl. 10 f. m. på väg till:

Kronoby.

Resan gick lyckligt, utom att wi af misstag åkte förbi Abbors gästgifvargård och blefvo utan middag. – Kl. 3 e. m. (således 4½ mil på 5 timmar med egen häst) åkte vi in till Staudinger, som bo nära Kby å ett stycke från vägen. – Gossarne voro ute att jaga. Fruntimmerna emottogo oss mycket artigt. – Wi drucko caffe och the, åto bär i trädgården, talte om Nby – souperade, – lade oss. Kl. 10 kommo gossarne hem, lastade med 4 haror och togo oss muntert på säng, der vi lågo i förmaket.

25. FREDAG. Kronoby. – Regn och mulet wäder. Inga agrementer i det fria. – Charlotte S:r har ett pianoforte, nu något ostämdt, present af Melachapitoff. – Musik och sång. – B. reste till GCarleby. – Undertiden trädkarl med gossarne.

E. m. besök af F. Östring, pietist och Trappist för det mästa. – Äfven Fejo, den oefterhärmlige, nu alfvarsam, med undant. af en och annan enstig. – Skrapnos, the och thoddy. – Musik nere i salongen. Berättade sagor för fruntimmerna.

26. LÖRDAG På morg. besök på hospitalet. Der ser rysligt ut, svart, smutsigt, mörkt, ungef. som ett dåligt fähus i det inre. Varelses, hos hka endast gestalten erinrade om något menskligt, bebodde dessa bås, jag kan ej annorlunda uttrycka mig. Somliga gingo lösa, andra woro instängda i sina mörka hål. Somliga sjöngo, andra pratade, andra skrattade ouphörligt. För närv. finnas här, 16–18 sådana olyckliga, och stå under öfverinseende af Länsman Hellberg. – En egen känsla af betryckning tyngde dessa dystra boningar. Den försvann vid utgåendet i den fria soliga luft som var den skarpaste contrast mot dunklet derinne. – Dunkel ack! icke i rummet blott, icke öfver materien blott, men i andens riken, i själens herrliga nu förvirradt verkande organism, o Gud! – Ej den mask som kryper i stoftet, ej den svamp som ephemerisk upväxer ur jordens afskräden, ej den fattigaste organism, är så usel och fattig som dessa. – Sjunken från Intelligensens ljusklara höjder till det sorgliga djup der instinkten medvetlös verkar och förnuftet slumrar sin oroliga sömn, wore det långt lyckligare att sjunka ännu blott ett kort och hastigt steg *under* den jord *öfver* hvilken ingen sällhet blomstrar. – Sjunka? Ack nej, att *stiga*, att hinna sin höjd igen, sin ursprungliga klarhet som skymdes men icke tillintetgjordes af jordens skuggande dimmor.

Bekantskap med befallningsman Hellberg, ganska hygglig man. E. m. hos samme Hellberg, der wi drucko thé och thoddy medan herrarna spelte trädkarl. – Studerade derunder Schillers andeskådare. – H. är road af läsning. –

Kl. 9 återfärd till Staudingers, stakande öfver den grunda nu månglänsande ån. – Druntus – hä en tokan Druntus, sade drenggossen om pigan.

- 27 SÖNDAG. Superb resfrukost. Doct.:nan S. har trakterat oss med ett godt, icke fint, men mycket smakligt bord hela tiden. – De yngre gossarna voro resta till skolen, 3 flickor hemma; den yngsta hette Lovisa. – Jag glömde säga att wi i Fredags på quälln walsade rätt muntert efter pianot. –

Oaktadt herrskapets artiga och wälmenta bjudning, afreste wi åter kl. 10 f. m. och kommo kl. 3 utan äfventyr hem igen till

Kudnis. Der war allt bra, undant. Fanny som war litet sjuk. – Tidningar, Caffé. – E. m. visite hos A. Dyhr. Tomt. – Krusbär i fåfängan,

der ett sällskap bourgeoisie dansade, flög och wäsnades. – Gräfdde bland gamla böcker i en skräpkammare, fann deribland några goda Tyska Classiker. –

28 MÅNDAG. Rusk, Storm, regn m. m. mindre trefligt. – General Finkenberg med sin Tullskuta hade wärrsta känning deraf, blef wid inloppet till vår hamn confunderad om kosan, dref på land och måste kapa masten. Kerrman, Lundmark m. fl. reste genast ut, hjälpte honom till lands och förde honom med sig till staden. –

E. m. Jeana B. hos oss. Aftonpromenad en corps först, sedan seul. Ingenting får jag se af hwad jag heldst wille se. –

29. TISDAG. Kl. 11 f. m. B. och jag i en båt, Turdin, Stromberg och Platen i den andra, ut att meta. Klen fångst uppe i ån. Bättre wid Bromans hålla wid Bäckbruket. – Landade kl. 2 på Socklot sand, der eld upgjordes, fisk kokades, öl och porter klunkades, pipor röktes m. m. ett ganska trefligt kalas i det gröna. – Sedan åter metning med mindre riklig fångst till kl. 7 e. m. då vi rodde hem. –

Hemkomna funno wi der A. H. Backman och fru Downer, som drucko. Courtiserade dem en stund, promenerade sedan kl. 8–9 åt staden, såg åter *ingen* (tror jag) men warsnade deremot från Stora bron en eldswåda i söder. Skrämd af fruktan att det möjligen kunde wara på Harald, skyndade jag på vägen ditåt, men möttes af den underrätt. att det war en bastu nära Forsbacka som seul sprakade i den skumma quällen.

30 ONSDAG. Omete, d. v. s. med dålig fångst.

E. m. en skön sak: *Musik hos Lundmark.*

Bjudning för Finkenberg. På ditvägen kl. 5 e. m. blef jag storligen förwånad, seende min högst oväntade Aug. Essen i Borgmästarns fönster. – Fönstret öppnades. En effet, lui même. – Kommen på visite för ett par dagar. Han följde H:m till Lundmarks och der träffades wi ordenteligen. Med honom war en yngre bror, Wilhelm. –

Hos L:k war ett waladt sällskap – deribland vår lilla Alörsswala. Musik. Ah quelle musique! douce, profonde, charmante, brillante, ravissante, retentissante, touchante – O la musique, la musique! Emmy och Thilda Mellberg spelte sin Hertziska Rondo och Moscheles Adagio begge för 2 pianoforte. Det är något eget, obeskrifligt, underbart, i dessa stycken. – Kanhända är mitt öra bestucket af mitt öga – men också som opartisk skulle jag förmodeligen wara lika »uppspelt». – Utom dessa begge, af hwilka jag will kalla det första ett *solar-*, det andra ett *lunar-*stycke, spelte flickorna många ouvertürer m. m. till allas vårt nöje och belåtenhet.

Finkenberg, den gamle Finkenberg, gick och gnuggade sina knotiga händer, smickrade flickorna och tycktes wara helt lycklig. – Sundius pratade ouphörligt, och fick slutligen, midt under det bästa, gubben Lt i ett hörn, der han, till dennes obeskrifliga pina, öppnade en mycket liflig conversation. Äfven Kerrman och Häggström kunde icke tåga, oak. L:ts ouphörliga: sch! sch! –

5

Mellan förenämnde Uraniska stycken och ouverturer, klingade lustigt en wals af piano och fiol. – Cavaliererna woro få, men ifriga. Snart war likwäl den glädjen slut. Talte med flickorna om musik m. m. – om mina Ephemerer; Caroline B. begärde dem, Emmy begärde dem. Obeskrifligt gerna – För ögon som edra flyger pennan så lustigt och lätt, men rummet är fullt af rosenessence, säger M:lle Bremer. +33! – Ostindisk temperatur! – O la jeunesse, la musique, l'amour!

10

Den gamle Frg war, som sagdt, högst artig; Damerna woro gångna – wi sjöngo »wår wård och wår wård!» m. m. – Sundius sade: »Generaln är så god och helsar på mig på Domarbacka. Jag skall säga, der är jag intet så Fnuskenbarka heller, jag.» – Men när Frg for i Lks vagn tog han flickorna L:t med sig, ville sätta sig på vis à vis sätet, men satte sig slutligen bredvid Emmy – Oui, mon general!

15

31. THORSDAG. – Wacker, solklar dag. – Omete.

20

– E. m. Drack Essen Caffé hos mig, satt en stund uppe på wår kammar och reste sedan till Wallenius i Jacobstad. –

Aft. Efter diverse promenader, slutligen thé hos J. Lybeck, med Dyhr, Collander o. fl. – Lithéns roa sig nu som bäst i Stockholm. – Laterna Magica m. m. Optiska vinklar i sned direction åt sydwesten. –

25

Bist du entflohen, du liebliche Ton?

Himlisches Stimchen! ach bist du entfloh'n?

Selene. –

Du silkes snara,

du fina natt!

Ram. Mar.

30

Skön är din röst när du om fältslag talar,

o Ormesinda! – skönare om kärlek!

Ram. Mar.

Som en susande vind är din darrande sträng,
 som en hviftande vestan på blomsteräng!

Ephemerer 1837, Aug.

Och hinden slumrar ljufligt – – –

Dagbok sid. 122.

Ur djupet quällde dina strängars klang –
 till höjden har du längtat –

Dagbok sid. 97.

Somnat har dagen nyss,
 solen har sjunkit ren,
 döende strålens kyss
 färgar med rosigt sken
 randen af afton skyn.
 Susande vindens flägt,
 slumrar med vingen bräckt,
 stilla vid skogens bryn
 går öfver furans topp
 gyllene månan opp.

1837 SEPTEMBER.

Frid är i djupet ock.
 Neder med domnad magt
 böljornas lätta flock
 lockiga hufwudet lagt.
 Lekande löjans dans
 ringlar ej ytan mer;
 bländad af månans glans
 sam hon till djupet ner.
 Enslig på grönan strand
 nickande björken ser
 tankfull i vågen ner –
 Djupt uppå bottens sand
 darrar dess skugga skum,

Men genom löfven ler
 himmelsk en stjernas brand.
 Helig och ljuf och stum
 ser han från höjden ner,
 fridens och månans land.
 spiller i vågens natt
 glänsande strålars skatt
 så silfverhwit - - - - -

5

Och stjernan kysser djupet med höjdens kyss. Det är en wacker stjerna; dess panna är så hwit, dess öga så blått, dess sken så mildt. Jag önskar den wille en stund förglömma sin höjd och sänka sig ned, ett litet stycke blott. På det att den blefve så klar att ock om dagen dess stråle sken, – att den blefve en himmelsk sol, strålande af godhet och eld. !

10

Jag drömde att tonerna fingo gestalt och blefvo glänsande gnistor som flögo wida omkring. Det war ett skönt fyrverkeri. – Men rätt som det war tände gnistorna eld på utanverken kring en viss fästning. Och adieu, constantia! – Kommer icke snart succurs, så gifwa wi oss på nåd och onåd. – Men det kom. Och husch! flögo tongnistorna bort för en liten stund. Och sjelf for jag bort från toner och allt. – Adieu mon plaisir. – En wacker sand, men dess många hjertan äro sten och stoft. –

15

20

1 FREDAG. Regn, wacker port för hösten.

E. m. hos Jeana Backman, musik m. m. Promenad hemåt kl. $\frac{3}{4}$ till 9. Det war rusligt och mulet och mörkt. Alla gardiner ner – Ingen själ på gatorna – blott regnet squalade och dröp öfverallt. – Af en gardin war ena sidan helt litet undanviken. – Jag såg – på min ära, det var intet annat än nyfikenhet – en så förlätlig, en så naturlig last! Det war en som skref, une figure douce et jolie, bien connue. Qu'est ce qu'elle escrit? Ah! si c'étoit – – mitt ögonkast dig kysser, säger Ramido. – Serieuse? eh bien! douce et serieuse, toujours douce, douce comme un *Dolce* par Moscheles.

25

30

På min ära, bara 3 gånger bort och kring 2 quarteret tillbaka igen. – Slutligen tassade tunga steg vid det svarta hörnet, och jag flydde för stegen som en tjuf. – Dormez bien, belle fille! – Il y a quelquun qui pense, qui songe à toi! –

2. LÖRDAG. Med Dyhr i klockstapeln, egentligen för att kika efter furst Menschikoff, men besynnerligen för att d:o efter General Finkenberg. – Nbene på Juthbacka, notabene genraln war i godt sällskap – nbene

35

musik – nbene musikanter, förstås! – – Men vår astronomie wille ej slå sig till pennings.

Visite hos Apoth. Benzelstjerna, hwarest befunno sig gubben I. Lt, Lybeck, m. fl. enkannerligen som sällskap åt *Major Numers*, som ständigt talte om sitt dryga hushåll m. m. s. Thoddy. – Bna artig wärd. B. med Lt om upfostran – !?!
5

3 SÖNDAG. Lystes för Ingeneuren Carl Wilh. Wilander och Stiftsfröken Wendla Charlotta Lagermark.

E. m. Wäckte Dyhr fråga om *gratulation*. – Jag bryr mig knapt om, sade Blanken, i fall intet Emmelie är der. – Så, så. Men Dyhrn och jag gingo dristeliga, funno ett nätt sällskap af Juthbacka flickorna, Emmy L. m. fl. – Logren m. fl. – Den unga fästmon bjöd mig mycket artigt att stanna quar till brölloppet. – Nu lekte wi göm ring. Sedan hwiskningslek. Underteckn. plats emellan Caroline B. och Emmy. – Blank kom sednare. – La belle mycket belle ce soir. Une taille gracieuse et magnifique! – Elle sortait. – Promen. till Juthbacka. Mina O: *jag tycker om allt som smakar godt!*
10
15

4 MÅNDAG – Redaction. – Krusbär i Fåfången. – Promenader i sällskap med Lybeck, Häggström, Dyhr, som slutligen stannade på Kudnis, drucko thé och punsch i min vindskammare. H:m talte om sin courtise i Helsingfors – Jag spridde sjelf ut att jag fått korgen af M:lle Törnquist, sade han. –
20

5. TISDAG. Josephine Calamnius hemkom på Najaden från sin Franska resa. – Jag såg henne ej än. – Red ut åt Lippjärfwi – Wäntade Turdins – Morbror G. hade rest ut emot damerna. Jeana, Blank och jag spatserade ut åt bron, narrades af några andra genomresande vagnar. – Point de vue.
25

6 SEPT. ONSDAG. MIN NAMNSDAG. – Blommor på caffèbrickan som C:a skramlande bjöd der jag sof kl. ½ 7. – Doftande Löfkojor. – Visite i staden – OE. – Endast Neuman och Federley gratulerade och följde mig hem på f. m. då wi togo en klock. 11. –
30

E. m. Red ut till vårt folk som 20 personer starkt skuro korn på Ny-åkern. Besåg med myndig min arbetet. Trakterade derefter med bränvin öfver laget och lemnade sällskapet ganska belåtet. Red så söderut åt Juthbacka, vände vid grind och så hem i sträckt galopp. – Dröp af swett när jag steg af. Hemma fann jag mormor Wacklin och vår gamla Anna Helena som begge gratulerade. – Goda menniskor. – Sednare i skumma quällen till staden – visite hos Färg. Wahlberg. Derefter slag omkring. Men point de vue. Flickorna Lindquist woro i dag hos A. H. Backman och fru Downer.
35

7. THORS DAG. En högst treflig dag. – F. m – Promenad med bössa åt skogen. Solen sken mycket warm – Ingen hare och ingen tjäder. Blott grönsiskor, gulsparfwar, motaciller – dem wille jag ej skjuta. – Hwila i skuggan af en väldig gran. – Vink af Lundmark »kom ut i e. m.» – Ja Gubewars! Turdins hemkommo kl. 2 e. m. – Träffade Hindrik som hastigast. Hindrik hade haft mycket roligt. »Men hwad tycks? Jag såg visst legioner med flickor, både i Vauxhalln och andra ställen i Stockholm – men ingen så söt som Emelie Lindquist.» Klockan war omkr. 5 e. m. då wi från T:ns promenerade ut åt Juthbacka, då lyckan så wille att wi just wid bron uphunno flickorna Lt och T:a Mg, gående samma wäg. Ainsi compaignie. B. courtoisie, c'est comique. Et moi?

Hos Lk befunno sig Isak Lt och Häggström. – Men nu fingo flickorna arbete – nästan utan mellanskåf. Först Hertziska Rondo'n, solarstycket, för 2 piano: – War det fantasie? war det partiskhet för de spelande? Jag wet ej. Men mig förekom det som om tonernas wågor brusade skyhöga upp, så att de nådde till andens spetsar, och anden försänkte sig deri och försmälte tillsammans der med dem i oändeligt flödande klarhet. – Herziska Rondon är lik en gryende morgon – först en stilla glänsande rodnad, sedan en stigande sol, än med en bländande åt alla sidor blixtnsnabbt strömmande glans, än med skyar, drifna af vinden, böljande och vaggande i skiftande purpur och guld. Derföre hwilar ock öfver hela stycket ett solsken, oändligen herrligt och ljuft att skåda. Derföre är det ock lättare att förstå – ty sällan är ett sinne så hårdt eller så beklämdt att icke någon stråle smyger sig in deri och breder sitt klara skimmer deröfver.

Men derefter spelte flickorna, Emelie och Thilda Mg, sitt Adagio m. m. af Moschelles. – Det är stycke af underbart djup och derföre swårt att förstå. – Jag hade hört det engång förr, fäste mig då endast wid det brillanta och ljuft harmoniska som öfverallt framblixtrar derur. – Nu satte sig Lk brevid mig. »Det fågnar mig att musiken intresserar er. Men war nu upmärksam och följ noga med, gif akt på de ställen jag utmärker. Få se om det ej då skall synas i ett helt annat ljus.» – Och flickorna spelte, hänförande wäl, sammanstämmande så noga att det merändels war omöjligt att säga hwilketdera pianot då spelte och liksom lopp framom det andra. Och när jag då ansträngde öra och sinne att fasthålla det hela i dess stigande utveckling, då förekom det mig som om en oändeligen djup idé updykade derur, icke i solskensdrägt såsom i det förra stycket, men såsom ett underbart Måndunkel, hwari war

upplöst allt jordens »We und Wonne» bägge kämpande för försoning och frid. Så fortgår genom hela stycket en kamp mellan detta »We och detta Wonne» som aldrig i ord kan uttryckas. När då den ena af de kämpande krafterna blir öfverlägsen och likasom söker att öfverrösta

5 den andra, uppkommer en tonstrid, en disharmonie som har en djup och filosofisk betydelse. – Men småningom afmattas de stridande, ett decrescendo vidtager, begge krafterna komma i en slags jemvigt och ur denna jemvigt framträder då i moll och piano en samklang af begges

10 röster i outhärligt ljufwa och rörande toner. Och dessa toner, äro de ej stämmor utgångna ur andens innersta djup, sörjande flygtingar från den eviga harmoniens saliga källa, klagande andar som begära sin frid och sitt himmelska hemland åter? Men icke är det i Moll som harmoniens fulländning ligger – här är blott aningen, längtan, icke wissheten, målet, icke segern, men den heliga törsten derefter. Och därför går genom

15 hela Moschelles' Adagio en mäktig men på engång mild och förklarad ande som likasom pekar åt höjden och säger melodiskt: »der är mitt eviga mål!»

Så klarnade här en del af tonernas oändeligt rika och mångfaldiga

20 verld, väl såsom en aning blott, men en aning ovärderlig genom sitt djup och sin skönhet. Och därför är jag tacksam mot Lundmark som först sade: märk! och mot de englabarnen som skönt, så känsligt och uttrycksfullt utförde dessa stycken. Derföre sade jag åt dem: »den bästa lön för er vackra musik wore att ni finge höra er sjelfwa spela den.» –

25 »Ja, sade Emmy, wi höra nästan intet alls af hwad wi sjelfwa spela – men jag skulle så längta att höra någon annan spela detsamma för oss.» Men Lundmark sade: »Tack, Emmy och Thilda. Det här Moscheleska stycket wille jag höra när jag dör.» – En annan gång sade han: »wore ej musiken, så wille jag längesedan vara i grafven.»

Farbror Isak (+) war stolt och lycklig, och det med rätta. Flickorna

30 sjelfwa blyga och anspråkslösa, men också de litet lyckliga – goda snälla barn! – Men Häggström war rolig att se, huru han, som annars aldrig bryr sig om musik, der man ej kan vinna något dermed, här bemödade sig att synas som en stor beundrare och amateur. »Jag är utomordentligt svag för musik, utomordentligt svag, jag försäkrar Herr Rådman, Mamsell Emelie spelar då alldeles obeskrifligt wäl. Tullförwaltarn kan wara

35 öfvertygad om att ingen kan wara mera intresserad af musik än jag.» Jag såg wäl att Tullförw. war litet Thomas, men i sitt goda och veka lynne tycktes han nu sätta tro till en del af försäkringarne. – Åt Emelie sade

Hm: »Men tillstå nu M:lle Emelie, att ni spelar obeskrifligt, gudomligt vackert. I ert ställe skulle jag vara stolt öfver en sådan musik.» En smula ond öfver sådant tal, sade jag då, något hastigt: »det torde vara bäst att icke vara stolt öfver någonting.» Men Emmy rodnade, jag tror wisst icke hon misstycckte *mina* ord.

5

Så promenerade wi hem, alla i sällskap wid halfmånans sken. Jag hade redan frågat Emmy hwad hon skref så flitigt då och då. »Jag skref bara opp några dagar ur Ephemererna för min dagbok.» – »Dagbok! Det är ju trefligt att wi sympathisera. Men jag försäkrar att det skall vara dubbelt så roligt att skrifwa Ephemerer hädanefter.»

10

»Nu godnatt! och måtte ni drömma bara scherzando!«

Och måtte hela ditt lif vara en vacker Rondo, vek som Moschelles's moll, och stark och skön och glad som Hertz's Allegro och scherzando.

8 – FREDAG. I sitt hjertas glädje sade gubben Lt i går: »för all del go' herrar, låt oss nu träffas snart, i morgon t. ex. hos mig.» »Men, invände då Lrk, ni har ju ert instrument här, wi kunde så gerna träffas här och höra om våra vackra stycken.» – »Nej, sade Lt, till mig ska' ni komma.» Och wi kommo nu i dag, enligt aftal, Lundmark, Häggström, Blank och jag, kl. ½ 6. – Gubben (+) war mycket artig som alltid hos sig. Men ingen skymt af fruntimmerna fingo wi se, vidare än en skymt af lilla Augusta.

15

20

– Blanken war en smula otålig, d:o jag, men jag lät mig icke märka.

Sednare kom Turdin dit. Thé bjöds och thoddy dracks, kryddadt af Häggströms anekdoter, Turdins berättelser om Petersburg, Lts och Lrks disputer om Svenskar och Ryssar, under det conversationen mest wände sig kring militäriska ämnen.

25

Männe Häggström speculerar på Emmy? – Tror knapt, efter han fjäsar ouvert. Är åter en fint att blanda om sina kort – En stor politikus till karl. Hem kl. öfver 9 –

9 LÖRDAG. Promenad med bössa. Träffade vid nya kyrkogården Hindrik. – E. m. kl. 6 till Lybeck – hwarest befunno sig Blank, Häggström, Dyhr, Backman m. fl. – The och tobak. Stockholmska historier af HB:n. – War också fråga Jeana B:s berättelse om Dyhrns och Emelies promenade på Alörn och Es osanning. Dyhrn sökte rättfärdiga sig och henne. – Jag är här mera böjd att tro Dyhrn. Löjligast war fru B:nas ord: »woi fänin, om modren sku' se det här!» – Men Hindrik hade en annan gång märkt något dylikt angående en månskens promenad på bron. – Aj, aj, liebes Ding! Mais l'amour est aveugle. Jag tycker förb. om flickan ändå – – – sade Hindrik. – Point de vue.

30

35

10 SÖNDAG. Afhörde Neuman, toujours lui même.

Förmiddagsvisite hos Josephine Calamnius, som hade outtömliga berättelser om Frankrike och Féchamp, der hon dröjt i 3 veckors tid och blifwit mycket artigt bemött. – Hon hade läst ur minnet några verser ur Frithiof, och de hade funnit Svenskan låta alldeles utomordentligt väl. –

E. m. Mamma hos Lagermarks. Promenader i sällskap med Dyhr och Backman – men – point de vue – det är en besatt otour. –

11. MÅNDAG. Jouerade på e. m. af Visite af Tante Calamnius med M:lle dotter Josephine. – Äfven J. Lybeck några ögonblick, men vågade sig ej ner. Beskrifning på Fechamp, moder och seder och menniskor. Monsieur Ferret. Fru Snellman som medföljde hade en gång åderlåtits af Napoleons gamla läkare som sade: »N'avez pas peur, Madame! jamais je ne ferai mal à une si belle dame.»

12. TISDAG NyCarleby befolkas småningom åter. I dag kommo Hammarins som medförde underrättelse att L:ns och Sophie äro i antågande.

– E. m. Ephemerer. »War så god och lemna det här åt M:lle Emelie.»
A: Hos Turdins, der Lrk, Lt, Hammarin, Sjöberg m. fl. woro på thoddy. – Med Hindrik kort visite på Kudnis. Der såg han Emelies Minnes bok – tecknade sitt namn och ett ord till med blyertspenna i ett litet bortgömdt hörn. – Ja, min gosse, håll ord. På min ära, om lilla Emmy blefve din fru, skulle jag gratulera både dig och henne, tout sincerement, ma foi, det gjorde jag. Aber, liebes kind, du verzeihst mir ja des guten Wunsches willen! Lundmark väckte fråga om den gouvernante som man require-rat från Stockholm, proponerade att hon skulle bo hos oss på Kudnis. – Förslaget föreföll mig antageligt, men icke så Mamma som ej wille binda sig af främmande.

13 ONSDAG. Lundmark på Kudnis angående gouvernanten, Mamma antog ej anbudet – Lrk wände sig sedan till Hammarins som också wägrade, hwarföre hela den vackra planen blef till intet.

S. d. med Blank på kort afskedsvisite hos Lindquistens. Point de dames. »Åh, mente gubben, intet blir det resa så snart, gör om visiten än en gång» – Hm!

S. d. kom Johanna Calamnius på briggen Enigheten hem från Stockholm. – Hur går med vår resa? B. will i morgon, men det är litet hårdt att resa just när våra vänner äro hwar minut att wänta. – E. m. Hos Turdins, der Mademoiselle Åberg från Sthm, en mycket hygglig flicka spelte præluder m. m. för piano med beundransvärd fermeté, precision och styrka. – Staccato och forte äro hennes starka sida, men derjemte har hon en ganska god touche, och öfverträffar våra flickor i wissa partier.

14 THORS DAG. Beau temps. Knapt ännu stadde i resebestyr, surprenerades wi angenämt af bröderna Staudinger och Elfving, som veko in på resan åt Hfors! – Potz tausend! mina gubbar. Blanken gör Justus sällskap, Calle S. stannar quar ett par dagar och följer mig. – Jag ger mitt Stipendium f–n, med respekt sagdt. – Må göra. Bon! Du är en hedersgubbe, Carole frater! Bon! sade Blanken, så slipper jag att höra dina klagovisor. Oui! Nu är lustigt att lefwa, mina vänner. – Hwärt nu? på kort visite till Dyhrn. Wi följas, Kudnis Lifgarde är åter 5 man starkt. »Men se hwem kommer der, svart som en korp – – – ? Mirakel! det Ahlund är! – På d–ng kärra, herr Rådman?» he he he, helsade Ahlund, jag skäms verkligen för herrarna, men – etcet. – »Så är det, genmälte Justus, stundom herre och stundom dräng, säger ordspråket.» – Men Dyhrn war liberal, wi drucko copiöst, gammalt vin. Men hwärt nu? Sansa sig, mina herrar! – Warm af vin och – – – ? Se! wälkommen! – Bror är god och sitter ner. – Jaså, minnesboken. Bed Mamsell Emelie komma ner. – – – – – 5
 War så god och stig in – sitt ner (vis a vis, tete à tete) – Jag hämtar en liten grönpermad rymmare. – Jag tackar så mycket. – Åran är min och nöjet med. – Tack för sednaste musiken, den gjorde godt. Hwar har ni warit så osynlig? – Mest hemma, Mamma är sjuk. – Jag har intet sett er i fönstret engång. Såg ni (fördömda ni!) – såg ni nyss hwem som gick förbi? – Nej. – Ja gissa då. – Hur skall jag kunna gissa? Säg hwem det war. – Alls inte, gissa blott, försök! – Jag kan intet. – Då säger jag heller intet. – Jag kan helsa från prosten † – Jaså – Jag war der i går; han spelte på sitt gamla klaver. – Åh! – Men mera tycker jag om er musik. Hwarföre går han ej hos Tullförv.? – Jag wet inte alls. – Kanske han är afundsjuk? (i parenthes, en stor dumhet som jag efteråt ångrade, men stod ej att hjälpa) – Aj så ni talar! 10
 15
 20

När reser herrarna? – I dag. – Åh, res inte! – Inte? hwem skulle det intressera om wi reste eller inte? – Jag wet inte, – oss alla. – Ni är mycket god. Jag tror er ändå knapt. – hwarföre så? – Ingen har bett oss stanna. – Men om nu alla bad' – ? – Det gör' wist intet alla, men om bara någon bad' – – Åh, res inte! – – – Tackar oändeligen för artigheten – Jag reser wisst inte. – 25
 30

-----
 † I går war jag med B. på afsked hos Prosten, som då wi inträdde spelte ett mycket svårt stycke och märkte oss intet. – Wi hörde en god stund. Han las noter med otrolig fermite. – Slutligen wände han sig om, och war mycket artig mot oss. – 35

Wers i Minnesboken.

De sköna dagar njut då våren knoppas,
 då lifvet leker än och hjertat hoppas!
 I minnets spegel, i den evigt klara,
 låt äfven mig få wara.

Nby d. 31 Aug.

Men Justus Sr, Elfving och Blank reste strax på e. m. Blanken sittande på en mycket hög resning. – Calle Sr och jag följde till Juthas, der wi med ett glas punsch önskade herrarna lycklig resa. – Men Calle S. och jag wände åter om. – Flickorna Calamnius thé hos oss. – Kl. 7, då det redan skymde, med Calle Sr till Juthbacka enligt wäderkorn som icke bedrog. Herskapet Turdin och M:lle Åberg woro nu här, begge piano's höllo ännu hwarandra sällskap, och våra solar- och lunarstycken klungo åter obeskrifligt harmoniska och vackra under »Bånens» händer. – En fläkt kom då emot fönstret som skakade. »Se, sade jag till E., till och med fönsterna aplaudera åt er!» – Men E. war litet mera tankfull än vanligt – war det för Justus Srs skull? hwiskade en liten brummande jalousiemygga. – Caroline B. drog på samma sträng, wi satte E. i pinligt förhör men det war mig omöjligt att gissa. – Wist slog mig samwetet för en wiss sak, – men mycket möjligt är att den lilla betänkligheten alls icke rörde hwarken Justus eller mig.

Gubben I +, Lrk +. M:lle Åberg spelte sina preluder, och flygeln ljöd ovanligt kort och hård under hennes starka, men likväl behagliga fingrar. Lrk war mycket intresserad.

Fullmånspromenad, först följande hem flickorna Lindquist. Derefter åter escorterade Calle Sr och jag Juthbacka flickorna hem. – »Jag hör Tullförwaltarns röst.» – »Jag ser på rösten, sade Olle Nötbom. – ah jag ber, sans comparaison, war mening.»

Borta är nu vår sommarsol, vår warma dag, vår milda quäll. Det gröna bleknar, det gula gulnar mer, det ljusa skymmer och skuggorna komma oftare igen. – Det war en vacker quäll, en dunkel natt så lugn och warm ändock, full af blommors doft och lena flägtars sus öfver gröna blad. – På jordens friska wall war friden bäddad mellan walmostänglar – men öfver blåa himlars hwalv flöt blida stjernors sken »så silfverhwitt.» – Men dagen kommer, dess blick är matt, dess panna molnig och stormig. – Se till att alla blommor plockats. Jag fruktar frost, jag fruktar starka vindar som bryta, härja.

Adieu! Im Schütze Gottes, liebes Kind! Herunter ist bald meine Sonne
 – meine helle Sonne der Nacht, der Schatten Besiegerinn. Fern leuch-
 tender Sternens süßes Licht! – Göttin des einsam wandeln der Mondes,
 Selene, goldenes Auge des nachtlischen Himmels, sanfte Bezauberinn!
 Ich soll dich nimmer sehen so wie ich dich jüngst gesehen habe. Durch
 Wolken werde ich dein sanftes Licht bewundern. Du ziehst dich in der
 Höhe zurück, du fliehst fern hinweck, ich will auch fliehen wohin die
 Winde treiben. Ich will den Staub küssen, – mein WolkenHimmel, mein
 NebelGlück hat der Erde Wind zerstreut. So ein zartes Gebäude ist für die
 Erde nicht. Sie versteht den Himmel nicht, sie liebt den Staub, das dunkle
 Kind seines dunklen Schosses. Warum nicht ich? Lebewohl! Lebewohl!

O mein zartes Blumelein, verlasse dich auf die Erde nicht, baue nicht
 auf Nebelgrund – Treue ist ein wackrer Nebel – sie weicht unter deinen
 Füßen. – Sey immer rein und hoch und gut, lass nimmer deine Sterne
 im Staube stürzen. Dann soll ich nimmer – horchst du? – nimmer dein
 vergessen.

15 FREDAG. F. m. omete med Staudinger. Wattnet war redan höstligt och
 svart, strömmen gick stark och skum betäckte dess lugna yta. Derföre
 wille nu ingen abbor nappa och ingen idpojke visa sin hwita sida. Med
 byte af några små mörtar reste wi hem igen.

– E. m. Mycket språng att skaffa oss ridhästar till i afton. Alla försök
 misslyckades. I wår nöd mötte wi Hindrik B. som bjöd oss in till AH.
 Häggström, der wi smorde oss med sockerbröd m. m.

Slutligen fingo wi oss ett par Rosinanter – kl. ½ 9 a. redo wi ut Calle
 S. och jag. – Lrk m. fl. herrar stodo wid torget – Det är rätt, sade han. Jag
 mins nog i mina unga dar. Jag wille nu wara i Herr Ts ställe. – Tack min
 hedersgubbe, jag tycker om dig. – – Nu, midt under den sena quällens
 skuggor woro alla andra skuggor som en rök försvunna. – Wi redo lustigt
 fram söderut på wägen åt Wasa – än i galopp, än i traf, än i sakta lunk. –
 Wi redo förbi Juthas in åt stora wägen genom skogen. Det war så gladt
 mellan fururna – himlen war något molnig men luften mycket warm.
 – Wi stego af och svalkade oss, under det hästarna pustade. – »Arma
 kräk, äro wist hungrika.» Wi återvända till Juthas, be att få köpa bröd åt
 hästarne – fanns ej annat än mjukt. – Redo ånyo söderut, sjöngo, skratt-
 ade, berättade galna historier, men wid hwarje aflägsset då af rullande
 hjul drogo wi tyglarne in och lyssnade med återhållen anda. Wi wäntade

våra Stockholmare, men vergebens. Redo ända nära Storsved 1½ mil från staden – hade ridit längre om ej hästarna tröttnat. – En mycket rolig färd. Återvände kl. ¾ till 12 om natten.

16 LÖRDAG. – Bud har kommit att våra väntade redan i Thorsdags träffats
 5 i Wasa. – Det är sannerligen derföre endast i afsigt att skaffa min gode
 broder Calle någon ersättning för hans väntan, som jag i dag antager
 Morbror G. Turdins bjudning att bevista den stora utskjutningen på
 Oxkangar. – Calle och jag afreste således kl. 11 f. m., kommo utan äfventyr
 till Orawais malm Lastageplatsen, funno stora båten redan bortfaren,
 10 men kommo öfver i sällskap med en hop bondfolk dem nyfikenheten
 lockade till samma mål. – På Oxkangar holme funno wi en myckenhet
 af stadens och Kimo bruks herremän (äfvén Hedbergarna, W. Essen
 m. fl.) samt tusendets folk af alla åldrar och kön, dels warfstimmermän
 och deras familjer, dels sjelfbjudna åskådare – kort middag, caffè,
 15 wäntan, musik af en bondgosse som war lam i båda benen – Slutligen
 kl. 5 kilning, första, andra gången – paus – en bondkäring war mycket
 närgången med sitt såpämbaré – T:n föste henne unnan – »si hande!»
 skrek käringen och ett litet tumult upstod. – nu kilas åter, folket tränges,
 ställningar ramlar, folket viker, knack, knack, knack, knack, knack! från
 20 alla hålln – massan röres, den tunga kolossen glider ner med stigande
 fart, omedwetet höjer sig ett tusenstämmigt hurrarop, med ofantelig
 tyngd stupar skeppets breda bringa ned uti wattenbädden som vikande
 för våldet lemnar en försvinnande grop och med krithwitt saltskum
 bestänker den nydöpta *Emelies* swarta, glänsande sidor.

25 Denna utgång war den wackraste och den lyckligaste man kan tänka
 sig. Allas belåtenhet, den omtalte käringens undantagen, var ganska stor.
 Wi gratulerade Hindrik till »Emelies utskjutning», önskande att han i
 framtiden måste kunna åstadkomma något dylikt.

30 Sedan nu det förnämsta så wäl aflupit, återstod den ingalunda mindst
 vigtiga delen af dagens högtidlighet, att dricka den nydöptas wälgång.
 »Mätte den nya Emelie ständigt wara så läns som mitt glas nu blir.»
 Hindrik war ingen falsk wärd – punschen flödade rikligen. Midt under
 detta poculerande war det en som berättade att han kl. 4 e. m. hade
 mött de våra på vägen i Orawais. – Nu war swårt att längre dröja. – De
 35 andra herrarna skulle stanna quar. – Calle och jag tänkte resa, fingo ingen
 båt. – Rundtomkring war muntert vivat, den manliga delen af gästerna
 ingenting mindre än nykter, den quinliga delen flängande om i dans med
 herrarna på gården, både menuet och polska, den sednare icke mycket

ceremoniös. – Jungfrurna på stället deltog häri, likaledes de mindre afsig komna af de unga drängarna. – En munter, en galen dans, der åskådaren, medan en sakta vind blåste och de dansande svängde lustiga om, då och då fick en skymt af vuer som icke woro ämnade för hwar mans ögon.

Men småningom uphörde flänget på gården, och de ifrigaste drogo sig in i en stuga att fortsätta polskan. – Nu war slagmålens gyllene tider, örffilar smälde här och der; äfven T:n, patron, fick en, men den arme gifwaren blef derföre illa nertwålad.

Mellan Pedersöre timmermännen och Wöroiterne war en stark jalousie rådande, emedan desse sednare, mest unga raska gossar alltför närgånget courtiserat damerna i Wöro och spelt hemfolket ur brädet. – Ett häftigt slagsmål upstod nu med påkar och stenar – med möda förmådde Wennerholm hejda de ifrigaste.

Ändtligen souperades, caffè intogs, sällskapet skingrade sig dels en och en, dels två och två i nattens försåtliga skuggor. – Calle och jag sade wackert adieu, och inskeppade oss med ett sällskap Orawaisare, större delen mosiga. Styrmannen tumlade just vid stranden öfver relingen, och krälade lungwåt opp igen. Wi lade oss inswepta i våra kappor att sofva på botten af båten, och hörde undertiden huru man gissade hwad wi kunde wara för folk. »Int må hä full wara nå skälmar»? sade en. – Nej, sade de andra. – Natten war lugn och klar men ganska kall. Styrmannen frös som en hund. – Lycklig landning vid lastage platsen, der wi gåfvo roddarne litet att styrka sig med i den nära krogen, och reste så hemåt med H. Nyman till kusk. Denne körde som en galning, efter mer än en lifsfara kommo wi wälbehållna fram till Kudnis kl. 4 om morgonen. – Här kunde jag ej afhålla mig att smyga in i sängkammaren och med en hjertelig kyss *helsa vår goda Sophie wälkommen*. – Hon hade föga förändrats till sitt yttre; mig fann hon förskräckligt solbränd och brun.

Kl. war wäl 5 när jag insomnade.

17 SÖNDAG – Om morgonen promenerade Sophie och jag i trädgården som ännu war grön – Wår lilla flicka är nu mycket gladare och hyggligare än förr, wår lilla flicka är nu stor – wi skola få trefligt på Kudnis, ma chere amie! – Svenska accenten i hennes mund låter ovan i början. Presentation för Calle Staudinger. Visite af Styrman F. Alcenius. Bjudning att wara fadder hos Synnerbergs. Kl. 12 med Sophie visite hos *Lithéns* – Wälkomna, små flickor, Rosa och Thilda. Det är mycket roligt att ändå få träffa er. Wälkommen min goa morbror, goa moster. – Alla sig lika – Alla ändå litet mera pratsamma än förr. Huru mycket att berätta!

S. d. e. m. kl. 3 fadder hos Synnerbergs åt deras lilla son Carl. Stod emot Josephine C., Albert D. emot Sophie; bägge togo wi ut vår rätt. – Kl. 5 war jag åter hem hos Calle som emellertid tagit sig en blund. Promenad åt staden, inne hos Lithens, hos fruntimmerna som woro
 5 högst muntra och trefliga – beskrefwo Stockholm, Upsala, ångfartyget, resan, sällskapet och herren wet icke allt hwad. Men wi hörde och mådde mycket wäl. – Tousjours la même – och lui même, ja nästan helt och hållet. – Sednare kommo Mamma och Sophie hit från Synnerbergs. – Här pratade wi allt till kl. 10 – och skildes muntra åt.

Calle war alls icke missbelåten. »Det är en förb. söt flicka, den Thilda, ja, tamme f-n, tycker jag inte det.» – »Alldeles det, min gulle bror.»
 18 MÅNDAG. – F. m. med Calle S:r visite hos Turdins, Lithéns der. – När reser herrarna? i dag. – Verkeligen? – Ja wisst – tror jag. – Promenade med fruntimmerna åt prostegården – Tout presque comme jadis. –
 15 Beskyddade damerna för kor. – E. m. med Calle, visite hos Lithéns. Man uptog och hopsatte nya förmaksmöbler; fruntimmerna criticerade dem. – Twå helt små soffor. Twå platser. T:a: »du är mycket underlig, aldrig lika, nu så glad, fast du skall resa i morgon.» – »Skall jag ej wara glad att ha träffat er innan jag far?» – »Ja, men så war du ej förr.» »Är det ej bättre så här?» – »Jag wet inte.» – »Du är rolig, söta T:a, hur mången gång fick jag ej förr bannor för min alfvarsamhet? och nu för det jag är glad?» – »Men man skall ej wara för mycket någondera.» – – –
 20 Tu vois bien, chere fille – les temps s'ont changés – il y a une instincte etonnante des filles qui les fait concevoir les plus fins changements des
 25 hommes – oui, tu a raison, pauvre fille, bonne fille, fille tousjours chère, jamais n'oubliée par moi!

Lithéns till Lundmarks. – hemma – Sednare: Flickorna Lithén hos oss. – Åto gässtrufwor – än om Stockholm än om resan; – visade mitt herbarium som innehöll blommor af: Thilda L:n, Charlotte S:r, Louis
 30 K:n, Caroline B:n, Justus S:r, Selene. – Om den sista upstod bryderie. – Råkade i pinligt förhör – satte första blomman främst. – T:a wille ej tro det – Rosa talte ständigt om månblomman – T:a tog bort sin – fick med möda igen. – Flickorna souperade hos oss. – – Promenade tillsammans till staden. T:a: hwarföre? och åter hwarföre? Fråga intet så, jag ljuger
 35 aldrig. – –

19 TISDAG. F. m. afskedsvisiter hos T:ns, L:ns, m. m. – Skjutspenningar af T:n. Arrangementerna snart i ordning med biträde af Mamma. Sedan en stadig middag. Så: adieu min älskade Mamma, min snälla Sophie,

min lilla Fanny. Adieu Kudnis, nu är du grön ännu, snart gul och när vi härnäst träffas, snöhvit. – Tack för alla glada dagar denna sommar – Wäl ha dunkla skyar här och der förmörkat en stund och en annan, men *du* har alltid varit grön och god och glad. Haf derföre tack, mitt vackra glada hem!

5

Nu bar det af, lyckligen genom staden, lyckligen förbi L:ns, der vi gåfvo och emottogo en afskedsnick. – Lyckligen ända till kyrkan och bron, men der hette det: pttrooh! – Wi behöfde slantar och lakritz. – »Spring, Janne, till Dyhrn» – Janne sprang med en billet. – Fins inte kors! slantar och lakrits, så outhärliga saker! – Nej, vi måste nödwändigt förse oss dermed. – wi gå till Dyhrn. – Sagdt och gjordt. Calle följde mycket willigt med – hästen lemnades vid bron. – Men Dyhrn fick roligt. – flickorna kommo ut i Contoiret – obligerte oss in – hwad war att göra – wi suto ner och pratade, drucko caffe, suto ytterligare en stund. – Nej! nu adieu, små flickor. – Och i vår stora brådska glömde wi quar just slantarne för hwars skull wi kommit. – Men Dyhrn följde till Juthbacka kroken. –

10

15

Men till Juthbacka rymde några ögonkast. – Nu är Hilda Winge der, nu är Emmy L. der, nu spela de sin Hertziska Rondo! – Resa wi inte in, sade Calle – Passe! du är rolig. – Ytterligare kort uppehåll vid Forsbacka.

20

Adieule NyCarleby.

Twå kära plantor wärdades ömt i vår famn. Vid Kaup kysste de hwarandra alltför förtroligt – den ena gaf upp ett klageligt ljud och öfverskjölde med sitt klara punschblod bror Calle aldeles. – Vi måste då genast till vår tröst trycka dess twillingssystem till våra läppar – hwarefter wi fortsatte resan.

25

Mellan Markola och Frändilä är en mycket wacker skog; månan gick opp, wi sjöngo med muntert mod. –

Nattquarter kl. 9 på Frändilä – visite af obehörigt folk. –

Sannerligen är icke människan ett underligt ting, tror jag Syrach säger. Un veritable Cameleont, ma foi, blanc et noir – le moment regne, gouverne tout!

30

20 ONSDAG 21 THORSDAG. *Onsdag* fortsättning utan äfventyr från Kauhava till Tulijoki i Wirdois. Här war redan gästrummet uptaget och wi fingo nöja oss med en liten kall och loppchwimlande kammare. Sofwo ändå godt. Väctes följande morgon af en röst: »Si! ja kund' just tro då sku wara Topiljus!» åt hwilket Calle hade mycket roligt. – Mjuka tjenare! det war Gustaf Lindquist, och Carin låg i gästrummet. De reste

35

med egna hästar och hade dröjt 3 veckor på resan från Hfors. – Janne Lewelius hade på framresan kolat af på Ilmoila gästgifwargård. – Thursdagen hunno wi fram till Huutjerfwi utan malheur undant. ett litet »et sat sattua», hwarvid Calle fick ett vänskapligt slag på tassarna. – Fångade en lysmask – Resonerade med en gubbe som räknade ut att det wäl torde wara »nelje tuhatta tähtiset taiwasa» och storligen undrade hwad de kunde wara gjorda af för slag. »Kylle sielä ole ihmisiä kans», mente jag, – men gubben sade woi! woi! kukas tiät?

22. FREDAG. Från Huutjerfwi framåt. – Marknad i Tawastehus – högst löjliga vuer åt alla håll – ty Bachi rike war stort bland Hämäläiset. – Widare med god fart. – Men 2 mil från Hfors, midtunder farten nedför en backe föll högra hjulet och rullade upp på en stor sten, under det kärnan utan vidare malheur stannade. Que faire? skjutspojken war alns-hög. Hjulringen bortfallen. – Men Calle war händig, gjorde en ny af widjor – efter mycket bråkande kommo wi till Helsingeby, – hjulnafven brännande het – smorde den ytterligare dugtigt – kommo så piano den 23 September kl. 5 om morgonen till

Helsingfors!

23 LÖRDAG Utinam bonis auspiciis! –

Åkte in till vårt Logis hos Hällströms. – B. hemma, hade till min stora glädje nyligen afskickadt flygeln med Nerpesbor till Nby. Kl. 11 f. m. till Rosenkampffs som mädde wäl och nu bodde i nyss målade gentila rum. – E. m. wännen August v. Essen. – Thé hos vår gamla Caffé Maja. – Sång hos Farbror Elfving, gubbarna muntra, moi aussi. –

Helsingfors.

Nu, mon cher Ephemeris, skola wi börja med en annan visa. Hittills ha wi som lekande fjärilar fladdrat från blomman till blomman – nu ska' wi låtsa tappa wingarna på en stund. Hittills ha wi bredt ut oss nog mycket – nu blir det att krympa en smula ihop, mon cher Ephemeris! – Du måste lämpa din mund efter matsäcken, min goda vän! – Inga lunders sus och inga böljors sång förströ dina tankar nu. – Intet öga klart wärmer nu din höst. – Inga toners klang – solar och lunar harmoniers djupa klang, böljar mer kring dig. – Men förlåt – att mitt minne svek – Kaufman och Stein och Gross – förlåt. De skall have tak, säger dansken.

Det är sent lidet på quällen och quällen är mycket skum. Regnet dryper af taken och stormen rider på molnig häst öfver rymden. – Tänd

lampan då, tag pennan och sitt allena, – allena som den gamle när han
 enslig och tankfull ser på sitt lif tillbaka. – Så är ock hösten – en kulen
 bild af den kulna hösten, förwissningen af ett menniskolif. Lycklig den
 blomma som föll om våren eller i sommarens första dagar! – Lycklig
 hon som ännu *steg* och sedan föll med ens från sin höjd, som föll med sin
 krona af blommande hopp, med kalken som törstade efter himmelens
 dagg – begråten af blida syskonblommor!

Men lampan skymmer och månan dyker i molnen. Lysmasken
 glänsar med blekhvitt ljus – Läderlappen flaxar med svarta vingar. Ett
 spöke sitter med gröna ögon och glori i natten – Det rasslar och far af
 och an i rummet. Det är någonting på dörrn som will in. Släpp det ej
 in. – Det är någonting ohyggligt der i vrån – det kryper någonting på
 golvet – hwem är der? Sch! – hwem war det? hwem tar mig i foten –
 hwem stryker sig på mig? – hwad kryper mig i nacken – hu! – husch!
 det är kusligt så här om hösten! – – Se här kommer en bågare dansande
 genom luften – tackar ödmjukast, dricker aldrig så här dags. – drick!
 det är walmosaft. – hwem war det som sade: drick! – Det war jag sjelf –
 tackar – skall ha den äran – sött som sömnen eller som en ljuf död – blir
 hwimmelkantig – wet ej hur det är, om det är lampan som brinner eller
 hwad det är – Det är kusligt så här om hö-östen – Un undrar sto orligen
 huru ru-huru jag kom att tatt se små å å-smågubbar i quäll?

Verkeligen, jag kan just undra hur man ger sig att sitta i soffhörnet
 och meditera tills man, yr af sömn och fantasie, tycker verlden hwimla
 omkring sig och bågare dansa i luften. – – Icke är just Hfors något
 spökelsemagazin, jag wille bara säga att det är kusligt så här i allmänhet
 om hösten, men hwar war det jag slöt? – Nå wäl:

24 SÖNDAG I kyrkan der Haggquist predikade med god utförsgåfwa. –
 Blank middag hos Rosenkampffs – visite hos Robsahm, Essen. – Caffemaja.
 – Visite af den nätta jungfru Petterson, d:o af gubben Kantlin.
 – Staudingarne, Backmanson, Helandrarna m. fl. hos mig. –

Samma afton firades M:lle Törnquists bröllop med Prov. Läk. Florin.
 – Begåfvo oss dit, kapprockarne öfver ansigtet – sågo på fönsterna –
 ända in i farstun – mycket blandadt sällskap. Bruden söt – något blek,
 det klär en brud. – Dans och gardesmusik. Blanken löjligt utspökad med
 storstöflor och lösnäsa. Igenkänd af Rpffs jungfrur. – Dormez bien, belle
 Törnquist! soyez heureuse, je le vous souhaite sincerement. –

25. MÅNDAG. Dejeunér chez Wahlund. – Ny mössa, helt liten, efter modet.
 Thalia. – Gammal osed att skolka bort de första dagarna. Skref hem.

Gjorde upwaktningar hos wederbörande. – Pipping anmärkte litet surt
»herr försummade engång förr första Stip. upropet.» –

– S. d. hos Staudingarne. – Cederman nyss kommen från »thet
landet Sibbo» och inflyttad »i the Gergeseners landsändar» bland
gensdarmerna i Kronohagen.

26. TISDAG. – Studerade mycket flitigt på Peter Simpel, af Maryat, en sjö-
roman, intressant nog, ehuru temmeligen hopfuskad. – Reins Collegium
i Finska historien. – Pianot hem från Strömborg, god leksyster – oui ma
bonne chère piano!

27. ONSDAG. Mojade oss med äppel. – Petter Simpel. – Skref. – Språng efter
rum till den 1 Oct. ty i våra kommer fru Hms systerdotter att logera.
Ändtligen fingo två nätta rum i Jägerhornska gården för 150 Rubel.

28. THORS DAG. Rosenkampff reste »på sina resor». – Rein.

S. d. står fröken Lagermarks och Wilanders bröllop i Nby – mycket
trefligt, något trångt. – Här fick jag sitta torrmundt och styfbent – skref i
min ensamhet ett slags oratorium deröfver. En stund hos Staudingarne. –

Fragment:

Hwad glimmar derborta vid skogens bryn
så sent på nattliga timmar?

Är det solens afsked på aftonskyn?

Hmoll öfver- } är det bleka månan med guld på hyn?
gående i D dur. } är det aftonstjernen som glimmar?

Solen är det ej och månan ej, ej heller stjernen som glimmar. Det är
menskors glada ljus, det är kronors sken, det är milda ögons glans i
festers sorl. – Ack wore wi der! etcetera

29. FREDAG. På Spektakel: Tyskarne spelte *Carl von Moor*, Weylandt C.
Moor – mycket passioneradt, kraftigt. – En herrlig figur! – Ernst: Franz,
icke utan förtjenst, men med hes organ. – Huset icke fullt. –

30. LÖRDAG. Stora Bibliotheket. – Auction på Doct. Cargers böcker, urwal
af skräp som ingen åtgång hade. – The och hemma.

September klufven i 2 hälfter, pars prior och d:o posterior, den förra
prior i alla afseenden. Den förra en promenade i grönt, på sommarns
sista blommor. Den sednare promenade på sand. Det är verkligen kus-
ligt så här om hösten – man kyler sitt warma blod – och god lycka om

man icke förkyler. – Har ingen fara, tinar nog igen, – stiger lätt från o till 100 – – Wi wilja – apropos af blod – wi wilja se hur det står till så här i allmänhet – – hoc est med det allmännas helsa.

1837. OCTOBER.

»Ja werlden är en stor orchester» 5
 (birfilare blott äro wi).
 Från öster ända intill wester
 pip, ljud, gnäll och skrikeri.

Låt werlden ha sin gång –
 ordstäf. 10

Bosche moi! Bosche moi! –
 Gensdarmen.

1. SÖNDAG. MICHAELIDAGEN hade föga besynnerligt att upteckna för efterwerlden. Okyrka. – Bulwers *Dewereux* har efterträdt Peter Simpel. Thé. Hemma. Låt werlden ha sin gång – jag har min, sade myran. – 15
2. MÅNDAG. Hugnades med flyttningslof. – Men *wi* hade ej brådska, fast gubben Hällström då och då tittade åt om *wi* wore quar ännu. – Skickade flygelns nyckel hem. – B. lotsräkningar hos Finkenbergs, *Dewereux*. Punsch hos farbror Elfwing. – Köpte mig stereotyp af Tacitus. – Stud. Brandts Nya Testament. – 20
3. TISDAG. En wiss födelsedag – åter förbi mig.

Mins du det tjugonde året,
 mins du hur glädjen i dans
 lekte kring dig och i håret
 knöt dig den skönaste krans! 25

Franzen.

- Äppel och *Dewereux*. hos S:r. – Pour dire la verité: le jour oublié c'est une chose tres merveilleuse. – Tyskarne: Engländer in Paris. *Icke* uppe.
4. ONSDAG. Ändtligen våra nya rum målade och torra – inflyttade midt under ett hållande regn. – Ett par smånätta rum, tapetserade, det ena ljusrödt, det andra ljusblått, fönsterna åt gården, befolkad af domestiker, kattor och stallgumsar. I stora byggningen Statsrådena Jägerhorn och 30

Gripenberg. I den lilla: Magister Langensköld och le petit monsieur Lindert, Cancellisten V. Falck, Cand. Blank och Stud. Topelius.

S. d. E. m. Thé hos ma Tante friherrinnan.

- 5 THORS DAG. Börjat på alfvarer att arbeta. Studerade Vieths Physik. Visite af Monsieur Robsahm med sin sottriga Fransyska. – Nationsmöte om intagning af några nybakade, Ervast m. fl. –
- 6 FREDAG. Storm och rusk. Man berättar att en Rysk fregatt förlit här utanföre med folk och allt. – Opost. Vieth. – Öfverenskommelse med Mathlin att ta två timmar i veckan för Robsahm. – Nu: oRobsahm. The och hemma. – Passabelt i ordning efter flyttning. Nuwar. madame den dugligaste wi någonsin haft.
7. LÖRDAG. – Afhörde Bonsdorff. – Helander. – Cederman och Calle Staudinger molla hos mig. – Derefter souper hos M:lle Björkström. –
8. SÖNDAG. Grahn predikte bättre än någonsin förr. – Friherrinnan om Emelie Lindquist. – »Jag har aldrig anat något utmärkt hos henne.» – Men så är det nu ändock. – Ja, ja, – quelque chose extraordinaire, ma foi!

S. d. såg jag Klingemans »Johan Faust», wida under Goethes, men mera för scenen. – En ryslig pjes må man wäl säga – *ett helvete* från början till slut – öfverallt och outhörligen en mörk magt som innästlar sig i människans wäsende, omsnärjer henne listigt med lockande sinlighet, leder henne med villande bländverk från brott till brott, tills hon slutligen, plötsligen öfvergifven, står ensam och förlorad och upswäljes af wäntande lågor. – Men Faust (Weylandt) är en stor ehuru förwillad man – hans ande reser sig mäktig, förtrampar sin fiende, tills han försåtligt beröfvad sitt vapen, bibeln, men ändock kämpande intill ändan faller och själf förtrampas. Pjesen är en outhörlig jagt efter effect, lyckas ock ofta, synnerligen i contrasterna: såsom: frestaren smygande kring klostret der ett requiem i sköna djupa toner lyfter sig under nattens tystnad. – Äfven då när Faust med helvetet i sitt hjerta instörtar på scen, under det att utanföre dansas och jubileras i stormande walstakt – eller när han i en dylik själsoro hör den ljufwa herdeflöjtens stilla toner bland bergen.

9. MÅNDAG. Slöt Vieth. Rörelse i staden. – Robsahm Lectioner för friherrinnan. B:k bref af Collander, nyss återkommen från Stockholm. – »Thilda Enegren är en förb. söt varelse och fan wet huru» – – –
10. TISDAG Marknad i Helsingfors. – Köpa si och sälja gapa. En piphylla köpte jag ändock, en nödwändig persedel.

S. d. på e. m. något bättre: *Steins Concert.*

- Horribelt mycket folk – och här blef man ej bedragen – Stein är bara tjugu år, ganska enkel men ändock med en viss skymt af fantasi i sitt yttre. – Spelar med obeskriflig fermeté och grace, och dertill med en expression som till en otroligt fin nuancering förmår sjunka och stiga i crescendo och decrescendo. – Skönt instrument, till ton mycket lik vår flygel, med märkeligt uthållande flöjttoner i pianot. – Wahrhaftig! »Aus diesem Stein ist ein Edelstein geworden.» Händer och fötter applauserade – Det war ett otroligt wäsende. 5
- 11 ONSDAG. Andra marknadsdagen. Promenad med ma Tante, för att köpa kappkrage åt Josephine C: – fanns ej någon passande. – Present af kringlor åt Rosenkampffs jungfrur. 10
- A: The inne hos Langensköld, der Blanken m. fl. spelte boston.
12. THORS DAG Tengström m. m. – Ma Tante Fransyska för monsieur Robsahm. Undrar hur tålmodet skall räcka till. – Aug. Essen hopsmorde för CafféMaja historier om björnar m. m. – Hem – 15
- 13 FREDAG Hegel, Inledn. till Encyclopedien. – Latin. Sahlberg. – Månskenspromenad. Bref af Mamma att Åkerblom förlorat på sin första resa med Skonerten Activ på hemgående med Lübeckska waror, som allt strök med. – Skepparen för tidigt kommen ur skolan. – Hwart i herrans namn skall det ta wägen? – Stor förlust för rederiet m. fl. ägare af warorna. – Störst kanhända för Lundmark som här tänkte ta sig medel att betala alla sina skulder. – Hwad den stackars Åkerblom kommit mången bitter stund åstad! – 20
- 14 LÖRDAG. Academisk Inscription, hwarvid Pippingen åter höll ett moraliserande tal »om sättet att använda tiden rätt». Tårarne stodo gubben i ögonen när han talte om källare och billarder. 25
- Steins Andra Concert – Ej der – Han skall ha warierat öfver Neckens polska obeskrifligt wackert. – Hos Aug. Essen och Oskar Forsman som bo tillsammans. – Med dem soupér hos gamla Mutter Gröndahl som ännu kände igen mig. – Forsman berättade de galnaste historier – man wille dö af skratt – t. ex. då han beskref Grottelins rum under en inpackning, huru bland annat »dricka och bränvin war spildt som insjöar på bordet, och deremellan lågo gamla strumpor kring hwilka en mängd torackor anställde sina uptäcktsresor.» 30
15. SÖNDAG. Okyrka. – Ovisite hos Thunebergs, visite hos Strömborgs der familjen war samlad. – Fru Strömborg om pianot, frågade om något war söndert m. m. – Wisst war en fot alldeles afbruten, – men n'importe! 35

Kl. 8 bugade oss. – Unga Lindert här inne, talte om sina collisioner med informatorerna – En äkta dansmästare! –

16 MÅNDAG Opost. Collegier. Aftonen hos numera Majoren Justus Thunberg, der åtskilliga officerare drucko tshajo och spelte boston. – Utlöst från Bokauktion »Goethes Herman och Dorothea» m. m. –

17 TISDAG. Elfving, Justus Sr, Cederman, trädkarl här. – –1 Rub. 50 k. – Elfving spelar nästan aldrig. – Musicerte i stället på pianot. – Månshen – Beau claire de la lune – Selene! – Eie! – Än du min wintersol!

18 ONSDAG. Linsen om Ovidius »parce pater puero, non postea carmina fingam!» Törnroths Disputation för profession i Chirurg. och Barnförl. konsten.

E. m. bokauktion och sedan pianofortefantasi i månshenet med en hufvudskalle och diverse menniskoben framför mig. –

19 THORS DAG. Inlemnade mitt första ämne till Linsén kl. 5. Gubben något buskig, »det skulle egentligen wara före 5» –

Bostonpartie hos Blanken. Grossh. Bull (Ole Bulls farbror), Thunbergarne, Lind m. fl. – En huslig soupér med biffstek och öl. –

20 FREDAG. Opost. Biwistade Sällsk. pro Fauna sammanträde, der fråga war om den i våras inlemnade prisskriften. – – Tyskarna spelte i dag »Die Pagenstreiche» (ej upp) och Recett-tagarn, Nicolai, hade 11 Rubels behållning.

21. LÖRDAG. – Bokauktion. – Om afton: *Concert af Prof. Gross.*

Naturligtwis der, ehuru violoncell ej är mitt instrument. Aber dieser Gross war von grossen Talente. – Det war märkeligt att höra hwilka rena och smältande toner han framlockade ur detta instrument som är så fallet för att tala i näsan. – I moll och piano war hans egentliga styrka och mäst exellerade han i jemnt stig. och fallande toner utan intervaller. – Men äfven i Allegro visade han mycken styrka och fermété. Sjelf war han en blek man af omkr. 40 år med melancholiskt utseende. – Stein spelte äfven nu och emottogs redan när han satte sig af starka applauder. –

22. SÖNDAG. Okyrka. – Rosenkampff hemkommen. – Om aftonen Picknick och många andra saker – Moi, jag satt hem – skref till Sophie om Stein, till Mamma m. m. –

23. MÅNDAG. med Sohlberg visite på vinkällarn. – Sahlberg las högst delicat om fåglarnas anus, item de colore gustuque excrementorum avium, en lection icke ämnad för kräsmagor. –

S. d. ett talrikt *Nationsmöte*, lifwadt af intressanta ehuru ej behagliga frågor. Företogs åter en slags rensning af nation, lik den 1834. – *Hjelm*

- relegerades på 2 år – *Hägquist* och *A. Chydenius* hotades strängeligen med samma öde, i fall de ej snart togo sina examina. – *Ramstadius* anklagades för en skandalös historia med en bättre flicka. Frikändes. *Alfred Thuring* fick föreställning för lättsinnighet i allmänhet, *Wilander* för umgänge med *Hjelm*, och slutligen *Forsström* för spel m. m. – *Nervander* visade sig under allt detta mycket kraftfull och förebrädde oss häftigt att ej wi, utan extranei, skulle gifwa honom första underrättelsen om dylika excesser. –
24. TISDAG. Till sina följder en ledsam dag för några och nära nog för oss alla, hela studerande corpsen. – *Sjöberg*, *Sewon*, *E. Castrén*, *Törnudd* drucko punsch hos *A. Wacklin* – Alla fem begåfvo sig ut om aftonen, souperade på *Stadt London*, drucko der ytterligare och tågade sedan i blusigt tillstånd åt *Skatudden* på äfventyr – knackade något för hårdt på en physiskas fönster hvilket klingade sönder. *Flux* kommer gendsarme patrulln och will taga dem, de undkomma utan vidare handgemäng än några små knyck och ryck. – Men en af gendsarmerne, sjuk förut och nyligen piskad, får till all olycka slag, – stiger af hästen, lutar sig mot ett plank och dör, under utrop af »*Bosche moj, Bosche moj!*» – Nu komma de öfriga igen, gripa *Sjöberg* och *Sewon* och föra dem bakbundna till högwakten och derifrån till *Rector*, der *Sewon*, ytterligt upretad, slår handen i bordet och högljudt klagar öfver orättvist wåld. Emellertid är *Gensdarmen* död, saken rapporteras till wederbörande och dessa af-sända *flux* en estafett till *Petersburg*. *Sjöberg* och *Sewon* föras till *Carcer* under bewakning af militaire vakt.
25. ONSDAG. Andra morgonen war stor rörelse i staden »*Studenterna* hade slagit ihjäl en gendsarme, *Siberien* war det minsta de kunde wänta sig.» – *Wi* woro ängsliga i början, wiste icke om ej möjligen i hettan en sådan olycka kunnat ske. – Samma f. m. undergingo alla fem förhör på policekammarn – beskrefwo rätta förhållandet, men patrulln hade sina historier och *Wulfert*, den gemena hunden, höll med dem. Allt måste likwål bero af läkarebesigtning på den döda kroppen. – Emellertid träffade wi gubbarne på återvägen och lugnades af deras försäkran – *Sjöberg* war modfälld, *De andre* vid godt mod. Af nyfikenhet gingo wi att se den döda karlen som låg naken på hospitalet. Intet yttre syntes på hans kropp, blå färg och fradga kring mund.
- S. d. i sällskap med *Calle Essen* afhämtade *Hjelmen* från ett twetydigt ställe der han bott. – Han war sjuk och halft sanslös, kände ej igen mig. – *Stackars, stackars* gosse, huru annorlunda nu än förr i dina bättre dagar! Det gjorde mig ondt om honom.

26 THORS DAG. Visite af Artisten Lind som förärat åt Blanken en oljemålning föreställande en nyss vaknad flicka som i halftlutande ställning och med uphöjdt pekfinger söker erinra sig en vacker dröm. Det är en brunette, somliga säga, lik M:lle Holm.

5 Sahlberg viste oss ett fågelskelett, – ganska häändig inrättning.

27 FREDAG. Bref af Mamma att flygeln war lyckligen hemkommen och att Sophie war förtjust i den. Fägnar mig mycket – jag war svag för den som för en menskelig varelse. –

10 28. LÖRDAG. Musikalisk Soirée, hwaruti både Stein och Gross biträdde. Steins improvisationer äro mycket rika – ibland är det som spelte han med 3 händer. – Men det ständiga sjelfcomponerandet på fri hand, fruktar jag, skämmer slutligen bort en stor talent – i synnerhet om denna är sådan att den för ögonblicket låter uttömma sig.

15 29 SÖNDAG. BÖNDAG. Afhörde Melart. –

Thé och hemma. I granskapet blåste en clarinett, jag tog efter på pianot och så stal jag mig till en af våra vackraste walsar.

30 MÅNDAG. Bref till Mamma om afairen den 24, i afsigt att förekomma rygten som troligen förstorade flyga dit opp.

20 Gensdarmen är nu i närvaro af Ryska och Finska läkare besigtigad och befunnen sotsdöd af slag. – Ryssarne som icke väntat ett så naturligt resultat, runkade fundersamt på hufwudet och wille än här än der uptäcka våld och blod. – »Icke annat än af edra fuskande obducteurs verktyg», viste Ursin. – Men Rector skall ha fällt tårar af glädje.

25 31. TISDAG. Nationsmöte, i afsigt att välja 10 af Nervander proponerade censores hwilka skulle ha öga på att inga rantar nedsmutsade vårt rygte. – Inför omkr. 70 landsmän förnyade N. sina förra förebråelser och yrkade nog dictatoriskt på stora reformer. Censorerna waldes med slutna sedlar. Af omkr. 30 a 40 med röster hugnade erhöill Castren 33, Pionius 31, Stenbäck 29, jag 27 d. v. s. – Men någon (nescio quis) hade varit nog gemen att votera på Hjelman och Häggquist – hwilket ytterligare upretade Nervander på det högsta, så att han med orden »jag anser mig för god att vara en narr för herrarna», afsade sig curatellet och genast gick bort.

30 Här stod nu Österbotniska nation som ett redlost skepp – Beslut på beslut ända till kl. 10.

1837. NOVEMBER.

*Komma det skall en dag, då det heliga Ilion faller,
Priamos sjelf och hans folk, den spjutbewäpnade drottens.
Iliaden.*

Divide et impera! 5
FornRomersk Statskonst.

*En söt gubbe, den Kaufman!
Almänheten.*

Hvem är blommans moder? - - - - -
- - - - - 10

*Upp till blåa ethern! der är morgon,
evig morgon, - der är blommans hemland!
d. 17 Nov. 1837.*

*Det almännas farkost i wågorna.
ouverture till Ephemeris 1837, 2.* 15

1. ONSDAG. Deputation till Nervander för att framföra till honom afdelningens ogillande af den skandalösa voteringen på Hquist och Hjelm, och bedja honom åter träda i spetsen för oss. – Men han war obeveklig och anförde äfven det spridda resultatet af voteringen såsom ett prof på vårt ringa förtroende till honom och hans projecter. – Fåfångt öfvertygande honom om falskheten af denna hans åsigt, tackade wi honom för hans många och långa tjenster samt afträdde för att hos Inspektor anhålla om nytt curators wal. 20
 Gubben Hm lät sig icke stort bekomma. »Jaså, adj. Ndr har afträdt, wi få då välja en ny curator.» – Precis som gubben Lilius vid nyheten om kejsar Alexanders död: »Jaså. Nå wi få wäl oss en ny kejsare då.»
 S. d. F. W. Alcenius: »du måste nödwändigt hämta hit dina ephemerer.»
2. THORS DAG Hällström läser akustik. Ett ganska intressant collegium om musiken. – Hos Staudingarne och Elfving. Man berättade att vår goda vän Westerholm gjort gubbarne i Carcer en proposition att befria dem med armkraft: »Håll' er beredda, bara! Blir det brådtom, så knyck i oss!» – 30
3. FREDAG. Opost. – Curators wal i Österbottniska Afdeln., hwilket med stor pluralitet föll på vår högt wärderade ehuru olika bedömde Joh. Wilh. Snellman. Nervander infann sig äfven, tigande länge och till ut- 35

seendet nedstämd. Oss genomilade då en känsla af sympathy och sorg. Wi ihågkommo tacksamt hans warma vänskap, hans lågande nit för nationen, det myckna goda han bland oss framkallat, den fria ande som han ingjöt i våra bröst. – Tiderna hade motarbetat honom, tider af en
 5 öfverhandtagande egoism, och han afträdde när han såg sin oförmåga att lyfta afdelningen till dess fordna moraliska höjd. – Det är sant att hans sednaste språk war nog diktatoriskt, hans upfattning af sista voteringen skef. – Men något bör man förlåta en regent som ser sitt folk, likt Rom i Augusti dagar, oförmöget af all egen kraft att styra sig sjelf. –

10 En förklaring af Nervander ang. skälen för sin afsägelse wederlades från flere håll, och Hällström tillade »att han ansåg afdelningens wal af censores utfallit fullkomligen tillfredsställande och på goda händer.» –

S. d. Staudinger, Cederman, Elfving, Jurvelius, trädkarl och thé hos mig.

15 4. LÖRDAG. Inropte på bokauktion Ouverturen till Othello. – Strömborg stämde mitt piano. Thunebergarne, Langensköld, Falck m. fl. boston hos oss. »Wie wasser» sade Lsköld. – Men jag las Skandia. –

20 5. SÖNDAG. Okyrka. Aftonen: hos Thunebergs. Hilda Holm är nu ditflyttad; det är ett englalif – En skön blomma, den Hilda! – har i sina drag, något antikt, något sydlänst, oändeligen hänförande vackert, – en form som erinrar om Greklands idealer. Och allt så regelbundet, så symmetriskt i hennes ansigte! Och hennes vext så smärt och lång, så vek och ändock så rundad! Och hennes hy så hwit, »så hwita kinder, kolsvarta himlar derofvan bo» (*Ram.*) Och hennes ögon barnsligt glada – men åter ack så sköna »när eld du kastar ur svarta solar» (*Ram.*) – Lycklig blir visst den på hwilken dessa ögon se med ett wisst slags blickar. – Jag önskar
 25 dig, flicka, en man som kan fylla ditt hjerta helt, och möta med eld din eld. – Icke gamle Justus Thg, som nu är så lycklig i sitt sälla hopp – nej, nej, ett ungt hjerta, en skön form – skön som din egen, flicka, en frisk själ, en nytänd, en flammande låge blott, skall kyssa dig, skall äga dig!

30 Flickorna woro glada – spelte, sjöngo mycket söta duetter. Hilda Holm har ingen stark, men en ganska ren och behaglig röst. Det war en charme att höra.

35 Dig blott jag älskar, dig jag blott tillber,
 blomma från barndomens eden,
 lemna, o lemna ej wandraren mer
 ensam på ödsliga heden.

Ack litet visste dessa två ännu om någon ödslig hed på lifvets väg! Man bad mig spela – wille naturligtvis undanbedja mig. – »Det är så tråkigt att låta be sig» – »Nå wäl, för att M:lle Hilda ej må finna mig tråkig» – – – och jag spelte – Blanken sjöng. – »Tackar ödmjukast.» »Åh det var blott ett litet obetydligt recept mot tråkighet.» – Widare försöktes med hårstrån hwem som hade ondt sinne. – Hildas ringlade sig starkt. Capten drog ochså hår ur sin peruk, som mycket roade flickorna. – Capten mycket lycklig, B. säger att flickan fattar tycke för honom. – Ma foi! det är ej möjligt. – En mycket treflig afton –

6 MÅNDAG. DEN 6 NOV. 1837:

Österbotniska Afdelningens Klyfning.

Småningom hade Pippings planer för nedtryckandet af allt sjelfständigt sträfvande, af allt sannt Academiskt lif inom vårt universitet mognat. Han såg den i många små (mycket lämpligt kallade) afdelningar splittade corpsen allt mer lossna, förslappas till sitt inre samband, han såg egoismen småningom epidemiskt utbreda sina läror och nedtysta med dagens lockande fördelar den högsinta anda som fordom predikade det enskildtas upofrande för det helas wäl. – Han såg huru allt mer de röster tystnade som med Franzén hade svurit »att för sanning stå och falla». – Alt syntes nära moget – en enda afdelning war farlig än, farlig genom sitt antal, sin sjelfständighet, sitt fria sträfvande, sitt hittils tränga samband sinsemellan. – Men äfven denna corps hade ej undgått dagens fina gift, egoismen gnagde dess rötter och undergräfdess på seklers minnen bygda grund. – En enda mächtig stöt, och den gamla stammen skulle falla, det visste man alltför wäl. – Men huru förekomma att icke »dess fall blefve stort» och störande för dagens lilla lugn?

Med list wille man öfverrumpla Österbottningarna, förekomma all sansning, allt betänkande wid fallet, binda våra händer och sedan bequämligen inpassa oss i sina usla, eländiga, trångbröstad, fjettrande rekrytformer. – Skönt och faderligt, oh!

Hällström hade sammankallat afdelningen, som wi trodde, angående curator ty Snellman hade afsagt sig. (Snellman såg följd och anmälte i dag hos Hm att han wille taga emot. – Hm sade honom att det war för sent, men förbjöd honom att tala om det.) – Vi woro talrikt samlade, men till all olycka woro de flesta äldre icke närv. i början. – Hm hostade och började med sin vanliga tranquila min »huru han nu i 27 år warit Östb. Afd:s inspektor», huru han alltid »hållit af herrarna» och mött samma

vänskap tillbaka. Nu hade han från flere håll hört frågas huru det kom sig att så ofta några excesser förspordes woro alltid Österbottningar hufvudmän. – Här af insåg man att afdelningen war för stor, – men hade welat vänta tills han (Hm) skulle afträda. För att nu icke stå i vägen, ville han nu »ge med sig» och afträda såsom inspektor för hela Afdeln. men quarstå för endera af de nya afdelningarne. *Vi skulle således delas*, enligt Consistorii beslut och Rectors vilja. – »Och nu, gode herrar återstår då endast att upgöra en förteckning, så att en hwar upropas och, om han äger jus patris eller jus nativitatis, väljer hwart han will höra.» – Hwad hjälpte nu att wi stodo och gapade med gränslös förvåning! Hade wi mangrant gått bort och lemnat den struntgubben quar, så hade det warit en skön sak. Men wi stodo som får vid slagtbänken och läto skrifu opp oss. Småningom sansade vi oss, men för sent. – Dock fick Hällström höra hwarjehanda: »när herr Prof. tolererat oss i 27 år, nog kunde Herr Prof. tolerera oss ännu några år.» – »när har nånsin ännu divide et impera systemet burit sig i längden?» – o. s. v. Men de djerfva rösterna voro få. – Hm gick helt belåten, – föga bekymrande sig derom att han på engång tillintetgjort ett helt långt lifs tjenster, afvändt från sig hundrade unga hjertans kärlek och åsamkat sig en börda af harm och hat, så tung, så tung!

Nu rådplägades, häftigt, stormande. – Här voro ock några träblock som förmente att man borde ta saken kallt. – De fingo ge vika. – På M. Castréns proposition beslöts en inlaga till Cancellar. – – Bort kl. öfv. 10. 7 TISDAG. Harm och dåligt lynne, för gårdagens skull. – Hos Stenbäck att höra efter inlagan. Den blef ej af. – C. Essen spektaklade, – som förargade mig. – Hos M. Castrén; han svor i Hällström och Consistorium. – Det grämde oss nu att wi låtit öfverrumpla oss. – Man borde wara räf bland räfwar. Så mycket äro wi många öfverens om att hwar och en efter sin bästa förmåga söka motarbete den hunden, Pippings listiga frihetsmördande planer. –

S. d. Kaufmans Concert. En hygglig gubbe med fryntlig min. Underbart konstiga händers verk! – *Symphonion* det fullständigaste – Man trodde sig höra virtuoser spela. I så hög grad ägde alla dessa döda instrumenter en lefvande uttryckfull execution. – *Trumpet automaten* skall wara den konstigaste. – De andra woro *Salpington*, *Cordaulodion* och *Harmonichord*, hwilket sista hade mycken likhet med Terpodion. – Omkr. 600 billetter sålda. –

8 ONSDAG. Aftonen hos Aug. Essen och Oskar Forsman. Här förtäljdes nu historier, den ena galnare än den andra, mäst om Näsa-Hejko. Essen

imiterar Forsman icke illa, och när dessa begge utlade en sak war det något så mästerligt roligt att samtliga åhörare knapt höllos på stolen för skratt. –
 9 THORS DAG. Ondt i hufwu't. – E. m. Nord Österbotn. Afdeln. skulle wälja Inspektor. Hällström war quarblefven i spetsen för SydÖsterb. – I måndags hade jag varit i val och qual, hwart jag wille höra. – Gick då till SydÖsterb. – Sedan betänkte jag Uleåborg skola och att denna stad warit wår familjs stamsäte. Gick derföre till Hm och lät öfverflytta mig. – SydÖsterb. afd. räknade nu 67 medlemmar, NordÖsterb. endast 33. – Wi 33 walde nu Inspektor. – Jag proponerade att inlemna blanka sedlar. – Men Nordström fick en röst och Tengström de öfriga. Jag kastade en blank lapp i hatten, hvilken gubben Hm mystiskt vände och besåg på begge sidor.

Ifrån mötet kommo till mig begge Helandrarne och Mathlin. – Vi roade oss med att criticera böcker och gifwa dem Academiska witsord. –
 10 FREDAG. Deputation till prof. Tengström för att erbjuda honom Inspektoratet. Gubben blef helt perplex. – Hwa? Hwa? – Är afdelningen delad? (Consistorium war icke förberedt derpå. Pipping och Hm hade kokat ihop soppan på eget beråd.) – Emellertid tog Tm emot. Hans första fråga ang. afdeln. war: ha herrarna nationspojke?

– S. d. Visite hos Palmquist att beställa en ny svart klädning. S. d. såg Tyskarnas *Lumpaci Vagabundus*, galenskaper i Tysk folksmak till förmån för Vilde. Musiken icke oäfvnen. Huset war alldeles fullt. Vilde sade till tacksägelse: »da oben ists Loger voll, da unten parterre ists voll, und hier (hans hufvud) ists auch voll.» –

11 LÖRDAG Cajan väckte fråga om en tidning inom afdeln. af Finsk tendens. – Ett godt project, endast det icke blir ensidigt upfattadt.

Quasimöte på Bibliothekstimman – för att öfverenskomma om almäna afairer. – Arg, – jag och mången annan – wi ha svårt att smälta det sednaste tilltaget. Afton: De kritiska snapphanarne drucko thé hos mig, samtalade om Litteratur och universitetspolitik. –

12. SÖNDAG. Okyrka. Dagbok. – Lilla Olga hos Rpffs sjuk i tandplågor. – E. m. thé. En stund hos Essen, d:o hos F. Alcenius som förundrade sig öfver »ovanliga visiter». – Man war nu sysselsatt att hopsmörja owett åt Hfors Tidn. – A:s gick ut. Piponius och jag väntade till 10 förgäfves.

13. MÅNDAG. Opost. Hegel. – Litterärt nytt: Jäkyntilet och Morgonbladets groft tillyxade (af Burghausen) owett mot Hfors Tidn. –

S. d. Syd Österb. möte. Jag närvar. »Det är SydÖsterb.», sade nationspojken med fin pik åt mig. – Hällström talade om Gensdarmhistorien:

»herrarna ser, det är risquabelt. Derföre, gode herrar, så snart herrarna ser någon vakt eller soldat – så spring! – spring, gode herrar, det är alltid säkrast.» – Och häraf upkom ett ασβεστος γελας rundtomkring gubben. – En annan proposition war gjord att i en mustig inlaga till Consistorium utbedjas att få behålla namn af Österb. och icke af Wasenser och Ulaburgenser som warit ämnadt. – Gubben förbehöll sig att få modifiera ett och annat, – den gamla räfven!

14 TISDAG. Lilla Olga hos Rpffs farligt sjuk. Har fått 4 nya tänder på engång.

S. d. Tengströms första möte med NordÖsterb. – Det war ängsligt att se våra glesa 20 personer i det stora rummet. – Han höll ett morali-serande Tal, säkert wälment och af hjertat, men af föga effect. – Derpå Curatorswal, som utföll till förmån för Mag. Aaron Borg. – Jag m. fl. såsom deputerade till Borgen. Han tog emot. Bjöd oss the, pipor – m. m. – Rökte och resonerade ända till kl. 9. –

15 ONSDAG. – När jag om morgonen frågte efter lilla Olga, war moster mycket orolig. Faran kunde icke mera döljas. – Man väntade den lilla skulle dö. –

S. d. Säg: Die Lichtensteiner, dramatiserade efter van der Veldes Roman. Slutscen der Hurka träffas af blixten är af förvånande effect. –

S. d. ankom Lundmark, medförande bref från Mamma och Sophie.

16 THORS DAG. † Spisade middag hos Christéns för att ej genera Rpffs. – Lilla Olga hade gifwit mycket hopp ännu på f. m. – men snart dukade den späda engeln under för sin egen starkt arbetande natur och dog kl. 5 e. m. utan märkbar plåga.* – Hon hade warit ett älskwärdt barn, – glad, liflig i hög grad och med stark fysik. Denna utvecklade sig för häftigt och hastigt wid tandbildningen och förstörde sig sjelf efter wåldsam strid. – Här war således ingen oförsigtighet wällande, ingen mensklig hand bröt denna lilla knopp; försynen ensam bestämde dess mål. – Man kunde kalla lilla Olga wacker, – i synnerhet de sednaste dagar, när feberns glödande brand glänste i hennes ögon, på hennes kinder, och tillika gaf hennes ansigte ett mildt lidande uttryck, långt öfver hennes år. – Ännu der hon för alltid sof på sin lilla bädd, hade ej engeln flytt från hennes ansigte. – Ögonen woro slutna, kring munnen slumrade ett melancholiskt leende; – hennes kinder woro bleka, men fylliga och runda; den späda blomman hade icke vissnat, hon hade brutits. – Den lilla sköna engeln! – Aldrig war den mörka dödens bild mindre skrämmande än

* Den första snön bredde i detsamma sitt hwita täcke öfver hennes graf. –

här, aldrig mera förvillande lik den lugnaste sömn, aldrig mera påminnande om himlens lån till stoffet, om evigheten som förklarad böjer sig ned och bortkysser den skymmande tåren från människans öga; – – då svinner jordlifvet bort som en dröm, himlarna klarna och allt är ljus!

Jag gick till Rpffs kl. 6. Moster badade i tårar. Baron sade blott: »ah! den lilla Olga! den lilla goda engeln!» – men jag wet, han kände det djupt. Melart, fru Cedervald, Stjernwall och frun woro här för att trösta. – Trösten war wäl ringa, men äfven deltagandet gör den bedröfvade godt.

17. FREDAG. – Kl. 10 visite hos Rpff der jag visade det bref hwari jag underrättade Mamma om Olgas död. – Äfven baron skref till Mamma. – Tillopp af folk som beklagade sorgen. Ett beswärligt bruk! –

E. m. kl. 5 visite hos Lundmark som talade om Emelies musik, om Stein m. m.

S. d. kl. $\frac{1}{2}$ 7 På bröllopp. – Dygdeädla jungfru Lisette vigdes med Senatseldaren Wahlström – Rosenkampffs kunde och wille ej komma, endast deras jungfrur klädde bruden och woro premier damer. – Stånds-personer woro (utom B. och jag!) Assessor Stark, Statsrådet Ehrnström, Generalskan Fridberg och hennes wackra fröken dotter. – För resten en talrik samling af hwitklädda damer, bourgeoisie, och styfwa betjenter och waktmästare, m. m. – Bruden war välklädd, vacker och munter, – talte med Statsrådet och med generalskan aldeles ogeneradt. – Bland flickorna war Lotta Grönros, en 15 årig syster till Sophie, – den vackraste, – riktigt vacker!

Afhörde vigseln, drucko thé, väntade en stund på dansen, men när den dröjde, gingo wi kl. 8. – Blank skulle på stor soupér till Hilda Holms pappa. – Jag satt den öfriga quälln hos Rpffs, i sällskap med fruarne Cedervald och Stjernwall. –

- 18 LÖRDAG. Snö. – Friherrinnan i bestyr om svepning för lillan.

Afton: Nordmöte, hwarest Borgen anmälte sin afsägelse af curatelet. – Orsaken härtill war ett nytt wrängt tilltag af Consistorium som med 9 röst. mot 9 (Pipping decisiv.), beslutit frångå afdelningarna rättigheten att afgifwa betyg åt afgående kamrater, hken rättigh. för framtiden updrages åt inspektorerne. – Härigenom war nu afd.:nes vackraste sida tillintetgjord, curatelet nedsatt till en blott police upsigt, – wi factiskt (äfven mundtligen af Tengström?) förklarade sedligt omyndiga. – Är detta en kärleksfull, en faderlig wård om blomman af landets ungdom, om källan för landets bildning? – Denna källa, Academien, är ingen

machin den är en lefvande andlig organism. Hwarje bemödande att nedtrycka dess andliga, sjelfständiga lif, att machinisera den, måste med oberäkneliga följderna ingripa i hela landets framtid. – Efterverlden skall dömma Pipping och fördömma honom. Efterverlden skall icke misskänna hans goda sidor, hans consequence, hans idéefasthet, hans förtjenster om universitetets financer; – men för hans planer för quäfvandet af all sjelfständig andlig utveckling, för hans bemöd. att af studerande corpsen göra en sedligt omyndig, militäriskt krypande hop, för den stadiga grund han derigenom lagt för den *Ryska* friheten – Derföre skall det Finska folket en dag, då det känner följderna af Pippings verk, förbanna hans namn, och fädernas fria andar ropa ve! öfver honom. –

Tengström förmanade oss uptaga saken som ett faderligt och välment beslut. – Men wi woro ytterligt upretade, walde ingen ny curator, sade att det numera war oss alldeles likgiltigt hwem vi fingo m. m. – Tm war förlägen – förtjenar ingen skoning ty han var med om beslutet. –

19 SÖNDAG. Snö. Okyrka. – Rahm förmiddags visite – Ochså han full af harm; sade sig misströsta om vår Academ. framtid. Bäst wore att resa till Upsala. – Ja verkeligen, jag är mycket böjd för samma mening!

S. d. war begrafning hos Rosenkampffs. Endast omkr. 20 pers., hwaribl. några få fruar, bjudna. – I sorgvagnen satt baron, Aug. Munk och jag. – Grafven war hwit af den nya friska snön. – Gästerna trakterades med punsch, stora kringlor m. m. – herrarne talte om Poudrettebolaget m. m. – Kl. 8 war sorghuset åter tomt.

20 MÅNDAG. Collegium i Logiken för Snellman, mycket intressant.

S. d. Syd möte. – Hällström sökte trösta landsmännen. »Herrarna ge sig nu tillfreds, inte ä dä så farligt go' herrar!»

Det är förb. farligt min gubbe! Till dig ha wi nu alla ett horn i sidan.

Sedn: Aug. Essen och yngsta Ehrström en pipa hos mig. –

21. TISDAG. E. m. kl. 5 hos Rahm. Om dåliga aspecter för framtiden. – Stackare är den som icke står och faller för sin öfvertygelse! – Men tiderna äro sådana att man kan falla förr än man det förmodar.

Kritiska Snapphanarne thé hos mig. Wi fortforo att kriticera allt hwad wi kunde påminna oss i den sköna litteraturen.

22. ONSDAG. Storligen väntat morbror GWTurdin som skulle resa strax efter Lundmark. – Nordmöte, enkom för att välja curator, – men theraf blef intet. Tengström försökte öfvertala, men hade icke lyckats om han än varit större mästare deri än han är. – Wi woro och förblefvo således hufvudlösa.

23. THORSDAG. Ämne och bref. – Almäna upmärksamheten inom oss Academici är nu rigtad på ett nytt collegium »om den Academiska friheten», hwilket Snellman frimodigt intimerat att börjas i Måndag. – Härtill inbjudes gratis hela studerande corpsen, hken säkert icke underlåter att infinna sig. – Det är ett djerft men vackert företag i dessa tider, då begreppet om Acad. är inom stud. corpsen antingen glömdt eller hos mången missförstådt. Snellmans frimodighet å ena och sans å andra sidan, försäkra oss att denna föreläsning skall hwarken under- eller öfverstiga sina gränser. – Emellertid är Pipping i faslig nöd, har på allt sätt velat förmå honom att afstå derifrån, – och torde väl ändå tillslut förbjuda alltsammans. 5
24. FREDAG. Stor post med Lundmark som reste. – SydMOTE för att välja curator emed. Hällstén afsagt sig. – Hällström hade varit förlägen och stått som om han varit besvärad af loppor. –
Såg: *Gustaf Adolph in München* od. Löwe des Schwedens und Adler des Oestreichs. En utmärkt vacker pjes, synnerligen i ans. till stilen, – verserna m. m. 15
- 25 LÖRDAG. – Satacunda Nation har i dag bevist mycken raskhet. Curator, Törnroth, hade afsagt sig. Inspektor, Sahlberg, wille forcera dem att wälja en ny. Men fåfångt lät han upropa en och en i sender, börjande från den yngsta. – Endast 3 röster walde, derib. Filius Sahlberg. – Dessutom war stark dispute. Törnegrén höll ett mustigt tal, som fördes till protocols, – man skildes föga fredligt stämda åt.
S. d. – Talade wi högt om afairerna hos CafféM. – Många hörde. – 20
- 26 SÖNDAG. Ändtligen war morbror GWTurdin kommen, inrest hos Rpffs och medför, ett kort bref af Mamma. – Tnska firmans afairer stå på kinkiga fötter. Till Rpffs kl. 10 f. m. – kort kyrka, der Schauman predikte. Genast efter middagen börjades ett bostonpartie, le baron, la baronne, Turdin och Blank. – La baronne otålig. – Trädkarl hemma hos mig. +66. 25
27. MÅNDAG. Linsenskt ämne. – Morbror G. hos oss, Porter.
S. d. bjuden af morbror G. att se: *Robert der Teufel*. Pjesens inneh. förut bekant. – Men Weylandts spel hänförande wackert, djerft, passioneradt – hans figur, synnerligen i röfvardrägt med sin väldiga björnhud öfver axlarne, högst ädel, stark, hjeltelik. Bravo! 35
- 28 TISDAG. Boston hos Rpffs redan på f. m. – Werfwing. – hem kl. 4. Ämne. Åter hos Caffé M. Tal om det almäna. Helander, jag och ett par andra sjöngo friskt ut vår mening och ovetades på Pipping af hjertans grund.

29 ONSDAG. Visite hos Lars Stenbäck och ifrig dispute om poésien, hwilken han förklarade wara ett fint gift för anden. – En rysligt wriden och ensidig åsigt!

S. d. Rosenkampff, Turdin, Grosshandl. Bull, m. fl. thé, thoddy och
 5 boston hos oss. Wåra små rum woro fulla af rök. – Sedan soupér, så godt wårt fattiga hus förmådde. –

30 THORS DAG. F. m. Turdin hos oss; Afton: Olof Helander. – Berättelser om Lehmo, starka funderingar om de omvända, om sanningen och djupet af deras omvändelse. – Deraf om philosophie och dess användande i lifwet. Det är en öppen själ, den Olof, en själ i hken reflexionen nyligen börjat borttrycka villornas vackra flor – Derföre utbreder sig nu i djupet af hans bröst ett skymmande dunkel; – derutinnan sympathisera wi nu. –

1837. DECEMBER.

15 *— — — Så hvita kinder –
 kolswarta himlar
 derofwan bo!
 – Ramido Marinesco.*

1. FREDAG. E. m. kl. ½ 7, på bjudning, hos Thunebergs. Boston war arrangeradt för Rosenkampff, Turdin, Blank och Öfv. Leutnanten sjelf. Capten deremot och jag höllo oss mest i förmaket med fruntimmerna, medan stundom T:n, stundom Blanken gjorde små uptäcktsfärder åt samma håll. – Hilda Holm war i afton högst farlig. – Utom den skönhet som ensam war nog att förtrolla, – en Medusamagt i ett Aphrodit-öga! –
 20 låg nu i hela hennes väsende någonting ovanligt stilla, – blygsamt och dock förtroligt, – som måste tjusa hwemheldst som kom henne nära. Ett ögonblick föll det mig in, att det kunde wara coquetterie, men jag ångrade snart min misstanke. – Vål war hon ännu ibland yr och barnslig som wanligt, men den vekare stämningen tog åter snart öfverhand, den
 25 mörka elden i ögat glänste mattare, och hennes blick antog ett uttryck sväfvande mellan oändeligt »ve och wonne». – Jag hade aldrig förr anat något så »djupskönt» hos den muntra Hilda. Jag skulle trott att kärleken gjutit sitt milda månsken i hennes öga, om jag blott haft ringaste aning hwem den lyckliga menniskan kunde wara. – Ingalunda gamle Justus
 30 som Blanken på fullt alfvare understår sig att påstå. –
 35

Tableau vivant af de tre Gracerna: I midten Hilda Holm som, lång och smärt höjande sig öfver de begge andra, höll dem om lifvet. Till venster den vackra Lieschen Virenius med sin sällsynt skönformade vext och sitt söta, ehuru litet orörliga ansigte. Hela flickan har starkt tycke af Emelie Lt. – Till höger Ida Thuneberg med sin milda, uttrycksfulla blick. – En oändligt vacker grupp. – Ack den som hade den på duk! – eller bättre: ack den som ägde den lefvande och hel! – Fröken Tavaststjerna kommer här ej i fråga, ehuru närvarande, och ehuru vist icke ful eller obehaglig. – Sång och Musik. – »Harmonien» en hänförande vacker trio af systrarne Tberg (Yolanda) och Hilda Holm. – Äfven Turdin förtjust, – Äfven Rpf warm – Och allt den enda Hilda! – Soupér, herrarna först, damerna se'n. – Hem kl. 12. –

C'est une fille! c'est une fille! c'est une fille – une vierge!

2. LÖRDAG. H. M. KEJSARINNAN ALEXANDRAS NAMNSDAG. –

Turdin, Falk m. fl. hos oss. Tn raillerie med madamen om damen i vår sängkammare. – Om aftonen grann illumination. – Nordmöte der wi helt kort afspisade Tengström som rådfrågade oss om betyg för några afgående kamrater.

3. SÖNDAG. Blank et Turdin hem kl. ½ 6 m – kl. 8 Elfving som spelte och sjöng Gondolieren. – Ny svart klädning hem ifrån Palmquist. Klädet, à 15 Rd aln, kostar 75 Rd, arbetslön, foder: 26 Rd = Summa 101 Rd Rgds, för frack och byxor. –

Dinér hos Rpf för 12 à 15 personer, Svåger Turdin till ära. –

A: Naturligtvis en liten krympning på mina nya kläder. Helandrarne och ett par andra. – Sedan, kl. 8, företogo wi oss att gå på Borg. klubben, Muffen. – Hygglig samling nog vid första påseendet. – Snart upptäckte man en stor portion drafvel – – –

Danseurer spotten friskt i näfven,
sen läggen den kring damens hals,
så är det smordt och går väl äfven – – –

säger den muntra Braun.

Dansade ett par Françoiser och wals, ej utan nöje. – En tillyxad stenhuggarmamsell, OHrs dam. – Ingen riktigt vacker. – Wära jungfrur i Nby mycket både vackrare och hygligare än dessa granna skomakar- och skraddarmamseller. – Emellertid rätt muntert, synnerligen åt deras Mazurka. –

- 4 MÅNDAG. Etwas duskig. – Om aftonen utslag i skrifningen: A Essen: första aprobatur. – Så sedan: *Pfeffer Rösel*, en mycket nått pjes, der Madame Sakofsky war oändeligen söt. –
- 5 5. TISDAG. Gymnastik. SydMOTE. – Hällström fick från alla håll mot ögonen. Gubbarne woro ganska upretade, till och med farbror Westerholm. – »Så, så, mina herrar, sade Hm tillslut, herrarna ha nu fått rasa ut, tänk nu nogare på saken, jag är twungen att gå till Stip. Examen.» – Och gubben gick något snopen. – Strunt gubbe! – Stip. Examen; Mathlin 5 röster. – Trädkarl hos Staudinger. –2,60. –
- 10 6 ONSDAG. Rein Disputation, Rysk statistik med Medicinsk opposition af Crusell. – Äfven den halvridne Mag. Savenius opponerte, sågande: »det är wäl sant att Ryssarne ä' burlacker, men» o. s. v.
A. Morbror GWTn. – Musikalisk Soirée, litet knapp, men ändå vacker nog. – Vue af Hilda Holm, tousjours belle – och en annan jolie fille??
15 wet icke alls. Men det finns blott en Hilda Holm. Skada blott »das sie eine unereichbare Sterne ist.» –
- 7 THORS DAG. Kl. 3 Nordmöte med 6 personer. – Deputation. – Thé, vinkällare. Morbror G. ämnar resa, – blir ej af – intet före – håller Sturmen sällskap.
- 20 8 FREDAG. Ändteligen kallt. Hur skall man annars komma hem, – kommer nog. – Om opposition. – C Helander om Borealerna, hwilka Pipping velat tvinga att välja Curator. – De hade satt sig på twären och warit raska nog. Äfven Tavastenserna hafva sjungit ut för Sjöström. – Wiburgenser och Savolaxare hafva ochså rört sig, men warit facila och det med rätta,
25 ty de ha hyggliga Inspektorer. Nu har hela corpsen – Nyländningarne undantagne, dragit öronen åt sig. Det skall wäl lugna igen, men det gör Pipping et Ce. godt att se det wi ej äro aldeles blinda heller.
- 30 9 LÖRDAG. Bestridde partes posteriores oppositorias emot Prof. Rein och Joh. Phil. Danielson. – Prof. Solovieff upträdde som Extra opponent, så att tiden led och jag korteligen fick uprada mina tal och argumenter, hwilket allt skedde på rena Svenskan. – Rein hyglig som alltid. M. Castrén prior opponens. – M. kl. 9 hela sällskapet frukost hos Rein. – Kl. 1 på hotél du Nord middag. Vin vankades dugtigt – Efter måltiden hörde wi sång och musik af vår gamla vän Pettersén et Ce. – Ganska trefligt. På
35 e. m. disputerade Lagus. – – Sednare hos C Helander: Provis. Stähles galna quick-dumma bref.
- 10 SÖNDAG. Thermometern –15 grader, en ganska treflig köld, med det vackraste månsken om quälln. – Kritiska Snapphanar hos C Helander,

- ganska trefligt. – Drucko the och intogo sedan en sup och en smörgås.
– Mathlin smorde sig efter bästa förmåga, men gjorde ingen min af att bjuda sällskapet till sig. –
11. MÅNDAG. – Bref af Mamma och Albert Dyhr. – Rein, collegium om Storkyro slag; Det är alltid något som högeligen förtryter mig. – 5
12. TISDAG. Yrwäder. Hfors är ett gement blåshål, när det engång börjar. Z. Gallenius visite. – Rein. – Thé nach gewohnheit.
13. ONSDAG. Stipendiat uprop. – Om middagen projecterades att Blank och jag skulle göra Turdin sällskap i morgon – Sagdt och belagdt.
A: Såg *Kätchen von Heilbronn*, en Riddarepjes af mindre värde. Likwäl förekommo der vackra ställen, en stor eldswåda m. m. – 10
14. THORS DAG. – från 7 m. till 8 a. idel spring och bestyr, dels björnvisiter, dels fjäsk i bodarna att uphandla julklapper, dels afvaktningar o. m. d. – Utbekom hela mitt stipendium, emot väntan.
Kl. 10 a. war allt i ordning, kappsäckarna snörda och soupér intagen hos Rpffs. – Hästarne kommo kort före 12. – För sent att dåmera säga farwål hos Rpffs; – detta lemnade derföre. – Kl. 12 midnatt lemnade Turdin, Blank, Topelius vår port, reste ett stycke och stannade utanför fru Åhrstedt; veko in; hästarne väntade på gatan; punsch brygdes; fann der åtskilliga muntra gubbar, Helandrarne, Castrén, Piponius, F. Snellman, Hellstén (brorskål) m. fl. – Hjelppte ej, måste med dem tömma diverse glas Hochheimer m. m. – Sedan delicat Mallagapunsch i ett annat rum; Fru Å. sjelf tömde sitt glas; – D:o M:lle Marie (Declam. ur Frithiof, cousineskål) m. m. galenskaper. Cajanus och P. A. Erwest efterskickade, uppbullrade, infunno sig. Nytt vivat. – Fru Ås bronze buste, föreställande en Cupidon. – Ändtligen reste wi, kl. war nära 4 m. – Somnade i slädan, vaknade efter en liten stund deraf att hästarna stannade. Fann att Est och Cnus följt med, att wi nu befunno oss på Sörnäs. – Der bullrades M:lle Halén upp, en superb frukost med porter m. m. arrangerades; orkade ej stort äta; – Derefter en bål glödgadt som tömdes alldeles het, derefter ytterligare en dito; wi försedde oss wäl. Skjutspojkarne sturskades, sprungo efter succurs till staden; succursen fick sig en fot och afträdde snöpligen från scenen. – Ändtligen reste wi af, och när wi kommo till Helsingeby andra dagen, war kl. 9 på morgonen. – Hyggligt! 20
25
30
35
15. FREDAG. Ordföranden bland skjutspojkarne wille ha wäntningspengar. Här har du 5 Rubel, sade Turdin. »Nej, 10 Rub. eller ingenting.» – »Så war utan då», och dervid blef det. – Nu bar det af vidare.

Jag skrattade åt Blanken som war grufligt ruskig och jemrade sig. Jag munter igen, efter en god blund. – »Den förb. kurn, sade B., än rycker han hit än dit och knycker och slingrar; jag kan ej sofwa alls.» – Kl. 10 a. till Tawastehus, der wi togo nattquarter, efter en skäligen god soupér.

- 5 16 LÖRDAG. Följ. morg. kl. 8 från Thus. – Kl. 5 e. m. på Huutijerwi, der wi drucko punsch och skildes från Morbror som reste åt Björneborg (förmodl. för att der sälja Ellida). – Sälskap med Asp och Tennberg till Ohriwesi, der wi souperade. – Åkte sedan vidare genom natten. –
- 10 17. SÖNDAG. Middag i Kuortane. – Blanken let illa. – Vidare. Reste en stund genom natten på sidan om det ominösa Markola, öfver Linamaa.
- 18 MÅNDAG. – Måndagen d. 18 Dec. kommo wi wälbehållna fram till vårt goda Kudnis, der wi funno allt wäl. –

NyCarleby. –

15 Kort är dagen i Nordens höst, och det lif, som under den wida större delen af dygnet rör sig i mörker och lampors bleka sken, är icke mera det lif som badar i solens sken och sitt eget väsendes fulla medwetna intensitet; – det är en dunkel, drömlig existence, en ständig stilla längtan efter något, och detta något är ljuset, – ett annat ljus än det glesa, villande, bleka som lågen förmår gifwa. – Derföre är ock Nordbons lif om höst och

20 winter så kort, så halft, – ty öfver hans glada morgon, öfver hans stilla quäll breder natten sina dunkla wingar. Derför mins han sen sin flydda dag som wore den en bleknad dröm, helt litet ljusare och klarare än nattens formlösa skuggor. – Ty Nordbon står ännu naturens modersbarm så när, han älskar henne fastän hon är hård, och då hon slumrar lefver, vakar, verkar han ej helt; – Dock älskar han mörkret ej; med stilla mächtig

25 dragning trånar han till ljuset, och månans sken och stjernans ljus och norrskensflamman, – de äro honom kära sen hans barndoms dar. – Men så som ock polarnaturen aldrig låter sina skuggor ensamt råda, utan med himmelska flammor tröstar och förljufwar sin långa winternatt, – så gläns-

30 er i Nordbons lugna, djupa barm en stjernlik låge af ett högre lif, ett sken af ewighet som blekt och drömligt spelar uti molnen af hans själ. Det är det ljus på hwilket han förtröstar, hans dagars sol, hans natters måne, hans lifs blida stjerna, – ty från himlen är dess ljus!

35 Således åter hem. Det är icke länge sedan Calle S:r och jag reste ut genom Kudnis grind. – Bon. – Flygeln wälbehållen i saln – sköna klang! – Sophies spelning litet försummad. – B. litet främmande. Afton: Visiter hos Turdins, Lithéns: Allt som förr; – icke alldeles allt. – Flickorna glada,

- Thilda ändå litett alfvarsammare. – Collander dispute med frun – Allt så likt! –
- 19 TISDAG. Småningom i ordning. Min windskammare något kall. –
 E. m. hos Calamniuses: likt. – Hos L:ns. – Med Bk hos J. Lybeck, thé. Dyhr och Collander anförades tills de måste lofva att ställa till danser. – Bk och jag naturligtvis att betraktas som resande. – 5
20. ONSDAG. Ephemerer. – Hos Lithéns; Collander, och åter dispute. Jag tror knapt att han kommit en hårsman närmare. –
- 21 THORS DAG. Snaror för Sidenswansar som ännu synas i våra aspar. Fångstens resultatet woro ett par eller tre. – Blid wäderlek. – 10
- 22 FREDAG. Snaror. – E. m. Collander och Lybeck visite. Josephs dag, hwarföre wi wille ha Collander att wisa sin liberalité; hwarföre wi gingo till spelklubben der han undfagnade oss med thé. – Platen m. fl. spelte Gropois. »Skall det icke wara?» – Nej, jag tackar ödmjukast. –
 Ovisite hos Moster Schjoman. – 15
- 23 LÖRDAG. F. m. Oförmodad visite af vännerna J Staudinger och Elfwing på hemresan. E. m. Ovisite hos Dyhr. – Med resande bröderna på Gästgifwargården. Anträffade der Cederberg et Cederman, den förre hitrest från Jstad, den sednare nyss hemkommen. Medförde åt mig ett par gentila stöflor. – – Samteliga gubbarna thoddy hos mig. – Sälskapet öktes af Dyhr, Backman, Åkerblom och Janne Kerrman. – Cucu. –24 f. – Elfwing spelte och sjöng Gondolieren för Hindrik som war mycket intresserad. – – Samteliga herrarna soupér. – Öl. På soupérn en smula musik, abcd m. m. – Summa: en ganska munter quäll. – 20
- 24 SÖNDAG. Staudinger och Eg afreste kl. 11 för att surprenera herskapet i Kronoby. Jag hade projecterat att Justus skulle låta bära in sig som halmgubbe, och Elfwing sig uti en tunna med adresse till D:lle Charlotte Staudinger. – Bestyr. – Bjudning att soupera hos Lithéns på – 25

Julafton:

Kl. 6. Lanternor, en på hwardera sidan om grind. Sedan försegling af de få (6) julklapper jag gaf. – Kl. ½ 8 till staden som war alldeles ljus af lanternor. Wacker sed! – Vid Lithéns port war twers öfver gatan en wacker lyktkrans arrangerad af Ekholm. – Åkte Thilda och Sophie kring staden och utåt Juthbacka. Wädret något blåsigt. Samma afton åkte Lundmark omkull i branten nära kyrkan och Caroline Bn stötte sig något. – 30

Med soupérn sölades i anseende till bestyret. – Maja, pigan, i farstun som julgubbe, skrämde fru Frosterus o. fl. – Ändtligen mat och jul-

klapper. På min del: En stor och wacker gördel, af Thilda egenhändigt arbetad. Bokmärke och klockdyna (toffel) D:o af Sophie. En tulubb af Mamma. – Summa 4. – Fruntimmerna fingo många och superba saker. Sophie 11 julkl. Aftonen mycket treflig. – Gubben L. munter, bjöd vin m. m. –

5

Juldag.

25 MÅNDAG JULDAG. Skarp köld, nästan som de föregående åren. Sednare på dagen betydligt blidare – Ottesång. – Det är så trefligt när klockorna ringa och lanternorna glänsa i mörkret, när allt är så festligt och så rörligt, när då bjellrorna klinga och den lätta släden hoppar fram längs vägen, när kyrkan i dunklet lyser af många hundrade ljus och derinne ljuder en böljande orgel, en fulltonig psalm full af frid och fröjd! Då måste man ju blifwa rätt barnsligt glad, och icke glad allenast utan tillika tacksam mot den gode Guden som sände oss Honom som är »vår tröst, vårt hopp och vår eviga, ovanskliga glädje.»

10

15

Fonselius predikade, wackert nu som han oftast plär göra. – Hemkommande från kyrkan, visite hos Lithéns. Träffade damerna. – Hindrik Dyhr, jag: droppar för kölden. – Besåg Turdinska klapperna. Hindrik hade bland annat fått en docka (Emelie Lt) i Schlafrock. –

20

Middagslur, gammal sed. – Sednare: hos Turdins, der det war en slags barnbal – en hel skara små alnshöga kräk som dansade kring julträ't. – Boston med fruntimmerna. –1 Rd. –

P. S. på e. m. – Åkte Sophie kring staden ett par slag. –

Annan dag Jul.

26 TISDAG 2 DAG JUL. Hörde den halfwidne Castrén predika. – F. ms visite hos L:ns.

25

A: Dans i Lithenska Salongen, arrangerad af A: Dyhr.

Superb local, första gången begagnad. – Vackra vuer; deribland Emmy L.; ehuru hennes hwita klädning ej klädde henne rätt wäl. Föresats att dansa en dans med hwarje flicka punktligen realiserad; till och med Ulla Bäck fick den äran. – Christine Bck glömde jag olyckligtvis. – Françoise med A. Åberg, rätt nätt. Thilda L:n alfwarsam. Emmy Lt vacker, – – det sade jag ren engång. – Sophie O. mycket lifligt entretenerad af Janne Kerrman. – Den dansande conversationen vände sig denna gång mest kring flickornas julklapper.

30

35

- Backman och jag, vis à vis, med i hwarenda dans, en enda unnantagen. Öfrige cavalierer stundom tröga. Golfwet uptaget af en hop nyligen tillkomne unga danseurer. – Åkerblom högst rolig, synnerligen i sin wals, hwarunder nacken styft spändes bakut och hela kroppen beskref en half cirkel, diametern dragen från nacken till häln. Dertill en högst martialisk min af belåtenhet med sig sjelf. – – En munter Anglais, D:o Rysk quadrille. Dansen slöts kl. nära 3. – Sedan damerna gått, en smula sång m. m. några lemnade quar att spela Cucu till kl. 7 m. – Munter quäll, – litet dunkelgrön! –
- 27 ONSDAG. – Misslyckade försök att skaffa mig hagel för att knäppa siden-svansarne som allt ännu i stora skaror besöka våra popplar. –
- E. m. Turdins, Lithéns, Collander här. – Cucu med flickorna och minus 36 f. – (Obs: De gamla goda, roliga lekarne hafwa kommit ur modet. – Fåfängt vågar man nu projectera någon sådan. Man är så förnuftig nuförtiden. – Likwäl är brist på intresse för litterära samtal o. d. rådande. – Hwad skall man då företaga sig med sitt myckna förnuft? Hwad om icke korten? – Ja ja! Det är ibland muntert nog, men är ändock ett dåligt tidens tecken. – Det bewisar en andelig tomhet, en brist på kärna i vårt sällskapslif. – Och går man litet djupare och undersöker också individen i sitt inre, så fruktar jag illa att man der finner något dylikt. – O den gamla enkla men djupa och innerliga folkpoesien som lefde och blomstrade i ungdomens lekar, i sagor och sånger, är numera till det mästa försvunnen ur folkets bröst. – Det är en opoetisk tid, denna vår tid, en förnuftig – ja! men en kall, en egoistisk tid! – – –
- Men jag kom alldeles för långt från våra wänner. Wi wilja sätta hela observation inom en stor parenthes, ty det är en helt och hållet allmän anmärkning.)
- Nå ja! wi woro då wid cucubordet. Det war wäl ej så illa farligt det. Efter cucut, hwari Blanken stod sig bäst, – soupér med öl. – Sedan adieu.
- 28 THORS DAG. – Hos Lithéns. Här hade man åter påmint sig ett länge förgätit spel, Calco, och detta började nu florera i våra små aftonsoireer. Äfwen äldre woro roade häraf, och gubben Ln spelte med lika intresse som någon af oss. –
- 29 FREDAG. Musik hos Lundmark för Häradshöfd. Bergbohm från Wasa, en snäll violon cellist. – Här war ett annat, oändligt vackrare, djupare, större nöje än Calco och Cucu. – Främst af allt förtjusas wi af de stora Hertziska och Moschelles'ka styckena för 2 pianoforten, – förtjusas af

allt klarare upfattade, allt finare senterade harmonier som här framquälla
ur oändeligt djup. – Sedan undfågnas wi rikeligen, nästan öfverswämmas
af ouverturer, sonater m. m. mest à quatre mains med accomp. af violin,
altviol och violoncell, många kända, vackra, sig aldrig förlorande stycken.

– Ett sådant är den söta ouverturen till Califen i Bagdad. – Det är märk-
värdigt hwad violon cellen fyller. – Äfven en liten Françoise, med musik
(alltför Allegro) af M:lle Åberg. – Jag med Emelie Lt mot Hindrik. Till
slut den söta ouverturen till Fanchon, spelad af lilla Axeliana Lundmark. –

30 LÖRDAG. En timme hos Lithéns. – Mosters dispute med Blanken om
Tintomara. »Jag kan ej tycka om den», sade hon. »Ja se det kommer
sig deraf att man inte förstår.» – Sedan har Blanken sjelf läst Tintomara,
och war ej heller nöjd med den. »Ja se det kommer sig deraf att man
inte förstår,» – sade Moster. –

Åter Musik hos Lundmark. Han wille begagna sig af Bergbohms
härwaro. – Nu blott de spelande, Lindquistens och wi (B. och jag).

Reminiscenser.

Ack leende sol! Ack måne så mild!
i skyar jag ser din älskade bild.
i rosor af moln din gullklara panna
sig sänker i vågen som skummar vild.
Då faller en tår från himlen och sår
i skymmande stoft sin perlklara doft
Men dunkel och tyst, som grafven och sorgen,
sin mantel kring jorden natten slår.

Men ur dunkla dimmors land,
ur det skumma djupa haf,
ur den evigt tysta graf
glänser hastigt en brand. –

Och i klara flammors eld
och i strida tårars fall
och i dunkla färgers swell
högt är regnbågen vällid.

Solar-, Lunar musik – ack! – Astral musik, oändeligt hög och omäteligt
djup! Werldars We och Wonne är i den begrafwet. –

– Lundmark mycket ifrig. »Nu ska bånen få hwila sig och spela Hertziska Rondon.» – Bergbohm litet trött mot slutet. Farbror Isak lycklig. – Flickorna söta, nöjda, glada. – Bon!

Sista Musiken på lång tid; – sista på Juthbacka.

31. SÖNDAG. Det är wackert att sluta sitt gamla år med en Söndag och börja sitt nya med en högtids dag, att läsa wälsignelsen öfver de dagar som stilla och molnlika sjunka ned i Decemberquällens dimmor, och åter se den nya tidens första morgon gry under klockors klang och psalmers heligt glada ljud!

Kyrka. Neuman. – Blid luft. –

Studerade Törnrosens Bok: Hinden. Bra. – A: Kl. 6 hos Turdins med fruntimmerna. – Stjerngossar; – dem har jag ej sett på 9 à 10 år – Det gladdde mig mycket; det är dock en fläkt af forntid, af den gamla glömda folkpoesien som lefwer i denna lek. Ack hwarföre är allt sådant nu så glömdt, så föraktadt!?

Sedan Calco – dumma nöje jemförelsewis! – Soupér. – Efter soupern stöptes, enligt gammal – J Lybecks stöp war mycket mulet, – M:ll Åbergs blankt »men med många små», sade Morbror Gustaf. En trefflig quäll som icke slöts för än kl. 2 på natten, sedan wi wid midnatt önskat hwarandra godt nytt år, och druckit på saken. – 5 eller 6 år å rad har jag hitils på slaget midnatt sjungit en psalm (med egna ord) vid pianot; – nu upofrades denna för Calcobordet; – icke särdeles berömwärdt!

Å R 1837.

Det är en egen känsla man erfar då man blickar tillbaka på en försvunnen tid, på en rad af dagar som förrunnit utan stora och genomgripande skakningar i inre eller yttre förhållanden. Det är en känsla af klarnande dunkel, lik den då man i morgongryningen ser ut öfver rymder der dimmorna breda sin skymmande slöja; efterhand ser man slöjan glesna och förtunnas, i sagta böljande wågor uplöser sig töcknet och himlen klarnar med sitt rena blå eller sina dunkla moln, och jorden klarnar med sin gröna ungdom eller sin hwita död – och dimmans formlösa fantasier lemna rum för verklighetens fixa, begränsade bilder. Sådan är ock minnets blick öfwer framfarna dagar; men allt mindre, allt dunklare och oredigare blifwa bilderna ju fjernare de upstå ur det förflutnas perspectiv, och längst i bakgrunden hwilar dock ständigt en rosenfärgad

dimma den ingen blick kan genomtränga och ingen jordisk storm för-
 skingra mer. Och ändock, oaktadt allt detta klara ljus som minnet gjut-
 er ut öfver det närmast förflutna, – hwem har ej någongång märkt att
 liksom en fin och drömlig skugga hwilar öfver detta förflutna, en knapt
 5 märkbar, förtunnad utgrening af dimman i bakgrunden, som aldrig för-
 svinner? – När då menniskan ser på det förflutna som på en dröm och
 på framtiden som på en dimma, då händer att äfven det närwarande,
 äfven det *nu* som ouphörligt vexlar, förekommer henne såsom en fin
 gränslinie mellan drömmen och dimman och derföre nära beslägtadt
 10 med båda. – Då försvinner plötsligen det sken af verklighet som dittils
 förskönande hwilat öfver tingen, hon finner verlden som en skugga och
 sig sjelf som den oförklarligaste, dunklaste skuggan ibland dessa skugg-
 or. – Och oändelig tomhet öfversvämmar hennes själ.

Så långt war forntiden kommen innan den anade odödligheten. –
 15 Längre hafwa wi hunnit, ty det uppenbarade ljuset lyser genom öknarna.
 Detta visar oss det Ewiga, såsom genomgripande det finaste af stoft-
 lifwets former, visar oss att det framfarnas dröm och det kommandes
 dimmor, att hela menniskans lif är sammanväfdt af den fina skugga som
 materien kastar i Evighetens omätliga ljushaf.

Ser jag tillbaka på *mitt* lilla lif i det yttre, detta år, på hwad jag kan
 20 kalla skelettet af min Dagbok, så finner jag ytan jemn och lugn och glad,
 – stundom lik en djup ström, ofta lik en lättsinnigt sorlande bäck. – Ser
 jag längre ner, – i det djup dit någongång Ephemeris sig sänkt, – så är
 der en stor skugga, i skuggan tomhet, i tomheten en dunkel längtan
 25 efter något som jag icke wet. – Dit sjunker stundom hela lifwet ner, –
 och natt är i höjd och djup – en dunkel juni natt – en slummer i grön
 skog. – Der glänser ingen stjerna mer, dess ljus gått ner, – blott stoftet
 blommar – men i himlen är det tomt och tyst.

Ack hwar är du som sjönk?

Men rundtomkring gör Tiden sin rund och skapar och dödar. –
 30 Icke nära, Gudilof!, denna gång hwarken det ena eller det andra blott
 Olga. – I vår lilla stad är föga olikt; endast Turdinska firman lutar till
 fall. – Stor osämja kan deraf upkomma, följagtelligen minskning i vår
 trefnad. – Årswexten under året mindre lönande. Gud allena wet hwart
 35 allt detta skall bära. Hwarje år felslaget hopp, brödlöshet, nya och större
 skulder för det arma folket. Det är hårdt att se. – Man kunde nästan
 tro att klimatet polariserar sig allt mer, – att slutligen Finlands hjerta
 förfryser i den Ryska Resens kalla, hjertlösa famn!

Se wi längre bort, så finna wi den Europeiska politiken till det yttre orubbad – – – men ständigt ömtålig, kinkig, afundsjuk som alltid. England afundas Frankrikes välde på Afrikas kust och ser med misstänksamma ögon Rysslands långsamt men säkert framskridande utvidgning ått Söder. – De öfriga magterna åter afundas Engelsk Ostindiska gebietetets utbredande. Det olyckliga Spanien sönderslites allt än – Spiran sitter löst i den ränkfulla eländiga Christinas händer. – I Portugal går allt på styltor ännu; folkets civilisation står långt under den nya constitutionen. – Det unga Grekland consoliderar sig; dess heterogena delar bortfalla eller försmälta småningom. – Österrikiska Monarkien står stadig på gammal grund; Den Preussiska betryggad af sin förträffliga Statsförfattning. – I Tyskland gäsa som alltid en mängd olika elementer, – det Religeusa lyfter öfverallt på hufwudet; det är ett märkeligt tidens tecken. – – I Turkiet, i Orienten, förestår troligen en wåldsam Cris, – men när den utbryter, beror af omständigheterna. – Ryska riket står på höjden af sin glans, – måhända culminations punkten; måhända ännu långt derifrån. Man skryter af bildningens framsteg; wisligen tränger den aldrig ner till det egentl. folket; wisligen är ock medelklassens bildning i skolorna högst half och eländig. Men den militära magten fullkomnas årligen mer; ett bevis att regenten i den ser samhällets kärna och stöd. Mötet wid Wosnesensk war wälberäknadt att ingifwa Europa respekt. – Men icke bajonetter och kulor och vapen, – ingen militär makt huru wäl organiserad den än må wara, kan motstå den tysta men oemotståndlige eröfring som en stigande bildning gör i nationernas inre. När denna för despotismen fruktansvärda lavin engång hinner öfver Slavonernas land, – ve kolossen då, om den icke är förberedd och i friare institutioner öpnat andrum för den inre och wåldsamma makt som annars skall spränga i spillror dess starkaste bygnad!

Och du, wårt älskade Finska fosterland, som i resens armar slumrar en okänd framtid tillmöte! hvilket skall wäl ditt öde blifwa i dessa framtidens töckniga dagar? Ditt physiska wälstånd har blifwit skakadt af missväxt och fattiga tider. Importen vexer årligen öfver exporten; egennyttn frossar af dina söners svett, under det att tusende af dina barn ökande sucka i nöd och elände. Ditt andliga lif är ej vaket än. Blott här och der höjer en främmande blomma sin ensliga kalk öfver den öde lungen. *Men din tid torde ock komma engång!* Herren uphöjer den ringa och förödmjukar den mäktigas stolthet. – Den allsmäktiges öga vake öfver dig, du ädla, trogna folk! Han som i förflutna dagar så mången gång under

5

bitter nöd och blodiga strider uprätthållit din kraft och bevarat din ära ren från hwarje fläck, han stöde dig ock framgent med sin starka arm och lede din väg åt mensklighetens stora mål, fullkomning och andelig frihet. Oss, dina söner som äro lyckligare måhända men icke större och bättre än våra fäder varit, är det icke förunnadt att sjelfve rikta din kosa åt målet. Men att lefva och dö för vår moderliga Finska jord, det lärde wi troget af våra fäder. Och på vår blygsamma urna skall en fjerran framtid rista sin dom.

Ack, blifve den mild!

αφλή
ΕΦΗΜΕΡΙΣ.
EPHEMERIS.

D A G B O K.

1838.

NYCARLEBY och HELSINGFORS.

Z. TOPELIUS.
MDCCCXXXVIII

Eheu! fugaces, Posthume! Posthume!
Labuntur anni.
– Horatius.

Nu alltför länge har det varit stilla;
Eld! Eld! mer eld! –
Nicander, Runesvärdet

Menniskan – en Cameleont! Hjertat – en afgrund!

JANUARIUS.

*Sehet, das Neue
findet uns neu!
Goethe.*

Dyster och stel och stum är polernas natt. Stjernorna blinka. Månan går dödsblek upp. Nordskenet kastar kring fästet sin fladdrande gaze. Lifwet slumrar, – anorganismens stenvälde råder, – sluter sig ögat så tränger sig på anden en aning om Intet. 5

Solen går upp, – den är skön och rodnande som lifvet i sin fullhet. Men vaknar väl jorden när lågorna smeka dess frostiga bädd? – Hon vaknar icke, – fast drifvorna gråta på hennes barm. Hon slumrar än. 10

Ett blekrödt sken leker öfver det stela hvita. Det är dagen, den nya tidens dag – sent anländ, ty tiden är vorden gammal och svag.

Vextlifvet slumrar djupt. Det animaliska besegrar polaranden; hela den nordiska djurverldens lif (södersn mindre) är en hård, en outhärlig kamp mot natt och köld. 15

Morgonen lutar sig halfsofvande än mot middagens skullra. Middagen böjer sitt hufvud och sjunker i aftonens skumma famn. – Det är en flygtig sol; men stjernorna följa och de fly aldrig bort. – Endast en närmare glans öfverglänsar deras om dagen. – 20

Men snart svälla lifwets pulsar af de vaknade krafternas fullhet; Jordan dricker af solens eld sin evigt föryngrande nektar. – Stjernorna blekna; allt längre vandrande solar kretsas kring runden. – Organismerna blomma, all verlden öfversvämmas af strålande ljus.

Då wilja wi lefwa – och icke drömma mer – och kyssa lifwets vackra purpurläppar – och lefva för ögonblicket – liksom naturen allt rundt omkring. 25

1. MÅNDAG NYÅRS DAG. Börjad hos Turdins vid ett Calcobord. Tiden skall utvisa om det har någon betydelse. – Turdins till 3 på morg. – Sedan hwila. 30

De stora högtidsdagarne äro ofta något långa. Så äfven denna – Först kyrka. Sedan hemma Törnrosens bok: Hinden. – Vackra partier. Fäste mig vid sagan om mjölnarens hustru som hade ett eget hemskt tycke.

Aftonen med fruntimmerna hos Calamniuses. Calco. –16 f. – Askarna bra. – Dans öfverallt, utom i Nby. 35

2. TISDAG. *Aftonen*: Med fruntimmerna hos Doct. Frosterus. – Satt der Calcosjuk – Framdrog en Ephemer. Borgmästarn las, – var obeskrifligt intresserad. Stor ära!

Flickorna: du borde bli officer. (kom sig af uniformsrocken) – borde gå in vid Svea Artillerie, sade Sophie. Topp!

3. ONSDAG. A: Med Mamma och Sophie hos Lithéns. Calco med mycken ifver – äfven gubben men Collander war sömning.

– Bra stå afairerna än. Men huru länge?

Wacker winter, icke mycket kall –

4. THORS DAG. A: Ovisite hos Häggström. Lithens, en hoper ungdom förtroligt samlad – kring Calcobordet! – Turdins. M:llerne Häggström m. fl. Muntert. Sällskapet gick kl. 11. – Stadn. quar – Ytterligare Cucu. – Sedan Souper kl. 12. –

Hwad säger du, mon frère, om en sådan gök!

5. FREDAG. Blanken sköt Sidensvansar. Gerna förunnadt! Men en annan silkesfågel flög i dag ifrån oss, och det var synd. Emelie Lindquist for till GamlaCarleby. Och dröjde? länge. Hüte dich, kleines Taubchen! Dein Hertz ist jung!

Boston hemma. Betydelselöst lif mellan korten. –

6. LÖRDAG. TRETTONDE DAG JUL. Kyrka, men försent, och stod på gången – Neuman. Declination in till Lithéns, och förekom Blanken.

A: Andra Winter Dansen i NyCarleby.

Arrangerades i Lithénska salongen af Collander till förmån för de fattiga. War ganska talrikt besökt och ganska rolig, hvartill Localen bidrog. Märkeligt nog kan jag ej minnas den dans i NyCarleby på hvilken jag skulle haft ledsamt; mer och mindre roligt visserligen; nu mindre än på sednaste anndagjulbalen.

Bland inclinationer bemärktes i afton J. Kerrmans ömma låga för Sophie Ohlson, och Åkerbloms blygsamma hyllning af Marie Bergers behag. – Å: walsade åter mycket manhaftigt. Thilda Ln och Marie B. voro merendels de lyckliga. – Borgmästarn negligéant mot Marie. Bli ingenting af. – Bland andra äfventyr hände sig att Marie Wennerholms utansko så när osat ihjäl alla de gapande i tambourn. – Caffé under sista Potpouriet, ganska trefligt. – När damerna gingo kl. 3 skrek fru Benzestjerna: »Bna! tag och bär hem mina utankängor!» – »Gift sig aldrig, herr Topelius», sade den stackars mannen. – Rosalie lifligt underhållen af Wallenius. Slut kl. 4. Men några spelade Cucu ända till ½ 8 på morgon.

Hur det nuförtiden står till i det gröna, är svårt att säga. Förledne sommarsol blekte det något. – Deröfver hwilar dunkel allt ännu. – En hittills fjerran stjerna sjunker! Låt se huru djupt!? Knappt nånsin så som den som nu går ned inunder horizontens rand.

- 7 SÖNDAG. Okyrka – Fruntimmerna Doria hos Wennerholms. Jag med Blank visite hos Häggström. – Boston. JLck spelte Petite ouverte med 2, 7, och 9 i ruter, och lyckades – Studerade under tiden Plancherna till det Stockholmska Musæum. Souper dersammastädes. 5
- 8 MÅNDAG. Hos Lithéns beundrades Blankens oförlikneliga perlfrack. E. m. Lithéns, Calamniuses, Doctorinnan Frosterus Calco hos oss, rätt ifrigt. – Undertiden suto Häggström, Lybeck, Collander uppe hos Blanken, spelte Boston och visade sig ej här nere. 10
- Åkte med Thilda och Johanna F. – Åkte kring staden, lusteliga. Frisches Luft in Schweden! –
9. TISDAG. Dispute med Blanken om Tintomara som han fann bizarr och obegriplig. – Allt förklarar sig genom det blotta ordet *αυδοογυυ*. 15
- E. m. Turdins – fromma familjen. Calco. –30 f. »Ingen ut, innan jag hittar reda på mina silfverpenningar», sade Hindrik.
10. ONSDAG. Wackraste wäder i naturen, winternaturen, Nbene. E. m. Anlände brodren Cederberg från J.stad; Blankens korade reskamrat. – Visite af Cederman, Högman, Ticklén. – Cucu – +1,32 – – Sedan Myllymaths med Cederberg som skröt i början, men sedan blef 6 à 7 gånger å rad. 20
11. THORS DAG. f. m. Blank och Cederberg reste efter wäl intagen laddning Madeira hos Collander. – Låtsade medtaga Rosalies ring som han kuppät. Deröfver alarm, tills det befanns att Collander hade den. – f. m. Visite hos L:ns. E. m. D:o D:o. Stort bord i sängkammarn. Mamma och Frosterus äfven med om Calco. Det kallar jag att dyrka Harlequin. – Collander och Rosalie repeterade för hundrade gången Jagturen i Mazurkan. 25
- S. A. war Waktm. Ahlquists bröllop med Jungfru (?) Österberg. Hindrik B., Lybeck, Häggström, Janne K., m. fl. af våra ungdomar voro derstädes i hög grad muntra och roliga. 30
12. FREDAG. Wackraste wäder i naturen. (Sedan). Förmiddagspromenad. Sedan hemma. Las högt för Mamma och Sophie Paltzgreffen, af Holberg, en galen bok. (pjes) – 35
13. LÖRDAG. Tjugonde dag Jul. – Med Sophie hos Lithéns. Calco. Flickorna mycket roade – Apropos hur var det med det der Nyårsnatts omen? På det viset körde vi julen ut.

14. SÖNDAG. D. 14 JAN: fyllde mitt tjugonde år.

Kyrka. Fonselius om njutningen af jordens glädje. Stor middag hos Lithéns för Häradshöfd. Calamnius. Bland annat en skål för ungarlarne Östman, Backman, Topelius. – Berättelse om Jungfruklubben i Irland. –

5 Kort visite hemma, och åter till Lns. Calco. Borgmästarn –1 Rd. 6j. Hem kl. 12 efter på samma ställe intagen souper. –

Tjugu år! Cardo ætatis! – Vågorna gå i hafvet, men der skeppet seglat är en lång lugn fåra bakom. Å Dieu! Skönt är visst lugnet der det speglar sin himmel ofvan, – och stormen är orolig gäst. – Men »tungt är att dväljas på ett ställe jemt», och hvilan har stundom blyvigt. – Och stormen är då så frisk så fri, – han svärmar kring verlden med ungdomslust. Han svalkar och kyler, han kysser och bryter, han kämpar och njuter. – Han hör verlden till – trångbröstade former binda honom ej – Njutningen förslappar honom ej, kampen tröttar honom ej, – han är fri och frisk, hans lif är njutning och strid. Och ändock – hvadan den klagande röst som 10 midt under yran ropar på lugn, på frid? – som hämmar hans gång och fyller hans luftiga barm med oändeligt böljande längtan? Då måste han hastigt bort, – han måste kasta sig öfver stoftets vexlande former, och fly till fjerran land med sin aldrig hvilande oro. – Men icke så, – en oro utan hopp, en kamp förutan seger, – förutan segrens frid! – Men storm en 20 liten tid och sedan lugn. Det sanna lugnet köpes blott med storm. – En våldsamt vind, – men blicken långt framom! Ett rof för ögonblicket och ett mål i fjerran. – Blott några vilda dagars storm och sen ett evigt lugn!

15. MÅNDAG. F: m. hos Lithéns. E. m. Punsch hos Berger för Calamnius. Mycket folk i de små rummen. Bostonbord, trädkarlsbord, Cucubord, Gropoisbord, Vingtunsbord. Tappade 3 Rd. C:man –6 Rd. – m. m. Skålar vid soupérn – för Blaren (Dyhr) och klöfverknekt (C:m) – »Och måtte jungfrun aldrig spricka och aldrig få oägta tjuguen!» I anledn.– af Vingtun.

30 16. TISDAG. Med Sophie hos Lithéns. Calco. Stor fråga är dessa tider om ett slädpartie. Man vill ha mig till tillställare, men jag tackar för äran. Häggström har låfvat arrangera Maskerad till Fet-tisdagen, men se det skall jag innan jag tror det. –

35 17. ONSDAG. Punsch hos Stenroths för Calamnius. Mycket folk, och åter mycket spel. Denna gång lät jag bli. Satt en stund och pratade inne hos flickorna i lilla kammarn. – Beskrifning på deras Cajanafärd. – Myllymaths med lilla Robert och med Molander. – Gubben Fonselius, hygglig. – Souper och ispromenad kl. 12. Natten war ovanligt stjernklar. –

- S. d. hade Fonselii fruntimmer varit hos Fru Frosterus och moraliserat till höger och wenster. Ett fult resultat af fromheten, och ingalunda en andligt god frukt af religionens träd. –
18. THORS DAG. Turdins och Hindrik Backman, sedan damerna Lithén på Kudnis. – Calco och boston vid stort bord. Ute var temmeligen kallt. Inne trefligt och varmt. – 5
- 19 FREDAG Henriksmässa marknad i NyCarleby. Gratulation hos HB:n och tractamenter, confect m. m. Yrwäder. Icke mycket folk i rörelse. – F. m. och E. m. korta visiter hos Lns. –
- Aftonen: Thoddy hos Hindrik. Hans kammare upfylldes af 4 spelbord, hvarvid samtliga gäster voro occuperade. Moi vid Trädkarlsbord. – Capten Junelius, resande från Uleåborg till Hfors i brudgumsbrådska. – Ungkarls souper – Sedan Vingtun +3 Rd. – Härunder præparerades glödgare i en brinnande skål. »Det föreställer helvetes eld.» – »Ja och Östman föreställer gambel Erik som rör uti.» – Hem klockan 4 på morgon. – 10 15
20. LÖRDAG. Andra Marknadsdagen. – Visite af Janne Kerrman och Calle Sth som ville öfvertala mig att arrangera slädpartie. Jag afslog. A: hos Lithens. Der narrade Dyhrn och jag sjelfva flickorna att spela gropois och Collander pinades riktigt vid bostonbordet. 20
- Innewar. marknad är märkwärdig såsom den sista (åtminst. på en tid) i NyCarleby. – Så långt har afundsjukan hos våra köpmän mot de främmande drifvit saken att de förmått inhibera höst och wintermarknader för framtiden. – Det är sant att moraliteten i ett och annat afseende kan vinna derpå och krogarne och diverse andra förlora. – Men de egentl. vinnande äro våra köpmän som nu få hålla sina priser så höga som heldst, och den egentl. förlorande är allmogen som förlorar detta hittils vanliga tillfälle att genom de handlandes concurrens skaffa sig sjelfva bättre pris på sina upköp. – Härom stark dispute hos Lns. – 25
21. SÖNDAG. Okyrka. – Jeana B:n reste med Junelius till Hfors. – 30
- E. m. Med Sophie hos Ohlsons, der wi funno Fru Aspegren med dotter. – Mindre lifligt sällskap. Sophie O. spådde. »Nu kl. knekt, nu ♠ 5» och se! det var de. – Sedan Passopp m. m. –
22. MÅNDAG. Auction hos Turdins. Så långt har det nu kommit! Cession oundviklig, Crediten ohjelpig, den högt ansedda firman fallen, allt ruin! Och det på 3 år, genom olyckor å ena sidan, och å den andra – hårdt men säkert! – genom wårdslöshet och högmod. En skarp tillrättavisning af försynens faderligt stränga hand! – 35

Moster Calamnius här på morgon, öfverdrifvande saken, som vanligt. – Mamma, – wi alla mycket ledsna.

A: hos Lithéns. Gropois med flickorna. Thilda ledsen och föga road. Deremot gubben sjelf högst intresserad.

5 23. TISDAG. Fortsatt auction. Många främmande speculanter. Bra nog betalt. – Medan auction på e. m. öfvergick meublerna voro Tante Emelie och Aug. Åberg hos oss, spelte Boston och voro rätt nöjda. –

24. ONSDAG. Bref till Farbror. – Med Sophie hos Lithens. Gropois med flickorna. – Turdinska affären var allt emellanåt under discussion.

10 25. THORS DAG – Thermometern –27.

– Hemma – Piquet med Mamma eller Sophie. Knäckor. –

26. FREDAG f. m. Albert Dyhr, visite. E. m. Lithénska damerna samt fru Frosterus här. Åter Calco. – Kuppade en ring. Åkte hem med damerna. –

15 27 LÖRDAG. – Sophie Fonselius, visite. – Småningom är hon vorden systrarna lik, och röjer märkbara spår af exaltation. – Hennes vänskap för vår Sophie yttrar sig i omvändelseförsök. – Ett par gånger inlät jag mig i samtal om hennes favoritämnen: – Bestred att det är lyckligast för människan att dö i späda år, – att dö innan hon hunnit med klarhet upfatta sitt lif, sig sjelf, sin Gud och sin bestämmelse, innan hon
20 hunnit förwärfva sig någon rätt till den herrlighetens krona som vid vandringens slut tilldelas allenast åt dem som mycket lidit och mycket kämpat – icke åt dem som i barndomens töcken bortslumrat några få och korta dagar. –

Sednare hos Lithéns. Beskref för fruntimmerna Klingmans Faust.

25 28 SÖNDAG. Okyrka. – E. m. Med Mamma och Sophie hos Lithéns. Calco. – – Stor fråga om det skulle bli resa i morgon? Ja visst. – Men kölden? – Betyder ingenting. Thermometern står ej mer än $32\frac{1}{2}$ under noll!

29. MÅNDAG. Thermometern –30. Correspondence med Cederman ang. resan, som uppskjöts till morgon. – Tillbörliga afskedsvisiter, – äfven hos
30 Lithéns och – AHHäggström.

Flickorna Lithén besvarade afskedsvisiten; åto strufvor, spelte Calco – Arlequin courtiserades till sista stund. Valerius af Vale! – Strykande tour. – Stor dispute om en ring som måste återgifvas – – Souper – Adieu. – Följde ut åt vägen. – Bjelrorna klungo – och adieu – för immer!

35 30. TISDAG. Ändteligen Resa. – Mildare luft, omkr. 15 grader under noll. – Lemnade Kudnis kl. 12 middag. – Hos Lithéns le dernier adieu i pels.

– Auch sah ich anderswo hinein, – da war das Vögelein geflogen – gedachte meiner nicht – Lebewohl! –

– Så gerna wille jag än se mig om på winterblommorna som ryckas unnan nu. – Men föga godt och föga skönt har midt i allt det goda och det sköna blomstrat sist här hem. – När man midt i ett haf af gränslös tomhet förgäfves söker, lik Columbus, ett Guanahani för sitt hopp, en fast punkt för sin längtan och sin oro, när ögat likt en tröttad fågel öfver hafvet söker en enda grön quist att hvila på, och söker fåfångt – och dignar magtlöst ner, – då är ju hvarje spillra uti vägen kår och hvarje grässtrå från ett fjerran land en dyrbar och begärlig skatt. – Då söker man, som biet sent om hösten, än så gerna upp hvar blomma som man lemnat längesen, och kysser törstande dess redan torra blad. Och fylles ej en del af tomheten ändå och uphör längtans feberpuls ändå ej än att slå – då bort – som vinden far öfver jordens gröna stoft och hyllar formens fullhet blott – bort en liten tid, en pilgrimsresa från Jerusalem – *men resan går kring jorden rundt* och komma skall den dag då Zions dörrar öppnas helt! – Så sjunker solen ner i vesterns natt och dykar under jorden uti öster upp igen i högre glans! –

Resa: Pilgrimsfärd från Jerusalem.

Jan. 30. – Resa: – Forsbacka – punsch – Cucu – muntra herrar vänner, följde till Juthas – ytterligare – bytte resstöflor med Logren. – Sedan adieu. – Mellan Markola och Frändilä, par distraction, mycket fråga om kellemiehiä, röfvare, skälmar. Nattquater på Frändilä. –

31 ONSDAG Fortsättning. Denna gången icke längre än 8 mil till Kahra, der wi stannade kl. 7 – War högst ovanligt trefligt på en gästgifvargård. – Cedermans stora misstag – List. –

1838. FEBRUARIUS.

*Ljufva kind, ett snömoln lik, der solen
slösande spilde sin purpurbrand!
Promenader 1838.*

1. THORS DAG. Resa. Kahra. Nattbesök af Mag. Cajanus som reste förbi. Besvärad af påflugna gäster, en Sockenskrifvare m. m. – ΓϞεθα, – fille de

dix-cinque ans, – belletenebreuse, jolie! Il y a long temps depuis, – je me te souviens, oeuil d'ect gracieuse negligence paroei[oläsligt]ls de pourpre, coeur de flammes! Ce qu'on pourroit appeller frivolité, c'étoit des fauts de l'éducation, c'étoit la folie de la jeunesse, les souris d'un jolie coeur – j – les levres rouges – je les ai baisées – et il faisait chaud – les petites spheres blanches – je les ai baisées et ils faisait des flammes – – – – –

Jamais seroit il personne quit t'aime tant? Et pourtant – beaucoup de desir, – point de repentir quand je te quittois! – Une belle ange de la memoire – point d'Eumenides! Nous nous revoyérons. – Encore une foi la flamme rencontrera la flamme. À revoir! –

S. d. råkade wi i sällskap med den muntre Mag. Cajanus, som reste med den trumpne »Stöfvel Naukler», »Mophus» tillsammans. – Vidare sällskap med en Byggmästar Portin från Pedersöre. – Ganska trefligt. – Drucko thoddy, och skötte vår helse på bästa vis.

2. FREDAG. Fredags afton souperade wi i Tawastehus och fortsatte sedan resan till Turckhauta. – På T.:ta stufvade wi in oss på bästa sätt – Aussi de la jeunesse, d'une autre sorte, mais point! – –
3. LÖRDAG. Om natten qued Mophus ynkeligen, ty maran red honom. På Nuckars intogs dinér – och sista glaset Madeira tömdes. Kl. ½ 8 aft. anlände till Helsingfors. Allt wäl. – Blank utgången. – Soupér hos M:lle Björkström. –

Helsingfors

Fortsatt pilgrimsfärd förbi Mimers brunn.

Altså åter Helsingfors! Helsingfors, den trånga staden, den kalla staden med sitt lampsken och sin mänskenswärme. Hit strömmar landets warma blod att behörigen svalkas och stelna till ett vackert purpurfärgadt gelée. Hit skyndar kärnan aflagets framtid att emot sjelfständighetens stålsköld tillbyta sig egoismens kattsjäl, underdånighetens Proteusmask.

Här följer man med strömmen – och hvar? Den fria forskningens väg mot intelligensens höjder? – Det vore en för hög riktning för wederbörandes styfva nackar. – Mensklighetens väg mot framtiden? – Politiken unnanbedes. Hwart då?

Theatern sluttar mot en ganska vacker fondrideau, föreställande ett solbelyst landskap med gull och gröna skogar. – Det är skada att det är målning blott; man kunde taga det för verklighet. Tittar man händelsevis bakom rideaun, så står på hvardera sidan en kosack, färdig att updraga rideaun och visa spektateurerna – – – verkligheten!

- Men jag glömmer dagen för morgondagen. Det vilja vi ej mera göra. Vi vilja fånga ögonblickets lust. Vi vilja dyrka lifwets former blott – dess mening kommer sen – – Frisches Luft in Schweden! –
4. SÖNDAG. Med Blank middag hos Rosenkampffs och anmodad att fortfara som förr. – Westlingarne der. – Rpf om Turdin, – utfor mycket häftigt efter sin wana. – Snart är han god igen. – 5
- Aftonen hos Cederman. Honom hade i går aftne mött ett äfventyr med en skjuts karl från Helsingeby som war stursk. – Trädkarl till kl. 3 på morg. – Vingt un. –
5. MÅNDAG. Bref till Mamma. Upwagtningar. – Cederman, Rosenlund, OHelander och jag hos Menn, Ekstein m. m. Frisches Leben. – Besågo ett Menageri, redo på en dromedar. – Sedan åter hos Cederman, Trädkarl m. m. – 10
6. TISDAG. Afhörde Hällström, Rein. – Visite af Cederman m. fl. Afton. Boston hos Rosenkampff med friherrliga herskapet och Blank. –1 Rub. 25 kop. – 15
- Samma dag hade Aboiterna ett märkeligt möte, der de, för gamla tviste-frågans skull (betygen), miste på engång både Inspector (Schultén) och Curator (Schauman). – Begge hafva likväl sedan återtagit sina functioner. –
7. ONSDAG. Upvaktningar hos Linsén, Tengström och Sahlberg. – Aft. Cederman Elfving, Staudingarne, Helandrarne, Zimmerman, Öller m. fl. the hos mig. – Några spelte trädkarl. – Farbror sjöng. 20
8. THORS DAG Nordmöte under Tengström, hvarvid han gjorde den besynnerliga proposition att vi framdeles skulle disputeras öfver Hegels Encyclopedie der Philos. Wissenschaften. 25
- S. d. – Bjudning till Staudingarne. – Boston –1 Rub. 10 k. – Z. Galenius Oboe i rummet bredvid – Slutligen en rar soupér med grynkorf m. m. som var af sjelfva D:llerne Staudinger anrättadt. Justus och Danielson talte om sin winter sejour i GCarleby. – »Stackars Löwén (Backman), sade Justus, han är nu alldeles spelt ur brädet.» – Danielson bedyrade att Emelie Lindquist war en högst aimabel flicka. Justus beskref huru glad hon varit, huru länge hon dröjt m. m. Allt detta naturligtvis ett högst trefligt samtalsämne.
9. FREDAG. – Rein. Språng för Hammarins snodder. – Gamla Thé Maja hade sin dörr stängd; derföre »pak sårmen» och sedan hemma. Une très jolie fille »pak sårmen». 35
10. LÖRDAG. Academisk Inscription, – af mig med flit och enligt öfverenskommelse med flere, försummad. Vi ämnade tillvägbringa en opinions-

ytring mot Pipping, men pluraliteten var indifferent efter vanligheten.
 – Pg hade talat om »sjelfklokhet hos de unga», och slutat »om än hans
 fysiska constitution skulle, som han befarade, innan kort duka under,
 skulle han likväl, enligt sin öfvertygelse och till sin sista andedrägt ar-
 beta för Universitetets väl.» – Ja väl, enligt hans öfvertygelse! Dock
 hvar och en göre hvad han anser rätt vara. – Men derföre må han ej vilja
 utrota, förquäfva eller för sjelfklok förklara hela corpsens öfvertygelse
 som fördömmar hans handlingar! – Gubben hade haft tårar i ögonen. –

– S. d. Hörde Pedalharpa och sång hos Thejungfrun. Sedan hemma.

11. SÖNDAG. SEPTUAGESIMA. Hörde Lange predika. – E. m. Visite af
 V. Falck. – Thé. –

– Hos Cederman i sälsk. med Rosendelund. – C. berättade en ganska
 vacker och romanesk digt om sin bekantskap med en flicka i Sibbo
 som ej förut sett någon annan karl än sin far. Svårt att genast weta om
 det var digt eller förskönad sanning. – Rosenlund åter en annan afaire
 d'amour: en bland de hyggligaste gat-connoicancer, – med plats på
 första radens Loge, en falsk cousin Grönlund, – fruntimmers list och
 presence d'esprit. –

12. MÅNDAG. Upskjutna visiter. The. Hemma. –

13 TISDAG. Ovisiter hos Fru Wikstedt och hos Thunebergs. – Sedan med
 Blank hos Rosenkampffs. Med Intend. Engel till fjerde man drog herska-
 pet sitt boston. – Moi studerade undertiden planchererna till Conversat.
 Lex., gjorde lilla Calles Sophie upmärksam på antikens oskuld, m m. –

14. ONSDAG – Schauman har börjat ett nytt Collegium emot Pietismen
 för fullt auditorium. Äfven flere af den bestridda lärans förfäktare när-
 varande. – Det lofvar bli intressant. –

S. d. – Såg upföras af Weylandt en mindre *Gustaf Wasa*; Pjesen i
 storhet och plan vida under det Svenska Originalet. Men det har sina
 goda momenter och Weylandt spelte förträffligt.

15. THORS DAG. Cederman, C. S:r och jag hos Mathlin. Boston och egna
 tractamenter, neml. pipa och tobak medförda. – En kort visite hemma,
 och derunder i mörkret visite af Jungfru Petterson. – Forlön för paquetet
 m. m. raillerie förstås. –

16 FREDAG. Kl. 4 e. m. – blef jag storligen förvånad när dörren öppnades och
 in trädde min egen hedersbror Henricus Backman. – »Nå visst fan!»
 – Som du ser. – »Jag väntade finna dig på latbänken, men händelsevis
 sitter du vid boken.» – Och anledningen? – Afairer, penningar behöfvas.

Nära var att Mamma kommit med. –

Caffe först. Sedan visite hos hårfriseurén, – hos farbror Menn, salig gubben. – Sedan tillämnad visite hos Rpffs, men som der tycktes vara främmande, så bjöd mig Hejko i stället på Tyska Spektaklet, hwarest i afton gåfvos två de uslaste pjeser (en Tysk och en Svensk. Testamentet) jag någonsin sett här uppföras. – En coulisse föll undertiden ner, Bonuvier kunde i Sv. pjesen ej sin rolle och de andra råbråkade Svenskan. Hejko fick just icke det förmånligaste begrepp om vår Theater. –

Sedan hos vännen Essen. –

17 LÖRDAG. F. m. Hos Rosenkampffs, som blefvo mycket förvånade.

– E. m. tillbragtes på bjudning hos vännen Essen, der wi jemväl funno gubben Hannuxela från Lillykyro, hitrest bara för ro skull. – En reputerlig hygglig Danneman! Utom honom: Oskar Forsman, nu helt alfvarsam och förändrad, samt några andra. The och Thoddy. –

18. SÖNDAG. F. m. Besökte med Backman och några andra Anatomiesaln, der vi sågo barnlik, – en uterus m. m. – – Vid samma tillfälle besöktes Museum. Men till förekom. af Cadavrens störande inverkan på appetiten för middagen, besöktes äfven den nära belägna vinkällaren, punschbouteiller tömdes, cigarrer röktes och Europeiska politiken togs i närmare skärskådande, hvarvid Ryska systemet totalt utdömdes. Emedan nu punschen i sin tour litet spökade i våra hjernor så var det nödigt att låta blåsa på oss, hvarföre vi togo Issvoschikar och åkte vida omkring. Slutligen befanns att förkylning dervid borde förekommas, hvarföre intogs hos farbror Catani en Liqueur au Vanille m. m.

Sålunda wäl försedda spisade wi middag hos Rpffs, tagande der ytterligare en aptitssup och bärande vår stora munterhet i allo förträffligt. – Efter måltiden Boston till kl. 7. –

Sedan med Hejko på Picknicken i Societetshuset. Samlingen talrik och lysande. H. fann ej friherrinnan Kothen motsvara sitt rygte; – fröken Hartman deremot (Rosina) utmärkt vacker, – englalik. – Derom kommo wi öfverens att Lischen Virenius hade starkt tycke af Emelie Lindquist, – att Ida Thuneberg var ganska söt. – Francoise med ma Tante friherrinnan. – Jeana dansade icke. – Hilda Holm som ännu vistas i Borgo mycket saknad. – Hem kl. 12. Det enda minne som öfverlefdes dagen var hos H. det englabarnet Rosinas bild. –

19 MÅNDAG. E. m. The och Thoddy hos mig. Sällskapet utgjorde omkring ett dussin fullt. Det sjöngs och musicerades, pratades och röktes så att man i våra små rum, fastän med öppna spjäll, vandrade alldeles i molnen. –

20 TISDAG. F. m. Langensköld inne hos oss, om fröken Hartman. Porter. – E. m. hos Rosenkampffs, äfven Essen, och unga Englarna. Det bostonerades vid tre bord. Essen den enda åskådaren. – Denna gången hade jag tour, tog ett par Rubel af Collegierådet Weissenberg och Capitain Becker.

5 21. ONSDAG. Nationsmöte om Statuter. Förslaget ventilerades. Under-tecknad såsom ledamot af Comitéen Protesterar högtideligen emot hvarje inskränkning i Terminsfesten. –

E. m. Thé och Thoddy hos Staudinger. När Löfven och Lantinghusen träffades, kan man tänka sig hvilka skrytsamma utlätelser å ömse sidor vexlades.

10 En mycket treflig afton. Sedan gubbarna blifvit muntra, sjöngs rätt tappert. Thoden: fader Bergström stäm upp – – OH:r och Thodén dans m. m. – Hejko och jag åtföljdes ända hem af en hop lustiga bröder. –

15 22. THORS DAG. F. m. åkte i ett förskräckeligt yrväder med Hejko till Sveaborg för att se huru Ryssarne åkte kälke. En verkeligen intressant syn att se de smala officerarna ofta äfven granna damer med blixstens hastighet ila ned för sina höga konstgjorda backar.

En skymt af M:lle Stier, lill flicka Landtman m. fl. –

20 S. d. A: Hejko hos Freybusch. Moi hos Cederman. Kl. ½ 9 hos Rosenkampffs, hwarest souperades.

23. FREDAG Rosenkampff reste. – E. m. Hejko, Blank och jag Boston hos friherrinnan och Jeana. –1,90.

24. LÖRDAG. Är det någon som heter Mathias?

25 E. m. Hos Thunebergs med Hejko, – bara familjen. – Den söta Ida musicerade – Hejko rätt belåten. Trefligt. –

30 Sednare, efter åtskilligt kringsvärmande, bjöd H. på soupér hos Nathan, wi begge ensamma. – Smorde oss der med Engelsk porter (2 Rd. bout.) och skötte vår helsa. – Hade sedan god lust att göra några små utflygter, – hvarföre togo Iswoschik kl. 10 och reste upp till Staudingarne i Kronohagen, bullrade upp Calle och Farbror och ville ha dem ut att åka. Men »sömn är en kostelig ting» mente Farbror, – Justus kom just hem, stark ventilation war om den nu så gentila L:k-n, – men som det var något sent, stannades vid det beslutet att resa hem beskedligt, hvilket vi ock gjorde. – Frisch' Luft in Schweden. –

35 25. SÖNDAG. f. m. Aug. Essen hos oss. Conversation förstärkt med Porter. – E. m. hos Essen till kl. 6. Sedan Rpffs, thé, till ½ 9 då wi begåfvo oss på *Muffen* i Nya Råstugan. – Det war första gången den begagnades af mobben, – ohyggligt mycket folk. Vinsten tillföll *pauvres honteux*. –

- Synd och skam att så gentila, i sanning kejslerliga rum skola uplåtas åt skomakare och skraddare m. m. att röka och spotta ner! – Mycket trångt att dansa. Hade den äran i ett par Francoiser. – Courtiserade M:lle Granholm, träffade fru Wikstedt. Punsch rikeligen. Freies Leben. Studenterna förde bud med mobben. Stort colorum – Sista potpourien afbröts twärt. 5
Brunov ville commendera musiken, tillställarne satte sig deremot, stort gräl upkom, damerna skyndade fort om fort sin väg, Silfverberg m. fl. fingo capitaliter ovet af studenterne. – Måste ta skeden i vackra hand. – Slutades fredligare än man hade skäl att befara.
- 26 MÅNDAG. Ändtligen fick Hejko mynt: 4000 Rub. från Universitetet. 10
Carström och Lebell, H:s gamla vänner, hos oss. –
Aft. stor blusning hos Bandy på bjudning af Hejko. Sälskapet war omkr. 14 pers. starkt; the, cigarrer och punsch bestods. Mycket munter quäll, synnerligen som vi fingo sång och musik vid Bandy's piano. – Här träffade jag äfven Schale som jag ej på länge sett. – Brorskålar druckos på 15
99½ år; beständig vänskap svors vid glasens klang; – några af gubbarne (äfven H.) vandra hem förut; wi andra följdes åt en corps kl. ½ 11 a. temmeligen muntra och förnöjda till sinnes. En mycket treflig quäll. Kostade H. 30 Rubel.
- 27 FET: TISDAG. *Fet-Tisdag*. – Visite i Klinkowströms Orangeri för att köpa 20
Hyacinth lökar. – Hejko skulle resa – litet duskiga sedan gårdagen men helt muntra ändå. – Hos Rpffs några spefulla förfrågningar angående gåriga quälln. Sedan afsked af »den söta friherrinnan!» – Kl. ½ 5 e. m. reste vännen Hejko, efter väl intagen punschwärma. Hade stadnat vid 25
Sörnäs och helsat på Marie. –
Tomt i vårt lilla hus, – utom det lustiga lif som dessa dagar blifvit fördt utom hus, ha wi haft helt trefligt så länge Hejko varit hos oss. – S. d. Trädkarl med Cederman och Ingman +72. –
S. d. Maskrad i GCarleby. – De 3 parcerna. –
28. ONSDAG. Punsch på f. m. hos Piponius till firande af Olof Helanders 30
afresa till Åbo för att prestvigas. – Spelte half tolf. +3 Rubel.
S. d. Såg *Aline, Drottning af Golconda*, en gammal men mycket söt operette, hvaruti, utom flere vackra arior, drottningens intåg ridande på en kamel som leddes af en rikt klädd Mohr, gjorde största effecten. –

MARTIUS. 1838.

*Nu åter till spelet! är karlen väl tokig – ?
Braun.*

*Ich heisse Isak Abraham Mohr und wohne bey Wahllunds
Der Müller. –*

Solvitur acris hyems grata vice Veris et Favoni.

-----
*Jam Cytherea chorus ducit Venus, imminente Luna.
Horatius.*

5
10 Ännu är våren ett litet barn i lindan, hvars späda lif blott af någon enda
ljum andedrägt kan röjas än. Blott solen stiger med jättesteg mot Zenith
– och skuggorna dyka kämpande ned bakom horizontens skyar. Ett
herrligt lif om våren! Menniskan kryper, lik en nyfödd fjärl ut ur sin
winterpuppa och svärmar gladt omkring ibland sin korta sommars sköna
15 glada blommor.

Om våren är man mera barn än förr – ett af de många bevisen för
sympathien med Naturen sjelf, vår gamla goda moder. –

1. THORS DAG. A: Boston hos vännen H. Ingman. +14. – En början på
20 månaden lik den på året, och, som det tyckes, med samma fortsättning.
2. FREDAG. Opost. – A: Boston hos Staudinger. Jag hade en horribel tour,
gjorde slamm m. m – flere gånger. +5,60. – Föröfrigt rätt muntert.
3. LÖRDAG. August Essens Disputation under præsidium af Rein. Boston
hos Abr. Montin. –1,50. Petite ouverte för första gången.
4. SÖNDAG. Böndagen föga hyggligt tillbragt. Ämnade i kyrkan, men
25 Falcken kom in till oss och då blef det i stället Fredmans Epistlar. –
E. m. Thuneberg, Falck m. fl. inne hos oss.

Äfven i dag boston sällskap, denna gång hos mig, nemligen: cotteriet
Cederman, J. Staudinger, Max Montin och jag. Bisittare äro stundom
C. Staudinger, Ingman, Mathlin m. fl. – –1,50.

- 30 5. MÅNDAG. På Weylandtska Theatern ha nyligen upträdt den ypperlige
komikern Mohr från P.burg, och den förut bekante Köcher. – Såg i dag
följande pjäser: *Storljugarn* i 1 akt, – en smörja af de galnaste till en del
Münchhausiska lögner. »Mein Sohn, sade Storljugarn (Mohr), ist auch
diesen Winter in Petersburg unter den Namen Taglioni erschienen!>
35 – Nbene tillsats.

- 2: *Vetter Paul, oder Grossmuth ist die Rache eines Deutschen.* Här hade M. en Tragisk rolle som han utförde förträffligt, men pjesen var föga något att göra af. – 3. *Der Reisende Student, oder Der Teufel als Hydraulicus,* ett mycket nätt stycke. Här drack mjölnarn (Mohr) brorskål med studenten (Köcher) och sade dervid: »Ich heisse Isak Abraham Mohr und wohne bey Wahllunds N:o 7.» Skallande aplauder och utropande belönade både Mohr och Köcher. 5
6. TISDAG. Boston hos Justus Staudinger. Minus. Här agerade Zimmerman som bisittare, spelte bättre än vi alla andra.
7. ONSDAG. Boston hos Brodren Zimmerman. +70. – Det ser ut som det ständiga bostonerandet vore en riktig paroxysm. Jag förmodar att den har sin öfvergång. – 10
8. THORS DAG. Men icke spelas det alldeles Misère med boken förthy. Studerar för närvar. Physik; afhör Rein publ., Linsén priv., Tengström publ. Blomquist publ., Hällström publ. Bostonerandet är en parenthesis om quällarna fr. 6 till 10, 11, 12. 15
- I dag boston hos Cederman. Minus.
9. FREDAG. Hemma, tout le jour. Inrättade ett Pantheon. – Visite af C. Helander och Mathlin, discussion om månghanda, och deribland om våra Academiska afairer. Det berättas att Snellman af Pipping inför Consistorium fått en skrapa för sitt frihets Collegium. Så långt äro vi hunna!!! 20
- 10 LÖRDAG. Vollweilers och Wagners Concert med klana applauder. Man mindes Stein. V:r hade hårdare föredrag. Wagner sättes af några öfver Addner. Slutl. en Improvis. Duett af V:r och Stein, oändligt konstig och vacker. 25
11. SÖNDAG. Hörde Lange predika.
E. m. Boston hos Thunebergs med gamla herskapet och Blanken.
Under tiden musicerte den söta Ida:
- På ödslig strand bland storm och bölja
Min gamla hydda ensam står;
dess fot de vreda vågor skölja,
och skummet upp mot rutan slår – etcet. 30
- 12 MÅNDAG. Promenerande ut på aftonquisten, vek jag bland annat in till fru Tallberg (Schildtens) hvarest C. Staudinger på Cucu vann en bordstudsare; spelarne voro 20, tio vid hvarje bord; vid det ena vann C S:r sjelf, vid det andra Cederman som äfven spelte för hans räkning. 35

– En sällsynt tour! – Gjorde af med ett par tolfskillingar och vandrade sedan hem.

13. TISDAG. Badstuga i sällskap med Elfving och C. S:r. Farbrors stora och naiva uprigtighet mot damerna. »Tamme f–n det kan bli folk af er innan» – – Detta hos fru Dahlström. Öl på badstun. Sedan boston hos Montin. –1,50. –

14. ONSDAG. Mathilda. – Hörde Schauman catechisera och gifva sin Theologiska pecus dogmatiskt ovett för det de ej kunde sin cateches. – Aft. Musikalisk Soirée.

Här läto Vollweiler och Wagner ytterligare höra sig. W. spelte en utmärkt vacker quadrille ur Norma. Äfven Exequertes en af Straussens söta walzer för full orchester.

15 THORS DAG. Linsén ämne. Aft: Farbror och Justus Sr en pipa hos mig. Justus fick tag i min Dagbok, för sista sommarn, fick der se gåtan om Emelie Lt, m. m. intressanta saker, – blef helt glad vid det namnet, – berättade GCarleby historier m. m.

16 FREDAG. Snö i partie. – E. m. Helandrarna m. fl. hos mig. Thé. – Studerade Paul Clifford på säng.

17 LÖRDAG. Visite af Assessor Streng och gubben Thuneberg. Sedan Nordensvan. E. m. J. Staudinger, Ingman, Montin, boston hos mig. –50 genom Nordensvans benägna biträde.

18 SÖNDAG. Okyrka. Myllymaths med Cederman om chocolate, som vanns. Läsebibliothek hos Rpfss. – A: Boston hos Cederman till kl. 4. +2,50. –

19 MÅNDAG. Såg: *Rochus Pumpernickel* spelat af Mohr. Jag mins mig som knappast i min lefnad på en quäll ha skrattat så mycket. – Publiken hade ordentliga skattparoxysmer, och öronen voro nära att gå i lås vid aplauderna. Alla spelte väl och stycket gjorde den bästa effect. När Pumpernickel höll sitt intåg i staden och pojkarne öfverfölo honom, när hans begge pseudohustrur presenterade sig, när han pinades af Doctorerna, när ändteligen han kom in som fruntimmer, då erbjödo åskådarne sjelfva som ville skratta sig förderfvade en ganska liflig och rolig syn. – Mohr utropades med ordentliga härskri och bravoropen ville aldrig ta slut.

– Mellan akterna hade man tillfälle att beskåda den vackra M:lle Bratt.

20. TISDAG. A: med Blank hos Rosenkampffs. Der vankades thé och musik. – Sedan boston och soupér. –1,90. –

21. ONSDAG. A: Boston hos Staudinger. –3 Rl. – Hempromenade öfver den stora nu ödsliga esplanaden. –

22. THORS DAG. – Nu, tänkte jag, är tid att inskränka bostonerandet. Derföre, efter vanligt arbete om dagen, aftonen hemma.
23. FREDAG. A: Thé och soupée hos Rosenkampffs. Inga andra främmande än *Öfverstinnan Karuff*: vacker och glad och bra oförändrad: *hennes två döttrar*, den ena 8 den andra 13 år född i NyCarleby, samt: *Mamsell Rubén* rätt hygglig. Waninka är nu officer. Den söta *Öfverstinnan* talte mycket om NyC.by, om Mamma, m. m. – *M:lle Rubén* åter om Petersburg. – *Förgätmigej* vals. 5
24. LÖRDAG. – Afh. bland andra Blomquist. Mycket vackert wäder ute och bara 2 auditorer inne. »Herrarna äro mera roade af att spatsera» sade B. – Ändtligen kom en tredje. »Nå tres faciunt Collegium» och så började han. – 10
- A: Thé och oboston hos Montin.
25. SÖNDAG. MARIÆ DAG. – Grahn predikte. – Från kyrkan kort visite hos F. W. Alcenius, som roade sig med Lithocromie. Hos Aug. Essen, der fråga upstod om Alexander Aspegrén som skall vara något på förfall. 15
- Aftonen boston hos Staudinger och minus åt C. Borg. – Kl. 4 på morgonen vandrade vi vackert hem.
- Sådan var min Mariædag – föga remarquable. – 20
- Men i NyCarleby var *Maskrad* – *Maskrad!*
- Plaisir ici presque inconnu, beaucoup d'arrangements, de secrets, de curiosité, de joie! Beaucoup de beaux masques, de gracieuses formes, beaucoup d'yeux chatoyants, de pareilles en flammes sous des pareilles de papier. 25
- Il y a eue un beau masque; – à lui j'aurois voulu dire: »Bonjour, reine des forêts, douce Selene! Il y a long temps depuis que je vous ai vu – deux milles ans, ma foi, – mais toujours vous êtes aussi belle, aussi douce et charmante que jadis.» – »Excusez moi, elle m'auroit dit, je ne sais avec lequel» – »Est il possible, belle fille de la lune, que vous ne me connoissez plus, que vous ne connoissez votre Endymion?» 30
- 26 MÅNDAG. En såkallad Odag. Snufva i partie. – Bref till Mamma och Sophie. Thé och sedan hemma. –
27. TISDAG. Började studera Wachler, Geschichte der Litteratur. 35
- E. m. Mathlin, Ingman, Calle Staudinger boston hos mig. Samma dag kom Rosenkampff hem. –
- 28 ONSDAG. I dag hade Blomquist endast två Collegianter, Hällström och jag, – men han las ändå.

Tyskarne spelte Die Schwester aus Prag, en strunt som jag ej såg.
The och hemma.

29 THORS DAG. Boston hos Staudinger, med tour i början och sedan
declination. Ännu regerar oss bostondjefvulen.

5 30 FREDAG. Trampade sönder friherrinnans gulfingerborg och lopp med
det hos flere guldsmeder, tills en åtog sig att laga det. – Kort visite hos
Wilh. Essen. – Hos Langensköld speltes om afton Cucu. – Härunder – i
en sådan parenthes-stund som icke sällan skuggar mina dagar – upstod
»Skuggan» i mina Promenader.

10 31 LÖRDAG. Blomquists disputation för profession i Lärdomshistorien. B.
är en bland mina favoriter; utom honom: Runeberg, Rein, och till en
del: Nervander, Snellman och Borg. –

Aftonen tillbragtes med boston hos Ingman.

15 Sjutton boston quällar på en månad; det är något starkt. Det smakar
af klöfverknekt; – likasom 19 Calco, Cucu och Gropois quällar i Januarii
smakade något starkt Arlequin.

Jag tror det är bäst att »sansa sig» något litet.

Men så är nu saken, min goda Ephemeris. *Så, i brist på annat bättre så.*
Wi vilja se oss om, min Ephemeris. – Vi vilja upsöka några andra »form-
20 er», hvarom sid. 7. – Formen är nu en gång af gud worden, och mången
skön ormahamn kommer än i vår väg. – Och sute rosen på Cicuta stjelk,
– det hör ej hit. – Formernas glädje är en blomstrande wallmo med rika
färgers pragt. Wi kyssa dess lockande kalk, vi berusas, wi slumra och wi
glömma! – Men vi vakna engång till ett bättre; och då, ingen wallmo mer!

25 APRILL. 1838.

*Se! Se huru skönt det ljusnar i molnets
skuggande natt. – Ej solen, barn, –
en ljungeld smeker dess dunkla rand!
– Promenader 1838*

30 *Wer nicht liebt Wein, Weib, Gesang –
Der bleibt ein Narr sein Leben lang!
Doctor Martin Luther.*

1. SÖNDAG. Okyrka. f. m. Dagbok. –

35 E. m. Bostonpartie hos mig. Sjelf åskådare. – Resonerade med Far-
bror Eg om Haydn och musik i allmänhet. Farbror förmälte att han

- skulle sjunga en Solo i Oratorium. – Falck, och Fredmanniana; dispute med Farbror som påstod att det var idel råsk.
2. MÅNDAG. – E. m. »Hwarför gråter du mitt barn? – Jag har tappat 2 Riksdaler och törs inte gå hem. – Stackars flicka, det war ledsamt.» – Langensköld förbarmade sig. 5
 – À veoir. – Musikalisk Soiree, förskönad af Steins improvisationer och Stenviks fleut, – renare och starkare än någonsin förr. – Allt rätt vackert – åhörarinorna aussi – allt en charme – – allt utom moi même som var oklar.
3. TISDAG. Hemkommande från Rosenkampffs mötte mig madam: 10
 »Resande från NyCarleby hos fru Strandberg.» – Genast dit. Fann derstädes gubben Stenroth och Bastman, S. hitrest för att spekulera på Kalajoki pastorat. – Belastades med 8 bref hvaribl. intet eget. – Deribl. ett till C:n med 50 Rd. Fann honom hos fru Tallberg. – Se så nu skall vi blöta bläckarn. Mågå, en kopp thé. – »Se god dag, lilla Marie: hwad kostar hennes ögon? lilla coquette!» – – Oboston. Cederman bjöd på chocolad hos Bandy – Spelte på pianot Petterséns Françoise och Emelies wals i A moll. –
4. ONSDAG. Bon jour, petite fille de pommes. – Ton nom? – Sophie. Ton âge? – dix-cinq ans. – Belle formé! – Laissez moi. – Yeux de flammes noirs, – tu es belle, ma petite. – Je vais aller. – Belle et impossible. Alors, Monsieur le Blank, retournant de l'Anatomie au logis et ne trouvant le clef, s'etonnoit beau coup, croyant que c'etoit une faute ou negligence de la madame. – A cette supposition cherchant cette femme, il ne la trouva au logis; bonheur pour moi, car cependant echappoit la petite oiseau. 20
25
 E. m. Vandrande åt Kronohagen, inropad till Fru Tallberg. – Tömde med L. Östring, Fontell och Wasastjerna en bouteille Teneriffa. Boston hos Cederman. +80 till 11. Stort spektakel med grefve Sölvverarm som kokade thé. –
30
 Anm: Fruntimmer, vin, spel! hyggligt lif i unga dagar; dock.

Wer nicht liebt Wein, Weib, Gesang
 Der bleibt ein Narr sein Leben lang!

Länge Lefve Martin Luther!

5. THORS DAG. Encore je me te souviens, enfant d'Avril! – d'Avril, comme moi même au present; – enfant qui va te perdre par l'ambition. – »Mon père etoit artisan, ma mère vive; ma mère n'a point d'argent de donner 35

à moi, et moi j'ai besoin d'un nouveau mantelet. – Ah, – vous voyerez – les autres filles portent de beaux mantelets, – moi je n'en ai aucun.» –

Pauvre fille! Encore as-tu gagné pour le mantelet peu ou point, c'est ce que je sais par ** – cette vue la plus belle de la terre. Mais pourtant
5 – ce mantelet sera ta perte.

Après midi à cinq heures revenue par promesse.

Alors le clef – – – – pauvre fille de pommes! – – – – –

Pauvre petite fille de pommes! – En t'éloignant tu as promis de revenir. – Je t'attende longtemps déjà!

10 Tu me trompes, tu ne viens pas! – Crois-tu que je m'ai joué de ton petit coeur. – Non, Non! – Viens, viens!

Elle ne venoit jamais. Long temps après je l'ai vue à la rue. Elle se retiroit, le sourire aux levres, les yeux à la terre.

Mycket att syssla med frönotor m. m. Hos Rpffs var en liten middag
15 för kamrer Richström, vin bestods för att dricka byggm. Östmans skål, hvilken surprenerades med en kejslerlig medaille. Den unga mannen var helt rörd och förlägen. – Sednare på quällen treflig boston hos Staud. i sällskap med Willebrandt. – Alltså: gårdagens visa i allo uprepad.

6 FREDAG. Studerade Wachler, vid dåligt lynne. Par distraction gymnastik i närvaro af Stenroth. – I dag var stor auction på Rectors Cancelliet. Kalajoki pastorat arrenderades af Sockneboerne för 11,821 Rub. och Kangasala af Estlander för 2,602 Rub. – Stenroth tänkte låta smörja sig men den speculationen misslyckades alldeles.

7. LÖRDAG. Med Staudinger Algebra hos Tulindberg. – Essen, Cederman
25 m. fl. chez moi. – Thé. – Bref till Hejko Backman. »Intet i denna verden består, det hvita changerar i svart; Består något, så är det det svarta. – Korplockar fladdra i vinden och svarta ögon blixtra. Märker du nu att din gode vän changerat couleur?» – – – – –

Aflemnade brevet hos Stenroth kl. 10 om afton.

8 PALMSÖNDAG. Okyrka. Promenader i ganska vackert väder. – På f. m. visite af brodern Ekberg från NyCarleby. Af honom kärkomna, ehuru sparsamma notiser om maskraden. – Sophie och Thilda L. hade varit lika (Trädgårdsflickor) Emelie Lindquist Diana med måna på pannan, med koger och pilar; Marie Hammarin Flora, Berger Blaren, Hammarin en
35 Rysse, Albert D. Storsultan, Rosalie Sultaninna, Josephine C. Sotargosse, Gubben Lindquist Mutter på tuppen, åtföljd af ett helt Bellmanskt sällskap från GCarleby. »Mycket roligt, mente Ekberg, fastän jag just inte förstår mig på det der Mythologiska.»

Aftonen hos Staud., hvarest Elfving bestod thé.

- 9 MULIMÅNDAG. – E. m. Ovisiter med Cederman hos Schale o. fl. andra.
 – Slutligen hamnade wi hos Ekberg som flyttade till fru Åhrstedt, hvarest
 han liberaliter bestod thoddy och cigarrer. – Här war rätt muntert sällskap.
 Schale (som likväl ej hörde till de muntraste), Rosenlund, L. Östring,
 Cederman, C. Staudinger och jag. – Sjöngs bland annat af hjertans grund: 5

: Anne Marie, wo sollst du hingehn? ://:
 Nach Dorpat will ich hingehn,
 wo die Studenten stehn – – – – –
 Aj aj aj aj aj, Anne Marie!

- 10 TRANOTISDAG. E. m. – Ekberg skulle resa och gjorde sin afskedsvsitate. 10
 – Dervid med Öller och Aug. Essen en bouteille Teneriffa hos mig. –
 Frustra exspectasti, mi fili! –

11. ASKONSDAG. – E. m. Läste Fransyska med la baronne. – Tullius: »ä icke
 däså, eller huru?» – 3 Ruters och sedan Whistboston hos Staudinger.

Ask onsdag, – dystra namn, erinrande om öknar och ruiner! – På 15
 hvad punkt wi nu stå, min Ephemeris, det skall – antingen jag sjelf eller
 »om jag då gått till solen, vår källa, åter», ett annat vänligt öga – efter
 långa års förlopp förstå af mina Promenader, Häftet D. pag. 144 och följ.,
 jemförda med Häftet C, pag. 120 och följ. – Nu är det så att »Månan
 sken öfver mullen och allt war svart.» – Men det skall gry en morgon 20
 öfver denna månskens öken. – Men när, men när; och huru?

12. SKÄRTHORS DAG. Häftet D. Pag. 126, 27. –

Julius. E. m. kl. 4 – Anträffade på Wasenii boklåda vännen Essen,
 något pischis efter träget firande af Julius sedan kl. 8 i morse. – Wi togo 25
 Isvoschik, åkte till Höckert. – »Hör han, lilla vän, han skall tamme
 djefveln köra på.» – Hos Höckert 4 à 5 gubbar, alla muntra. – »Mera
 Teneriffa.» »Ack du min käraste OConnel.» – Höckert glasmästare. –
 Här sjöngs och galnades till 7, då vi gingo till Julius Cederman, hvarest
 dracks punsch, sjöngs »Anne Marie» och slutligen speltes half tolf. –
 Kl. 10 traskade vi beskedligt hem. 30

- 13 LÅNGFREDAG. – *Långfredag*. – Satt uppe på skol lektarn och hörde
 på Chrons. – Mycket folk i kyrkan och alla gångar fulla. – I trängseln
 på ena gången stod – så mycket jag hann se – en ung och vacker flicka.
 Plötsligen bleknade hon af och sjönk afdånad till golfvvet, hvarifrån hon
 uplyftes och bortbars af en af de kringstående. Förmodligen var det en 35
 hastig svindel i qualmet och trängseln, men det såg hemskt ut – nästan

som Guds finger, – som en påminnelse om vanskligheten af vårt stoftlif inför honom hvars skenbara död på jorden wi i dag fire. –

På aft. gafs: *Oratorium: Die Letzten Dinge af L. Spohr.*

Här – midt i verdens brokiga hvimmel, bland 800 åhörare, alla i fulla glansen och rörligheten af sitt yttre, alla olika danade till sitt inre lif, – här, midt i denna samling af ofta stormande sinnen, hitlockade mindre af conveniens eller nyfikenhet än af en dem sjelfva omedveten längtan efter den frid som lefver i tonernas djup – här var ett djupt lugn i yttre och inre. – Hit kom all lifvets sorg, – och smälte i en stilla tår, – all lifvets storm kom hit och blef en stilla anddrägt blott. Hit kom ock mången som förr lefvat i det yttre blott men, innan han gick bort, med undran fann att han gått djupt tillbaka i sig sjelf.

– Spohrs musik är oändligt vek och ljuf, och därför skönast i hans milda af ett djupt lugn genomströmmande choral. – En chör: »Gefallen, gefallen, gefallen ist Babylon die grosse» utmärkte sig genom en tonstrid som träffande betecknade hedendomens kamp mot Christendomen och den sednares seger. – Här brottades tonerna och öfverröstade hvarandra; midt ur segerhymnerna höjde sig sönderslitande verop: »gefallen ist Babylon, die grosse!» och hedendomen kämpade sin dödskamp tills äfven jublet tystnande sjönk och begge partierna likasom utmattade sotto voce sjönko i hvarandras armar och allt var dämndt, doft, – fullt af helig bäfvan förbidande hvad som ske skulle. –

»Gefallen, gefallen, gefallen ist Babylon, die grosse. Sie suchen den Tod und finden ihn nicht. Sie ringen nach ihm, er fliehet sie. – Die Stunde der Erndte ist da. Reif ist der Erde Saat. Der Grab gibt seine Todten. Das Meer gibt seine Todten – Siegel wird gebrochen» – – Sie zagen, sie beben – Då uphäfver sig ur dunklet en röst: »Es ist geschen!» och en rysning (tremulando) genombäfvar allt.

Men nu höjer sig, oändligt hög och ljuf, full af ovanskelig sällhet och frid, en quartett:

»Selig sindt die Todten die in den Herr gestorben sind von nun an in Ewigkeit! Sie ruhen von Ihren Arbeit aus und ihre Werke folgen ihnen nach!»

– (Här hördes Elfvingens röst lik en basun. Fåfångt hade man velat öfvertala honom att taga en Solo.) – Nu war inseglet brutet, det sjufaldiga veropet öfverröstadt och upsvulget i en ur omäteligt djup sig höjande tröst- lof- och tacksägelsehymn till försonaren af all jordens synd och

skuld, till honom som tillika är harmoniens enda, eviga, omäteligt rika och oändeligt saliga källa.

Chörerna utgjordes af omkr. 50 röster, hälften fruntimmer: Solo-partierna utfördes af Fröken Mellin, fru Schultén, M:lle Martin, Aug. Tavaststjerna och Mag. Mechelin. – Inkomsten tillföll Musikaliska Säl-
skapets egen kassa, hket sedan klandrades. T.stjerna fick 300 Rubel. Bland
sångarinnorna var äfven Ida Thuneberg; hennes röst hördes mycket väl.

Hvadan kommer den djuriskt gemena likgiltigheten för all själs-
njutning hos somliga menniskor. Öfv. Liutn. Bergenstråle och Banco
Direct. Boye talade hela tiden helt högt – om poudrette bolaget, tror
jag. Souper hos Åhrstedts.

- 14 PÅSKLÖRDAG. – Spisade ägg. – Dagbok. – Bref af Sophie om Mask-
raden. A. hos Rosenkampffs. – Musik och trädkarl med det friherrliga
herskapet. Sedermera förtärdes påskäggen i all samdrägt och inga quast-
ryttare syntes till. –

Kl. 11 a. till kl. 2 – ut »på gulej» som Blanken säger. Ryska påsken
infaller nu på samma gång. – Som vanligt, mycket folk och ett högst
blandadt sällskap, men intet oroligt uppträde vid Ryska kyrkan. – Gjorde
intet försök att komma in. – Här var en röra! – Ung och gammal, lärare
och disciplar promenade i samma hyggliga sällskap. – Julius Cæsar
eröfrade tvenne fiendtliga »stycken». – Dosis T:n gjorde sällskap med
en hel skara vievatter tills han fick en fin invite à la Fejo att dra för tusan.
Moi beskedligt hem.

– Vänder jag händelsevis detta blad på bägge sidor så gör jag den
nya upptäckten att Menniskan är en Cameleont. –

15. SÖNDAG. PÅSKDAG. Förflöt ganska obemärkt. Hörde Schauman från
gången, spisade Memma hos Rpffs, drack thé hos gamla Maja om afton,
– satt sedan hemma och skref. – Voila tout!

- 16 MÅNDAG. ANNAN DAG PÅSK, lika obetydlig i mina Annaler. – Okyrka.
– Försummade till och med alla baler om aftonen. – Drack åter thé hos
Maja, satt åter beskedligt hemma och skref. –

17. TISDAG. Läste Ayesha af Morier, icke så bra som Zohrab. – Thé och
visite af Cederman. – Ifrån i dag har jag utkastat en plan – – – att bli
hemma i höst – ??? –

18. ONSDAG. Snö. Studerade ifrigt Neumann. –

S. d. var *Souper hos Rpffs* för herrskapet Elfsberg. – Derom är icke
mycket att förtälja, vidare än att de nobla gästerna spelte tappert, rökte
tappert, men drucko fint. Capt. Falk bröt skickligt en kortlek twers utaf.

– Jag brydde mig ej om damerna. »Jag mins af gammalt att han är blyg»,
hade fru Eg sagt. – Mycket möjligt, ma chere madame, men ni mins bara
scholfuxen ni. –

19 THORS DAG. I dag war just en Tychobrahe dag i smått. Först intet bref på
5 posten, fast jag säkert väntade. – Sedan idel motgång i ett partie Trädkarl
med friherrliga herskapet, och slutligen, när Cederman och J. Staudinger
på afton kommo till mig, och wi, med Blanken till fjerde man, företogo
en Boston, satt jag i en himmelskriande otour, förlorade de säkraste spel
10 m. m. hvilket omsider bragte mig på godt humeur, ty det roade mig att
fresta lyckan och dervid finna henne, mot sin vana, altid consequent.

20. FREDAG. Commission af Logrén att omsätta ett lån i Banken. –

– Widare. – OSahlberg, horribelt slask, thé hos Maja, Dagbok, m. m.
som ej så noga kan specificeras.

21. LÖRDAG. Stipendiat uprop. – E. m. hos Cederman, hwarest wi, C:n,
15 C. S:r, C Borg och jag togo ett partie boston. – Tiden gick, och innan
wi visste ordet af war ljusan dag på ny räkning.

22. SÖNDAG. Wi fortsatte då till kl. 7 då wi upmuntrade oss med ett par
koppar caffè hos Maja och så vandrade beskedligt hvar till sitt. Wår
Madam hade just förut kommit in med Caffé åt Blanken, och, då hon
20 fann min säng orörd, upgifvit ett nödrop som hördes ända in till Langen-
sköld. – »Och den beskeliga herr Topeljus!» Men med lätthet öfver-
tygades gumman sen att jag sofvit hela natten hos en kamrat. – Sof sedan
från 11 till 1 och från 4 till 6. –

– S. d. *Oratorium* gifvet för andra gången. I dag var nästan trefligare;
25 mindre folk (omkr. 400) friskare luft och derföre klarare Musik. – Äfven
detta är ett af de stycken som »klarna», ju flere gånger man hör dem. –
Slutchoeurn »Gross und Wunderbarlich sind deine Werke» – har en
egen »Wunderbarlig» nuance.

– Bref till Sophie om all denna herrlighet. – Regn. –

30 23. MÅNDAG. I dag war skön *Wår!* – Afhämtade hos Sahlberg, tillika med
Idman, min Disputation. Visite hos Linsén, som var hygglig.

E. m. Handl. Granholms Begrafning; han dog 30 år gammal, af slag.

Kl. 9 a. fru Kuhlhelms Begrafning med facklor. Mycket folk i rörelse,
35 följde åt kyrkan, spejande. – Mais point de vue. –

24. TISDAG. Full och herrlig *Wår*. Solsken och redan alldeles torra gator.
Physik, ämne och thé hos Maja. Sedan promenad åt Kronohagen till
Staudingarne. – Elfving sjöng, – wi talte om *Oratorium*.

25. ONSDAG. Fortfarande *wår* – den vackraste aprill i werlden. –

- Thé – Promenad med A. Essen och flere. Beundrade en Italienares arbeten i gips; en antik Romulus m. m. – Med Cederman och Borg soupér hos Nathan, hvarvid smorde oss med porter. – »Vänta, sade C., wi wilja söka opp våra påsknatts quastphysionomier igen.» Hwarpå några småstenar på ett fönster i andra våningen hos Prof. M. wid Skillnaden nedkallade A. et C. – – Efter en ganska munter och uppbygglig conversation, beskedligt hem igen. –
26. THORS DAG. – Linsén, ämne. – Carger m. fl. Boston hos Blanken. – Kl. ½ 10 visite hos A. Essen som lånte mina Ephemerer. –
- 27 FREDAG. Fortfarande wår. Boston hos Staudinger i sällskap med Willebrandt. – 1 Rub. – Bostondjefvulen grasserar redan mindre. 10
28. LÖRDAG. Wår. C. Ehrströms och P. A. Erwasts Med. Lic. Examen. – oTullius. – Kort visite hos Staudinger. Eg las grafven i Perho på Finska. – Promenad i muntert sällskap. Promenaden slöts med en superb kalbringa hos Wahllunds. 15
- S. d. höll fru Lampenius en magnifique slutdans på Emilienburg.
- S. d. sammansvuro sig C. Helander, J Staudinger och Z. Topelius, och uphängde på svarta taflan å våra Nations rum följande af mig författade

Allmän Efterlysning.

- Som den under sistlidne höst af betänkliga sjukdomssymptomer besvärade Österbotniska Afdelningen numera på okänt sätt förkommit, och all anledning är att befara det densamma, antingen vådligen eller af sjuklighet och brist på läkarebiträde i hemlighet omkommit; Så warder härmedelst bemälte Österb. Afd. allmänneligen efterlyst, med förmaning till en och hvar, som om densamma någon uplysning lemna kunde, att sig i sådant afseende hos Afd.:s för närvarande kropplösa hufvuden med görligaste första inställa. 20
- Hfors d. 28 Apr. 1838. på emb. vägnar *Afdelningens Cursor.*
- Ofvanstående efterlysning lästes allmänneligen med bifall. Författarne uptäcktes icke. Slutligen blef den, jag wet icke af hvem, i hemlighet ned- och borttagen. 30
29. SÖNDAG. Okyrka – Dagbok. – E. m. – var Tullius, på egen invitation hos Staudinger. »Jag kommer icke till Kronohagen utan escort.» Justus och jag escorterte honom derföre. – Justus bestod pipor och punsch. – Ett bostonbord uppslogs. Willebrandt fjerde man. Här taltes om allt annat än boston. »Hvad tycks, sade Tullius? Det var för tio år sedan en Legationssecreterare Forelius i Stockholm. Han var Kungens högra 35

hand.» – »Bra!» sade Willebrandt, som var något blust. – »Men han började spela, spelte bort sin förmögenhet och tillgrep kronans.» – Bra! sade Wt. – »Slutligen måste han rymma.» – »Bra!» – »Och rymde till America. Nu står det att han blifvit *Arkebuserad* i Valparaiso för en revolution som han tillställt.» – »Bra!» skrek Wdt. förtjust, – och en chorus af skratt afbröt den ynkliga historien. – Wår herre wete hwad Tullius vräkte ur sig i fyllan; det hängde ej stort i hop. Der satt han snusig och och såsig i soffan, hvars öfverdrag låg i en hög omkring honom. – Bordet war wått af punschen och på golfvet en Pontus Euxinus af aska bemängd med diverse fluida. – På hemvägen skröt han för mig om sin fides hos fruntimmer. »Det kommer dels af min stora näsa, dels af mitt goda minne. Hos bättre har jag en märkwärdig lycka i courtisen, men bland sämre råkar jag – fan wete hur det kommer sig – alltid ut för de största luder – – Så t. ex. i Åbo 1828 den 17 Julii – etcet.» – – Plötsligen skildes wi i trängseln, ty war *Illumination* och ohyggligt mycket folk i farten. – I förbigåendet warsnades både C. och A. som förbidade fåfångt. –

30. MÅNDAG. Med Cederman och J. Sr promenade, samt declination till Menn, der wi smorde oss med mjöd, tortor och Musik på flygeln.

Weine, Weine, Weine nur nicht;

Ich will dich ja lieben, aber heirathen nicht.

//: Abers heirathen, abers heirathen, es fällt mir nicht ein ://:

M A J 1838.

Stod' der en engel vid lifvets port,

ropande högt: »Välj, yngling, fort:

här leder stigen till lifvets höjd,

kampen och segren och segrens fröjd.

Kämpa och njut! Men din njutning är kort:

skördaren mejar i våren dig bort.

Skyr du för skördaren – ändra ditt val:

här leder vägen till lifvets dal;

Slingrande stigar bland dimmorna gå,

matt glänser solen på himmelen grå,

blek som en höstdag är rosens knopp;
Sent skall dock sluta din vandrings lopp.»

»Aldrig – jag sade – du himmelska båd!
aldrig jag tänjer min lefnads tråd!
Tungt är att vandra i lifvets dal;
höjden jag älskar – för den är mitt val.
Gif mig, o engel, gif njutning och strid,
skördaren gifve sin eviga frid!»

d. 11 Maj.

-
1. TISDAG. FÖRSTA MAJI! – Välkommen, primula veris, du äldsta dotter af den nya solen. – Välkommen åter till Nordens kulna barm! 10
Warm vår! Hemma – Dagbok. – I godt compani mjöd och musik hos Menn. – Mjöd äfven hos Rpffs. Ohyggligt mycket mjöd. – Tullii ovisite hos Staudinger »blott för att hålla ord» – Det var Justi födelsedag. – Ingen var der hemma, T. och jag vände om vid bron. T. spottade besatt. – Sedan jag äntligen slapp honom, vände jag om; fann Justus och Cederman, togo ett parti boston och ett par glas punsch. – Sådan var min första Maji –
Hos Borgströms var stort Caffé. –
2. ONSDAG. Warmt. – E. m. visite hos Rpffs. Las högt *l'Oncle et la Niece*, en liten Novelle. – Sedan promenade med damerna åt långa bron. – *Grædeners Concert*, skall ha varit mycket litet besökt. Musik på Friherrinnans vackra, nu ostämnda piano. – 15
3. THORS DAG. Studerade Algebra. – E. m. Nationsmöte för begge Afdelningarne under præsidium af Hällström. Föga afgjordes. Frågan war om Matriklar, intagning, gemensamma Statuter. – Wederbörande wille gerna dela Bibliotheket, men deraf blifver intet. 25
– Sednare: Willebrandt, J. Staudinger och Cederman boston hos mig. –21 k. – Undertiden var en vacker illumination och mycket folk i rörelse; hvarföre sedan förtretad att ej ha sluppit ut. Kl. 11 a. följde kronohag- iterna hem. – Det war det skönaste Majmånsken i naturen. – Mötte det englabarnet M:lle Bratt med sin mor och syster. – Englaväder – en lefvande poesie i naturen. – I alleerna kastade de med späda löf beklädda lönnarne långa, mystiska skuggor, – de hvita husen blänkte i månskenet, och hafvet slog med doft sorlande vågor mot den nära stranden. 30
S. d. kom Lundmark med sin fru hit till Hfors. – 35

4. FREDAG. Thuneberg och Strömborg frukost hos oss. Ugglas med; berättade upbyggliga historier från unga år. – Kl. 12 f. m. med J. Sr och Cederman promenad till Sparbanken, der wi rökte cigarre, drucko öl, mjöd, och slogo keglor med fatala numror. – Mycket warmt.

5   – E. m. Muschka med Borg, C:n, C S:r. – Sedan promenader. – Wackra dagar, då man trifves ute bäst.

5. LÖRDAG. Sysslade ifrigt med Digniteter, Rötter m. m. –

10   Fru Lundmark visite hos Rpffs. – E. m. *Medicinsk blusning* på Sparbanken för Haartman som afträdde från sin Academiska bana. – Wi obehörige – en stor mängd folk – åskådade kalaset och hörde fältmusiken ifrån Sälskapsträdgården. – Ganska trefligt. – Sedan med Cederman och J. S:r soupér hos fru Åhrstedt, der Justus befallte fram en bout. portvin, och Wacklins stora Pan sväljde en stor kork. – Sedan en äfventyrlig promenad. – Visite hos Prof. N. på mera ovanlig tid. – Ett rätt artig emottagande.

15   Om herr Prof. anat sina gästers besök så här dags så hade wi och i synnerhet C:n, stått sig slätt. – Portvinet gäste en smula i hufvudet; wi fingo tag i en Isvoschik och åkte grasatum kl. 12 på quälln. – Sednare mötte wi gens'd'arme patrulln, talte väl med »brat'arne» och redo på deras hästar. Anfäktade slutligen brandvakten och skreko med möjligaste precision kl. är 12 slaken! – Beskedligt hem kl. 3 på m. sedan wi i det vackraste månsken promenerat vida omkring.

6 SÖNDAG. Hörde Grahn predika. – Warmt.

25   A: Med Blank ovisite hos Thunebergs. Derefter hos Rpffs, Bk boston med Engel och herskapet. – *Moi musique au pianoforte*, – *Depuis – petite proménade, car le temps etoit très beau.*

7. MÅNDAG. – Sedan Idman och jag fått våra Disputationer både från boktryckare och bindare, reste wi nu omkring med dem, görande ej mindre än 24 visiter på en f. m. – Mötte derunder ett ganska artig emottagande, många lyckönskningar m. m. som ej har så mycket att betyda. – Äfven gubben Thesleff som fick ett ex. inb. i maroquin, var rätt artig. – Af ett löjligt misstag om gårdar, aflemnade wi hwar sitt exemplar hos prostinnan Palander med döttrar – Den återvändande jungfrun sade: »Mamsellerne fråga hwad det här skall vara till?» –

35   På e. m. förbyttes det sköna wädret i kyla och rusk som fortfor flera dagar. – Läste Jacob Ärlig.

8. TISDAG. Kallt. – Studerade fåglarna på Finska Museum. – Afhörde Mineralogie. – Visite hos Lundmark som ända sedan sin hitkomst varit

- mycket sjuk. – Hwad han var affallen, arma karl, det gjorde mig ondt.
– Mest talade han ändå om musik.
- 9 ONSDAG. Kl. 3 e. m. förlorade vännerna, universitetet och fäderneslandet den allmänt älskade *Keckman*, – en känbar förlust!
Kallt. – Thuneberg souperade med oss ägg. – Trefliga gubbe! 5
- 10 THORS DAG. Kallt. – Oämne. Mineralogie m. m.
– Lüders Concert, mycket litet besökt, – icke heller af mig. Vigtigare är den nyheten att wi få hitfövänta Ole Bull! –
S. d. – Muschka hos mig med C:n, Borg och C. Sr. –
11. FREDAG. M. A. Castren afreste åt Lappmarken och följdes af några 10
muntra gubbar till Sörnäs. – Efter någon derstädes inlagd bravour i blusning, följde Piponius och C. Helander ytterligare till Gammelstan. – Här ingick P. för att anskaffa en bouteille öl och, – dröjer något länge. H. går efter i ett gammalt ruckel, finner dörrn låst, och öfverfalles i farstun af 2 eller tre karlar, får flere slag af påkar, tills han åter krallar sig ut. – C. ser 15
detta från kärran, skyndar dit och får ett påkrapp så att han ligger. – P. kommer utrusande från stugan alldeles blodig, dock endast ur näsan. – En hop pöbel, gesäller o. d. församlar sig och misshandlar ytterligare våra gubbar som intet motvärn göra. – H. blir skuffad mot ledstängerna vid forsen så det brakar i dem. – Ändtligen komma de med plats unnan, 20
sedan de fått betala 10 Rub. för en ruta som de i hettan inslagit. – Och allt detta utan ringaste anledning, – ty alla tre äro mycket fridsamma karlar. – Man reste tillbaka till Sörnäs, dit P. A. Ervast tillkallades att pyssla om gubbarna. Följ. dag reste Castrén; ingen vidare afaire gjordes.
12. LÖRDAG. A: hos Staudingarne, hvarest Calle på Cucu lät bortspela 25
sin bord studsare. – Moi, icke deltagare. – Wi roade oss i yttre rummet med en liten Muschka. – Blanken utrest till Domarby, dröjde borta till morgon. – Frustraneus labor et vana spes noctis. – Nära att i en port blifva öfverkörd af 2 droschkor. – Med plats undkommen.
13. SÖNDAG. Hörde Grahn en stund från gången. – Middag: Trädkarl 30
med friherrliga herrskapet. Ständig otour. – A: Thé. – Såg på boston hos Staudinger.
14. MÅNDAG – Efter lång väntan, bref af Mamma. – Studerat Gyllenhaal, för att ladda till min disputation i öfvermorgon. Dessutom Mineralogie.
15. TISDAG. – SOPHIE. Något blåsigt men klart väder. – Insekter. Väntat på 35
ÅngStorfursten som skulle komma från Åbo. Hela Esplanaden hvimlade af tusendets personer, blandat sällskap, – men ingen furste kom och massorna glesnade småningom.
Så min Sophie dag.

16. ONSDAG.

Min och Idmans Disputation pro Exercitio.

Kl. 9 m. hade wi beställt frukost hos Wahllunds – så när hade wi blifvit utan, genom ett missförstånd. – Närvarande voro endast officianter, 7
 5 till antalet. – Kl. $\frac{1}{2}$ 11 till $\frac{1}{2}$ 1 räckte Idmans disputation. Opponenten woro Mag. Törnegrén och Blåfield. I. stod sig bra nog.

Vid middagen voro, utom officianterna, närvarande som bjudne: Rosenkampff, Blank, och Idmans bröder. – Äfven Lundmark hade jag bjudit, men han mådde ej rätt väl, sade han. Middagen var superb. –
 10 Portvin, Madeira, Hochheimer, och Mallaga flödade. – Idman propo-
 nerade Sahlbergs, jag Rosenkampffs skål. – Præses gratulerade oss – mig på förhand. Efter maten röktes, och dracks Caffé till 4, då wi, wäl laddade med materiella håfvor, aftågade till vår intellectuella exercis. – Præses och jag bestego chathedern helt manhaftigt. Hirn war prior opponens,
 15 och började med att opponera mot titteln. – Wi förliktes bra, jag hade alltid något att påstå, och vid slutharangen complimenterte han att jag »tam viriliter» utstått min press. – Posterior opponens Justus S. slog oss (Præses och mig) i synen med ett grufveligen långt tal – opponerte sedan helt klyftigt; jag hade stundom svårt att slå mig lös; slutligen förliktes
 20 wi; – Justus höll åter ett tal, Præses gratulerade och uptåget var slut.

S. d. såg jag opponenterna och några af vännerna hos mig. Vi drucko thé, sjöngo och tömde ett par boutëiller Teneriffa. Således kalas från morgon till quäll.

Räkningen hos Wahllunds steg till 46 Rd. 12 f för oss begge till-
 25 samman. Wi hade gjort skäl för oss, Jag mera vid frukosten, Idman vid middagen. Wåra gäster likaledes. – Tryckningen kostade [tomrum] Rub., Bokbindaren 10 Rub., Isvoschikarne och Cursorerne 5 Rub. och således hela kalaset omkr. [tomrum] Rub. – Temmeligen dryg depense!

– Så lydde Respondentens för Partic. XIV, Partis secundæ af C. R. Sahlbergs *Dissertatio Entomologica Insecta Fennica Enumerans*; – In oppo-
 30 nentem priorem.

Præclarissime domine Phil. Candidate! Amice honoratissime! Quod hodie in celeberrimum auctorem inque me partes priores oppositorias tanta benignitate susceperis, facile agnovi amicitiam tuam. Qua fretus
 35 et certe confidens, omissa ulteriori verborum mora, te, velis facilem et benevolum, velis quoque indulgentem mihi te præbere, etiam atque etiam rogo. –

In *oppon. posteriore*.

Præstantissime domine opponens! Amice exoptatissime! Veteris tuæ amicitiae novum hodie mihi præbes indicium. Quum vero, diuturna familiaritate, studiisque communibus, perbene tibi notum est quam, hac occasione, indulgentia tua mihi opus sit – non possum quin patientiam tuam et humanitatem et amicitiam admodum a te exposcere. –

Kort och begripligt – – declameradt – icke uppläst från papperet.

17 THORS DAG Med Idman en skyldig reverens för Sahlberg. –

Rosenkampffs resa till NyCarleby afgjord. – A: Stor blusning hos Idman, hvilken jag, ehuru bjuden, ej kunde bevista, af skäl att Lundmark lofvat helsa på oss. – Utom L. voro hos oss alla tre Thunebergarne och Falcken. – Fjerde man i boston – 2 Rd. – – Lundmark talte om sin plan att flytta till Kudnis, – bad mig skrifva till Mamma. – »Jag ser mycket på att herrskapet har ett godt instrument i gården – Mamsell Sophie spelar nu *den Stumma* med Emelie, och det går alldeles bra!»

18 FREDAG. Op. post. – E. m. Bjuden på *Keckmans begrafning*, såsom representant af vår afdelning: Samlingen, som var ganska talrik, skedde på hôtél du Nord, hvarifrån tåget utgick åt begr. platsen. Linsén upläste verser vid grafven, rörda vänners händer fyllde den med jord, – och jorden gömde i sitt moderliga sköte ett redligt och trofast Finskt hjerta, sådant sällan något klappar mer. – Hvile torfvan lätt öfver din tidiga graf!

Med den stora grafölskringlan under kappan följdes jag hem af några andra af gästerna kl. 7. – Sedan visite hos A. Essen der wi utbytte historier om »förriga ofreden» m. m. –

19. LÖRDAG. Stipendiatuprop. – Alex. Ingmans Disputation för Med. graden »Om curerandet af Syphilis utan quicksilfver», ett arbete om-taladt såsom ovanligt dugligt, under Ilmonis præsidium. Här upträdde Snellman och Nervander som Extra opponenter, och det var grannt att höra Ilmonis tal till dessa båda; till Nr: »att han och Universitetet glädde sig att numera säkert få behålla en så utmärkt man» – och till Sn bland annat: »jag högaktar i herr Mag. en man som oafåtligen följer sin öfvertygelse, och är säker att herr Mag. äfven framdeles, enligt den, skall arbeta för Wettenskapens fortkomst *om äfven omständigheter i det yttre icke alltid vore ljusa nog.* – – Vivat Ilmoni!

Kort visite hos Cn. Sedan hemma. –

20. SÖNDAG. Okyrka. – Lundmark med fru, samt Capt. Becker och begge Blåfieldarne middag hos Rosenkampff. Vid bordet började Br och Rpf

gå åt musici, sägande »att de vore de onyttigaste menniskor i verlden.» Häremot reserverade sig Lk ganska tranquilt, men Blank blef het: – »Häldre äter jag en god bit, sade B.:r, än jag hör musik. Njutning mot njutning.» – »Den njutningen ha äfven de oskälige djuren», sade Bk. – »Vi ha exempel att musiken dödat menniskor genom nerfslag», sade Rpff. – »Men vi ha exemp. att den upväckt (sken-)döda, och det är ändå mer», sade jag. – Lk och Becker disputerade sedan hela tiden. Lk berömde P.burg, Becker Stockholm, och Rpff beskref P.burgska policen. – Lk påstod (denna gången falskt) att Sverige gått tillbaka sedan Gustaf III:s tid. – Han torde dock ha ment i den Dram. konsten, och deri har han måhända rätt.

S. d. – Promenade i Sälskapsträdgården 6–8. Mycket folk, vackra flickor, gröna löf och ganska trefligt. – Thé dersammastädes.

21. MÅNDAG. Studerade fåglarne. – Besåg en oerhördt stor oxe, som sades väga 90 pund, vistes för pengar och såldes på auction för 200 Rubel. – Ut-tog ett välkommet bref med fem röda lack. – Ole Bull är kommen i dag. – Köpte försigtigtvis redan billet, som kostade fem Rubel. – Kort visite af Lundmark. »Hos Borgströms har jag hört en *dubbel quartett*, hvars make ej förut blifvit hörd i Helsingfors. Kellerman, Ole Bulls förbud, en snäll violoncellist, Pacius, Lüders, Grædener Stein m. fl. utmärkta karlar, deltog deri.» –

A: J. Staudinger och A. Essen, chez moi, sedan promenader. –

22 TISDAG.

Ole Bulls Concert.

Sexhundra billetter a 5 Rub. utsålda. Allas väntan spänd. Mångfaldiga rygten i omlopp, – att Bull icke låtit höra sig på repetitionen, – att han negligerat de andra artisterna m. m. –

Concerten börjar kl. 7, – en wald och gentil samling. – Alla blickar riktade åt ett håll. – Först en utnött ouverture, exequerad af amateurlerna, – O. B. lät vänta på sig till kl. 8. – Ändtligen visade han sig – en lång, smärt gestalt, ganska enkel till sitt yttre, men med ett högst intressant ansigte. – Tystnad, djup som grafvens. – Han började, – i början moderato, – men mer och mer brann hans öga, hans drag lifvades, hans hufvud rördes och det långa ljusa håret nedföll öfver pannan. – Underbar var han stråke, – underbar i fermete i precision och renhet, – det väntade man sig; underbar i de mest konstiga allegro 128:delar med språng af fyra octaver m. m. Men äfven underbar genom den högst

fina, ömtåliga och på samma gång djupa och hänryckande känsla som
 andades deröfver sin etheriska flägt. Jag kan och vill ej gifva mig ut
 för någon kännare af musikens hemligheter, men jag tror att jag kan
 ana dess betydelse, och upfatta, – icke konsten – men det som denna
 vill uttrycka: menskliga andens utgång från den eviga harmonien och
 ständiga sträfvan att till densamma återgå. Jag tror att musiken är ett
 lefvande språk för denna oändliga längtan som slumrande eller vaken
 dväljes i djupet af hvarje menskligt bröst. – Vaknad en gång har den
 blifvit upfattad af själar med högre, odödliga anlag och återgifven i
 toner, – den försinligade harmonien. – Men uppfattningen tillhör, i
 mer eller mindre mån, mängden, och förutsätter ej ens musikalisk the-
 rie; förmågan att återgifva är sällsyntare och är egentl. den som bildar
 compositeuren. – Hvarje compositeur bör bedömmas efter widden,
 klarheten och sanningen af denna förmåga. – Och efter detta sätt att
 dömma, måste Ole Bull stå på en svindlande höjd. Hans expressiva
 talent är så stor att tonerna tyckas både gråta och le under hans stråke.
 I hans *Polacca guerriera* kunde man ej misstaga sig på det ställe der en
 moder begråter sitt barn, en flicka sin förlorade älskare. – I *Solo quartett-*
en framblixtrade, äfven den otroliga executiva färdigheten oberäknad,
 en så förvånande rikedom och omvexling att man, liksom vid farten
 utför en strid fors, endast såg föremålen skymta förbi utan att hinna
 fästa sig vid något särskildt. – I allmänhet andades i hans musik en så
 fri och frisk ande, – endast att förlikna vid den lefvande naturens. Dock
 gick han stundom åt djupet i den renaste, skäraste moll, genom hvilket
 man, liksom genom en gaz, tyckte sig se odödlighetens andedrag häfva
 hans bröst; – dock icke hans, ty här glömde man individen för den
 allmänna, eviga känsla han så mästerligt förstod att återgifva. – Aldrig
 glömmet jag det hänförande heliga lugn som bredde sina seraphiska
 vingar öfver Ole Bulls musik! Stum af tjusning och genomströmmad af
 en känsla af evighet, tyckte man att hjertat uphört att slå, i sitt innersta
 vidgad af oändligt rörande toner. Men förtrollningen löstes snart af
 det oerhörda buller af bifall som från alla sidor höjde sig. Icke nog
 med aplauder, stampade man med fötterna, bultade med käpparne,
 och skrek sig hes. Man trodde att huset skulle ramla. – Jag satt på god
 plats, – och talte äfven med Lundmark, som väntat nästan en vecka på
 Ole Bull. – Hans förtjusning var svalare än jag trodde. »Det är en otrolig
 fermeté, men» – Såsom tacksägelse för aplauderne framträdde O. B. än
 en gång och spelte Ryska folksången. – Än en gång stormande bifall,

än ett graciöst leende, en bugning af den store mästaren och concerten var slut. –

Efter en stunds sansning under almänna promenadens lönnar hemkommen, fann jag äfven Blanken i djupa tankar, och hittade sedan en lapp med början till en reflexion öfver Bull: »Ole Bull är en musikalisk svallning.» – Mer hade han ej medhunnit för denna gång.

23. ONSDAG. Bref till Sophie och Mamma. – Lundmark reste kl. 6 a. Hos Essen. – Blanks Lappska resa afgjord.

24. THORS DAG. CHRISTI HIMMELSFÄRDS DAG. – Okyrka. Stor frukost hos mig, hvarvid bestods stekt fisk, metwurst, öl m. m. – Ibrahim Montin beskref huru han på sin Lappska resa courtiserat en Lappflicka och till svar blifvit hotad med yxhammarn. – Promenad en corps i det skönaste väder. – Derefter återvände frukosterarne till mig; – vi togo våra pipor och vräkte en stund, äfven en corps. »Jag undrar, sade Justus S. bland annat, hvar wi skola sitta en tio år hädanefter?» – »Åh, genmälte Essen, då sitter wi wäl med ett halft dussin hvithåriga, snoriga och skorfviga ungar omkring oss.» –

E. m. Med Rosenkampska damerna promenade att se på furst Menschikoff som kom storståteligen brusande in åt bryggan, betraktad och beundrad af en otalig mängd nyfikna ögon. –

– Sedan boston hos Staudinger, +2,50 på fides. – Sedan promenader då wi mötte Ole Bull som gående i ett sällskap med frunt. talte med M:lle Frenckel, som åter hörde högt andägtigt.

25. FREDAG. Språng angående Logrens Banco lån, hvarmed Wederb. krånglade. *Sista Musikaliska Soireen*, hvarvid man hade hopp att än en gång få höra Ole Bull; men Wulffert, hvilken för detta som för mycket annat förtjente ett hederligt kok stryk, hade bjudit honom till sig på souper och quarhöll honom der. – Samtliga soiréare kommo således tillbaka med långa näsor, sedan wi likväl fått höra den vackra ouverturen till Don Juan för full orchester. – Följ. morgon afreste Ole Bull, åtföljd af Stein, till Åbo.

26 LÖRDAG Rad af warma vackra dagar. Fåglar på Finska Musæum. Bevistade en obduktion på Anatomiesalen. Den döde som war ovanligt fet, hade varit Waktmästare (40 år af fullkoml. frisk och stadig kroppsbyggnad, – dertill vackert utseende) och i något anfall af hjernfeber skurit sig först två gånger i halsen och sedan pulsådronna på begge armarna af, hvarefter han ändock haft krafter att öppna dörrn för sin hustru och lefva ännu i två timmar. Ursin som obduktor, fann ingenting i olag. –

Promenader med käpp; det var en tid då jag bedyrade att jag aldrig skulle gå med käpp eller låta bränna mitt hår, – men tempora mutantur.

– Promenade till Aug. Essen som berättade att Calle E., ehuru låfvad enhälliga laudatur i Borgå, på hög befallning icke fått undergå prest-examen. – Så långt är det nu kommet. Han tänker besvara sig.

27 SÖNDAG. Hörde Melart predika. Middag hos Thunebergs. Ida spelte och viste prof på sitt Orientaliska snabbmåleri.

Kl. 7–½ 10 promenade i Sälskapsträdgården. Thé, cigarrer m. m. Här war nu full grönska och mycket folk, högst trefligt. – C:n, C S:r och undert. – arrangerade en båtfärd; flere deltogo – wi gungade ut i den vackra viken, mötte en båt från Sparbanken, lastad med mjöd, togo en bouteille och drucko ogeneradt herskapets på stranden skål. – Kastade sedan bout. i sjön, då en hel svärm ungdom roade sig att kasta till måls på den. –

C:n, S:r souper hos mig. – Promenade – Rpffs jungfrur Sophie och Josephine ute kl. 12, blefvo förlägna vid mötet. – Den vackra Hedda sade osannt. –

Ovisite på T:ms Stentryckeri.

Parenthes:

Notturmo.

Ack dunkla quäll!

ack vackra natt!

ack måne gömd i skyars flor!

Ack vackra natt: –

i skuggor gå

af veka flägtar kysst, på tå,

hur lätt – hur gladt!

Det är en vacker natt, – en natt i Maj, – i Maj, en natt i Maj!
Kring lifvets spåda former flöt ett silkesflor. På dunkel bädd
sjönk Hebe, ungdomens symbol, – och sidenskuggor vanka
vårdande kring bädden nu.

Nu! Se der, den lätta skyn flöt unnan i en hast, och månan
glänser barnsligt half ännu. Ritsch! Der for en vind öfver
sjön. Nu darrar vågen så silfverhvit – – – – –

Ack friska vind, ack fria våg,

Ack lätta lif i sommarnatt!

En sky! en sky! – Jag har dig fatt,
du får ej fly. – Ack vackra natt,
hur lätt, hur gladt!

5 Är det ej du, xx, min vackra vålnad, min fina sammetskugga
du?

Hör löfven darra,
dem kysser vinden
med varma läppar –
men blomman böjer
10 sin blyga panna
och ler i tysthet.

Ser du icke, blomman ler, den vackra, blyga blomman! Du ler
ochså, ja ja! Jag kysser dig som vinden, – då ser du ner, då ler
du blott, som blomman!

15 Ser du derborta
i lugna viken – hur hvita stjernan
ser ned och tittar – i djupa barmen
af ljusblå sjön. – Men lätta vågen
ler högt dernära – och hoppar lustigt
20 i kapp med stjernan – hvars hvita stråle
dess panna kysst! – – – – –

Fåfångt ber du. – »Oss stjernan ser.» – Den höga stjernan, hon
är ej warm som jag – hon kyler blott. – Warm – ha – purpurn
öfversvämmar din kind. Ack silkesform. – Ack hvälfvande
25 vågors veka natt, två vågor af brännande snö. Din andedrägt
bränner min kind. – Din sista bön, – ej mer! – Ack vackra natt!

28 MÅNDAG. Bref till Logren. Insektpromenad åt Sälks.trädg. der föga
annat uträttades, än att jag tömde en bout. öl. – A: hörde skolgossarnes
choral i stämmor, mycket vackert.

30 Calle Sr, Aug. En souper hos mig och öl. – Sedan promenader, som
äro mycket moderna nuförtiden. – Liebliche Nacht!

29 TISDAG. Fåglar på Musæum. – En fångad lefvande skäl vistes på stranden. C. S:r soupér hos mig, – talte mycket om sina relationer till Lko. Erbjöd mig presentation. – Tackar ödmjukast, min ädle vän.

30. ONSDAG. Anmodad af Aug. Essen att bevitna en examen med hans disciplar Gust. Armfelt, Wilh. v. Hausen och Axel Palmfelt. Pojkarne hade ej hunnit särdeles långt, men tycktes fått stadiga grunder. Under-skref tillika med Hejkel och Hedberg deras med witsord försedda betyg. – Sedan öl. – Calle Essen talte om sin Borgoafaire.

E. m. fåglar. Opromenad åt Kronohagen. – Wäinämöinen.

31 THORS DAG. Bref till farbror G. i Uleåborg. – Blanken ämnade resa i dag, men måste vänta på Grönblad. – Cederman, C Sr och Borg boston hos mig, i regnwäder. +90. – Muntert. C. om L., om sitt afsked som warit mycket ömt, om hennes souvenir m. m.. –

Hos Rpffs vistas dessa tider Sophies syster Lotta som är en vacker ungdom med ett städadt och hyggligt sätt. Dertill, strängt hållen af sin mor och mindre än de flesta Hforsska ungdomar erfaren i våra lätt-sinniga dagars fåfånglighet, flärd och synd.

Vue: Wer nich liebt – etc. Wackra dagars lätta lust! – Lefvande lif och leichtes Sinn. – En ganska grön Maj!

Bostondæmonen har också tagit till flykten. Nu endast 8 quällar boston och Muschka. – Wären regerar i stället. Werlden är ganska rolig, – en helt ny uptäckt!

JUNIA. 1838.

*Ille potens sui
Lætusque deget, cui licet, in diem,
dixisse, vixi! – Cras vel atra
nube polum, pater, occupato,
vel sole puro. Non tamen irritum
quodcunque retro est, efficiet; neque
diffinget infectumque reddet
quod fugiens semel hora vexit.*

Horatius. Ad. Lib. III, 29.

*Der Himmel lacht, Die Erde lacht, das Meer lacht, die ganze
Welt lacht! Es ist doch so eines sehr lustiges Leben hier auf dem kreise
der grünen Erde.
Promenader 1838.*

*Bonheur de se revoir!
Madame Malibran.*

1. FREDAG. Opost. – Stor dispute med Blank ang. Ole Bull. – Amateurerne, synnerligen Lüders, Bonsdorff och Blidberg hafva på det nedrigaste sätt sökt att nedsmutsa den store mästarens rygte. Bf kallade honom »en lindansare på viol,» – »hans musik är ingen musik, säga de andre; han känner intet noter engång, – han har en smörja på sin stråke, som åstadkommer de fina tonerna, han har köpt allt det beröm han fått på tidningarne, han har blifvit snöpligen affärdad i P.burg, i Berlin tordes han ej låta höra sig, och i Stockholm blir han säkert uthvisslad. Dessutom har han ett odrägligt högmod» m. m. dylikt. – Allt det uslaste förtal som afunden mägtat koka ihop. – Och hvilka äro de som mästra en Ole Bull? – En Lüders t. ex. – en musikalisk pygmée hwars lilla ilskena själ fullkomligt afspeglar sig i hans yttre. – Eller våra amateurs? – Drollen splide mig ad, säger Holberg, »jeg maa, min troe lee!» – En Bf, en Bg mästra en Bull! – Emellertid skulle jag af allt hjerta unna Lüders ett godt kok stryk.

Efter några intagna glas Teneriffa, reste Blanken i sällskap med Victor Grönblad för att begifva sig åt Lappland, understödd af Sälisk. pro Fauna med 300 Rubel. – Således nu ensam. – Visite af F. W. Alcenius och A. Essen. Promenad. – Ensam – musik. –

2. LÖRDAG. Stor frukost hos wännen Essen, bestående af palt och filbunka, rariteter här i Hfors. – Ofåglar.

A: kl. 6 – Medan Calle Sr war på afskedsvisite och just talte om Lko, hade jag en kort visite af jungfru Sophie med invite att intaga thé hos la Baronne. – Encore je me souviens mon desespoir par ces deux visites à une foi. Cest à rire. –

Alltså thé hos friherrinnan. – Här, – under det damerna pysslade med ett och annat som skulle ordnas för den nära resan – moi je m'entretenois hos skön Lotchen som satt och sydde för samma resas skull. La fille, etant très gracieuse ce soir, faisait voir plus de raison et de l'esprit que l'on y auroit pu supçonner. Je demandois s'elle ne voudroit pas accompagner la baronne au lieu de sa seur? – Oh, avec beaucoup de plaisir. – Il se fait éprouver. – Non, non. – Lisette, a-t-elle racontée de ses plaisirs et ses affaires d'amour à NyCarleby? Ne voulez vous pas vous y gagner des adoreteurs, comme Lisette? – Lisette, c'est une autre chose, Lisette a bonne mine. Mais est il vrai ce que l'on m'a dit, qu'il y a si beaucoup de belles filles à Nby, qu'elles sont si jolies tous les filles à Nby? – Oui, c'est bien vrai, mais vous pouvez en être persuadée, petite Lottchen, vous ne seriez pas la moins jolie à NyCarleby. (Une nuage de pourpre colorait les pareilles de la fille)

- Vidare är ingenting mer om denna visite att förtälja; vidare än jag hoppas att intet kritiskt öga läser min föga grammatikaliska Fransyska.
3. SÖNDAG FÖRSTA DAG PINGST. Rosenkampffs communicerade. Hörde en stund på Melart. – Baron, ehuru ostrafflig i sin vandel och med mycken och uprigtig wördnad anseende religionens heliga bruk, är dock ej af de djupt senterande. Wi spelte schack på e. m. – – Skön Lotchen hade än ett, än ett annat att syssla derinne, åkte med lilla putte m. m. – E. m. War temmeligen tråkig. Kl. 5–10 troget åtföljd af Mathlin – Storfursten väntades, men kom ej. Slutligen äggsouper hemma hos mig.
4. MÅNDAG. ANNAN DAG PINGST. Okyrka. – Beau temps. Kl. 6 a. ankom ändteligen Storfursten från Reval, medförande ett sällskap Lustfårdare, 80 till antalet, hwaribland åtskilliga sköna damer och gentila herrar. – Åskådade de med nyfikenhet den främmande staden, så blefvo de i sin ordning med icke mindre nyfikenhet begapade af det i oräknelig mängd tillströmmande folket. – Det war en munter röra! – Kort derefter upförde flottens musik i en af promenaderna sina symphonier, och en brokig folkmassa hvimlade åt alla håll. – Arm i arm med ett par goda vänner promenerade jag, under det wi hade vår hjertans lust åt mångfalden omkring oss, en mångfald af den mest varierande, fula och vackra, quicka och dumma eller neutra physionomier, medan likväl en viss belåtenhet förklarade de flesta. – En af Rewalenserna, en Wrede, war en lång, krafftfull gestalt af omkr. 30 års ålder och en verkligt antik skönhet, – men han blickar, fördunklade af Bachiska ångor, irrade själlösa omkring, antydande mer vällust än kraft, mer indifferentism än sjelfförtroendets medvetna styrka. Promenade med Essen och Helander. H. omtalade en mystisk »bjellra», som ofta klingat nära hans rum. »Jag finner det oförklarligt. Ingen mensklig eller vanlig mechanisk orsak kan uptäckas till detta ljud.»
5. TISDAG. Skön Lotchen satt åter och sydde. Moi, nouvelle conversation. – Kl. 3 e. m. beledsagade jag Rpfiska damerna för att se Rewalensernas afresa. – Några stannade quar, – en Öfverstinna Linder, helt ung och mycket söt; vid afskedet kyste damerna herrarna på kinden. – M:lle Stak. – S. d. på f. m. hade jag äran visa för några resande Universitetets Solennitetssal, hvilken de funno mycket gentil. – Beledsagade äfven Rpf, åtföljd af sin frände öfv. Helmersen och flere förnäma damer, på musæum, der jag fick nöjet namngifva åtskilliga djur m. m.

A: Visite hos herskapet Kantlin. Ici Caroline, une petite dame de Sibbo. – Sedan promenad på höjden af nya kyrkans torn. – Kl. 11 promenade med Cederman; såg Lentjäja komma gnistrande och fräsande.

6 ONSDAG. Le baron et la baronne resta till Quarnbacka. Les Allemands
5 donnant ce soir une bonne pjèce, javois me proposé d'inviter L:n et sa soeur au spectacle. – DeJa Jeana avait promis, quand la baronne retournante s'en opposoit disante »Il faut que S. va se baigner.« »Moi, disoit Lchen, – j'auois beaucoup d'envie d'aller, car il n'y a pas personne qui m'en empecheroit, mais je n'irois seule – mille mercies!« – Sacre nom,
10 madame, – pourquoi ne rester à Quarnbacka? –

Alltså moi seul à mauvaise humeur, emedan jag redan hade billette, för att se: *Conrad von Starckenburg*, zum Benefize der M:lle de Bryun. – Ganska god piece i den ridderligt romantiska andan – Weylandt spelar här zum Entzückung wohl. Arma de Bn wisade sig som page, – var
15 vanställd af koppärr.

Sedan visite hos Essen – soupér och en på fisken.

– Raillerie i trapporna och en skamlös min mot en herre i schlafrock.

7. THORS DAG. – Visite hos M:lle Staak i friherrinnans ärender. – Talte
Tyska friskt, ty damerna kunde ej annat. –

20 S. d. kl. 7 reste wännen Essen åt Lillkyro, åtföljd af sin discipel, Palmfeldt. – De nouveau Lchen –

8 FREDAG. Opost. – Stor frukost hos mig – sällskapet bestod af 4 personer. Rpf arrangera på alfvare för resan. – Lånte af Baron 75 Rub. – A: visite
25 hos Rpf, damerna ut att promenera: Ah, jag glömde en högst vigtig sak, en sällsynt ära jag hade att i mitt ringa hus se friherrinnan R. och M:lle Backman. De funno våra rum vackra och nätta, skygde litet tillbaka för damen i förgyllda ramen, men sansade sig igen och beundrade Linds arbete. – Trakterade damerna med apelsiner. – Hämtade en apelsin åt Putte – damerna borta då. – Nouvelle Conversation. – - - - - -

30 OSoupér – (d. v. s. objudning) – Penseer under Lönnarnes gröna löf.

9 LÖRDAG. – Efter fullfärdiga arrangementer och intagen frukostmiddag
afreste Rosenkampffs kl. ½ 1 middagen åt Wiborg till. – I och med det samma war jag säker att winna det wad jag höll med Jeana, då friherrinnan som bestämdast sade sig ämna icke resa: det, att hon skulle resa. Å
35 min sida upsattes en flaska Eau de Cologne, å Jeanas något handarbete.

– S. d. Gaf fransosen Sainton en Concert för endast 50 åhörare. Han skall ha spelt wäl, men Bull har warit här för nyss. – Kl. 11 visite af farbror E. och Cederman. Som aftonen war mycket wacker, företogo wi

en promenade åt Sinebruchofska bryggeriet vid Lappviken. – Detta är promenadernas dagar; de ha blifvit horribelt moderna. –

P. S. – En del af e. m. tillbragte jag hos C. Essen. Wi resonerte i Litteratur. – Liksom upkastande en aflägsen prospekt af de omvändas segrande lugn, las han högt några blad ur Adalberts Bekentnisse, en
5
åtminstone stilistiskt vacker bok. – En tillfällig antithes upgräfd jag bland Stenbäckes böcker: Noachs Ark, eller fan i båten m. m. af den genialiske Fahlcrantz. Spisade här mellanmål (middag). – Löjlig dag: frukost kl. 12, middag kl. 7, souper kl. 12 midnatt.

- 10 SÖNDAG. Beau temps. Hörde Melart. – Diner hos M:lle Björkström, hvarest för 1 Rd bestods segt pepparrotskött, wattig köttsoppa, läderhård stek och passabla munkar. – E. m. En öfvergående regnskur.

A: åter beau temps. – Promenade i den sköna, doftande, brokigt
15
hvimlande Sälskapsträdgården. – Här upförde Gardets musik sina vackra stycken, sin Preciosa m. m., hvilket sjelfve Sainton, Pacius m. fl. kännare med nöje och bifall hörde. – Här blomstrade det unga lifwets fullhet, – de vackraste vuer Helsingfors har att bjuda. – Sköna damer möttes här under de unga löfvens glesa skuggor, – muntra studenter med rykande cigarrer ströfvade här arm i arm långs gångarne. – En
20
fleute hördes ensam, mellan musiken och en af kamraterna (Brunow) härmade den mäterligt i en elegant hvissling. – Promenade med Elfving att betrakta den vackra Sophie Hellman, som ännu nyligen prisades som den skönaste flicka i Helsingfors. – E. bjöd soupér der han åt sjelf.

11. MÅNDAG. – Opost. – Visite på f. m. hos Thunebergs, ang. en Com-
25
mission att upköpa kapptyg åt fru F:s. – A: Promenade helt ensam med min insektflaska kring Thölö viken – åtm. 3 fjerndels väg. – Öfverallt lif och lefverne. –

12. TISDAG. Fauna högtidsdag, i anseende till den dryga depensen, och
30
min klena Cassa, försummad. – I stället en upfriskande simning och derefter ett par bout. öl hos mig med goda vänner. Boston, äfven chez moi, med minus å min sida. – Derefter med C:n och Eg en äfventyrlig promenad i Skatuddens aflägsnaste wrår der wi roade oss att titta på fönster, lyssna, wäsnas litet, – allt utan att se en menniska. Men väl hörde wi. Bland annat en quinnoröst som jemmerligt moraliserde sin supiga och oregerliga man. – Kl. ½ 1 beskedligt hem. –
35

13. ONSDAG. Stipendiat uprop. Åter simning – öl med Cajan. – Åter prome-
nader kring de hvimlande gatorna i quällens knapt märkbara skymning. C:ns långa och tråkiga promenade med A. – Hans desperation var rätt rolig

att höra. Undertiden gick jag långs quaierna skämtande bland annat med en Landscousine från Ingo, som helt naivt bad mig komma och bo der öfver sommarn. »Der är så roligt i Ingo.» – »Det tror jag, helt wissst, jag skall wäl komma en annan sommar.» – Hafwet war spegellugnt. – Hundradetals menniskor sofvo (kl. 11) i öppna båtar. – Allt tystnade småningom blott en båt med vacker musik af fleuter och fioler rodde sakta öfver sjön.

14. THORS DAG. Andra dagen war åter mycket rörligt lif. – Både ångfursten och ång Menschikoff ankomo. Tilloppet af folk war ofanteligt – ett hvimmel på gatorna hela quälln. Promenader med C:n, J: Sr, Eg. – Långs quaierna, lekande med min nätta, nya käpp. Plötsligen fastnade den i ett hål af trädbryggan och var i en blink försvunnen derunder. Der stod jag! – förvånad, flat, förargad! – Men käppen war der den war, och jag käpplös – en icke ringa harm!

Här återsåg jag äfven skön Lotchen, beseende ångfartyget, åtföljd af sin stränga Mor. Och derföre endast några ord en passant och medan gumman vände ryggen. – Mais une longue promenade pour savoir – loin, loin à Fredriksgatan, et encore plus loin après les montagnes rouges. – Pauvres gens! Riches gens par cette fille seule. Plusieurs fois elle regardoit autour de soi. – Ne voies-tu, disoit C:n après Ångfartyget, la fille est éprise de toi?

– En wacker poesie – en skymningspoesie, en dunkel Sydlänsk Nocturno, breder öfver dessa dagar sin af fina vårdofter genomväfda slöja. – Att säga sanningen, – jag har aldrig funnit Hfors så trefligt som dessa dagar, – aldrig anat den förtrollande magten af dess Maj- och dess Junii- både dagar och skuggor. – Jag wet wäl att dessa fina spindelnät bortblåsas mycket lätt och försvinna af sig sjelf, – att dessa »gröna skuggor», dessa skymningens luftiga bilder, dessa fjärligsvärmerier i vårens lätta dagar, – snart skola förskingras, uplösas, förlora sig i det trängande hvimlet af andra och mäktigare förhållanden. – Men jag tycker om dessa glada uptåg, fastän mången gång med innerlig lust beleende min egen dårskap. – Se, gode wän, det är dock ett muntert lif så här i vårens glada dagar, – ett friskt plöjande af lifvets solglänsande böljor! – N'est ce pas? cher ami? – Wi wilja lemna midnattsskuggorna på båten nu för en stund. Wi wilja hafva sol och eld och ljus, på sin höjd en späd skymning i hvilken stjernorna spilla sitt glada silfver och vinden sagta skakar löfven på lifvets darrande poplar. – Wi wilja samla tillhopa alla gnistorna af den unga naturens spridda skönhet och deraf uptända en låga att värma vårt frusna hjerta. – Wi wilja dervid ej ens försmå lykt-

gubbar och fallstjornor. – Wi wilja hafva mycket ljus och mycken eld i lifvets öfversvämmande dunkel. – Wi wilja lefva, – förstår du?

15. FREDAG. – Stort rop i staden: »kejsarn kommer!» – Allt i rörelse, autoriteterna fjäskande, folket nyfiket strömmande åt quaierne. – Civila och militaira, – äfven hela Academiastaten i full uniform. – Nationspojkar kringkickades med Isswoschik för att tillsäga studenterne det de borde samlas i uniform. – Grufligt fjäsk åt alla håll, men det bästa war att det war i onödan. Ingen Majestät kom. –

Sednare på dagen fick man weta att Nicolai warit i Stockholm och helsat på gamla herrn, och blifwit wäl emottagen. Man trodde att han på återfärden skulle vika in hit; men det torkade in, äfven som Thronföljarens besök, ehuru han reste här förbi; – i förbigående sagdt en skandal utan like. – Ty, att wara Cancellor för ett Universitet, att icke, oaktdadt det ringa afståndet från P.burg, någonsin hafva besökt det och nu ändock resa tätt under dess kuster och icke vika in, det bevisar, med allt skryt om ynnest och nåd, en märkelig grad af likgiltighet och wårdslösande af wår Finska granlagenhet. – Man skulle sett hwad våra krokryggar här, i händelse af en visite, skulle skrikat om »nåd och wälwilja och ynnestfull åtanka» m. m. under det att man nu har intet annat än långa näsor till lön för sitt fjäsk, men naturligtvis icke knystar ett ord om »onåd, glömska» o. m. d. –

– En hel mängd björnvisiter, det tråkigaste jag wet. Från alla håll »tamme f–n, kära bror, jag nu kan, – du torde kanske kunna wänta», – under det min Cassa skrek af bara magerhet. – Bref af Mamma.

16. LÖRDAG. – Ännu i dag wäntades hans Majestät styft men förgäfves. – Afvaktningar, resebestyr m. m. Bland annat ang. Logrénska afairen i Banken. – Stackare den som har med de herrarna att göra! = Cederman, Rosenlund, Helander, Gymnasisten Ottelin m. fl. tömde hos mig en bouteille Teneriffa. –

Och derefter, sedan ännu ett par små afairer reglerats, war jag klar att wända ryggen åt Helsingfors, – beredd att säga ett modigt farväl åt alla dessa ny-uptäckta vuer och vackra villor.

- 17 SÖNDAG

Resa:

Kl. 4 m. upstigen, war allt i ordning till kl. 7 då jag i sällskap med Naukler sagtliga på min gamla kärra skramlade af ut genom Tavasttull. Ännu på

färden genom staden mötte wi diverse ungdom i tidig Söndagsdrägt.
 »Farväl, du snöda werld!» tänkte jag.

– Farväl, o mater Academia, hvilken jag nu reser förbi. – Mången stund har gått till spillo här, men äfven mången timmes glada flit mins jag hos dig. – Och kärleken till Wettenskapens rika ljus, den lärde jag af dig. Haf tack. – Dig kröne ljusets fader med menskosnillets bästa glans! – Och krosse egoismen, obscurantismen, som hemligt ammas i ditt sköt! Och gifve dig i Finska hjertans fasta dygd ditt säkra värn och stöd!

Farväl, Helsingfors – stora småstad med anlag till alla Petersburgska dygder! Mången munter stund har jag dock hos dig fångat under dagarnas flygt, – månet roligt uptåg bland muntra »gubbar». Dig önskas många stora hus och rika rublar. – Dig önskas mera af det stora och uphöjda, på det du må slippa att squallra om och fördjupa dig i det lilla, – på det icke din småsinnade egoism må smitta omkring sig. Hos dig ligger det lätta i famnen af det tunga; – af idel omsorg om »sedlighet, beskedlighet, undergifvenhet», befolkar man lättsinnighetens nästen allt mer, – stänger dörrarne för all själslyftning, på det att krafterna må i stället bryta sig väg åt djupet. – Lättsinnigheten är worden stor och widtgrenad – men det lätta sinnet blir derfore så lättsinnigt emedan det sträfvar att afkasta den tyngd man vill stapla deröfver.

Farväl också villor och flärd och rosiga töcken, – L., representant af de sista, S. af de första! – Wi hylla hädanefter åter en annan grönska, – wi glömma töckenrosorna för soliga liljor. – Wi wilja se grufligt stadiga ut – taga en myndig min och philosophera öfver verdens fåfänglighet. – Men nej! Det står jag intet ut med ännu. – Wi wilja endast byta grönska, – byta blommor, byta! byta!

Sålunda planerande rullade jag af med Mophus Nauckler vid sidan. Den vackra naturen lockade min håg mera åt det yttre. – Jag stötte i Mophus. »Uff!» – intet svar. – Nåwäl, – wi wilja kуска af ut i den gröna verden. Klatsch, brunte!

Men wi hunno ej längre än till Helsinge, då våra hjul måste omlagas, hvilket gjorde ett uppehåll af nära 3 timmar. Som det war kyrktid, togo wi den nära kyrkan och Mathias Weckströms celebra grafvårdar i sigte. – Oss gjorde Langensköld sällskap, hvilken i afsigt att resa upp åt Wasa ämnade allt framgent göra compagnie med oss. – Ändtligen vidare. Nattquarterm på Turckhauta. Lsköld reste till sitt hem i granskapet för att i morgon uphinna oss, men fick hinder och blef således efter.

18. MÅNDAG. Efter fåfång väntan på Lsköld fortsatte wi resan, drucko caffè i Thus, och så vidare i skönt wäder och godt humeur. – Mophus blef småningom mera pratsam. Wi resonerade i Finska Gramatiken. Nattquarter på Ohriwesi kl. 3 n.

19 TISDAG. Här stötte wi tillsammans med Bokhandl. Granberg, res. från Hfors till Wasa. – Resan gick bra, och enligt min utkastade plan, kommo wi till *Kahra* kl. 9 a. – Här war den trefligaste afton jag haft på en gästgifwargård.

En arrivant et promenant ma vue j'appercois une foule de filles, – plusieurs tres belles, et une extrêmement. Mais elle n'étoit pas la vraie. (sid. 12). – Mais aux cris' des filles »des voyageurs, des voyageurs!« elle se montra sur l'escalier d'un nouveau grenier – se montra avec les memes yeux etincelants, avec la meme charmante nonchalance qu'auparavant. Car il faisait tard déjà à Kahra. – »Bon soir!« – Point de reponse. »Bon soir! Ne me connois-tu plus, xx?« – À ces mots me regardant elle s'échappait vitement et avec un sourire, si folâtre qu'il faisoit chaud autour de moi. – D'après en preparant le souper elle se cacha derrière l'autre fille. – Men af den rara soupern (steckt kött, ost, superb mjölk m. m.), det bästa huset förmådde, rördes icke mycket, emedan en annan resande sof i inre rummet som tjente till matsal. – Dans le poële on ne voyait personne exceptées les deux filles. Lieu comique, ce Kahra! On n'y trouve que des filles, et des belles jeunesses. – »Souviens-tu encore l'hiver passé?« »Geste folâtre. – As-tu quelque fiancé, petite xx?« – geste folâtre – feu pour la pipe à fumer. – »Ou est l'autre monsieur au présent?« – »Celui d'Elissa? Il s'amuse avec les dames de Helsingfors.« – »Donnez moi votre ceinture.« – »Si.« – »Votre ceinture rouge.« – »Si!« – geste folâtre. – »Faites present de votre porte-lettre qui est si riche.« – (Händelsewis hade jag der några blåsedlar, främmande egen-dom). – »Si!« – »Oh cette porte-lettre seulement, ou mieux: ce ceinture, je ne veux pas d'argent.« – »Tu ne veux pas d'argent?« – »Non, non – mais ce ceinture.« – »Voila le lacet, tu es prise, petite oiseau!« – »Ah, – ce beau ceinture?« »Si!« – »Viens, xx, viens dormir«, disait l'autre. – »Patience, enfans! Comment te nommes-tu, toi ici?« – Sxx – »Mais attendez« – Elles s'échappaient. – Des portes fermées. »Ouvrez, enfans! – ah, – endormie? – fille, enfant, le ceinture sera-t-il le tien?« – Claire – douce minuit – – –

20 ONSDAG. En kort blund sittande. Granberg och Mophus sträckte sig gäspande. – Mophus war illa till sig i går aftse. – G. kom in med caffè, toujours riante, folâtre. – Caffé war godt och muntrande. – Wi beredde oss att resa. – Encore visite au grenier qui etoit très propre par
 5 un grand nombre de beaux habits suspendus, marques de la richesse. »Ah, mauvais enfant!« – Et encore une foi balancant cette grêle et gracieuse taille dans les bras, – le mouchoir de cou tomba en bas – – –

– xx est l'unique fille de la maison, l'unique héretier de tout, – Celle qui a soin, qui a garde de tout. C'est une fille extraordinaire, une fille
 10 qu'on ne trouve que très rarement au village. Vive comme la flamme, jolie, folle – (– légère peutêtre par l'éducation) – auroit elle déjà ete perdue, s'il n'y auroit été cachée au milieu de sa legereté beaucoup de prudence. Mais pourtant – seize ans! Seize ans! C'est une vive pouliche, cette xx, je disoit à S. pour me faire concevoir par le façon de parler dont
 15 elle étoit accoutumée. –

Men nog härom. Obs. ändock att all conversation alltid sker på Finska, och det förefaller mig som idéerna af sig sjelfva ständigt formade ord att uttrycka sig, så perfect går min Finska nuförtiden. –

Wi lemnade alltså Kahra – sedan wi der som hastigast anträffat
 20 bröderna Idman som kommo från Östermyra.

Att nu tala om alla små händelser, blefve för långt. – Mophus war orimligt rolig, – min stora glädje war när jag fick honom att courtesera lands cousinerna. Jag var rädd att skratta mig sjuk. Ett håll satt han med en Snellman (som legat på Kahra) – Jag hade flera olyckor, – att köra
 25 i diken, – köra vilse – tappa piskor – bli efter. Mophus måste vänta, och så skildes wi från Granberg. – Så kommo vi genom Lappo framåt Kauhava. – Här mötte wi Frosterus från Nby, resande upp åt Alavo på embetets vägnar. – På Frändilä var dessutom ett helt pagage kameler, björnar, wargar, hundar, för hvilka det arma folket så när trampat ihjäl
 30 hvarandra af nyfikenhet.

– Att wi fingo diverse dugtiga regnbud hör ej till saken, widare än att Mophus stundom blöt af skurarna och misslyckad i sin courtesa var på ganska dåligt humeur. – Nu nalkades hemmet, socknerån passerades muntert – afairerna afgjordes på Juthas der Mophus quardröjde öfver
 35 natten och kl. 3 Thorsdagsmorgon war jag åter i

21. THORSDAG.

NyCarleby och Kudnis.

– Att nu beskrifva de reflexioner öfver changerade ställningar, förhållanden och couleurer som vid hemkomsten likt hastigt förbifarande molnskuggor ögonblickligt skymde de närmaste dagarnas glada vuer
5
– det låtsa wi glömma bort. »Har jag nu tid till sådant?» –

Allt väl hemma. – Allt likt, grönt, herrligt, gudomligt! Mamma, Sophie, Fanny togos naturligtvis på säng. – »Alltid kommer du som tjufven om natten. Se så, Caisa, koka genast caffè – men kanske wi ändå
10
sofva en blund innan dess.» – Sagdt och gjordt. – *Afton*: hos Lithéns – allt sig likt – men ett dunkelt frågetecken dolde sig under likheten. Tal om Östring, – som här gör mycket upseende genom sin långt drifna stränghet, proselytmakeri m. m. –

Garfvaren Forssells bröllopp med jungfru Häggblom.

22. FREDAG. – Bland annat, – en ovisite hos Calamnius'es, med Sophie.
15
De lå chez Lithéns – Åter tal om pietismen, förnärv. ett allmänt samtalsämne – Flickorna Fonselius hade bevisat sina föräldrar en oförläpelig sidvördnad, förklaradt fjerde budet umbärligt m. m. Och sannt är det att de oförsvarligt förbittra sin aktningssvärde fars dagar.

Ännu knapt sansad efter hemkomsten – och redan inkommen i det
20
gamla lefvernet! Men huru länge?

23. LÖRDAG. Kort besök af Zimmerman, Ekström och A. Elfsberg, ämnande sig från Helsingfors hemåt. – Min bjudning att stanna här öfver Midsommardagen antogs ej. – Ovisite hos Logren. – Med Sophie hos flick. Calamnius. – Josephine i resebestyr för att följa Carin L. till
25
Stockholm. – Allt skulle hållas hemligt och hela världen visste deraf. Knytning med Sophie, Thilda och Albert. – Mötande diverse promenerande partier, valde vi prostens åker åt Jeppo vägen. – Trefligt. Knyttorna, sedan uptagne af Thilda, lemnade mig följ. resultat, det bästa jag kunde önska: Mest vexte N:o 1: *rödt*. Sedan N:o 2 *grönt*, N:o 3 *blått*, N:o 4 *hvitt*, N:o
30
5 *gult*, och N:o 6 *svart*.

24. SÖNDAG. MIDSOMMARDAG, var något blåsig, men ganska vacker nog. Okyrka, af skäl att wi reste på middag till *Emilienburg* på Alörn. – Alörn – ah ça! Gudomliga Alörn! – Men ännu ej fullt grönt på dess vackra ängar – Annars allt så vänligt, så likt. Promenader wida omkring. Holmen
35
hvimlade af glada menniskor, utresta för dagens skull. – Bland andra Thure L. med fru. – Lilla Gustaf T. högst treflig, – en riktig humorist, fastän så liten.

- 25 MÅNDAG. Hem kl. 11 f. m. – E. m. Med våra damer, visite hos Lindquistens. L:ns äfven der. – Emelie – ? – Bon! – Emelie var sig så lik, – i dag något tankfull – Ange! – Om Ole Bull m. m. – flickorna spelte: Den stumma, Othello m. fl. – Flickorna L. sydde ifrigt. – Betraktade Svenska vuer. – Promenerade hem följda af Emelie och Thilda Lt.
26. TISDAG. Refuserad invite af A. Dyhr att resa till Jacobstad. – I stället reste Sophie och jag åter till Alörn – här mådde wi så wäl på det vackra Emilienburg. – Fiskarna voro icke gunstiga i quäll. Alldeles omete. – Berger och Häggström äfven ute. – O mitt vackra Alörn, ännu är din grönska ej alldeles grön – Men söt och treflig är du.
- 27 ONSDAG. Alörn. – Dagen solig och warm – åkerbär i partie – Sophie och Augusta Åberg arbete i gröngräset. – Moi, bland annat högg ett E. A. Å. i berget, i Runeberget, der namnen stå af Alörns svalor. Middagstid och aftonquist visite af Emil Lundmark, utrest med sin herr pappa m. fl. – Treflig pojke – promenader – fjärilfångst. – A: äfven Moster Lithén. – Ville utdömma de vackra alarne som obetydligt skymde fönsterna – Orimligt, med förlof sagdt. – Natten: *jagtfärd*: Thoddy dracks hos morbror C. på Kubban; gamla historier berättades, – Östman munter kurre. – Sedan mot natten till *Laxörn* – här lössläptes hundarne och vi (Turdin, Calamnius, jag) posterade oss vid halsen; – kopplet dref – det echade i den sköna, warma ljusa natten. – Ondt om haror. Ändtligen kommer vår jösse på 40 steg från mig – Paff! – Men pytt – lät sig ej bekomma – Stor skandal, – men sedan berättade Laxfiskarne att deras hundar kort derefter tagit Jösse, – således fick han minnes beta, men haglena voro för små. – Ingen vidare bragd föröfvades, – endast jag vingsköt en orrhöna, som ej kunde fås reda på i buskarne – Återfärd till Kubban. –
- 28 THORS DAG kl. var 4 på morgonen – den herrligaste morgon i naturen. Sjön spegelklar – solen rodnade röd, – himlen guld, purpur, azur. frukost på den gästfria Kubban. – Åter Alörn, der vi sofvo ett par timmar, och sedan muntra reste till Kudnis igen kl. 10. – Insekter m. m. – Min afsigt var att återfara till Alörn med Morbror G. men han dröjde med resan till kl. 12 midnatt, då jag just ämnade lägga mig. – Derföre hemma. – Sköna sommarkagar. – Behöfvas, ty här är ej mycket grönt allestädes.
29. FREDAG. – Insekter. – Stort warmt. Det rådde Sophie för. – Simmat. – A: chez Lithens – Promenad med damerna, och besåg derunder Lindquistens nya timra på kampen – ett nytt och vackert skal för en vacker – och smaklig – kärna.

30 LÖRDAG. – Insekter, Dagbok m. m. – Åter hübsches Wetter, – åter simning vid Notwarpet och möte derstädes med svärfar Lindquist som bjöd snus. – Stor sprängning och planering i hagen; – här jemnar sig småningom planen och stora stenmassor nedgrävas eller bortföras. – Kort visite hos Lithéns, der Thilda var instängd med en väf, – ett odrägligt arbete som håller flickor i riktig arrest! – Åter Oalörn, i brist på tillfälle. – Mot aftonen en vindpust efter en liten åska. – Piano, – variationer à la Bull. 5

Junia lupen ur händerna; – spridda, olika nuancer af grönt i dess början, dess midt och dess slut. – L. – G. och, – men nej, nej, nej – ingen jemförelse, alls ingen, mellan lyktgubbar och himmelens stjernor! – Det är ett eget grönt det sista gröna; dimma hvilar öfver det ännu; – *förflutna dagars* bleka wissna blomsterskördar höja än derur sina matta ögonkast. – Men *deras* tid är förbi, – oåterkalleligen förbi, – ingen vänlig sol kan lifva deras brutna stänglar mer, sen vintern snögat öfver dem, sen nordan härjat deras regnbågsfärgers pragt. – Ack, det är dock en melancholisk syn midt i det glada unga lifvet, – att se förblekna hvad som engång klädde jordens barm så skönt, och var vårt ögas bästa glädje! – Men så skiftar all verlden om – och är dock ständigt ung – Och, som sagdt, – wi plocka rosorna medan de blomma och må dervid allrabäst – det är litet grymt, och litet egoistiskt – men det är nu engång så och kan ej 10 15 20 annorlunda vara.

JULIA 1838.

*Brich die Rosen, wann sie blühen,
Morgen ist nicht heut;
Keine Stunde lass entfliehen,
Flüchtig ist die Zeit!* 25

Stridsbergs Grammatica

*Gläd dig, o yngling,
widt öfver jorden
Gudarnes mildhet
hvilat, och himlens
glittrande dagg!* 30

– Stagnelius.

*Det friska lifvet badar
i solens sken. –
Men djupt i hjertats salar,* 35

*i dunkel barm,
är der en vår som blommar?
en sommar varm? –*

Promenader 1838.

- 5 1. SÖNDAG. Den första Julii slogs jag med Bottenhafvets vågor. Kl. 11 till Alörn.
Skarp Nordlig vind, – hvita gossar kommo fräsande och skummande
inhälfvande från öppna hafvet. – Lilla Lotta (Turkins) satt i förn, – sjön
slog öfver båten och flickan blef genomblöt. Det war en skön gungfärd. –
På Emilienburg war lilla travalappen sjuk och herskapet mindre
10 muntert. – E. m. visite af Benzelstjerna med fru och barn, samt Johanna
C.:s. – Boston m. m. – Det blåste friskt, men i gröna skogen var lugnt. –
Bna och jag middagslur på den mjukaste björnmossa. – Till natten reste
de sednast komma åter hem. »Åh bli quar, fru B., det är så kallt.» – »Gör
som du vill, sade B.» – »Ja, söta du, nog wet du jag gör som jag vill»,
15 svarade frun helt naivt.
Men B. var jaloux, tror jag, ant. på Östman eller mig. De reste. Echo
i skogen. Noter i alarnes bark. Favoritgrotta ruinerad.
Echo, mein echo, lieb' ich, echo?
- 20 2. MÅNDAG. f. m. Åter hem med Sophie och Morbror G. – Axeliana Lund-
mark häftigt insjuknad. –
Ett litet Caffé hos Lithéns för Stenrothens fruntimmer. – Sälskapet
sydde i saln, – promenerade sedan ut i fåfangan, gungade och drack
thé. – Vacker vue från Altan. –
- 25 3. TISDAG. – Tout le jour sans la ville. – Insekter. Mete i Ragnörn, men
fångsten mindre i år än i fjol: 4 mörtar, – en id ryckte refven af.
4. ONSDAG. Kl. 3 e. m. besök af vännen Olof Helander, stadd på resan
från hemorten till Frosterus i Wasa. – Trefligt att språka, – om pietismen
och mycket annat. – Aftonen: på Brunnscholmen. Här träffade wi Dyhr,
m. fl. Thé och keglor, men refüs att deltaga i Cucu. – Wacker quäll, och
30 promenad. – Äfven skymt af flickor, men bror Olof var ej hugad att
våga sig närmare.
- 5 THORS DAG. Vännen H. afreste åter; dessförinnan afskedsvisite hos
vännen Dyhr som måste ro ut med en bouteille Madeira, hvilken tömdes
med helsan. – E. m. besök af mein lieber August Essen som reste åt
35 Jacobstad att helsa på Wallenius. Dröjde blott en timme.
S. d. Musik hos Hammarins. – En resande Amateur, D:r Ticklén från
B.stad, stannade här och favoriserades mycket af Lundmark. Det war

ock en karl att spela – violin, violoncell, fleute, piano, – allt med stor fermete och säkerhet. – Violoncell ändock bäst – Himmelska Trion let något när han var med.

Bland annat, spelte flickorna, (Sophie och Emelie) två nya stycken pour deux piano: En Duo af Steibelt och variat. af Brückner. Roligt, – men jag har ledsamt efter Moscheles och Herz –, deras oförgätliga Uraniska stycken. – Ange! –

6 FREDAG. – Insekter. Brodren August återkommen; – stannar quar för att dricka brunn, – hyggligt, min pojke. – Men hvar få wi rum? Ändtligen öfverenskoms om en trefflig kammare ofvanför Federley. – I anledning häraf Thodium hos gamle vännen Federley.

– Förebärande afairer, ut, och thé hos Lithéns. – Återvändande förbi Lindquist, inropad af gubben (äfven förut efterskickad). Ticklén var här, – äfven Sophie, Lk och hans fruntimmer. Åter musik och muntert. – Ticklén mästare, spelte, med fingrar ännu styfva af violoncell, Mayseders Variat. för violin. »Jag tänkte få honom fast i Fanchon, sade Lk sedan, men han redde sig livre ouvert.» Hemföljd af flickorna, Essen med. Vacker quäll.

Essen natten öfver hos mig. –

7 LÖRDAG. – Essen inflyttade i sitt rum, sedan fru Fey lofvat besörja hans spisning. – A: hos Lithéns. Här hade man sådant medlidande med A:na Lk som, angripen af hjern inflam., yrar ständigt och är nästan utan hopp. Äfven Unga herrn hos Turdins mycket dålig. – Vore mycket hårda slag på bägge ställen om de unga struke med.

Betraktade Sprutornas Läsning från Fåfången. – Här sammanträffade Essen med Johanna C:s – des affaires changées –, men Collander brydde honom, mig och sig sjelf – under det alla förhållanden changerat. – – Följ: natt war ovanligt kall. Omkr. midnatt observ. jag på Thermom. – $1\frac{1}{2}$; troligen i solgången ännu lägre. Besynnerligt nog, skadades endast potates här och der.

8. SÖNDAG. Kyrka. I anledn. af Evang. om grandet och bjelken, var hela Fonselii predikan rigtad mot pietismen, stundom ensidigt, men ofta träffande och sannt. – Han har sett dess fula sida på för nära håll, stackars karl. – Promenade med damerna från kyrkan. Efter den kalla natten, en warm dag. – A: Lithénska damerna och fru Frosterus promenade i vagn och sedan hit. – Thé. – Recension af Roosens »Thalia», i det hela fördelagtig, men i mitt tycke ogrundad både i beröm och tadel.

– Sophie och jag följde damerna hem. – Vid Tulln morbror G. »Svår-mor är kommen, men Sophie blef sjuk och stannade quar.» – »Det är ej

möjligt.» – »Tamme fan, är det ej sant.» – Men i Turdinska fönsterna skymtade ett ansigte. – S. och jag in. – *Sophie la cadette*, gömd i för-maket. – Kom fram. – I början högst olik sig – blifven så utbildad, så vacker, – derföre så främmande. – Vi talte ej många ord med hvarann i

5

9 MÅNDAG. Återkommen från Sholm på Ångf. Norrland i Tante Backmans sällskap, ämnar Sophie här invänta sin Mamma. – Under det att hennes yttre tidigt utbildat sig, som jag tycker, till likhet med hennes Mamma i unga år, har hennes inre ännu ej rätt lösgjort sig från Barnslighet. – Intet djupgående alfvar har ännu någonsin, ej ens genom Confirmationen, haft rum i detta lätta sinne. – Vål stundom en suck och en tår, men allt så barnsligt ännu. Förträffliga anlag slumra hos henne; men de hafva från början drifvits mer åt ytan än åt djupet och skola troligen aldrig rätt fullkomnas. – För öfrigt är flickan glad, god och medgörlig, – en liten stundom påkommande tillgjordhet från Sm

10

15

– F. m. korta besök hos vännen Essen och T:ns. – E. m. Essen här på fruntimmers visite. – Sedan, moi, med våra damer visite hos Ciuses, och L:ns, der öfre våningen besågs. – Aft. Carlbergs walser. Sophie har en lätt och smakfull touche, – mycket lik friherrinnan R.

20

S. d. Bref af Blanken från Muonioniska, rätt intressant.

10 TISDAG. Frosterus, med råd af Fontell, gör underverk. A:na Lk och lilla Gustaf gå igenom. – Med flickorna ovisite hos T:ns som voro hos L:ns, och derför åter der. – Sophie om Stora Operan, Robert le Diable m. m. Nu prata vi så det hörs.

25

S. d. – Sophie (alltid la cadette) – arbete i Lusthuset, – en litet melancholisk stund. »Ack den som wore barn igen.» –

11. ONSDAG. – Första plan till en Sällskapstheater i NyCarleby. – Fru Dyhr kommen. A: Med Dyhr och Essen på Brunnscholmen. Keglör och thé. – Hejko i Hamburg, – njuter sitt unga lif. – Gubben Wiklunds historier. »Det var sjelfva fan hvad wi gáfvo Ryssarne stryk. Blod öfver öronen. Jag var också en annan karl den tiden – som en björn var jag – en oregerlig busse!» –

30

12. THORS DAG. – Hübsches Wetter. Brunnssällskapets färd till Läppogubben. Wi kudnäsare alla hemma. – Åter ett litet förtroende i Lusthuset. – »För två veckor sen, – om jag hade den enda dagen igen, – ett år gáfve jag för den.» – »Ja, lilla Sophie, du har rätt och du har orätt. Det är dåligt att mäta sitt lif efter år, och tid, – men bör man mäta det

35

- efter nöjen, efter känslor, eller efter verksamhet? – Men klokare folk må välja det sista, jag väljer, som du, de första begge.» –
13. FREDAG. E. m. Lithéns, – Tante Dyhr med sin Fredrika – hos oss. – Trädgård och Lusthus och fasligt muntert i den sköna naturen. Rosalie ovanligt rolig. – Tante D. småförständig och treflig på sitt sätt så långt det räckte. Fka lång och blek och mager – – – – – Promenader –
 Alla quällar upp till midnatt och derutöfver – lilla cousine spelar favoritwalser – ibland Fra Diavolo – välsigna mej, kära barn, säger Mamma, sitt inte opp till ljusan dag.
14. LÖRDAG. A: hos Lindquistens. Emelie och Sophie i bredd, – begge söta, men stor contrast; – begge i botten bra, men ändå olika. Emelie oerfarnare, enklare, mera okonstlad, – mera genomskinlig. Emelie skulle säkert vinna i talenter, om hon fick resa – bättre (icke relativt menadt till Sophie) utbilda sig än nu. – Men här i vårt lilla NyCarleby, – sorgfälligt afstängd från den erfarenhet af verlden som tidigt bortfläktar den finaste doften från ungdomens fjärilsvingar (– t. ex. »Tintomara har jag ej läst.» – hvarför inte – »pappa ville det ej.» – Bra gjordt af pappa.) – är lilla Emmy så älskvärd att jag tviflar hon i andra förhållanden kan blifva det mer.
 – Nu: fråga om vår tillämnade pjes: »fästmän från hufvudstaden». Boken genomläst förr och bifall att blifva *Minna*. – Också bra gjordt af pappa som äfven här visar att han, ehuru sjelf med ringa bildning upfostrad, har sinne för konst – någonting mindre vanligt här i Nby. – Afgjordt således. –
 Flickorna spelte. Sophie lät be sig. – promenade.
- 15 SÖNDAG. Hörde Östring predika med ingångsspråk: »gör eder kallelse fast» således i Capitlet om Omvändelsen, pietismens basis. – Denna gång war han ganska moderat – endast engång blef dansen fördömd.
 E. m. Pension uttagen af posten. – Fruntimmerna, äfven L:ns hos Turdins. – Oförmodadt kommer vår gode *Hejko* hem från Hamburg. – »Kors, kära Hindrik, hwad du har magrat.» – – I dag var Brunssälskapet på Häggströms invite utresta till Bonäs – flickorna Lt med – – – – –
 – – – – –
16. MÅNDAG. Visite af Essen och Federley – »förb. warmt – uff – har du något att dricka, kära bror, – puff!» – »Du skall tro, mente E., han sneglar åt bränvinsglaset i skåpet der hemma, men jag är honom en Argus.» – Svagdricka uphämtades. – A: på Brunsholmen der Benzeltjerna uphängt en Anonce, hvarest bland annat hette:

»Alla obehöriga personer behaga, till undvikande af vidare åtvarning, afhålla härifrån

Johan Benzelstjerna.»

Dyhr, Backman, Essen och jag thé och Hamburgska historier.

5 17 TISDAG. Om morgonen till brunn. Watten förtvifladt, botaniseringar på lilla holmen och keglor med otour. Mutter sol brände. –

Emelie Lt på e. m. hos flickorna. Vidare arrangement af rollerna. – Minna är bestämd. Men ryttmästarn? Men Jacob. – »HB:n Jacob?» »Nej hwarföre kan inte du vara Jacob.» – En fin politicus, skulle häri ej finna något gynnsamt tecken. – Stryka flagg för H., – för ingen annan, men wi låta Nornorna råda och resten går af sig sjelf. –

Dekorationsplaner på stället. – Wi hemföljde E. – mötte yngre systrarne, Elise Sg, Marie Hn, – mera promenade och landskap i molnen – Luftsloft i westliga skyar – bilder af verkligheten. – Poesie afkyld af regn och moln[oläsligt], men ändå mycket vacker. – –

18 ONSDAG. Emil Lundmark här – nyhet om dans – Denna tiden simma wi hwar dag vid Notvarpet, – Emil och jag – wi röka då vår trefliga pipa. – Emil – Phoenix – tittar ibland in till flickorna – Man förliks bra här. – Nu att skrifva roller. Emil Ryttmästarn? – Gerna, men jag måste resa.

A: Berger höll ett litet Caffé på Brunnholmen. Deraf fingo wi intet; måttlig förlust. Promenerade i stället till gamla theaterhuset (rian) och gräfdde upp Couliiss ramar, fönster m. m. flickorna handlade i bodorna.

19 THORS DAG Ändtligen – dagen var varm och vacker – ändtligen länge väntadt främmande på en gång från Norr och Söder, – Rosenkampff med famille inrest till T:ns; Moster Marie med barn och blomma hos oss, återsåg här sin lilla Stockholmska. – Barnen naturligtvis förkofrade i ålder och visdom sen jag såg dem sist, – pojkarne – Gustaf – Oskar – Fanny – Jenny lilla snärtan mycket söt. – –

Men nu hunno wi knapt helsa – ty wi skulle på

Brunnsbal.

30 Här dansades friskt i solskenet – här, d. v. s. i den lilla Brunnsalongen – lyckligtvis godt väder – wi kommo sent – hade helsat äfven på friherrinnan – Owals, – vis à vis mot Sikter Rehn – Lifwet blommor, men en dimmig morgon kastar kring det sin slöja – Lagom muntert, men Sophie la c., som torde ha varit många blickars mål, hade roligare än hon väntat. – Rosalie L. och Donner tal »om giftermål.» – Flickorna söta, det bestrids alls inte, – men – ett men – – – Men när jag tänker

på saken rätt, så war det roligt i en François, så der närmare skymningen
 - - - - 8 danser. -

Hemkomna kl. 11 funno wi fruarne uppe ännu, och mycket pratades
 om.

20. FREDAG. - I brist på bättre så har Brunnssälskapet i dag på morg. spelt 5
 Cucu. - F. m:s visite hos friherrliga herskapet som alla voro echaufferade
 af sin långa resa, och Carl något ostyrig som ej är underligt. -

A: Ett stort sällskap ungdom hos Ohlsons, der man sprang i det
 gröna enklek, quatre cuins m. m. - Man talar om att vara mellan två
 eldar; - jag min arma anka var mellan tre, - men det hör ej hit. - - En 10
 verklig Ragnörn - en ström och många krokiga farleder. - Men som
 wi händelsevis ta saken kallt som Jacob Årlig (godt att säga nu efteråt)
 så går allt wäl. - Många loveringar i enkleken. - Många föllo omkull i
 det gröna. E Lt grön fläck; - den enda fläcken, och den på klädningen.
 - Collander brydde: »si Marie, hvarföre skall du ständigt åt den sidan 15
 der Borgmästarn är?» -

21. LÖRDAG. JOHANNA. Dyhr och jag femton skott på morgonquisten.
 Dagen vacker, med en liten regnskur. - Baron med fru utrest åt Alörn. -
 Men wi på Kudnis, - ett artigt sällskap nuförtiden, - hemma. - Gossarne
 ströfvade kring i trädg. - Flickorna med. - Phoenix var också här. 20

22. SÖNDAG. Morgonvisite på Brunnsholmen. Keglör och promenader.
 - Simning. Phoenix war inne hos flickorna och såg på Sophies
 pappersoficerare. - Sedan han gått gjorde S. ett utkast, - och utkastet
 blef unga herrns portrait, - ganska likt. - Artigt uptåg.

Rosenkampffs och Turdins middag hos oss. På e. m. L:ns, Augusta 25
 Åberg spelte. - Hela fromma familjen församlad, utgörande C:ius in-
 beräknad omkr. 20 personer. - Fruarne och baron boston. Wi ungdom
 musik m. m. ute i Saln. -

23. MÅNDAG. Baron m. fl. visite. - E. m. Skulle bli första repetition, men
 E. hade ej tid. - Reste derföre med Hejko till Barnsöl hos Wilander på 30
 Forsbacka. - Här poculertes friskt. Gärdsgårdarne hoppade och dansade
 på hemvägen. - Nattquater hos Hejko. -

24. TISDAG. CHRISTINA. Rpff reste. - Inne hos Lithéns att gratulera
 Thilda. - Auction på Rådstugan öfver Lundmarks effecter. - Mycket
 gick för underpris, gulduret för 50 Rub. - Flygeln såldes ej. - Köpte ett 35
 perlband m. m. - Zimmerman, Calle och Julius Staudinger på en liten
 skuttresa hit. Bara artighet. Middag hos oss. - Corespondence med
 Logren, som skref en dum billet. Frågan var om

Caffée dansante på Smedsbacka

för häradshöfd. Calamnius. – Kom något förnämt. Dansen börjad. – C. Stenroth hitrest. Wals, bra nog. – Menniskorna trefliga, häradshöfdingen undantagen som såg maskäten ut. – Frun åter blek och mager – hade en liten dotter redan. – Wi dansade, och denna gången äfven med ljus. (E. Lt just då) – Och våra resande med; voro på godt humeur, – jag mins nu ej mera hwad wi sade flickorna, – lustigt war det. – Sophie la c. hade ej så roligt här som på brunnsbalen.

25. ONSDAG. – De resande gubbarne wille meta; – wi fingo 8 fiskar, just ej af största slaget. – Calle S. sjöng af hjertans grund

Och känner du hande raska drängen, hande Simon?

Wi instämde i chorus: »Weine, weine nur nicht», »Anne Marie» m. m. à la Helsingfors

S. d. war

Caffé dansante hos Lithéns.

Sällskapet som var ganska talrikt samlades i nedra Localen. Här dansades friskt – Bra. – Resande herrarna woro muntra, Zimmerman påstod att vår societé war 10 gr trefligare än den i Gby, Calle Sr och sjelfva Julle svängde tappert. – Också Monsieur moi försummade ej en enda dans, – den första undant; då jag genom misstag om vis à vis manquerte Louise K. – bad om ursäkt och om nästa Sv. Qu. – då hon åter manquerte, således quitt, men hvarjehanda squaller, och falsk färg hvarmed ma chere cousine sökte försköna *sitt* fel, gjorde mig desperat och så skildes wi i quäll föga blida åt. Men lyckligtvis fanns mer än tillräcklig ersättning för slik onåd, – goda lynnet kom liksom elastiskt åter, lifvet var lätt som fjäder och hela världen dansade som dockor på trådar.

Min själ, hwad här walsades, – det brusar mig än kring öronen, det svindlar för ögonen, det vinglar i hufvudet! – Ah ça en vals! Och ett Potpourie! – Här gratulerad, – ty det var Jacob i dag. Kl. war Ett – ljus längesedan in – våra frunt. gingo – noch ein Walz! och thékopp – förgäten – och – slutligen båt och hem och dröm.

26. THORS DAG. Resande herrarna reste. – Efter mycket bestyr är nu, mest med kusken Lindbergs biträde, théatern upsatt. Första Repetition i dag. Närv: A: Åberg, E. Lt, HB:n, och wi tre kudnäsare samt Gustaf och Oskar. – Utom AÅg och Sophie d. y. hade ingen af oss spelt förut, der-

före högst ovan, – generadt, – i det wi ofta vände ryggen åt publiken m. m. – Men ändå hopp att det skall gå. Jag kunde ej ens min rolle ännu. – Men ändå mycket roligt.

Kort visite af Herrarna Strömstén, resande; gingo snart igen.

27 FREDAG. SJUSOFVAREDAG, och sof ändå till ½ 8 – kl. nära 9 till brunn, 5
der man för hvarje Tisdag och Fredag arrangerat musik och dans. – Nu herskapet Strömsten och flere obehöriga (ogäster) här – Bland annat en Engelsman, mycket tycke af Ole Bull. – Här dansades lustigt om. Pot-pouriet slutades så att polonaisen fortsattes ned åt holmen, der damerna togo ett glas bischoff och herrarne en liqueur, då samma polonaisetour 10
förde oss in igen.

S. d. War Musik hos oss. Lundmark och fru Dovner med sina fioles, flickor Lindquist och Sophie d. ä. med sitt vackra pianofortespel. – Andra Sophie hade skolsjukt finger. – Åhörare woro Herskaperne Lindquist, Lundmark, och Turdin samt wi 3 familjer kudnäsare. – Lk war på ned- 15
stämndt humeur – Men musiken gick bra; emellanåt sprangs ned till theatern. »Jag har länge undrat hwarföre ni är' så ceremonieusa mot hvarandra.» – »Ja hwems är felet?» »Kanske mitt. Det skall uphöra.» – Ja. – Wi ska dricka duskål. Men i hvad? – I The. – Men jag har redan druckit. – Det war illa. – Men jag bryter en kringla i tre. Dig en bit, mig 20
sjelf en och Thilda en. – Så. Men en sak förbehålles tills vidare. – Bra.

Ljus togs in. Musiken fortsattes till kl. 11. –

28. LÖRDAG. – F. m. kl. 11 Åter Repetition, denna gången fru Welser med. 25
– Ännu inte min rolle färdig, – uptagen af andra arangementer. – Men det tar sig. – Promenade till staden i solbadd. – –

E. m. Medan damerna woro på visiter och gossarne på Alörn: Mete i Ragnörn och 12 fiskar. – A: – Musik med puka, – Lundmark hade kommit underfund med dess effect – begagnad nu till Ladgårdslands marscher. 30

29 SÖNDAG. – Simning. Essen, Backman, Hammarin, Ehnbohm simsup hos mig. – E. m. Essen, F. Hedberg med flere hos Hejko Backman. Ett glas Thodium. Diverse historier. – Wära frunt. i dag på Harald, – ansågs icke bra att jag ej gjort sällskap.

30 MÅNDAG Essen middag hos oss. – Caffé i Trädgården, på gungbräderna 35
i hummelsaln. – »Får jag vara med på Repetition, sade E.» – Gerna för mig, men flickorna ä blyga. Hejko mente att du ej skulle brytt dig om att deltaga i nöjet. – »Han skall inte gå och mena han.» –

På e. m. således Repitition (Thilda Ln frånvarande) – Nu kunde jag min rolle, – friherrinnan fick se på och mente att wi tagit oss bra. – Lilla Sophie war förtjust – alla muntra: – En scen är litet betänklig mot slutet af andra akten, der Minna dånar. –

5 31 TISDAG. Bergers bjudning på *dansande Caffé* i Lithéns öfra Salong.

– Åter en sommardans; solen sken oss i ansigtet. Något varmt, men skönt att walsa. – Här war jag utsatt för förklaringar åt alla håll: Thilda var stött därför att wi repeterat utan henne; Lotta B:n måste blidkas för min försummade Haralds visite, – Jeana än värre att få god igen – Med Louise K. försoning ochså, naturligtvis utan någon ursäkt å min sida, blott med yttrande af Christelig fördragsamhet. – Men man war åter vid godt humeur och höll sig skadeslös på andra håll. – Ryttmästarn med afsigt rest åt skären. Hans fru v. Stern dansade passivt och utan intresse. – Donner och Enbom tycktes närma sig henne. – Marie B. naturligtvis mycket i tour, – äfven Der Burgermeister hade den äran. – Lilla Emelie, – Nu Minna och du – helt treflig och glad; – men jemn, alltid jemn, – sällsynt!

Dans vis à vis mot Dyhr som war vice värd. Wals – Wals – Potpourie – Wals. Slut kl. öfver midnatt. –

20 Och slut på vår gröna Julia. – Den sista Julia war aftonen af en vacker dag, och denna – morgon kanske till en annan, men när *skall dess afton komma?* – Och mycket dunkel än. Ty natt låg mellan båda. – Och intet ljus i den – Att än ett hopp bebåda. En ringa stjerna blott – ovansklig var dess glans – men wida, wida bort ej någon annan fanns –

25 Då bad jag om dess ljus – ty rundtomkring war natt – och se! den goda kom – och gaf sin rika skatt – den rika skatt af tröst – som redan war försvunnen – den eld som i mitt bröst – var längesen förbrunnen – och gaf den frid som flytt – och gaf det sköna hopp – som friskt och djerft på nytt – mot himlen sträfwar opp. –

30 AUGUSTA 1838.

– – – I nästa vecka skall det spelas Comedie hos oss – – –
 Eller hwarföre har jag inte sjelf tänkt att – – – öde, fatalité
 otour, eller huru alla de titlarne heta som man tillägger sin egen dumhet. –
 – – – Har jag inte sagt att ni är en Engel? –
 35 Wehringer i Fästmän från Hufvudstaden.

Man nu i alla Squallerklockor klämtar
om en theater i NyCarleby –
Ephemerer 1838.

– Hwad alla tungor vända och beskrifva – du vet, käre läsare,
att jag menar ångfärden – 5
Ephemerer 1838.

1. ONSDAG. Essen reste åt Lillkyro; Hejko bestod en champagne bouteille som medtogs. – Arrangementer här på Kudnis. Lindberg war jemt i verksamhet, – flickorna fingo sina rideauer färdiga. – Theatern togs i ögnasigte äfven af Hedberg sedan wi simmat tillsamman. – Kl. 7 börjades Repitition, denna gång med ljus och fulltalig personal. Alla kunde – allt gick bra – wi voro förtjusta i hwarandra och i oss sjelfwa. – 10
2. THORS DAG. CATHARINA. Mamma hedrad blott med ett skott, men många hjertliga gratulationer. – Alla festiviteter sparas till i morgon för vår Professorska. Det är ingen lätt sak att för henne dölja alla arangementer; »jag kunde intet alltid wara döf och blind, när alla sprungo ifrån mig» sade hon efteråt. – Små flickorna och Unga baron lupo jemt och samt på theatern. – Tante Backman såg äfven i dag på vår *General Repetition*, der wi med bästa flit sökte förbättra våra brister. – Minnas dåningsscen är svår, wie gesagt – Wehringer skall bära sig åt passioneradt och fjolligt på en gång, – liksom han i pjesen öfverhufvud varierar mellan ett får och en förnuftig karl. – Men här lemnar jag med allt skäl det fjolliga åt sido – att åter här *ljuga passion*, det går af sig sjelf, jag wet ej hur det kommer sig – men som det wore smordt. – 15
Om afton försad jag mig. »Det kunde ju bli ett par af er begge», skämtade Moster. – Då skulle wist Ryttmästarn söka göra sina rättigheter gäll – – – – ack så klokt, sade S. – 20
3. FREDAG MARIA. – Gratulation. Arangementer. Allt i ordning; Bänkar, rideauer m. m. – Augusta Åberg högst behändig i att anbringa vackra ornament. 25
30

Fästmän från Hufvudstaden

Bjudne åskådare: Endast få. Lithens, Lindquists, Turdins, Calamniuses, Fru Dovner och AHB:n. – Samling på Caffé. – Toilette. Dyhrn (Konrad) brände mig i håret, högst modernt och högst fult, – derföre alla lockarne strax åt fanders när jag såg mig i spegeln. – Sjelf utstyrde han sig till en gammal herre med mjöl i håret (hvarifrån något hade förvillat sig ner åt näsan), gubben L:ns oformligt wida byxor och frack m. m.. 35

– Ned kommande mötte vi Rosalie L. »jag wet ej huru, men ni förefaller mig liksom brudgummar, pyntade och förlägna.» – Flickorna toilette war nu färdig; endast sminket återstod, påstruket under mycket skratt. – Wi gingo högst viktiga och beställsamma – Muntrade oss med
5 ett glas vin. Nu kom sällskapet in på Amphitheatern. Nu hostades och klappades i händerna och rideaun gick upp. –

– Hvad skall jag wara widlyftig; – det gick allt bra från och med »har du ännu gult silke quar, Minna lilla?» till och med läderlappen. Ingen kom af sig – Emelie bara skrattade litet när fru v. Stern lorgnetterade henne.
10 Skraddarn (Oskar) gjorde sin sak förträffligt. – Rideaun föll och åskådarne höllo högljudda conversationer. »Nu ska wi höra, hvad de säga om oss», sade E. – Snart gick rideaun åter opp. Gamle Konrad war ensam in och gjorde sin sak öfver all väntan väl. – Och bra gick åter allt, äfven Minnas dåning och Wehringers extas – allt gick af sig sjelf med det friaste courage
15 i verlden – ända till fru v. Sterns »Comedien är slut, rideaun kan falla.» – Och den föll, men gick genast åter upp igen (något för hastigt, genom Gustafs fjäsk) – de spelande bildade en grupp och följande epilog upstod:

Ryttmästar von Seltern: Minsann är det ej rätt sublimt att så
20 för ett par timmar fästman wara
och så med extra post i äkta ståndet fara,
och sen till ungarls lifvet återgå.

Sen wi till himlen engång klifwit,
wi wisst gjort bäst om wi der blifwit, –
Men ack! rideaun man falla ser,
25 och plums föll poesien i prosan ner;
Nu står hon der – en vacker röra!
Nåväl, mitt herskap, hwad är nu att göra?

Fru v. Stern: Ja det var sant; – men tyst! jag wet –

Ryttmästarn: Ni wet då? Åh superbt! låt höra.

30 *Fru v. Stern:* Min bästa Jacob, ni är ju poet?

Wehringer: – Hvem jag? – ni skämtar, nådig fru.

Fru v. Stern: – På er talent jag nyss såg profvet ju.

Herr fabriqueur, Vers fabriqueur, charmant!

Wehringer: – Men jag försäkrar –

35 *fru v. Stern:* – åh det går galant!
Se så!

Wehringer framträder, hostar och börjar:

Ett ord till Marie från oss alla i lag,
 wi som hennes wänner oss kalla,
 ett ord till Marie på den festliga dag,
 der hon är den främsta bland alla.

5

Wälkommen i väntande vänners förbund,
 ett hjertligt wälkommen i syskonens rund,
 den käraste sjelf bland oss alla.

Sex somrar förvissnat sen sist i vår ring
 den festliga dagen wi firat;

10

Sex wintrar försmält och sex år ha hwälft kring,
 sen sist wi med blommor dig sirat.

Och mycket förändrats på hwälfvande år
 Men, hur wi än spörje, hos dig ej ett spår
 af tidernas härjning wi finne.

15

Ty åren förskona i vexlande fart
 den panna som dygderna wärja,
 och tiden, den skördande, blygs att så snart
 den älskades lockar förhärja.

Han kysser dem blott, och kring tinningens krans
 han gjuter i stilla ovanskelig glans,
 sin frid och sin sällhet deröfver.

20

Så wandra, du goda, din solklara stig,
 – ack blifve den så! – genom verlden.

Hwad skönast wi äge, det gifwe wi dig,
 vår kärlek – tag den med på färden,
 på färden som går mot det saliga land,
 dit sent du må lända vid vännernas hand,
 och möta oss alla med glädje.

25

Och nu föll åter rideaun, under lifliga aplauder, och åskådarne skingrade sig, – de yngre mönstrade theatern med mycket bifall, – och så begåfvo wi oss parwis in i stora bygningen ledande Ryttnästern sin fru v. Stern, Wehringer sin Minna, Konrad sin fru Welser m. m. – mycket vackert att påse. – Nu dracks thé – wersarne, skrifne i hastighet på f. m., lästes

30

åter högt; – alla woro belättna, wi sjelfwa lyckliga. – Pianot upslogs; en wals företogs – war något trångt – Några gingo ned i trädgården, Minna hämtade åt Ryttmästarn en förgätmigej, åt mig en viol (pensée) – den förra finns ej mer, den sednare pryder minnesblommornas herbarium.
 5 – Många muntra saker – apropos af pjesens liaisons, – och twetydiga allusioner på »svärfar» m. m. – Man gick hem, – följde ett stycke – Och den vackra glada dagen war slut. –

Så hade ödet förvarat oss än en 3 Aug., än en Mariaëdag lika tjusande glad som den för sex år sedan 1832, då wi maskerade oss för samma vår
 10 goda och älskade Maria. – Andra äro förhållandena, – och mycket förändradt sen dess, men samma unga hjertan widgades här af samma friska lust som då och hvilken sedan mången gång kastade sitt warma glada sken öfver fjerran aflägsna dagars fattigare och enformigare stunder. –

4 LÖRDAG. – I går afton war grufligt tomt, – i dag äfven; när man en tid
 15 rigtat all sin upmärksamhet åt ett föremål och detta, i och med det samma det upnås, försvinner bakom oss, – då upkommer i det närmaste kommande en tomhet för ögat som endast småningom åter förmår upfatta den mångfald som öfverallt omkring oss utbreder sitt rika lif. –

H. B:n morgonvisite. »I dag kan någon göra sig en god dags penning,» och det gjorde Hejko sjelf – i det han inropade *Rhea* på auction
 20 för 7000 Rub. *Rhea* såldes sedan i Köpenhamn med ungef. 1000 Rd.:s profit för Hejko.

Lindquistens reste i dag f. m. till Alörn. – A: hos Lithéns. Om en vecka resa äfwen de.

5 SÖNDAG. Okyrka, fjäsk och bestyr på Kudnis, ty hela sällskapet, alla tre familjerna såsom en begåfvo sig i skönt wäder ut till

Alörn.

och landade wid det wackra Emilienburg middagstid. Den skönaste Augusti himmel och den klaraste wattenspegel upfyllde oss med förtjusning. – Hwad allt nu war grönt och grannt!
 30

Middag intog i all endrägt. – Middagslur i det gröna. J. Lybeck afreste derefter till sin skonert Thetis (Thé tiss sade H.) för att begifwa sig till Lybeck, sin namnestad. E. m. hade wi besök af fruntimmerna i Lindquistiska stugan. – Promenader wida omkring, bland annat åt Runeberget m. m.
 35 – under flitiga bugningar, som man kunde tro, af respekt för den gröna naturen, men i sjelfwa verket för att upplocka åkerbär. – Här war nu åter Alörs lifwet i sin korta blomstring. – Men damerna echaperte snart dit

opp i Norra salongen – sömmar framtogos, Thalia studerades, kappsäcken lästes högt, planer upgjordes; om jag ej misstar mig regnade det och deraf denna missaktning för »den söta naturen.» – Sedan nu Hejko – i dag *Hamburgare* i hvita byxor och bar hals – updukat åtskilliga historier, blef det mörkt; – thé dracks och Lindquistska damerna gingo, – Fru D. 5
 och AHB. förut. Emelie och Thilda efter. – Wåra begge Sophior, H. och jag följde – kikare medtogs, med hken wi sågo på månan, som genom de gröna träden war alldeles gudomligt grann och wit. – På halfva vägen tournerte Sophie – dem följde H. åter, – de andra jag, begge nöjda med denna damernas delning. – Also wir gingen – Samma quäll då wi sista sommarn dansade på Sundby – den dunkla natten, den tysta natten. Quistarna slogo oss mot ansigtet. Månan sken öfver skogen – kikarn wille ej passa – vågorna slogo sagta mot stranden – Jag mindes d. 12 Aug. 37 – bättre nu än då. – En Olympisk quäll – Tre gånger har månan sen dess omvexlat sitt gyllene klot – och än är dess minne friskare än gårdagens – »det är 15
 för sent att bjuda dig in – kl. 10 – nej – godnatt!» och i flygande fart och i dröjande tankar hem igen öfver äng och grön stig genom skogen tillbaka.

6 MÅNDAG. Hejko reste kl. 5 till staden. – Tidigt vid berget med hacka i hand. Dit kommo ock Jeana B. och Sophie d. ä. – och kort derefter flickorna Lindquist. – Och åter Alörn och grön skog. Och åter promenader 20
 wida omkring der inga stigar gingo, der hwarest de skönaste åkerbär kring tufvorna blygsamt gömde sina högröda kinder. – Så kommo wi ända till Enskärsskatan, der Thilda Lt visade ett slags Penninggräs om hvars knoppar Emelie berättade »att hon engång tagit sex och förvarat dem i en väl bortgömd dosa; der hade de efter ett par veckor befunnits vara minskade till fem, – åter efter en tid till tre och slutligen alldeles försvunna utan spår och utan att någon rört dem.» »Det går ju an att göra mera försök. Men nu ringer det första gången.» – Hvad då? – regn. – »Men se så sköna åkerbär!» – »Nu ringer det andra, nu tredje gången.» – Men här är gräset så högt och träden så vackra, och bären så stora. Och inga ormar finnas. – Der bakom kullen höres röster. – trasslig väg i buskar och snår – Det är vått i gräset, flickor. Här är också Jeana – Men nu ringer *det samman* och nu hem. Men kors huru våra klädningar se ut – gör ingenting – bli torra igen. – Och nu Adieu och hem. – Och sedan odag – ty det regnade himmelskriande, och förgäfvos projecterte jag promenad till Lindquistska stugan. – I stället roller till Smekmånaden och Silkesstegen som wi tänkte spela. – Gossarne suckade öfver regnet. 35
 Oskar spilde hela min bläckflaska öfver bordet. – Lilla Carl och Gustaf

sprungo i kapp, grälade och kystes ömsom. – Lilla Fanny sprang med och den större d:o hade god lust. Den lilla fromsinta Jenny såg på och skrattade. – Det war ett väsen. – Men, – englabarn!

7 TISDAG. Regn och storm alldeles öfver höfvan – hwita vågor kommo
5 fräsande in från öppna hafvet och mot rutorna piskade outhörliga skurar. Sophie den yngre hade förkyllt sig i går, och var sjuk, – sängliggande till middagen och bra igen till afton. – Mot aftonen (e. m.) saktade sig rusket; Sophie d. ä. och jag vågade oss till Lindquistens, och mycket välkomna, ty tiden var blifven dem lång der de suto instängda.

10 – Emelie ritade – Runebergs Dikter lågo framme på bordet. – Diverse små plånböcker med diverse verser, souvenirer m. m. – Och då, enligt ankommet bud, Lundmark war illa sjuk (yrsel) i staden, och sällskapet
15 beslöt att resa hem i dag, marsade wi upp i öfra kammarn för att ej hindra resebestyren. – Här åts sylt och här författades verser. – En okänd hade på väggen börjat en vers ungef. så:

»Jag vågar här mitt namn att teckna
om det ej er godhet sårar.»

och vi tillade: Nej Gubevars, wi ej så noga räkna,
det kostar mera löje än tårar.

20 Widare: I regnet solsken, i stormen lugn –
hwad du är treflig, min kakelugn!

På dörren hade en äfvenledes okänd courtiseur skrifvit en utnött devis:

Söta flicka, på ditt namnam tugga,
jag dig följer som din egen skugga.

25 Och wi tillade: Gjorde jag nu rätt, så skulle jag dig lugga. –

M. m. barnsligheter. Helt muntert. – Om Emelies resa till Shm nästa sommar. Shm eller Petersburg? – Ryssland eller Sverige? – »Alltid Sverige heldre.» – Bra. – Nu war allt i ordning, eller rättare oordning till afresan. På fönsterkarmen lades på försök sex af »dem som försvinner.» – Båten skulle resa – bud från mamma som ville med –
30 hem till Eburg, i mening att återvända – men det med sådan brådskan att Mamma sade »hålls här. Du får ej springa lungsot på dig.» – Och derföre kikare ända tills båten i quällens dunkel försvann vid Djupsten. – S. a. kom Hejko till Alörn igen, sedan han nyss afböjt ett beslag som
35 Wakt. Ahlquist tänkte göra, hwarigenom Lk, Aspegren m. fl. blifvit olyckliga.

- 8 ONSDAG. Fortfarande regn. – Tappat i ladan min favoritpipa som sedan återfanns af B:ns dräng. – *Hem igen*, Professorskan med de sina och wi; friherrinnan quarstannade. – Trefligt hemma (pianot) – men tomt. – S. d. ovisite hos Lns, som voro hos Frosterus och derföre dit med Rosalie. Här woro äfven Hammarinska damerna och Elise Sjöberg som misslyckades med sina spetsar. Något kyligt från flickorna Lns sida. – 5
9. THORS DAG. Mera Regn. Ett litet mete och 7 fiskar. Flickorna suto hemma och sydde Sophie d. ys eldskärm färdig. – Promenade åt staden och Emelie i fönstret med glasögon hvilka hennes pappa nyss köpt af Leja för 4 RB:co. De klä ej illa de söta ögonen, blott man vänjer sig vid dem. – 10
Hos Lithéns som för regn upsköto sin Alörs färd. Thé och Collander om och emot Wasabornas färd hit på Norrland, hken nu är afgjord.
10. FREDAG. Ännu mera regn. – Skref roller till Silkes-stegen.
E. m. Thé hos Lithéns hvilka nu reste, midtunder lofvande förhoppningar om regn, till Alörn. – Wära flickor på Kudnis fortfarande hemma och sy och upgöra planer. Gossarne läsa Virgilius för mig. 15
11. LÖRDAG. – Roller och bref till Blank i Torneå. E. m. med flickorna visite hos Emelie. – Här försöktes glasögonen och befunnos vackra. – E. såg ut åt gatan. »Ser du inte bra ut med dem?» Jo, sade E. – Vistes också ett par väl ritade fåglar af Emil Lundmark (som rest för ett par veckor sen), om hvilka fåglar Tullförv. engång sagt: »wore blott åren mer passande, så nog skulle wi göra ett par af dem begge.» 20
Mellan verserna visite hos Hindrik som war sjuk, men icke farligt. Och åter till Lts. – Och Sehnsuchts-Häftig Längtans wals. Och Beet-howens »djupsköna» walser. – Och många öfverläggningar om hvad wi skola spela d. 14, friherrinnans (imaginaira) födelse dag. Och beslöts: *Fästmön*, och *Sen er i Spegeln*, ty fruarne, i synnerhet Moster Marie, ha, till den yngre Sophies stora ledsnad, mycken motvilja mot Silkesstegen. 25
Och här, just här, wille ödet att jag skulle se den första egna Composition tryckt på Morgonbladet som passerat förbi Kudnis, – neml. *Den stolta Rosen*, från Ephemererna 1838. – Föga lärer någon här hafwa anat betydelsen af måttet »E-r» derunder. 30
12. SÖNDAG. Följande morgon kl. 4 upp – en sup och en smörgås som hastigast – diverse ungdomliga vuer förrådä i morgonens förrådiska ljus, – och med Lindbergs åror gungande ut på det fria blå, – till Alörn för att hämta *Sen er i spegeln*, som befanns derute. Kl. 6 voro wi der, – den skönaste morgon i naturen – tog alla på säng på Emilienburg, – och Charlottenlund bland andra Tante Dyhr i full negligée – Caffé på 35

C.lund. Visite inne hos herrn och frun som lågo än, och conversation med flickorna genom nyckelhålet. – Så tillbaka hem igen, – men hade motvind och hann ej i kyrkan.

E. m. war Emelie i god tid hos oss, samt Sophie Olson och Hejko. 5
Wi repeterte nu, först inne, sedan på theatern: *Sen er i spegeln*, Hejko kunde ej alls, och jag dåligt – men wi skola läsa öfver. – I den scen der Walden turberar fruns garderobe, fick H. tag i en hög med råsk, och gamla pjexor, rockar, westar och Lindbergs persedlar regnade öfver theatern under mycken skratt. – Sophie O. fick se på. – Bläddrade igenom portrait-samlingen. »Se Mozart! åh hwad han är trefflig och söt.» Hemfärd kl. 11. 10
»Huru många ä wi?» – »fyra» – Nej fem, ty Mozart är den femte. »Låt honom logera hos dig, du är hans favorit, han trifs wisst bra.» –

Men grufligt slask på vägen – Sophie Olson i det värsta med skor. – H. önskade mig der pepparn vexer.

13 MÅNDAG. ProClamadag i Turdinska Concoursen. – Hans fruntimmer ute på Alörn. – Många Creditorer anmälde sig – skulderne stego öfver 200,000 Rubel, och mycken oreda befanns i hans böcker. – På Kudnis war Mamma och Moster Marie illa till mods. – Till staden kl. 8 m. i 15
afairer. (Då satt redan Emelie och skref noter). – Ytterligare kl. 4 e. m. – Skref roller – arrangerade morgondagen. – Johanna Cius här; hemföljd.

20
14 TISDAG.

Stort Spektakel på Kudnis.

– Friherrinnans imaginaira födelsedag och fruntimmer bjudna *allmänt* – Emelie här kl. 11 wi repeterte och arrangerade. Emelie stod som Lydia 25
i Vännerna, som en engel sväfvande i höjden och fäste upp draperier, guirlander, taflor m. m. under det de andra flickorna klädde en Emma m. m. – Vi fingo en utmärkt nätt theater, – hade anbringat dubbelt så många ljus som sist och Christallskrona i taket.

– E. m. Repeteres först fastmön som gick förträffligt. Emelie stod på 30
andra sidan om rideaun der hon upfäste löfverk och agerte Ryttmästarns rolle utan till (– alla kunde wi också hvarandras roller). – Hejko kom sent, – kom fastän bjuden till Wille Roos'es bröllopp i GCarleby, och öfverhopad af arbete. kl. 4–5 samlades de bjudna, – äfven några herrar: Sjöberg, Lundmark m. fl. rygtet hade föregått oss. – Sophiorna och jag visade oss en stund inne skyndade så att ombyta costume – jag, som 35
Onkel i Spegeln inkröp i Turdins wida byxor och rock med ett dugtigt bolster till mage. – Ljusena tändes, dörrarna upslogos – damerna fyllde

alla bänkar och betraktade rideaun på hvilken Aug. Åberg anbragt en vacker lyra af friska blommor och blad. – Och nu upgick rideaun: *Sen er i Spegeln först* – jag hade första ordet: »Så grann och det så tidigt? Ser man på!» – Början gick bra. – Sophie d. y. som fru Walden gjorde sin sak förträffligt. – Men Hejko kunde ej sin rolle (hade omöjligt haft 5 *tid* att lära den) och slutet gick på sin hals, så att flickorna stodo med hjertat i halsgropen. – Men ändtligen war den pinan slut. – Rideaun föll. – Åskådarne mojade sig med vin och sylt medan wi skyndade att omkläda oss. – Nu kom Fästmän – Dess begge akter gingo alldeles superbt – wi godtgjorde våra fel i förra pjesen fullkomligt; Ryttmästarn 10 med. – Nu skrattade ej Minna engång. Alla höllo wi Contenancen och mönstrade åskådarna.

»Ja, är det inte sant? Ack gå då till er mor och gör henne för det begriplig.» Minna war förtjusande i sin högröda klädning som klär henne obeskrifligt – vår dåningsscen lyckades bra, »endast, sade sedan 15 Rosalie L., hade den alltför starkt tycke af sanning.» –

Nu war det slut utan vidare epiloger. – Rideaun updrogs sedan och de andra flickorna hoppade öfver ljusen in på scenen, mönstrande och prisande vår action och våra arangementer. Åter leddes wi parvis in, och här war en riktig skörd af beröm och tacksägelser. – Uprigtiga, skulle jag 20 tro. Alla visade sig mycket belätna; »detta var roligare än en dans», sade flickorna. – Och wi som spelat stodo och woro belätna med oss sjelfwa och hela verden och höllo blygsamt tillgodo all tack och beröm, lyckliga emedan wi, oansedt wi ej woro blinda för våra fel, wiste att vårt uptåg utfallit snarare öfver än under spektateurernas väntan. – Lyckliga – äfven 25 Ryttmästarn och *hans fru* som wisade sig mycket förtjusta af hvarandra – lyckliga! – men kanske icke alla; fru Welser war grufligt alfvarsam, och aflägsnade sig sluten och tyst. – Lyckliga! – om och huru Minna war det, kan jag ej säga. – Flickhertat är en gåtfull labyrinth; – jag förstår mig platt intet derpå; knapt nog flickorna sjelfva. – Emelie är alltid jemn, – kall, har 30 jag tyckt ibland, men orätt, – kanske mycket djup under lugn yta – en yta lik strömmens, himlen ser man väl i den, men icke botten. – Men äfven nu glad, – lugnt glad – jemnt lugn, utan all flärd och utan all passion. – Jag tror hon ock war i botten glad – men huru djupt, det wet jag icke alls. »När skola wi nästa gång spela fästmän?» – »Ja, få se?» – Ritsch for det 35 mig genom hufwudet att min fråga war dubbel, och att wi väl engång torde spela våra roller om, – men om med samma utgång? – Men

Bist du mein Schatz nicht so kanst du es werden –
och – ja – wirst du es nimmer – so tanzen wir doch!

Tacksägelseregnet war slut – och åter tomt – gruffligt tomt på vårt vackra
Kudnis – tomt fastän wi woro så många och så glada menniskor ännu
5 tillsamman. – Sophie d. y. och jag – wi *barn* – eller wi *unga* – ty Sophie
d. ä. är mera förnuftig, wi suto och hängde hufwudet sedan.

15. ONSDAG. WÅRFRUDAG. – E. m. hos Calamniuses; – mycket frun-
timmer, våra, Hammarins, Turdins, Stenrothens; – alldeles fullt; gjorde
ingenting, stod och såg på de små och courtiserade Marie H. emellanåt.

10 Men allmänna samtalsämnet war ångfärden som arrangeras till Söndag.

16. THORS DAG. Ephemererna om theater och ångfärd. – E. m. Stort caffè
hos oss för de små; – en hel skara ungdom – våra efterträdare engång.
Deribl. A:na Lundmark, Augusta Lt, Rosa Cronhjelm, den sista fjäsad
af Gustaf. – Oskar först mulen »derför att fruarna skratta» sedan äfven
15 han cavalier – dans efter pianot – Sv. quadrille, angloise, wals och polska
– alla mycket ifriga – Frih:n och jag spelte ömsom. – Sednare: Turdins
och Hejko, som walsade med Sophie d. y., storligen förtjust. Äfven jag
och d. ä. Sophie i dansen. – Kl. 9 skildes de unga; nog tidigt, tyckte de.
Moster Lithén från GCarleby hos oss.

20 17 FREDAG. f. m. med damerna hos Tns – Snellm:r i Lts fönster. – Hindriks
nya uptäckt. – E. m. – Sophie d. y. och rendez vous på theatern ända till
soupon och mörkret. – Skulle sätta ord till en wals. – Oskar kom, Sophie
gömde sig; – Oskar war högst modig i mörkret – Sophie skrapade på
fönstret och hjelten tog hufwudstupa till flygten; – kom igen med lilla
25 Puttes blecksabel, tog åter till fötters, tills Lindberg uptäckte alltsammans.

18. LÖRDAG. f. m. visite af Snellmännen, Fz och Hejko, HB:n och Kurtén.
Fz om sin condition hos Holmberg; om gåriga quälln på prostgården,
och hur han sjungit »den rö klädningen sitter så nätt» m. m. Tamme
fan, är det icke en förbannadt hygglig flicka, sad Hindrik S. –

30 E. m. – Samma gubbar, jemte Dyhr och Nöjman samlade hos Back-
man. Cucu till ½ 1 och +24 f – »Rädda gossar sofver aldrig hos vackra
flickor.» Menschenskräck. – Brorskål med den treflige Kurten, – »far-
bror» kallad.

35 19 SÖNDAG. En högst märkelig dag i NyCarleby stads annaler, om hvilken
står att läsa en pathetisk beskrifning i Ephemerer 1838 N:o [tomrum].

F. Hedberg predikade här i dag – högst få menniskor i kyrkan. –
Efter mycken och mångfaldig damernas toilett, ut till *Alörn* kl. 10 f. m.

– Hundradetals båtar hwimlade i dag på sjön och tusental menniskor på det gröna Alörn. – Lithéns ha varit der i 2 veckor. – Wi landstego vid Emilienburg.

Ångfartyget Norrland vid Alörn.

Stora arrangementer vidtagne. Ett väldigt tält med danslocal, boufette och 2 andra (summa 4) rum upslaget. – Ett oräknelig folkmassa församlad; äfven flere resande både damer och herrar från Jstad och GCarleby. – Allt lofvade godt, endast himlen flöt i tårar. – Allt var i ifrig väntan. – Beväpnade och obehäpnade ögon bespejade horisonten. – Hejko, Alfred B:n och jag ut att segla; då kommer Norrland majestätiskt in brusande förbi Thorsörn. – Mig föll då in huru menskliga snilletts triumph, ångkraften, allt längre utbreder sig åt alla sidor och nu hunnit äfven oss i vår aflägsna nord. – Men rundtomkring hade nyfikenheten rest sina throner. – Hwad här gapades och undrades, det är otroligt! – Kl. war 4 e. m. – Wasa befann sig på Norrland, och lossade nu sin brokiga last – 180 pers. om jag mins rätt och en stor mängd damer deribland. – Kl. 5 reste NyCarleby ut på lustfärd. (Här hade jag och gossarne med plats hunnit ombord), och Norrland gungade ut förbi båken till Jacobstads båk, vid hvilken det vände. »Se, ödmj. tjenare M:lle Winge, – välkommen.» – Äfven flickorna Lt och Rosa, men ej Thilda L:n, samt större delen af vår societet med. – Stundom uphörde regnet och då var ganska trefligt. – Flickorna drucko thoddy (limonad) – Emil Lks skål; »det skall jag skrifuva till honom». – Tömde ett par glas punsch – Hwad tycks? för en bout. öl och några tunna skifvor mandeltorta togs 36 fr. –

Norrland är ett vackert fartyg, allt propert och gentilt. – Ingen war sjösjuk. Några seglare gapade storögda på oss.

Återkomne till Alörn kl. ½ 8, och nu hufvudsaken: *Dans*. Wasa societé hade redan öppnat balen, och begge städerna fortsatte den förenade. Det war en egen och ovanlig syn här, dessa många främmande ansigten. – Här gapades också otroligt, men man gick mest och såg på hwarann, och societeerna ville ej rätt wäl smälta ihop. – Wasa cavalierer (hofrättare m. m.) courtiserade sina damer och wi våra; felet var lika å ömse sidor. – Bland Wasa damer hade M:lle Roscher renommée som den vackraste, men Aug. Hjelt war mycket sötare. – Wi blefvo du, som förr, en högst treflig flicka. – Äfven bekantskap med Carolina Granberg, som hade tycke af M:lle Bratt i Hfors. – Af våra damer väckte Emelie Lt, Marie H:n och Sophie Ts d. y. mästa upmärksamhet, »men de ha ju håret öfver

ögonen». – Olyckan ville att just i början kom ett hållande regn – det dröp genom tältduken, parapluier upspändes i danssalongen och man dansade polonaise i crispiner.

Man dansade 16 danser, hwaribl. 4 potpourier och 6 walsar, med
 5 förenad Rysk och finsk (Marklund m. fl.) musik; – träta upkom mellan
 de spelande – Ryssarne spelte en vals, Marklund et Comp. en annan.
 – Mellertid söps copiöst i boufetten, dock mest Norrlandsvaror. – O.
 Roos vänskaplig brorskål med Ryska presten, begge fulla. – Mot morg.
 blef kallt; man var wåt, man frös, man gäspade; då fick man mat, – man
 10 kom sig återigen – walsade ohyggligt; potp. med Aug. Hjelt, som courti-
 serades af här:h:g Karp, en tråkig maläten bläckfigur. »– Han är mycket
 treflig» – kan ej skylla. I farstun när damerna skulle gå, stod han och
 blåste i hennes utankängor. »Nog tycker jag Z. kunde säga du åt mig,
 wi som lekt tillsammans förr.» – Hhg Floman wille ge sista slarfvan af
 15 sitt hjerta åt Sophie d. y. och Aug. Grönberg hela sin person. – Gubben
 L:ns; ne ne ne nej dä ä alldeles omöjligt (att få mat). – Klockan led åt
 4 m. – det blef ljus dag, – och allmänt upbrott. En stor del af Wasa-
 damerna redan förut skingrade dels på ångfartyget, dels uppe i Lithenska
 stugan. – Herrarnas efterdans räckte under mycket stoj till kl. nära 5.
 20 – J. Lt, höll en harang, och kanoner aflossades. – Man embarquerade
 – Adieu vackra Augusta, – mjuk. tjen. M:lle Granberg. – Platen slogs
 med en dräng, adeligt blod flöt. Af herrarna voro många hwad man i
 hwardagstal kallar illa fulla. Fontell m. fl. – Deribl. äfv. Eg som ledde sig
 längs quaien. Ryska Musik. misstog sig om diverse kaprockar som de
 25 dock måste återställa. – – Nu var allt i ordning – Ångan fräste, – Platen
 upstämde i chorus dermed ett hvasande hurra! – och Norrland lade af
 – En gudomlig morgon, – den talrika folkmassan, de sköna damerna,
 den gröna holmen, den lugna sjön, det ståtliga ångande skeppet, – allt
 detta förgyllt af den upgående solens guld, kanonernas dån och echot
 30 och det snart allmänna hurraropet, allt detta var en herrlig och poetisk
 tafla i den klara morgonens glans; – men få njöto deraf helt, – man var
 sömnig och trött – lade oss kl. ½ 6 m.

20. MÅNDAG. Om d. 19 Aug. wore ännu mycket (– ja en oxhud fallt) att
 säga, men wi få se huru wi få vår Augusta att rummas i boken. – Hejko
 35 vaknade ruskig och sjuk, – jag munter. Kl. 10 reste wi och de våra hem
 – lade till vid Charlottenlund – besökte tältet. – (Sikter Rehn befann
 sig på en lave i granskapet.) »Hwem är det som går förbi?» – »Det
 är Professorskan T.» – »Ah, har hon sin lilla älskwärda Sophie med

- sig också? – hket gaf anledn. till mycket spektakel då det sedan kom till våra öron. – Visite i Lts stuga, der wi åto confect – Snellmännen logerade här – woro just utresta till Iduna som nyss hemkommit. – E. stannade för vår skull i land. – Snart adieu. Och *hem*: Hejko Souper hos oss. Sophie la c. Cafféwalser. – Skönt wäder nu – o öde i går! – Promenade till staden som ännu war högst tom. Jag vände mig omkring på borgmästarsten. – Besågo Hs waror. – Mötte ett par chaisar heligt folk, hwaribl. Sophie Nordenkraft. 5
21. TISDAG. Åter skönt wäder. – H. sjuk. Med frunt:ne hos Bergers, der det gäspades af all magt och taltes sant och osant om pietisterne. – S:nerne voro resta. Lts hemkomna, flickorna hos Lundmark. – Opromen. med Dyhr. – Om A. Hjelt; »jag inbillade mig i Wasa att flickan tyckte om mig» – Pytt! 10
22. ONSDAG. f. m. Flickorna L:n att taga afsked af Moster Marie. Lns allt ännu på Ahlörn. E. m. våra hos *Lindquists*; moi aussi. Musik och mycket glad. – Flickorna följde sedan till Nybron. – Hilda och Emelie hviskade – måste sedan bigta. E. sade: Han var ovanligt glad i quäll. (– dyster på Alörn? – alltid glad vid Musik) »Det är jag sade H. som rår för det.» – »Nej, sade Emelie, det är jag.» 15
- I quäll dansade Emelie och Hilda sitt högst roliga pas de deux med örflar etcet. 20
23. THORS DAG. Mycket saker. – Regn. Bröllopp hos Fribergs (Östberg hihhi!), och graföl hos Wilander – bröllopp – barndop, graföl inom ett år – ! Arma älskwärda Wendla! Likt fjärilns war ditt lif – kärlek och snar död! 25
- Men icke der – ty flickorna Lindquist och Hilda besökte oss. – Glada wi. Om Diana – Diana ah! – Spelte en del af *Speglen er* för Hilda. – E. et moi, kasta boll. Pratas och planeras på theatern. – Sedan projecterte Hilda att bese min *kammare* – och der en högst rar, – högst treflig visite – Utsigten berömd – Böcker reviderade – Insekter och Emelies larf. – och min fula käpp och dito mössa. »Int ä den så ful.» – Ich glaube alles was zu glauben ist, aber dass Gott im Himmel ißt, das glaub ich nicht. – Och sedan smultron åt E. och följde damerna hem. Brölloppsgård. – Visite hos Turdins – Sophie afsked af Hejko, och wals på H:s nya pianoforte. – Cederwald, kl. 10 a. visite hos friherrinnan. – 30
24. FREDAG. – Moster, Professorskan skulle resa med de sina. – Bestyr. – Jag skulle skrifva vers åt Sophie, men fick ej ihop något. Bref till faster Lisette. 35

Turdins middag hos oss. – GCarleby Moster Lithén som varit hos oss en vecka reser äfven nu – Hilda W. hit in. – Minnesblommor af Hilda W., Augusta Åberg och Sophie d. y. (Oskar, gå, tag hit en tulpan!) Krusbär. »– Hwem tycker du mera om?» – E. –

5 Kl. 5 e. m. togs afsked, – alla de resande, Sophie och Hilda undant., med våta ögon – gossarne snyftade. Den äldre Fanny som lemnade här, stormgret. – Begärde en kyss af Sophie – nej, nej, – och hon sprang upp i vagnen, men jag efter, fick henne om nacken och kysste henne. – Så resa; jag med i vagnen, – till Åminne, – och ända till Sundby – damerna 10 ville ha mig att följa till Kronoby, men passade ej, och reste tillbaka med morbror Cius, som berättade diverse. – Turdins hos oss till quälln, – 200 unga fjärillarfver, utkläckta af ägg i en dosa.

25. LÖRDAG. Tomare på Kudnis; tomare vid pianot sedan lilla Sophie rest. Regn och stark Nordlig storm. Slapp ej ut till Alörn. Derf. hemma och 15 Dagbok. – Wackert skuggspel i saln af popplarne och den nedgående solen.

S. d. seglade Bergendahl omkull tätt invid Lithéns quai på Alörn och 2 man drunknade. – Fruntimmerna sågo derpå från stranden. –

26. SÖNDAG. Kyrka. Prosten direkte mot Pietisterne, men föga väl träffadt. 20 Gratulation vid hemgående, ty Emelie fyller 17 år – 17 år! –

E. m. med fruntimmerna hos Turdins, der Josephine C., nyss hemkommen, träffades. Många historier. – Musik: Sophies walsar.

27. MÅNDAG. – 1720, 1772, 1809 af Cstolpe, i det gröna. Utflygt till Alörn 25 med Drakabacka och Sigfrids. – Här war ovanligt grönt och trefligt – En liflig färg var framkallad af regnet och en vacker dag – allt var så mildt, så lugnt, och ännu så ungdomsfriskt. – Upsökte flickorna Ln som plockade hallon. Vers i trappan. Berättelser om förskräckelsen vid kullseglingen. Moster L. hade gått och skriket för sig sjelf. – Men nu reste Lns hem, sedan de varit här ute i mer än två veckor. – Och när ser jag Alörn mer? 30 Kanske aldrig mer, eller aldrig *så* som nu!

Gubben L. rolig påminnare vid min styrning. Fruktade mycket att jag skulle sätta på Rågårdshällan. – A: hos Lns. Wåra hos Bna. – Derifrån Sophie och flickorna C. till L:ns, der stor plan upgjordes för morgondagen som är

35 28. TISDAG. FRIHERRINNANS FÖDELSEDAG. – Fåfångt bråkade jag med verser. De blefvo ej af. Men wi maskerade oss – Turdin till Rysse, jag till hans fru, Thilda och Sophie trädgårdsflickor, Rosalie Turkinna, Dyhrn storsultan, Aug. Åberg hälft. svart, hälft. hvit, Josephine C. sotar-

pojke, Johanna C. gammal käring, – alla mycket väl costumerade. – Surprisen lyckades till allas nöje, caffè dracks kring rundt bord, helt muntert. Kl. 10 reste sällskapet till staden – Moskovitiskan med, utan mask; promenerade längs gatorna, mötte både borgm. och fiskal, gjorde visiter och väckte allas, äfven gatpojknarnes upseende. – »Hon är wisst från Westerbotten.» – »Men temmeligen brunett är hon.» –

5

E. m. med damerna visite hos AHB:n; äfven Lindquistens der; och den nyl. hit komna M.:lle Fredr. Kynsell, – något alfvarsam och otillgänglig.

Thilda Lt var vacker i quäll – blir det allt mer. Men Emelie är sötare, och eröfrar troligen flere hjertan än systemn. – Min Thuneb.:ska Heroid. Regn.

10

29. ONSDAG. Josephine C. hos oss – anmodade mig att öfversätta ett bref som hon nyss fått från Madame Freret i Fecamp – war mycket ledigt och nätt skrifvet. Staden kl. 6 – Med Hejko B. i Fåfången och thé med Lithénska damerna. – Helsade med hatten ett E i luften. – Josephine öfver natten hos oss.

15

30. THORS DAG. Uthållande regn. – Josephine hem; och f. m:s visite hos Hammarins för att höra Sophie och Emelie spela Steibelts Duo och Bruckners Variationer; att höra öfver. – Äfven Marie H. och Thilda Lt stycken för 2 piano; och derunder ifrig conversation. »Huru ska wi ställa till att E. i e. m. kommer att stå fadder.» – »Ja, gör så.» –

20

E. m. fadder åt *Pehr Evert Sandin*, Österblads dotterson. – Våra damer der, men inga andra. Högtiden mera enformig, men gamla folket välmenta. Sedan thé hos Lns som arrangerade en ny gentil förmaksmatta.

25

31. FREDAG. Fortfar. regn. Ephem. Med Sophie och friherrinnan hos Lns; flickorna borta på Juthbacka. – Sedan hos Calamniuses, och »på en bit» uppe hos gubben som berättade sina hundars bedrifter.

Och nu adieu, adieu, sköna Augusta, rika, glada, mångfärgade Augusta! – Några vackra blad i Ephemis, den vackra boken, den långa boken, den ringa och ändå så stora boken. –

30

Och adieu en sommar igen, full af den friska grönskan, den fria vinden och den blå himlen, full af morgonglans med diverse skyar emellan. Hittills har organverldens lif stigit och hunnit sin spets; nu kommer nedstigandet, återgåendet till dunklet och sömnen; men denna är blott hwila efter verksamheten, och lifvet höjer sig sedan åter förnygradt och ungdomsfriskt ur sin frostiga bädd. – Derpå hoppas wi alltfort.

35

Kudnis 20/11 1838. –

5 Farväl lilla Alö,
du glada grönska i mörkblå sjö –
jag mins dig än som jag mins igår –
Se'n kom en winter och sen en vår –
nu är du vacker som fordom än och grön igen
och svalorna flyga till dig igen
Men jag är fjerran – ack när får jag
som svalan flyga till dig en dag?

10 Alörsbal, ångbal, tältbal, båtbal, wätbal, wasabal, crispinbal, parapluibal,
dansbal, ätbal, drickbal, squallerbal och all möjlig bal och val och qual
och förtal och all möjlig skandal i Rådman Lithéns sal.

αωλή.
ΕΦΗΜΕΡΙΣ

DAGBOK

1838
H: 2

SEPTEMBER, OCTOBER,
NOVEMBER, DECEMBER 1838.

NYCARLEBY Z: TOPELIUS.

MDCCLXXXVIII.

מְנַרְשֵׁי לִבִּי
Job – 17 – 11.

1838. SEPTEMBER:

*Der kom en sky – den log så röd
som rosenknoppen ler. –
men ack hur snart farväl den bjöd
för att ej komma mer.*

5

*Dock der en annan lika klar
och strålande igen – ?*

Runeberg.

- Flykt och återkomst och åter
flykt! hwem har åt timman, stunden 10
lånt minutens lätta vingar?
hwem bad solens hästar skena
i galopp kring himla hwalfvet?
hwem böd så den vackra dagen
sjunka ned i quällens armar? 15
Hwem förblekte rosens kinder,
och hwem skrämde lätta svalan?
Hwem har grumlat himlens azur,
grumlat klara silfvervågen?
Hwem till gäst bjöd kulna Nordan? 20
Hwem med rika stjernor åter
strödde det förblekta fästet?
Hwem – ? – densamme, ja densamme
som böd vårens rosor knoppas,
som böd junisolen stråla 25
som de rika skatter strödde
kring den jord – den Cræsus-rika
som han snart skall göra fattig.
- Lifvet vexlar här med döden –
nej blott verksamhet med slummer. 30
Ingen död är till – blott samma
evigt ordningsfulla skiften!
Lifvet stiger ned i dvalan
liksom solen går i natten
för att än föryngrad uppstå. 35

Stunden flyr – ack fånga! fånga!
 Lifvets höstdar äro långa,
 lifvets blomningsdar ej många;
 Stunden flyr – så fånga! fånga!

5 Men låt oss tala om något annat. Jag är så temligen vid humeur att vara
 munter i dag, och det är icke alla gånger det består, mon cher Ephemeris.
 – Oss emellan sagdt, det är i det hela besynnerligt nog det, ty kl. är $\frac{1}{2}$ 12
 i rappet, jag har i quäll aplauderat åt Thisbé och Angelo Malipieri, och
 den musikaliska Decemberrordan, som håller sina ulfserenader derute
 10 i kolblinda natten, borde snarare öka än minska mina tragiska intryck;
 men saken är nu engång den att jag för närv. är ganska belåten med hela
 världen, och med denna förklaring börjar detta häfte af dig min kära
 Ephemeris, – alla onda tecken till trots midt på en Tycho Brahe dag till
 på köpet. –

15 Om jag icke wore så säker på den herrns benägna öfverseende som
 är den ende som kan och får och will läsa dig min kära Ephemeris, så
 skulle jag litet skämmas för att ha till den grad försummat dig att wi
 nu måste genom minnets skräphögar gräfva oss ned från December
 till September, och så åter upp igen. – 11 DECEMBER – Det är en stor
 20 hemlighet oss emellan. Men jag börjar ledsna vid den methoden. Jag
 tänker hinna upp min tid – jag önskar jag finge den att stanna en moment
 så jag kunde hämta andan under språnget.

Jag sade att du, min vän och förtrogne, – Ephemeris du som i
 sammanhang, i stil och composition förråder ett så omisskänneligt tycke af
 25 din författare – att du skulle hafva en enda läsare, nemligen *monsieur moi*.
 Härmedelst tar jag mig friheten att på det höfligaste sätt i verden försäkra
 en och hvar obehörig person att han ej har det ringaste med min Ephemeris
 att beställa; – och är den köttsliga begärelsen till andras hemligheter, den
 onda lust som wi pläga kalla nyfikenhet, alltför stor, – så råder jag ännu
 30 en gång att låta denna sida vara den sista som läses, ty annars utsänder jag
 öfver samme nyfikne ett förskräckeligt Anathema Maranata.

Och hwarföre det, mon frère? – För det jag tänker spela öppet spel
 denna gången: jag tänker Lithographiera mitt hjerta med alla dess till-
 behör, – en skön plan! – och derföre will jag af ingen tittare weta. –

35 Obehörigheten har blott högst få undantag, det får jag lof att säga. –
 Och ännu engång, när jag rätt besinnar saken är det icke alls underligt att
 jag lemnat efter min tid, jag som har så många saker på engång att sköta:

- Lärdomshistorie och Courtise, Ephemerer och Brücknerska Variationer, Juntor och Spektakel, – Nej, nej det är icke underligt alls – Rättnu vet jag, som Holbergs Vielgeschrey, icke mycket till mig af bara hufvudbråk. –
1. LÖRDAG Kort förmiddagsvisite hos Lindquistens för att tillstålla Emelie ett bref från vår lilla Uleåborgska Sophie. Men Emelie är ej hemma, endast Thilda som spelar variat. till »Ack hwad för en usel koja.» – Emelie är med sin Mamma på prostgården. – Herrskapet Snellman som kommit i går, resa i dag. Således afskedsvisite. – Vore jag jaloux – utan både anlag och rättighet – så – Just när jag går ser jag de återvändande vid Whms hörn. 5
- S. d. kl. 12 m. med friherrinnan, Mamma, Sophie och öfriga tillbehör, barndomen undant., *Hallonfärd* åt skären. – Wi landa vid egen grund, wid Alörs Wattungarne, ströfva litet, göra opp eld med tillhjelp af min bössa, spisa middag och dricka Caffé på gröna strandens gråa stenar. Det är gudomligt wackert: himlen blå, luften ren och ljum. Icke en flägt röres öfver det vackra sundets wattenspeglar som vid motstående stranden återkasta bilden af en rödaktig ganska hög och brant bergshäll som stupar ned i watnet. – Jag föreslår att wi här anlägga ett sommarslott. Stället är förtjusande. – Wi äro wid det gladaste lynne i werlden. – Efter midd. plocka wi hallon på alfware och få otroligt mycket. Wåra käril fyllas, wi ro med jemna årtag mot kubban; vinden som hit hade fyllt våra segel, är nu insomnad; wi hinna kubban i mörkningen kl. 8. – Här äro gubben Cius och frun förut. Gubben ut ännu med näten, kommer sent hem. – Wi krypa till kois och jag sofver som en prins på golfvet. – 10
2. SÖNDAG. Det skönaste wäder i werlden. – Nu ut i det fria. Rensar min bössa. Laddar. – Tar opp krokref, får 4 wäldiga abborar. – Äfven näten rendera bra, frukost och jagtfärd först till Hummelskår. Ingen lycka. Hundarne äro Diana och hennes 2 ovana walpar; de äro ej inkomna i saken. – Sedan till Aspskår med samma otour. Här finna wi ruiner af en stenkällare som Lindquistarne upfört i sina pojkår. – Här dinera wi i det gröna. – Turdin seglar med sagta vind förbi. – Cius skjuter till måls på en gren. – Deraf blir sedan en hel historia. – Med all vår otour dock så skönt att wandra i den gröna skogen helt allena och höra sångarne i hwarje topp. Än blommor sommarlifvet fullt. Nu ta wi afsked utaf det. – – Öfriga sällskapet plocka hallon från 9 m. till 5 e. m. medan Mamma och frih:n sylta. – Ett par rodder åt den sköna Romarholms viken för att skjuta änder; får ej heller här se något annat än den utmärkt vackra viken. Det var stilla lugnet och man såg till botten på flere famnars djup. 15 20 25 30 35

Sedan hemfärd. Landade wid Åminne. – Mamma wille ej tillåta mig hemföra min laddade men alldeles nedspända bössa – jag blir litet häftig och skjuter af den invid stranden. Häst och chaise der frih:n och Mamma sitta stå tätt invid branten, och frih:nan är dertill i grosesse. –
 5 Hyggligt spektakel om hästen blifwit skrämnd och skjutit tillbaka! Men försynen är de dårars förmyndare, och följagtligen äfven min. – Hästen stampade litet blott och allt går bra. – Men en annan farhåga återstår. Den brinnande förladdningen var fallen bland en hop gamla tunnor vid stranden. – Jag släcker ut den noga, men följdén var att Mamma och jag
 10 hade en orolig natt. –

Sens moral: När man är het begår man vanligtvis någon dumhet – Blif derföre aldrig het. –

- 3 MÅNDAG. F. ms visite hos Lithéns som hopsy våderna till en gentil förmaksmatta. E. m. Turdinska damerna boston här. M:ll Åberg och Sophie göra musik; Athello, Tancred m. m. O. är vackrare än T. – En
 15 parenthes: (la Sophie, och helsning från skön Lotchen till »Herr Tupeljus» det är afskyvärdt att en vacker flicka skall skrifva så illa!)

kl. 11 a. promenade att hemfölja Tns; och point de vue. –

- 4 TISDAG Rusk. – Tittar i Beckers Werldshistoria. Jag har länge warit lat
 20 som en hund, med läsningen. – Det är dumt. – Men hwad skall man göra? – När courtise och nöjen drifvas »en gros» skötes naturligtvis boken »en minute».

E. m. Med fruntimmerna hos Turdins, och oblikerad att spela Sophies
 25 d. ys favoritstycken af hvilka jag upsnappat 4½ Walser, en Françoise och en marche. – På återvägen går jag ensam förbi Lts. Der är musik. Ett fönster öppet. Det regnar. Ingen själ på gatan. Jag ställer mig vid fönstret, ser och hör förtjuses. – Plötsligen ser sig farbror Isak om – wi se hwarandra i synen, och jag echaperar någorlunda flat till sinnes. – Jag går omkring ett par quarter. Jag kommer samma väg förbi. Nu äro
 30 alla gardinerna ner. – Då lyssnar jag, och får ej mera se; vacker pojke minsann! –

5. ONSDAG. Oförmodadt öfverraskas jag af bröder Fejo och Aug. Alcenius; stadda på en kort visite och kommande från Kronoby. – Mycket att prata om (bland annat om Svåger Östring) och Fejo är till en god del den
 35 samme. – Följde herrarna till Tulln i min smutsiga schlafrock; derföre för första gången skrämnd af flickorna Lindquist som plockade ärtskidor i deras trädgård.

Josephine C. har i förtoende omtalt att »det skall spelas i dag hos Hammarins». Det spelas också, neml. boston. – E. m. punsch på gästgifvargården med Dyhrn och Alцениerna som skulle resa. Fejo gjorde sina oeffterhärmliga enstiger (apartementssteg) och berättade huru de spottat i går då de ej fingo thoddy hos Östring. –

– Nästan hwimelkantig beger jag mig till Lns, finner der våra och andra damer, äter sylt, dricker thé, talar om organer, och håller god contenance. –

p. d. v.

6 THORS DAG. ÄR MIN NAMNS DAG. Dyhr och Backman gratulera och doppa kringlor i Caffé på morgonquisten.

F. m.s. visite hos Lns, – att köpa Cardus, tror jag. – E. m. åter hos Tns vi sitta vid fönstret och se åt torget. Wi se E Lt gå förbi, – Emelie, Thilda Lt och F. Kynsell. De äro ut att gå. De se ej opp, se ej oss. – – Vi studera det Österländska blomspråket. Det är rätt intressant. Hejko B. och jag promenera. – Wi höra Hammarin fantisera på flygeln. Det är damer ute. – Men wi vända om och soupera hos Tns. –

7. FREDAG. Besluten *färd till Jacobstad*. – Till staden att anskaffa equipage, möter på ditvägen ansigten som jag gerna ser, gör på hemresan en liten loff åt venster – flickorna Lindquist och F. Kynsell plocka svarta winbär i deras trädgård; jag hjälper att plocka och det är rätt muntert fast solen bränner besatt het. – Wi tala också om blomsterspråket, jag ropar af en händelse »Lök!» (fly) och genast tar en hel svärm sparfvar till flygten.

– Kl. 1 afreser en vagn och två chaisar (Turdins med) åt J.stad och anlända utan all malheur dit kl. 3. – Den afbrända delen är nu till större delen nybygd – vackra hus och breda gator – något tycke af Tavastehus; temligen trefligt yttre, men belägenheten ful. – Gamla staden trång; kyrkogården vacker. Jag har ej varit här på 7 år minst. – Wi resa in på G.g.gården (fru Sundholm) Wi dricka caffè, wi promenera kring staden, besöka en nål-makare m. m. Jag träffar Ludv. Lindquist och gossarne Engström. Wi afresa åter klockan ½ 6, få regn på nacken och storm mot synen och komma lyckligen hem igen. – S. d. resa flickorna Ln och gubben till Wasa.

8 LÖRDAG. C: Staudinger och farbror Elfving resa förbi mig, stiga in till Dyhrn som skickar bud till mig; jag kommer; de hafva just rest. De blifva derföre af mig uplexade i en impertinent billett, ett slags Anathema likt det som Östring i verlden skref till samme C. Sr. –

– Turdinska damerna boston och bastu hos oss. – Athello, der Mohr in Venedig.

9 SÖNDAG. Kyrka och Fonselius. Efter kyrkan promenad med flickorna.

»War det inte löjligt att jag ej kände igen dig i kyrkan?» säger Emelie.
 »Han hade också sin pastorsmin säger H.» – Middagstid emottog
 Sophie följ. invitation: »Goda Sophie, din vän Emelie önskar se dig på
 5 Caffé hos sig i dag, om det roar dig. Säg åt Z. att, om han är road, så är
 han innerligt välkommen».

Och wi äro roade. Wi gå. Wi finna före oss Juthbacka flickorna; ingen
 annan – litet sällskap alltid trefligast. Wi ha roligt. –

– Hwad ska wi företa oss? Wi leka. Och hwad då? Skrifleken. Bra. Så,
 10 att namn skrivas öfverst. Thilda Lt:

När du blir lång som gran i skogen,
 tänker du än på vännen som blir dig trogen?

Wackra verser af Emelie som jag nu glömt (verserna förstås). – Åt mig
 om Minna: »tänker du ännu på – ?» »Skynda dig, så är det tid ännu
 15 hade Caroline B. skrivit.» – Sedan öppna wi pianot och spela – jag säger
 wi, ty jag spelar också min lilla persilja och sjunger Gondolieren. – Men
 flickorna hafwa något bättre att bjuda. De spela den stumma m. m. –
 Mina O. är beschäftig och will också spela den stumma. »Gör det, så
 bli wi stumma af bara förundran.» Lundmark är här, – han är road, –
 20 det spelas mera och mycket. – Emelie – men hwad skola wi säga om
 Emelie? – Hon är alltid sig lik, alltid vacker och alltid älskvärd. Wi gå
 sent och ha haft en glad quäll.

P. S. om flickornas påskbref och Mina O:s Jonas Israel makalös.

10. MÅNDAG. Börjat min Läsetermin på halftannat alfvare med några

Horatii oder. Sophie gör sam(v)ets blommor, rätt vackra. – Samtliga
 25 Bergerska familien besöker oss i dag för frih:nans skull. – Conversationen
 är ej alla gånger liflig, men det går nog. – Man har Gudskelof Blankens
 Lapplands resa att tala om; i förgår fick jag ett långt tättskrifvet bref af
 Blanken, rätt intressant. – friherrinnans Sophie brys för Capt. Platen, – je
 30 l'imite, väcker mycken sensation, fint railleri – hoppas förstår railleri? –

11. TISDAG. Stor post. 4 bref till Torneå, GCarleby och Helsingfors. –

E. m. Lithénska, Calamniuska damerna här. – Galls organlära har vunnit
 damernas bifall, man studerar den ifrigt och jag »fålas» (som Lk säger)
 med fingrarna i deras hufvuden. Jag uptäcker diverse organer. »Men
 35 hwad är det för stora organer jag har i nacken säga några?» – Ingenting
 som jag wet. (Det är svårt att säga: det är organerna för den fysiska

och för foster kärleken.) – Slutligen få flickorna i boken reda på N:o 1 och 2, och studera bägge Capitlet i smyg. – Unga herr Carl Rpfv roar också sällskapet; han är fullständig akteur, väsnas och regerar med lilla Fanny och med hela världen. Det är en liflig själ den unga munsjör Carl. –

A: war det skönaste månskenet i världen, – en Neapolitansk natt, ett förtrollande silfverskir öfver trädgårdens rosenhäckar, hvita lusthus och grönskande poplar. – En stund sitter jag vid pianot – jag wet ej huru det kommer sig – det glöder en Neapolitansk himmel i blodet – tonerna andas eld – »han wore ej utan fallenhet att bli compositeur», säger friherrinnan.

En stund sitter jag i fönstret häruppe – ljuset brinner, men jag ser på månskenet. Jag är utan svagdricka, jag går ner, – kör upp en hel hoper folk, – sedan går jag beskedl. upp igen.

- 12 ONSDAG. Friherrinnan flyttar till Turdins för att der invänta sin baron. – Men baron låter ej vänta på sig; han kommer redan på middag, och surprinerar oss här på Kudnis med en visite kl. 4 e. m. – Hans lilla Carl är då ännu här. Det är öfver all beskrifning wäl. –

A. En par timmars lång blankning, och ändå kunna mina stöflor på sin höjd kallas passabla. – En otäck blanksm. – otäcka stöflor. – Åter en parentes. –

Kl. ½ till Turdins, en omväg som upptäcktes. – Här finner jag äfven fruarne Hammarin och Frosterus. – Man obligerar oss att declamera våra Mariedagsverser – Wi göra det med nöje, – ryttmästarn, jag och Sophie. – Wi få beröm. – Sedan spela Aug. Åberg och Sophie på det ostämnda pianot – gamla herskapet boston. Wi soupera här.

- 13 THORS DAG. Afgående post. – Lithens är artiga nog att skicka efter oss, emedan flickorna Lindquist äro der. – Wi äro ej sena att komma. – Wi finna före oss äfven Stenrothska ungdomen, Logren undant. Wi dricka vin, äta äppel, krusbär, sylt, wi sy ifrigt, wi se på de små som leka, wi tala om GCarleby och andra små nyheter för dagen. – M:lle Viden hjälper oss derutinnan. – Men på samtalsämnen är nuförtiden missvext, alltsedan Alörsbalen. – Det är derföre icke rätt animeradt, ehuru munviga åtskilliga af sällsk. än äro. – Men flickorna Ln och flickorna Lt blifva icke rätt förtroliga – felet är å Rosalies sida: en köld, hvartill de andra englabarnen icke kunna gifvit något rättvist skäl. – Vid denna anmärkn. fryser också jag i deras granskap, der det förr war warmt; wi sympathisera icke mer, och kanske war jag mer än vanl. kall i quäll, ty afskedet är icke mycket ömt.

Tempora mut – men wi gå. – Wi hemfölja flickorna Lindquist; wi ha samma väg. Jag beundrar deras vackra ljusröda sommarhattar. »Låt se att ni inte så snart lägger af dem, ty så länge ni bär dem, wet jag att det är sommar ännu.» – Norrsken –

5 14. FREDAG. Rosenkampff, hans friherrinna och Turdinska familjen spela boston hos oss. Aug. Åg, Hejko, Sophie och jag studera organer, gissa på gåtor och squallra smått. – För tionde gången läser jag Blankens Utsjoki bref högt för sällskapet. Så förflyter quällen och våra kära gäster soupera hos oss.

10 15 LÖRDAG. Fru Dyhr reser – Afskedsvisite och obref till Sophie la cadette. – Diner och Souper hos Turdins, ty resan är bestämd. – Bokhållare åt Backman – I detsamma reser Mathlin förbi åt Hfors (bon jour, mon frère! à revoir). – Sent på a. är ett sällskap promeneradt ut till Kudnäs; deribl. Sikter Rehn (Renskrifvarns Renskrifvar Rehn) m. fl. Carolina Lindquist, Lotta Hjelt m. fl. – att helsa på jungfrurna. – Sophie kommer ut i negligée och blir illa skrämmd. –

Moi. Nouvelle parenthese. Toujours Cameleont. – 1 – 5 – un aventure. – Encore des tenebres – deja le grand jour. – Point de reproches.

16 SÖNDAG. – Kl. är 5 på morgonen. – Solen har nyss gått upp. Jag sitter vid det öppna fönstret – den friska, svala morgonluften spelar in derigenom; det är en irrande fläkt från söderns eviga sommar förvillad ända hit upp i den svala nordens September. – – Ån är allt så grönt; det rika regnet håller grönskan vid lif. Blott här och der låter ett bleknande blad ana de sköna dagarnas slut och lifvets tilltagande domning. – Fjerran flyger då ögat; den fria rymden utbreder sig mot söder. – Men långt irrar icke ögat i sin flygt; det dröjer tweekande öfver tornen och taken nära i söder. – I Öster är morgonrodnaden, i Wester aftonskyarne, i Norr den eviga isen, men i Söder den glödande middagens sol. Då dröjer ögat vid en punkt och sänker sig sedan fullt af blygsel ned tillbaka. Hör forsarna brusa och vinden skakar asparnas krona. Men den blyga blomman står lugn dernere – hon är lyckligare!

I kyrkan. Östring predikar – Men spridda äro mina tankar.

– Rpffs resa kl. 4 e. m. (middag hos Ths) – wi följa till Storsved. Jag kuskar Aug. Åberg. – Men min harm – min förgelse öfver vår istadiga brunte som knappast rörde sig ur fläcken! – Och Lindquistska damerna se oss i fönstret. – Klatsch brunte, nu skall du ha stryk – klatsch! hwad? du tar emot? du slår opp – klatsch – ursinniga kreatur, jag hade hjerta att på stället skjuta dig en kula för pannan. – Ändtligen vid Juthas. Wi

- byta häst. – Resten går superbt. Wacker väg till Storsved. Der äta wi strufvor och dricka vin, som fruarne blanda med tårar. De resa och wi återvända. – Komna till staden se wi ljus hos Hammarins – Sophie och Mamma resa hem; jag slår en och annan loff kring torget. – Jag lyssnar: det är musik; det är Fanchon, jag misstar mig ej. – Det är Emelie – – – 5

- 17 MÅNDAG. Nu äro wi ensamna på Kudnis. Nu skall det arbetas. – Horatius. – Skönt wäder. – A: hos Lithéns. Wi komma ej öfverens i quäll; ej alls. Moster och Rosalie klandra Hindriks upköp af pianot. Det kan jag ej finna underligt. De säga: »det är synd om Stora Fanny, hon är som ett stjufbarn.» Det är icke sant. – Rosalie yttrar sig icke beskedligt om vår lilla Sophie. Det finner jag rätt illa gjordt; flickan har sina många fel, men ock sina goda sidor. – Jag grälar smått med Rosalie – det var något rart. 10
- 18 TISDAG. Fullt arbete med att quista i trädgården. – E. m. visite hos Hejko, och här finner jag alldeles oväntadt brodern Claes Zimmerman som kommit till staden för att reglera sin afl. brors afairer med Gustaf Lindquist. – Dyhr, Enbom, Kerrman, m. fl. äro här. – Wi draga 12 f:s Cucu; och jag går jemt derifrån. 15
19. ONSDAG. FREDRIKA. – Diverse arbete i Trädgården, rätt roligt. – 20
 E. m – Bli wi öfverraskade af en bjudning till Lindquistens. – Wi undra öfver anledningen. Ah, det är Fredrika. – Wi finna före oss Lundmarks, fru Dovner et Comp. m. fl. – litet sällskap trefligast och lycklig att wara med i detta lilla. – Äfven Claes Z. här. Wi brygga winthoddy, dricka fru Lks och Fredrique Kynsells skål. – »Fy, säga flickorna, fy att ni dricker thoddy.» – »Röka är inte så fult, men snusa är mycket fult och äta (tobak) är ännu fulare.» – Men jag äter sylt. »Det är snällt att äta sylt.» – Fägnasamt det. Emelie och Marie H. spela *Zampa* af Herold; det är ett vackert stycke, och mäst tycker jag om choralen och härmningen af klockorna i ouverturen. – Sedan spela de också *La Gazza Ladra* af Rossini, också vacker, men med många reminiscenser ur hans förra. – Jag tycker om *Zampa* och *Gazza Ladra*; de gå begge sin egen väg, och det är roligt att höra. – Slutligen spela Emelie och Thilda *Califen* – den tråkiga *Califen*, säger Thilda, men *Califen* är rätt vacker; jag tycker wi äro gamla vänner och ledsna ej så snart vid hwarandra. – 25
 – Sophie leker med Emelies ringar och tar 2; jag tar den ena och håller den – »ge hit den». – Låt den vara. – Det är en enkel vacker ring med en liten klar grön sten; den passar superbt till mitt venstra lillfinger. 30
 35

20 THORS DAG. Fortfarande Horatius. – Det är något molnigt i dag, men klarnar mot quällen. Wi ha skuggspel i saln – Den nedgående solen skiner genom asparnes darrande kronor och grenarnes skuggor hoppa om hvarandra i det halfklara behagliga återskenet af aftonrodnaden. Wi
5 äro förtjusta öfver denna vue, wi komma underfund med att vårt lilla hem är vackert. – De höga gröna träden förgyllda af solen och hwiftande framför fönsterna, genom den öppna dörren en vid utsigt begränsad af den mörka skogen östanut, öfver hvilken äfven en dröjande strimma af quällens guld ännu blänker – allt detta bildar en så vacker fast enkel
10 tafla att wi deröfver bli helt lyckliga och stolta.

Som quällen är vacker, gå wi ut, Sophie och jag, ledandes. – Wi gå förbi Tns och inopas; finna der Lithéns. Stanna quar, dricka thé och spela favorit walsar. – flickorna Ln litet tystlåtna – hwad illa har jag stackare gjort? – men samvetet slår och jag tiger. – Wi bjuda ändå till
15 att skratta, ty man har klädt lilla Gustaf i stycke och Bindmössa; det ser för besatt ut.

21. FREDAG. Auction efter salig Widén – en hel hoper saker och icke dyrt. – Hemkommande derifrån kl. 4 e. m. finner jag flickorna Lindquist och F. Kynsell hos oss – söta, snälla, rara, goda, artiga, trefliga små flickor!

20 Wi försöka Sensitivans af näfver – den ligger nästan stilla i flickornas händer. – Jag andas i mina. Den hoprullar sig, den hoppar och trillar ur handen på golfvet. – Åh, säger Emelie, den måste visa twärtom. – Undrar. – Undrar hvilken temperatur råder i denna jemna, lugna karakter.

25 Wi tala också om organerna – Wi leta – och – nej jag inbillar mig inte, det är N:o 7, det är Musikorgan, ganska märkbar hos Emelie. Jag wäntade det. – Nu komma också flickorna Lithén, efterskickade. Wi leka squallerleken: »Berättelse om en skata som jag sköt medan Hermes satt ½ quarter ifrån den och lurade.» – Sedan sys det; wi få icke riktigt lifligt. – Emelie spelar Norma, den gudomligt vackra Norma. Emelie och
30 Fredrique K. dansa gubbens och käringens pas de deux medan Thilda Lt. spelar. Thilda Lithén och Albert D. se alfvarsamma ut. Rosalie språkar med Mamma. Wad att Albert ej är längre än Thilda Lt, och jag, som påstår att han ej det är, tappar. – Will också ha ringen igen, men får ej. – Imiterar, med anslag af två halftoner bredvid hvarandra, Platens hurra på Alörn.

35 Slutligen är quällen slut; man går, och det är ett vackert norrsken.

22 LÖRDAG. Fortfarande Vidéns auction. – Bryr mig ej om en vagn som går för billigt pris (55 Rd), köper sporrar, spännen, pennor och böcker (för 6 Rd) Deribl. Björkegrens Franska Lexicon och Suchtelns 1808 års krig.

- E. m. Stark åska och slagregn; temperaturen rötmånslik; curieust. Auction till kl. 7 e. m. och sedan hemma.
23. SÖNDAG. Regn, okyrka och ritning – i hastigheten en misslyckad copia af Emelies söta fåglar vid vattenkoppen. – E. m. med fruntimmerna visite hos Hammarins; men Lts äro ej här, annars skulle wi få musik. De äro hos Lundmark. – Lithénska damerna äro här. Marie H. spelar Sjöfröken och (med Sophie) Mayseder pour deux pianos. – Lilla Gustaf T. leker med en brunte och kör »till Lindquistas Lotta». »Alla ska de nu också resa till Lindquistens», anmärker fru H. mycket naivt. 5
- 24 MÅNDAG. – Regn. Aftonen hos Lithéns som gå till Frosteruses. – – Ändå quar hos Dyhrn, och thé. – Sedan promenera wi – träffa Hejko »ser du jag gör inga Ephemerer jag.» – 10
 Sie sind heute zu Hause – Ich habe sie im Vorbey gehen wahrgenommen – Sie mahlte, sie und Fredrique – – Und was denn? Vögeln und Blumen. – Ich will auch mahlen können. 15
- 25 TISDAG. Hemma i vännen Horatii agreabla sällskap. – Det är en god resonnör, vår Horatius; han borde ha lefvat i det 18:de århundradet då hans ideer så temligen allmänt woro i svang. – 20
 Smörja oss med nätingar och göra klen fångst med ståndkrok. Ovanligt högt watten och ovanlig grönska denna tiden. 20
- 26 ONSDAG. A: med Mamma och Sophie hos Lithéns. – Flickorna ha fått Widéns LäseBibl. – och Rottecks Werlds historia. Den skall läsas högt, menar gubben. Blir ej af af diverse orsaker, – också emedan den är för widlyftig och resonerande för fruntimmer. – Också plan till bokskåp – illa att ej flickorna läsa mer – behöfdes nog. – Hemgående titta Sophie och Christine Bäck på stjernorna. »Nog känner jag Carlawagnen» – och med detsamma stiga de i diket. 25
- 27 THORS DAG. Kl. 12 middag surpreneras wi af wännen Blank och Alex. Elfsberg kommande Norrifrån. – B.s lådor skäligen fulla, hans språklåda också temligen försedd med Lappska historier, bland annat om en ung Lappska som war »bra vacker, ja tusan wet om hon står långt efter Hilda Holm.» – Wi följas på e. m. åt till Lithéns – här nya berättelser om »lefvandes råsk» i lappkåtorna. – »Fy, säger B., det war otäckt! Ena gemena svarta canaljer som man ofta finner på as.» – »Nå kom de på er», frågar Rosa. »Ja wisst gjorde de det.» – »Och Lapparnas grytosen! De twättas aldrig, utan för hwar gång i dem kokas gröt eller fisk, samlar sig en ny skorpa kring inre sidorna, så grytan blir helt liten till slut.» – »Usch!» säga flickorna, »fy fy!» 30 35

Emellertid få wi weta att det är *Musik hos Hammarins*. Blanken skyndar dit med A. Elfsberg. – Jag dröjer, väntar – måste vänta – på thé. Häggström kommer hit – Thé dröjer – jag sitter på nålar – håller förträfflig min, bugar mig slutligen – springer hem som en il – gör en hastig toilette och skyndar till Hns dit Sophie är gången förut. – Här spelas just nu Don Juan. – Musiken är för unga Brandt från Kopenhagen och en Engelsk Expedi, Rook. – Turdins, Ciuses, och (framför allt) Lindquisténs här, samt några herrar. Lilla puckelryggiga Rookén sitter och ser på sina skor. Brandten aplauderar åt Rossinis Rondo ur Elisabeth – och Blanken säger »Ja men tusan är icke den Emelie verkligen en aimabel flicka» – håhå, något nytt kanske? – fågnar mig åt min brors goda smak – tycker ungefär så med. – Lundmark står och hör och säger om Rondon ur Barberarn »nu spel ni bra, bånen!» – och åt mig »i morgon ska wi komma och spela till er». – ah wälkomna. – Nu ska wi spela Matrimonio Segretto – Aha! flickorna will inte ta hop med det hemliga giftermålet – Jaså säger Kurtén och när de andra spela Matrimoni fumlar han till i Cosi fan Tutti och brummar när han ej får fast sig. – Trefliga farbror! – Men wi liknade hans violon cell vid en onkel som jagar efter ett par på rymden stadda älskande. – En mycket trefflig quäll – Nicht wahr, liebes Ding?

28 FREDAG. F. m. s visite hos Lindquistens som spisa frukost. Tag en smörgås, säger gubben. »Tackar, farbror, har redan frukosterat.» – Bref till Emelie från Sophie la cadette; medföljde en wacker pappersdocka. – Svänger med min hand, så att den gröna stenen blixtrar. – Märks slutligen. »Gif hit ringen.» – »Inte förr än i quäll hos oss.» – »Narras nu igen.» – Narras inte; glömmar inte den.

– Aftonen kommer. Wi wänta Musik på Kudnäs. Blir inte, ty fru Kemmer har kommit till Lts. – Är mycket wälkommen, men – – aber – –

– Blanken flöjar der och hwar omkring. A. Eg och jag tillbringa quälln dels hos Lithéns, dels hos Turdins, der jag spelar. –

29 LÖRDAG. Candidaten och Cadetten resa kl. 12 middag utan afsked af mig som tittar in till fru Aspegrén för att rådgöra om Alex.:r A:s afairer, och blir bra flat då jag emot löfte finner herrarna resta.

S. d. är $\frac{2}{3}$ Emelie (– det wackraste skepp i NyCarleby stad och kanske flera städer) – såldt för 29010 Rubel och inropadt af M. Lithén och Collander.

E. m. Sophie och jag promenera. Emelie sitter i fönstret; Fredrique K. har rest. – wi gå ej in – wi hamna hos flickorna Calamnius; wi bortprata

quällen med dem, – berätta om maskraden m. m – Medgafs att Diana var lyckad – kl. ½ 9 hemföljas wi af flickorna; möta förklädda pojkar som hwissla; det är litet kusligt, tycka flickorna. –

30 SÖNDAG. Okyrka. Dagbok. E. m. kommer bud efter frunt. till grannfrun. Complott med Sophie. Skickar och begär din lådnyckel – i blomlådan; 5
– då meriterar det ej att komma: – på pianot: då kommer jag genast. – Sophie går; Stora Maja går efter en stund. »Nyckeln är på portopujano, säger Mamselln.»

Går då till Tante Engström. Lundmarks, Lindquistens (Emelie), fru Dr och A.H.B. äro här. – Ungdomen går tralln i saln, fruarne prata 10
och mumsa bisquite i förmaket. Dricker flickornas skål – aj fruns först! – dricker långa Calles skål för cousinskapet. – vännerna äro mycket inseparabla. – Slutligen kommer Christine Bäck med kort, och wi måste spela. – Välja då Passop på en caramell pointen – Jag läser opp, gör mitt bästa – många kort lemna upp – det tappas mer än det vinnns. – Emelie 15
tappar 30 Carameller. – Vill sätta opp ett sockerhjerter – »Vill ej ha det som är afbitet i kanten.» – Rätt, sa han. – Men nu gå wi, Och nu måste du ge ringen tillbaka. »– Blott till morgon.» – »Nej jag will ha den nu.» – Der! – Och wi gå. – »Usch hwad det war tråkigt!» – »Hwad war tråkigt.» – Jag tappade ringen. – Verkeligen? Se upp du kan ej säga 20
osant. – Nej det är sant. – Var ej ledsen – i morgon skall jag visa den utanför ert fönster. Ser du – ödet! Hwarföre så enträgen? Den ville till mig tillbaka. – – Wi promenera och följa damerna till tulln.

Jag gömmer under kappan en lykta – går strandvägen dit – och se! i 25
det daggiga gräset blänkte den gröna stenen skönare än alla dagperlor. – Och åter satt ringen på mitt finger. – Men det klaraste månsken gjöt sitt förtrollande silfverskir öfver häckarna i trädgården och popplarnas darrande kronor. –

1838. OCTOBER.

ευρηκα! ευρηκα!
Archimedes.

C'est l'amour! l'amour! l'amour!
Beranger.

5

1. MÅNDAG – Årstiden avancerar långsamt. Grönskan förbleknar omärkligt, vextligheten spjernar emot Polaranden men måste småningom retirera.

10

– Notbyggeri. Det höga wattenståndet har hittills hindrat oss att försöka siklyckan. – E. m. Flickorna Lithén utpromenerande till Kudnäs. Talas bland annat om sednaste ångfärden, och Wasaboernes otacksamhet för allt Lithéns besvär; någonting mindre oväntadt af denna med pretensioner och squallercollegier upfyllda societée. –

15

Spisa äppel och spela för flickorna min stora hjeltedigt till Justus Tg, satt i musik. – Promenade att hemfölja flickorna. – Det är, liksom i går ett herrligt månsken. Många grupper genomströfva gatorna. Bland andra anträffa wi Hammarinska damerna som följa oss ända hem till vår grind. Fru H. säger: »borde wi icke tänka på sådana Juntor som det skall ha varit här en gång förr.» – Tack för projectet, lilla mamma Carolina! projectet är godt. – Wi skola tänka derpå. Wi tänka redan i

20

quäll. Mamma hyser ett och annat tvifvel om möjligheten.

- 2 TISDAG. Mirakel! Jag har en lake på min krokref! – Ändtligen – hm! – Här skall fiskas! Än skall rensas från sitt lefvande skräp. – Här drages not! Hejsan! råska på tögen gossar – Sakta på flanteln! – Ser ni hur

25

det rör sig vid peran? – Tag i hop sten-teln. Så, vackert – så! Opp med pojkar, hugg herrarna i nacken. 12 granna sikar! Wi ha gjort vår sak bra och förtjena ½ stop bränvin. – Cajs! – Bränvin strax åt karlarna!

S. d. A: hos Turdins der jag finner Lindquistens och Lundmarks. – Ungdomen sitter i saln, syr och sticker spetsar. – Squallerlek »om Perfem som red i fruntimmersuniform på en månskenshäst.» – Sedan också Liknelselek på understol. – Emelie liknas vid ett kort. – Undras: »huru mångens lycka det kortet gjort, att det spelar bra – att man på det will våga hela sin förmögenhet.» – – Jag = ett gammalt Claver – undrar att *du* får det bäst att låta, säger Sophie. – »Se så! nu skall du

35

ge ringen.» – Befall och jag lyder – adieu min vackra klarögda trogna pensionär. – Adieu Hejko. – Det blåser stark nordwest. Emelies lockar fladrra i vinden och wi påminna oss Nya Garnison. – Vous etiez belle alors, Emelie!

3 ONSDAG. Not och 6 sik – Ämnar på visite; – det drar ut på tiden – Visiter af M:lle Widén, Hejko, Collander. – A: kl. 6 hos Lithéns att gratulera. Det är Thildas 21:sta födelsedag. 21! Tiden halkar bort som en ål. Du är en bra flicka, Thilda! Min önskan för din lycka är af hjertat.

– Tal om tomheten i vårt sällskapslif. Och hwaraf kommer den? Deraf att den moderna Fransyska umgängeston med all sin tomhet och flärd mer och mer tränger ned i våra små societéer och utstänger derifrån den fordna hjertligheten utan att förmå gifva sitt förfinade vett i stället. klack

Hemföljda afflickorna i månsken – S. d. dog kopparslagaren Sjöström och man föreslår att »moster Friberg skall klä sina flaskor i sorgflor». –

4 THORS DAG. Not: 4 sik och 1 id. – Men dragningen afbrytes kl. 7 a i mörkningen. Det ropas: »elden är lös i staden –» – och dit med sjungande fart. – Det är ej i staden. Det är Häggbloms ria på Nygård som står i ljusan låga. Men faran är ringa eller ingen; wädret lugnt, huset enstaka vid en trädets åker, – sprutor och folk i verksamhet, ehuru mest bakvänt, så att wattenstrålarne oftast gingo öfver elden utan verkan. – För resten buller, skrik, och commando från alla håll. Beklagar NyCarleby om större fara är å färde. – Lustig willerwalla – Lågan slår upp öfver taket – det blir som ljusan dag rundtomkring – alla springa tillbaka – En hel rad tumlar i ett djupt dike – Kerrman knuffar en finne och bägge falla i diket – Gubben Wiklund får sprutstrålen rakt i flinten och stryker sig förbryllad om skägget. – Det är ett larm och ett wäsende. – Men rian brinner ned (med spanmål i) och intet vidare. Emellertid är hela staden församlad och flickorna med – Wi promenera sedan – flickorna Lt bland andra. »Hilda war här i morse och skrämde mig så fasligt» – Wi gå förut. »De gamla le deråt.» – »Huru mår min pensionär?» – Bra.

– P. S. Äfven berättade Tante Backman att hon ämnat redan packa in sina effecter. – Fru Nordquist hade sagt »jag är så rädd för den Nordquist, han är så djerf.» Men Nordquist gick der och mumsade och knös knappast ordet, under det att Häggström skrek och flög som en tättinge. –

5 FREDAG. Hemma. Drar Not och läser Becker, gamla historien. – Intressant lecture, men fruktar att den glöms, – gör derföre utdrag. –

6. LÖRDAG. D:o D:o. – A. Sjukbesök hos vännen Hejko. Ledsamt lif att sitta inne. – Hwad säger man om mig – Ett och hvarje – fan ger jag Bna och hans historier. – Sedan hos Lithéns. – Fruarne Frosterus och Calamnius, »orimliga, omenskliga, ochristliga» händelser. – Fru F. om

de fasliga råttorna som göra sån skada, och om ett möss som bet katten
»i matsaln under skänken».

7. SÖNDAG. Okyrka i brist på en anständig kappa. – Dagbok. – A: I Mamma's gamla kappa promenade med Sophie till Calamniuses, der wi träffa
5 Lithéns och Turdins. – Josephine berättar om Carlenius stackare som ser smågubbar och tror sig ha messingstråd i mund. – Historietter om gubben Collin m. fl. – Lts hos Lk. –

8. MÅNDAG. Not och Becker. A: med Sophie hos Frosterus som berättar
10 om barna- och fadermord i Kuortane. – En annan nyhet är att Tyrolare kommit till staden. – Wäntade höra om Juntorna, men theraff förmärkes ännu platt intet.

9 TISDAG. Jubileum! Wi ha fått en lax i noten och i dag skall det bli kalas!
– A: bjudna på Hilda Winge till Lindquistens. – Klockan var nära 7. –
15 »Se wälkommen, M:lle Winge – war jag inte sannspädd?» – Ni war det.
– De 4 flickorna mycket såta vänner – stodo wid kakelugn inbegripna i eviga hviskningar. – Emelies billet nappar jag »kom, söta Hilda, och bli hos oss till i morgon – fruarna kan roa sig med att påminna sig sina unga dagar» – Farbror I. mycket artig – jag har alltid haft den lyckan wara wäl anskrifven – Gubben Lithén kommer ochså hit (oförmodadt
20 främmande sade Thilda Lt då hon släckte ljuset) och blir förtjust af musiken »den är värd en ducat för taget.» –

Lundmark har vunnit 3 kyssar af Hilda på Myllymaths – »gif åt mig en helst». – Musiken gör oss glada – wi ha roligt. – flickorna vilja ej skiljas – »Sophie kan bli här öfver natten» – Litet prut. Fru Lt ber
25 sjelf. Sophie stannar, flickorna klappa händerna, – jag går hem – jag som ingen dylik bjudning fick – och talar wäl med Mamma som länge ej vill tro mig.

Somnar sedan och drömmer diverse råsk –

10 OCTOBER 1838. ONSDAG. En punkt och en ny rad. En fast grund och ett nytt hopp. Ett resultat af ett förflutet år, en häfstång för kommande dagars sträfvanden. Lugn midtunder en stark vind och kall, om äfven
30 vansklig, beräkning af tid som är fjerran än.

f. m: Not – lyckas så wäl att 11 sikar efter första warpet slå stjertarne mot gräset. Sophie hemföljes af flickorna Lindquist och Hilda Winge.
35 Nu berättas: klockan ringde 4 i morse när wi släckte ljuset. – Och hwad sade ni åt hvarandra? Mycket. Wi räknade på fingerna som Cousine Amalia – Hilda fick räkna alla fingrar. Det är inte sant. – Du räknade 3 eller 4. – Deribland den första och den andra H. – E: »Jag ville veta af

Sophie en sak, men jag gick krokvägar och lyckades.» – Sophie visar ett bref af E. »Usch har han fått se just det här?» – »Hilda slarftar med sin musik», står det i brevet. fjärln – hvem? – »hwars halsar man lackat ihop». – Än Thilda då, huru många fingrer räknade du? – Sophie och jag räknade inga. – Du börjar nu först du. – Stora vackra rönnbär. – krig 5
med vantar och handskar. – Om maskraden och Diana. hade jag varit der, jag skulle ha examinerat Diana. Sköt hon också? Nej pilarne woro trubbiga. – Desto mer skulle de ha smärtat. – Om jag lyssnat i natt. Wi talte om dig också. – Nu gå wi. – »Men jag kommer hit i morgon, jag.» 10
Häggström gör sällskap – Hilda och jag gå på andra sidan gatan. – Hvad tycker ni om den karln? – Det må flickorna säga – Jag tycker ej om honom – Hvarföre det? – Gör nu bigt för mig M:lle Winge. – Törs inte. Den här vägen har gått fort. Flickorna Lts söta hattar – ändå sötare utan – Wad med Hilda att hon ej reser i dag. Jag sätter upp Dansmusik, hon en Mazurka som hon sjelf componerat. – Och nu träffas wi i afton – 15

Afton kommer. Sophie och jag gratulera Josephine Calamnius. Derifrån gå wi på Lieutenant Rosenboms Concert. – Emelie är der men Hilda har rest, och jag tappar wadet. – Rosenbom är en vacker karl som sjunger inte illa, men något tillgjordt – hans bas är icke att förakta, och hans echo gör god effect. Men frun är en stor tossa som icke har någon 20
röst och accompanerar högst medelmåttigt på guitarr. Också är här en 5 års pojke som skulle jodla, sade man; – men häraf blef intet – allenast: ein kleines Mädchen war in dem Strom gefallen, da kam seine Mutter und dann weinte sie: vuuuuuh! ua! ua! ua! – och: Der Kaiser ist gestorben -u-u-u-uh! ua! ua! ua! Naivt nog men intet att betala 1 Rd 25
för – och råsk war hela concerten i det hela, fastän det var roligt att se folk. – frun bär en medaille, present af Kronprinsessan i Sverige, säger hon. – På medaillen står: för silkesodling.

P. S. – – »Du kom på långfingret.» – Vore bra svårt att se Kudnis i andra händer, sade Sophie. »Men om nu E. blefve gift med en hygglig 30
karl, t. ex.» – sade Hilda. – –

A: kl. 10 långt in på natten promenade snedt öfver mitt kammargolf – – Diverse Om! och diverse Men! – Ändtligen Beslut: es sey also – von nun an und alle zeit. – Det stormade inombords – nu lugnar det. Derefter öfverläggning och kall blod. – Den förra tiden är nu förbi, oåterkalleligen 35
förbi. Det war en warm och glad tid. Aldrig skall jag misskänna den. – Men det *måste* gå som det gått. – Mitt är felet närmast, men mig leder ett mäktigt öde och jag är en svag rö i vinden. Menniskan är en Cameleont.

Hon behöfver solens warma ljus för att icke blifva svart och mörk. Jag flydde en stjerna som länge lyst och hon förbleknade i fjerran – 1837 d. 20 Julii, – också en vakande natt – slocknade dess sista strålar. – Sedan war det dunkel och skymning. – Villorna lockade. Stoffblommorna vinkade: bryt! Men jag bröt ej – och åter icke min förtjenst, men ett ödes som ledde märkbart. Den 19 Sept. 37, – Den 5 Apr. 38, den 15 Sept. 38 – samma, samma ödes nästan synliga finger. – Det war en ensam, en dunkel tid – blott lågors sken i natten. Nu är du förbi. Ett annat ljus är uprunnet. – Jag beräknar framtiden utan att tro derpå. – Menskan spår, Gud rår. – I det hela vill jag lefva nu, som förr, i ögonblicket – blott stundom promenera – och räkna!

11 THORS DAG. Vädret är dimmigt – Ostlig wind blåser upp – det duggar – fisk vankas en smula – wi få 28 väldiga bussar i noten.

12. FREDAG. – I staden är nuförtiden marknad, fast ingen tillstår det. Bondfolket tror att det är förbjudet och låss ha andra ärender till sta'n. – Men våra köpmän äro nu ensamna herrar på sin täppa, och ta lika bra betalt som wanligt. Skicklig speculation, den marknads aflysning; – tror man ångrar sig ännu. – 30 sik i noten – skulle fått mer, men det började snöga starkt på quällen och karlarna jämrade sig. – Sjelf har jag varit fjerde man och icke skonat mig alls – hängde upp noten och rodde hem. –

P. S. någonting sällsynt är att jag i morse uptäckte en halfutslagen ros i häcken, – den första och sista i år. – Den har dock icke haft kraft att slå ut fullkomligt – utan började wissna i kanten, men färgen war helt frisk och röd. Ännu har det gröna öfverhand – också ett sällsynt förhållande!

13. LÖRDAG. Mera snö till ½ quarters höjd. – War en egen syn att se törnros-häckarne, syrenbuskarne, rönnarne – titta gröna under snön – ett slags sommarvinter! – Mest roar oss en liten rönn på gården som ser så besvärad ut med sin hwita nattmössa. – Aftonen tillbringa wi hos Turdins. Här tracterar oss gubben Kerrman med sina mindre fina anecdoter. Hejko är nere i quäll och passabelt munter.

14. SÖNDAG. Åter okyrka – skrifver af Emelies »Häftig Längtans» wals åt Sophie. –

f. m. kommer en billet från Emelie: »Goda, söta Sophie, hwad säger du om oss som i går aftse blef så spelsjuka, att vi beslöt att spela hos er. Du säger wisst: »sådant främmande som bjuder ut sig kan just wara borta.» – Söta du, säg budet om ni ämnar er ute så kommer wi en

- annan gång – Wåra nothållare skall få promenera till er» – etcet. – En Leding. – Helsa och säg att herrskapet är oändeligen wälkomna. – Och det blef stor musik af hos oss: – Lindquistska, Lundmarkska, Lithenska, Turdinska, Calamniuska och Hammarinska fruntimmerna, Lrk, Kurten, Tn och Hejko – utgjorde sålskapet. – Farbror I. förhindrades af främmande. Kurten stämmer flygeln lite grand – flickorna spela och violerna hålla med. Lk nyttjar pukan (krukan, säger Hildegard) i Ouverturen till den stumma. – Och du aldrasom sötaste Sargino, du är då vacker så det hörs. Zampa och Gazza Ladra m. m. – mycket roligt att höra. Det pratas också emellanåt – projecteras att jag skall ge flickorna lectioner i språk. Avec beaucoup de plaisir. Är genast med – försäkrar – bland muntrare disciplar – hm! – Snart, alltför snart slut kl. ½ 10. – Rönnbär. – Damerna resa – allt är åter tyst! –
- 15 MÅNDAG. Marken är frusen – Winter midt i det gröna. Adieu sikar som vi lemnat quar. A: hos Lithéns. – Thilda är tankfull och tyst – Berger underhåller conversation, talande om nattsvärmarena som slagit sönder Calamni, Collanders, P. Lybecks reflexionsspeglar, lyktor, fönster m. m. à la Stockholm. A. Salin, C. Kempe och Rydberg få plikta 20 rubel hwardera för besväret.
- 16 TISDAG. Turdins auction – allmänt taleämne – bedröfligt! bedröfligt!
f. m. fastigheterna gå på Rådstun – Gamla gården inropar Tn för [tomrum], nya gården Häggström för [tomrum]. – Öfrigt betalar sig bra nog. Wasastjerna närvarande. E. m. kreatur och Lösegendom försäljas i nya gården. Ropar in Hwitfot för 55 Rubel. Silfver betalas passabelt. – Thé inne hos Turdins som äro wid skäligen godt mod. Men att se sin egendom sköflas sålunda – det är hårdt.
- 17 ONSDAG f. m. – Fortfarande auction. Köper en guldkråsnål à 8 Rub. – E. m. köper ett par trasiga gardiner som ådraga mycket spe. D:o ett par fågelburar. Vännerna Hejko, Dyhr och Zimmerman Thodium hos mig.
- 18 THORS DAG. Auction. Köper spetsglas, ljusarmar m. m. E. m. är *Musik hos Hammarins* för Wasastjerna. – Flickorna muntra. Lorgnett. – Dröm »att jag var sminkad». Squallerlek med flickorna: »två flickor som sprang efter det hemliga giftermålet» – Det enda af hela historien som bibehöll sig genom hela raden war »att två flickor blef gifta». – Häggström kommer: »hwad är det som herrskapet leker?» – »Squallerleken» – och genast wänder han om. – »Nu ska ni spela åska och blix; men ni får inte ha så fula och onda miner då ni spelar. Försök att se näsvis ut.» – »Wet du att jag försökte, men jag hade så när kommit vill i noterna med

detsamma.» – Emelies kappa invecklad som en Sonate af Beethoven. Cosi fan Tutti liknar Sophie och Thilda Lt wid en surrande bröms. – I dag ha flickorna spelat följande: Overturerna till *Titus* (flickorna Lt), *Cosi fan Tutti* (Emelie, Marie H.), *Don Juan* (Emelie 2, Sophie 1) *Califen i Bagdad* (flickorna Lt), *Gazza Ladra* (Emelie, Marie H.), *Zampa* (Marie H., Thilda Lt), *Den Stumma* (Emelie, Sophie), *Sargino* (Emelie), *Potpourie Bronshästen* (Emelie) – *Sonate af Haydn* (Marie H.) – Rondon ur *Barberarn* och ur *Elisabeth* (flickorna Lindquist). – Men inga stycken för 2 pianos, fastän Emelie och Sophie spela 2 och Thilda Lt och Marie H. ett sådant. – Men Hammarins låta aldrig stämma sitt lilla instrument till samma höjd som flygeln – Bra illa, det måste jag säga!

Tack emellertid för den här trefliga quälln.

- 19 FREDAG. – Hemma. – Gumman Paulin med jungfru dotter sy åt mig en ny kappa af upfärgadt kläde. – Afton: stor wals i stor salon. Sophie spelar, jag och mina unga vänner flickorna Fanny walsa af hjertans grund.
- 20 LÖRDAG. Kallt och rimfrost. – Klättrar i rönnarne och nedtar bär: – E. m. – Med Mamma och Sophie till skrift. – Hade jag varit ensam skulle jag ej gått – botten under fötterna ostadig än – dunkel ännu i djupet och hopp i fjerran – – Orubbad tro i allt annat, utom tron på mig sjelf som wacklar – Söker dock reda min werld och stadigt se upp. – Förlåt mig, min Gud, om jag icke lyckas.

Ett osynligt öde leder. – I kyrkan träffar mitt öga familjerna Lindquist och Lundmark. – Det stör ej – det stämmer andaktens sväfvande strängar. – Gud är den som ransakar hjertan – Mitt är öppet – ofta orent af stoft och flärd – men icke så *nu*. En dunkel flod af ånger och hopp strömmar nu deröfver. Och det är godt att dela en sådan flod, en sådan stund, en sådan tår – – – – –

- 21 SÖNDAG Communicerte i kyrkan. – Fonselius predikte. Kurtén och Neuman stå för altaret. Östring och Fonselius gå tillsammans till duk-en.

Frid öfver de hjertan som här ödmjukat sig inför den allseende Guden.

– Det är kall, men frisk luft. Mot aftonen upstår yrväder och storm.

Tante Emelie Turdin har ökt familjen med en ungherre. – Wi tillbringa endel af quällen der. (Hade afhört aftonsången – Östring predikar – stöter genom opassande uttryck.) – Skorstenseld hemma på Kudnis har väckt alarm, men åstadkom ingen vidare olägenhet än skrämelsen.

22. MÅNDAG. – Hemma med min Becker. – Snö kommer i mängd, men marken är ej fullt frusen derunder, hvilket bekymrar landtmannen.

23 – TISDAG. F. m.s visiter hos Lindquist en liten stund – flickorna i för-
maket – hos Lundmark en dito, hos Lithéns en dito, hos Turdins en
dito, åter hos Lts en dito (upptecknade not-titlar) åter hos Tns en dito
(skref till Blank om noter), hos Moster Kerrman en dito m. m. m.

A: Thé hos Lithéns. – Thilda berättar att hon bränt upp sina gamla
gömmor och minnen. – Deras tid war ute. – Men ändå war det litet
svårt, och gjorde litet ondt – – – !

P. S: S: d. får Sophie en billet: »Min söta Sophie, i går aftse warseblef
jag i min fårahjord ett borttappadt får, och med hvilken förskräckelse up-
täckte jag icke att Califen war tjyfven. Jag återsänder det nu med många
helsningar och beder aldraödmjukast om ursäkt för hans glupskhet.
Kom snart och helsa på mig, ifall du intet tycker att jag är En Leding.

Helsa Z. och bed att han är så god och skickar mig litet rönnbär med
budet.»

24 ONSDAG. Blida och fortfarande Becker. – Mormor Wacklin på Kudnis.
– E. m. hos Lindquistens med Sophie (hade bådat oss i går) – Caffé och
förmak, der pianot nu står. – En liten lock i pannan är söt – gömmas
bort – hwad illa har den gjort? – och tas till nåder igen. – flickorna spela
Donnersturm m. fl. naturscener – man hör hur det regnar och åskan går –
det tycker jag om att höra – expressiv musik min svaga sida. – (Rönnbär
under Kappan) – fru Dovner och A. H. B:n öka sällskapet – Emelie sitter
och ritlar ett ljusrödt dockförklåde åt lilla Lina – ritlar också en annan
siden lapp – och tar den – Flickorna spela –

Minns så väl dessa Lindquistska visiter – minns flickornas en och
samma räkning och småvigtiga conversation och söta spel och små uptåg
deremellan – minns mig sjelf vid pianot, på sophan, vid lilla sybordet
hafvande mitt ord i laget – minns spetsarne – och kragorna – och äpp-
lena – och farbror I. som säger – will inte bror T. brygga ett glas bischoff
– minns Emelie med sin jemna min – och Thilda med sin glada ibland
– och Augusta som spelar par och påkörare med Tullförv. och Rosa
Cronhjelm – ja till och med lilla Lina som rultar med sin klumpkänga
– allt minns jag som i dag – bagateller men roliga – visiter som man
gerna gör om, dessa Lindquistska visiter. –

25 THORS DAG. Kudnis Salon i ruiner – kakelugnarne ombyggas – Gum-
man W. är kraslig – försöka med noten, men det är is vid stränderna – få
bara 2 sikar. –

E. m. hos Sophie Ohlson på ett slags gratulation som flickorna
i går öfverenskommo om. – »Beklagar sorgen, min söta Sophie.»

- NB. för oss som måste ge våra förhoppningar på båten. – »Drömde om lilla Österblads concert.» – Flickorna sitta kring sitt sybord; här språkas om tusen saker. – Också om bröllop – långt skulle jag resa till ditt bröllop E., om du skulle bjuda mig. – Det går ju an att ni ställer till det på samma gång, säger Sophie O. – Ja det var det Hilda sade (Sophie) – Då skulle jag komma i mellanhand. – Han bör ha det här i NyCarleby. – Nej men jag far långt bort till Petersburg (E.) – Pburg, fy! – (Sophie) Det säger jag dig skaffa mig ingen tråkig svägerska. – Skall göra mitt bästa – en myndig bror – Lofwa mig att du inte blir bortskämd i Stockholm om du kommer att wara der. – Kan jag bli elakare än jag är? – Ja wisst – då lofvar jag. – Sympathie i att skrifwa gerna bägge – så Thilda också, men inte Sophiorna – Gymnasticerar Emelies och Thildas fingrar – Roligt att prata så der mycket persilja, man blir helt munter deraf.
- 26 FREDAG. Hemma. Becker och Dagbok. – Sitter i skymningen och spelar för Sophie »Es säuselt im Kronen der Bäumen schon» – Reminiscens från en wacker Augustiquäll på Alörn 1837 – Det war ock en tid – »Tage der See und des Waldes.» –
- 27 LÖRDAG. Regnar nu igen. Orimlig nederbörd. Hemma och Becker. – Sitter på sena quällen och skrifver – »En liten stjernas bref till solen». – Die Sonne, wo ist sie? – Du är nära – men du förstår ej – wisste ej, wet ej, skall kanske aldrig weta åt hvem jag en gång sade »in dir ist mein Licht von nun. Aber lass es erscheinen das selige Licht – der Liebe!» (und so ferner) Wet ej hwad det betydde att stjernan sjönk och blef sol – Wet ej *ännu* – men *måste* weta det snart. Och kanske då »zieht sie sich in der Höhe zurück» – »fliehst fern hinwech!» und »die Schatten durchwandeln den Wald».
- 28 SÖNDAG. Neuman är illa sjuk och ser smågubbar. Östring predikar för honom. Emelie har tandwerk, sitter ombunden i fönstret. – Afton: point de vue. Jag med fruntimmerna hos Turdins. – Wilander är der. Berättas jagthistorier och huru Hammarin »hoppade som en pil». – Yngsta herrn och hans mor må bra. – Spelar »es säuselt» och några andra småstycken. –
- 29 MÅNDAG. Regnar och studerar Becker. Idem per idem. A: hos Lithéns. Anmärkes att mina visiter bli allt mera sällsynta. – Sanningen är att de nu inskränka sig till ett par dagar i veckan, då de fordom voro 7. – (prutas litet också) Rosalie talar om sitt nära bröllopp. Collander hör sagtmodigt deruppå.

30 TISDAG. Snö och försummad Tingspredikan. – I mitt hufvud spökar Juntplanen ännu. Jag upgör en ny – meddelar den åt Sophie – hon åt Mamma – wi rådslå och resultatet blir att *det skall ske* och att wi göra början. –

E. m. bjudas wi till Lithéns. Der äro Bergers och några flickor. Sophie underkastar Juntplanen deras pröfning och moraliserar friskt så ofta det svaras »gera för mig, bara en annan börjar.» – »och hwarför började inte fru Hn frujuntorna?» Sophie will ha ett ifrigt ja eller ett rent nej; det är rätt. – Sophie håller sina tal bra i quäll. p. d. v.

31 ONSDAG. Hemma. – Skrifver på afton af Maries Marie åt Sophie – Dessutom componera wi till sammans – jag improviserar en wals; den sätta wi genast på papperet och dermed sluta wi October 1838.

NOVEMBER. 1838.

»Es ist dunkel um uns, o Mädchen, schon: in uns ist das Licht verborgen.
Aber lass es erscheinen das selige Licht – das selige Licht der Liebe! – – –

Sch! Es war ja mein Wörtlein nicht, es war ja das Echo nur, das falsch
meine Worte nachahmen wollte – – – – –

Augusti 1837.

– – – – – Rusar bort såsom stormen när, dubbelt yr
då han möter en wädeld, han unnan flyr! –

Ephemerer 1835 –

Sömnig är verlden, i dvala sjunker naturen. Men Menniskolifvet flyr som en vind öfver sommargrön äng, öfver höstens förbleknade fält. Och lifvet flyr mot framtiden; men det förflutna rinner till hopa bakom det, såsom fåran efter ett seglande skepp – en stund ser man vägen ännu der det framgått – men vågorna gå och allt är utplånadt snart. –

Lifvet söker sällheten – och andas i flygten dess ångande doft – Men sällheten är lik regnbågen i skyn – en fjerran brygga mellan himmel och jord – som synes tätt bakom kullen – från kullen: borta vid skogsbrynet, från skogsbrynet: långt vid bergen – från bergen: lika långt som i början – och alltid i framtidens aftonrodnande dimmor långt, långt bort.

1. THORS DAG. – Hemma, undant. en promenade åt staden med tidningar – sjukbesök hos Hejko och hos Öller med Dyhr. – Vue med bindel om hufvudet.

Horribelt slask på gator och vägar – veritabel höst.

2. FREDAG. Allt Becker. – Pigornas afsked som ombytte tienst. –

E. m. flickorna Lindquist på Kudnis »hade föresatt mig redan hos Ohlsons att komma just i dag» – Wi fyra en quatre têtes! – Wi sitta i förmaket, ty flygeln står nuförtiden der. – Emelie berättar en dröm: »fick bud att nu är Emil död. Sedan woro wi i Kyrkan (här) – en blå kista stod wid altaret och svarta oficerare omkring den – Ingen annan än jag skall spela på orgeln – och spelte i E moll – Då kom Emil sjelf till mig – blef ej rädd – »nu ska wi sjunga något tillsammans. Men jag skall säga dig något.» Då såg jag upp – ansigtet war krossadt, armen krossad – jag blef gruffligt skrämnd och vaknade.» – Flickorna spela; Thilda och Sophie: Idomeneo – Emelie: brillanta variationer till Beethovens Sehnsuchts wals. – Wi quatermains? – Om Composition – jag wille kunna Componera så som Herold till exempel. Han är min favorite. – *Beethoven, Mozart, Weber, Haydn Cherubini* m. fl. wore alldeles för stora. –

Rossini är förtjusande i bland och led ibland – bestjäl sig också sjelf något för påtagligt. »Som Münchhausen skar af sitt tåg.» – *Meyerbeer* torde wara en magnifique karl, men har hört bara potpourier ur *Robert* och *Huguenotterna*. *Auber* – ja väl, han är ock en karl i min smak – Bronshästen är superb – *Bellini* – *Norma* och *Straniera* äro söta. Orimligt, säger Tullförw. – – – – m. m.

Widare tal om Hfors, M:lle Holm och Runeberg. Mäta flickornas längd, – följer dem på chaise till hängbron. –

Resultatet af åtskilliga mätningar är: Z. Ts är 5 fot 8 tum lång (har äran wara en reslig karl) – *Albert Dyhr*: 5 fot 5 tum; *Emelie Lindquist*: 5 fot 4 tum. *Thilda Lindquist*: 5 fot $3\frac{3}{4}$ tum. *Sophie Topelius*: 5 fot 3 tum och *Thilda Lithen*: 5 fot $1\frac{1}{2}$ tum lång. –

3 LÖRDAG. F. ms visite hos Hammarins (att begära Maries Marie) och träffar frun, derifrån hos Lindquistens, träffar både gamla herrskapet och flickorna. Sitter en stund i förmaket och hör Emelie spela en lång Rondo af Beethoven; invecklad och obegriplig för mina öron. – Wandrar sedan hem med en stor bundt papper att skrifva noter på åt Emelie och Sophie. –

A: Sitter hemma och afskrifver Maries Marie.

4. SÖNDAG Kurten: salige äro de renhertade. Predikanten war ovan i Declamation och äfven predikan saknade den kraft som ensam förmår göra ett varaktigt intryck.

A: Cucu hos Albert Dyhr med Ekberg och några andra. –1 Rd, 40 f –
Satt och skref till ½ 2 –

- 5 MÅNDAG. Visite af Johannes Lybeck som hämtar en klocksträng och inlöser af Mamma sin rewers stor 550 Rd Rgds. – Det gör regn i dag igen – slasket är orimligt men quarnen går – arrangerar om dammarne, är 5
– wåt som en dränkt hund, men det är roligt och à la »för 10 år sedan». –
- 6 TISDAG. Pietisterna stämde till tings, öfver 600, säges det, tål något afprutas. Donner domare: Nordquist actor i målet. (Herpman berättas vara lurad af Nordquist) – War en stund och hörde – mycket folk – resande ochså, E. Svahn, Durchman, Malmberg, Munsala Wegelius, 10
Fredrikson och många andra. – flickorna Fonselius, Sophie Svahn, flickorna Chydenius fru Fson – en stor del af mästerskapet »inför Pilatus» som M. Sund uttryckte sig. Många började tal som ej blifvit korta om ej domaren afbrutit dem. De flesta bekände öppet att de »varit hos Mag. Östring, men wiste ej att det var illa att rådfråga sin lärare». Östring skall 15
sedan talat för sig och alla. – E. Svahn – frågade mig, – ångrade sedan att jag ej öppet sade min tanke: »bokstafven dödar dem; det kommer an på om andan gör dem lefvande.» – Men erkännas måste att detta är ett viktigt tidens tecken och en folkrörelse som ingalunda med wåld kan undertryckas såsom all historia nogsam t lär oss. – Och äfven här gäller 20
Luthers ord: »äro de icke af Gudi, så skola de nog falla af sig sjelfva; äro de åter af Gudi, ho kan då stå dem emot?» –
- E. m. Christning och fadder åt *Joh. Emil Turdin* emot Thilda Lithén. Tog min fadderkyss. – I Lt mot Mamma. – Sälskapet war helt litet; släkten och faddrarne. – Uppe hos Hejko som ej visade sig nere – Sedan 25
sjöngs det vid pianot – det war min brillanta dag, sade Sophie – mjuka tjenare; jemförelsewis. – Gondolieren m. fl. och sist »Anne Marie». – flickorna glada i dag, äfven Thilda ovanligt – Sockernoter m. m. – En treflig Christning –
7. ONSDAG. Fem prester ha spisat middag hos M. Sund; det har AnnaLena berättat. Regn och åter quarn i full gång. Bref till Emil Lundmark och berättar för honom Emelies dröm, »hvaraf man smått kunde misstaga sig och tro» etcet. 30
- 8 THORS DAG. Regn. A: flickorna Lithén, sednare frun och Dyhrn, hos oss. – Wi härma Rosenboms echo i ett dricksglas, och höra kyrkklockorna 35
med en brandstake. Musik ochså, i förmaket – Sophie spelar – sedan sjunger jag ochså – man förundrar hwaraf jag tagit sådant courage på sednare tider; det roar flickorna. Sjunger ochså mitt stora Epos om Justus Thuneberg.

9 FREDAG. Lemnar nu Becker sen jag hunnit in på 1300-talet och tar till den torra Wachler. Regn ytterligare – Wattnet i elfven står ovanligt högt – ännu ser man mycket grönt ehuru det har en stark kolorit af ålderdom. – A: Sitter en stund hos Hejko och sedan thé hos Lithéns, der Berger talar om »förriga ofreden», om Liljeroth som gick mot Ryssarne och räddade NyCarleby från brand, om kosackernas osed att icke skona ej ens fruntimmernas br-, m. m. allt för flickorna; hwaråt Dyhr och jag roade oss. – Äfven vårt stamträd framtages och kommenteras. –

Hemgående ser jag ljus hos Lts, och hör strax bredvid en röst som beklagar sig: »om du inte låter bli att slå mig, skall jag ropa så hela stan hör det.» Det är Platen, tänkte jag (misstag. Sjöberg.), och bultar på fönsterposten så att rutorna skallra. – Sedan bort och omkring ett par quarter. – Det regnar, är kolmörkt – ingen på gatorna – roligt att titta på fönster – diverse vuer – bland annat två flickor som dansa – obemärkta, tro de, små kräk! – Det war en nätt vue – åter förbi Lts – och Platen – nu är allt tyst –

10 LÖRDAG – Nytt tjenstefolk – En jungfru som heter Greta Lazander och ser fromsint ut. Och en kökspiga (förmodligen också jungfru), Magdalena Rif – som ser bra, men enfaldig ut.

Hemma – slog en visite ur hågen – Skref i stället Maries Marie och åt stekt strömmen au lieu du thé. – Regn – immer Regen!

11 SÖNDAG Okyrka och hemma tout le jour. Regn i öfverflöd. Skrifver Maries Marie – dricker thé hemma – Stina beskriver huru en pojke objuden kalasat på Anna Lenas kringlor och sockerbröd. –

12 MÅNDAG. Maries Marie blir nu färdig. – I dag kommer snö – En oviste med Sophie hos Lindquistens som äro hos Wennerholm (et moi qui a fait barbe!) – Och som wi skam till sägandes midt i snön åkte i chaise till staden, så vände wi om, spände släda före, åkte ett slag kring staden för att probera föret som dock war krasligt – och sedan in till Lithéns der wi finna menniskor och ljus, tala om juntor, spektakel och annan persilja samt trösta oss småningom under diverse små spetsiga ordbollar kastade åt mig angående den misslyckade visiten. – P. S. hade i tysthet anmärkt att Sophie war skyldig Marie W. en visite, men togs ej i öronen.

13 TISDAG Wachler i fortsättning. – A: hos Hejko; sedan hos fru Brunström hvarest befinna sig Turdins, Lithens, våra, Wennerholms och Hammars. Sittande Conversatione i lilla förmaket. Fru H. talar om att »Nero

skäller som en karl.» Fru W. åter: »om man blundar så går man säkrare i mörkret.» – Marie W. tyst och alfvarsam. – Retour förbi – p. d. v. – efter släde som mötte. 11 dagar: –

14. ONSDAG. Bud – och med Sophie hos Lindquistens. – Åter sophä, äppel, piano och Thilda som fäster fast gardinerna med nålar. – Gamla herrskapet sitta inne en stund och prata med. – Om Hilda som skickat Rose Waltzerna att ges tillbaka vid eldsljus. Thilda: »solens behag skiner i glädje öfver snöheten.» – Om Diana och hennes emblemer – betalte 1 Rd billetten för att se henne – för nympherna 12 f – Men koger och pilar måste visas – de äro vackra förgyllda leksaker – – förtjusa! roligt att det kunna! – Ett papper – rycker det ur flickornas händer – ih! skriks det så det hörs till storbron tror jag. – Charade på Kekoni. – Emelies oaning att det skulle bli violer i quäll. – 3 frågor. – ?

P. S. för den 13.

Elfva dagar.

wie die Sterne bist du nah – doch ach så ferne!

Elfva dar och ingen blomma,
Elfva dar och ingen stjerna,
Elfva dar och ingen himmel,
ingen vår på elfva dagar.

Blott ett wissnadt löf på grenen,
blott en kulen höst på jorden,
blott ett moln som drifs af vinden,
och en nattlig sky på fästet.

Och du är ändå så nära,
blomma, vår och klara stjerna
och ändå, ändå så fjerran
och så länge, länge borta.
Se! mitt hjertas werld är öde,
tomhet bor i barmens salar,
och en molnomhöljd November
är mitt lif då du är borta.

Elfva dar! – Ack, kom min blomma,
kom min vår, min vackra stjerna,

kom, min glada himmel, åter
efter elfva långa dagar!

15 THORS DAG. Bref från Aurora v. Stern till Versfabriqueuren Jacob Wehringer, rätt nätt. – Resa till Juthbacka (enl. öfverenskommelse i
5 går) – tyckte det var för tidigt. In till Lithéns – hvart far ni? – till J:cka – hvem är der? – har ej tid att komma med. – – Emelie är på Juthbacka, systemen inte, och för resten ingen annan – fira brasa i förmaket – Emelie
10 bref af Aurora och nyfiken. Mina O. berättar om sin bror. »Det der har jag hört 10 gånger förut.» (E.) – Sys sedan och blir tal om kyssar – »smaka mycket olika, säger Mina O. – Min bror kysses mycket gerna. Engång sof han» – etcet. – Sophie: aldrig tycker jag att en kyss är någonting – Ah!
15 och jag skulle spatsera till Jacobstad för en kyss. – »Hvem kunde då vara så hårdhertad och neka? (Cna) – inte du åtminstone» (till E.) Mina O. ställer nu till Cucu – spelas om pappershjertan – komma på 2
20 man hand. – – försöka hwems lycka är starkare – »min lycka är stark, ty jag är född på dagen Felix!» – och min lycka vann – vinner kanske icke i giftermål, lyder ordstäfvet. – Promenade i den sköna salongen och owals. Oblindbock. Se på blommor – – Flickorna om Juntorna – Men Emelie är alfvarsam; sitter och klipper namn – Slutligen ochså oäkning,
25 min dumma menniska. –

Promenader öfver mitt kammargolf långt in på natten. –

16 FREDAG. Snö. – A: hos Öller som analytiserar sin sjukdom. – Sedan med
Dyhr hos vännen Hejko, en kopp thé och resonementer i många ämnen
25 medan wi fira brasan – galnskaper först, sedan öfvergång till alfvarsam-
mare ämnen; om filosoferna och deras inflytande på menskligheten, om gränsorna för vårt wetande, om evigheten förinligad i stjernorna, om lifvet och dess hopp, – och mycket annat – – Hejko har under de ensliga
30 veckor han tillbragt på sin kammare läst mycket; – och har mer än förr tänkt öfver ämnen som ligga utöfver det alldagliga lifvets trånga kretsar.

17. LÖRDAG. Yrande snö. – Thilda Lithen hos oss hela dagen, – sydde
35 tofflor åt Rosalie. Sitter och läser högt för flickorna ur Paul de Kocks ägtenskapshistorier tills de falla till bönboken och be att slippa höra mera. – Kerrman är hemkommen och medför Fra Diavolo och Jean de Paris – blef så glad så jag talte om det strax; och der war den julklappen. – Sednare kommer Rosa L. – berättar om huru studenterna kastat mössorna af sjoöficerarne i Hfors: om Westerlund m. m. – Små
40 arangeremter.

18 SÖNDAG.

Jag är så glad i dag
 hon kommer hit i dag;
 då få vi unga
 dansa och sjunga,
 de gamla le deråt.

5

Och med hufvut fullt af små verldsliga omsorger hör jag en stund från läktarn på Östring, sedan jag tingat Marklund att spela hos oss i quäll. Ungdomen skall träffas hos oss i quäll – det skall arrangeras om Juntorna – Innocencerna. Skallar därför ihop stadsens ungarlar så många jag får tag i. –

10

Dansande Caffé (Första Juntan) på Kudnis. Kl. ½ 7–½ 12.

Församlade woro alla ungarlar och flickor af societéen, samt några få fruar. Föret war nu godt; man åkte hit. – Allrasist komma Lithéns. Det hwiskas och rådgöres om juntorna. – Emelies alldeles oskyldigt menta »de som inte vill se oss hos sig, behöfver inte komma om de inte vill;» föranledde krakel med våra tyckmyckna cousiner från landet. – Ändtligen komma Marklund och Wahlberg. – Alla meubler äro flyttade ur salen; wi dansa. Går trögt i början på måladt golf. Tar sig. – En scharlakansröd klädning. Ett långt potpourie – tror nästan att Marklund, den dansmästarn med flit spelar ett potpourie 2 tourer längre än vanl. Väl mellan Rosalie och Emelie. – Sophie och Emelie gå och fundera på tal: Sophie tar mod på sig och projecterar *Juntor*; allmän tystnad; man bifaller; fru A. M. Synnerberg bjuder sällskapet till sig i Onsdag. »Få wi komma med?» »Ja, herr T. och alla herrarna äro mycket wälkomna». – Nåväl, alla som vilja vara med om saken infinna sig nu hos Synnerbergs. –

15

20

25

Emelie: Häggström = snömos. – En hel rad flickor skrämde på flykten af Logren upp i min kammare. – Wi ha dansat nog, mena fruarne. Flickorna pelsa på sig i min kammare – Godnatt, englabarn! – – – 11 graders köld.

30

Herrarna gå snart derefter. Så war det kalaset slut; ganska trefligt sade man.

Dans: I: Wals – II. Sv. Quadr. fru Frosterus: III: Francoise: Louise K. IV: Potpourie: Thilda Ln. V. Sv. Qu. – Rosalie Ln. – VI: Wals – VII: Francoise: Marie Wm. – VIII: Potpourie: Emelie Lindquist. IX: Rysk

35

quadrille: Johanna Cius. – X: Wals– XI: Thilda Lt. – XII: Wals.

P. S: Bland nyheter berättas att Donner skall tycka om Emelie; är väl ej så underligt, men man får ej tycka om någon annan när man är förlofvad, lägg det bakom örat, herr Härads höfding.

5 19 MÅNDAG. En odag, ingen dag – man uträttar så litet, man gör, man tänker, man lefver så litet på en sådan dag efter en dansparoxysm. – Nog tänker man ändock, neml. på gårdagen, men också är man dum i alla andra tankar.

A: Flickorna Lithén utåkande till oss; Sophie och jag behöfde frisches Luft åkte med – in till Lithéns – thé – och tal om gårdagen, dess nöjen och dess små krakel, dess beslut och dess stora förhoppningar för den närmaste framtiden.

20 TISDAG – Hemma med min Wachler och Brückner. Går piano med noterna. – Men för dig, lilla Emmy, hur gerna.

21. ONSDAG. Om Onsdagen är så mycket mer att berätta. F. ms visiter hos Hns, Hejko m. fl.

Andra Juntan. Hos Synnerberg.

På Caffé. Sälskapet litet mindre än hos oss. – I början stickas spetsar nog ifrigt. Men nu beror det att gifva nöjet fart för alla andra juntor. – Arrangeras lekar. Får förtroende att animera. Stolarne i ring på golfvet. – Många variationer. – Ordens mysterier – leken »hwarför härmar du mej?» – och en hel rad intogs – gjordes fasliga grimacer; Donner föll på knä; alla de första placeras på förbättring. Emelie är sist och gissar genast af en händelse – Tante B. påstår att hon lekt den förut. Har icke, det kan jag svära, på god tro. Säger intet osant. Kan intet säga osant. Också statue-leken – Emelie är statue. – Leken att sälja taflo. Sophie leker, och presenterar Collander som »krogskylt», Augusta Åberg som »Papegoja i bur». Collander åter säger om Lybeck »behagar herrskapet graf Lax?» – Liknelseleken. Häggström = en sax. Undras om den är hwass, om den biter, sticker, om den hänger på skylt, om det är en ljus-sax, full af sot. – Jag = ett ur. Undras om det är lätt att dra upp och (Moster L.) om det är söndrigt. – Johanna F = en gardin, som föranledde många galna undror, af hvilka minsta delen kunde frambäras. – Slutligen: jag gick mig ut på en grön äng. Den tycker jag är ledsam. – E: fick Lagermark – ger jag bort – Doctor Ticklén, tar jag – Hindrik B. – ger jag bort – hwarföre? – för det han ej will ha mig. – Jag: fick först Emelie, Thilda, och Johanna C – bytte de första två om; wisliga.

I det hela war rätt muntert hos Synnerbergs och wärd och wärdinna animerande efter bästa förmåga. – Några lära ha tyckt att det lektes för mycket; icke jag; är nöjd i quäll.

Följande damer deltaga i Juntorna, som ordinarie ledamöter: fruarne Synnerberg och Frosterus; Mademoisellerne Lindquist, Lithén, Calamnius, Åberg, Hammarin, Berger, Backman (Carolina), Ottelin, Topelius, Stenroth, Häggström [tomrum] Summa 16 damer.

Herrarne äro ej bestämde – af ungarlar deltaga: Hrr Häggström, Donner, Lybeck, Collander, Logren, Topelius, Dyhr m. fl.

22 THORS DAG. Thermom. –10 ½. Ephemerer. – Svante Svahn – Turdins passera afton på Kudnis. Sophie och Augusta Åberg spela: Othello, Tancred, Fra Diavolo. – Aug. Åbergs musik är mycket säker och precis (marcato) – men icke alltid så mjuk, så legato som man skulle önska. I stycken som Zampa och en del af Den Stumma gör den god effect; icke alltid så i Athello som är hwad man kan kalla mjuk musik.

23 FREDAG. Thermom. –12. – f. m. Hos Lundmark som far till Wasa. – Hos Lithéns: om mig för 10 år sedan – ett af flickornas favoritämnen äro reminiscenser från dessa flydda dagar – dessa tider med andra färger, andra nöjin, andra önskingar och förhoppningar, annan glädje och annan sorg; dessa år, 1827, 28 – då så mycket war annorlunda än nu (bättre kanske! kanske också intet; ty mellan barndom och ungdom är blott den skilnad att all glädje och all sorg som i barndomen skimrar på ytan och lefver och blomstrar i ögonblicket blott, den verkar i ungdomen mera på djupet, synes mindre men uprör mera, smärtar mera och fröjder mera än den fordom gjorde.

A: Hemma. –

24 LÖRDAG. Wachler i fortsättning. – A. Barnsängsvisite hos Lithéns. 4 små kattungar af alla möjliga couleurer komna i dagen. Sedan hos Hejko – Boston med Lybeck och Collander, à 1 Kopek. Compagnie med Dyhr och –26 Kopek.

25 SÖNDAG. Kyrka med Sophie. Fonselius. Wi frysa, wi gå vid sista psalmen – Emelie går à meme foi – snögar – retraite i Lts port, der hästen träffar oss.

– Och nu, Mamma lilla, måste wi ha en kyrksup, ty det är kallt. –

A: Sophie hos Calamniuses; här äro Carin och Gustaf, Häggström och några andra. – Caffé hos fru P. Lybeck. – Visite hos Gronow, Dyhr – om Ståndsparellerna. Promenade med Dyhr, och många gånger förbi Tante A. H. B. som har agreabla främmande – en annan Thilda står och

lägger hop sin söm vid fenstret. – Jag räknar aldrig på steg, när det gäller en vacker syn – en vue i fönstret, ett angenämt möte o. m. d. – har tagit många tusen steg på det viset.

Spatsera sedan med flickorna Ln, Cius, Hn m. fl. – En Thilda bryr:
 5 åh, hör på dig; det war rart – tystnar – stackars flicka – men wi komma bra öfverens nu. –

Sophie berättar om Carin, och: »wann du nu, pion?»

26 MÅNDAG. – Hemma – De samma Brucknerska – och meteorologiska observationer.

10 27. TISDAG. A: H: Bn och fru Downer äro på caffewisite. Ledsagas hem af Sophie och mig, som vika in till Lithens (kl. 9–10) a. och der höra diverse små nyheter. Berättas nemligen om ett antijuntiskt partie i staden, bestående af herrar Benzelstjerna, Wennerholm, Kerrman, Calamnius, Östman och några andra, af hvilka B. sagt »om hans flickor varit stora,
 15 skulle de ej fått deltaga», och K. »att det var högst oanständigt att de unga damerna sprang så der efter ungarlarne». – Allt det der är icke alls farligt; löjligt och roligt snarare. –

20 28 ONSDAG. f. m. hos vännen Hejko. »fan så tråkigt att ligga inne, när man är frisk. Men det kommer wäl min tid ännu – Till jul skall jag vara på fötterna.»

E. m.

III: Tredje juntan hos Stenrothens.

Jag mins den Onsdagen så väl: det war en glad dag bland de många. – Vädret är det vackraste. Wi åka dit i den mildaste luft, det herrligaste
 25 månsken – damerna kläda väggarna väntande – Logren möter med en vanlig persiljephras »nå, min käraste bror, hur står det till med din philosophie? Jag tror den har utgrenat sig åt så många håll på sednare tider, att den är alldeles oigenkännelig.» – Wi dansa – Gubben och gumman S., Logren och Sophie animera bra; rummet är trefligt; vår
 30 enögda Marklund gnider bra – punschen är den enda som är dålig, men desto mindre sätter man sin contenance i fara.

Man är sällskapslik i quäll – man pratar persilja i quäll och Logréns wältalighet i den genren är förvånande – det är emellertid roligt att
 35 höra detta blomsterspråk. – LB:n och Louis K. äro också här – Emelie har fått weta deras förklaring af hennes ord hos oss, – förklarar nu sjelf, ursäktar, ber så vackert, men ändå klarna ej cousinernas pannor alldeles. –

Det war ett potpourie; – ett sammelsurium, du wet! Il fait chaud, det gör warmt här i quäll, och det hjälper ej att spjällen öppnas och dörrarne stå på glänt. Emelie beskrifver en dröm: »Du satt inne hos pappa, jag kom in med en panna potates, och blef mycket förlägen. – Sedan foro wi till Alörn; du styrde och styrde för nära fartygen, så att ankartåget slog sig kring mitt hufvud. Ja nog tror jag du will bli af med mig, sad' jag, och war mycket ond och grälade hela tiden. Sedan blef det bra på Alörn.» – Ah; det betyder bra att wi trätte. – Men det war bara jag som grälade –

»Är det roligt i quäll?» – Nej – Det är rätt att säga rakt. Men hwarföre? – Är ledsen för L B.:ns och Lk.:ns skull som äro stötta. – Bry dig inte mer derom; du har gjordt hwad du borde. – (i detsamma Johanna C:ii röst öfver hela salen: »hwad du är lycklig i quäll!» – »Ja, jag försäkrar, jag är alldeles intet olycklig.» Kusin Minnas röda draperier. Mins du dem?

Här funnos andra som med mera skäl kunna kallas lyckliga. Jag dansar med Josephina. Hon talar om Costumebal – »det skall wi koka ihop hos Bergers.» Men Lagermark hör detta koka ihop och får dermed mycket att göra. En tid derefter fick jag på alfvare säga åt dessa unga vänner: »nu har ni riktigt kokat ihop, ni!» –

Donner är intet här. – Undrar hwar Donner kan wara? Hwa sa?

Kl. omkring midnatt är kalaset slut. Tackar af uprigtigt hjerta. – Önskar hemvägen vore dubbelt så lång, ty Selenes öga är så klarsynt och vackert och gladt i quäll.

Det är ock en tid då lifvet blommar i den kulnaste höst, då all verlden är ljus en Novemberratt! Rus af förhoppningar! brusande ström af sällhet! År i ett ögonblick! Långa dagars solljus i secunden! Det är ock en tid! Ögonblickets lif! jag minnes dig än. Ditt minne sträcker öfver mången dag sin flygt. – Tider vexla; det minnas vi ej då. Tycken vexla; det oroar oss ej då; hopp och längtan, bilder af framtid vexla; det weta wi ej då. Allt är ett solljus som bländar och tjusar – och verdens skuggor vika, och tidernas töcken klarna, och det *nu* som flydde och det *nu* som kommer, det förflutna och dess minnen, framtiden och dess hopp – allt förlorar sig i denna enda solpunkt, detta *nu som är* och ensamt fångslar vårt bländade öga.

29 THORS DAG. Flickorna Lithen på Kudnis – Rosalie hemföljes på f. m. (vue) – Men Thilda stadnar quar hela dagen. – Besöker wår stackars kammarherre och beskrifver gårdagens Junta, – beskrifver dans och courtise och flickor – det roar mon frere att höra.

Ungdomen på Kudnis har Julbrådskan. Thilda arbetar på tofflor åt Rosalie, Sophie på en klumpdyna åt Tante B:n. – Tidningar och piquet med Thilda som stadnar quar.

30. FREDAG. Thilda fortfarande här. I dag tar jag ner min Brückner och skrifer derine – galit ibland – A: brodren Dyhr. Arrangeras Boston – har en enorm tour – 1500 engång wunna – slutl. 800. – Thilda stadnar quar.

DECEMBER 1838.

Vous savez Qui je suis ? Une Comedienne, une fille de peuple, une chose que vous caressez aujourd'hui et briserez demain!
la Thisbe à Angelo Malipieri

*Hwem tittar så glad in i slott och tjäll?
Hwem helsar godafton på årets quäll?
Ephemerer 1836.*

Allena war jag,
du kom allena,
förbi min bana
din bana ledde.
Du dröjde icke,
men tänkte dröja,
du talte icke,
men ögat talte. –
Du obekanta,
du välbekanta!
En dag försvinner,
ett år förflyter
Det ena minnet
det andra jagar;
den korta stunden
blef hos mig evigt,
den bittra stunden,
den ljufva stunden!

Runeberg.

Nå wäl, min Epheris, wi hafwa nu åter upnått en December i Norden. Det är sannt, wi bo nära polcirkeln och Thermometern visar vackra ziffror under noll. Men vårt unga hjerta ligger ständigt under äquatorn. Det är en konstig machin, detta hjertat; jag förstår mig i det hela icke stort derpå. Jag tänker blott att derinne måste händelsewis vara sommar nu. – Eller är der kanske ett orangeri? – Nej. –

1. LÖRDAG. Men wi wilja se oss omkring något litet. – Wi finna utan betänkande att wi ha ett yrande ruskwäder att börja med. Thilda Lithén är hos oss i detta dusk; får Rosalies tofflor färdiga. – Jag besöker wår Hejko. Omvändt förhållande! Nu är det jag som säger: »tag werlden lätt, min kära Hejko!» – Sedan Boston hemma med fruntimmerna. Thilda dröjer quar.

2 SÖNDAG. Afhör Kurtén från Läktarn. Predikar bättre denna gången, (Thilda hem) E. m. hos Lithéns, der wi finna Tns, Ciuses, Hns, Bergers och några andra. Sedan nu sällskapet sutit en stund och uttömt sina närmaste conversationsämnen, sedan fruarna placerat sig vid spelbordet, sedan de unga damerna och de unga herrarna sett på hvarandra en stund och jollrat i diverse ämnen, sedan äfven dessa ämnen tröto, och man bara såg på hvarandra, arrangerades äfven ett litet spelbord för oss ungdom och der togo wi vårt boston liksom gammalt folk. – Jag måste tillstå att oskyldigt sällskapsspel är wisst bättre än att gäspa och göra ingenting, men det är dock en bedröflig syn att se dessa unga, glada och lifliga ansigten fördjupade i tanklös tystnad kring några kort lappar, liksom man ej tidigt nog skulle hinna lära den ädla konsten att *beräkna* och *winna* ändå: –

Men detta är wår tid, min Epheris, en kall, en förtorkad, en egoistisk tid, liknande nära nog en bild af ålderdomen sjelf. – Hwad wi icke wilja det weta wi rätt wäl, men hwad wi önska det kan ingen så lätt utreda. – *Leka* wilja wi intet, det är tråkigt – för *konst* ha wi ej sinne –

musiken tröttar oss – *Litterär bildning* ha wi ej nog för att deraf bilda en kärna i vårt sällskaps lif – *Dans* roar ibland, men snart torde också den fatigera för mycket – hwad roar oss då? – *Korten?* – i det hela – nej! – *Squaller* och *historietter* för dagen? – i längden – nej! – hwad annat då? – *Intet!* och det är hela wår olycka. – Deraf denna tomhet, denna liknöjdhet, denna köld som mer eller mindre i alla sällskaper framsticker. – Och icke allenast i sällskaper, men äfven och egentligen inom oss sjelfwa, i grunden, i hjertat. – Den fordna wärman är försvunnen med det enkla, glada lifvet som fordom war. – Wi frysa dock i wår ljusa tid. – Men det

kommer sig deraf att man fordom triftes i solskenet. Nu roa wi oss om quällen och natten och eclclairera herrligt. *Wår tid eclclairerar bra men eldar dåligt!*

Detta i allmänhet sagdt, och gäller ännu sällan om vårt NyCarleby.
 5 Det är här ännu oftare än annorstädes gladt och varmt. – Många af oss älska den enkla *leken* och den vackra *musiken* och den bildande *boken*. Många älska *dansen* mycket, många äfven *Squallret* något litet. – Månget hjerta wärmes af den *glada gudens* låga. – Wackra lilla goda NyCarleby! Det är blott stundom som en flägt af den nya tidens winterköld andas
 10 kallt öfver dina unga hjertan!

3 MÅNDAG Wachler. E. m. Med Dyhr hos vännen Hejko en kopp thé uppe i kammarn, och åter tal stundom galnskaper och stundom förnuft, än om lifvets dy och än om dess majdoft, om dess dystra längtan och dess dunkla hopp

15 4 TISDAG. Visite af Frosterus i anledn. deraf att stora Fannys öga »hade en vagel i hönshuset.» »Nej fy! hwarför skall Zachris säga så?» –

Visite af fruarne Dovner och Lundmark (helsning från Emil); visite af Turdin med son. E. m. Ovisite hos Lindquists emedan wi få visite af Morbror Kerrman med fru. Beskrifves Hforska historier om Jakowleff
 20 och Iswoschikarne, om Torrslovs, om studenterna m. m.

E. hos Engströms. »hade god lust att titta in till er.» –

5. ONSDAG.

IV. Fjerde Juntan, hos Bergers.

Sophie och jag – i dag »mönster af obetydlighet» – bland de första,
 25 hvilken heder wi oftast dela med flickorna Lindquist, Wennerholm och Harald – Lithenska fruntimmerna åter nästan alltid de sista. – »Hvem kan ge mig en nål.» – »Jag.» – »Nej ingen nål!» – »Kom hit, säger Louise K., jag har en gås oplockad med dig.» – Jag kom. – »Har du sagt åt Lotta att du skulle kommit till dem blott du intet tillika måst helsa på
 30 oss?» – »Aldrig. Det skall jag moralisera Lotta före.»

Berger berättar »om en som gått ned mellan forsarne och drunknat».
 »Åh, herre Gud! hwem?» – »Aspegrens svin.» –

Wi företa oss att leka skrifleken. Fråga, svar och anmärkning. Jag får förtroende att läsa upp alla quickheterna. Låt se, om jag minns några.

35 »Tycker intet herrskapet att det är synd om Collander? Ja wisst tycker jag det. Men det är ej under, när ögat dras åt höger, men hjertat åt venster.» – »Den som har en gås oplockad med mig, han stige fram.

– Nej men stället är dertill icke passande. Fy hvad han otäck är – som bland så många dufvor – en plockad gås begär.» – »Hvem vill assurera mitt lif på spektaklet i morgon? – Det vill jag göra, med förbehåll att Befallningsman Nordquist och Rådman Lybeck placeras som styltor under theatersalongen.» – – –

5

»Tycker intet herrskapet att Topelius har en riktig läkaremin på sig i dag? Ja, han ser ut som om han ville läka alla sjuka hjertan. – Det kan han ändå intet.» – »Männe herrarnas munterhet i quäll härleder sig från den glada wissheten att andas samma luft som den förtjusande M:lle Grundelius?» –

10

– Och mera sådant, rätt roligt. – Endast Collander kom, med anledn. af första frågan, i delo med Josephine C. som blef ledsen och gret. – Också E. alfvars.

Sedan sökes efter musik m. m. Och många andra lekar; äfven att leta ut en mening genom frågor. »hvar pepparn vexer? – hwar phoenix bor?» – Det war karakteristiskt, sade Sophie sedan, att du frågade af Rosalie »tycker du om att åka med bjellror?» och strax derpå af Emelie: »tycker du mer om Mozart eller Beethoven?» – Slutligen också en pantlek – Collander blef dömd att spela pianoforte, Lybeck att hålla tal; begge lydde ordres.

15

20

– Kanske tycker mången att dessa lekar trötta i längden; men de sätta dock lif i spelet och sällan ha wi på sednare tider skrattat mer än här på denna fjerde Junta hos Bergers. – Nästa gång redan bjudna till Haggström. –

6. THORS DAG. f. v. promenade åt staden. Westerlund med hela sin trupp är ankommen. Från och med i dag börjas en lysande theatralisk period i vår stads annaler. Man spelar i Hhöfd. Calamnii gamla ruckliga gård och ger i dag Pariserpojken –

25

»Ack om klockan redan vore 7 i quäll, säger vår goda Rosalie så barnsligt gladt!» – Men wi försaka Pariserpojken. D:o Lindquistens; Sophie och jag gå till flickorna Lindquist. Christine Bäck är här och wi sy julklapper mycket flitigt. – »Jag har en aning att det blir violer i quäll – men blef ej – Lundmark kom ej. – har ej varit här alls se'n han kom från Wasa. – Och derföre blef ingenting af Mehuls Joseph hvilken jag mycket gerna velat höra. – I Wasa har man på salskapstheater gifvit Fästmön och Ondsinta hustrun.

30

35

Kurtén om Ryska språket. – Flickornas planer att arbeta tillsammans, underblåsta efter bästa förmåga. För resten: pianoforte, sofa, äppel,

vin, gardiner, fru Dovner, AHBn, julklapper, små hviskningar och mera sådant som ej så noga kan specificeras, men som behöfs för att fullända taflan.

7. FREDAG. Thermometern visar 22 grader under noll. – Westerlunds spela i dag *Fostersonen*, en pjes af god effect, men som jag ej kan tåla. Lithéns ha abonnerat 5 billetter, Lindquistens 2, Hammarins 3. –

Jag med mina fruntimmer spelar Whist hos Turdins. Hejko är nere nu. –

- 8 LÖRDAG. Kölden bruten. Mulet och –6 per medium. Denna tiden gör jag reguliera meteorologiska observationer efter Celsius. – Sitter för resten dels med min Wachler dels med mina Brücknerska Variationer. »Schöne Minna, ich muss» etc.

- 9 SÖNDAG. Mulet. –2. – Kyrka och Fonselius. Lyses auction på Morbror Calamnii häst och byreau. E. m. Åkning med Dyhrn genom staden och 2 gr till Åminnet. – Proberar isen på elfven, ristar runor och namn .....

A: Gå wi första gången på spektaklet. – Spelas: *Smekmånaden* och *de Förtrogne*. – Huset miserabelt, lågt, svart, mörkt, trångt; taket upburet af ohyflade stockar som stylvor. – Men alla bänkar woro fulla – Det war hufvudsaken. – Sie auch da. – Förpjesen speltes wårdslöst, efterpjesen bättre. – Mig roade den resp. truppen alls intet. – Allt förekom mig så skräpigt. Men man vänjer sig. – Åskådarne roade mig mycket mer, i synnerhet en röd bahytt.

- 10 MÅNDAG. Skrinnat på dålig is, men det roar mig.

E. m. Ledsagar Sophie till Lithéns – Sitter med flickorna och håller tal om, för och emot squaller. Leker med kattungar och läser högt en liten lappris novell af Heiberg. – Souperar och lemnar Sophie quar för att sy julklapper åt mig. – Snö på hemresan alldeles orimligt. –

- 11 TISDAG. Nordlig storm och Wachler. – A: *Angelo Malipieri* med stort intresse. Owäntadt wäl dekoreradt för en så liten och klen theater. – Oväntadt wäl speladt af Anderson (Homodei), af Wlund (Angelo), af fru Sjöberg (Catharina) och i synnerhet af fru Westerlund som spelte Thisbe med en sådan känsla att tårarne kommo henne i ögonen då hon sade »ni wet hwad jag är. En flicka ur hopen, en skådespelerska, en leksak som ni i dag smeker och i morgon bryter sönder.» – Pjesen torde ha sina stora fel, men effectfull är den och dess språk är hänförande wackert. – Endast Sjöberg (Rodolfo) spelte ej bra i quäll; – åt de andra applaudera wi så att händerna bli sjuka. – Sitter nedanför en Thilda L. och bredvid en annan d:o; ofvanför Häggström. Sie ist nicht da. – Dyhrn: »ett glas

punsch!» – Gesundquist. – Rehn med sin Häggblomma. -----
 ----- Sedan ännu dagbok hemma. Se första bladet af detta häfte – o
 tempora! här är jag nu, min söta Ephemeris, och har ej hunnit upp min
 tid. – Skrifver nu = unter uns gesagt – 14 Mars, sitter här i Helsingfors
 och tänker på Angelo Malipieri. – Litet visste jag d. 11 Dec. att jag nu
 med så muntert courage och så glada vuer skulle beskrifva Angelo. –
 Den 14 Mars! det är eget, min själ! – Andra tankar, andra vuer, annat
 granskning nu än förr!

12. ONSDAG.

V: Femte Juntan, hos Häggström. (8 danser)

Mamsell Häggström är meningen; – wi karlar äro ej arrangeurer på
 våra juntor! En föga quick anmärkning. Början war i det närmaste den-
 samma som på N:o II och IV. flickorna sticka spetsar och tala om Angelo
 Malipieri. – Wärden spelar trädkarl inne i sina rum – obligerar mig att
 animera till dans – kan ej så noga säga om på alfvare eller ironie – Men
 jag tar för fullt och animerar – Gapisterna Wahlberg spela grymt ur takt,
 men det går ändock. – Wärden dansar blott 2 danser, fast Cavaliererna
 äro ganska få – och ändock war muntert nog, begriper ej riktigt hur det
 kom sig – alla voro vid lyckligt lynne – valsen är warm, taktlös men ej
 hjertlös, det känna wi alltför wäl, sedan wi slutat, och »den lilla fågeln
 pickar på väggarna af sin trånga bur.» – En Françoise: Ensam på lång-
 sidan – glömmer tourerna och skrattar åt villervallan – »I morgon reser
 jag med pappa till – gissa – Hfors? – Wasa bara – och dröjer? – kanske
 – nej, det får du ej – jag skulle afundas, missunna Wasa» – – – Saga om
 en hand. – Ett potpourie med den andra och cottillon med den en och
 samma – hatar numera juste milieu systemet af allt mitt hjerta. – Icke
 två lika. Derföre icke den andra och den en och samma i bredd, ty jag
 kan ej skona, kan ej försona mer. – Sista walsen – Du lilla lugna hjerta!
 Wet du hwad storm will säga? – Ett lif som slår i flammor – wet du det?
 – Nej. – Jag wet.

Notturmo

vid pianot kl. 11 till 1.

*Dreymahl schlug mir mein Hertz, dreymahl erbebtst du,
 Tochter des ewigen Hauchs in mir!
 Klopstock.*

Vorbey! Verschwunden der süsse Lust. Der frohe Getümmel im Strahlen
des Lichts verstummet, das Sonnenschein deiner Nähe erloschen, deine
Auge im Nacht versunken!

Wie froh war deine Nähe, du [oläsligt] Gestalt mit seliger Licht im
strahlender Auge! Wie Schwalben am jähem Ufer des Stroms spielten um
dich meine Blicke. Dann hob sich die Hoffnung mit Macht empor am
starken Flügeln der Jugend, und unzählig tausende Rosenknospen des
blühenden Lebens glüheth rings herum. – Denn es war du und in deinen
Nähe ich. Nuns ist's vorbey! – O süsSES Licht meines dunklen Lebens,
wo ist der Tag, wann komt der Zeit, der ferne, als du dich nie verbirgst
und nie mit Nebelschleyer mir dein sel'ges Angesicht umhüllst?

Nun ist dein Auge geschlossen; Geister der Träume, Schatten
des rosigen Lebens spielen im Nacht. Du schlafst und ich wache um
Mitternacht.

Hohle mir, Göttin des Schlummers, einer der Träumen mit leichten
Gefiedern. Vernimm was meine Seele dir sagt! Schau die Gedanken
des tiefsten Hertzens! Schau und vernimm! Dann eile nach ihr, wie
sie schlummert süsS; sie wird dich hören und erinnern sich meiner.

»Höre, ich liebe dich! Mein Leben ist dein, mein Glück von dir, denn
ich liebe dich! Wie ein Kind in der Mutter Schoos, so schlummert bey
dir mein Erdenfreud, den ich liebe dich!

Horch wie der Sturm brauset hin im Kronen der Wälder, wie die
Wellen des Stroms einander verfolgen! Aber stärker als Sturm und tiefer
als Strom ist meine Liebe zu dir! Wie ein junger Adler hebt sich meine
Hoffnung an der Sonne; – doch die Sonne bist du! Mein Licht bist du!
Erlöschtetest du – wie dunkel die Welt, wie leer, wie todt!

O süsSer Strahl des Himmels! Ich bin deiner nicht würdig. Ich bin
ein gefallener Stern, – du leuchtest in der Höhe noch. Mein Hertz ist
voll der Erde Staubes, – ich habe den Staub geliebt und geküsst. Doch
du bist rein, und ohne Schuld dein Hertz. O nehm' mich auf zu dir! Ich
will auch rein seyn, ich will auch Engel seyn so wie du!>

Doch du hörst mich nicht. In der Nacht verklingt meine Stimme. O
einziges Licht meines Lebens, erscheine wieder im Welt der Träumen
mir! – Aber nun – ruhe wohl, im Schutz der Engeln Gottes. Die Engeln
Gottes lieben dich gewiss, wie ich, wie ich!

- 13 THORS DAG. Sophie hemkommen i går – Tidig ovisite hos Lindquistens ang. Emelies resa som ej blef af. – A: Ledsagar Sophie åter till Lithéns – sys alldeles orimligt – Sophie bjuden på Spektakel, moi je ne pouvois pas m'en empêcher – Jag ser: Victor Hugos *Hernani*, ett missfoster, ett oting i afseende på dess idee, en onaturlig och afskyvärd hederskänsla, denna Hernanis! Minst af allt kan jag tåla slutet. Men äfven denna pjäs har sin goda effect och sitt sköna språk liksom alla Victor Hugos stycken. – Carl V, ehuru i pjesen ofta nog Episodiskt framträdande, ger en lyftning åt hela stycket som det annars skulle sakna. – Anderson declamerar något monotoniskt och gesticulerar enformigt men har i quäll en kejslerlig hållning och parante figur. Huset war nära fullt.
- »Får helsa från Wasa. Alla mädde wäl.»
14. FREDAG. Kl. 11 f. m till 6 e. m. hos Lithéns, entretenerar damerna, dinerar, dricker caffè och spelar myllymaths – gör i skymningen en excursion i staden – äter sockerbröd hos AHHm – en liten vue i en boda – Emelie som väljer silke – »roligt att det är grönt.» – A: Sophie bjuden att se *Grafbruden*; wille att Dyhrn skulle bjuda Hejko och mig, – men som han visade mindre lust till en sådan liberalité, så stannade jag hos Hejko – promenerade wäl ett par hundrade slag öfver Turdins salsgolf, resonerande hufvudsakligen om framtiden, dess planer och dess hopp, – derunder ochså om flickor – görande i korthet en mönstring af våra – och kommande till lika resultat – att vår *nya garnison* hade sina många vackra och goda rekrüter, – men bäst af alla räkna wi 4 flickor, och af dessa 4 åter en, om hwilken wi tänkte lika. – Utvecklar mina åsigter hurudan jag wille fordra och önska en sådan »*einziges Licht für das ganze Leben*». – Hindrik – negligerar mera utseendet, ytan, än jag. – Pytt, min herre! inbilla mig inte det. – Han fordrar endast »att *hon skall wara quinna*». Det är endast att i ett ord innefatta hwad jag detaillerat i många. – Och allt träffar in på en, åtminstone ännu. – »Ja jag kan ej se annat.» – Besynnerligt! Hon måste dock ha sina fel – jag får lof att söka upp några skuggor att ej taflan blir alltför ljus. Haha! *l'amour est aveugle!* *The Lowe is blighn!* – Adieu, min Hejko, jag cederar plats åt dig. – Men du behöfver ingen grace, din öfversittare!
15. LÖRDAG. Wachler. A. Hos Lithéns der Sophie, fattig flicka, lär sy ett schabrak åt mig till julklapp. *Grafbruden* war ej omtyckt. Tillys död war hemsk och fult war det att se hur man lekte med religion. Jag berättar huru vackra de Tyska ordena woro. – Boston med flickorna och Albert, spelar öfverdådigt och vinner 6 styfver till häfpengar. –

16 SÖNDAG. Östring predikar om Johannes döparen. »Hvad gingen I ut till att se? Gingen I ut till att se en rö som drifves hit och dit af vädret?» m. m. En förträfflig utläggning af dagens Evangelium.

F. m. således wäl tillbringad, men aftonen deremot enligt Östringska principer gudlost. – Ty wi sågo *Smyghandlarne*, en mycket treflig och omtyckt Comedie. Kommer ännu i håg Westerlunds: »eld och lågor! hm (med grimas)» »förställning, ditt namn är Kikebusch!» – och »nu wet jag ej så noga om det är soln som skiner på mig eller jag på soln.» – Applaudertes orimligt. – Superb plats i granskap af flickorna Lquist, Hejko och Dyhr. – Thilda Lt skrek ett ih! af bara glädje. – Derefter: *Sen er i spegeln* som gafs wårdslöst. »Bra att de ej ge Fästmön – will ej se Minna ens under fru Sgs gestalt – will ej ens se Lisette i *spegeln*. – Fru Hammarin vid bortgåendet: »det war en nätt pjes, den här sista. Den har jag ej sett förr.» – Och hon såg oss spela den i somras.

17. MÅNDAG. Wachler och Brückner förlikas bra – Lärdom och Musik, det är löjligt! Mamma kommer hem från staden med en stor nyhet. »Lagermark och Josephina äro förlofvade. Således ha de unga tu kokat ihop någonting annat än en Costüme bal. – Moster Calamnius kommer i egen person att underrätta oss derom. Wi fågna oss alla. Tror att Lagermark är en bra karl. Förlofningen ecclateras i quäll till Häggströms, Bergers och andra allvetande personers stora förwåning. – En parenthés. Caffetiden en kort visite hos Lts på Sophies ärender. Sitter en stund med flickorna som sy i förmaket. – Om gårdagen och fru H. bland annat. Är så likt stora Fanny som här om dagen las fabeln om Wargen och Lammet, wände om ett blad, wände sedan samma blad tillbaka och sade: »se här är en fabel om en Warg och ett Lam; den har jag inte läst ännu.» – En annan gång berättade stora Fanny för den lilla: »Och wet du, de hade i Uleåborg en markatta som hette Nalle, och så sade de åt den: tig Nalle så får du socker.» – »Nå fick du socker då?» sad' lilla Fanny helt apropos.

18. TISDAG. f. m. Lundmark med Marie Hammarin utåkande till oss för att obli gera Sophie att hjälpa till vid en liten Theaterconcert, der Jovial kommer att ges. – Så roligt det. – A: främmande och Musik hos Lts – men wi ej der. – Går beskedligt förbi. »Du skulle ha kommit in» –

19 ONSDAG. Kl. är ½ 11 f. m. – Inbegripen i tidningar och Politik, fördjupad i de Spanska afairerna och Englands brouilleri med Persien, falla mina blickar händelsewis utåt gården på twenne röda bahytter, och twenne bruna kappor helt nära – hvad! – det kan ej wara andra – finns inga andra röda bahytter i hela staden – Och i flygande fart upp på min

kammare, ty sanningen att säga, war unga herrn något mer än lofligt skuggig om hakan, som landtjunkare plä' vara. Ett tu tre är unga herrn slät om hakan trots någon katt- eller flickunge – kan ej föröfrigt säga att toiletten lyckas särdeles wäl – men, ja ja – mellertid. – »Wälkommen, Mamsell L. – hwart har Thilda gått. – »Hem efter några glömda tillbehör.» – Nu stanna wi här i dag och sy. – Musik i går? – Ja, jag war rätt road. Du skulle ha kommit in. – Se Kurtén och Hejko – Åh, jag kände inte Herr Bn alls. – Wälkomna god herrar – jag har ej tid, sa' Hejko. – Marsch in, min herre! Kanske tiden låter tala med sig. – *Kurten*: huru är det med flygeln? Den blef nyligen stämd af Sundquist. – Se här kommer Thilda tillbaka. – Damernas skål. – Mjukaste tjenar. – Kom igen i quäll, min unga vän! – Weiss nicht. – Adieu. – Wi spisa middag zusammen. – Minns flickorna när wi sist åto wid samma bord. Det war 37 om sommarn hos er på Alörn. – Justus och jag disputerade om din sked. – Minns ännu: refbensspjäll. – Sedan promenera wi rad i rad – en lång rad, 5 flickor och jag på flygeln. – E. bjuder arm. Thilda står vid kakelugnen. – »Kortare är du ändå än kakelugnen.» – En karl bör vara 2 quarter längre än ett fruntimmer, säger Thilda. – Men det är också roligt att se långa fruntimmer. Jag tycker om att se långa flickor – sådana som t. ex. flickorna Lindquist, mente Sophie. – Alldeles så. – Emelie will läsa mina Dagböcker – visar den lilla 1828–32 – studeras allt igenom – »Usch! nu kommer det här igen som jag intet förstår.» (chiffer). – De nyare äro ej så äro helt annorlunda. – Vis dem – Låt mig läsa dem – Ja, wi byta. Jag får läsa din. – Nej det kan jag inte lofva – ja, jag kan ej heller. – Men här får du läsa om sommarn 1837 – Staudingers lysande period. – »Mins då jag såg Justus första gången den der afton vid skolhuset. – Låddes inte se honom alls – talte bara med dig.» – Men nu läser jag – läs! men skyll dig sjelf. – Emelie läser från 1 Julii till 2 Aug. 37 – rodnar hastigt och wänder bladet. Ich weiss wohl warum. – Thilda syr en klumpdyna, Emelie en krage. Sophie är för arbetsam. Dvspråket roar mig. Edevedemedelidivi Lidivinquidivist. Thidividadava, Adavamadavandadava. Om Donner. – handtryckning? – Säg, Sophie och Thilda! – Tyckte bara att han såg bra ut. Om namn: M E L mel, honing. Emelie, Emeli, Emili, Emilia, Emma och Emmy. Jag tycker om Emmy – jag tycker om det. Aldeles för tidig häst, men sanningen att säga, hade jag också varit en smula urmakare. – Fåfång bjudning att stanna quar. Följde flickorna ett stycke, will säga till Lts port. – En munter Tychobrahedag, eller också Junta, efter wi ha Onsdag. – Hejko hade promenerat förbi Kudnis.

20 THORS DAG. f. ms visite hos Lindquistens om sandperlor. – »Kom hit och repetera Jovial i quäll.» D:o hos Lithéns, träffar Josephina och gratulerar. – Rosali: »du ser så blek ut – Jos: han är wisst sjuk af läsning och bekymmer. – Ros: Nej man blir också blek af att må för mycket bra.»

5 Grälar sedan med Sophie som för den välsignade julbrådskan inte will ge sig tid att spela. A: få wi ytterligare bud från Lindquistens. Jag förut. – Sophie sednare. Sjöberg, acturen, är här och repeterar sina arior ur Jovial, accompanerad af Emelie. – Mycket nått musik, glad och intagande. »Den hyggliga Sjöberg», säga flickorna. – Talar också
10 om Fästmön. »Herrskapet lär ha spelt den här i somras.» – Men Adieu, mina damer. Helsa Donner, tackar ödmjukast, skall wisst. – Och ledsagar alltså svärf – aj! farbror Lindquist till Donner som slutar sitt Ting med ett stort punschcalas.

Rökes och drickes och spelas och pratas och läses tidningar. – Talar
15 med prosten som berättar Academiska Anekdoter. – Spelar ej, pratar något, dricker också något, men piano – klingar med farbror Lundmark som talar om pappa, om Emil m. m. – Intresserar mig ty jag tycker om Lundmark i det hela. – Tickléns viol. – Souper. – Kellman klämmer Lagermarks finger. – Östman samlar alla pojkyckor ur glasen. – Dyhrn
20 talar om en plan att etablera sig i Riga. – Efter soupern spelas Cucu – wisligen låter jag bli – wandrar hem kl. 1 medan Cucuitera dröja till 4.

21 FREDAG. A: Sophie och jag vika in till Lts och följa dem på Spektaklet. Emelie i uniform (rödt, sade Corpral Bunting) – »När jag nästa gång kommer hit i saln, är det förbi, med mig.» – Den ruskiga theatern är
25 öfverfull med folk. – Emelie öppnar Concerten med Sargino (solo), accompanerad af Lundmark, fru Dr och Kurtén. – Rideaun rullar opp. Man ger först: Gumman eller Ålderdom och Älskwärdhet – En pjes med oväntadt nått uplösning – fru Wlund är förtjusande wacker; stormande aplauder rättvisa publikens smak – Andra acten öppnas
30 med ouverturen Don Juan (Sophie och Emelie) – Jovial, Stadstjenare och poet föregås af ouvert. *Cosi fan Tutti* (Emelie och Marie H.), och Emelie accompanerar ensam med biträde af violerna. – Jovial är mycket nått, musiken intagande, Sjöberg sjelf i sitt spel mäterlig, i sin sång behaglig; alla förtjusas mer eller mindre. Sista acten föregås
35 af ouvert. till *Califen* (Emelie och Thilda L) som gör bästa effecten af ouverturerna, och när sedan rideaun faller, ropas Sjöberg ut och aplauderas af hundrade par händer med enthusiasm – Det war den dramatiska konstens triumph i NyCarleby, den första musikpjes wi

sett här, undant. Magister Berrgréns skramliga operor. – Min plats invid Orchestern – »Nåväl, Emelie huru slog spådomen in – med hvilka känslor kommer du tillbaka i er sal? – Med glada. – Det visste jag förut; tack för musiken.» – Jag tror i det närmaste att alla woro belåtna med sin quäll. Äfven Augusta Åberg war mycket road, – och det är jag glad öfver, sade Sophie. –

22. LÖRDAG. Reser kl. 11 till *Jacobstad*, tar profver på kläden, snokar förgäfves efter diverse små julklapper, – helsar på Rosa Cronhjelm i fönstret, spisar middag tills. med Ekberg, Stenroth och Lagermark. – (äfven Salin och Rehn sednare här) och är åter hemma kl. ½ 6 a.

Gratulerar Morbror Calamnius på Josephsdag, dricker en half thoddy, spelar Gropois med Lagermark, Stenroth, Synnerberg och Benzelstjerna och tappar 24 f.

Sedan Bastu –

23. SÖNDAG. Okyrka; det snögar. – A. promenerar åt staden; alla menniskor äro för att se »*En koja och ditt hjerta*»; söker Hejko; äfven han. – Men fruntimmerna äro hemma hos Turdins. Dricker thé, hör Augusta Å. spela ouvert. till *Caravan* och en sonate af Beethoven m. fl. – Mozarts sång till Bachus är treflig.

Spektaklerna ha det onda med sig att vänner och bekanta ej vilja gå till hvarandra för att ej hindra andra från spektaklet. Så sitter man på rätt många ställen sina långa quällar hemma.

24. MÅNDAG. Så! nu är du här, du lustiga Jul »som tittar så glad in i slott och i tjäll och helsar godafton på årets quäll.» Nu är du här. Julaftonsdag! Strö ut dina håfvor och klappar och gåfvor! Du dag som gryr med så många bestyr, och sedan flyr så lätt och så yr! – Och du, glada barndoms lust, som blommar om julen just! Tänd upp dina ljus i årets natt! än i lifvets natt skall du stråla gladt – Men nu, men nu! mera ljus! mera ljus! Lanternor och stjerner och ljus i hwart hus! Båd' ute och inne – du lätta sinne! du lustiga lif ditt glädtiga minne ej nånsin försvinne!

Fortfarande blida och trefligt väder. 2 visiter i staden – bestyr – Lithéns – »wi få en theatralisk julhelg, tråkig, fruktar jag». Det disputeras. – I afton stanna wi hemma. – Åka ut kl. 7 omkring staden. – Julträn i många fönster och illumination i de flesta – Synnerbergs, Holmströms, Lindquistens, Turdins m. fl. ha julträn. – En barnslig känsla af glädje genomilar oss då wi se derpå. – Det är en så rörande wacker poesie i denna julglädje. – Mina lanternor på Kudnis lysa klart på sina höga granrisprydda stänger. Det är en lust att se! –

Souper hemma med ljus i alla rum. – Julgubbar infinna sig, små flickorna krypa bakom moster; – lutfisk och gröt och tortor – klappar och paquetter brytas – det undras och betraktas – för min del 4: en Reswäska af Sophie med en gosse som binder en flickas skoband, en dyr plånbok af Mamma, en ljusblå Tibets rock af d:o och en liten hårborste med spegel af Hejko. – Gaf: handskar åt Mamma, Synålar åt M. och Sophie, broche åt Sophie som också fick et Notskåp, sporrar åt lilla G. Turdin med riddarediplom från konung Bubu, Christall nålfat åt Thilda Lithén. –

Efter Soupern åka Sophie och jag till Lithéns som just nu ätit. Betrakta och beundra silfver och guld och andra dyrbara saker. Denna gång blef icke vännen Dyhr utsatt för något spektakel. – Men Hindrik fick af Collander en 24 f:s »Bitschka», kråsnål, som såg gemen ut. Och så war denna julquäll ganska glad tilländalupen.

Hurudan blir den nästa? –

25. TISDAG JULDAG. IUL. I ottesången – den försummar jag aldrig med vilja mer; det är en stark känsla af barndom som åter vaknar efter lång slummer, en tacksam och ren och helig andakt som här widgar den oroliga barmen, en fläkt af det eviga lugnet som öfverströmmar det stormiga evigt längtande och evigt otillfredsställda hjertat. – Hwad är dock all jordens flyktiga lust mot en sådan evighetskänsla! – Wär herre och mästare har sagt: »utan att I warden såsom barn, kunnen I icke ingå i himmelriket.» –

Östring predikar: Ottesången, Fonselius i Högmessan, begge starkt kontrasterande mot hwarandra. Ö: om wissheten i Tron, starkt ensidig, och bevisande den naturliga människans uselhet, F: åter »om människans värde» kanske också icke opartiskt, men dock mera sannt wärdig och uppbygglig än den förra.

Dinér och souper hos Turdins – endast wi. – Hejko nere med allo; ger all medicin och kammarherrskap på båten. – Alltsammans ett misstag af herrar läkare.

Kl. 4 e. m. Åka wi ut, AÅg, Sophie, jag och H. som kusk, – och åka med 2 hästar länge omkring. – A: Spelar Westerlund: *Fästmän från Hufvudstaden*; – som förtryter särdeles – både för dagens skull (men Tante Cius war den som sade: »åh, spela bara!»), och för pjesens skull, som större delen af Nby publik sett. – Lts och Lithéns woro uppe, men högst få andra – H. och jag lyssna i porten, man kan urskilja orden.

H. och jag vid pianot; componera en parodie på Jovial:

I sköna tärnor uti jungfruburen,
som sucken och will gerna slippa ut etc.

26. ONSDAG 2 DAG JUL: Kyrka à la Fellman, d. v. s. då andra kom derifrån. –

E. m. War något lång: Wi sitta en familie och fundera, och hur det är, så *besluts att Mamma och Sophie följa till Helsingfors*. – Visite af Brännholm fattig stackare, som nyligen krallat sig hem från Sveaborg. »Har den äran att önska en god helg. – Kände pappa mycke bra, – Sveaborg! jo jo! läppor och löss, jo – jo; – mins när unga herrn och gamla Bränholm jagade och sköt mycke haror – jo jo – kanske gamla B. kan få en sup», o. s. v. »Men gubben får en jullimpa, det är bättre.» – – Som det är långt att sitta hem, så resa wi på spektakel. Gifwes *Studenten och Grefvinnan*, råsk, samt *Planen eller sold, och bönder*, ochså råsk. – Emelie: »jag har så svårt att välja.» – »Emelie såg Fästmän i går?» – »Ja men jag var ej alls road.» – »Hwarför gick du då?» – »Jag måste.» Dans i Jacobsstad –

27 THORS DAG. TREDJE DAG JUL. Dyhrn bjuder på Wlund och Sjöberg som låft komma till honom. Jag föredrar Lundmark der jag träffar Lindquistska, Lithénska, Hnska, m. fl. fruntimmer – flickorna sy kring sitt bord, och tala om danser, och ska wi inte få någon här? – En kortlek ligger fram – E. lyftar – svart, spader, klöfver, spader, spader – ah – lyfta som på Alörn (37 12/8) – kan inte – låt mig – och hjerter 8 genast. – Du har bättre lycka. Myllymaths med Carolina B. och Emelie – will försöka ditt tålamod, will ha dig ond – för att se!

– Sedan ska wi spela tjufunge – men wi ha intet bord – åh, wi ta en näsduk och fäster hwar och en sitt hörn fast vid klädningen – bra – mitt hörn med en nål i fracken, men »du är inte nog sträng» – och så spela wi och wäsna och skratta – till slut knäpper Mina O. med fingret under näsduken, alla korten flyga i golfvet, alla fyra bordfötterna hoppa opp på engång och näsdukens hörn bli illa slitna – – Lundmark och jag recensera Tintomara i kapp – flickorna Camphio – Sophie säger: »hör du Emelie, jag har en gås oplockad med dig.» – »Åh, hon är bara sjuk att berätta.» – – »Se så, kom du och tag mitt spel.» – Sophie hviskar om resan »och bed du din Mamma att du får komma med» – »Ih! hwad säger du? – Ja wisst. – Låt se hwad kortena säger – – ja, nej, ja, nej, ja, nej, ja, nej, – ja! – usch! se den der som står och lyss!» – – Ah, en sak att tänka på. – Der engel Raphael; du ska få sjunga, säger Lundmark.

28 FREDAG. Oproject att gå och spela till Hammarins. Sophie går till Turdins. Billet: Ma chere! De nouveau allée sans adieu. J'espere que vous n'oubliez pas notre projet pour l'après midi, et que vous en portez notice à E. en passant. Votre ouvrage se fait achever une autre fois, mais
 5 souvenez, que, – pour la musique et Marie de Marie – on ne peut pas les differer sans en perdre la seule occasion – obeissez moi aujourd'hui si vous voulez me voir – etc.

Men Sophie bryr sig litet om vår musik: hon ser i stället *Erik XIV*.

29 LÖRDAG. Sophie hos Tns. – Svante Svahn hos mig, sedan Hejko som projecterar att wi ställa till dans om Nyårsdagen. Efter något betänkande: Må göra! Westerlund har spelt begge juldagarna – Det skall bli vår sak att han inte skall spela om Nyårsdagen också. – Bref till vår lilla Sophie, med orden till hennes wals, och till Zimmerman, om Hildas
 10 10 finger. – A. hos Turdins – boston med flickorna. – Wårt dansbeslut åstadkommer en liflig debatt. Alla fruntimmerna afråda starkt. – »här ä så många bortresta – ni får inte tjugu personer – ej 10 cavalierer i hela staden – nej det bär sig aldrig i denna verlden!» – Mitt herrskap, låt oss räkna efteråt, dansen är besluten! – Ännu sedan hemkommen måste jag envist wederlägga 1000:de invändningar. »Hvilken dårskap! Wore det
 20 inte för skam skull, så gick jag inte dit», säger Mamma.

30 SÖNDAG. Hör Östring från Läktarn. Sedan hos Hejko och hjälper att lugna hans Mamma som ännu häftigare än min utfar emot dansens möjlighet utan vår totala ruin. – För säkerhets skull gå wi sedan till Collander och Lybeck. – »Sådan är saken. Skola wi låta Wlund spela om Nyårsdagen. Han har sagt att vår dans ej skall hindra honom. Eller
 25 will herrarna delta i den möjliga förlusten, i fall den blir större? Den möjliga winsten tillfaller de fattiga.» – »Ja, af hjertat gerna – Det är sant – Det vore en skam för NyCarleby ungherrar att låta Wlund spela.» Nåwäl! Hända hwad hända will. Dans skall bli. Arangementer widtagas.
 30 A: Det allra wackraste wäder – månsken och blida stjernor. – Promenade med flickorna Lithén och vänskaplig dispute med Rosalie som föredrar spektakel framför dans.

– Spelas i quäll *Marie de Sivry*, men ej upp. – Turdins spela boston hos oss. Ändtligen tillstå fruarne att dansen ser ganska möjlig ut, några
 35 *men* undantagna. Hejko och jag planera. Ämna pryda Anoncen med en vignette föreställande Terpsichore som sätter lång näsa åt Thalia.

31 MÅNDAG. Ytterligare bestyr – förfärdigar billetter m. m. Anoncer kringskickas. A. hos Hejko, beslöts att äfven avertera åt actueurne. – Det rasar

en förskräcklig storm – eldswåda är nära att utbrista hos Sarins – adieu då NyCarleby; det hade varit en stor illumination högtidsquällen till prydnad. Men den gode Guden fängslade det ena elementet under det han lössläpte det andra.

Wi fira nyårsquällen hemma och stöpa med mer och mindre lycka. Stormen tjuter ute, men brasan sprakar treflig härinne. – Vid soupérn presenteras Mamma en bostontabell och Sophie en Almanacka som Nyårsgåfvor. – Och jag finner på min tallrik en den sötaste lilla Tipposai af lilla Sophie nyss kommen med posten från Uleåborg.

Flygeln slås opp – ett capriccio, en fantasie som föreställer årstiderna – och på slaget tolfjuder en lof och tacksägelsepsalm helig och lugn i natten, medan stormen rasar derute, en bild af den rastlösa tiden med sin outhärligt vexlande oro. –

Hur prisas ej i Sions gårdar
den Gud som öfver stjernor bor.
Hans huldhet hwarje wäsen wårdar,
i allt han allwis är och stor.
Han är wår tröst, wårt hopp, wår glädje;
till Hans barmhertighet wi wädje.

Å R 1838.

Och du, omärkliga punkt i den omätliga evigheten, du stolta furste hvilken din fader Tiden störtat från thronen och din moder evigheten i sig upslukat – gör räkenskap för hwad du verkat! Huru har Du fört menskligheten närmare sitt mål, och befordrat nationernas sällhet? Huru många millioner varelser har du bortblåst från jorden och kallat andra i stället till samma lott, samma korta glädje och sorg? Huru har du ej spillrat förhoppningars vanskliga korthus och gjort de konstigt uträknade planer om intet! Under din spira hafva lifvets skördar gifvit somliga hundradefallt och andra intet. Under den har Kärleken blommat och wissnat och åter blommat i så mångt dödligt hjerta – Men *Tron* hwars blomma aldrig wissnar och hvars frukt är salighet, står med stadig fot öfver jorden och öppnar för menskligheten det nya Jerusalems evighetsstrålande portar.

Dock har du, försvinnande år, i utdelningen af *individernas* olika öden, föga eller intet utmärkt framför dina 6000 föregångare i tiden. Men genom *massorna* fortgår en ouphörligt arbetande oro som instinktlikt drifver den framåt till materiell fullkomning och herravälde öfver naturen vår gemensamma moder, från hvilken menskligheten aldrig förr stått så aflägsen och söndrad som nu. Det bevisar att släktet nått sin manna ålders mognad, måhända snart sin kraftlösa ålderdom.

Det är en underlig tid, denna vår tid, en tid af oro och öfvergång, under hwilken oftare än någonsin förr den materiella och den andliga principen gösa upp öfver sina bräddar och fiendtligt korsar hwarandra. Pietismen, d. v. s. den återvaknade andliga principen i sin första excentrisk svängning åt svärmeriet, är ett tidens tecken af yttersta vigt och intresse. Måhända är det den förbehållet att ingjuta ny lifskraft i den af oro och rastlös sträfvan utmattade Christenhetens ådror, och försonande uppträda som medlare mellan tidens materiella rigtning och dessa lifvets ädlaste syften som man länge förbisett. Men det är en allsmächtig vishet som vårdar mensklighetens intressen. Han skall engång försona de stridande makter och gifva segern åt det rätta och sanna. Derpå wilja wi stadigt förtrösta.

αωλθ'

EPHEMERIS 1839.

WÅR och WINTER

H:r.

NyCarleby 1839. Helsingfors.
Zachris Topelius.

O en vink af dig blott
och jag stjernorna lik
genom rymderna gått,
och nu suckar jag här!

5

Och din verld är så vid
och så skön och så säll -----
---- men en bubla är jag!
- *Runeberg.*

10

Hertz! ob du schwimst in Fluthen, ob du in Gluthen glimst,
Fluth ist und Gluth ein Wasser – o sey du reines nur!
Fr. Rückert.

EPHEMERIS A Ω Λ Θ

1839.

*Glöm hvad om forntid du och framtid vet,
Det är all ungdoms enkla hemlighet.*

Ouverture.

5

Flygtar alltså den vingade tid och det unga föräldras,
Stundligt förflyger det frusande skum från ungdomens drufsaff,
vindarna kyssa från blommornas kalk den finaste doften
Solen suger dess saft och biet plundrar dess honung.

Lifvets lätta Aprill! Vildbasare, flyktiga fjäril!

10

Topp! wi bli bröder i dag, och brorskål wi dricka ur stundens
brusande nektarpokal, bräddrågad af dans och af kärlek.

Komme då se'n de dunklare dar då villorna vika,

stjernorna mista sin glans och sol och måne förmörkas;
föga oss bry de kommande dar och de flydda vi glömma,
sådan är tidens sed, hwem skulle ej följa med tiden?

15

Ropa då röster i fjerran: »vänd om och tillbaka dig skåda»,
Lustigt, Aprill! »ha ej tid! ha ej tid!» wi då svara beständigt.
Kommer en mjältsjuk fläkt från framtida töcken och dimmor,
Lustigt, Aprill! wi blåsa den bort som ett rökmoln ur pipan.

20

Lifvets hård är glödande het; passionerna elda;
wisligt dig håll på distance, min Aprill, att ej vingarna svedas.
Hwem ansvarar, du narr, att en vind icke kommer och hastigt
kastar din tunna och lätta person som en mygga i brasan?

Parenthes: Vänta! ett ord, min Ephemeris! – Till tjenst – – Det war
en dum ouverture den här – Vål möjligt – Wi hade kunnat hitta på
någon bättre. Hexametern är också så gammal och oftast ledsam när
den envisa Svenskan i den inskrufvas. Ack, wi äga dock icke Stagnelii
praktfulla penna. – Ja, det är sant, Skomakare blif vid din läst, gäller till
och med som regel för poëter, det mest ætheriska folk och sålunda så
godt som de veritabla Skomakarnes fullkomliga antipoder. – Riktigt
så när som på en omständighet: poesien är en fri konst och bindes ej
af något skråtvång. Men wi talte om Ouvertureer. Ordet är musikaliskt
och betyder på engång inledning och totalbild eller totalidé af en

25

30

composition. Men emedan de fria konsterna äro sinsemellan på det innerligaste beslägtade, så kan jag ock bildligt öfverflytta den enas konsttermer på den andra. – En poetisk Overture till en Dagbok betydde då att Dagboken skall blifva poetisk, eller hur? – Men huru skola wi göra skäl för ett så vågadt löfte? Wära dagar äro ingenting mindre än poetiska: – Må så wara. Men äfven midt i detta öfvermått af prosaisk verklighet och denna fattigdom på poetisk fiction, torde wäl här och der i djupet en känsla bo som adlar och förädlar ytans kalla prosaism. Med denna lilla låga wilja wi elda och lysa vårt nordiska winterlif. Men, som wi sade, denna ouverture är en falsk ton i vår musik. Hwilken lättfärdig, Epikurisk Aprillidee! Och vid sidan utaf den, hvilken förgudning af ögonblickets lilla lust, hwilket smådligt förakt för minne och hopp! – Men sådant är ibland vårt lif, ett ephemerskt, cameleontiskt Aprillnarrslif! – Hwi dock tiderna ändras! – I den gladaste barndomens år weta wi föga af fordom och framtid. – Då lefde och så jag, i ögonblicket, likasom nu; dåförtiden emedan jag *icke visste*, nu emedan jag *icke will weta* af något bättre på denna jorden. – Sedan dyrkade jag *minnet* en tid med diverse poetiskt pjunk, inbillande mig, min narr, att min bästa tid var förbi. Och det vid sexton år, – sådan kruka till pojke! – Som detta blef ledsamt i längden så slog jag mig sedan par excellence på att *hoppas*. – Men det behöfves inga jordbäfningar för att omstörta korthus, och så hände att *mina* en vacker dag rasibus ramlade vid den naturliga men dock ganska förbluffande uptäckten att deras såkallade evighets grundval: *beständigheten* war en vacker lögn, en rök och en luftbild, och troheten en rankig skuta som, ju flere segel och högre resning den för, kantrar desto förr på hwartenda obetydligt grund i detta lifvets kuriösa farwatten. – Jag tillstår att jag tyckt ibland att det var synd om ett så vackert bygd och så behagligt inredt kortpalats. – Men, för att äfven nu ej fela mot vår neutralitetsprincip, vår ögonblicks philosophie, så punkt derom.

När nu, på sätt beskrifvet är, minnet sålunda blef ledsamt och hoppet tomt, så har jag ändtligen på afviga sidan om tjugutalet börjat besinna att lifvets lust i drifbänk satt är ganska klen, men deremot på ögonblickets friska grund trifs allra bäst. Uprigtigt sagdt, är det en ganska sund philosophie, och hufvudsaken är att deri wara consequent. Men consequence, Gunås, har aldrig varit min starka sida. – Toujours Cameleont, mon cher Ephemis! – Är och förblir en Cameleont, och torde wäl mången gång ännu af Hofmästarinnan Samwete få skrapnos för det. – Men ju flere

gångar man seglar omkull, dess bättre sjöman blir man, och, unter uns gesagt, min skuta för nu ganska liten resning; jag hoppas hon lofverar en lång tid uprätt – Men der ha wi nu hoppet igen!

Men ouverturen, hwar blef den af? – Jag will påminna mig att det war J. J. Rousseau som kallade Ludvix XIV

5

Né pour les passions et le repentir!

Det war bra sagdt. Detsamma kan likwäl sägas om tout le gens humain généralement: födt för passionerna och ångern. Se der en erfarenhet som i hwarje individ återuplever. –

Ögonblickslif! – Ephemeric, min vän, hwad ditt namn är lämpligt!

10

1839. JANUARIUS.

1. TISDAG

*Drick! de förflyga de susande
perlorna, drick!
Franzen.*

15

*Det blef mig så sällsamt, så quaft och så trångt
omkring hjertat ibland –
Böttiger.*

*Ich soll dich nimmer sehen so wie ich dich jüngst gesehen habe –
d. 12 Dec. 1838.*

20

Nyårsdag 1839.

Det är en blid winter och en klar himmel. Öfver elfven breder sig en spegelblank is och den melancholiskt leende wintersolen reflekterar i millioner snödiamanter sitt skimrande sken. –

Wi hade börjat året och dagen med en psalm och sedan med en slummer af inga fula drömmar störd. – Sedan skynda wi till vår hundraåriga kyrka som i dag är så vackert illuminerad. – Dess yta är icke mycket efter denna tidens begrepp om smak och elegance, men i dess inre vaknar så gerna den evighetsfläkt som lyfter andaktens sväfvande vingar åt skyn. – Här wilja wi viga våra dagar åt lugnet, vårt hopp åt himlen, vårt arbete åt jorden och vår kärlek åt dem

25

30

båda förenta. Här wilja wi glömma all sorg och strid och med trons
svalkande fläkt afkyla all lifvets vilda glöd. När skola wi den för evigt
i Tro försänka?

Vår vän Neuman predikar, vårdslost som alltid, ehuru han nu tar
afsked af den församling der han i 10 år så föga upfyllt sitt kall.

Nyårsvisiter hos Lithéns, Bergers, Turdins m. fl. – Hos Lts med
Sophie – Thildas hals war sjuk – fru L. önskade: »det bästa herr T.
önskar sig» och sannerligen det war bra sagdt; och emedan genom ett
slags öde denna önskans upfyllande för ögonblicket af henne berodde,
så såg jag också deruti ett gladt förebud, som icke heller bedrog.

Bjuder Lns på bal.

Publik Bal i NyCarleby
arrangerad af H. Backman och Z. Topelius.

Localen i öfra Lithénska Salongen. Kl. ½ 6 arrangerenter. – Dörrarna
öpnas och ljusen tändas kl. 6 – Dansen tager sin början precis kl. 7.

Fruarnas uträkningar kommo på skam omkr. 115 personer behedrade
balen med sin närvaro. Denna talrika samling, den goda musiken, den
vackra ecclaireringen ur 3 christallskronor m. m, och den omständighet
att wi icke haft någon publik dans sedan Alörsbalen d. 19 Aug. gjorde
att det i quäll blef mycket lifligt och muntert, alla onda prophetior och
sjelfva TychoBrahedagen till trots. – Bland resande anmärktes Wallenius
från Jstad och Penzin från Uleåborg. – Äfwen Westerlund med fru,
Sjöberg med fru och Acteuren Kellman woro uppe.

Nåwäl, du lifvets lätta lust, du sydlänksa sommar i en nordisk winter,
du munterhets paroxysm som wi länge saknat, Dans, dans, dans, hwad
skall jag säga om dig? – Tre gånger har månan se'n dess åkt slängkälke
kring vår gamla jord, många minnen hafwa trängt sig emellan se'n dess,
och nu är det lätt att reflektera kallt öfver hwad som då icke tälte efter-
tankens kyla. Men än brusar blodet med lifligare glöd, än hoppar hjertat
med hastigare fart när jag tänker på dig – Blifver jag nånsin i verlden
Pietist så lär jag wäl en wacker dag kasta dig, min Ephemeris, burdus på
brasan, ty att detta jordelivets snöda lust är mig ännu stundom mycket
kär, det kan du vitna på hvarje blad och på detta i synnerhet.

Balen öpnas af undertecknad och Mademoiselle Emelie Lindquist
med en wals. II. Françoise: Rosalie L. III. Sv. Quadrille: Fru Lithen. IV.
Potpourie Thilda Lithén. V. Sv. Qu. Louise K. – VI. Wals. VII. Sv. Qu.
Augusta Å. VIII. Françoise: fru A. Lundgrén. IX. Potpourie: Marie B. –

X. Polonaise: fruarne Lt, Lk, Dvner, Berger, Sjöberg m. fl. XI. Rysk Qu: Sophie O. – XII. Wals – (Souper). XIII. Angloise: Lotta B. XIV. Wals. XV. Françoise. Sophie Haggström. XVI. Potpourie Emelie Lindquist. –

Korg till 2 potpouriet – Donner – tålmod. Anna Lundgren går och önskar flickorna »en beskedlig fästman eller och ingen». – »Jag will inte ha någon beskedlig fästman.» Confekt åt några – betalar blott ett vad. – Kellman, acteuren, är ifrig cavalier och adresserar sig till våra vackraste flickor. »Damernas Adonis», sade Moster Kerrman mindre quickt. – Men flickorna tyckte han var något framfusen, den Adonis. Penzin är road och förbält artig – –

Wallenius som dansar endast Françoiser, påstår att wi äro alltför litet Fransyska i den vägen. – Huru damerna voro klädda kan jag verkligen icke beskrifva. Af all deras toilette mins jag endast en ljusröd bandros som tappades. – Lotta B. war mycket fjär, hwarföre hon ej så snart åter skall ha den äran – Potpourie: »jag sade åt Mamma att jag wille dansa ännu ett potpourie». – Resa? – »I går tyckte jag att jag war i Hfors. Och huru kom jag hit?» – Mazurka, passar Lagermark och Josephine bra – oss icke bra. – Söta, snälla Marklund, en angloise till, en cottillon till! – H. och E. walsa – det ser bra ut – ett artigt par! – svär att det icke är någon afundens dæmon som talar ur mig. Och roligt i quäll? – Ja, så roligt!

Kl. ½ 4 stodo damerna icke att quarhålla mer; alla voro så artiga och försäkrade att de haft mycket roligt.

En del af herrarna dröjde, dels gymnasticerande i salen, dels inbegripna i boston och Cucu; – Jag fåktande med ljus i alla hörn att söka en bandros som Alex. Aspegren utan ringaste möda uptog framför sina fötter. Sjöberg, Turdin, Donner, Kurtén och Topelius upstämde diverse sånger. Kl. ½ 5 echaperte jag Hejko förut; öfriga sångarne störde Lithéns nattro ända till kl. 9 m. – Slut alltså! ah ça! Det klingar dansmusik i mina öron ännu, – godnatt!

2 ONSDAG. Redan kastade den sena solen sina första strålar öfver de höga slokbjörkarne vid Nordstjernan och Carlberg, då jag, långsamt tändande min morgonpipa vid den sprakande brasan, sökte reda mina sammelsuriska minnen från gårdagen, och upkasta nya planer för den närmaste framtiden.

– Kl. 12 besöker jag Hejko. Här criticeras våra arrangementer; det enda som man deremot hade att anmärka war att herrarna haft knapt

om den dyra maten vid soupnern, ett ämne till många tal af vår goda morbror; – må vara; det var jungfrurnas fel. – Rättvisan fordrar att wi tillerkänna äfven en stor del af äran åt dem och våra fruar mödrar som gått med råd och dåd tillhanda. – Localen kostar 20 Rd., Musiken 18 –
 5 m. m. Billetter ha wi sålt för 91 Rd. och ha i behålln. på bouffetten omkr. 20; – Resultatet blir att wi så när som på ett minus af 1 Rd., 16 f per man, gått jemt ut med afairen, då wi likväl deri inberäknat våra egna billetter och det som wi af bouffettens waror consumerade.

De arma fattiga få således ingenting, lika litet som herrar Cders, Leks,
 10 och Dyhrs löfte behöfver tagas i anspråk. – Den enda som icke tackar oss för dansen är fru Sjöberg som i natt blifvit häftigt sjuk.

E. m. kl. vidpass $\frac{1}{2}$ 5 – har just sofvit middag en famille – höres en röst i yttre kammarn – »och se god dag, söta Emelie, säger So., hwarifrån kommer du?» Wi ä hos Engströms; men jag måste tala om en sak – att? – att jag får fara med till Helsingfors! – Är det möjligt? – Nå juckhei Micha! juckhei! Mins du honom i Stridsbergs grammatika som
 15 »tantzete auf einem Beine»? – Se så, min goda Tante Lt, tackar för önskan. – Nu kommer wi med till Engströms. – Försök wår nyss stämnda flygel först. Dess ton är mycket vackrare och mjukare nu. – A molls wals
 20 – Sedan Röd bahytt och trafva i snön rundtomkring till Engströms der yngre syskonen Lindquist ha helsat på farfar. Det är respektabelt att ha en nära hundraårig farfar. Gubben sjunger psalmer. Och hwar och en måste presenteras: »det är Isaks äldsta flicka, Emelie.» – Gumman E. är treflig och will roa. – Alex. Aspegren kommer, blyg som jag för 7 år sedan. – Spelas tjufunge – släckes ljus – tas af ljus med venstra hand –
 25 väsnas och skrattas – Thé kl. 6. – Sedan promenade att hemfölja flickorna (Spektakel inhiheradt) – Det är Mästerskaps dans på rådstu'n. – Promenad på bron – Alex. återlemnar bandrosen. »Och hwad får jag? – Stor tack.» – Det war ett öde, Emelie. Tror du på öde? – Nej. Godnatt.

- 30 3. THORS DAG. Hos Lithéns, och Tante Rådmanskan bjuder mig att se Ifflands *Spelarn*. Pjesen är af det moraliska slaget och gamla skolan, troligen ändå af Ifflands bästa. Lemke spelar förträffligt ett gammalt hjertlöst Fransosiserande Hofråd. – Synd, säga fruntimmerna, att ej någon bjudit Platen hit. – »Åtminstone hade man bordt upsätta en
 35 blar som vignette på rideaun, och i brist på blarer åter kunde man skära ut den på rideaun befindtliga masken, och obliigera vår goda Benzeltjerna att sätta sin physionomi i stället, knäppa mund och säga Hvaba!» – Stackars Wlund har bara 28 Riksdalers personer och ett

dussin 24 skillingar uppe – Sitter i uniform mellan tvenne Thildor, Lithén och Lindquist.

4. FREDAG. Himmelskringdansande snöflingor och jordkringskojande yrväder. Hemma. Westerlund spelar Blykamrarna i Venedig; åter med glest hus. 5

5. LÖRDAG. Visite att betala Tante AHB. för vår confect. – Lånar hos Lithéns och studerar Mellins intressanta *Pavo Nissinen*. – E. m. En efter förmåga skarp förklaring till min goda Moster i Uleåborg, angående fru Grönblads squaller; och bref till vår lilla Sophie. – Promenad till Lithéns som åkte. – 10

Trettondags quäll och stjerngossar hos oss. Trefligt.

6 SÖNDAG En ganska ledsam *Trettondag*. Kyrka och Östring. Sedan hemma. Åkte Sophie ett par slag kring staden – på 3 ställen war eccläirering och främmande. – Fortsätter Brücknerska Notskrifningen. – Westerlund spelar *Fredrik af Nevers*, en ganska god pjes och derefter Theater-skrifvaren. När i den sednare »faster» skriker: Jöns! Jöns! kom och hjälp mig ett handttag, så ropade Wlund: Hwaba?, och det upstod en skallande aplaude. »Nå, sad' fru Bna åt sin förvånade man, hwarför aplauderar du inte? Der har du det nu. Hädanefter skall jag kalla dig till dummer Jöns.» 15

7 MÅNDAG. Lyckligtvis oresa till Harald. – Lyckligtvis, ty Sophie får en billet af E. »i dag skall du komma och spela till oss, och Z. skall sjunga sin Raphael», och »förlåt mig min lilla, jag skrifver så illa, men jag står fyrfota på en pall.» – Af min aria blef i dag ingenting ty jag hade ej fått noterna ännu, och att sjunga livre ouvert – ödmjukaste tjenare, smickrar oändligt! – 20

Emellertid uppgöra wi en plan att under vår resa nådigst förunna Tawastehusboarne att få beundra våra talenter, Emelie som Madame Quintilena, Sophie som Madame Secundini och jag som Signor Raphael Skrikhalsiani. 25

Augusta Å. completerar musiken i dag. Här spelas: *Jean de Paris* (Sophie och Emelie) med violer 3 gr, II En bit ur Skapelsen hwarunder Lundmark mycket kinkigt exercerar med Emelie, III Idomeneo (Sophie och Thilda), IV: *Straniera* (Emelie) med violer 2 gr; V. La Caravane (Aug. Å.) 2 gr, VI. Bronshästen (Emelie), VII. Sargino (Emelie) med violer och VIII. Variationer till Schweitzerbube (flickorna Lt) – m. m. – Jean de Paris är icke hörd i Nby förut, den är rätt vacker och parant som all Boeildieus musik. – Sälskapet är litet och trefligt. – Hejko kom icke med; besynnerlig pojke. – »Wattuman». – Emelies resa är redan till hälften 30

yppad genom M:lle Schjoman. »Men jag drömde att moster Carolina tog så twärt emot mig.» – Betyder twärtemot.

8 TISDAG. Brückner. – Westerlund spelar Missförstånd på Missförstånd, men wi sitta hemma, en promenade unnantagen.

5 9. ONSDAG.

VI. Sjette Juntan, hos Lithéns.

Sällskapet mest ungdom. Flickorna ha sutit en god stund redan och mumsat sitt caffè, innan några cavalierer komma och sätta lif i spelet. – Under denna parenthés lemnas mig ett bref från Essen, och det deri inneslutna lilla sångstycket »Blendas sång ur Ståndsparallellerna» af hans egen composition cirkulerar. – Kl. 6 begynnes dansen – Alla menniskor påstå att det är trefligare att dansa här nere än deruppe. Bättre att walsa, åtminstone, ty salen är en fullkomlig quadrat. – Vårdar och värdinnor animera lifligt och lyckas deri. – Punschbrickorna ha också god åtgång. Det hwiskas från öra till öra att Donner fått korgen med allone. En junta utan en smula squaller kan ej vara rätt animerad. – Wad med Hejko ang. hans dame i 2 potpouriet och förlorade. – Näväl. Det andra stora conversationsämnet är Lybecks stora länge väntade bal som blir i Söndag. »Har E. godt minne? – Jo. – Jag är alldeles belåten med 2 korgar, och will ej ha den tredje. Derföre i Söndag andra Potpouriet!» –

Sedan damerna gått roa sig herrarna med sång. Gubben L; något blust och mycket munter är i quäll också mycket musikalisk. J Lindquist, Turdin, Donner, Kurten, Sjöberg, Topelius, ibland också Backman, upståmma jovialiska chörer m. m. – Ack dessa jovials tider! – »Muntert skall det wara» säger vår wärd. – Husets damer lyssna en stund. Värden till heder projecterar slutligen Sjöberg följande till ord och musik lika prosaiska, men mycket väl uptagna couplette:

Wi samlats att förklara
för dig vår hyllningsgärd:
30 ://: Du är och du skall vara
vår hela aktning wärd.://:

Dansen slöts kl. 12 och sången kl. öfver 1. Ganska munter quäll.

10 THORS DAG. Gumman Wacklin har blifvit illa sjuk; wi åka ut till Harald, wi och Turdins. – Lotta B. är på mycket dåligt lynne »ledsen på hela världen» på mig också? – Ja det lär nu göra dig detsamma. – Louise

- deremot, artig och glad, visar i dag sin älskwärda sida. – Mormor W. mycket medtagen, men fasthänger ännu vid denna verdens minnen och små bekymmer. »Du har alltid varit min gunstling, du och Alfred.» – Man måste vara bra otacksam för att ej röras, då man wet huru gumman, ända sedan sitt olyckliga äktenskap, aldrig riktigt kunnat tåla någon karl. – Olika scener i 2 rum bredvid hvarandra: i det ena ålderdomen och den synbara bilden af detta livvets vansklighet och förvissning, i det andra ungdomen, munterheten och det lättsinniga skämtet öfver livvets flärd; – Squaller om Donner, om Nordquistens bref m.m. – Men adieu, mina damer, – en hastig kopp thé; – måste fara och se *Orleanska Jungfrun* spelas af fru Westerlund. – Naturligtvis är denna pjes på denna theater så godt som en parodie; Localens uselhet harmonierar med de flesta acteurernas Dito; men orden declameras i allmänhet väl och förlora sig aldrig, – en smula fantasie uphjelper det bristande – pjesen intresserar – fru Westerlund Ropas ut. Man är temligen belåten. Jag stod bredvid fru Lindquist som berättade att hon engång varit masquerad till Johanna.
11. FREDAG. Brückners Titelblad. Westerlund har arrangerat fyrverkeri på Smedsbacka – Tante Sahlbom förenar sig med oss att betrakta herrligheten från mina kammarfönster. – Ma Soeur och jag promenera ut – raketerna lysa, eldormarna fräsa, lustbägarne upkasta sina hundra praktfulla stjernor. – Ett sällskap ser gratis på Rundströms gård. Prostinnan har enkom derföre kommit på visite till Fru Federley. Stackars Wlund har ej stor förtjenst. – Men hwarföre också begära att man åt honom skall egna 3 aftnar å rad? – Ty
12. LÖRDAG I dag är åter spektakel, wisseligen en god pjes: *Yelwa, den stumma Ryskan*, men man måste slutligen ledsna. – De enda som ej ledsna äro Lithéns, ifriga theatervänner. A: thé hos dem tills spektakeldags. Om gårdagens fyrverkeri och morgondagens bal. – Hem kl. 7. Jag wet ej huru det kom sig att Franzéns »Edvin kom derborta» rann mig i hågen i dag.
13. SÖNDAG. Och nu till den i NyCarleby stads annaler ryktbara och mycket omtalade

Tjugonedag Jul 1839.

Fonselius predikar – den bäst utförda och wältaligaste predikan jag nånsin af honom hört: »Jesus ungdomens förebild.» – Men det religieusea alfaret skulle snart gifva rum för ungdomens lättsinniga lust och livvets lockande flärd. – Efter en omsorgsfull toilette sammanträffar hela NyCarleby bildade societé kl. 5 e. m. på

Job. Lybecks Rådmanskalas.

Om jag ämnade detta för en Ephemer, så wet jag wäl att icke detail-
 lerna utan balens allmänna enface vore hufvudsaken. Icke så i dig, min
 Ephemeris, der allt egoistiskt reflekteras på mig sjelf tillbaka. Jag hatar
 5 af allt mitt hjerta egoismen, i synnerhet dess praktiska principer, men
 jag rår ej för att min egen värda person måste förblifva hjelten i sin egen
 biographie, – denna hittills icke precis vanliga men likväl så obetydliga
 och för främmande ögon så föga intressanta roman.

Det är en fest ämnad att inviga vår liberale väns nyss inredda nya
 10 hus. – Localen är så okänd, så ovan för de flesta att man tycker sig vara
 som i en främmande stad. – Men man ser omkring sig på dessa välkända
 ansigten wid hwilka man fäst sig så långt minnet räcker tillbaka, och
 villan försvinner; man känner sig hemma, och allt är så bekant, så eget
 och förtroligt. Detta är första vilkoret för all trefnad. Sannerligen, jag vet
 15 icke hwad det war för en sprittande känsla af glädje och belåtenhet att
 se sig omgifven af alla dessa unga, blomstrande och glada flickansigten
 som alla äro så välkända från aflägsnaste barndomsdagar, hwilka man alla
 genomskådar och i det närmaste genom långvarig bekantskap känner i
 botten, – och hvilken botten hos så många i grunden ännu är ofördervad
 20 och vacker! Och af dessa gladlynta ibland litet kruserliga fruar och öfriga
 ålderdomar som utgöra den outhärliga fonddekorationen vid ung-
 domens lätta balletter! Och af dessa vårt eget köns mer och mindre
 gentila, alamodiska, cavalieriska, mer och mindre lätta, rörliga, prat-
 samma eller styfva alfvarsamma och fåordiga representanter, hvilka,
 25 emedan de flesta af dem sett sig mera omkring i världen än den vackra
 hälften af societéen, ochså mera äro anstuckna af tidens moderna non-
 chalance, men likväl stundom gripas af någon excentrisk ungdoms-
 paroxysm och sprida trefnad omkring sig efter bästa förmåga! – – – –
 – – – Men efter wi nu äro på så god traf, så låt oss mönstra våra damer
 30 och cavalierer i dansen. I dansen hufvudsakligen. Enhvar må ha sina
 brister och svagheter; wi criticera icke. Wi bekänna att wi i allmänhet
 äro böjda att mera se på de goda sidorna i vår omgifning, att wi alltså
 äro partiska; må vara, wi förlora ingenting dervid.

Damerna då, flickorna? – I bildning och talenter innehar: *Augusta*
 35 *Åberg* första rummet; dansar rätt nått, walsar stundom litet ojemt, är icke
 alltid i tour. Äfven hjertat förträffligt. Men hon är en blomma updragen
 på främmande jord, upvext under en annan sällskapston, och derföre
 icke rätt hemmastadd och troligen icke alltid belåten hos oss. – *Emelie*

Lindquist och *Sophie Topelius* torde vara jemngoda i litterär bildning; deraf äga de visst icke mycket i det hela, men dock *något*, relativt till andra våra unga vänner som genom en försummad upfostran sakna det nödvändigaste i den vägen. *Emelie* är alldeles ofördervad af världen ännu. Man ser så lätt genom denna vackra själ. – Hon är sig alltid lik och hennes lynne jemnt. Ibland förefaller hon kall, – nästan likgiltig för sällskapslifvet, men den mindsta anledning kan göra henne rätt barnsligt glad. Aldrig har jag hos henne sett en gnista passion; Lugn är den rådande principen hos henne. Sådana naturer bli oftast de lyckligaste. – Men jag skulle ju tala om damerna i dansen blott; – håll man sig inom skrankorna, gåspenna! Näväl: *Emelie* dansar konstlöst men ganska behagligt och valsar oftast väl – Vanligtvis är hon i god tour att få dansa.

III *Sophie* är mindre lätttrörd, mera kall och reflecterande än *Emelie*. *Sophie* har mera sett sig omkring i världen, men föga af den förändrats. *Sophie* är en i botten bra och trefflig *Beata Hvardagslag*, dansar gerna, valsar journaliert bättre och sämre, är ibland icke i den bästa tour. IV.

Thilda Lithén är på hjertats vägnar en af våra bästa flickor. Likasom *Sophie* är hon en af dessa praktiska naturer, som förträffligt lyckas i att hålla reda på de yttre trådarna i det dagliga lifvet, men derjemte mycket mera lätttrörd och häftig än den andra. *Thilda* var förr mycket glad och dansade gerna, men redan för omkr. 4 år sedan blef hon ofta alldeles för alfvarsam för sina 17 år. – *Thilda* är oftast i tour.

Apropos af *Thildor*, så är V. *Thilda Lindquist* rätt mycket à mon gout. Har till sitt lynne tycke af både *Sophie* och *Emelie*, en öppen och fri själ som tar världen lätt utan att särdeles reflektera deröfver. Men syskonen äro ändå olika, *Emelie* »douce comme un dolce par Moscheles», *Thilda* mera Scherzando moderato. *Thilda Lindquist* dansar gerna, valsar väl, nästan för vekt ännu ty hon är så smärt och utan stadga än. – God tour ibland.

VI. *Rosalie Lithén*, ehuru litet ombyttlig och till lynnet häftig ibland, har bland andra goda sidor äfven den att merändels i sällskap wara en af de muntraste, gladaste och pratsammaste; är föröfrigt omtalt att göra vacker figur i quadrillen, och nästan alltid i tour.

VII. *Josephine Calamnius*, förlofvad. Har sett sig omkring i världen, och vunnit en god umgängeston. Är en skicklig flicka ej utan anlag för bildning och talenter, till lynnet stundom häftig, hjertat, liten skefhet undantagen, bra. Dansar i allmänhet väl och är alltid i tour. VIII. *Johanna Calamnius* till lynnet häftig ibland, i sällskap munter och pratsam, ofta

rätt treflig: Valsar mycket stadigt och väl och är, likasom systemen, alltid i tour.

IX. *Marie Hammarin*, bara barnet ännu, men alltsedan Alörsbalen ganska mycket bemärkt. Har de yttre fördelarne af rikedom och vackert utseende, den inre af ett godt och hittills oförderfvadt hjerta. Hwem behöfde wäl mer för att engång bli premier dame, äfven om bildning och talenter stodo efter det öfriga? – Marie valsar väl och är sedan i somras alltid i tour.

X. *Carolina Backman*, förlofvad. Är en af de sensibla naturerna, något för vek både till yttre och inre; derföre icke alltid lika och consequent; men hjertat godt och lynnet ganska trefligt ibland. Valsar ganska bra, ehuru också det något vekt, men har sjelf beklagat sig att hon icke varit i tour.

XI. *Mina Ottelin* är en liten liflig själ, som tycker mycket om sötsaker, dansar gerna och visar glada miner; valsar väl men är icke alltid i den bästa tour.

XII. *Marie Berger* skulle vara mera observerad om hon icke hade den olyckan att höra illa. Deraf en osäkerhet i hennes sätt att vara som hon ej kan afhjelpa. Med godt hjerta och ganska jemt lynne förenar hon en god insigt i det praktiska. Dansar gerna, valsar bra men är icke alltid i tour.

XIII. *Marie Wennerholm* har blifvit något slutet och ofta tyst i sällskaper. När hon vill är hennes sätt ändock ganska bildadt och behagligt. Har gått nyligen i dansskola hos fru Lampenius, men är sällan i god tour.

XIV. *Sophie Ohlson* förlofvad är till yttre och inre en något nära fullständig motsats till *Mina Ottelin*. Lynnet ombytligt, sättet aldrig beräknadt, icke alltid fint; för resten en fri och öppen själ som aldrig vill synas annorlunda än den är. Dansar gerna och valsar icke illa. Touren ibland si och så.

XV och XVI: Flickorna *Sophie och Gustafva Stenroth*, öppna, prat-samma flickor med eld i hwar åder, äro icke här. – XVII: *Louise Kerrman* också en liflig själ, något lik *Sophie Ohlson*, men mera passionerad. Har sina älskvärda momanger. Valsar bra, och är ofta i ganska god tour. XVIII: *Charlotte Backman* har på sednare tider blifvit mycket mera slutet och retirée än förr; har dock sina glada stunder; dansar, som det tycks, numera med temlig liknöjdhet och är sällan i rätt god tour.

XIX. *Christine Bäck* (förlofvad) har aldrig varit riktigt i tour och har derföre föresatt sig att ej dansa mer. XX: *Ulla Bäck* har den twetydiga

äran att af alla våra dansande flickor vara till åren den mognaste. Älskar likväl dansen med en slags passion, men är vanligtvis i tour endast då när cavaliererna ha ondt om damer och godt om korgar.

Så mycket nu om flickorna, sedan wi denna gången förbigå det vexande slägtet. (Bland fruarna dansa: *Johanna Frosterus*, den bästa valseuse i NyCarleby, *Fru Synnerberg*, fruarne *Turdin*, *Hammarin*, *Lithén* och *Benzelstjerna*.)

Och nu, mina söta älskwärda flickor, har jag förtalat er allihop, som ni ser. Jag kan just undra hvilken min ni skulle ta om ni fick läsa huru ni paraderar i min dagbok? – Kanske miste jag er nåd alldeles. Derföre begriper ni väl att ni aldrig i denna verlden får narra min *Ephemeris* att squallra. En sak skall jag ändå anförtro er under tysthetslöfte, nemligen att jag så pass nära nog är förtjust i er allihop i allmänhet och somliga i synnerhet. Jag har alltid kämpat för ert anseende emot alla främmande criticerande cavalierers anmärkningar, och skall allt framgent städse förblifva eder trogne riddare så länge jag lefver. Och nu i allrätörsta korthet ett register öfver eder mina värda herrar medbröder och med-öfverskärare i den ädla danskonsten!

Det aldra trefligaste trio i dansen utgjordes för ett par år sedan af *Pelle Widén* med sitt hufvud på sned, *Lasse Platen* med sina oeffterhärliga enstiger, chasséer och battementer, och *Benzelstjerna* med sin sarkastiska läpp och sin vals, icke olik en snurra när den håller på att stanna. Men *Pelle* salig har dansat ut han nu, *Platen* är sällan på det humeuret mer och *Bna*, som annars är en munter arrangeur du plaisir, är icke heller alltid disponerad. Af andra gifta karlar dansa *Hammarin* och *Turdin* ibland rätt ifrigt och de flesta öfriga taga sig en quadrille emellanåt, ibland en menuet som är kostelig att påse. Gubben *Lithén* är munter att påse när han för under skull slår sig lös och walsar, då han alltid trissar omkring på ett och samma ställe. – Ungkarlar ha wi äran wara följande:

I. *Juchum Kurten*, äldst, ingen ifrig danseur. – II. *Sixtus Donner*, ibland i god fart; walsar bra säga flickorna. III. *J. Haggström*, trög dansare, visar sig endast i Sv. Quadrille och det icke alla dagar. IV. *Johannes Lybeck*, stadig karl med afmätt dans (undantagandes i Stöfvelquadriller, slät courtiseur) – Numera ganska ifrig och uthållande. Den bästa walseur i NyCarleby. V. *Carl Joseph Collander*, ifrig danseur, ifrig courtiseur, utmärker sig genom en wiss Hamburgsk krökning af ryggliden – walsar ganska jemnt. VI. *Joh. Henric Logren*, stundom ifrig danseur, alltid liflig, flytande och wältalig courtiseur, numera ochså valseur. VII. *Henric*

Backman, gentil pojke, stor vindbeutel, sällan ifrig courtiseur, alltid uthållande danseur, valsar bra, men icke alltid jemnt. VIII. *Albert Dyhr* har stadgat sig försvarligt, temlig danseur, ingen courtiseur; valsar icke. IX. *Zachris Topelius* i det hela stor vindbeutel, lofvar att stadga sig om något decennium, ifrig danseur, föga wältalig courtiseur, valsar si och så, journaliert bättre och sämre. X. *Abrah. Neuman* visar sig någon gång i Svensk quadrille. XI. *W. Gronow*, ifrig i Svenska Quadriller; nu bortrest. – Så när hade jag glömt dig XII: *Lagermark*, icke den trögaste danseur! Är besynnerligen ifrig nu under fästmanstiden, gör öfver-skärande battementer i figur och börjar walsen med ett oefterhärmligt skutt med högra bakfoten. – Icke heller förgätande dig XIII C. *W. Wilander*, såsom enkling ungar på nytt, föga ifrig danseur, och nästan för stadig till courtiseur. Ytterligare: XIV – *J. Sandström*, lofvar bli god cavalier med tiden, dansar ifrigt och walsar icke illa. Detsamma gäller till större delen om XV C. E. *Ekholm*, som likwäl ej är så långt kommen ännu – Begge ha goda figurer nog, och torde lämpligen engång intaga *Lybecks* och *Collanders* platser i dansen. XVI. *Svante Svahn*, ifrig danseur ibland, men nog sjöman ännu i dansen. XVII. *J. Bergenwall* Dansar Svensk quadrille och Potpourie; XVIII. *J. Ekberg* visar sig mycket sällan på styfva linan och ser då något generad ut. XIX: *Alexander Aspegren* dansar Sv. Quadrille – Och tusen gånger om förlåtelse! – XX *Kellman*, fästmannen, gör särdeles trefliga grimacer under figur i Sv. Quadrille och är ibland på briljant danslyne. –

Och så här förbigå wi det vexande slägtet. Främmande cavalierer äro bland andra: *Rector Wallenius* som dansar endast *Françoiser*, och med all gentiliesse à la France likwäl intet ögonblick kan dölja att han vet af sin tunna person; intressant man, utan all fråga; och *Rådman Westerstråle* hwars fält egentligen är stöfvelquadrillen och gymnastiquen i hvilka han framför andra excellerar.

Altså, mina herrar! hafwe wi förvarat äfven våra namn och wår bravour åt efterwerlden. – Wi måste väl medge att mycken gentiliesse, courtoisie m. m. återstode för oss att lära, men för resten kan jag icke annat än instämma med vännen *Fejo A.* »att wi äro förbannadt hyggliga karlar i alla afseenden», – ty när wi slå oss lös så – hwaba? – jag tiger, jag. Lustigt vore det att läsa någon af flickornas *Dagbok*; – naturligtvis förekomma wi der – aber wie? det är casus.

Men *Lybecks* bal, hwart blef den af? Högeromvänder eder, tankslynglar!

– Bjudningen var på caffè – man smuttade derföre och såg sig omkring till kl. ½ 7 då dansen begynte. – Rullgardinerna fälldes icke, insigten var fri som på ett bröllop. Det var icke ledsamt på gatan utanföre; oss roade det att betraktas och – utan tvifvel beundras. – Lybeck öppnade balen med Emelie Lindquist, genast derpå följde Lagermark och Josephine, derefter Backman, Topelius, Collander etc. – Golfvet något trögt såsom nytt; musiken förträfflig. – I första Francaisen dansade vi blott åtta par – Hejko och undertecknad vis à vis för quälln. – Snart öktes paren till 16 och slutligen 24. Värden gjorde allt för att animera. Hindrik dansade med Emeli första, jag andra Potpourie. Vår vän Donner, som utmanat H. på pistoler, nöjde sig i quäll med en Sv. Quadrille – Inclinationer kan jag numera inte räkna upp som sig bör, nya notabene, de gamla äro verldsbekanta. Louise K. favoriserade Wallenius. M:lle Krank från Uleåborg ser bra nog ut, har visst tycke af den söta Bratt. Flickornas toilette har jag också glömt. – Vännen Rosenberg, auskultant, beundrade Marie Hammarin och pratade strunt à la Wasa; – dum jargon som jag ej kan fördraga!

Efter mycket dansande och dito poculerande, souperas kl. 2–3 i gamla bygning – här mellan bouteillerna äro Westerstråle och Östman i sitt element. »Tamme fan, go herrar, jag rår före att jag kom så nära bränvinsflaskan.» – Mellertid dansades polonaise som slutligen öfvergick i polska, och den var icke ledsam den! – Kors och ring, kors och ring tills det svindlade för ögonen och man föga visste i hvilken trakt af verlden man befann sig. – Det war ett wirrvar af gamla och unga. Flickornas lockar ravnade, kinderna voro röda som skyn när den bådår storm, ögonen lysande transparenter.

H. första Ryska med E., jag tredje. – »Tankfull?» – Jag skrattar mest då jag är sömnigast. – Wad att wi dröja här i 11 timmar, d. v. s. från 5 till 4. Emelie war hwit med rosa bandrosor – »gif mig sätt opp en bit af bandet.» – Kl. 4 visar jag uret, vinner vadet – (– d. 24 Febr. –) – E. figurerar mot H. – lockarna vackrast som raka – – Så! min lilla, nu ser jag igenom dig, twers igenom lilla hjertat. Misstar mig aldrig om detta leende som du ej kan dölja, denna transparenta själ i ögat – ack hwad ett litet löje förråder lätt! – Vackra blick som aldrig ljuger – du har förrådt! Jag känner dig så väl, – gåfve allt för dig – och ändå, du underliga, mörknar ej min för det! – Blott en ovan liten tryckning öfver hjertat – wals! wals! och den förgår – ingen gnista afund, – bort, engel med det dystra ögat! Wals! wals! Ju hastigare hjertat slår desto lättare – wals! wals!

H. dansar också 3:dje Potpouriet med E. Det är mycket långt med 2 Cottilioner och ena tourn den med stolar. – Min moitie är Thilda Lindquist. – Valsar häftigt, omåttligt mycket – Vet ej hur det kommer sig – har ej ro att stå – har den äran vara 4 eller 5 damers förtrogna – Den är en god tour den stoltouren; alla få valsa. Fru Lindquist satt bakom oss och såg sömnig ut – kl. var 5 slagen – polonaise och slut, sedan wi dansat 22 danser, walserna inberäknade. Neml. 3 potpourier, 3 Ryska Quadriller, 4 Svenska d:o, 5 Francoiser, en polonaise, en menuet, en polska och 4 stora walser. – Kl. ½ 6 pelsade damerna på sig och complimenterade värden på det förbindligaste.

Wi stanna, större delen ungarlar och ½ dussin gifta – wi poculera och sjunga Jovial – Slutligen (efter ett partie femkort med Dyhrn der jag med otrolig tour vann alla flickor) – componera Hejko och jag en vers för tillfället på Jovialisk melodie, proponera en skål för Lybeck och afsjunga bland annat:

Bror Rådman uti sängen
sig borde laga skyndsamt nu

----- !

Go' herrar, ni som flängen,
ni kunde dra för sjelfva hin,
ni ä ju fulla just som svin
af romm och punsch och vin.
Fulla! fulla tills dagen stundar,
tills i en vrå ni blundar:
solen går snart opp. m. m.

Icke särdeles fint, ej heller quickt, men muntert uptaget. Här sjöngs Diavolo melodien väl 100:de gånger. – Tiden led – Lybeck släpte ingen bort – min häst som stått der nersnögad hela natten hemskickas; frukostbord dukas, man valsar med jungfrurna kring borden, Östman valsar med gamla Lisa under allmän applaude. Ändtligen tågar man i formlig procession med näsdukar som fanor, under anförande af Lybeck som öfverste och Backman som adjutante högtideligen ett slag kring frukostbordet – det commenderas fyr, bränvinsbrickan eröfras och tömmes, faten anfallas tappert – Champagne och Bourgogne flöda – det är ett lefverne – sedan gymnasticerar Lybeck – ändtligen adieu och viel Dank,

min liberale bror! – Hejko och jag åka ett par slag omkring för att svala oss – Man är redan uppe hos Lindquistens, Turdins, – öfverallt. Kl. är 10 måndags f. m.

Sådant war Lybecks celebra Rådmanskalas, muntert i åminnelse. Sålunda började jag hyggligt nog min 21sta födelsedag, mina myndiga år! –

14. MÅNDAG. FELIX. Visserligen vore det åtskilligt att reflektera på sin 21sta födelsedag, denna af lagen och naturen bestämde gränspunkt mellan de lustiga slyngelåren och den alfvarsammare mannaålder. – Die Jugendzeit! Ach die goldene Jugendzeit! bald bist du entflohen, entronnen, entschlüpft! Och hvad har du verkat! och hvad har du planterat? Och hvad har du njutit? Ack litet, litet, litet verkat, planteradt och – njutit! Halt! ingen orättvisa mot de försvunna dagar!

Det blir en tid då du skall le och säga:

de voro vackra dessa glada dagar

de länge sedan flydda, dem vi äga

i minnet quar som ingen tid försvagar.

Hur mången bild, hur mången framtidsdröm

ej sjunkit har se'n dess i tidens ström!

Hur mången lifvets ros med yppigt hopp

ej bleknat sedan dess med vissnad knopp!

Den friska hjertats vår som evigt grönskar,

och aldrig wet af tid som rastlöst skiftar,

den vår som svalka öfver jorden hviftar

den ljufva vår – jag dig, mitt hjerta, önskar!

Men dertill är väl ringa utsigt, du vilda oroliga fågel i min barm! Skall du väl nånsin blifva tam? – Du Aetna i smått, huru skall du kunna släckas af en aftondagg eller ett vårregn? – Nej icke Aetna – Hekla är du, ty du ligger högt bland nordens isar, du underliga ugn! Du underliga djur! Jag begriper mig intet stort på dig. Ibland vet jag icke af dig alls, ibland hoppar du skengalen upp och ner i din bur. – Couche! Det passar sig ej mer. Wi äro myndigt och stadigt folk nu. Couche! Vacker sälle att få och lyda. Couche! säger jag.

Bemäldte min myndighetsdag var just i öfrigt hvad jag kallar en odag. – En liten middagslur från 11 till 5 reparerade fullkomligt nattens fatiguer. – Alls ingen duskighet – endast litet pianiserad, saktmodig. Kanske

skulle jag ha bättre firat dagen om icke Westerlund just nu anonceradt sitt sista spektakel: Julius von Sassen – Hejko och Dyhr promenerade ut att ytterligare gratulera. – Äfven farbror Isak, angående Emelie – planerade resan – utnämnde undertecknad till damernas riddare och Cicerone i Helsingfors. – Bref af vår lilla la cadette, som skref mycket nätt och prydligt – suckade öfver att ej få följa till Helsingfors.

Promenade med Hejko och diverse planeringar.

Se så! Adieu pojke! – God dag, karl!

15. TISDAG. Rätta karlen! Icke en smula stadigare i dag än i går.

VII. Sjunde Juntan, hos Lindquistens.

På Tisdag, för Amalia Herrlins bröllop som är i morgon.

– Sophie och jag mönster af tidighet – (som knappast af något annat!). – Ovan salon – kände knapt igen oss – de stora meublerna bort – våra theaterstolar – salen dubbelt större – allt nätt arrangeradt. – Minns allt, äfven det mindsta. Ochså den nya rödbrunbottniga små-smårosiga kattuns helklädningen som klädde rätt bra. – Hvems? min nyfikne vän! – Oui, min egen, om du så vill. »Jag är så glad i dag – han kommer hit i dag» etc. – allt slår in – men hvem är han? – Geheimniss! weiss's recht wohl, liebes Ding! – nur ich nicht. – Han! ja, ja! wär' ich Mädchen nur, wir wurden Rivalen geworden seyn! –

Allt war så lyckligt stämdt. – flickorna samlade sig i förmak och sal, ungarlarne i sal och gårdskammare. Man talte om gårdagens spektakel och Tjugondagens bal. Lybeck fick exercera sin rygg under hundrade: »meriterar inte, förtjenar inte.» o. s. v. – Emeli framtog kortprophetior, utdelade – upläste – jag fick hjerter 3 och klöfver 5, Hindrik spader 2 och hjerter kung, Collander: »Att hålla tal dig lyckas ej, ej fria sjelf, då får du nej!» – Häggström: spader kung: Hvarthän i denna gyllne prakt, Och hwi så stolt i dina later? Du är väl ej en gudamakt, Fast du befalla kan soldater m. m. –

Ett tu tre kommer wår enögda Marklund indaskandes med violen under armen. Allmän surprise! – Gammalt folk (utblommade ungdomar) erinra sig aldrig förr ha dansat i dessa små dockskåp. – Och likväl går det förträffligt. Litet wimmelkantig blir man af walsen, ty cirklarne äro små. – Men allt är så gladt, så ogeneradt. – Till och med Kellman gör de roligaste grimacer under figuren. Wals, Quadrille, Francaise, Potpourie – allt går – Jag mot Bergenvall med Emelie, med två Thildor – Christine Bäck dansar ochså – Potpourie med Rosalie L. ej förut på mannaminne. – Gubbarna

röka och smutta i den lilla aflånga kammarn. Häggström berättar om en 3dje Hofrätt i Wiborg (Kantschuken – i parenthes!). – Emelie beklagar sig att Albert Dyhr ej är här – sjuk har han sagt – grantyckt – skall moraliseras! Slutligen blir det Polonaise, efter polonaisen polska, och den sätter lif i spelet. Gubben sjelf, pappa värd i spetsen – ogeneradt à la 50 år se'n. Högst muntert – En skratt och ett fläng – ändtligen ta vi i ring; ringen blir rad med gubben Lt i spetsen, raden ormar och ringlar sig åter i spiral, – det är en konstig polska med krypturer under artificiella rörliga portar – det är ett krypande och fjäskande och ringlande, tills de innersta omringas och hela raden bildar ett nystan – då alla under skratt och väsen göra sig lösa ur labyrinthen. –

kl. ½ i slöts denna Junta som många ansåg som den gladaste af alla.

16. ONSDAG. Det gunstiga – ödet tycks i sitt goda lynne ha bestämt icke Tisdagarna blott, utan i synnerhet alla Onsdar att vara trefliga. Börjandes från d. 19 Nov. och Annandag Jul undant., ända till och med d. 23 Jan. kan jag räkna opp hela rader, alle sehr froh, – die allerliebsten abenden – –

Lithéns ha rest till Amalia Herrlins bröllop – åtskillig ungdom i allmänhet – Slapp alldeles, monsieur moi! – Quelle heureuse malheur! Hören sie mahl.

Sophie och jag skulle gå till Hammarins och spela – Men vår lilla granne, Christine, gjorde visite – bud till staden – 3 kurar med små flickor – i den första Hildegard Jessberg och Sophie Lagermark, i den andra lilla Lina Kynsell, i den tredje lilla Emmy och lilla Thilda Lt, inkrupna i fällar och röda bahytter.

Mamma har rest till prostgården – Wi sätta oss och sy – det går ej att kalla Christine för mamsell – wi måste dua – vin, bra. – vi klinga – och sedan? – »Hvad?» En sak mina damer! Vi duade i somras, wi; men ceremonien var bara half. Det återstår dukysen – »Åh, allsinte!» – Jaså, Mamsell Lindquist, Jag svär att jag kallar er mamseller allihop, om inte – »Jag har tänkt: engång skulle du få en kyss.» – När? Nu? – »Nej – i sommar då jag stannar i Hfors och du reser hem» – – Lofva mig det, och jag far, fast jag annars tänkt dröja. Men nu ochså, bara för Ceremoniens skull. – »Vi ska spela först.» – Spela sen – Christine – intet nej, – så! – Thilda – se ej bort, jag är obeveklig, som ödet – så! – Emelie – gå ej i salen – Emelie! – så! –

Frühlingsduft! Sonne! – Spela nu! – Das Leben lacht – spela nu – Jean de Paris – Sophies favoritwals. – Uniform –

Näsduks hörn, jag tar 3 gånger lilla cadette. – öde? – slump. – Emelie tar 2 gånger Herr Mich. – »Men nu tar jag, den jag will ha» – Smickrer-ska, föga lär du ha tänkt att det ej just var artigt sagdt. – Grymma! skulle en theaterhjelte ha utropat, och med mycken grace stött dolken i sitt
 5 hjerta. – Men jag ser igenom dig, lilla fågel på Lindequist! – Nu 3 gånger 4. – Jag 1, H S:n 2, E Lk 2 – HB:n 1, 2 – nu *den rätta* – 3, bra – Vore jag Runeberg, jag undrar om ej mina nätter vore svarta ochså? – Men nu äro de drömhvita. – Var alltid sådan, min flicka – Ingenting är älskvärdare än ett sådant der litet öppet och okonstladt fågelhjerta.

Emelie om sin mammas unga dar – hade varit mycket yr och glad –
 »Tycker ej om medelmåttan hos karlar». – Bra, inte jag heller. – »Tycker
 inte om ständigt förnuftiga flickor – Bra, inte jag heller. Man måste vara
 litet oförnuftig bland, åtminstone inte alltid tänka på det allrakäraste
 lagoma, det har jag alltid predikat på Sophie.» Ja, ja, jag tycker ändå
 10 det är bäst, mente Sophie. – Åker till stan – Morgen wieder.

Edevenmedevelidivi, midivin lidivilladava fädåvågedevel, jadavag
 gedever didivig juduvu ådåvåt Hidivindridivik, medeven jadavag fädåvår
 vädevel ädåvåndådåvå drödövömmadava odovom didivig –, didivin sty-
 dyvyggadava sodovom idivintedeve vidivill hadava midivig – Adavach
 15 liedivibedeves Didiving, gedevenkedeve medeveinedever!

17. THORS DAG. Brückner och A. kl. 6 med Sophie hos Hammarins. Frun-
 timmerna (gårdagens två och Johanna F.) sydde i förmaket – fru H.
 beskref Wasa m. m. Ingen invite att spela – Jag satt på nålar – Vin kom
 in – thé kom in – ingen invite – och flickorna voro komna att spela –
 20 då ryckte jag fram med en sidopik – och inviten kom, ganska välment,
 ehuru sen – Emelie spelte Norma – skönt exequeradt skönt af skönt på
 skönt. Det måste göra vacker effekt! – Ack vackra flygel! Ack dumma,
 ber om förlåtelse, – oförståndiga människor som ha råd och rum och
 ändå låta flygeln fara! –

E. och Marie spela Zampa – min favorit – Thilda och Marie den
 stumma. Sophie och Marie Maries Marie, men det går inte. Emeli och
 Sophie Jean de Paris. Tullförwaltarn är med, vid nedstämdt lynne. »Du
 såg så ledsen ut vid den stumma.» – »Vet ej hur det kom sig, jag var
 nära att gråta. Nu är det öfver.» Men jag såg en tår. –
 30

Det är sent, wi måste gå. – Än en gång, oförståndiga människor!

18. FREDAG. Flickorna Calamnius hos oss för att hjälpa Sophie. A: äfven
 Lithenska och Turdinska damerna, Hejko och Dyhr sammanträffa på
 Kudnis: – Här pratas orimligt, och brölloppet beskrifves – (Östring och

Jurvelius). Exempelvis må wi upräkna flickorna Lithens nöjen under ett par veckor: *Tisdag* (Nyårsdag) publik bal, *Thorsdag*: spektakel, *Fredag* dito, *Söndag* dito, *Tisdag* dito, *Onsdag* Junta med dans, *Thorsdag* spektakel, *Fredag* fyrverkeri, *Lördag* spektakel, *Söndag* stor bal och souper, *Måndag* spektakel, *Tisdag* Junta med dans, *Onsdag* bröllop med dans
– hvad kan man mer begära? Men nu var och det mesta slut. 5

Flickorna upräkna sina tycken – Rosalie tillstår att hennes favoriter sällan stå sig – Augusta Å. berättar huru Kellman, acteuren, tagit emot henne med en smällare (svärmare) hos Ohlsons – Hindrik talar om någon som kom ut andra vägen. Vi prata mycken persilja och skratta omåttligt deremellan. 10

19 LÖRDAG. HENRIK. – Visite hos Lundmark och sedan hos Lindquistens, allt om min stora aria. – Gratulation hos Hejko – »nog ser jag meningen är att ni vill ha en sup; der står på skänken.» – Promenader – Lagermark och flickorna Calamnius hos oss hela dagen; sednare äfven Hejko – Josephine sjöng »kom frusna snöflock, fall!» – Hejko och jag åter Jovial, hvarjemte wi komponerade en ny och uppbyggelig visa »om concurrens från alla kanter – och squallerklockor – och båd flickor och båd Tanter» – i stackars Donners spår – sedan om duelln m. m. 15
20

20 SÖNDAG Kyrka – Gubben Prosten predikar. En ny prest, Nordgren, Neumans efterträdare. f. ms visite hos Lithéns – om de sannskyldiga Rosenbomarne som kommit till staden. E. m. Sophie hos Marie Wennerholm; enligt aftal äfven flickorna Lindquist. Jag kl. 6 – flickorna suto inne hos Marie – frun visade sig som hastigast med en ironisk ursäkt att W:m hade något *högst angeläget* att uträtta; jag finge emellertid nöja mig med flickornas sällskap. – Gerna för mig, tänkte jag. – Efter en stund skickade Lagermark efter mig till Synnerbergs i anledn. af en commission till Blanken – Och se! där var äfven vår goda W:m och drack thoddy! Snart åter tillbaka. – »Tack för sist, Marie Hammarin.» – »Och du tackar inte mig?» – Nästa Söndag sitta små flickorna inkrupna i fällar och tänka på NyCarleby, på den här quälln och många andra quällar. – 25
30

flickorna spela kort – snipp, snapp, nyfiken m. m. Slutligen också Kungsspel. »Hans Majestät, hans Excellens, nej mästar Hans, bond' och bondgumma, tattare och tatterska ä så goa och tar opp sina kort.» – Har ej spelt så på många herrans år. – Rätt barnsliga. – Regerande familje. – Näsduksklubban ett strängt vapen, i synnerhet när Augusta 35

Lindquist var mästern Hans – E. bondgubbe – mina händer rodnade rätt vackert – hampordens band i form af en snara, omöjlig att slita! – Thilda och jag slägt – på hvad sätt? – Nötter och mandelskal i en korg – på den satte sig E. – The – och mycket skratt – Roligt. –

5 21. MÅNDAG. Flickorna Calamnius och sedermera Sophie Ohlson sy hos oss. – Mamma och jag att höra de veritabla Rosenbomarna som haft så många recommendationer. – Unga karlar, den ena nästan som ett förklädt fruntimmer – sjöngo konstigt nog, – men ganska värdslost och utan stor effekt »kluck kluck kluck!» m. m. – Bara 39 personer och les
10 uns et autres pas ici. – Mycket kort concert i öfre Lithenska salongen. – Sedan nere hos flickorna och gubben, der jag hörde Lundmark säga: »det var bara assit!» –

15 22. TISDAG. I dag var öfverenskommet att det skulle bli musik hos oss. Flickorna och fiolerna skulle komma ut. – Min stora aria skulle bland annat fram – vi skulle musicera på alfvare – men ödet sätter p för de vackra planer! Och ödet for i dag som en dæmon och besatte fru Rundström, så att hon kom på det olyckliga infallet att ställa till ett caffè i dag – och dit kröp vår musik i sällskap med Lindtquistiska damerna.

20 Efter tusende anathemer öfver alla caffedorier i Christenheten, ämnade jag mig ut, då Kellman och Hultin, postsektern, stultade opp för mina trappor – Pippor stoppades, thé dracks, thoddy dracks, historier berättades, den ena galnare än den andra; så blef kl. ½ 10 och Kellman förklarade att han sällan förut trifts så bra på ett ställe. – – – – – Sedan bastu i rykande hetta, och en mer än Ostindisk temperatur.

25 23. ONSDAG. Tiden lider och flickorna tänka på resan. Emelie åker ut med sin pappa till oss – Sophie och E. försöka sin res-slåda. – Spela sedan – flygeln är nyligen stämd – Den stumma, Diavolo, Othello, Jean de Paris, Rossiniska Rondeauerne – mycket väsende med fagottstämman och fortetrampan i Diavolo. Om vår Skrikhalsianiska Concert i Tamerfors.
30 – »God natt», säger Emelie och far – – Det är den skönaste wintervue – minus 8, Cels. – Träden fulla af Rim – Luften klar, behaglig – allt lugnt, tyst – endast bjellrors klang och hundars skall på långt afstånd. Öfver sådana vuer blir jag förtjust. Hjertat hoppar så lätt, det känner att det är födt för nordnen och dess friska snö!

35 Det rinner mig i sinnet Wäinämöinens vackra sång i Lings *Asarne*:

Nord! bland dina berg och böljor
ställde mig den starke anden.

Men min hog var mild som månen,
och min sång så varm som solen etcet.

VIII. Åttonde Juntan, hos Hindrik Backman.

Damerna på Caffé, hela societén samlad kl. ½ 7 – Gapisten och Marklund spela upp till wals – damerna lockas ur förmaken, herrarne från thoddy-
glasen – – Wi walsa – något ganska vanligt, ganska naturligt. – Men det är
en sällsam oro i mitt blod i quäll, en besynnerligt, stormande, döfvande,
passionerad känsla! Jag tänker: är detta den sista lifvets lust *här*?

Allt förråder en så egen ovanlig stämning i quäll – Allt är gladt, af
hjärtat gladt, men glädjen är ovanligt blandad med jag vet icke hvad för
främmande maskerade känslor.

Först pratas det copiöst inne i förmaken; man talar om en parodie
på all theater som inrättats af några slinkor och pojkar sedan Westerlund
rest. Man läser de sista Ephemererna. Man har tusende saker att säga åt
Gustafva Stenroth som kommit hem i dag och åt Emelie och Sophie som
resa i öfvermorgon. Sophie är mycket tranquil, men Emelie betraktar
ochså detta som ett afsked.

Men wi dansa ganska lifligt. Emelie i Minnas uniform – store corpral
Bunting! Potpourie med 2 Thildor – samvetet slog – 3 rödnackor –
Accord med 4 brudar att få en quist af deras krona – »sista gången jag
valsar med dig som flicka, Josephine! – sista gången, Carolina B! Sophie
O! Christine B.! – Ack det är underligt att tänka huru länge det är innan
jag återser er – och huru vi under den tiden skola changera!» – »Nästa
gång skall jag komma hem som stadig karl. tycker ni inte jag är i de
angenäma slyngelåren ännu med kropp och själ?» Ach, die goldene
Jugendzeit – men nej, jag har ej ro – wi måste walsa mer, wi måste valsa
lif och ande ur oss. Men nu spelas Francaise. Emelie: »stadig? ni karlar
säger alltid så, lofvar alltid och håller aldrig. Alltid är ni ostadiga ändå!»

Men gubben Lithén ger goda råd: »tio på engång må du tycka om,
men inte fler. Så gjorde jag när jag var ung.» – Mera vals. – Thilda, lilla
Thilda, aldrig glömmmer jag dig! – Än en vals, Hindrik! – Hur är det med
dig? – Jag såg också hennes öga – jag såg det glänsa! – Du är lycklig,
du! – Men låt mig än engång tömma lifvets drufsaff innan den förflyger!
– Jag drack den aldrig så gladt som du. Du log deråt, men jag kunde ej
le, jag var ett rof för den vilda stormen.

Men nu dansa vi, och dansa polska till sist. – E. dansar inte, H. dansar
inte – hvarföre skulle jag ej dansa? – På bröllop dansar man med polska

bruden ut; jag vill dansa den fordna tiden ut. – Vi dansa kryptouren – wirwarr – ändtligen är dansen slut och det klappande hjertat drar efter andan. Fruntimmerna säga adieu – Emelie och Sophie säga adieu åt många sina vänner – ett dröjande långsamt adieu!

Kl. är 1.

5

Champagnenatt hos Hejko.

Många af herrarna dröja, brygga på en bit och dra slutligen fram ett cucubord. Hejko och jag spela inte. Hejko är artig värd. – Vi sjunga. Husets fruntimmer säga godnatt. – En enkel souper af en sup och en smörgås. – »Gå inte än, du!» – – Lundmark säger, det vore roligt om pianot stode quar i saln – H. vinkar åt mig, vi flytta det ut från Augusta Åbergs sängkammare i salen. – galna pojkar! – Lundmark spelar, är mycket sensibel – sörjer flygeln – sörjer Emelie som reser; det rör mig – – jag håller af Lundmark – – – – – Hindrik korkar upp champagne och proponerar den första skåln för mig som reser – låt bli det – nej du var min första vän i Finland! – nåväl, tack! äran är oförtjent, vänskapen icke. – Den andra bouteillen: »en skål för Tullförvaltar Lundmark som trifs bland oss (pojkar) ungdom». – *Den tredje:* »en skål för min svåger, Turdin!» – Den fjerde: En *skål i tankarna*, emottagen med allmänt bifall. – »Gå inte än, du!» Må göra, sofva kan jag ej, ty blodet är ej lugnt ännu, H. och jag sitta framför den nysstända trefliga brasan i saln och tala om den en och samma. Hejkos bekännelse – om brevet som förrådde – roligt att tala med Z. men H. – ack! »detta slog mig». – Du må väl säga, fjärilmenniska! Minns du Stockholmskan och Alpensänger (Alfredsengel) valsen? – »Men den andra hade förlorat sig.» – i hvad? i hyn? så lumpet skål! Men bra som det är; jag är oegennyttig. – – »Ja, jag skall helsa med stjernorna.» – »är hon quar, så reser jag dit i sommar!» – Godt; jag har ögat på vakt. Jag rycker åt mig så mycket jag kan, blott aldrig på din bekostnad. – Tag flickan du, Hejko! Jag ville gerna se det bästa jag vet förenadt. – och mycket annat språkadt – Men nu, adieu och tack! – kl. är *half Sju* på morgonen.

24. THORS DAG. Vare sig af yttre eller inre orsaker, af punsch'os och dans, eller af gårdagens stormiga känslor, eller af alt detta tillsammantaget, men verlden förekom mig bra underlig och ovan då jag åter vaknade. – Der var åter ett molnpalats spillradt i stormen, en såpbubbleverld försmulden i tomhet, en framtid försjunknen i natt och dimmor, ett hjerta lemnadt åt sig sjelft att redlöst vackla och blifvet ett rof för hvarje våg under ögonblickets

35

föränderliga vindkast! – Och likväl är intet förändradt, men ändå allt! – Det är en främmande gäst i min barm, hans namn skall ingen veta. Det är en engel med löje på läppar och sorg i öga, hans dunkla vingar fläktadomning öfver hjertats strid, han täcker det förflutna med skymning, det kommande med midnatt, det närvarande med drömlik, ökenlik tomhet. 5

Sväfva ock i dunkel än! Må ingen ana dig, du bitterljufva. Och du som jag gett bort, ack ana aldrig huru dyr den gåfvan var!

Jag går som i drömmen. Champagne och en vakande natt – bagatell! Das ist was anderes. – Slutar Brücker. – Har ej tid att gå och pensera – Bref till Olof H. – Mångfaldiga bestyr för resan. – Mot aftonen gå vi till staden, Sophie och jag. – Sista musiken hos Lindquistens – »Himmelska Trion.» – Lundmark är uprörd. Wi ha brådtom. – Afskeds visite hos Calamniuses – och uppe hos gubben – åter till Lindquistens. – Till Turdins – der ha några af herrarna dröjt ända till skymningen, i eft. middag, och Tante B. är icke mycket nöjd dermed. – Hos Collander – Hos Lithéns, Cder med. Wi sitta kring sybordet i gröna kammarn och dricka thé. – Och tala om danser – huru cavaliererna ej böra missbyta någon. – »Alla ha pretensioner på dig, såsom enda infödda cavalier.» – Ett svagt återsken af den fordna tiden. – 10 15

Flickorna ut att åka – jag åker Rosalie – »förlåt mig om jag felat.» – Flickorna inne på Kudnis – står på medor till hängbron – »det är långt tills vi se hvarandra härnäst. – Och hurudana, vet Gud. Lofva att vi ej skiljas ledsna!» – 20

Nu är allt förbi. Den fordna tiden är en dröm som varit. Verlden är tom, ty min barm är tom. Jag vet intet, jag vill intet. Jag står allena, vacklande, förskjutande och förskjuten. – Det är rättvist. – Farväl, du goda! Du är värd ett bättre hjerta än detta fattiga, oroliga, föränderliga! – Glöm, blott glöm! Ur Lethen vilja vi dricka vårt lugn och vår oro. 25

25. FREDAG. Afresans dag var kommen, töcknig men lugn och blid, temmeligen lik mig sjelf då. – Korteligen: Vanliga, brådskande bestyr, inpackningar m. m –, – afsked af Hejko m. fl. – en afskedsnick åt det älskade hemmet – och kl. 11 reste fromma familjen ut från Kudnis, gjorde en sväng åt söder, dröjde ett ögonblick hos Lindquistens, Calamniuses – Emelie nickade ett tårblandadt farväl åt sitt glada hem – nu voro vi utom bommen – – veko in till Harald, – doppade caffè – sade farväl åt gumman Wacklin som kallade mig sin gunstling, och spådde mycket sannolikt att wi aldrig mer i detta lifvet skulle träffas, – och kl. omkr. 1/2 1 voro vi fullständigt på väg under goda auspicier. 30 35

Wi ankommo till Kaup – jag åkte med Mamma – såg efter våra unga som suto inkrupna i Emelies högresta kurslåda (litet à la doctör Berg); icke utan en slags stolthet och sjelfförtroende å min sida, såsom varande damernas enda beskydd och i öfrigt arrangeur de tout. – Emelie hade aftorkat sina tårar: »Nu är jag glad igen. Men du är inte glad?» – Det är endast för gumman W:ns skull, hvilken jag aldrig mer skall träffa

-----

*Den Agreablaste af mina 21 Resor emellan
Helsingfors och NyCarleby.*

Rummet är dock intet, människorna allt. – Det gunstiga ödet har gifvit mig den erfarenheten engång förr (1832), men under andra förhållanden.

– Vi intaga ett slags mellanmål på Markola, min lilla Herme's smutsiga fädernesland. Det snuskiga folket gapar på Mamsellerna, – Emelie i sin lilla söta röda favorit bahytt och mörkrödrutiga koft och Sophie i en gul sidendito, – ganska respektabla resuniformer – Mamma också reputabel – jag i min uniformsrock som nu tjenar ut, – ett bland hyggligare resande sällskap. –

Efter några små äfventyr hinna vi Lahti (Liuhtari) vid Lappo kyrka kl. 12 midnatt – sakerna inbäras – det finns ej mer än ett rum – Mamma har ej hjerta att låta mig sofva i den smutsiga stugan – kastas en fäll på golfvet derinne – stängs ut – släpps in – det är mörkt – godnatt – lägg drömmarna på minnet – kastar mig ned – kan länge ej sofva – slutligen segrar tröttheten efter dagens mödor –

Öfversättning af diverse orediga tankar d. 25/26 Jan. midnatt, i Lappo.

Vare sig hur som heldst, men jag tror på öde. Skickelserna passa alltför underligt ihop för att wara en slump. Min stjärna har varit blid allt hitintills, min engel har varit huld i allt yttre och en del inre – jag undrar om den är döpt till Felix?

Tante lilla tänkte väl vid sin nyårsönskan knapt derpå att hon skulle för ögonblicket upfylla den sjelf – Hvarföre skulle också mina önskingar gå längre än till ögonblicket? – Ögonblicksphilosophien försonar mig åter med mitt öde – Ty mitt öde tycks göra allt för att utplåna det fordna och omhölja med natt de kommande dagar. – Nåväl, vi vilja skrinna så långt isen bär – »Vaken flög jag förbi, vinden hann mig ej opp – än till min flicka i quäll – hinner jag, hinner jag fram.» – *Ephem.*

1835

Ack du lilla fågel som blundar der och hvars lätta andedrägt jag hör!
Du flyger första gången ur boet ut i den vida världen. Låt se hur du
trifs deri – jag tror knapt – der är för mycken köld för ditt lilla varma
hjersta.

Nu, lilla Tante, nu först tror jag. Jag för din lilla flicka med mig ut
i världen. Det skall hon väl minnas. Jag spår att hon far ännu hellre
tillbaka; men erfarenheten är engång gjord, och hon skall ej förlora
dervid.

Litet lär du veta hvilket oroligt hjersta som klappar i ditt granskap.
Sof sött för första gången i främmande okända trakter – dröm om dem
som du lemnat quar – du lemnade *allt* – jag lemnade (vänskapen und-
dantagen) *intet*. – Hvad är fädernesland? Hvad är hem? Hvad är ort och
rum? Hvad är hela jorden och lifvet, betraktadt endast för sig? – Intet,
intet, ty menniskorna äro der allt. Öknar blifva paradis och paradis öknar
blott genom menniskor – i grunden är dock allt beroende af ens eget
hjersta – Sof sött, mina små! –

26. LÖRDAG. Almanackan lofvar kallt, men hon ljuger som en skålm. Mor-
gonen kom – det är mörkt ännu – caffè in – ljus – – – – – och ut med
vår unga vän att ombestyra resan – packa på slädorna – requirera hästar
– och åter in – och caffè och om drömmar – »hywä ementä, tunnetkos
tä minua? – En minä juuri muista» – – och bahytterna på och koften
på yllerocken – och kapporna på – och instoppas i slädorna och kuska
af i det vackraste väder på något stjälpiga vägar – På Sarvicka äta wi
middag – ett rusligt ställe – desto bättre sticka vi af, wie man sagt – och
sannerligen, flickorna midt i allt detta rusk ta sig bra ut – »Du är så *Klar*
i dag», säger Sophie åt Emelie – Nun wohl – das Leben lacht – warum
nicht heiter seyn – det är också ett förträffligt ord det ordet *klar*! Caffep-
pannan susar i en kakelugn som fordom sett bättre dagar – Emelie lagar
om den – pannan vinkar – och fingret brännes – en warm pennknif –
varmt måste alltid kureras varmt och kallt kallt, den medicin skall jag
lära er mina unga vänner. – Vidare kuska vi af och komma till det celebra
Kahra – jag ensam stiger ur – kan ej underlåta att finna ödet konstigt som
denna gång för mig hit *så*. – – Das ist ein Stern und ein Irrlicht neben
einander, ein wonniges Lachen und ein Kindisches, ein Ewigkeit und ein
Augenblick neben einander. – Das ist so etwas sehr wunderliches, ser
tolles Schicksahl. – Men derinne ser jag endast duskiga physionomier
med osande snuggor i mund – behöfs inga Fransyska phraser denna
gång – ne vois pas cet enfant d'avril avec ses gestes folâtres – demande:

Onko se G. vielä kartanolla? Onko sä nainu jo? – Ej vielä, pas encore, hyvä herra – mutta nyt se on ulos menny – – Hemmanet är deladt i tu – Nun wohl es kümmert mich eben jetzt nicht sehr –

– På Tulijoki är resande förut – kl. 1 om natten ankomma vi till
 5 *Kanganpä* vid Wirdois kyrka. – Nybygd stuga och ganska snyggt – och så här ett enda rum – en stor sal – 3 sångar – soupér och Sophie skär sig i fingret – Det är högst trefligt – muss sagen – åter utkörd i kölden, åter inkommen i värmen – och en pipa, och – sof sött.

Öfversättning af ett sammelsurium i mitt hufvud på Kanganpä.

10 Öfversättning! det tror jag, min själ. Det är ingen konst att resonera kallt ett par eller tre månader efteråt. – Och huru öfversätta, om jag också vågade? Släpp engång tanken lös att kasta sig opp på fantasiens vilda fåle, och du skall se hur han galopperar som en galninge kring himmel och jord. Jag tror nästan att man ansett mig för en mycket alfvarsam,
 15 kall, tranquil ungdom. Det är lustigt nog det. – Vacker köld! Vacker tranquillité, på min ära, trött efter en dags braskande, sent på natten, allt tyst – och ändå flere timmar vaken – ja, skratta, min unga vän Ephemeris, du får ej veta allt – troligen skratta vi engång i kapp – nu röker jag bequämt min pipa – låts sofva – tankarna skena – – – – –

20 Ack, du lilla fågel som blundar der och hvars lätta andedrägt jag hör! Minns du hvad engelen sade i drömmen den 12:te December? »O süsSES Licht meines dunklen Lebens, wo ist der Tag, wann komt die Zeit als du dich nie verbirgst und nie mit nebelschleyer mir dein sel'ges Angesicht umhüllst.» – Och minns du huru den lilla stjernan i Octobernatten skref till solen en billet: »Man säger att i verlden är mycken skugga af sorg och
 25 synd – Ditt ljus öfversvämmar dunklet. Du är så vacker, du höga sol, så glad och god. Ditt hvita sken gör all verlden ren.» »O nehm' mich auf zu dir, ich vill auch Engel seyn so wie du!«

30 Men om jag nu böjde mig ned och skålmaktigt stal en kyss från dina läppar, hvem visste det? – Men nej – det är ej ridderligt det. – Jag kunde snarare, som Don Quixotte, hela natten igenom hålla vakt utan för ditt fönster.

Nu godnatt. Wi ha morgon snart. – Jag lyss ännu på din lätta sömn.
 27. SÖNDAG. Morgen bricht heran. – Ljus in – caffè – vår unga vän körs ut i
 35 friska morgonluften – etwas frisch – circa 18 grader. – Nu måste jag tillstå att jag glömmet riddarskapet och Don Quixotte – ser på fönstret – talar fritt om det – doppar caffè – tar upp mina *Promenader* – och ger åt flick-

orna häftena A (1836) B (1837) och E (1838) samt ett häfte Ephemerider att läsa – H. C är för dystert och H. D för lättsinnigt för de små – H: E. är som det kan; jag måste rifva bort ett par blad som syfta för nära på det närvarande. Jag tänker: lilla E. kan lära känna mig bäst på det viset, om notabene sådant är möjligt – Sophie runkar visligen på hufvudet och säger: »jaa! jag wet inte» – ty der står dagbokspromemorier i E. – Men Emeli hoppar och är glad – jag ville der vore mera glad att läsa – Nun wohl! adieu, kanganpå! I gladaste lynne resa wi genom det vackra Wirdois, passera skogsvägar än mellan den behagligaste björkskog, än mellan de ståtligaste mörkgröna furur – möta kyrkfolk, alla snygga, ärliga, stilla ansigten – jag tycker mycket om Wirdoisfolket – flickorna ha också en favoritskjutskarl, en vacker 20 års pojke som erinrar om Pavo Nissinen och trakteras med smörgås. – –

»Det ser ut som skog der i molnväggen» – Ett tu tre äro vi upp i molnet, ett brant berg. (flickorna hota att ge en skjutskarl stryk)

Tycker inte Mamma att wi bli hungriga snart? – »Ännu ett håll.» – Men jag tror vi helsa på bouteillerna och bakelse knytet. – Det finns inte glas – Lappri, små flickor – drick ni först ur bouteillen – Sophie som är äldst först – sedan wi andra – det är ju ett englavin, detta Muskat Lunell, – har likväl aldrig förr än nu fallit mig så på läppen – Middag på Ruhala, utan särdeles äfventyr. Skrifver i dagboken: Studeranderne Lindquist och Topelius, NyCarleby, Helsingfors 2 hästar – hade god lust att skriva: Fabriqueur Wehringer med familie. – – Emelie fantiserar om Thilda Ln – misstar sig om mina ord till Sophies favoritwals. Mellan Wisuwesi och Mustajerfvi tröttnar hästen för Mamma och mig, och jag får spatsera omkr. 3 fjerndelsväg. – Sedan kuskar ibland för flickornas släda – låter gå piano ibland hur det faller sig – har ingen brådska i verlden. – Också hinna vi i dag ej längre än till Ponsa, ett trångt och ruskigt ställe, men också blott ett enda rum. Isäntä är en äkta Hämäläinen af det rödhåriga surögda och lurfviga slaget – Emelie är ovan att resa – äter intet – är litet sjuk – går väl öfver – ovan att se dig så blek, min lilla ros. –

Åter ut och åter in som i går och i förrgår – hvarefter ljustet slocknar, syrsorna sjunga, fickuret knäpper – Vore icke de så kunde man höra hjertat slå.

Det är dock besynnerligt att en så lätt, så sagta, knapt hörbar susning som denna lilla lugna andedrägt, kan komma den vilda fågeln i barmen att picka så hårdt på sin bur! –

28 MÅNDAG. Tidigt om morgonen arrangerar jag fimmerstångers reparation. Emeli är bättre nu – tar mina promenader – och wi resa – genom Kangasala m. fl. – öfver åsar och utför backor – Mamma sitter med hjertat i näfven, men flickorna tycka det är en lustig fart nedför branterna
 5 – allt går bra – Middag spisa wi på Ilmoila – flickorna ha en skjutspojke som är lik Janne Levelius – Junelii spökhistoria – – Sedan $8\frac{1}{2}$ fjerndels håll, öfver isar och saker – Emelie mår åter illa, ty det blåser och kurslädan är dragig – På Mierola byta vi plats – Emelie sitter med Mamma i Soufletten, jag med Sophie i slädan à la doktor Berg – ljusten skimra i
 10 Tavastehus – wi passera tätt under slottets murar – staden ser treflig ut – åka in till Cantor Finnström – litet förläget, men wälvilligt emottagna – liten thésoirée på tre man hand, medan Mamma talar med Finnström i afaire. – Ack du lilla engla ansigte under bahytten, litet blekt är du ännu – bahytten bort – om Hfors och NyCarleby – – – – kringlor, vin
 15 m. m. Edvard är borta på bal –

Sedan vidare ett par håll nästan sofvande – och så komma vi kl. $\frac{1}{2}$ 12 till Turckhauta – dummes Zeug – här är två 3 rum – flickorna äta högst fint – jag anmärker att det är kusligt – osäkert om ej flera resande komma
 – – »är du rädd för spöken? är du rädd att sofva ensam?» – Ja visst, mycket rädd, – aber vergebens simmade Hallonquist – måste säga godnatt – tände min pipa – tänkte och tänkte – ingen sakta susning att lyssna
 20 på nu – Sömmen var ej sen denna gång – – allt var tyst – – – –

29 TISDAG. – Om morgonen är det något kallt – Möte med ingeneur Boringh. – En dörr som öppnas oförvarandes och en liten vue – Mina skyddslingar både ungdom och ålderdom börja bli litet trötta af resan
 25 – det är nu femte dag – i dag böra vi prydligt hinna våra nio mil – för mig må vi gerna dröja ett år på resan. – Samma bytta platser – yrväder uppstår – förgäfves tar jag sjelf till tömmarna och ryter åt skjutskarlarne på andra slädan – förgäfves uphöja flickorna, förgäfves mamma sina
 30 röster – hästarna tröttna – jag promenerar – virstolparna i sina yfviga negligeer marsa långsamt förbi – 6 mil ha vi rest då vi kl. $\frac{1}{2}$ 6 a. ankomma till Skafvaböle, och besluta efter något betänkande att dröja här till i morgon, heldst det kommer orimligt mycket marknadsfolk vägen framåt från Helsingfors.

Alltså urlastning – och tidig souper – och diverse arangementer
 35 – – flickorna studera promenaderna – lofvar en dagbok åt Emelie – tar min röda favorit i mitt beskydd – sätter en hvit mössa på mina brunetta lockar – rycks bort – kastas – leks – skrattas – Emelie tömmer sin caffe-

dosa som kommer mig till godo i Hfors. – »Men sockerbitarna måste du spara, mitt barn lilla.» – – Tvi dessa gentila G.g.gårdar – här är också många rum – »näsdukshörn – och hazarder» – och »den andra – och den rätta» – och godnatt – zum letzte mahl – men jag slår dörrn upp – tänder pipan –

5

Zum letzten Mahl! – ? – Soll ich dich nimmer sehen so wie ich dich jüngst gesehen habe? – so? – nimmer. – »*Il ne faut pas dire jamais.*» –

Hvad tänkte du om Promenaderna, min lilla? – Du tänkte ej att du der träffade mig sjelf portraiterad – fast i dunkla, orediga drag. Men hvad bekymrar det dig? Du bist mir ja eben so wie einem anderen gut! Eben das thut mir weh. Kann's nicht leiden – Alles oder nichts! – Aber dieses nichts wurde mich vernichtigen – Pfui, schäme dich, lieber Freund – so ein Bischen Mädchen! Doch ach! – Mins du engeln som sade: »Mein Leben ist dein, mein Glück von dir! Wie ein Kind in der Mutter Schoos, so schlummert bey dir mein Erdenfreud!« – Es wird mir das Hertz eng, als ich denken muss ich sey dir nichts – Doch – Bort, engel du med det mörka flammiga ögat, och den dystra hviskande rösten – Bort – ty du ljuger – du ljuger alltid. – Och sade du också sannt, Ack du andra och ena och enda, – warum kanst du mir nicht *alles* seyn, wenn eben ich bin dir *nichts*? – Alles – alles – Licht – Hoffnung – Glaube auf Unschuld und Reinheit – auf irdischen Glück – auf mich selbst – auf – Gott, auf alles, alles, alles – – – bist du! – Verlass mich nicht!

10

15

20

30. ONSDAG. Morgen bricht heran – något blåsigt, men klar och solig och glad. Resande kommo som ville in – flickorna upp med en fart – echa-pera – Mamma har ej kunnat sofva alls ty bädden hade lif. – Instufningar. – Inkommande i farstun hör jag derinne en hög och klar röst som jag ej kände alls, sjunga några glada driller på morgonquisten. – Dörren upp – »Nå, du underliga flicka, var det du?» – »Ja visst. Nu är jag glad.» – »Lik fågeln som ej några sorger äger, med sång hon börjar morgonen och den är god, som sjunger gerna, så man säger.» – – Och nu kuska wi af – samma platser som i går – De 3 milen gå fort, – zum letzten Mahl: Stud. Lindquist och Topelius, 3 hästar. – Skräflande Nylänningar komma från markna'n. – Snart se vi observatorium och nya kyrkans resliga torn – Nära staden stanna vi på isen – ta fram en boutelj – dricka en skål för Mammans och flickornas trefnad i Hfors – tacka för ressälskap – – Jag säger fritt – måtte jag alltid resa så här – och slut nu på den agreablaste af mina 21 resor mellan Hfors och NyCarleby. –

25

30

35

Helsingfors 1839.

Väl rann det mig i hågen med hvilka reflexioner jag sednast sade farväl åt denna stora småstad à la Petersburg – nu tänkte jag blott: Auspicierna äro de bästa, ty hela världen ryms inom väggarna af en
 5 liten soufflette och en släda à la doctor Berg. – »Muss wohl eben darum mit gar anderen Augen den ganzen Stadt ansehen.» – In nomine domini also! – Det är marknad i Helsingfors – allt har ett så stort, så lifligt och imponerande utseende. – Vi åka upp från isen, längs Fredsgatan och unionsgatan ända fram, vika så af till Rosenkampffs
 10 – – – – Baron kommer ut – »friherrinnan kommer just hem – och välkommen lilla goa syster Sophie!» – – – – – Emelie sitter i sin släda. »Hur är det nu?» – »Jag wille wara långt härifrån.» – (jag känner så väl igen Helsingfors atmospher – den lilla vid idel bekanta ansigten vana, känner sig ha litet trångt om hjertat midt i allt detta
 15 främmande lif) – Men Mamma och Sophie skynda in; Jag kuskar Emelie till Borgströms – »hur är det nu?» – »Det är bättre redan.» – Vi åka in till Borgströms och »Aj, Carolina!» – Och »wälkommen, söta Emelie!» – Men jag smyger bort.

Åker sedan mina saker till vännen Blank, som är något genomskinlig
 20 men för resten lik sig. – Och nu företages en liten hyfsning.

Bland förändringar som här inträffat, omtalas P. A. Bonsdorffs fränfälle – Skada! – Pehr Adolf med allt sitt periodiska owett, war en duglig karl och en wettenskapens man.

Middag hos Rosenkampffs – Wåra resande började småningom bli
 25 hemmastadda. – Visite med B. hos Capt. Strömborg ang. rum. – Aftonen tillbragtes hos Rosenkampffs – Bostonbordet war redan framme – Wi unga pratade – Emelie är redan ut i verden och ser sig omkring på ett caffè hos Etholéns. – – –

31 THORS DAG. Frukost hos Strömborg, och afgjordt att jag läser med hans pojke en timma om dagen, med Vilkor att »Porkala Debet och Porkala Crebet» gå ihop, d. v. s. att jag har rum och upppassning fria. –

Aftonen tillbringar jag hos vännen A. Essen som bjudit Thodium för Haliko Corell. – Sansculotten på Morgonbladet – Calle E. frågar mig om Östring – Corell resonerar ganska förnuftigt mot det ensidiga
 35 i pietismen. – Jag vill veta C. Essens tanke om dans. – »må den dansa som ej deraf tycker sig lida till sitt samvete.» – Ganska rätt, men tillika en ganska twetydig approbation för dansen. – – – –

Emelie är hos Consul Berger på thévisite –

Sålunda ha wi nu småningom kommit oss in i Hforska lifvet igen. Den första veckan är dock alltid en inledning eller ett företal. – Här lefves och calasas denna tiden friskt. Rätt som det är, får man en släng af slevven. Undrar om våra små fåglar norrifrån skola finna luften lätt? –

1839. FEBRUARIUS.

5

*Wälan, låt oss dricka
det skummande lifvet
när perlorna frusa
och sockret deri!
Hvad ofvan är skrifvet
ej fråga, ej blicka,
Låt timmarna rusa
med fraggan förbi.
Zephyr i Lycksalighetens ö.*

10

Ja, du lätta lust! Nu åter viga vi åt dig vårt lif. – Ej så likväl som för ett år sedan – men något ditåt – bättre, – vackrare – renare – men lika Ephemiskt – oroligt – flyktigt – När alfvet kommer på visite ibland, så talas vi väl vid en stund; men blott i ständig parenthes – (Ho wet dock om icke alfvet är meningen och löjet parenthesen?) – Nun wohl Zephiren – - - - - - - - - -

15

20

Kom mit o Schöne, kom mit mir im Tantze,
Tantze gehöret zum festlichen Tag. –
Bist du mein Schatz nicht so kannst du es werden,
Wirdst du es nimmer – - - - - so tantzen wir doch!

1. FREDAG. Upwaktningar. Blanken bullar upp reskosten till frukost för Thuneberg och Strömborg. – F. m.:s visite med Sophie hos Borgströms, och presenteras för frun. »Ah, jag har sett herr T. för flere år sedan hos Rpffs – herr T. var då liten gosse.» – – Nu är Emelie hemmastadd – vice värdinna – visar rummen – gentila – vackra – à mon gout. – sin kammare – taflorna – pianot – »blef så glad när du gick förbi» – »Marie Berger är lik lilla Sophie.»

25

30

E. m. Wära (Rpffs) hos Prytzens på Caffé – Emelie på surprise för fru Decker. Jag thé – hemma – (hos Blank) –

2. LÖRDAG. A. Med Sophie visite hos Thunebergs – flickorna göra bekantskap – Ida sjunger – Wals – ovals med hårda stöflor – Uppe i morgon? – – – Farbror Justus berättar om sin fästmö – – Emma –

Emelie är på caffe hos Prof. Tengström –

- 5 3. SÖNDAG. Okyrka. Ernst Maltravers.

A: Picknick. Societeten talrik och lysande. Stor brist på vackra ansigten. – J. Snellman, nyss kommen till staden: »tack skall du ha» »håll till godo» – – Emelie är i svart siden med lockar och öfver pannan en »seigné» af silke och perlor. – Flickan är i tour – omtyckt – »hvem är den i svarta klädningen?» – Och sjelfvaste Dansrådet Gripenberg oblikerar henne till potpourie – 2:dra Françoisen: »Hvad tycker du om menniskorna?» »Jag vet inte ännu. Jag ser ingen, bara för det de äro så många.» – En oförmodad vue – välkommen – går till Emelie och Sophie »Låfva mig något, så skaffar jag er roligt.» – Och för dem så till
10 *Hilda Winge* – och »Aj si Hilda!» så högt att de kringstående vända sig om. – De 3 såta vännerna, »hvem trodde att ni nästa gång skulle träffas här?» – De 3 betrakta den nya verlden med undran. – Hilda som kommit för ett par timmar sedan och ännu är echaufferad af resan, vet ej om hon drömmer. Wals – – – – – 2 Fr. Emelie – Rysk Qu. Hilda W. – Française: M:lle Favorin. – oPotpourie aber mit E. im Cottillon. – Wals: gut.
15 20

Staudinger, Backmanson m. fl. buga och bocka sig. – Flickorna mena att de ha mycket roligt – Emelies ögon glänsa –

Notturmo. Am Piano bey Mitternacht:

25 Horch! Es ist ein Tantz! – Es brauset der Sehnsucht sturmender Waltz, und die Wellen des Lebens folgen schaumende schnell aufeinander! Es ist der Passionen Fluth tief wallend im unermesslichem Meere des Hertzens.

Meine Seele hat den Fluth mit heiss durstenden Lippen in sich verschlungen. Nun waltet er hin mit lieblichen Macht – süss und bitter wie ein schöner Tod!

30 Siehe! Da ist ein Bild. In dem Bild, eine Seele. In der Seele eine Welt voll unausprechlicher Wonne. – Der Bild ist eine Blume des irdischen Staubes mit Thränen des Himmels im seligen Auge!

Doch der Bild bist du! Aus deiner Auge blickt ein Engel hervor. Du ahndest ihn nicht, – aber wenn du lachst und wenn du weinest, seh' ich
35 sein sel'ges Angesicht so hell! so hell!

4. MÅNDAG. Inflyttar i mitt rum hos Strömborg. – Fönstret (*singularis*) ligger mot en gård som är lik alla andra gårdar. Utsigten (*från andra*

wåningen) sträcker sig öfver åtskilliga tak, så långt man behagar och förmår, in i himmelens blå. – De sotiga skorstensflöjlarna af Gardets Casern spå nödortfigt vind och väder. Unionsgatans rasslande equipager besvära blott öronen icke nyfikenhetsgluggarne. – Rummet är försedt med gula och skrynkliga tapeter; fönster och dörrar ha fordom varit hvita. – Meublerna (egna) utgöras af 1 st. Betsad byreau, 1 st. pianoforte, 1 st. säng – som också fordom varit bestruken med oskuldens färg – 1 st. bord, 5 st. lånade stolar af diverse fasoner, 1 st. piphylla etc. etc. – – Sagde logis bebos, utom mig, af ett krypregemente Torackaner »som naturligtvis söka göra sina äldre rättigheter gällande».

– Rummet bredvid begagnas af Strömborg sjelf; och oss emellan existera, prisad vare den tillstängda dörrens gleshet, inga hemligheter.

Sådant är foderalet – nötskalet – inhysingens beskrifning lemne wi derhän.

A: hos Rpffs. – E. på musik hos Björklund. – Bref till Hejko – och hvad eller hvem var hufvudämnet deri? –

5. TISDAG. Emelie och Hilda f. ms visite hos Rpffs. – A: med Sophie ovisite hos Borgströms. – – Visite och thé hos min Capten och hans fru Captenska som recommenderte unga herrn till sträng curans. – Rätt hyggliga menniskor. – –

Emelie på caffe hos Törnroths. Souper hos Rosenkampffs. – nästan alla quällar.

- 6 ONSDAG. *Edgar Justus Elion Strömborg*, 9½ år gammal och späd till vexten, för första gången min discipulus. – Hoppas bli nöjd.

Stämmer det värsta af pianot. – Nu är balernas tid. Rpffs och landsdamerna äro på stor souper hos Tavaststjerna – Borgströms, Thunbergs m. fl. bekanta äro på Souper hos Ilmoni på Clinicum – men Emelie sitter hemma med Marie B. och Franz S. – och souperar på 4man hand.

- Moi: Betalar Nationsafgifter och spelar boston hos Staudinger – +60.
7 THORS DAG. Den söta, gentila, allmänt afhållna Generalskan Ramsay, född Reutersköld, dör kl. 12 f. m. – och Helsingfors insvepes, liksom sörjande, i tjock dimma.

– Om A. var bal hos Falckens, högst triste i anledn. af dödsfallet, – af 200 bjudne endast omkr. 60 närv. – inga gardesoficerare dansa. – Friherrinnan der. – Emelie hos Appelgréns. – J. Cederman hos mig. Med Elfving och J. S:ger thé hos gamla Maja. – Mamma och Sophie göra visite hos mig kl. 9 a. – Souper hos Rpffs.

8 FREDAG. M. Upvaktning hos Sahlberg. Skönt winterväder.

E. m: hos Rosenkampffs sammanträffa: Emelie Lindquist, Hilda Winge, Ida Thuneberg, Fru Thberg, M:lle Tapenius, Sophie Molander, Blank, A. Essen, J. Staudinger, Z. Topelius och en mängd bostonherrar som äro för sig.

– Sys först – skickas efter Emelies noter – Emelie spelar – Ida spelar – M:lle Tns spelar – Emelies Kejsarstycke – sedan med Sophie den stumma och Rondeauerna – Hilda spelar – Ida sjunger – Essen och Justus tröga cavalierer – Thunebergs gå – Sophie M. går – de andra stanna – och soupera – E: »Franz är så underlig, säger beständigt att han lider – ibland tråkig, ibland treflig» – (Hda: du är beskedligare) – Säg inte så, jag tycker inte om någon beskedlig karl – I onsdags var jag hemma, – Franz der, Marie B. der – wi spelte tourvis och souperade på 4m. hand –

»Har du skrivit hem? – Ja till H. – Du skall helsa Herr B. från mig – då blir han wisst glad – du skall riktigt helsa» – Wal af fingrar: »den ena H. och den rätta H.» – Hilda gaf ringen – »gif den strax tillbaka – befall! – du *skall* ge den – Der är den»

Souper: 3 flickor och 2 dansmästare vid ett bord. – Justus om sin lysande period. – Win – – (Sjungit Sophies favoritwals) – Essen säger: jag hör Emeli L. heldre än Stein, med sina granlåter som man inte förstod sig på.

Låter kusken stiga på medorna medan jag kuskar Emelie och Hilda ett slag kring Esplanaderna och sedan hem – Emelie moraliserar Hilda – »men det hjälper inte» – och blir hes på köpet.

Emelies Winter- och Wårdagar 1839

Den sköna tid då lifvets rosor knoppas,
den glada tid, då hvarje hjerta hoppas,
den snabba tid som lik en dröm flyr bort
Så kort, så kort!

Den ger jag dig, du lilla blad, att gömma,
Och ingen minnesblomma får du glömma,
Men troget skall du teckna hvarje rad
Så glad, så glad!

Se'n skall du, lilla blad, en gång berätta
i fjerran framtid än hur glada, lätta,
hur sköna sjuttont vårars dagar grytt
Och flytt – och flytt!

9 LÖRDAG. – Plick – plack – pling – stämmer mitt stackars piano som sjunger i näsan –

A: Caffé dans hos Borgströms.

A. kl. 7 med Blank (särskildt inviterad fast han aldrig gjort visite) – och dans till 10. – Wacker soirée – smala gentila flickor – »Emelie skall presentera mig för Marie Berger» – och – ödmjukaste! en Françoise – tackar – en glad unge à la Stockholm –

5

Evelina Kälman rätt söt – Augusta Frenckel gar nichts – Yngre systrarna Berger – Lina Borgström lofvar – Hilda Wingses beau jour och »Borgströms bror» förtjust. Emelie i Cousine Minnas uniform immer ein allerliebstes Ding – Alltsammans pianomusik – än fru B., än M:lle H. – än Marie B – än Franz S., än Adolf Gg. –

10

Wals: E. etc. – Française: Hilda W. – Wals – Française: Emelie – Wals – Sv. Qu: en gammal M:lle Idman som talte om theater – Française: Marie B. – Rose Wals – E. –

15

Cavaliererna nichts sonderliches – Franz den gentilaste – Wals orimligt – Marie Bergers Rosewals – isch! du lätta lif – alles wie im Traum – alles vergessen, nur der Lust des Augenblickes nicht! – –

Om wadet på Lybecks bal. »Får jag inte byta det mot något annat – t. ex. en ritning – – inte gerna – begriper inte hvad du skall göra med en bandbit. – jag har mina skäl» – – Om Lina B. »det är en söt flicka» – S: »hon sade du skall få Lina» – wackert sagdt! – Så, så – – so ein bischen – – underligt! – Betraktar Caricaturer: Herr de Mayenne – – Westerlund fr. Uleåborg – Än en Wals – adieu – en ganska rolig afton –

20

25

Westerlund bjuder till Vohs'en på *harstek* – och Franz S. sjunger con amore en stroph ur Marie B:s Rosewals – »det är inte för ro skull som man skrifver Winter- och Wårdagar» – »För inte bud, min kära Franz – med lilla E. kommer du inte långt.» –

10 LÖRDAG. Okyrka och Oacademie för Oväder. (das heisst: Fruntimmerna hade ämnat sig att bese Academien)

30

A: Picknick.

Mycket folk – och öfver 80 studenter. – M:lle Holm upp i afton – toujours belle – för resten – föga att se – M:lle Hultman – ett dockansigte med liten mopsnos – skriks af, men är gar nicht – Emelie kommer sent – är hvit i afton – dansar Rysk quadrille med Franz – 2

35

Francaise med mig – »Hwad tycks om studentuniformen?» – »Åh ja – Carolina tyckte om dina verser och dig sjelf – ödmjukaste! – Nu ä lockarna bra – usch, jag tycker de äro så tråkiga – jag wet en annan som tyckte som jag.» – Rysk Quadrille med Ida – som walsar
 5 charmant – C. Tawaststjerna stod bakom och sade sedan åt Blanken »Wet du, Topelius är kär i Ida –» – Hilda Winge, blå klädning, icke så illa – var helt lycklig – suckade efter en picknick till – Allt detta granna lif blandar bort flickan, medan de andra ta saken lätt – Emelie potpourie med Pudasjärfvä – har roligt – souper – Muntert – men en
 10 viss ödslighet efteråt.

11 MÅNDAG. Revisorn och Revisorskan Forsén se i dag idel gens de qualité hos sig – de våra hos Rpf:s och B:m:s ha den äran, – jemte Hartmans m. m. – Deremot *slippa* herrar Staudinger, Zimmerman m. fl. och *blicopieust flata* – – Förgäfves gjorde sig också Blanken grön i går för lilla
 15 Revisorskan – lika litet kunde jag vänta, ehuru jag aldrig haft den förmån att kröka min rygg för dito – Flickorna berätta sen att de haft tråkigt af brist på cavalierer – Sophie fick likväl valsa med Carl Hartman, bästa valseur i Helsingfors, påstås det. – – –

Moi: The och Latin – och promenad med Blanken långs staketet
 20 och i drifvorna midtemot Korostillefska stenhuset, der fönsterna voro fria i 3:de våningen.

12 FET-TISDAG – Oklar men blid Fet-tisdag, och orimligt mycket blusare i farten. f. m. Solsken, men e. m. slog sig åter samma dimmiga sorgflor, som vid fru Ramsays död, öfver staden – Och ej utan betydelse nu heller
 25 ty man firade i afton hennes högtidliga *begrafning*. – Från kl. 3 samlades otaliga skaror blandadt sällskap kring. Luth. Kyrkan. Kl. 4 kom jag med Sophie, Emelie, Jeana Hilda W. och Sophie Molander – vid lilla prest-dörrn hundradetals menniskor – mest gentilt folk – ingen slapp in – här och der sångare – en sluskig gesäll skrek att han var sångare, en student
 30 började såsom bevis på sin egenskap af dito att tralla en aria, – en twetydig person i urblekt shavlette gaf sig ut för sångerska – slutligen sluppo de verkliga ej in – »här ha wisst kommit tusen sångare re'n» – Pacius ej mer än andra – Tapenius kom i halft slagsmål – Många vände om – Ändtligen fick jag hand emellan dörrn och bröt opp den – och under min
 35 arm kröpo flickorna in och fingo god plats midt i kyrkan – Processionen kom, och det fattades ej mycket att ej folket utanföre med våld brutit sig in. – Melart jordfäste – kyrkan war eclclairerad med waxljus – Chören stämde upp en psalm och en Chör-quartett »Selig sind die Todten»

ur »*die Letzten Dinge*». – Sublimt – Det var ett vackert afsked från en skön själs nyss så sköna hydda.

Flickorna stå på bänken. Fru Öhman oförskämd. – Mamma tog Sörnäs Marie för en förnäm Ryska – Trängsel mellan facklorna vid utgången. »Var ej rädd, jag lemnar dig ej» – Hilda sade att hon wille dö i morgon om hon fick en sådan här begrafning –

Emelie sedan hos Rosenkamppffs. »Lockarna vackra i förrgår» – Skall skrifva i min Dagbok – men det vill bli så i brefstil. – För 3 veckor se'n – Skall helsa med stjernorna. –

13. ONSDAG. – Justus Sr – Ståndspareller hos Rpffs – A: visite af Julle C. och Nordman. Mamma hos Thunebergs et moi aussi – och Sophie och friherrinnan. – suto något fåordiga i sopher – M:lle Tapenius spelte – Ida spelte – Ida sjöng – Pacius, Medicussen, spelte – Grädeners stycken kanske originella men mindre vackra.

Jag har en gås oplockad med Öfverstlieutenantskan för hennes jemförelse mellan våra 3 Österbotn. flickor. – – – – Souper hos Rpffs.

14. THORS DAG. Mamma, Sophie, Emelie, Hilda, Ida, fröken T:na, Jeana led-sagade af Blank, Claes Z. och mig besöka först *Kejsarliga palatset*, – begapa de allernådigste meublerna och rummen som lofva bli granna och beundra Finska kronans rikedom och Klinkowströms hofmästaregenie. »Men här, sade Hilda, wille jag ändå intet wara Kejsarinna.» – Sedan besöka wi *Universitetet* med mera skäl till förundran – i Begge museerna – »ach så underlika kräk, och fåglarna! och aporna! och elgen! och Mammuth-tanden! och mycket annat. – I Praktrummet, der Hans Majestäts Majestät står i kroppsstorlek, förklarar jag med ett kort tal *att närvar. unga damer, som i dag gått genom Academien, äro wärdiga att beklädas med lyra och uniform samt sålunda utnämnas till studenter af Österbotniska Afdelningen.*

Emelie skrifer på bordet och söker souvenirer. – I Faculteternas sessionsrum se wi oss omkring: – »här gäller det engång!» – »tänk då på oss.» – »Nej – åhå! det vore rätta sättet att komma uro concepterna.» – Rectors Cancellie och sedan i Solennitetssalen och knäppes på basfiolen. – Hilda: »jag har en tro: att du blir en stor man!» – stackars Hilda! – Väl spådde för 21 år sedan en gubbe också det. »Men jag har en tro, och den tywärr på bättre skäl: att du misstar dig starkt!» –

Sedan i Curiositets rummet, bese en knut af Czar Peters hus då han bygde Petersburg, persiska vapen och Söderhafs drägter m. m. råsk – pinar E. med »souvenirer» såsom gamla fjädrar, tågstumpar m. m. – Emelies »goda eller onda genius», Capten Munk från Sverige, också

här. – »Hvart jag går, så möter jag den karln.» – Bref hemifrån? Jag har skrivit i Dagboken. – Men se på att klockan är redan 2. Adieu, mina damer. –

A. Med *Molander* hos *Piponius*. – Boston hos *Rpffs*.

5 15 FREDAG. Ämne. Walléns tillställer *Subscriberadt Slädpartie*. – A: Hos *Rosenkampffs* och läser *Ståndsparalleler* högt. – Våra resande äro nu så temmeligen hemma i *Helsingfors*. – Men apropos af läsning: dicat vel dixerit quispiam: Hvad läser min herre nuförtiden? – Ja Gudnåde. *Courtoisie* är så grufligt tidsfördrifvande. – Dock etwas; – wi wilja tänka på saken.

10 16 LÖRDAGEN. Af glömska försummar jag vår *Academiska Inscription*, der *Pipping* »med tårfulla ögon» utöste owett mot *Snellman* och de liberala ideerna i allmänhet. – Ursinniga människa! – De flesta åhörarne voro förbittrade, men ingen rörde på sig eller knös ordet – – – – –

15 Ack herr Collegieråd, Magnifise herr Rector – som så humant, så ädelt och liberalt söker leda ungdomens väg, om icke just på sanningens fria bana, så åtminstone på *sedighetens*, *beskedlighetens*, *lydighetens* och *ordentlighetens* blanka polerade glas – tack, stor tack för herr Collegierådets vackra tal som så ögonskenligen öfvertygat oss att wi äro
20 ena få'n, – jag ber om förlåtelse, – och Ers Magnificence sjelf den allra värdigaste att beklåda den högsta rangen bland oss – Ack ers Collegie-Magnificence, förlåt, förlåt att min käpp, liksom så mången annans, någongång glömmande edra hvita Timoleoniskt vördnadsbjudande lockar, väl stundom känt sig kallad att tolka vår rättvisa tack för det
25 allra vackraste tal som någonsin en regementschef hållit till sina lydiga väl exarcerade och väl subordinerande rekrüter!

30 E. m. Ämne och Nationsmöte, hvarvid väckes fråga om Öllerska lånet för hvilket jag står i borgen. – *Rpffs*ka damerna – Mamma, friherrinnan, *Sophie* – ha spökat ut sig på det grannaste, ty de ämna sig på stor bal hos *General Thesleff*. – Det duger att berätta om i *NyCarleby*. – *Moi, je bois du thé et demeure au logis*. –

35 17 SÖNDAG. Okyrka och Dagbok. E. m. hos *Rpffs* – *Sophie Molander* är der – det spelas boston, wi ungdom spela musik och sjunga diverse – – *Emelie* är på bal i afton hos *Stentryckar Tengström* – der skall ha varit mycket roligt.

18 MÅNDAG *Sophie* och jag göra en f. ms visite hos *Borgströms* kl. 12–½ 2. – *Lina* spelar *Franska quadriller*, och fru B. kommer och visar *Emelies* nya gula hatt, mot hvars färg jag längesedan protesterat. – Slätt hår i dag. »Hur ser jag ut?» »Det gör jag dig inte klok på.» – Sedan berättas allt

hwad man anmärkt mot Emelie i Helsingfors, att *hon går illa* – trösta dig, sade Sophie, fru Kothen går också mycket illa, – att *hon walsar för rak*; – men Hilda walsar för krokig, hon igen. – »Jag trodde i går att *du* skulle vara hos Tengströms.» – Fru B: »war egen hos oss.» – jag tackar för det. – »I efterm. blir det ledsamt när ni warit här på förmiddagen.»
 – »Ni? Ni?» – »Ja skulle jag säga *du* då?» – – Hindrik Borgström – »Hindrik är min gosse» – Hindrik! – nickar på trappan.

A: Emelie hos Kålmans.

19. TISDAG. Flickorna bese *Orangerierna*, jag ger bud åt Emelie och Hilda. – Claes Z. kommer med – Ida Thuneberg också – »Det är bra att Borgström corrigerar din musik» – »Jag tycker så med, nu börjar jag förstå honom.» – Betrakta alla möjliga rara saker – blommor – nå jag skall då ge er en. – Så: nå jag skall då ge er en! mycket artigt – i hopp om drickspengar plundrar vaktmästaren en hop violer för flickornas räkning – ett blad. – »flickhänder klena att öppna lås» – öfvermod som straffas i afton – »hwad är det för en kyrka?» »Det är ett stall» säger Ida. – »Ville se Sophie i efterm. – vill du komma med?» – »hör ej.» – Tackar, jag skall. – Visite på Wasenii boklåda, och ser på »lådlackor.» och noter och saker. – Dosan H. – »Ge mig H Dosan» – åter H! – H! säger Hilda – om Sommarn – – – –

A: Sophie och Hilda sitta hos *Borgströms* – gardinerna äro till hälften ner – denna gången äro mina händer för klena att läsa ett regladt lås, – och jag vänder om med en liten grand harmsen min – Var det icke han som rörde på låset? – »Han skall en annan gång lära sig att ringa», säger Emelie – men jag kan ej tåla dessa onödiga anstalter. – Senare på quällen går Sophie till *Thunebergs*, bjuden – går ej med i harmen – sitter med Mamma och friherrinnan, och souperar hos Rosenkampffs. –

- 20 ONSDAG. Oblomquist. – A: hos Rpffs och boston. – I dag är Emelie första dagen allena hemma. Det är ett grufveligt fjäskande med alla dessa caffén, baler, och soupeér – vore jag flicka, så kunde jag lätt bli yr i mössan.
 21. THORS DAG. A: Mamma och friherrinnan visite hos mig, der jag satt ensam hemma och skref. – Mönstrat mitt rum och mitt toilettbord – Sedan hos Rpffs, boston och souper – kl. 11 a. går en okänd person insvept i vid slängkappa af och anna på stora torget utanför Societetshuset. – Derinne klingar musik och fönsterna stråla af ljusglans. – Derinne firar Wasenius, den Christne juden, sitt muntra bröllop; derinne röra sig gentila figurer i siden och flor med blommor i yppiga lockar. Men hon syns icke, den hvita, den glada med ljusröda blommor i håret – ty

fönsterna äro oklara af värmen – den insvepte personen går långsamt tillbaka Unionsgatan uppföre.

22. FREDAG. Opost och oflickor hos Rpffs på f. m. – Med Rpffs och våra kl. 1–2 under barons anförande att bese Ritkontoiret och *Kejserliga Senat-*
 5 *en* – Denna är praktfull men saknar en imponerande storhet – praktsalen är liten, – öfverlastad af prål – Den rika Finska kronan har t. ex. för en enda liten bordstudsare betalt 4000 Rub. – Endast trappan är magnifik, lätt och luftig, men äfven den mera passande för ett lustslott än för en sådan byggnad *som bör vara stor till sina former som till sin bestämmelse.*

10 A. – Rpffs – oboston – om Slädpartie – Faunamöte från 5 till 7.

23. LÖRDAG. – Basta kallt – Moraliserar min unga vän Edgar för slarf – A:

Stort Thé och Souper hos Rosenkampffs.

Kl. 7 när Alfred B. och jag inträda, är allt församladt – haute noblesse och haute bourgeoisie om hvarannat – bland de förra Thesleffs, Falkens
 15 m. fl., bland de sednare Borgströms, Forséns Thunebergs m. fl. .... B:ms sent. Det ser litet stelt ut i början ...., Emelie (svart, gentil) – Hilda, Ida sitta i sopher i salongen ..... »Dans är dock bättre än en tyst souper», säger Borgström. Fru B. är artig och skickar efter noter – spelar upp walsar, quadriller – walsas – bra nog ty golfvet är limmadt
 20 eller fernissadt. .... August Essen, Engel – – fröken Falk aflöser Fru B. och klappar rysligt – spelar dubbelquadrille – med Svenska, Ryska och Fransyska tourer – med Ida – Emelie sitter – Med Fru Spolander.

Om min ovisite i Tisdags. – »Jag är glad i afton. Hvad har jag här i näsduken?» – Wadet – det måste jag ju få – »Måste? ånej.» – Det är ett
 25 souvenir af Lybecks calas, – om du visste hvarföre? – Nåja, jag skall säga dig ..... det var *då* som jag *först* anade – spionerade – uptäckte – blef viss om en sak .... *då* som jag *först* rätt såg igenom lilla E. – så klart, så klart. Ack det är vackert att äga ett sådant christallklart genomskinligt hjerta. – – Rät ut dina lockar ..... Hildas Lådlackor – Hildas H. ... jag
 30 ger åt dig, E., ett grönt H. – »will inte ha» – Låts – »jag tycker att jag har blifvit så elak här». – Mundlacken skola räcka i 20 år – »efter 20 år ska wi skrifva till hvarandra ännu». – Försegla edra bref väl. Inga bref ville jag hellre läsa än edra – »Det är sannt, de är intet vanliga.» – Hilda will alls intet resa bort härifrån. .... hvad ser du på? – – »på dig.» – Jag
 35 tar åtminstone intet på ögonen. – Fru Borgström säger mig artigheter för verserna i Wår och Winterdagarna och projecterar att de införas på morgonbladet. och bjuder på middag till i morgon.

Wasastjerna bjuder Cederwald snus. »Men bara det inte är krut?» Lilla Putte tar Guffar W:na i knappen: »si guffar har ingen Wladimir! Hvarföre har inte guffar Wladimir?» – Och det präktiga war att W:na just blifvit stött öfver sin lilla Stanislaus, om jag ej misstar mig.

En tråkig souper .... flickorna instufvas långt inne i sängkammaren, med M:lle Törnquist etc. – En kryss, och fin invite »ät nu mera, nog finns det mera derute.» Fru B. ber Edelheim söka upp Emelie. – »Och hvem är då M:lle Lindquist?» – Men E. echaperar.

24. SÖNDAG. Okyrka. Dagbok. Kl. ¼ 3

Middag hos Borgströms.

Omkring 25 personer – de resande och några andra – Rpfss, Deckers, Appelgrens, Forséns m. fl. – Plats vid ett litet spelmans bord, Emelie till höger, fröken Rotkirch till venster, Lina B. och de yngre flickorna Berger midt emot – och skålar – och haranger – och allusioner från sidan der Franz S. satt med Mary Berger, och Claes Z. med Hilda ..... bitar att välja: »Den första äter jag opp.» Det war en i NyCarleby – »Den 3:dje dansar jag med i quäll.» – En i F:hamn – »Nej då välj du.» – Den första tar jag – »Lilla Sophie, det var märkvärdigt.» – Den andra ger jag inte bort. – »Det är Hilda.» – Den tredje behåller jag. »Nej det går ej an» – hvem är det då? – »Det är jag.» – Lina är öfverdådig – »Nej det säger jag, att nu dricker jag inte en smul mer, skål herr Snellman! – och nu har jag druckit 6 glas.» –

Sedan Caffé och cigarrer och dans efter pianot och Rosewaltzer – charmant! – begriper icke hvad det är för ett lif – en gentiliesse i dessa walser. –

Wals (E.) – Sv. Qu. Jeana B. – Wals – Françoise: Hilda – Wals – Sv. Qu: Emelie – Wals ..... – Fru B. och Emelie spela Rondon ur Barberarn – jag vänder – Om alla vore så trefliga som dessa Borgströms! »Ja då funnes inga elaka menniskor till.» Det vore en glad verld. – Apteekar Appelgren lik pappa Isak. – Lilla Wilhelm lik Julius Lindquist. – – Wadet – här – bit af bandet – det allra sötaste band, med ett skrifvet namn uppå – »Jag vill att du inte skall anse det som vunnet på vad, utan som en gåfva.» – Så mycket tacksammare är jag. – En glad dag slut kl. 10 a.

Emellertid har Blanken åkt Sophie till Domarby på slädpartie – dansat, kommit att bli oense med sig sjelf och med hela verlden – Men Sophie har haft roligt och beundrat August Tavaststjerna och Hilda Holm. – Billet 1 och 2. –

25. MÅNDAG. Men Blanken hade sedan alldeles en odag efter Domarbyfärden – var grufligt misanthropisk – halft sjuk och förkyld – ty på hemfärden hade kampen sagt upp contractet.

F. m. Hilda och Emelie hos Rosenkampffs – Logrens bref – »o du flyktige Item.» – Ni känner vår väns persilja. – Hilda brydd för August E. och unga B:m. Sophie var förtjust i August T:na. – Hwem war Emelie förtjust i då? – Visitekort – och negligée försökt – och Hilda ritar mustacher – och pirat – och vis hit den – kan du vara odygdig så, du? – – Följde – och val – och valde den längre vägen till B:ms – Här lägga ångfartygen i land. »Men wi ha ingen att vänta.» – Jo Hindrik – »det vore roligt.» Då skulle vi ta emot honom. »Ja han skulle säga: se M:lle Lindquist» – – – Hks planer – och huru hans hitkomst beror af – –

Det war en Onsdags natt efter en Junta – wi pratade framför brasan ..... »Om hvad? – Jag ville gerna weta» .... tror nog att det skulle intressera – »Säg mig det i afton.» – Kanske litet – »Lofva så blir jag glad» – jag lofvar – Det var vid slottets hörn.

A: Lemnar min sorgsne vän B. hemma hos mig – och gör *visite hos Tante Wikstedt* – Inga andra der än Borgströms, Forséns, och våra Rpffska fruntimmer. Mjuka tjenare fru Staudinger, tack för myrtenquisten. – Och sybord och söm och äppel – och sylt och mandel och thé – liberalt folk – rätt trefligt – då och då en vink ang. Champagnenatten: jag moraliserade en af mina vänner för ostadighet – han lofvade bättring – jag lofvade att aldrig förtala honom hos dig – jag är en oegennyttig människa – att alldrig be dig glömma bort honom – – .....

Jeana B: »nog wet jag hket namn som är vackrast.» – – Fru B. ropar in Emelie att läsa mina verser högt. – »Emelie skall niga vackert och be herr T. skriva i sitt album.» – Och adieu. »Tänk nu på hvad jag sagt.» – »Det skall jag göra.» – Emelie är gentile i svart siden och dansar ännu i quäll på souper hos Kåhlmans. –

Promenade med Hilda i månskenet – 2 frågor om samma sak mötas – H:t. H. o. E? – ja, det är säkert. – då b. n. r. – Nej – honom unnar jag hvad jag unnar ingen annan – då blir ju flickan olycklig – förstå mig rätt –

Underliga hjerta, jag förstår mig icke på dig, icke alls! Glad öfver så litet och sorgset öfver så litet – vekt – vacklande och oroligt, är du aldrig lugnt och tillfredsställt mer. Hwar är nu din beprisade ögonblicksphilosophie? Jag känner din djerfva fordran på intet eller allt ... Men lär dig engång rätt försaka – försaka allt och begära intet – och i det jordiska lifvets blandade lust vara dig sjelf nog – så som du i det himmelska lifvet

- är dig sjelf intet saknar allt utom hoppet och tron – och då skola dina stormar tiga ditt lugn bli fast och utan vank ..... Till dess du lär dig det, drick lifvets lust som lifvets sorg med sans .....
26. TISDAG. f. m. Med Sophie afsked hos Hilda, som reser – och lemnar henne en wals ur Zampa som jag förlorat på wadet i höstas den 10 October – den märkliga dagen. Hilda är gråtfärdig – Emelie är der – Aminoff – adieu – flickorna köpa mönster hos Frenckel – hemföljer Emelie för att få ett blad ur hennes album – en vacker bok, present af Franz Snellman. – Om Aessor Lund – Om Hildas och mina frågor – Wi talte om dig – »Hon frågade dig hvad du tyckte om mig, och du hvad hon tyckte.» – Det visste nog Hilda förut, likasom jag visste – Det är ett öde att du skall vara nyfiken *just här* (vid slottet) »Men när wi komma till porten, så lofvar du – ?» – »2 blad ger jag dig ur Album.» – Det ena nu, det andra framdeles när du glömt bort mig. – »Jag wille gerna se något som du skrifvit här nu.» »Nog är det obeskedligt att ej visa min Dagbok, då du – men jag kan inte.» – Jag begär det ej heller på alfvare – »Du är i dag så lik en prest som jag såg på Wasenii bröllop som jag tyckte så mycket om» ..... Jag tänker också bli prest – »Nej bli inte» ..... Det är B:ms kammare – pas personne, excepté Wilhelm, mon favorit.
- E. m. Repeterar historie med Justus Staudinger som har respekt för Rein. A: Boston hos Rosenkampffs ..... Tout en famille .....
27. ONSDAG. Val af Österb. afdeln:s Revisorer – och undertecknad blir en af de 4. – E. m. Emelie, Tante Wikstedt och Sophie Molander hos Rosenkampffs. – De gamla spela boston de unga roa sig i salongen – »Jag har inga noter med.» – Skickas efter och spelas den stumma, Diavolo, Othello, Rosewaltzer – och jag spelar Alfredsengelwals – och wi walsa som englar – Ritsch! – Sedan revideras min Almanacka, alla Onsdagar upräknas – Du bär röd klädning – Minnas uniform – minns väl då du bar den engång förr – det var förr i verlden då du var min fästmö – – –
-
- Promenad i arm som i julas – Emelie har ondt i hufvut – om Hildas frågor – skrif du och fråga. – B. tertius – Wi följa Emelie hem och Jeana, Sophie med. –
28. THORS DAG. Moraliserar Edgar – Visite af Mamma och Jeana som finna allt i ordning. – Färd till Lusmarkna'n att köpa skåp. – P. d. v. – Skulle i dag bli första Musikaliska Soireen, men uppskjöts. – A: Thé hos gamla Maja – B:ms tar emot – Rpfss kl. 8 – Blank om Ida .... och mina råd, som gammal practicus.

Curieus månad, farbror Februarius! – Dans mer än förut under hela min 6 åriga Hforska tid, – nya förhållanden, nya färger för stad och folk, – nya åsigter af begge – en annan Februarii än den sista, boston-sjuka – curieus månad! – Jag wet ej hvad slut allt detta skall ta, men det bekymrar mig också rätt litet – Låt lifvet vara en Rosewaltz så långt det bär – – –

MARTIUS.

*Du log mot mig
som du log mot andra – – –
-----*

*Det moderna lifvet är likt en ljuskrona: det eclclairerar väl men värmer intet. –
Promenader 1839.*

Winter och stjernljus, drifvande snö
Fåfängt belyser den vänliga solen
isen på sjö –
glimmar i isdiamanter och stänker
stjernorna små
i blänkande blå –
fläktande vindar från ödsliga polen
rimfrostbestro
stränder och ö –
då ser jag mot himlen och frågar och tänker:
ack hvarför så kallt
i Norden är hjerta och himmel och allt – ?
Ej sommar och höst
Ej vår med sin glans är i nordboens bröst.

1. FREDAG. Sophie fyller 19 år. – Caffé och historisk repetition hos Staudinger. – Sedan hos Rosenkamppfs – och beslöts efter någon deliberation att Sophie stannar här quar till sommarn. – Förbi Frenckel vandrar en okänd person i wid kappa – det är ljust derinne – Mången sylph visar sig i fönsterna – men p. d. v.
2. LÖRDAG. Ämne – Inne hos Sr – A: Rosenkamppfs – de andra bostonera – jag reviderar bibliotheket ..... E. hemma – något sällsynt.

3. SÖNDAG. Kyrka – Chrons predikar. – E. aussi – jag känner gula hatten – Rpffs ta emot på e. m. men högst få infinna sig. – Med Sophie ovisite hos Borgströms för att berätta – att surprinera – men Emelie var ej hemma – eller rättare hemma – men sjuk, hon hade gått på souper hos Åkesons – men måst gå hem – »helsa att wi komma igen i morgon», 5
sad' Sophie. – Och lamporna skinade grannt i gathörnen –
4. MÅNDAG. f. m. Abermals med Sophie hos Bms – och denna gången hemma – och nu är Sophie på afsked – och wet du – »aj när skall du resa» – och wet du ..... och isch, dansade Emelie om ett slag – med Sophie – 10
På e. m. var påtänkt en visite hos Emelie som satt allena hemma, men Sophie fick något hinder och Mamma sade nej.
- 5 TISDAG. Mamma mår ej bra – har skjutit upp resan för concertens skull. – A: Major Justus Thuneberg står blank i dag – och majorskan är Emma Aschan – och bröllopet är stort – och mycket honnette folk der, bland 15
andra B:ms, – och mycket honnett folk inte der – bland andra jag – och Blank är der – och Ida är brudtärna – och Emelie är hvit med ljusröda blommor i vackra lockar .....
- Och musiken spelar och ungherrarna göra en Hamburgsk knyck och dansdockorna radas upp i quadratform – men christallkronorna 20
glimma så vackert, och par efter par skymta förbi dörrn uti walsen – dörrn – den ledde till tambourn – i Tambourn stodo creti och pleti och sågo på bruden som emellanåt viste sitt glada ansigte uti hvilket snarare lättsinne och likgiltighet än en sådan *blandad glädje* som man helst ser hos sådana unga – ετι αδαμαστες – visade sig. – Men bland creti och 25
pleti varseblef man längst bort i skuggan okända figurer med kapporna slagna för ansigtet – och här och der en blänkande blick – – Blanken gick tätt förbi – Thunebergarne och många andra likaså – Alfred B. och Wilhelm E. kände ingen – mig såg ingen – men jag såg – och det visste ingen – En Françoise – det var underligt – roligt – – sedan promenader 30
öfver kammargolf .....
- 6 ONSDAG. Första Musikaliska Soireen – kl. på slaget i infann jag mig på Rectors Cancellie för att köpa billet – Pipping var gången – går alltså hem till unga Pippingen – »pappa säger att han lemnat billetterna der.» 35
– Nu vore jag färdig att svära i Pipping, mig sjelf och hela det dumma tyget – En Preciosa-concert – alla cheurerna sjungas – som jag länge glädt mig åt – men »skrif bakom örat, munsjör Tardif», sad Mamma – nåväl – jag är tranquile – jag är icke så dum i konsten att umbära – wi

dricka thé – jag skrifver bref till Hejko – sedan berätta fruntimmerna om concerten och äro förtjusta i Königslove – lilla pojkybytingen.

7 THORS DAG. Skarp Nordan, så att öronen rodna så vackert som tupp-kammar. – Språng för att skaffa kusk åt Mamma – en syltfot som lofvat hade nyss echaperat – och satte hela den Österbotniska befolkningen i rörelse. – Hos Kantlin, i kyrkan, i kärret – i alla möjliga nurkor och vrår. –

A: – Revisorerna revidera Nationsbibliotheket, skicka efter punsch och göra sig en glad afton. – A: – Rpffs – Emelie hos Knorrings på souper.

8 FREDAG. Yrväder och Mammans oresa i och för thy. Strömborg håller stor frukostblusning fr. 10 f. m. till 11 a – på sin födelsedag – och inne der – och smorde oss – och Lyra berättade Polska historier, men förteg wisligen huru han fick ris ..... Och andra Lyra, presten, talte om en tack-sägelse för Persiska freden »Ja meiän armollinen Kejsari on woitanut suuri woita Persäneistä, ja otettu waimotuksi kaxi Paskaja hewosen hengestä» – etc.

Kl. 12 – kort visite hos Borgströms för att säga att Mamma reser – och »se det var bra, nu ska du skrifva, Emelie.» – – – Men Emelie berättade: jag drömde i natt att jag var på Herr Backmans och Johanna C:ii bröllopp, men der var inte roligt.» – Var du då ledsen sjelf? – »Nej, men jag vet inte hur det var så underligt.» Emelie spelar en sonat af Beethoven som icke är så god att nappas med. –

E. m. kl. 5 visa sig fru B:m och Emelie på en hastig afskedsvisite hos Mamma – berätta att de just ämna sig på ett slädpartie till Cajsaniemi. (»Usch, hvad det är tråkigt») – niga som hastigast och echapera. –

25 Sedan hos Rpffs – och sjunger med Alfred och Jeana, – och konsulterar med Mamma. – – Men hos Strömborgs blusas champagne – »Topelius, din djäfvell, kom in» – heter det, men jag hade ingen lust – – – och lade mig. –

Här hörde jag nu huru Strömborg skröt af min skicklighet – »och är han inte son till professorn i Uleåborg?, gutår bror Strömborg.» – »Jaha, wisst är han det» – »Så så, den har 3 ordnar den gubben – inte så illa litet det – ploiskis» – »Hej hurra!» o. s. v.

9. LÖRDAG. Mamma reser kl. 8 m. – och adieu, min gulle Mamma, – hur skall det vara när wi nästa gången se hvarandra? – Blir troligen inte så snart det. Adieu.

Sophie stadnar – har varit en egen tid denna – hittills allt här .....

E. m. – Nationsbibliothek – Dispute med Calle Essen som påstod »att Runeberg, liksom alla poëter, hade sin goda portion fåfånga». –

- Hos S:r – och hos Willebrandt – musik – filosofisk – på 5 octavers pianoforte, och spelar walsar för pietisterna. – Sedan Rpffs – och Sophie säger att dagen varit lång.
10. SÖNDAG. Lillström predikar, – saft- och kraftlöst, tycker jag. – Zimmerman – Ett dussin gubbar par hazard sammanträffande hos August Essen – och blossas grufligt – och berättas om G. W. Lagus som talat liberalt vid Bibelsällskapets årshögtid, och som inga andra gjort min af att tacka honom, så företa wi oss – att wandra en corps dit i granskapet utanför Lagus – grena ut vår lilla hop så stor som möjligt – och ropa *vivat* – och ett harmoniskt hurra – då släckas ljusen i en hast derinne och ansigten visa sig på rutan – Men wi tycka att wi gjort wäl ifrån oss. – Projecteras också *pereat* för en annan, men vi äro för få. 5
11. MÅNDAG. Opost – Sophie middag och sedan hela dagen hos Borgströms som calasa för Lagmanskan Snellman – Hos mig spelas boston: Clas Z:n, Strömborg, Blank och Hipping – sköta korten – Alfred B., Molander, och en stund Lyra, presten, thé musik – m. m. – Minus 2 Rub. på Boston 10
12. TISDAG. – E. m. Emelie hos Rpffs klädd i ny Boa .... Om Franz S – och Cousinernas souper à la Illusionerna i går .... – *Carolina Backmans bröllopsdag* .... Och fast jag hade hennes löfte att bli bjuden, glömde hon ändå ... Men nu fira wi den här – Och jag sitter i sophan som brud och tar emot skålar – men brudgummen är Alfred. – (»Adieu, du sälla ungarlslif», sade Kellman när vigseln var slut.) – Och engång hos Lindquistens – i nya byggningen – och det dansas i nya salongen – det är säkert någon stor anledning – ja, ja – dansas skall det, orimligt ... eller – – eller – komma wi öfverens om att aldrig gifta oss, wi tre – ? – Gerna för mig, sade Sophie men Emelie teg, beskedligt 20
- »Visa mig din dagbok» – – jag skall göra utdrag derifrån åt dig. – »Nej jag will se den riktiga» – och Jeana och Alfred sjunga NyCarleby walsar – Alfred härmar gapistens basfiol bra. – Det är så pass bra trefligt – »jag ville gerna fara hem» – Men wi bry flickan för Gripingen – du kunde bli Rådets Orådinna – Och Françoisen från Staudingers lysande period – Minns så väl – tyckte om dig – Men dessutom spela flickorna, Den stumma, Diavolo, Tancred – och Emelie är klädd i Minnas uniform – celeber sedan den 14:de Aug. – och den 23 Januarii ..... och adieu, libes Ding i din röda uniform och mörka Boa ..... G 25
13. ONSDAG Skrifver ämne – besöker Nations Bibliothek – afhör Blomquist – dricker the – gör en krokväg – p. d. v – – och sitter hemma. 30

14. THORSDAG Mathilda ..... Ämne – thé – hemma flitigt ..... Mins en tid då jag skref mycket på den dagen – i »Mina Nöjen» m. m. – Nu äro Mina Nöjen förbi och Promenaderna ha kommit i stället, ... det är något deruti som betyder oro – mina många promenader öfver mitt eget lilla kammargolf förklara namnet – – –
15. FREDAG. Bref af Mamma och Emil Lundmark. – August Essen om Ståndsparellerna och Blenda ..... En stund hos Calle Essen – Recension af Andaktsstunder. – thé – och Sevon blust – och oljefärgs tafla, föreställande ett nattligt utbrott af Vesuvius. – Sedan en stund hos Rpfss – der är fru de Livron – men friherrinnan är borta, borta på bal hos Klinkovström för jeune comtesse Mathilde d'Armfelt – der är all verdens flärd liksom concentrerad – men gentilt var det, berättas efteråt, magnifiquit – han hade bjudit »endast vackra damer» och därför ha fröknarna Mellin – två nedgående bländstjerner – i all tysthet rest bort just förut.
- 16 LÖRDAG. Visite hos gubben Linsén för att få betyg till Gradualskrifning – gubben mager som en skrake och något buskig .... stod en god stund och grundade på mina ämnen, kom sedan sättandes med en fart: »alltid nyttjar herr T. *alter* och *alter* fast det är fråga om flera än två, – har jag inte så många gånger predikat att det inte får nyttjas så – ?» – Men hur det var fick jag löfte – och vi skildes rätt belättna åt.
- E. m. Inropar Byrons *Wampyren* på Delphins auction – Byron i all ära, men *Wampyren* är ett ohyggligt, gement stycke som icke har rim eller reson. –
- Essens dispute – Subscriberat på Roosens *Ines* – Sedan Hemma. – Emelie är på ett slädpartie till Kaisaniemi, arrangeradt af bourgeoisien – der Borgströms måste vara med för considerationers skull.
17. SÖNDAG. Okyrka och Dagbok. – E. m. Thé hos Rosenkampffs – Der äro Majorskan de Livron med mor, pilten Franz 5 år och snärtan Kathe (Katta) 2½ – en liten nätt docka – och spelar polska för de små ..... Couleur je ne sais de quoi. –
- Emelies kortprophetior. –
18. MÅNDAG Opost. – Studerar för skrifningen som blir i Onsdag – The – hemma.
19. TISDAG. Studerar Conversations Lexicon, Arfvidson och Latin – och hör på M:lle Engel, knycklan, som berättar om Starken och hans meubler – fähund till Stark – önskar att hans björnar måtte sluka honom med hull och hår!

– Och smörjer thé i mig – och läser ännu länge.

20. ONSDAG. Ogradualskrifning – kl. 8 voro wi på Facultetsrummet, 16 gradualister – Rein upläste ämnena, 14 till antalet – jag grep uti Chevaleriet: *de ordine medii ævi equestri* – med temmelig hum om saken – men Latinet flöt så trögt, så tjockt; – dertill var jag mycket godt humeur och gjorde spe af de andras misanthropiska physionomier – Men så gick Essen bort – och så en annan – och så bockade jag mig också med oförrättadt ärende – och efter mig också Helander – och gick kl. 2 directe till Rpfvs – och tog emot bannor af Sophie – och var ändå temmeligen vid godt humeur.

E. m. – Visite af Essen – och begge delibererte wi – och bivistade Nationsmöte. Sedan: *Den Andra Musikaliska Soiréen* i Societets-salongen – beaucoup de gens. Här sjöng August Tavaststjerna solo – Grädenserska stycken, – M:lle Palander spelte ett långt, svårt och konstigt stycke af Hertz, icke just vackert. Och sedan trädde Frenckel, tanddoktorn, fram och sjöng. »Säg farväl, lilla fjäril, åt nöjen» ur Figaro – som let bra comiquet – så att många näsdukar måste täcka många spefulla läppars löjen – Och sist spelte Königslove en duo med Pacius som var »för söt». – Blanken hviskade: »Emelie tar sig *bra* ut i afton» – Det är ett ledsamt ord: ta sig bra ut – Emelie är söt i dag, det låter då något.

»Herr Backman är sjuk, hviskade Emelie åt Sophie, jag har varit så ledsen.»

Åt mig sad' hon: »Hämta bladet snart – annars blir jag ond.» – Du ond? Det tror jag inte alls.

21. THORSDAG. OHebraiska. – A. The – och hos Staudinger – som visade en charade anonymt instucken i Ekelunds historie och så lydande:

Vid foten af *mitt första* flickan satt
en skön och molnfri sommarnatt,
och lena handen harpans strängar rörde;
jag stod bredvid och himlatoner hörde.

Och på *mitt andra* satt en fågel skön
ej vågande att täfla med den hulda mön,
som ville han med sångens lätta driller
ej störa mig i mina ljufva griller.

Och flickan som mig tjust – hon var *mitt hela!*
 hur gerna ville jag med henne dela
 all jordens sorg, och ack! med tro så varm
 – gå lifvets stig med engeln arm i arm!

A. M:n.

Således »ce n'est pas moi qui vous aime – c'est tous.» –

22. FREDAG. Bref af Mamma och invitation till Josephine Calamnii bröllopp.

A. kl. 7 Söker upp Sophie hos Borgströms – – – Scene en famille
 – B:ms kammare, der Lkska flygeln står ..... Sällskapet kring the-
 10 bordet, Sophie, Emelie, Lina, jag, Leonard och Wilhelm – ty Carolina
 är utgången på caffè – och nu är det längesedan skymning ..... Om
 Franz S..... Och Emelie får inte vara sträng mot de små – jag tycker
 om de här Borgströmska små Consulerna. – Och Emelies stora stycke
 på flygeln – och Walter Scottska portraiter, och: »om det vore sommar
 15 redan, att jag kunde komma bort. – Nog har jag roligt, ser du, men ibland
 är det som om jag ville vara långt bort. .... Men, i dag är jag helt yr
 i hufvudet» – – – – Och hvartill tjenar det att tala om nöjen och
 cavalierer här? »här fins ingen enda vacker cavalier.»

– Men Sophie gör 2 anmärkningar: att jag väl kunnat vara borta, så att
 20 de fått tala i fred – och att det intet passade sig att – alltnog, ganska dumt
 det sednare, och ganska förargligt det förra. – Den andra säger: »Kom
 du igen, men jag lofvar att intet så snart göra min lilla syster sällskap».

23 LÖRDAG MARIÆDAG. Kyrka – Melart – Juden Mellin döpes offentli-
 gen – Patienten en 30 års man viste mycket courage – och en nästan
 25 leende och spefull – en orimlig nyfikenhet utsträckte rundtomkring sina
 långa halsar och gapande munnar.

A: The hos Rpfvs – Fruarne Cederwald och Enckel med dotter Fatima
 (14 à 15) spela boston och tala om Catanis bröllop.

24 SÖNDAG. Okyrka – Snö och blida. Rpfvs hos Enckels – och der träffar
 30 Sophie Matte Brunov – gentil pojke, som räcker att tala om –

Men Blanken sitter hos mig – yppar diverse – om sig – om mig –
 derpå dricka wi thé hos Maja – och p. d. v. – och hemma.

25. MULI MÅNDAG. Påsklof – Hebraiska – Gamla Arosenii quatuor Capita.

A: hos Emelie med Euclides – en Commission af fru Rundström –
 35 der är främmande – en hastig tamboursvisite – Ouverturene stå ej att
 fås.

Sedan hos Thunebergs med Sophie – Rivalerne – Bk och T:na .....
roligt att se, ingendera riktigt gynnad – Ida spelar och sjunger – och jag
måste spela och sjunga Sophies wals – »den personifierade sällheten».

Emellertid är Musicus Beer m. fl. hos Borgströms – och der spelas
skarpt –

26 TRANO TISDAG. Logréns Bref ... Hindrik sjuk .... dummes Zeug. –

The hos Rosenkampffs – S. d. Josephine Calamnii och Lagermarks
bröllop i NyCarleby i J. Lybecks local ..... mycket animeradt – bruden
nätt – dansades till 3 – sedan soupér ..... slut kl. 6½ – Flickorna Fonselius,
svartklädda med flätor efter nacken viste sina bedröfliga ansigten och
föreställde för Marie Wennerholm och andra huru djefvulen sjelf dref
sitt spel i dansen ..... Armseliga menniskor ..... hvar står det skrifvet?

27 ASKONSDAG. – Bibliothek – och A. hos Aug. Essen .... Om nations
financer och Oskar Forsmans torrakor som sparkade sillsalaten af bords-
knifven, och litteratur och Noveller.

Dröm: Salen är ljus – gästerna glada – musiken brusar i sakta svällande
ringar. – 3 gäster inträda, E. och S. och .... unga, leende glada ... och de
fattas af glädjen och musiken och dansa .... allt är ljust, ljuft, gladt ....
Men en dunkel och oförklarlig töckenslöja ..... en skinande .. drömlig
gaze hvilar öfver salen, dess lif och dess löjen .. Man talar om förlofningar
– de gamla lyssna och de unga le. – E. och A ... ? – T:a Lt och Sg, gubben
med det runda utseendet och den smärta ranklika flickan .... och S: S:t
och S:t – den andra gubben – hvad? hennes egen far? Le, min vän, det
är en dröm .....

Men klockorna ringa och folket kommer från kyrkan. – Hvad vill du
der, du sena gäst i Herrans hus, du som tränger dig upp för trapporna
till den oändligen herrligt brusande orgeln – ? Du aktar ej mennisko-
strömmen mot hvilken du måste tillkämpa dig vägen .... du aktar ej ord
af förundran och harm, ej blickar som se dig fulla af spe ... du ser blott
en enda gestalt som öfverglänsar de hundrade andra ... det är samma
öga som gladt dig förut med sitt sköna sken. – Men kring gestaltens
smärta lif flyter i skyar ett glänsande silkes hvita snö .... och diamanterna
glimma på panna och barm.

Gestalt af wällukt och glans ... se ej så, le ej så! ty när du ler uplöser
sig din varelse i sken – och han som nu ser dig med törstande öga skall,
sedan du sjunkit i dimmor, finna lifvets ensliga dag så blek, så skum!

Men i ett huj är det borta allt. Der sitta några kring ett bord och spela;
de spela högt, och en förlorar – de spela allt högre och den ena förlorar.

Då slår kl. 8, det är sent att resa på bröllopp. Men bjellrorna klinga och den ena far ... åt Norden far han. – Åter skina ljusen och musiken har börjat sitt glädtiga spel ... Bruden är T. Lt ... ett skönt purpursammet är hennes rika dräkt ..... Det är ett underligt töcken öfver glädjen i quäll ... som vore den blandad med mycket vemod ... Nu smälter ljusenas glans tillsamman och ett sken såsom af månan spelar mildt i det böljande lifvet derinne. – Det uppstår en sakta vind och en susning såsom af många träan .... då slocknar allt som en blek bubbla och morgonsolen skiner klar genom rutan.

28 SKÄRTHORS DAG. Hebraiska och Historie med Staudinger – och Thé hos Rpffs – Blanken och damerna äro de som prata – om fruntimmerspolitik och små Squallietter, men jag tiger. – »Och du är grufligt tyst i quäll.» – Jag wet just inte hvarföre. – Sista Askonsdag och Skärthorsdag skref jag rätt dunkla och dystra fantasier.

29 LÅNGFREDAG Kyrka och Lillströms predikan. – E. m. Elfving och Staudinger om historie och diverse till kl. 8 – och hemma hela afton vid pianot. –

Intet Oratorium i år – – –

30 PÅSK LÖRDAG. f. m. ½ 1 till ½ 2 Emelie hos Rpffs .... Och berättar drömmen. »Den betyder illa, granna kläder betyda aldrig bra.» – Betyder det illa att vara förlofvad? – Och den der A – Emelie – ? Lägg det på minnet.

E. m. Historie hos S:r – Nationsmöte om Terminsfesten. – Voteras – om Pipping skall bjudas – et plurima vota valent negendo. – The – och souper hos Rpffs och ställer speglar åt ungdomen som vill se sina fästmän – och Sophie Grönroos ser en Gardist och Josephine också en physionomi .....

31 PÅSK Visite af Sohlberg och Bodén – tentanter – satirisk den Sohlberg – Med Sophie kl. 1–3, Tysk Gudstjenst i Lutherska kyrkan. Melart predikar, – Svensk accent säga Tyskarne – vacker sång, mindre disharmonisk än vanligt. »Der Hoffnung gyllene Flügeln.» – E. m. Historie och Thé och hemma. –

1839. APRILL.

*En rad af hvita perlor. Vänlig log
och mild mot dem också en solskensblick.
Men jag såg länge på dem och mig tycktes
att deras lott var ljuf. –
Cygnaeus, Wärispiggarne.*

– Glad lik dimman
utan form och mål – –
Cygnæus, Rådningen.

Än dröjer våren. Isen ligger fast, drifvorna florera ännu. Men solen står högt på himmelen och vindarna äro fallna för att kyssas med varma läppar.

1. 2 DAG PÅSK. Okyrka. Bref af Logren –

Assemblée på Societetssalen för pauvreshonteux.

Ej talrik samling – Ej stort nöje för 3 Rub. Det hade varit ett »bit i schalleten» om inte Emelie och Sophie sent omsider kommit. Emelie är hvit med ljusröda band ... och ser glad ut. – 2 François, en Svensk och en Rysk quadrille. Som vanligt, andra François. »Hvarföre ser herr S:r så alfvarsam ut?» – Han har så mycket att läsa. – »Om jag kunde, så skulle jag hjälpa honom läsa.» – Ser du fröknarna Bstråle, hvad tycker du? – »Hm jag tycker just intet.» – Nej Emelie, du skall aldrig lära dig att bli coquette. Om de visste de stackars flickorna huru oändligt mycket mera det klär dem att vara helt enkla och okonstlade, så skulle de intet göra sig så till. Men det har väl ingen sagt åt dem. – Ser du Lischen Virenius der, ditt andra jag .... (Hon är vackrare än du, sade Sophie) – Jag tycker om henne, hon är söt – det tyckte Hindrik med .... »Har du haft bref af Herr Backman?» – Nej ... han har varit sjuk .....

Sophie tycker att det är tråkigt, men Emelie är glad .... huru är det möjligt att vara annat ... 17 år .... alltid i tour ... omtyckt och söt och god. –

Bland andra märker unga grefvinnan Mathilda Armfelt .... och skräddaren Königs bror – en gesell ... blandad societé ... Men skräddarn trippar lustigt med efter den nya Fr. musiken: det fågnar mig af hjertans grund etc.

2 TISDAG.

Österbottniska Afdelningarnes Terminsfest.

Die goldene Jugendzeit! – kl. 7 a. träffas omkr. 70 törstiga ungdomar i Glowet – i närvaro af några sikaktiga patres, och kalla sammankomsten i städadt språk till Terminsfest och i hvardagstal till Nationscalas. – Skyar af förflyktigade Gefle Wapen upfylla redan den vida salen – då Cygnæus, Sydcuratorn stiger fram och läser upp ett med andra priset belönt Dramatiskt stycke *Ines* af Roosen från Christina – hvarförinnan Lasse Stenbäck läser högt »om Christna Kyrkans tillstånd i 4:de

århundradet». – Derpå inkomma punschbrickorna och bli skenbarligen vid hvarje steg lättare att bära för de flinka waktmästarne. – Och sedan komma wederbörliga skålar och Cygneus talar yppigt blomsterrikt, Pysik Holsti trasigt (Han liknade Österb. afdeln. vid trasor) och Calle Essen spefullt: »Jag skulle be de främmande nationisterna wara välkomna bland oss, men jag wet inte om jag törs, nu sedan Candid. Holstigt afmålat oss så trasiga. Efter hvad jag hört, så har ingen af de andra afdeln., utom Savolaxarne, Calasat ännu i termin. – Och hvarföre skall wi göra det ensamna? Derföre go herrar kamrater, ställ nu till calas med det första och bjud af oss så många ni kan, så att wi kan ha trefligt och dricka en och annan natt tillsamman.»

Sade. Och många tyckte det var präktigt taladt – icke jag för min del – ty det var att göra spe af hela calaset – oförsvarligt.

Deremot höll Blom'en tal till oss och liknade (utom många andra metaphorer) Österbotten vid »en skog hvarifrån virke hämtas till statens äldaste bygnader.» Och deremellan dricks och sjungs »Holla kameraden frisch herbei» – och plick plack – och Majdag så skön – och söner af det gamla Norden m. m. och *Ines* läses och Recenseras ... och Roosen talar om »sitt ringa opus» – och wi hurra för Lagus, – och Wacklin talar för *Snellman* »Wi är' ynglingar allesamman; det tillhör icke oss att bedömma om han handlat rätt eller orätt – men ett weta och kunna wi värdera, hans redliga, hans oegennyttiga wilja.» Bra – och ett stormande hurra bevisar primo att wi tänka som talarn och secundo att wi började tänka *warmt*.

Längre in på natten vandrade många sin väg – brorskålarne hade länge gifvit ökade anledningar att se bottnen i glasen – och somliga mosiga gubbar, i synnerhet Westerholm, ena tillställarn, ställde till gräl, hvarunder August Essen med styrka och pathos uphäfde sin röst mot de grälände med ett »fy! fy! goherrar att sådant skall äga rum vid Österb. Afdeln.:s Terminsfest!»

Kl. var 6 på morgonquisten då jag lufsade af hemåt temligen varsam och tyst, medan andra stadnade quar till kl. 9 – Calaset kom på omkr. 3 Rd. –

P. S. Franz Snellman: »sitter du och tänker på Emelie? Inte är jag din rival ... » etc. »Åhå, kära Franz, du spelar werldsförakt nu, men ångern kan komma efter.»

3 ONSDAG. F. m. Sophie och e. m. Staudinger hos mig. – En smula fundersam – en och annan kopparslagare – men parfaitement restitué efter en middagslur. –

A. the hos Bandy i sällskap med Matts Castren – och promenad hem till honom – der wi resonerte om finska runor och myther – mycket intressant – roligt att se huru lifvad han är – och tillsammans beundrade wi den verkligt herrliga runan om Wäinämöiens och Joukawainens möte i skogen.

5

Huru mången gång har jag ej föresatt mig att studera Finska par force! – det är en skam och en skandal så här. – Det får ej länge så wara.

4. THORS DAG. Hebraiska. Pudasjärfvi hämtar Eknäshandskar och åter strufvor. – Putte Rpffs är sjuk – men söta Mamma pjåkar också fasligt. Baron sjelf är nyss hemkommen. – A. Sophie är hos Thunebergs, men jag helsar på Maja och bryr mig inte om några visiter.

10

- 5 FREDAG. Opost. och OEssen. – Och The hos Maja – sedan kommer Sophie och Jeana kl. 8 på visite till mig och wi promenera ut i vackert väder, samt soupera sedan rökt skinka och chocolate hos Rosenkampffs.

- 6 LÖRDAG Oalbum – det är oförsvarligt – men så äro också mina concepter oförsvarliga.

15

E. m. Wär wanliga historiska pluggning hos Staudinger, och derifrån till Pudasjärfvi i samma hus på *Wilhelm* – och 2 kopeks boston med +47 – och Thodium – då kommer Erko Lagman, in illa blust och på godt humeur sjungande och hojtande *sine!* till höger och venster.

20

Men som klockan led till 12 på natten, så bege wi oss till Ryska kyrkan der man *firar påsknatten* – och titta på illumination och på den mycket blandade societé som drifver af och an der utanföre – och skrattar åt mången syndapalt som kommer snopnare ner för trappan än han steg upp. Nu war inte Pipping här, annars skulle wi ha helsat på honom allihop. – Roligt war det att se huru Thunebergs batalion gjorde choque på folket, ställde sig i linie och så med full fart sprungo upp för trappan i kyrkan. – Äfven gensdarmer sökte hålla rent hus. Visst måste man tillstå att här war mycket af stadens drägg. – För att emellertid hålla oss warma i kölden galnades vi efter vanligheten och drefvo spektakel – sedan beskedligt hem kl. nära 2. –

25

- 7 SÖNDAG. Okyrka. Dagbok. Visite af Kiemmer, Calle Sr, Cederman (inrest men illa utsatt för björnar) A. Thuring – hvilken Stjerncreutz så när skickat på högwakten för det han ej gjort front på gatan. –

30

E. m. De förre, utom Thuring, Justus Sr, B. Ingman och CHelander – thé och boston hos mig – och +3 Rub – och måste ofta spela om Sophies favoritvals som favoriseras också här.

35

8 MÅNDAG Oalbum, opost, oRpff på aftonquisten. – Emellertid är Sophie på musik hos Borgströms – och låter inte sin såta bror weta deraf. Der spela Barena begge, Pacius m. fl. – Och Emelie och fru Borgström spela Bruckner – Mycket roligt – förmodar jag –

5 9 TISDAG. Oalbum. A. hos Rosenkampffs. Schack med baron, och under tiden kommer der ett vandrande positiv och får lof att spela, – hvarpå wi walsa – Tante, Jeana, – Sophie – baron sjelf – och jag. Trefligt nog för öppna fönster och en publik i dörrn. –

10 ONSDAG.

10 *I Emelies Album:*

Den bästa sällhet som hoppet drömt,
den bästa bön som ditt hjerta gömt,
de skönaste rosor på lifvets stig
förläne himlen en gång åt dig.

15 Men lifvets vår ack så snart förgår;
Sen – efter de långa försvinnande år
förgät ej de vackra, de glada dar;
göm rosor och vår i hjertat quar!

20 Med dessa är jag ingalunda nöjd; – Men något skulle skrivas – och när man ej får skriva för mycket – och vet att det kommer för flere ögon, – så rår jag ej för att det nu ej kan bättre bli.

25 Kl. 12 f. m. Min visite hos Borgströms med bladet och Emelies kortprophetior. – Marie Berger kom dit och »Carolina» satte sig med sömmen i saln vid runda bordet. »Och wet herr T., jag skall squallra på Emelie. Hon fick ett bref hemifrån och bäst det var blef hon alldeles blek och gråtögd. Jag undrade hvad det var – men sedan kom hon att tala om någon som var sjuk.» – Ah – jag wet nog hwem. (Visste ju allt förut) – Marie Berger ville gerna veta. – »Men vi ta ett kort för den en och samma.» – Inte det, något bättre. – Se här, hjerter 8; (Månget nöje dig beredes – Njut det dock med måttlighet – Annars får du blott förtret – och din vän får likaledes.). – Bra! – När vi sågo upp, måste wi le, ty våra tankar möttes i detsamma. – Sedan skref jag åt den en och samma som tackade och tyckte det var bra. – Vi togo många andra kort och Marie B. fick: Romantisk är din tankegång etc. och om Frejas stjerna
35 i vester – på hket väderstreck vi just lade tonvigten, men utan särdeles

verkan. – Orden: »tag dig i akt för en liten blåögd tärna», uttydde hon genast på Emelie och nöp henne i örat. Hon var rätt söt då. Utom bladet i Album, talte jag om en vals som jag påtänkt – men när? och om? och huru? – En rätt trefflig visite – till kl. 1¼. –

E. m. brydde mig intet om *Beers concert* på Solennitetssalen, der bland annat Ryssgubbar (riktiga basdjeflar, sade Pacius) sjöngo. – Hos Staudinger som slutat tentera.

11. THORS DAG. Arosenius. Staudinger köpträdkarl. – The hos Rpffs – friherrinnan och Sophie drifva spe med Robsahm, den stackars lieutenanten. – La baronne ute och wals med flickorna i mörkret. En officer patrullerar utanföre.

Sednare hos Essen. Om Blenda. Om fröken Willebrandt på Koivisto – arma flicka! – Fadren misstänks för mord .... Kulin, den gynnade, skall ha rest dit, fast Wdt hotat piska ihjäl honom. – Men hvem kunde undra om Kulin skjöt den hunden en kula genom pannan? –

12. FREDAG. Bref till Hejko och Logren. – A. Rosenkampffs ... – thé men refuserar invit till boston. Skall disputera i morgon och wet ännu ej hvad jag skall säga.

13. LÖRDAG.

Opponerar mot Sahlberg och B. Sjöberg.

Kl. 9 frukost hos Sahlberg som war artig – och berättade att han lagt in om afsked och disputerade sista gången nu. Således är jag gubbens sista opponent – han har väl kämpat mot flere hundrade i sina dar.

Cajan är prior. Mitt nog ömtåliga inkast: att *Insecta Fennica* ej kunde begagnas utan Gyllenhaal, och derföre vore ofullständiga, – uptogs humant – sedan honorerade jag gubben: »patria nostra litteris non abundat. Neque tamen desunt nomina quæ oblivione obrui scripta et grata discipulorum memoria vetant. – Inter hæc tuum, celeberrime vir! semper vigebit nomen» etc. etc. Och innan wi slöto hade gubben sagt rätt artiga saker. – Sjöberg var mera fåtalig af sig – men wi hade ej många auditorer. – Sedan var middag på hotêl du Nord – om hvilket intet annat är att säga än att der åts och dracks som vanligt. – Om aftonen dracks thodium hos Sjöberg – och dito hos H. Ingman som också disputerat i dag .... och här fick jag del af en helsning från Olle Helander, ett svar på min bön i wintras (när jag hörde att han war pietist) att wara wänner om wi också ej tänkte lika i allt – och helsningen lydde: »helsa Zache att han med sin philosophie och sina Ephemerer far till helvete.»

Detta är då svaret! – Fråga hvad som utmärker den konstlade Gudfruktigheten ifrån den enkla, enda och sanna? – *Det* att uphöja sig sjelf till himmelen genom att fördömma andra till helvetet. – Jag kan ej beskrifva den bittra och harmfulla känsla som upreste sig hos mig vid dessa ord.
 5 – Men han som dömde må ock dömmas utan skonsmål – Jag skrifver, och det genast.

14. SÖNDAG. Skrifver till Olof Helander. – Om helsningen. Om högmodets orm fördold i domen. Om mig sjelf och min bön i vintras. Om nådens ordning. Om werlden och dess rätta bruk. Om fördömmandet. Om Pietismen, dess ljus och dess skugga, om afsked – om våra åsigters sammanträffande i omega såsom i alpha.

Ett större bref postpaper tätt skrifvet på 4 sidor. – Conceptet har jag quar ännu.

S. d. En stund på gången i kyrkan – en dålig kyrkogång. Lillström. A. Hos Rpffs. Sophie Molander är här, och wi spela boston.

15. MÅNDAG. Opost och p. d. v. – Inlöser auctionsnoter – lilla slafvinnan m. m. – Intar thé hos Rpffs medan Sophie spelar .... Instrumentet är ostämtdt.

- 16 TISDAG. Richström och Becker med fru dinera hos Rpffs. – Om Korea = en Christinos. – Becker sophisterar om Kärlek: »Men mitt herrskap, om jag nu blir förtjust i huru många som heldst, så är ju sjelfva Känslan ändå stadig och oughörig; alltså är jag stadig.»

S. d. The – och Blanken souperar hos mig.

17. ONSDAG. Borgströms träffa ej Rpffs hemma. – B:k och JS:r dricka thé och dra en molla hos mig. – Sedan med Justus på vinkällarn – der Törnudd, något blusius, beskrifver Tollets smågubbar, och huru han och Tollet ensamma souperat på 8 man hand. Sedan, ducente Justo, twetydiga wandringar upp till fanders bakom all ära och redlighet, i salskap med anständig bourgeoisie, prata persilja, beundra en korplock, – på sin höjd kyssa ett par vackra läppar – och, på min ära, icke mer! – Sedan hem beskedligt.

- 18 THORS DAG. A. Tredje Soiréen – Uppføres Ouv. till Don Juan, Requiem af Mozart, Choeurer ur Zemire och Azor, variat. på hert.:s af Reichstadt wals exequeras af lilla M:lle Martin och Königslove – m. m. Ganska vackra och valda stycken. Men ma chère var enstafvig alldeles emot vanligheten i quäll – och jag berättade för Fz att jag var jaloux – – – Hemkommen skref jag en epistel som började med: »nu har jag satt mig ned att bannas och träta» – och efter vanligheten slöts med: »Ich bitte dich, liebes Hertzchen, gedenke meiner.»

19 FREDAG. Tvenne sorgebudskap: Joh. Mich. Schale – död på Clinicum i lungsot – (samvetet slog mig, att jag ej varit der nu på länge.) – och Julius Sneckendahl – Hildas bror i GCarleby, stor sorg och skada – bägge i sin ålders blomma! – Stackars Schales mor och stackars Hilda! – Man tror att S:dahl ätit erg. – E. m. är Nationsmöte om Schale som ej lemnat annat än skulder efter sig – och besluts att han skall begravas i Måndag. 5

Och ändtligen, min söta Carolina, och min lilla Emelie får man då se er! Det war rätt att ni skickade bud förut till Rpfss. Så! här vid fönstret. Tjenarinna magister Blank! – »Nu måste du visa Emils bref.» 10
 ... förräderi mot vänskapen! Det är icke mer än han vill mycket. »Hygg-
 lig gosse, den Hampus!» – Jag skall skicka åt Emil ditt portrait. – »Då skulle jag skriva att han skulle skicka det åt mig igen.» – Och då ber jag honom skicka både portraitet och ditt bref åt mig. – »Men jag skrifer ännu engång.» – Då ber jag få ochså det. – »Då reser jag sjelf.» – Ja 15
 gör det, jag blir kusk. – Ditt portrait! Jag skall säga huru du borde tas utaf: sådan som på Lybecks bal i dansen ..... Men Mamsell Lt var rätt enstafvig i går .... å lappri! jag är inte jaloux; men akta dig att jag inte squallar ..... »åt hvem?» – Jag vet intet så noga. – Schale bad helsa – stackars gosse – Men nu måste flickorna spela (det här mjödet är 20
 godt) – så! Den stumma (instrumentet är nyss stämdt) och Beethovens Schmertzens wals – charmant! – Lata flickor att spela. Der gå ni nu arm i arm – och prata bara persilja som ingen får höra – (ja, skilj åt dem, sade fru Bm) ..... Sophie och jag gå ej mer tillsammans till B:ms. – Jag vill vara allt heldre än tråkig. – Om Emelies Dagbok, och min, som ännu är 25
 i Januarii. – Och berättar hur jag gjorde en revue öfver hela societéen d. 13 Januarii. – »Den måste du visa.» – Och fru B. talar nu igen om verserna. (Man kunde missta sig och tro att jag kommit i fides genom dem.) – Emelie berättar huru fru Knorring frågat: »hvad var det för en doktor Topelius som du kom hit med?» – »Och ack om det vore 30
 höst nu ren!» – Det hör man väl sällan någon säga om våren. Andra Françoisen i Söndag? – »Tackar – du dansar alltid den andra.»

20 LÖRDAG. Det snögar derute och är ett orimligt slask. Hvem bultar och ruskar sig i trappan? – Nå hvad – knäfveln, hast du mir geseh'n! – Jean Logren, välkommen min gubbe! Samma karl som förr – och god dag, 35
 Molander. – Nå bref och mynt – hola! – Och beskrifn. på bröllop m. – Sedan till Clopatt: liqueur och chocolate, på Vinkällarn: Madeira, Teneriffa och bichoff, hos Strandbergs: Thodium, hos Caffé Maja – thé,

hos fru Åhrstedt souper och öl – ett riktigt mixtum compositum – Hos Sgs träffar jag också gubben Lundmark – det var roligt – och hos Å:dts öfversvämmas wi af hela Åbo Afdeln. i full blusnings tillstånd.

21. SÖNDAG. Okyrka. Dagbok. – Regn och slask. Brefven med Logren –
5 och öfverenskommelse att gå upp på Picknicken i dag, den sista i vår. –

Alltså *Picknick*. Samlingen är just lagom stor – Man börjar med en Strausswaltz – och blodet börjar hoppa ..... Emelie kommer sent – och får genast walsa andan ur – den 5:te i ordningen kom ändtligen jag – och hon var rätt andfattig, stackars flicka, när musiken slöt. – Logren var naturligtvis här – sökte upp våra NCby flickor och satt uppe på flickraden bredvid dem länge – Jag ville nu ha den Ryska qu. i stället för Françoisen, ty Franz, walseurn, war ej uppe, men: »man skall stå vid hvad man sagt» – Becker, en förargelig knodd, hade förekommit mig – och walsade tillpå köpet som ett nöt. Men Françoisen alltså: »Thilda berättar att det går hos oss en tråkig Magister (Snellman) som tycker om Thilda Lithén.» – Jaså. »Jaså? och jag trodde att det var ett döds-
10 slag för dig.» – Se på Emeli som kan bry! Du kan det lika litet som samma Thilda L. när hon brydde mig för dig. – Ida är uppe i quäll. – Är M:lle Berger engagerad för 3:de Françoisen? – »Ja» – Jag går vidare, får korgen af Ida och ett par andra – musiken spelar upp – damerna avancera framåt – Marie Berger sitter quar. – »Får jag nu den äran?» – »Ja –.» – Se så! Vackert spektakulum om jag nu ej fått korgen af de andra. Hon tog min första fråga för en direct bjudning. Och wi dansa – men flickan är förströdd – jag ser mig om; der står Sundman, och C. Tavaststjerna kommer med sitt ord i laget. Just då jag höll på att ta humeur, blef dansen slut. – Emelie dansar potpourie med Staudinger, och echaperar, sedan S:r mindre artigt sagt »det är detsamma.» – Men jag dansar med en obekant snårta som ser blyg ut – – och slutar så snart som möjligt.

- 22 MÅNDAG. Bref af Dyhr och Farbror Gustaf som erbjuder succurs för
30 min fattiga cassa. – Emelie träffar jag på gatan – och skrifver till Emil L.

E. m. Bevestar *Schales begrafning*, som sker på Afdelningens bekostnad. – Född d. 14 Aug, 1814 på hafvet – – i anledn. hvaraf Cygnæus uppläste vackra verser vid jordfästningen. Omkr. 25 hästar utgjorde tåget ... Och traktamenterna voro enkla.

35 Sednare badade jag hos fru Dahlstedt och studerade Böttigers nyare dikter.

23. TISDAG. Musik hos Borgströms blef ej af. – Logren satt hos mig. Vi drucko thé och öl och politiserade i NyCarleby chronique secret. –

24 ONSDAG. Riktig cour på f. m. hos mig. Logren, Blank, fru Wikstedt (om rummet), A. Thuring (vippningsbestyr), Calle S:r, Bror Kiemmer m. fl. – Öl och Tabacum. – och måste för de sednare spela Sophies favoritvals som är bror Kiemmers förtjusning.

S. d. Aftonen tillbringas hos Logren med Lundmark, Blank, Piponius, Kantlin, Molander, Högman. – The och Thodium – och om Finsk Criminal m. m. Lundmark berättar att Emelie förändrats till sin fördel – och säger om mina sommarplaner: »nog wet jag hvarför du stannar quar!» Lundmark far i morgon.

25 THORS DAG. Besök af Justus Sr och Calle Essen – som sitter vid pianot – och nödgar mig att sjunga Sophies favoritvals ... Men jag talar om Rosewaltzerna och säger: »wore jag pietist så skulle jag wara rädd för Strauss värre än för Belzebub sjelf, ty det är en tjusare.» – Och Essen skrattar. Går öfver mitt förstånd, mon frere! – Din pietism har en alldeles ovanlig utsida.

S. d. Länge uppskjuten visite hos Borgströms, och blir insläppt alldeles en famille – ty Emelie har tandverk – är ombunden och ser mycket ovan, olik, men ej jilla ut – och Carolina har arbete, och Mina Julin sysslar med costumer för småbarnen som ämna surprinera Bm på hans föd.dag i morgon.

Emelie får bref af lilla cadette – som varit inneslutet i mitt, och blifvit halfbrutet i min ficka. – Medecin för tandverk? – att intet prata. Wilhelm är också sjuk. I anledn. af *Reminiscenserna* som presenteras nu för 1837, blir fråga om »de ljusgröna dagarna». Jag mins Emelie så här hög med två små flåtor i nacken. »Och jag mins hur jag ansåg dig stor när jag var så der 12 år och du 16 – och hur du alltid hade chiffer och hemligheter med Thilda Lithen.» .... Om NyCarleby. »Du har ett godt hem, Emelie.» – Thilda är mycket i tour nu också. »Ser inte Thilda bra ut också?» (Det föll sig bra naivt?) *Och så?* Ja visst, hon också. – Jag mins precis den dagen när du blef stor – och gick med upkammadt hår först. .... Den andra Hindrik. »Hvem är då den andra Hindrik», sade Mina J. som följt upmärksamt med. – ? – Hm! det är någon. – »Besynnerligt att han inte skrifver.» .... The dracks med smörgås – och det var en rätt treflig quäll. – Mina Julin är treflig .... Stackars barn med dina tänder! hela högra kinden svullen och ett mycket eget drag öfver ögonen .....

26. FREDAG. Opost. Justus Sr och Blank om att Franz »varit 3 dar å rad» – förfeladt bryderi ... har icke anledning, men det begriper herrarna intet, och så godt kan det vara.

Emellertid har Maskraden och surprisen ägt rum till allas nöje, och sjelfva lilla Whm blef frisk då han skulle få spela brudgum. – Kl. 3 e. m. lemnar mig B:ms betjent en billet från Carolina till Franz (som ej träffats hemma) deri hon ber honom ta mig med .... och alltså infinner jag mig kl. 7 hos Bms igen ... der är endast en liten krets, ej Rpffs engång, – och så Kemmer .... (har gjort så god toilette som möjligt) – Emelie är quitt sin tandverk. – Sednare kommer också Franz. – M:lle Hipping låter höra sig på Lundmarkska flygeln ... och hörs minsann ... »Det wa-ar inte ba-ba-ba-bara assi-sit», säger Bdorff, Kammarrådet ..... Sedan blir det wals ... och gubbarna Brff och Wasenius strutta med efter Rose waltzerna ..... Men Lina härmar dem bra, så att alla skratta .... Franz och jag höllo walsen vid lif ... Kiemmer wille knapt dansa alls, och Tyskarna, af hvilka här voro ½ dussin voro ej heller särdeles ifriga. – Och emellanåt cigarrer, punsch m. m. – Också Françaiser. – Vis a vis mot Marie B. – Franz mot Emelie – alla 4 icke mycket ledsna vid lifvet ..... Till och med polska. – »Mins du när vi dansade polska sist? – Aj ja! hos herr B:n ... der var på engång så ledsamt och så roligt.» – Jag tyckte så med – det var en underlig färg. (sid. 26) .... (»Men jag kan inte tåla någon i Hfors. Och hvad behöfver jag Fransyska, som bara skall bli en köpmanfru i NyCby?» – åt Sophie. – Lita inte på det, sade Sophie .. (Ephemeris är så god och inte squallar)).

Nervander och Nordström bland andra, se på ungdomen. N:m helsar på mig. Mjuka tj. Reminiscens från min lysande Stipendiat-examen. – Franz courtiserar otroligt. – Vi soupera på stående fot ..... och gå kl. ½ 1.

Jag kan väl säga att detta var min sista dansafton för i vår, och för långan tid. – En lång rad sådana paroxysmer, när jag ser tillbaka – ! huru skall jag glömma dessa Rosewaltzer etc.? – Något lättsinnigt ... men roligt, men godt!

27 LÖRDAG. Sophie och Jeana drifva spe med mig. »Wi ska helsa från B:ms, wi woro der i går.» Hvar war du o. s. v. – Ty Emelie hade varit hos Sophie på f. m. – Sophie har Tysk lection för M:lle Ärtman hos B:ms på e. m. och moraliserar Emelie. – Rolig med sin moral.

Jag dricker the hos Logrén, – promenerar – hvarpå wi dricka öl hos mig och berättar NyCarleby historier.

28 SÖNDAG. Okyrka och Dagbok. Min nya svarta sidenwalk med krås och min nystofferade hatt beundras hos Rpffs, och Sophie tycker jag är lik någon – Schack med baron, och blef matt efter vanligheten. – A. Blank

hos Rpffs. Promenade med damerna. Möta Fredr. Nylander, temligen Engelsk i sin Crispin. »Jag skall helsa från London, Paris och Rom!»

Souper hos Rpffs. Sophie bryr Blanken för Ida, – ett ömtåligt ämne.

- 29 MÅNDAG. Svar på mitt bref till Olle H:r – Han tror mig vara »sanningens väg, nåden och den trånga porten» nära. – Ack Olle, min vän – det är ej så! Ån går min vandring från Jerusalem – och när jag vandrat jorden rundt, det vet vår Herre!

A: Emelie är hos Rosenkampffs, spelar Norma för oss – En Introduction af Berwald m. m. – »Sophie tycker att jag förändrats här, tycker du det också?» Blif aldrig annorlunda än du nu är! – Wi tala om Hindrik, och flickorna promenera. – Och kan Alex. Engel jemföras med honom? »Nej, nej, nej .... *Kein Engel in Helsingfors!*» Och der går en officer. »Jag will ej se honom – ej alls!» – Du är mig en sällsam flicka. – Ah – min pensionär! ... gif mig den på en stund ... vackra daggperla, jag mins en månljus quäll ..... åter piano. »Beröm mig nu. Ty nu spelar jag så gerna att jag oftast rätt ogerna lemnar pianot.» .....

I quäll är Illumination och alla damerna gå ut för att se spektaklet .... Mycket folk i rörelse. Men det är kallt och flickorna frysa. – Slutligen träffar Emelie Bergerska damerna och följer hem med dem. – Men jag promenerar med Westerlund som är förtjust i Emelie och ser längre än till ytan .... Också om lilla Cadette .....

- 30 TISDAG. Sophie unter uns om Tante och Jeana .... underligt folk! Ständiga anmärkn. öfver vissa .. och alltid bagateller – ty hvad vore just annat att säga – – och finns inte en bagatelle engång att tillgå, så heter det: »men hon ser ändå intet ut för någonting.» Om också det så vore! Hvilken lumpen anmärkning!

A: Thé och punsch hos Logren, som med mycket alfvare säger: »när wi nästa gång råkas i verlden, är jag gift.» .... Härjemte lofva wi hvarandra en munter blusning då vi träffas. – Soupér intaga wi tillsamman på Hotél du Nord – träffa C S:r och Elfving på brillant humeur ..... Skratta åt ett gräl mellan Logrén och Antell som kallat Logrén till *han* .... och ströfva 5 man högt en stund omkring ... drifvande spe och spektakel, under betraktelser öfver ett och annat eländigt föremål för begabberiet, – hvilket jag sannerligen ej hade hjerta att delta uti.

Miseret me miseræ facientis corpore quæstum.

O du rena och heliga ljus som lyser ofvanefter ned i skuggornas villsamma land .... öfvergif mig aldrig du! – Och skymmes din glans af den dunkla jordens rand .... o låt mig ej famla i evig natt. Du läskande

källa af ljus och frid, min själs morgondagg ... ! Ack när skall du skölja mitt orena hjertas spegel klar igen?

E P H E M E R I D E R .

AUG. 14. o. Jag har läst Gejers blåa bok »ett styckverk liksom många större».

5 Det är en man af kärna denne Gejer, väl värd att tagas till mönster i ett och hvarje. Nu kan jag väl ej bli någon Gejer, men att göra som han, det kan väl ingen förmena mig. Jag vill alltså göra mig en blå bok, jag och så, – men låt se, min skall bli en *Turkisk bok*, på samma skäl som hans blef blå. Och när jag blir en så celeber man som Gejer, så skall jag ge ut min
10 Turkiska bok af trycket. Skönt!

Nu är väl titeln färdig, och det är mycket nog, men innehållet – ? Åhå det gör sig – och får jag först en rad att börja med, så vexer den, som stenarne, genom juxtaposition.

26 1. Bland de täckaste, behagligaste blommor jag vet är den lilla anspråkslösa *Erythræa Littoralis*, som, mig vetterligen, ej har något eget namn på
15 vårt språk. Dess anblick är så ren, så oskuldsfull, så barnsligt vacker att man måste tänka något vackert när man ser derpå. – En verklig blomengel! – Vid stranden, bland stenarna, i sanden glänser dess ljufva rodnad ensam och gömd. Och, liksom lefde den blott af ljus, sluter den i skuggan
20 och mörkret i hop sin lilla krona.

En af de praktfullaste blommor hos oss är *Campanula persicifolia*; vexer på Tammelund. *Asken* är väl ett af de vackraste trån, åtminstone som ung; och jag vet ej något annat träd som skulle kunna täfla med den i bladens regelbundna skönhet.

25 SEPT. 2. 2. Janne Forsman beskref engång: först friade min far till en prestmamsell på landet, och fick korgen. Sedan vände han sig till en borgardotter och fick åter korgen. Sist friade han till Kejsersl. Finska Hushållningssällskapet, och då fick han min mor.

11. III – Kejs. Senatens Justitie Depart. har af hans Kejs. Majestät blifvidt
30 anbefaldt att på sina uniformsknappar bära det utmärkande ordet Lag – *sakon* på Ryska. – Ukasen kom naturligtvis på Ryska, och lika naturligt var det nämnda ordet i Ukasen Ryskt. Nu proponerades vid ventilationen af denna viktiga fråga i stället för *Lag* det mera lämpliga och respektabla Latinska *Lex*; men vederbörande tolkade endast bokstafven,
35 och alltså kommer Finlands senateurer att prunka med det Ryska *Sakon* på sina uniformer.

Ej så mycket af detta, som icke af mycket annat kommer jag ihog den herrlige Taciti beskrifning på den Senat och de tjenstfärdige krypare hvilka visade sig värdige en Tiberii förakt:

OCTOBER 27. IV. – Vid invigningen af Wiborgs hofrätt berättas Thesleff hafva hållit till arestanterna på häktet ett tal som börjats: »Kära vänner och kyvar!» 5

Vid samma tillfälle predikade Biskop Ottelin öfver orden: *hvar och en vare öfverheten underdånig*, – utan tvifvel en Christelig och billig förmaning, endast icke underdånigheten vid alla tillfällen framhäfdes såsom summan och höjden af allan rättfärdighet. – Vid Ryssarnas gudstjenst (exempelvis om påsknatten) upläses bönen för Kejslerliga huset 7, 8 eller flere gånger för samma åhörare under några få timmar. Dymedelst vill man rätt flitigt för ögonen fasthålla den jordiska storheten under ögonblick då sinnet gerna lyfter sig till något större och högre och gerna öfverlemnar sig åt känslan af att vara själfständigt i Gud och oberoende af allt timligt och förgängligt väld. 10 15

Det är ömkeligt att se illiberalismen på maktens spetsar, huru den omgifver sig med mörker och slungar maktord, huru den ängsligt spejar och spanar allt rundtomkring att ej ett farligt ljus må uppgå i dunklet. – Det är ömkligt, menar jag, att den har bakom sig seklernas erfarenhet och ej förstår att friheten alldrig dör, att den har framför sig efterverldens dom och ej besinnar att intet mörker består i tiden. 20

Jag tänker derpå att de dagar äro komne då det Finska Universitetet genom omotiverade maktspråk afskrämmas från att fira sin största lärares minne. 25

NOVEMBER. 10. V. – På samma dag då Österb. Afd. firade Porthans minne, beslöte Nyländska Afd. en fest för sin afgående curator, Backman.

»Alltså – yttrade Nervander – förhåller sig Nyländska Afd. till den Österbotn. som Backman förhåller sig till Porthan.»

Då Cygnæi dissertation om Hannibal länge dröjde att träda i dagen, anmärkte Nervander: »det är också märkvärdigt att den Hannibal alltid skall få en *Cunctator* att göra med!» 30

MARTII 24. VI. – – General Gouv. – vår gode Thesleff – råkar vara granne med bagar Silfverberg – Thesleff gör på sitt hus en tillbyggnad som går in på Sgs område, och är eldfarlig genom en deri befindtlig kakelugns pipa – Sg kör murarne åt fanders – Murarne klaga – Tff låter kalla polis-mästarn: »hvad är ni för en polismästare? huru skjöter ni er tjenst, när sådant får passera. Så och så har nu Sg gjort.» – »Ers Excellence, han kan 35

ej tvingas till något derutinnan, enligt lag.» – »Hvad säger ni för slag? Derest ni intet ställer så till att mina arbetare få vara i fred, så är ni en olycklig människa.» – Polismästarn (– Klercker –) går till Lhöfdingen (– Armfelt –): »så har hans Excellence nu hotat mig, och hvad skall jag göra?» – »Ni skall göra alldeles ingenting. – Han utträtt ingenting mot lag och rätt. Jag är er förman och svarar för allt.» –

Murarne komma tillbaka med stegar och pytsor. – Sg låter rycka ner stegarna och fösa pytsorna unnan. – Der hjälper ingen protest och intet gebjornamat! Ändtligen hitta murarne på en utväg – hissa sig ned från Tffs tak, och mura sitt arbete färdigt. – Då låter bagaren Silfverberg stämma Gen. Gouvern. öfver Finl. Hans Exc. General Lieutn. och Ridd. Thesleff inför Kemnersrätten i Hfors, och hvad dömmet rätten? – Jo, att tillbyggnaden skall få quarstå tills det blir bevist att den är eldfarlig. Och huru skall sådant bevisas? Naturligtvis genom eldsvåda.

APRILL 15. a) – Prof. Gaimard, m. fl. Fransoser af Nordpolsexpedition, har fått fina inviter att utrymma Kejsaredömet. – Hvilken colorit skall väl deras beskrifningar om Ryssland numera antaga?

b) Pacius visar anlag för composition i stort. – Om också det svaga musikaliska intresset hos vår publik föga upmuntrar compositurer, så böra dessa i stället kunna mera sjelfständigt utbilda sig på en musikaliskt öde ort, – likasom poesien i öknar och enslighet får en högre färg och en djupare klang än annorstädes. –

c) Några fruar talade om Ouverturen till Trollfleuten, och det befanns att de dermed förstodo en ouverture i toaletten. –

MAY 15. VIII. – Hartman är kommen till styret i Senaten och man väntar sig på goda skäl diverse dumheter med tiden. – »Nog går det ännu dertill att Senaten blir flyttad till Petersburg.» – »Aj aj, mente en husägare, då falla våra hyror till hälften.» – »Men – mente då hans kära fru – åtminstone skulle man få bättre torgpriser då.» – »Åh, sörj intet för det; wi få väl en afdelning af Cronstadtska flottan hit i stället.» – Alex. Armfeldt utlät sig för några år sedan om Senatshuset: »skada på det vackra huset att det om 50 år härefter skall vara en Casern!»

SEPTEMBER. 6. IX. – *Bulgarinska tirader* – Bland många andra, läses några särdeles tjocka på Hfors Tidn. Aug. 1840 – Författ. beskrifver Jubelfesten och med anledning deraf (märk hvilken logik!) Finlands ruskiga tillstånd under Svenska styrelsen och dess afundsvärda flor under den Ryska. – Berömmet, der det flödar, är tjockt som vanligt. Artickeln slutas sålunda: »derföre – (för allt det vidlyftigt upräknade goda Finl. nu åt-

njuter) – derföre upsände äfven Finnarne under Jubelfesten, och skola alltid upsända warma förböner för Rysslands Kejsare, samt utropade och skola alltid med hänryckning utropa: Hell Rysslands Kejsare, folkets wälgörare och fäderneslandets fader, Nikolai den förste!» – »Denna toast uprepas beständigt härstädes äfven inom familjekretsarne, och den första bön som upsändes till den högstes thron, är för hela den höga Kejs. familjens välgång. Finland lefver, andas kärlek och gränslös tillgifvenhet för Ryska thronen, och känner att hon har denne att tacka för all sin välgång.» – »Efter allt detta kunnen I döma huru behagligt, huru gladt det är för oss här i kretsen af dessa goda tacksamma menniskor, hvilka umgås med oss liksom med egna bröder, barn af samma gode fader!»

Hvad tycks! Skulle man ej här erinra sig Mathias Weckströms berömda parentationer, eller åtminstone Fru Lengrens:

och sjelf Landshöfdingen skall ropa:
bevars! så liten stad, och sådan smak!

Vill förf. möjligen, genom dessa loftal öfver Finnarnes lojala tänkesätt, aftwå sig den genanta misstanken att hafva spelat en mindre hedrande rolle vid Jubelfesten?

SEPTEMBER. 6. X. *Nådig Skrifvelse från Cancellor Thronföljaren och Storfursten Alexander – till Universitetets Consistorium.*

Öfvers. Finl. Alm. Tidn. 1840 den 25 Aug.

Uti allt som rör det af H. M. Kejsaren åt min omvårdnad anförtrödda Universitet, tager jag den lifligaste del, och jag har derföre med hjertlig glädje förnummit att Universitetet, under den Allgodes hägn, nyligen firat den andra Secularfesten af sin instiftelse, samt önskar att denna högtid, som nu varit en rörande gärd af tacksamhet, hemburen den Allrahögste, för alla de välgärningar, hvilka, under en så lång följd af år, spridt sig öfver Finland ifrån wettenskapernes förnämsta tempel inom detta land, måtte för framtiden blifva en säker borgen för oföränderligheten af de rena moraliska tänkesätt, dem Universitetet hittills städse ådagalagt.

Ehuru frånvarande, har jag likväl med mina tankar varit närvarande bland eder, mina älskade! som gemensamt med mig arbeten för samma ändamål, och jag har af hjertat instämt uti alla edra önskingar för det goda, det rätta och det sanna.

Det skall blifva mig kärt att få emottaga en beskrifning öfver de nu fullbordade högtidligheterna, och jag förblifver eder städse wälbewägen.

Canceller för Universitetet

Peterhof den 20 Juli 1840.

Alexander.

5 Obs. Detta bref har något hjertligt och vackert framför andra i samma stil. Det på engång smickrar, upmuntrar och stämmer till kärlek.

10 Hade icke andra närmare hans hjerta liggande omständigheter mellankommit, så hade wäl Univ. med allt skäl haft rätt att vänta sin Cancellers närvaro vid dess Jubelfest. – Detta bref skall nu godtgöra manquementet, sedan man märkte hvilken upmärksamhet festen öfverallt tillvunnit sig.

αὐλ'θ'

ANNO. POST. CHRISTUM.
NATUM. MDCCCXL.

1839.

E P H E M E R I S

Tolfte Årgången
H. 2.

Z: Topelius.

»Unaufhaltsam enteilet die Zeit.« Sie sucht das Beständ'ge.
Sey getreu und du legst ewige Fesseln ihr an.
Schiller.

5

– Und wenn je das Hertz zum anderen sagen konnte:
»Heil mir dass ich dich fand in der heiligsten Lebenszeit, eh'
ich geirret hatte; und dass ich sterben kann, und habe niemand
so geliebt als dich.«
– Jean Paul – Titan D. 1. s. 439.

2. EPHEMERIS. 1839.
 VÅR, SOMMAR, HÖST OCH WINTER.

Act: 2. Wårdagar.

Och der en annan lika klar
 och strålände igen.
 Men lika hastig, lika snar
 försvinner äfven den.

5

Jag tänker, när jag ser dig så,
 uppå min egen själ:
 hur mången gyllne sky också
 har bjudit den farväl!

10

Runeberg.

Det är vår derute och människorna äro glada och ha roligt. Det är bra,
 endast vår och glädje wore allt hvad människan behöfde.

Jag vill också vara glad .... huru skulle jag sörja när jag en skön
 Augustidag skrifver om våren och den ljufva Maji!

15

Men den är dock flydd .... och vore det nog med en vår af de många!
 – Men är den enda flydd ..... ack barnsliga tanke, var tyst och sof! Den
 stora världen är vid och det långa lifvet är rikt nog. Men förlåt mig, du
 glada lärka, du lätta luft – att jag ej nu är glad och lätt fast jag minnes
 er! – Men när sången klang högt i skyn och den friska vinden, rusig af
 blomdoft, tumlade barnsligt yr öfver den unga vågen vid stranden – då
 var jag alltid glad och jag skall bli det än; ty samma vind som skingrar
 luftpalatserna i morgonskyn, han skall, den starke, skingra dagens dystra
 åskmoln ock, det vet jag visst.

20

25

Jag mins väl hur jag engång sökte hoptränga årstiderna i följande
 fyra rader:

Du sof – och vaknar – led kanske och hoppas ....
 Var glad! ty alla jordens rosor knoppas,
 och njut! ty snart förbrinner lifvets eld,
 och rosen bleknar, uppå drifvan fälld.

30

Helsingfors.

M A J A. 1839.

*Frage nicht warum ich traure
in des Lebens Blüthenzeit!*

*Eine nur ist's die ich suche,
sie ist nah – und ewig weit!*

Schiller.

- 5
10
1. ONSDAG. FÖRSTA MAJ: Vädret ostadigt; luften mild; himlen hotar med regn som dock uteblifver. Öl och mjöd och bär champagne hos Rpffs, med Logren m. m.

Hos Borgströms är Musik – och Zimmerman får updrag att söka reda på mig, men förfelar. – Quäll dels kring gatorna, dels hos Rpffs der vi som hastigast arrangerar boston ..... men tiden var en smula lång.

- 15
20
2. THORS DAG. Af någon liten anledning gör Sophie f. m:s visite hos Emelie och jag escorterar. »Nu är det afgjordt att Emelie far hem» – far hem? Och jag som ämnat hyra rum på Hertonäs! – Men det är bra, du bör resa. – Logren är på afskedsvisite hos Emelie, nu mins jag, det är honom jag här presenterar. – Emelie har upköp och följer oss ute i bodar, köper notpapper, lådlackor m. m. genom min försorg. Vännerna möta på gatan och blinka. Ja ja, jag är en rätt lycklig men- niska tillsvidare.

25
S. d. Logren, Essarne, A Backman, Staudinger, Blank, Molander – Thé och Thodium hos mig. Deremellan sjunga wi »som söner af det gamla Norden» m. m. och Thunebergska fruntimmerna m. fl. höra på oss derinne hos Strömborgs.

- 30
3. FREDAG. Bref af Hejko – upfyllt af förtviflad munterhet som vid första genömläsningen ådrog mig paroxysmer af skratt – hvilket alldeles bragte min Edgar ur concepterna. Men vid lugnare besinning var det alls icke något att skratta åt.

Bref med Logrén hos hvilken jag dricker pounsch och säger farväl – han reser kl. 10 a. Länge förut promenerade jag omkring för att bese en ny och futtig illumination. Folkrörelsen var det enda roliga, Emelie såg jag också, men förlorade henne ur sigte medan jag hörde Westerlund berömma henne.

- 35
4. LÖRDAG. Gestrin ger en concert, hvilken Sophie besöker, men icke jag. – Patrullerar i stället förbi Universitets trappan, och fiskar upp Borgströms och Sophie, samt följer dem hem i sällskap med Pacius och KönigsLöwe.

- Emelie är glad. Jag helsar – – »från hvem?» från en af mina bästa vänner. – »Inte den bästa?» – Jo, den bästa. – »Visa hela brefvet.»
5. SÖNDAG. Solsken och Regn. – Adj. Strömmen predikar. Ovue af en droschka på Caserntorget. – A. Ovisite hos Rpffs – der är fru Enkel ....
deremot visite inne hos mitt herrskap i huset. Der befinna sig fru T:na
med son Hjalmar, och Commissarien Ekebohm som beskrifva Thesleffs
gniderie, strandrätten m. fl. lika intressanta saker. 5
- Emelie är på Caffé hos Frenckels och Souper hos Tengströms ....
Men jag skrifver bref, och moraliserar Edgar som på ett skamlöst sätt
företagit sig att dränka gårdens kattungar. 10
- 6 MÅNDAG – Bref till Uleåborg – tackar Farbror för ett godt anbud af pecunier, och ber att få komma ihog det. – Brandf. pengar af Collander.
- 7 TISDAG. Besök af Rahmen. ORein. The med Justus S:r som i den vackra quällen vandrar åt Röbergen. Men jag tackar och går heldre hem.
- 8 ONSDAG. Enformiga dagar. På Ulrikasborgsbergen för att se hafvet blått.
Det är en glad anblick. – Pianofantasié på sena quällen – lyckas ibland
till mitt eget stora nöje, men väl lär jag störa herskapets nattro. – Mild
luft. Fönstret uppe hela natten. 15
- 9 THORSDAG. En varm och solig Christi Himmelsfärdsdag. – Parade och Musik på Senatstorget, under Gudstjensten, som är nog skamlöst.
– Friherrinnan och Sophie resa ut att se Gammelstads fallet som skall
vara mycket vackert nu. – A: The hos Rpffs och promenad åt sällskaps-
trädgården der det är något kyligt och vått ännu. 20
10. FREDAG. Spela curatorer på Nationsrummen och underteckna betyg
åt Tengströms son. 25
- Sednare: The och punsch hos Franz Snellman som bor gentilt i Thesleffska stenhuset. Frenckel, Blank m. fl. bostonera – jag har en vue öfver gatan hos Landsh.:n Cronstedt der det cafferas och skrufvas – fröknarne Bstråle, Bdorff m. fl. titta i fönsterna.
- 11 LÖRDAG Åter på Uborgsbergen. Det är storm, och seglare lovera mellan
ismassorna i hafvet. 30
- Disputerar med Rpff om Ole Bull ... som jag understår mig för-
svara. Hvilken försvarare! Men också, hvilka angripare, dessa Hforska
amateurer som intalat vår baron alltsammans!
- A. Promenade med Jeana och Sophie åt Ulr.borg, sedan uppför ställ-
ningarne i Nya kyrkan, der vi exequera en duette nära taket. 35
12. SÖNDAG. Okyrka. – E. m. Helander talar för pietismen, beklagar Mathlin som är dödssjuk. Åska och regn. – Sednare blir luften mild

och klar. – Då söker jag upp Rpfkska damerna hos Borgströms. – Der är intet annat främmande. – Likväl arrangerades bostonpartie som var mycket onödigt, tyckte jag, ty rätt som det var, måste jag vicariera och var ej alls belåten dermed. – »Och jag skall i all tysthet tala om en sak,
 5 sade fru B. genast då jag kom .... att Marie Berger är förlofvad!» – Åh, är det möjligt? Och med? – »Med Sundman.» – Det var roligt, det passar bra. – »Se så – det tycka vi också.»

– Fru B. – är bra söt hela tiden, till och med i bostonet fast jag i min själ fördömde hela korten. – Ty Emelie spelar .... det var jag som med
 10 halft våld åstadkom så mycket. Under pauserna om hemresan som nu håller på att gå om intet. – »Jag stannar väl här och spelar i sommar», hette det först. – Du är ju en förnuftig flicka. – Men sedan: »Ack om jag sluppe hem!» (fruarna spela i förmaket) – Ja väl, jag vill ej ha dig här. – »Hm – så vill väl någon annan då» .... Menar du? – »Har du haft bref af någon.» – Ja visst – hvilken någon? – spelas återigen – paus
 15 – »af herr B?» – du är just slipad! – Ja jag hade nyss bref. Han beskref sin ledsamma vinter – sedan utsigten öfver torget varit förlorad – förkl. hvad jag dermed menar. – Ovue till Lindquistens – »spela nu. ... mera se'n.» – Det var en treflig musik ... och pauserna med. – Vår lilla war rätt söt då hon frågte efter brefven. – Nå ja, derutaf glansen i ögat .....
 20 och hvad fördrager ej, hvad unnar ej vänskapen? – Sednare, när jag måste till de olycksaliga korten, gå flickorna arm i arm – och stora förtroenden äro i fråga .... min rolle var utspelt i quäll ... Borgström kom hem, Lina spelte och wi walsade ett par slag ..... Så war den glädjen slut.

25 Senare ursäktade jag mig hos C S:r för utevaro från bjudning på boston.

13. MÅNDAG. Sjön är nu isfri. Nu är det sommar snart .. – Sophie dinerar hos B:ms och Emelie tillbringar aftonen hos Appelgrens. – Jag skrifver Latin.

14. TISDAG. Öfversätter en stjern correspondence på Tyska. – Promenerar med Jeana och Sophie. Det blir vackrare för hvar dag. – Emelie är med fru B:m hos Franz Snellman som har tandverk.

15. ONSDAG. SOPHIA. Efter aftal smörjer jag som hastigast ihop följ. verser, imitation efter Bellmans Amaryllis, och afsjungna på samma ton af Jeana, Blanken och mig:

35 Upp nu min lilla! Upp lilla Fia,
 vakna, min pia,
 skynda dig!

Sömnen ur öga!
 solen på höga
 himmelen föga
 hedrar dig.

Vakna lilla Fia! Musikanter,
 och cousiner, vänner, onklar, Tanter,
 evig svärm af all slags gratulanter
 stämma i chorus en visa för dig.

5

Kom nu, min lilla, alla dig vänta,
 Kom, lilla fänta,
 se dig kring!
 Blommorna pråla,
 vännerna snåla
 sjunga och skråla
 uti ring.

10

Prydligt ren på bordet står servicen,
 pannan pratat längesen i spisen ...
 Skynda – och gör skam utaf malicen,
 visa du är klockan åtta på spring!

15

Skorpor och kringlor! hjertat vill hoppa,
 Nu ska vi doppa
 i godt mak.
 Får gratulera:
 friare flera
 önskas, med mera
 efter smak.

20

Allt hvad lilla Fia heldst vill äga,
 allt hvad alla namnsdagsverser väga,
 allt hvad jag ej nu dig hinner säga
 önskas min lilla .... du skrattar! – stor sak!

25

30

Poëmet kom litet sent, men servicen, blommorna och kringlorna hade sin riktighet. Sedan wi gratulerat systemsulan, doppat caffe och gått vår väg kommer Ida klädd till Dalkulla och säger »godag du, hur mår du?» – Äfven Sophie tog sig före att skrifva verser åt Sophie Grönroos.

S. d. kl. 12 ungefär stod Edgar som bäst och räknade upp för mig Hoangho eller gula floden, Jang Tse Kiang eller blå floden m. m. då dörren öppnas, Sophie tittar in, och till min stora surprise bakom henne en citrongul hatt och ett rödblommigt ansigte med ett par söta blå ögon
 5 ..... och .. och ögonen voro Emelies precis – det var omöjligt att missta sig.

Så var det. Det blef ett annat ljus i rummet af den gula hatten. Ingenting var att bjuda annat än pianot som var ostämndt, men likväl rouserade Emelie derpå, ej för första gången. Det var också en annan
 10 ton i tangenterna. – Om visiten i går hos Franz, om hans tandverk och hans piano. Contrast i gentiliesse mellan hans logis och mitt.

Visiten var kort. Derefter följde Sophie och jag Emelie hem och litet längre på köpet krok åt Kronohagen. – Nu skulle jag ha mycket att squallra för er – men ..... Har Emelie någon respekt, apropos, för
 15 mig? – »Litet. Men jag har mera för en annan.» Och hvem vore den andra? – »Det får du ej veta – han är 2 år äldre än du» ... Åhå! F. m. var rolig. – Sophie berättade sen att hon disputerat med Emelie som så *barnsligt* trodde att det fanns en oegennyttig kärlek. – Barnsligt – Ack ja: Så barnslig är jag med. Hvarföre ger han då stundom *allt*, densamme
 20 som begär *intet* tillbaka?

Afton: The hos Rpffs – Sophie Molander der .. Emelie vore väl ock, men är borta på stor souper hos Major Thuneberg .... Sophie och jag promenera ditåt. Allt är eclclaireradt .....

16 THORS DAG Sophie håller en föreläsning om tycken m. m. som har sin riktighet. Blanken beskriver gårdagens bal och Jackéns förtjusning för Emelie. Becker berättar spefullt huru fröknarne Mellin nöta Ramsens trappor af pur ömhet för de moderlösa barnen. – De första svalor visa sig.

17 FREDAG. Warmt. A.

Sista Musikaliska Soiréen

30 Königslöwe och M:lle Hipping spela hvar sin solo. Frenckel declamerar *Weihe der Tönen* med accompagnement af Orchester ... ett eget påfund som erinrade mig om »o dygders hela tropp!« ..... men hade sitt egna intresse, om ej just behag.

Min plats var bakom Emelie och Sophie, bredvid Franz – anmärker
 35 att Frenkels knyckar påminte om – vår prost i NyCarleby – skrämde E. att långa Jacken stod bakom .... men det var bara pelarn ... Franz talte om idealer – Emelie var enstafvig igen, som jag ej alls tyckte om – en konstig

concertluft! Är väl detta små märken af vår lillas upfostran i Hfors? – Jag såg aldrig sådant förr. Ack stackars barn, det gör mig ondt om dig!

Öfver verlden och dess hvimmel låg den dunkla natten ren. En oförklarlig sorg föll öfver mig, en saknad utan gräns och hopp betäckte i en hast mitt lif. – Jag var så ensam – sluten i mig sjelf – den späda blomman af mitt hopp, min enda bästa sista dröm flöt som en dimma bort ... Jag stod allena i oändligt djup af sorg. Jag tänkte på mitt unga lif ... hur jemnt, hur lätt, hur fattigt uppå vexlingar dess yttre war – hur djupa vågor i dess inre gått ändå.

Allena var jag
och blef allena. 10
Min stig var lätt
på den gröna jorden,
en enslig stig
alltfrån barndomsdagar. 15
De glada dagar
då allt var lust
och i yra svärmar,
vi lekte många!
Men tidigt ensam, 20
jag sökte mål
för det unga hjertat, –
och fann en bild
som jag trodde evig,
och fann ett hjerta 25
som mot mitt eget
förtroligt slog
alltfrån barndomsdagar.
Då var jag glad
och, ej mera ensam, 30
jag knöt min lycka
vid späda röet
med tro så helig. –
Men röet brast
och en dunkel midnatt 35
jag fann mig ensam .....
– ej bilden vek,

men jag vek från bilden ....
 och skymning föll
 öfver allt mitt hjerta.

5

Då steg i natten
 en fjerran stjerna,
 förr obemärkt .....
 men genom töcknen
 af lifvets villor
 och genom molnen
 af nattlig storm

10

sken den goda stjernan
 och steg allt mer
 tills jag lärde älska
 i henne ljuset
 och söka ljuset
 igenom henne ....

15

.....

.....

Du englabild,
 är ock du försvunnen?
 du rena eld,
 är ock du förbrunnen?
 du sista dröm
 från de korta stunder,
 ack gick du under
 i lifvets ström? .....

20

25

.....

.....

Och nu – lefväl,
 du vackra lilla!
 ack ljufva villa,
 farväl! farväl!
 i storm och strid
 ännu ditt minne
 likt stjernan brinne
 till evig tid!

30

35

Men det är natt och långt till dagen. Jag är ej otacksam, min Gud, ej otacksam för allt hvad du gifvit och ger – förgäter ju ej dem jag älskat förr än någon annan och aldrig heller kan förgäta ... Blott när en skön och ljusröd engel flyr min stig och bleknar i ett fjerran hän .... då blir tomhet öfverallt och saknad höljer livvets hopp i natt. – Ack låt mig engång hoppas uppå dig allen!

5

Auf deinen Lippen selbst erkaltet
der Liebe Kuss – und in der Freude Schwung
ergreift dich der Versteinerung.

Schiller –

10

18 LÖRDAG. Warmt .... en sol som nästan bränner. – Hos Rosenkampffs har jag nyss slutat min stora Thunebergska aria – då Emelie vid Thédags inträder .... egentl. för att banna Sophie för en försummad Tysk lection. Jag tänkte liksom efter den 10 October: »min flicka, det är annorlunda nu än i går, men det vet ingen, och allraminst min lilla sjelf». –

15

Emellertid sitta flickorna vid fönstret som vanligt eller gå arm i arm, och tala bland annat om Hejko. Sophie och Jeana sätta hans utseende under Carl Hartman och Alex. Engel ... men »han är vackrare än Hartmän och Englar och allt» – och nu, min vän Hejko, om du hörde detta, så skulle du glömma smickret af förtjusning öfver de söta läppar som så oförsigtigt – nej så okonstladt – likväl blott för Sophie och mig, wi två enda vetande, yppade så barnsliga, så farliga tycken! –

20

Jag är ej dig gramse, du gunstling af den gyllene Eros! Du wet hvad jag tänker och att jag aldrig ljugit derutinnan; men ord som dessa dem får ej du, ej heller någon annan veta.

25

Sophie och jag hemfölja Emelie som berättar om Åkerstedt i Lovisa. Sedan såg jag ej på lång tid »min lilla» på nära håll.

19 SÖNDAG. Warmt. Min aria befinnes så egen att jag måste sjunga den för Rosenkampff om igen. – En gång en hel gudstjenst, och Melart predikar bra. –

30

A. Promenader med Rpfiska damerna. Nu först visar sig Helsingfors i sin glans, sedan den nobla och gentila verlden vågat sig ut och i den mest brokiga blandning uppfyller gatorna. – Ångslupen Helsingfors kommer kl. 8 tillbaka från en lustfärd, och kl. 10 i stark skymning strömma skaror af tusentals nyfikne till quaierna för att se *Ångfursten Menschikoff* som ståtligt brusande inhämtar en klen afladdning af diverse passagerare

35

från Åbo. – Sundman har just i dag firat sin förlofning – Borgströms äro naturligtvis der, och Emelie betraktar från altanen ångörnens vingslag. Sednast var det ångfartyget Norrland vid Alörn som af oss beundrades.

20 MÅNDAG Stor Ankommande post, 8 bref i 4 – och deribland Rec. med
5 200 Rd. (50 åt Sophie) – och genast derpå visiter af mången god vän – ja väl mången som aldrig förr helsat på min ringa person. – Med Achates Thuneberg och Blanken mjöd hos Bandyly ..... Med Helander, Ottelin och Blank i Gardesträdgården – aftonen är vacker och der hvimlar af silkeshavletter och creti och pleti.

10 Sednare besöka wi Sälskapsträdgården i mindre blandadt sällskap. – Ute på Thölö är stor blusning, ett *quasi Maj calas*, sedan Pipping med oerhörd skamlöshet afslagit vår anhållan om ett allmänt dito. – Det har väckt ond blod, och med rätta. En fest öflig sedan urminnes tider och vid
15 hvilken aldrig någon märklig oordning stört den allmänna glädjen, en fest dyrbar och viktig genom den förbrödrande anda som der förenat den splittrade corpsen, – en ungdomens fest om våren så vacker, så oskyldig och uplifvande äfven för månget gammalt blod ... ! – Men Pipping hatar och fruktar all esprit de corps, det vete vi förut, och nu befaras kanske
20 ett och annat *pereat* i hettan .... derföre punkt för vår vackra fest, »*af skäl som han ej kunde yppa*» såsom de nesliga orden lydde. – Det är sannt, han har vår tack, sådan han den förtjenat, och ett allmänt bifall beledsagade den djerfva Academiska hämnd som någon på corpsens vägnar nyligen öfvade mot magnificensens rutor. Det är dock lyckligt att corpsen ännu öfverensstämmer i ett, neml. *Pereat Pipping!* Ödmjuka
25 tjenare ers magnificence, *pereas, pereas!* af allt mitt hjerta.

På Thölö calaset var jag ej, emedan jag så sent fick veta deraf.

21 TISDAG Jurvelius hämtade åt mig en billet från Mathlin. »*Venez chez votre pauvre Critische Stockfisch et lui apporter une apelsine pour le réfraichir.*» – Arma Stockfisch (från Crit. Snapph.) – det gör mig ondt
30 om dig. – Med en apelsine i fickan kom jag till honom om afton. – Det var omöjligt att misstaga sig om hans tillstånd. – Affallen som ett skelette, förtärd till inre och yttre, men med den vackraste rodnad på de infallna kinderna †, nickade han ett matt »*godafton*» och den oerfarnaste kunde se att han ock snart skulle säga ett evigt godnatt. Men det är sorgligt och
35 rörande att se huru menniskan fasthåller hoppets flyende engel ända in i döden. – Det är troligt att detta ensamt så länge förmår uppehålla lungotspatientens tynande krafter. – Det är illa ändock – ty han, som nu snart skall stå inför sin Gud, har nog litet tänkt derpå, – som mången

annan .... men jag hade ej hjerta att unnanrycka den sista svaga glimten af hoppets ljus i natten – om än ett irrbloss, men ändå hur kärt! – heldst det kanske redan var för sent, och endast skulle döda desto förr. – Jag sade: »Stackars Stockfisch, du ser bra sjuk ut! hur är det med ditt bröst?» – »Åh, du skulle höra mitt bröst nu, det är rent som en fleute – jag har blott magplågor att öfvervinna ännu – ochså de äro bättre i dag – – visst är jag litet mager – men jag skall väl äta upp mig i sommar, bara jag blir frisk, och kommer till Uleåborg – Hämta mig nu något roligt att läsa, och kom oftare och sitt så här och prata med mig».

5

Jag hann ej fullgöra löftet derom. På tredje dagen efter detta var han död. Så litet wet menniskan om sitt sista –

10

S. d. Att förskingra dessa dystra intryck fördjupade jag mig i Sälsk. trädg.:ns löfrika gångar. – Hvilken contrast! Nyss den bleka döden, och nu det friska lifvet i fulla glansen af ungdom och hopp – ! – De doftande alléerna och fåglarnes sång, en fleute på afstånd och glada lättsinniga ansigten öfverallt, hur olika! – Hur hårdt att nu sitta inom fyra väggar och tänka på döden!

15

-----

‡ P. S. Jag vill minnas att Balver anmärker om en lungsots patient: »det är en besynnerlig och hemsk känsla att se döden kläda sig i lifvets skönaste förhoppningsfullaste rosor!» – En träffande anmärkning!

20

22 ONSDAG. Afgör med Aug. Essen och Reuter vår sommarsejour sålunda att wi tillsammans utflytta på landet och bo tillsammans. – Bolagsförbundet beseglas med en kopp thé hos vår Maja, och på köpet bli vi regnblötta på hemvägen.

23 THORS DAG. Nationsmöte ang. Æconomiska afairer – och här får jag af Helander weta att Mathlin afsomnat kl. 11 f. m. – Och hoppades ända till sistone! 24 FREDAG. Bref till Mamma, och tackar för 150. – Calle Staudinger berättar om Kiemmer, om Lko – m. m. – och ett partie pi-quet .....

25

25 LÖRDAG. Kl. 12 är hvimmel på Esplanaden – Ång Menschikoff kommer tillbaka från Petersburg. – Sednare på aftonen kl. 6½ går ett tystare tåg långs gatorne. Femtio kamrater följa Mathlin till grafven, mötande Ryska soldater taga mössan af, och skyldtvakterna vända gevärskolften mot marken; – en vacker sed! – Ceremonien är enkel och kort ... intet kors eller sten täcker grafven och knapt upptäcka wi nu mer det rum dit vi för kort tid sedan gömde vår vän Schale till hvila. – Bedröfliga lott

35

att försvinna så snart, så spårlöst från jorden! – Der tänkte väl mången af oss som med högtsträfvande hopp drömt om rykte och odödligt namn, – »skall äfven jag engång förgätas så snart att en sörjande vän ej vet hvar min brutna förhoppnings blomma är gömd, sedan några få

5

F. Nylander besörjde grafölet, som var enkelt. – Man anmärkte att under våren tre studenter fallit offer för lungсот – vår tids ungdoms hotande ruin!

Lättsinnig som människan är, glömmet hon snart det som nyss väckt hennes alfvarsammaste betraktelser. – Thuneberg hade stor mönstring på malmen, och det var redan tillräckligt att förstöra våra tankar. – Sednare uttog jag Roosens *Ines* ett till sitt yttre ganska vackert arbete, till sitt inre väl omoget, men likväl öfver väntan. Söker sedan upp Ida Tg, Sophie och Blanken som promenera i trädgården, och är en ganska munter ungdom der midt i det gröna igen.

10

15

26 SÖNDAG. Okyrka. Bref till Hejko. – Refuserar Sophies och Jeanas project om promenade till Lappviken – dricker thé på Cajsaniemi. – Emelie går der med Mina Julin och Franz, – och följer hem M:lle Weckman till min port .... men jag spelar. Kl. 8 kommer den stolta ångfursten ..... Jag är tranquil men ej glad, och tänker med all makt på min Gradualskrifning.

20

27 MÅNDAG. – Hemkommen från Reins Collegium, väntar mig en sluskig figur på gården, och jag igenkänner till min förväning Lundquist, vår gamla bollfabriqueur, som har ett ord i förtroende att säga .... så låna en Riksdaler – nåja, den kunde troligen bättre användas men af allt mitt hjerta ..... gör mig några bollar för den – och derefter pratar han persilia en lång stund för mig och Zimmerman –

25

Om afton är stor parade af flottens equipage. Det inträtter mig bra litet.

28 TISDAG. Full af Latin – studerar Rotteck, dricker öl, politicianer med Ingman och har allt utseende af en spränglärman.

30

29 ONSDAG. Åter OGradualskrifning kl. 8 m. – gick så till att vi voro ej mindre än 32, af hvilka hälften måste spara tills i morgon – och hit hörde också jag för mitt oskyldiga namns skull .... till min stora förargelse – och sedan till fågnad åter ty med de ämnen som voro före i dag, hade jag ej kommit långt.

35

Men numera gaf jag allt vidare hufvudbråk på båten, stämde pianot och skötte min helsa. – Träffar sedan August E – som skrifvit om Grek. Bukolikerna, och är bekymrad för några bockar. –

30 THORS DAG. Från kl. 8 m. till ½ 6 följande dagen räckte min Gradualskrifning – i sällskap med 14 andra. – Dagen var lagom varm, wi hade fönsterna öppna och frisk luft. – Ämnena, 12 till antalet, goda – såsom »om korstågens följder, – Alexander Magnus cum Napoleone comparatus – Græcia artium et litterarum genitrix – Quibus institutis Græcorum natio et populi unitatem et communem patriæ sensum sibi servavit?» m. fl. Jag valde: *De causis quæ ad potestatem pæparum mediæ ævi augendam et promovendam maxime conduxerunt* – »hierarchien flög dig som en stekt sparf i munnen», sade Helander. – Belåten med ämnet var jag mycket tranquile, ja munter – skref så der la la och åt brända mandlar med Fredr. Nylander – men tiden led .... den ena efter den andra blef färdig – snart voro blott 3 quar – nu fick jag brådt – skref in på Guds försyn – och till råga ville aldrig pennorna bli dragliga – Stenberg – som skref om samma påfvar och sedan fick cum laude – och jag voro de sista som lemnade in våra snillefoster.

Blanken mötte mig på Univers. bron – conceptet granskades hos Caffè Maja. – Sedan hos Rpfss – och Becker med sin gement spefulla min gratulerade mig på förhand. Här var vår unga vän skön Lotchen som pratade Fransyska i min förra dagbok, och vi kommo allt lika väl öfverens, fastän hon satte i fråga det utseende jag ville gifva mig af en mycket stadig och *beskedlig* ungdom. – Promenade med damerna i Trädgården och temligen lätt till sinnes – men återkommen i ensamheten sjönk mitt mod och jag drogs med starka *assessorer* – ångerbett – öfver mitt stora lättsinne vid skrifningen. Hvad som är säkert är, att jag åstadkommit något ansenligt bättre om jag haft alfvar från början.

31 FREDAG. Förskräckt ännu dessutom öfver förmodade skriffel, skyndade jag till Rein i sällskap med August E. – som assessorerade öfver bockar, – och bad att få se opuset. – »Nå ja, sade Rein, är herrarna rädda så tag ämnena bort – eller kanske låter herrarna det gå på Guds försyn.» Ja, det må det göra. I mitt ämne är åtm. intet språkfel – och missskrifvet endast 1849 – för 1839 i Rom. ziffror. – »Det kan jag lofva, att intet får herr T. repuls för det» sade Rein och skrattade. Alltså blef det dervid, och mina assesorer blefvo åtm. degraderade till vicehäradshöfdingar.

Dagens bedrifter: stämmer pianot, dricker thé och spelar Rosewaltzer.

Den unga Maji är nu med helsan förbi. Jag kan väl tro att mången ung poetisk ådra sväller af vårflod nu som förr. – Jag sjunger intet mer, och »promenerar» också ej så ofta. Sednast kom nu detta skrifningsbekymret, men för resten är jag indifferent, – sömning – nästan apathisk

till mods, och, hvad som väl knappast händt förut, det händer nu ibland att jag har ledsamt i mitt eget sällskap. –

1839. JUNIA.

*Immer war mir das Feld und der Wald und der Fels und die Gärten
Nur ein Raum, – und du machst sie, Geliebte, zum Ort!*
Goethe.

O du warma och glada ljus som segrande reser din thron öfver nordens midnatt – ! och du, sköna ungdomsdoft som ilar genom verlden på vingar af susande vestan – ! sänd en stråle och en flägt i mitt hjertas natt – der är öde snart – och gif mig dess vår igen, dess molnpalats och dess vackra drömmars ro! –

1. LÖRDAG. Bref till Emil Lundmark. Nationsmöte om förfallna liquider med hvilka stränga åtgärder vidtagas, ty cassan är på balance. Här säljas ock B. Lindfors's efterlemn. böcker på auction – jag inropar onödigt nog en mängd Rom. Classiker (Livius m. fl.) öfvers.

2 SÖNDAG. Okyrka. Rpffs communicera – men jag går med Sophie på Spektakel. Madame v. Kesteloots Tyska trupp, hit kommen från Reval, ger ganska goda sångpjeser och har egen, ganska duglig orchester – hvilket är nog mycket i Helsingfors.

I dag bestås likväl blott fragmenter – ur Romeo och Julia – der Liebe Zwist und der Liebe Friede – och ett stycke ur Barberarn – ganska vackra saker – Madame Kesteloot ser ut att bli en favorite – sjunger som en engel och aplauderas oerhördt.

S. d. Vädret är det otäckaste man vill se – en rytande storm och ett duggande regn – men Ångslupen Helsingfors gör en Lustfärd till Borgo – Emelie är med, och sällskapet sliter nog illa. – I samma rusk ankommer Ång Menschikoff.

3 MÅNDAG. Bref af gubben Maths Lithen med 130 Rub. Brandförsäkringar.

Himlen är klar i dag, fast något blåsig. Ändtligen skymtade min lyckliga stjärna åter fram. Par hazard ser jag tre kappor vika af ner åt stranden nedanf. Rpffs och Rotchirchs. Jag är ej sen att följa, och så hinner jag Tante sjelf – Sophie – och Emelie – som promenera åt Badhuset för att se Menschikoff resa af åt Reval.

Och se! – en sak –: nu är det afgjort att Emelie reser till Tante Snellman i Åbo öfver sommarn .... Jag tycker ej om det .... hade bordt, kanske behöft komma hem emellanåt. – Men ändå – ändå ser du rätt glad ut deråt – besynnerlig flicka att vara ständigt lika – resignerad tänkte jag nästan – »1000 gånger hellre ville jag fara hem.» – Och du prutar inte? 5
 – »Intet alls.» – Och ändå glad? det är snällt. – Wi bese danssalongen – här skall du dansa – ett rätt vackert, ljus och rymligt rum! – Och Badhuset ... snyggt, trefligt – tjensteandarna i dalkulleuniform. – Vi gå förut .... komma på det en och samma capitlet – tiger. – Emelie har haft 10
 bref af lilla cadette. – Lilla cadettes hämnd mot mig – förtjent tyvärr, neml. att ej besvara mitt bref. – »Bed honom du som har inflytande på honom, att han skickar mig verserna m. m.» – »Brefven, dagboken och charaderna – glöm inte.» – Nu vända wi åter. – Och på vägen om »Vänskaps- och kärleksträdgården» ..... Och om Sundmans förtjusning i sin fästmö. – Om S:n gjort dig sitt anbud, skulle han fått 15
 korgen. – »Ja.» (mycket bestämdt) – Åh, sade Tante, är det möjligt? – »Ja – det är bra att han aldrig velat ha mig.» – Men – kom jag fram – åt Tengström skulle du ej haft hjerta att ge korgen? – (Stackars T:m – apparencerne äro små). – Nu äro vi vid bryggan och quaierna – jag följer dig, Emelie – får jag? – 20

Hindrik skeppsredare. – Du skall ej tala om det. – »Hvad heter hans fartyg?» – Emelie, kan jag tro, efter hans syster! – »Åh nej – han har ju det stora som heter så.» – Han! åhå stackars pojke – hvar skulle han ha tagit de 30000 Rub. som det kostade? »Åh, 30000! sånt lappri!» – Du har vant dig hos B:ms att anse 1000 för intet. – »Nej Tengström 25
 beskyllde mig tvärtom för att hålla reda på hvar tolfskilling. Sjelf höll han inte reda på 100 Rublar heller, sad' han.» – En rolig karl, stackars Geschworner! – Nu äro vi vid palatset – sällan går jag mera här fram utan att minnas i vintras ..... Nu, adieu ... det har varit roligt att se vår lilla osynliga efter så lång tid. – Mer än 11 dar, denna gången. 30

E. m. Emelie är hos Bergers på litet caffe, dans och souper som vanligt. De äro mycket glada menniskor dessa Bergers. Lloyd och Lina Borgström betraktas nästan som bestämda för hvarandra. Det ser också ut att passa rätt väl. –

P. S. På Ångfärden till Borgå lektes att gå sig ut på en grön äng. – Emelie fick Franz, Kählman och Carger – och tog Carger. – »Nå hvarför vill M:lle Lindquist inte ha mig?» sade Kählman, som verkl. tycks vara litet förtjust. – »Nej för det jag inte vill ha er.» – – Tengström – ofelbart 35

dito – hörde sig finare före: »säg mig, M:lle L:t, hvad skall man göra för att behaga er?» – »Man skall göra alldeles ingenting.» – Ett alldeles magnifiquit svar!

4. TISDAG. Ojemn väderlek. – Vue, viker in till Appelgrens. –

5 OFauna calas – har bättre rum för mina 10 Rublar – Efter vanlighet blusas der capitalt ... Reuter om E. och Lundahl. –

5. ONSDAG. Kesteloot ger scener ur Friskytten – Rpffs och Borgströms uppe. – Pas moi. – Hade utan depens kunnat gå. – Spelar Boston hos Justus Staudinger Pudasjärvi och Levonius 3:dje och 4:de man, à 2 Kop.
10 – Jag undkommer med –3 Rub – men Levonius får sätta till 17,50 .... Annars trefligt nog.

6 THORS DAG. Reuter om Sibbo ... Han, Gallenius och Jac. Wegelius resa ut att hyra rum åt oss. På Solenn.salen ger Monsieur Graind'or med familie concert för 25 personer. De skola vara Wärdshus sångare. Lyckligtvis
15 icke jag bland de 25.

Rpff reser – och fruntimmer tänka på dito. Skön Lotchen är der och syr alla dar. – Då och då courtisera vi smått. – Rpffs hyra ut sina rum under sommarn åt Herrn Kaufman Kirchner med familie för 600 Rub.

7. FREDAG. Kesteloot ger bitar ur Hvita Frun – är ej der. Essen gör visite hos Rpffs. Vi ser på en Gardesmanöver. Promenerar sedan med Sophie.

20 Emelie är på middag vid Thölö – för Julins – Franz och Carger berätta om dinéen.

8 LÖRDAG. Sophie reser med Borgströms och Emelie till den vackra Thurholmen – och besöker Stansvik. – Vädret är det vackraste. Franz skrifver
25 i trädet »äfven jag var i Arcadien» – och plockar förgätmig ej – och tänker köpa Stansvik för sin vinst på Hamburgska Lotteriet. – Och jag – har redan plockat hvad jag tänker. – Lycka att jag ej är jaloux – och ej har anledning, så vidt jag vet, nu.

Aftonen är mild – En oväntan vid quaierna – och betraktar Traversays
30 hästar som inskeppas.

9 SÖNDAG. Okyrka. ONorma. – A: med Rpffska frunt. visite hos herrsk. Kantlin som bjuda vin och rulta af med oss ända upp till kyrkans kupol på en bequäm trappa. Utsigten är alldeles magnifique åt alla himlens väder och långt ut till haf. Derifrån till Trädgården och Cajsaniemi –
35 äta apelsiner – se en skymt af Borgströms och Emelie som sitta i det gröna – råka ihop med Wetterhoffs – hvars lilla putifnask ej generar sig för sällskapet, – och med Stjernvall som berättar för mig en anekdot ang. en flicka som liknades vid frimurarns grafsten, – och dervid sänär

kommer fast för mitt namn. – Jag har aldrig helsat på vår B:co directeur, fast han är treflig nog, och vi träffats då och då – jag är fasligt generad ibland af helsningar – men i dag var han tout familierement.

Språkas med Sophie långt in på natten – fruktar att jag skall bli pietist. Ack älskade vän och syster liten! Jag har längre dit än du tror – det är ej bra. – Än går min väg *ifrån Jerusalem* – och när jag hunnit jorden rundt – det vete Gud!

Nesa öfver dig du kalla eländiga krymplingshjerta som sitter inkrupet i förståndets stela is och talar döda ord der du borde tala värma och lif! – Men så är det – och det lär väl bli min eviga harm och mitt fåfänga hjertas rättvisa dom i allan tid.

10 MÅNDAG. – Rpffs resa. – Bref till Hejko – möter Emelie .. och bäge hos Rpffs, men Bk tertium interveniens, eller rättare quartum – ty Sophie är en ledamot i hemliga rådet. – Nu skall de såta systrarna skiljas. – »Ack, säger Emelie, att få resa så hem!» – Carolina B:m hemtar henne 15
bref med detsamma. Mamma ber sin lilla flicka vara snäll. – Jeana och Tante sysla med eviga bestyr. – Bk står i distraction vid fönstret. – Nu, Emelie – en bön som jag är rädd för ..... som jag alltid tyckt så mycket om .... »ja, blott aldrig» ... aldrig ..... lofvar heligt att aldrig missbruka ..... mer än god .... lycklig menniska ..... Nu, adieu 20
min älskade lilla Sophie, var alltid snäll och god som nu .... och adieu, goda Tante och Jeana .. nu rullar vagnen af. –

Jag följer hem Emelie, och Blanken med till Universitetet. – Sedan om .... det en och samma ..... och den en och samma ... och Charade, och bref etc. – »du är beskedlig.» ..... sådant lappri emot det jag bad 25
... jag kommer på afsked .. »Men då är B. med. Du måste komma dessutom.» – Javisst, jag skall komma ... men huru veta när ni, när du – är hemma? – lofva mig. – en näsduk ... »ja uti sista fönstret – jag skall sätta en lapp ofvanför porten» – – Näsduken ... så roligt! – Adieu – jag kommer 30

Strax derefter möter jag Franz .. för sent. – Blanken åter menar att jag såg ond ut när han följde ... Det tror jag knapt, men väl var brors accompagnement onödigt. – »Men jag tyckte det ej passade sig att Emelie gick ensam med dig.» – Ej passade! Nå du himmel, det var något rätt konstigt! Ej passade att två unga personer som vext upp tillsammans gå ett stycke gata tillsammans! – Med förlof sagdt – det var en capitalt dum anmärkning. Jag har ej just hög tanke om goda tonen i vår hufvudstad .... men .... min bror behagar skämta, fast det såg ut som alfvare. 35

11. TISDAG. – Ensliga och ovana dagar dessa, sedan syster liten och Rpffs rest. – Spisar middag uppe i Kronohagen på spisquarter – och går således alla dagar Mariægatan uppföre ... Ingen näsduk än ...

A: Spektakel: *Das Tagebuch*, en talpjes .... en ny acteur, Olivier, som är en gentil karl, – en liten smärt och smal Madame Koehler som alltid ser glad ut, talar bra, är gentilt vext och mycket söt. – 2:do: *Wiener in Berlin*, en bra intagande pjes med en älskvärd musik. – Man blir helt glad till sinnes .. – 6o personer uppe – Olivier sjöng: Komt du Vogel geflogten – Ack tänkte jag

– In der Fremd seyn d'Wiena
und d'Wiena seyn harb .....!

12. ONSDAG. Ändtligen faller utslag öfver vår Gradualskrifning. Blanken lofvar gå och höra – jag har ej mod – stannar hemma och väntar ganska tranquile till mods – Kl blir, 7-½ 8 – ingen Blank hörs af. – Då går jag ut – möter Reuter. Nå? – Du har gått igenom. – Hvad fick jag? – Det mins jag inte. – Förmodl. admittitur. – Måste väl finna sig, då så många (5) fått repuls – det var märkvärdigt. – C. Helander hade andra cumlaude, Stenberg första, – åtskilliga admittitur m. m. – Derefter raka vägen till Caffè maja – träffar B:k som glömt bort alltsammans – träffar Westerlund – upp hos honom – bjudes på souper till Schulin – träffar der V. Wasastjerna som gratulerar – nå hvad fick jag för ett admittitur? – adm. – ? Nej fan heller, du fick *första approbatur* – hvad för slag? du hörde miste – Nej, mycket säkert – Nå det var ett välsignadt apartements ämne – hej kypare – en bouteille Portvin, skål för påfvarne, och vivat hela hierarchien! Vivat Academia! vivant assessores – ! – och derefter stryka vi af ut på en villa – dricka mjöd m. m. – hedras med canonskott – betrakta ett fiskande efter en drunknad dräng – spatsera och komma mycket beskedligt hem igen.

Kommande nedför Mariægatan med S:r – se vi in – och i sista förmaksfönstret ligger händelsevis en liten bommullsnäsduk .....
Litet visste Justus hvarför jag knyckte till och blef helt glad .... Tack min lilla, lilla – nu kan jag ej lyda – – Men du är ändå söt –

- 13 THORS DAG. Gratulanter en evig svärm, och stor frukost. Till och med Westerholm. – Derföre ovisite nu och det är illa. Reminiscenserna för 1838 äro ej heller färdiga. Och derföre kan jag ej heller nu lyda näsduken, – det är högst illa, och jag får bereda mig på – på att skrifva hela afton flitigt.

- Blanken berättar »i dag har det varit ecclatering – stor middag – för hvad? – för Ida och mig – Åhå – puder! Jag skulle ej tycka om det.
14. FREDAG. En vacker aftonsky och en glad sol i nedgången – en stjärna som är närmast innan hon för evigt flyr. – Ett rosenrödt hopp som är intet hopp, ett öga som aldrig ljuger. En skön dikt framför en lång prosa – se ej dit, se ej dit

Än en blick! arma gosse din njutning var kort
och din längtan så lång – skynda bort, bort, bort!

Ephemerer 1835.

Nå ja, min lilla Emelie, jag var hos dig på afsked i dag – ganska glad till sinnes. Du tänkte ej så långa tankar som din unga vän – och visste väl alls inte derutaf – – Du englabarn – du sad »jag har väntat dig – näsduken har varit alla dar i fönstret – jag har haft ledsamt efter Sophie – du ser, jag sörjer henne i svart». –

Med det samma kom Carolina B:m och talte om Kirchners som åter flyttat från Rpffs, och ett och hvarje – snart voro vi i vårt förra ämne – om N:o 1: brefven – och 2: Reminiscenserna – och 3: Dagboken – den får du när du reser – och 4: Charaden: döm derutaf huru förnuftig jag anser dig vara, när jag lemnar dig sådant. Men i höst skall du få höst och vinter. – »Ack ja om juntorna!» – Och lilla cadettes bref; – nog frispråkigt – om courtiseurer m. m och mig med. –

Och sedan kommer Emma sorgklädd och glad .... och inuti brefven .... och tusen, tusen gånger mer ... ack du engla ..... och Franz gick förbi och såg in ..... »I morgon får du inte komma – jag måste göra afskedsvisiter» ..... Och just när jag sagt adieu åt den alltid söta fru Borgström, – kommer Franz »och vill inte Emelie ta afsked af Thurholmen?» – Och aj! du får ej se – och handen öfver charade m. m. – Hur det gick med Thurholmen fick jag ej veta – jag gick just då – gör också mig detsamma – Tack, lilla Emelie – ej för en kyss – den är så snart förflugen som en fläkt – men för .... Res nu – jag är ej mer – – den bad jag ej ens om –

S. d. såg jag Bellinis *Norma*, fåfångt väntande att få se Borgströms der. En underlig Musik – högst obegriplig första gången – dyster och melancholisk med en mängd djupa Recitativa – vackraste partier här och der – och milda mollpassager. Kesteloot var *Norma* – en fornGallisk prinsessa – och lilla Koehler Adalgisa, en hvit klädd prestinna som sjöng mycket sött ..... Min plats på parterrnråkade löjligt nog vara i närmaste

granskap med Lirko, fru Appelberg et Compani. – Norma lemnade ett dunkelt, obegripligt intryck. En stor Musik, onekeligen.

15 LÖRDAG. Strax efter middagen promenerande med Staudinger öfver Salutorget möta vi Borgström med fru och barn i vagn och Emelie med –
 5 Promenerar mycket i dag – Emelie är i dag hos Appelgrens – Ser på Storfursten – träffar der sent på afton Franz som reser med i morgon – frågar efter Emelie. »Nej det är förgäfvets, – du får ej se henne mer» – Menar du?

Kl. 4 e. m. afreste Blanken till Åbo – för att derifrån afgå med Uleåborg.
 10 16 SÖNDAG.

Ångfartyget Storfursten afgår till Åbo

Det är en skön och klar morgon. De små vågorna glimma i bländande rosenlans och dimmorna fly bort öfver bergen.

Kl $\frac{3}{4}$ till 4 m. aflossar Storfursten signalskott och vid quaierna är
 15 ovanligt lifligt – Många äro passagerarne – 77 – och följas af många.

Der står vår lilla redan ombord bredvid sitt förklä Tante Saçe Wacklin. I en blink är jag der – folk rundt omkring – men jag lemnar boken – sommardagarna – »så tidigt uppe och gråter inte!» – Tante Saçe är munter – Fru Borgström kommer också i det samma som hastigast .....
 20

Alla främmande i land! – Landgången in –

Adieu då, min lilla. – Hjulen röra på sig – bullra och brusa – den väldiga kolossen makar sig från strand – 134 ögon se i en hast ditåt – blixt! – knall! Salut – och röken hvirflar – och hafvet brusar allt rundt omkring – och solen förgyller rökmolnen – det går fort – ännu från
 25 bergen kan man se långt ut åt det vida blå. – Men deruppe är tyst tomt – och man tycker sig vara ensam i den vida verden.

Junii 16 morgon kl. $\frac{1}{2}$ 5. Borta. Staden tom, sjön tom, verden tom, hjertat tomt; allt så spolieradt, så öde, så dödt att ej en tanke rör sig mer. Det slumrar allt i dvala ..... Nu lys du klara sol på himmelen, lys färden!
 30 Mig behöfver du ej söka med ditt glada öga. Min själ behöfver sofva, mitt hjerta vill ej vaka. Hvad skulle jag med dig? – Du sköna ljus som jag älskat högt, ack gif mig ro en stund – en lång, en evig ro.

Ephemeris 1839. Act 3. Sommardagar

eller: sitter ensam som fågelen,
 som fågelen
 som sjunger högt uti toppen.

Barnvisa.

Punkt och ny rad. En lång prosa efter en kort dikt. En ljus dröm förbytt i skum natt. En färd utan stjernor och mål. Ett mål i det vida, Ett dunkelt lif, en sommargrön jord och en slutna himmel. Ett hopp som famlar. Lugn öfverallt, men endast sken. Frihet, glädje – men endast sken. Löje på läpp och sorg i öga.

5

Dagar i grön skog – fulla af rörligt lif ... ack vore de ändå mer än yta blott!

Junia.

16 SÖNDAG. *Spektakel: Romeo och Julia*, musiken af Bellini – tycker ej om den – är obegriplig utan att jag kan ana något stort deri. – Vackra ställen här som i Norma. – Men jag tyckte ej om Kesteloot som Romeo, fast hon spelte som en karl – ty det var en liten och knubbig Romeo som bar sitt svärd på magen och var kortare än sjelfva sin Julia. – Slutet hemskt, det tycker jag ej om i operor. – Också här var högst fint af musikaliskt solsken – blott en olycksbådande natt uplyst af fackelsken. –

10

15

17 MÅNDAG. Bref. Alfred Backman (22 röster), Wilhelm Essen (15) m. fl:s studentexamen.

Om afton blusa vi tappert på Sparbanken, sjunga som söner af det gamla Norden och föra ett mycket Academiskt lif och lefverne.

18 TISDAG. Afbördar mina afvaktningar, och gör, som jag hoppas, min sista reverens för allas vår fideskarl Magnificus Pipping. – A: Afskedsvisite hos fru Strömborg; Capten är allaredan rest. – och åter Fru Tavaststjerna – och talar om Stockholm, och ett Ryskt Linieskepp som i det vackraste väder i verlden satt på grund vid Hangö udd, och måst kasta 60 kanoner öfver bord.

20

25

19 ONSDAG. Besöker bland annat Tullius för att afbörda ett gammalt honorar, och mötes af ett impertinent »du lär söka Blanken» – och »du är ju född den 14 Jan. 1818 på en Onsdag» – hvarjemte han nödv. vill betala en räkentafla som han slog sönder 1836 –

– Efter många bestyr samlas Resande sällskapet hos Gallenius i Kronohagen – embarquera i en hyrd slup (mitt piano måste lemna quar i staden) – och begifva oss ut besagde Onsdag kl. ½ 3 e. m. 7 man starka.

30

Sjö Resa till Löparö

Z. U Gallenius, – Bygdén, F. Nylander, Aug. Essen, Odert Reuter, Jac. Wegelius, Z. Topelius – all denna hyggliga ungdom vågade sina späda lif ute på det falska blå. – Gallenius var styrman – tog ofta miste och så

35

hände sig att vi trissade vida omkring – i det vackraste väder, alldeles för lugnt för våra segel. – Besökte bland annat en klippa i sjön, och »justerade cylinderuren», samt gjorde en lönlös visite vid det sköna men ogästfria Willinge 1 mil från Helsingfors.

5 Ändtligen gjorde vi landgång på alfware – kl. var snart 11 på a. – och gingo på måfå efter ett hundskall – Reuter och jag förut – klappade på en dörr; en flicka i stor negligée öppnade – vi fingo quarter, mat och ett hyggligt folk att göra med – ett särdeles herrskap – en af sig kommen Capten som hette Gestrin – hans långa skrangliga men muntra äkta
10 vif – deras täcka, glada fast litet coquette dotter – en liten snärta som hette Augusta, – och slutl. en lika gladlynt, högljudd och vänlig tik som hviftade alltjemt på svansen och hette Lona. – »Och när Augusta dansar så dansar Lona med» sad' Capten.

Efter en bastant soupér – bäddades vi alltså syskonsäng – hade
15 mycket fyr – i synnerhet åt Gallenius som misstog sig om Bygdéns kala hjessa och tog den för någonting helt annat.

20 THORS DAG. Följande morgon hväste redan tidigt Gallenii flöjt i våra öron, – vi frukosterade – betalte vår värdinna – omkr. 6 Rub – nickade adieu åt lilla Augusta som följde oss – och tågade så i procession till
20 stranden – Essen med vällyckad pathos föreställande Movitz medan vi sjöngo –

ptu tu tu tu tu tu! se på Movitz hur han klifver
pirrögd och blixfull och som en anka from,
ptu tu tu tututu! efter trippa i full ifver
25 Lejon och Lustig och Lax och Dunderbom. etc.

Och derpå under mycken olåt lägga vi åter ut från det trefliga *Nordsjö*, segla öfver två stora fjärdar – simma vid *Djupsundet* – der Gallenius faller Reuters pipa i sjön – passera ett par små fjärdar, och landa kl. 3 e. m. muntra och matfriska till vår destinations ort Löparö – der vårt första arbete blir
30 att gifva värdinnan en hög tanke om resande studenters appetit.

Löparö det fagra.

är en af många vikar bugtande ö – omkring 3 mil i omkrets, belägen i Syd finska skären och Sibbo socken $3\frac{1}{2}$ mil sjöväg från Helsingfors, $2\frac{1}{4}$ mil från Borgo, 2 mil från Sibbo kyrka och $1\frac{3}{4}$ från Sundom kapell. – Hvi-
35 lande på grund af granit, här och der insprängd af quartz och stundom

ett lager af skiffersten, – har den på många ställen ett dystert, sterilt, vildt utseende, på andra åter, der klippornas merändels afrundade massor bekransas af tät barrskog, och här och der en långsträckt vik blandar i den mörka skogsgrönskan sitt glada blå, ett pittoreskt mångvexlande och friskt behag. – Sällan ser man bland dessa skär sådana långgrunda småtäckta och behagligt löfklädda stränder som deruppe på vår vestra kust, dessa hafvets blomstrande döttrar som mångenstädes synbart tillvexa hvarje år derigenom att syskonvågorna lemna dem rum; här speglar sig den branta klippans furubekrandsade hjessa i ett brådjuft vatten nedanför dess fot och intet minne kan erinra sig den tid då hafsvågorna svallat högre och landet varit mindre till omfång än nu. Här af kommer väl också den stora mängd vikar, bugter, långa sund och små fjärdar som gifva det hela en större mångfald och omvexling än våra norra skär. – Deremot saknar man ofta löfskogen med dess mildare behag, och sannt är det att endast furan pryder sitt ställe bäst på den hårda klippan; begge värdiga barn af en hård moder, bidra de att ingifva Sydlänningen som seglar förbi Finlands södra kust ett eget intresse och en dystert imponerande föreställning om vårt land och dess högnordiska, stora, alfvarliga natur.

Sådan är nu vår ö, föga olik sina grannar och systrar i det blå, om icke deruti att den på många ställen är tacksammare för odlarens möda, och här och der mildrar den mörka grönskan af sina furur med björkars, alars och pilars glada färg.

Men den moderliga naturen som byggt dess grund på den stela klippan, har i stället med slösande hand utstrött öfver den vextlifvets yppigt vexlande färgprakt. Här, vid randen af klippan och skogsbrynet eller på ett vattenrikt ställe af ängen, vexer mången sällsynt blomma, utbreder eken och linden sin löfrika krona eller den smärta asken sina regelbundna former fulla aflif och behag. Och på den vilda törnrosens honingsljufva blomkalk utvecklar Apollo fjärlin sina granna vingar i skrytsam prakt.

Folket i allmänhet

– Ett sömnigt, prosaiskt, föga intressant slägte, om hvilket man ej har mycket att säga, hvarken godt eller ondt. I allmänhet indifference i det ena som i det andra; mindre storskräflighet än i det öfriga Nyland, börjande demoralisation genom bränvinet och städernas granskap, här och der ett lätjefullt lif synnerligen hos den talrika »skippare»kusten, och hos förmögnare en löjlig halfherrskafton i kläder, sätt och pretentioner, förenad likväl med alla ortens språkegenheter som störa all illusion hos

den främmande. – Härifrån undantagas för det mesta de här öfverallt vid stränder och på holmar bosatta Estherna, *Boare* till rang, fiskare, torpare och smyghandlare till yrke, och i alfvar, stadga och tystlåtenhet röjande sin närmare slägtskap med de egentl. Finnarne.

5 Smyghandel med bränvin drifves här i skärgården en gros, enorma quantiteter insmuslas öfverallt på kusten, och ju mer Högwällofl. Senaten försvarar Bränvins bränningen inom eget land dess lifligare och mera riktande blir den nattliga trafiken på vår ypperligt belägna Sydfinska kust.

10 Sjön, med sina tallösa invånare, är den förnämsta inkomstkällan och Helsingfors consumerar tillräckligt för att locka till sig alla sumpar vida omkring. Åkern afkastar sällan husbehovvet, Ryskt mjöl uphandlas i Helsingfors. – Ladugården lönar sig bättre.

15 Uplysning och bokvett till sparsamt husbehof. – Folket ej dumt, men likgiltigt. – I Religionsväg här som annorstädes friska frön till något bättre, ehuru stundom på farliga villostigar. I Sibbo – på continenten – har varit en epidemisk fanatism som gått till stora ytterligheter, så att quinnor och barn talat, propheterat och predikat af förment ingifvelse, kanske ej utan symptomer af magnetism. Men verldsliga myndigheten har temligen hårdhänt lagt sig i saken, och nu hör man ej af något mer.

20 *Speciellt. Residencet. Environerna. Folket.*

Ungef. rakt i Norr och Söder löper mellan *Löparö* och *Kitö* ett långt, smalt och djupt sund, – eller rättare vik, ty endast en smal rännil förenar det med den stora fjärden i söder om bägge öarne. En knapp virst passerar man norrifrån in i sundet och kommer så vid ett bredare ställe till
25 *byn*. – Men af *byn* existerar nu ej mer än en enda gård – de öfriga hafva brunnit för någon mansålder tillbaka. Ett par hundra steg från bryggan vid stranden blir man då varse hufvudbygningen som är envånings och fordom varit röd, men nu har ett åldrigt utseende. Genom en gård full af spån och förvarad med grind för allt fyrfota intrång, öfver en
30 quartershög bro och en hög tröskel, genom en mörk farstu inträder man i en sal – hvitlimmad, försedd med sotiga åsar, gammaldags kakelugn och tre stora fönster med rutor i duodece format. – Till venster befinnes en liten kammare med egen utgång, hvita väggar och före resten med inbiten svärta i tak och golf. Till höger förmaket som har sett bättre
35 dagar och prydes af en spegel med ram och förgyllda flug-märken. – Alla rummen af ett åldrigt men ljust och beskedligt utseende som gör att man trifs hjälpligen bra. De flesta fönsterna se ut åt vester – en vid

ängsdäld – kanske fordomdags en insjö, – och ännu sumpig, – omgifven af skogbevuxna höjder. Längst i fonden lemningarna af den fordna byn, några grushögar. Närmast fönsterna en liten plantering af syrener och bärbuskar samt kungen för alla trån på ön, en hundraårig ek med löfrik och skuggande krona, han som stod der stor och rik då våra fäder ännu lågo i vaggan, och kanske skall stå der än när våra söners lockar gråna.

5

För öfrigt idel skog och berg allt rundtomkring, och en knappast farbar väg på andra sidan gårdesgården, – ämnad blott för släda som gör tjänst för kärra hela sommarn ut.

Och folket i vårt sommar Residence? – Länsman Tallgrén äger stället och ön och arenderar ut åt vår gårdses husbond Tarkman, Gusta kallad, för [tomrum] och något fisk och [tomrum] Tunnor spanmål. – *Gusta* åter, sonson på sidan af Öfverste Roswall, är en frömsint och beskedlig karl, ser bra ut om man ej fäster sig vid en färmin kring mundgiporna – och har ett enda fel: att titta i glaset litet för djupt. – *Värdinnan* Ulla Fia – välment och beskedlig, annat vore svårt att säga. Ogifta systrar: *Wendla* och *Lovisa*, den ena litet inskränkt och resonerande, den andra flinande och läpig, begge grofva och stora tossor. – Enda son *Magnus* »pappa sjelf» 5 år och något trumfig af naturen och Enda dotter *Hanna Erica* litet grym om 3 år, och slutligen *Hindrik*, drängen, stor och ljuslätt – stupid till utseende. Vidare *Snella*, hyndan, lurfvig, vänlig och dum och en vanlig katt. – Nere i Bränhuset bor *Bränshusgusta* med familje – en humoristisk man, den trefligaste på hela ön – med ett par skrangliga ungdomar till döttrar.

10

15

20

Sådant nu i korthet land och folk och Residence – Efter allmänt råd tar *Essen* förmaket, *Reuter* lill-kammarn, *Jacob* och *jag* salongen i besittning. Jag glömde tala om våra vilkor: för rum m m. 3 mål mat om dagen och 2 gr caffè betala vi hvar och en 12 Rd. RGds i mån ett för allt, och öfriga traktamenter får vi bestå oss sjelfva.

25

Men nu till vårt lif och lefverne på denna fagra Löparö. – Derom blir ej mycket att säga, ej heller har jag tid. – Wi trivas i allmänhet bra.

30

Första afton camperade vi alltså sju man högt, drucko thodium, botaniserade och voro muntra till mods.

21 FREDAG. 22. LÖRDAG. Andra morgonen reste Bygdén, Gallenius och Nylander – Nu var då *Bolaget* lemnadt åt sig sjelf – August och Jacob promenera mest – Odert och jag tänka på met-anstalter, och Lördags afton i klart väder resa wi ut på metfärd till sundmynningen – få 19 fiskar – mest »*Piko* folk» – på klippan vexer en obekant ört som vid närmare påseende befinnes vara *Allium Schoenoprasum*, gräslök.

35

23 SÖNDAG Söndagen, sedan vi till middag smort oss med fågelstek, ströfva vi ut för att se oss omkring – komma på *Spången* öfver smalaste stället af *Långviken* till sydligaste delen af ön – mycket vacker natur – och stora fiskar visa sig i viken – beundra de vackra blommorna af *Viburnum Opulus*. Midsommarnatten var mulen och varm – inga *kockor* brännas här numer. – Men vi väsnas uppe till kl. 12 och tänka på knytor och flickorna der uppe i Norr.

24 MIDSOMMAR. Midsommardagen bar mulen hufva med regn och storm.

Johan v. E. till ära aflossades en mängd skott – harmoniskt hurra upstämdes och dagens hjelte väcktes med våta syrener som kastades i synen. – Caffeknorrar för hela bunklaget kunde då icke undvikas.

E. m. var stor målskjutning – och Odert satte upp sin hvita mössa på 42 steg, men visst blef den tilltygad som ett säll.

Studerar Ståndsparallellerna. – Är på humeur att criticera – kallar Jacob en gammal ungdom – Reuter prosaisk – och August ett vandrande apothek.

Det var en ganska obetydlig midsommardag.

25 TISDAG. Hartmans Flora, – promenade i moras och bäckar – jag botaniserar nuförtiden mer än nånsin förr. A. med Reuter stort id och abborrmete vid spången, +5 ⚡ – Det trefligaste är att man ser alla fiskarna der de vandra långs botten.

26 ONSDAG. Hartman i eken. – Der sitta vi 3 stycken i ganska bequäma fauteuiller deruppe, som höns på vaglarna. – Ämnar mig till staden efter pianot, men det blir stilla lugnet.

27 THORS DAG. 28 FREDAG Kl. 11 f. m. Resa till staden på Galeasen Lilla –, lastad med ved och förd af skippar Söderholm, en sömnig personage, dertill odrägligt lat. Från 12 till 5 ligga vi för stiltie vid Djupsundet – lägga så ut – få åter stiltie – ankra vid Tranö – gör en utflygt med skeppsjollen. – kl. 12 midnatt få vi en liten kultie – och medan jag den ljusa natten dels studerar *Sakontala*, dels sofver på vedträna, komma vi ändteligen kl. ½ 6 till Helsingfors – Här ser lifligt ut – upför Mariaegatan – gardenerna äro fällda hos Borgströms – det är tomt hus – Kirchners pagage logera nu hos general Ernroth. – Bullrar så upp Calle S:r – hyggas mig der en smula, sedan till mitt logis och finner Strömborgs ännu quar. – Nyhet: att Pipping är adlad – välförtjent! – För öfrigt inga förändringar ..

A: Efter diverse språng Spektakel på afton: *Der Maurer und der Schlosser* Opera, Musiken af Auber, originell, glad, förtjusande. *Kesteloot* tar på öronen, lilla *Koehler* på ögonen – Olivier är den unga murarn

- som gifter sig med lilla Koehler men blir bortröfvad sjelfva bröllops-
 quälln och tvungen att mura in en Turkinna och hennes ertappade
 courtiseur. – Men stackars lilla frun är i en faslig nöd och lider mycket
 spe andra morgon af squallersystrarna – och harmen på köpet – Ach
 der abscheuliche .... gestern sagte er zu mir, morgen, sagt' er, wirst du
 5 mehr wissen alls jetzt – du Himmel! nun weiss ich ja gar nichts mehr
 als vorher ..... (– Allerliebstes Ding möchte doch ihm sehr schlecht
 gefallen haben dich so zu verlassen, und wer hatte an seiner Stelle nicht
 tausendmahl solche ungelegliche Reise verwünscht?).
- 29 LÖRDAG. Hfors. – kl. 1 anländer Storfursten från Reval full med folk – 10
 200 Lustfärdare, ganska litet sägande ansigten af gammal adel, ett par
 vackra damer, och några konstigt utspökade dito. – Sjelfvaste Kung
 Reh binder var med; – och sednare på dagen kom också Menschikoff så
 att det var nobelt i staden, det kände man i sjelfva luften. – Med mycket
 bråk skaffat jag ut mitt piano på jagten och afreste åter kl. 9 a. i sällskap 15
 med Fredr. Nylander.
- 30 SÖNDAG Så gick det in på natten med god kultie, och vi tänkte vara
 fram till caffetiden. Men hast du mir gesehn! – vind kantrar om, blåser
 opp, vår skeppare blir haj och förlägen – och caffetiden ligga vi fast i
 land vid Finnörs skatan och Norrkulla. – Fåfångt var sedan allt lock 20
 och pock för att förmå skiparn att kryssa –, här lågo wi hela Böndagen
 ut och hade orimligt tråkigt ..... gjorde väl landgång, men träffade bara
 ogint folk och förargades.
- Sent på quälln läto vi ro oss till Löparö och lemnade skuta, skipare
 och piano åt sitt öde. 25

1839 JULIA.

»Und a Büchserl zum schiessen,
 und a Straussring zum schlag'n,
 und a Diand'l zum lieben,
 muss an frischen Bub'n trag'n.

30

Hast mi allweil vertröstet
 auf die Summerizeit,
 und die Summer ist gekumma
 und mein Liebchen ist weit.

Da fern ist mein Schatzerl,
in der Fremd bin ich hier,
und es frag' halt kei Katzerl,
kei Hunderl nachher mir.

5 Liebes Vogel flieg weiter,
nimm Gruss und Kuss,
und ich kann dich nicht bgleitn,
weil ich hier bleiben muss!>

Wiener in Berlin.

10 *Ack fria luft! Ack glada land! Ack lätta djur i topp på gren! Nog
blir det bra, nog blir det luft – en ånga går så lätt .....
Tintomara*

Medan solen skiner så gladelig och all jorden står i blomma, gå våra
dagar den ena så lik den andra förbi. Wi föra ett fritt och sorglöst lif ....
15 ogenerade i drägt och lefverne för öfrigt, förgår knapt någon dag utan att
vi ströfva vida omkring, än med Botaniken, än med metspöet eller med
begge tillika. – Deremellan studeras och disputeras i lärda ämnen som
t. ex. om *vetandets gränser*, om *planeter och nebuloser*, eller i oeconomiska,
såsom om Rågens eller hvetets företråde. – Nylander häftig och något
20 alltförståsigpåare måste ofta vika efter envist motstånd, eller rädsla sig
bakom ett »Hvad skall du nu prata strunt!> –

Skipparn och pianot dröjde 4 dar vid Norrkulla, till min stora harm,
ty det regnade ouphörligt. – Ändtligen kom det, temmeligen oskadadt.
Och nu blef Musik på Löparö. – August tog sin fiol, Jacob sin fleut, och
25 jag mina tangenter. Det blef en concert sådan man väl knapt hört förut
i hela Sibbo – farstun samlades full med folk, och ryktet om *herrarne
som spela så grannt på Löparö* gick ut vida omkring i hela skärgården.

Till råga på glädjen bli nu smultronen mogna och våra botaniska
ströfverier hemta deraf ökad intresse. – Specialiteter för resten se i min
30 Almanacks dagbok.

1 – till 5 Julii Regn och storm. Sedan klart och varmt en lång tid bortåt.

1. d: 1 Julii dog Sultan Mahmud i Constantinopel, efterträdd af sin son
Abdul Medschid.

2. Den 2 – Besökte vi ett afhugget finger på *Tallholmen* med myndig läkare-
35 min, men inskränkte oss att skicka karlen till staden.

3. D. 3 – Tog jag ihop med Rottecks WeltGeschichte – och Fredrik var mycket disputabel.
4. Den 4: var Concert och wi kommo hem med 4^U id ifrån spången.
5. Den 5: Roa oss åt Vårdinnans stora tankar om Essen i anledn. af hans släktskap med General E. 5
6. Den 6: Esaias – Jac. Esaias består Teneriffa, vi dricka dessutom thé och äta smultron.

Vid min sista stadsresa gjorde jag stora upköp för Bolagets bästa och på dess räkning.

7. D. 7: *Söndag*. Skratta åt skiparns vanliga tour – af flaggen kan man genast se hvar han ämnar sig, ty derifrån blåser alltid mot. – Om afton är concert, dricks thodium och disputeras med Fredr. N:r om Engelsmännen, hans idealer för folk. 10
8. D. 8: – Nylander och Reuter besöka de vackra flickorna på Kalkbruket. Vi andra meta och slå på stort, men fångsten klen. – Simma också alla dar i salta vågor. 15
9. D. 9 – Nät och mete och +8^U – Nylander afreser med en båtlast käringar.
10. D. 10. – Het sol – legère drägt – nästan bara inexpressibles – superfluitis – Promenade till Snättvikén och Linden – ett skönt träd, det enda på holmen. Och Lindquistarna sen! 20
11. D. 11: Små Regnskurar. – Skäggen förkofras – Reuter uphöjes till skägg-president, för sina brandgula buskager och deras ansigts färg. – A: Thé och Concert. Husbond kommer inskuffandes med Lovisa och tycks göra allt för att få henne bemärkt af oss.
- 12 FREDAG. D. 12 – Skedde ett curieust afbrott i vårt enformiga lif, nemligen genom den serdeles classiska *Familjen Tallgrén*. 25

Wi kommo just hem från ett litet ströftåg till skogs då vi bli varse ett sällskap på trappan .... som snart efter några excursioner hit och dit togo till flykten upp i loftet. Vår nyfikenhet blef snart tillfredsställd: Den magra och pratsamma frun i halsduken är fru Tallgrén sjelf – snärtorna der hennes plantor Johanna och Mina 8 och 12 år – den andra sneda och vinda der i halmhatten och katzaveikan af samma rosiga tyg som min trasiga schlafrock, – menskligheten der – är en symamsell, fruns släkting, och redan i sitt lufs sommar – och de två rödbrusiga, kortlufviga ungherrarna – cadetter, på min ära, – förhoppningsfulla telningar af samma stam. – Reuter har redan formerat bekantskap med menskligheten på vägen till Gregorius den XIV – wi erbjuda ett rum – men damerna ligga i loftet och vi fågna oss unter uns åt en så treflig connoissance. 30 35

13 LÖRDAG. Andra dagen kommer jag i tal med herrskapet ute på gården, och just som jag anmärkte att vi skulle få åska och regn ännu i dag och frun fann min förmodan äga mycken grund, så begagnar sig *Janne* af ett så passligt apropos för att fortsätta ämnet: »*Tscherkasserna* skall ha tagit fast en Rysk oficer, och låtit honom mjölka korna i full uniform.»

5 – Så jag kan säga! – »Ja de är' tappert folk, men *Kirgiserna* är' ändå bättre.» – Jaså *Kirgiserna*? – »Ja *Kirgiserna* tog också fast en och ville att *Ryssarna* skulle våga upp honom med gull – men *Kejsarn* sad' de får ej vänja sig vid det.» – Det sad *Kejsarn* sannt uti – – »Ja se men nu bygger *Ryssarna* skansar kring hela *Tscherkassernas* land, och de kan inte röfva mer. Men nog var *Suvaroff* också en tapper karl fast han åt utan knif och gaffel för si han slogs – han gjorde – han kunde etcet.» – Och Mamma sjelf som tyckte att *Janne* var en hel karl, sade »Ja se gossarna di vet nu ingenting bättre än *Suvaroff* – och tala nu om hur han gjorde med *Fransoserna*» – etc.

Hinric hade litet ljusare hufvud, fastän *Suvaroff* spökade också der. Wi gjorde nu bättre bekantskap med ungherrarna – simmade och politicerade tillsammans ang. Oderts påstående att en Svensk slår tie *Ryssar* och en *Finne* tjugu.

20 Flickorna och symamselln metade – men det blef regn som jag spått – och frun blef helt våt der hon stod och sågade i trädgården. Redan hade hon också berättat för Odert om Tallgréns planer med jorden här och hans misslyckade kalkbruk som kostat 3000 Rubel, och visat honom en *Ruddamm* som var en liten putt full med grodor, häst- och blodiglar.

25 14 SÖNDAG. Om Söndagen, sen vi och cadetterna metat vid spången, simmat öfver sundet och haft odrägligt varmt, blef det ändtligen åska och regn. Men under en parentes hade frun, som är mycket driftig, arangerat ett trefligt caffebord under eken, och bjöd oss dit. – Här var ganska pratsamt, frun berättade sina, *Tarkmans* och *M:lle Holmbergs* öden, och om unga *Nasakin* som dog, och om *Johanna* och *Majso* och *Cajso*, om en gubbe som hette *Paha* (och *Paha* var det samma som hin sjelf), och om *Ruddammen*, och att *Eklöf* skall vara stoppande och Gud vet allt hvad – Och Cadetterna talte allt i en andedragt om *Uttrar*, *Beccasiner* och *Tscherkasser* som röfva på slättlandet m. m.

35 Efter caffet gjorde vi oss till och inviterade herrskapet på musik – som exequerates med så mycken effect som möjligt, och kryddades af ett glas vin.

Kl. 5 e. m. afreste herrskapet i en paus mellan åskans väldiga contrabasmusik, och blefvo strax derefter behörigen blötta. – Vi voro troligen belättna å ömse sidor. Det var rätt trefligt och rättframt folk – Stackars menskligheten såg jag sen i Helsingfors, cadetterna (Söndagen och oss till heder i uniform) reste till F.hamn – Men lilla Johanna dog i Rödsot en tid derefter.

15, 16 Sedan Tallgrens rest, var ett par dagar tyst igen. Vi metade, smorde oss med smultron och blåbär, och simmade copieust. –

17 ONSDAG. D. 17 – reste jag åter till staden – illa tvungen i anledn. af bredels Brandinbetaln. för Wennerholm – dels Banco Lån för Logrén anmodad af gubben Kivijuuri som på utanskriften titulerade mig »Medicinæ Candidaten Höglärde» –

Alltså resa med grannas ungmor som skulle sälja strömming och Jacob – med, samt ett par flicksnärtor – »och nu skall vi hålla flickorna warma», sad' jag åt *Köbbüs*. »Hur skall det gå till?», sad' *Kobbus*. – Wi hade *Ekelund* med – och *kobbus* las derifrån högt för ungmor och flickorna: »I *Kachemirs* och *Transoxianas* förtjusande nejder ....» etc. mycket vältaligt – men ej särdeles begripligt för åhörarne.

Kl. 11 kommo vi till staden och Jacob bestod nattquarter.

18 THORS DAG. Följ. morgon hurrade jag för *C. Fredrik Staudinger* – och med honom för *Fredrik Nylander*, begge ungherrarna tagna på säng. – Sprang sedan af och an på Senat och Branddirection – odrägligt detta krångel i Banken och dessa myndiga bläck- och zifferherrar!

E. m. *Utfärd till Tammelund* med *Nylander* och *Helander* – smörja oss med kolsyradt vatten och slå sönder vår rara hallonsirap. – Ingen af oss hittade vägen – *Nylander* var mycket säker ändå .... förbi den verkligt förtjusande *Thurholmen*, förbi det vackra *Stansvik* och det stolta *Hertonäs*, trissa vi af och an med klen vind – ta miste – och komma först nära kl. 8 till *Tammelund* – der théé requireras – thodium consumeras – keglor handteras – *Tammelunden* inspecteras – en intagande lund efter min mening och fleras – under höga, sköna hvita björkar promeneras – musiceras – funderas – botaniseras – *campanula persicifolia* examineras, admireras – »ach wie schön ist dieser abend» quintileras – och ekot proberas – en glänsande vacker flicka som *Gustafva* tituleras – courtiseras – slutligen souperas –

Det är, som sagdt, en bra vacker lund. – Stället förestås af en Svensk fru – litet kräk – som beklagar sig öfver att hon blifvit bestulen på champagne.

Nu var redan sent – wi bäddas i salongen på golfvet – slåss med mygg
– höra om natten ett väsende och få sedan veta att champagnetjufven
supit sig full, somnat och sålunda blifvit knipen för sin snålhets skull.

- 19 FREDAG Andra morgonen dracks caffè copieust – drefs spe med
5 Nylanders inexpressibles som voro illuminerade af starkt månsken –
och afseglades ändtligen. – Hela Calaset bestod Fredrik. – Staden kl. 9
och språng på Banken m. m.

Om aftonen såg jag Friskyttan: Kesteloot *Agatha*, *Koehler Max*, hans
söta fru *Anna* (så att hon tog på ögonen) *Beyer Casper*. – Sången var
10 bra men det öfriga icke särdeles. Helvetet ville ej bli bra, fast man dref
otyget nog länge – och när rideaun ändtligen föll, blef upståndelse bland
frunt. på parterren som trodde att elden kommit lös. Flera finga ondt
och bland dem *Ida Tg.* –

- Löparöfolket som rodde oss hade jag bjudit upp – de hade mycket att
15 berätta om elden (nättast af allt var att fru Kesteloot hade sina små barn
att sjunga »wir winden dir ein Jungfernkrantz» – som let mycket sött, så
eget det var att höra små ungar binda *ein Jungfernkrantz* åt sin egen mor.
20 Ännu samma natt ½ 12 reste Jacob och jag till Löparö i samma båt –
hvilade på en holme – och ankommo utan särdeles äfventyr andra dagen
20 middagstid.

S. d. den 20 – Metar jag vid spången och tumlar i sjön som hastigast
af våda.

21. JOHANNA. – D. 21 är dugtigt hett – August figurerar i Calsongerna
och Lejon då och då i Chemisen. – Man måste säga friheten är det
25 kosteligaste ting under solen.

Om aft. dricks thé – Johanna till ära – »det är förskräckligt thé»,
säger Kobbus. Och nu observera vi också *det hyggligaste ansigte på Löparö*
– en ung Esthnisk flicka som tyvärr heter *Eva Chaisa* och hvars far tagit
sig namnet *Backman*.

22. – MÅNDAG under eken – beundrar täta och präktiga kornblixtar – och
30 en aflägsen åska ..... Hviftas fåfångt efter Läderlappar.

- 23 – TISDAG – fortf. hett – Metar 5 ifrån båt och simmar öfver sundet
kl. 10 a.

- 24 ONSDAG. – CHRISTINA. – Anledn. att dricka thé – Visite af *Tallgren*
35 sjelf, en stark och muskig Länsmansfigur – som var rätt bra i sitt slag,
hade läst *Las Casas Memoirer* och viste berätta om Napoleon, kors-
tågen m. m. utom tjuf- och Rysshistorierna som påtagligen äro hvarje
Länsmans rätta element.

Tallgren inviterade *Grannas Gusta* till 16 dygns visite på Sveaborg för våga ofrid.

25. – JACOB. – Hurras och skjutes. – Vårdinnan om katten utan kollin. *Kobbus den yngre* (Lukas) är en ny personage – en liten *haryngling* som jag köpt den är rätt söt – tyst om dagarna i någon vrå, men oregerlig om nätterna. 5

S. d. gjorde begge *Staudingarne* visite på Löparö – och här metades, åts blåbär och pratades galnskafer långt in på quälln.

Jag glömde verserna till Jacob. Componerades af alla fyra, en rad hvar utan att känna annat än rimmen af de andra. Så blef en t. ex: 10

O Lax bland fiskar störst! på denna högtids dagen
är klädd i rosenträ med gyllne löf på kragen
och far till staden sen med skipar Calles hax
till skörden mogna ren de födorika ax o. s. v.

- Obs. – Jac. heter Lax, Odert Lejon. – Mig skäller Odert till *den skenhelige*, jag honom till *Odört den giftige* o. m. s. då vi ej hitta på något bättre. 15

- 26 FREDAG 27 LÖRDAG SJUSOFVARE. *Staudingarne* voro illa hållne för myggor. – Nu företas mete, simning, not, trädkarl, kattungar, Bär, thé, thodium – ändtligen afresa – och jag med – ty *fröken v. Schoultz har äran gifva concert* – och hvar är det som Pytt ej skall vara med, sade flickorna våra fordomdags. – Wendla, Lovisa och Majso rodde oss till Öster-Sundom .... det var ej fula historier Calle S. updukade på vägen om mjölnarens dotter o. s. v. – Och Majso och jag brygga thoddy. – Natt under bar himmel med en sten till hufvudgård på ett högt berg. – Kl. var väl 6 andra morgon då vi tänkte på att vi skulle längre än till Sundom – kommo så till en by – prejadades vid begäran af häst – funno morgonen så vacker att vi beslöto promenera till Henriksdahl – hvilket vi ock gjorde, följda af en liten halunk – som mente att han väl hittade dit men ej derifrån – passera ett par båla herregårdar – trafvade friskt på, och kommo kl. 9 m. till Henriksdahl efter en mils promenade. 25 30

Här frukosterades och måddes väl – sedan skjuts i flygande rackarkärria och kl. ½ 12.

Helsingfors. – Rec. bref af Blanken – gut.

S. d. *Johanna von Schoultz*. Billetten kostar 2 Rd. B:co och Solennitets-salen är alldeles full. Åter en så gentil societée som man ej sett här sedan Ole Bulls lysande period. Och *Johanna von Schoultz*? – Sjöng tre 35

arior till pianot och aplaudertes orimligt, om hvilket allt står att läsa en copieust dum beskrifning i Hels. Tidn. för Onsd. d. 31 dennes.

Jag – suum cuique pateat judicium – begrep mig ej stort på annat än en full och orgel-lik röst, full af styrka och ledigt behag. – Orden –
 5 i synnerhet i Wikingen som hon sjöng på köpet – ljödo från hennes läppar med sällsam nästan metallisk klang; det var detta som jag fann underbarast. – Kruskopf, M:lle Palander, Michailoff och frök. Wulfert spelte deremellan utan särdeles effect. De stodo alla i djupa skuggan. – Med sval förtjusning lemnade jag vår fröken, knappast tillstående för
 10 mig sjelf att jag väntat mera. – Det, menar jag, gjorde mången annan ock. – Mången satte Schoultzen under Kesteloot – det kan jag väl *tycka*, men aldrig *tillstå*, aldrig *tro* och aldrig *begripa*. Ytan af vår primadonna är ej särdeles – ljuslätt och vanligt – hennes hållning fri och ledig, på nära håll intagande, säges det. –

S. d. och på samma celebra concert träffade jag Rosenkampff som var mycket treflig – förde mig hem – der dracks thé – och jag hade länge väntade bref af Mamma och Sophie att bryta. –

28 SÖNDAG Skam till sägandes drogs en molla hos Calle S. midt på blanka Söndagen. Hos Rpf:s skulle jag äta middag – baron blef bjuden till brunns-
 20 salongen, och ville ha mig med, men, brun och tölpig som jag blifvit på landet, tackade jag och åt heldre hos min Madam Blomquist. – Om E. m. skref jag bref – försummade en brunnsbal – mina polissonsämnen hade då måst upoffras – försummade *Norma* och råkade öfver en sådan dumhet i half förtviflan, förargelseminimum, och sökte muntra mig i
 25 den glada portiken på Cajsaniemi och de skuggrika gångarne ibidem, tänkande: »ack du herrliga Kesteloot hvars röst jag nyss hörde från theater farstun, förlåt denna gång mig mitt träblock, som viste att du skulle snart förstummas här i Hfors och ändå ej besökte dig – och du, Norma med din underbara månskensång – som jag ej begrep – förlåt mig äfven du!»

Skam öfver snålheten i denna verld! – Kesteloot måste cedera – hon har lofvat för höga löner – 600 Rub. i mån åt Koehler – 600 åt Dieberg – 300 årligen åt Beyer m. m. Sådant bär sig ej här – Nu har theatern revolterat – hennes nipper äro pantsatta för 900 Rub.

35 29 MÅNDAG. Post. – Recommenderar 50 Rub. tillbaka åt Wholms. – Lyfter på hatten för damerna Grönros, högst fågnesamt. – Mkoff afgår – Middag hos Rpf – som arangerar toaletten för sin *Svenska Resa*. – Nyhet: Sultan Mahmud etc. –

Kl. ½ 5 e. m. afresa från Helsingfors – nu må detta vara den sista
parenthesen för i sommar. Dessa resorna ta lifvet af mina Riksdalrar.
Jag ger dem fan, med respekt sagdt.

- Wåra Löparöflickor ha sålt blåbär i stan, och ro nu friskt. – Regnet ro
wi ändå ej unnan – men det mumsas ärtskidor och dricks öl försvarligt. 5
Ändå blir det tjocka natten ren på Kalkbruksfjärden, men jag styr som en
krona och passerar grythålet exflinkt. – kl. 1 landstiga vi vid byn. – Ingen
käft är vaken – jag bäddar åt mig sjelf – regnet dryper af mig – godnatt.
- 30 TISDAG Vårdinnan och gubbarna blefvo flata andra morgon. – Vårdinnan
påstod att det var Erica i dag, bjöd caffè mer än vanligt och pankakor till 10
middagen på lilla snutens namnsdag. – Dessutom kom jag ej utan att
vara välfournerad någon gång från stan – Här dracks också the copieust
och metades dito.
- 31 ONSDAG. Om den sista Julii är blott att förtälja huruledes vi smorde oss
med winbär och krusbär alldeles orimligt, och gjorde en lång promenade 15
tvers öfver Kitön, öfver skog och berg och himmelshöga ättestupor.
Skönt och charmant.

AUGUSTA 1839.

På marken vistas fågeln blott,
och löfven skymma än; 20
Jag har ej gjort ett enda skott,
och det blir quäll igen.

Dock snart skall ripans spår sig te, 25
och hjerpens skygd förgå;
Men den som helst jag ville se,
skall jag ej se ändå.

Emellan oss är sjö, är fjäll, 30
är mo med furu på,
emellan oss är dag och quäll,
och kanske natt också.

Runeberg.

Sköna Augusta med dina blommor och bär – välkommen! Om vårt lynne är gladt eller mulet, det kan du ej rå före. – Skänk oss endast en blå himmel och en warm luft, fiskar i vår sjö och bär i vår skog, det är din sak. – Det öfriga må vi sköta om sjelfva. Du var mägta gråtmild
 5 sednast vi hade den äran, det var obeskedligt gjort af dig, ty hvad kan vara tråkigare att se än ett vackert ansigte som gråter och grinar alltjemt och skapar till sig så man vore frestad att gråta med om man ej hade bättre att göra? Men jag ser redan i andanom att du sätter till lipen ett tu tre, det är bra oförsvarligt gjort.

10 1. THORS DAG D. 1 – Reser Bolaget ut på äfventyr kl. 10 m. – till 9 a. – hamnar i grythålet, metar copieust, rensar och kokar det vi metat och anrättar den delicataste dinér i det gröna. – Kocken är jag, och har heder af det att jag gått i skola hos Lars von Platen, hvars oskyldigaste talent jag engång beundrat vid ett sådant här impromptu kök. – Se'n
 15 på köpet simma i Bassinen i samma grythål – 2 aln djup – jemn som ett badkar. Hela calaset är extrefligt – Och man sofver som på eider efter slikt.

20 2 CATHARINA – Cajsas dag tänkte jag på vår goda Mamma – hvilken Gud välsigne – derhemma. Här ha vi också ett par Cajsor – och snärtorna göra sig till och bjuda oss caffè med skorpor, hvarförotom dagen firas med thé under eken och promenader på Kitön.

Min lilla Kobbus – harabrack – har nu vuxit till sig obeskrifligt. Det är ett händigt kräk. I dag slapp ur min hand på gården och klipte af som en canalje – men var nog narr och kröp under bron, der jag knep honom. –

25 3 MARIA Marias dag åter – åhå! jag mins väl ett solhvarf tillbaka och en rörlig dag på det lilla Kudnis. – Det var så, ja. Du spådde sannt, min Ryttmästare: »poesien har fallit plums i prosan ner». Der står hon nu, fattigt kräk, insyltad öfver öronen och skriker efter hjälp. Men hon lär väl få skrika sig hes, den arma poesien. Det är långt efter fotfäste nu och
 30 prosan drar henne till botten. Stackars Ljungblomma – – – !

Det kommer en skur på Marias dag. Kommer väl flere efter. – Men aftonen är vacker, och vi slå boll på lindan. Det är bra roligt och comiquit huru täpigt man kan bära sig åt sen man ej på många herrans år varit pojke på alfvare.

35 4 – en Söndag, är klar och – simmas dugtigt och metas klent. Nu förtiden studerar jag Almroth – »sofver Chemie», som Odert säger, ty slikt händer understundom under eken i hettan och den bequäma ställningen ett tu tre.

5. MÅNDAG – Fullständig Rötman, skallarne unnantagna som ännu befinna sig vid lagom svalt människoförstånd. Rundt omkring grasserar rödsot – vi veta af den blott genom det onda ryktet. Sjelfva Choleraan hade ju respekt för Löparö. Promenad till Sydligaste udden af ön – en scen från Otaheiti eller Americas vildmarker – 4 unge män »i hvita kjortlar» och ofvantill ej det en gång – vandrande rad i rad vid skogsbrynet med långa spön och fiskredskap på bara skullror ... rätt pikant – pittoreskt – och derpå hoppande burdus i sjön der vågorna kommo väldiga in från vidöpnas hafvet – och gungande hufvuden med drypande lockar här och der än öfver än under vattnet klyfvande lustigt det salta blå!

Söder om kalkbruket, öster om Långviken är grann vegetation. – Här uptäcka vi bland annat Asktelningar med sin reguliera skönhet i mängd. Men ett bra »oväligt» folk är här, – bärja sina ångar högst vårdslöst.

6 TISDAG. Detta à la Otaheiti bekommer oss alla förträffligt, August undantagen. – I dag roa vi oss åt två haror – Bränhus Gusta har den tredje – min lilla Harabrack är ändå trefligast, folkar sig med hvar dag, men för ett fasligt regemente om nätterna, då han trummar på Reuters och Essens dörrar som han ville slå larm. I natt sofver han med mig och är högst comique.

7 Men glädjen är aldrig lång här i verlden – lycka heldst om det vore fråga om haror blott. – Onsdagen meta Odert och jag vid Kitön – det är ett bra Romantiskt ställe, och längst inne i viken vid skogsbrynet bor den lilla Esthniska familjen och den vackra Eva Chaisa. Det är dock visst och sannt: en vacker flicka förgyller allt, poetiserar allt – hon må då vara N:o 1 eller N:o 20, gå i siden eller hemväfd ull, – vara rosenderöd eller castaniebrun – ja till och med promenera i trädskor och heta Eva Chaisa, det gör litet eller intet till saken. – Ingen må likväl vara så »näsavis» och beskylla oss för att meta Eva Chaisor i stället för abborrar, det är ohemult, och osannt till på köpet. Saken är den att här finns fisk copieust, och vår unga vän visar sig sällan, på sin höjd med räfsan och söta bror, när höet skall bergas och Antoxantum odoratum ligger och luktar väl på ängen. – Då nicka vi en beskedlig godafton och Reuter torkar glasögonen, vidare alls intet. Och solen sitter stor som en chrachan på himlens blå band.

Nu var det en sådan quäll, muntra voro vi till mods ty kassarne voro tunga på axeln. Det skymde starkt när wi kommo hem. Essen och Kobbus lågo. – Harorna syntes ej till, ej under sängen, ej bakom murn. Det såg misstänkt ut. Kobbus var halfvaken. »Intet är det värdt att ni

söker harorna.» – »Nå, hurså? Har du släpt ut dem?» – »Som jag säger.» »Så? – Då gjorde du något som var bra dumt.» – Så var det. – Jacob lemnade farstudörren upp – harabrackarna snusade frisk luft – Jacob tänkte: vill de löpa så få de. – Och det lät de ej säga sig mer än engång. – Min stackars putte! En tid derefter hittades lemningar af en harunge – hundarnes calas – Jag var illa förargad.

8 THORS DAG. Andra morgonen bröt det ut i moraler så godt jag kunde ... och Jacob tillstod att det var dumt. – Tanklöst, – begrep jag sedan. – Husbond puttrade han med, ty den andra haren skulle bli julstek .... Om några dar var hela harhistorien glömd, undant. en liten smålek som stackars Jacob fick lida i anledn. af sitt project »att göra en trädhare och practisera in mat uti den med pump.»

S. d. besökte vi åter Kitön med våra spön, men utan framgång. Men der sågo wi i stället något bra vackert. Der stego svarta stormmoln i en hast och skiftade i kanterna af soligt guld och purpurrödt. – Och högt utöfver fjärden kryssade en flock mjällhvita svanor. Och när nu stormen dref dem hit och dit i granna cirkelbågar – ty de flögo högt – så glänste de i solen som klara hvita stjernor mot det mörka molnets grund. – Jag ville att Runeberg sett det. – Om natten blef sedan en öfvergående åska och stark storm.

9 FREDAG. Emellertid har Rötman varit öfvermåttan varm. – Wår lieber August är nu assessorisk öfver simning och Otaheiteri – och hotar nu bli riktigt sjuk – hvarföre Odert reser till staden kl. 4 m. och återkommer kl. 11 a. med Regime af Grönlund. Emellertid har jag läst Schillers *Turandot* högt för att förströ vår kranke vän.

10 LÖRDAG. Lördagen är vår patiens impatiens sämre, otåligare, mera fintlig att oroa sig sjelf än någonsin förr. Nytt stadsbud och nya diagnoser i oändlighet. Odert och jag äro så godt som ovettiga af ren välmening, ty slika fantasier förvärpa mycket. Jag rår ej för det, säger han.

Om aft. uppkommer stark röklukt – man anar eld i skogen – Långa Hindrik, Jacob och jag (Odert måste hålla A. sällskap) marschera ut med yxor på axeln – i mörka skogen – till Snätteviken – ro öfver till Snätviksholmen – en skyhög klippa är insvept i rök och lågor – stormen drifver dem upåt långs den torra mossan. Lyckligtvis kom förleden natt regn. – Det är ett grannt, ett trefligt spektakel, så länge egentlig fara ej är å färde. Elden sleker klippan i ormlika tungor. Höga furur braka och spraka nere i klyftan. Det är lust och glädje – att midt in i tjockaste röken, der eld på alla kanter flammar upp försåtligt under mossan, med hugg på

hugg falla väldiga trän och släpa dem bort. – Vi arbetade så att svetten dröp; om en quart timma hade jag blåsor i händerna och förargades öfver att ha klemat bort dem med handskar. – Ur stånd att släcka lemnade vi klippan åt sitt öde, och mötte på hemvägen det öfriga folket som ej gjorde särdeles afaire af saken. Men flickorna som promenerat barfota i den tjufglödande mossan, rosade ej marknaden. – Ytterligare ut kl. 12 – de andra kommo tillbaka, och berättade om Träskman, (smeden och åderlåtarn) som tagit miste om skogselden, gått och pratat med hästarne och simmat i utfallsdiket.

11 SÖNDAG Söndagen är August bättre. – Varmt och vackert – simma åter – promenerar med Odert till skogselden – den har stannat uppe på klippan – så mycket uträttade vi ändå i går. – Sedan till *Diviskyrka*, en stor håla eller klyfta i berget, der väl 50 man bequämt kunnat sitta under tak. En ofantelig klippmassa bildade taket – »och föll den ner nu, så blef det ej annat än en våt fläck efter oss.» – Stället ser hemskt ut – förmodligen har här fordomdags bott troll – men förgäfves höjer jag min röst, ropar på manes, manium, – och besvärjer andarne på alla möjliga språk att visa sig – tron var väl för svag. Ej ens de mustigaste Latinska och Finska formler hjelpa – A: ofångst efter Läderlappar.

12 MÅNDAG – Smörja oss med hallon, och meta vid Sundmyningen. Vid Lindsudden dra vi upp tunga canailler, så att spöet stod som i en båge. Sara Maja pajar om Essen.

13. TISDAG. – Kl. 3 på morgon anlända Nylander och Gusta Appelberg, medförande bref från Blank och Hejko. – Vårdinnan berättar för August när hon kommer med Caffé: »derute är en gambel å kort Bisin som di kallar ti Gusta».

Nu botaniseras och skräpas orimligt. »Det syns att Nylander är här», säger August. A: dricks thé – göres en utfart till skogselden som ännu lågar upp här och der. – Jacob, i mening att släcka, breder torf öfver – och om ett par minuter slår lågan upp tio gånger värre än förut. Så går det väl med mången annan släckningsmethod här i verlden.

14 ONSDAG. – Dålig målskjutning – dålig fångst i Näfvas bäcken, dit vi reste i mening att kräfta – dåligt väder, regn mellan verserna – Dåligt skytte – bom på en vacker orre – dåligt humeur och d:o helsa – neml. Fredrik som har Tandverk och grälar orimligt. Med ett ord, en riktig Tycho Brahedag i smått.

Och det på den enochsamma 14:de Augusti! O skickelse! – Dagar som flytt – villor af hopp – bubblor aflycka som bländande grytt! – kom

åter, o kom – och förgyll för en stund detta haf af prosa. – Och måla mig åter en dag af mitt unga lif, då »vi voro förtjusta i hvarandra, i oss sjelfva och i hela verlden».

Men ack »farväl, du ljufva ömma, Om dig skall jag så ofta drömma»
– Och tänka ofta hur

Du sjönk uti vågen som skummande svällde,
men lugnet tog åter sitt saliga välde,
och vågen flöt bort – men, o älskade vän,
du kom ej igen!

10 15. ONSDAG Det är dock glädt när solen skiner, och den fria vågen slår melodiskt mot stranden – Gusta är stor metare. Wi upbjuda nu all vår talent i denna ädla konst, och lyckas åter bra vid Kitön och Simsundet, der stora huggare gingo i värsta blåsten.

Om aftonen slås boll – Gusta är mycket comique, och när han i brådskan misstog sig om *ut* och *in*, skrattade vi andra så att vi föllo omkull.

16 THORS DAG. – Deremot är Thorsdagen regnig och kulen – Nu tyckes Augusta bli gråtmild igen. Spelas Myllymaths och trädkarl hela dagen. – Om afton stor 4dubbel improvisation: Gusta, August, Jacob – jag – improvisera, tourvis förande ordet under det att de andra accompagnera
20 – lyckades bra – och maken till Concert har man ej hört förr på Löparö, än nu af 1 fiol, 2 fleuter och 1 pianoforte. – Thermom: –10, Celsius. –

Sednare firas brasa – värdinnan få vi ändtligen på traven att berätta spökhistorier; om en gammal Bisin som fan förde från H:dahl till Gumtäck, en annan som Bergtrollet en fot så han kröp in i berget, och en tredje som såg fan flyga kring fönstret utklädd i hans (Bisins) egen physionomie.

25 17 LÖRDAG. – Ostadigt väder. – Appelberg och Nylander resa – med dem vår Lieber August – som är inquiet att komma under Läkarevård.

Sednare på dagen dåligt mete, och tomt inne.

30 Quadrumviratet är således vordet Triumvirat. Triumvirerna föra inga krig sins emellan, såsom modet vill ha i verldshistorien. – Rotteck, pianot och metspöet utgöra ett annat triumvirat. – Jag fortfar att med heder förvalta *Utrikes-* och *finance-*portefeuellerna, *Inrikesärenderna* afgöras af plenum, *Ecclasiastik departementet* skötes af Jacob, *Amiralitetet och Sjöväsendet* åter af Odert. Så florerar staten i alla sina grenar – och en vecka förgår utan stora catastropher hvarken i den inre eller yttre politiken.

35

- 18 – SÖNDAG – Okyrka – Dagbok och Rotteck.
- 19 MÅNDAG. Årsdag af Ångbalen! – Åskregn, ojäkt och mete vid det sköna men våta *paradiset*. – Obeskrifligt vackra ängsdälder med täcka lunder af ung björk.
20. – TORRVÄDER. Omete vid Simsundet. Reuter har gjort den anmärkn. att man sällan får vid en och samma klippan mer än en eller par gånger fisk. – Comiquit – men nästan troligt. 5
- 21 ONSDAG. – Misslyckad jäkt efter ekorre. – Dispute om fylleri och Cholera. Odert förnekar Nykterhetsföreningars moraliska nytta. »Gör Christna först, så gör du med det samma nyktra menniskor.» – Sant. Men hvarföre ej rödja väg för Christendomen? 10
22. – Aftonsol och dåligt mete i Sundet.
- 23 FREDAG – Regnskurar och Lång utfärd åt *Hvensundet* och *Ådholmen* genom långa vackra sund i nya trakter af vår planet. – Fås fisk, jagas fågel, ätes häggbar copieust på Ådholmen, en naturskön nejd af eget och ensligt behag. En enda fattig koja är på ön – åter en Esthfamilje – Mor, son och dotter – mannen drunknad – det är poetiskt. 15
24. – Regn och kyla. Sprakande brasa, ty röttmån är slut. Thé framför brasan.
- 25 SÖNDAG. LOVISAS DAG, gjorde afbrott i vårt tysta lif. – Med ansträngning af all min talent hade jag ritat en bläck-fläktenörn med behöriga kransar i näbb och klor. Odert skref verser derunder – »fali vackert», ty man har ej sinne för annat än det som klingar: 20

Vakna upp! Se dagen strålar
 uppå österns rosenhy,
 och med gyllne färger målar
 morgonrodnans purpursky.

25

och sista versen:

Hell dig dag! Lovisas hjerta,
 städse fritt från sorgens spets,
 skonas må för allsköns smärta, –
 önskar dina vänners krets.

30

Olyckligtvis bar Östern i dag ej rosen- utan gråskinnshy, men det hindrade ej versernas tindrande tonfall. – Det var mycket väl. – Drottningen, tåpig och schåpig som alltid, väckte oss med caffè, och tackade.

S. d. hade Lovisa (eller rättare vi!) – visite af ett sällskap från Ö.Sundom – en quasi Borgströmsk familje – ett par flickor deribland,

35

den ena 16, den andra 14 år, kosteligt folk – – förmöget bondfolk – med herrskaps pretensioner, litet mera smak i klädsel och lyx derjemte; men vid minsta ord stack bondskan fram. – Ryktet om vår musik hade framträngt öfver haf och land ända till Sundom och vida omkring – nu fick jag lof att försvara vårt rykte – och Jacob hjälpte – deremellan skrufvade sig halfmamsellerna hit och dit – och svarade på min förfrågan om deras Sundomcavalierer att »der var just inga några andra än Pomellsgossarna som är Sikter den ena och den andra går i skoln». – Bränhus Gusta var vår bästa trefnad, när han mojade sig med vår Cardus och beskref en Bisin som stoppat så snålt att han fått bitarna af pipan i hand, under det att Gusta sjelf stoppade så dito, att det måste krassas ur med brandstaken. – Slutligen spelade jag opp en vals – och mamsellerna skumpade som vill fåren, men när polska kom så kommo också creti och pleti i farten – och sjelfva gamla Abram, NotBisin, rörde sina styfva ben. – Det var ett *Helsinglands colorum*.

Till natten inquarterades *Charlotte* och *Amalia* i Reuters kammare, Nbene – han sof hos mig – wi underläto ej att spektakla med granskapet – hvilket värdinnan projecterade ännu närmare, men som ej realiserades.

26 MÅNDAG – 18 år – Följ. förmiddag – efter en morgonvisite – afreste damerna – hvilka jag kallade *du*, Jacob på spe till *mamseller* och Odert till *herrskep*. – Ungefär följande Compliment beledsagade Oderts afsked: »vågar jag besvåra herrskapet med en compliment till deras fru mor i Sundom» –.

De resande hugnades med regn – och vi suto mest inom våra fyra väggar.

27 – – Metfärd längs norra Kitön till *Hvensundet* och 6 marker fisk.

28 – Söderholm är nära att förlisa i en liten vindkåra. – »Nog håller skutan tätt, mente han, men si då sidan föll ut så» .....

29 THORS DAG. Metfärd från Långviken till Ådholmen. – Fisk vankades klent, men desto copieusare häggbar på Ådholmen, der vi nu träffade gumman, som talte Finska, bjöd oss godt Sahtia och såg välvillig ut.

30. – Regn och rusk. A: Musicerar, sätter noter – 6 vackra aborrar vid notkistan.

31 LÖRDAG. – Det allra klaraste och skönaste väder – vi masa oss i torrhö som midt i sommarn – vi äro förtjusta i Guds gröna jord, och Guds blåa haf – och resa utåt Grythålet att meta – lyckas ej derutinnan, men dricka caffe derute och ha trefligt. – Kapprodd på hemvägen, och atleten är karl att bryta en åra.

Dermed sluta vi Augusta, om hvilken just ej mycket varit att säga
.... ty vi ha lefvat så lå lå – hyggligt och beskedligt – och det är allt.

1839 SEPTEMBER.

Säg, arma gosse, säg:
hvert skyndar du din väg?

5

.....

.....

Min tanke jagar jag,
hvert enda åretag,
hur svagt det är, hur lätt det är,
mig närmre till min tanke bär.

10

Runeberg.

Än blomstrar världen grön. Vi ha sommar än, fast i regnig kappa klädd.
Än vista vi på vackra Löparö, men redan talas om en dag eller annan då
det vore tid. Om vi ändå hade sol på vår sista sommarhimmel!

15

1. SÖNDAG Men himlen är ostadig. Pianot skall trösta. Folk samlas som
vanligt i farstun. Det är concert. – Aftonen vacker – då går jag ensam
ut åt klipporna vid Simsundet, och metar – och får stora abborrhjeltar.
Det är treffligt i ensligheten med stormen och hafvet och klipporna och
den nedgående solen. – Det är herrligt – och jag tänker i hast på Ossian,
som jag läst för flere år sedan. – Han älskade solen när den gick ned i
hafvet – herrliga Ossian!

20

2. MÅNDAG. Åter regn. – Vi sitta inne, läsa förtvifladt, men lida en förskräck-
lig Tobaksnöd. Det går så långt att Odert röker *bladen*, »omakasu», som
smaka gement och lukta ännu värre. – Metar i Sundet och beundrar
vackra skyar.

25

Senare på a. öfverraskad af bref från hemmet .... treffligt – Sophie
och Tante resta till Uleåborg .....

3. TISDAG. – Mulet. Ändtligen tobak så att röken flöt i skyar. Klent mete
vid Lindsudde och continenten. Anfalla midt på fjärden en båt lastad
med flickor och lingon.

30

4. ONSDAG. Clodion den långhårige – mumien – ourang outang – det är
Odert som kammat sina ljusa lockar underligt. – För resten regn och
rusk.

5. THORS DAG. Visite hos Bränhus Gusta och hans haratupp som bets. Och promenad till bastun i andra Gustas trädskor. – Och »vill ni si en atlet!»

6 FREDAG. Skjutande öfver en bank – nigande och gratulerande utan ända.

– Det är jag som menas – som skjutes – som gratuleras. »Tack mina
5 vänner – hörpå, vår snälla värdinna, kaffeknorrar åt gubbarne – och i
e. m.affe åt gummorna och flickorna öfver glatta laget. – Det är min
vilja att alla dricker så mycket de orkar» ..... Och det dricks. Och det
skjuts. Och flickungarna smutta i farstun, – och jag spelar. – Dagen är
vacker. – Solen skiner klart genom löfven ..... Vi stå på Lindsudden i
10 solskenet .... de unga björkarna se så glada ut .... och grenar och blad stå
stänkta med gull i solen. – Fjärden är blank som christall. – På afstånd
höres sång öfver vattnet. – Man blir på engång sorgsen och glad till
sinnes. – Jag känner igen mig: det är Alörn och förflutna dagars sol.
Ack glada ljus, – ack ljufva bild – jag känner din värma, ditt milda lugn!

15 .....

Men röster höras i skogen. Odert skyndar förbi. »Vi få främmande
– en slup seglar in genom sundet.» – Och i fart tillbaka, för att ta emot
Gusta Appelberg och Z. Gallenius .... på afstånd höras deras fleuter
..... de komma för att afhämta oss ..... Och ny salut för en ny Z. – Och
20 thé, och thodium, och stor concert, 3 fleuter och ett piano – Preciosa
och noter – Sedan Gustas fleut i mörka quällen uppe på bergsbranten.
– Stjernorna skeno klart och vi stodo på afstånd. Men långt öfver ången
vid skogsbrynet härnade echot med godt gehör Bellinis Somnambula.
Det var en mild musik .... Fleut i det fria, det låter.

25 Och nedanför berget stodo åhörare – Gusta Tarkman, Smedas Janne
m. fl. fulla och förtjusta. – Och Smedas Janne ropar åt Odert: »si ä dä
inte Reuter, min bror Reuter, maka till Reuter finns int».

7 LÖRDAG. Men timmarna ila – och vi måste ila med om vi ej vilja bli
30 efter. – I dag har den sista solen upgått öfver vår vistelse på Löparö det
fagra – sedan vi 79 quällar af en nordisk sommar här sett den nedgå
bakom skogens toppar. – Vi packa nu in och liquidera – omkr. 120 Rd.
ha vi kostat här. Det uppstår en slags sorgsenhet rundt omkring oss – vi
resa med det vitsordet af folket att ha varit »faslit, ja så förderfvadt
hyggliga herrar», och rigtiga dagar i bredd med Borgo gymnasister. –
35 Och till Jul bli vi mycket välment obligerade att komma ut. – Kanske
hellre nästa sommar.

– Båten var klar – bryggan uptagen af alla våra vänner – och intet
öga torrt, undant. våra .... Bränhus Gusta sköt – vi lade från land – och

hurrade – en fläkt fyllde våra segel – fleuterna stämde upp Rousseaus dröm – det var vid middagstid – men luften sval och klar. – Och så gungade vi bort längs sundet, förbi udden, öfver fjärden, under sakta musik – tills de klippor och stränder, der vi tillbragt så mången dag i sorglös frihet, försvunno ur vår åsyn. – Haf tack vår ensliga, vår vackra ö 5
 för mången stund i dal och lund, ... för frihet i skog och fält och sjö! – Du blef oss kär till slut, och ingen tall i skogen fanns som ej var oss förtrolig och bekant, och ingen klippa vid din blåa sjö der vi ej någongång sett soln gå ned. Jag är ej otacksam, vår vackra ö! Haf tack.

Fjärden är munter. Vid grythålet plundras häggår. På fjärden hissas Algierisk flagg. – Vinden är svag. – Styrmännen göra krokar. Kl. 6 uphinns vi af våra Löpare som resa till staden för att mala – och följas i ett sällskap sen. Det mörknar. Eldar brinna. Stjernor skina och spegla sina flammor i den klara djupa fjärden. 10

En våg ej rör sig mer,
 af sol och dag jag ser,
 en strimma blott vid vesterns bryn,
 och mörk i fjärdens djup är skyn.
 Säg, arma gosse, säg:
 hvart skyndar du din väg? 15

.....
 .....

Act 4. Höstdagar

*eller ----- väl har verket skridit,
 men med bättre flit det skridit bättre. 25*
Thomas Hane, Grafven i Perho

Jag nalkas dig åter du stolta, du stora ...!
 ditt skimmer jag ser i den skymmande natten,
 ser lampornas sken i det mörkblåa vatten
 sig fjerran förlora. 30

Jag ser dina torn, dina stolta façader
 stå stela i hvita och glänsande rader,
 hör larmet som hän öfver gatorna ilar
 och aldrig sig hvilat.

Och flärden jag hör hur i natten den vakar,
 bekymret jag hör som hvilans försakar
 och oron som söker i larvet att dämna
 sin skärande stämma.

5 Och lifvet jag ser, hur i stoftet det letar
 sitt eviga mål, och stretar och stretar
 från morgonen tidigt till sent uppå natten
 för samlade skatten.

10 Och lättsinnet ser jag i rosor sig smycka
 och söka i nöjet sin vanskliga lycka,
 och tumla förblindadt på branter och stupa
 med ens i det djupa.

15 Men kunskapens heliga ljus som blef gifvet
 till ledande fackla i natten af lifvet,
 på sanningens väg – den ser jag ock amma
 sin tröstande flamma.

20 O strålande våg, som från höjderna stammar!
 O läskande källa för törsten som flamar,
 jag nalkas din rand – i böljorna glada
 vill evigt jag bada!

Altså, du stolta, du stora – ! Jag stiger i land på en rutton brygga, och är
 åter hos dig för att, med Guds hjälp, ej lemna dig förän .....

Natt och kvarter hos Z. Gallenius ....

8 SÖNDAG. Morgen bricht heran und ich auf. – Reser med mina effecter
 25 till Strömborgs .... som äro hemma, och flyttar in i mitt förra. – Och
 nu, adieu mitt skägg – du bördiga vildmark, för hvilken folket på gatan
 stadnade och vände sig om! – På Löparö, der August efterträdt Odert
 i skäggpresidentskapet, efterträdde jag August, longe splendidissimus.
 – I mina mustacher fastnade ofta filbunken, och min haka skuggades af
 30 manligt sköna lockar. Men nu adieu!

Hvad nytt? – Fru Strömborg en liten sjökaptan. – Visite hos Aug. Essen
 – ser skral ut – hjertinflammation, nu bättre. – Reuter och jag echapera
 från honom ut i köket, i farstukammarn – grefvinnan, grefvinnan! och

hela Palmfelt ska familjen besöka honom på Söndags förmiddag.

Vidare visite hos Rpfvs: tomt. – Lilla Lisette sjuk – Lisette Wahlström embellerad.

Täta visiter af våra Löparöflickor – Greta såg rätt långt – voro spektakelsjuka ... lingon .....

5

Hela dagen var en *Tychobrahedag*. 1) min rosiga (slarfviga) rock (om hken berättas 1837 Julii 1) obegripligt försvunnen. 2) diverse glömdt vid flyttningen. 3) skifvan till mitt piano vid samma flytt. sprucken långsefter midt itu – min häpnad var obeskriflig – men det kan hjälpas. 4) borttappadt en 12 f och 5) strax derefter en 50 kop. – hvilket högst sällan händt – 6) haft onödiga assessorer för en 25 rubel – 7) odrägligt språng för att vexla mynt – 8) otaliga helt lönlösa patruller för att emotta ångfartyget från Åbo – och 9) omöjligt att få reda på Emelie om hon finns här eller inte.

10

9 MÅNDAG. Forts: 10) Tracasseri med Edgar – 11) opost och bedragen väntan – 12) tar emot Storfursten, i mening att han kommer från Åbo – och si! han kom från Reval – och den rätta Åbofursten kom ändå och satte vaxnäsa på mig. – Men Emelie är på Fiskars, det får jag veta i Tobaksboden af B:ms hushållerska. –

15

A. hos August. – Löparöfolket resa med presenter af caffè och car-duser.

20

Lecture: Gejers vidlyftiga Rec. öfver Hvassers Alliancetraktat.

10 TISDAG. – Rangerar mina askar. – Blanken kommer till staden med W:m Essen, och vet åtskilligt smått. – Tullius kommer instruttande. – A. Thé och hos August.

25

11. ONSDAG. – Nu följa långa och tråkiga dagar – Lecture: Gejer Sv. Folkets historia – I dag är stor flaggning på alla örlogsmän och stor illumination för Alexander. – August – promenade med Wilh. Essen – musik på alla torg – grupper i mängd – blandade societéer – ändtligen souper hos Schulin .... och träffar Grönbladerna. Eduard – Phil. Doctorn – är nu här, har höga tankar om sin person.

30

12 THORS DAG. Vid middagen: »hela Luktsystemet har utgått från dig, Nylander». E. m. Visite af Karamsin – mera tråkig, fattig karl! – spekulerar på ambulat. pedagogie i Nurmijärfvi. – A: tar emot familjen A. Armfelt på *Ischora* – englar till döttrar – och förnöter quälln hos August.

35

13 FREDAG. Ytterst tomt på all omvexling. – Lindansare, konstberidare m. spela i alla knutar men de må spela. – Emelie allt på Fiskars.

- 14 LÖRDAG. – Stora biblioteket – *Herodotus*. – Dagbok, piano, och ganska enformigt. Rum ha B. och jag hyrt i Hjärneska gården – i stenfoten, sade Finelius.
- 5 15 SÖNDAG. Hör Lange från gången. – Jollrar hos Staud. med liten Sigurd, som spatserar med stora stöflor, galoscher och min hatt. – A: *Kosmorama* visas af Scarselli i Rådhuset. – Tar Edgar med. 25 stycken, ungef. 5 goda, 10 medelmåttiga, resten derunder. – Mest förtjuste mig *Kärleken som föres öfver Tidens ström – Psyche* i *Amors* famn håller med fin grace lyran framför sin barm – med skålmaktigt, omedvetet behag, sjelf fullkomligt antik
- 10 – mensklig är hon ju, och anar icke den med vemod blandade ljufheten i sin älskares öga, som uttrycker *Romantiken* och i den ett öfverjordiskt väsendes svärmande kärlek. Öfver dem breder en skalkagtig Cupidon sin skira, fladdrande rosenslöja, under det att en annan strör blommor öfver *Tiden* som tankfull och med mildt sorgligt alfvar, synes förgäta de
- 15 leende unga som öfver den brusande vågen föra sin kärleks ljufva skatt, sitt leende hopp och sin hela lycka ombord.
- 16 MÅNDAG. Bref från Uleåborg af 2 Sophior .... den lilla hit i vinter – pass då på, min gosse, att hålla hufvudet på rätt! – Och den andra skrifver att vår lilla blifvit stadigare nu. Det är godt. Hon var allt hittills bara barnet
- 20 i mycket. – A. hos August. Sakon = Lex.
- 17 TISDAG. – Zimmerman – 300 – och olynne. – Medan jag smörjer mig med thé hos vår Maja, komma Borgströms.
- 18 ONSDAG. – A. The – och bref – och tråkig – och connoissanse från Mutter Gröndahls tid – hvar bor du nu, kära barn? – På Robertsgatan
- 25 – och ensam? – ja ensam. Så så. –
- 19 THORS DAG. Föreläsningarna börjas. I Termin afhör jag: *Hällström* 4 timmar i veckan, *Rein* 2 timmar, *Tengström* 2 timmar, *Geitlin* 2 timmar, – mest för fides. – Och fortsätter nu Herodotus.
- A: Essen – bättre på läkareed. – Om Sveaborg och sista kriget –
- 30 favoritämne.
- 20 FREDAG. Bref till Sophie. Om pietism. Om världens rätta bruk.
- A: Thé. Berättas om ett upror bland fångarne på häktet i natt, dervid 2 pers. blifvit mördade – och 600 flottister – barfota, i skjortärmar, med gevär på axeln – opererat emot 28 löskomna fångar.
- 35 21 LÖRDAG. Kl. ½ 1 på natten berättar Greta att en herre vill in till mig – och Alfred Backman kommer från NyCarleby. – – Rosenkampffs snart efter.
- 22 SÖNDAG. Melart beskrifver den mördade fångknektens 9 knifstygn.
- Thée dansante i Brunssalongen*. Gentil Local – litet folk, men noblesse

- .... Armfelt ska familjen – Alex. A. med sin grefvinna Oxenstjerna – deras fröken *Hedvig*, en englavarelse – bland de vackraste ansigten, de smärtaste rosenstänglar – långa grefvinnan – och fröken *Mathilde* – rätt vacker – begge flickorna smålogo åt Carl Hartman .... hvilket ej roade *greffe Piper*, en ung man storvext och hög, något fetlagd .... Ytterligare en liten pojkbaron Armfelt, valpiger och pratiger ... Vidare familjen *Traversay* – fröken hade ej sin beau jour i dag, och några af våra välbekanta nåder. – –
- Detta var nu att se .... ingenting att göra – och för resten tråkigt. Fru Borgström talte jag med .... tyckte jag förändrats (mitt fördömdt korta hår) – och lofvade att *Emelie* skall komma med första.
- Lecture: Amorinas Bok*, eller historien om de 4 – af *Almquist* ..... non placet ... idel rudimenter, råämnen till *Tintomara*, *Signora Luna* ... omogna och besatta fantasier, och poesien en nybörjares. Besynnerliga *Almquist*.
- 23 MÅNDAG. Upvaktning hos *Tengström*. Besök af *Karamsin* och lilla *Holmen*. Opost. ... och ingen *Emelie*.
24. TISDAG. Regnar gement. – Nya ansigten. – En spindel i burk redan en vecka och agreabelt salskap af flugor .... de måtte ändå ha otrefligt. S. d., Tisdagen, *Calle S.*, *Ingman*, *Zimmerman* boston hos mig – och mycket fyr med *Ingmans* peruk, som *Claes* satte på sig. – Skrämden en vagn med en störsjö.
- 25 ONSDAG. – Auction på *Bonsdorffs* böcker m. m. – och ser en snibb af en uniform – Såså tänkte jag, här kommer man sig till en studentuniform, – fick struntan för 11 Rub. 20 kop. – och fann att jag i god tid lagt mig till professorsuniform – men priset hundpris, wie man sagt.
- 26 THORS DAG Hörpå, du i kappan der, hvad står du på bergen och ser utåt hafvet med så oafvänd blick? – Ser du der huru skyarna skugga djupet och vågorna gå långt i det vida? – Eller ser du måsarne kryssa kring klippan, eller hvita segelvingar svärma ute på det blå? – Ej våg och ej mås och ej segel ser jag, jag söker *rök*, men jag ser blott moln som skymma. – Stig ned från bergen och skynda, ty rök är rök. – Ej mer under den fria himlen irrar din vackra fågel.
- Ja jag såg dig, min sorgklädda engel, jag kände din blick. – Jag är åter glad.
- S. d. är *Sundmans* och *Marie Bergers* bröllop. – Gentilt folk upfylla gentila rum, men i *tambourn* tränges en blandad societée – och midt i bland mobben och så honnett folk med kapporna för ansigtet – somliga förklädda i peruker m. m. – Och bruden visar sig under bravorop – i

ljusrödt siden – glad, lycklig, lättsinnig, vackrare än nånsin. På ena sidan lyser Emelie Lindquist, på den andra Evelina Kählman, begge med stora armljustakor, begge hvita smärta, täcka – Emelie med ljusblå blommor och långa breda sidenband nedhängande från nacken. – .....

5 Min vackra flicka ...! det är en lust och glädje att se dig, om också blott med halft öga under kappan. – Evelina K. är så godt som förlofvad – Gud vet hur det kommer sig att du ser mig nästan så ut, du också .....

10 Men bort med alla mörka ögon, väl ser jag dig dansa med Franz, men Franz är en bra pojke. – Godnatt, min vackra glada Emelie! »Wo ist der Tag, wann blüh't die Zeit als du dich nie verbirgst, und nie mit Nebelschleyer mir dein sel'ges Angesicht umhüllst?« .....

27 FREDAG. – Godnatt ... ja, ja. – I dag är du hos Sundmans .... och helsar godmorgon på en ung fru. Men jag har opost – och spelar boston hos C. Staudinger.

15 28 LÖRDAG. Förgäfves väntas Rpf's. – Cederman visar åter sitt juridiskt blida anlete – – Men jag går på f. m. till Borgströms med Sophiornas bref till Emelie.

.. Men ingen stor figur gör jag der – blyg – fåordig – dumma landtluft! Stor sak .... välkommen åter rymmerska. – »Tycker du att jag är lik mig? frågar rymmerskan. – Ditt ja kom så sent. Ser du intet att jag blifvit fetare, och längre – jag är lika lång som du. .... Och så roligt jag haft. – I Åbo, på Fiskars eller hem – der ville jag lefva. Men nu måste jag snart hem med första lägenhet. Du tror intet. Jo det har pappa skrifvit, vid sin faderliga onåd.»

25 Nå ja, tänkte jag, res hem och svala af dig, min stackars flicka. Här bränner luften .... du behöfver lugn en stund; hvem kunde också undra om du bländats någon gång af detta glada, men ytliga lif!

Också om H. – Ja, ja du är densamma – ack englabarn, du är densamma än!

30 29 SÖNDAG. Söndag d. 29 Sept. kl. 1 middagstid har jag hunnit upp min tid, och skrifver nu *i dag*, hvilket väl knapt händt sedan 1834 eller så.

Söndag var klar och blåsig. – Okyrka och ingen vue från Mariægatan. Afton: boston hos Blank med gubben Thuneberg och Lieutenant Tavaststjerna. Kl. 11 – halfmåne i strödda moln – ett eget dunkel öfver den böljande sjön, och glittrande månglans här och der i vågorna. Invid bryggan ett fartyg, hvars master gömde sina toppar i molnen med fladdrande vimpel. – Menniskotomt öfverallt, blott skyldtvaktens tysta figur – och ljus från Sundmans fönster – der var bal.

30 MÅNDAG. – Opost. – Oflyttning. Denna tid är tråkig. Med Edgar har jag nu slutat; han kommer i skolen. Strömborgs börja flytta. – Inlöser min professorsuniform, som ser bra ut. – Möte – ensam quäll i Gejers sällskap. Och helt nyss uphörde pianot att störa granskapets nattro. Klockan är 10 a. – Ensam sitter jag och skrifver, medan höststormen brusar mot rutan. 5
– Jag har varit ledsen i dag för ett och hvarje, dumheter i val af rum och läsning. – Men all efter-tänkning är endast så tillvida att försvara som den utbildar sig till *erfarenhet* och *goda föresatser*. Så är det. – Det kan vara tillräckligt tänkt på mina dumheter redan. Nu tittar jag på Gejer ett par minuter ännu – sedan vill jag slumrande drömma om dig, min glada engel, du som mer än engång oförvarandes drömde om den du väl aldrig annars tänkte på. – Godnatt, min flicka – men vänta! ett patience för att se om du kommit ihog mig i dag ..... alls intet. – Näja jag tror väl – dröm om mig i stället. 10

1839. OCTOBER. 15

Rastlos vorwärts muss du streben,
nie ermüdet stille stehn .....
nur Beharrung führt zum Ziel;
nur die Fülle führt zur Klarheit
und im Abgrund wohnt die Wahrheit. 20

Schiller.

Kann der Liebe süß' verlangen,
Emma, kann's vergänglich seyn?
Was dahin ist und vergangen,
Emma, kann's die Liebe seyn? 25
Ihrer Flamme Himmelsglut
stirbt sie wie ein irdisch Gut?

Schiller.

Flamme des schwindenden Lichts – wie du da noch in dämmernde Ferne leuchtet hell aus der Höhe hinab, ich sehe nach dir – schon lange sah ich den Himmel in dir – Gott wirt mir zürnen dass ich um deiner willen vergesse seiner .... doch nein! du warst mir ein Engel nur .... mein guter Engel wirst du immer seyn, aber ich will mein Gott suchen ... du wirst mich den Finsterniss hindurch leiten zum ewigen Licht. 30

1. TISDAG. Höstvinden brusar. Hafvet böljar. De gula löfven falla i lunderna.

Jag sitter hemma. – Besöker Essen – ser en skynt af Emelie .....

2 ONSDAG. Alla menniskor flytta. Mitt herrskap ochså. Wikstedts flytta dit efter. Harmas öfver att ej hyrt mitt förra rum. – Och flyttar i förtreten,
5 bråkar och fjäskar otroligt med två gardister ... Blir utan mynt – och skall på concert med 20 kop. – kl. är 7 slagen. Men Fides lefver. Jag kommer alltså på Mad:me *Kesteloots concert* på Societetsalen – öfver
10 400 auditorer. .... Borgströms ochså ... Emelie ochså, ljus klädning, och Snellmän på alla sidor – men jag är lugn, och tycker att Kesteloot sjunger bra .... Desdemona och Schweitzer sänger .... andra stycken åter dels obetydligt, dels konstigt mischmasch ..... *Stenvik* spelar bra .... Aplauderna voro starka men belåtenheten icke allmän för det.

Souperar hos Åhrstedts och natt'ar hos Blank.

3 THORS DAG. Blank flyttar in ..., ohyggligt skräp – gubben Hjärne besöker
15 oss. Cederman besöker oss ... aftonen är kolmörk – wi drifva spe med folk – besöker Cederman – studerar Schiller. –

4 FREDAG. Nytt foderal för ett par Academici i Helsingfors, Nyländska förstaden, södra Esplanaden, quarteret [tomrum], Geheime Rådet Hjärnes gård i stenfoten, 3 fönster åt Esplanaden. – Inre (salong)rummet knappa
20 12 steg i diameter – lågt hvälfdt tak, gula väggar, omåladt golf, godt musikrum, meubleradt med pianoforte, sopha, byreau, säng, bord, stolar. Yttre – eller audiensrummet [tomrum] steg i diameter, högre och slätt tak, ljusgrå väggar, ett fordomdags måladt golf ..... meubleradt med klädsats, bokhylla, säng, bord, stolar ..... Alltsammans vid första anblicken ett nötskal, vid den andra ett lagom studentlogis .... Medföljer tredje
25 rummet en god skänk eller garderob, en lång farstu, del i uthus ... allt för 150 Rubel. Taflorna få ej förgätas: En halfnaken flicka i oljefärg, La Marié, la prix de sagesse och Chateaubriand. Voilà tout. –

Fredag ... klar, warm. – Hemma, undant. en vippningsvisite hos
30 Hedberg. Borgströms soupera storligen för de nygifta. Skall ha varit trefligt, beskref Franz.

5 LÖRDAG. Och i dag, Lördag. – Upvaktningar hos Sjöström och Sahlberg. Sälskapet pro Fauna håller en björn på stat. – Regn hela dagen ut. Lecture: Ilias. – Trädkarl hos Staudinger. – Enformiga dagar.

6 SÖNDAG. 4:DE BÖNDAGEN – och Crohns hjälpligen. – Bergenvall gör effect. »Nu är han här att afhemta Emelie» – dum förmodan. Han är
35 ej mer hos Lindquist.

E. m. B. glömmet nyckeln i fickan. – Hemma. – I kalvhagorna oväsen.

- 7 MÅNDAG. Bref till Uleåborg. Sophie = philosophie. Och beskrifn. på vår ö. A. Boston hos CS:r. – Justus i press hos Schultén. – Kortkungen m. fl. boston hos Blank .....
- 8 TISDAG. ORpffs. – Mild luft. – Emelies glada öga. – M:lle Rocher. A: pseudo Sophie Molander. – Bref af Tante Friherrinnan – Penningemissvext nuförtiden. – I allmänhet tråkigt. – 5
- 9 ONSDAG. Staudingarne och Zimmerman boston hos Topelius – kortkungen m. fl. boston hos Blank. – Oväsande, tobaksrök, dålig uppässning – dito calas – och dito tour – Ganska tråkigt. Jag ger kortkungen et Comp. fan – 10
- 10 THORS DAG. Marknad och oväsande – liflig vue framför våra fönster. – Och ströfverier hit och dit – bland annat till Menn – lyckligtvis är en sträng Maths i cassan. ... Glosar på vackra ansigten, moi aussi. – och skönheter som mysa på mund »just som Limboms ko'n». I det hela är det tråkigt. ... Kl. är ½ 9 a. – den ena for hit, den andra dit. Och jag him. 15
En tog den under armen – en annan den. Och jag slog kappan fastare om och tog ingen.

Och än sedan? – Se ej bål ut, min herre! minst kan han kasta sten på någon, han. Hur mången quäll gick jag ej stolt och lugn hvar tjusögd orm förbi? Förloradt var då leendet som lockar falskt. Jag såg ett haf af flärd ... och tänkte: brusa! – Då gick jag ensam hem – och skref om henne som var ensam mer än allt. Men det är längesedan. 20

Sen sjönk hon hän. Sen stod jag aldrig fast. Jag såg en engel till. Hon gick ock skyddande bredvid .... och nära henne var jag utan fläck. Hon gick förbi. Nu ser jag henne långt ..... för långt .... men glömmet henne aldrig. 25

Nu är det tomt – ensamt – ledsamt .... jag slår boken igen.

Ett år! Hur oändligen mycket, och ändå hur litet! – Huru små resultat i ett! Huru himmelsvidt annorlunda i ett annat! – annorlunda! det är ett outhörligt ord i lifvet, och i viss mening lifvet sjelft. – Hopp och fruktan, lust och ve, förtröstan, glädje, oändlig sorg i samma ord begrafna. 30

Det är den 10 October, och jag tänker på en annan höst som flytt. Sorg förmörkar mitt sinne. Jag tänker hur jag trodde då ännu på ett evigt i tiden. Ack, i tiden gifs det intet evigt, intet som ej knoppas, blommor, bleknar och blir *annorlunda*. På evig vänskap hoppas du, och lofvar evig kärlek ... ack! en ny dag gryr, en vår förgår, då ser du dig om och finner dig allen som förr! 35

Kärlek – ord af osägligt rörande ljufhet – är du väl mer än en bubbla i tiden? Himmelens stjernor och jordens rosor stråla förskönade i dig tillbaka. Men du är dock en dröm, ja en bubbla är du, ty du brister. Jag sörjer öfver dig, ty du var skön, och det var ljuft att tro på dig.

5 Farväl, du englabarn, du rena ögas himmel ack farväl!

En blixst du var utaf mitt eget lif,
som flög i strålar till sitt hemland opp,
ett solljus var du af min egen själ,
och i din milda låga lefde jag.

10 11. FREDAG. Ny rad. Fordom och framtid, bilder och dar som flytt och fly, allt i dimma. Dimma! det är ordet.

Stjernorna bli allt blekare på himlen. Är det morgonen efter en natt af drömmar?

15 Die Geisterwelt ist bald verschlossen,
die Welt ist leer – das Hertz ist todt!
auf, Schüler, bade unverdrossen
dein Irdsche Brust im Morgenroth!

Schiller, du herrlige, du prophetiske, jag vill tänka att du talar till mig. Stoffblommorna nicka och vinka: bryt! – Skall jag bryta? Skall jag böja mig ned från sjelfförtroendets höjd, och erkänna öppet att jag är intet, alls intet? – Ja väl – men hvadan denna tillämpning af förödmjukandet, af bekännelsen? Är det en sophism att all yta är phariseism der den ej upbäres af ett motsvarande inre? Renhet och dygd i det yttre – hvilka halfva, betydelselösa ord, der icke det inre är utan fläck. – Derföre: bryt!

25 Fredags afton kl. 9 sitter jag åter ensam. Pianot står upslaget. Dess toner ljödo förstämnda, och förmådde icke skingra det dunkla, apathiska som nu ej sällan, likt en dimma, höljer min varelse i oförklarlig natt.

Dagen var likväl rörlig nog. – Vuerna ute i verlden ej så lifliga som i går, men också nu rörliga, mångfaldiga, vexlande. Marknaden fortfor
30 .... hos Staudinger prejades jag på en kringla af den munviga *fru Quist* – och se! det var samma Quist som för många år sedan hoppade på jernräfsan i vårt rofland hemma, hette dåförtiden Cajsas och sjöng för Gustaf – min lilla musikaliska bror som dog – Då visste ingen Christen själ af mig ännu, när quisten sjöng sina visor.

Kl. 6 [oläsligt] Otagiga partier. Justus .... ett gårdags ansigte – förfeladt. Jag sökte Justus. – Befanns vara ute. Fru Cajanus sökte Elfvingens mössa. – In kilade en röd halsduk *μαλα κραπνως*. – Djerfhet utan like. – Gubben Reichenback myste på mund. – Men jag mådde till all lycka ej bra.

5

I mitt rum $\frac{1}{2}$ 8. Mörker. Dansmusik ofvan. Rullande hjul på gatan. En vagn förbi. I vagnen två lyktor ilande hastigt som blixten förbi.

Blixt i mitt unga lif! hvad såg jag? Den skönaste flicka med skära [oläsligt] kinder och ögon i [oläsligt]skön glans! Det var en vue. [oläsligt]

[oläsligt] vara upprorisk! – Jag gjorde [oläsligt] ett par quarter [oläsligt] souper.

10

12 LÖRDAG – Lördag. Slut med hvimlet. – Blanken beskrifver en brodeuse. Och jag min vue. Sans comparaison med min vue.

A: Ingen Rosenkampff. – Och förtreteligt nog, ty spindlarna spinna nät öfver fickorna i min plånbok, men ingen röd eller blå fågel fastnar deri.

15

Hos A. Backman et Comp. sjungs det i quäll och arrangeras en sångförening, under det att punschrådet Westerholm beifrar den påtänkta sekularfesten på Porthans födelsedag den 9:de November. – Sedan Hemma.

13 SÖNDAG. – Hemma. – Claes Z. och jag tentera vid Borgströms tambour – visitlådan är ute, men salongen eclclairerad och Emelie står vid den stora spegeln i salongen. – Claes frågar i köket. – Jo herrskapet är hemma. – Med detsamma echapera Snellmännerna begge in .... Claes och jag slå ett slag – .. ämna sedan in – men dörren är reglad innanför .... Så är det också tusan djeflar, menar Claes .... och jag tänker dito om reglarna för Borgströms dörrar, som förargat mig i vintras redan. Det skall jag säga Emelie.

20

25

Sedan ovisite hos Thunebergs med kort. – Och ändtligen äro Rosenkamparne komna .... och välkomna .... B. och jag dit in. – Rpff om Sverige: »som jag väntat. – Ett industrieust men skrytsamt folk. Götha Canal beundransvärd. – Rysshatare .... men sätta värde på Finnarne. Heldre behållit Finland, än fått det strunt Norge som de ingen nytta har af.» – Rpff presenterad för hans Majestät ... som sagt bland annat: vore ni också 6 år äldre, så kunde jag vara er far. – »Fan, sade R., bourgeois är bourgeois – annat är det med en som är född för thronen. Gubben börjar bli ålderdomssvag och tycker mycket om sig sjelf.»

30

35

Nyhet: Gubben Kantlin begrafven i dag. – Hedersgubbe! – Kyrkan tog lifvet af dig, det är säkert. – En annan sorgepost: Calle Backman

drunknad på Helsingörs redd. Seglade omkull i mörkret. – »Arma pojke – du hade ändå troligen ej gjort någon lysande bana!» – Med honom Perlberg, styrman från Jacobstad.

15 TISDAG [oläsligt] och matematisk confusion .... men att också stå ensam
5 i 4 timmars press – och ensam inför offentligheten, det pröfvar couraget.

Justus fick 2 laudatur och 7 approbatur – allt hvad han kunde räkna på.

A: – Möte ang. *secularfest på Porthans födelsedag* d. 9 Nov. – afgjordes – tillställare: F. Snellman och Fredr. Nylander.

Nytt verk i bokhandeln: Almquist, *Menniskoslägtets Saga* .... på
10 hvilken jag prænnumererat subscrib. .. – Lofvar mycken originalitet.

Sjöströms Collegium i *Grek. Antiquiteterna* ett bland de löjligare. Ifrån *αῶνες ἰεῶσι* och athleteerna – gjorde han ett snesprång till Paganini .... huru han nyttjade en käpp till stråke .... och om: *Græca res est nihil* velare, samt huru *τά γυναι* icke gerna bör studeras af unga flickor, »damit
15 nicht ein aufkeimendes Verlangen bey ihnen erregt werde».

16 ONSDAG. – Mycket språng hos oss .... Staudinger, Nordensvan, Nylander, A. Wacklin, A. Backman, Robahm, F. Snellman, Lindquist ... de sednare kl. 10 – och Franz spelar Roserwaltzen med accompagnement af åkerbärssylt.

20 17 THORS DAG. – Staudingers Candidat Calas. Omkr. 20 personer – tobak, punsch och souper. – .. Jag drog boston, och förlorade – Senatsklockan var 10 min. öfver 6 andra morgonen då B. och jag lunkade hem .. folk rörde sig öfverallt .. morgonsolen sken klarligen. – Det är dumt i det hela med sådant spel, med allt spel. Blir ej så snart något dito.

25 Hwar war Emilia då? Och jag wisste intet - intet.

18 FREDAG. Andra dagen kl. 9 Reins Collegium – höll på att nicka. – Bref af Mamma .... och »var flitig, min gosse.» – Ja väl, det är tid.

Fredag åter bjudning till Thunebergs på fruarne Aschan och Knorrings. Blanken boston. Jag med gossarne. Fru K. spelar pianoforte. Hon hade just slutat då bud kallade Thuneberg ut, och ett ovanligt springande hördes på gatan. Kort derefter larmtrumma och ropet: eld! eld! – Från Caserntorget såg man himmeln blodröd, – månan sken klart, men ett sken ej olikt solens, men hemskt och underbart, reflekterades mot Casernväggen och på afstånd mot kyrktornet, hvars gyllne klot glänste
30 med lifligare sken än sjelfva månan.

Elden är lös – men hvar? – På Thölö, i de gamla 3vånings trädhusen, dem man begagnat dels till skrårprum, dels till Caserner.

Men fruarne låta sig icke bekomma, utan fortfara med spelet – O hvilket intresse – att se på dessa kortlappar i stället för en sådan illumina-

tion. – Ut och tillbaka. – Ändtligen souper .... ändtligen ödmjukaste!
och gerades weges ut till Thölö kl. ½ 12 på natten.

Här var den grannaste tafla jag i min dar har sett. – Den himmelshöga
lågan, de tornlika rödglödande och nakna eldstäderna, den hesperidiska
trädgården med dess mångskiftande löf, den till flera tusental kring- 5
stående folkmassan, den svartblå himlen, den blådimmiga månan genom
röken, eldskenet i sjön, reflexionen på stränderna och de hvita tornen i
staden, dertill den ovanliga tystnaden, afbruten endast af eldens sprak-
ande och förnyade rop efter vatten! vatten! – och vid allt detta det lugn,
den sorglöshet med hvilken man betraktade allt (ty hvarken skada eller 10
risk var stor) – utgjorde tillsammans en tafla sådan man väl knapt får
se unnantagande vid eruptionen af en vulcan. Men dervid gripes man
ofrivilligt af en hotande nöd och fara som hindrar hvarje lugn upfatt-
ning af föremålen; här åter framstår det stora och herrliga ensamt och
oblandadt anslående sinnet med underbart bländande färgprakt. 15

Studenten Petterson satt som en eldgud främst på gafveln af det
tredje rucklet i 4 timmars tid, och öste vatten så länge tills huset var
räddadt. – Detta såg Thesleff och nu berättas att P. skall få guldmedalj
och 300 Rubel. – Annars var det ett allmänt rykte att hela tutten var
påtänd; och jag hörde sägas att röken ej vore så tjock om ej så många 20
prussackor der satt klippingen till. – Men 2 flottister slogo ihjäl sig och
den tredje blef illa massakrerad vid släckningen.

19 LÖRDAG. Lördag reste mycket folk till Thölö att se på ruinerna, och
sprutorna voro hela förmiddagen i gång.

Kl. 3 hade vi ett intressant möte för båda afdelningarne. Cygneus 25
hade blifvit kallad till Cancellor .... och funnit gubben flygande arg.
»Han visste att Cygnæus vore uphofsman till Porthanska festen, och
det skulle kosta honom hans Docentur och hans hela framtid om han
icke förhindrade den. Och hvad ha vi att göra med Porthan? Han var en
Svensk professor, och wi är Ryssar wi. Kejsarn blir arg. Och dessutom har 30
det blifvit dåligt år – ett calas blir dyrt, och Thesleff hade fått veta att
studentcorpsen redan var skyldig sina 350 (säg 35000) Rubel!» Skäl
nog att inhibera en fest för Porthan!

I anledning häraf beslöts enhälligt att Cancellor skulle underrättas
om att Cygnæus icke var auctor till projectet, »ett project, sade C., 35
hvilket jag anser för det mest hedrande som på långa tider här upstått
och hvilket jag ingalunda skulle förneka om jag kunde tillägna mig äran
af dess uphof.»

20 SÖNDAG. Följ. morgon hade Castrén upsatt ett Protoc. Utdrag, under-
tecknad af några och 50 cives, och af innehåll att Österb. Afd:ne förklara-
de Porthanska secularfesten, redan tidigare än Cygnæi curatel, vara
påtänkt och uprunnen ur den vördnad wi ärfte af våra fäder för denne
5 utmärkte lärde. – »5:to, lydde orden, tillkännagaf Rector Cygnæus att
Universitetets Vice Cancellor Hans Exc. m. m. Thesleff af flere skäl för-
klarar sig ogilla denna fest.»

Utrustade med detta document begåfvo vi oss, 18 deputerade,
först till Rector – som afstyrkte Prot.:s inlemnande, och dädan igen-
kommande gerades weges till Thesleff. – Efter en quart timmes förbidan
10 fingo wi företråde: – »Är det något hemligt? Hvem af herrarna är tal-
man?» – Snellman framträdde: I anledning deraf att studerande corpsen
varit sinnad att fira Prof. Porthans minne genom en fest ..... Här råkade
Hans Exc. plötsligen i raseri, ty namnet Porthan verkade ej olik en krut-
15 explosion. På engång blefvo hans åtbörder lifliga, hans tal ytterst häftigt,
hans lilla lunsiga figur i fullkomlig berserkagång: »Jag skall säga herrarna
att det går inte an att herrarna ställer till några fester och calaser – det
går inte an, hans Maj. vill inte det. Herrarna skall calasa med sina böcker,
och herrarna får inte hålla här några ecclatanta calaser och bespotta och
20 begabba sina lärare.

– Castren inföll: Ers Exc. tillåter oss nämna att wi icke infunnit oss för
att anhålla om någon fest, utan blott för att förklara att Rector Cygnæus
ingalunda är uphofsman till den ifrågavarande.

– »Men jag skall säga herrarna, jag känner Rector Cygnæus mycket
25 bra, han är en ultrerad, en exalterad människa, jag har länge misstänkt
honom, hans mor är också en utrerad människa och det är alltid vanligt
att barnena följer sina föräldrars spår.»

Castren utredde då att C. ej ens varit Österb. curator när projectet
upkom. – »Nå nå jag vill tro herrarna, jag vet att herrarna alltid kommer
30 som vänner till mig. Men säger herrarna nu också uprigtigt? Kan herrarna
på sin heder försäkra mig om Rector Cygnæus?» (alla med en mund
svarade ja). »Nå hör nu, mina söta herrar, intet skall ni hålla några ecclatanta
fester och Majcalaser, och hvad skall vi bekymra oss om Porthan, han var ju
en enskildt man och hvad ha wi med honom att göra?» – »Prof. Porthan
35 var den man som först grundlade en Finsk litteratur och räddade åt oss
vår forntid och våra häfder.» – »Nå men känner herrarna Porthan? har
herrarna sett honom?» – »Nej, men wi ha af våra fäder lärt oss vörda hans
namn. Han föddes för jemt hundra år sedan.» – »Nå men hvad skall

herrarne då bry sig om honom, då har ju inte h:nas pappor engång känt honom, utan deras fäder. Han lefde under andra förhållanden och herrarna har mycket mer eclatanta perioder att fira. – Jag ska säga herrarna, jag står på en högre punkt jag tjenar en högre, och herrarna förstå inte alla gångor de principer jag har att följa. – Men hör nu, mina söta herrar, bjud nu hvar och en sina vänner till sig så många som rums, så gör jag, jag ser engång i veckan mina vänner hos mig, och herrarna kan göra som jag, och då kan ju herrarna dricka fast 20 bout. champagne.» –

»Men, inföll Simelius för att ta gubben på det ömma, men det blir mycket dyrare att ensam hålla calas.» – »Nå – men de som komma fram med sådana här projecter ha väl också råd, det är annat med dem som måste tala väl med pappa och mamma för att få penningar till ett stort och eclatant calas.» ..... Härefter aflägsnade vi oss.

*Korta och enfaldeliga reflexioner i trapporna,
uttalade af spridda röster.*

Nå detta var väl den kosteligaste audiens hos Cancellern för ett Univers.! – du ljus! du krona för alla Cancellorer! – du eländiga pundhufvudstympare – stackare – du petrificerade burlackism! – du skall då stå i spetsen för ett Finskt universitet och fråga: »Känner herrarna Porthan? har herrarna sett honom?» – du Esel med dina grå hår, är du mera att skratta eller att gråta åt? – Ja det är gråtvärdt att du skall vara så löjligt ynkelig och dum. – Hans Majest., säger du, vill inte att wi calasa. – Hans Maj. är en klok och förnuftig karl, men felet är att han ej känner hvilka korkhufvun han satt att stå i spetsen för bildadt folk. – Till knutsuperi upmanar du oss ju, du snåla fan! Och för ringaste skymt af eget lefvande lif bland oss är du rädd som för pesten. – Men är det icke ärligt, är det icke faderligt och hyggligt att utvälja ur hopen en oskyldig man (det vet man nog) och ställa honom som gisslan för hela corpsens lydighet? – Naturligtvis af consideration för denne vågar ingen ett steg. Bequämt är det – o helt säkert, – men gement, nedrigt och eländigt är det.

Åtminstone, du dumma hund, hade du kunnat tiga med C:i mor. Det var ett politisk misstag .... men det är ej så ledsamt att upptäcka en skymt af *de principer du har att följa och som vi ej begripa.*

Men hvad är nu att göra? – Tillställarne gå än engång till Rector. – Vore Rehbinder i staden så såge saken annorlunda ut.

21. MÅNDAG. – Söndagsafton speltes Schieben hos oss: Blank, F. Snellman, Mathisen och Emil Carger. –

Måndag blef opost. Regn föll och det var ruskigt. Hos Caffé Maja politiserades och derefter las jag Ilias hemma.

22 TISDAG. – Skurning hos oss. – Öga på Löparödamer vid strand, och naturligtvis besök ..... beklagade stackarna – unga Åberg och Eva Chaisa
5 som skulle tillbringa en Octobernatt i båten.

– Men Zimmerman hade en liten blusning, – här reparerade man sina dåliga afairer med 10 Rubel på Gropois. – Souper intogs och det var ganska trefligt.

23 ONSDAG. Onsdagmorgon blef derinne en liten scen när madamen kom.

10 – O. e. m. dref jag – bland annat hos Essen om Spanska flugan. B. satt i skymningen och sjöng svinaherden – Madamen tog sig före att låta oss bädda sjelfva. –

24. THORS DAG. Regn och rusk. – En ensam dag hemma i sällskap med
15 Neumans fysik. – Karamsin var här på morgon – p. p. c. – och utbad sig i förbigående »blott som ett minne» – en borgen för 900 tunnor spanmål, – – åh strunt, mente jag, nog mins du mig ändå. – Mannen är utnämnd socknelärare i Nurmijärvi, med hvilket följer ett magasin af 900 tunnor. F. Nylander är den som hjälpt honom dertill.

25 FREDAG Bref till Mamma och Logrén. – A: – Thunebergarna, Blåfjeld,
20 F. Snellman boston hos Blank. –

Delandska truppen spelar *Angelo Malipieri* rätt stymparaktigt. Westerlund gaf den bättre. Angelo spelas af en ynkipeus som hette *Sandström* och hade fru Delands löslockar bak i nacken. – Rodolfo var *Hessler*, passablement. *Homodei: Deland*, passablement. – *Thisbe: fru Deland*,
25 lyckades alls inte, blott att hon i slutet blodade ner sin hvita klädning. *Catharina: M:lle Johnson*, hjälplig till utseende och spel. – Nej tack, bror Westerlund, bättre Angelo såg jag i wintras på gamla Backmans upstyltade vind.

Bostonerandet räcker till 12. Franz bjuder på löf. – Sentida visite hos
30 Franz. – Gentila rum. – Gardiner sydda af Emelie. Om Emelie.

»Fan anamma, go herrar, om man ändå vore rik och finge sköta sin bequämlighet. – 30 000 om året behöfde man för att kunna höja sig öfver mobben här i Hfors och lefva som en äkta Dandy.» .....

26 LÖRDAG. En dag med Neuman – en afskedsvisite af unga Åberg. Ett Nat.
35 möte om Terminsfesten som skall firas d. 9 Nov. Röster ropade på mig när fråga var hvem som skulle tala om Porthan. Rösterna valde ej visliga då. –

27 SÖNDAG. Sommarn är i det närmaste slut. – Marken är hvit af snön. Klockorna kalla till Gudstjenst, Melart predikar om tjenaren som var

skyldig hundrade penningar. – Emelie är i kyrkan, sittande bredvid unga Boström .... än aldrig kan jag se dig utan att tänka: min vackra, hvita goda engel, hvarföre måste jag vika så långt från dig tillbaka?

B. reser till Domarby. – Jag stannar mest ensam hemma. Det är nu afton. – Månan skiner klart öfver snön. Sjön står så dunkelblå, orörlig som en bädd af is. Blott på afstånd spelar en sakta fläkt och vågorna glittra och blänka. Ofvan är klart. Stjernorna titta i djupet. – Vid horisonten en vägg af moln. – Hvita rader af hus, fjerran glimmande ljus, mästare af fartyg och toppar af berg förlora sig i det skumma blå. Instrumenternas röster på balen tala högt i quällens tystnad. Den ljufva stämman af ett pianoforte hviskar på afstånd med svärmande behag. Då tänker jag vid mig sjelf:

Din ton är tonen i mitt bröst,
o Ormesinda!

O du enda, underbara,
ljufva och harmoniskt klara
vore du mitt lifs piano
och jag vor' ditt starka forte!
Vore blott, du englarena,
du en ton och jag en annan,
och vi smulto i hvarannan,
och vi blefvo blott en enda!

28 MÅNDAG. – Kl. 9 a. – Ändtligen något som jag ej haft på lång tid, en trefflig afton. – Det trodde jag knapt nog i går.

Vi ha haft stökigt hos oss hela dagen – dubbelfönsterna insattes, det är tid, tycker jag, att ej hvita winterdufvor flyga in genom springorna.

Bref hade jag från Sophie – hon skrifver mycket om Emelie, den stackars Emelie som ej är glad mer – och i couvertet var ett bref till Emelie ..... Emelie som var på f. m. hos Rpffs – 5 minuter sednare kom jag – baron reste lastad med en kappsäck full af sedelpackor.

Med brefvet i venstra vestfickan gick jag till Borgströms Der var just så som jag ville ha det .... Mamsellerna Watén och Mina Julin, ingen annan främmande ..... M:lle Rochér, hygglig flicka, med tycke af fru Dovner ..... Emelie god ... alfvarsam ... fru B. som alltid .... Emelie talte om Fiskars .... om Nby .... om Sophie. .... Mina J. glad ... om

Sophies förnuft ... Emelies correspondence ... som delas ut på mer än 12 vänner .... den är ej missbytt som har så många. »Nu ska vi dricka 2 koppar thé först, och sedan skall Emelie spela.» – Och Emelie spelar – Cavatina af Hertz – Son nom, caprise af Bertini, och Potpourier ur Zampa ... på Lundmarks flygel. ... Och lilla Julin och Rocher och Lina de låter en tambourrulla dansa. .... Adieu, lilla Emelie, i Söndag ska vi dansa, och 2:dra Françoisen ..?

... Det var trefligt i quäll, och ännu trefligare hade det varit om jag ej i min galoschnöd kommit hit med mina Garbenska klumpstöflar som generade mig vid hvarje steg genom sitt ohyggliga stampande.

Min englasöta Emelie, du är ej glad, jag ser det nog. – Nu kunde jag ej fråga skickligtvis, men jag måste veta, jag måste. Du hjerta af christall, hur skulle jag ej se igenom dig?

29 TISDAG. Tisdag var jag mest hemma med Neuman – Achates Thuneberg studerar Chemie hos oss. Ne convient pas. – Reuter beskriver Kjellman Göranson: »Zulma hvar vill du ligga vid min sida i grafven?»

30. ONSDAG. – Nyhet: Olof Helander föreläst med Borgmästarinnan Lidén – A: Boston hos Staudinger .... I rummet bredvid Ingman och Calle ..... och impatients – naturligtvis förlust i spelet. Kl. 12 hem i det vackraste månsken.

31. THORS DAG. Neuman – etc. .. Auction .... Notre dame de Paris .. La portefeuille d'un philosophe från 1770 ... En ytterst obscen afhandling de l'impuissance – och förmädelser mot Christendomen, jemte uphöjande af Muhamedanismen på rena alfvaret. Det är så likt 1770!

1839. NOVEMBER.

*Stod' der en engel vid lifvets port,
ropande högt: välj, yngling, fort!
här leder vägen till lifvets höjd .....
Promenader 1838*

*Forschung des Wahren! geb' ich dir mich ganz hin:
Ernt' ich Kentniss die mir den Geist erhellet,
löscht des Hertzens Durst zwar nicht Garben ernt' ich,
aber doch Halme!*

Klopstock.

1. FREDAG. November. – Det lider. – En tråkig tid. – Gjorde platt intet blott jag något vunne. – Nu är jag ej glad i hågen –
 Fredag. – Neuman immerfort. – En tråkig afton. Skulle sjunga på Nat. rummen – men Hindrik S:n, och Justus suto här .. Sedan Lambringa hos Schulin. 5
- 2 LÖRDAG. A. var möte angående bjudningen till calaset. – Mötes här af den förunderliga nyheten att Karamsin är wärfvad flottist .... och det agreabla hopp att få utbetala min borgen för honom – lydande på hälften af 35 Rd. – och dessutom 3 Rd.
 Mannen var en stackare – låter narra sig att rumla bort pengar och kläder, täcks sedan ej visa sig för kamraterna utan tar i desperation engagement på 6 år. 10
3. SÖNDAG. Okyrka. – Madame la Baronne har gjort sig grön och bjudit en hoper flickungar till middag – dem skulle nu B:k, Alfred och jag entretenera. Voro: Fatima Enkel – som i går fyllde 15 år – Julia Enkel – 11 år – Sophie Elfsberg 14 år – lefvandes och munvig – »mamma sjelf», Amalia Elfsberg – 13 år med vackert ansigte – tystlåtnare – Sophie Favorin 12 år – tigande person –
 Alla dessa ämnen för en framtida courtoisie gjorde ej stora afairer före och under dinern. Just som vi sedan fingo ihop en wals efter skrammelverket, kom M:lle Ehrström – 18 år – gouvernante i fru Rosens pension – aimabel och vacker flicka .... sedan speltes tjufunge – lektes diverse – ordensintagningen, Fransyska portraiterna m. m. ej utan sina sidor – Ungarna Fatima E:l och Sophie Eg begrepo redan hvad en glascupido hade att betyda .... det är så människans natur – Conversations-spelet beskyllde Jeana att vara malitieuse – och M:lle E:m att vara den vackraste, – hade också sina sidor – Slutligen följde vi pensionairerna och gouvernanten hem till deras port – och hade så på sätt gjort 6 nya bekantskaper. 15
- 4 MÅNDAG. – I går, Måndag: bref af lilla cadette, med updrag att köpa noter och album. Mina bref för sent .... A: – Boston hos bröderna Ingman – muntert – Calle S. vinner ett ur genom W. I:n. – Kl. 1 pinglade jag i Hjärnes odrägliga glasdörr – passerande farstun med dess gemena lukt af betjenternas tobak. 20
5. TISDAG. I dag Tisdag: passerar platt ingenting af betydenhet. Sophie Molander hos Rpffs. Ekmansdorrffs billet till Gylden af innehåll att han skulle skjuta sig. – A. besök af Öller – hvilken Emelie såg på gatan en vecka innan han kom till staden. – Sedan ett par slag omkring med 25

Öller, och spionerar .... och får allt sämre tankar om en viss del af könet.
 – Kl. är nu 9. Ute är visst mången som profiterar af friheten under den
 behagliga lösveckan. – Lass laufen. – Jag har läst Klopstock, några sidor,
 – fantiserat på pianot – är ledsen och apathisk – man bör vara antingen
 5 ett eller ett annat helt – men jag är evinnerligt half – »det är min sorg
 och min rättvisa dom» –, min stora ofantliga olycka, just det. Vore jag
 blott stark och bestämd i mig sjelf! – Men jag är så obestämd i allt och
 beroende af omständigheters nyck. – Att icke vara låst, det är min dygd.
 Mitt väsende är negatift i allt. – Och det ser jag – och det vet jag – och
 10 kan ej annorlunda vara – kan ej? – kan ej? – Finns det ingen mensklig
 eller icke-mensklig vän som svarar mig på det?

6 ONSDAG. Rixner, Geschichte der Philosophie – Erster Theil. – Kallt och
 klart. – Bokauction .... Staudinger, Cederman, Rosendelund boston
 hos mig .....

7 THORS DAG. Kallt och klart. – A: boston hos Cederman – riklig souper.
 R:nd upläser bitar ur Blumauers Eneis .....

8 FREDAG. Kl. 6 a. exercera wi Ehrströms nya musik till verserna för
 Porthan. Kl. 7 – jag hade just rakat mig – då B. hemkommer i sällskap.
 – Blixt i mitt unga lif! – du! du! det förtryter mig. Jag går.

20 S. d. Jemte 9 andra Ostrobotnienses bjuden på *Nylänningarnes Terminus-*
fest på hotel du Nord – i stort sällskap. – Calasets anledning var Back-
 man, afträdande Curator. – Bjudne voro från hvarje afdelning 5 a 6 – och
 värdarna ej flere än 27. Här hölls nu långa tal för och af Backman – som i
 förbigående inryckte äfven Porthan i sin allocution till »*Nylande!*» – hvar-
 25 efter blusades och röktes som vanligt. – Bland talarne upträdde frimodigt
 Axel Åkeson: »hvar och en af oss känner omöjligheten af att numera med
 förenade känslor helsa Majsolens första strålar, eller gemensamt fira den
 mans minne, hvars ära aldrig skall vissna, – och det är derföre vi glädja
 oss att i afton se bland oss så många af den öfriga corpsen vi kunnat» etc.

30 Castren sade: »Jag påminner mig en gammal saga om en vandrare
 som klappade på en ensam quinnas dörr – quinnan var enka – och
 bad att hon skulle lära honom sjunga. – Men hon sade: »huru skall
 jag kunna det? – *Men gå ensam ut i öknen och haf sorg i hjertat, då skall*
sången sjelfmant stiga ned i ert bröst.» Jag tycker detta kunde äga någon
 35 tillämpning på oss. Wi äro hitkomna som i en öken, och sången är vår
 tröst. Ty med sång förstodo våra fäder icke toner blott utan harmonie
 i hela dess rika betydelse .... och det är en sådan harmonie jag i afton
 tyckt mig märka bland Nylänningarna.»

Dixit. – Aftonen förflöt utan särdeles kärna i det hela. – Doctor Grönblad svängde sig här – (han hade bett Törnegrén för all del afstyra att ej någon särskildt skål skulle drickas till honom – »var lugn!» sade T.)

– I Helanders hufvud upstod den ideé att vi skulle fara efter Runeberg till Borgo – – hvilket vi genast ämnade verkställa – men – brist på Ryskt mynt, ruskighet, menföre – förenade sig att göra hvilan denna gång kärare – Wi togo vår Maths ur skoln kl. 2.

9 LÖRDAG. Lördagsmorgon vid åsynen af slädföret inställde sig assessores öfver oresan; – B. beskref huru Castren och Lundahl varit här i natt och converserat med mig – hvaraf jag nu viste så godt som alls intet – mina svar måtte ha varit somnambula – menniskan är dock en machin.

Helander infann sig – snopen som jag – crapulosus dessutom. Förljudes att Doktor Grönblad opponerat mot Linsen i dag, under präktiga haranger å ömse sidor. – Linsen talte om »lætissima tempora universitatis» när G. kommit hit, och om sin fågnad att ha en »adversarium ita *gnavum*» – Det är ett alldeles ypperligt träffande ord, detta *gnavus*. –

E. m. Österbotniska Afdelningarna fira Porthans hundraåriga födelsedag på Cajsaniemi. – Bjudne äro hela Consistorium Academ. – många andra lärare, 3 a 4 studenter från hvarje afdelning m. fl. – utgjörande, subscribenterna inberäknade omkr. 150 personer eller derutöfver.

Cygnæus talar om Porthan – ett tal fullt af värma och kraft och innehåll, rikt på bilder och poesie – en förtjusning att höra.

C. har vidare skrivit verser – Ehrström till dem satt ny musik – som strax efter talet afsjunges. – Detta var egentliga kärnan af festen.

Sedan följa vanliga skålar beledsagade af icke så vanliga tal. C. talar till *Rector* – om fördomen om Rectorsembetets svårhet – Pipping hörde derpå, säkert icke dermed belåten. – Stenbäck projecterar på jamber en skål för *Runeberg* – talande om det inre lifvet; C. Essen – till de öfriga afdelningarna om Universitetsbildningen – ganska väl. Laurell stötte dervid i Sundvall, sägande: ser du, han lär oss huru vi skall' hålla föreläsningar. – C. Helander föreslår Snellmans skål i frimodiga ordalag; Sjöman hviskade till sin granne: dugtiga pojkar!

Kl. 12 – framträdde Stenbäck åter: Bröder – kl. är 12, vi ha den 10:de Nov. på denna dagen är en stor man född. Låtom oss dricka vår store Martin Luthers skål – ! – eller kanske bättre så här» – och dervid slog sitt fyllda glas odruckit i golvet. Många följde exemplet – likväl sedan de behörigen profiterat af innehållet. –

Festen var verkligen intressant – och värdig. Äfven Franzens och Lönroths skålar druckos. – Allt tillgick hyggligt – hurraropen utan härskri – sången utan mycket skrål (fast icke lyckad för öfrigt). – Brorskålar tömdes på alla håll.

5 Kl. 2 började upbrottet, kl. 4 var allt slut. – – Mitt nöje blef genast i början stördt genom outhörliga och odrägliga frågor om Borgoresan m. m. – hvartill kom andra orsaker – men till min heder kan jag försäkra att jag snart glömde min egen lilla person vid de stora namn som här nämndes, prisades och förherrligades. –

10 Cygnæus – hvilken naturen tyckes ha utrustat med en hos oss högst sällsynt oratorisk förmåga, talade äfven till Österb. Afdelningarna yttrande bland annat: »Öfver SydÖsterb. Afd. hvilas den största förbannelse som kan drabba ett folk, den att icke förstå sina fäders tungomål – Men är blott hjertat varmt för ära och fosterland, så är deruti något som öfverväger hvarje mensklig tungas gåfvor.» – Och vidare: »wi hafva samlats för att fira en i Finlands häfder stor och vigtig dag. – Efter hundra år skall måhända om denna fest fortlefva en dunkel tradition, och efterkommande skola säga öfver våra grafvar: den har ej lefvat förgäfves, hvars bröst – om ock ett enda ögonblick i lifvet blott – känt sig vidgad af det skönaste och ädlaste lifvet äger – och vare det vårt hopp och vår säkra tröst!»

10 SÖNDAG. – Okyrka – Philosophie. – Staudinger et Öller.

A: *Picknick* .... En lysande tomhet, som alltid. Talrik societée och noblesse .... Strålar, Falkar, Melliner, Hartmän, Armfeltar etc. – Emelie var upp – klädd i rödt flor – min andra Françoise – emot Palmquistiska stenhuset; – men Emelie klagade att hon ej haft bref på länge – har skrifvit till Sophie 4 sidor. – Dem ville jag läsa. – »Skall du låta promovera dig nästa sommar?» – Javisst. »Du som är så ung!» – Jag? – Åhå! – Du är ej äldre än Franz heller. – Den som nu kunde trola hit Sophie och Hilda. –

30 Mins du din första glada picknick! – Lilla cadette lär knappast komma.

– P. S. Andersin frågade Franz om Emelie ville gifta sig. Franz frågade Emelie. »Helsa och tacka, jag är redan upbjuden.»

Min afton var comme ça. – Två Françoiser – den andra med Laura Ndr. – Deremellan carolina och glace. – Lischen Virenius ochså söt i

35 quäll – lik min förra lilla pappersdocka .....

Emelie vet jag ingen lik. – Pappersdockor de andra. Men denna lumpna verld afgudar ytan. – Res hem du englabarn – huru skall du här bli älskad och förstadd som du förtjenar?

11. MÅNDAG. Wät luft. – Ensam dag i Rixners sällskap. – Sednare spelte gubben Reichenbach et Comp. boston hos mig. – Sex quällar å rad har jag nu vakat och blusat. Det kan vara nog för en tid.
12. TISDAG. – Ensam ..... Och trifs ej ensam mer som förr. – Dåligt märke. – Men nyckeln ur och Philosophie! – Philosophie! vore jag dock mera än jag är i något hel .... Jag är ledsen och tråkig. 5
13. ONSDAG. Agardhs Organographie. A: Bastu hos Dahlströms – bekom bra – »vill ni si en athlet!« – pseudo Staudinger. – Sedan thé hemma; bekom också gut – Sedan schack med B. – sedan natt i ro. Bekom dock allrabäst. 10
14. THORS DAG. – Hela vis Clinica blusar the och spelar boston hos Blank – Bland dem yngre Pacius och Frenckel, tanddokter – kl. 10 springer F. till Lundahl efter Don Juan – och nu blir ett musicerande. – Pacius livre ouvert hvilket allegro som heldst – Frenckel stora arior och små knoppar mycket tillgjordt ..... Det var ett grin i mjugg. – Kl. ½ 12 var calas och musik slut. – Händelsen ville att Tapenius upptäckte marongnålar och en lockkam på pianot ..... oho! 15
15. FREDAG. På vägen till Reins Collegium kl. 9 möter jag på gatan en physionomi om hvilken man lätt kan missta sig och tro att det vore .... ja för knäfvulen – riktigt är det också Axel Salin – nå visst fan! – Kommen i går – med Lieut. Wahlström – den träffa vi på gatan – så in till Järngréns, Strandbergs – der ett paquet bränder från Logren – intet nytt ..... Bref af Mamma genom Tante .... »må ni nu kunnat hålla er trut hos Thesleff«.
- E. m. – Salin och Öller – om GLindquists Algier-resa. – The – Schack med B. – Derunder kommer Frenckel igen och ser uppå – »Jag mins aldrig hvad den herrn heter« – om mig. – Och sjunger wiederum sin »Mädchen adé!« etcet. 25
16. LÖRDAG. Agardh .... Bry Jeana för Wahlström ..... A: – Lilla Holmen misslyckas i penningvexling. – The. – Åskådare af Mylly Matte och brädspel hos Essarne. – Westerholm – berättas att ett spöke från kyrkogården anfallit Stud. Poppius och M:lle Backman. Några gissa på apan Springer – om han ej är rest till Pburg. 30
17. SÖNDAG. Okyrka. – Schack – en schackwurm har nu gripit B. och mig. Vinner han 3 spel, så vinner jag 2. – A: Boston hos Justus S. – och Pylin eller Rosenskugga för bud med processus mastoideus. – 35
- 18 MÅNDAG. – Bref af Jean Henrik – med en anonce till F. A. T. – S. d. beundrar jag *Thomas Finn* – glasblåsarn – en undransvärd färdighet. – Vackra – otroliga saker – taflor af glas – många konstverk – blod-

ets omlopp – pulsmätare – m. m. För våra ögon gör han en hund – ett skepp – och – hvad som jag mest beundrade – spann glas så fint att man knapt såg tråden – 1000tals alnar i minuten medelst ett cylinderhjul – – För egen del behöll jag en härfva af denna tråd – för Sophie ett par små stakor med ljus ... alltsammans – entreen inber. för 2 Rub. 50 kop. – Han incasserar stora pengar, denne Thomas Finn. Enligt egen uppgift på en vecka öfver 1100 Rubel. –

19 TISDAG. – Agardh. A: Staudinger – och onödiga besök efter glömda saker. Echaperar till Schulin – smörjer mig med Refbensspjäll – öl – och portvin – ty NyCarlebyenses Wahlström – Salin – Bergenwall anträffades här. – Denne Bwall med sin föga intressanta physionomie, erinrar likväl om ett och annat från de glada dagarna.

– Dyster och hypochondrisk till sinnes gick jag ut. Wälmående och nöjd kastade jag mig, åter hemkommen, på min ensamna bädd – Ty winet fröjdar menskans hjerta – en sup – refbensspjäll – ett glas öl – ett glas portvin – se der något så lagom – så välbekommande, att jag Recommen- 15 derar denna radikalkur mot hypochondrie åt hvem som heldst.

20. ONSDAG. – Sällan har jag sofvit så godt, men nästan för länge. Det är ett af mina cardinalfel. – Agardh om dagen, och boston om quälln. 20 Staudingarne, C. Idman, – Rosenskugga hos mig. – Muntert nog.

21. THORS DAG. – Agardh – Anatomiesaln – menskliga eländet – förgänglig- 25 heten – har- och barnhufvuden om hvart annat. – Bref. – W:m och Salin resa. Cederman – borgen à 200 Rubel med 7 eller 8 andra – måste hjelpa – Insinuationer om undgående af ansvar tyckte jag ej om.

Nu sitter jag här – Kl. är 10 – det är tid att hvila och drömma – ? Jag har drömt ut.

22 FREDAG. – I dag gällde det åter Cajسانیemi – och *Tavastensernas Terminsfest*. – Ochså detta hade en släng af Porthan – – hvars skål dracks, 30 föregången af Florins oratoriska knoppar, – »skön var den tid då den studerande corpsen var älskad, ej blott tåld.» ...., och efterföljd af skrala hurrarop. –

Här åter brast det kärna – som mig tycktes – hvilken på Österb.:s fester består i *afhandlingen* och prisutdelning. – Föröfrigt var mycket lifligt, gladt, ungdomligt, – något högljudt, bullrande – skral sång och 35 klena hurra, artiga värdar, obetydliga tal m. m. m. m.

Intressant blef aftonen genom *Reguli Antoni* – Ungrare – juris Candidat – hitrest för att studera Finskan, – en gentil, »hygglig» homme – de Vingt-un ans – (satt på sednaste musikrepetition mellan ett par

svagdrickspumpor, hvilket åstadkom en ovanlig törst bland damerna).
 – Sjöng här på begäran ett par Ungerska stropher »Es ist ein Ackerman
 auf dem Gefilde» – och honorertes med en skål »Es lebe die edle uns
 verwandte Hungarische Nation!» – hvarpå han svarade humant och
 hyggligt. –

5

Uphurrningar vankades ymnigt ... Sjöström – Ursin – Tengström
 (J. M.) – Sundvall – slutligen Hirns uniformsfrack. »Lefve Hirns
 uniformsfrack!» – Sundvall var blust och galen ... – »Oeconomien,
 goherrar, det är hufvudsaken – det smärtar mig att ha bepunschat en
 frack. men jag måste på de andras bekostnad tillstå att näst Satac. – äro
 Tavastenserna de trefligaste – fast jag just inte är af dem som gerna
 flyga i luften» – m. m. – Sednare blef han än galnare – steg upp på
 disken i boufetten förliknande sig vid Gustaf Wasa på Mora stenar – då
 nympherna i boufetten föreställde Rättviks församling ..... och påstod
 sedan att blott 5 stora män lefvat i verlden: Plato, Aristoteles, Hegel,
 Göschel och *Sundvall* – och på tillfrågan hvad han ännu gjort för sin
 odödlighet, svarade han att »hans sista 2 föreläsningar vore dertill
 tillräckliga». m. m.

10

15

Tengström hade ock sitt lilla i nacken – men treflig som alltid. – Kl. 1
 gick jag hem ....

20

23 LÖRDAG. Agardh ..... Afton hos Essen – och mariage – något nytt på
 en 6 år. – Galna historier cirkulera ang. spökena, deri Thesleff, Pipping
 och Wendten figurera.

24. SÖNDAG. En ogudaktig Domsöndag. – Schack – ja tillochmed trädkarl
 på f. m. .... »Gud förlåter nog herrarna, därför att de förstå mycket»,
 sade Madam. – – »Om så vore, kära Madame, så är vårt fel så mycket
 större.»

25

Afton: Trädkarl hos Staudinger; alldeles quitt.

I kyrkan tilldrog sig i dag att en man – Sandbäck – framträdde under
 psalmen till altaret och föll på knä vid kransen, derifrån han med möda
 ficks bort. – Hemförd af Stenbäck och tagen på det ömma, gjorde han
 fåfänga försök att skära halsen af sig. Ligger nu på Clinicum. Det är
 bedröfliga resultat af blusarelif och ett godt hufvuds förirrande på
 afvägar. –

30

25. MÅNDAG. Bref af Dyhr – ett fullskrifvet ark postpapper – med förtjusta
 utrop öfver Alexandra Salin .... m. m.

35

A: The – och hemma – Schack med Blank – daglig exercise – – 2 gr
 å rad blef mästaren matt i quäll.

26 TISDAG. – Gamla Kiesewetter. Rpf hemkommen – med bref från Mamma, Sophie .... och 100 Rd. ....

I detta ögonblick – ½ 11 a – skriver jag på bordet ute i yttre rummet ... Blank et Comp. bostonera och beta derinne. – Det är tråkigt ....
5 Notre Dame tillgrep jag i nödfall. –

P. S. Sophie skriver: »jag vet ej hur det är ibland som om jag skulle tycka att det är synd med dig».

Om du skulle ha rätt .....? – Oaktadt så mycket, mycket godt som den gode Guden gifvit .... om du skulle ha rätt! – Underliga äro mina tankar ibland .... när jag tänker huru litet jag kan vara af allt det myckna jag ville, och det myckna jag hoppats, jag som andra!

27. ONSDAG. – War kall. – F. m. – Album åt lilla cadette –7 Rd. .... Och med album till Emelie ... Fru Bm mötte mig i dörrn – »jag skall strax be Emelie komma in» .... lätt att veta till hvem visiten var ställd .... Emelie, min flicka, det är mer än 11 dar nu. – God var du, som alltid. – Om Sophie ....
15 och Emelies oresa till Jul ..... och hennes visite hos fru Kantlin .... »men det hade blifvit tårar hela vägen.» – Om H. ... och »hvad är det för en ung Backman i Nby som har en så gentil stil ... ?» .... och sitt nu, du får inte gå än ... jag har så mycket att säga ..... och Oratorium .... och din
20 Dagbok .... men du har visst intet tid ..... att du mins den än! ... och nästa gång efter bladet ... intet annars? .... Jag vet intet .... adieu .....

A: ..... åter förbi .... upp till yttersta Kronhagen ... till idmännerna ..... boston der, och minus .....

28 THORS DAG. – Philosophie .... Öller om Hejkos tillägg i brefvet .....
25 Caffé copieust .... och thé ... hemma .. schack o. m. d. –

29 FREDAG. Opost ..... Hos A. Essen Revision af Afdeln.:s räkenskaper – vin och pää kipiä ..... ingen philosophie ville bita – hvarföre dagens mödor slötos med boston hos Staudinger. –

Natten alldeles stjernklar, och Sirius blinkade förunderligt.

30. LÖRDAG Angående oeconomie och Cassaförwaltare hölls ett Nations-
möte som blef odrägligt genom dumheter och gräl .... Sedan thé och
hemma.

Försvunnen, o dag!
i tidernas graf;
35 du irrande fläkt,
din vinge är bräckt,
du böljande haf,

du brusande ström,
 din bölja förrann!
 ditt lif var en dröm
 som hastigt försvann –
 en drömbild är jag,
 skall sjunka en dag –
 i tidernas sjö,
 förklaras och dö.

5

1839. DECEMBER.

כִּי־אֵרְאֶה נִשְׁמָךְ מֵעֵשָׂה אֲצַבְעֶיךָ
 יָרַת וְכוּכָבִים אֲשֶׁר כּוֹנְנִתָּה
 תֵּהֵאֱנֹשׁ כִּי־תִזְכְּרוּ וְכוּ אֲדַבֵּר כִּי תִפְקְדֶנּוּ
Psalm VIII v. 4, 5.

10

Natten är tyst och kall. Jag sitter ensam och tänker jag vet icke hvad. –
 Mitt sinne är dunkelt – mina tankar sväfvä och hafva ej en fast punkt
 der de finge hvila sina trötta vingar. Jag borde vara glad och tänka: Gud
 sörjer för morgondag; sköt du den flyende dagens wärf – men jag är ej
 glad – och hvarför ej – ? – Jag har tappat något – och ej så litet – : mig
 sjelf ... du sällsamme! – Gif mig tillbaka tron på mig sjelf – gif mig henne
 åter som var min ljusa engel – och Gud sörje för morgondag!

15

1. SÖNDAG. – En Söndag i sällskap med Kant. – Om quällen samlades
 hos oss mycket folk – Avellanerne, Lindquist, Essarne, Hedbergarne, A
 Wegelius, Reuter, Pysik, Helander – speltes boston vid ett bord, mylly-
 maths vid det andra, mariage vid det tredje. – Oförvarandes kom jag
 till det första – och som vår Herre icke ämnat mig till spelare – blåste
 lyckans vind conträrt emot; – och blåste på 2 kopeks boston 14 Rubel åt
 fanders – Nu ger jag bostondjefvulen fan – Gud skelof att jag är honom
 quitt. Vår Herre will väl med mig. –

20

För resten var snarfvel och föga trefnad.

2. MÅNDAG. – Opost – och gement kallt väder. – God auctions inlösen
 – – Voyage d'un Americain – (15 Rub.) – 55 kop. – Masmästerie – m. m.
 – A: Nationsmöte om Statuter m. m. Trefligare. – Afton hemma och
 shack med mon frère.

30

- 3 TISDAG. Kant. – I går var picknick och Emelie upp ..... I dag hör jag en repetition af Händels Messias – hvarom jag sparar omdömet. – A: hos Aug. Essen – som fått present af sina disciplar. ....
4. ONSDAG. – Aug. Essen reser ..... Snö och behaglig blida ..... Slutar min Kant ..... Thé – och Shack med Blank ....
- 5 Enformiga dagar – vore de blott fruktbara!
- 5 THORS DAG. Hebraiska ..... E. m. – Staudinger och Blank – 2 damer och 5 tända ljus – musik och calas – tout passivement ... sedan souper hos Schulin – Lamkottletter och stekt gris ...
- 10 6. FREDAG. Opost ..... Tante bref af Rosalie. A: Faunamöte – (B:s surprise på Musæum utbasunad gen. Mutter Blomquist.) ... Blank på munter soupér hos Ursins ... Jag hemma med min Hebraism.
- 15 7 LÖRDAG. – Lördagsquäll – infunno sig Pudasjärfvi och Justus S. frågande efter fjerde man – och nolens volens åter ett bostonpartie. – Denna gången calaset jemt betalt. – »Alltid spelar ni här», sade Calle H. – det är också dumt, medger jag.
- 8 SÖNDAG.

Händels Messias.

20 Gifvet till Pacii förmån för nära 800 personer. Spelande och sjungande personalen omkr. 100. – Ofullständigt – mycket bortlemnadt. – Men skönt, mycket skönt. – En flägt, en anddrägt af forntid och framtid på engång, något evigt som blott kan anas, ej beskrifvas, besjalar dessa i all sin enkelhet så konstigt sammansatta toner. – I Letzten Dinge tjustes öra och hjerta af det oändligen milda, rörande, försakande, som är Spohr

25 så eget. Man kände sig sjelf blifva mild och harmonisk till sinnes, och tyckte att man förstod upfatta allt så väl. – Här åter får man länge nöja sig med en stor och helig aning blott. – Man beundrar det fina, vackra som framsticker öfverallt men bländas af konsten och känner sitt hjerta ljumt. – Så händer att mången ej ser sin väntan fylld .... Men det säkra är – och

30 man behöfver ej vara kännare för att märka det – att i dessa toner en tanke af hög, oförvissnelig skönhet uppträdt på jorden för att nedkalla friden i menskornas hjertan, och lofsjunga Herrens, den högstes namn från sekel till sekel.

35 Solopartierna utförde Tavaststjerna och M:ll Martin. I chörerna förekommo fugor af mycket invecklad konst, – och det sista Haleluja förekom mig mera konstigt än vackert.

Min plats var god i trängseln – Borgströms nära – och med Emelie talte jag ett par ord. Souperade sedan hos sköna Haparanda. –

- S. d. – Hände sig hos Rpffs att jag fick en billet af Emelie med teckningen till Sophies Album, och orden: »Du skall ursäkta mitt slarf hos Sophie. Jag lofvar att på andra bladet rita bättre.» Att jag kyste den allrakäraste billetten, begrips af sig sjelf.
- 9 MÅNDAG. – Måndagspost medförde bref af Mamma och Sophie – och Sophie för det mesta om Emelie. Uleåborgsresa afgjord. 5
- Blanken bjuden på korf till Rpffs – och af thy äts capitalt och dricks portvin på. – Justus öfverraskar mig långsträckt och lat på sophan. – Afton – springer jag med några commissioner.
10. TISDAG Hebraiska psalmerna. – A: hemma och bref. – S. d. är stor bal hos Bonsdorffs för att introducera döttrarna i den nobla världen. – Justus var der, och fröknarna, stackarne, efter vanligheten fula som stryk. – 10
11. ONSDAG. – Nyhet från Tavastehus om en *Wiborgsk Smäll* hvarvid 4 personer hals öfver hufvud kommit i evigheten, och 30 blifvit mer och mindre illa tilltygade. Rpff har rest dit för att se efter Munken som säges mista ena benet. 15
- A: faller utslag i gradualskrifningen – Belaejeff – tillämnade Laudatorskarlen på huden – och Lundalh d:o, hvilket är skamligt handladt af Philos. Faculteten. – A. Ovisite hos Strömborg, och sedan bjuden af Fredrik N:r till America, der vi äta, dricka, och bostonera till kl. 12. 20
- 12 THORS DAG – Finelius Candidat med 15 röster, Holmström med 15, Törnudd med 7 – troligen Asinus – Österbotningarna få ej med storleffen i år. – I dag äro examina i alla 4 Faculteterna – och staten förses med stolpar i alla hörn.
- Wi skrifva Dec. 12 och jag tänker ett solhvarf tillbaka. Då var det som vi dansade friskt på en junta – det var en quäll, vacker som en dröm. Jag drömde gladt då. Jag trodde på framtiden då, och lefde likväl för stunden. Sedan satt jag långt inpå natten vid pianot och spelte om lifvet och dess glada hopp, om kärleken och dess ljufva dröm, och aldrig var mitt väsen mer musik än då. 25
- Nu är jag en ton som icke stämmer. Men jag vill spela mitt nocturno på samma dag och timme åter .... Ritsch! det var gladt. – Men hvadan kom du midt i mitt Schertzando, stackars moll? Jag tänkte ej på dig ..... du vill ej klarna upp igen till glädtig dur – Nå ja, du må då spela .... sjung huru sorgligt gladt det är att tänka på en älskad dröm som flytt ..... Säg huru du ej hoppas mer .... Men nej ..... dröm, dröm ännu, dröm godt! 30
- 13 FREDAG. Ute är mild vinter – och på posten kommer intet. På afton blusas hos Withander – och Gottsman – för absolverad Rysk examen 35

– sjungs, spelas m. m. – bullras sedan hos Schulin, der vi smörja oss med lakrom – och skratta erbarmligen åt Dosis Thoden som är blust och stickande torr-rolig.

5 14 LÖRDAG. – På morgonquisten skulle jag poetisera i lilla cadettes Album, aber daraus ward nichts. – Staudinger begaf sig nu af – medförande både klappar och bref ..... Efter en Hebraisk dag – en ensam quäll – undan- tagande ett besök af Julle Cederman.

10 15 SÖNDAG. Okyrka och Hebraiska. – Rpff åter – och Munken blir karl igen. E. m. – OSpektakel – den blodiga Nunnan – i stället thé hos Rpffs – och trakteras med Barthel. Lagervalls studentexamen. – Lilla Sassa satt hos nya Sophie – när jag tog ungen till mig förvillade sig fingret mitt – och oförvarandes såg Jeana misstaget.

15 16 MÅNDAG. Hela denna vecka är Hebraisk, Judisk öfver öronen – – På posten intet. – Wilh. Essen reser – och ännu räcka commisionerna. – Afton: thé och hemma. –

20 17 TISDAG. – I quäll en visite af Fredrika – i skarpa kölden – och muntert nog, derjemte alldeles anständigt .... Skulle så illa hända att obehöriga personer oförvarandes komme slika misstänkliga connoisancer på spår- en, så får jag – man må tro eller ej – förklara att alla visiter hittils aflupit med några glas Teneriffa, en smula musik, persilje-prat, – på sin höjd en kyss eller par – vive la joie! ..... Det är längesen jag hotade att bli kosmopolit – mina vackraste svalor ha flugit sin kos, – min lärka har tystnat, min siska har sjungit ut, nu måste jag väl söka, nu måste jag väl söka vilda dufvor i skogen som ingen röst ha, blott vackra fjädrar. – – 25 Denna Fredrika har rätt vackra fjädrar, jag var en gång på vägen att bli förtjust, nästan så mycket som fordom i lilla Greta på Kahra, som talte Finska på Fransyska så väl, – men rätt som det var frös förtjusningen till is – och min sista smula respekt för *det slaget* – qui vont se perdre – for till fanders ..... och nu är jag sval som en Decemberquäll, och munter som Januarii solen när hon tittar på fågeln i den frusna toppen.

30 18. ONSDAG. – Hoch lebe unser gnädiger Kajser Niklas! – »Finlands trogna undersåtar» dricka i dag hans skål, – vid middagsbordet med *wördnads- full tillgifvenhet*, och vid soupern med *samma känslor af vördnad och tillgifvenhet* som ... etc. Se F. A. Tidn.

35 För mich! – Thesleff ger stor bal – torgen illumineras, som ser skralt ut vid fullmånans sken – men ute är så ljust att man kan hitta en knappnål på torget, och den bjertaste aftonrodnad förgyller ännu dertill vandrarnes näsor. Utanför våra fönster slogos också en rad marechaller med blåsten.

- 19 THORS DAG. Thorsdag – intet att förtälja. Afton ensam och otreflig, ty jag var ej rätt munter till sinnes.
- 20 FREDAG. Bref från lilla cadette med en visitebok till julklapp åt vår nådiga Tante, friherrinnan –
 A. – Jacobsdag till heder – spela Thunebergarne och Lindequist boston hos Blank och beundra våra vinkällarstickor. 5
21. LÖRDAG. – Disputerar med Tante och Jeana om Ida Tg – i anledning af hennes solosång i Wasa .... Ida är, liksom Emelie, ingen favorit – Jeana påstod att hon hade »näsröst», – men jag djerfdes påstå att detta m. m. var stort misstag. 10
 Afton – ensam – nyckeln ur hela dagen – hebraiska – likväl The i yrväder. –
- 22 SÖNDAG. Okyrka. – Hebraiska – Eftermiddagen ganska lång – Min unga vän (jag kommer i håg Hermes) – gjorde en kort visite – Madam satte upp gardiner till jul – Min unga vän var mycket snygg i splitterny bomulscapotte och d:o brokig halsduk – »Jag vet mer än väl att du ej kunde neka mig någonting, men ser du, jag begär intet.» 15
 Sedan Helander – Resonement om philosophie – jag försvarade Physiologerna mot Hegel och hans anhang.
- 23 MÅNDAG. En ruskig dag. Det lider. Min sista visite hos CaffèMaja före Jul, och språng i diverse bodor – Sedan kalbringa hos Schulin, omgifven af mycken mobb – och schack med Blanken. 20
 Bref af Mamma att Uleåborgsresan ännu berodde på föret. I dag skref jag också till lilla cadette, inneslutande följande – i brist på bättre concepter: 25

Flyg lilla blad, en kulen nyårsquäll,
 och helsa till Sophie: blif lugn och säll,
 blif god och glad! och göm för fjerran år
 ett aldrig vissnadt blad från lifvets vår.

Dateradt Dec. 31 – Jag hoppas vår herre ej räknar så noga på några dagar af mitt unga lif. 30

24. TISDAG. Julaftonsdag. –

Du vackra, glada! Kom du redan åter?
 Som is försmälter och som drifvan gråter,
 när solen ser derpå – så värms mitt sinne 35

vid tanken uppå dig, du glada minne!
 År efter år framför sig tiden jagar;
 hur efterlängtd uti barndomsdagar,
 hur högt välkommen då, med dina skänker
 5 och dina glada ljus, du var – jag tänker.

Och än som förr du väntats högt af mången,
 fast ej af mig, du glada dag, – förgången
 min julfröjd är – men jag är lugn och hoppas –
 att än i tidens natt din glädje knoppas.

10 För henne sen – som nu så skild sig känner,
 som jag, från barndomshem och glada vänner,
 kom, vackra dag, kom dubbelt skön tillbaka
 och låt mig drömma .....

15 Det är sällsamt hvad man lätt blir poetisk till sinnes under den glada
 julen. Det kommer sig deraf att man känner sig mera barnslig till mods
 än annars, och all barndom är poesie i sig sjelf.

– Julaftonsdag, – efter vanliga bestyr och fjäskrier, till Rpffs kl. 7 .....
 här var Julträd uptändt, och munterheten icke liten .... Ännu en vers att
 skrifva ... eller rättare kludda ihop ..... Sedan togs The in i salongen ...
 20 och en behörigt utspökad Julbock presenterade sin värda person, ...
 Då gick det något så när till som så mången annan gladelig jul ... att
 nyfikenheten var stor och gissningarna många, och glädjen högljudd.
 Och medan wi, gamla barndomar, emellan verserna smorde oss med
 thé och namnam, trillade ungdomsknytena från och till, Carl betraktade
 25 Julbocken med mycken respekt, och Alexander sedan han kratschat
 sönder både fyrfota och tvåfota varelser, gick omkring och snöt sig i
 Tantes nya Engelska strumpor som kommit till julklapp. – Klappbestyret
 räckte länge nog – sedan kom lutfisk och gröt – och adieu kl. 12 – – Och
 jag tänker på alla våra – der – och här. –

30 25 JUL-DAG. ONSDAG – – Jul! Och upp mitt unga hjerta och se gladt ut!
 Och brinnen klarliga, mina ljus! – Ty i tidernas natt gick det himmelska
 ljuset upp i dag – och den klara stjernan öfver Bethlehem syns än i dag
 öfver all' land!

35 Juldagen var jag i Högmässan från 10 till 1. – Lillström predikte;
 Emelie var der också – och på återvägen träffades vi. »Så skulle wi begge

nu träffas så långt från de våra! Jag tänkte mycket på dig i går – huru du var ensam som jag.» – »Jag hade ej roligt i går aftse – det var så mycket folk hos oss.» – Ack du min stackars lilla Emmy – du älskade barn – du vet ej hur du allt ännu är mitt ögas tröst – Är du ej glad, min snälla flicka, säg! –

5

Juldagen var lång, som alltid. A: hos Rpffs – här spelte vi boston, passopp och pianoforte. –

– Det vore skada för werldshistorien om mina julklapper för i år så alldeles öfverlemnades åt glömskan. – 1:mo – En ljusskärm, transparent bild af frälsaren – utmärkt vacker – af baron – 2:do – Bokhylla – bårderna sydda af Tante egenhändigt – 3:0 – 50 Rubel af Farbror – i grefvens tid. – 4:0 en 18 Rd:s sidenparapluie af Mamma – 5:to svart sidenwalk af Mamma – Ganska wackra och pretiösa saker – Sjelf hade jag gifvit: – Album åt lilla cadette – Praktbibel åt mamma – Mundlacksdosa (a 3 Rub.) och diverse åt Sophie – Panorama af Stockholm åt Tante – Sylåda åt Jeana – Plånbok åt lilla putte – Blanken fick en reswätska.

10

15

26 ANDRA DAG JUL. THORS DAG. – Andra dag Jul hade man åter nöjet att finna ungarna Elfsberg hos Rpffs till middag och caffe – Och sedan bekantskapen tilltar i intensitet blir sällskapet allt muntrare. Amalia är tystlåten, men Sophie och jag retas å ömse sidor – ang. deviser m. m. –

20

Hemkommen kl. ½ 7 – blir jag haj .... mina 50 Rublar – kors, mina 50 Rublar!? – Ej der – ej der – Nå Gudskelof der. –

S. d. är *Picknick*. – Me voila! – Rpffs och Elfsbergena med, hvita – för första gången. – Emelie hvit .... M:lle Holm svart, med en högröd törnros i håret – skön som en sydländsk natt ... och glöms likväl för en hvardagsvanlig blondine, fröken Ramsay. – Franc. med Sophie E. – Rysk Qu. med Amalia E. – 2 Fr.:ser med Emelie – Sv. Qu. med Fatima Enckel – me voila! – Emelie satt de 2 första danserna, som var ovanligt ..... och Franz lät henne sitta .... Fru Decker refuserste Gripenberg och andra, men dansade med Franz – För Fredrique Gottsman presenterte mig Alfred ..... För min del fann jag denna *Picknick* – societéen, dansen, flickorna, temperaturen – allt så lagom – i ordets bättre betydelse – så sval och sansad – så modererad i ett som annat, att jag befann mig alldeles ovanligt lugn till sinnes. – Fr. med Emelie var rolig – »och säg mig, huru är det möjligt att jag ibland kan tycka att det är så synd om dig?» Om Åbo och Fiskars – huru innerligt roligt der var – talte Emelie så okonstladt, att derunder ingen hemlighet kan ligga. –

25

30

35

Elfsbergena voro illa utsatta för Grönbladerna – Sophie gaf mycket korta svar, och förklarade för mig att de voro mycket leda allihop ..... Kl. 11 – slöts denna dag – en dansdag i hela Christenheten.

27 FREDAG. En smula ruslig upstigen, surpreneras jag af *Borgströms* betjent – och middagsbjudning, hvilken angenäma kallelse jag lyder kl. 2 och finner ett litet sällskap bestående af Bergers, Tengströms, Doct:nan Snellman, Fru Zansen, Franz och några expediter – samlade till Doctorinnans ära – och icke förglömmandes derjemte ungarna Elfsberg, M:llerna Strömsten och Elise Nylander. – Längst upp vid bordsändan satt Tante Carolina sjelf – och mellan Sturmen och Alftan hade Emelie sin plats; jag min bredvid Elise N:der – vid bordet dracks copieust. – Efter maten dröjde Rosawaltzerna ej länge – och allt gick till som i våras. Emelie var glad i dag – och hade haft tråkigt i går. Var klädd i ljusbottnigt Musselin med små blommor. – Visade mig sina två prester som hämtat, den ene en ring och en toffel, den andra en shavlette till julklapp. Med M:lle Rouget de Saint Hermine gjorde jag också bättre bekantskap i dag. Vi talte om idel musik. – Andra ungarna hade roligt med. – Senare kom dit Fru Frenckel med dotter – som sjöng och valsade illa .... Bland annat dansade vi cottillon – och potpourie – under tusen uptåg af Monsieur Sturm – m. m. –

Franz ämnade göra mig flat – ledde mig fram till fru Zansen och sade: »min syster påstår att hon blifvit du med dig i NyCarleby» – »hvad du är stygg, Franz, – jag sade bara att jag gjort bekantskap med er syster i NyCarleby.» – »Nå hvad som ej är gjordt kan göras – och dessutom skall ni ju bli slägt» ..... Vi skrattade och af bekantskapen blef ej mer än förut. – Slutligen kom en anspråkslös converserande souper och efter soupern en Trio af Pacius, Fru B:m och Wallin, – som räckte länge – så att när jag kom hem felade klockan ¼ till 1. – Ni hade bordt dröja tolf timmar fullt, sade fru Borgström. – Societéen var så lagom i quäll också – Frenckels undantagna – och allt roligt och bra.

28 LÖRDAG. – Om Fjerde dag Jul är så mycket mindre att förtälja. – Dagen Hebraisk – – par curiosité las jag också hvardera juldagen en hebraisk psalm – och quällen vid bostonbordet hos Julius Lundahl – der vi fingo os och hufvudverk riktigt *capitaliter* – ut ita dicam.

29 SÖNDAG. – Till Söndags middag var hos Rpff, Lieutenant Toll bjuden. Om e. m. är ingenting att förtälja.

30 MÅNDAG. Min förmodan, att jag redan julat ut, kom på skam genom en ny invitation att *dricka the och passera afton hos Prof. Tengström*. – Här

träffar jag Borgströms – Elfsbergena, Flora Nervander, fröknarna Prytz – snörda och spända i åminnelse – Mina Lagus och några andra. – Wi walsade efter piano – och åstadkommo några Francoiser. – I dag förde jag ej långt bud – ty societén var ej till alla delar i smaken. – Gubben Philosophen var artig – och jag dansade vis à vis mot sonen. – Under 5
soupon som räckte sin goda timme – roade jag mig åt E. Grönblad som retades med Elfsbergena – och gjorde dem så desperata att till och med den tysta Amalia fick en språklåda så att man förundrade sig. – Emelie sade: »Jag blef bra förvånad när jag såg dig träda in». – »Det blef jag sjelf ochså, och hade ej gubben sjelf talt om bjudningen, så hade jag 10
nästan misstänkt ett misstag.» – Om Reminiscenserna sade Emelie att de vunnit Rougets bifall – och bad mig snart lemna flere. – »Men du har ej tid.» – »Tror du det, jag är riktigt glad att kunna skriva något åt dig». – Med Rouget dansade jag och talte åter om bara musik. –

Kl. 12 valsade vi ännu ett par slag och bockade allerödmjukast. 15

31. TISDAG. – Den sista solen af ett decennium – som utgjort mitt halfva lif. – Hos Rpfss var middagsfrämmande. – Thuneberg i egen person inviterade mig att äta gröt hos dem i quäll.

Afton hos Thunebergs. – Idas portrait – ej riktigt likt, men vinner. – Musicerade med Yolanda – Dansade ring med barnen och spelte polska 20
för dem. – Dermed gick afton så småningom – Hemkommen spelte jag en psalm kl. 12 och tänkte på tidernas flygt – och bad en bön för kommande dar, och för det ingående året, som troligen kommer att afgöra hela min framtidsbana – måtte målet bli det rätta blott!

Zacharias Topelius

DAGBÖCKER

*Utgivna av Pia Asp
under medverkan av Eliel Kilpelä*

BAND 3

Januari 1840–Augusti 1842
Kommentarer

ANNO POSTCHRISTUM NATUM

M D C C C X L. 1840

E P H E M E R I S.

DECENNIUM III.

LUSTRUM V.

Trettonde Årgången.

H. I.

Z. Topelius.

Helsingfors – NyCarleby.

Schon Zwey und Zwanzig Jahr – und noch nichts für die
Unsterblichkeit gethan!
– *Schillers Don Carlos.*

DECENNIUM III.
LUSTRUM V
1840.

De dagar hafva kommit då frukterna mogna och fälten gulna till skörd. Må han, som i människans bröst sådde förhoppningars rika säd, och i hennes tidiga vår mildt hägnade framtidens frö, bringa en dag till mognad sin ädlaste frukt!

Se plantan uppå jorden! I morgonstunden, i späda barndomsdagar vakade Guds goda öga huldrikt öfver den. I jorden var hennes rot, mot himlen lyfte hon sin stam och sin blomma. Och Gud lät henne dricka sitt sköna ljus, och fullkomnade henne efter hennes mått. Nu, o Herre! gif oss ditt herrliga ljus och din goda frukt, fullkomna oss efter vårt mått. Gif att vår själs planta må veva högt mot dig, blomstra i dig, vissna i dig. Och fast hennes blomning är för himlen, må hon dock ej försvinna utan spår från jorden. Utan må hon sprida sin doft vida och än i döden glädja med sin ljufva andedrägt. Att din herrlighet må blifva i henne uppenbar och hon må vara ett af dina redskap på jorden. Och fastän hon är i sig sjelf intet och så oändeligen ringa inför dig, skall hon dock vara allt i dig, – blott du, o Gud, är allt i henne och för henne! Hon skall blomma och blifva skön och ren, hon skall bära frukt och mogna i din kärlek. Ty hennes rot är tron, hennes stängel hoppet, hennes blomma kärleken, hennes frukt rättfärdighetens krona och det eviga lifvets frö. – Gör henne sådan, o Gud, blif allt för henne och i henne, bevara henne åt dig evigt!

Ω κούρ ἀθανάτοισι συνάορος ἡνιοχόισι,
χαιρ, ἐπέι οὔτι σε μοιρα κακή προὔπεμπε νέεσται
τήνδ' οδόν .....

Παρμενίδης περι φυσεως.

JANUARIUS.

*In weit und fern
führt uns ein Stern,
auf ihr nur gerichtet den Blick!
Preciosa.*

1. NYÅRS DAG. – Den sena morgonen bröt in, och jag satt och tänkte tillbaka och framåt. – För ett decennium tillbaka – när 30-talet bröt in – var mycket annorlunda. – Då såg väl världen annorlunda ut – men ännu mer jag sjelf – som var så helt och hållet »uti görningen ännu»; och
 5 Han som gick så alltför tidigt bort för mig – bar ännu då med mer än menskligt tålmod sin hårda lott. – Nu är det längese'n hans börda föll!

Sen svunno många dagar bort, och alltför många »sine linea»! Ack had' jag dem igen! – Jag var ett eget stycke pojksfigur – och det nog länge – knapt har jag sett desslikes än hos någon. – »Den stora passionen»
 10 (aldrig var den brännande hos mig) hade makt öfver mig då ren – och ända sedan. Vestalisk var dess eld och ganska trogen – blott något wurmande och svärmande emellanåt. Med troheten gick det sedan öfverända gudnås! – men ren som guld var den ändå!

Bättre dock lönat med boken i hand courtisera Minerva
 15 än att på oskodd Pegas flacka all världen omkring,
 bättre att fånga med vakande blick den flyende stunden,
 än att om morgonen ren drömma om middagens hopp.

1830–31 – skolepilt till kropp och själ – ifrig romanlecture och blodiga krig mellan hjeltar af alla sorters – papper. – 1832 – dito – sedan valedicens –
 20 augustidagar – Helsingfors – privatism – 1833 dito – student d. 4 Junii – och lyran förändrade ganska litet – 1834 – ändteligen en smula förnuft – poesie m. m. – 1835, 36 – dito – ganska glada dagar, – 1837 – paus och – nordisk sommarnatt – poesi och musik – 1838. Ny rad – lätt sinne och
 25 lättsinne – rätt vackert! – 1839 – Minerva och Aphrodite under samma tak – och ändtligen vinner den förra en dyrköpt seger. – Nu är en stor cardo rerum i mitt unga lif –

Och 1850! – Wirrwarr af planer, drömmar och förhoppningar, stundom afbrutna af misströstans ängsliga parenteser, – när skall jag se er förkroppsligade endag? – För tio år sedan tänkte jag vara mer än jag nu
 30 hunnit med att bli – och tio år härefter – du gode Gud! jag måste väl vara något då, om jag ännu vandrar på jordens drifvor. – Vål må jag, som den store mannen, utropa: *Redan 22 år, och ännu intet gjordt för odödligheten!* – Det är dock hårdt att vara så litet – och blifva så litet! – ??????????????

Onsdag. Nyåret i Helsingfors bröt in med köld och skarp blåst. Alla gratulanter näsor hade den nordiska vintern målat så rosenderöda.
 35 Bland andra narrar var jag ute ochså – gjorde 7 visiter, mest med kort,

och togs emot hos Borgströms, emedan jag just råkade träffa dem i tambourn, och glasdörrn squallrade så att jag måste slippa in.

– Bjuden till Strömborgs till afton – ämnade jag lunka af – då vår gode *Hejko Backman* möter i corridoren och tar in i vårt ringa hus, bolaget till stor gamman – hvarefter vi ofördröjligen begifva oss till Rosenkampffs – njuta af deras förvåning, spela boston, skinna det friherrliga herrskapet, soupera – återvända chez nous – prata länge och väl och somna roligen in.

2. THORS DAG. Med Hejko hos Borgströms – Tid och verld! din verkan är stor! – Ej en flyktig rodnad – ej ett ord – ej en blick som skulle ha förrådt någon skymt af det fordna. – H. fann Emelie förändrad – jag än mer – dock är blott christallen fördunklad så att man ej kan se igenom den mer. –

S. dags afton hade Blanken hit bjudit Thunebergarne m. fl. – äfven Rosenkampff gjorde oss den äran – Bostonaget var igång – men ej just trefligt – och ingen soupér hade vi – faran af ett misstag – i Thermenernas rum – och sedan fåfängt skojande efter souper kl. 12 –

- 3 FREDAG – f. m. – Frukost och Porterblusning hos Åhrstedts – och S. d. *Musik för Lundmark* hos Borgströms. – »Wi sade åt Pacius att wi bjudit bara amateurs och några af våra intimaste vänner.» – Inga främmande damer alls – och det liknade sig att vara trefligt, – isynnerhet under pauserna – Emelie var sig mera lik i quäll – gladare, pratsammare – men ... men. – E. och H. i dörrn – och jag rörde vid en gammal sträng men »tyst! tyst!» – Nyfikna ögon – och –

Pacius var trög i början – men Meyer spelte som engelsman och spelte upp Pacius så att han sedan aldrig ville sluta. – »Pacius skall fara till Thus – och lofvade spela i quäll bara på det vilkor att Emelie skulle låna honom sin slädfäll.» – »Nej han dröjer så länge borta tills jag måste fara utan sjelf.» – »Ja, ja, – sade Allftan – måtte han fara med den ända till Kuopio, så att mamsell Lindquist aldrig får den och aldrig slipper bort härifrån, vi skulle vara rätt nöjda med det.» – och dervid gjorde han sig rätt söt, den gamla stuten – – »Nå kom nu och säg, Emelie, att unga Allftan har grått hår – och det är misstag – M:lle Lindquist slipper inte bort – hm! hm!» – och Emelie log.

Soupern var enkel och treflig. – Emelie och Rouget de Saint Hermine spelte mina Brucknerska variationer. – Kl. var nära 1. –

Och länge, länge med Hejko om flickan – och man kunde tro: s'ist aus. – och – Mia – och Uno E. – undransvärda blindhet – eller klarsynt-

het! Och Mia var oförderfvad som Emelie – Och från d. 14 Junii – »Och jag skall gälda dig lika med lika i NyCarleby» – – Hvertill det – ? – Das ist zu spät. Kl. var 3. –

4 LÖRDAG – Kl. ½ 3 e. m. efter intagen dejeuner dinatoire hos Rpfss –
5 och Madeira hos Strandbergs – reste Hindrik till Petersburg, åtföljd till
Lovisa af Lundmark – – Bolagierna doppade caffe hos gamla Caffemaja
– och funno dagen litet lång –

5 SÖNDAG – Hegel – Blank och jag spela boston hos Rpfss och skinna det
friherrliga herrskapet –

10 6 MÅNDAG. Var min *Trettondag* tråkig i fjol, så var den det dubbelt nu –
och sedan Hegel varit mitt trogna sällskap från morgon till quäll, måste
graf Taimen och Lambringa hos Schulin gifva högtidsdagen någon sorts
utmärkelse. – Dans i NyCarleby –

15 7 TISDAG. – Hegel – och kallt – och Rpf om det projecterade nya riddar-
huset. O ja – det vore en högviktig, en nödvändig sak för en så lysande,
en så gammal och utmärkt aristokratie som vår!

8 ONSDAG. Fortfarande bister köld och flinthård Hegelianism.

9 THORS DAG. Blida. – Sundewalls Zoologie. – Emelie skall resa med
Kurténs.

20 10 FREDAG. Soupéer öfverallt, men jag och Sundewall bli hemma. – Marie
Ramsay och fröken Fridberg åkte förbi våra fönster – wi skrattade – lilla
Ramsay såg så lycklig och vacker ut – tittade in på oss och log – ty på
medarna stod Wallenius.

11. LÖRDAG. Lundmark återkommen – wi trodde han kilat af till Pburg.

25 S. d. gjorde Tante sig grön och bad till sig Borgströms – Encklarna och
Elfsbergena – hvarjemte Alfred och jag skrapade i hop Blåfield Blanken
och Ingman – Summa 5 – och som Wanke talat väl med pianot, så lät det
förmå till några walsar och Francoiser – under den alltid beredwilliga fru
B:ms, – Rougets – och mina fingrar – Början föll sig trög – och Rougets
30 och Emelies musik tycktes ej heller göra effect – ändtligen kom Rpf sjelf
med – Tante kom sig att spela en cottillon – och det höll på att bli roligt
som bäst, då allmänt upbrott signaliserades – till min icke ringa – fast
hjelpligen maskerade harm – och wi allerödmjukast recommenderade
oss kl. 9 a.

35 Med en smörgås hade saken varit hulpen – nu kunde man väl sjunga

hvert for du af o minut?

din början var också ditt slu-hut!

Till Emelie framförde jag Heikos helsning – i Cottillonen blef jag tagen först – (agerade elephant, berg, torn etc.) – och fick ringen af Emelie – o ja! – du goda hjerta, jag känner igen dig – och har väl också ingen medtäflare här .....

Med Elfsbergena blef jag du i quäll – Sophie – sade alltjemt: nu vet jag den rätta, och ritade kors på min frack. – 5

Nolens volens blef jag varm i quäll. Emelies öga var för vackert. Och så hände väl att röster hviskade i mitt sinne nu som förr: das Leben ein Traum – låt bära tills det brister! – Och är du då mitt öde, flicka? ty jag kan ej annat. – Ett ljuft öde – men ett melancholiskt, ett bitterljuft – ty med all din ljufhet är du utan hopp. 10

12 SÖNDAG. Det var den sista skimrande strålen af en nedgående stjärna. – Och att det var den sista – och att skymningen inbrutit blef jag idag varse.

Wi hade Picknick – Emelies sista, – och som jag hade löfte på andra Françoisen, så gick jag än engång dit i verldsbullret. – dansade 5 danser, bland andra med Yolanda Tg och Fredrique Gottsman – om hvilken ej mycket är att säga – och skrattade omätligt åt Westerholms wals – ej olik en åkarekamps motspänstiga galopp – men mest åt den sjelfbelåtenhet som derunder förgyllde hans originella physionomie – och äggade honom alltjemt till nya ansträngningar. – Dertill kom att Gardessprättarne forcerade musiken till ett svindlande allegro, så att mindsta delen valseurer kunde hålla takt, oakadt alla deras verkliga förtviflade ansträngningar. – Lyckan gjorde att det var min dag i dag – – 2 gr – och 2 slag i sänder med Emelie – flögo vi mer än valsade – och slog du, mitt unga hjerta, så var det icke allt Emelies fel. – 20 25

Ändock det i thy var roligt nog – så föreföll mig nöjet så blandadt och luften så sällsam i quäll, att jag dervid kom att tänka på d. 23 Jan. ett år tillbaka – Ty liksom då – stod nu – men nej, du ljuger, svartsjuka dæmon – ! Jag hatar dig som synden, och tror dig intet alls. Emelie var tankfull i quäll. – »Har du sett Janne Sn? – han kom igår aftse, han kände strax igen dig.» – (O du eingeborner Politik!) – Wi talte sen helt gladt – bland annat: – »du ser jag är svart från topp till tå, det är bara Sophie Elfsbergs kors till heder – i dag skall jag dansa ut.» – »dansa ut?» – »Ja visst – jag har ej mera tid nu sedan.» – Och Janne S. var artig – och intressant, och bättrar han sig från sin dryghet, så har jag ingenting mot hans person. 30 35

Slut kl. 11.

13 MÅNDAG Cuvier – och bref från Mamma –

Tjugondag – och årsdag af stora Lybeckska baln i NyCarleby – Den hade sin egen färg, denna bal – skiftande i rosenrödt och var väl bland de varmaste och vackraste under min tid. – Nära 8 sidor af min dagbok
5 upptar den med rätta.

14. TISDAG. 22 år!

Da, pater omnipotens! da bona auspicia
da gratiam, donaue lucis et Phoebi coronam!

Min dag var obemärkt, och ingen kom ihåg den. – Fädoktor Trankel satt
10 hos oss – jag bjöd soupér hos Schulin – och ännu därefter undfågades
våra öron med: »Hertz mein Hertz» o. m. d. ända till kl. ½ 1.

15 ONSDAG. Cuvier och Hemma. – Sophie Elfsberg för liflig correspondence
med Jeana – under vignetten på ett af sina bref – föreställande ett par
i det gröna – skref hon: Z. T. E. L. – och A. B. Z. G. – hvaröfver jag
15 hämnades med en vignett i Jeanas bref – föreställande Eduard G. –
»sophiædoktorn» □.

16 THORS DAG. Sophie Egs svar: »du kan ej föreställa dig min glädje när
jag såg den förtjusande figur etc.» – Det är en liflig och öppen unge –
Men skolan är god – Man börjar med att dra gouvernanterna vid näsan,
20 och slutar med att sätta vaxnäsa – jag vill ej säga något annat – på sin
man i verlden –

17 FREDAG – – Bref af lilla cadette och stora Sophie – det ena kort – för
klockans och lodvigtens skull – det andra vackert, men utan innehåll.

A. – Blusning hos Blåfieldarne – i sällskap med Öfv. Konow – en
25 hedersgubbe med munnen full af hästar och Finska dragoner, – Enckel
– De Besche – Furuhjelm m. fl. – Jag förhöll mig passivt –

18 LÖRDAG. Blida – Arithmetik och souper hos Schulin –

19 SÖNDAG. Yrwäder – Schack – och oGriselda – på laga grunder – ty ägde
jag i mitt våld en contant förmögenhet af mer än på sin höjd några 5
30 kopeker, så ville jag »låta christna om mig till Michel». – Åter blusning
hos Blåfieldarne – som måst dela sina vänner i tre flockar – bolagierna
hörde till begge – –

Denna gången idel cives – och mitt genus passivum kunde ej frikalla
mig från deltagande i en uprymd skål för Knut Bds nya bekantskap
35 Elfsbergena – de gode herrarne gjorde af pur välmening ett sjumils
misstag den gången. –

- 20 MÅNDAG. Opost – Algebra – och om afton bastu – och stor onåd hos bastudamerna för mitt skandalösa påstående att man – med 5 kop. för hvarje grace de utdelat – kunde köpa fru Dahlströms bastu och dem sjelfva på köpet.
- 21 TISDAG – Alfred och jag styra vår kosa genom ett helt gouvernement – och kanske med något spefulla miner – ty Sophie Eg såg alldeles rätt framför sig när hon »hade den nåden att träffa oss» – 5
- 22 ONSDAG. – Till *Henriette Möllers concert* åtföljde jag Tante och Elfsbergena. – – Åhörarne omkr. 300 – deribland fru Burnascheff – namnkunnig för sitt whitmenade sminksmetade men ändå föga lyckade ansigte. – Henriette Möller – har en behaglig, böjlig och smakfull röst – hvars svaghet man gerna öfverser. – På köpet sjöng hon ett Svenskt stycke till pianot, och neg för ganska allmänna aplauder. – Sjelf var hon söt och af ett modest utseende. – 10
- Emelie var svart idag – i sorgen efter M:lle Snellman på Fiskars, död i messling. – – Far snart. – 15
23. THORS DAG. Hemma – med Ekelund – och på a. Emilies Reminscenser år 1838. – Sednare infunno sig Nordensvanor och Frenklar – musicerade och hopsmorde uppbyggliga historier.
- 24 FREDAG. – Fredag – och Souper hos Schulin – och dåligt humeur. – 20
- 25 LÖRDAG – Emelie på en lysande bal hos Etholén. Knapt nog tänkte hon der på den ensamma, aflägsna koja långt uppe i landet der hon vid samma tid, på samma dag för ett år tillbaka drömde om ett fjerran hem – Jag kom ihåg det jag, och tänkte hvarjehanda.
- 26 SÖNDAG. Söndagen upoffrade jag hel och hållen på Emilies Reminscenser, föraktande Picknicken och Springers apetalent i grund. Kl. 7 kom bud efter mig till Rpf:s – Emelie var redan gången. – Kl. 8 hos Borgströms – Alfred vågade ej in – och genom lästa dörrar gick jag – Emelie kom hem just då – »Jag litade på det att Herr T. skulle komma in fast wi hade visitelådan ute.» – Emelie hade åkt omkull – och hela soufletten föll af – »nä hitta ni inte reda på den då?» sad Hindrik – Franz och Mina Julin – inga andra främmande – wi suto kring thebordet – Emelie var changeante till lynnet – sorgelig och gladelig ömsom. – Bref kom från Mamma Johanna. – Sympathie patience med Franz – Reminisc. – »Det är så längesen vi fått höra något af Herr T» – – – Och »farväl du goda ömma! – du goda Emma!» – Kl. slår 9 – 25
- Mitt sinne omtöcknades af något som hade tycke af sorg – – Ej för ett så litet afsked – men derfor att det lilla afskedet dock är stort – långt och 30

i viss mening evigt – Nu är det slut – den vackraste och sista drömmen
i mitt unga lif så helt förbi. – Du gyllne skog! du glada stjärna! du ljufva
doft af vår – du vackra Emelie – godnatt! godnatt!

5 O vor' jag ett minne! och bands ej af tid,
och finge beständigt dig följa,
och finge begjuta din lefnad med frid,
din graf med välsignelser hölja,
och gömma ditt lif i min vårdande famn,
10 och lära en verld att ditt älskade namn
med tårar af kärlek beskölja!

O vor' jag en tanke! och bands ej af rum,
och fick i ditt hjerta mig dölja,
och finge dig leda der stigen är skum,
och der hon är sliprig dig följa.
15 och lysa din väg genom skuggornas land
till sällhetens evigt förklarade strand
på tidernas brusande bölja!

27 MÅNDAG Kl. 8 m. reser Emelie – i blidt wäder – något blött före – och
besväras af mötande marknadsfolk – S. d. kommer Emelie till Thus –
20 far derifrån Tisdag e. m. i sällskap med Kurtén, kommer Fredag a. till
Lappo – der Kurténs stadna på prestgården, men Emelie Lördagsmorgon
ensam ger sig på väg åt hemmet, och dansar Söndagsafton i sitt lilla
NyCarleby igen –

25 S. d. upstod sednare en yrande storm – Jag gör en kortvisite hos
Tengströms och vippar pengar i Kronohagen –

28 TISDAG. Marknad i Helsingfors – kringlor och Eknäs handskar utgöra
mina upköp. – S. d. war också *Carlsdag* – hvarföre upvaktning hos Rpffs
– thé dersammastädes och sednare på quälln punsch cucu och souper
på America hos Lundahl och Törngrén till kl. 12 –

30 29 ONSDAG. – Fortfar. blida – och slutande marknad. – E. m. Fru Hartmans
jordfästning i Luth. kyrkan – och otaliga creti och pleti, som så när hade
sprängt dörrarna – sång choeurer – och vacker orgelmusik af Pacius –
samt ett nåskigt tal af Chrons, deri han tilltalte den aflidnas »älskvärda
barn – och frodiga telningar –» och (bra sagdt) »de skönaste blommor
35 på modrens graf äro barnens Christeliga dygder». – En så älskvärd dotter

af en herrlig man hade väl lifvat hvarje annan än en Chrons att förherrliga sitt minne. – Men hon behöfde ingen Chrons.

30 THORS DAG Ekelund och hemma. –

31 FREDAG. A: – Reuter – W. Essen – och sedan bolagierna dispute om quinnor och quinnobildning – i anledning af Reuters paradox att en quinna bör bildas af sin man, och derforinnan, religionen undantagen, veta ingenting. – Öfverenskoms att den nu brukliga pensionsbildningen är skef, ytlig, förvänd, förderflig – och endast beräknad för glans i sällskapslifvet – med försummande af all inre – och all praktisk (huslig) bildning till på köpet. – –

5

10

1840 – FEBRUARIUS

Tackar ödmjukast, jag har intet tid ty jag skall resa bort nästa vår! – Saphir, Anekdotbusen.

Februarii den första! – Och vid den sista bör en god början gjord vara. Wi wilja wara vid god tröst – och lefva helt för målet. Bort då för en stund I sköna tärnor (pluralis o ve!) med edra sireniska formers förhexande magt – och gif plats en stund, min egen flicka (singularis Gudskelof!) du milda öga, blanda intet bort mig nu. Och herrar socii till höger och venster med edra bostonbord, edra pipor och glas, gif plats, gif plats! – Och du min klåfingriga penna – och du min lilla lilla lilla smula poesie – låt bli att sväfva ut en stund. – I höge wålnader från gamla Alexandria, skänk mig en fläkt af eder outtröttlighet – gif mig en smul' af ert pedanteri! – O, må jag, intill halsen sjunken i ett haf utaf skolastiskt dam, ej nånsin vända ifrån Pindens topp min blick. Dit hunno ju så många före mig, och deras tal som pusta bredvid mig i samma obequäma kamp är legio. – Ack vore jag deruppe ren och coronatus laurea!

15

20

25

1 LÖRDAG DEN FÖRSTA FEBR. studerar jag Geographie – och Withander berättar att han åkt förbi Emelie i Ohriwesi.

2 SÖNDAG. Rotteck. Törne m. fl. middag hos Rosenkampffs.

E. m. M:lle Ehrström och unga Elfsbergena. – Wi försökte walsa och se glada ut, men det ville ej ha sig rätt. – Ungdomarna hade respekt för gouvernanten – och o quinnolist! – Ett blad på hket Alfred hade skrifvit: Amalia, du söta flicka – uptogs mycket kallt.

30

Hos Wahlunds soupera Blank och jag. – Och se lilla Maria – är hon från Arboga? – Jag är från Wermland jag – och har varit mycket i Arboga

35

ochså. – »Ja han är förlofvad der, sa B. – med en rådmansdotter» – –
 Åh kors, det kan inte vara någon annan än Rådman Silfverling – och
 känner herrn Lagman Montan och hans döttrar? – »Skulle jag inte
 känna farbror Montan!» – Sophie är förlofvad nu – »jag vet det, med
 5 härardshöfd. Söderholm» – Ja, jag tror det var med honom – Hilda lär
 väl också vara fullvuxen nu – »Jaa – Hilda blir vackrare än Sophie – hon
 har så vackra ögon» – ja hon hade det, mins jag, et etc. etc. – Och Marie
 och jag blefvo i hast som gamla bekanta. (O ve! o ve! der hade vi det
 olycksaliga pluralis igen!)

10 3 MÅNDAG. Rotteck. – och Nybakad adel. – »Hvarföre må de la Chapelle
 ha begärt att hans dotter skulle få behålla sina adeliga privilegier?» –
 »Åh, sa' Becker, förmodligen derföre att hon skall slippa inquartering» –

4. TISDAG. Öller och Nordensvan hjelpa quällen att gå. – Den hade nog
 gått af sig hjelp – ja sprungit.

15 5. ONSDAG. Engströmarne anlända till staden – och medföra ullstrumpor
 åt vårt bolag – prisad vare Mammans omtanke!

6 THORS DAG. Visite af Trankel – och hemma – Falckens gifva en lysande
 souper – men vid deras soupeer tyckes hänga ett öde – i fjol dog fru
 Ramsay samma dag – i dag åter fru Wasenius –

20 7 FREDAG – oSpektakel – Besök af Molander och Engströmarna.

8 LÖRDAG. Utslag i gradualskrifningen – och den courieusea händelsen
 att Asplunds ämne fick 1 Laudatur – 2 cumlaude – 5 admittitur och ett
 improbatur. Resultatet blef till sist approbatur. Wi lemna för denna våra
 reflexioner öfver en så olika modification af omdömesförmågan å sido.

25 S. d. Togo vi emot; hvilket sker alla dagar 8–9 f. m. och alla
 Lördagsquällar. Och infunno sig i dag – några af mina kronhagiter, för
 hka arangerades ett bostonpartie.

9 SÖNDAG – Opicknicker! Si jag föraktar eder i grund.

30 Unga Elfsbergena förkorta quälln – och promenade till en sy-
 mamselle och – Sophie olycklig öfver sin spelning – och Amalia spelar
 – och Wilhelm Essen – och Jäntan ja, Jäntan ja allt uti gröna lunden.
 Ungdomarna mera ogenerade i quäll – Wilhelm och Alfred bort på
 picknicken. Och Sophies ring och diverse persilja. –

10 MÅNDAG Om Lottning – och Hemma. –

35 11 TISDAG. Kl. 4 e. m. Lottning till Candidatexamen – och riktig Tycho-
 Brahedag, 1:mo lät Wacklin tubba sig och gaf mig god dag, 2:do lemnad
 för vind och våg måste jag sluta mig till Bolaget Lundahl et Nylander
 hkas planer äro för mig alldeles heterogena. 3:tio Fingo vi den allraförsta

- examensdagen, den 11 Maji – 4:to Lopp jag 4 resor förgäfves åstad att söka Lundahl, och 5:to blef jag af allt detta kolmörk i hågen – kastade mig på min säng och visste ingen råd – Doch es sey! Nu är jag vaken – och frisch an's Werk – Genast i quäll las jag historie till 1. –
- 12 ONSDAG. – Och nu med Isvoschik till Nylander – och planer för Tentamina och Becker – 5
- 13 THORS DAG. Men knapt har jag börjat, så kommer strax en parentes. F. Snellman hämtar bjudning på stortvätt till Borgströms, och för att ej gifva lastarenom rum, så mag seyn. Och der finna wi hundradetals ung- och ålderdomar – och af ynglingar en hel legion. 10
- Wi begifva oss då ut i verldsbullret och walsa Rosewaltzen. Wi dansa Françoiser m. m. med M:lle Ehrström – som aldrig förr varit på någon större privatbjudning i Helsingfors – med F. Gottsman som omöjligt låter förmå sig att skicka en smula namnam till sin Alfred – med lilla Tengström – med Lina Borgström som anmärker att lilla fru Möller såg nog ung ut att vara mor till M:lle Henriette – etc. – Wi skicka en mandelkrans åt unga Elfsbergena som varit bjudna men ej sluppit, korteligen – wi gjorde vårt bästa, men det hjälpte intet – och alla strömmar och berg, och alla Rosewaltzer i hela verlden kunde ej fylla vår lilla Emmys plats i Borgströms salong. 15
- Jag trodde intet att Herr T. skulle komma, sade Fru B – »och är Herr T. mycket rädd om sina verser? – Runeberg sade när han var här sist att han gerna ville se dem – Herr T. hade skrivit redan hos honom – nu vet jag ingen annan råd än att skrifva och begära dem af Emelie» – Också Consuln mycket artig – »och gör nu intet blotta formalitetsvisiter.» 20
14. FREDAG – ST. VALENTINS DAG – Aug. Essen beskrifver winterdagar i NyCarleby –
- 15 LÖRDAG – Academisk Inscription. – Thesleff kostar på ett tal – men derunder dejeunerar jag hos Justus Staudinger – och föredrar kronoby osten – Bref af Hejko – Emelie på hvar rad – och en comisk förtjusning – Hemgående betraktar jag stenhuggarne vid kyrkan och puffas bakifrån af en obelevvad åkarkamp – slår näsan i backen – och blöder några droppar – och måste i min förargelse le åt detta à la Fagerström. – A. Mediciner bostonera hos oss – det är olidligt och jag echaperar med mina Vestgöther och Longobarder till A. Essen. 25
- 16 SÖNDAG – Diner hos Rpffs – diverse statsråder m. m. – Sedan hemma – och föraktar den sköna Griselda – och sveper mig in i forntidens töcken. 30

- 17 – MÅNDAG Opost, och bal hos vårt Geheimeråd och – den föraktar jag.
 18 – TISDAG. Gubben Thg – och Justus – och Muikroms blusning – och på quälln Fredrik Hg – och hela dagen Schwerin –
 19 ONSDAG. Ungarna Elfsberg E. m.s visite hos Rpffs – och Amalia ganska
 5 vacker – Skada att jag ej har tid – och lust. –
 20 THORS DAG. Hemma med min farbror Schwerin – ingen Christen
 människa vill komma med mig till Rein – det börjar bli ängsligt – mina
 många assessorer talar jag ej om .. –
 21 FREDAG. Och midt bland Assessorerna – en bostonquäll hos Staudinger
 10 – temligen mekaniskt – och af en slump – och vore jag alltid så litet
 besvärad af passion för och i spel!
 22 LÖRDAG – Lördags Soiree – Thuneberg m. fl. bostonera – Willebrandt
 sjunger

15 Jäntan ja, jäntan ja,
 allt uti gröna lunden, å ja – etc.

och thy oaktadt odrägligt tråkigt – ty jag har ingen gnista lyrik inom
 mig nu – bara Burgunder, Vestgöther, Vandaler och mera sådant godt
 folk – –

- 23 SÖNDAG – Lillström – viger in mina Tentamina – A. opicknick – Utan
 20 hemma – och o triste ane! triste ane! stackars sorgsna åsnehufvud, huru
 skulle du väl också frestas att låta frisera upp dig till en picknick!
 24 MÅNDAG. – På Tidn. en synnerlig »Mäster Noels propheta om
 Napoleon» fr. år 1542 – Repititioner – och till kl. 3 slagen –
 25 25. TISDAG. Nu in nomine domini! – Kommer Nder med? – Nej – jag
 far då ensam, anmäler mig hos Rein – hos Sjöström – i sällskap med
 Molander och Hackzell. Också en god del af denna natt strök med –
 26 ONSDAG.

I. Tentamen i Historien – ½ II–2 e. m.

30 Rein human, tranquil, älskvärd som alltid. – Börjar med allmänna
 karakterer. Medeltidens karakteristik – hierarchien och dess fall –
 orsakerna dertill – feodalväsendet och dess förfall – en snäf af korstågen
 – munkordnarne – Chaliferne – asiatiska dynastier – – 18 seklet och dess
 krig – visan om slaget vid Rosbach – sedan Svensk och Finsk historie,
 som i synnerhet gick ypperligt. – Och under allt detta vaggar gubben så
 35 sakteliga i sin gungstol, och ser treflig ut – kl. nära 2: nog kan vi vara nöjda

nu – och – unter uns – är Herr Prof. nöjd med vår Tentamen – »Jaa – nog lär det vankas 2 Laudatur» – (Fides måtte vara grundelig, ty han berättade för Collan om oss, och det kom ut att wi haft en bält grann tentamen.)

Qui bene coepit dimidium operis habet – vore det så!

S. d. e. m. hade vi ett Curatorsval per hapsenkluns – och gjorde den erfarenhet att wi Nordbotningar måste tänka som magistern 4 gr på en sak, innan wi knysa ordet .... En dum sed mången gång!

Resten af dagen skolkar jag bort. – Behöfs en sextondels paus – ty jag trottade de sista dagarna i min skalle allt hvad trottas kunde –

27 THORS DAG. – Nu Wachler – Lundahl och Nylander läsa till Rein. –

28 FREDAG. Opost och diverse tankar. Mörka drömmar – onda aningar – och hvad skall en så lång tystnad betyda?

29 LÖRDAG. Betyder intet värre än tröga pennor – I dag hade jag bref. De må bra – lilla cadettes greffe – och noter och piecer. –

Lindequist och några andra – en lång lördagsquäll.

29 Februarii! auf wiedersehen 1844 – 1844. –

Flyg min tanke! – flyg ut i tiden och speja hur skyarne gestalta sig på min lefnadshimmel! – Men nej, – flyg ej långt – kretsas trängt kring dina närmaste mål – du behöfs, min fattiga tanke, på närmaste håll.

M A R S 1 8 4 0

Hos huru många har du varit?

Hos hvem var du sist?

hur var du nöjd?

Till hvem går du nu?

Frågor utan ände.

1 SÖNDAG FÖRSTA MARTII råkar vara Söndag. – Elfsbergena sitta hos Rpffs, – Essarne – Ingman – Munk – Topelius – sitta der med – sjunga – och spela och bry och Amalia – och jag stannar quar till sist. –

2 MÅNDAG – – Hebraiska. Ingenting är tråkigare än att arbeta utan grund, att bygga hus på styltor. – Jag tycker intet om styltor, och måste dock –

3 FET TISDAG. Anmäld hos Geitlin. – Det råkar vara Fettisdag och Elfsbergena äro hos Rpffs hela dagen – åka ut – titta ut – förakta en bal hos Ehrnroths och studera Comoedier hos Rpffs – och jollra med ungherrarne som finna det en smula barnsligt i längden.

4. ONSDAG

II. a. Tentamen hos Geitlin Kl. 5-7¼ e. m.

Wi woro 5 – Roos – Wacklin – Hummelin – Krogius – Topelius – lika goda admittiturer allihop – sådant är den dumaste politik i världen. – Redan början haltade och skraltade – indelningen i Thora – Nevisim och $\gamma\alpha\phi\alpha\iota \ \acute{\alpha}\gamma\iota\alpha\iota$ – Grammatiken linkade än mer – hvad skulle man nu och gnetä med ett admittitur? – Det tyckte Wacklin med: »nå hva ska wi nu? wi ska explicera bara.» – Conjugationerna åt fanders – vid partc. Hisekil stod allas vårt förstånd stilla – Det var ynkeligt, conceditur – Men man kan rätt väl vara human för det; – men herrarna lär »tänka bli medicinæ Candidater allihop – Herr Hummelin kan ju intet läsa innantill – dä’ intet Fransyska det här.»

Explication gick bra – »men –, sade jag till slut, jag förmodar att wi alla, liksom jag, intet sett på våra conjugationer sedan skoltiden» – och på den räkningen fick wi vänlig förmaning att komma om.

Causa mali var att man inbillat oss att han ej brukade bena i grammatiken – men nog – och mer än nog tid och möda för ett lumpet admittitur ha dessa 15 psalmer kostat oss, – det skall Gud weta. – Men det är bekant att gamla Judiskan nu måste stå alldeles efter för Arabiskan.

Mina assessorer voro i afton många nog att med hans Kejs. Majt:s Allernåd. tillstånd bilda ännu en fjerde Hofrätt till.

5 THORS DAG. Molander Cand. med 24 röster – Hackzell med 16.

Bultos Concert – Lottas ut hans violoncell – en bland narrarna var jag – Commendanten på Sveaborg knep ham. – Concerten var bara råsk, utom ett Ole Bulliskt stycke af Berger som Pacius spelte.

Souper hos Schulin. Wacklin beskrifvande talent. – I morse kl. 9 kom Helander och berättade för mig hela historien om vår Geitlinska soiree.

6 FREDAG. Perander och Blom Candidater med 19 och 10. – Ett obetydligt Faunamöte – en scen med madammen ang. vedtjufveri – och visite af Borgen ..... och pianoforte.

7 LÖRDAG.

II. – b. – Geitlinisk Judendom Kl. 5-6¼ a.

Och nu idel Gramatik – och på min ära, få approbatur karlar ha varit sådana gramatici som vi. – Dyntiska studium! Gudskelof jag är dig quitt

– du kostade alldeles för många dyra dagar.

A. Bolagierna och Frenckel på the hos oss.

8 SÖNDAG Besök hos Maria Stuart – hennes drag fångsla och fasthålla blicken. A. Stenviks Concert. – Jag och Wachler hemma. –

(Obs. inom Parenthes. – Wi skrifva nu Maj 20. – Så långt är jag kommen – och har äntligen tid och ro att se mig om på orons dagar – på assessorernas och knopparnas blomstrande tider. –)

9 MÅNDAG

Savolaxarnes Fest till Calonii Minne

i Brunnssalongen – med gentila arangementer – och många representeranter af den öfriga corpsen. Bland dessa jag. –

Tal höllos, skålar druckos – flottens musik spelte upp Aurorawaltzen och ungherrarne satte sig i rörelse – stöfvelwaltzer, och d:o Françoisier – och nog lustigt lefverne för att vara en Calonii fest.

Rector emottogs med haye och hurra, – Lönnroth med haye. – Lönnroth och Castren satte sig midt på golfvet att sjunga Runor – och hurrades upp – ungdomen var ej riktigt vid sans – och man hade svårt att säga om man var på en bal, en blusning eller en Academisk fest. –

10 TISDAG. Men jag återkommer till assessorerne, till Lärdomshistorien och Wachler – likväl först när jag expedierat bref till Nby. –

11 ONSDAG. – F. m. Wachler – E. m. Wachler – och aft. Wachler – den allra käraste Wachler!

12 THORS DAG – Ödet eller Fru Borgströms artighet inledde mig i en ny parenthes, en *barnbal hos Lina Borgström*, och midt i ett hvimmel af ungt blod – från Hanna Wikstedt till och med fröknarna Thesleff – och gjorde på befallning bekantskap med mellersta M:lle Lohman m. m. – Wachler spökade i mitt hufvud, jag gjorde ej stor effect och begaf mig bort så snart jag kunde. –

13 FREDAG. Anmäld hos Blomquist, och allra skarpaste Wachler. –

14. LÖRDAG – Thildas dag – som jag fordom firade med skott, firar jag nu med:

III. Tentamen i Lärdomshistorien. Kl. 4–7 e. m.

Wi funno en artig man och en benig examinerator. Jag har i behåll en billet deri han tecknar sig min ödmjukaste tjenare. Men i tentamen trissas om med judar, kyrkofäder och filosofher, med Kabbala och Talmud, med Syriska, Chaldaiska, Armeniska uplagor af bibeln, med sophister och

grammatici, med biblioteker och Atheneer – till den grad – att wi, som
i brådskan gifvit judarna och deras anhang fan, höllos klarligen vakna
hela tiden. – Slutligen hette det: »wi kunna vara nöjda med det här, jag
får önska herrarne lycka» – hvarpå wi schackade af – och blusade the
5 hos Blank et Cpnie.

15. SÖNDAG. Mohr med de sina spelar: *Der Schiffs Capitain – Tante und
Nichte, Der Schneider und der Sängler* – och wi träffa gamla vänner: Becker
med fru – Neder med fru – Mohr – Köcher Olivier – Mad. Albrecht
– Mad. Druvanofski. – 5 acteurer, 4 actricer – och ingen dålig – det är
10 rart. –

16 MÅNDAG. Blank bref af Berger – och Mammons välsignelse för en
liten stund.

17 TISDAG. Lindfors's Antiquiteter. – A. *Satakonternas blusning på
Cajsaniemi*. Och åter representant. – Härom är åter ej mycket att tala,
15 värdarnas artighet dock ej att förglömma, i det de bestodo – sittande
souper, som dock kunnat aflöpa med mindre. – – Bröder och vänner
till höger och venster – och hem öfver isen kl. ½ 2. –

18 ONSDAG. Andra dagen mådde jag som en hund. Det kom sig af det
dumma vinet som flödade i strömmar under soupren. –

20 *Lundmark* i staden och hos oss – om casus fatalis hos L. –

19 THORS DAG. *Anmäld hos Linsén*. – Sedan Trädkarl hos Staudinger och
en Rysk stubbning, så Rysk att min arma peruk ännu efter mer än 10
veckors förlopp knapt hunnit hämta sig igen. –

20 FREDAG. Opost. – Blott Frosterus beskriver Hindrik på Harald. –

25 a. – Faunamöte – hvartill undertecknad var så lycklig och skrapade
i hop tillräckligt folk. Voila fides!

21. LÖRDAG. *Anmäld hos Sjöström*, ty med vår Linsén få wi vänta – och
farbror Klinkus vill veta en vecka förut. – I quäll var tomt hus. – Jag
souperar hos Schulin och entretenerar sedan fädoktorn och Aug. Tavast-
30 stjerna.

22 SÖNDAG Ungarna Elfsberg, M:lle Ehrström, Blank m. fl. – dinera hos
Rpffs. Wi skrapa ihop en Françoise, få Becker med oss och beundra
hans militäriska hjeltefigur – D:o En wals; Men Amalia vill intet spela –

23. MÅNDAG. – Lindforsiana. – *Lundmark om Slädpartiet till Harald*:
35 HB:n och Emelie Lindenzweige. – Nordgren och Thilda Lt, Cder och
Rosalie, Dyhr och Thilda L:n Wahlström och Johanna C. – Gronow
och Hilda W. m. m. – De hade roligt de unga själarna – de små hjertana!

24. TISDAG.

IV. Tentamen i Skaldekonsten och Wåltaligheten kl. 4–8 e. m.

Wi inträda. En wink med handen att wi skola sätta oss. »hähä!» (hosta) – hm! – Her T. hvilket är det mest glänsande namn inom Romerska Litteraturen? Marc. Tull. Cicero. – Ja, Cicero – wi behöfva endast ett namn. – Och så vidare i Litteraturen – ej utan benande – och gnetande – och ridande på ord. – »Herr Nder, hvad åsyftade Cicero med sina philos. skrifter?» – Han ville grundlägga en Romersk philosophie – hm! hvad menar Herr N. med en Romersk philosophie? – och Mycket gnet derom. – Wet Herr Ldl någon Rom. författare samtida med Scipio den yngre? – Lucilius – Ja, Lucilius – Wet Herr T. någon annan? – paus. Cato Major. – Neej, mins inte Herr T. hans ord i Senaten? – Carthag. esse delendam. – Ja, då ser herrn ju att han lefde förr; Men han dog strax före Carth.:s förstöring – Intet war det så strax –

Sedan hette det: Herr T. – och en wink – och Plinius låg upslagen på bordet. Ingen inbiten skolfux benar så med sin Cornelius som denne gubben med Plinius – Meningarne voro krångliga. – Det hette: vita quærit metalla – och jag sade i hastigheten: lifvets behof. – »Intet skall herr T. ge sig att förbättra Plinius; det är sannt, han har ingen så utsökt stil, men nog lär den vara lika god som herr Topelii.» – Avaritia – girighet, dugde intet, *vinningslystnad* ännu mindre – *Snålhet* måste det heta. *Premunt* – här ville ingen bemärkelse duga. »Påminner sig intet Herr Topelius ett ställe hos Horatius der han varnar unga poeter – sådana t. ex. som skrifu i Helsingfors Tidningar och Wanadis – »ut opera in nonum annum premantur», der har premantur samma bemärkelse som här». – Jag förstod ej genast att det skulle vara åt mig men jag kände att blodet steg mig i ansigtet – Explicationen räckte en timme för oss hvardera – Mot Lundahl var han ojemförligt facillare – Nylander fick åter bära opp »det kan hern kasta i knuten» »det der lär hern sjelf förstå lika så litet som jag» – och vid optimi spernunt aurum – de förnäma, sade N. – »Nej det skall Gud weta, intet förakta de guldets» – allt med ynkligaste ton i verlden. – Sjuk, uttröttad, uttenterad som du är, kära fabror Linsen, har jag ej hjerta att förargas åt dig; men ett humanare bemötande hade väl farbror kunnat bestå, och det hade wi väntat. –

Det drog ut på tiden – jag hade spektakelbillet i fickan – ändtligen en wink att packa oss af – hvarpå wi bockade – befunno Lulles galoscher stulna från farstun – och reste af, jag direkte för att se:

Die Falsche Taglioni, oder hilft nichts, so hilft die Cachucha, af Mohr, och i bredd med denna gentila rosenrödtsidenfrasande aimabla 6½ fot långa och 3 fot breda Taglioni vore vår vän fru Nordquist en docka, ett barn, en ranka, en geting, en sylph! Hvilken corpulent sylph!

5 25. ONSDAG. MARIÆDAG. Hela världen dansar, men intet jag.

26 THORS DAG Utan jag dansar med Spartanskorna, φανερομήριδες, courtiserande Lönnbohm, Herodotos och Oedipus Tyrannus. –

27. FREDAG. Und Immer und immer Oedipus – non sine interesse. – Ty gamle Grekerna äro mitt folk – och Sophocles en mästare bland mästare.

10 28 LÖRDAG.

V. Tentamen i Grekiska Litteraturen kl. 5–7 e. m.

Med Lundahl. – Sjöström war en annan man, human och facile. – Jag explicerte Oedipus och Ilias – och resonerte om motiverne i Sophocles dramer och Oedipus i synnerhet. – Jag gaf upp: Ilias, Oedipus Tyrannus, Herodotos 3 B. – Anabasis, Hesiodos – och fick till examen lexa i Herodotos. –

15 Wi åtskildes nöjda med hvarandra – ehuru min dumhet att ej ha kostat ett par veckors arbete på Pindaros och ett Laudatur låg klar i dagen – Fredrik Nylander och jag fingo begge lika cum laude hos Romare och Greker – Men om han användt en fjerdedel så mycket tid på dem som jag, så will jag vara skapt som en Eknäsbo. –

20 29 SÖNDAG. F. m. hos Lundmark boende hos Vohs – och utredande sina krångliga afairer – om Musik m. m. – A. Boston hos Thuneberg. Frun var borta – här lefdes på ungarlsvis trefligt nog. –

25 30 MÅNDAG Bref till Hejko – och Physik – Nu kommer den assessorn –

31 TISDAG – Språng efter blommor och stenar. – Slutet på språnget blir att jag springer efter *Philatka* oder die *Poststation* – der Neder representerte den Ryska Nationaliteten i Philatkas person undransvärdt likt.

APRILL 1840.

30 *Intet wet jag,
will mycket
och kan intet,
hoppas mycket
och tror litet;
ett vet jag:
att jag intet vet – !
Promenader 1840.*

- APRILL 1. ONSDAG Parentheserna uptaga mången sida i boken; att midt under tentamina courtisera och dansa är ej den minsta parenthesen. – Denna gång gäller det en *Caffedans hos Tengströms*. Här voro att förmärka: Borgströms, Mill:ne Ehrström, Elfsberg, Gottsman, Runeberg m. fl. – Victor G. gjorde en upptäckt: »Flora N:der viste mej hur du var alldeles förtjust i Sophie Eg –» – »Åh, hvad den Flora är skarpsynt! Och att du intet såg det du, med din observationsförmåga, att du intet sett sjelf!» – Jo, jag har nog sett. Den der Amalia är ganska hyggelig – bara att hon är så fasligen fière. – I detsamma vinkade Sophie – »Amalia och Fredrique G:n vill att du skall komma till dem i kammarn.» – och i kammarn suto de i en vrå – och Fredrique G. hade en nattmössa af socker – den bedref jag i förbund med Amalia så att hon skickade den åt Alfred, med behöriga Commentarier. – – Sedan AuroraValtz flitigt nog, Francoise och musik. Conversation med Rouget de Saint Hermine – – Och med Rob. Tengström accorderte jag att få tentera i philosophien för hans lilla beskedliga syster. –
- 2 THORS DAG. – Nu kan det vara dansadt nog för en tid; jag slår mig på Sahlberg, och blomsterverlden – och promenerar med Helandrar och Conrader –
- 3 FREDAG. Faunamöte – och om afton: *Die Leibbränte*: Köcher spelar ett vandrande Apothek; *Der Reisende Student* – ganz vertreflig – Rooska pension var återigen upp och hörde på: »Ich glaubte du fährst ins Heu.» – Slutligen andra Acten af *den falska Taglioni*. – Upp i det ganska jordiska paradiset var min plats – och under samma himmelstreck äfven Borgströmska familjens – Detta var sista spektaklet – Taglioni utropades med furore, men på orchesterplats stodo några gemena burlacker med rödt på kragen och ropade på Druvanofski. »Det syntes nog att de hade fått af drufvan förut», anmärkte fru Cederwald. – Rosenkampffska damerna voro uppe. –
4. LÖRDAG. Bland skrikarena war också vår celebra Wadman. Efter ett par dagars rummel von frischen hamnade han i quäll hos Staudinger, som gaf oss en vink derom – Hvarpå wi der träffades med A. Essen och några andra. – Mannen var ej af de smärsta – ett lättsinnigt men godt hufvud med fix upfattning af saker och ting – med god utförsåfva – såsom då han beskref sitt upträdande på Sophie Ahlfors bröllopp – och sin obequäma natt på Calamniuses sophä »som säkert var en virst lång.» – Dertill kom ännu en smånätt Musikalisk talent – »Jäntan ja» – och »Manden och Konen satte sig ned» m. m; hvissling o. d. – Tio minuter hade wi varit under

samma tak – »nå hvems hundar är wi, att wi intet skulle dricka ett glas tillsammans – och än du Topelius? Jag mins nog din lilla cousin, jag.» –

Sedan snickar- och skomakarverkstad bra utförda. – Och sång, så godt wi kunde åstadkomma – slutligen souper och många galna historier – hvarefter vår hjelte kantrade på Staudingers sofa och wi sade atje!

2 dar efter detta reste Wadman till Jockis igen. – Han hade ett intagande sätt, den mannen, när han ville och ej blef förmycket fri, en liflig själ som wi, tröga folk, ofta äro fallna för att uppskatta antingen för högt eller för lågt. – Han hade egna ord – »den tjuften, den bofven –» åt Pysik sad han – »Nå du din lilla babian, hvad skall du nu och skräpa på gatorna igen?» – om sin visite hos Thesleff hade han mycket att förtälja, – och ett wisst föremål liknade han vid »en krogskylt från hvilken vår Herre hade låtit regna bort bokstäfverna.»

Detta war nu Wadman – åter en parentheses. –

5 SÖNDAG. Och allt detta midt under brinnande brådska. – De andra gå till Geitlin; jag måste gå till Sahlberg undertiden – – Fåglarna har jag hållit sällskap i går och i dag – blommor och mycket annat återstå. – Madam Rpfv var sjuk – och ungarna Eg der – men jag har ej tid med slikt –

6 MÅNDAG Wahlenberg – Gyllenhaal – Cuvier – Latreille etc. –

7 TISDAG.

VI. Tentamen i Zoologien och Botaniken kl. ½ 4–½ 6 e. m.

På Sahlbergs arbetsrum ensam. Jag upgaf: i Zoologien: Cuvier, och speciellt *Mammalia* Nilsons *Svenska fåglar*; Gyllenhaals *Insecta Svecica*, spec. *Coleoptera*; Linnées, Blumenbachs och Latreilles Systemer.

– I Botaniken: Wahlenbergs *Flora Svecica* och Agardh Vexternas Organographie och Biologie – – i dessa ämnen pressades jag nu. – Confus af de många systemernas pluggning gjorde jag några bockar ‡ i Botaniken – deruti jag bekänner min svaghet – men det öfriga, synnerligen Agardh – och så systemerna, fåglarna och så *Coleoptera* (»händelsevis har jag här en ask») gick bra. –

Nog torde jag få mitt cum laude, tänkte jag. Men jag fick det ej. Eller huru, fick jag det? – Det få vi se. –

Sednare på quälln hos Lundmark som var gnetig och på dåligt humeur.

-----
‡ en olycklig *Jasminum*.

8 ONSDAG. Nu partes *physicæ Hællstrœemianæ* – och Vieth'en att börja med.

- 9 THORS DAG. En *Otto* Thermen i gården. Der blusas och väsnas. Jag courtiserar Neuman, en diger inclination i 2 hårdsmälta band.
10. FREDAG. Opost – och Neuman –
11. LÖRDAG. – Nu en månad – $\frac{1}{3}$ af tiden och $\frac{5}{11}$ af arbetet quar – Det är bäst, märker jag, att gifva Parentheserna fänden. – Inga besök – och théduette med vår vän Blank. – 5
- 12 PALMSÖNDAG Firades med frack och Neumans Physik, enkannerligen Optiken –
- 13 MULIMÄNDAG. Anmäld hos Hällström. Electricitet, Magnetism och Concert om afton, *Pacii Concert*, med agrementer ur Op. Faust hvári Frenckell sjöng *som fan*, och Vohsen stänkade som en tom tunna, – samt Ryska Folksången, Beridtska knoppar och Pacii Ziguenarhymn sehr schön, sehr angenehm! Derefter stekt gädda hos Schulin – och assessorer öfver min Neuman, ty parentheserna svepa vanligen in sig som puppor och krypa sedan ut som fullvuxna Assessorer. – 15
14. TRANOTIS DAG.

VII. VIII. Tentamen i Physik och Astronomie kl. 5–7 e. m.

Alla 3 hos Hällström. – Vi funno samma lifliga rörliga gubbe som alltid. »Herr T: i huru många slag indelar man himlakropparna? – och så vidare i Astronomien – deruti wi just redde oss med det nödtorftigaste, men polhöjdens mätning bommade wi på alla 3. – Likaså så här och der i physiken, der det berodde på dess praktiska användning. T. ex. Om man nu skulle ha ett hål twers igenom jorden och fälla dit ned en sten, hurudan skulle dess rörelse wara? – I användandet af Hygrometern kommo wi också fast, och så i ett och hvarje smått. Jordens cubikinnehåll kunde wi ej heller mäta. – För resten gjorde wi dock skäligen reda för oss, och temmeligen lika allihop. – 20

»Ja, gode herrar, mente gubben sedan, jag har nu en 50, 60 tentamina och är gammal och krasslig. Wi skall nu vara nöjda med det här, jag tror mig nu kunna någotsånär bedömma herrarnas kunskaper, och i examen få wi då se ytterligare.» Atje! Atje! – Wi hade Assessorer sedan, i synnerhet Lulle. – Wi tyckte ej utan skäl att wi litet fjäskat tillvex – – Sedan Memma hos Blåfield, som beskrifver Schulténs malicer, – och promenade i vackert månsken. – Bref från Nby. 25

- 15 ASK ONS DAG. Och nu på Askonsdagen Chemie, Wöhler och Assessorer. Huru mången stund af misströstan, harm, tråk och förargelse man dessa tider dragits med, lönar ej mödan berätta. – Mina starkaste Assessorer, 35

min värsta Tentamenssorg är att se huru nästan alla under långa tider hopplockade småheter fallit ur mitt hufvud så radicaliter att man skulle tänka de hade aldrig funnits der.

5 16 SKÅR THORS DAGEN log med warmaste wårhimmel emot våra frusna själar. – Blank, Lulle och jag promenerade ut, köpte mig ny hatt å 11 Rd. – åto tortor hos Göken – och grepo sedan till Wöhler igen –

10 17 LÅNGFREDAG En stund att höra på Chrons, ett ohjelpigen torrt trädstycke till karl. – Jag hade grundelig snufva och grumligt sinne. – Men pardistraktion gaf jag mig att courtisera våra Elfvar eller bäckar eller rännilar, och det lönade mödan i dag – ty Amalia war den sötaste natt och dag, i svart tröja och hvit kjol – jag berättade henne det, – och den svarta tröjan tjenade endast att ännu mer förhöja halsens vackra hvithet och kindernas blommor. – Jag rår ej heller för att tröjan var så snäf och alla små former så knoppande runda, att man mot sin vilja måste tänka på lifvets tidiga vår och de dagar då hjertat får för trångt och vill ha mera, mera rum uti en stackars 15 årig barm .....

Voila une parenthese, blott skada att den gick öfver strax. Vi retades, Alfred och jag: »små flickor få ej säga så, ej tänka så, ej göra så – små barn få ej veta allt, få ej ha något hjerta ännu.» Madam skickade oss att följa dem hem kl ½ 11 a. De voro rädda, stackarena, för alla menniskor som mötte oss, – ty månan tittade fram genom molnen, – och denna tid på dagen – hm! –

20 18 PÅSKLÖRDAG. – Refuserad bjudning till Thunebergs – och e. m. med de små igen. – – »Ni sad' väl att det var betjenten och kusken som följde er i går.» – – Declamation ur Braun – Alfred besörjde gesticulation. »Twå Lieutnanter drogo till Tyskland utåt» – m. m. – Och sedan blindbock – och Carl vill nödvändigt regera, hvarpå vi låfva honom att spela den resande studenten, då han skulle föreställa åskledarn. –

Sedan souperade sällskapet ägg tillsammans och sade atje! atje!

30 19 PÅSK DAG Till middag på påskdagen voro inviterade Blank – Mll:ne Ehrström och Elfsberg. – Monsieur visade sig för första gången ut i verlden med sin nya peruk, och upmuntrade mig att hålla tal. Jag nöjde mig med citerandet af »alltse'n Bernhardus han kom till vår by, så visste man ej reda på nedan eller ny.» – hvilken grufliga malice, såsom ett brott mot vänskapen betraktad, ådrog mig föreställningar af Sophie E.

35 Sällskapet satt nu der – gouvornantens närvaro lade band på den lilla rörlighet som förut fanns hos de små; – och Tante och jag hade storligen i sinnet att hjälpa upp sällskapstrefnaden med Portraitscenen

ur fru Lenngren – då jag skulle vara gamla fröken och Alfred Susanna – men saken stannade af brist på medhåll. –

I Parenthes en kort visite hos Capt. Strömborg. – Återkommen finner jag Wilhelm Essen hos Rpffs – och ungdomarna tysta – men Memma kom in – och en Françoise speltes upp, då Wilhelm måste dansa med Amalia – begge de unga helt tysta och ceremoniella efter så många bryderier. – Becker var åter den lustiga – och sedan envisades vi att få barnen att dansa Gavotte, hkt måste afbrytas af brist på musik –

20 ANDRA DAG PÅSK. Dessa parentheser ta lifvet af mina Laudatur. Chemie, Chemie, Chemie. *Gen. Fridbergs begrafning* med pomp och ståt och 3 Canoner. – Utsigt från våra fönster – En plan att Madam vår Tante med våra berg skulle abonnera våra fönster för tillfället gick visligen om intet. – Visligen – ty Mediciner och diverse folk infunno sig härsammastädes och i samma afsigt – och hvad de skulle ha tänkt om stängda dörrar och sådana ovanliga phenomener inom våra rutor det lemna vi osagdt.

– Thé drack jag med Jeana och Sophie Molander – promenerade med dem och förbi Ros'ska pension, då en lucka först, och sedan en annan uplät sig – och begge våra berg trädde ut sina toppar genom rutorna för att nicka åt Jeana som hastigast.

S. d. dans i Nby, men det har jag intet godt af. –

21. TISDAG. Regn – tråk – och Almroths Chemie –

22 ONSDAG. Almroth och Snö. – Och flickorna Elfsberg och Blanken och overser och olynne och oEssen – hoc est: en sorts skrifning:

Jag: Två *gröna blad* på samma quist,
Ack vore *Grönblad* här förwisst!

Jeana: Ja – Essen han åt här Memma sist –

Sophie: Men det var bara en liten list,

Jag: Lilla Malla, hvad är det du har mist?

hvarpå både Malla och Sophie blefvo mera tystlåtna af sig än vanligt, och ej heller kom Wilh. E. som väntats, så att det i allmänhet liknade sig till tråkigt.

23 THORS DAG. Arpe, primus med 30 röster. Det är vackert, och han förtjenar det. Ingman 17 r. – *Almroth* –

24. FREDAG. Almroth – och rumor i staden kring alla Bancodirecteurer – fruarna med svullna ögon och herrarna hota att ge stryk – Richter skjutsad till Åbo, och den anspråkslösa, den patriotiske Haartman i stället. –

»Och har du hört, berättar Mad. la baronne för fru Cederwald, har du hört att Strömrensningdirection skall bli flyttad till Heinola» –

25 LÖRDAG. Almroth. A: Lundmark, tänker nu resa. – Sednare Thuneberg, Öller, Ingman och Trankel, som sjunger »Hertz mein Hertz» etc.

5 26. SÖNDAG. Almroth och Mineralogia.

27 MÅNDAG. Mineralogie flitigt. Lundmark reser ej. – Bestyr med frön etc.

28 TISDAG. Äggcalas på morgonquisten – Almroth och sträng Analyspluggning.

29 ONSDAG

10 *IX. Tentamen i Chemien kl. 10¹/₄–12¹/₂ f. m.*

– Hos Moberg med Lundahl, ty Nylander hade bråskat förut. – Facilt, humant sätt – något krångel och dunkla frågor – mycket benande med definitioner på syror och annat – Beredningen af de förnämsta syror – ej ett enda præparat – slutligen analysen som gick alldeles bra – Och så atje!

15 – Wi hade bordt ha skäl att vara nöjda å ömse sidor – Det enda vi egentl. klickade på war bestämmandet af Syroras mättnings Capacitet – men om en examinerator med godt samvete derföre kan afknappa vårt påräknade vitsord, det tviflar jag på. Wi meddelte våra skrupler åt Blanken – »Tamme fan får inte ni Laudatur, och förtjenar det.» Men fick vi? – Det få wi se –

20 – *Mineralogien*, hvilken Moberg i dess Nuvar. skick betraktar som en småsak, – och deri tentamen varade circa 20 min., gick som en olja – Jag knyckte då i Lulle – och han frågade: »tänker bror ge oss Laudatur?» – Svaret var ett småleende: »Man får inte säga» – Man får inte säga! – Du sik, du Chemiska kork, var det ett ärligt svar?

25 S. d. kl. 5–¹/₂ 8 e. m. bivistade jag *Wettenskaps Societetens Årshögtid* på Philosophiska Auditorium, i närvaro af omkr. 250 a 300 åhörare. *Schultén* upläste *Årsberättelsen*; *Linsén* en afhandl. om *Verldshistoriens förhållande till NaturWskaperne* – *Nervander* om *Magnetismens nuvar. Wskapliga ståndpunkt*, med afseende å ändamålet för inrättandet af Magnet-Observatorier, – en upsats full af stilens eld och uttryckets klarhet, – deri han bland annat liknar magnetnålens svängningar vid ett valsande par i en danssalon – samt slutl. *Sahlberg* en lång afhandling om *djurens Instinkt*, något långdragen och bekant i många fall af gammalt. – Deri förekom till sist en berättelse om en Scarabee som kullrade en boll nedför en sandhög – bolln föll i en grop, och strax såg man scarabeen ropa på 3 andra scarabeer som hjälpte bollen upp igen. – Det der hade sin allusion, mente Blanken. – S. d. på quälln var *Illumination*.

35

30 THORS DAG. Euclides och nya böxor – så ser man slumpen förena tvenne de mest främmande saker på samma rad – exempelvis här nu. Dermed bjuder vi Aprill farväl.

M A J A 1 8 4 0 .

*Då flammade dess anlet fullt af lif,
 då smälte all dess trötthet åter bort,
 när blicken föll på ljusets sköna verk,
 när fröjdens orgeltoner hördes brusa
 från alla världens väggar återgifna.
 Cygnæus.*

1. FREDAG. Maja – vårgudinnan med det himmelsblå ögat och de jordiskt gröna lockarna – träffar denna gång sin ödmjuka tjänare sysselsatt med det splittertorraste mest prosaiska af alla studier, med den högtärade och respekterade Rena Mathematiken och dess gamla anherre Euclides. Hvilken, om han reste sig upp ur sin 2000 åriga graf och finge det infallet att tentera till Philosophie. Cand. examen, wäl hade orsak att fröjda sig öfver all den pust och wedermöda hans elfva böcker kosta än i denna dag, men ändå sjelf netto kunde bekomma sig mer än Admittitur hos farbror Schultén – ty han skulle bomma på Algebran, det är jag säker på, och då vore fides på rullan. Men stå mig nu bi, gamle oldfarbror, och gör mitt admittitur till ett *axiom* i stället för ett *problem*, så vill jag hålla dig i ära i alla dagar, farbror Euclides!

Wi föra intet bud i werlden, fast dagen är vacker nog. Wi leka med de små bergen, kasta boll och äta risgryn. – Ty risgryn ätes copieust af vår tids wälupfostrade ungdom – troligen emedan de smaka af ingenting och följaktligen behöfva understöd af phantasien –

Och *den 1 Maj 1841* äro wi, här församlade, Jeana B; Sophie Eg, Amalia Eg, Alfred B., Z. T., utan motsägelse förpligtade att äta risgryn igen, om vår herre ger helsan. – Detta viktiga företag beramades enstämmigt kl. 7 e. m. – i det samma smög sig Onni Wetterhoff bakom Amalias stol, fick henne om halsen och kysste henne – en lofvande yngling! »Ni är mina hustrur begge två,» sad' han åt flickorna.

2. LÖRDAG. Euclides. Candidaterna välja Waenerberg till *gratialis* med 15 röster, Blanken med 4. – Begge voro lämpliga och kanske Blanken ännu mer än den andre – Aug. Essen, bland andra, marskalk – täflande åter med Franz Snellman som också värdigt uppfyllt platsen. –

3 SÖNDAG – Euclides. – Algebraiska repetitioner – men sannerligen jag hade tålmod med dem – utan wi hade äggblusningar i stället –

4 MÅNDAG Arithmetik och badstu – »nog wet man du som skall tentera i den *rena* Mathematiken», sade Aug. Essen – Det är lätt förgätet efteråt,
5 men jag bekänner att Schultén den jernhårda ziffersjälen med den matematiska pannan och det nålfina Algebraiska leendet – injagade mig en ofrivillig rysning. – Uh! förr ville jag tio gånger vara Philosophiae åsna med friskt hjerta, än en sådan der förstenad räkentafla med sina infernaliskt fina linier, circlar och $\sqrt[10]{a+b=x\sqrt{3y+yz^3}}$ –

10 5 TISDAG

X. Tentamen i Rena Mathematiken kl. 5–8 e. m.

Derföre var det ej utan en viss beklämning som jag upklef genom långa otäckta trappor till 3 våningen – (vi voro alla 3, ty N:der som var der i förrgår, måste komma om) – väntade i salongen som var oväntadt treflig
15 – och hörde slutligen vår Cosinus komma: – »När blef herrn student? – hvad har herrn läst? – blott Geometrie och Algebra – Intet Stereometrie? – Nej; jag har väl läst Algebra men ej hunnit repetera – Har herrn intet läst Stereometrie? – Nej – Nu lagade han platser åt oss. – Nylander i salongen – Lundahl och jag i kammaren i hans närmaste granskning. – Först Regula de Tri. – Analogien var inverterad – jag upställde orätt – fick således orätt – »det här exemplet torde behöfva närmare öfverses» – Ännu en gång lika. – »Dä ä mycket säkert att det intet kan vara 3 210»,
20 och dervid spelade det omtalta Algebraiska leendet kring hans tunna läppar – Slutligen fick jag analogien på rätt, och alltsammans rätt. – N:o 2 ett ex. i bolagsräkning – som snart blef rätt. Nu fick jag bättre mod – och i detsamma gick gubben ut för att lemna fram nycklarna till sockerskrinet, hvarefter 2 k. thé bestods och bekom våra dumma hjernor wäl. – Ty Lulle beskifvade sig i tysthet öfver rysliga rötter i algebran och Fredrik fick ovett då och då. – 3:tio kom en rot utdragning $\sqrt{1300}$ – hvari jag också
25 felade – fående 3,60 etc. – fuskade sedan för säkerhets skull och visade lappen åt Lundahl – då han fick 36,05 etc. – som var rätt. –

Slutligen definitioner ur 11 boken Euclides m. m. – och bevis på taflan att likvinkliga trianglar hafva sina homologa sidor proportionella, som gick bra – hvarpå förljöds ett ljufveligt »ja, jag skall inte längre uppehålla
35 herrn» – »Jag kan då räkna på herr professors admittitur?» »Ja jag skall visst inte ha något emot herrn examen» – och så följde han mig ut i farstun. –

Det gällde bara ett admittitur, men jag var storligen nöjd – ty jag tänkte: huru mången både större och grundligare matematiker än du har ej fått sitt admittitur peppradt med ovet, förargelse och malice – och nu välkommen alldeles helskinnad från »det Matematiska helvetet,»
5 som Oscar Fn sade, – vi hoppas du alldrig mera sätter din fot derin.

Lulle och Nylander sluppo litet senare –

Nylander pratade litet persilja och sökte fåfångt tubba mig till en bal hos Nordbergs.

6 ONSDAG. Nu, *philosophie*, du alla Wskapers Wskap – du tankens triumph och förnuftets under årtusenden mödosamt upförda konungathron, nu kommer jag, fattige stympare, till dig och ber dig om en hastig blink af din glänsande stjernas öga. – Och Kant och Hegel, ni väldiga balancerstänger under det moderna tänkandets lindanseri, skicken från höjden en godhetsfull blick till mig här i dyn – så vill jag kråla, jag ock, så högt jag kan, och allt framgent prisa eder wisdoms glans, och på udden af edra
10 abstractioner spetsa mitt vetandes krälände mask, o Kant och Hegel!

7 THORS DAG. Hegels Encyclopedia – Fortsättning – Jag begriper allt klarare att jag är en Esel.

8 FREDAG. Bref om Moster Bergers död d. 27 April – Efter menskligt sätt att se hade hon väl kunnat få lefva, ty de förliktes väl tillsammans. – Med samma post anvisning att hos Borgström lyfta 200 Rd. – hvilket utan
20 dröjsmål skedde. – I philosophien resonerade med Pysik kl. 4–8.

9 LÖRDAG. Anmälningar – hos Tengström till tentamen; »jag har just väntat herrarna», och hos Sjöström tillsägelse att wi bli färdiga – och under allt detta våta som tupper, ty vår Herre gaf vått i parti.
25

A. Thuneberg m. fl. bostonera hos Blanken, men jag filosoferar med Lulle – Grönblad, doktorn kom också dit – och anmärkte om Hegel att hans historie war just ej att lita på m. m. – hvilket jag djerfdes förmena. Detta war första gången sedan skoltiden wi kommo i tal – och alltsedan
30 helsa wi vänligen på hvarandra hvarheldst wi mötas.

Assessorerna voro ej små i quäll som ofta förr.

10 SÖNDAG. Den mästerlige Pysik, Holsti ut itadicam, pluggade med Lulle och mig hela f. m. och e. m. hade Tengströms humanitet gifvit oss

XI. Tentamen i Philosophien kl. 4–6½ a.

Alla 3 – och i samma rum – ja på samma stol der jag ej länge förut satt och courtiserade Amalia Elfsberg och Fredrique Gottsman; och i vintras Emelie. Nylander gaf opp Seyn – Wesen, Anthropologie, Phänome-
35

nologie, Hegels historia m. m. – Lundahl blott Inledn. till Encyclop. – Jag: Inledngn, Anthropologien och Schoultz's Cantiska Förnufts Critik. – Det gick intet bra i början. – Lundahl fick 3 eller 4 frågor på hela tiden; – Nylander kom fast – pratade och kom ingen wart – jag satt och såg med bedjande blickar upp till gamla biskoppinnans portrait som hängde på väggen, och tänkte: tala du väl för mig, gamla farmor! Och se – hennes förespråk verkade – Jag stod mig bra i Kantiska Critiken och min fides började lefva upp igen. – På slutet kommo kastfrågor i philosophiens historia – och wi stodo oss hjälpligen. – »Jag skall intet uppehålla herrarna längre» – och vi bockade – Nylander med ett »Jag hoppas herr professorn har sett att jag intet mått väl» – – hvarpå wi afträdde – med tvehågsna tankar åtminstone jag – ty det har vankats många admittiturer denna tiden.

Hos Rosenkampffs dit jag sedan vek in, satt Alb. Ingman. »Nå hur gick det?» – »– Åh, jag fick veta det som jag länge vetat att jag ingenting vet –» – hvilket de funno lustigt.

11 MÅNDAG. Och nu slut med Tentamens bestyret, Gud vare lof. – I stället för Topelius et Comp. – stå Hallsten och Keckman examen idag med 19 – och 13 röster, ty gamla herrarna ville läsa sista veckan till slut, och gaf dem vår dag i stället för Fredagen – hvarigenom vi fingo en dags prolongation.

Strax derefter scrutineras om oss 3 – Helander retas med mig – – Hos Rpffs sitter jag tranquilare än man skulle trott – och på hemvägen derifrån var Bengt Julian von Konow den förste och Blanken den andre som berättade att i Scrutinium utfallit för Nylander 11 – för Topelius 9 och för Lundahl 7 aprobatur, alldeles som wi räknat ut.

Nu är då examen afgjord, och asinatet, hoppas jag, undgånget. Nu ut att skaffa värja – titta sedan en smula på Lindfors Antiquiteter m. m. titta också på Sjöströms lexa och Blomquistens poetiska knoppar – och lägg dig sedan i Herrans namn – klockan är 12 – Wi ha således redan:

Philosophiæ Candidatexamen den 12 Maj.

12 TISDAG – Kl. 6 på morgonen som var ganska vacker, upsteg jag för att ännu titta öfver de milslånga systemerna i Naturalhistorien, öfverraskades snart både af Lundahl och tiden, hann med plats inkasta några löskokta ägg och omkasta kläder m. m. – glömde värjan, måste vända om och brådska och kom slutligen kl. 20 min. öfver 8 till behörig ort – till Faculteternas sessionsrum, der Decanus och Blomquist redan väntade. – Betalte då genast afgiften 30 Rub., och framlemnade Theologie examens betyg,

dateradt 1834 Mars 26. – Hvarpå, och efter behörig ingress af Decanus, examen tog sin början med F. Nylander, C. Lundahl och Z. Topelius.

I. *Professorn i Lärdomshistorien Herr Alex. Blomquist* framställde några frågor om den äldsta poesiens upkomst och särdeles den episka under dess utveckling ifrån mythen – om kyklikerna m. m. – samt hvilka under medeltiden hade med dem någon likhet, och de särskildta omständigheter som vid dessa sednare voro att märka. Detta sista utreddes af F. Nder och skaffade honom non sine laude. –

II. – I *Chemien* framställde *Herr Docenten Moberg* frågor rörande saltbildarne och det egna i deras föreningar, samt om vätet, dess föreningar och olika Electrochemiska natur af syra eller bas.

III. I *Orientaliska Litteraturen* uppehöll sig herr *Prof. Geitlin* förnämligast vid *Loocman den vise* – hans öden – hans stil – och upplagorna af hans arbeten, hvilket endast angick Lundahl och Nylander som läst Arabiska. – Till mig, Topelius, vände sig slutl. herr professorn med frågan »med hvilken del af hebraiska codex man vanligen begynte sitt studium?» – »Med den första af Mose böcker» – – »In hocce casu tu es exceptio» – »Nullo modo. In scholis nostris in quatuor capitibus geneleos primum laborem omnes comsumsimus.» – Hvilket herr prof. godhetsfullt medgaf, tilläggande blott att man här gemenligen började med psalmerna – och frågande skälen för dessas olämplighet, hvilka åter jag medgaf grunda sig i psalmernas poetiska och derf. svåra stil.

IV. – *Prof. i Historien Herr Gabr. Rein* framställde frågor om Nordens äldsta inbyggare, särdeles de finska stammarne, deras invandring och bosättning under olika tider, deras Culturgrad och Taciti vitnesbörd derom, de egentl. finnarnes förhållande till Lapparne och Hiiet, Wuori-väkiä, Jättiläiset, m. m. rörande Finlands äldsta historia. –

V. *Professoren Joh. Jac. Tengström* widrörde *philosophiens* hufvudafdelningar och förhållandet dem emellan, samt Empirismens ståndpunkt och de densamma hufvudsakligen vidlådande brister. –

VI. *Professoren i Zoologien och Botaniken Herr Carl Reinhold Sahlberg* uppehöll sig vid djurens metamorphoser i deras olika grader, vid insecterna och deras classer – hvarvid hvar och en särskildt af examinanderna fick tillfälle namngifva några upvista species af Classerna Coleoptera, Hemiptera, Hymenoptera.

VII. VIII. *Professorn i Physiken och Examinatorn i Astronomien Herr Gustaf Gabriel Hällström* walde till frågeämne Optiken – synvinkeln – ljusstrålarnes convergens och divergens, läran om linserna och Astro-

nomiska synrören samt linsernas modifiering i anseende till ögats olika convexitet.

IX och X. *Professorerna i Wältaligheten och Skaldekonsten*, Herr Joh. Gabr. Linsén, och i *Rena Matematiken* Herr Nath. Gerhard af Schultén voro frånvarande.

XI. Sist framställde *Professoren i Grekiska Litteraturen och Facultetens nuvar. Decanus Herr Ax. Gabr. Sjöström* några frågor rörande Spartan-ska Statsförfattningen, oraclet i Delphi, Spartas communicationer med samma orakel och med Croesus, samt dithörande omständigheter enligt Herodotos, hvarefter Herr Professorn förklarade examen nu vara slut, och examinati afrådade medan Faculteten rådslog om sina afgifvande vitsord. –

Efter en quart timmes väntan ringer klockan – in strömma ett halft hundra vänner och wi främst – och Decanus talar

Præstantissimi Domini examinati! Instituto hodie vobiscum examine publico, rigoroso, in nomine amplissimæ Facultatis philosophicæ auctoritateque mihi mandata, vosmet declaro atque pronuntio esse Philosophiæ candidatos clarissimos, in que omnibus hujus nominis honores vos ita publice instituo. Utque vobis perspicua sint ampl. fac.:s Philos. de progressibus vestris testimonia, te *Frederice Nylander* declaro esse Phil. candidatum *Maxime dignum datis tibi suffragiis XX* – te *Zacharia Toppeli* Philos. Candd. *admodum dignum jure suffragiorum XVIII* – teque *Carole Lundahl* Philos. Cand. *admodum dignum additis tibi suffragiis XIII* – – Jucundum est mihi – etc. Opto ut omnia vobis fausta et felicia evadant –

Quodlibet om våra röster.

Nylander och jag böra vara nöjda. Men Lundahl fick för knappt, det var en märklig dissensus deri att somliga hörde sedecim, somliga tredecim, men illa nog var det tredecim och Blanken förlorade på kuppen en 10 Rubels bål. *Nylander* fick *Laudatur* i *Naturalhist.* – temligen lätt förtjent i bredd med *Ldahl*.

Eximia cum laude i *Chemien* – med förtjent *Laudatur* –
Magna cum laude i *Physiken* – tillräckligt, efter tentamen.
Cum laude i *historien*, ganska lättförtjent.

Cum laude i *Grekiska* och *Latin* – lätt förtjenta, – och det sednare oväntadt. –

Aprobatur i *Orient. Litter.* – lätt förtjent – i *Mathematiken*: tillräckligt, i *Philosophien*: tillräckligt – *non sine laude* i *Lärdomshistorien*, bra

lätt förtjent, och underligt, ty han har ej hört Blomquist alls. – *Aprob.* i *Astronomien* lättförtjent.

Summa med *Aprobatur* i skrifningen 18 röster. –

Lundahl: Laudatur i *Naturalhist*; wälförtjent om någon. I bredd med honom woro wi andra skolgossar härutinnan. 5

Cum laude i *Mathemathiken* – wälförtjänt. – *Aprobatur* i *historien*, förtjent, – i *Physiken*, för litet, i *Astronomien* tillräckligt, i *Latinet* förtjent, i *Chemien magna cum laude*: för litet, – esel Moberg – för litet! Summa med *Cum laude* i skrifningen 13 röster. – 4 *admittiturer* –

Topelius – Physik: Eximia cum laude: tillräckligt. 10

Mathematik: Admittitur: tillräckligt.

Chemie: Summa Cum laude: – för litet – på samvete, jag tror det.

Naturalhistorie: Laudatur: ej blott lätt-, utan också oförtjent. –

Historie: Laudatur: förtjent, hoppas jag.

Grekiska Litteraturen: A. cum laude, ganska förtjent. 15

Skaldekonsten och Wältaligheten: A. cum laude. förtjent, och tillräckligt.

Orient. Litteraturen: Admittitur: förtjent och tillräckligt.

Lärdomshistorie: Aprobatur: förtjent och tillräckligt.

Astronomie: Aprobatur: lätt- och oförtjent.

Philosophie: Aprobatur: lätt- och kanske oförtjent. 20

Summa med *Aprobatur* i Skrifningen 18 röster.

Qui pro quo.

Det war först på e. m. wi fingo weta af Mobergs hygglighet. Du Esel! du Chemiska stympare! Lundahl och jag äro Bonsdorffs elever – han har ledt våra laboreringar – han har approberat oss i Analysexamen – han har ledt och gillat våra Analyser – i mer än 4 års tid har jag ständigt afhört honom och följt honom 2 courser igenom – och du – Esel, som intet är wärd att kyssa Bonsdorff jag vill ej säga hvar, täcks knappa in ditt *Laudatur*. Annan karl var Pehr Adolph i tiden, han gaf der han kunde – och kunde han ej ge så sade han till, så ovetades han tills han dref sin man att förtjena sitt vitsord. – Men hvad gjorde du, sik? – Du wisste hvad wi alla räknade på; men på Lundahls fråga log du så mildt och sade: »man får intet säga.» – – Jag för min del har kostat så mycken tid och möda på *Chemien* att jag knappast kostat hälften så mycket på någon annan Vskap, *Latinet* undantaget – och nu skall jag tåla detta af dig, nysskläckta klätt *Chemist*, du som fick dina snubbor af Pehr Adolph på samma tid som jag, och fuskade der med dina oxider ännu länge sedan jag laborerat mina courser till ända! 25 30 35

Nylander war desperatast af oss alla – »Och jag som läst organisk Chemie! och hört Dumas i Paris – får nu samma vitsord som Hallstén – som läst 2 veckor; och Hallstén får gå 3 år i skola för mig innan han lärt sig så mycket Chemie som jag.» –

5 Nå, Moberg, min gosse, wi få väl talas vid, ifall jag finner det löna mödan. Jag ger dig jemt godag. – Hvad jag lärt har jag väl quar utan ditt laudatur.

– Mellertid war det ett dumt qui pro quo med mina Laudatur. Här får jag nu för mina insektsamlingar, min disputation och min fides, Laudatur hos Sahlberg, och har som knappast väntat och som knappast förtjent cum laude. Det weta nu alla menniskor, och med dem som intet veta det och tro mig vara en stor præses i Zoologie och Botanik, kan jag lätt råka på rullan. – Det återstår nu blott att söka blifva värd hvad jag fått så oskyldigt.

– Quibus peractis et disputatis ad momenta et vices quotidianæ vitæ summo gaudio et libenter revertimur.

10 Kl. var $\frac{3}{4}$ på 1. – Wi bry våra hufvuden med Lundahls sedecim eller tredecim – vandra sedan, Blank och jag till Rosenkampffs. – Nå? – Bra – 18 – »Se hur jag var sannspådd», mente Tante – »och gratulerar – och gratulerar. – Och berätta nu, och war du inte trött?» m. m. m.

20 E. m. – fåfångt försök att lura. Då kom Nylander och for ut emot Moberg. – Sedan Helander m. fl. – På quälln skickas efter några bout. punsch och bolagierna m. fl. – blusa hos mig.

30 Nu, Gudskelof! Gudskelof! Och af innersta hjerta Gudskelof! – Jag är nöjd och med rätta! – Och ej allenast quia jucundi sunt acti labores, och hvilan väntar, utan för det jag nu sluppit Universalstudierna, det olycksaliga *Studerandet i allmänhet*, och småningom får bestämma *hwad* och *hvarthän* och får älska en sak framför alla andra – se det är en fröjd och en vällust! Nu behöfver jag ej sväfva och svänga mer, flyga från ett till annat och grenna min fattiga hjerna i små portioner åt 11 wetandets väderstreck, aliquid in omnibus et nihil in toto. Nu skall jag välja ett, och måtte jag välja rätt!

35 Philosophien lär ju att vid all utveckling måste det enskildta gå förut, det allmänna sedan och sist det allmänna i det enskildta uppenbara sig. Och derföre lär väl methoden vid våra studier i grunden vara riktig: i skolan det enskildta, vid Universitetet det allmänna, under hela det öfriga lifvet – som bör vara ett fortsatt studium – sedan det allmänna i det enskildta. – Det är på dagen och timmen jemt en månad sednare som jag skrifver detta.

13 ONSDAG. Visiter hos gynnare och patres. Hos Tengström ensam – gubben var mycket human – »Herr N:r lär ej vara nöjd. – Men efter tentamen kunde jag inte ge mera» – »Nylander finner nog att vår tid var för kort för att kunna göra anspråk på högre videtur – och det är derföre som wi alla ej hunnit bereda oss så som vi skulle önskat.» 5

Sedan alla 3 hos Sahlberg – som log högst fryntligt – »och herrarna far nu bort från alla de viktiga åtgärder som ännu äro oafgjorda – ? (t. ex. kransbinderskan, mente Gubben, och jag har en yngre dotter – hm!) – och jag har skrivvit efter lagern redan» m. m. –

Hos Hällström ensam – gubben såg litet snopen ut – kanske han väntade att jag skulle föra bud för det han ej gaf Laudatur – men han misstog sig – Möjligen har jag förtjent det så väl som mången annan – men absolute – utan några jemförelser – bör jag vara nöjd och är det också, kära farbror! Hos Sjöström alla 3 – stor nöjdus i skjortärmarne – och herr Candidaten, herr Candidaten på alla håll. Gubbarna tycks veta när titteln just gör sin bästa effect. – Rein war ej hemma. – Moberg släpte ej in oss, Esel – kanske vädrade han oråd, ty Fredrik slängde i tambourdörrn som ett lejon grym att påse – och onådiga lära vi alla ha sett ut. 10 15

S. d. war Candidatmöte hvarest afgjordes blåa byxor vid promotion. Eslar utan smak – och stackare på couragets vägnar! Ty derföre att de blå tyckas vara höga vederbörande mera i smaken, så rättar man sig der- efter i stället att sjelf göra och låta i vår egen sak som oss tyckes. – Och emellertid ser man rätt hygglig och svartmuskig ut i sina blå byxor – 20

S. d. – Liten blusning hos Topelius – ty Lulle och Nylander gå ej in på att hålla något stort då de ej äro nöjda, och jag måste se mina vänner. – Denna gången Bonsdorffska bolaget och bolagierna i gården – och 2 boston bord, och souper efter omständigheterna. 25

S. d. – Lapris eldsvåda vid Rörsbana och mycket väsen för ingenting – 14. THORS DAG. Elmgren, Engelberg, Ljungberg Candidater med 14, 13 och 11 – De hade räknat mycket mer – gubbarna – Engelberg gaf opp Hegels sämtliche Werke och fick aprobatur – gaf hos Schulten upp till Laudatur och fick också här aprobatur. – »Si circulum noveris» etc., svarade han Schultén i dag på någon fråga – 30

S. d. – Essen, Reuter, Hedbergarna, Öller m. fl. blusa i quäll – Essen är movitz och Taglioni – och dansar för oss – Victor Grönblad är också med. – Äggblusning kommer till sist. – Om Löparö. – 35

15 FREDAG. SOPHIA – och Post. – Och hvarken blommor eller verser åt Sophie Elfsberg, o min Esel! – Men frih:n Rosen ger bal i stället

– gardisterna hålla parad och gubben Engel lägger sig att dö. – Detta passerade – På Kudnis kalasas. Det är nu ganska lätt att lefva – Justus Sgr håller mig sälskap –

5 16 LÖRDAG – Ty jag sköter min helsa – promenerar i allmänhet och utträtt ingenting af allt hvad jag ämnat. – Det är rätt roligt att se hela den öfriga svärmen äflas och svetts alt rundtomkring.

S. d. – Möte om bjudningar m. m. – och starka disputer om huru vår bal bör betraktas. – Som statsbal, påstå Arppe, Blank, jag och några få – medan andra, med Florin i spetsen förmena att hvar och en helst
10 vill se sina vänner der, och hvad angå oss alla nåderna – ? m. m.

– Med F Nder disputerar jag starkt om samma – jag påstår wi måste visa staten vår erkänsla för dess hägn, dess dryga kostnader för vår skull; och huru skall den representeras annorlunda än genom sina högsta tjenare, sina spetsar; – låt vara att dessa äro ovärdiga tjenare, roffare och
15 tjufvar, wi måste glömma personerna och i dem se blott och allenast samhällets representanter. –

17 SÖNDAG Kyrka – Herrskapet Livron, Weissenberg, målaren Witte m. fl. dinera hos Rpffs – Weissenberg och Witte – nej – Witte och Livron sitta och bråka Svenska med hvarann – begge infödda Tyskar – och ingendera
20 kunde Svenska. Det let besatt. – Livron berättar för mig om Lieutenant Topelius – och ni är mycket lika hvarandra – och lofvar skicka honom till mig – Men jag reste så snart derpå.

Sednare kom Elfsbergena. – Sophie hade fått ett Album och viste det. Jag tog ett blad – Amalia gaf det och valde det – först ett gult, sedan ett himmelskt himmelsblått – och på detta låfte jag skrifva innan nästa
25 vår. – Som jag tog, kom Witte, unga målarn och mente att det hörde till saken – hvarföre han också tog och låfte måla – »Herre Gud, sade Sophie, hvad skall han tänka om mig?» – – »Han skall tänka: det är en artig sed.» Strax derefter kom Livron och frågte hvad de tyckte om
30 paraden – och om officerarne (den artige mannen!) – och beskref huru det var en som alltid såg upp till Roosens pension (otäcka flottlapparna, jag är så led dem, hviskade Sophie) – och om inte damerna läste Ryska? »Det vara mycke bra ifall herskape bli gift me någon Ryss –» – (»Hör du Sophie, Hör du Amalia hvad det är bra till!») – och så tyckte den
35 beskedlige mannen att han courtiserat nog, och började berätta att wi fått ny Commendant, en beskedlig man etc.

Werfving, Blank och de friherrliga bostonerna. – Elfsbergena beskrifva: alla studenter är' leda, tycker Amalia – Åhå, det är aldrig ditt alfvare,

- eller också har du misstagit dig om undantag och regel. – Och wi behöfver inte gå längre än till den resande studenten som war så söt – »Ja se det är skillnad på alla resande». – »Men vänta, på promotionsbalen, hvad jag skall examinera dig om regeln och undantagen.»
- »Wi ha förskräckligen brådtom till vår examen den 16 Junii – atje nu – får jag den äran på balen – atjé – atjé –»
- 18 MÅNDAG Bref af Pappa Isak – och till farbror om min examen. –
Friman och Bremer examen med 14 – och 11. – Bestyr med König om uniform – ty Uniformsbestyret – och Sophies Aurorawaltz är det som uppehålla mig. 10
- 19 TISDAG Storslef och Lillslef – *Engel* Cdd. med 19 röster – och *Savander* och *Krogius* begge *Asini* med 6 – *Savander* med 4 aprobatur – Detta var något högst märkeligt och oerhördt – Sder 9 års student, *Krogius* 2 års – han fjäskade tillvex – *Krogius* sade: Detta lär jag ångra så länge jag lefver – 15
- S. d. – Befinnes *Alex. Laurell* död i sin säng, död af kramp, sedan han i går e. m. direkte från badstun badat sig i sjön. – Det var en man med »brillanta kunskaper», sade *Ilmoni* om honom. – Men utgången af hans hufvudlösa härdningsmethod har satt skräck i alla som practiserat densamma i hans sällskap. 20
- S. d. – Åtskillige afskedsvisiter: hos *Borgströms*, *Tengströms*, *Thunebergs*, *Wikstedts* – alla misslyckade. – På dessa wandringar passerar jag förbi hela *Roska* pension. – *Sophie* helsar och *Amalia* ser i väggen – lustiga kräk – Sednare på quälln sitter *Frenckel* och souperar med mig.
- 20 ONSDAG. *Engel* begrafvas. – Occuperad af *Sophies Aurorawaltz* och diverse *Commissioner*. – Sednare: thé hos *Rosenkampffs*. 25
- 21 THORS DAG. – Afvaktningar – hos *Ursin* – hos *Rein* – »åt hvilket håll ämnar *Herr Cand.* vända sig? –» – Jag är ännu odeciderad – »Men ungefärligen lär väl *Herr Cand.* ändå kunna säga?» – – *Kanske* åt *Theologien* eller *Medicinen* – 30
- Hos fru *Borgström* vek jag in – »hvad det nu måste wara roligt för *Herr Topelius* att komma hem sen allt lyckats så bra –» Ja wisst – och helsa nu *Emelie* mundteligen – *M:lle Rouget* och *Lina* är intet inne nu – – »men jag ber om min compliment.»
- Och så atjé hos *Rosenkampffs* – de goda – och skjutspengar af baron – och inpackning – och punsch med goda vänner och 35

II (22) *Resa från Helsingfors till NyCarleby.*

I porten möter oss Rein – och »lycklig resa!» – och atjé – atjé Helsingfors – från vår skramliga eländiga kärra – ! – atje – atje! – Jag lemnar dig utan kärlek och utan hat – och tackar blott den gode Guden för den goda utgången på alla mina assessorer – på alla mina quällar af både löjen och bekymmer – ljusa och mörka tankar. De äro nu förbi, och deras minne med dem. – En sådan ögonblickets man är jag. – Jag hade väl mycket att recapitulera nu – mycket dumt och föga wist, synder nog och föga godt – fula tankar och vackra, – med ett ord: en lång rad diverse – men det hvile nu i glömska. – Nu – liksom sist den 25 Jan. – och nu än säkrare – lemnar jag efter och bakom mig, vänskapen undantagen, – intet.

Wi reste kl. ½ 5 – jag och *Hallstén* – men ej ensamme – med oss vandrade Just. Staudinger, lilla postmakarn Öller, och två Simelier – och som vädret var vackert reste wi af i sakta mak, sjungande rökande och blusande, så länge punschen räckte – men den blef slut i förtid – och en krok in till Sörnäs lönade sig intet – hvarpå wi ändå vandrade friskt framåt, – jag också afstigen – smuttade här och der vid virstolparne på en ännu öfrig flaska pomerans destill. – Aqua pomerantiæ – kommo till Gammelstan och beundrade fallet, begärde förgäfves hästar – marsade ändå af von frischen – sjungande och obekymrade om hela verlden – tills det led på quälln – då hade Hallsten och Simelius rest förut och skickade ändtligen häst emot oss ½ mil från *Helsing kyrkoby* – på hvilken wi klefvo 5 man högt skjutskarln inberäknad – och kommo så wälbehållna fram kl. 9 på quällen.

– Nu voro wi inga narrar och reste vidare, utan requirerade först souper med ägg och öl – och sedan vin – hvarpå wi galnades – neml. Simelius och postmakarn, den ene för Mozart, den andre för Haydn – begge skickades ut i farstun och gräla hvest hållpojkarne förundrade sig, och blandade sig i conversationen, påstod Justus. Och var det då underligt om wi refvo upp regn?

22 FREDAG Ty andra morgonen war himmelen lik ett såll, men det fick ej hjelpta; – Wi betalte våran räkning – 9 Rub. – sade atjé! åt bröderna – och så hette det: lass laufen!

35 Det war ett gement wäder – Vi blefvo så rikligen vatnade i alla agregationsformer att wi nästan väntade wi skulle slå ut löf, wi som träden. »Niin kuin jervästa tullut» – Kl. 7–8 vid lag snögade det så att marken var helt hvit. – Vi värmdo oss då på T.hauta – der jag sednast war

spökrädd – apropos: på Skafvaböle – fann jag ett kors på väggen – och mindes en afundsvärd kudde – och mindes mycket på många ställen – Natten tillbringade wi i Tavastehus – genomskakade i allan kropp –
 23 – LÖRDAG Ty gemenare torturmachine än vår vän Hallstens kärria har jag ej praktiskt tagit notis om. Feuerbach har glömt omtala den i sin Geschichte des peinlichen Rechts – och man tänke sig två kantiga och knotiga Candi-dater, som mena sig ha privilegium på mera själ än kropp, inpackade mellan dessa fyra bräder som i form af säte gjorde begge herrarnes posteriores opponentes det kraftigaste motstånd vid hvarje knyck! 5

Denna gången sluppo wi det våta elementet – men oss piskade blåsten och brände solen – och hade vi kunnat se rätt långt bakom oss, så hade wi sett Fredrikshamn i lågor just i dag – en stor olycka, och en känbar stöt för vårt unga Brandförs.bolag. 10

Men af detta hade wi ingen aning – Wi politiserade efter vårt pund, och hamnade slutligen på *Kallenautio* – sedan wi tömt ett glas med Ponsa gubben – till flickornas ära – som slumrade der för 16 månader sen –
 24. SÖNDAG – Söndagen fortsatte wi med diverse regnbad på quälln – Kommo till Kanganpää i Wirdois – funno kors på väggarne och hade stor anledning att tömma ett glas också här. – Kommo slutligen dit wi skulle komma, till Kahra i Alavo kl. 10 på quälln. – 15 20

Allt sof – i stugan var tyst – ändtligen kom en ung quinna i temmelig negligée och släpte oss in i gästrummen. –

»Är ni talon emendä?» – »Så säger man.» – Och så ung! Ni har inte varit det länge? – »på andra året ren –» – Jag såg långt på henne. – Kuulka, är inte du den S – som var här som flicka för 2 år sen – ? – Nu kom tourn till henne att se långt. – »Näky olla.» – Och äfventyret under Mophuses lysande period rann mig med ens så bjert i hågen. – Kuinka nyt Greta voit? Onko sä tälä talosa vielä? – Sä on kylässä, mutta kuka – ? – och nu såg hon mig helt nära i ansigtet, ty det war skumt – och – oliko sä tä joka tälä kuuljenut Käselle – sille kuin – – ? – – Ma foi, c'est moi mème – för att tala i samma ton som dåförtiden. Näky olla – svarar jag i min tour och i samma ögonblick war vår bekantskap blefven så plötsligt intim att Hallstén förundrade sig. Nu fick jag omständliga beskrifningar på allt hvad jag ville veta – huru S. sedan gift sig med sonen i gården och de haft ett barn som dött* – huru den andra var ogift ännu m. m. 25 30 35

* Bientot j'espere de nouveau – sch! sch!

Mutta antaka nyt Helsingin muroja – Ja om du hämtar Greta hit i morgon bitti, inte annars. Hämta nu Caffé kl. ½ 5, – stäng dörrn *väl fast* – och godnatt nu – atje! atje! –

5 Det var tid att säga detta godnatt. – Ty natten, tystnaden, ensamheten, den gamla bekantskapen, den nästan förekommande förtroligheten – och mest af allt dessa förföriskt vackra former – vackra trots några hvilka en Majnatt gömt under sin förrådiska skymnings slöja – hade väl kommit ett kallare blod än mitt att brusa, – hade väl kommit en stadigare man än jag att glömma all pligt – och noli me tangere – och derföre skyndade jag med mitt godnatt. – Några minuter till, och jag svarar för ingenting – Sådan väderhane är menniskan! –

Och tänkande på 6:te bönen, kastade jag mig fullklädd på min bädd, der tröttheten efter dagens mödor snart tyngde mitt öga till sömn och mitt oroliga blod till lugn igen.

15 25 MÅNDAG – Kahra i Alavo kl. ½ 5 på morgon. – Solen genom rutan och vår unga värdinna med Caffet väcka oss, – den sednare småslug och tystlåten i dag »– Och gör upp eld, lapsi kulta, här är kallt.» –

¼ timme sednare vid brasan – på mitt knä sitter min egen vackra Alavoflicka, min rara ros häruppe i Finnmarken – »ah – kuinka sine kaswanut suuri ja korja – lång och smärt – och dubbelt vackrare på de 2 åren – och mins du Söndagsquälln och den röda gördeln – ja skratta, det är bäst, så syns det inte att du rodnar – och 17 år nu först – stackare du var då bara 15 – det är visst att *af detta ephemeriska slaget* (– et sine niitä ymmä) – har jag aldrig kysst så vackra läppar som dina.» Vore jag Maltravers så skulle du bli min Alice – men det lär du inte begripa – och kanske vore du för slug för att vara Alice. – och – Helsingin muroja – der ligga de i pappret på sängen (jag kommer strax, Hallsten!) – och törs inte Greta, så låt S– ta – (förlåt mina små der hemma – hälften af den confect ni skulle ha glömdes i Alavo – !) – och jag kommer väl i sommar eller i höst tillbaka – Så, nu är jag färdig, bror Hallsten – atje – atje – atje! – kl. är snart ½ 6 –

30 Vi hade nu 14½ mil hvardera hem och måste kуска på. – Lyckan gynnade oss med goda hästar. – Utan särdeles brådska kommo vi till Lappo kl. 2. Här skildes jag vid Hallstén – wi hade förlikts bra – tömde vårt sista glas punsch – åter till våra slumrande flickors ära – och sade atje! – Så begaf jag mig nu i en gemen käppskrinna vidare – kom till Frändilä och derifrån i en d–g kärra utan säte – kom till markula – betraktade kattungar och hörde med god min beskrivas hur jag deri-

från enleverat Hermes fordomdags – kom i en dräglig kärra till Ekola – träffade derstädes Maja Cajsas Nordquist – (»Doctorinnan mår bra, och Mamsell Lindquist med») – Kom till Kaup – körde öfver min käpp, enda malheurn på hela vägen – kom till Juthas – der kände mig ingen – kom till Forsbacka – till Juthbacka – till bron – till staden – i fönstret suto Lithens och nickade – kom till torget – till tulln – till Frillas – till grind – kom till Kudnis – kl. $\frac{3}{4}$ till 11 på quälln.

Act 2. Kudnis och NyCarleby.

Sex veckors parenthes i det gröna. Likt och ändå så olikt. Grönskan är icke kärlekens, icke hoppets; är blott den flyende minutens lif, ett flyktigt behag för ögat. Stilla som en djup sjö utan vind; der spegla sig himmel och jord – men bilderna äro ett skönt sken. – Och skenet är matt – men det måste vara middag snart, ty drömmarne äro förbi!

O om jag hade den klara verkligheten – den rena himlen, den friska jorden, rätt klart, rätt skarpt i ögat! Och hade mitt mål begränsadt och fast och utan vank! Hur gerna gaf jag då villor och sken till pris, och vore nöjd med en fattig lott, och vore lycklig med ett ringa öde, ett obemärkt lif, blott jag visste med klarhet *hvertåt* – och vägen vore den rätta blott!

Vår- och Sommardagar.

Hemma war allt likt. – Mamma och Sophie nyss gångna till sängs – dörrn stängd – men snart war den opp: – »här är jag och har hållit ord. Är Mamma nöjd med mig» – – »Ja, kära barn, det är jag wisst» – »Då är jag också nöjd» – Och hvad vidare ännu funderades samma quäll är lättare att gissa än att beskrifva. –

26 TISDAG Hela Tisdagen regnig – min lekamen sönderbråkad – wi stanna hem – och se oss omkring. – Wären ej långt kommen, allt i görningen – gröna fläckar, men inga löf alls –

Det är 12 år sedan jag sist war hemma så tidigt på våren, 1828 – jag var liten pilt då tror jag. – På quälln badar jag. –

27 ONSDAG. Jag går till stadenom. NyCarleby är likt sig – undantag: Rådman Isak Lindquists nya federal – och Capt. Broomans ditodito. Händelsen eller ödet – det är så godt att skylla på – ödet förde mig allra först till pappa Isak och flickorna – »och jag trodde det var en expedite –» – Misstag – godag, mina vackraste! och 50 milslånga helsningar! –» – Se, du har vuxit och blifvit stor (och vacker) Thilda – ! –» »Kaswanut suuri ja korja», jag kom just ihåg det. –

Sedan *Turdins* – och pojkarna stora – på träd och människor märker man att man varit borta och tid har gått.

Sedan *Lithéns* – och allt likt, så när som på gula sidengardinerna som blifvit bleka. Thilda och Rosa – och vårt förh:de är nu ungefär *negations negation* – d. v. s. det riktiga, det absoluta sanna. Misstag eller ej – men jag fann flickorna en smula tysta och styfva – det föll dem in att jag förändrats – Men Moster föll intet sådant in.

S. d. e. m. – Nu hade jag heldst sutit hemma – men *Logren* skickar bud »påminn dig *ditt löfte* att vi skulle blusa bort första quälln vi åter träffades» – Och löften äro farliga ting, det märkte Hernani, dumma eseln – men hållas måste de – Wi blusa alltså – »Tjenare, bror! – Omständigheterna tycks ha ändrat sig sedan sist.» – »Jo, jo – min kära Item.» – Calamnius och Gronovius medblusare – Och hjälpligen blusade vi – en bit på 5te glaset – mindre var ogörligt, men lyckligtvis är vatten och Arack lika hwarandra – det gick ändå hjälpligen bra med concepterna – ehuru ända intill yttersta kanten af det lagoma.

28 THORS DAG. CHRISTI HIMMELSFÄRDS DAG. Regn och Okyrka.

E. m. hos *Lithéns*. – Om Rosalies bröllop mycket – som vore det nära. – Man wrider sanningen som en skruf. – Men man misstar sig ej så lätt numer.

S. d. Afsomna i Herranom den gamle krigshjelten, bagaren och Rådman *Maths Wiklund* 54 år – och gamle Fnuskenbarka på Mariædahl Lagman *Christian Sundius* 76 år gammal. –

29 FREDAG. – Promenade till staden – med Emelie från deras trädgård – hos *Lithéns* i lilla kammarn om pietisterna. – S. d. Med våra och Hammarins hos *Logrén* et fru – och lilla *Hinric* – den snälla ungen som kommit så snällt i dagen, *Holstius*, en ny bekantskap. – Promenade – och quistarna med.

30 LÖRDAG. Dyr – och sedan Emelie på scenen. – »Gissa i hvad afsigt.» – Jag gissar: att plantera trän – att spela – att spatsera – åhå – *att läsa Fransyska!* alla Onsdar och Lördar. – Bon! – Nu promenera vi att följa – atjé atjé! och tillbringa den öfriga dagen hemma.

31 SÖNDAG Östring om verdens förföljelser. – Det är illa och oförsvarligt att till denna grad framhålla det negativa i Christendomen, oppositionen mot werlden såsom ett uteslutande och väsendtligt kännetecken på sanna Christne och Guds älskade barn. Derigenom uphetsas den falska ifvern att vända sig på kant mot hela sin omgifning och afsöndra sig från det allmänna bruket i de småagtigaste fall. – Exempelvis snitten

på kläderna. – Icke är det Gudi behagligare att bära långa skörten på sina tröjor än att nytja korta som andra – eller att bära hårflätorna efter nacken i stället att ha dem enkelt upsatta.

O Hvad deras opposition vore stor och vacker om den vore ren och fattad från en mera uphöjd punkt! »Skulle du ock icke vilja gifva allt för honom?» Men nu vill man deri söka något positivt – nu *vill man förföljas*, och vill omöjligt tro att man *icke* blir försmäddad, hatad och förskjuten för Jesu namns skull. Och finns ej annat skäl dertill så upsnyppas och berättas allehanda löst tal som är vanligt bland människorna om hvarandra – och squaller som ingen sansad människa tror hedras med namn af världens försmädelse. – Och får man då, i utbyte mot afvoghet och köld och mot sitt eget bittra tadel, röna detsamma af verldsbornen, eller får man genom egen förskyllan lida annan smälek, så glömmen man sitt eget wrånga sinne, menande sig vara förföljd för Christi skull. Deremot, huru mången fridsam och ödmjuk själ, som brukar verlden så som skriften lärer, och icke försmädes och förföljes, derföre att hon icke sjelf försmäder och förföljer – huru mången sådan finns det som våra omvände icke akta eller värdera just derföre.

Misstaget gäller det yttre och inre. – Är mitt hjertas innersta hängifvet Gudi i allt, vakande, troende och förtröstande, hur skall då verlden skada? – *En Christens opposition mot verlden skall vara inre, innerlig, icke yttre och ytterlig.*

Med vår Anna Lena talte jag något sådant – men jag har dålig utförs-gåfva att tala – Ordet verld tas ofta så widsträckt att man ej vågar älska ens blomman på marken i tanke att äfven hon är en fiendskap och en styggelse inför Gud – Det är ett sorgligt misstag – ett sorgligt och syndigt på samma gång.

Dagen hemma – Promenad på quälln med Lithenerna. Lts hos Wholms.

JUNIA 1840.

Zona Torrida har blifvit Zona Temperata.

NyCarleby.

Der ser jag dig åter, du goda, du lilla,
du käraste, bästa af städerna alla,

fast många den fulaste, minsta dig kalla
som känna dig illa.

5 Ty svikne af skenets bedrägliga villa
och åldriga ytan, de skåda ej alla
hur herrligt omkring dig forsarne svalla
i aftonen stilla.

10 Hur mildt i ditt larm på gatorna trånga
ett sus från de knoppande lunderna blandar
i bullret af verlden en hviskning af andar
den vindarne fånga.

Och aldrig de känt de många, de många
de flyende stunder uti dina salar
då sorgen är stum och trefnaden talar
med löjen så långa.

15 Och aldrig de sett med glänsande öga
de hulda som lif och behag åt dig gifva,
och rosornas glöd på kindernas drifva
den märkte de föga.

20 Men jag har dem sett. Hur ofta i strålar
af himmelska blickar hvart ställe förskönats,
hvert steg på din jord af tjusning belönats,
så svagt jag det målar.

25 Der ser jag dig åter, du goda, du lilla,
hur skönt du dig speglar i silfrade vatten,
en slumrande lik i den vårliga natten
förklarad och stilla.

30 Här flydde mitt lif – dig länge så nära!
från fjerran omirrade städer och länder
hur glad till dig åter i stillhet jag vänder,
du goda, du kära!

d. 7 Junii 40.

Otium sapientis dulce.

Und so fliehen meine Tage wie die Quelle – snabbflyende, sommar-gröna, bequämliga dagar. War mödan stor och assessorerne många, så är nu i stället hvilan grundelig och hvilotimmarna långa. – Ah ça! det är ej utan sitt lilla behag att, obekymrad om hela verlden och makligt utsträckt på den mjuka sophan, röka sin smakliga pipa i ro och aldrig sörja för morgondag!

Mig brydde framtidens dunkla drömmar – de sjönko med ens i dunklet tillbaka – mig bländade kärlekens törniga rosor – de bleknade bort, de bitterljufva – Mig brände en dunkel wisdomstörst – en droppe war nog att söfva dess brand – Och nu står jag här fattig på framtid och kärlek – och fattigast af allt på wisdom – ack! ..... det war en förflugan suck. Så grönskande grön är nu Guds vackra jord, så glänsande blå är himlen, så glittrande klart den ilande elfvens watten att ingen sorgelig tanke kan rymmas i ett ungt bröst, och vestanvinden kysser suckarna bort i deras födsel. – Nu ut. –

Nu ut! Jag har många viktiga hvärf att besörja – pilars planterande – rönnars quistande – metmaskars plockande – ty jag skall ut med min gamla fisklycka – och är lyckan god så fångar jag en scarabee i flykten och digtar en visa om den sköna våren.

1. MÅNDAG. Nicodemus och sommar – björkarna knappast utslagna – asparna alldeles bara, men allt lofvar godt.

Lithenerna härute – gunga i trädgården – squallra kring sybordet – sjunga à la Wadman om Jäntan och manden och konen – och à la Frenckel: Hertz mein Hertz – och quistarne ha promenerat norrut. –

- 2 TISDAG. Skönaste wäder. – Thé hos Collander. – Hafveri förljudes på torra landet. Dumt. Illa. Skamlöst. »Dömmen icke på det I icke må dömde warda.» – Lithenerna hos Bergers, och wi ditin – Huset styltades upp som bäst. Collander får en bit af taket i thékoppnen. Allmän förskräckelse. Men förskräckelsen gick öfver och wi promenerade.

- 3 ONSDAG – Den vackra trädgården och den behagliga grönskan! Wi ha mycket att bestyra – Jag planterar – Sophie städar – Emilia räfsar torrt gräs på kullen – Nu hinna wi med ingen Fransyska. – Aftonen finner oss hos Lindquistens – uppgången en labyrinth, rummen nätta som dockskåp, och dockorna i dessa dockskåp små söta ungar. Den minsta af dockorna heter Lotta – hon misstog sig och trodde att jag kysste henne för hennes egen skull. Men det smakte ändå fågel. – Svärfarsgubben viste oss nya rummen i öfra våningen. Bra, farbror! Hwad wi här skall dansa! – Och

Lundmark spelar med bånen. Straniera, du söta – ! – Emilias portrait satt i musik är du.

Det regnar och klockan är 10 – atjé! atjé!

4 THORS DAG. 24 pilar – A: hos Lithéns. Maria vår, Hejko etc. Hejko om fru C. »Gudwälsigne henne.» – Och älskvärda aurikler, belisser och violer i Fåfången. – Aurikeln är Sophie, belissen Thilda, Violen Emelie. –

Nyhet: Fredrikshamn har brunnit. – Jag tänker på vårt ruckliga NyCarleby – stackare! stackare om icke Guds skenbarliga finger bevarar dig – Och mest af alla trakten omkring svärfar Lindquist – jag ville intet bo der. På ena sidan – och just vid porten – den höga rådstun – på andra sidan och midtöfver den trånga gatan lika höga hotell och gamla ruckel – Det är dumt tillställt med den här staden.

5 FREDAG – Sophie och jag med Lithénerna till Forsbacka. – Och wi ledas mycket förtroligt i mening att Kellman derborta vid gårdsgården skall missta sig. Men Forsbacka är inte hemma – *Juthbacka* är hemma – nous voila! Der war ock en förändring – en ny generation, en liten skrickare med spetsig nos – Jag tyckte om Carolina – nu bättre än förr – så anspråkslös och treflig – så vill jag också ha det.

20 Wi suto i trädgården. Kjellman fantiserade i Landthushållningen och jag kastade gräs på flickorna – När skall jag få smak för landtbruk? Visiten war ganska treflig – och hemvägen kort. –

6 LÖRDAG. – En timme hos L:ns. O Gustaf. O Emelie – och hela dagen hemma – men Emelie och syskona förde jag till Sophie på lustustrappan – der suto wi gungande i aftonsvalkan, medan svalorna klöfvo luften och den nedgående solen glimmade grann mellan träden. Och faster Jalminas kissor klängde här och der i träden till mycken förlustelse.

7 SÖNDAG. PINGST. *Pingst.* Fonselius predikar, men dåligt emot sin vana. Man märker hos honom ett sväfvande, en brist på hållning och sammanhang liksom vore han icke mer med själ och hjerta öfvertygad att han predikade och lärde rätt.

30 S. d. till Harald. In i vagnen åka Lithénerna och jag, på kuskbocken Ollanten och Dyhr. – Kerrmans lika. Lts hemma –

Louises Aloë. Gumman Wacklin – hvem skulle trott det – då jag sednast for, att hon skulle ännu 1½ år derefter stapla sin sorgliga väg på jorden fram? Bedröflig är den jordiska hyddans förvissning – bedröfligare andens förvillelser och svaghet intill det sista. Men den eviga godheten skall ihogkomma att hon lidit mycket, och förlåta henne för hennes myckna bedröfvelses skull. –

Ute är grönt. Rönnarne blomma. Buskarna stå fulla med bär. Wi sitta derute – och leka med papegojan. –

S. d. på återvägen (samma platser) en nyhet: Lithenerna alla resa till Hfors, Reval, Petersburg – »och skrif nu om rum och billetter». –

8 ANDRA DAG PINGST. Okyrka och +26. – Kerrmans dinera hos oss – Lithenerna cafféra. Dyhr och Topelius gesticulera. »Två Lieutnanter drogo» etc. – och skratta omåttligt. – Om resan. – Promenader – Quistarne och Josephina med. Om Lagermark. Lts hos Lundmarks.

9 TISDAG – F. ms promenade med Hejko – om diverse – och Thildas wäfkammare –

S. d. *Sundii begrafning* på Mariædahl – Wi reste dit, wi vänner till den saligen aflidne – ty bjudningen var långt ifrån allmän – Och sålunda reste Dyhr och Topelius. – Från Mariædahl (Runtas) beledsagade wi gubben till Munsala kyrka der jordfästningen förrättades af synnerligen skrala prester. Dock ersattes mödan, hettan och dammet någorlunda af kyrkans prydliga anblick, med dess rika förgyllning, både i tid och otid anbragt. – I klockstapeln befunnos dessutom några curiosa – lemningar från ganska gamla tider – en wälbibehållen St. Petrus i påflig skrud af ungef. 6 quarters höjd, fordom förgylld, en Mariæbild, ett crucifix m. m. allt af trä och ganska väl arbetadt.

Mariædahl är med mycken kostnad anlagdt vid en vik af hafvet och tätt invid Wexala by. – Af allt kunde man se att anläggarn warit en ordningens man, ofta ensidig i planen, alltid ihärdig i utförandet. – Trädgård, lusthus, båthus m. fl. hans favoritanläggning äro vackra, fast förgängliga, minneswårdar af hans drift. Lusthuset war nyss måladt och planen för en kägelbana utstakad, när han kallades bort från allt, lemnanne sina arbeten att förfalla i svaga quinnohänder. – Sådant är menniskoöde – i det stora som i det lilla!

Af döttrarne visade sig blott de två äldre – mågarne icke bjudne, hket klandrades. – Jag glömde nämna gården och trädgården, begge anlagda väl utan poësie men med mycken ordning och bequämlighet.

Hoffren och Lithen värdar – Fru Kerrman värdinna. – Mig titulerade H. till Sikter Cederman – Vi besökte också öfra våningen, upfylld af taflor – många af temligt värde – bland nyare äfven Hforska vuerna – Den aflidnes bibliothek, berömdt som stort och dyrbart, fingo vi ej se.

Grafölet var muntert nog – endast bland fruntimmerna någon suckan. I herrarnes rum högljudt ibland. – Hejko liknade Stenroth vid Muns kyrkenglarna – Ahla träffas här – vid soupern som räckte circa

3 timmar – var på ungdomens sida muntert – Ahla och fru Bzna dricka skålar – Ahlas inexpressibl. blomstra – Kl. var ½ 4 m. då jag med Mamma åter åkte in genom Kudnis grind.

10 ONSDAG. Thermometern +20 à 17 – Visite af gamla Brita. Om bruden hos Österblads: »Kyllä se on tullu lihava jo» –

Emilia kl. 10 – »Den obetänksamma flickan».

A: Benzelstjerna håller blusning på Brunnscholmen. – Visite hos Lithéns – i Fåfången – i Lindquistska trädgården – der har Thilda planterat quartershöga rönnar – och Emelie har sått wassbuk och anjovis, säger Hindrik. – Mamma och flickorna alla sätta ärter m. m. – putsa, vatna och laga.

Hos oss lagar Johanna Frosterus om sin vextmärg.

11 THORS DAG. Hos Turdins, Tante Emelie sjuk. – Hindrik om Apothekare hörande till mästerskapet. – Beuxores nouveaux. –

12 FREDAG. Upvaktar prosten Snellman. Mottages temligen förbindligt – och vin på bordet genom prostinnans och Ullas försorg. – Gubben tog fram en fjärl – och visade ett C under vingen – »hvad menar herr Candidaten den kunde vara för en? – jo C album, och den fann jag här i trädgården.» – På bordet låg uppbördsboken upslagen – han linierade. »Man har här så mycket arbete, jag har väl en adjunct här, en skicklig man, men han har tagit sig så mycket att göra med den der skoln» – Men jag tror uppbördsboken var gubben kär. – Och wi skildes belåtna å ömse sidor. –

Upvaktar Lundmark: »Det der kunde du låta bli, och komma en annan gång riktigt.» – S. d. på quälln med Sophie hos Calamniuses – der sitter Wahlström hos Johanna – troligen störde wi conversationen.

Fru Wennerholms resa till Petersburg – lipen på förhand – »det lär vara mitt öde att aldrig komma längre än 3 mil utom NyCarleby portar.» –

13 LÖRDAG. Flickorna Lindquist på Kudnis. Om Helsingfors. – »Och vet mycket.» »Åh du vet inte.» – »Mer än du tror» – Fingerräkningen – i Hfors så många, men du affärdade dem – Tgm – Kl:n – Adrs:n – allihop gaf du artigt afsked – – »Och det vet du – ?» – Det och ännu mera – – »Men du skall skrifva om Hfors» – – Ne- ej – om några år kanske – »Skrif ändå, det är så ledsamt att inte ha något att vänta.»

14 HELIGA TREFALDIGHET. Nordgren, – stilistiskt bra – correct – regelrätt – mannen föreföll mig som en matematikus – åtminstone mycket ordentlig. Wäl röjde sig ett studium af Loehnberska skolans wältalighet, och wärma saknades, men deremot var föredraget oväntadt lyckadt.

Lyses för Christine Bäck och Bruksinnehafvaren Olof Sjöberg.

- S. d. – Fru Silveus – AHBackman, fru Dovner hos oss – Hejko och Dyhr uppe hos mig – wi språkade –
- 15 MÅNDAG Hemma. – Quistar pilarna – planterar 25 dito. –
S. d. Uleåborgsbref om Mosters oresa. Illa! – ty ochså Mamma torde bli hem – så hotas det starkt – 5
- 16 TISDAG. Planterar 50 pilar – i hagen – vid vägen vid stranden i alleerna. Det är roligt – Besök på kyrkogården. Morfars grafvård omkullblåst. Illa. – Bland mina bekanta träffar jag oförmodadt Carlenius – den olycklige – och Mad:me Brunberg hvilande den söta sömnen under torfvan. –
S. d. Flickorna Lithen – om resan – om 2 vagnar m. m. 10
- 17 ONSDAG. Till Alörn med Maths Lithen – skönaste väder – gubben commenderar: »Stig inte på kanten af förningsbåten så den kantrar, era fähundar» –

Du vackra Alörsgrenska,
du sköna sommarro!
hwem skulle här ej önska
i all sin tid att bo! 15

- Metandet ville ej löna sig. Deremot trefligt hos Hejko på *Alviken* – der infunno sig sednare – Collander – Lybeck – Münchenschreiber, Dyhr, Holstius, Wahlström – Lithen – på the och thodium – det sjöng dansades, promenerades – Hejko ville följa dem på återresan – wi kryssade med Ole Bull men med ringa framgång – ytterligare vågade sig H. än en gång ut – det var löjligt att märka på trädtopparne huru han dref ända inemot Sandörn –
Natten hos Hejko och myggorna – 25
- 18 THORS DAG. Jag vaknade på Alörn, på *Alviken* – jag promenerade till Charlottenlund – till Myggan – »ty der blir man biten» – jag gick på vägar dem ingen fot trampat i detta år – och allt var grönt.
Kl. 11 f. m. reste wi hem i storm – det gungade bra – min kappa war våt af närgångna sjöar. – Nära intill satt »Anne Marie» som mente »att Kuddorna skulle bli glada när hon kom hem –» och wisligen placertes ett par glasfönster i närmaste granskap. 30
- Öfriga dagen hemma med Mamma, Sophie och träden –
- 19 FREDAG. Omete – Besök af fruarna Häggström – Lithen – Frosterus med Doktor – och Thilda Lithen – Doktorn och jag *Academica* – – Deremellan gungas vid Lusthuset – en vacker quäll. 35

20. LÖRDAG. Skriftskolebarnen confirmeras – nära 200 – bland dem Thilda Lindquist och Sophie Aspegren. – En vacker och rörande syn. De gifva sitt unga barnsliga hjerta åt Gud – de lofva bli hans i alla dagar – och brista i mycken gråt för hans stora herrlighets och barmhertighets skull.
 5 – Låt vara att tåren förtorkar och det arma hjertat, som nu är så oändligt stort och fullt af evighet, snart igen förkrymper i tiden – det är dock skönt att se den stora andens makt så uppenbar – att se det egennyttiga människobarnet så helt och hållet glömmande sig sjelf och hängifvet Gudi i allt, om ock för ett enda – men ett herrligt ett himmelskt ögonblick blott!

S. d. sednare hos Lithéns – Rosa: »Louise K. till er» – med mera – och diverse squaller som jag aldrig tål.

21. SÖNDAG Ungdomen vid altaret – och Östring talar bra – »hur mången af eder säger nu kanske i sitt hjerta: du min barndomsvän och nåderike
 15 fader, du käre Gud, farväl! Jag har ej mera tid med dig – Jag måste nu lefva med i verlden och har mycket annat att tänka på – med dig hinner jag väl aldrig mer.» – Då greto barnen öfverljudd. Och mången gret så bitterligen, ty hon kände att så var som läraren sagt.

S. d. – Turdin hemkommen från Köpenhamn. – Emilia promenerar har sökt Sophie. Emil kommen. – Wåra och L:ns hos Hammarins. – Elise spelar – för resten tråkigt – Mias bref. »så bör man älska.»

Sedan promenader – Märkvärdig Elisa – skall det vara coquetteri?

22. MÅNDAG Full sommar och trefligt. Mete med 3 småheter och 17 fiskar – Sophie och 2 Fanny'or – wi ankrade vid ragnörn och nålörn – togo
 25 der upp en smörgås och hade trefligt – bara lillan ville hållas stilla – så! der fick du en fisk – och der en – och stora Fanny fick en gädda – ett quarter lång på kroken.

23 TISDAG. – Turdin och Topelius på Wänskapen vid Alörn. Wänskapen hette skutan, efter de första redarnes utsago, »derföre att wi inte slogos
 30 en enda gång sålänge wi bygde den». – För resten war den intet större än att Kempen med en käpp påtade aktern ut från quain och vände om den med hjälp från förn.

Mete utan synnerliga resultat. – Regnbad – Kl. 5 hemresa – derunder lilla Gustaf såg Necken – »men vor' jag en bock så skulle jag inte
 35 vara rädd en så liten neck» –

Hemkommen finner jag: *Lisette Toppelius* med Selma och Janne – egen gudson och guldgosse – det är roligt att se de barnen. – pojken storlik sin far till lynnet mer än till ansigtet.

S. d. kl. 10–11½ a. Scen i åkern vid hagen. Flickorna knyta – du ax-gröna Midsommarglädje! du dunkelljufva, du mörkblåa Juniinatt! Solen har doppat sig i hafvet bortom Alörns stränder och rosenröda skyar spegla sig i elfvens vatten. Allt lätt, gladt, violett – rödt och blått ge violett – här ha vi violett – hvad skall det beteckna? – Allmän rådplägning – ja
5
hvad? säg du – och säg du – nåja, det må betyda *förhoppningar* – nu knyta vi här i åkern vid hagen – Emelie – och Thilda Lt – och Louise och Augusta – och Emil – och Holstius och Dyhr – och jag – men inte du, Thilda – och inte Elise och inte Axeliana – det är illa gjordt af er.

Se – der gick en flock med lurande gossar förbi – har ingen fara – och der två flickor som sjunga – är du ej färdig Emilia – »jag har ju så många att knyta åt.» – och se nu Albert – eller Emil – hwem af er har knutit på Emelies ax? – grönt och gult på samma – det var löjligt.

Adieu. – Adieu – Klockan är 12 – och vi ha inte souperat – inte souperat?

24. ONSDAG. MIDSOMMAR. Har jag ingen visa för dig numera? – Nej ingen nu. – Det ser ut som mina visor vore slut – förvissnade – icke i sorg och icke i glädje – utan i rena prosan: »i en tigande Juninatt».

Fonselius predikar om naturens högtid – men sväfvande och utan den lugna glädje till hvilken han upmanade andra.

S. d. Calamniuses bjuda till Alörn – och ut med Lithéns i förningsbåt – Louise K. med – har dinerat hos oss – derute är obeskrifligt. – Trefnad i hvar buske – fåglar på hvar quist – sommarglada menniskor på alla vägar och stigar – i gamla stugan – eller rättare derutanföre var riktig bal – för borgerskapet – »lågervallskapet» – Vi gingo ut till berget och källan – besökte både namn och minnen – funno somliga och andra inte – plockade körsbär och granruskor – vadade i vått – roade oss åt de unga – åt Lieutenanten och hans Johanna – och åt Johanna och hennes Lieutenant – misslyckades i sång – lyckades i munterhet – drucko thé och souperade – sade atjé och embarquerade – och måste just le då vi
25
converserade – ty Dyhr och Lovisa, de talte om att lefva – de talte en visa om Adam och Eva – Eva var förr än Adam, dä' klart, hur vore annars Adam – dä' uppenbart – »och verlden tyvärr är af quinnor full» – sitt stilla i båten, den kantrar omkull! – Morbror Matte, ingen fara, morbror skall ej barnslig vara – en sådan båt! nå det kan jag tro – förr vore jag
30
skapt som en Eknäsbo!

Atjé. – Och se flickorna vid torget – åh se knytorna – hur grönskande grönt – Emilia – hvar har du 3 af dina – de äro stulna – det kan jag aldrig

tro – joo! – Och Louises med – åh! – Men torfvorna – se nu – Holstius för oss på Hammarins gamla gård. – Och se – Augustas och maskar under allihop – under somliga oförvarandes – och Thildas två – det är att gissa på – Men Emilia har inga torfvor skurit – Nå Collander! – och
 5 Emil – ! du har varit hos wederbörande – nej wederbörande ha varit hos oss. – Atjé – midsommarsol – på himmel och i öga – du har dina små behag – atjé!

25 THORS DAG. Noter. – Wära hos Lithéns. – Och blir det resa af? – tror inte – och hundrade projecter – och efter projecterna souper. –

10 26 FREDAG. Noter. – På quälln mete – ej stort – circa 2 ☼ – men en vacker id –

27 LÖRDAG. Noter. Mete – och nu tog det. 8 ☼ vackra idar – baddare med blanka sidor – allratrefligaste folk – 4 eller 5 båtar rundtomkring – men kommo för sent – och aldrig märkte jag att de fingo en stjert.

Just hemkommen och beundrad möta mig Hejko och Nordgrén –
 15 Ett glas thodium uppe hos mig lättar bekantskapen – wi klinga – Det första Mathematiska intryck Nordgren gjorde förmildras vid närmare beröring och quarlemnar ett intryck af stadga och grundfasthet som är godt. – Om Snellman – både prosten och hans »bara det går» och Johan Wilhelm – – Wi följde Nordgren till prostgårds grind.

20 28 SÖNDAG Följande dagen predikade han. Nog mycket ur Conceptet, mente flickorna, men bagatell! – S. d. träffas wi också på *Smedsbacka* – med Kerrmans – Kellmans – Hejko m. fl. – Kiwijuuri med sitt thodium gjorde ingen stor effect. – Om jungfrunamn i lysning – jag mente: »det skall jag aldrig tåla att min fästmö der tituleras för mamsell.» – »Men
 25 – tyckte Sophie Logren – nog måste det ändå vara för att göra skilnad mellan bättre och sämre» – (esel, hvad jag blef ond! – hade just på tungan: »då torde jungfrunamnet vara bättre, *den som så hafva kan*» – men saken bortblandades så fort som möjligt.) – Fruntimmerna = mygg – herrarna = krank. – Amorsaltaren nere i stranden, hvarom Nordgren visste berätta.

30 På hemvägen med Nordgren och Hejko i fåfången – Lithenerna och Sjöbergen – En vacker Sphinx tagen af Frosterus. –

En dumhet gjorde jag bland andra idag – lät läska brandsprutan och befann den i skick – det var klokt – men dervid fattade blåsten i spruthusdörrn och slog den mot väggen der thermometeren hängde för
 35 att vara i skuggan. Atje då med den. – Och just i dag skulle Blank och jag börja corresponderande observationer.

29 MÅNDAG. Mete. – Hemkommen – och icke alls beundrad – finner jag vår vän Oskar och Ernst Hjelt nysskomna från Uleåborg efter 30 timmars

- resa. Oskar ämnar dröja – men nu är det abgemacht att wi resa – det blef så i går eller i förrgår – det passar illa. – Med Ernst hos Lithéns.
- 30 TISDAG. Flygtig visite på läsförhör – derefter simning – Ernst reser – derefter det viktigaste, nemligen

Christine Bäcks bröllopp.

O quinnogunst, huru stor är icke din välgörande makt! – hur mången lysande talent skulle ej utan ditt biträde dväljas i skuggan och stoftet, hur mångt glänsande namn vore icke förutan dig ett noll här i verlden! Utan dig vore vältaligheten utan tunga, lyran utan strängar – och Calendrnarnes praktsidor vore toma på Cavalierer! Utan dig vore verlden så annorlunda beskaffad – konungar buro ej krona och dagens riddare ej sina älskade stjernor – och jag vore visst icke marskalk på Christine Bäcks bröllopp, om icke du vore, du herrliga quinnogunst!

Se huru flaggorna fladdra i vinden och vädret blås lusteliga och solen skiner så blänkande blank genom molnen. Och gården står så granrisad och grann och grön och grinden och trappan så möjad och frisk och salen så städad och fejad och prydlig – som ville de säga helt tydligt, att nu är bröllopp – och kom härin du som gläder är, kom in bara och se treflig ut ty här är calas å färde och Christine Bäck står brud i dag! – Christine Bäck och Brukspatron Olof Sjöberg – nemligen Bruksinspektorinnehafvarpatron, som du hörde det lysas – och ser du faster Engström tittar nu ut, marskalkerna stryka på foten och klockaren gapar af längtan att få ryta sin psalm – allt är nu redo – men en småsak är intet redo än – och det är bruden. – hvar är då bruden? – Jag såg ett par shawlar hängda för lusthusets fönster, hon måste wara der. – Och tärnorna? – Ack se! der komma tärnorna – hvita och blommiga. – »Och i dag är du söt» – † Men skynda hitåt – wi måste repetera pellhållningen – åh se charmant, och så måste wi stå. – Så der! – Gif akt – nu vänta alla – och bruden kommer – i grisdelint siden, om jag mins rätt – men tyst – pellhållarnes blommor – hwilka rosor och hvilka bouquetter – åh Holstius, se på – det är skön Thildas bouquetteros. –

Nu viger Nordgren och Brander sjunger: Gud wälsigne dessa hjertan – och pellhållarne stå som följer: Calle Engström och Ulla Bäck – Otto Egm och Marie Bäck – Z. Topelius och Emili – Holstius och Thilda Lindquist – Dyhr och Sophie Topelius – såg det inte bra ut? – ty pellen var himmelsblå med silfverfransar och 10 gullringar att hålla uti, allt nytt och inkom tillståndt. Det var nu vigseln.

Derefter svärma en stor del af gästerna ut på gård och i trädgård, men marskalkarne – Calle E. den andra – besörja bälarnes bästa. På gården är en skön allée af blommande rosor och violer – och »den sköna lefvande alléens skål!» – och tärnor – hur glömmet ni tjensten? – bruden måste visa sig – gå med, du hvita vackra! – Nu till talen – alla trängas i salen – då stiger marskalken fram: »Med herrskapets tillåtelse föreslår jag en skål för det unga brudparets välgång – (10 secunders paus) – för deras lycka har jag ingen bättre önskan än den som redan sjöngs:

Bästa skatt i deras bo,
 Mödans lön och hvilans ro,
 blifve kärlek, dygd och tro!
 (*Nya psalmboken*)

(Parentes: – atjé alla förhoppningar om ett grannt och rosenfärgadt tal – den moderliga naturen har ej skänkt mig vältalighetens gåfva – och dessutom var detta både det första och längsta tal jag hållit.)

Sedan skålar för patronessan Sjöberg och Tullförwalterskan Engström. Kl. var nära 10 då gästerna nego och sade godnatt. Vår Herre skickade ett hållande regn just då. – Flickorna Lithén – vänta länge på kappor, och stodo väl en timme i den ruskiga regniga farstun.

För tärnorna, marskalkerna, släkten och granskapet består soupér. – Tärnorna sågo sömniga ut, när jag kom in igen – och brudgummen knös ej ordet, ty han var ej riktigt frisk – hvilket väl är ett fatalt spratt just på bröllopsquälln. – Dock som glädjen låg sprittandes inom de unga, och endast saknade luft, – så lockades den med lätthet igen på läpparna fram af en lek med ord: byta quist mot berg – Thilda Lindgren och pastor Nordquist – m. m. som jag nu ej mera mins, till stort mehn för samtidens häfder.

Min plats var vid Thilda Lts gröna sida – om jag mins rätt, talade wi om Amalias fingerräkning. – Ett sent adieu.

-----
 ‡ mindre quickt. Men det föll sig så oförvarandes.

JULIA 1840.

»De reisende rulle i verden hen
liig Rosenblade i Ström;
det svundne kommer ei mer igen .....
Snart er det en elsked dröm» — — —
Ingeman.

5

1. ONSDAG. Julia tog sitt inträde med ett hållande regn. Mot middagen klar-
nade det i rättan tid. – Men en bjudning till diner i bröllopsgården kom
litet sent; wi åto just då. – »Och helsa och tacka, jag har redan ätit.» –

Det hindrade oss likväl ej att få ihop ett *dansbröllopp* till e. m. i samma
bröllopsgård – Idelig ungdom och tjockaste släkten församlas på Caffé.
Strömbäck med fru – flickorna Bäck – moster Schjoman – (»hvad det är
roligt att se så mycken ungdom!») – sedan Lindquistarne, Lithénerna –
och hela skaran. – Marskalksemetet fortfor i dag – och med än större
värdighet, ty mitt knapphål prydde en quist ur gårdagens krona, lön
och souvenir på engång. – Det hände sig sällsamt med ett törnros blad
som jag bar före myrtenquisten, så sällsamt att det sedan under hela
quällen satt vid Emilias venstra sida – naturligtvis af misstag – ty min
insinuation: »du lyckliga quist!» – begreps inte alls. –

10

15

Dansråd var undertecknad. Gapisterna pinade fram en polonoise,
som börjades af brud och brudgum i första rummet, – brudgummens
mor och marskalken i det andra. – Gumman Sjöberg är ordentligt en
älskvärd gumma – jag hade den äran en Svensk quadrille då mest idel
fruar dansade; och gumman (– som varit Mammans amma i sina unga
dar) gjorde i sitt hjertas glädje så godt hon kunde.

20

25

Trångt war det att walsa, och takten miserabel, men annars bra. –
Potpourie med Emilia och 2 Cottilloner. »och tycker du intet att Thilda
är vacker i dag?» – »Jo – jag tycker det.» –

Efter potpouriet *polska* – på den hade alla väntat – till den hade alla
sparat sig – och det behöfdes! – Ty såg du nånsin små milda vågor i hast
bli höga, – och såg du nånsin små ljumma vindar i hast bli heta – och såg
du nånsin hur lågen vandrar i rosengårdar – och såg du Malströmmens
cirkeldans – hur allt som nalkas i ringen måste – då såg du något som
liknar detta – då såg du bilder af dagens dans.

30

Det var en sällsam anblick – älskvärd och på samma gång nästan
dæmonisk – som hade wi tjusats af Oberons horn. Alla svängde wi om
– gamla mammor och mostrar och cousiner – och unga själar – alla, två

35

och fyra och sex eller flera i ringen – sedan blefvo de många ringarne en stor ring och inom den stora ringen många små. Der sågos bland andra en gammal farbror med silfverlockar och svettig panna, – och en ung cousine i randig yllekjol och ganska hygglig, som dansar bättre
 5 än någon annan. – Och huru de små ringarnas banor stötte ihop med hvarandra och med de stora, och hur det redde sig allt igen var gladt att skåda. (Parenth: en gång, Emilia, dansa wi som Malströmmen – som »den röda» uti mina promenader – ah! – men se nu måste du också hålla min hand rätt starkt för att ej falla fastän wi slutat!)

10 Så yra wi länge omkring i polskan – och när den slöts – hvad glans i ögat – och hvilka pioner! nu först andas wi åter.

Pellhållarne anstifta en complott – dess hufvudmän vill jag förtiga, medhåll hade de hos bruden och faster Engström*. De svalkade sig en minut efter polskan och trädde sedan fram till sina moitieer.

15 »Jag ville hålla tal men har mist andan i polskan. Det är en gammal sed, och brudparets välgång beror derpå, – att pelhållarne få en kyss af sina moitieer.» – Hwad var att göra? – det kalla förnuftet med sina motskäl hade ännu ej hämtat sig efter polskan. – Engströmarne – de afundsvärda – började – sedan jag – Emilias läppar för andra gången –
 20 ! – Sedan Holstius och Dyhr – men det såg och det hörde jag intet.

Nu skingrade sig de unga själarne – röda och glada – marskalken erhöll många smickrande tacksägelse – och så godnatt. – Detta var nu Christine Bäckes bröllop – roligt calas – och likt Lindquistska Juntan, tyckte man.

25 P. S. – Men ej åt alla sade jag godnatt. Det kom ett bud att någon väntade mig vid vägen – och det var vår Calle Helander. »Och du reser hem! – Nå ja de foro litet illa med dig.» – »Ja, det var skada att de ej fingo Waléen till Ultimus, som de hade ämnat.» – Och så voro wi en stund uppe i våra Academica tills – då han reste och ej ville stanna quar hos mig – alla gästerna voro gångna från bröllopsgården. Det var också
 30 egalt. Jag sade atjé! jag med.

2 THORSDAG. Lisette reste med sina små. Gudware med dig, min gupojke! Mellan dig och mig är precis samma skillnad i år som mellan din pappa och mej, och jag skall vara din vän och bror, liksom din oförgätliga pappa var min.

35 Vår resa är utsatt till i morgon. Följakteligen tänka wi nu på afsked, och naturligtvis tänka wi oss då först till våra *quistar*. – Der sitter Emil

* mothåll af flere – t. ex. Rosalie

– flickorna hade räknat hans gäspar till 56. – Wi tala om i går och om Hfors. Farbror Isak subscriberar på Kalevala – Castren har sändt mig listan – Borgström junior kommer dit – och vår visite är kort. – Sedan Lithéns.

3. FREDAG – Resan upskjutes till morgondag. – Emil – och portraiterna 5
– och det förstörda souvenirret – den utplånade förgätmigejen. –

A: hos Hejko; – Nordgrén och Dyhr – Jääkyntilet. – I detsamma visade sig irrstjornor på horisonten och Nordgrens förklåde anlitas förgäfves.

Flickorna Lindquist och Sjöberg och promenade till Kudnäs – derifrån echapera bergena men quistarne gunga the i aftonsvalkan på lilla lusthusberget – »och edra skuggor på papper – lofva det! – Nej – ej! Och den 20 måste ni minnas mig; jag skall lägga patience om det. Har du då ingen lust att komma med?» – »Nej, jag vet inte – intet just.» – »Du sade åt Rosalie att jag börjat tala grannt.» – »Ja jag sa' det på Chr. B:cks bröllopp» – »tycker du då inte om grannt tal?» – »Nej det gör jag visst inte.» – »Är det säkert? Om det vore säkert!»

»Andra Françoisen på promotionsbaln, n'est ce pas mademoiselle?»
»Ja jag tackar, men hur ska vi då bära oss åt?» – »Jo jag dansar med din skugga.» – adio – adio – men ej ännu – jag är ute i staden att vaxla skjutspengar. – då gå Emilie och Thilda utåt bron – och får jag escortera? – och fram åter på bron – »med invigningen af ert hus får ni vänta tills vi komma hem – Ja då'ä säkert det – hvad lif der skall bli!» – adio –

4. LÖRDAG.

12 (23) Resa från NyCarleby till Helsingfors Tavastmovägen.

Ödet, eller slumpen – ty begge benämningarna kunna här utan synd begagnas – har på sednare tider roat sig att förljufwa mina Helsingfors resor med allehanda bihang, eller, för att uttrycka sig artigt, med ett högst agreabelt och angenämt bråk. Så händer sig nu att år 1840 den fjerde dagen i månaden Julius och precis kl. ½ 5 på e. m. aftogade från NyCarleby stapelstad följande i två himlavagnar och en kurirkärra uppstaplade sällskap, nemligen: 5 hästar – 3 flickor – 2 fruar – 1 rådmann och en half Magister, hvilka alla, hästarna undantagna, på fullt alvar fattat den lofliga föresatsen att ha roligt – hvilket jag hoppas är en rolig och agreabel föresats. Af dessa omförmälda woro nu Rådman och rådmanskan jemte kusken Lars – nej Weurlin – stationerade i statsvagnen – Unga Lithenerna i himlavagnen med halfmagistern –

nej kusken – på kuskbocken – samt Doctorinnan och demoisellen i kurirkärran – hvilket jag hoppas ingen har den djerfheten att förundra sig öfver.

5 Samteliga befunno sig hjälpligen bra – och aftågade, som sagdt var, i fred och ro med de respekt. näsorna vända åt solen, södern, den stora världen och Juthas gästgifvaregård att börja med. –

Jag erinrar mig ej i hast något casus der kusken varit resebeskrifvare, ehuru sådant låter säga sig mycket bra. Ty som han innehar högsta platsen bör han också ha bästa öfversigten. – Jag vill nu åtaga mig att bevisa möjligheten afförenämnde casus, ehuru summariter, det begrips, >>jag har inte tid till annat, jag skall resa bort nästa vår.>>

10 1. På Simons Ggård träffades lemningarna af ett stort bröllopp – 180 gäster bjudna och dans från Onsdag till Lördag – ännu surrade polskan sedan all herrlighet för en timme sedan nedtagits från väggarna. Brudgummen – »nog har han åren ren» – var 20 år – bruden 18 – en vacker och älskvärd ungmor, så godt som bara barnet. – Hwem undrade att hon var blek (och derigenom ännu intressantare) när man visste att hon burit skruden i 39 timmar och dansat så hufvudlöst som det brukas med både kärningar och flickor – om man också icke räknar 3 natters vaka – och en 20 20 årig brudgums kyssar – saker som alla bleka, och de sista allramest. Det var intressant allt det der.

2. Warning att ej betala i förtid, synnerligen vid grindar, ty då händer att grinden släppes medan slanten uptas af ungarna.

Natten passeras på Dahlkarl i Wöro – ett godt ställe – ej utan en dråpelig souper – hvilket har sina goda sidor alltid, och på resor isynnerhet. – Oaktadt kuskens goda föresatser, ha hans eftersatser fått någon motion – och dessutom ett regnbad – så att hvilan bekom väl.

5 SÖNDAG. – På Dahlkarl skedde stor rafistulation – passen till Petersburg, o ve! – men passen äro med. – Wi tåga åter af – sedan vi träffat Frosterus som förundrat sig öfver parasollerna på planket.

30 Kl. 10 till 1 på *Lillykyro prostgård* hos Lisette – en stor ödslig bygnad – ödsligheten kom af den oformligt höga och stora vinden med alla dess kamrar – förfrikt vackert hus och väl beläget nära kyro elfven, med skuggrika rönnar och askar på 2 sidor och en vacker gård. – Pastoratet arrenderas nu ut. – Dejeuner dinatoire. – Lilla Fanny lemnas i pension hos sin Mamma.

Öfvergående regnbad. – Natt i Ilmola – i ett rum – och afslagna propositioner. – Mattila hette gården, låg i Kauhajoki.

S. d. – Nära Talvitie i samma Ilmola bo Forssells – fruntimmerna dricka thé der – Unga Forsellerna – agreabla flickor – besöka oss som hastigast – det var på quällen. Jag hade nyss slutat en promenad utåt vägen. Landet är flackt, skoglöst och enformigt.

6 MÅNDAG. Från Mattila var blott en fjerndel till *Knutila* stora, nu 5
fyrdelta hemman – der Franz tillbringat sina barndomsdagar. Här bor
vår Ilmolafaster – så hjertinnerligt god och wälmenande – »och hvad
skall jag nu bjuda åt så innerligt kära och välkomna främmande?» En
frukostmiddag dukar gumman opp för oss – och under tiden efter-
skickas kodelus – Janne Forsman, som hyggat sig, är gift man, requirerar 10
programmen från Hfors – förundrar sig mycket att Mamma kallar
Kauhajoki »så här upp i landet», resonerar med gubben Maths om
skeppstimmer och bjuder mig in till sig, der han hade 2 ljusa stora hygg-
liga rum för egen räkning fruns oberäknade – »Och helsa nu gubbarna
– och nog tänker nu snickarn på en ny meubel hit i huset snart.» 15

Fastergumman hade två pretiosa på väggen – porträtter af en gammal kyrkh. Forsman och hans fru, begge som unga aftagne för en 70 å 80 år sedan i den tidens galla – och begge vackra gentila menniskor – det kunde intet dam fördölja.

Kauhajoki är ganska trefligt – med goda skogar och yppig vegetation 20
långs backarne och bäckarne – lofvande vackra botaniska skördar.

Från 9 till 12 f. m. dröjde vi hos faster. – Sade sedan atjé! – och åkte med god fart åt Christina till! – åt Christina – det märkte vi först sedan vi farit ett 6 fjerndels håll, – gubben Maths med vägvisare i handen – Snopenheten å ena sidan och skrattsjukan å den andra vill jag af skyldig 25
vördnad förtiga – Men vi vände om samma väg igen ända till Kauhajoki kyrka och derifrån kommo wi på rätt.

S. d. mot quällen komma wi till *Tavastmon* som vidtager ungef. på gränsen mellan Ilmola och Ikalis socknar. – Hur man skrämt oss för denna Tavastmon, – dess långa håll, dess djupa sand, dess stora ödslighet! Och se! allt detta war ganska drägligt. Visst hade wi 3 tiefjerndelshåll, men med goda hästar och försiktigt körande tappade wi alls ingenting på dem. – Sanden sågo vi väl till – här komma förebuden, tänkte wi, – men det blef aldrig värre än förebud – och alltemellanåt vägar som golf så hårda och jemna. – Ödsligheten var stor imponerande i sin sort, men ofta afbruten 35
af den rikaste vegetation och den herrligaste natur, såsom på Skantzi. – Vid vägkanterna på den ödsligaste mon vexte *Dianthus arenaria* med sin nobla doft. – Gästgifvargårdarna nästan utan undantag goda, folket

tjenstagtigt och wälwilligt. – Detta war den rysliga, den illa beryktade Tavastmon – och trefligare resa hade wi aldrig än just deröfver mon.

Det gick genom natten – man kan föreställa sig den stora brådskan! – En skön mild natt – piskan och den vackra naturen höllo kusken vaken,
5 under det att damerna nickade – somliga framåt, andra bakåt.

Vid midnattstid hade wi passerat det första långa hållet och kommo till Skantzi i Ikalis – det skönaste ställe man sett i en Julinatts skuggor. En hård sandvall med det finaste gräs, de vackraste parker af höga furur – en slingrande å med branta stränder och skuggiga granar, en vacker
10 bro öfver ån – gården på en kulle derinvid med jemnsluttande plan åt samma å – och bland annat märkeligt äfven en den vackraste danssalon derinne – helt ny och halffärdig – stor, ljus och med golf af alnsbreda furuplankor. – Ungef. en timme väntade wi på hästar. Gamla herrskapet sofvo – wi unga ströfvade ut åt elfven och bron – och knapt nog har
15 någon förut botaniserat på Skantzi vid denna tid på dygnet.

7 TISDAG. Ännu en märkvärdighet funno flickorna på Skantzi – jag hämtade dem en lysmask – en sådan hade de alldrig sett, och den vart grann att påse i mörkret.

Kl. 1 fortsatte vi resan 10 fjernd. till Ninisalo – också hyggligt – ankommo dit kl. 4 – rastade 1½ timme och drucko caffè – fortsatte sedan och stannade vid *Kungskällan* en fjernd. söder om Ninisalo, – läskade oss med dess silfverklara vågor, besökte ett derinvid beläget rökpörte, hvimlande af syrsor, torrakaner och menniskor, plockade förgätmigej vid källan till åminnelse – och kommo åter 10 fjernd. till Wehuwarpi. Mon war nu lyckligen öfverstånden – på Whw. frukosteras och betraktas
25 en »pikkonen matkamies» ett litet dött barn. –

Häriifrån hade wi 2 mil till Järvenkylä och en knapp fjerndel derifrån, samt lika mycket på sidan om stora vägen besökte wi *Kyrofall*. Höga, löfrika, herrliga kullar – mellan kullarna branta klippor, mellan
30 klipporna svindlande jättevågor! Der wi stodo – der högt uppe eller der djupt nere – och hörde det döfvande bruset af vågornas tusen röster, och sågo den lugna sjön med förfärande hastighet kasta sig bröstgänges ned utför slippriga afgrunder – och sågo massorna, ännu skummande af raseri, trängas emellan granitens trånga Wäggar, och snabba som pilar skynda sig fram till den andra sjön för att långsamt lugna sig der – när
35 wi hörde ock sågo detta och gladdes fast wi måste häpna och beundra, då sade wi till hvarandra att »det här war något wackert!» – och »det här förtjente väl mången mils resa» – – men vattenandarna skrattade

åt oss med plaskande röster, och länge ljöd deras dånande löje genom skogarnes dunkel lik en aflägsen åska i våra öron.

Obs. – oförvägenhet i hög grad – en pojke klättrar längs klipporna ned på sidan om fallet – lägger sig ungef. vid dess midt ned på en sten och dricker – troligen för att bli sedd och beundrad af oss – det var väl en vanlig sak för pojken men ej för oss.

Vägen framåt omvexlande vacker men dugtigt backig. – gamla herrskapet i statsvagnen klifva i början ut hvar gång det skall bära oppføre, men afstå snart när denna motion blir för tät och för besvärlig.

Dagen var ovanligt varm. Efter dess och förra nattens mödor hvilade vi på Mahnala – ett förtreffligt ställe med två a Cajsas Lisa – och likaså hyggliga bäddar. –

8 ONSDAG På Ylijerfvi war det wi lågo, 5 fjerndelar från Tammerfors, i Ylijerfvi kapell af Birkala socken. – I hållande regn kommo wi till Tammerfors, torkade oss der, väntade på Mamma som kom efter, och på gubben Maths som besökte Lundahl – intogo dejeuner dinatoire, drucko caffe och begåfvo oss derefter (med det samma wi afreste) till pappersfabriken, hvilken jag sett förut och till *Nya bomullsspinneriet*, hvilket var något vida vägnar mer än man i vårt land förut sett i den vägen.

Med oss följde som cicerone en af Lundahls bokhållare som stod sig mera slätt med gubben Maths som ville ha noga besked på allting.

Der sågo wi först det ofantliga watten hjulet i gång, med dess colossala dimensioner, wandrade sedan från sal till sal, från wåning till wåning och voro alla storligen förundrade och nästan häpna – änskönt wi allsintet läto påskina sådant för bokhållaren. – I sanning, det war intressant! Dessa stora salar, denna mängd arbetare, dessa blanka machinerier alla i rörelse, och, midt under detta, denna djupa tystnad blott afbruten af machinernas klappande och surrande, – sådant hade wi aldrig förr sett. Man wiste liksom ej rätt antingen machinerna, som arbetade så flinkt och så skickligt, voro förnuftiga varelser – eller om ej de mensklige varelser som vandrade der af och an, hvar och en på sin afmätta plats med sitt bestämde, enformige arbete, voro medvetlösa, sjelfva med vattenverk gående machiner. – Menniskan en machin – gode Gud! denna tanke blandar dock en hemsk och nedtryckande känsla i det lifliga intresse som väckes af dessa snillets beundransvärda konstverk och den Brittiska industriens framsteg äfven här uppe i vår aflägsna Nord.

500 arbetare, mest barn och unga quinnor, funno här sitt bröd; men 12 timmars arbete om dagen i dessa folkupfyllda rum och med denna lilla

motion, hvad säga läkarne om det? – Bland annat voro här 36 väfstolar i gång – hvar och en väfde 20 alnar om dagen och hvar aln betalas med 12 f – vackra summor redan det! –

Bland arbetarne var äfven en Rysse: Man hade slagit wad med en fabrikant i Petersburg att de finska arbetarne skulle hinna både mera och bättre än de Ryska, och Ryssen var nu hitsänd för att derom öfvertyga sig.

Från detta »vårt Finska Manchester» begåfvo wi oss kl. 6 a. och hamnade omkring kl. 10 på Onckala – till stort bekymmer för Moari som hade Landsh. Langensköld med sina tärnor före oss inquarterad. – De reste till bröllops till Idmans på Hattanpää – dit förmenade man i morse att också wi skulle bege oss. – Moari ställdes tillfreds med goda ord och wi slumrade syskonsäng allt hur det föll sig. –

9 THORS DAG. Kl. 8 från Onckala. Kl. 12 middag på Ilmoila – och sjelf-
 15 bjudna gäster på ett *bondbröllopp* – der vi emottogos gästfritt, visades in i främmandrummet, begapade brud och brudgum – ett par beskedliga utspökade figurer, tout comme chez nous – trakterades med musik af en brofogde och f. d. gardist, och med bränvin af talon Isäntä, hvilket tacksamligen smuttades uppå, hvarpå wi önskade »Jumalan onni ja kaikiä hyviä» och gingo vår väg, sedan flickorna beundrat en skönhet, en annan Ojan Pavo – och jag gjort dem upmärksamma på min gamla observation att man alldrig träffar några unga flickor, eller ens drägliga quinnoansigten, men deremot ej så sällan rätt vackra karlar i Tavastland.

Tre ting af min upfinning roade flickorna: min örtagård, mina »Cajsa-Lisor» och min »Ransi». – ty »ptrrroh! der är en blomma vid vägen», och »hywäpäivä CajsaLisa!» och »Ransi! Huuti, Ransi!» – voro utrop som jemt återkommo ock icke så sällan hade sin fulla riktighet.

I förbigående kan nämnas att wi i allmänhet hade godt om glada lynnen och om ord i allmänhet; – till och med i backorna hade vi våra små historier, Rosalie de vida vägnar flesta och längsta. – Jag förgäter icke så snart huru rädda wi blefvo, att gubben Maths skulle – (jag hittar ej nu något bättre ord) storkna af skratt der vi åto kött på Talvitie och jag kom att yttra mig något för hastigt om köttens begärelser – Aldrig såg jag maken till lustighetsparoxysm.

35 S. d. kl. 2–6 e. m. drucko wi Caffé i *Tavastehus*, prisade dess kringlor och dess vackra belägenhet, promenerade ut till slottet och vågade oss in i dess hemska gallerier bland lösdrifvare, Ryska officerare och annat pack, och plockade förgätmigej till åminnelse också här. – Natten tillbringade

- wi på Turckhauta i sällskap med Turckhauta ättens gamla anor, målade somliga af Raphael, somliga af Albrecht Dürer m. fl. –
10. FREDAG. Fortsättning. – Tecken till promotion: alla skjutshästar tidigt utgångne. – Professor Ilmoni. Middag på Nuckars – och litet oljud från statsvagnen, – litet kanondunder från Amiralskeppet derföre att fregatterne understått sig att missförstå ordres och äta filbunka en timme för sent – hvartill kom att en del af flottiljen fick 3 timmar vänta på gynnande vind eller skjutskampar med andra ord. – Ändtligen – efter förunnadt sällskap med ett par corvetter, Granfeltar och Hackzeller – embarqueras åter – sättes alla segel till – och stötes tillsammans med Amiralskeppet vid Helsingeby. – Här doppas i caffè, hvarpå hela flottiljen lyfter ankar, afgår med förlig vind och inlotsas af undertecknad lyckligen i hamnen *Helsingfors* kl. 8 och 2 minuter på Fredags quäll – efter en agreabel seglats af 7 runda dygn. –
- Men nu är fråga om ankarplats. – Salig Nordberg tar intet emot, wi måste då lovera in till Gästgifvargården. – Undert. tar Isvoschik, kör grasatum efter Blank – hemma – på spektaklet – hos Rpffs – förgäfves, framför Madames inbjudning att taga logis hos henne, – och bogserar följagteligen hela armadan dit in, ej utan ett obetydligt haveri i portgången. – Här tacklas nu af – till stor förvåning för en kryssare som prejade oss an och mente att wi gjorde oss fåfångt besvär – och salteras med »wälkommen söta syster, och söta Mina och söta flickor – och söta svåger» – och »förlåt söta Augusta», med mera som ej så noga kan specificeras. –
- Här sitta wi nu, dricka thé och se trefliga ut –, – här lemnar jag nu flottilj och besättning i säker hamn – och här slutar också min Resebeskrifning.

JULIDAGARNE 1840.

Julidagar – minnesvärda fosterländska Julidagar! nu skall min svaga obemärkta penna teckna er. Hvad kan den teckna? – Ack, den kan ej teckna mer än några spridda drag – den gör ej anspråk på åran att förvara edert minne åt kommande dagar. En mera snillrik hand, ledd af ett mera skarpsynt öga, skall pryda fosterlandets häfder med er bild.

För mitt öga må ni dock vandra ännu engång förbi – dagar med djup betydelse dold under ytan af flyktig flärd! – Mig sjelf – ett ringa namn som nämndes der bland de många – mig ville jag gerna här förgäta. –

Men i min Dagboks fattiga sidor måste jag unna mig sjelf ett litet hörn; dock skall det bli afskildt som sig bör från det stora hela – detta hela, för hvilket jag bugar mig djupt och glömmar mig sjelf – nöjd att försvinna, jag som andra, i den tallösa mängden.

A. Förespelet.

5
11. LÖRDAG. Den som blott vintertid sett Helsingfors, har icke väntat sig denna lummiga grönska, detta lifliga blå, dessa leende vuer hvilka en skön Julidag så behagfullt omvexla med architecturens sköna men stela skapelser och den reguliera enformigheten af gator och torg. Inträffar
10 ännu dertill att dessa gröna promenader hvimla af en brokig folkmängd, och dessa blåa böljor uplifvas af en mängd farkoster i ständig omvexling, – så må man icke gerna neka Helsingfors sin trefnad, sin liflighet, och sin så ifrigt efterjagade, ihärdigt eftersträfvade och hastigt förvärfvade storstadsglans.

15 Redan under sista hållet närmast staden mötte oss gröna alleer, leende vikar af hafvet, – och våra resande fingo ett godt begrepp om staden redan på förhand. – Så äfven när jag följande morgon kastade en blick på den skuggrika promenaden utanför våra fönster, märkte jag att här ej var så otrefligt. – Det är att märka att allt hade nu ett annat och
20 högre intresse än de föregående somrarne.

Redan nu woro gatorna ovanligt lifliga, och folkmassorna i staden vexte med hvarje ögonblick. – Från alla håll, genom alla portar och med alla himmelens väder strömmade resande in.

25 Wi hade regn i dag. – De resande mädde bra, blott puttrade öfver vädret. Gubben Maths ville åka till Borgströms, tog en Isvoschik som körde sönder hjulet på sin droschka, och måste sedan promenera – gubben neml. Fruntimmerna pratade om resan, om den stora concurrensen, om den blifvande borgarbaln m. m. – På quällen var thédansant i brunnssalongen, men wi promenerade och mötte gentiliesserna –
30 Kothen m. fl.

Kl. 10 samma quäll inflytta Lithens i sina rum – tillhöriga Taxell och belägna i Palmquistiska stenhuset med fönsterna åt Esplanaden. 100 Rubel för 3 gentilt meublerade rum i den bästa delen af staden på 14 dagar, är billigt pris i dessa tider.

35 Hos Blank et Topelius är allt sig likt.

- 12 SÖNDAG. I stället för kyrka en promenade åt kyrkan, en ovisite hos Borgströms och regn den öfriga dagen. – Lithens finna Hfors öfver väntan. – E. m. OSälskapsträdgård – ospektakel – blott the hos Rosenkampffs.
- 13 MÅNDAG. Regn – Tulindberg opponerar mot G. Lundahl i 10 minuter – då han slutar finns ej posterior opponens der, utan måste efterskickas, till skandal för de utländska åhörarene. 5

S. d. Inbetalar till Wænerberg 100 Riksdaler.

I. S. d. *Anton Stranskys Concert.* (Bjudne af Lithens). Hwem är det som sjunger? – hvad! den der karlen? – det är ej möjligt. – Denna höga sopran, denna lena, mjuka kullriga fruntimmersröst! Nej, det är ingen karl, det är en utklädd Kesteloot. – Men jag tycker mig se mustacher – ja, verkliga mustacher – och poulissoner – det måste då vara en karl. – Förunderligt! – Han går ej heller djupt och är svag i de låga tonerna – han måste då sjunga i falsette. 10

Hör, hvad är det? – Strauss walsen – Françoisen – bjellerklang – pisksmällar – waldthorn – det är Schlittagewaltzer. – Ritsch! det går lustigt fram öfver den blanka isen – bravo! 15

14. TISDAG. II. *Två älskade namn.* – Runeberg och Franzen! Älskade glans i vår dunkla tid, wi wänta er begge i dag.

Wi samlas i promenaderna omkring 100 för att emottaga Runeberg på Ångslupen Helsingfors – och vänta länge – Då kommer slupen kl. ½ 2 – wi strömma till och återvända med långa näsor: han har rest landvägen. – Det var skada. Wi skulle ha sjungit så vackert. 20

Deremot mötte wi vår *Franzén vid Töhlö*; det var en af de stunder i våra unga lif som ej så snart förgätas. Wi samlades vid Thölö efterhand (kl 3–4) omkring 200 – a 250 unga warma hjertan – mäst studenter – och några resande. Himlen war klar – wi fördrefvo tiden med en kopp caffe, ett glas punsch m. m – skrattande hjertligt åt de fåfånga försök man gjort att afstyra hela den talrika promenaden dymedelst att man utspriddt att Franzen ej skulle komma förrän i natt, m. m. Undertiden passera väl 12, 15 vagnar förbi – och på ett rop: »nu kommer han!» rusade hela svärmen ut från wärdshuset, mindsta delen genom dörrn, de flesta genom de öppna fönsterna. 25

Cygnæus, talarn, – dröjde länge – Ståhlberg for att söka Cygnæus, Lille åter efter Ståhlberg. – Kl. 6 hette det ändligen: Der kommer han! Franzén kommer! – Och han kom. Der stodo wi alla på breda vägen – och alla hattar af – och ett hundrastämmigt hurra emottog honom som wi aldrig sett förut och älskade alla ändå så högt. 30

Vagnen höll. – Han åkte med Hartman. Begge suto med blottade hufvuden. Då hurraropen slutat, talte Franzén – hans röst var mild men så låg att få hörde hans ord. – Derefter afsjöngo wi på melodien af: »Ren uppå tidens mörka vågor» följande af Holsti författade werser:

5 Hell dig Franzen! den Finska jorden,
din ungdomsbrud, nu gläder sig.
Fastän din lock är grånad vorden,
dess hjerta klappar än för dig.
Ja, som en älskad far du hamnar
10 bland Finlands söner, Finlands män;
hvad ädelt, skönt här finns – dig famnar
som vännerna sin barndomsvän.

Hur skönt, när Finland högt sig gläder
åt ljuset, tändt af Brahes hand,
15 Franzen, Franzen dess jord beträder
med helsning hit från Svea land!
Hell dig, du gamle, evigt unge,
du fosterlandets äras sken!
Wi kunne icke mer – wi sjunge
20 blott än engång: hell dig Franzen!

Då den rörande, nästan melancholiska sången tystnat – den var för mycket innerlig för att vara oblandadt glad – talade Cygnæus skönt och innerligt; bland annat detta: »då den nuvarande generationen vexte upp,
25 hörde den vid sin vagga sånger af en underbar ljufhet; dessa sånger vexte i deras barnasinnen tillsammans med deras moders bön och deras faders välsignelser. – De kände icke då hvadan sångerne kommo som de alla älskade så högt att höra. Men de vexte upp och blefvo ynglingar – då lärde de känna sångarens namn, – och intet namn blef för dem mera älskadt och kärt än det af Franz Michael Franzén!» –

30 Då talade den gamle med silverlockarne ännu några ord: om de minnen som vaknade i hans bröst, om sin oföränderliga kärlek till det gamla fosterlandet, – om sönerne af hans ungdomsvänner som han mötte här – och mycket annat som lockade tårarne ur våra ögon. – Ty gubben gret – och få voro de bland oss som ej kände en blandad känsla af sorg, glädje och innerlig kärlek stiga ur hjerta till öga med
35

hvarma tårar. – Ännu skallade ett långt hurra! – och vagnen rullade af till staden. Strax derefter vandrade wi en corps i långa rader under munter sång åt staden – wi kände oss alla som hörande till ett – och detta gjorde promenaden så treflig. – Sådan verkan har det stora och herrliga i världen; det förenar omkring sig de många till ett, och alla små spridda intressen förlora sig här i en beundran, *en kärlek* för ett stort namn som alla med stolthet tillegna sig del uti derföre att det tillhör allas gemensamma fosterland. –

Kl. 7¼ åtskildes skarorna i stillhet vid Skillnaden och strömmade åt alla håll. Hvarje farhåga för excesser visade sig vara fullkomligt ogrundad.

1. P. S. – S. d. på f. m. hölls det sista almäna Candidatmötet, hvarvid beviljades: åt promotor 1000 Rd RGds, åt Norring 200 Rub., åt Cygnæus 200 Rubel – sedan man förut åt kransbinderskan anslagit 700 Rub. Summa 2300 Rub. i honorarier.

Fråga väcktes om en deputation som skulle tacka Reh binder för erhållen allmän promotion. – Men en votering omintetgjorde projektet. Ty sinnena voro förbittrade öfver de eländiga tillställningar hvarigenom man förhindrat de *Svenska studenternas besök i Hfors*. Kaptenen på Solide berättar neml. att 74 studenter abonnerat ångfartyget för öfverresan, men Ryska Ministern hade icke tid att påteckna deras pass. Ganska hyggligt bemötande, sedan Universitetet sjelfmant bjudit dem hit!

2. P. S. – Ursin infann sig i dag morgon hos Reh binder: »Jag anser mig böra underrätta Ers Excellens om studerande corpsen önskan att möta Franzen i dag vid Thölö.» – Reh b. med axelryckning: »det är mig mycket okärt. Hwem ansvarar mig för att inga excesser dervid begås?» – Ursin: – »Jag tror mig känna studerande corpsen så mycket att jag sjelf kan ansvara för den. – Det skulle högeligen smärta både mig och studerande corpsen om Eders Exc. afsloge denna önskan att honorera ett så aktadt namn som Franzens.» – Reh b. – »Det må då vara, men Ers Magnif. ansvarar för stud. corpsen. Vid dessa tillfällen äro här många ögon som se, och jag kan sjelf hafva obehagligheter, ty jag vet icke huru ett sådant uptråde kommer att framställas för Hans Majestät.»

3. P. S. Thesleff berättas hafva sagt: »Jag har hört att här skall komma flera personer ifrån Upsala hit – hvad ska de nu också här och göra? Kejsarn blir arg. – Så skall här också komma en gammal professor som heter Franzen – Han kunde också gerna vara borta.» m. m.

B. Den Stora Veckan.

I. Jubelfesten.

15. ONSDAG. Här ilar sekundernas flygt och seklerna vandra sin väg öfver jorden. Det stora och väldiga faller till intet, det ringa och låga är högt och mäktigt vordet. Den tunga natten glesnar, af morgonens skymning är vordet ett haf af strålande ljus.

Herren Gud sade: varde ljus – ! och det vardt ljus. Och han såg att det var allt ganska godt. – Guds ljusastakar i verlden, salig är deras lott! I deras sken vandra folken sina banor genom tidens dimmor, de ädle på jorden prisa dem, de gode välsigna dem. De kasta sitt sken långt in i seklernas natt, forntiden blir ljus och framtiden förhoppningsfull i deras strålar. Deras namn dör aldrig ut af jorden.

I hedendomens mörker lät Gud sitt sköna ljus i brutna strålar falla ned till oss som sång och dikt. Den första Guds ljusastake i vårt land var *Wäinämöinen*, Runosångarn; han anade ordets makt och besjög harmonien som tingens uphof. Hans storhet war aningens, hans språk war sång och myth; han var det första vitnet uppå andens herravälde öfver verlden. – Den andre Guds ljusastake i vårt land var *Sankt Henrik*, välsignadt vare hans minne! Den höga anden ledde honom att predika Ordets evangelium och Gud i ordet, genom hvilket allting gjorde äro. Hans storhet war försakelsens, hans vapen korset, och derfor aktades han värdig blifva ett blodigt vitne för Jesu namn. –

Den tredje Guds ljusastake i vårt land var *Peder Brahe*, ett älskadt namn uti Finlands häfder. Hvad *Wäinämöinen* anade i ingifvelsens stunder, hvad St. Henrik grundlade genom korsets lära, det befästade Brahe för eviga tider genom inrättandet af ett universitet i Finland. Derföre är hans storhet tankens, hans mål uplysningen; honom tillkommer den äran att hafva gifvit Finland ett namn i Europa ärofullare än det som genom segrar vinnes, – och att der hafva rotfästat frihet och sjelfständighet så djupt att den ännu i århundraden kan trotsa de öfverliggande omständigheternas makt.

Desse äro de tre säningsmän, som, hvar på sin tid, sådde välsignande frön för Finlands framtid. Må wi, näst gifvaren af allt godt, ihågkomma äfven desse, som arbetade för oss och för många släkten, och sågo dock sjelfve så litet af sitt arbetes frukt!

Nu jubla och stäm till glädje ditt hjerta, du allas vårt älskade fosterland! Uphöj din röst och lofva ljusets fader, ty hans goda gåfvor föråldras ej, de föryngras genom seklerna. Uphöj din röst och sjung – ej furstars

lof, ty deras nåd är en vind och deras gåfvor förgås – utan sjung huru sanningen segrande går genom tidernas töcken! Sanning och frihet! stora ord, odödliga ord bland stundernas villor! Älskade ord, som våra dagar tillbedja, slå'n rot ibland oss, blifven hos oss i tanke och tal och handling. – Hör oss, o Gud! de äro dina ord. Låt dem icke dö bort ibland oss, fast många äro som dem hata. Låt dem ljuda igen från fält till fält, från dal till dal öfver Finlands bygder. Låt dem älskas af hvarje öra, lefva igen i hvarje bröst. Ack Herre! när det inbrytande mörkret hotar, bevara ditt folk och dess ärfda rätt. Hjelp oss, ty wi äro svage; vårda ditt ljus, vårda ditt eget verk. Låt icke ditt verk gå tillbaka och falla, låt icke den bygnad ramla på hvilken årtusenden byggt!

Ja, o Gud, ack ja! du skall den vårda. Du skall den beskärma. De skola falla och förgätas de som älska mörker och förtryck på jorden. Men aldrig skall din sanning dö, din frihet skall alltid lefva. Dig helge wi i dag vårt lof; välsigna nu ditt folk. Århundraden förgått, århundraden gå in – din hand oss ledt och leder än, – din milda hand, din goda, evigt faderliga hand! – Högtlofvadt vare nu och allan tid ditt namn!

1. Kl. 6 på morgonen dåna kanoner och krutrök förgylles af den stigande solens brand. Dagarne äro ingångne, de stora dagarne, Finlands Julidagar! Allt lyssnar och bidar hvad komma skall.

Knall! det är 24 pundingar och en commendering artillerister som skjuta. Vandrarne dra sig åt sidan – rutor klinga i husen der nära – gick man sedan i dessa hus så såg man vattenglas i fönsterna; det var fönster-nas sauvegarde.

Den mulna himmelen klarnar och solen skymtar fram mellan molnen.

2. Kl. 8. – Språng på gatorna – rullande equipager öfverallt. Skräddarnes skärseld – nu skulle de hålla sina löften.

3. Kl. ½ 10. – Gatorna fulla af uniformer, åkande och gående. Alla strömma till Senaten. – Stora skaror vandra till kyrkan. –

4. Kl. 10. Salar och förmak i Senaten öfverfulla – idel uniformer; blott pluraliteten af studerande corpsen klädd i svart.

Här visar sig stjernor, chrachaner och band, täflande med rika broderier. Alla vänta. Det börjar bli qualmigt. Men här kommer Rehbinder. –

Fram träder nu Ceremonimästaren, Statsrådet Törnquist: »Studerande corpsen öppnar processionen». – Det sker så; de svarta främst, sedan uniformerna. Strömmen flyter ut, nedåt trappan på torget.

Staterna följa i ordning, som Ceremoniellet utvisar – Då de eftersta nedstego utför trappan hade de första hunnit uppför backen vid kyrkan. – Processionen tågar långsamt fram och tallösa hopar åskådare stå i hajer långs gatan.

5 5. Kl. 10 ½. Upp slås nu kyrkans dörrar – de täta folkmassorna vika åt sidan och tåget framskrider långs hufvudgången tills det delar sig åt sidogångarne framvid parnassen. Från motstående läktarn ljuder en inträdesmarche, högtidlig och djup. – Nu hafva alla intagit sina platser. Musiken tystnar. Allt är tyst – högtidligt – andagtsfullt. Choralen uppstämmer. Den ber till Gud för Finlands väl. – Äfven den uphör.

10 Den som i detta ögonblick lät sin blick dröja vid det praktfulla templet med sin höga dôme, och vid denna brokigt glänsande massa som samlats derinom, den som dervid hänfördes af den så nära påträngande tanken att det var ett folk från den högsta norden som endrägtigt firade
15 bildningens 200 åriga segrar inom sitt vida aflägsna land, ett folk hvars största märkvärdighet just var den att vara civilisationens förpost och väktare längst upp mot norr, mot is och vildar, den som såg och tänkte detta, kunde omöjligt blifva känslolös för den skönhet och det intresse som denna fest ägde icke blott för Finland ensamt, utan för hela den
20 civiliserade verlden, vid hvars yttersta gränser den firades. Skönare än blodiga triumfer är den fredliga bildningens segrar; deras skönhet är att de blifvit vunna för hela mensklighetens sak.

I den än ej inredda kyrkan intogs altarets ställe af en hög parnass. Öfverst är cathedern, derpå följa tre trappsteg, sedan ett skrank beklädt med rödt kläde. Upp till skranket leda sex trappsteg. Står man
25 på Parnassen, så har man till venster *kyrkan*, representerad af ett från aflägsna orter församladt presterskap, och *Wettenskapen* repres. af Universitetets lärarepersonal och studerande Corpsen; till höger: *staten* representerad af dess högsta embetsmannapersonal; fram för sig *folket*,
30 representeradt af dess yppersta och bildade classer. Ingen trängsel eller oreda förmärktes bland denna talrika samling af minst 3000 personer; rummet war tillräckligt för ännu flera.

Obs. främst på kyrkans sida sitta: Rehbinder, Thesleff och Kejsarens bigtfader. På andra bänken våra 2 biskopar och Franzén.

35 Då Choralen slutat uppträder Rektor Magnificus i sin röda kåpa, och håller från cathedern ett Latinskt tal, hvilket få hörde, och ännu färre förstodo. – Derefter talar Professorn i Wältaligheten något ljudeligare på Svenska. – Ämnet war mest historiskt, en exposition af bildningens öden i vårt aflägsna land.

Sist uppträder Prof. i Ryska språket och håller ett tal på samma språk, som lärer afhandladt dels den Finska poésien, dels de välgerningar och otaliga förmåner Finland åtnjutit sedan sin förening med Ryska riket.

– Slutligen uppstämmer Choralen åter. »Denn die Herrlichkeit Gottes des Herrn wird offenbaret.» – och Högtidligheten slutas med ett Haleluja, Händels Haleluja som väl vore värdigt att sjungas af Guds englar till skaparens lof. – Procession aftågar i samma ordning som förut, och skarorna strömma ut ifrån templet.

6. Kl. 2–3½ e. m. – Tåget framskrider till gamla Lutherska kyrkan. Dess lilla orgel spelar inträdesmarche. – Chrons predikar – hvarföre just Chrons, Chrons som ej är mäktig det obetydligaste ämne, än mindre att tolka ett helt folks brinnande tacksamhet för den Högstes nåd? Dock – den tolkar den stumma känslan i våra hjertan och det Tedeum som fäderneslandet genom våra svaga röster uphöjer till Guds lof.

7. Kl. 4½ e. m – Universitetet serverar stor middag i Societets-salongen för 350 personer. Anrättningarna kräsliga, vinerna förträffliga. De kejserliga skålarne drickas i Tokayer, hvaraf ett spetsglas öfver laget beräknas till 300 Rubel. Mången af gästerna såg vid hemgåendet den sjunkande solen mera rosenderöd än förut på månet år.

Sådant var i korthet förloppet af Universitetets andra Secularfest.

8. *Detailler.* a) Vid aktens början under den sköna choralen såg man tårarna stiga i Franzéns ögon. Han upfattade ögonblickets betydelse. Han tänkte på forntid och framtid. Han tänkte visst med sorg och med glädje derpå, den vördnadsvärde gubben.

b) Att Ryssen med det hvita skägget, obskurantismens representant, vid detta tillfälle satt framföre Franzen och våra biskopar, gjorde full effekt. Man sade att han, efter sin rang, bordt sitta framför sjelfva Rehbinden.

c) När Solovieff märkte ögonblicket nalkas att han skulle uppträda inför ett sådant auditorium, blef han synnerligen altererad, och måste gå ut att hämta sig i Sacristian. Här blef strax alarm, eau de Cologne anskaffades i största hast, och när icke det ville hjälpa, portvin. Prisad vare Bachus, portvinet hjälpte. Professorn uppträdde med lejonmod, och röt sin Ryska med ljudelig pathos. – Evinnerlig skada för alla dem hvilka, som jag, ej förstodo mer än de med stor effekt uttalade namnen Wäinämöinen, Wallenstein, Tilly och Pappenheim om hvarandra!

d) – Vid slutet af middagen, då alla sinnen voro uprymda, lærer Eduard Bruner misstagit sig om Solovieffs näsa och portvinsbuteillen – begge hade de samma högröda couleur och begge voro de fulla af Bachi safter. Bruner – den fredligaste varelse under solen – tog Solovieff i näsan. Solovieff slog alarm, men Bruner gick hem och lade sig att sofva. – Fåfångt sökte Rektor att blidka den förorättade, lofvande honom all möjlig uprättelse, »stör nu intet vår glädje i dag, just i dag.» – Omöjligt. Andra morgonen anmäler S. händelsen för Reh binder: »en af oss skall skiljas vid Universitetet.» – Reh b. måste skicka efter Rektor – Lyckan gjorde dock att faran träffade en man med mäktiga förbindelser. Hofrådet Groot m. fl. tysta först munnen på Sff – och Thesleff låter kalla honom. »Herre, ni måste ta raison. Ni skall inte tro att ni sjelf sitter så fast på er plats. Ni var full i går, Herre! Tvinga mig inte att anmäla det.»

Historien ändades så att Bruner, i några personers närvaro bad Solovieff om förlåtelse. – »Ah, när man har sådana utbölingar att göra med!» sade Rektor i förtroende om denna händelse.

e) Vid middagen voro många ögon som sågo, många öron som i tysthet hörde. – »Uh, det var ögon!» sade B. – Sjelfvaste Bulgarin miss-tänktes derföre. »Oh, – mit Ihnen ist'es was andres, – sade han försåtligt, sie haben Constitution und Schwedische Gesetze!» –

f) – Unga och gamla slogo slingerbultar vid hemgåendet från mid-dagen. Kamrer Bbg, sjelf, fastän musikus, litet af sig kommen i takten, mötte en god vän: – »nå – hur står det till med benena? – Illa, förmodar jag, hä?» – »Ja jag tackar, verkligen mycket illa», svarte den andre som hade Reumatism. – »Såså, då' goda tecken, mycket goda tecken då!» –

g) S. d. Utkommo i bokhandeln 3 nya arbeten: *Carmen Seculare* af Prof. Walther Thuringus; *Jephtasbok* af Nervander, och *Digter* af Lars Stenbäck. –

h) S. d. skjöt sig en Major Hartwall med pistol genom hufvudet.

Mitt postscriptum. Efter lång väntan på uniform, väpnade jag mig från hufvud till fot och begaf mig med i processionen. – Intågande med de andra i kyrkan, ser jag – är det möjligt – *lilla Sophie!* soyez la bienvenue, jag var nästan den ende som väntat henne. – Kl. 7 kom hon till staden med Tullf. Elfsberg – kl. 8 var jag hos Rpffs – hon dröjde då hos Nervanders, kom kl ½ 9 till Rpffs och gick kl. ½ 10 med dem i kyrkan.

Hon var blefven magrare till sitt yttre och allvarsammare än förr.

Fz Snellman afhämtade Emilias bref till Mina Julin. På quälln bevistade wi en *brunnsbal* – på damer var brist och de våra kommo genast i tour. – Mycket folk.

II. *Theologiae Doctors Promotion.*

16. THORS DAG. 9. Åtta kanonskott klockan 6. – Från Universitetet aftågar kl. 10 en procession, svart att påse för de många presternas skull. 5

Choraleu börjar liksom i går. – Parnassen är såtillvida förändrad att det rödklädda skranket nu är garneradt med rosor. –

Domprosten Gadolin är promotor. – Få voro de som hörde att han talte, ännu färre de som urskiljde hvilket språk det var, – minsta delen förstod någonting; så sakta talte gubben. 10

Närvarande voro 11 Candidater till Doctorshatten; de fingo hatt, ring och bibel. I samma ögonblick hatten berörde deras hufvud, föll ett kanonskott nere vid esplanaden.

Ceremonien varade icke länge. Gudstjenst hölls derefter. Gån i frid och lären edra bröder, hvar på sitt håll! – 15

§. 10. Vid denna promotion var det egna förhållande att promotor promoverade brorson och måg, hvarförutom primus och ultimus voro bröder.

b) Promotor förvexlade flera hattar. – Chrons med sina yfviga lockar fick en liten hatt och måste balancera försigtigt för att icke tappa den; Rob. Frosterus fick en stor hatt som föll honom ned på näsan. 20

c) Hela Theologiska faculteten, Sundwall, Laurell och Lille Gadolin och Schauman promoverades vid detta tillfälle.

§. 11. *HandelsSocietetens Bal.*

*Balen fortfor med mycken liflighet till långt inpå natten.
Finl. Alm. Tidn.*

Kl. ½ 9 a. Societetssalongen gentilt eclaired. Inströmmande skaror. Bugande värdar. Complaisanta värdinnor. Stigande trängsel. Waktmästare lofverande af och an med thebrickorna. 25

Kl. 10. Nu visar sig scenen sålunda: Ljus – värme – trängsel – noblesse – gentiliesse – främmande ansigten – Finska blondiner – Tyska brunetter – Ryska noiretter eller svartmuskiner – 30

Gick du då på rund omkring och mätte med estetiska blickar damernas glänsande rader, hvad såg du? Siden, flor och rosiga kinder temligen lika öfverallt. – Du såg här det vackra Finland, det vackra Tyskland, det vackra Ryssland. – Du såg ensemblen, det var nog; hvilken blick var väl nog skarp att upfatta alla de sköna enskildtheterna i denna rika blomsterparterr?

Dock hände det under timmarnas lopp att du såg en sväfvande grace som tjuste ditt öga: det var la Kothen, det var Armfeldtarne tre, det var skön Hilda, det var Nasatkin eller strålarne två eller Traversayen, eller M:lle Richter, eller Ryssinnan der – hvad heter hon? Keragim – eller Kerujim, något sådant. – Allt detta såg du efter hand. – Variationen var så stor derföre att man bjudit nästan alla resande, och deras tal var legio. – Man sade på balen voro 1700 personer.

Balen öppnas med polonaise – Thesleff öppnade den med fru Decker, om jag mins rätt. – Vandringen skedde kring hela salongen, och räckte en god timme under mycken het temperatur. – Men trängsel och värme aftogo när herrarne började mera sprida sig i de andra rummen.

Kl. 11. Stor wals – fortfor under trånga omständigheter ungefär en timme, med stor häftighet. – Man ordentligt flög. Derpå följde François, Sv. och Ryska quadriller samt potpourie. Refraichissementer vankas till öfverflöd. Kl. ½ 1 serveras portersouper för herrarne, en god inrättning. – Kl. ½ 3 stor souper, 27 bord för damerna hvardera med sin nummer på flagg och sin waktmästare. –

Kl. ½ 4. Paff – hette det – och paffsvarade det då – champagnekorkarne flögo – Kejsrerliga skålar druckos – kanonerna saluterade, och den uprymda patriotismen hurrade – Det var ett ögonblick af lif! Alla ögon glänste af undersätlig vördnad och öfverförsätlig champagne.

Kl. ½ 5 skingra sig damerna – champagnen och hurraropen fortfara bland herrarne ännu länge derefter.

Detta war nu HandelsSocietetens i Helsingfors bal för Universitetet, hvars medlemmar den ganska talrikt inviterat, och bland andra äfven alla inkomne blifvande Magistrar 74 till antalet. –

Mitt postscriptum för den 16 Juli. Doctorspromotion bivistade jag naturligtvis – – Balen likaså. – Lithenerna voro der – icke Rpffs och våra; de bjödos för sent samma dag – – Mina moitieer voro Thilda, M:lle Ehrström Flora Nervander, Rouget och en slags M:lle Beckström, ett original som jag tog för att förarga Blanken som spetsade sig på att få figurera mot Ida. – Med Rosa och Ida kom jag ej nu att dansa. Ida var

ej vacker med sina långa lockar. Lithenerna deremot rätt täcka och rätt roade. – Gubben Maths fann sig väl – en gång fann jag honom i tal med erkebiskopen – en annan gång i trefligt sällskap med några rådmän och champagnebouteiller. –

Soupern var treflig – Jag vandrade omkring med alla prima principia på min talrik: knif, gaffel, fransktbröd och ett glas, som påfylldes än här än der af sittande vänner. – Magistrarne in spe voro alla i öppen uniform och hvita vestar; många med skor som kostat 6 à 7 Rd. och ändå gjorde alldeles platt ingen effekt i trängseln. Bort gick jag kl. ½ 6.

III. *Juris Doctors Promotion.*

17. FREDAG. §. 12. Åtta kanonskott kl. 6. Juridisk procession från Universitetet, slingrande i många kroker. Choral i kyrkan. Samlingen gentil som förut. Här märkte man bland promovenderna Mellin och Richter, Hising och Mannerheim sittande; Så godt som hela Juridiska faculteten: Ekelund, Nordström och Palmén – samt Assessor Bergbom stående. –

Lagus promotor. Man såg att han var hemma i cathedern. Allt gjorde han med säkerhet och värdighet. Hans ord voro värdiga och fulla af kärna. Han skydde ej att nämna ord för hvilka en krypare darrat. – Vid det han förklarade betydelsen af hatt och ring föllo hans ord fulla af kraft: »varer frisinnade – och frukten *ingen*, utom Gud och edert samvete!»

Lagus gjorde sin sak bäst; han gjorde våra unga fria hjertan glädje; han vågade förakta tidens moderna liseri och tala ett oförskräckt ord för sanning och rätt. Hade tid och ställe varit annat – ett skallande lefve! skulle följt på hans tal.

Ceremonien som förut. Gudstjenst följde derpå – Processionen var blefven allt mindre – gårdagens bal hängde efter.

§. 13. *Detail.* Alla gamla herrarne sågo under akten tillbörligt viktiga ut, Mannerheim undantagen, som då och då lät märka ett wedervärdigt grin. – Enligt gammal sed sätta, i samma ögonblick promotor sätter sin hatt på sig, alla öfriga närvarande doctorer af samma facultet sina hattar på. – Kammarrådet Bonsdorff war här utom Lagus den enda närv. Juris doktor, och bröstade sig ej litet med sin röda hatt. – Huruvida de röda hattarne klädde, vill jag ej afgöra. Ett par dar derefter råkade jag kasta en blick upp till Mellins fönster som ligga midtemot vanliga ingången till postcontoiret, och såg då Geheimerådets betjent kråma sig framför spegeln med Jurisdoktorshatten på hufvudet. – En

främmande skulle troligen tagit honom för Geheimerådet, och om han mött denne i trappan hade han säkert tagit Geheimerådet för betjenten. –

5 Widare war att anmärka Ekelunds ohyfsade föredrag vid besvarandet af Doctors frågan (bland annat stod han med handen i byxfickan) – och au contraire Nordströms tillgjordhet vid tacksägelseernas afläggande. Härutinnan äger man i Juridiska faculteten två motsatta ytterligheter och ett medium.

10 §. 14. *Bal i Brunnessalongen.* – Det är ej som baler allenast dessa nöjen förtjena upptagas som paragrapher i Juliprotocollerna, det är såsom sällsynta samlingar af Finlands, Petersburgs och Östersjöprovincernas gentila societéer, sammanbragta genom utomordentliga omständigheter, hvilka ej så snart skola åter inträffa inom vårt aflägsna land.

15 En utlänning med ovana ögon må beskrifva våra baler. En prat-sam Petersburgare må deruti finna ämne nog för conversation en hel Françoise igenom. Jag, för min lilla del, hade min glädje åt den stora variationen af ansigten och den stora enformigheten i kostumer. Jag beundrade den fria umgängestonen, den ogenerade dansen i surtouter m. m., – hvilket allt främlingarna ansågo som någonting Finland eget.
20 De misstogo sig.

I quäll åter war mycket att se och litet att dansa, för trängsels skull – Wära damer samteliga i tour – Lithens också uppe – och Elfsbergena – Amalia omsvärmad och bortfjäsad – Nu, Wilhelm, – ser du det paret? – lyckliga Adlerstjerna! Olyckliga Wilhelm! – – Här är Rosina H – man
25 måste tänka på Seraphim och Cherubim.

P. S. Damerna (våra) bevistade ej denna dagens promotion. – Skada, ty det vankades Svenska och Confect, hvad ville man mer begära?

Aug. Essen har bjudit lilla cadette på balen – Magisterbalen –

IV. Medicinæ Doctors Promotion.

30 18 LÖRDAG. §. 15. Åtta kanonskott kl. 6. Medicinskt regn, som snart går öfver. Medicinsk procession från Universitetet, också svart; promovenderna voro svarta. Choral som förut. – Damerna talrika, ty man räknade på Confect. Promovenderna 28. – Ursin promotor, talar tydligt och säkert. Primus Bonsdorff, Ultimus Alex. Ingman. – Ceremonien
35 som förut. Damernas hopp blir ej besviket. – Processionen mindre än någon af de förra gångerna. – »De studerande tycks hafva fått nog af högtidligheterna» anmärkte Rehbinders leende.

Gudstjenst som förut. Derefter stor middag. – Ofantligt trefligt. Räckte till kl. 11 a. – För H. M. afskjötos 101 skott, så att man sänar mist öronen. –

§. 16. *Detail.* a) för i går: Någon af Juris Doktorerne föreslog att promoti skulle hålla middag för Rehbinder. – Projektet wann ej gehör; det skulle bli nog dyrt, mente millionären Mellin. – Så hände nu i stället att Rehbinder bjöd promoti till sig – och Mellin kunde naturligtvis ej undandraga sig att sedermera besvara inviten. Dålig hushållning!

b) – Vid Medicinska middagen herrskade frihet och munterhet. Glädjen blef ännu högljuddare sedan högdjuren gått bort – Man sade sin hjertans mening ut öfverallt. – Då träder Wulfert in – rättvisans ena öga, spejare Generaln med smilande läppar – »herrarna skall ej tro att jag återvänder af någon annan orsak än min önskan att ännu längre delta i herrarnas glädje» – – »Nej Gubewars –» – »Men månne wi inte vågade med en polska» – skönt! – Musiken spelar upp – värdarne äro de första att kasta frackarna af – Stjernwall bjuder opp Wulfert och dansar sig trött med honom; – genast efter Stjernwall kommer en annan och slänger om så länge han förmår; derefter den tredje, den fjerde, den femte – Wulfert stretar emot, tackar, försäkrar att han ej orkar mer – men intet hjälper – wälmeningen är så innerlig, så oemotståndlig – den sjette, den sjunde, den åttonde kommer hvar efter annan, – Generaln är som en pion i synen – svetten droppar och rättnu mister han anden – puh! puh! puh! och rättsom det är echaperar föremålet för den allmänna wälmeningen utan att knysa ordet.

Poculerandet fortfar sedan med ökad munterhet. – Kl. 11 kommo gubben Maths och Blanken rultande derifrån – deras enthusiasm war stor: »pråktigt! pråktigt! Champagne som vatten.» – Fruntimmerna le deråt.

De hade druckit thé hos Rpffs. Der tillbringade wi aftonen mindre stormigt än herrar Mediciner. –

19 SÖNDAG §. 17. Söndagen war privat, dess detaillier gå in i det privata. Den war en hvila för morgondagen som skulle kröna werket.

Jag förde Lithenerna i kyrkan – Melart predikar. – Lithenerna och Elfsbergena samtliga dinera hos Rosenkampffs. – Med flickorna ingås för morgondagen den öfverenskommelse att de måste nöja sig med ½ L^U confekt och en bouteille Champagne för hvar. – – Min Magisterring war nu färdig blefven, och wann allmänt bifall.

S. d. kl. 6 på quälln hade wi, morgondagens hjeltar *Repetition* i nya kyrkan – Rehbinder, Utländska och öfrige Doctorerne och alla

promovenderne woro härvid närvarande. – Twenne svartklädda gestalter sysslade kring parnassen – Det war Hartmännerna. De fäste kring parnassen guirlander af lager och rosor. Tjenste andar ornerade alla trapporna med murgrön. – Rosina hade nu af Wænerberg emottagit det för henne bestämda smycket. – Röd blef hon som en ros dervid – du englasöta rosende Rosina! – Gåfvan var ett halssmycke af diamanter och äkta perlor värdt 700 Rubel. –

Wi ordnades par om par. Min sidokamrat blef Bremer. – Raden war lång. – Rehbinder var den förste som småleende klef upp för trappan. »Wi skall försöka huru svårt det är att klifva uppför parnassen.» Derpå följde exercis med omgående etc. – Medan wi då stodo der uppe, smög sig en efter annan bakom cathedern och kom mumsande tillbaka med fickorna fulla af konfekt. De hade oförvarandes kommit öfver gårdagens reliquier, de snåla själarna.

Sahlberg underviste oss om: »claudite jam libros» – och beskref huru man fordom brukade smälla dem igen det hårdaste man kunde. –

S. d. – War åter *Brunnsbal*, med ofantligt tillopp af folk – Öfver 700 billetter sålda. – Trångt war här att dansa. Walsen roligast. Elfsbergena walsa outhärligt – Cottillon och åter Cottillon – Lithenerna äro också nöjda. – Thilda har fått en tillbedjare, en ung rödkrage.

Gubben Maths mår väl i boufetten. – Sednare, när familjen skulle bege sig bort, tillbjöd Rådman Kekoni artigt sin vagn till deras tjenst. »Det war helt och hållet min personlighet, min personlighet som ni har att tacka för det» – sade gubben så belåten sedan.

Wåra h. e. Rpffs flickor promenerade i sällskap med muntra Encklar etcet.

S. d. Gåfvo härvarande Ryska lärde och Litteratörer en middag för Franzén, Runeberg, Lönnroth och några våra yngre förhoppningsfulla namn. – Der skall ha warit trefligt. Skålar druckos och Ryska verser af Hofrådet Groot uplästes –

V. Philosophie Doctors- och Magister Promotion.

20. MÅNDAG. »De dagar hafwa kommit då fälten gulna och frukterna mogna till skörd.» – »Claudite jam libros!» – –

§. 17. – Kl. 6 m. Solen är uppgången i moln och dimma. En sval vind blåser in ifrån hafvet. Luften är mild.

Nu ropar kanonernas röster förkunnande fridens fester. De ropa, att det djupa lugnet icke är dvala, att det verksamma lifvet arbetar i djupet;

De ropa att det är frid i norden, vunnen efter sekelslånga strider; de församla folken till skördar, sådda under den gode Fadrens hägn med flit och mycken möda. De ropa till det vida Finska landets barn: – »Kommen och sen! Arbetarene i Wettenskapernas vingård, de som tidigt sitt arbete börjat hafva, Kämparne för sanningens sak, som är Guds egen, – dem hafver Gud här församlat, och vill gifva dem en krans till åminnelse och till stadfästelse ringens underpant. Må de blifva vise och gode! Menniskans mått är ringa, all wishet är af Gud; må Gud gifva dem efter deras mått! Må de sedan gå ut och arbeta troget hvar i sitt kall; Och tacka Gud som gaf dem en plats i skapelsen der de lärde sig älska hans ljus, och gaf dem en väg i lifvet der de fingo kämpa för hans eviga sanning. Han lede deras väg, och må de sprida wälsignelse allt rundt omkring hvar de framgå!

§. 18. – Dån följde på dån. Kanonerne talade hundrade ord, sedan tego de. Gatorna blefvo lifliga. Hvimlet tilltog. Det rörliga lifvet framträdde i allt bjertare färger. Det väntade nu en af sina glanspunkter. Klockan slog sju, slog åtta, slog nio på morgonen.

Kl. 9 var kyrkan tom ännu; blott marskalken syssla der – Bakom Cathedern har man nu flyttat tvenne vackra lefvande lagerträn som med sina rika grenar öfverskugga Christinas, Alexanders och Nicolais büster –

Nu skynda promovenderna, en efter annan, i full uniform till Universitetet. – Hit äro alla kransarne burne, en hvar väljer sin, försöker hur den passar, och frågar hur den klär. Nu hafwa alla walt. – Rehbin- der infinner sig – »hvad tycker herrarna om sina kransar? Wackra händer ha bundit dem.» – I Consistorii Sessionsrum walde wi kransarne. I facultetsrummet ordnade wi oss i procession och aftågade så, – efter någon gensträfvelse, med blottade hufvuden till den nära kyrkan. –

§. 19. Nu är den långa raden vid kyrkan och dubbeldörrarne öppnas å vid gafvel. Intågar då den långa raden med kransarne hängande vid en knapp på bröstet. Musiken emottar dem, tusende ögon fästas på dem; många äro de hjertan som klappa för dem och önska dem lycka. – Men de gå parvis långsamt fram öfver gången, uppför trappan till parnassen; der skilja sig paren åt höger och venster, det bildar sig tvenne dubbla halfcirkelformiga rader omkring cathedern, med ansigtet vändt mot promotor, och afskildta genom en öppning midt framför uppgången, närmast hvilken primus och ultimus stodo, en på hvardera sidan.

På högsta trappsteget närmast cathedern sitta gamle Jubelhjeltarne Franzén och Gadolin i fauteuiller, på andra trappsteget Rehbinde,

Ramsay (1), Pletneff och Fuss, likaledes i fauteuiller –, vid sidan af de sednare stå Philos. Licentiaterna Lundahl, Moberg och Hertzberg.

På tredje trappsteget stodo Candidaterna i dubbla rader. Vid uppgången på öfversta trappsteget voro posterade Cursorer med silfverspiror, en på hvardera sidan. Härigenom fick parnassen ungef. följ. utseende: □

Det är först från höjden af parnassen som de unge våga kasta en blick på sin omgifning. – De kasta en blick på samma lysande samling som vid jubelfesten uppfyllde samma rum, de märka nu ett lifligare intresse hos mängden. Det är nu engång så. Samhället – det stora allmänna – ligger liksom längre bort än dess individer; ju högre tanken måste stiga, desto tyngre är dess flygt; och man älskar dock att med ögat upfatta föremålen, föremålen för sin upmärksamhet, kärlek eller dyrkan.

Hvarje öga spanar bland de många efter sina; men hvarje öga måste dröja dock vid en; der hamnar af ett sällsamt twång hvar blick. Den sorgsna engeln med de fina dragen, det tankfulla ögat, och de långa ljusa lockarna sväfvande ned öfver hennes svarta sidendrägt – det är Rosina Hartman – aldrig målade Raphaels pensel en mera himmelsk skönhets bild.

Den sköna choralen tystnar nu. Sahlberg har upträdt i Cathedern, hans röst är hög och ljudelig, hans hållning ganska värdig. Han tilltalar de blifvande Doctorerne; de aflägga eden – han tilldelar dem hatt, ring och diplom under sköna chörer ifrån höjden. –

Hvem är den som utan innerlig rörelse hörde dessa hundraåriga lofsånger till Guds ära nedströmma från höjden af templet, upfylla hvarje öra och intränga i hvarje bröst? Den högstes Cheruber hviskade sina sånger i Händels öra; han lät dem utgå bland menniskorna, och kallade dem efter herrlighetens Herre, Messias. –

Mellan chörerna stego sköna sopranner som lärkor mot höjden, solen sken in genom de höga fönsterna – det var ögonblick sådana man sent förglömmet.

Nu war ordningen hos Candidaterna till den friska lagern. – Tengström framställde, Arppe besvarade Magisterfrågan. – Secreteraren hade redan förut upläst hans Kejs. Maj.:s tillstånd att promovera. – Secreteraren framträdde nu åter och sade: »ego – – – –» Då uplyfta promovenderna en i sender sin högra hand: »ego Adolphus Fredericus Arppe – ego Albertus Ingman – ego Johannes Justus Staudinger – ego Zacharias Topelius» – o. s. v. □ Och nu upläses Magistereden; få woro de som hörde dess innehåll likväl. Strax derpå stego Cursorerne fram,

räckte sina spiror åt hvar och en – och hvar och en lade ett finger på hvardera spirans spets, och svor: »ita me Deus adjuvet –» »ita me Deus adjuvet –» ita me Deus adjuvet – »ita me Deus adjuvet» – ljöd det från allas läppar, en och en i sender.

Eden war nu svuren att lefwa och dö för Regent, för fosterland och för sanningens seger på jorden; promotor bekräftade den äfven i de frånvarandes namn. – ..... »hujus igitur dignitatis insignia atque honores vobis attribuo, nimirum tibi Ad. Frederice Arppe, tibi Johannes Smalén, tibi Jacobe Frederici Blank etc – – vosque igitur Philosophiæ Magistros promoveo, promotos creo, creatos pronuntio, nimirum te Johannes Smalén, te Julium Ursin, te Zachariam Topelium etc.» .....

Tystnad. – Chören uppträder: »die Heerde gleich die ohne Hirten war verirrten wir –» – – – – – Franzén är den förste som emottager den friska lagern – en tår darrar i hans öga – det var en annan tid då den första lagern prydde hans lockar – 1789 – ett år som aldrig glömmes; den första acten af en blodig werldshistorisk dram, der man såg frihetens morgonrodnad uppstå öfver haf af blod och tårar – – – – – De voro 39 som då lagerkröntes uppå Auras stränder; af dem stå 4 quar ännu, och af dessa 4 twenne här; – de gifva hela festen dess bästa glans.

De gamle sitta nu med gröna kransar uppå hvita lockar. – Fram träder Arppe då – i samma ögonblick kransen rör hans hufvud faller det ett skott derute – en dunderstämma som ropar att sanningen aldrig dör men lefver evigt igen i de ungas bröst.

Och fram träda alla, en efter annan för att emottaga krans, ring och diplom. Dem riktades många blickar uppå, – om det skulle gå väl, – »och hur vackert det var kan jag aldrig, aldrig beskrifva!»

War man då wänd mot promotor och parnassen, så såg man hvar och en af de unga i sin tour gå upp till Cathedern från venster, och sedan han fått sitt diplom gå ned igen till höger, under det hela raden flyttade sig ett steg åt venster, och alltid, för hvar och en som bekransades, en annan gick förbi uppgången från höger till venster. Detta såg mycket bra ut.

Undertiden trippade sirliga marskalker med högar af Confekt på silfverfat, damernas tröst under det långa latinet. Sednare kringbjudas ord till musiken, och Helsning af Cygnæus – Bland studenterna kastades exemplaren i luften och hvar och en fångade så många han kunde. –

Nu är då runden gjord – hvar och en af Magistrarna intar sin första plats. En allée af lager blandar sin friska grönska med det blänkande

guldet och kindernas blomstrande rosor. – Musiken tystnar – Ultimi, Hertzberg och Smalén upläsa tacksägelse, dem ingen hörde.

Chören upstämmer Halleluja – de bekransade vandra par om par, som de kommit, förbi åskådarene och ut ur kyrkan. – Massorna röra sig och följa dem efter. – Strömmen är glänsande och lång. En timme derefter tillslutes åter det tempel som varit vitne till så många lysande fester, så många upträden af storartad glans och hög betydelse för Finlands förflutna, närvarande och kommande dagar –

§ 20. Processionen aftågade till gamla kyrkan, en vandrande lager-skog! – Skaror utan tal, tätt skockade, brokiga, nyfikat rörliga, lemna blott en smal väg öppen för de bekransade. – In i kyrkan strömmade så många der någonsin hade rum. – Choral emottar dem. – *Norring* beträder predikstolen – »*Låten edert ljus lysa för människorna att de må se edra goda gerningar och prisa eder fader som är i himmelen.*» – Många tårades. Många gäspade mot deras vilja. Dock woro orden sköna, förmaningarna rörande. Mången gjorde i sitt hjerta heliga och sköna löften. – Mången tackade af uprigtigt hjerta Gud som låtit honom födas nu under Upplýsningens middag på jorden, – och födas på den plats att han med fullt medvetande kunde älska och begagna dess herrliga gåfvor.

Från kyrkan tågar processionen åter till Universitetet, der de bekransade mottaga lyckönskningar af sin promotor, sina lärare och flera främmande Wettenskapsmän. Det var glada ögonblick.

§. 21. Kl. var nära 5 på eftermiddagen. Ingen tid war att försumma. De unga skingrade sig, men blott för några ögonblick. – Kort derefter såg man i vagnar, i droschkor eller också promenerande, – bekransade hufvuden öfverallt på gatorna – »Förmodligen för att bjuda till balen», hette det sedan på en Petersburgsk tidning – Men det var misstag – De strömmade alla åt ett håll – åt Brunns Salongen.

Här väntade en ofantelig hästsko af gentilt dukade bord. – Promoti alla, både Doktorer och Magistrar, deras Lärare och Jubelmagistrar suto här broderligen tillsammans. – I början åts copieust. – I det glädjerus som föregick champagneruset och på tusende olika sätt gaf sig luft, föll man som korpar öfver de första rätterna. Kl. var ju $\frac{1}{2}$ 6, mången hade ej smakat en bit ännu i dag. Litet längre fram widtog drickandet i ännu större skala. Kork efter kork flög upp. Champagnen yrde. Skämtdtvis flögo korkarna af och an de gode vännerna och bröderna i synen. Hwarföre skulle man ej yra något litet nu? – Man hade hela dagen i en stel uniform warit inskrufvad under etiquettens jernok. Nu skulle man hålla

sig skadeslös. Nu skulle man njuta sin Academiska frihet. Nu skulle man lefva!

Men huru wi lefde och huru wi gåfvo vår glädje luft, så gick likväl allt ordentligt, allt hyggligt till. Man såg dock att man var bland humant och bildadt folk. – Wi drucko Rehbinders, Rectors, Franzens, Gadolins skålar under höga hurrarop – wi klefvo på stolarna för att höra deras tal, men icke en enda bar sig oskickligt åt. Wi woro folk af qualité!

Midt under yrande Champagne proponerar Arppe en allmän brorskål oss promoti emellan. – Den dracks under stor enthusiasm. – Men kl. är ½ 8 – Wi måste tänka på balen. –

§ 22. *Magisterbalen.*

*och festen stod. – Här gingo de nu
med rosor och ljufliga smycken på hals och barm,
och bundna kransar – älskade händers sköna verk –
Almquist, Arthurs jagt.*

Magisterbalen! Ve hvilket spring och bestyr, hvilket bråk och bryderi, hvilka arrangementer, requisitioner, deliberationer, commissioner och portioner denna bal kostat! Med hwilka misslyckade intriger, hvilka besvikna förhoppningar, med hvilka små desespoirer, hvilka sorger och bekymmer för billette och toilette har man ej måst köpa dessa lysande timmar och tillfredsställelsen att kunna säga: »Jag war också på Magisterbalen.» – !

Och Balen! Hvilken ensemble full af glans, hvilken detail full af mångfald! Hvilken fladdrande flärd, hvilken slösande luxe, hvilket haf af betraktelser på denna bal! Betraktelser på engång alfvarsamma och löjlige, malitieuus bitande eller lättsinnigt förtjusande, allt efter huru betraktarens lynne war stämndt.

Du som war der närvarande, som sjelf beundrade eller criticerade allt detta, du skall finna omöjligheten att något så när fullständigt afteckna vuerna från denna quäll. – Tidningarnas, och sjelfva Bulgarins, har grundeligen strandat på försöket; huru mycket mer din ödmjuka tjenaress, värdaste vän!

Kl. 8–9. Dock will jag wåga; will visa dig en skum quäll med en knapt nedgången sol och himmelen skuggad af strödda moln. Men du låter din blick sjunka, du står på ett omäteligt torg. Nära vid din sida brusar vägen och aftonrodnaden stänker sitt guld uti hafvets bölja. Af detta hör du och ser du likväl intet. Du hör blott oräknelige vagnars dån och ser

ett hvimmel af brådskande skaror. – Åter lyfter du ditt öga och ser två rader fönster skimra af ljus, och dit gå wi in. –

Brokiga figurer, vitglänsande, rosenrodnande, sidenfrasande figurer, flera än du hinner räkna, hafwa före, efter eller på samma gång som du inkommit. De omgifva dig, de förblända dig, de öfversvämna dig. De nedtysta alldeles det lilla näsvisa jag'et, som annars stoppar sin näsa i allt. Är du då icke sjelf så skön som en Sirius, att du fördunklar de andra alla, då måste du bekänna att du här funnit en medicin för den annars obotliga egenkärlekens krämpor. – Ack, det är så friskt, så svalt att glömma sig sjelf! Det är annars förunderligt huru menniskan, så böjd för ombyte, likväl så sällan ledsnar vid sitt eget outhärligt efterhängsna salskap!

Men du war gången uppåt och inkommen in i den vanskliga glädjen. Är du en människohatare, så kunde du tänka: »Man har velat härma himmelen och likväl icke kunnat åstadkomma mer än en löjlig parodie derpå.» Men nej! du är blott ett vanligt verldsbarn, du som andra. Du älskar ljus och prakt, nöje, glädje och fåfång glans. Du småler af beundran. Du ser en salong. Du hör en musik. Du andas en doft af hundra essencer. Taflan är grann, icke sannt? – Grupper bli synliga. Allt är i kommande. Från stora ingången ser man en haj af uniformer, unga ansigten och bekransade lockar. Alla kommande måste passera derigenom och raderna buga sig som en skog för vinden.

Wi låta dem komma; wi låta dem buga. Hvilken penna förmår väl räkna deras mängd, beskrifwa deras prakt?

Wi låta servera oss med thé. Derunder slår klockan 9–½ 10. – Nu är samlingen nära nog fulltalig. Musiken spelar upp och Rehbinder börjar polonaisen. Handelsbalens upträden spelas om igen, dock äro vuerne icke alla desamma. Du ser här mindre af Ryssland och Tyskland: det wackra Finland har öfverhand. – Den förra balen war ett potpourie af nationer; denna är en Finsk bal, en nationalbal. På den förra såg man hufvudstaden, på denna hela landet representeradt. – Och så väl representeradt! Friska, lifliga, lefnadsglada ansigten, spelande blickar och friare umgängeston. Du skulle bland alla dessa landscousiner och herrskaper från provincerna hafva väntat dig småstadsmanerer, löjlige toiletter, stelhet, förlägenhet, krämningar och krus, – men nej! Toilette, umgängeston och allt så skickligt och otvunget; blott friskare, friare, trefligare än den moderna verdens mattslipade glans.

Ochså märkte man här långt flere af dessa blonda, rödblommiga ansigten som utlänningen kallar Finska; deras ensemble war rätt täck,

man märkte det nordliga Finlands närvaro. – Wi tala om damerna; om herrarna är mindre att säga. De kunna classificeras i två slag: svarta och förgyllda – Omkring 1200 personer torde varit närvarande; troligen ännu flere bjudne.

Efter polonaisen widtog walsen, öpnad af Arppe med Rosina Hartman. Man såg så mycket vackert här, men vackrast var hon af alla. Ensam i sitt slag var hon redan genom sin skärhvita dräkt med guirlanderna af lager i smakfulla festoner och det dyrbara smycket på halsen; ensam var hon ännu mer genom sin skönhet. Aldrig hade några Magistrar en täckare kransbinderska, balens drottning är Rosina, wi woro hennes lycklige riddare. 5 10

Gracer och Sylpher, hwem räknar deras tal i denna Olymp? Skön Hilda i ljusblå klädning; den blonda, gentila men spotska Nasatkin; den blixtrande Traversay, svartmuskinen; Armfeldtarna tre; den blåögda, ljusa och milda Richter; den coquette och smägtande Kothen; den stolta segervana Natalia Stier; den älskwärda Willebrandt; Näktergalarna Reitmeyer, två lifliga, okonstlade warelser; den smärta Evelina Kählman; dockan med de fina rosenkinderna, Natalia Strömsten; den lilla waxbilden Amalia Elfsberg; den snillrika Lundahl; de Tavastländska fröknarne; de Carelska »sägquarnarne»; de Österbotniska »tjärtunnorne» – hwem räknar dem alla? – - - - - - 15 20

Magistrarna äro i uniform, med öppna frackar, hvita vestar och bekransade lockar. – Alla förut promoverade bära på bröstet en liten krans af grönt papper. – Alla värdarna dansa sin första quadrille tillsammans; det är den öfversta quadrillen; derifrån äro alla andra för denna dans uteslutne. – Trängseln är temmeligt stor; föga consideration hos gästerne. 25

Derpå följa Francoiser och quadriller – lif i hwarje rörelse; glans i hwart öga – och förtjusning i månet hjerta som klappade för nära något annat. Trefnaden war stor. Det war så mycket här förenadt, så långväga och så kära gäster här församlade. Och 74 glada värdar som gjorde allt för att lifva aftonens nöje – man måste ha roligt! 30

Potpouriet kom med sina promenader, 3 masurkor och 4 cottilloner. Musiken hade tagit något till bästa, och spelte gement, det fick man förlåta. Man dansade i 2 stora afdelningar.

Portersouper war förut serverad. Nu kom, efter Potpouriet den stora soupvern som liknade Handelsbalens, så när som på munsänkarna. Första rätterna woro gångna – då gafs tecken, alla värdarna skyndade ut och återvände med en Champagnebouteille under hvardera armen. 35

– Kratsch! det war ett smällande och ett smattrande! Hwar och en valde sitt bord och det yrde Champagne. Rätt som det var proponeras Kejsarns skål. Skålen hörde knappast någon, men väl hwad som derpå följde: ett hurrarop utan gränser och en kanonsalva sådan att hela huset darrade och champagnen i glasen bornerade ut öfver bräddarne. Det war nu åter ett ögonblick sådant man ej snart förgäter! – Hurraropen och kanondundret tystnade wäl slutligen, och man hörde blott bouteillernas anspråkslösa paff! paff! paff! ty de tömda glasen skulle ju fyllas igen. Men snart proponerades det Kejsrerliga husets skål, då började åter det förskräckliga skjutandet och hurrandet så att man beklagade Rewalsboarnes nattro på andra sidan hafvet.

Damerna woro så glada; de måste göra Champagnen och värdarna heder, – värdarne som flögo omkring värre än Waktmästarne, förklarande sitt hat mot alla fulla glas som de dock ständigt fyllde ännu mer. Slutligen bli de likwäl skrämde af larmet, de älskwärda gästerna. Man grupperar sig här och der; man ser allt flera öfvergifna bord; deserten finner trög åtgång. Fåfänga äro wärdarnes böner – hwarje bekransade uppbar hundrade nigningar, älskwärda ögnakast och vackra tacksägelse af bekanta och obekanta; – damerna göra nu allmänt uppbrott, men det varade wäl en timme innan tambourerna woro toma och hwar och en fått sitt. Senatsklockan slog 5 på morgonen.

Hurrandet och puculerandet fortfor en stund efter damernas bortgång. Musiken spelte upp wals – och man såg en den galnaste dans på det af sönderslagna bouteiller och glas, af caramellspapper och andra rara saker öfversådda golfvet i salongen. – Det war en stöfvelwals, der hvarje par flög eller rättare snurrade omkring af alla krafter, alla efter egen ingifvelse i olika ringar, somliga större, somliga mindre, i kors om hvarandra, wäl 40 par. Hwad war då naturligare än att man stötte ihop här och der, det swagare partiet tumlade öfverända, det starkare fortsatte sin planet eller kometbana liksom ingenting händt. Det war en motion! – damerna skulle ha sett den. – Och sedan svalkade man sig med ännu ett glas champagne, skrattade, skrek, omfamnade hvarandra och hurrade opp sina fideskarlar, – Lönnroth, Runeberg, med flere. – Jag satt just och talte med Runeberg bakom ett bord, då han öfverfölls, lyftades öfver bordet och fast han af alla krafter höll fast sig i dörrposten, bars ut i och rundt kring salongen under outhörliga Vivatrop.

Kl. 6¼ på morgonen lemnade jag balen med Staudinger. Många stannade quar. Solen stod högt på himmelen, torget hwimlade af folk

– det lofvade en vacker dag.

Detta war nu Magisterbalen; detta war nu den 20 Julii 1840.

§. 23. *Detallier.* a) Vid Ceremonien i dag hade Confekten god åtgång. Det war också meningen, wi hade requirerat en liten nått Confektstrut af 15 Lispunds vigt. – Största delen deraf kröp ned i landsmostrarnes ridikuler och vandrade derifrån ut kring landet, vida förkunnande högtidens prakt för de kära plantorna som otåligt väntade mammans och systrarnas hemkomst från den långa resan.

På ord och verser för tillfället var mindre god tillgång.

b) Vacker effekt gjorde damernas upståndelse vid Smaléns verser. Det hade de icke alla gånger vårdat sig om att göra. Damerna yttrade sedan sin höga tillfredsställelse med de unge Magistrarnes arrangementer, och påstodo att kransar och Uniformer klädde mycket.

c) Marskalkarna finga springa mycket för att uptäckade orsaken till ett drag i kyrkan som Reh binder inbillade sig märka.

En student med käpp stod bland de främsta på gången. Reh binder vinkade honom till sig: »hörpå, är herrn officiant?» – »Nej ers Excellens.» – »Var då så god och håll er bakom, min herre!» –

d) När Candidaterna mottogo kransen, var det två bland dem, Hackzell och Blåfield, som glömde sina diplomer, och måste för andra gången uppstiga till Cathedern för att hämta dem. – Märkwärdigt att höra war det också, huru olika musik hvar och en fick då han trädde upp för att bekransas. Ty när Musiken spelat sin repertoire till slut började den igen från början så länge Ceremonien räckte. Hwar och en behöfde nu ungef. 1 à 1½ minut, och derunder war sången än forte och scherzando, än dolce och piano, än maestoso, än sostenuto, än dur, än moll huru det föll sig. Det förekom mig som vore dermed hwars och ens framtida öde betecknad. – När jag trädde upp slog mitt hjerta. Musiken war då dämpad, piano, sotto voce – man öfvergick just då till Halleluja, hvilket, – om jag mins rätt – just upstämdes när jag fick min krans.

Under hela Ceremonien war det musiken som mest stämde oss till alfvar och andagt. Ju mera man böjde sitt hufwud för promotor, desto bättre kom kransen att sitta. Jag anmärkte det och böjde mig djupt; det såg också bättre ut.

e) Hwarje gång Promotor nämnde ett namn, bugade sig den nämnde. Det war så öfverenskommet för att allmänheten skulle känna oss.

Promotor sjelf hördes bra, men få voro de bland oss som vid edens afläggande sjöngo riktigt ut. Jag wet ej hur det kom sig, stämman war oklar. »Ego Albertus Ingman» hörde man ljudeligast af alla namnen.

Ingen af oss foublerade som Doktor Crusell när han promovertes och svor. Först räckte han opp venstra handen, derpå fann han sig och räckte opp den högra, men den hade han åter handske på och måste än en gång sträcka gevär. Ingen af oss tröttnade att stå, tiden gick så fort; Wi hade så god öfversigt från vår uphöjda plats, och kunde också språka hvar och en med sina grannar. Största förlägenheten war när wi med våra kransar på hufvudet tågade nedför Parnassen och midt igenom den granna och gapande hopen.

f) – Det war först i kyrkan som några af oss märkte att wi stått eller gått i mer än 7 timmars tid. Skam till sägandes, woro wi några som gäspade under predikan. Detta gick öfver vid middagen; det var glupskt hwad wi åto i början. Men middagsluren war för kort efter en så het batalj och före en dito.

g) Jag talte om besvikna förhoppningar i afs. å balen. Sådana visste man af många. – När Hand. Societeten bjöd alla Candd. på sin bal, så måste wi bland dem bjuda 36 familjer i stället för 6 som wi ämnat. Andra inviter måste följagtel. knappas in. Bland dem Bergenstrålarne; stackars flickor, de hade enkom låtit göra nya klädningar till dess. – En Rysk Officer gjorde oss föreställningar derföre. En annan kom till Wberg och wille köpa billet till balen, »han wille gerna betala fast 30 Rubel för den». –

h) Särdeles beryktad war den Sologobska historien. – Sologob, en Rysk kammarherre eller dylikt, hitrest för sitt nöje, blef på balen af en Dorpatens tillfrågad hwad han tyckte om Magistrarna, och lärer ha yttrat att de med deras kransar sågo ut »comme des chevaux couronnés.» – Om liknelsen war ämnad att wara malitieux, är osäkert, men den väckte genast ond blod. – Dorpatensen uptog saken mycket illa, – ett stickord mot hans nya vänner och artige värdar. Han utmanade monsieur Sologob till kl. 6 andra morgonen och det på pistoler. Den andre kunde ej undandraga sig; men emellertid skockade sig flere kamrater omkring dem; saken kom till Rehbinders öron, denne hviskade åter ett ord åt monsieur Sologob och denne fann sig befogad att kl. 6 på morgonen – icke duellera – utan begifva sig hufvudstupa på väg till Pburg igen.

Pletneff och andre Utlänningar yttrade sedan sin erkänsla för det wi sjelfwa uptagit saken med sådan köld. Rehbinder lät genom Sahlberg complimentera oss för detsamma.

Annars kommo wi nog öfverens med de främmande; – de woro wäl icke på långt när hwad Upsalagossarna varit för oss, – men wi klingade ochså med desse: »*Es lebe die Freyheit!*»

i) – »Nog såg wi af Ceremonielet huru ni gingo till de der högtidligheterna, anmärkte sedan mången, – men i hvilken ordning ni kom derifrån – det ha wi ännu intet hört.» – Ordningen war sådan man gissar. – Vid middagen gick det litet hett till, men att wi en timme derefter höllo så god contenance på balen, talar fullkomligt till vår fördel. – Ochså på balen såg man ganska få öfverflödets skötebarn. – Lönnroth beskref sin hemvandring humoristiskt nog: »När jag kom ut på trappan, så märkte jag att staden gick ikring. Då tänkte jag: hwad skall du gå omkring mig, jag kan ju gå omkring dig, jag. Så gjorde jag ochså och blef spiknykter på kuppen.»

k) *Mitt Postscriptum*. Kl. 7 på morg. promenerade jag till en hårfriseur och lät, för första gången i min lifstid, riktigt frisera mig. Hemkommen tyckte jag mig se galen ut och hade stor möda att kamma allt i sitt förra igen.

I akten deltog jag som andra. Min plats var något bakom. Jag såg allt och syntes ej mycket sjelf; dermed var jag synnerligen belåten. Mamma, Sophiorna, Rpfss och Lithéns såg jag alla rätt väl. Till och med Elfsbergarne på läktarn. I kyrkan tackade jag Gud, jag som andra.

I middagen deltog jag som andra, hurrade åt, drack och war glad, jag som andra. Före och efter middagen visade wi oss, Blank och jag, hos Rpfss – Sophie lagade upp min krans. – Champagnen brusade i mitt hufvud liksom i andras. – Kl. ½ 8 gick jag hem och lade mig att sofva. Kl. ½ 9 gick Blanken på balen – Jag kommer väl efter, sade jag, och somnade igen. Kl. ½ 10 väcktes jag igen af Blanken: »Opp med dig, och det genast – Nu har du gått miste om polonoisen och snart nog om hela walsen – första quadrillen kan du omöjligt manquera mig, ditt visavis, och Rosalie, din dam. Här är jag med hästar och vagn efter dig.»

Jag knallade mig upp – men mädde som en hund. Toiletten gjordes på fem minuter – derpå reste wi af, riktigt nog i Ehrström vagn som han lånat. Jag tyckte det var i sin ordning att åka stort till sin egen 10,000 Rubels bal. Sömnig lär jag ha sett ut i början – Rosalie sad' det – Jag var temmeligen otrefligt allt innemot soupvern då jag åter kom i mitt riktiga esse, ehuru jag derunder ej smakade mer än ett par glas Champagne och en mareng.

Dans: Magisterquadrillen med Rosalie – Françoise med M:lle Titz – Rysk quadrille med Sophie Elfsberg – Sv. Qu. med Thilda – Françoise med M:lle Rouget Sv. Qu. med Flora Nervander – Wals med M:lle Ehrström och Amalia Eg – Potpourie med Sophie d. ä. d. v. s. wi walsade några slag. – Sophie den yngre manquerade i första Françoisen – En Fransman war den lyckligare. Det var nu andra gången på två dar. – Och just i dag hade jag ej wäntat det. Förklaringen war mig ej till nöjes. Wi dansade ej om igen. Jag tog den första och bästa i högen – Det war en liten Titza från Wasa.

Rouget war Emelies skugga; jag sade henne det. »Det är jag gerna.» – Med Rosina dansade jag ej. Hon war så öfverlupen.

Bulgarin och hans fru gick jag miste om att se. – Vid soupvern besörjde jag Champagnen vid 3 a 4 bord, hufvudsakligen vid det der mina damer suto. Förnämiteterna inne i förmaket woro länge utan Champagne och drucko H. M:ts skål i vatten. Det war Hartmans och Walléns oförlåtliga fel. Just i mitt champagnebestyr propoerade E. Grönblad brorskål – det var en parenthes i sin sort. Strax återtog jag min Munsänknsbefattning. Vid ett af mina bord satt Landsh.skan Stjernschantz – om hon kände igen mig vet jag ej – hon steg opp, – och med henne alla damerna vid bordet, och drack min skål. – Likaså fruarne Tengström och Runeberg vid ett annat bord. Fru R. hade blifvit fet och embellerat; jag kände knapt igen henne. Flickorna Elfsbergs glas fyllde jag på – Holmen war min medtäflare; wi humanierte obeskrifligt – alla skålar måste ske i botten.

Artigheter rönte jag, liksom alla andra, från alla sidor. Många obekanta nego för mig och sade vackra ord, många andra skakade hand och humanierte. Bland dessa äfven den älskvärde Prof. Schröder från Upsala – Af allt detta skryter jag nu på enfaldigt bondavis; det var imellertid trefligt.

Det sista glaset Champagne tömde jag i sällskap med Justus. Wi drucko våra flickors skål. Öppenhjertiga woro wi begge två, men han hade mera att berätta än jag. – Wi promenerade sedan begge på samma gång bort och ut i solskenet på Esplanaden kl. 6¼. Twåkantiga hatten buro wi begge ofvanpå kransen, hvars blad slokade temmeligen bedröfligt. Promenaden skedde i skor. Folket gapade på oss; dermed äro wi storwane sedan i morse – Men ack! om en timme gapar ingen på oss mer. Uniformen kastas af, kransen läggs i gömma – så unga, så granna och så glada upträda wi alldrig mer!

§. 24 Reipeläisiä.

21. TISDAG. Reipeläisiä, öfverlefvorna – d. v. s. de bouteiller etc. som öfverlefvat gårdagens blodiga strider – äger ochså sin märkwärdighet som ett studentgille i stort, ett tillfälle der alla etiquettens band äro lossade, der man fritt uttalar sina tankar och känslor, och i kretsen af bröder drömmer en stund om den Academiska frihet som halfdöd lemnades quar på Auras stränder. 5

Tisdags f. m. Kl. ½ 11 begaf sig undertecknad åter till skådeplatsen för gårdagens sista bedrifter – Societetshuset. – Här befanns stora salongen stängd, blott stora förmaket och bouffetten uplåtna. Man dukade just ett stort bord. På sophorna rundtomkring lägrade sig gårdagens hjeltar – de fleste hade ej sofvit en blund – Man afbidade i lugn den efterlängtade frukosten. 10

Jag aflägsnade mig åter. Andra med mig. Hwarheldst wi på gator och torg fingo öga på en vän och bror, der hette det strax: stig in och ät frukost, bror! Wi gjorde riktigt som skriften förtäljer om konungens tjenare, men få voro här de som undskyllde sig. – Det strömmade en temmelig skara gode vänner tillsammans. – Medan jag undertiden gjorde ett par visiter hos Lithens och Rpffs, försummade jag fatalierna. – Återkommen kl. 12 med Alfred B:m, funno ett grundeligen plundradt bord, tomma fat, afgnagade kalkonskeletter, microscopiska lemningar af sillsalat och dylika rariteter. Bröd och vin fanns då Gudskelof ännu så temmeligen tillräckligt – deri bestod vår frukost – wi påminte oss Gondolieren 15 20

Blott jag har vin och bröd,
en tärna rosenröd
lefver jag nöjd till min dö-ö-ö-öd,
lefver jag nöjd till min död. 25

Bordet röjdes af – bälarna kommo i stället – wi klingade i hjertelig fröjd och gamman samman. – Gamla herrar klinga med oss och wi med dem – Thuneberg, hedersgubben, bland andra – Ursin, Magnificus, satt med oss en stund och såg hjertans treflig ut. – Pysik höll tal till honom: »det var en särdeles fågnad för oss att se vår Rektor ibland oss i en stund då tungornes band är lossadt och känslan uttalar sig så fri och uprigtig i våra unga bröst». – Gubben tackade och talade bra: »han hade alltid varit en ungdomens warma wän», sade han. Och derpå hurrades han 30 35

opp. Stor applausus tillwann sig ochså Prof. Schröder från Upsala. Wi drucko hans skål och han svarade: »han skulle säga sina landsmän att det fanns Finska hjertan som, lika med deras, klappade högt för det sanna, ädla och sköna. – Han skulle aldrig förgäta de glada dagar han med oss tillbringat, han skulle anse hvarje vänskapsprof han här emottagit, såsom bevis på vår broderliga vänskap för Upsala studenter etc.» – – »Ja herr Professor – ropades då från alla håll – helsa våra bröder i Upsala – helsa Upsala gossarna, det hade varit oss en stor glädje att klinga med dem engång tillsammans.»

Derpå hemfölja wi vår fidesmoster Ursin – wäl 50 stycken, och det ända in i hans rum. – »Tack, gode herrar, sad' han, jag har nu inte så många glas att jag kunde bjuda er här, men jag hoppas wi en annan gång få klinga tillsammans.» (– Deraf upkom ett rykte att Moster ämnade hålla middag för Magistrarna, men den torkade in). – Vid det wi sade Atjé åt moster, hurrade wi obeskrifligt. Han förtjenar det ochså – Moster har stått på vårt bästa som en hel karl. Schröder skulle wi ha följt hem, men han stannade hos Ursin. –

Kl. war nu 3 e. m. Jag gick hem och sof middag. Kl. 5 vände jag åter. Linsén m. fl. hade varit der undertiden. Moberg satt nu der ochså – men besynnerligt nog, fick ingen sig owett för sina Candidatröster. –

Men, du Bachus! Nu skulle man ha sett en förstöring värre än Jerusalems! Ett golf som fordom varit hwitt men nu war svart som en natt, sönderslagna bouteiller, sönderbrutna stolar, bitar af glas, stumpar af cigarrer, bouteljorkor, haf af punsch och bishoff, slagne hjeltar här och der på sophorna, andra som omfamnades; några klingande så hårdt att glasen flögo i bitar, somliga sökande sina kappor och mössor, somliga ropande på mera punsch o. s. v. Ett sålskap stod i farstun och sjöngo, andra suto på en stege, hörde på sången och commenderade glas upp åt sig, andra åter ännu galnare, togo trädbockarna som varit under frukostbordet, och galopperade omkring med dem så att man ville mista öronen.

Det war den allmänna glädjens sista stormiga paroxysmer – de flesta voro dock, under det att de bullrade som värst, så sinnade att de kunnat omfamna hela verlden. Den enda som fick stryk war en af kyparena som war stursk. Vhosen sade sedan, »han wisste wäl förut att någon skulle få stryk; han war rätt nöjd att det föll på kyparns lott och icke på hans egen.»

Ochså detta glömdes snart. – Punschbristen blef afhjelpt, men kämparnes leder glesnade allt mera. Kl. 10 a. gick jag med Essarna och

A. Ingman för att äta till Schulin. Wi hwisslade Brunnsmasurkan under vägen, och gjorde våra enstiger – Ingman i spetsen för sällskapet dansade Masurka framför hwar och en åkande eller gående som vi mötte – då dessa af förwåning stoadnade, tog han artigt af sig hatten, och war med ett skutt på andra sidan gatan för att åter figurera för någon annan. Folket kom just då från Spektaklet, wi skrattade omåttligt.

Efter soupern besökte wi Reipeläisiä ännu engång. Der såg rysligt ut: Det stora rummet war så godt som kolmörkt. Det matta skenet af ett enda sömnigt ljus tjenade blott att visa den rådande förstöringen ännu hemskare. På bordet stodo ännu blåarne med något punsch uti; men af alla de hundrade glas här funnos i morse, såg man nu knappast ett halft dussin hela. Tre lustiga bröder svärmade ännu, som nattugglor, omkring i rummet och vid hvarje steg de togo kratschade någon afbruten bouteillehals sönder under deras fötter. Wi lyckades öfvertala dem att wi nu lefwat nog för en liten tid, – de sökte upp sina mössor – den ena fann sin simmande i en liten sjö af punsch, den andra sin hatt hoptollad bakom kakelugnen, den tredje fann alls ingen mössa mer utan endast en tvåkantig hatt som han höll till godo, och förde bud med för brandvakterna på gatan. – Härpå släckte wi ljuset och wandrade våra färde. Klockan slog just 12 – den stora veckan war på slaget tilländalupen och wi kunde skryta att ha hållit ut till sista man, att hafva släckt det sista ljuset och tömt det sista glaset af de många som för den allmänna glädjen tändes eller tömdes under dessa i Finlands häfder ewigt minnesvärda dagar! –

NyCarleby 1840 Sept. 22.

C. Efterspelet.

Den stora veckan, det allmänna intresset är nu slut, det lilla obemärkta hwardagslifvet börjar åter sin stilla gång. Uniformernas, talenas, hattarnas, kransarnas, balernas och blåarnas lyckliga dagar äro nu förbi; det stora och märkwärdiga som så länge dragit hopens ögon på oss, Wettenskapsmän, är liksom aflagdt på samma gång som uniformerna. Wi hafwa dragit oss tillbaka i vårt skal, wår storhet har gjort sig osynlig för att desto bättre verka. Nyss woro wi upplysningens firade representer, d. v. s. på sätt och vis hela mensklighetens; alla ögon sågo på oss; gingo wi ut så stannade folkets på gatan och vakterna skyltrade; gamla och unga sprungo de efter oss; de förnäma tiggde om billetter för att

få se oss; packet trängdes och trampades, knuffades puffades, grälade och slogs – allt bara för vår skull. – De sköna logo mot oss, nego för oss, tackade oss, de högt uppsatte togo oss i hand och smickrade oss, de rika ville dricka brorskål med oss, de lärde drucko och disputerade med oss. Våra namn trycktes wål hundrade gånger i tidningar och böcker; vårt rykte flög kring werlden, främmande konungar sände biskoppar och professorer hit för att gratulera oss, furstar och furstinnor dansade på våra baler, grefwar och baroner woro ringa ting i våra societéer. Alla klockor ringde till vår ära, kyrkor inreddes till vårt emottagande, oratorier uppfördes för oss, kanonernas då förkunnade widt och bredt vårt pris. Wi förklarades högtideligen för wise och fullärde, wi öfverhöljdes med lager, wi sågo nedlåtande ned på de mäktige och stolte som under oss suto ödmjukt i tyst förbidan. Talade wi så lyssnade flere tusende till vårt minsta ord, nöso wi så önskade oss lika många i sina hjertan prosit, – böjde wi vårt hufwud så föll genast ett skott, nog hårdt att upväcka millioner Sjusofware ur deras sötaste sömn. – Wi sade till jordens mäktigaste furste »din skål, du dyre Nicolai», och arfvingen till hans namn kallade oss förtroligt: sina älskade. – O det war en tid då wi sågo blomman af Finland wid våra fötter, – då en nyck af oss spred förtjusning eller förtwiflan, då wi disponerade tusende Rublar såsom kopeker, då wi gåfwo middagar, frukostar, baler, – då wi sade till den skönaste i Finland: bär detta till minne af oss, och hon sade åter i sitt hjerta till oss –: »bär detta till minne af mig!» -----

Nu – hwad äre wi? Wi äre namn som warit, – vår rolle är utspelt, wi äre theaterprinsar hwars kronor fallit med rideaun, wi äre intet – likasom wi woro förr än wi ett ögonblick tyckte oss wara allt. Wi, som nyss bestämde werldens öde, wi ha nu fullt arbete att bestämma vårt eget. Wi som sade till Majestätet: du! – och aktade furstar och prelater ringa, wi säga nu till vår skomakare: er tjenare, min herre! och supplicera ödmjukast att vår skraddare wille hafwa anstånd med oss. Gå wi ut så göra wi alls ingen effect, droschkorna fullstänka oss med smuts, raglande gesäller puffa oss i rännstenen. Ingen katt går ur vägen för oss. Wi ha' fullt göra att representera oss sjelfwa. Vår lager ligger och wissnar i gömman, flugorna äro oartige på våra wisdomsbref. Hwarje skolpojke tituleras nuförtiden som wi. – Hwad fromma oss nu våra middagar och baler? Wi önska wi hade våra tömda bouteiller. Wi önska wi hade våra tusende rublar. – Ack sorgliga utsigter: räkningar

och Crapula! Punschfläckar på kläderna, tomhet i fickorna, björnar i trapporna – oh!

Sic transit gloria mundi! Wishet är en bubbla, äran ett rus, mensklig storhet en dunst som snart försvinner!

Men vänta! Några tiotal år förgå, det kommer en annan Jubelfest. 5
Då torde wi wäl ha jublat ut, men våra namn skola lefwa då ännu. Man skall framdraga dem ur gamla luntors dam, man skall säga wid ett namn: det känne wi ej! – men wid ett annat: det der war stort! och kring det tredje skall man linda den friska lagern ewigt. – – – – –

Dyningarne efter de stora dagarne gå ännu länge. Wågor af menniskor 10
öfversvämma gatorna hela denna vecka. Baler och Spektakler äro öfverfulla med folk. Hwarje morgon hwimla brunnsalongen och badhuset af gentiliesse och Noblesse – Dock afgå hwarje dag circa 200 skjutshästar från staden – Gatorna bli småningom tomare – och så efterspelet upphör sluteligen. 15

22. ONSDAG. Lithenerna, våra Rpffska damer, Blank och jag försumma Käviä men resa i stället på Lentjä till *Sveaborg*, besöka Ehrnswärds graf m. m. och mottagas med ett halt! wid portarna af Gustafssvärd. »Det war nu bra roligt att engång se ett ställe dit bara fruntimmer slippa in, men inga karlar.» – Men Blanken som alltid är vigilant, smorde en skrifvare 20
som släpte äfven oss in. Wi funno de skönaste vuer i hela nejden – ofantliga kanoner, gröna wallar, djupa grafvar, underjordiska gångar, – underliga tillställningar, med ett ord. På en mur emot Gsvärds sund stod att läsa med förgyllda bokstäfver: »*Sveaborg omgifver hafvet på ena sidan, och stranden på den andra sidan ger den kloke herrawäldet öfver både haf och land.*» – Kung Gustaf hade icke så orätt deri – men tiden utvisade hwem den kloke war. 25

På ett annat ställe läste man att Adolph Fredrik här landstigit.

Härifrån begåfvo wi oss till den artificiella brunnen och smakade 30
dess watten. Hettan war beswärlig – tiden war icke inne för Käviä att afgå. Wi lägrade oss på en bodtrappa, drucko mjöd och åto plommon. Afreste sedan med roddbåtar.

S. d. mot quällen beses *Senaten* och sällskapet intager thé wid Cajsaniemi, i skönaste aftonswalka.

- 23 THORS DAG. De resande taga i ögnasigte *Universitetet* och *Slottet*. – 35
H. Snellman adresserar sig mycket till lilla Sophie. – S. d. Trakterar jag damerna med de splitternyaste Litterära nouveauteter. – S. d. Gåfwo flickorna Reitmeyer Concert för 40 personer – ett än i denna stund

besynnerligt factum. Älskwärda näktergalar! Wi gáfvo 100 Rubel för deras sång vid vår promotion – Publiken hade ingen smak nu mera än förr. – S. d. thé hos Rpffs.

24. FREDAG. Omvändelsedag d. v. s. flickorna wände om från Brunn – bal
5 – och Concert. På quällen promenerade wi i aftonsvalkan.

Nuförtiden studeras också M:lle Bremers: Hemmet.

Lithéns dinera hos Forséns.

25. LÖRDAG. Visite hos gumman Wikstedt. Blanken grinar åt bakelsen.
10 Observatorium beundras. – E. m. Lithéns med Forséns på Thölö. –
Silfwersprång. S. d. – Wagnshandel med Algoth Gadolin. – 250 Rd. –
Ty Mamma behöfver vagn, då Lithéns resa Landvägen till Petersburg.

26 SÖNDAG. Lithenerna dinera hos Rpffs och dricka mjöd hos under-
15 tecknade Blank et Topelius. – S. d. klockan 7 på quällen resa de af –
flickorna nicka ett gladt farväl från den höga himlavagnen som fram-
lockar många griniga ansigten i fönsterna öfverallt der den far fram.

S. d. *Brunnsballette*. Undertecknad 3 damers mjukaste förkläde. –
20 Societéen är lagom. Lilla Masaracki m. fl. courtisera Sophie d. y. – Amalia
Elfsberg och Natalia Strömstén toujours i tour – Ces sont les premières.
– Söta woro de, utom all fråga, men deras olycka war att de visste af det
– Ces sont les fauts de Matte Brunou och många andra.

Intressantare war då Mina Julin, wida intressantare fast hon war
ingenting mindre än ung och skön. Hon talte med Sophie d. ä. om Emelie.
»Ack Herr T. ger Emelie en mycket bättre beskrifning om granlåterna
25 här än jag kan göra.» – »Nej, M:lle Julin, jag är en dålig berättare; war
så god och skrif – Ett fruntimmers öga ser också mycket mer.» –

Damerna åkte hem – Wi promenerade, Blank, jag och många andra.
– Då hände sig att wid det wi gingo hörde vi röster. »Jag försäkrar M:lle
30 Strömsten, de vackraste flickor äro likväl från Österbotten». – »Ja det
säger man om Uleåborg» – »Nej, nej M:lle Strömsten, alltid har jag funnit
dem från Wasa wara långt vackrare, – de allra vackraste, – ni tror mig
intet?» – paus – »När få wi se herrarna oppe hos oss i Österbotten?»
– »Kanske nästa sommar, blott ni är i Wasa» – »Jag kommer i winter
redan» – »Ja och jag kommer helt säkert i höst» – »Åh, herr Brunou!»

35 Nu kom sällskapet ut från den mörka vägen mellan magasinerna och
bergen, ut till den fria planen vid sjön. – Skymningen föll mindre stark
öfver de lättsinniga orden. Man igenkände Krüger som hade bjudit
sin arm åt modren och uppehöll henne ett stycke efteråt, under det att
Brunou och V. Grönblad courtiserte flickan – som i dag fyllde 16 år.

27 MÅNDAG Baron hemkommer och med honom Gustaf Victor, som skall till Fhamn. Pojken är öfverdådig men bra. Det skall, hoppas jag, intet bli någon inbiten burlack af honom.

28 TISDAG. – Damerna bese Ritkontoret och dricka thé på Cajsaniemi i aftonsvalkan. – Spridda grupper insupa blomdoft och théångor i det gröna. Bland andra Doktorerna Mellin et Comp. –

29 ONSDAG. Gustaf och jag taga sjöbad vid badinrättningen. Der råder otrolig trafik – och det är ett nöje att se huru nätt der är.

Bud hade dessa dagar kommit till oss – bud och vinkar – att Geheimerådinnan Hjärne fått i sin hjärna att hon gerna ville se B. och mig på visite; hvilken nådiga önskan vi i dag beslöto efterkomma. – Stora trappan var nyss målad. Vi inträdde derföre köksvägen genom åtskilliga skräprum i salongen, stor, mörk och af tungt utseende, vidare genom 2 eller 3 mindre lika beskaffade rum ända in i Nådens innersta helgedom, kabinett, läsrum eller hvad det var. I rummet funnos en soffa, två små bord och 6 stolar – små pygmeer af den allranyaste litteraturen lågo upslagna på bordet.

Nåden inträdde en minut efter oss, ombunden och påbyltad för gikt, tandverk och sjuka ögon. Dock funno wi en ganska älskwärd, en ganska artig Nåd. Hon ledde genast talet på högtidligheterna, beklagade att hon fått både sorg och tandverk just då hon ämnade sig på vår bal, och wille gerna höra detalier derifrån. Derifrån kommo wi till Litteratur, fornlemningar, St. Henriks monument och Tavastehus slott, och slutligen till slägtregister, neml. min skyldskap med Rpffs. »Jag skall säga herrarna, jag är road af det genealogiska.» Under allt detta serverades först thé, och sedan apelsiner med socker, hvilka hennes nåd högst egenhändigt behagade skala åt oss. – Men som wi läto förstå att wi skulle på bal, blef visiten icke lång, och slutades med artigheter och förhoppningar »att wi ej skulle trifvas illa i rummen dernere.»

Det duggade smått, dock gingo wi i quäll på *fribal* i brunssalongen – Wära Rpffska flickor woro der, men lillan hade tandverk. Samlingen war temmeligen stor och nöjet lagomt.

30 THORS DAG. Beau temps. Det skönaste Juliväder hela veckan. – Den kära menskligheten får riktigt sola sig. – Men flickorna läsa Chevely eller en man af ära. – The dricka wi hos Rpffs – derefter glänsa cigarrernas glöd i promenadernas dunkel. –

31. FREDAG. Morgonsolen gjöt sitt lekande guld öfver den lifliga sjön och de stela bergen, då jag med Gustaf promenerade ut till Brunssalongen.

Hwimlet der war icke ledsamt att påse. – Damerna i sina mantiller och Crispiner, herrarna med hattarne på hufvudet och käpparne i hand inne i salongen. Wattunympherna vid disken i full verksamhet. Helsokällor sprutande härnade watten ur blanka kranar. – Hela salongen i outhärlig rörelse, men utanföre en vacker musik af flottens bästa. – I ett annat rum en rullande billard – I ett tredje ett bord med tidningar och belägradt af högvigtige politici. I ett fjerde en lottlista på många rara saker. I ett femte en flödande boufette o. s. v. Det war ej så ledsamt.

Lilla Amalia war här bland de många. Sophie hade rest. – Jag wille presentera Gustaf, men omöjligt; han sprang ur salen. – Precist så hade jag troligen gjort vid hans år. Carl Numers drack brunn. Vi smakade Carlsbader Theresienbrunn m. fl. och mådde bra, antingen deraf eller af det goda Cafet, eller af oss sjelfva. –

På quälln intages thé hos Rpffs och rökes Cigarr i promenaden.

AUGUSTA 1840.

1. LÖRDAG. Hotande ser himmelen ut. Men mulna molnen motas af middagens vindar. Till Turholmen resa nu damerna ut – der är trefligt och gladt, och artiga värdinnan vill veta hwarföre jag ej kom.

Jag hade ej lust. Jag gick ut i sällskapsträdgården, dock utan sällskap. Mellan trädens gröna grenar, under lummiga lönnarnas skugga gick jag ensam med min tända cigarr. Skön Kothen gick der mellan kullarna och drack sitt thé vid Cajsaniemi. Mig rörde hon ringa. Jag roade mig med planer, jag tänkte framåt och war till sinnes såsom aspdunet när det irrar med vinden och icke wet hwar det skall gömma sitt frö i jorden för att gro och vexas som dess bestämmelse är.

Desförinnan wankade jag omkring i nya biblioteket, – mig förekom det snarlikt ett gammalt spökande riddarslott med sina mörka hwalf och långa Corridorer. – Kl. $\frac{1}{2}$ 11 a. mötte jag Thurholmarna vid stranden.

- 2 SÖNDAG. CATHARINA. Blanken hemtar wackra Georginer åt Mamma. Jag gick med Gustaf till brunnsalongen. – Lifligt war der och roligt att wara. Man sitter så bequämt vid tidningsbordet insupande på samma gång Caffedoft, Cigarrök och politik. – Deremellan är roligt i stora salongen. – Roligt, war dock ej rätta ordet, ty nu hålles bön och strax efter psalmen spelar musiken Cachutchan. Herrlig andagt!

Werfwing (m. fl.) dinerar hos Rpffs och helsar från abborarna – S. d. *Brunnsbalette* – med stor gentiliesse. Doktor Wolff courtiserar Eva

Bstråle, *Sophie* d. ä. kommer i grace hos en tungfotad och tjockhufvad provisor, *Amalia Eg* åter hos Lieutenant *Löfström*. »Kors, skall jag nu resa 1500 verst med den rysliga bördan af er onåd på mitt samvete?»
– Jaha, swarte *Amalia* –

- 3 MÅNDAG *MARIA*. Åter Brunnessalong; mjöd och billard med *Victor Grönblad*. Visite af *Sophiorna* – och *Roberts* helveteswals förgyller dissonancerna af min andeligen fattiga piano-orchester.

Damerna beundra Ryska kyrkan, bibliotheket och vakttornet.

S. d. läses på *St. Peterb. Zeit.* en munter beskrifning på Jubelfesten.

4. TISDAG. Tråkigt resbestyr, men likväl oresa, ty himmelen grinade illa. Dock blef det beauments. Flickorna besökte *Amalia* – jag satt hos *Rpffs*.

Min 12:te (24) resa från Helsingfors till NyCarleby.

5. ONSDAG. Skedde så att jag kuskade lilla lätta *Britschkan* der *Mamma* och *Sophie* suto inne. – Kl. war 11 f. m. då vi sade atjé åt *Hfors*, af hvars praktfullaste sida wi nu sett nog, och der wi warit vitne till fester och scener, hvars minne sent skall dö ..... Atjé *Hfors!* Denna gång har jag mera än förr skänkt dig min nåd – Blif den ock hädanefter värd!

Bk följde oss till *Helsinge*. Resan gick bra. Wi kommo till *Turckhauta*.

- 6 THORSDAG. Mig väckte den glada *Sophie* med *Caffe*. *Mamma* ropade inne i kammarn sitt godmorgon. – Wi woro trefliga till sinnes och kommo sålunda lyckligen till *Ponsa*. Då hade sällskapet ökats, neml. med *Doktor Wolff*, den rödlurfwige, glupsk i åminnelse som började springa efter vagnen från *Ilmoila*. – *Wolff* fick han heta efter originalwolfen som utgjutit sina känslor i dagboken på *Olkola*, börjande: »Schent! Micke bra» o. s. v. – Sällskapet bestod således af 5 individer – den femte war en liten strörensare som *Werfwing* skickat med oss och som på *Ponsa*, der han skulle vakta vagnen om natten, behagade rensa våra kringelknyten, hwarföre skrupens vankades på morgonquisten.

- 7 FREDAG. Från *Ponsa* till *Kanganpää* – lyckligen och gladeligen genom backornas land. – Engång i en af de gemenaste backorna hände likväl att wi snurrade på 2 hjul i kroken vid brådjet, men wi knallade oss med Guds hjälp på alla 4 igen.

- 8 LÖRDAG På *Kanganpää* sofvo wi i gamla gården, icke i den der kors stod på väggen. Wi kommo till *Kahra* vid middagstid, men – dumma öde! – ej till mitt *Kahra*, utan till granngården, der till på köpet ingen mer än ungarna fanns hemma, »isä ja äyti ot kaupungin lähtenyt». »det quittar mig också lika, bara wi få middag.» »Har ni ny-potäter?

– Ei ole – nå, om Mamma väntar litet, skall jag gå till granngården och höra åt der.»

Jag kommer in i stugan. Der sitter en tandlös käring vid spisen, fan har sett sådana figurer förr på Kahra. »Onko teilä uusia perunia?» – Ej
 5 ole niitä wielä. – »Misä tälä tolonväkiä?» – nå menivet eilen kaupungin. – »Tiina ja Greta kans?» – Hä? – Minä kysyin misä nuori ementä on. – Ompi Tiina kotona, sielä näky olla. – och dervid pekade käringnötet på åkern utanför fönstret, med litet långa ögon. – Der fann jag ochså
 10 menniskan, hon räfsade hö af renen. – Hywä päiwä, Tiina! – »Näh, taas nyt Helsingistä tultiin?» – Taas – misä Greta on? – »Heinässä jo mennyt.» – etcet. – Greta nyt morsia jo. – (Blixt i ett enda ord! sade Almquist. Här wore nu ställe för en tragisk effect, men jag sade med lätt lugn:) – Wai niin sanotiin! Iloisia sanomia se on. – Ja kenän morsia? – Hangolan pojan, toki se nyt on. – (Hangola! hvilken musik i detta ord!
 15 Jag skänker Hangolas gosse, bara för namnet, min nåd) Hwad nu vidare afhandlades på åkerrenen, det har jag nu glömt. Om ny-potates war det nu icke. – Mamma tyckte wäl med skäl att potäterna redan bort wara både köpta och kokta – just när jag klef öfver gårdsgården igen kom Mamma på gården att se efter mig och potäterna –

20 Wi måste dinera demförutan. Undertiden kom nuori ementä till grannas för att snaska sig till litet Helsingin muroja åt barnen. Det ochså lyckades. Millonka nyt teiän talossa hää pidättän? – Luulen mine, syksyn puolessa – pitääpi nyt wanha riari tulla häällä – Åt Helsingland med dig, men – ja! jos pääsätten wain – Och så reste wi af med ett: sano terwesia!
 25 i flykten från kuskbocken. – Och derpå kommo wi till Lahti och lågo der. »Roska wäkiä», d. v. s. Landtmätare lågo i andra kammarn.

I Kuortane mötte wi Högdahl med fru åkande uppför en vacker skogsbacke. Dem helsade wi på. –

9. SÖNDAG. Från Lahti begåfwo wi oss Söndagsmorgon, och nu började det
 30 lukta hem. Besökte så *Kauhawa* gamla, ruskiga 1668 upbygda kyrka, der Gudstjensten ännu ej war börjad och ett par timmar sednare Ala *Härmä* kyrka der Tuomas Calen just slutade sin predikan, som pressat stora svettdroppar ut på hans panna. Ofvanför dörren läste man årtalet 1700.

I Kauhawa märker man mycken pietism i klädernas snitt, i Härma
 35 deremot knappast någon – och Härma ligger dock emellan två till en god del omvända församlingar. – Så mycket gör presten.

Hettan war stark vid middagstid. Genom den sköna tallparkens svala skugga wandrade wi fram till prestgården, dit Mamma och Sophie gingo

in »för att begära dricka», medan jag väntade vid vagnen. Efter en stund kom der en halfvild unge ut som varsamt nalkades och klappade Doktor Wolff der han låg och flämtade med hängande tunga på lungen vid vägen. – Det war gamla herrskapets fosterdotter.

Snart kom också det väntade budet: stig in! – Och jag steg. Der såg man nu en prästgård i landtlig enfald: sal, förmak och sängkammare. Ameublemangets beskrifning går jag förbi, dock kan jag omöjligt förgäta Kejsar Alexanders kroppsstora fast mindre lyckade bild i salen, och i förmaket en modern rätt vacker bordstudsare, på hvilken likwäl flugorna warit nog oartiga. – Gumman Caléns ryktbara wälmening förtjenar vår tacksamhet men behöfver ej våra loford. Wi woro ganska hemmastadda. – Så fogade nu ödet också att friherrinnan Stromberg med frökendotter woro hit bjudna till middagen. – Rätt agreabelt – dock torde fröken med skäl ha fasat för mitt långa, – wisst tumslånga skägg. –

Wi spisade alltså: fläsk och potates, ärtskidor, gäsmjolk, plättar – Derunder kom gubben Tuomas hem från kyrkan, helt echaufferad stackars man – Hans beskedlighet war i dag alls icke af det löjliga slaget. Mig behagade dock gubben i sin enfald; också när han slog upp den wälkända skänklaffen och bjöd den beryktade snapsen – också det war wälmening, och wälmening är alldrig att förakta i denna egoistiska werld. Tre koppar Caffé drucko wi efter måltiden, sade derpå en uprigtig tacksägelse åt det beskedliga folket och foro våra färde.

Klatsch, – hästarne fingo sträcka, och ett par timmar derefter i den herrligaste aftonsvalka sågo wi NyCarleby torn förgyllas af den sjunkande solens glada strålar. – Fram rullade wi då öfver bron, beundrande Bergerska husets plötsliga hvithet, skramlade öfver gatorna, finnande toma fönster, blott hos Bromans en mängd wälkända physionomier, rullade ut genom tulln och in genom egen grind kl. 8½ a – och woro sålunda, efter mer än 5 veckors bortowaro, derunder wi rest hundra mil, och sett hundra präktiga saker, lyckligen komna till vårt lilla älskade Kudnis hem igen.

Här slutar också mitt häfte, som innehåller mer än något annat af mina snart 13åriga dagböckers många andra sidorika men intressfattiga, småpratiga och andligen skräpiga häften.

ANNO POST CHRISTUM
NATUM MDCCCXL.

EPHEMERIS.
HÖSTDAGAR 1840.

DECENNIUM III.

LUSTRUM V.

»Lache dann nicht mehr so grimmig dass die Menschen Irrlichter sind, gleich Irrlichtern brennen und fliegen wir fort im regnenden Sturme der Zeit. Und dann, wenn die Zeit vorüber ist, finden wir uns wie Leute, und es ist wieder im Frühlinge.»

Jean Paul – Titan 1 D. s. 468.

AUGUSTA 1840.

»Strax derefter reste jag hem till landet. Då jag war återkommen till Råbäcken, samlade jag mina papper och inrättade mitt hem till arbete.

Här sitter jag nu i min trädgård» — — —

Richard Furumo. Jagtslottet —

5

NyCarleby är vackert. Det bär sitt namn till minne af en blodig Carl. Derföre sattes vid dess sida en strid elf som skulle skölja det blodiga minnet bort, — derföre bäddades staden in i den friska grönskans armar, på det att ingen färg skulle påminna om fläckarne på stiftarens namn. — NyCarleby är vackert; väl torde många finnas som tänka annorlunda, men jag tänker så.

10

Också Kudnäs är vackrare än sitt namn. Naturen är så lugn och vänlig der. Dess enda oro susar i asparnes toppar. Dess melancholie är blott augustimånskenet genom de täta löfven. Rosenhäcken är dess wällukt, den brusande forsen dess glada musik. Men om Kudnäs säger jag nu ej mer, ty jag ser det med alltför egna ögon.

15

AUG. 9 Wi skrefwo nu 1840 den 9 Augusti. Wi woro nu komne från det stora till det lilla igen, från det bullersamma till det tysta, från det granna till det anspråkslösa, wi woro komne från en hufwudstad till ett litet hem, och woro deröfwer rätt glada till sinnes.

20

Och det så mycket mer som wi funno allt bra. I trädgården war vextligheten förunderligt långt hunnen och rosenhäcken rodnade i skönaste purpurbrand. Inne war sig alldeles likt, undantagande den långa brödstaken, som Greta ställt emot farstudörren till värn emot rymmare. Så war det nu hemma på Kudnäs, allt bra.

25

10 MÅNDAG. I staden war tomt: Lithenerna borta, quistarne borta, Hammarinerna på skären, Turdinerna likaså, Stenrotharne också borta, m. m. — Oskar och Fanny återvända till moster.

Hejko och Dyhrelill — wi simmade och slogo keglor på Brunns-holmen. Jag berättade, Albert förundrade sig och Hejko föll in med sina speglosor.

30

11. TISDAG. Ångfartyget Uleåborg lustreser till Alörn. Jacobstad räcker handen åt NyCarleby, men NyCarleby har bränt sina fingrar på Wasa och stoppar nu handen försigtigt i fickan. Deröfwer gör Jacobstad en knyck på nacken och far i förtreten till wäders igen.

35

Detta glada sorgespel hade man tillfälle att njuta utaf vid Alörn i dag kl. 5 till 5½ e. m. — Himmelen såg spefull ut, och molnen väntade blott

på balen för att börja gråta i glädjen. Men fåfängt simmade Hallonquist, der blef ingen bal, alltså inga tårar heller. –

Det simmande wattenspektaklet lade till land, laddningen trippade ut i det gröna, Alörn hwimlade af kissor. Dyhrn visar vägen till Lindquistska stugan, medan Berger bjuder ett glas i Lithenska. – Puff! ropade då Uleåborg åt Jacobstad, och den väldigaste rådman i NyCarleby blef 12 rutor fattigare på denna conversation städerna emellan. Men kissorna embarquerade, nickade, hurrade, Uleåborg puffade, fräste och pustade, NyCarleby förundrade sig, gapade och hurrade i sin tour, korteligen: det war ett särdeles rendezvous dessa två städer emellan med tillhjälp av den tredje. – Utom all fråga war NyCarleby denna gång oartigt, – men troligen hade i annat fall Jacobstadstacken warit Wasatacken lik, och dessutom när såg man två tuppar förlikas på samma sophög?

Wi woro från Kudnäs resta dit ut, wi som andra. – Stud. Roos, och Thilda Mellbergs lilla öga war min bekanta del af Jacobstad. Hammarins drucko Caffé på Adolf Hammarin som låg vid Thorsören. De tänkte sedan helsa på Jacobstad men kommo post festum –

12 ONSDAG. Om jag sade att jag i dag stökade i mitt Herbarium, ometade med Oskar och skref i min dagbok ett obegripligt ord som heter: osvårta, så wore dermed icke mycket sagdt. Derföre tiger jag.

13. THORS DAG. Ruskigt är mitt ärfda herbarium, dammigt och maligt.

Dyhr berättar på quällen att han haft bref från Petersburg.

14 FREDAG. Herbarium. A. med Sophie hos Johanna Cs. – Der beskrifwas 3 farliga rymmare som krupit på alla fyra i skogen; den fjerde glömde man beskrifwa, men jag kan i tysthet nämna att det var en wäderfändrik som vid vår ankomst rymde in i salen. –

Samma quäll slås keglor på Bholmen. Der träffas zum ersten Mal Forsström från Hfors. S. d. reser Turdin ut med Broman, och hvem undrar dervid på tårar och beklämda hjertans tysta sorg?

15. LÖRDAG. WÄRFRUDAG Sju marker skön id på f. m. och på e. m. knyt-färd i båt med Sophie, Fanny den stora och elfwa mörtar. Knytena blefwo då ändtligen orörda, ty beckswarta molnkorpar flögo med vindsnabba vingar högt öfver himlen. Då började det brusa och susa sunnanifrån, wi måste landa nedanför ragnörn, och i detsamma började en sådan takdropp från det svarta hwalfwet att aldrig Noach såg den värre. Hem kommo wi, efter att ha klifvit öfver 3 eller 4 gårdsgårdar, temligen wäl twättade. Ty till oss hade Almquist rätt wäl kunnat adressera sin naiva fråga i slutet på Omus och Ahriman: »hvarför är allt en trasa?»

16 SÖNDAG Östring improviserar. Sankt Henriks Collekt.

S. d. *Harald* med Mamma. Korparne visade sig åter. Wi blöttes en smula och måste echapera in till Isakas vid vägen. –

Gumman Wacklin förunderligt kry. »Det är glädjen att se er.»

Från ålderdomen och sjukbädden kommo wi till barndomen och den vackra glädjen. *Barnbal* war hos Sunds – wi weko dit in och sågo på barnen. Mig rann i hågen när jag var ung. – Lindquistar woro här också men af minsta slaget.

17 MÅNDAG. Regn. – Lundmark har bett mig komma och beskrifwa. »Ja, farbror, vackert war det, och musiken kanske det vackraste af allt». – Derifrån kommo wi på Capitlet Petersburg, Stondoms fönsterrutor, museum och uproret i Serailen.

På aftonen gjorde jag rosenperlor –

18 TISDAG – Somliga dagar äro arbetsdagar, somliga lathundsdagar, somliga sofdagar o. s. v. – men denna dag är en resdag. –

Att börja med kom *Janson* resande med vår kärra, och frukosterade hos oss; derpå reste Oscar och Josephine C. till Uleåborg. Derpå reste Stina Sigfrids till Lillkyro efter Lill' Fanny. Och derpå reste jag till Alörn på invite af Berger.

Oskar, – som man nu vanligen stafwar med k – Oskar är ett eget stycke pojkfigur; ett bortskämdt barn, skarpsynt och quick, men själfklok och egenkär, småklok men mycket barnslig, klemig, klen och vuxen i förtid, alltför liten praktikus i världen. Och dock vore han lätt att böja, om han behandlades rätt; hans fel äro alla på ytan ännu, och sådana hjelpas.

Alörn.

Nu jag börjar att berätta
hur till angenäma Alörn
begge kommo: Berger och hans

bjudne, just i middagsstunden, medan solen sken blank öfver hafwet, skogen doftade och ängarne stodo fulla af wällukt. Jag förbigår med skäl middagsmåltiden och den djupt angenäma ångan af den i spisen puttrande kaffepannan, hvilket allt war ganska godt. Mig lockade hafwets

vilda, hwita, vackra väsen,

som i blåa böljor blänka, jag menar fiskarne, det är dock ett löjligt slägte, hwilka miner de göra då de oagtdt allt prut måste upp ur putten i dagsljuset! Liksom annat folk, uttrycka de då vanligen sin

förundran med vidsträckta gapningar, och se dervid så hjertans enfaldiga ut att man råkar i fara att skratta dem midt i synen blott och bart för deras våpighets skuld. Man ser också stundom individer af människoslägtet som röja vålnader af vissa fiskar, t. ex. girsen, men jag tillstår att jag twiflar
 5 om man hos sådana individer förmår upptäcka några anlag till quickhet, vett, genie m. m. Snarare skulle jag tro motsatsen, och för att blott med ett exempel bestyrka min förmodan, vill jag anvisa den här af intresserade en fullkomlig, i ständig gapning inbegripen girspysionomie, hwars ägare man är van att kalla »Gjöbes Gabb», och hvilken pysionomie
 10 verkligen är nog originell för att förtjena af fisk- och människovänner alfvarligen studeras. (Imitation efter Almqvist). Men till saken:

Nu är också att förtälja
 hur förträffligt fångna fisken,
 abbor, mört och lustig löja

15 smakte – – men som ämnet icke rätt väl lämpar sig för poetisk behandling, så öfverlåter jag resten åt läsarens inbillning, och går i stället att beskrifwa den sköna Anna Maja som vid denna tiden mejade ängarnes grönska på Alörn, kokade potates i gamla stugan och der bortslumrade en Augustinatt ungefär 4 famnar (neml. längdemått)
 20 ifrån undertecknads menlösa bädd bland högsängens lefwande hö .....

Alldenstund du Allra bästa,
 angenäma Anna Maja,
 din potates gryta ännu
 ej på länge börjar koka,
 25 kom du bort i vackra quällen,
 skumma quällen, kom till backens
 brant och hjälp mig twinna refwar,
 Se så skall jag säga dig hur
 svarta silkessnaror snos och
 30 hur i dem man fåglar fångar –
 Se'n så skall jag dig berätta
 bästa sätt att twinna refwar,
 och på refwen fästa krokar
 för att fiskarne må nappa,
 35 fina udden ej begripa,
 stackars narrar.

Det är wisst att hwita stjernors
 vackra sken är skymdt i afton,

hafwet dånar dåft mot stranden,
 men sin vinge vinden hwilar
 i den gröna granens grenar.
 Bättre refwar fick jag aldrig.
 Nu du allrabästa Anna,
 angenäma Anna Maja!
 din potatesgryta kokar –

5

– Men du, Petterson, dansmästare der på lafven! hwad är det du har för dig? Vill du hålla dig på mattan, din inbitna skälm! – »Hör du, Petterson, – hör du inte hwad rådman säger. Hut! Ge mej si huru många äro wi här på lafven? 7, 8, 9, 10 personer – Tig nu engång och väck inte opp herrarne der i andra sängen.» –

10

19 ONSDAG. Morgonen kom och wi metade. Metningen gick och wi fingo den morgonen intet, Berger beklagade sig. Derpå togo wi en stakan skönt doftande Caffea admirabilis. – Sednare satt jag i viken och plockade abbor efter abbor opp. I det vackraste solsken satt jag och såg på vågornas blå och på strändernas ljufliga grönska. Herrar och damer gingo parvis i lunderna – Liselunden war sval och angenämt frisk att promenera uti. – Jag lade till quaierna af Charlottenlund; der träffades paren – Hammarin med fru – C:der och Elise Sg – Lybeck och Louise S. – Nordgren och Augusta L. – Oh si beau! – »Och kommer inte lilla Augustas syskon snart?» – I nästa vecka.

15

20

Sednare på dagen blef ostlig storm. Båten hölls ej i bugten mer och fiskarne ville ej nappa. Då reste jag hem med Dyhr, dock ej förrän efter ett glas Spanskt vin med Törnvik och Dyhren.

25

Hem vandrade vi från Åminne. På Kudnäs voro Turdins och Hejko – dem följde wi hem. –

20 THORS DAG. – Den klara himlen, de swarta rosenperlorna och Dyhrens diner på Kudnis. På quällen en grön Brunnscholme med grinande blarar och mordiska husarer. Sköna äro deras hugg, fallande under form af skrapnos. –

30

S. d. *Platens* afskedsvisite hos oss – »till Grusien skulle han resa för att efter sex år få afsked med pension. Det war också med nöje som han lemnade en tienst der han jemt varit exponerad för obehaget att antingen göra sina tienstekamrater olyckliga, eller sjelf uppbära skulden för deras fel.» – Sednare förljöds: den ädelmodige Captenen var utan skjutspengar, och ännu mer utan Credit. Ädelmodigt beslöt han att

35

Prosten Snellman skulle betala fiolerna. – 12 års brefbärararfvode var ju obetaladt (NB. det hade S:n med någon slant i gången betalt åt pojken som bar). – Alltså går han dit med Lundmark och insinuerar på artigaste maner i verlden en räkning på 50 Rd. B:co – prostgubben häpnar, ruskar peruken och säger nej – herrarna bli heta – Lrk ruskar, som han brukar, i ifvern på sin käpp – prostgubben tänker att det skall gälla hans gamla rygg, och betalar – då har Ulla ropat åt prostinnan, och prostinnan rusar in i nattmössa – och skandal blir det – och ord blir det, ord och inga visor! – ord hwilka sedan flyga kring lilla squallerstan med benäget biträde af Bzna. – Lrk var dum den gången, kamraten kände man förut. – Vidare förljudes sedan: ochså denna Snellmanska tröstekälla sinade bort i obekanta håll; den ädelmodige Capten fagnade derföre Munsala prestgård med en högst artig visite – och det skall ha lyckats.

S. d. komma lilla Fanny och Stina tillbaka – och berätta mycket.

21. FREDAG. Idwäder – fugtigt och varmt. Också kom jag hem med 12 U , sedan de största sagt atjé i förtid. – Mamma och Sophie gjorde derföre försök på e. m. – himlen var den vackraste, sjön den lugnaste – på afstånd hördes ett skott som small, och åror blänkte i aftonrodnaden. – Vi ankrade vid Nålörn och längre, men inga fiskar fingo wi ändå.

22 LÖRDAG Hela familjen är utrest till Alörns Wattungar för att berga hö. Resan räcker från morgon till quäll; vackraste sol skiner öfver gladaste grönska. Middag spisas i gröngräset – hela sällskapet, arbetare, bärplockare och metare, serveras med Caffé – En ofärd – dock utan ofärd – gjorde wi till Lillholmen, Mamma, bånen, Greta och jag, loverade mellan klippor och ref och grund med oförrättade ärender – sist metade sällskapet.

Återresan gick öfver lillfaret söder om Djupsten, 2 båtar högt. Här stadnade wi på grund, men Stina öste en skopa vatten ur båten »för att det skulle bli mera vatten i sjön». – I Ragnörn war åter förmycket, der hjälpte inte att ösa ur sjön i båten. Utan wi drefwos af strömmen mot en sten och båten slog twers – wi arbetade som hundar innan wi kommo upp genom det gemena hålet.

23 SÖNDAG. Östring predikar 3:dje gången å rad. Lyses för Marklund och Lisa Häggblom, för Simon Präst och Brita Dahlsten. –

S. d. Med fruntimmerna hos Benzeltjerna. Dit kom gumman C:s och beskref en ung resande lärd »som war så ensam.» – Mannen war en student från Dorpat som hette *Heller* och varit rest åt Lappmarken –, – en Entomolog. – Wi följdes åt med Nordgren till Prosten som såg litet sarkastisk ut – synnerligen då *Hegel* nämndes, ty talet war om älsklings-

studierna vid våra resp. Universiteter. – Också prostinnan visade sig nådig och wältalig »om det dåliga folket och nutidens ungdom som har så stora pretentioner». – Intet thé bestods, men i stället souper, stekt abbor, smultron med grädde och pankakor! – det bästa som här vankades, ty ynglingen Heller war nu som folket är mest. 5

Nordgren beskref prostgubbens dåliga fides för Gaimard et Comp. och hur han om dem nytjade ordet Charlatan så att G. hörde det. –

24. MÅNDAG. Rymmarn vid Lippjärfwi, »i rödrutig tröja med lippa på axeln». – Ryktet flög kring bygden, folket vid Lippjärvi sågo efter sina lästa dörrar, och Wahlbergs i staden, som saknade 2 kor, blefwo högeligen ängsliga. Men rymmarn war jag som på vackra morgonquisten promenerade ut ända nära Kofjoki, egentl. för att taga watteninsekter, af hvilka jag likväl ej fick mera än 5 species. – 10

S. d. tog familjen torrhö vid Åminne med Turdins och Hejko. Barnen rasade i gräset och ville ha omkull Dahlsten – Gubben beskref sina Krigsbedrifter och hur han kort före Oravais slaget lade kronans persedlar på trossvagnen och sade: »Nu går jag hem, för jag härdar inte längre ut – nog har herrarna hört talas om Spanska trafvarn».* 15

Plötsligen uppstod ett rop: Gustaf hade satt sig i en myrstack, och började märka oråd. Det war ej hjälpt med att stiga opp igen. 20

Före hemfärden besågs Beckbruket. – 22 år har jag varit i Nby och ej sett det invändigt förut. – Hejko och jag promenerade hem, wi skulle ju möta Lindquistarne och kanske bli laquejer ett stycke väg – men nej! det är roligt här i Kokkola – fan! sa Hejko.

- 25 TISDAG. – Men på Söndag följer Måndag, och kl. 6¼ a. förde mig ödet och mina aningar på vägen åt NyCarleby – Jemt war jag kommen till grinden vid vägen då der skramlar en chaise – chaisen war möjad – der kommo våra quistar. Det är roligt här i Jeppo ändå. 25

Jemt war jag också kommen öfver torget, då mina ögon falla på gubben Maths som knyter sin halsduk för spegeln. Der voro våra Ryska Lithener. – Och o Petersburg! o Peterhof! o Peter den store! o Kejsar Alexanders lappade stöflor! o Peter den stores afviga rock! Här voro de nu – och o Ryska pepparkakor! här är godt att vara här i NyCarleby. – Flickornas glada ögon! det är roligt att se er igen. 30

- 26 ONSDAG. IXX. Må ljusgrön quist slå ut i blom och bli så visst så glad och säll som hon är snäll – och god och from – till lifvets quäll. – 35

* (6 veckor derefter var gubben i Herranom.)

Redan war Emelie hos Sophie – och helsade från Hilda – »så här skulle jag ta dig i hand och tacka dig.» – men glada Emelie i dag och glada Emelie i Hfors förekommo mig slägta.

Lithenerna beskrefwo om quälln hos oss Kasanska kyrkan och mycket annat. Dem följde wi kl. 10 hem – stannade så vid quistarnas port – ut kommo quistarne – dem wi gratulerde – der hade warit musik och trumma i dag redan.

27. THORS DAG. Men i dag äro wi hos quistarna. Och hwad säga wi nu om rummen? Bra. Sköna, ljusa, glada, goda för Musik – deri gjorde pappa Isak rätt – och annars trefliga svalbon. Ett *men* har jag dock, fast det angår ingen, – och det är att öfra wåningen, så in- som utvändigt är gynnad på den nedres bekostnad, men står man åter i den höga, fria, luftiga salongen med dess musikaliska gipstak, så tycker man med Myreen, att »så är det, och då' rätt, och wore det annorlunda så wore det orätt».

Oss möta flickorna deruppe – i salongen är gladt att vara – wi dricka dess wälgång och deras som bo i den.

Och Emili spelar Aurorawalsen – hvar ton war frisk. Så will jag. Så som Emili nu sitter och skalar apelsiner, så satt också nådiga Hjärnan i somras – smickrande liknelse! Wisä att du kan vara nådig också.

»Huru länge blir varelsen i Gamla Carleby?» frågade en gammal fru.

Horosoperna äro komna ur modet liksom mycket annat. Och likwäl ha födelsedagarna sin betydelse. – Wore det blott så sannt att jag är född felix som att Emili är född Zephyrina – är kommen som en vestanfläkt i verlden! – Thilda är född på Cleophas men Augusta kom på Urbanusdagen som ett yrväder in i verlden. -----

I går ett år sedan kom Emeli till Fiskars – i går ett år sedan satt jag på min ensliga ö och skref i mina promenader.

28. FREDAG. Himlen war mulen, det duggade smått. Ute satt jag i min båt nedanför Ragnörn. Anna Maja hade fullt att syssla; älskwärd war hon i idarnes ögon, älskwärd och försätlig, ljuf att kyssa på uddhwassa läppar – men engång kysst gaf hon utan räddning döden! Sådant är frestelsen i quinnohamn – udden är dold – på rosenläppar bor stundom döden.

Hem kom jag med i LÖRDAG id och brax. Och Mamma förundrade sig, och mitt rykte gick ut i bygden allt rundtomkring.

A. med Sophie hos Lithenerna. Ännu funnos Petersburgska pepparkakor – wi mönstrade nya meubler –

29 – LÖRDAG. Aftonen hos Turdins – Hejko bekymrad för Wänskapen –

30. SÖNDAG. Fonselius. – OStenroths. OLindquists; fastän Sjöbergena spelade der och Emili bett oss. – Men visite hos *Häggsströms* – rätt trefligt par, som alla par när begge äro unga och nyss förenade.

Sophie H. spelte Norma och några andra stycken med skön touche. Wackra fingrar! begriper du deras värde du musikaliska menniska? – Knappast. Dock förlåter jag dig, blott du begriper hwad det är att wara ett så vackert hjertas resonansbotten. Ditt wal ger anledning att hoppas det, och jag prisar ditt wal.

31. MÅNDAG. Wåra woro bjudna till Turdins på Wennerholms m. fl. Men mig grep en orolighetsanda. Ut gick jag till Brunnscholmen, ingen war der mer än Werfwingskan. Men quällen war mild, jag requireerte thé och penserade på gungbrädet i aftonsvalkan.

Collander och Nordgren kommo då – wi slogo keglor som wanligt.

Sednare hos Turdins. Maria W. beskref Kejsarn och sina små Ryska minnen, – flickan var treflig.

Hejko projecterade Gondolieren, jag accompagnerte. – Nordgren sjöng Schilulilululu – Ziguénarvisan – Die Sonne erwacht m. fl.

Nordgren är en af de få som kan och wet mera än han synes. Han är ett stadigt och redigt hufwud – Min man är han. –

(Nov. 4.)

SEPTEMBER 1840.

*Blås o blås, du min
vackra storm öfver
böljans fradga –
Djupt jag ler då din
stämma jag hör!
Almquist, Månsången.*

SEPTEMBER. 1. TISDAG – Den första titulära höstdag war i sjelfwa verket den mildaste Julidag. Ut reste wi till Emelie, till hafsnymphen, bjudne af Collander på utvisitation. Går till Liworno med plankor och tjära. – Större delen af stadens herrar med gubben Maths i spetsen skredo dit sagtliga ut öfver böljornas axlar –

Och under pauserna mellan Caffé, thé, thodium och souper metades det – och grofwa abborhjeltar drogo wi der upp, så att deröfver ett stort förundrans rop gick öfver allt skeppet och hördes långt öfver fjärden bort.

2 ONSDAG. De öfrige reste i kolblinda mörkret hem, men Lithenerna
 Bergen, Dyhr och jag sofvo på Charlottenlund, och fortsatte metet
 följande dagen i skönaste sommarglädje. Hwaraf ock resultatet war
 abborfisk till middag och quäll – och soupern intogs hos Collander på
 5 Emelie – hwarpå wi åter sofvo i armarna af Charlotte-nlund.

3 THORS DAG. Dock wida större war vår kärlek till blåa hafwets dotter
 Emelie. Wid dess sida förflöt äfwen Thorsdagen så snabb – Nymphen
 skulle ut till hafs, men winden wände twärt emot medan man väntade
 på lots. – Metet lönade ej särdeles – förmiddagen war solandesta het
 10 och lugn som en spegel .. – Wi badade wid Backmanska stugan – och
 skön war swalkan i swallande böljors fagra famn – der summo wi långt
 på fjärden ut – Ijusgröna wågor klyfde wi raskt i tu – – – – –

Och ack förlåt oss fru Högdahl och älskwärda Cajsa Will, att frun satt
 i stugan och ungmön plockade wass wid stranden, sådant wiste ej wi –

15 På e. m. reste wi hem – Och blåa hafwets dotter Emelie fick vårt
 afsked:

Och Emilia sjunger så,
 sången hörs på wågen gå:
 »hafwets fria vackra flicka
 20 har sitt hem på fjärdens blå.
 i hemmets blåa gård hon hvilat,
 slumrande vindar ha hwilat vid hennes sida,
 lugn war på ytans
 glans och den höga
 25 himmelens sol sig doppade blank
 i djupets förklaring.

Men nu steg ur hafwets famn,
 längtan utan mål och namn,
 hafwets vilda vackra flicka
 30 bada will i fjerran hamn –
 Ur hemmets blåa armar hon ilar
 vingade vindar vakna vid hennes sida,
 fladdrande fläktars
 lek och vaggande
 35 wågornas vilda lust omsusa dess
 bana i badet.

Gördeln som dess frihet band,
 gördeln löste hennes hand,
 hwita hafwets vilda flicka
 ilar från sin gröna strand.
 Hwita slöjor i solen blänka –
 Hwinande vindar hwifta vid hennes sida –
 Svanor i skinande
 silfver simma –
 I hafwets swällande swalka swärmar
 Emilias längtan.»

5

10

Och en röst jag hwiska hör,
 rösten bort i stormen dör.
 hafvets älskade vackra flicka
 evig längtan med sig för.
 Lockarna fladdra på våta vågen,
 Vingade vindar hwiska vid hennes sida,
 Tindrande stjernors
 oändliga lust sig
 speglar i djupets osägliga vemod –
 Emilia flydde. –

15

20

Och wi komma hem, mina vänner och jag.

Och våra woro hos Lithenerna i öfra salongen beundrande ett
 verkligen wackert eldskärmsmönster, föreställande »Die Mädchen im
 Sanct Sylvester Nacht» – två vackra flickor som hade satt brinnande
 lampor i ett wattenfat, för att spå af dem.

25

4 FREDAG. Åter hade Anna Maja en beundransvärd lycka – wäl 50 fiskar
 gåfwo hennes kyssar döden – 1 LÖRDAG id förde jag hem, och åter gick
 kring bygden ett rop och ett rykte om min fiskareära. Ryktet lockade
 Dyhrelill ut att försöka med mig, men dålig lycka hade wi tillsammans,
 och de vackraste gjorde blott en lustresa öfver båten och på andra sidan
 ner igen. –

30

5. LÖRDAG. Vackraste beautemps och vackert mete. – På quällen stor *not-*
dragning – Frosterus och Häggström som hela e. m. petat i Ragnörn utan
 att få en stjert, woro vitnen till min bättre lycka – Ty se – peran kom
 i land och med den 42 fiskar, mäst vackra idar, hwars graföl Doctorn

35

genast frade med punsch – och i 2 sednare warp kommo 21 – summa 63 fiskar vägande minst 2 ½ L^Q. – »Aha, edra kanaljer, mente F., der har ni för det ni föraktade oss i Ragnörn.»

Och nu gick ett rykte kring staden om de underliga fiskafångena vid Kudnäs stränder. –

5 6. SÖNDAG – Min dag – Nordgren predikar. Det war också för i dag som han velat ha mig att vicariera.

Quistarna alla 3, med Mamma, voro så söta och kommo. »Det passade nu tillika så bra när wi just ämnat oss» sade gumman. – Widare kommo några tanter, Häggström, Frosterus, Hejko B., Collander, Nordgren, Forsström, Dyhr, Svante Svahn och Engströmarne. Lithenerna woro resta till Harald.

Emilia spelte Aurorawalsen, Anton sjöng Schilulilululu och Latin, Hindrik kunde ej förmås att komma fram med sina namnsdagsverser deri han lyckönskade mig att ej wara besvärad med tunghäfte, liksom min gamle Kaimma, den Judiska presten.

Salongen war för liten för dans – »flickorna måste snart komma igen, då jag skall visa hwarjehanda rariteter.» Men den gången kom aldrig – Sälskapet promenerade till staden en corps. – H. ledde Augusta.

7 MÅNDAG Numera hade noten föga framgång, men wädret war mildt och jag simmade – S. d. på quälln sågos våra quistar promenera öfver torget åt bron till. Kort derefter visade sig Hejko, men vid ett annat hörn, wi följdes åt till Holstius, drucko vårt glas thodium och beundrade Lybecks bedrifter på sjön. – Derunder satt H. med hufvudet mellan gardinen och fönstret, med ljuset bredvid. Men inga quistiga blickar bemärkte enfacen.

8 TISDAG. Emilis muntra Fransyska, – och B. C. Pettersons älskares bref »en fremmande helsning till en obekant ort,» – och »eder ömma dotter som jag wägar kalla min älskarinna, säger ofta: min ömma moder har ledsamt efter mig, och jag säger: min vän, wi wilja tillsammans med hwarandra resa och berätta för henne om vår thjärlek.»

S. d. a. – onot – och med Hejko hos Lithéns – Här jemföres Hfors och Petersburg. Flickorna trufdes bra i Helsingfors.

9 ONSDAG. *Höst.* – Än i går war mildaste augustihimmel; jag badade i elfven. – I dag blåser stark ostlig storm, och kylande regn strömmar ner. – Dock sitter jag än en gång i Ragnörn med Anna Maja – fiskarna slå – uddhassa försåtet flyter med strömmen – då märker det öfvade ögat en sakta knyckning på refven – och spöet höjer sig och bågmar – och refven spänner sig mer och mer verticalt emot strömmen – och en bredryggig idveteran

kastar sig hit och dit i wattubrynet – då gäller det din heder, Anna Maja! – fast spöet står i båge, så håller hon profvet, din twinnarkonst, – ett skickligt kast, och den förbryllade dansmästarn befinner sig på det torra i båten.

Så togo wi elfwa i dag – men dessa elfwa wägte ett pund tillsammans. Detta war ock mitt sista mete för året. 5

Stormen blef allt vildare och bladdrade hårdhänt i asparnas kronor. – Wi suto hemma och läste högt ur Davys sista dagar.

10 THORS DAG. Winden war gången på Nord Ost, och fortfor att andas hårdt och kallt öfver den tynande grönskan. – Den första brasa lät jag elda i dag – och skref bref till Blank – 10

11 FREDAG. Solblink genom de tunga molnen. Med solen kom äfwen Emelie – Tid efter annan äfven Dyhr – S. Svahn och Engströmarne som resa till Hfors – Och »Hans Kejs. Höghet Cæsarewitsch m. m. Alexanders skål!» Emilia åter – liksom hon kommit med solen, förswann hon med den och det började regna. Det kom en störtskur med aflägsset mullrande åska. 15

S. d. – Afhämtar Sophie från Lithenerna – visar mig dansant – – visar mig mystisk med låset och dess *hwad som heldst* – och promenerar hem i slask. – S. d. hände med noten det egna casus att wi i första warpet fingo 1 brax – i det andra 2 sikar – i det tredje 4 fiskar (3 sikar) – i det fjerde 8 (id och brax) – alltså dubbelt opp. – 20

12. LÖRDAG. Onot. – ODavy – Mamma och Sophie somnade under min föreläsning som ägde rum strax efter middagen. –

S. d. Bud från Hejko – thé och thodium med C:der, Lck, Hstius, Wahlström och ett par andra – cucu drogs – men jag fördjupade mig i betraktandet af en dosa: 25

Nu war tyst, min snabba tanke!
och, min blick, var tyst som natten!
smyg dig skälmsk, men smyg dig sakta
in i denna skymnings skönhet, 30
denna djupa tystnads ljufhet,
kläd dig i en drägt af drömmar,
uti sömnens silfverslöja,
dölj dig i ett dok af dunkel,
i en mantel utaf midnatt, 35
att den skygga du ej skrämmer,
att den vackra icke vaknar,

att ur töckenglada drömmars
werld du väna mön ej väcker

Hwad kan nu den vackra drömma?

Hwilka sköna skyar segla

öfver detta ömma ögas

gömnda blåa blyga himlar?

Hwilka tankars snabba svalor

svärma under denna panna?

Hwilka outsägligt ljufwa

djupa vådligt warma wågor

bölja under barmens blommor?

Engel! tyst! ack låt mig älska

desså långa lösta lockar. – – –

låt mig här vid dessa himlars

hem och dessa ögons ömhet –

längta lifvet bort och ljufligt

dö vid dina läppars lycka – – – – –

Tyst! ack, öppnar sig ej ögat?

Läpparna månn de ej logo?

Ljufwa, jag förskräcks – hwad; himlar!

häfwa sig ej barmens böljor?

Vaknar du då verkligt? – – – – –

Nej – ack nej! du vaknar ej,

aldrig öppnar sig ditt öga

och min längtan ser du ej.

Evigt skall du slumra så,

evigt lugn din själ betäcker,

aldrig dig min klagan väcker,

aldrig skall du mig förstå.

Ack, du är en bild – ej mer!

kalla äro dina läppar

fast så himmelskt warmt du ler.

Och du syntes mig så öm –

hwarför var ditt lif en villa?
 hwarför, o du falska lilla!
 hwarför war du blott en dröm?

Nej ack nej! det var ej du,
 nu jag känner dig och anar
 hwem du är – det vet jag nu.
 Ofta förr jag såg dig så,
 men då slog du upp ditt öga
 klart som stjernan – och den höga
 himlen war ej sluten då. – – – –

5

10

Men så wisst som sommaren följer efter våren och solen med månan
 vexlar om, så wisst är det att efter poesie och drömmar följer den klar-
 vakna prosan. Och det är väl, blott man älskar båda.

13 SÖNDAG. Söndag kom äfven efter Lördag – Men jag hade ingen kappa
 och war hemma från kyrkan, ty det regnade.

15

S. d. stod *B. Dahlstens bröllopp* med stor ståt hos f. d. klockarns.
 Bjudna woro wi, hela familjen, Brunströms och Wholms, samt af den
 egentliga societén quantum satis. – Bruden tog i taket – Brudgummen
 var gentil på sitt sätt – Nordgrén vigde – Lilla kammarn intogo wi tillika
 med Pellhållarena. – Wärd var G. Dahlsten. – Då hör jag det skramlar
 skrafvelmessing i dörrn – det var bruden som wille in men intet rymdes.
 – Och jag sparade besväret, – och wi dansade, Brita och jag, en stor-
 ståtelig menuet. Och derefter polska – Hwilka danser sedan omvexlade
 till stor och contant fromma för det unga paret, som i utbyte mot sin
 ceremonieusa brödbit och bränvinsklunk på den dagen inbergade
 öfver 40 Rd. – Ty alla golfståndare som wille dansa, klunka och betala
 autoriserades derigenom till gäster. – Men utom oftanämnde klunk
 bestods Caffé, vin, pepparkakor och the – och dans på köpet. – Här
 snurrade wi nu om – och musiken spelte fanspolskan. – Bland golf-
 ståndarna märktes också AnnaMaja, »dog uden Syeask», d. v. s. utan
 potatesgryta. Efterhand upfyllde golfståndarne halfwa stugan, så att
 brudgummen fann sig befogad att anmärka: »hö ni – hwa är hä för sla
 att ni ska sta i väjin för budin gästren, käras gain ut nu såläng.» och den
 fina inviten blef också hörsammad.

20

25

30

Maria W. war mycket i tour. Kl. 9 aflägsnade wi oss – »dansen fortfor
 sedan med mycken liflighet långt inpå morgonen.»

35

14. MÅNDAG. – Hos A. H. Häggström – som ogillade Nordgrens predikningar. – Hos Frosterus om Fannys kikhosta – nu allmänt gångbar men föga dödande. – Eriks lilla Lisa – 2 år gammal – det vackraste barn man vill se, och nu så sjuk – »men doktorn är dyr». –

– Lindquistska klädet. Hemma – 1 sik i noten.

15. TISDAG. Emili. – Den stumma – och Wiener Schlittenfahrt – exequerad à la Stransky af Sophie på pianot – och mig med bjellror och piska – – Resultatet blef en öfverenskommelse – och

a. träffades quistarna hos Bergers. – Och oSophie. – Sednare Lithenerna. – Rummen högre och trefligare. – Gubben och Maria war stilla och beskedliga. – Fråga blef om tycken, och Rosalie höll tal. – Fråga war om Sophan och ingen ville dit – blott Emili – och jag. – Fråga blef om Musik och Emili spelte Aurorawalsen – Fråga blef om finska och Emili talte finska med lilla Dyhr – Dessa och flera andra lika viktiga frågor bragtes å bane hos Bergers –

16 ONSDAG. Dagen derpå kommo mina väntade Staudingrar Justus och Julle. Dejeunerade och skulle resa. Kommo så långt som till Dyhr – hjälpte Dyhr att sätta godt pris på varor och tömma en bouteille Madeira. Ty Hejko war med. – Upfunno tusende galna förslager om bal i NyCarleby. – Som af H. togs på orden. »Jag är ju skyldig ett lump-samlar Calas.» – »och nu måste ni stadna.» »Jag will observera dig, bror Justus.» – »Och jag dig, bror Backman.» – Hwarpå vändes om till Kudnäs, och skrämmer mamma som var utan middag. Men vidare.

Quistarna hade bådät sig till Turdins, och på detta εὐαγγέλιον har Hejko bådät Lithenerna, Sjöbergarna, Mari B. m. fl. – jemt 8 par ungdom. Hwilket lände oss till fromma. Ty brasa blef af – och Emelie tände på med Aurorawalsen. Och Marklund blåste på – så hände sig att wi dansade 8 danser och 8 par – men Nordgren war gräsenkling denna gången.

Ej gjorde jag alarm öfver en korg i Ryska quadrillen, åt hvilken Hindrik skrattade omåttligt. Men wi dansade och drucko våra Staudingrar till – sedan dansade wi igen – men jag gick in, såg på Hindriks dosa och jemförde. Kastade mig se'n att hämta andan på Sophan och fann det rätt behagligt att lefva. – Wår Justus war ej riktigt hemma. Men

hwad som vållar det, vet ingen
om ej flickan vet – och ringen.

Ungarna hoppade – det är så ungdomens sed att hoppa och hoppas. Man hoppades på mera dans – men fåfänga voro alla vinkar förspillda

på Holstius, förhoppningarnas föremål. Och förspillda woro de Lindquistska blickar jag lockade att klappa på hans envishets portar; då funno wi att intet hjälpte.

»Och ser du, – aj ser du – fyra Lindquistar i dansen!» Oss rann i hågen en annan Onsdagsquäll här hos Hindric Mellan 80 à 90 onsdagar ha wi lefwat sen dess. – Men ännu är dess minne friskt som gårdagens. – Det har öfverlefwat Champagnedunsterna – det skall måhända öfverlefwat ungdomsruset och kärlekens fina, aromatiska, häftigt berusande, hastigt förflygande doft!

Balen tog slut kl. nära midnatt. – Sophie war hemma.

17. THORS DAG. Staudingarna resa – Dem följa H. och jag till Juthas. H. i sin ensitsiga, – jag till häst – På återvägen om det allmänna bästa, och nödvändigheten att låta upprensa NyCarleby elf –. »Och då jag blir herre till Udden» – – »Men huru skall man få denna dagen till slut.» Sch! det är ej förgäfvets *Elisabeth*. Och det war ej heller.

Bud kom från *Hammarins*. Wi skulle göra lilla Lisa det nöjet och dricka Caffé – Så skedde – och Sophie med, men jag var ruskig. Jag glömde omtala tårarna på Juthas. Det är alldrig bra att gråta på morgonquisten, det osar sedan hela dagen.

Men bonjour Elise – jag önskar alls ingenting, jag gör ingen visa öfver Lisa – skulle H. säga – men Lisa är rätt bra. –

Samma sälskap som i går. – Stafva S. – och Emma G. dertill. Öfver torget bäras ett par dussin bockar och kränkor för nätingfisket vid Nybron. »Se der kommer Notställarna», ropade H.

Hwarpå hände sig att Marklunds glada öga plirade i dörrn och wi dansade. Marklunds sista glänsande triumph i Nby! Derför är det, Rosali! deraf kommer din melancholiska min. – Johanson gör sitt muntra inträde i verlden till allmän munterhet. M B:rs förklä. – Johanna C. och Wström i andra potpouriet.

Och wi dansade 10 danser. –

Så hände att Sophie under en munterhetsparoxysm öfver Johansons physionomie straffades med en stor sticka i foten, – hvilket gjorde litet alarm, och mest för det ungen blef skrämmd – Doktorn hjälpte saken på rätt. – Men Emili stod med tårarna i ögonen, »och det här glömmet jag aldrig.» – Hwad, Emili, min förståndiga flicka, hwad will du säga med detta?

»Det war så underligt i quäll, – blandadt, liksom en afskedsquäll då man ville ha roligt. Det war som om jag blifvit förändrad i hast.»

Ett ord hade Sophie sagt. Det ordet fick jag aldrig weta. Men som en hastig sky med några lätta tårars regn, så for äfven denna quäll utan spår förbi. – Lättrörda svalla det lilla flickhertats vågor för ögonblickets vindar – hwem mäter deras djup och wet när de hwila? Ju djupare desto bättre, ju sagtomdigare desto älskvärdare är deras svall. –

Doft af en flyende vår! Du ljuft outgrundliga längtans wåg! Är du ej mer än en sminkad synd, – som de säga hwilka ha funnit en bättre glädje – ? – Jag har läst O. T. – men Wilhelms: »att være glad er dog i denne verden det beste» – är falskt!

18 FREDAG. – Följande dagen sågs Emelie ej till, – war hos Frosterus, der ungarna spådde, hwiskade, och talte om beskedlighet.

Förbi gick jag, – träffade Ahla och gick till Nordgrén, der unga handels corpsen satt och resonerade i Politik. Och Ulla kom in med thé. Hwarpå wi gingo ut i det halfklara månskenet, sjungande quartetter på bron och på gatorna. Och hvilken effect »Ach wie schön ist dieser Abend» gjorde, – isynnerhet då Dyhrelill skötte klockorna – will jag nu förbigå – Tittande ögon glodde derunder bakom alla gardiner, och näsor sågos plattade mot rutan. Men sången fortfor. –

19 LÖRDAG Staden. Emili. – En likhet med Kåhlman: »han bjöd mig alltid att göra hans syster sällskap.» – Smickrerska! Menar du att det ej finns fler likheter oss emellan? Kanske en till.

A. Lithenerna hos oss. Vid lilla sybordet i salen hände sig så oförmärkt att talet kom på tycken i allmänhet, – och Rosalie höll tal. »Och hur man ändrar tankar» och »hur ingen karl är stadig,» – och hur Rosalies egna favoriter falla. – Och H. och hans tycke och – C'est à moi, mais je suis tranquil, chere Rosa! – Thilda se tait. Coeur plein de bonté, toujours lui même, ma pauvre petite! – Schlittage walserna göra ingen effect. Wi promenera och ämnet fortsattes. Ämnet är trefligt ibland, men jag tiger.

20. SÖNDAG. Fonselius. – Quistarna hos Logrens – Hammarinerna och wi hos Lithens. Ett skrattande passopp – m. fl. spel – Nordgren och Collander komma från *Marklunds bröllop*, der H. supponerade att de hade druckit farbrorskål med Häggblom.

21 MÅNDAG 22 TISDAG Stark nordlig storm och regn derjemte, hvilket inom 2 dygn bragte watnet i elfven att stiga goda 3 fot.

Hemma suto wi på Kudnäs – och studerade Almquistiska folkskrifterna. »Och hur jag quistar, och hur jag quistar – så blir der intet utaf – i det toma!»

23 ONSDAG. Onot och oquarn, – men beaux temps – Ett skönt Septemb
väder – – Till quistarna ämnade wi – då kom unga Lagermarks kan –
Likväl – klädet till min nya kappa – ja det kan ej uppskjutas – »förlåt att
jag besvärar Farbror, men huru bredt är det – ? – 8 quarter 5 tum. Will
inte bror stiga in?» – »Tackar, farbror, – ja kanske man kunde snugga 5
sig till en bit musik.» – Och ja.

Familjen tout seul. – De yngsta promenera ut – Mademoiselle a
l'antichambre – – ici de mon depart etc. – et voilà! Monseigneur Maths
nous y voit les deux – Cas comique! – Je m'imaginois être monsieur
Lieutenant là chez C. – Comique! 10

Ungdomen kom hem och gick i öfra salongen – 6 ljus tändes upp,
och man satte sig att spela – hvarunder hände att Sophie kom för att
söka rätt på mig och mina villovägar, hvilket lyckades. – Thilda spelte
sitt Bervaldska stycke och Romberg Sv. folkvisor, Emelie les trois graces,
som gör skäl för namnet. – Tog ett blad ur Thildas Album och beramade 15
gratulation i Fredag.

24. THORS DAG. Frosterus med fru en kort visite – gumman Harald
och Louise – Lovisa var meningen – stadna för hela dagen. – Lovisas
berättelser – om Wströms korg – om d. 24 aug. 1834 – (olyckligtvis fick
jag omöjligt reda på min Dagbok för denna dag) – och mycket annat. – 20
Vidpass kl. 7 följdes wi åt till staden, Sophie med. – Åto så krusbär hos
L:ns och squallrade – hvar på flickorna följde oss – och märkte till all
lycka ej en blusare som låg och sof i mörka diket vid vägen.

25 FREDAG XVII Emilies Fransyska – Diavolo – och Ernst Maltravers? –
Och Thilda Lindquist XVII år. 25

Blifve dig, hvarheldst du går,
sorg och fröjd så lätt,
som du dem till sjutton år,
goda Thilda sett!

Hos samma skönlockiga, blåblickande, glädögda, unga 17 åriga Thilda 30
samlades wi några i salongen – lekte, dansade och spelte musik.
Salongen vigdes in. Flickorna hvilade turvis vid pianot. – Blindvals –
och blindmenuet, – Napoleons marche – Emilie och Lundmark spela,
Thilda trummar, Augusta slår triangel Cronhjelm sjunger – Effekten
war ganska wacker – knappast tror jag Thilda anade att hon war rätt 35
söt med sin puka; det klädde henne att vara litet förlägen. – War det

inbillning eller war det verkligen tanken på födelsedag och framtid – i dag förekom mig Thildas wäsen warmare, blicken mera uttrycksfull – det låg en skymt af Emili i detta öga som annars aldrig mäter sig med systemens – – – ?

5 Just samma quäll anmälte sig 2 af L:tens skeppare som hemkomna.

Samma quäll förljödes om en dans i Jacobstad om Söndag – och strax var en plan å bane: vi skulle resa dit. Hammarins alla, Frosterus med fru – Lindquistarna – Sjöbergarna – Wi från Kudnäs – Hindrik – och flera förmodades komma. Öfverläggningarne blefvo i hast lifliga och viktiga, 10 besluten hastiga – Mammor, pappor och Tanter courtiserades – det måste bli af! Blott Holstius och Stenrotharna och Marie W. sågo liknöjda ut. Tänker han så outgrundligen djupt på den sjuttonåriga Thilda?

Så förflöt vår glada quäll, – och knappast hade wi varit mindre glada om wi också wetat hwad wi ej wisste förr än långt efteråt: att det samma 15 quäll var stor eldsvåda i Constantinopel!

26. LÖRDAG. Sol mellan skyar. – Besök af Magnus Essen, af Lithenerna, Turdinerna och Hindrik. – Sällskapet, som satt i salen, beundrade schlittagewalserna och Weckströmska grafskrifterna, dem jag föreläste. – Åt »lilla Calle» skrattades så omåttligt att wi med skäl kunde wänta 20 regn i morgon. –

Lithenerna komma ej med och gummorna ej heller, – om också aldrig Hindrik hade sagt: »Jag tycker just att käringarna kan bli hemma.»

§ 1. Inledning.

27. SÖNDAG. Tårar! Tårar från himmelen – och hardt när hade de framkallat 25 dylika på jorden. Färden skulle nu ske, men regnet dröp. Jag såg åt öster och vester och fann en grå himmel, jag såg åt söder och norr och fann en svart himmel. Stundom saktade sig regnet, stundom tilltog det – 7 billetter som denna morgon gingo mellan Kudnäs och staden andades ömsom fruktan och hopp, – trots mot ödet eller en stilla undergifvenhet för det ohjelpiga. Bland dessa billetter var en af H: »Brunnowska 30 traktaten måste verkställas. Thierska partiet (d. v. s. Lithenerna) skall få svårt att motsätta sig de stora makternas beslut. Jag hoppas att wi snart skola kufwa den rebelliske Paschan etc.» – Icke Hammarin och icke Häggström, utan H. lånte Frosterus sin vagn (!). – Mycket negotierades. – Först Sophie sedan jag parlementerade hos quistarna – och hade på 35 vår sida pappa sjelf och flickornas goda wilja. – Elises lilla fint gjorde slag i saken: bud kom till oss: »far ni?» – Svar: »Ja, om L:tens far». – bud

gick till L:tens: »de andra far.» – »Så! – då fara wi ochså» – och trots en askgrå himmel och ett sakta perlande regn blef färden af. –

§. 2. *Besöket hos kissorna*

Stort resande spektakel i 2 wagnar och 1 chaise.

1sta vagnen: Ära den som äras bör! Doktor Frosterus med fru och två Sjöberg. – Decorationerna voro gula – utom blå ögon och röda kinder –

2dra vagnen: Två quistar och två Topelier – Augusta fick ej komma – Kusk Johan Johanson. – Decorationerna gröna och fondrideaun prydd med Hindrik vextmärags wälträffade porträtt. –

Chaisen: Handlanden Backman och Bokhållar Dyhr. Decoration: ingen.

Afresa kl. 3 – Ankomst till kissornas land kl. $\frac{3}{4}$ 5 e. m. –

Resan skedde i omvänd ordning – chaisen $\frac{1}{4}$ före wagnen N:o 2. – och wagnen N:o 2 $\frac{1}{4}$ före wagnen N:o 1 – hvarföre wagnen N:o 2:s fyrdubbla innehåll, som på ett 2 mils håll utan uppehåll fått begagna sig af parapluies öfverhåll, till torrhetens underhåll, och slutligen i godt behåll togo sitt tillhåll hos fru Sundholm, – fruktade att ej alls få medhåll af wagnen N:o 1.

Nu är då att förtälja hurusom Sälskapet, ankommet till Jacobsstad belägen i kissornas land, fröjdade sig högeligen att se den i 4 rockar instufvade Doktorn, den i 8 kappor inbäddade Doktorinnan och de små, runda gladögda Sjöbergena anlända. – Nu hade man alltså förklän – Mutter Sundholm hade anledning att fågna sig – och skaffa damerna rum hos den corpulenta gumman jungfru Nyström – hvilka rum befunnos äga en hög grad af äkta småstadstrefnad.

Himlen war allt mauvaise humeur – men Emilies vid afresan nästan gråtfärdiga öga hade nu klarnat liksom de andras – wi kommo öfverens att göra effekt – att visa oss i en enkel elegans – och Emilie hade bordt ta sin boa med. »Hwad vet kissorna! De hade kunnat ta den för en orm eller något annat» – hade Marie W. sagt.

Derpå gingo »lilla herrarna» som fru Shm naivt uttryckte sig, till gästgifvargården igen och bodde der till dess tiden blef att man skulle dansa.

§. 3. *Kissornas Bal.*

Kl. 7 skedde mönstring hos Jungfru N. – Paraden befanns lyckad. Emili hwit, Thilda hwit, Louise hwit, Elise och Sophie ljuvröda. Wäl kunde

deras cavalierer med låtsad wårdslöshet och illa cacherad bålhet utlåta sig på balen: »wi föra med oss några proflappar på NyCarleby societée», – liksom wore ej herrarna sjelfwa ochså ett slags proflappar. – Kl. 7¼ begaf sig sällskapet under regn och öfver slask till balen i Capt. Idmans nya gård.

Billetter brukades ej – entréen betaltes contant och wi inträdde i en liten nytimrad temligen ljus och temligen full salon. Dansen var allaredan i full gång och war en Sv. Quadrille – På premiären dansade 6 par, på second två med alnshöga cavalierer – Musiken, bestående af en klarinett, 2 fioler och en contrabas, var ganska försvarlig. Midt under herrligheten inträdde nu hela långa raden ovanligt gentilt och nobelt folk med en undransvärdt säker hållning och ett slags modern nonchalance i hela sitt sätt att vara, – sväfvade graciöst fram genom hvimlet och tog plats i sidorummen för att derifrån förunna de dansande en blick. Lyckligtvis kommo dessa ej ur concepterna vid denna oväntade vue!

Det första som nu föll främlingarna i ögonen war en mängd boas – på Borgmästarinnans, Tullförwalterskans m. fl:s nobla axlar – hvarigenom strax en olycklig fördom i grund wederlades.

Svårare war nu att wederlägga de andra, ehuru *knipan* bjöd till att med en nobel frimodighet och en finuddig quickhet tillrättavisa våra ogrundade åsigter – i det hon t. ex. tackade H. för Alörsfärden »fast wi intet hade mycket roligt af den» – H. som just ville göra sig grön och dansade med henne första dansen!

Societeen war nu ungefär denna: 1) Rultiga hedersgummor som hade döttrar i dansen och sjelfwa sågo mäkta Jacobstadiga ut – 2) Rultiga Borgare – och Embetsnåder af nyare uplaga, påhängda med mycken grannlåt – noblast bland dem presenterade sig *Knipan* d. ä. – 3) Unga dansande fruar med olyckliga eller tillgjorda blickar och affekterade maner – Exempli gratia: Borg:nan *Tengström*. – 4) gamla mamseller af beskedligt utseende och godsinta miner – Ex. gr. *M:lle Runeberg*. – 5) små wädersolar, veritabla och illmariga kissor, ex. gr. *Mad:lle Kniper*; hwartill kommer små pratsamma ämnen till coquetter ex. gr. *Thilda Mellberg*. 6) – små tystlåtna, godsinta, till en del ganska behagliga kissungar – t. ex. *Joh. och Fredrika Mellberg*, *M:lle Lindskog*, *M:lle Winstén* – de sista nyss hemkomna från Stockholm, se ut att icke kunna göra någon mask förnär – tyckas wara de mest lofvande af allihop – 7) omöjliga flickor af den tankfulla natur att du hade lika roligt att dansa med en stol – t. ex. *M:lle Tingelund*. 8) ansenliga Commerceråder med och utan fullmakter och

något blusigt utseende – 9) yngre handelsmän med bekymradt utseende – Ex. gr. *Thure Malm* – 10) *Westerstråle* ensam i sitt slag, egentligen skapad för stöfvelquadrillen deri han också är synnerligen humoristisk. – 11) *Apoth. Falcken*, likaledes ensam i sitt slag, *Walenii* efterträdare i alltiallomtjensten. 12) Handelsbokhållare, styrmän och skeppare, – hwilkas tal är legio, men hwilkas förråd på hyfsning och god ton synes vara af nog microscopisk natur. Alla dessa göra ingen stor figur i salongen och dansen, men så mycket större i bouffetten och vid trädkarlsbordet. – Som bilaga till 9:de Classen, bör jag ej förglömma mer och mindre barska embetsmän, t. ex. *Tullförv. Kniper* och *Borgm. Tengström*.

Hwilken effekt wi och våra damer gjorde, vore förmätet att vilja afgöra. – Men wi kände inom oss en obeskriflig noblesse – en säkerhet sådan man insuper endast i stora verdens salonger. – Och dessa våra blyga flickor förde sig med en ledighet, en hållning, en otvungen grace som var beundransvärd, – ej annorlunda än jag föreställer mig ett sällskap hofdamer som ville visa sig rätt aimabla på en småstads assemblée. Det fruktansvärda i hela resan var blott faran af ett alltför starkt sjelfförtroende – ja högfärd för framtiden.

»Den söta» – och verkligen hyggliga *Falcken* var likväl den ende för hwilken kissornas främmande aktade mödan värdt att visa sig på sin älskvärdaste sida. Hvilket också ej blef utan sina följder.

Lilla Louise sades hafva gjort en eröfring i *Doktor Palin* – men blott för quälln. Den som berättar denna uppbyggliga kisschronika blef sjelf 5 gånger på quälln med storm eröfrad – först af alla 3 *Mellbergarna* hwar för sig (*Fredrique* liknar den söta *Mad. Koehler*), – sedan af *M:lle Runeberg* (taltes mest om *Lectorn*), sist af *M:lle Tingelund*, – förutom alla älskwärda walsparentheser deremellan, – och den oupphörliga cartechielden från våra egna varma, vackra och stjernglänsande *NyCarleby* ögon. Döm om han icke slet värre ondt än *Ryska armeen* i *Grusien*! Under stilleståndena språkade han med ett par resande vänner: *Sevon* och *Aminoff* – eller med den putslustige *Westerstråle* – och röntte för sin del ett ganska humant bemötande. – Flickorna drogos med *Knipan* – som valsade rätt vackert med egen pappa och strax derefter af samma pappa uppbar en skarp skrupens i anledning af något gräl.

Som bilagor till de i begynnelsen af denna sannfärdiga historia upptecknade proflapparna på *Nby societée*, må ej förgätas: *Lundmark* och *lilla Cronhjelm*, samt *Walin* och *Skutnabb* (*Johansson*) hvilka alla befunno sig med i dansen.

Sålunda gick aftonen ej utan sina behag till ända, – och efter intagen lätt souper, afmarsade kissornas främmande en corps som de kommit, – flickorna med näsdukarna knutna öfver sina raknade lockar, – och vadande i smutsen med hvita klädningar vid lyktornas sken – Alla Confektstrutarna hade H. fått om händer – ett farligt förvar. Vid gumman Nyströms dörr nickades vänligt godnatt.

28 MÅNDAG.

§. 4. Morgonen efter Balen.

Innefattas för det mesta i orden: regn, snö, blix, Hamer Lundmark och Falcken – hvartill kommer ett *medmera* af frukost, pepparkakor och diner au café samt ytterligare m. m.

För det första: i regn, snö och blix var ej möjligt att resa med så sublima, sylphidiska väsenden i öppna vagnar. *För det andra* kom Hamer, för det *tredje* och *fjerde* blåste Lundmark under Falckens bjudning. – – Så var det. – H B. och undertecknad lemnade kl. 8 sin menlösa bädd – Frosterus och Dyhr vid samma tid – och Hamer war kommen från Wiesbaden och Wedel Jarlsberg till Jacobstad och fru Sundholm. – Kl. 9½ uppvaktades damerna.

Wi funno dem litet bleknosiga och sömniga, – svarta om lifvet, hvita om hjertat. Just nu var viktig öfverläggning: Apoth. Falcken – eller hans hyggliga Mamma – hade bjudit sällskapet på Caffé. – Nu, hvad besluts? Sällskapet Mamma, Doct:n F., war för saken, sällskapet Tante, Sophie T., deremot. Många men uppstodo – herrarna voro ödmjuka tjenare. Men som de unga hjertan, pickande af lefnadslust, förhoppades att den söta Apothekarn ville ställa till dans, – så beslöts att stanna, och det skedde så.

Nu kom Hamer, och ungarna rätte på sig medan deras utnämnda Mamma presenterade dem till det bästa. – Efter den visiten skedde att wi åto frukost, som skedde rätt lefnadslustigt i lilla kammaren med sikrom, bakelser och rariteter – hvarefter hände att confektstrutar och pepparkakor på obekant sätt försvunno från näsdukar och ridikuler. Det är så: Barnen leka med confekt, de unga med hjertan, de gamla med sitt öde. Stundom händer att de unga äro leksaker åt hvarandra. Som till ex. Thilda Lt nu – den smärta, fina sylphen Thilda – ej annorlunda war hon än en docka, en leksak – blott man glömde att se på ögonens sublima skiftning – en negligée som wi knöto under hakan, en collier som wi hängde om halsen, allt klädde henne. I vår enfald tror jag wi sade det högt – Derpå lemnades ungarna en stund i fred.

§. 5. *Diner au Café*

Intogs kl. ½ 2. – Frosterus blef härpå bedragen: »Middagen skall just smaka, ty Hamer och jag reste till Höckert i mening att få oss frukost der men gubbsnälingen begrep inte meningen.» – Och flickorna måste just le. Stora bordet slogs nu opp – Mutter Nyström kom in med Caffebrička och fina hvita skorpor. – Som höllos till godo.

»Döden att jag mins så dåligt!» – och ingen af alla de muntra caffesystrarna är nu här för att hjälpa min möda att åt efterverlden förvara minnet af Kissornas främmande. – Ack! af alla Caffebordets händelser har jag redan förgätit de flesta – så när som på ett skrammel af tre st. mötande koppar; skramlet var en duskål med små Sjöbergena: »Det föll sig i går quäll så svårt att leka främmande midt bland villfrämmande folk» – och unga bergena hade lika litet deremot som de andra unga bergena i förra höstas.

Vuerna midtöfver gatan föreföllo bekanta – och befunnos vara Fru Dovner och Anna Lena B. – hos den sjuka Alex D. – flickorna hade varit der. Nu sågo våra flickor allt litet yrvakna ut – och Thilda lutade sig mot sophan i kammarn, – hvarföre wi önskade dem god fortsättning på Falckens Caffé – och lemnade dem åt sitt öde tills vidare – väl borde jag också omtala tvenne unga neglikors öde hvilka Emilia bröt. Men det må vara. »De brötos i sin skönhets ögonblick,» som Almquist så vackert säger om flickan vid Jagtslottet, – och ingen död är skönare än så.

Ungherrarna med sin utnämnda pappa Frosterus funno vid återkomsten till G.gården för godt att requirera middag – hvarpå följde d:o lur, – och sedan en så utsökt toilette för quällen som möjligt. Man skulle ju visa sin vackra sida på balen – och hur skulle mina i går nedsmutsade glacéhandskar duga? – Men det kostade ett språng i väl 10 bodar för att få andra, – hvilket slutligen lyckades och kl. precis 7 på quälln, försedd för min del med 5 par handskar och vantar, infunno wi oss på Falckens

§. 6. *Café de Kisses ou les nez longs*

Emellertid är att förtälja huruledes våra flickor med sin mamma kl. 4 e. m. hos den »lilla hyggliga Apthekarn» funno en liten utwald Kiss societée – hwaribland Mellbergarna, Knipan, M:lle Runeberg, några gummor o. s. v. – Värden – sjelf enda Cavalier – arrangerade artigt ett spelbord, der sällskapet roade sig med conversationsspel och tjufunge, och klädde apthekarn i negligée – samt drog os sedan med knipan som

åter med fint railleurie anmärkte »att Alörn var rätt vacker – skada att wi dröjde der så kort» etc. –

Derefter hände att det blef mäktigt tungt att lefva. Intet tecken till ballethe sågs till, – värden gick ut, och flickor och kissor voro ensamma med Franska Generalstaben och Napoleon till häst ofvanför förmaksdörren. – Ändtligen kommo Tullförw. K. – Doktor P. och provisor Sten eller Stock – hwad han må ha hetat – samt några sjöCaptener. – »Det war dog et mandfolk» som det heter i O. T. – Och nu slogos deuxbatanerna å vid gafvel – In trädde tre nobla ynglingar med Liljebrunnisk gentilesse, åtföljda af en widsträckt Doktor i mannaårens blomma, – passerade graderna med ett otvunget behag – förunnade de ålderstegna kissorna en bugning – de unga en blick – och introducerade sig således sjelfva i brist på presentation. – Slutligen kom värden. Eh bien, voila des dames de tous les quantités et qualités! – Mais des chevaliers? – De la musique? – Du bal? Oh Ciel – monsieur apothicaire! Mes demoiselles mes dames! Si vous saurez l’histoire de mes 5 paires de gants! Och vår förwåning vexte till lika höjd med kyrktornet i Jacobstad, – ramlade slutligen under sin egen tyngd och upplöste sig i en ström af munterhet. Baletten – antingen nu något misslyckades eller den ej var ens påtänkt – blef verkligen – »en abstraktion utan realitet». – Gummorna suto för sig – små kissorna för sig – våra till det mesta för sig – herrarna för sig – och franska generalstaben med Napoleon i spetsen likaledes för sig. – Wi främlingar gjorde likväl chocke – och provisor Sten eller Stock pysslade med en kortlek i ena hörnet. – Tingelundan m. fl. befanns omöjlig. Men desto pratsammare war Thilda Mg – hennes musik och hennes förlofning war ämnet som ganska lifligt afhandlades – Hindrik drogs med gamla Knipan – Sophie puttrade om hemresan – Emili sökte trösta henne – Falcken tryckte oss – Kl. 8 kom the – och knappast war det unnangiort – för än allmänt uppbrott skedde.

§. 7. *Aftonen efter balen som icke blef af.*

O gatsmutts – du alla småstäders arf och fideicommiss! Jag beundrar ditt djup – i synnerhet då man promenerar i hvita klädningar och balskor. Hvilka lifliga minnen efterlemnar du ej då!

Vi woro nu hemkomna, förstås till Nyströmskan – och hade ändtligen tid att roa oss åt sällskapets dansanta utseende. Samtliga flickorna hade förnyat gårdagens för eröfringar beräknade toilette – afsamma enkla skäl som Souzet uppger i Hwita Pigueschen – och ungherrarna rapellerade

Liljebrun. – Lifligt kommer jag i håg lilla Louise med sin hwita klädning, sin ljusröda florsshawlette och sitt småförnuftiga mörka öga – !

Ack Jacobstads luft! Nu blef ett väsende, ett berättande, ett skrattande och squallrande som ej var ängsligt! »Det såg jag – och det sade den – och det svarte jag – (sch! Nyströmskan) – – och sedan hände så och sedan så och då tyckte jag det o. s. v.» – Och Hindrik kryddade squallercalaset med peppar och salt. – Skulle man möjligen finna sådant mindre nobelt af så wäluppfostrad ungdom, så svaras att det var Jacobstads luft – och att wi gjorde kissorna all möjlig rättvisa, fast vi togo oss den friheten att roa oss på deras och på egen bekostnad.

Bland annat förljöds att Knipan d. ä. hade förlofvat Dyhrn med någon af damerna (en Sjöberg?) – i anledn. af en lånad Collier. – Vid soupern projectertes allmän gratulation – men hwem är fästmön?

Mutter Nyström hade obeskrifligt hedrat sig – updukat en den agreablaste souper – hvilken, förenad med det agreablaste sällskap, gjorde den agreablaste effekt. – »Hwad gör du med den? Med doktorn? Med Ernst Maltravers?» – Jag djerfves till och med tycka att dessa små Nyströmska dejeuner, dineer och soupeer voro det bästa af hela resan – ty för resten föra wi alltför goda tankar om oss sjelfva med oss hem. – Nu hette det: »felicississima notte Signora!» –

H. ne distinguait pas la Madame à bon part – Elle me semblait si –
29 TISDAG.

§. 8 – *Afresan.*

Nu är i korthet att säga huru wi följande morgon lemnade kissornas land och Jacobs ånyo ur sin aska uppblomstrand stad, der man likväl tydeligen märker att den gamla stammens folk icke brunnit opp med staden – ehuru sådant kunde haft sina wälsignade följder, – utan fastmer ännu fortfar att – (om jag så törs säga) stå i andelig knorr, och med händer och tänder streta mot den unga tidens framskridande makt. – Kan någon bevisa motsatsen så vore det väl; det synes ju vara alldeles à la Bulgarin att bedömma ett samhälle efter en dans och ett caffe, men det är nu engång så: känner man ej i sällskapslifvet den förädlande doften af bildningens blommor så är fara wärdt att de ej slagit ut ännu. – Lilla NyCarleby, med allt sitt frodiga småstadsogräs, drages mycket mindre med sin gamla Adam, det unga armbågas der redan med det gamla och man märker sprittningar af ett nytt lif. Lilla Jacobstad är ännu stelt som en frusen fisk. Det är som en gammal taljfläckad tafla på hvilken inga nya

förfriskande färger vilja fastna. – Bättre skall det väl bli en dag, men när? En Wallenius med sin werldsbildning har ej kunnat slå an en vackrare ton i Jacobstad, och det är ett dåligt tecken.

Wagnar och chaisar rullade af kl. 8, och det förökte ej litet sällskapets munterhet att i samma ögonblick hördes i gränden den melancholiska rösten af en jamande katt. – Resan gick fort. – I gröna vagnen gick talet om korgar – ja väl om att skjuta – – men Thilda kunde ej lockas att säga b till Emilies a. – »Det är roligt att åka i vagn – och vara rik och förnäm – jawisst!» – »Tycker Cousin?»

Mina quistar planterade jag åter i deras drifbänk hemma. – Pappa kom med många oförtjenta tacksägelser i porten, och wi nickade atjé! Hos Mamma hemma en afbön för dröjsmålet som hennes godhet ursäktade.

Detta war nu Besöket hos Kissorna – i anledning hvaraf jag också skrifvit en visa, som af vissa skäl »in nonum annum prematur». Samteliga sällskapet hemförde ganska glada reminiscenser och erkände, för att tala i Dumboms anda, att man har ganska roligt i Jacobstad och ganska bildadt, ganska angenämt sällskap blott man händelsevis för allt sådant med sig. Punkt.

– Samma dag – Tisdag – rann det några af oss i hufvudet att man borde inbjuda Jacobstads societée på dans och wedergålla deras artighet med en tiodubbelst större och noblare. Marklund skulle resa – se der ett skäl att skynda. Danshjeltarna – Backman – Dyhr – Topelius – vände sig till gumman Calamnius – Kl. 3 e. m. war beslutet fattadt – kl. 4 bifallet – kl. 5 allt arrangeradt och anoncer kringsända i NyCarleby och Jacobstad – till stor förundran för begge städerna.

Middag intages hos trefliga Lithener – Caffé hos språksamma Calamnier – thé i sällskap med både Lithener och Calamnier på Kudnäs. Mycket talades nu om forntid och framtid, om i går och i morgon.

Lindquistarna suto hemma och wisse ej om balen förr än af anoncen – hwarföre suto de hemma? för det att somliga – o flickor, flickor nu Frithiof sade ..... Och jag tog mig före att le – ty tecknet war ej så dåligt.

S. d. kl. 7 a. afsomnade gumman A. Sahlbom [tomrum] år gammal. Sofve hon i ro efter sina långa mödor! I den unga tidens framåtskridande urverk war äfven hon ett litet omärkligt hjul. Hon har ledt den kring henne upvxande generationens första famlande steg på bildningens omätliga bana – och många af dem hon ledde wandra nu framåt på egen hand. Ack, wisserligen är det ett vackert kall och en välsignad möda att öppna det unga ögat för kunskapens första oskyldiga ljus, att knyta på

barnets späda skullra de vingar hwarmed den mognade menniskan skall svinga sig högt öfver det låga grus der hon föddes! Fader och moder stödja våra första steg på jorden, läraren eller lärarinnan våra första steg deröfwer, vår tankes barnsligt försagda flygt emot höjden. Må wi tacka de sednare liksom de förra. – Nu först har den goda som bortgick hunnit det rätta slutet af sin abcbok: »Herren wände sitt ansigte till oss och gifve oss en ewig frid. Amen.» –

30. ONSDAG. – Onsdagen arrangerades för resan och corresponderades med farbror. – Åter uplät himlen sina tårekällor, det regnade outhörligt hela dagen.

I NyCarleby war det oagtadt Bal.

Wi skulle i vår statsvagn resa till staden och balen – hästarna måste ledas – dåliga förebud! – Sent kommo wi – walsen war slut, den första Françoisen war redan i sin blomma. Det war Lithenska Salongen.

Societéén såg glad ut – många stads och landsbor saknades. Ingen enda själ från Jacobstad, musikanterna unntagna. Wi himlade oss öfver regnet, men sedan förljöds att Falcken rest till GCarleby, och hur skulle något bli af utom honom.

War det den partiska jemförelsen blott? Men mig förekom NyCarleby i all sin nuvarande gleshet wackert och älskwärdt. – Säge hvad man will om dess små brister, man skall likväl finna rika källor af naturligt flödande trefnad. Man skall finna lif – och det är det första; man skall finna själ i månet öga – hjerta på många läppar, och det är poesie fast utan rim och meter.

Djupet först och sedan ytan. Hjertat först, sedan formerna – den wackra blicken – den flygande locken – den smärta midjan o. s. v.

Likväl såg det i början alldeles intet animeradt ut. I stor trängsel tappar man bort sig sjelf – i allt för godt utrymme syns man för mycket. – Men det tog sig – och dertill bidrog den ovanligt fullstämmiga, ovanligt taktfulla musiken. »Det gick för väl.»

T. ex. jag och M:lle Rundström svingade rundt med strömmen; men tungt gick det wisserligen. »Svenska walsen» öppnades af mig och lilla Louise Sjöberg med yrvädersfart. – Ja verkligen! Lilla Louise tar upp sig – walsar bra, etcetera. Har warma wackra ögon etcetera – Men – med Emilies drömmande öga dansar jag François och jemför 2 societéer – med Thilda Lts långa lockar potpourie och utdelar blomman af NyCarleby ungdom – »åt hwem ger du den? och åt hwem den? – åt hwem Mig?

– och dig sjelf – säg – åt hwem?» – Med Thilda L:ns wackra blickar ett potpouri – med Rosas språksamma munterhet en öfverdådig Francoise, och så vidare. – Flygande munter war en wäderquarns Cottillon – Det var i andra potpouriet med den andra Thilda. Twå Cottillonon följde tätt
 5 på hvarandra – liksom den 1 Jan. 1839 då jag på samma ställe dansade samma dans med samma (dåförtiden scharlakansröda) flicka –

Särdeles trefflig war wännen Forsström. Wilh. Sjöberg höll sig till systrarna och quistarna – broderskapet förnyade wi –

Under balen subscriberades på Kalewala och Höstispiggarna. Souper intogs – strax derefter serverades galoppade. Och det led in på natten.
 10 – Mig frågade mången om resan – i morgon – åh aldrig – det är säkert – och derpå följde commissioner utan ände.

Ljusen brunno i piporna och musiken tystnade – rösterna tystnade – men hjertat slog. Och hwaraf slog det? – Af sista walsen – af walsen allena? – männ ej af ungdom? – Poësie des Lebens – ! Jag wille weta
 15 om du i afton klappade under ljusblå blommor af musslin – ? Kl. var 2.

För att betäcka tillställarens möjliga förlust sammansköto ungherrarna 18 Rd.– Och under balen hade wi inträdd i den ruskiga

OCTOBER 1840.

20 *Stod' der en engel vid lifvets port,
 ropande högt: »välj, yngling, fort!»
 Promenader 1838.*

25 *Målet glänste för min syn
 likt morgonstjernan uti skyn. –
 Nicander, Romfararns afsked.*

1 THORS DAG – Dagen grydde – timmarna ilade – october solen stod högt på himlen. Afskedsvisiterna woro lyckligen öfverståndna – kappsäcken inpackad – men sa'lmakarn dröjde med fotsacken – kl. var nära 5 e. m. då jag reste ut genom Kudnäs grind. – Och reste till Smedsbacka för att
 30 afhämta Molander, – och fann hela sällskapet på vägen att gå till Juthbacka på thoddy. »Inte reser han i dag från sina courtiser.» – Men han reste, efter ytterligare söl med Logréns thoddyglas. Och reste in till Harald, dit Mamma och Sophie rest förut. – Det skymde redan starkt. – Och 1½ timme uppe hos gumman Wacklin. Och samma scener som de förra
 35 gångorna, blott att rösten nu var mera matt och resignationen större.

Vi drucko thé – och sade farväl – hvarpå wi följdes af Mamma, Sophie och Lovisa öfver färjan. – Mellertid war det blefvet stickande mörkt och regnet slog oss mot synen. – Vi reste, Molander och jag, – reste litet hopdragna till sinnes – bakpå kärran satt skjutsflickan och skallrade tänderna – Jag gaf henne min kapp – Vi stannade på Kaup. 5

- 2 FREDAG. Här hann Forsén upp oss; och stannade på Ekola. Vi fortsatte, medan ett lindrigt duggregn afkydde vårt unga blod – Wi reste.

Det blef middag, blef quäll, blef natt. Strödda strimmor af moln skymde himmelens stjernor. – På afstånd syntes en sällsam rodnad – ungef. i nordvest – en eldsvåda, tänkte wi – och wäderstrecket kom oss att tänka hvarjehanda. – Så kommo vi till Sarvicka och funno herrskapet Marklund i sötaste sömn. – Men sällan ha två resande med så godt lynne funnit herrberget upptaget och sig sjelfva nödsakade att resa ut i det vida kl. 9 en mörk quäll. – Ty wi wille till Kahra och kommo dit kl. ½ 11. 10 15

Men – ducente numine adverso – kommo wi till orätt gård – skreko på ödet och egen dumhet – men funno en pratsam värdinna som wisste berätta:

»Quam quæris nupta est illa in mense præterito – erat in veste nuptiali formosa – Jam vero est in Hangolam virum secuta.» 20

- 3 LÖRDAG. Morgonen derpå gick jag i andra gården. – »Kan Ementä säga om här är ett par galoscher quarglömmt – ?» – »En minä niitä löysinut.» – Så. Den unga pojken war 19 år, berättade hon – jag hörde: yhrexenkymmendä, och började skratta. – »Joulun asti nyt taas tultiin?» – Tule – Sepä hywä – sittä G – kotona asuu – ja mullekin korja tyttö sittä – »Mitä se minun koske?» Mutta miksikö värelle wiikolla tulla? – Ja miksikä? Jag är dålig att räkna. 25

Mellertid upphunnos wi af Orgelfilaren Marklund med fru och kammarjungfru – resande till Wiborg, i hwilkas agreabla sällskap resan fortsattes till Kallenautio – der hela det värda resesällskapet inpackades i ett litet kyffe – och Molander till allmän förlustelse föll ned genom sängen, hvaröfver den unga frun anställde betraktelser hwad som möjligtvis kunde tynga så rysligt. – 30

4. MICHAELIDAG. Michaelidagen fortsattes färden. Hjulena på M:ds bagagevagn halkade unnan och lilla kammarjungfrun lemnade och sitta på vägen. 35

Från Huutjerfvi – der wi rastade för att dricka dubbelt öl – hade wi en liflig och glad utsigt åt den höga skogsbacken som hvimlade af

hundredetals åkande, ridande, gående och brokigt klädda figurer, som vid hemresan från Kangasala kyrka måste passera gästgifvargården. Äfven vagnar med granna damer rullade förbi, och färgerna stucko bjert och lifligt af mot skogens eviga grönska i fonden. – Samma vuer mötte oss på morgonen vid Ohriwesi kyrka – och vunno i lif och behag genom den mildaste luft och den klaraste sol October kan ge. Hwem kan förtycka att wi då funno äfven landsvägen hafva sin trefnad, medan wi nickade åt alla gummor och kastade slängkyssar åt alla flickor, sjungande: Ring med sin drottning – Jänta och jag – m. fl. dylika.

10 Anmärkningar om Tavastland; dess brist på hyggliga flickansigten m. m. På Ilmoila skiljas wi från Marklunds – slumra på Mierola –

5. MÅNDAG. Fortsättning. Dejeuner i Thus. – På Turckhauta anträffas färgaren Wirberg med barn och blomma – och en vacker flicka – hvilken nådigt behagar antaga en bjuden kopp Caffé –

15 Unnan natt och regn flydde wi in till Skafvaböle bland sexfotadt och tvåfotadt pack – Men att sofva i samma bädd som engång i verlden E – det var dock en tröst och jag drömmer wisst – – – nej punkt.

6 TISDAG. Följ. morgon befunnos min pipa och en tom bouteille bortstulna ur kärran. Wi woro nöjda att kl. 10 f. m. befinna oss i

20 *Helsingfors.*

Här befanns Blank, Rpffska huset och öfriga wälmående – Fägnesamma nyheter mötte om de älskvärda Reitmeyrarnas närvaro och ett lofvande Opera sällskap i staden.

25 Castrén upvaktades – ty inscription war i morgon – sedan Bandy med Justus S – der wi hörde Meyerska sällskapet, herrn på viol, frun på fleut, mamsellen på harpa och barnena sjöngo – allt rätt nätt.

7 ONSDAG. *Inscription* – dervid Rector tackade studenterna för deras wälförhållande under Julihögtidligheterna.

A: Helander, Staudinger och Engströmarna. Om Går an Litteraturen.

30 8 THORS DAG. Upvaktar Moster Ursin och Tengström. »Hwad tänker Herr Mag. nu slå sig på?» – På Finskan, att börja med. Obs. Det är lättaste utvägen att undkomma alla slika frågor vid hvilka jag råkar i bryderi för svaret. Så gerna kunde jag fråga: Herr Professor, hwad tänker jag nu bli? – Och hwad skulle Professorn svara dertill?

35 A. Hos August Essen – Här befanns Reuter m. fl. förbittrad på Theolog. Facult. som krånglade med Seminaristernas betyg. »Det tycks vara på slarf med Theolog. Faculteten», sade Reuter Schauman midt i synen.

- 9 FREDAG Marknad – och *Zampa* opera Heroique Comique i 3 akter af Herold. Plats sittande parterr. *Orchester* 17 personer – *Kapellmästare*: Schaeffer, förlofvad med Julia R. – *Personal*: *Hornicke* (*Zampa*) – *Julia Reitmeyer* (*Camilla*) – *Johanna, Louise* och *Amalia R.* – *Madame Hornicke* – *Mamsellerna Beyer* och *Gerlach* – *Herrar Goppe, Olivier, Weylandt, Nielitz, Block* m. fl. – *Zampas Ord* och *Intrig* äro till en god del imitation efter *Don Juan*, och, liksom denna, fulla af effekt. – *Musiken* ömsom älskwärd och lekande, ömsom dyster och klagande – anslår genom sina friska, vackra – om också ej så storartade – drag af originalitet. – Herold skall ha studerat den Tyska *Musiken*, men *Fransmannens* lättsinne har behållit sin rätt. Det dystra och melancholiska ligger som ett lätt grummel på ytan af det lätta och glada. – *Bachanalen* likväl unnantagen der en lätt fläkt af det rysliga far igenom den vilda glädjens toner. Det är dock wisst, om *Zampa* skrämmer ett ögonblick, går skrämselfn snart öfver igen och man minnes blott det tjusande vackra och det egna behagliga deri. – *Stycket* utfördes så bra man nånsin hade rätt att vänta. 5
- Märkvärdig war helvetesfärden i slutet. *Zampa* förföljer *Camilla*, men möter i mörkret *Marmorbruden* som tar honom fast med ena handen och med den andra spinner omkring honom som en spindel tills de båda fara till djupet. Jag påminste huru *presten* i *Notre Dame* liknar ödet vid den spinnande spindeln. 10
- 10 LÖRDAG Marknad. – Arangement om kapp. Vue af hästbytare på kampen. Här är man i tillfälle att beundra en sida af den *Nyländska Nationaliteten*. 25
- Lördagsquällarna* sammanträder hos *Blank* det *Medicinska Cotteriet*, bestående af: *Elfving* (*Iejonet*), *Tapenius*, *Avellan*, *Lagus*, *Steven*, *Indrenius*, *Holmström* m. fl. – spela vanligen *Whist*. –
- 11 SÖNDAG Okyrka. – *Nordensvan* bjuder i avantscen på spektaklet, men antas ej – *Ses* blott: *List und Phlegma* ett stycke af 14:de rangen –
- 12 MÅNDAG. *Almquistiska Går an Litteraturen* studeras – och befinnes vara en snillrikt genomförd paradox. – A. Hos *Tapenius*. 30
- 13 TISDAG. A. *Helander* och *Justus Sgr.* – H. declamerar *Almquistiska månsången* ur *Imperial Törnrosen*. – Det är wisst – hon är en underbar sydländsk blomma, denna ros, fulla af bländande purpurflammar och dödligt sårande törnens spetsar. – Hwad skulle *Marjams* giftiga törnen och *Leonards* sminkade smuts ibland »rosorna offrade åt Herren», bland *Schems* el *Nihars* sköna öknar och de älskwärda tonerna af den jagande *Arthurs* vackra horn? 35

14 ONSDAG. *Kultala* – öfvers. af Keckman – från Zschockes Tyska dikt – och så mästerligen införlifvad med det Finska folklynnat att den troligen som folkskrift betraktad öfverträffar sjelfva originalet. Detta skall bli mitt första lärosån i Finskan.

5 15. THORS DAG Spekt. II – pjes 2. *Michel Perin* eller *Polisspionen utan att veta det*. Comedie i 3 akter – quick, sarkastisk och bitande – utförd med mycken finesse – Wulfert befann sig bland åskådarna som ej voro mer än circa 70 – Jag satt på andra raden – bequämt utsträckt med ryggen vänd åt theatern. I Logen bredvid satt lilla Kapellanskan, sockerflickan med en 10 års pojke till förklä – rätt som det var gläntade det i dörrn och borta var fågeln flugen med Tff. – »Hwart har du gjort af din syster? frågade jag pojken.» – »Jag wet inte; de herrarna tycker så mycke om henne så.» – Till efterpjesen, den burleska *Beer und Bassa* war hon återkommen – »Jag war hem som hastigast.» – »Jo du var vackert hem!«

16 FREDAG. Sp. III. Op. 1 – *Zampa* för 2:dra gången. Julia war hes i dag, och Marmorbruden gafs af Mad. Hornicke – Men deremot hade man en behaglig Ritta uti Johanna R. och chörerna lyckades bättre. – Nya vackra stycken uptäckas och *Zampa* vinner. Fullt hus. Noblesse.

20 17 LÖRDAG – August Essen – En Himmelsblå Rosenderöd Kappa à 120 Rd. Rgds.

18 SÖNDAG Aaron Borg predikar. – Ovisite hos Thuneberg – och visite hos Rpffs med B. – Sophie spelar Herolds Marie, Fra Diavolo m. fl.

25 19 MÅNDAG – Min Läsning är ordnad. Jag afhör *Rein* i Finska historien, *Blomquist* i Esthetiken – och studerar för resten Finska.

Bref. – Turckhauta Connoisancen träffas åter. – Claes Zimmerman om Jordnaturerna och Svenska Adeln.

30 Hangolas Dikt – försök att kläda en Finsk flicka i Runans drägt. Om jag lyckats få dräkten att sitta och klä' må andra afgöra, men åtminstone känner jag igen mitt blåöga, och det doftar häggblomster när jag tänker derpå.

20 TISDAG. Gardes bataljon undfägnas under sin exercise på Caserntorget först med ett snöglopp och sedan med, hwad som ej var behagligare, ett dundrande tal af Wendten för alla deras oseder.

35 Afton: Gubben Thuneberg berättar långa historier.

21. ONSDAG. Calle Lundahl sjunger ur Törnrosens Bok. »Hwad tycker om de här styckena?» »Woj wet du, jag törs inte säga det för någon menniska, men jag tycker om ingenting i verlden så mycket som om de här.»

A. Sp. IV. Op. 2. *Tankred af Rossini.*

Gafs illa – i synnerhet Tancred sjelf i skepnad af Johanna R. en krokknackig, pjåkig och skrattande hjelte som ej såg ut att kunna skrämman en katt på flykten än mindre en Saracen. – Jeana, hvilken – med Sophie – satt på parterr under mitt beskydd och bjudning – sade med rätta: 5
under hvilken gestalt än den der Johanna uppträder, är det alltid liksom någon sade: »si på Johanna Reitmeyer!» – Eduard G. entreenerar Sophie. Som Tankred hade hon tycke af Oskar till vexten.

22. THORS DAG. Gautierska Lindansarne spela i Theatersalongen. – Fåfångt will Franz Snellman öfvertala mig att följa. – »Sätt dig du ner, kära Franz 10
och spela Zampa för mig» – hvilket sker medan wi begge äro förtjusta i musiken och Alices Romans i synnerhet.

Sedan hemma och på Hangola.

- 23 FREDAG. Sp. V. Op. 3, *Norma af Bellini.*

Spelas bra. Julia är wacker – Severus hänförande när han säger: 15
»Ich bin ein Römer. Gibt den Tod mir!» – och sedan böjer knä för sin försonade Norma – böjande hufvudet som ett barn i hennes famn. Man hade wäl Kestelotska jemförelsen till hands, men tural är om icke den ena Severus war lika mycket bättre än den andra som den ena Norma war förmer än den andra. – Adalgisa war Johanna, och ganska söt men 20
ändå ej som Madame Koehler.

Plats på andra raden – Rpffs uppe – men jag var ej riktigt stämd, och barnslig nog att frukta för eldfara på theatern.

24. LÖRDAG – Disputationer revideras och ordnas – högar af Lärdom 25
skräpa öfverallt.

A. Engströmmarna rådgöra om de skulle skilja sig från Institutet, hvilket jag afstyrker – men de gjorde det ändå:

Medicinerna bostonera – Och Pacius d. y. som kommer på souper, måste spela ur Zampa innan han får smaka en bit.

- 25 SÖNDAG. Okyrka. Math. Castrén om Lappland. – Pysik hos August E. 30
om Rein och Tengström – skrämmer upp mig –

Sp. VI Op. 1 *Zampa* för 3:dje gången.

Nästan fullt hus. Parterr. – Ännu flera wackra saker upptäckas, såsom Rittas och Daniels duett – »die hübsche Bayadere» m. fl.

Wenn mir ein Mädchen wohlgefällt
so hilft kein Wiederstreben,
hat sie sich einst mein Hertz erwählt,

35

so muss sie sich ergeben –
 Hoch wie der Corsar
 auf dem blauen meer,
 aus den Dörfen, Städchen
 5 raub ich hübsche Mädchen –
 Wenn mir ein Mädchen wohlgefällt etc.

Hornicke.

Samma dag war på engång Spektakel, Picknick, Gauthiers Representation
 och en Mari Appelbergs bal, – alla besökta, hwaraf kan slutas att det
 10 finnes smak för alla slags nöjen i Helsingfors.

26 MÅNDAG Jag har kommit en pseudo Sophie Toppelius på spåren –
 densamma som spökade på ångfartyget när Emilie for till Åbo. – Jag är
 nog skamlös att från posten uttaga ett quarliggande bref till »Dygderika
 Jungfrun Sophie Toppelius» – Dateradt Åbo Julii 1840, och från mor
 15 till dotter. – Det skall vara en skicklig jurist som skall få mig att hänga
 derföre – ty hwem kan väl bevisa att ej de rätta Sophiorna äro »Dygde-
 rika jungfrur» om det kommer an på knapt?

27 TISDAG. OGauthier – Bekantskap med Berndtson som besöker Blanken.
 Bsons *Mathilda* är en så ytterlig imitation efter Tegners Axel, att hon alltid
 20 måste tillintetgöras af jemförelsen. Hon är en af de många förhastade
 skapelser som måst låna både kropp och själ för att komma ut i verlden
 – Wackra partier finnas likväl strödda här och der; t. ex. Gustaf säger
 när han dör: »Nu vexa vingar på min själ.» – Det är en vacker tanke.

28 ONSDAG. Blomquist: »en stor man är endast den som lefver för en idé,
 25 hwars hela lif och alla handlingar åsyfta att realisera en enda idé». Det
 är sannt. – Äfven detta är det stora och sköna hos pietisterna, att de lefva
 för en idee – och äro beredda att upoffra allt för densamma.

S. d. Rosenkampff hemkommer. M:lle Hartman lemnar Rpfvs för
 att resa med Stjernwalls till Wasa. –

29 THORS DAG. Kultala med flit. Deremellan Schack med B. – Stipendierna
 30 anslås lediga. Detta ger mycket att fundera; jag måste söka.

30. FREDAG. Bref om gubben Dahlstens död. Sof i frid, gamle vän!

Paradeexercise och Politik. Menniskan måste dock lefva med i sin
 tid.

35 S. d. Sp. VII. Op. 4. *Figaros Hochzeit*, in 4 aufz. *Mus. von Mozart*.

Ett genomlättinnigt, men ett gladt, ett älskvärdt stycke, denna
 Figaro! Pacius d. y. sade: »Figaro är ett fulländadt stycke från början

till slut – Der finns ej en ton som ej är vacker – Man blir så glad i själen när man hör den». – Och det hade Pacius rätt uti.

Och Figaro gafs bra. Det war Oliviers vackra dag. Hornicke war den narrade Almaviva, Johanna R. hans grefvinna – Julia kammarjungfrun – alla älskvärda och – lättfärdiga figurer. –

5

Sötast war likväl M:lle Beyer – som pagen – en stor klippare som ville stjäla sin kyss rätt behändigt, så barn han ansågs vara.

Huset alldeles fullt och publiken i riktig extas.

31. LÖRDAG. Möte om Årsfesten, bestämd till den 9 November. – Talare utsågos, bland dem undertecknad. – – Hemkommen derifrån finner jag

10

Medicinsk Soiree. – Inträder långsamt – en obekant figur – Lagus – kommer emot mig: »war så god och stig fram, Blanken är utgången men kommer strax tillbaka.» – »Ja jag tackar, sade jag, jag skall låddas wara hemma här.» –

Herrarna bostonerade, rökte och berättade uppbyggliga historier. Doktor Caro kom in och hade glömt att förse sig med galoscher, hwaraf följdén blef att vårt nyskurade golf såg präktigt ut andra morgonen. – I allmänhet war odrägligt – om det nu war mitt lynnes fel – Blott Felix Willebrandt war treflig, då han med en verklig poesie beskref M:lle Beyers skönhet i går – »Det säger jag, gode herrar, tammefan det nånsin så kostat på mig att vara fattig karl som i går – ja, jag kunde gifta mig med flickan om hon ville ha mig, men det lär hon då inte.» – »Åhå, Felix, ditt lejon! Felix – hwad du säger! hon skulle inte villa ha dig!» »Ja hwem kan svära på det?» svarade Felix anspråkslöst.

15

20

Sedan sjöng han Doktor Eisenbart m. fl. för oss, och beskref huru han och Carl H. sjungit om M:lle Pimpernell, mjölnarens dotter m. fl. för fröknarna Hartman. Hwarpå Herrarna samteliga ströko af till Cajsaniemi och blusade Champagne på Elfving's Conto – – Den frestelsen åtminstone bet ej på mig.

25

Härmed war October till ända, hwars motto betecknar mången tyst tanke som aldrig kommit på papper än.

30

NOVEMBER 1840.

O ett intet, en skuggbild, en dröm! Hwad kunde det och så annat vara? Skuggor, drömmar, människans arfslotter. Ett evigt sträfvande, ett rastlöst kringdrifvande på den vilda oceanen.

Emilie Flygare – Kyrkoinvign. i Hammarby.

Det är höst. Snövindarna blåsa och vågorna sucka tungt emot stranden. Men jag söker att få fotfäste i verlden och hålla mig uppe mot lifvets stormar. – Tiden blir lång ibland, fast den borde vara kort. Men det skall bli bättre. –

1 SÖNDAG. – Kyrka. Melart. – Picknicken föraktar jag – pardon ma jolie cousine, vous etiez ici. – Helander.

2 MÅNDAG Opost. De Egyptiska gräshopporna. Den hvita till ytan. OWirberg. *Det Preussiska paret:* Wilhelm v. K. war en fabriksegare som med sin unga vackra nygifta fru Bertha v. H. reste från Stettin till Petersburg. Midt under en stormig natt stötte fartyget mot en klippa och sjönk. Besättning och passagerare räddade sig med knapp nöd på klippan. Men klippan var naken – utan skydd mot den skarpa snöblandade hafsvinden – de båda pasagerarne voro halfnakna komna från bädden – dertill genomvåta – och fröso ihjäl, mannen efter 7 timmar, hustrun efter 9 – men besättningen räddade sig efter 12 timmars lifsfara till fasta landet. – Detta är den korta berättelsen om en Romantiskt rörande olycka – Jag såg de båda som blifvit hvarandra trogna i döden – Mannen war starkt bygd – hustrun lång, smärt bygd och vacker ännu. De voro båda döda af förkylning: inflammation i lungan. –

Ve den som stadigt uppå lyckan trodde;
i lifvet är blott vanskligheten sann.
Den bleka döden kysste dessa läppar
der lifvets rosenröda lycka brann!

3 TISDAG. Corrigeras i Finskan. – Figaro och Gauthier föraktas.

Boston hos Justus Staudinger.

4. ONSDAG Bref till Alfred Backman. Sophie mal disposée. Hemma.

5. THORS DAG. Rådfrågar Moster Ursin: kan jag söka Stipendium på min Candidatexamen allena? – »Wi ska se åt – Nej – men 8 §. kan tydas ditåt – åberopa den.» – Men tydningen befanns sedan alltför skrufvad och jag lät bli. –

Lulle om Don Juan och Figaro. – Hemma.

6 FREDAG *Jacta est alea! Det är bestämdt* – efter många skiftande planer – efter många wankelmodiga tankar är det bestämdt: Jag går till Rein – med en tryckning öfver bröstet går jag dit. »Jag anser det som en skyldighet att hos Herr Prof. anmäla mig såsom sinnad att fortsätta mina studier för *Philos. Licentiat examen* i den Philos.-Natural och Almän Historiska Classen.» – »Så – jäså – det är mig kärt – Herrarna är’ ännu få på den banan» »Wi är’ det. Tillika bör jag nämna att jag ämnat *speciellare winlägga mig om Historien* och anhåller att få weta Herr Prof:s fordringar derutinnan.» – »Så. Nå jag känner nu Herr Mag:s kunskaper i allmänhet förut – det återstår då att Herr Mag. speciellare fäster sig vid staternas inre utveckling – studerar Raumer – Schlötzer, – och Nordiska Historien m. m. – och kan jag tjena med böcker så vänd sig till mig. Det skall vara mig kärt att än vidare språka med Herr Mag.» o. s. v. Och jag gick – lättare – stadigare – såsom man är när man länge sväfvat och ändtligen känner fast mark under fötterna.

Och gick till J. J. Tengström med samma anmälan – Men se farbror Joh. Jacob tog en ganska twetydig min. »Här är nu många som ämnat åt samma håll: Grönblad – Cygnæus – Piponius –» – »Jag wet det, men kan omöjligt göra afseende derpå.» – »Nå har Herr Mag. Laudatur i Historien?» – »Ja. – Jag har förut varit bestämd åt ett annat håll, och derföre mindre än jag bort winlagt mig om Philosophie. –» – »Ja det wore wisst bra att ha färdigt Laudatur i sina saker» – »Men jag har nu ämnat någon tid uteslutande winlägga mig om Philosophien och ber att få weta Herr Prof:s fordringar. –» – »Nå efter Herr Mag. slår sig på Historien, så will jag ej wara så sträng – utan läs då Philos:ns Historie, Michelets Rättsphilosophie, Plato om Staten – m. m.»

Och wi skiljdes – sedan jag icke låtit mig bekomma.

Dagen derefter gick jag till Sahlberg. – Gubben såg förlägen ut – Mig wederfors den äran att anses som Rival till filius. »Ja det är visst bra att några slå sig på den banan ochså. Det är blott olyckan att NaturalHistorien är sammanslagen med så heterogena Wettenskaper.» Jag nämnde om min Historie – det gjorde gubben blidare – och ganska humant önskade han mig lycka till detta steg.

Det är då så, och jag vill gå så långt jag kan. – Men ofta när jag hör mina Medicinska vänner tala om sin sak – då blir det mig ängsligt i hågen; jag tänker på min barndoms älskade plan och min ungdoms utsigt – mitt bröst blir beklämdt af något som har starkt tycke af ånger – men steget är taget – jag har walt efter bästa förstånd och efter lång-

varig sjelfpröfning – Gud pröfvar bättre; ett menniskoöga kan lätt ta felt. Men

Här står jag. Jag kan ej annat. Gud hjelpe mig. Amen.
(Luthers ord)

5 *Sp. VIII. Op. 5. Don Juan.*

Det war samma dag jag första gången såg *Don Juan oder Der steinerne Gast* – Grosse Oper in 4 Aufz. – von Schikaneder, Musik von Mozart. Detta berömda foster af en lättsinnig tid, förebilden för så många imitationer – såg jag nu och fann pjesen utan särdeles värde,
10 men musiken stor, djup, herrlig, ofta obeskrifligt smekande, ofta hemsk och obegriplig.

Sey ohne Furcht, mein Leben,
kom in mein Schloss hinein.

Men det är först en tid efteråt, sedan intrycket kondenserat sig, som
15 man kan säga: Mozart är beundransvärd. – Stycket gafs väl. Julia som Leonora, Johanna som Elvira, Olivier som Leporello, och i synnerhet Hornicke som Don Juan spelte gentilt. Fullt var huset.

7 LÖRDAG. Ansöker Stipendium – med åberopande »så väl af förut aflagd Stipendiat- som sedermera undergången Phil. Candidatexamen, å
20 hvilken sednare betyg i afskrift medföljer.»

S. d. Mediciner bostonera hos Blank, och som jag tog mig friheten finna sällskapet tråkigt spelte jag Mariás hos Essen.

8 SÖNDAG. Okyrka. Diner hos Thunebergs en familie – Blott Tapenius och Blank. – Frun och Bk – generadt förhållande. – Duett mellan Ida och
25 Yolanda. Bättre är der nu att vara sedan Ida kom hem.

S. d. föraktas *Kean*, dram i 4 akter. – Grimmert – en gammal betjent – upläste en Recension öfver Don Juan i Fredags. »Bäst af alla spelte Herr Grimmert. Dernäst Hornicke och Julia R.» »Herr Nielitz spielte Octavio mit seinem gewöhnlichem Feuer – Der Marmorpferd war zum Erstaunen gleich – und das Feuerregen im Schluss erweckte ein
30 unerhörtes Entzücken.»

9 MÅNDAG

Österbotningarnas Årsfest på Cajaniemi.

firas hädanefter alltid den 9 Nov. Samlingen ej fullt så talrik som förra året. – Aftonens intressantaste företeelse war *J. J. Östrings Biographie* mäterligt tecknad af Holsti. »Östrings karakter, anmärkte H., hade mycket tycke af hans jemna, lugna, lågländta födelseort, Nerpes, – utan höjder men också utan dalar. Han war en af dessa helgjutna själar som fullända sitt arbete inom sig sjelfva, – som utöfva mera inflytande på sin omgifning än de sjelfva emottaga. Hos Ö. war detta inflytande redan märkbart under skoltiden, liksom sedan bland hans kamrater vid Universitetet, men sådant att man följde honom utan att veta det, och utan att deraf finna sig på något sätt generad till sin sjelfständighet.»

Widare utvecklade H. gången af Ö:s idéer – hans kärlek först för den Classiska, sedan för den Moderna Tyska, sedan åter för den Classiska och sist för den Bibliska Litteraturen – och inblandade dervid allmänna Reflexioner på sitt eget träffande sätt. Ämnet och dess utförande väckte allmänt intresse. – H. sjelf war inspirerad deraf – »Den Jucka Ö., sade han sedan, war en så intressant karakter att det lönade mödan att riktigt studera honom.» – Men i en sak tog bror H. felt. – »Om sin Condition i NyCarleby plägade Ö. säga att den war ett tomt blad i hans lif, på hvilket endast stod att läsas: thoddyglas, droppsugar m. m.» – Detta kan aldrig ha varit Ö:s alfvar. – Wäl kom han i Nby i salskap med Neuman och andra vänner af samma halt, men fann han ej der något bättre, så war det hans eget fel; Och jag wet likväl att han fann. – Ö. war ej den man som så kunde misskänna sina bättre vänner – och bland dem lilla Thilda Lithén, hvilken han bestämdt satte ett innerligt värde på. – Men väl är det sannt att han troligen ej fann några sympathier för sina intellectuella sträfvanden. – »Och, anmärkte wi sedan, – säg oss, bror philosoph, hwad är det för ett tomt blad, på hvilket något står att läsas? Nej lemna du vackert bort thoddyglasen om ditt arbete trycks.»

Som talare uppträdde Ingman, Simelius, A. Essen, Topelius, J. Roos – alla för första gången – samt Helander med ett ganska ampert tal till »Herrar Academiska Lärare» – deri han upmanade dem att träda i Porthans fotspår. Härtill svarade Linsén ganska modest. – Vid detta tillfälle lemnade äfven den Södra afd. – »i sitt förehafvande troget understödd af den Norra» – Cygnæus en *Silfverkanna* af 350 Rubels värde med Finsk Inscription – hvarvid A. Essen höll tal och verser

afsjöngos, författade af J. Roos. – Dertill svarade Cygnæus: »Mina herrar! det finnes stunder hvilka man aldrig kan glömma och känslor hvilka man fåfångt söker att uttala. Goethe har på något ställe sagt att den som engång varit i Neapel kan aldrig blifva olycklig. – Så kan jag äfven säga att jag aldrig skall känna mig olycklig sålänge jag behåller minnet af er vänskap» m. m.

Aftonen hade sin trefnad. Bland yngre gäster anmärkes Upsala-kamraten Berndtson – och Phil. Dokt. Grönblad. – Wi lefde von frischen, och då wi ännu engång vid Cygnæi port drucko öl ur hans kann, slog klockan 4 på morgonen.

10 TISDAG. A. – Gårdagens mödor repareras genom badstu. Lejonet Elfving och F. Awellan följa exemplet. – Hemma.

11. ONSDAG. Frost och Snö. – Hegels Encyclopedie – Min mening är att genom philosophien Curera mig för en svår sjukdom: ytlighet i studier – och komma mig till en skarpare upfattning af saker och ting. – S. d. på Meyers auction partituret till Rossinis Elisabetta à 4 mains för 2 Rubel.

12. THORS DAG. Regn, Hegel och Hemma.

13 FREDAG. Bref af Sophie om 12 *Soirées i NyCarleby*. En prisvärd, en natt inrättning. Sälkapslifvet är snart sagdt den enda bildningskällan i småstäderna. Derigenom – så wida det är friskt och okonstladt – skall väl den gamla rosten hos mycket hederligt och beskedligt folk småningom nötas bort. Utinam fiat! O att det måtte ske!

14. LÖRDAG. Språng med Collanders Commission till Wallenstjerna. – Förälskad i – en nunna, – en wiss *Heloisa* som lefde för 700 år sedan. Jag hade svårt att vända mina ögon från hennes wackra bild.

Hemkommen från Bokauktion, fann jag både Mediciner och Gardister. – Odrägligt. – Hwaruti instämde Calle H:r. – Elfvingen, Lieutnanten, sjöng sin favoritair: »Ack om far min wisste huru liderlig son han har» – han kunde också tillägga: »huru dum son han har.»

15 SÖNDAG. Okyrka. ONorma – Blott den wackra ouverturen hörde jag i farstun. Reflexioner om stekta sparfvar. –

16. MÅNDAG. Bref af Hindrik: »Skaffa oss för all del en pjes till vår Soirée.» S. d. Mariás hos Aug. Essen. Fråga om ett matkockningsbolag med Westerholm i spetsen. Förslaget uptas med ifver.

17 TISDAG. Zimmerman och lilla Öller, nyss kommen.

Sp. IX. Op. 1. *Zampa* för 4:de gången.

Wacker, alltid wacker: »Sey nicht spröde – Sey nicht blöde – Den wer weiss wie bald dein Stündlein schlägt.» –

18. ONSDAG. A. Ovisite hos Borgströms – stängda dörrar och mörkt. Med skäl kan wäl Tante Carolina anmärka att visiterna blifvit mindre täta sedan hennes Emilia reste, – och jag är troligen ej den enda felande.

19 THORS DAG. Sp. X. Op. 6. *Fra Diavolo in 3 Aufz. Musik von Auber.*

Aubers beundrade Diavolo såg jag från 2 raden i sällskap med Helander. Och hvad funno wi? Ett äkta Fransyskt lättsinne, ett joller och pjoller, ett effektjägeri till ytterlighet, en hjelte hos hvilken ej ens ett vanligt röfvarhjelte drag war att finna – ingen enda wacker idé funno wi i pjesen – Men wäl funno wi i Musiken bland mycket råsk åtskilliga verkligt förtjusande stycken såsom quintetten: »Was seh ich – sie ist es!» – Zerlinas arior i andra akten och klockmusiken i slutet m. m. – Fåfångt skall man i den Fransyska Musiken söka något stort, djupt och innerligt, något högtidligt eller något i grunden sorgligt – men wäl skall man finna det lätta, det lekande, det gracieusa i både dur och moll, och den som är nöjd med det får min tillåtelse att beundra Auber. – Stundom händer det wäl mig ochså, men blott för ett ögonblick. *Fra Diavolo* quarlemnar samma intryck som en gentil bal – slutet kanske undantaget, hvilket man här så till wida förändrat att röfvarn icke fångas utan skjutes just i det ögonblick då han tror sig vara på sin lyckas spets och sjunger hur allt går honom wäl i händer. Dignande till jorden aflossar han ännu sin pistol – men handen är redan för matt, skottet brinner af mot marken. – Och der ligger den berömde hjelten, skjuten som en hund – men folket samlar sig deromkring och sjunger öfver den döde hans äras och storhets ballad: »Erblickt auf Felsenhöhen» – Diavolo – Diavolo – Diavolo – hvilket gör en rörande effekt.

Huset alldeles fullt – Decorationerna wackra – orchestern bra utom i ouverturen och hufvudrollen gafs wäl af Hornicke, Zerlina af Julia, Pamella af Johanna och Lorden förträffligt af Goppe.

20 FREDAG. Kommen till Rosenkampffs på vanlig tid fann jag gardinerna nedfällda och underrättas att den manliga grenen af det friherrliga *Rpffska stamträdet* i dag kl. 4 på m. förökats med ett nytt rotskott. Kl. 1 mötte Baron Tullius på gatan – Tullius på 50 stegs afstånd med hatten i hand och »Jag får gratulera» – Derpå räknade han opp Rpffs egen och alla hans arfwingars födelsedagar mycket correct.

S. d. Sp. XI. Op. 6. *Fra Diavolo för 2 gången.*

I dag woro flickorna oppe, Jeana och Sophie: Jag såg på damernas miner i andra akten – der Zerlina gör sin aftontoilette – lägger nipporna bort – löser sitt hår – skjuter skona af – och slutligen klädningen (comika

woro åskådarrinnornas miner) – hvarefter hon speglar sig, som andra fåfånga flickor och sjunger: »Bin recht hübsch gebaut» och »Morgen – um dieser Zeit – ja Morgen bin ich eine Frau.» – Lyckligtvis (med o före) äro nutidens moder så beskaffade att Zerlinas legèra nattdrägt kunde passera för en splittermodern balcostume om man så ville – Värre war det sedan när hennes fästman, den unge Lieutenanten stal sig dit in, och hon mycket tillgjordt insvepte sig i sparlakanen – men sedan blef det så väl att hon vid bortgåendet hviskade: »das beste – hörst du – das beste will ich dir ersparen.» – Wackra moraler! Men Julia war derunder obeskrifligt täck. – Fullt hus. –

21 LÖRDAG. Ändtligen en Lördag sluppo wi både mediciner och gardister – Holsti spelade schack hos oss och Thermenerna sågo derpå.

22. SÖNDAG. *Sp. XII. Op. 5. Don Juan för 2 gången.*

Don Juan winner. Løjlig är Leporello när han beskrifver för Elvira sin herres älskarinnor: »Sex hundert im Deutschland – dreyhundert und dreyzig im Welschland – im Franckreich vierhundert und vierzig – a-a-a-ber in Spanien: tausend und zwey – nein tausend und drey, denn sie sind auch dabey» och dervid slängde han kring sig en förskräckligt lång lista med silhouetter af alla dessa skönheter.

Hornicke återgaf det förskräckliga i sista scenerna med en fruktansvärd sanning – Vinet (någon räknade att han tömde 17 glas champagne) – fasan – det ursinniga trotset ända till sista stunden – målade sig så lefvande i hans ansigte och hela spel att man hade svårt att glömma det på flera dagar.

»Der ser du, kära vän, att det myckna courtiserandet bär åt fanders» – varnade jag en vän.

23. MÅNDAG. Bref af Abr. Frosterus om Boa åt Johanna. – Öller afsänder de för NyCarleby soireer utvalda pjeserna: Fästmannen från Norrköping och Den hvita Pigueschen.

24 TISDAG. *Sp. XIII. Op. 6. Fra Diavolo för 3 gången.*

Icke alldeles fullt hus, ty priserna äro fortfarande förhöjda. – Plats på Parterr med Sophie och Jeana. Afundsamma vänner allt rundtomkring. – En hemlighet: både Sophie och Jeana äro förtjusta i Hornicke, – han är, kan tro, så lik Sällström i sin röfvar Costume. – Sällström sjöng kanske bättre, men spelte aldrig så bra. Sophie har lyckats bra med Hornickes portrait – nu jemföra wi det med originalet. – Nya uptäckter i Fra Diavolo: Gondolieren – Liebe Frau ich will schlafen gehen – »das ist meine ganz, meine ganz – meine ganz erschreckliche Gemahlin» – »sie

- werden wollen müssen wenn sie nicht wollen wollen.» etc. – »Jetz ists geschehen – jetz ists gethan.» – Lorenzos Aria i 3 akten m. m. godbitar.
- 25 ONSDAG. – Följ. morgon vaknade med stark snufva, och fann dörren till farstun stående på glänt – i 8 dagar drogs jag med den förb. snufvan –
 Inropar Hugo Grotius på auction – och disputerar med Helander om våra Medicinæ studiosi. – »De äro crassa ända till råhet» menar han. 5
- 26 THORS DAG. Hemma för min snufwa och ganska tråkigt. Schack bland annat. På quälln en agreabel visite af en nötstek, två jungfrur, en spilkum sauce och en portion gurkor – alla från Rpffs – hvilket allt, jungfrurna likväl unnantagna, med god smak spisades till souper. 10
- 27 FREDAG. Bref af mamma och Inbet. Brandförsäkringar för 400 Rubel. S. d. *Sp. XIV. Pjes 8. Auf Ebener Erde und im ersten Stock.*
 Ett sammelsurium som hade sitt intresse blott i det underliga uptåget att horisontelt afdela theatern i 2 våningar. I den öfra gullglänsande etagen bodde en millionär, i den andra ruskiga våningen en judisk kläd- 15
 mäklarefamilje. – Hela stycket war bygdt på contrasten mellan båda våningarna – så att t. ex. då deruppe serverades det kräsligaste bord och champagnen flödade, satt den andra familjen kring ett uselt bord, åt rysslimpa och drack svagdricka. – Slutligen kantrade lyckan så underbart om att begge våningarna ombytte inwånare – hvilket såg besatt ut. – 20
 Olivier var ein Glücksritter och sjöng malitieusa visor om både herrar och damer. »Ich spreche nicht von ihnen» ropade han åt publikum då han aplauderades.
- 28 LÖRDAG A. Mediciner. – Men jag tar mig den friheten att echapera till Rosenkampffs – flickorna sydde på mattor – med all min schnupf 25
 föreläser jag *Nicanders minnen från Södern.*
29. SÖNDAG. ADVENT. Okyrka. – Och oPicknick. – Thé hos Rpffs. – I quäll blef likväl ingen föreläsning. Sophie Molander satt här. – Lillan pysslade med sin Hornickes kropp – än voro benen för långa och än för smala. Han skulle ju bli en den allrakäraste Don Juan i blå kappa och 30
 tröja kantad med silfver som allra sötast. Och det lyckas också.
- Illa war Lillan utsatt för oss i anledn. af Forsters billet. Forster är hennes maestro i Italienskan och upvaktade henne i dag med en billet som bestämde hans nästa lection och åtföljde hennes grammaire. – Saken blef brydsam derigenom att hon ej ville visa hans billet. – – Madame 35
 såg jag ännu ej till.
30. MÅNDAG. Collanders 30 Rub. och Wallenstjerna. Molander om Logrens bref.

Anders firade wi hos Carl Nils Anders Tapenius med en medicinsk blusning – Felix Wdt sjöng och Pacius d. y. spelte Zampa.

DECEMBER 1840.

*Wo der Schlummer sich endet, wo ein Strom das Meer wird,
Gleit ich über den Strom, der sanfter aufschwillt;
Denn der mich begleitet, der Gott geboth's ihm!
Weine nicht, Cidli!*

Klopstock.

Det är winter. Bøljorna äro döda. Frosterus har slagit sina wingar kring werlden, och det är godt. Det hela är bättre än det halfva på jorden. Hellre hel winter än half sommar, hellre hel död än halft lif – hwem wore så barnslig och wille ej så?

1. TISDAG Dagarna gå. Min armseliga näsa har blida alltjemt. Jag börjar min månad med *Sp. XV. Pjes 9. Op. 7. Der Postiljon von Longjumeau.*

in vier aufz. Musik von Adam. Gör ingen effekt. – War det derföre att jag med min snufwa satt i starkt drag på parterrn? – Nej – men pjesen war bagateller hela wägen och Musiken dito. – En postiljon som rymmer ifrån sin unga fru på sjelfva bröllopsafton – och den öfvergifna väntar förgäfves – väntar i flera år – blir rik – kommer till Paris – finner sin förlupne man som premiersångare – eröfrar honom för andra gången och wiger sig för andra gången – allt det der är roligt nog i Frankrike – men knapt nog här. – Ej heller passade Hornicke bra till postiljon. – Men nått war att höra hans visa om en postiljon för hvars skull alla unga damer gerna ville resa – för att åkas af honom – och åka omkull – och hjelpas upp af honom m. m.

Lätta och behagfulla melodier funnos här och der – t. ex. den sista choeuren: »Oh oh oh oh qu'il chantait beau – le postillon de Longjumeau» – hvilken en spefågel på en provinsteater ändrade till qu'il chantait faut – Men det gjorde ej Hornicke – Sophie uppe med Bstrålarna. Huset fullt. –

2. ONSDAG. Holsti och Appelberg komma till Blank och Topelius för att spela schack. »Gusta kan ge er drotningen förut» men Gusta fann att han behöfde sin drottning – ty 4 gånger å rad blef han matt – och lilla Pysiken 2 gr mot mig. Högmod går förfall.

S. a. Illumination: »Som glädjen är – Så lyser här» neml. ynkeligt.

- 3 THORS DAG. A. Föreläsning i Södern. Wi woro i Constanz – Forster war född der – Xavier = Zephanias, hwem kunde sådant tro?

Sedan spelte lillan. Jeana gaf mig en vink: en olycklig tillbedjare vandrar här utanföre af och an i halfmånans melancholiska skimmer. Men gardinerna äro ej nedfållda alls. Då går jag till lillan der hon spelar, lutar mig familierat mot hennes stol och ser högst intresserad ut – Vuen måtte ha varit pikant utifrån sedd. – Men du olycklige månskensman, som gick derunder 2 gr. förbi! War du en landsman så kom du visst på dåligt humeur – war du åter en Sydlänninge så svär jag på att du blef riksrasande jaloux på din oskyldige – men malitieuse pseudo-riwal.

4. FREDAG. *Sp. XVI. Op. 3. Norma för 2 – egentl. 3 gången.*

Huset war bra glest. Jag satt på 2 raden; bredvid mig den förtjusta Nummelin. Och nu gjorde Norma effekt. – Nu fann jag den så obeskrifligt vacker från början till slut, som jag aldrig anade förut. Nu war den ej obegriplig mer. Hwarenta ton war spänstig och mjuk – och fleutpartierna i Norma kunna ej jemföras med något annat; – så smälte de bort af ett vekt behag. Visst kan man medgifwa att Bellinis musik är vek ända till veklighet – det säges att han på mjuka diwaner, inspirerad af milda quinnoblickar, skrifvit sina melodier – men lifvet har ju nog af skarpa dissonancer, – hwem will ej någongång från dem böja sin själ inför sångens innersta, ljufvaste välljud?

Underbart är det att tänka sig in i den storherrliga Romarwerlden, och hedendomens dunkel i Galliens afguda lunder – Då först skall Norma slå riktigt an – och huru vackert är ej: »Ich bin ein Römer, gibst den Tod mir.»

5. LÖRDAG: *Lördagsmagazinet hos Wasastjerna et Comp.* – Jag hade öfvergifvit våra Mediciner och befann mig i ett trefligare Cotteri som hvarje Lördag sammanträder och lefwer gut för ett sammanskott af 1 Rub. per man i termin. – Här anträffas Essarna, Holsti, F. Hedberg, A. Wegelius, Appelbergarna, Jeppe Roos, Molander m. fl. – *Concertino* blir af – ty piano finns i huset – Apb.:na ta sina fleuter och Essen sin fiol; sången på köpet. – Aug. E. spelar Movitz »mit seinem gewöhnlichen feuer.» – Sälskapet wida wägnar trefligare än alla mediciner.

Beskrifwes: Sjöberg war nyligen blust och slog klöfver tills han föll och sitta på gatan. »Nå huru gick det nu?» frågade någon – »Åh fan – det kommer sig bara deraf att här är så dålig friktion.»

- 6 SÖNDAG. Okyrka – Shack med Blank och Baron. – Thé med Rpfss – Lillan satt och spelte Diavolo – dörren stod upp till Madame – som

åter är sämre och i synnerhet hypochondrisk. – Också Lillan hade snäf deraf – fåfångt declamerade wi ur Schiller och talte om Diavolo som gafs för 4:de gången i quäll – det ville ej ta sig.

Fru Lauren ett intricat stycke. Förbjuder lillan att spela ibland. Wille låna lillans pappersmarateller – men se lillan gjorde en min – och frun begrep strax hvad den betydde.

- 7 MÅNDAG. Robespierres portrait, = uttrycket liknar en katts. – Nationsmöte. Utsedd till talare för nästa årsfest – säger troligen ifrån. –

Förljudes: Eduard Grönblad Redigerar Hfors Tidningar år 1841, Fab. Collan Morgonbladet och H. Sohlberg Åbo Underrättelser.

- 8 TISDAG. OLongjumeau. A. – Essen, Hedberg, Helander – thé chez moi. H:r upställer paradoxer: musiken är blott en sinlig företeelse, och kan blott verka på sinligheten, ej bilda, ej förädla ej uttrycka något högre. – Men der kom vår vän på rullan – ty hwarför omtalar skriften att englarna lofva Gud med Harpor och Cymbaler? – Hwarföre nytjas musik vid Gudstjensten? Hwarföre ansågo de gamle, synnerligen Pythagoreerna, musiken som ett af de bästa bildningsmedel, och kallade alla Wettenskaper för musik – $\tau\alpha\ \mu\upsilon\sigma\iota\kappa\alpha$ < $\tau\alpha\ \gamma\upsilon\mu\upsilon\alpha\sigma\tau\iota\kappa\alpha$? – Och du må hårklyfwa harmonien så filosofiskt du vill, så är och blir hon dock, fastän sinligen uppenbarad, likväl gudomlig till sitt ursprung.

- 9 ONSDAG. – Stenviks Concert försmås – Hemma kan jag säga: jag har wurmat för theatern, men picknicker, Concerter, Konstberidare, Taskspelare, – alla dessa har jag i stället föraktat.

Staudinger och Engströmarne. – Bref af Sophie Dat. Nov. 11 deri hon beskriver första Convers. Soireen. – Emilia som portrait – hur kan du ha sett ut? Icke så illa.

10. THORS DAG. A. – Samling chez moi: – Staudingar 3, A. Essen, Holsti, Hedberg, Wegelius, Wasastjerna m. fl. – Spelas muschka, dricks thé och thodium – – Ljöljig war vår Pysik när han led brist på thesked och Hedberg just då serverade thé ur kannan – men Pysik tog fatt i den heta wattenstrålen i tanke att den war en thesked.

Sälskapet war ej af de ängsligaste. – 17 graders köld. –

11. FREDAG. Bref af Lundmark: »Skaffa för all del Chörerna ur Preciosa.»

Hela e. m. – hos Rpffs – Lång squallerstund. Lillan om sig sjelf. Det är olyckligt att ej vara född på sin plats – Men Sophies stora och största olycka är att ej kunna fästa sig vid någonting riktigt redbart. – Det har jag sagt upriktigt. – När man lefver utan intresse för någonting i sin omgifning, huru skall då lifvet kunna vara glädt? Man måste dock lefwa

för någonting här i werlden, för en idé säga filosoferna – och bäst väljer utan twifvel den, som lefver för sitt ewiga lif – sin andeliga fullkomning. I bredd med en sådan idé falla alla lifvets bagateller – nöjen, njutning, vinning, ära – till stoft och intet – men en sådan idé är lifvets sanning, dess enda, vackra, herrliga, odödliga mål och vinning. 5

Jeanas och äfven Sophies lilla barnsliga philosophie går nu ungefär ut på den Snellmanska ideen: »bara det går». Men jag tänker om de rätt besinnade huru i grunden olycklig och förtviflad denna åsigt är, så tror jag de skulle skygga tillbaka för att uttala den. Fy! är då menniskan ett oskäligt djur, att hennes lufs endaste mål vore att lefva blott? Man kan finna det mindre underligt om menniskor som lidit mycket och djupt förkrossats, falla i en sådan dvala att lifvet blir dem af intet värde, – men hos unga, opröfvade varelser är det en stor och förskräcklig otacksamhet mot försynen att tala så. 10

13. SÖNDAG Almanackans löfte om regn och blida dessa dagar realiserar sig till 22 graders köld vid middagstid. 15

Reskamratskap upgjordt med Byggmästar Kellström. A. ovisiter hos Tengströms, – Borgströms (hemma men ta ej emot – Carolinas stämma). – och slutligen visite hos Thunebergs – hvarest anträffas Lyra et Rotkirch med fruar, gumman Nyberg – Mille Forstén och åtskilliga ungherrar – Och hwem mer? – Jo vår gamle vän Lars von Platen – ! – Yolanda spelte och sålskapet tog sig en skröplig Française med 4 par – Blanken med Ida – och se gamla Lasse gjorde sina gamla skärningar med – jag courtiserade Yolanda och höll mig passiv – Sedermera speltes tjufunge – ett par cadetter af sålskapet syntes särdeles uplifvade. – Fru Forstén – en ung angenäm – söt – och olycklig fru. Och olyckan gör än mera intressant. – Men korteligen att säga, fast Ida bjöd till och gamla herrskapet gjorde sitt bästa, var här icke mycket att förtjena – vi sade atjé – Obs. bör dock att Ida sjöng Alphyddan, Kleiner Hans och Sevilla. 20

12. LÖRDAG. Ursäkta, bästa Lördag att du kommer efter Söndagen – miss-tag händer – Anmärkes endast bref till Emil Lundmark och Gustaf T. d. y. – samt en visite af gubben Thuneberg som bjöd oss till i går – i morgon rätteligen. 25

14. MÅNDAG. Redan Måndagsmorgon hade wi hos oss vår Platen med sin Calle. Kan tro så intressant när man har tusen bestyr – i 2 goda timmar satt han quar och beskref sina Grusiska planer, fattig karl! 30

Stipendierna utdelas nu – på dem hade jag egentl. väntat – hwem skulle ej taga pengar. – Jag hade ju Philos. Fac.:s Recommendation. Men se!

huru jag genomgick och åter genomgick listan, der stod ingen Topelius att finna. – »Finns här någon slik person, frågade jag ändå för säkerhets skull Kamrern?» – »Nej han har ingenting» – Så, tackar ödmjukast, det var humant af Ampl. Consistorium – Jag trodde likväl de skulle ge mig en hundstyfver – men man måste väl lefva dessförutan – Förmodadt skäl: – Pippings missfides, och orätt begrepp om vår förmögenhet.

S. d. bjuda Vithander, Molander och Roos på middag till Cajsaniemi – de hade tagit Logis Examen – och wi blusa tappert – Essarna Holsti, Sabelli m. fl. voro de öfrige – och nog kryddades maten med både vin och grin. –

Ett sällskap högljudda herrar bullrade ute – Ändtligen förenade wi oss med dem – det var mag. Molander, Ingman, Arppe m. fl. på resan stadde – de reste – men Withander framdrog Champagne och det lefdes bon. – Molander d. y. hade examen på e. m.

Mycket språng war för resan. – Afsked hos Rosenkampffs ... Och Lillan presenteras i all sin glans – rosenrödt tyll – smånätt och nobel – Hon skulle på bal till Etters. –

15 TISDAG. – Till Reinholm for jag nu efter Lundmarks Preciosa choeurer, men förgäfvdes. – Platen entretenerade oss under inpackningen. – Lulle kom med ett papper i handen: här skall du få ett portrait – på min ära vår Philos. Doktor sjelf! Helander infinner sig med anspråk på 4 Rd. B:co förlorade på wad ang. våra röster i Cand. examen. – Men – du får vänta tills det blir bättre råd.

Ändtligen kommer min Byggmästare – och med honom ett bihang af 2 unga drengar och en flicka – hvilka anhålla att få resa under våra wingars skugga. – Så reste wi.

Min 26:te Resa mellan Hfors och NyCarleby.

Kl. war ½ 2 e. m. – Solens behag sken i glädje öfver snöheten. – Byggmästarn och magistern suto inkrupna i sin kur – Släpet kom efter med röda näsor. – En half mil från staden mötte wi Elfsberg som afhämtar Amalia. – Den dagen hunno wi 4½ mil till Nuckars.

16 ONSDAG. Byggmästaren, moderat pietist – anspråkslös och hygglig – fast något inskränkt i hvad som ej rörde yrket – talte om sig sjelf. – Jag wann genast hans förtroende – och skall ej missbruka det. – The drucko wi i Taw.hus och hunno den dagen 12 mil till Onckala.

17 THORS DAG. Thorsdagen föll snö och vägarna voro ej att skryta af. Man prutade om hästar för släpet – Wi måste utge oss för sjömän – Byggm.

Capten och jag reddare, men de andra matrosar – »Ompi sielä kolme hengiä hewoselle» – puttrade skjutskarlarna – Sälskapet dricker thé och rastar på Ruhala efter 9½ mils resa den dagen.

- 18 FREDAGEN – Fredagen war *Nicolai* och *Armfeldt* i *Hfors* gaf stor bal – och i *NyCarleby* beundrade man undersköna tableauer, sedan man skrattat åt den hvita pigueschen – Der war en ljusröd quäll – en *Ida*, en natt och en ära!

Och hwad war här – en snöhwit wäg – ett dunkelt sinne – en mörk-mörk-mörkröd quäll war här – jag mins det så wäl huru rosorna slog upp i eld – och blåa himlar mörknade ända in i svart – och irrbloss skimrade derigenom i villande glans. – »Ein Kindisches Lachen – ein schöner Nebel» sade jag förr – Nu war det ej så, men jag log ändå. – Jag såg ett djup i hvilket bleka stjernor brunno. Men jag log ändå –

Min Byggmästare lär ha sett mitt ögas oro – Han gaf mig *Arndts Paradis Lustgård* att läsa – Jag glömmar ej så snart huru bild efter bild ville ställa sig emellan ögat och boken. Men ögat såg – och fick ro för en stund.

Mitt lifs dæmoner – min ungdoms gåta, som ingen känner, war återkommen. *Paradisets Lustgård* föll ur min hand – oroliga voro mina drömmar.

- 19 LÖRDAGEN – Men jag vaknade och log åt mina drömmar. Och likväl fann jag deras verklighet helt nära – men mitt hjerta slog starkt och fritt och derföre log jag. Ungdom! Ungdom!

Är jag en lekboll för ödet – så må jag wara – Min starkhet skall vara att icke sörja. – Ångra vore en värre sak, men jag wet för litet deraf ännu. Men sörja – nej!

Finskan är ett märkvärdigt språk – att t. ex. *muistoksannettu* betyder fingerborg – hwem skulle sådant tro – och *kuwa silhouett*, och om jag säger – *Ilma on kylmä tottumattomalle*, så betyder det att man är på vägen att frysa näsan af sig.

Nu fortsattes resan – jag glömde säga att vi gjorde en liten krok genom *Etzeri kapell* – och *Hangola gård* –

Lördagen möttes *Tullförv*. *Kniper* med familie – tywärr på landsvägen. I *Kuortane* anträffas *Gumerus* och *Hallsten* d. ä. – Wi hunno 11 mil den dagen till *Ekola*.

Min Byggmästare och jag talte om *alfvarsamma* ämnen – Han viste mig ett andeligt bref – *Margreta Sophie* kokade *Caffe* –

- 20 SÖNDAG. Sista *Capitlet* af *Reseäfventyren*. På *Kaup* anträffas *Aug. Cajanus* och i hans och *systems* sällskap: *Emelie Hillebrandt* – wi som ej

sett hvarandra på 15 år – och woro så såta wänner i våra barndomsdagar. –
Kl. 10½ f. m. åkte wi in genom Kudnis grind.

NyCarleby.

Mamma mötte med ängsliga frågor: hur mår Augusta? Bättre. »Nå Gud-
skelof! hwad wi wäntat på dig.»

Så kom Sophie: »Nå du som har försummat soiréen – och spektaklet
och tableuerna! Hwar i all werlden har du hållit hus?» – Och nu följde
beskrifningar och frågor ömsom. »Att du inte kom i Fredags.» – Ja kära
Sophie – olyckan är ingen fröjd piteheja! säger vår wän Clas. Men hur
mår ni nu alla? Bra – ser jag – och små knytena med. Men se på sal –
salongen – se så ljusande grann och förtjusande treflig, utan skryt rätt
smakfull – värdes hålla mitt beröm till godo!

Min Byggmästare intager en dejeuner dinatoire och afreser – Bra ha
wi förlikts och skiljas som goda wänner.

Urpäckningen – och de många frågorna förbigås. – På quällen an-
märkes: Visite hos Lindquistarna för att aflemna Fru B:ms bref – Men
Emilia och Thilda sitta och ha roligt hos Tante prostinnan, – flickorna
Högman och Lindquist få sköta sig sjelfva –

Augusta (Am. Reitmeyers portrait) och pappa I – taga emot. – Men
visiten är kort – Sedan Turdins – En annan Emili sjuk – »Och du som
inte kom hem till Fredagen!» – »Du skulle ha sett huru jag lät passa
upp mig, sade H. – Men hwita pigueschen är i behåll – se här!»

S. d. Eisfeldt låter en luftballon gå upp –

Berättas: Gubben Maths talte nyligen med Sophie om lärda ämnen.
»Philosopher – ja – jag är också en philosoph, en stor philosoph.
Menniskan har ju förnuft, men djuren intet. Om hon inte hade förnuft
så skulle wilddjuren äta opp henne. Men se derfor har hon fått förnuft»
– – – »för att hon skall springa unnan» – inföll Thilda, och gubben
måste skratta sjelf – hwarmed hela den philosophiska afhandlingen
slutades.

21 MÅNDAG. Dagen derpå f. ms visite hos Lithenerna – Thilda »kommer
ej nu till Kudnäs då du är hem» – så vackert! – Allt som sist.

Hos Collander – Frosterus anträffas – och Doktorshatten? – for för
katten, kära Bror – glömdes. – »Och du som inte kom till i Fredags!»

A. Hemma. Familjen satt ensam för sig.

22 TISDAG. – Tisdagen mädde Mamma illa – jag läste högt och wi suto
hemma.

23 ONSDAG. Calle och Julle Staudinger vika in på hemresan – berätta om två blusta GCarleby herrar som passerade Juthas i går aftse och söpo skjutskarlen full – De reste så af vackert, men efter en stund kommo de igen. »Laga hästar fort.» – »Nå, mente Gästargifvarn, herrarna var' snart tillbaka» – »Hwad säger ni för slag?» – »Jag säger att herrarna kom fort igen.» – »Hwad – tunnor tusan – är det inte Storsved? – Tag hit dagboken. – Nej se så för sjutton fan – wi är ju på Juthas tillbaka».

Caffetiden afreste ungherrarna åter. De hade med sig den olyckliga Doktorshatten – hvilken jag sedan skickade åt Frosterus till julklapp.

A. Hos Lithenerna – »Och du som inte kom till i Fredags!» »Nå den eviga Fredagen! Men berätta, min älskwärda natt huru högtidlig du såg ut – det är wisst att jag velat se dina ögon täfla med stjernorna.»

Sednare uppe hos Dyhr – Eisfeldt war der och roade sällskapet – Wahlström och Forsström – med konstner – Med Lieutenanten drack jag brorskål – Wi skulle ju bli tjockaste släkten.

24. THORS DAG. JULAFTONSDAG. Är du nu åter här du min vackra jul? Ja jag ser det på Lanterns stängerna och på den förskräckliga arbetsamheten som gör att jag ej sett till Emilia ännu, ej i fönstret en gång. – Jag har inga lanternor och ingen brådska i år – detsamma säger Sophie – På Smedsbacka är värre ty fästmannen är kommen. Ve hwad det är bråksamt att gifta sig – »hade jag vetat att det skulle vara så mycket besvär med den lapprissaken, sade Thuneberg, så hade jag aldrig gift mig.» – Men det har dock sina agrementer om man får en älskvärd hustru – Man har sin ersättning. Har man inte?

Bland annat bråkades nu om verser till brölloppet som blir d. 29. Logrén, Gronow och Molander gjorde mig visite i afsigt att utverka en Composition på melodien af: »Se ren åter de sväfva till Norden» – men förslaget gick sedan lyckligtvis om intet.

Aftonen kom. Ringa war bestyret på det obemärkta Kudnäs. – Familjen intog the i sin trefliga salong. Derpå reste mamselln och barnen ut att åka kring staden – Magistern kuskade. I staden såg lifligt ut – många julträn gjorde barnens fröjd. Sådant tycker jag om, ty det är en vacker glädje. – Så hade äfven Lindquistarna illuminerat – Men löjligt war att se wår häst – när wi kommo utanför L:tens port, stadnade han tvärs och wille in med all gewalt – Men tywärr fick han ej nu hörsamma sin »inre kallelse» – och likasålitet i Lithenernas port.

Wi kommo hem och det hette »till bords!» Så åt familjen sin enkla julgröt allena för sig, och julgubbarna dröjde ej att infinna sig. Men den

äldre Fanny, stora flickan, blef dervid så häpen att hon kröp i Sophies famn – Sedan åter när barnen hvardera fingo ett ris (med vackra strumpstickor i) uptogs detta åter som malice och tårarna runno – men snart blef allt godt igen – sedan många andra rara saker kommo. Så hände nu
 5 att Sophie bekom grannlåter i parti, mamma bland annat ett kapptyg i en soppterin, magistern ett par tofflor, en vest, en perlsydd blyertspenna, ett Cigarmundstycke af lilla cadette och 50 Rub. af hennes pappa – Sophie bekom också en pseudo Renströmska ridande på en gardinsviska och försedd med lämplig vers – o. s. v. – Greta fick en psalmbok, Magdalena och Stina hvar sitt nya Testament m. m.

När den glädjen war slut åkte Sophie och Mag. till Lithenerna, som just då befunnos vid bordet i full verksamhet att bryta upp, beundra, tacka och jubilera – Herrligheter öfver herrligheter! Här war silfver, gull och siden – allt så rart och präktigt – Gubben satt som en Croesus
 15 så nöjd med sig sjelf, och fruntimmerna sågo trefliga ut – Hildegard fjäskade med sitt dockskåp och gapade af beundran. Dyhr och Ekholm blefvo ej utan – D. fick en börs af Thilda.

Klockan 12 midnatt war vår Julquäll slut.

25 – JULDAG. Upp! Upp! det ringer första gången redan. Strax, min söta. – Se staden så grann från mina fönster syns, med sina lanternor och glada ljus. Det är jul! jul! jul! – brasorna spraka i alla rum – färskaste hvetbröd doppas i Caffé – barnen äro glada – barnen, ja vi äro barn allihop. Det är märkvärdigt – gubbar och gummor, magistrar och mamseller alla äro
 20 wi barn. Det är friskt och gör hjertat godt.

Nu till kyrkan – gatorna äro illuminerade och hvimla af folk. – Erik, du Esel, kör vackert! – Se kyrkan så grann! psalmernas välljud blandas med ljusenas skimmer – Guds frid! – barnen tänka dervid på himmelen och Guds goda englar. Det är dock annat än en balsalong, tänka de stora, i verlden pröfvade. – Ack, gode himmelske Fader, gif oss ett barnsligt
 25 hjerta, att wi må komma till dig som dessa små och blifva delagtiga af din fridfulla glädje, mot hvilken all verdens lust som en lampa i solen förbleknar!

Derom predikar också Östring; andans dufva sväfvar med snöhvita vingar ned öfver hans hufvud. – Små och stora lyssna ödmjukt och gladt
 35 till hans röst. Hwad de tänkte wet deras Fader ofvan i den blåa höjden. Men wisst bad mången att få wara ett barn för Guds öga i alla sina dagar.

Här mötte jag nu Emilia första gången åter – Mig rann i hågen i dag ett år sedan, huru wi möttes i Helsingfors vid utgången ur kyrkan då som

nu. – – I Högmessan predikar Östring åter; jag var ej der – Hejko – Dyhr och Collander språkade förmiddagen bort hos mig. – H. tackade för sina 4 – dockor som jag skickade honom –: »jemt hustru och 3 svägerskor, det slår alldeles in».

Så war också fråga om Subscription för anskaffandet af en sällskaps-
theater – Somliga lofva röda, somliga blåa sedlar. –

Aftonen tillbringade familjen ensam hemma.

26 2 DAG JUL. – Andra dagen Jul predikade Östring åter. Han skyr ej mödan.

Vädret war mildt liksom i går – grasatum åkandet är ej aflagdt
ännu. – På quällen samlades en liten societé: Lithener, Hammariner,
Topelier, Backmän, Forsströmar, Collandrar, Lybeckar hos Frosterus
och Frosteran. – Doktorinnan proberade sin nya boa, Doktorn sin
Doktorshatt – Båda befunnos fördelagtiga. Lithenerna voro trägna med
bandkonster – Lybeck med ärtkonster, Dyhr med kortkonster – ja sjelfva
Adolph steg upp med en fart från bostonbordet och ropade: »vänta, jag
skall göra en konst.»

Nyhet – Capt. Aspegren har förlorat med egen brigg.

27 3 DAG JUL – SÖNDAG. En hvinande storm yrde i drifvorna. Kl. 6–8 a.
war den rikrsasande. (Okyrka). – Men ut till Kudnäs vågade sig först
Lundmarkska fruntimmerna med Axeliana och Sophie Rönnlund –
hvarpå Lithener och Lindquistar efterskickades. – Bandkonsterna
komma nu riktigt i flor – det trä's och det knytes – och Emili mister
tålmodet: »skall jag då trä' igenom hela mej?» – Men Sophie är
durchdrifven i konsten – Reitmeyerska aficherna granskas – Längd-
mätningar företagas – Emili är nu 5 fot 5 tum lång – ganska vackert så
här i NyCarleby – Thilda en tum kortare – Men en intressantare sak var
å bane: en resa till Sjöbergs på Lallis – också wi äro bjudna – H. will åka
för sina quistar – men quistarna tycks vilja slippa sin H. på godt maner.

28 MÅNDAG. f. m. på vandring åt staden möter Nordgrén – sedan Logrén
– anmodas att öfvertaga 2:dra *Marskalkstafven* på brölloppet i morgon
– ty Wille G. har kört omkull och är massakrerad i ansigtet – »I thy fall
– är mitt svar – att Wille ej i morgon är karl igen, så står jag till tjenst, i
annat fall blir Wille sjelf» – och Wille blef, fast något blå om näsan. Hela
NyCarleby verlden har nu brudbrådska – förstås, det vackra könet – från
Thilda L:n hemtar jag bud åt Sophie: »blått skall det vara.»

Det begrips att också quistarna ha brådtom – Ändock wåga wi, husets
vänner, en visite kl. ½ 7–9 a. – och med framgång – ja framgång ända in

i arbetsrummet deruppe – der just bröllops klädningarna tummades och vändes mycket träget. – Toilletten i morgon blir hvit med hvita sidenband nedhängande från nacken, liksom på Marie B:s bröllopp. – »Då såg Emilia ut som en brud, och det var underligt att tänka så.» –
 5 Men när quistarnas bröllopp engång i verlden blir – si – si – si då ja! Jag kommer bestämdt – liksom Alphonso den tappre lofvade Imogina den sköna. – »Du skall bli marskalk på mitt –» – »Bjud ej för många, mente Sophie, – den hedern blir vanligen sådana der afskedade courtiseurers lott – och räkna först» – – Åh – men apropos Granfelt med sin Kåla, sin
 10 Evelina, hur må de? – Bra, det förstås – ja, kan det vara sant att hälften af de sista magistrarna är' förlofvade – ? – Rena sanningen – Du borde också – »Ja hör du.» –

Hör apropos – F. T:ms friareres? – Tyst min penna och mitt papper, jag tror han vände om med en stor korg. – Och den i vagnen omtalta
 15 finns i Wasa – aber wer? wie? was? – Vidare: Nordgrens ord till Elise. Elise är just en liten bytta – det har Nordgren inte sagt –

Emilia visar sin Theol. Doktor, present af Mina Julin – en rödblommig figur – kan Mina Julin ha någon mening? – »Låt se din nya kappa – se fodret så likt – och kragen just dylik» – – lik hwem? eller hwems?

Obs. Frågas: – en fråga som ej hör till saken: hvartill skall alfaret
 20 vara här i verlden? – Svar: emedan det är verldens grund och dess första, dess djup och dess sanning öfverallt och alltid. – Men frågas: hvartill då löjet, leken, barnsligheten? Svar: måste vara, emedan verlden alltid är barn och behöfver leka, – emedan den annars blefve torr, abstrakt,
 25 melancholisk, mjältsjuk – eller stock- och stenaktig, odräglig. – Men hvad hör det hit? Jo för att fylla sidan. –

29 TISDAG.

Bröllopp på Smedsbacka.

Nu är att förtälja huru och på hwad sätt det tillgick att *Adolph Flander*,
 30 Borgmästare i Cajana, gifte sig med Helena *Gustafva Stenroth* – en jungfru i NyCarleby. Jag kan ej minnas om i lysningen stod: mamsell.

1840 den 29 Dec. kl. 6 på quällen såg man på hinsidan NyCarleby frusna elf en stäteligen illuminerad herrgård som hette Smedsbacka. Öfver besagde elf leder en ansenlig bro och öfver besagde bro såg man
 35 en stor trafik till och ifrån – vidare såg man på Smedsbacka gård åtskilliga främmande kurslädor – bland hvilka bemärkas Hofrättsrådet Forssells från Autio och Mamsellerna Garwolis från Kalajoki –

Vidare såg man – en grann societée – emottagen af marskalkarne Nordgren och Gronow – samt värdinnan.

Vidare såg man en brudgum i svart och en brud i hwitt, siden, det förstås, med rosor, myrten och agrementer.

Vidare såg man en gammal prost som vigde ett knäböjande par, hvarvid förmärktes tärnorna Garwoli, Wennerholm m. fl. 5

Vidare hörde man en djup suck under vigseln – just vid: jag Helena Gustava Stenroth etc. – suckaren dock obekant.

Vidare såg man – mycket. T. ex. Befallningsman Nordquist i full uniform. Men gerna vände man ögat från denna hederliga quist, der han styf som en grindstolpe, stod och vaktade dörrn, – till några smidiga, mjuka och böjliga quistar i hvit bröllops uniform, hvilka jag nu ej törs smickra emedan de kunde ge mig handplaggor; eller till ett par ljusblåa Lithener af mildaste, behagligaste färg; eller till autioflickan, kauhava Finskan med de blommiga kinderna och den litet trubbiga minen; eller till Garwolernas trefliga språklåda; eller till en liten lofvande Axeliana L-; – eller till hvem du vill, ty valet är fritt och blickarnas vingar snabbare än falkens. – Men mitt sköna öga, om du är en flickas, så välj bland de svarta, långbenta figurer som kallas ungarlar, hwem heldst du vill. Jag förmodar du väljer en svart, ty utom vår omtalta stakiga Nordquist – finns blott en magister och en cadette med gull på kragen, och jag kan aldrig tro – – men kanske ändå cadetten – ty liksom Berndtson så vackert säger i sin Mathilda: »nu vexa vingar på min själ –» så kan lilla montgomery engång säga: »nu vexa epauletter på mina axlar» – de äro också ett slags vingar – hvarmed man flyger, om icke alltid till ärans tempel, så åtminstone till de högsta regionerna af en balhimmel. Men hvar voro wi nu? – Jo på Stava Stenroths bröllopp. 10 15 20 25

Håll! hvilket oväsen! förlåt, det är musik – wi måste dansa. En polonoise är inledning – derpå följa vanliga dansöfningar, och nog mycket af det Svenska. – Twå potpourier gifva lif åt allt – 30

Kl. ½ 2 serveras en aktningsvärd souper – hvarefter följer ytterligare motion och slutligen adieu kl. ½ 4 på morgonquisten.

Sådan angenäm ändalykt hade Ungkarlen Adolph Flander och jungfru dygderika Stava Stenroth. Smedsbackas Chrönika och min dagbok skall bevitna att de föllo med ära – med flygande fanor och klingande spel – och mången ungarl och mången jungfru tänkte – – – men hwem angår det hwad de tänkte? – Kanhända Zampas förmaning rann dem i hågen: 35

Sey nicht spröde, Sey nicht blöde,
denn wer weiss wie bald dein Stündlein schlägt – etc.

Här war bland den mindre bemärkta hopen en person som wi willja kalla: Jag. – Namnet är visserligen betydligt – af ganska gammal adel – och dertill ett bland de allmännast brukliga – Men nu är fråga om ett ringa jag –

Jag – alltså – öppnade balen med Rosalie L – båda voro vi i vår promotionsuniform – båda hade wi dansat första quadrillen tillsammans på Magisterbalen – alltså en liflig reminiscens!

Följande dans blef med vår första Thilda – 2 Françoisen med vår enda Emilie – 2 Potpouriet med vår andra Thilda (det första med Augusta L.). Om kappans likhet i går – namnet war här i quäll men gick redan? – »Ja jag tror.» – En sak kan Thilda säga – ser du, jag intresserar mig annars så litet för sådant – men det är några wissa för hvilka – säg upriktigt – – »kan inte – – men tror – så der halft – om han kommer hit så» – – – – – Hwad skulle du då säga? – om hon komme så långt – långt bort – ? – »Ja – – Hwad, Thilda? Verkligen en tår i lilla ögat – – det såg jag blott en enda gång förut – Ja jag hade velat ge henne åt H –» Jag ochså. Men H. skall ha M – – Har du tyckt det? – M. stannar väl i Stockholm. – – – Lilla Thilda, det var det trefligaste Potpouri jag dansat på länge – »så tycker jag ochså» – tack.

Emili fick sedan en sticka i sin fot – och måste resa hem –

Bekantskapen med Thilda Garwoli förnyas. Naturligtvis kom förlofningen i fråga – hon nekade halft – »gör blott inte som fru Calamnius som nekade ända tills lysningen blef» – »Ja det kommer an på om man med godt samvete kan låta gratulera sig.»

Calle Stenroth ej mer densamme – satt tyst och såg på – var likväl artig värd vid soupvern – som herrarna intogo deruppe – Man satte sig hur det passade – Bastman, bland andra midt emot Forsell – och war gement ovetting – Med Benzelstjerna drack jag brorskål – Mycket spektaklades – Maths Lithén, Nordgren och jag suto bland de sista för blancmangerns skull – Dyhrn påstod att wi inte kunde stiga upp – Herrarna twistade om det värsta budet i lagen – ett nämndes som svårast – »ja och i synnerhet: hwad är det?» inföll H. – Så mycket nu om den quällen.

30 ONSDAG. Följande quäll – (wi förbigå den öfriga dagen och en morgon-
visite af H. dervid han omtalte sina utrikesplaner) – fortsattes alltså.
Bjudna på Caffé, blef societéen ej fulltalig förrän kl. 6.

Nu war att märka Borgmästaren Flander med fru Borgmästarinna
i brunt siden och negligée, det förstås. – Nu war också att märka en
5 mindre grann men mera liflig samling – Och denna gången börjades
med vals – och fast det gick på sin hals – var det ej farligt alls – kanske
befalls – ännu ett stycke vals?

Så gick det fort. Pounschen hade den godheten bli slut – men snart
10 kom en välkommen souper – hwarefter fortsattes med stor ifver – Så
hände slutligen att det blef stor polska, stora dubbla ringar, – brud och
brudgum dansades ut af ungdomen och in af ålderdomen efter gammal
ärlig sed så att musikanterna svettades ej mindre än dansfolket. Just
höll det på att bli slut, då Östman, alldeles tillsmetad med lingonsylt i
ansigtet, hoppar in i ringen under de rysligaste grimacer. – Och ringen
15 brast sönder med en fart, flickorna trodde det var gamla Erik den äldre
som ville fara af med bruden – Ty det gick förut en visa i svang:

När som Stava for till Flanders,
måtte l ej falla bort! etc. –

Jag hade bordt komma förr» sade gubbstrunten sedan – han hade kunnat
20 hållas der oppe med sina thoddyglas – Men gubben S. hade satt i honom
– Snart märktes att det var Erik den yngre – munterheten återkom – brud
och brudgum hurrades opp under allmänt Clamamus, och aftonen slöts
så bra man ville önska –

Quistarna buro mussliner i dag, liksom de flesta andra – Mig gaf
25 E. första potpouriet (försörj! sade H. – Sörj! sade jag – Behöfs inte
jag får det andra) – »Hwad sade du T. i går att du visste från Hfors?»
– Lagm:skn S:s ord – vi talte om dig. Emilia är blott i ett fall en gåta.
Jag ville du vore hel och hållen christall – Men jag begär påtagligen för
mycket. – »– Nej, nej – du skall bli en af de första som veta – men nu
30 vet jag sjelf ingenting» – – Emilis vackra uppriktighet, hvad var det du
sade? – »Nej, nej du tar miste, det är inte så som du tror.» – – Ja du
var dig lik i Hfors, men det S:ska förhållandet var mig en gåta – det låg
någonting oklart, hemlighetsfullt och främmande hos dig, något som
jag ej förstod, ej var van vid och ej tyckte om – derföre drog jag mig
35 tillbaka. – »Men hvarför skref du så om Etholenska balen?» – Det har

jag nu glömt – men jag var dyster till sinnes då, det har jag intet glömt – Och om du nu komme så långt bort – men rummet är likväl slutligen intet, människorna allt – blif lycklig blott – Om lynnen – om T. – »är kall – afkyles af andras känsla – Men engång såg jag henne» – – Båda
 5 är ni jemna, det är bra – »Men hvaraf kommer det att man blir ibland så sorgsen utan orsak? – det är inte mitt fel, men det är så.» – Ingenting är vackrare än ett öga som talar sanning – Men – hvad glimmar der i lilla ögonvrån? Nu ska wi ej se så viktiga ut. –

2 Potpourie med den andra Thilda. Ett hastigt ord och ett hastigt svar
 10 –: »tänk om ödet fäste ihop såhär!» – H. dansade med E. – Collander med R – Flander med sin fru o. s. v. – Ja, sad' T. – men troligen glömde hon sin egen moitié. – Vi dansade mot H. – och E. – »H. säger att han utnämt dig till sin storsigillbewareare.» –

Så lyder i korthet historien om Stava Stenroths bröllopp på Smeds-
 15 backa.

För att completera historien bör nämnas att bruden förärade under-
 tecknad såsom ex-vice marskalk en quist ur sin krona, som för närv.
 förvaras i sällskap med 2 andra souvenirer af samma betydelse. – 4 veckor
 sednare afreste det unga paret till Cajana.

31. THORS DAG Lundmark inbjöd till öfverläggning om nästa Soirée – H.
 förmodade porter, men misstog sig – Conseillen, bestående af Lund-
 mark som ordförande, Backman, Nordgrén, Forsström, och Topelius
 som bisittare, begaf sig till Lithéns, egentl. till Rosalie, – hvarest Lk
 20 proponerade Pantomim med rosor, Zephyrer och Cupidoner – men
 stora svårigheter mötte, och pantomimen torkade in. Musiken war
 25 definitivt besluten. – Bisittarne begåfvo sig sedan till Holstius, der den
 efterlängtrade portern utföll in natura –

På quällen spelte Lybeck, Collander och Topelius boston hos Back-
 man – och förljods: Gubben Lt, ombud för herrarna som deltagit i
 30 lottningen om Riddargodset Treffen i Illyrien (eller i månan troligare),
 emottog i dag per posto ett tjockt bref från Frankfurt am Mayn – till-
 kallade genast ett par delägare för att öfvervara uppbyggtandet – och fann
 – vinst? – Nej blott ett ringa afstånd af några tusen numror mellan den
 vinnande och de sinas. Collander råkade just då komma förbi och in-
 35 knackades ifrigt. »Hvad vill du ha för din lott? – Säg hvad vill du ha för
 din lott?» ropades från alla håll – men C. var ingen narr och sålde – hvem
 vet? tänkte han, men snart nog fick han veta allt hvad han ville. Delägarne
 skulle likväl i valuta för 100 Rub. bekomma en Dukat, hette det.

Så förflöt den sista dagen af ett viktigt år – Kl. 12 midnatt satt jag hemma vid pianot och spelade en psalm. – Dämnda och dunkla ljödo tonerna i midnattens tystnad – det var tiden som låg och rufvade öfver världen med mörka vingar. Derefter kommo tunga och svåra öfvergångar genom flera tonarter: det var årets möda och wedermöda – derefter gingo stämmorna öfver i en behaglig dur: det var de fria andedragen, de lifliga fröjderopen efter öfvervunna svårigheter – derefter kommo årets politiska strider i skarpa men blandade tonarter, man hörde Fransmännens krigsrop, man urskiljde kanonerna vid Beirut och segerropen på Syriens slätter; Men striderna dogo ut och gingo i djupaste moll – det var jordens sorg, dess böner om den eviga fridens gåfva – då slog den tolfte timman – och strid och sorg upplöste sig i en lofsång till herrlighetens Herre hwars frid är den enda säkra, och hwars ära aldrig förbleknar i tidernas dimmor bort.

Å R 1 8 4 0 .

A: Uptecknaren.

Här slutar 13:de, egentligen 11:te, årgången af mina Dagböcker, hvilka sammanräknade lära utgöra en nätt volum af åtminstone 1600 sidor i quart och octav. Det var ej alla gånger mitt fel att alla dessa 1600 sidor innehålla så litet af intresse för andra än upptecknaren. Vål har jag älskat det stora, älskat att glömma mig sjelf och mitt dunkel i de höga, allmänna intressenas närhet. Men mitt lif har saknat både allmän betydelse och enskild omvexling. Det har framgått som en sakta vind öfver ängarnas blomdoft och insjöns fredliga fastän djupa vågor. Här och der böjer sig för dess ande en enslig blommas svigtande stängel, insjöns spegel krusar sig lätt och björken som ensam står på fältet susar helt sakta i aftonens tystnad. Men om en stund är vinddraget slut, blomman är åter rak, spegeln är klar och björken tyst. Så är nu fläkten utan spår försvunnen, och gången tillbaka i lugn igen.

Derföre, mina dagars bok, är du fattig och utan glans, och jag sörjer ej deröfver. Vål har jag beundrat snillets ära och odödlighetens evigt grönskande lager. Men jag sträcker ej min hand så högt der jag står i den låga dalen – Skyarna – och människors loford äro skyar – vill jag se komma och fara utan sorg. Glömd will jag lefva – men dock så att någon handling blefve quar efter mig – namnet kan vara likgiltigt. – Det står

förvaradt i en högre höjd än ryktets; men i sina verk skall människan lefva igen på jorden.

En enda gång i mitt lif – och det var under det nu förflutna årets middagshöjd – stod jag i den klara glansen af det allmännas storhet, af bildningens ära i den högsta nordens hyddor, – var en bland dem på hvilka fosterlandet såg med kärlek och hopp. Sådana dagars minnen kunna aldrig blekna i lifvet bort. Det är med individerna så som med folken. Aldrig skall Finland glömma sitt 1840, aldrig jag heller mitt. I långt aflägsna dagar, – om de unnas – skall jag minnas mitt vackra år, min äras och mina förhoppningsglada år – farväl!

B. Fäderneslandet.

Hvarje tidehvarf har sina egenheter, sina skuggor och sina dagar; vårt har äfwenledes sina. Wi lefwa i egoismens, och de materiella sträfvandenas dagar; båda dessa sidor äro hardt nära med hvarandra förbundna. – De små intressena hafva vuxit till stora, de fordom stora förkrympt till små. De största intressena äro individens enskildta; han erkänner inga större, arbetar, uppoffrar sig för inga högre. Det allmänna och Hela, mensklighet, fädernesland, religion, äro föråldrade namn om hvilka stundom uppbyggliga tal hållas och teorier upgöras, men hvilka snart glömmas i tidens stora buller och brådska bort. Statsförfattningarna hafva nu också Gudskelof för det mesta kommit i så ordentligt skick och andakten blifvit så indelad, att hvar och en kan obehindradt sköta sig sjelf och blott stundom på tidningarna med förundran läsa att han har ett fädernesland och i kyrkan höra att har en Gud. Så bequämt må wi t. ex. hos oss. – Men om wi på andra orter tycka oss finna raka motsatsen, t. ex. i Sverige, der det förskräckeligen rabulisteras och skrikes på riksens bästa, så låtom ej narra oss. Skrikhalsarna ha sina små funderingar hvar och en; de flesta vilja fiska i grumligt watten. Ord och phraser i all ära, men handlingar äro bättre, äro de enda tillförlitliga – och huru se de ut?

Likwäl är det visst att hvar och en äger ett folk och ett fädernesland, och wi äge vårt. Finland är – som man fordom roade sig att derivera namnet – ett fint, ett godt land, och folket ett folk som duger. Det är ett fattigt land och ett fattigt folk, men »att vara fattig, det är att vara hänvisad på sig sjelf.» Fattigdomen var Finnens skola från begynnelsen, derföre är han vorden man för sig. – Vore han blott så politiskt stark som han är moraliskt! Vi lössletos från Sverige, och det var kanhända

godt; den yngre brodern var vuxen att komma ur skolan. Vi förenades med Ryssland – en strimma ljus i en verld af skymning – och försynen hade måhända sin stora mening dermed. Om hvilket annat land och folk som heldst, förenadt med ett öfver 40 gånger större, vore hoppet förloradt. Det lilla skulle uppslukas, öfversvämmas, dess nationalitet gå under och dess bildning förlora sig i det omätliga mörkret utan att förmå skingra det. – Men Finland stod mer än 6 och ett halft århundrade under Sveriges förmynderskap, emottog sin religion och sin bildning helt och hållet derifrån, styrdes af Svenskar och stod ouphörligt i närmaste samband med deras språk och seder. – Och förblef ändock Finland, ett folk för sig med eget språk och nationalitet. Så utgöra de förflutna dagarna de kommandes hopp och tröst. – Men skola Rysslands beherskare så grannlaga som fordom Sveriges konungar behandla det folk försynen lagt i deras vårdande hand? – Skola de kunna och vilja hindra att wi icke öfversvämmas af Ryska colonister, och derigenom blifva hwad Wiborgs län redan blifvit: ett mellanting, ett grummel af båda nationerna? Skola de med bästa vilja kunna afstyra alla sina Zakrewskers tilltag? – Och skola de ej bland oss sjelfva finna män, beredwilliga att offra allt för sin snikenhet eller sin ärelystnad, och mot den gode monarchens vilja förråda, sälja, förstöra sitt eget land?

I sanning! framtidens väl eller ve beror mycket på yttre omständigheter, men ännu mer på oss sjelfva, – på dem af oss som äro kallade att vårda sitt folk. Mödosamt och ömtåligt (för yttre förhållandens skull) är utan twifvel deras kall, och hwem kan fordra dem utan fel? – Men om de sätta i främsta rummet sig och fosterlandet i det andra, om de förhindra dess fördel, förslösa des wälstånd, rikta sig med dess skatter, bortskänka dess frihet och förlama dess ädlaste krafter i stället för att lösa och lifva – hwem mäter bördan af deras ansvar inför Guds thron, och inför efterverldens dom som aldrig dör?

Dock – wi äga ännu en bundsförwandt i den stora och förtviflade striden om andeligt lif eller död, – och det är den unga tidens framskridande makt. Denna makt är till sitt wäsende andelig – är den ewiga ande som genombäfvar folken och drifver dem framåt på odlings bana. Denna makt skall i sinom tid nå äfven Ryssland och kämpa med starkare vapen än wi för sanningens seger öfver jordens töcken. Hålla wi oss uppe till dess, så äro wi räddade, och Finland har vunnit den skönaste seger någonsin wanns!

C. *Werlden och dess oro.*

Det förflutna året har många märkliga företeelser, värdiga att med upmärksamhet betraktas. Och lycklig må den skatta sig som kan på afstånd och med lugnt öga följa händelsernas gång.

5 Allt mera uppenbarar sig falskheten och osäkerheten af det Europeiska Statssystemets nuvarande konstlade skick. Med yttersta möda kan Diplomaten upprätthålla en fred som icke hvilar på naturliga grunder. Nya förhållanden hafva uppkommit; nationerna våga hysa andra meningar än 1815 års traktater. Hufvudmakternas intressen korsa hvarandra – En oro har bemäktigt sig folken; revolutionens fängslade vågor slå högt mot sina dammar – Wettenskaperna å ena och ångkraften å den andra drifva menskligheten framåt. Och ingen finns som hejdar, som leder, sedan Religion och kyrka blifvit en legend, och staten är blefven död i individen. I Asien wacklar Englands makt, och Ryssland vexer medelbarligen alltmera åt söder – fruktansvärdt blir engång deras sammanträffande. Persien är ett rof för inre splittring, och oförmöget att uppfylla sin bestämmelse som skiljemur mellan de båda förstnämnda. På Syriens slätter är det Christna vapen som slita de otrognas twister, Christne som blöda för att eröfra det heliga landet åt Kalifernas efterträdare. Så långt går politiken i finhet. – I ett hörn af Africa sitter en snillrik despot som trotsar den fordom så fruktansvärda Portens och halfva Europas förenade makt. – Det är möjligt att han faller; – men fåfångt skall man derigenom hoppas den Turkiska statens återställande. Dess tid är förbi. Nog länge har Europa tålt ett Asien i smått vid sin sida. Halfmånans folk har ej kunnat trifvas vid sidan af korsets, har åldrats och förlamats i den evigt unga Christliga bildningens granskning. Ännu engång skall stormen från Orienten bryta löst öfver Europa, halfmånans skall falla, afunden skall strida om dess brustna stycken, blod skall flyta, men denna gång Christnes mot Christnes, – och den tid är icke aflägsen då detta skall ske.

Äfven inom det civiliserade, Christna Europa finnas många frön till framtida strider: Rysslands vexande makt, dess ständiga vapenöfning, dess farliga kamp mot Kaukasiens frihetsälskande vildar; Pålens fängslade oro och stumma förtwiflan; Frankrikes med ansträngning fattade fotfäste på Afrikas kust; Englands splittrade krafter i Indiska hafvet och på Lewantens kuster; Pyreneiska halföns ohjelpiga anarchie (Portugal står ingalunda fast); det lilla Greklands spänning mot Turkiet; Hollands och Belgiens inbördes; Danmarks dåliga financer och ruin i händelse

Sundstullen uphäfves; Sveriges tillkonstlade orolighetsanda; att icke tala om tidens allmänna oro sedan den förlorat sin stödje- och jemnwigtspunkt i Religion och kyrka; moralitetens förfall; penningearistokratiens öfverhandtagande genom tidens förkärlek för industriell verksamhet; Religionstridigheterna i Tyskland, Revolutionairerna i Frankrike, Chartisterna i England, m. m. – mot så många hopade elementer till strid skall ingen Diplomati i längden förmå något. – Nationerna hafwa förkänsla af en annalkande storm, men stunden när den utbryter kan ingen säga. Det ligger ett qualm i Europas luft som behöfver åska och storm för att skingras. Så länge folken icke inrymma första platsen åt de andliga makterna, Religionen och Wettenskaperna, och tillbakavisa Industrien och dess moder den sinnliga njutningen till andra rummet, – så länge skola de behöfva strida för att icke åldras och förslappas, så länge skola de behöfva *allmän* nöd för att glömma sina öfverhöfvan dyrkade *enskildta* intressen, sin sjelfkärlek, sin egennyttan och sina afgudar: njutningen och guldets.

Om America är föga intressant att säga. Sydamerica, det herrligaste land under solen, bebos af det uslaste folk, från moralisk synpunkt betraktadt. Så wisst är det att menniskan behöfver en fortsatt strid mot elementerna för att utbilda sina både själs- och kroppskrafter till starka. – I Nordamerica råder samma materiens dyrkan, penningens religion, som förut.

De vigtigaste politiska tilldragelser under året äro: I *Asien*: Engelsmännens segrar på Chinas och Syriens kuster – eröfringen af ön Tschusan å ena sidan, Beirut och St. Jean d'Acre på den andra; Ryssarnes nederlag vid Kaukasus; thronstridigheterna i Persien och riket Lahore. I *Africa* Mehemed Alis trångmål i Alexandria; Fransmännens segrar öfver Abdel Kader och brytning med Marocco genom General Consuln i Tanger. Napoleons afförande från St. Helena; Uptäckten af ett större land söder om Goda Hopps udden. I *Polynesien*: en Geographisk Expedition åt det inre af Ulimaroa. I *America*: Fred mellan Peru och Chili; mellan Buenos Ayres och Frankrike; Don Pedro II kejsare i Brasilien. Doktor Francias, despotens och Diktatorns i Paraguay, död. – Presidentvalet i de Förenade Staterna utfallet till förmån för General Harrison och det aristokratiska partiet. – I *Europa*: Revolution i Spanien och Drottningens nedläggande af regeringen, samt anarchie; Frankrikes krigsrustningar; Thiersska ministerns 6 månaders långa regering; Århundradets hjelte hvilar i Fransk jord; – Brunouska Traktaten i London af den 15 Julii

och kriget i Lewanten; England erhåller en thronarfvinge; Konungen af Holland Wilhelm II nedlägger regeringen; – Konungen i Preussen Fredrik II Wilhelm död; Österrike uppträder första gången som Sjömakt; Stridigheter mellan Grekland och Turkiet i anledn. af Herr Zographos handelstraktat m. m.

Beträffande tidens intellectuella sträfvanden, tillvexa i synnerhet naturvetenskaperna. Daguerrotypen fullkomnas – Philosophien har genom Strauss i Tyskland ånyo vändt sig mot Religionen. – Men deremot griper pietismen, det nywaknade, friska andeliga lifvet, omkring sig i flera länder. Engelska bibelsälskapet bidrar i sin mån dertill; äfvensom omvändelseverket fortgår på jordens östra hæmispher.

Af industriella företag fullkomnas hvitbetssockerfabricationen allt mer. I England har man börjat tillverka kläder genom filtning, utan att spinna ullen. – Ångkrafterna tillvexa och hafva nu visat sig med fördel användbara i krig. Englands manufacturer börja sakna afsättning; ett bevis att industrien i andra länder uppdrifvits. Förnämligast är Rysslands industrie i starkt stigande.

Sådan är nu tidehwarfvets skepnad under det förflutna året. Mången skall betrakta detsamma med oro, mången med hopp. – Det enda säkra man derom kan säga, är att wi lefva i en öfvergångs, en utvecklings period, under hvilken stora andeliga och stora materiella makter, sjelfva i ouphörlig strid sinsemellan, drifva menskligheten framåt mot ett okänt mål. Forsynen allena känner detta mål; wi böra tro att det är wist och med lugn afvakta utgången, endast wi egna våra krafter åt hvad wi anse heligt och stort: åt sanning, frihet och rätt, derunder bedjande: Helgadt warde ditt namn Tillkomme Ditt rike, Ske din wilje så som i himmelen så ock på jorden! Amen.

Dagbok under de dagar, då Zonas unga lif swartnade för en djup sorg och grönskade för en hög glädje, de dagar, hvilka han aldrig förgäter mer, och hwilkas minne och följder skola rädda honom ur dimmorna, som i ostadiga skepnader omtöcknat hans glada Ungdomsår allt hitintills.

DEN SVARTGRÖNA SOMMAREN 1842.

5

1842, JUNII 18. Junii månad wilja wi ila helt kort förbi. – Den 18 Junii, en olycksfull Lördag, insjuknade vår oförgätlige Hejke i NyCarleby i en swår Nerffeber – ådragen genom flera oförsiktiga ansträngningar, kånbara för hans klena och ömtåliga constitution – En lindrig Nässelfeber war mordengelns föregångare – Knappt tillfrisknad från den, gick Hejke genast ut, war i ansträngd werksamhet för ordnandet af sina affairer, läste om nätterna, företog häftiga ridter i aftonkyran med tunn rock och dansade slutligen två dagar å rad på Bergerska brölloppet med en passion, som man aldrig förr hos honom märkt. Det war då han tog afsked af werldens glädje. Med sin Gud och frälsare hade han afslutat sin räkning nyss förut – Han, som ej aktat sig wärdig att besöka Herrans Nattward på många år, blef delaktig af det heliga Sacramentet vid sista messan, som war före hans död. Och att han der infann sig med djupt alfwarligt, ångerfullt och Christligt sinne, derom vitnar den dystra, mäktiga, aningsfulla röst, som de sista tiderna oupphörligt hwiskade till honom: beställ om ditt hus, ty du måste hädan! Ack, han förstod wäl ej klart hwad den rösten sade, han tydde den på ett annat sätt, han skulle ju resa långt bort till främmande land och återkomsten låg i Herrens hand; derföre ställde han i ordning sitt ewiga och timliga goda, allt så noga, som en wis man, när han känner af tecknen att hans slut är när. Sällan tänker den unge i sin ålders blomma, i sina förhoppnings sköna dagar, på vanskligheten af all jordisk herrlighet – äfven lifwets – huru snart all menskoglädje bytes i ett minne och en graf. Men Jean Paul säger någonstädes oändeligen vackert, att när den osynliga handen leder människans steg till det nära målet, böjer han hennes hufvud först, på det att törnekronan må falla ned derifrån i glädje.* Så sänder Gud sina ädle på jorden, när det lider till slut med dem, en aning förut, och aningen kläder sig i hwarjehanda

10

15

20

25

30

* rättare: på det att pilen, som han måttar mot henne, endast må bortskjuta törnekronan från hennes hufvud.

skepnader, såsom ock Hejkes tankar lågo på en lång resa till främmande land. När då afskedet ligger före och den resande beställer om sitt hus, finner ingen något underligt deri; men Gud i sin outgrundliga wishet wet wäl hwad han menar. Och han förändrar menniskans sinne och vänder

5 hennes håg och hon wet icke sjelf huru det kommer sig till att hon tänker på lifvets och dödens alfvar och på sin eviga wälfärd mer än förr. Så hade ock Gud förändrat den ädle ynglingens håg, som här gick i förtid bort, och hans närmaste wisste icke hwad de skulle tänka derom, att han icke mer war sig lik. Hejke, den lefnadsglade, skämtande, fordom lättsinnige

10 ynglingen, han, som med så manligt mod burit de hårda pröfningar, för hwilka han tidigt war ett mål, hwad gjorde honom så i hast, så midt under hans gryende lyckas, hans hoppas och hans kärleks sköna dagar, så tankfull, så alfvarlig och stundom så förstämd, hwad fördyrade ej sällan hans blick och hwaraf kom det, att man midt under hans passionerade

15 glädje anade, att glädjen log på läpparna blott men hjertat hade sin tysta tanke för sig? O det war ej resan, ty han ju rest så mycket förr, det war ej hans sednare sjukdomar, ty han hade hunnit vänja sig wid plågornas bädd, – det war ej hans timliga omsorger för de sinas wäl, ty rikedomer klädde framtidens perspektiv i gull och gröna skogar, – det war ej heller en

20 försmådd kärlek, – ty han wisste huru outsägligt älskad han war tillbaka. Utan Gud i sin nåd hade låtit den tysta rösten i hans inre säga honom att hans tid war när, på det han icke måtte dö i sina ungdomssynder, innan han twagit sin själs kläder hwita i Jesu blod wid korset. Och fast jag icke förnam hans sista suckar, wet jag dock wisst, att han tänkte på det enda

25 nödwändiga, innan han dog. I all min bedröfwelse och min bittra sorg och saknad är det dock min ljufwa, heliga tröst, att Gud lät honom falla så skönt i hans himmelska och jordiska förhoppnings dagar, så älskad, så saknad och begråten af skyld och oskyld. Just så kallar Gud de ädla och herrliga bort från jorden i deras skönhets ögonblick. Och de, som efter

30 blifwa, de må wäl sörja och gråta för sin egen skull, att de mistat sin ljufwa vän, sin stolthet och sin glädje. Men de som bortgå i friden, innan lifvets maskar gnagit sönder deras hjertas späda förhoppningsblommor, och de, som dö, bort i tiden, innan deras själ dött bort för den eviga glädjen, de må wäl fröjda sig och tacka sin Gud och frälsare innerligen, att de så

35 tidigt mognat för herrlighetens rike. Wi quarlemnade, wi sorgsna barn af jorden och vanskligheten, wi strö med tårfulla ögon våra wissnade rosor på de godas grafwar; men wår tid skall ock komma och wår förlossare lefwer, det är wårt himmelska hopp, wår saliga ro alltid.

Hejke insjuknade våldsamt med alla symptomer af en häftig nerffeber. Snart inställde sig yrsel med korta mellanskof, jemte swåra smårter i hufwudet. Fontell anlidades genast i början och föreskref starka portioner musce samt vin. Men efter muscen blef den sjuke förvärrad, andedrägten förswårad, yrseln mera ihållande, högra armen förlamades af slag, och Junii 27 crisen, hwilken med ymnig svett infann sig jemt 9 dygn efter sjukdomens början och syntes gifwa läkaren hopp, störtade en herrlig yngling i grafwen Måndagen den 27 Junii 1842 klockan inemot 9 på aftonen.

Under Hejkes sjukdom war tilloppet hela tiden stort – man trängdes i sjukrummet – så många vänner deltog i hans öde. Men en nerffeberpatient!! – Lovisa Kerrman (en passlig wårdarinna af möjliggen yppade hemligheter!) wakade jemte Hejkes mor och Herrman – Under yrseln nämnde han Maries namn, och kysste hennes ring oupphörligt, den kära ringen med den röda stenen, ett minne af den 24 April – Den moderliga omtanken borttog ringen för de främmandes skull, men, ehuru i yrsel, saknade H. den och sökte derefter. Den hwilar nu vid hans ädla, kalla hjerta i grafwen. Gerna kysste han de kringstående; ljufwa fantasier föreswåfvade honom mellan plågorna, hvilka infunno sig tillräckliga för att förbittra ett menniskolif. Marie, den förgråtna, sörjande, war hans osynliga engel – »att du, som är så ung, will ha mig, som är så gammal!» – De wisste hwarandras warma tycken, i Februarii dracks duskålen och den första kyssen, den 24 April byttes ringar på lek, den 17 Maj – Mias 18:de födelsedag – fick H. behålla Mias lilla första guldring och låfwade henne en annan i stället. Denna andra skref H. i förtroende om till »sin bästa vän Zachr:s Topelius i Helsingfors,»* och vännen lät i hemlighet göra en ring. »Den skall ej wara fjäderlåt, utan snarare blytung, jag will hoppas att du ej mera räknar mig till det fjäderlätta slaget. Allt öfverlemnas åt Dig, jag förklarar mig på förhand fullkomligt nöjd med utförandet.» Och ringen blef gjord, så som han gillat min plan – enkel med en liten klack, twenne rosor på klacken och en ranka omkring. Just när jag lemnade guldsmeden rann mig i hågen, jag wet ej huru: lät emallera ringen i svart. I svart! Gud, huru den tanken sedan på resan låg för mig. Men jag tänkte: om Hindrik finner den dyster, skall han säkert försonas af den wackra betydelsen: svart i guld, det är trohet i döden. Detta uppdrag förblef en hemlighet, tills all hemlighet

* H:s Dagbok. –

5 var öfverflödig. Den betydelsefulla färgen war den enda aning jag hade
 om min bästa, min oförgätliga wäns bortgång. Gud wet wäl hwem han
 håller wärdig och jag war det ej – Dock war min wänskap utan fläck, jag
 hade gifwit mitt lif för Hejkes, såsom jag engång gaf min kärlek och min
 10 lycka – det wisste han, och när han gaf mig min lycka igen, war det med
 warmaste broderskärlek. »Låt mig se dig än en gång, låt mig tacka dig
 för din fasta broderliga wänskap och låt mig resa med den försäkran,
 att den aldrig skall kallna för Din Hejke.» – Det war hans sista ord till
 mig! Och hwarföre skulle jag nu, just nu, dröja längre än jag någonsin
 15 dröjt på sommaren under mina 10 år i Helsingfors? – Hwarföre skulle
 jag ej nu, som förr, ila till hemmets hulda midsommarsol? Jag hade då
 blott haft den sorgliga trösten att genomlefwa de ord jag skref utan att
 ana deras nära sanning:

15 Och här står jag, stum af smärta,
 Wid den dyres brystna hjerta, etc.

Men jag hade kunnat hwiska i hans öra, med heta tårar hwiska den
 försäkran han bad mig om, i stället för att ensam i tysta natten uttala
 dem på hans tidiga, stumma, kalla graf!

20 Jag hade mycket tänkt på Hejke, det war sannt, men glada,
 förhoppningsfulla tankar blott. Denna sommar skulle blifwa den gladaste
 i mitt lif, hade jag tänkt, men Gud wille ej så, jag war ej så mycken
 glädje wärd. – Dagen, då H. insjuknade, – den olyckliga dagen – tjustes
 jag af Madame Fink Lohrs sång, och Julius Staudingers portvin efter
 studentexamen smakade mig bra. – Den 27 Junii öfverlade jag med
 25 Cygnæus om vicariatet för tidningen och war lycklig öfver att derigenom
 hafwa betryggat wissheten om min snara hemresa. S. d. på quällen drack
 jag the på Cajsaniemi och wandrade ensam i de täcka lunderna. Halft
 melancholisk, men ej dyster, ej sorgsen, utkastade jag här uppräningen
 till ett litet stycke, benämndt *Eden*. S. d. hade jag skrifwit *Maries bref*
 30 i fjerde Conturteckningen, i tanke att dermed glädja Hejke och ställa
 wäl för mig hemma. Så litet wet menniskan den stund, då hennes kärlek
 och glädje sjunka bort från henne i grafwen! Obeskriflig war den sorg
 och saknad Hejke efterlemnade. – Den arma modren, den dödssjuka
 systren, hwilken fördes unnan sorgen ut till Kudnäs ett par dagar förut,
 35 den unga lättsinniga, men vehjertade brodren, hwilken Söndagen den
 19:de begick sin första Nattwardsgång, huru skulle de ej sörja! Och

den unga, Kärleksfulla flickan, som ej war wan wid den ringaste sorg, Marie – hans enda älskade Mia – hwilka ängsliga midsommardagar hon tillbragt på Alön, och hwilken tafla, när hon, nyss hemkommen får weta den älskades död och i halfwa timmen låg utan tårar och utan ord öfver hans bleka bädd, utan att på hela den natten kunna slitras från sorgehuset! 5
 Hon hade knutit åt H. och det vexte svart – och åter svart – och hennes unga hoppfulla lif skymdes från den stunden af sorgsna dimmor för lång tid. Och Milla, den fordom så högt älskade, ännu så dyra wännen, af hwilken H. tog afsked den 24 April (det är en oändligt vacker sida i hans korta dagbok, denna!), hon gret så warma bittra tårar – och hans många vänner greto – och vid Ceremonien i NyCarleby kyrka Söndagen den 3 Julii 1842, när wännen Anton sade de alfvarliga, dystra orden öfver den döde och psalmerna ljödo så ewiga och höga som en himmel öfver en graf – o huru förnummos ej mellan hwarje paus af orgeln den djupa smärtans suckar och gråt öfverallt, öfverallt i den folkfyllda kyrkan och der war intet öga torrt och intet hjerta kallt och derifrån tog mängen ett minne hem för hela sitt lif, den stunden! – Men wännen, som just då ilade med ängslig hast mot hemmet, han wisste deraf intet då!

I sitt sista bref till mig säger Hejke: »jag har warit tre dagar ensam på mitt trefliga Alwiken och jag roade mig der med att omlefwade de 10 år, som NyCarleby warit mitt hem, jag har så många, så många gamle minder; de ha warit glada, lyckliga år, väl litet storm och åska ibland, höstliga, nattliga dagar understundom; men af wårdagar med en wärmande, lifgifwande sol ha dock warit flera» – etc. oändligen wackert. De 10 åren ligga bakom honom såsom något slutet, begränsadt, han ser på dem, såsom man vid målet ser tillbaka på en lång resa. Och *den 10:de årsdagen af hans hitkomst war hans sista på jorden!* 20 25

1842. JULIA.

FR. 1. Det war mina sista dagar i Helsingfors denna gången. Min wår hade warit den dystraste jag öfverlefwat, dyster af inre strider, af en kamp utan resultater för min själs efterlängtade frid. Nu hade molnen något skingrats. Små resor – till Borgå – till Löparö – till Rpfvs på Vickars – hade gjort både min cassa och mitt lynne lättare och hoppet om en glad hemresa gjorde hwad det kunde för att stämma mig öppen för lifwets glädje. 30 35

Jag besökte Brunnssalongen – rökte min trefliga cigarr – smuttade på Herr Bodenhagens superba Caffé – bekikade notabiliteterna, hvaribland den celebra fröken Ischimoff, och tjusades af den wackra Leipziger musiken. Brunnsgästerna woro nu 107 – Wid middagstid wandrades
 5 jemte vännen Blank till Cajsaniemi och en delicat diner intogs med behörig madera, caffè och cigarrer.

Aftonen anfangad af en rysk bandit till poliskusk för min cigarr – promenad till Gardesträdgården – en blick åt familjerna Wikstedt, Lundmark m. fl. – sedan thé på Cajsaniemi och discussioner med
 10 embetsbröderna Fabian C. och Julius Lundahl – som hos mig läste Dagligt Allehanda om »Hans Förskräcklighet.»

L. 2. Afwaktningar och afskedsvisiter. Med tårar i ögonen bad mig den älskwärda, olyckliga fru Lundmark helsa till NyCarleby och den söta Axeliana såg ovanligt kyrkminisk ut, men gubben bad helsa bånen,
 15 gubben Svahn etc. – Bestyr och bråk, bland annat med min kärra, hwilken Julle Staudinger förklarade inpraktikabel, men som nöjaktigt upphygades.

SÖND. 3. Afresa från Helsingfors kl. 11 f. m. men måste återvända från Gumtäckt, emedan jag hade glömt medtaga mitt Österbottniska tal. Åtskilliga kamrater tullade derunder vår bränvinsflaska. – Min sidokamrat war Studeranden Storbror, alias: Julle Staudinger. – Togo
 20 wid Hikie af från stora stråkwägen åt nordost och tillbragte natten på en enslig, men hygglig gästgifwargård Oitti.

JULII 4. T. 5. O. 6 Jag hade ämnat göra en betydlig krok uppåt Jämsä och Jywäskylä, och derföre lofwat sidokamraten att slippa med $\frac{1}{3}$ af skjutsen,
 25 men det kort före min afresa mottagna brefwet om Hejkes sjukdom påskyndade färden och minskade kroken. Den oro, jag kände, tillät mig icke att njuta af resans behag.

Värdinnan på Oitti – hvarest man storligen beundrade Ekelunds karta öfver Finland, som wi rådfrågade, och hvarföre man höll oss för landtmätare – förundrade sig, när hon hörde vår afsigt att färdas norrut. Ingen skjuts reser någonsin härifrån ditåt – och inga g.g.gårdar finnas – men wi
 30 wågade på kuppen – Begåfwo alltså ut på lös fot – passerade på gemena, steniga och backiga byvägar förbi det ståtliga *Mommila Hietois*, tillhörigt en von Essen (titulus ignotus) och anlände slutligen till *Arrankorpi* by, begapade ungefär som Columbus et. Comp. vid deras första landstigning på Guanahani. Enkelt, wälwilligt och gästfritt folk, och äkta Finsk gästfrihet. Skön dinér med de yppersta ägg. Isäntä skjutsade oss fram

till Tantila G.g.g. i *Lampis*; Under vägen passerades den celebre *Adam Jaakolas* boning, hwarest besök aflades, men då värden befanns utgång-
en, skickade jag honom ett visitkort med följande tillägg: »Z: Ts etc;
joka tänä wuonna on Helsingin sanomien Kirjoittaja, on ollut Aadam
Jaakolan terwehdän» –

Wåra visiter wille ej lyckas. Vid Syrjentaka i *Tuulois* besökte wi
Aquilina, men sluppo ej in – Mamsellen war borta och ett gement
markattsansigte visade sig som en illmarig Argus i fönstret. – Härifrån
styrdes kosan till Puudickala och derifrån till *Luopiois* kyrka, wackert
belägen på en slätt wid en insjö, omgifwen af tät skog. Dåliga ägg och
dyrt. – Härifrån till Pohja i *Eräjärvi*. Wid *Suolijärvi* sköna högstrandade
sjö ligga twenne byar med fiendtlige namn: *Sairiala* och *Toiwala* helt
nära hwarandra. Strax derpå *Toiwoniemi*, tillh. Capiten Münsterhjelm.
I närheten af Pohja war bröllopp och wi reste med wälbehag under
en mängd sirlige triumfbågar öfver grindarna, belättna med den
uppmärksamhet man dymedelst haft artigheten wisa oss. Härifrån till
Kaupila, ett ruskigt, men gästfritt ställe, och några timmars hwila här.
Under vägen passerades *Wirdonjärvi* sjö, *Ylöskartano* gård samt den
oändeligen täcka, om Kaiwando påminnande *Kukkijoki*. – Följande
morgon på färja öfver *Ansio* och *AnsioLahti*, hvilket gjorde en timmes
uppehåll, framåt wår stora stråkväg. Derförinnan passeras *Kandola* och
Lyötö samt *Westerkulla* gamla gård, bebodd af en lika gammal ägare,
Rector Utter. Vid *Ohrivesi* kyrka woro wi åter hemmastadda och låto
båra af med god fart framåt. *Toisjärvi* heter den långa, hundravikade
sjö, som från Kanganpää sträcker sig 7 fjerndelar ända till Tulijoki.
Middag på Ruhala. Några timmars hvila på Kahra i Alavo, – weckan
på Heickilä, men wi togo in på Mäkelä. Med Emendä hade en märkelig
förändring försiggått åt det pietistiska hållet, hwartill jag gratulerar. Lilla
Haaksirikko låg fram, men behagade ej, Soppa fick till present Jesuxen
Christuxen Lapsuuden Kirja, som med stort wälbehag emottogs. Från
Hangola intet nytt, annat än välsignelse –

Härefter kuskades på, så att wi Onsdagsafton kl. 9 hade NyCarleby
i sigte. Wi beräknade sedan att denna wäg warit 2 mil kortare än den
wanliga.

NyCarleby –

Stor och alfvarlig helsade mig den gamla, nu hwitmenade kyrkan i sin
nya kapprock – Hopp och fruktan vexplade – Jag hade dröjt en stund på

Stenbacka och talt – man hade der sagt mig *intet*, ej heller hade jag haft mod att fråga, men jag hämtade någon tröst deraf. Wi tåga in i staden. Lithenerna nicka gladt – *intet* ohyggligt för Hejkes fönster – nytt hopp. Jag skyndar in – och på min häftiga fråga: hur är det med Hejke, svarar den mötande Lundström blott de tre orden: »han är död – död sedan 9 dagar» –

Den quällen var tårarnas quäll och ingen glad hemkomst, fast i det kära hemmet allt war godt och gladt. Emili Turdin fann jag hos oss – hela den sorgsna familjen – Tante B–n så godt som bodde der och gossarna på alfware –

P. S. Guds godhet har så länge skonat mig från smärtan att jag är alldeles owan wid den. Min största förlust i werlden war wäl min kära oförgätlige pappas död 1831 i Jan., – men jag war ju ett barn då än, min sorg blåste bort och det war först sednare jag förstod hwad jag mist. 1831 i Dec. dog min bästa barndomsvän, Alexander Lithén, och likasom nu berättade mig en främmande, en oskyld hans död – jag var i Uleåborg då än. Och jag gret, men jag gret ännu som barn göra, gret för att glömma .... men flera år derefter stängde jag den 8 Dec. in mig i min lilla kammare i Helsingfors och skref med tårar om min förlorade wän. – 1836 i Aug. dog min dyre broderlige ledare och wän Franz Toppelius på Orisberg; det war i mitt 19 år och jag war ännu ett barn; jag sörjde, men såsom man sörjer den rättfärdige, som gått hem till sitt. Hans minne är mig ewigt heligt och kärt. – Felix heter den dag, då jag blef född, – och om detta skall blifwa för min framtid en sarkasm eller en sanning, det står i Herrens hand. Mycken lycka är ej god för menniskan, hon blir förmäten deraf och glömmmer gifwaren. Hitintills har ordet icke ljugit; kärleken är människans himmel på jorden och jag har varit mycket älskad, jag vet det nog, mer än jag förtjenat. De bortgångne och de lefwande hafwa tänkt med huldhet på mig. Min barndoms trogne broder mindes mig i sitt sista och längtade att se mig innan han gick bort, men Gud wille ej det. Och min bästa, käraste, oförgätligaste vän under 10 sköna ungdomsår, hans sista skriftliga ord till mig voro: Låt mig träffa dig ännu engång innan jag reser – men Gud wille ej heller det – och han tänkte på mig i sina sista smärtfulla dagar – Han *reste* från kärlek, vänskap och glädje – i det ögonblick då wi nu först, nu först skulle rätt hafwa öppnat våra själar för hwarandra. Jag har warit sluten inom mig sjelf allt hitintills, och min korta lefnadserfarenhet innehåller åtskilligt, som ingen dödlig på jorden wet. Hejke hade fått skåda igenom mig

såsom en christall, för honom wille jag nu säga och bekänna allt, såsom jag ock förut sagt honom hwad jag sagt åt ingen annan, jag wille gifwa honom mitt oinskränktaste förtroende utan allt förbehåll såsom utbyte mot hans reddliga, öppna och förtrogna vänskap, och då kallade Gud honom bort just i det ögonblicket, just i det! Och jag må väl deröfver sörja djupt för min egen skull; det hade warit en så ny och owan sällhet att gifwa sig helt och hållen bort åt en älskad wän; – det hoppet är nu troligen för alltid förbi – Mitt lifs dunkla gåta, dualismen, som splittrat min ungdom, allt ligger nu för ewigt i det tysta djupa och endast Gud ser ned deri med stränga ögon. Ofriwilligt skall jag draga mig tillbaka inom mig sjelf kanske mer än förr, och mina andra vänner i werlden måste nöjas med mitt högra hjerta, ty mitt wenstra hwilar under en grön kulle med en wissnad ros uppå.

TH. 7. På Kuddnäs är att anmärkas ett nytt tåg för gårdens oskälige innewånare, hwarigenom det förra och gamla blifwit fridlyst för de skälige räkning, hwarförutom gamla brännhuset uppträdt uti en ny och förnygrad gestalt, samt fépalatset blifwit behörigen meubleradt och decoreradt.

Besök af brodren Piponius – Första visiten hos Lithénerna.

FR. 8. Wära egna söta och treflige quistar befunno sig i de andra angenäma quistarnes Gesellschaft ute på *Alörn* hwarföre Sophie och jag på e. m. dit utreste, medtagande den sorgsna Mia, – Mia, som vunnit så mycket i mina ögon genom sin sorg och sin kärlek. Den svarta ringen glänste nu på hennes finger – Natten mot i dag kl. 12–1 stod jag på min dyre Hejkes graf med en stor tyngd öfver hjertat. Och jag kastade Mias ring på grafwen och den blänkte underligt i sanden, och min Hejke såg att jag broderligen fullgjort hans sista uppdrag; men icke från djupet utan från höjden såg han det. Och jag bad för honom och för mig och för alla dem han älskat, och för alla dem som älskat honom bad jag ock den natten. – Mia war söt och uppriktig, hon beskref sitt tyckes upprinnelse och hans och sin stora sorg. Och jag sade: »med wår wackra sommarglädje är det nu förbi; wi skola minnas wår Hejke ewigt och ofta skola wi tala om honom, det skall wara wår ro och wår glädje. Men icke skola wi derigenom tro oss hedra hans minne, att wi hängifwa oss åt sorgen utan hejd; det will wår wän i himmelen icke. Wi skola icke kasta ifrån oss de korta solglimtar som lifwet ännu har, wi *skola wara glada så godt wi kunna*, icke sannt, Marie?»

Wi kommo till *Alörn* – En båt metade i närheten af *Myggan* – det

5 war min egen Emma – det war Thilda – wi möttes – och Millas hand
 darrade omärkligt och midt i min sorg hade himlen unnat mig en mycket
 större glädje än jag war wärd. Jag wisste nu att jag kunde säga min egen
 Emma – min egen Milla – tusende gånger säger jag de kära orden tyst för
 10 mig sjelf – Gud allena wet om och när jag får säga dem högt för werlden,
 men äfwen det hoppet ljusnar på långt håll. Jag må wäl fritt bekänna
 att jag ej håller af Milla nu som förr – o huru jag lefde i ögonblickets
 korta, försvinnande glädje förr! Jag hade då kunnat gifwa en hel lång
 framtid för en secund af Emmas kärlek – hwad brydde jag mig då om
 15 framtid och lycka om lifwets alfvar och om dess beräkningar! Stundens
 outsägliga lust, som oupphörligt halkade ur händerna, war mitt allt och
 min framtid. Den tillfredsställer mig icke mer. Ehwad jag tänker eller
 handlar, ligger der ett blånande fjerran bakom. Jag håller af min Emma
 nu swalare än förr, jag wille ej mera gifwa 10 år för ett enda ord eller en
 20 kyss – men jag wille gifwa mitt lif för henne hwad stund som heldst. Jag
 wille lefwa för henne – och att lefwa för någon, will säga wida mera än att
 dö för den. Min innersta längtan famnar en framtid nu; nära och fjerran
 står min Emmas mörklockiga bild, – icke mera i fantasiens skimrande
 helgongloria, men i den klara lugna dagern af en älskwärd verklighet.

20 Wi företogo wandringar – till gamla stugan, Alviken, runeberget
 – wi sade lugna och hjertliga ord. Wi förstodo den inre sidan af våra
 ord. – Gumman Dovner, A. H. Backman woro ute – Ludwig Lindquist
 hemkommen – treflig pojke – Solo ensam sof jag på slant i öfra étagen
 och förnam conversation dernere. Synlig solförmörkelse i dag f. m.

25 L. 9. Jag vaknade glad i dag – Den första figur, som inträdde med Caffet, hette
 Maja, och tecknet war godt nog. Ensam gick jag tidigt ut med min cigarr
 och besökte Lithénerna, anlända i går till Charlottenlund. Jag kom åter
 – ingen sågs till ännu – jag satt vid stranden och såg åt hafvet och hafvet
 30 sof – jag wäntade – ingen kom – då for jag ut på flottan i lugnet – Emilia
 kom ut då och helsade litet långt – i detsamma föll silfverholken af mitt
 cigarrmundstycke i hafwet och jag war långt ut. – Milla wände åter – de
 andra utkommo – »hwart har du warit?» – »Jag har warit och sökt de
 lycksaligas öar» – »Och slanten?» – »Den visade jag åt en, som ej såg;
 35 då kastade jag den i sjön». – Men kort derefter tappade jag min lilla bruna
 Alörswant – Milla tog upp den och märkte något rundt och hårdt i ena
 fingret – jag wille ej ha min want igen och hon behöll den i tysthet. »Hwart
 har du gjort af din want?» frågade Rosa – Den glömdes quar på en quist
 och jag hittar den ej mer» – Först på quällen gaf Milla wanten åter och

den war tom – Något ord undföll henne förut om »Amalias gåfwa» – wi förstodo hwarandra. »Nu har jag hittat reda på min rätta quist.»

Caffe dracks på lilla bordet i lunden – dagen war treflig – wore min Hejke blott här, han fattas i min glädje alltid! – Jag badade med piltarne i sjön – middag sofwo wi ej – wi tillbragte aftonen med Lithénerna och följde dem hem – Rosa war derunder inne i sitt favoritämne – hon räknade upp allas våra första tycken – Sophie trodde sig weta Rosas eget – Hemvägen promenerade wi arm i arm, Milla och jag genom lundernas tysta älskwärda skymning – det war just sedan jag återfått wanten *tom* – och wi sade ej mycket, men jag tänkte på min lycka.

Hemresa war beramad i quäll, men det påstods att det blåste, ehuru jag ej såg det. Lika enslig natt – mina söta grannar i nedra étagen hade flyttat – jag hörde nu ingenting – blott dånet af en förfärlig myggjagt. Lithénerna kommo helt sent och förärade grädde – Rosa hojtade godnatt utanför min dörr.

- S. 10. Fortfarande skönhet i naturen. Besök hos Lithénerna. – Domino. – Mättes på dörren – Gamla herrskapet Lt ut – Middagslur i det gröna med det allra angenämaste vis à vis – 5 unga älskwärda flickor lätt och behagfullt hvilande på tufworna med förkläden och halsdukar öfver ansigtet – Caffe dracks åter ute – Fru Falk gjorde visite – Ludvig et. comp. gymnasticerade – flickorna sjöngo: »roligt, roligt, kors hvad dä' roligt på Alörn i dag». – Kastades äfven med volanter. Lithénerna reste hem på quällen – litet sednare efter soupern äfven Marie, Sophie och jag – oaktadt ganska artiga persuasioner – det blåste gruffligt, sade man, men intet såg jag det.

P. S. på stolakarmarna skrefwos frågor – »hvem skall bryta quisten och sätta den i sitt venstra knapphål för evigt?» – »Skrif sådana frågor, som jag kan svara på.» Sedan: »prestkragen säger ja nej ja nej ja nej ja nej jaanejaanej – ja, sade Milla i förbigående och sprang bort – Begrep hon? –

- M. 11. +28 gr. Cels. i skuggan – Åska drog sig tillsamman och utbröt med störtregn kl. 4 e. m. just under det Alfred B. Hällfors och jag badade vid Notwarpet – Wäta som trasor och i en eländig belägenhet kommo wi skrattande hem, stoppade våra pipor samt drucko caffe och thé hos mig.
- T. 12. Ovisite hos Hammarins. Sedan Brunnscholmen och sedan Lithéns – Alfred Ekholm och jag sjöngo duetter.
- O. 13. Metfärd med Turdin till Alörn och Lodörn – regn kom under vägen, hjortron plockades: allt goda anledningar. Traskade således af

till Myggan först på Caffé och sedan på Thé samt soupér – jollrade med mina angenäma quistar, berättade huru jag metat en aborre på Emmas Lycka och en på Thildas, entreterade fru Rundström och begaf mig sedan till mitt land igen.

- 5 TH. 14. Metfärd och 8 brax i Ragnörn.
- F. 15. Omete. Wilh. och Magnus v. Essen anträffas på Brunnscholmen – Magnus har ondt i nacken och thoddy ordineras invärtes. Trior och quartetter anställas, wi sjunga på bron, på gatorna och i Kuddnäs trädgård.
- 10 L. 16. Hejkes Galeas *Wänskapen*, destinerad till Köpenhamn med tjära, stoppades af Tullförw Falk före utresan, under förewändn. att deri låg risk för den omyndige arfwingen Herrman m. m. Rätta skälet war att man befarade att fartyget skulle säljas i Köpenhamn och staden gå förlustig om sin enda Lübecksfarare. Flera speculanter woro medwetande – –
- 15 Brodren Alb. Dyhr bjöd först 6000 Rub. sedan 6,500, handeln skulle i dag uppgöras, men krängel uppstod i thy att Berger ej wille teckna en för begge och begge för en med Lithén utan blott för halfwa summan. Handeln gick om intet – Jag skref till Hfors och bjöd ut skutan, och Dyhr bjöd i harmen på thodium till Bholmen. – Detta owänskapliga förfarande med Hejkes »Wänskap» bevisar blott den gamla erfarenheten, att alla
- 20 considerationer måste vika för Köpmannaspeculationen, och att en rättskaffens köpman med bästa samvete i werlden drar opp sina wänner och deras närmaste, endast att sådant sker enligt konstens regler.
- S. 17. BÖNDAG. Häggblom. Storm. Wåra quistar hade hemkommit och gjorde sitt första besök på Kudnäs i quäll. Aftonen war wacker, wi promenerade i trädgården och sade hwarandra förtroliga ord.
- 25 M. 18. Storm. Emilia har fått en kikare af Capten Lind. »Menar han något?» frågade jag Sophie. »Han är för klok karl att inbilla sig något,» swarade min kloka syster. – I dag war Fredrik; jag inropades till Holstius och drack några glas punsch – Deraf dristig worden klef jag in till Hammarins
- 30 på min första visite, fann der äfven mina quistar och jollrade en stund. Mia spelte och jag innehade nu min Hejkes plats vid pianot. Jag innehar ock en angenäm plats i Mias wänskap, det wet jag nog, och det har ej felats insinuationer från andra håll, att jag borde eröfra en närmare plats; men om jag ock det kunde, om hela werldens herrlighet strödde sin glans kring den älskvärda Mias hufwud, – jag wille ej utsträcka ett finger efter
- 35 den, – jag wet hwar min enda sällhet knoppas och det är ej hos henne, så god hon är. – Gud! jag har ock ett samvete, fastän ett nyckfullt. Jag will blifwa wårdaren af Hejkes minne hos hans sista »hjertrös»; än i

döden will jag vårda hans intressen. Han har testamenterat min Emma, ej sin Mia åt mig.

Sednare s. d. hos Lithénera med Alfred. En skymt af det gamla. Jag war upprymd och treflig, jag sade ord i den fordna tonarten, fast det war vänskap. Nu – jag såg så djupt in i Thildas ögon och hennes blick war ett ögonblick oändligt wacker att se uppå, huru den glimmade i sin wåta glans men då sprang Thilda bort – Ack, Thilda, min dyra wän, som eger hela min oförgätliga aktning och vänskap, min vackra forntid är du och Emma är min framtid och min jordiska ewighet. Du är min ljusgröna barndomsdröm, hwars minne är mig ewigt ljuft och kärt, men Emma är min ljusröda ungdomsengel och mitt lifs älskade förhoppningsblomma. Det har blifwit för mig en visshet nu, hwad jag länge anat, att jag, öwärdige, varit ditt innersta hjertas enda älskling, att ditt första tycke endast sjunkit långt, ack så ewigt långt ned i djupet, men ändock finnes der i denna stund, du dyra Thilda! Huru skulle du ej varit trogen som guld, om jag ej swikit dig, – ja jag war den som bröt min egen barndomstro och grumlade din ungdoms spegelwåg och gjorde dig så sluten och så tyst, kan du förlåta det? Ack Thilda, wet du, jag är swag – jag war en lekboll i mitt ödes hand – på Emma föll min blick, – i henne kände jag den ljufwa swalkan för mitt lif – och min barndom försvann som en blink och jag lärde att älska och lida, så som jag aldrig kunnat förr. Ja jag lärde att lida – hon, för hwilken jag offrade ditt trogna hjerta – hon älskade ej mig – hon bar en annan i sina tankars hem, jag wisste det så wäl. Men denne andre war min bästa älskade wän och bror – jag skänkte min nya, min sista kärlek åt honom en bitterljuf Januarinatt – och mitt hjertas tomhet war obeskriflig – nej icke tomhet, ty, fastän utan hopp, war Emma min själs enda glädje allt ännu. Sedan kommo skickelser – nya – bländande – Emma trodde sig glömmas och glömma – och min Hejke, som nu är i himmelen, trodde sig älska en annan och återgaf mig mitt lifs svalka – och Emma blef glömd af en, som ej war henne wärd, – och gaf mig sin – och jag erfor åter en ljuf doft af sällhet, som jag want mig af wid längesedan – och denna sommar hade warit den lyckligaste i mitt lif om ej Hejke gått från oss. Detta är min saga, dyra Thilda, kan du förlåta mig? Ack ja, du goda, det gör du wisst!

T. 19. Besöker på morgonquisten NyCarleby helsokälla. Brunnsällskapet utgöres i sommar af Fru Falk, Fru Hammarin, fröken Stromberg, M:lle Lönnroth, Herr Hällfors, Garfwaren Forsell med fru och Madame

Friberg, summa 8. Wåra Quistar och Marie äro i rörelse. Tante Maria bjuder kaffe. Milla betäcker mig med sin parasoll.

S. d. Examinerar, på modrens begäran, Alexander Downer. Det är godt hufwud och god wilja hos pojken; blott att han gerna fjäskar här och der.

O. 20. Andra Årsdagen af Philosophiæ Magister promotionen 1840.

Examinerar Alex. D:r och, på fadrens begäran, Ludwig Lindquist. Den pojken tycker jag om. Skäligen godt hufwud, ännu bättre wilja, alfvar och redbarhet, ett raskt och friskt wäsende och jemt så mycken pojkaktighet, som behöfs, har fallit på hans lott. Jag sökte pröfwa opartiskt och han bestod profvet.

Dagen förflöt stilla. Thé på Bholmen, sedan promenad med mina quistar.

TH. 21. Wi hade upplefwat Johannas dag. Syster gratuleras, undfågnad blott med ett Caffebord. Hwarpå wandrades till Lindquistens, med ett myrträd kl. ½ 7 m. Gumman L. önskades allt godt. Åt Thilda skulle wi sjunga för tillfället förf. verser, men namnsdagsblåsarn råkade vara mer än vanligt korkhufwad – blef alltså endast: »Thilda, Thilda, Thilda Johanna Lindquist i dag!» – Alfreds bas kom dessutom post festum. Ett wackert bord, decorerad med blommor och myrten, fågnade ögat, och deromkring thronade en liten caffèblusande societé, Holstius och Lind inberäknade. – Sedan Gratul. hos fruarna Frosterus och Wahlström.

S. d. på afton hos Lts – Misen Hammarin war med – Alfred et Hållfors et Marie Whm d:o. Hfors Tidnings postscriptum till Tit. Henrik. Redogjorde för pappa och mamma angående Ludwigs framsteg. – Milla och Sophie sågo hemlighetsfulla ut, hwad det led. Det hwiskades om *tableauer* – Tableauer! och trots den klara Juliquällen lyckades sådant öfver all förmodan. 1:o *Le chevalier et sa dame*: Ludwig knäböjande för Julius som flicka – med ljus. 2:o: *Gossen* (Julius) *flickan* (Lotta) och *Modren* (Ludwig). Modren bannar sin blyga flicka, men den skälmska gossen står leende bakom i busken – (med ljus). Och 3:tio: *Hoppet*, stödjande sig med venstra handen på ett ankare och pekande med den högra mot skyn. – De förra två tableaurna woro af ett näpet och täckt behag, leende och jordiskt glada, Hoppets engel war himmelsk att skåda. Det war den wackra Thilda, wackrare än någonsin, så smärt, så luftig och sväfvande och med en blick, så öfverjordisk och strålande att jag aldrig kan förgåta den. Den bengaliska elden öfvergjöt hela gestalten med en himmelsk dager, – med ett underbart drömligt behag – som en

uppenbarelse glänste hon för ett ögonblick och försvann åter – O du ljufwaste engel i detta sorgsna menniskolif, du heliga, dyra, lycksaliga Hopp, du iklädde dig den gången en skepnad, som var dig värdig, och du såg den gången med samma strålande öga, hwarmed du tröstande blickar in i lifwets djupaste natt!

5

Thilda war wacker äfven när hon nedsteg från sin höjd, och det war den älskwärda Emmas glädje att se oss alla glada af beundran.

FR. 22. Slutar examen med ynglingarne Lindquist och Dovner.

L. 23. Promenader med våra quistar – hemkommande från deras angenäma Gesellschaft möta Sophie och jag Demoisellernee Kynsell wid norra tulln.

10

S. 24. Den dagen war stor rörelse i NyCarleby. *Malmberg* predikade första gången. Stora skaror inströmmade från landet. Kyrkan war öfverfull – alla bänkar, alla gångar trångt hoppackade – slutligen fick ingen mera rum – mången måste wända om. *Malmbergs* föredrag war angenämt, värdigt och mild, hans ord alfvarliga utan *Östring*s skärpa, hans hållning ledig och okonstlad; hans predikan blef allmänt omtyckt. Liksom *Östring* och öfriga, framhöll han contrasterna mellan Guds barn och människors werldens barn klara och skarpa, och prisade de förras enfald framför de sednare konstlade klokhet.

15

20

Invikande till Lithénera för att gratulera *Christina* fann jag *Rosalie* förtjust i *Malmberg*. »Jag wet ej huru man kan gå på brunnsdans i quäll, sedan man hört M. på f. m.!» – Det är så med *Rosalies* små Gudaktighetsrörelser, hvilka hon gerna will tillägga en varaktigare betydelse. Nog skulle hon dansa friskt i morgon för det. Det är så med *Rosa* fattig och med mången annan, att man tror sig göra någonting Gudi täckeligt, när man sitter och är rörd en liten stund, änskönt man sedan snart återgår till sitt förra. Så menar *Rosa* ock, att hon sörjer wår *Hejke* förmer än wi andra, för det hon sitter några veckor och bär vid lämpliga tillfällen sorgen som en skylt framför sig, försmående att dela dagens små nöjen med oss andra. Detta kallar jag sjelfbedrägeri. Då älskar jag wida mera *den sorg*, som gömmer sig sjelf till de många ensamma stunder, menniskan alltid har att disponera, och efter den första smärtans utbrott, drager sig undan menniskoögon i djupet. En sådan sorg racker icke veckotal, utan i långa år och under ett helt lif, och dagens flyktiga löjen, som fladdra på ytan, äro för den likgiltiga och utan betydelse. Jag har sagt detta åt min *Emma* i dag; skulle wår oförgätlige *Hejkes* minne wara så vanskeligt hos oss, att det kunde rubbas af en lumpen dans eller dylikt!

25

30

35

Ej will jag tadla Marie, om hon i sin första smärta, ej *kan* njuta af lifvets små förlustelser, långt derifrån. Men den tadlar jag, som *kan* och icke *will*, af falska considerationer. Tror icke Emma, att när Hejkes minne längesedan bleknat bort i Rosas tankar, då minnas wi honom ännu lika
5 varmt och sorgligt som i dag?

Det var *Brunnsdans* i dag på Juthbacka, arrangerad af Capt. Lind och Hällfors. Onödigt wisseligen, ty den allmänna sinnestämningen war ännu ej egnad för dans. Detta, i förening med regn och en lång väg, gjorde balen ganska fåtalig och ej särdeles rolig. Detta war att förutse. Mellertid
10 gick jag dit, för min Emmas skull; quistarna måste af considerationer gå. Jag gjorde bekantskap med Demoisellerna Milla och Olivia Kynsell; stela flickor till en början, GCarlebyenses; liten uppfostran i Nby skulle göra dem trefliga. – M:lle Lovis Lönnroth, Borgåensis. – Med min egen Milla andra françaiseis och d:o potpouriet. Jag sade henne för hwems skull jag
15 kom. Hon war warm och älskwärd, hennes ögon tröstade mig outsägligt. Jag hade ock den djerfheten fråga efter Thilda Lts små hemligheter, af hvilka jag wet ¼ förut. »Jag kan inte säga.» – Misen och Lithenerna m. fl. woro ej der.

M. 25. Gumman Lithén och Wilda Hinge från GCarleby åka in på Kudnäs gård. Kort derefter åker jag Hilda och Sophie till Lts – flickorna först
20 på prostgården –

Aftonen hos våra quistar. Alfred och Hällfors äfvenledes. A. och jag sjöngo. Milla spelte för oss – Milla har vunnit en ny talent, som gläder mig – sätter musik rätt snällt på papperet – hade i wintras arrangerat
25 Marchand des modes för pianoforte och nyligen satt Czernys potpourie från 2 pianof. till 1, från 8 händer till 4; wackra plockbitar af Beethoven, Rossini, Mehul, Herold m. fl.

P. S. Wilda Hinge är sig lik – flickan har haft stora sorger öfver brodrens död och än mer öfver Zimmermans; detta har gifwit henne
30 mera alfvar och stadga än förr. Hilda är treflig på sitt sätt. Der hon mötes af värma och godhet, är hon warm och god, och uppriktigheten är hennes vackraste fel.

– Lithénerna woro med i quäll – tystare än vanligt woro de.

T. 26. Mete med Alfred. Ett par wackra idar. – Afton: våra quistar och
35 Kynsellerna hos oss. Promenader under popplarna. Lilla Emilia i marokinsboken presenteras, likaledes mina silhouetter. Wi promenerade sedan. –

O. 27. SJUSOFWAREDAGEN skedde gratulationer vid brunn, och bland

gratulanterna befunno sig våra älskvärda Lindquistar samt Kynsellerna. – Visite uppe i Thilda L:ns wäfkammare derförinnan. – Sedan promenader – Misen på Kudnäs – E. m. träffades samma societé hos Lithenerna i fåfången, der systrarna Emelie, Hilda och Sophie företogo ändlösa promenader genom gångarna – Millas panna war mörkare än vanligt, och man anade några spår till tårar – Rosas ord hade ej fallit alldeles grannlaga – »Hindrik vore redan glömd» etc. samt hwarjehanda bespejelser dessutom – ty alla, som ej hänga sina tankar på en skylt och som wåga ha en hemlighet för wår ädla vän och cousin, få wid tillfälle höra af det. – Det goda förståndet återkom ej ens hemma hos Lithenerna, ehuru R. bjöd till. »Ja, kära flickor, wi skall wäl då wara främmande för hwarandra nu som förr, det är kanske det bästa.» Hwilket förtroende har då Rosalie gett i utbyte mot Emelies?

Hilda satt och knäppte mund – Aftonen war ledsam –

TH. 28. Metande wid hållan, borttröfwad jag af Falk, Lithen, Lybeck och Collander, som föra mig till Berger i gamla stugan på Alörn – Här war icke illa att wara, sköna anrättningar wankades och det kroppsliga hos menniskan mådde wäl. Men det själiska led hunger och törst – midt i muntraste glam, från sången och de fyllda glasen måste jag ut under den molniga himlen och se! derute war lundernas tystnad full af sorg. Och winden, som dansade fram öfver hafwet och jollrade med strändernas alar, han hade ej swalka nog för mitt hjertas tysta längtan. Hejke, min Hejke, huru all glädje är half utan dig och huru hwarje prasslande löf i den ljusa Juliquällen sörjande hwiskar ditt dyra namn!

FR. 29. Hemkommen följ. dag kl. $\frac{1}{2}$ 1 finner jag Gumman L. och Hilda nyss resta, och träffar Emilie, Thilda Ln och Sophie, som följt dem ett stycke – Millas blick war wacker – huru de i går wäntat mig – huru Hilda och Sophie velat möta mig i Ragnörn och blifwit skrämde af wågornas dystra sus – huru mina quistar alla börjat tänka hwarjehanda, gumman ej ens undantagen – Nej, det war bra att jag ej kom – blott förhäf dig icke, mitt fåfånga hjerta! Thilda gick tyst bredvid oss till tulln – »jag tyckte jag war öfverlopps», bekände hon sedan.

På quällen en stund vid Borgm:nan Stenmans auction – det raraste der war Svenska Jubelbibeln af 1541, dock illafaren och defekt. – Lång conversation med Lithenerna från gatan till fönstret under hemgåendet – båda funno gårdagens bekymmer onödiga – Thilda retades mot vanligheten – Rosa förklarade, »att Thilda unnar mig allt godt, ja bättre än Rosa sjelf», – hwilket jag ock tror. –

Vid förbigående inropad till Lindquistens för att dricka thé, en
 familie med Kynsellerna – och intager sophan i bredd med Emilie –
 L. 30. Affairer – Utbetalat till Handl. Backmans Sterbhus 56 Rubel Silfver –

Middag hos Tante B-n – försöker derunder pianot – utwerkar, att
 5 L:tarna få låna det – »att jag finge höra Hejkes presenter, styckena à 8
 mains.»

S. d. Höbergning vid *Jemmerdalen* uppe vid Lippijärvivägen. Jemmer-
 dalen war den dagen en fröjdesal – Täcka lunder af björk och gran
 mottogo hela quistfamiljen, Kynsellerna, Sophie och mig. Man bergade
 10 friskt – wi hade dock endast öfverinseendet – wi suto angenämt i det
 gröna och sökte fyrväplingar – jag har aldrig funnit någon, ej heller nu.
 Milla fann genast en på sin tysta frågte och sökte länge, länge åt mig en
 annan till svar på min – fann slutligen, efter flitigt sökande: die Frage
 war: »bist du mir gut, Milchen?» – ein vierfacher ja war die Antwort –

Ett bord slogs upp af en ladudörr – dervid drucko wi endrätgeligen
 thé – Augusta, »lilla gumman», war den dagen »weckoskrift.» Pojkarna
 gymnasticerade och tumlade om i gräset – Lotten skulle göra efter och
 slog sig i backen – Julius var Pajazzo – Calle Engström agerade en stock,
 öfver hken pojkarna stöpo kullerbytta – Thilda, som mycket tittade
 20 efter Anton Nordgrén, blef på afstånd tagen för en häst – Hemfärden
 war ock treflig, jag och weckoskriften arm i arm – Dagen war en bland
 de angenämaste –

S. 31. SÖNDAGEN: DEN FINSKA BIBELNS JUBELFEST. Res dig endrätge-
 ligen upp, du trogna Finska folk, höj din röst till sköna lofsånger och prisa
 25 Gud! Han hafwer aktat dig wärdigt att undfå sitt heliga ljus, och der Du
 fordom satt i ditt hedniska mörker, sände Han sina tjenare ut till dig att
 predika den korsfäste Christum, dig till evig hugnad och lycksalighet.
 Och genom den Catholska lärans andaktsfulla dunkel sände Han en
 ny stråle af sitt förklarade ljus till dig, Han gaf dig läran i sin renhet och
 30 Sitt ord lät han tolka för dig på ditt eget sköna modersmål. Wälsignelse
 öfver de män, som dervid woro Herrens redskap! Lofwad ware Gud att
 Hans heliga Ord hafwer burit nåderika frukter på vår Finska fosterjord
 i tvåhundra år! Hwad hade wäl det fattiga Finska folket annat än sin
 bibel, att trygga sig till? Den war dess första och dess enda wisdoms
 35 källa, och den är det ännu i dag, och den skall, om Gud will, wara det
 ännu om hundra År härefter – när wi alla, som nu höja vår röst till
 Guds ära, slumra under våra tysta tufvor längesen!

Jag hörde Häggblom prisa Guds godhet inför den Svenska

församlingen och Nordgrén inför den Finska. – Nordgrén war i går hemkommen – och besökte mig i quäll, jemte familjerna Frosterus, Hammarin, Lithén, samt Herrarna Ekholm och A. Backman – Äfwen angenäma quistar och Kynseller inropades från en promenad och drucko the med oss, under sång.

AUGUSTA 1842.

5

Augusta är nu månadsskrift – Augusta är ej sällan den älskwärdaste af årets 12 döttrar – Mer än någonsin wore hon det i år med sin glada, soliga, warma blick, sitt jemna, lyckliga lugn, om icke – om icke rosorna vissnade af sorg på grafven och de tysta kullarnes antal vexte. Det är hårdt att mordenglarne just i lifvets skönaste blomningsdagar rycka sina valda offer från dagens ljus och rosornas doft. Wi, som efteråt lefwa, lida och le en liten stund, wi sucka och sörja, att det herrliga på jorden så snart förgår, – och erinra oss, att äfwen wi skola wissna en gång. Men Gud är ewigt god, full af nåd och salighet. Han dömmar öfver våra dagars början och slut, och vårt arma, trånande hjertas suckar lyssnar han huldt uppå. Herren dömmar öfver lif och lycka, Han låter oss ej förkrossas utan tröst. Hans heliga, goda, nådiga wilja ske!

10

15

AUGUSTI 1. M. DEN FÖRSTA AUGUSTA samlas en sångförening, bestående af quartetten A. Backman (Pacius), A Nordgren, C. E. Ekholm och Z. Topelius i nedra salongen af Lithenska Fåfangan; begifwer sig derifrån upp till Lithénska hotelet, ser familjen resa ut till Alörn, dricker thé, sjunger agreabla quartetter i öfra salongen, kastar en blick till Lindquistarna, som göra visite hos Collander h. e. M:lle Hanelius – promenera sedan och gå hwar till sitt. – P. S. – Collander gick ut – Wilh. Essen for genom staden till Fontell: på bruket lågo 7 personer i nerffeber: »våra sötungar är' sjuka nu.» – Och en sötunge sade några veckor derefter adieu.

20

25

Lithenska salongen – hvilka minnen! Och hvad har den ej sett denna winter, då jag war borta! Den såg äfwen den 24 April – ett minne förmer än månet annat!

30

T. 2. CATHARINA. Gratulerar vår goda Mamma. – A. en stund på Bholmen – Promenerar derifrån norrut – till Kullen, »der min glädje hvilat.» Det glänser rödt på den, det är en frisk och älskwärd ros, ditlagd af någon vänlig hand. En annan gång fann jag en krans på kullen – jag

35

känner icke handen, som den knutit, ty modrens war det ej, – men jag ville kyssa den af tacksamhet.

KOMMENTARER

Textkritisk redogörelse	1139
Textläget.....	1139
Manuskriptbeskrivning	1139
Drag och särdrag i dagböckerna	1143
Textetablering	1147
Typografiska normaliseringar	1150
Läsanvisningar och källor till punktkommentarerna	1151
Noter	1156
Förkortningar	1158
Kommentarer	1160
Källor och litteratur	1331
Förteckning över omnämnda personer	1341

TEXTKRITISK REDOGÖRELSE

Textläget

Föreliggande utgåva omfattar de dagböcker Topelius förde som ung. Merparten har bevarats och ingår i Topeliussamlingen 244 vid Nationalbiblioteket (NB) i Helsingfors. Materialet utgörs av 20 häften (eller delar av häften), ett enskilt blad och sju skrivböcker, som vid arkiveringen inbundits i fyra band (NB 244.131–134).¹ Det första häftet inleds den 1 oktober 1832 under den fjortonårige Topelius första resa till studiestaden Helsingfors, och dagböckerna avslöser varandra fram till den 31 december 1840, d.v.s. det år han tog kandidatexamen och promoverades till magister vid Kejserliga Alexanders-universitetet.² Till dagbokssviten hör också häftet *Den Svartgröna Sommaren 1842*. Anteckningarna i det – från den 18 juni till den 2 augusti – handlar om bäste vännen Henrik Backmans död och de efterföljande veckorna i Nykarleby, men också om Topelius förhållande till sin blivande hustru Emilie Lindqvist. Häftet är arkiverat och inbundet tillsammans med dagböckerna för 1839–1840 (NB 244.134).

Den skrivbok som innehåller dagboksanteckningar för perioden 9 augusti–31 december 1840 inkluderar ett särskilt häfte med rubriken *Julidagar 1840*. I häftet beskriver Topelius promotionsfestligheterna i Helsingfors från den 4 till den 22 juli. Innehållet motsvarar anteckningarna om julidagarna i den egentliga dagboken, men *Julidagar 1840* torde vara av senare datum.³ För vilket ändamål den senare versionen har författats är oklart. *Julidagar 1840* ingår som en variant till dagboksanteckningarna i den digitala utgåvan.

Dagböckerna 1832–1840 har tidigare utgivits av Topelius dotterson Paul Nyberg. Utgåvan – med förord av Yrjö Hirn – innehåller realkommentarer i begränsad omfattning, samt personregister och ett »Litterärt register» över omnämnda böcker och skådespel.⁴ Nybergs utgåva har använts som referensmaterial i många studier om Topelius, om studentlivet och om 1830-talets Helsingfors. Flera av studierna – och Nybergs utgåva – ingår i källmaterialet för kommentarerna till denna utgåva och upptas i litteraturförteckningen. Nybergs utgåva har också exciperats av redaktionen för SAOB.

Manuskriptbeskrivning

Dagboksanteckningarna har bundits in kronologiskt i Nationalbibliotekets band och arkiverats på följande sätt:

8) Måndag jag (Runde tårntligen) - läste Tugendides - spelte med
och till 2 1/2 - e. m. 1/2 och ferade Coraja - N° 2, Rom hit -
gick Kl. 2 1/2 idana/Kon och var på vägen till samt -
dansklubben var borta och roligt samt dansades 10 - punkter .
Som igår aftn. gjorde jag en längre nästa - sedermera företogs
en öfverkl. och jag bestämde omant. Logik med yack, och ord =
från det: trägen vännar, flög in - Kom hem Kl. 11 1/2

20 Januarii förmiddag - läste Sichten/Nagare - Rom hit - sedan,
och hit - gick till smattor biff hem från
därifrån till träffade på det en stund och för hem med
Matta - e. m. läste Sichten/Nagare drack coffee och ferade
Coraja - var Kl. 6 till och - 1/2 m läste logik - var här -
läste Tugendides samt logik på förmiddag

21 Januarii förmiddag Kl. 7 ock gick till Kl. 9 att läsa upp logiken
Runde Coraja - färd Kl. 10 till - läste Tugendides - -
besjafade med - e. m. 1/2 och - Rom
hit och en gång till men han var i hem utan och
vann det - grälade med den - gick med till och -
ut på natag och stannas teoret samt på - -
läste med - - var - läste en roman samt logik på förmiddag.

22 Januarii förmiddag 1/2 - spelte Fortepiano -   - läste
1/2 Cor. - - Magister hatet i bidr. till och -
 med   - e. m. var Kammarer läste
Gibbels och ferade Coraja - då Rom hit till och
Kögmän - vi gick till och derifrån - var -
Jahn, och drack the - Gibbels, logik och var till och träffade -

23 Januarii 1833. förmiddag Kl. 7 och läste
logik, och upp för Kl. 2 1/2 - var logik en - var sedan
spatferades öfver sedan till lands mitt för och

Topelius dagböcker är skrivna med prydlig handstil. Till de lekfulla inslagen hör piktografiska tecken, d.v.s. små bilder som oftast representerar en person eller en

Kref upp på ett berg för att se ut fjällen som också var rätt vyer
 Rer- därifrån hem och 4 samt Dorsel - roade mig med 2 Miska
 - en. Logi och Gubla - extra hos - var i fjällräg med
 24s Ruumare - jätte myllor med och - var i en i fjäll
 (Rag) med några damer och Gubla's samt Logi -
 24 Januari Onsdag - slutade Logi Ren för magistern - var hos
 och samt 2. - em. var ut att
 förka N° 2, men försvann - förmiddag - Klädde om ring och för Kl.
 5 till. Kom med med var litet därifrån
 till danskeln - där dansade man 5 d. Quadriller, 2 ruffa, 1 masurka,
 2 potpourri, 2 wallor, 1 cottijon och 1 liten myllor quadril af kerrika jag
 afsesterade till den första - drack och drack och drack beer och föred
 alla dansstolskammare och 1 par, 3 andra - gjorde man en liten dans
 förtäring - slut, o. v. Kl. 2. - då vi förfogade oss hem - lag
 häring - var sammeligen trott och föring - gubnat -
 25 Januari och var här som hastigast - feg upp 2 10 -
 gick med N° 2 ut i träden pullitträtt för till Janzon, på vägen var
 jag in till Nenni och drack öl samt på vägen där jag hade bres - gick från
 Janzon ut att spjut föras - fjällräg med vätra Janzon, Schyb, g. Brädder och
 N° 2 - N° 2 var här samt - Kref - em. läste Sku =
 cyklides kommit - läste Geographis i tte Ruumarn -
 sedan N° 2 - angingo till spektaklet och på vägen hos -
 ettatle stot quillikes - uppöndes Axel och Wallborg
 eller i döden samt Arlequin och Junnbindaren - den liten
 kortman - var i buffeten och Kom hem Kl. 11 aftonen -
 26 Januari. f. m. feg upp 2. 8 och läste sedan för magistern i
 fjällräg med Wallstman och Eufing - Kl. 2 11 Kom på och
 var led sen på mig värdtigen ej utan orsak - åkte med -

plats. Topelius använder piktogrammen mest frekvent i januari och februari
 1833, då han också kolorerar dem.

dagböckerna 1832–1834	NB 244.131
dagböckerna 1835–1836	NB 244.132
dagböckerna 1837–1838	NB 244.133
dagböckerna 1839–1840, 1842	NB 244.134 ⁵

Topelius förde dagbok i egenhändigt sydda häften, från 1837 även i skrivböcker. Häftena varierar i omfång, från de tidigaste om två, fyra och sex blad upp till 31 blad. Eftersom handskrifterna är inbundna – delvis även konserverade – går det inte att med säkerhet fastslå hur många lägg häftena är sammansatta av, inte heller hur många blad de enskilda läggen består av. I den mån papperet kan analyseras tyder observationerna på att Topelius inledningsvis använt lägg om åtta blad, för att senare – från slutet av 1834 – allt mer övergå till lägg om fyra blad. I några fall är antalet blad i lägget ojämnt, av innehållet att döma har Topelius då skurit bort överflödiga blad i slutet av häftet. Papperet är handgjort och gulnat. En del häften har omslag av grövre papper. Häftena har förmodligen varit sydda när Topelius använde dem.

Skrivböckerna är häften med pärmar av styv kartong, i regel beklädda med marmorerat papper. Även skrivböckerna varierar i omfång; fyra böcker består av 46 blad vardera, de övriga av 38, 41 och 62 blad. Det är inte möjligt att fastställa läggens antal, inte heller att med säkerhet mäta falsningen. Det är oklart om Topelius köpt skrivböckerna färdigt inbundna eller om han själv låtit binda in sina häften. Skrivböckerna består av maskingjort papper.

De flesta av dagbokshäftena inleds med ett titelblad som Topelius har dekorerat – i viss utsträckning kolorerat – med konstfullt utsmyckade ord, ornament och mindre bildelement. I skrivböckerna 1839–1840 är cirkeln ett återkommande tema på titelbladet (se s. 1152 f.). Titelbladens versosida är de första åren mestadels blank, efter hand pryds den av valda citat från kända författarskap. Själva dagboksanteckningarna inleds på nytt blad (anteckningarna i det tredje häftet 1833 inleds undantagsvis på titelbladets versosida).

Dagböckerna är paginerade av Topelius. Fram till juli 1836 löper pagineringen häftesvis, därefter årsvis, omfattande flera häften. Pagineringen inkluderar med några undantag titelbladen. Därtill har alla häften i det första bandet samt några häften i de övriga banden försetts med kompletterande paginering vid arkiveringen. Arkivpagineringen omfattar även omslag, titelblad och blanka sidor samt lappar som bundits in tillsammans med dagboksanteckningarna. Den är gjord med blyerts i övre högra hörnet på rectosidan av varje blad.

Topelius har genomgående använt svart bläck, som med tiden ljusnat i varierande utsträckning. Han har nyttjat papperet effektivt och antecknat på båda sidorna av bladet, sidorna är i regel fullskrivna. Anteckningarna inleds med månadens namn som rubrik. De tidigaste dagbokshäftena saknar marginaler; datumangivelsen står centrerad på separat rad före daganteckningen, som löper från kant till kant över bladet. Från januari 1833 delar datumangivelsen rad med daganteckningen och i mars samma år introducerar Topelius vänstermarginalen och placerar dateringen där. Tre månader senare tar han sidhuvudet i bruk. Samtidigt gör han ett kort experiment med linjerade skrivrader.

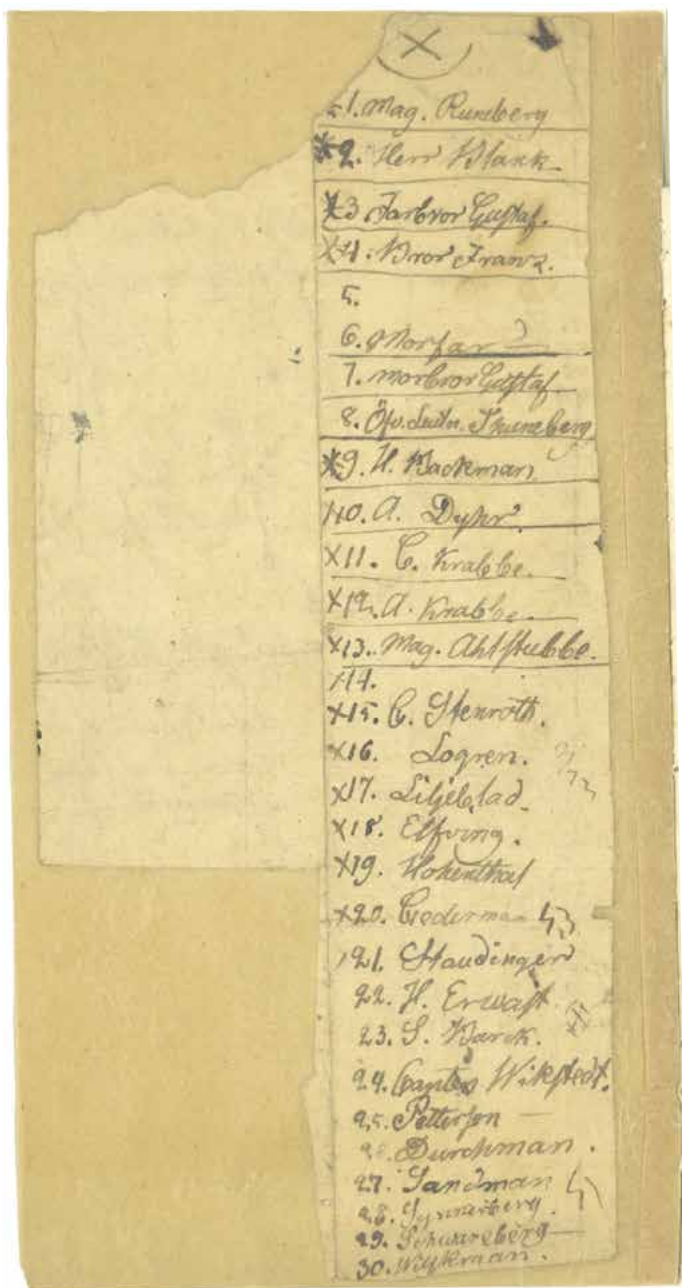
Handskrifterna är välbevarade. Materialet har konserverats, huvudsakligen med avseende på skador i kanten och mindre rivskador. Fläckar, missfärgningar och annan smuts förekommer, men påverkar endast undantagsvis läsbarheten. Skriftbilden är tydlig och lättläst. Topelius använde latinsk stil och handstilen är mycket prydlig. De interna varianterna är få; enstaka ändringar, kompletteringar och strykningar förekommer, av handstilen, bläckets kvalitet och innehållet att döma är de flesta samtidigt med texten.

I dagbokshäftena förekommer markeringar med blyerts, sannolikt av Paul Nyberg: mestadels små kryss, hakar och frågetecken i marginalerna. Dessa har inte beaktats i utgåvan.

Drag och särdrag i dagböckerna

Dagböckerna omspannar drygt åtta år av Topelius ungdomstid. Genomgående för materialet är den kronologiska dispositionen; anteckningarna är med få undantag uppställda så att varje enskild dag åtföljs av en anteckning. Av Topelius formuleringar kan man – ibland explicit, ibland indirekt – sluta sig till att dagboksanteckningarna med några undantag är gjorda i efterhand, allt från ett par veckor till flera månader.⁶ Bland hans efterlämnade manuskript finns exempel på så kallade promemorior för dagboken, strödda ord noterade till stöd för minnet.⁷

I de tidiga dagbokshäftena använder Topelius korta satser, och räknar upp göromål och händelser, lästa böcker, brev och möten med andra människor. I de senare dagbokshäftena är meningarna vanligen fullständiga och skildringarna detaljerade. Graden av reflektion och självanalys tilltar. Topelius experimenterar också med ett mer övergripande berättargrepp där dagför-dag-uppställningen får en underordnad betydelse, som i reseskildringen från sommaren 1835 och i anteckningarna om promotionsfestligheterna sommaren 1840. När Topelius summerar året som gått i de senare dag-

Topelius dagböcker har bundits in i samband med arkiveringen och är delvis konserverade. Dagboken för mars–maj 1833 föregås av ett separat blad med en förteckning över personer i bekantskapskretsen. Varje namn

69.

Journal

för

Martii, April, och Maji Månader.

4. Häftet

7de och 8de Månaderna.

1833

Helsingfors Den 1 April 1833.

motsvaras av en kombination av en symbol (stjärna, kryss eller fyrkant) och ett nummer. Topelius använder koderna i dagbokstexten i stället för de egentliga personnamnen.

böckerna inkluderar han också aktualiteter och andra händelser i Finland och utomlands.

Topelius förde dagbok under studieåren, en period när hans språk och stil tränades, tillika en tid när stavning och böjning i svenskan ännu inte var helt standardiserade. Det är givet att texten präglas av en naturlig varians i ord- och böjningsformer. Topelius använder i viss utsträckning ord och formvarianter som var typiska för svenskan i Finland, t.ex. preteritumformen av verb på -era med böjning enligt andra konjugationen (mankerte, obli-gerte, projekterte).⁸ I anteckningarna förekommer också dialektalt influ-erade ord och uttryck med inslag av talspråk. I synnerhet de första åren skriver han t.ex. »hem» i stället för »hemma», »ut» i stället för »ute», »upp» i stället för »uppe» och »vor» i stället för »voro».

I takt med att Topelius förkovrade sig i olika språk använde han dem också i dagboken. Han skriver passager på franska, tyska och latin, enstaka satser på finska och mera sporadiskt ord på ryska, grekiska, hebreiska och italienska. Till de lekfulla inslagen hör franskinfluerad stavning och egen-händigt konstruerade negationer som markerar frånvaron av något eller en avsikt som inte förverkligats, t.ex. opost, OEssen och oalbum. Utöver sedvanliga förkortningar använder Topelius också egna. Han förkortar och sammanskriver i synnerhet personnamn, t.ex. »E.»., d.v.s. Emelie/Emilie, och »Rpff», d.v.s. Rosenkampff.

I de tidiga dagbokshäftena förekommer olika varianter av symbol- och bildspråk: piktografiska tecken (december 1832–juni 1833), chifferskrift (januari 1833–september 1836, februari 1837), personkoder (mars–maj 1833) och dekorerade datumangivelser (juni 1833–oktober 1834, december 1834). Piktogrammen representerar oftast en person eller en plats och består av ett ansikte, en människofigur, en byggnad eller en kombination av bilder; det piktografiska tecknet för kamraten Stenroth består av en sten och ett träd med rot (se s. 1140 f.).⁹ Personkoderna används för ett urval personnamn och är sammansatta av en symbol (stjärna, kryss eller fyrkant) och en eller två siffror, t.ex. X10 för Albert Dyhr och $\square$ 3 för systemen Sophie Topelius (se s. 1144).¹⁰ Ett urval datumangivelser har Topelius försett med tecknade attri-but, där varje attribut representerar ett särskilt karaktärsdrag, t.ex. »glad», »bedrövlig» eller »märkbar av tredje rang». En och samma dag har även kunnat tillskrivas en kombination av flera attribut (se s. 1148 f.).¹¹ Chiffer-skriften skiljer sig från de övriga symbolerna genom stoffet: de chifferade partierna handlar oftast om Topelius ungdomskärlek Mathilda. Chiffret består av 27 teckenkombinationer, där varje kombination motsvarar en

bokstav (se s. 1149).¹² I de senare dagbokshäftena skildras hjärtefrågor och amorösa äventyr mestadels på franska.

Textetablering

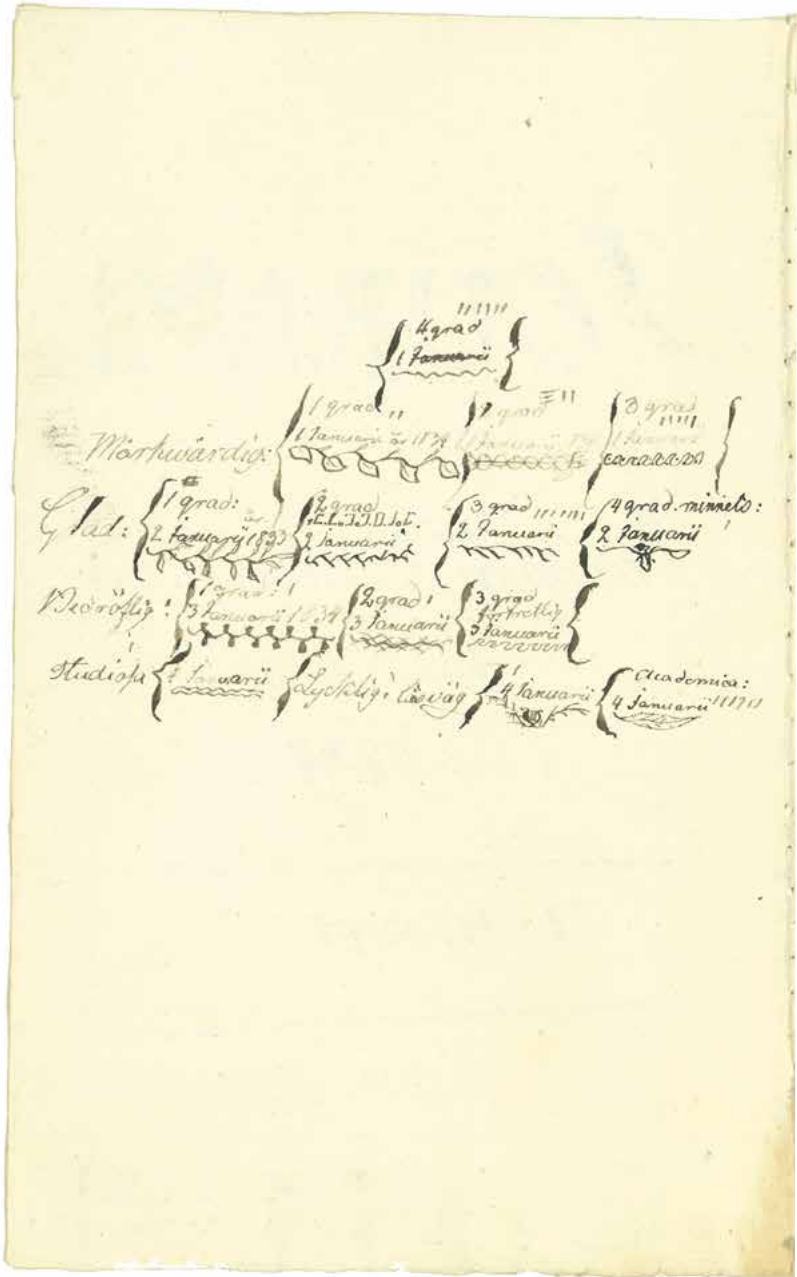
Den etablerade texten (lästexten) återger grundtexten med så få ingrepp som möjligt. Dittografier och haplografier har korrigerats i lästexten och noterats som utgivarändringar, t.ex. »mitt mitt minne» > »mitt minne» och »kommmo» > »kommo». I fråga om haplografier har enstaka bokstäver supplerats i lästexten: gudstjent > gudstjenst och anklade > anklagade. I de fall en haplografi omfattar hela ord ges den förmodade ordalydelsen i en punktkommentar. Även andra uppenbara felskrivningar har korrigerats och noterats som utgivarändringar.¹³ I händelse av lakuner – bokstäver eller ord som på grund av skada eller liknande numera saknas i handskriften – har ordalydelsen kompletterats om detta entydigt låtit sig göra. Inkongruens och eventuella språkfel kvarstår i lästexten, men kommenteras i punktkommentaren (den > pro dem, egnad > pro egnadt).

Den etablerade texten återger handskriftens interpunktion. Punkt som saknas i slutet av mening har dock supplerats och noterats som utgivarändring. Dubblerade skiljetecken har stillatigande avlägsnats. I textpartier av uppräknande natur (gäller i första hand de tidiga dagbokshäftena) har tankstreck vid behov supplerats mellan leden: i meningen »[...] åt middag – läste Renegaten (roman) – gick kl. 4 till Finska Casern – [...]» har tankstrecket efter »(roman)» lagts till. Grundtextens kommatering kvarstår oförändrad.

Bruket av versaler och gemener i början av ord respekteras, även när en ny mening eller ett egennamn inleds med gemen initial. Även om Topelius handstil genomgående är tydlig, har transkriberingen i en del fall medfört ett större mått av tolkning, det gäller framför allt bokstaven k/K, i viss utsträckning även a/A, m/M och j/J. I dessa fall har utgångspunkten varit att återge bokstaven versalt där det varit påkallat, och i övriga fall gement.

Citattecknens placering i förhållande till föregående eller efterföljande skiljetecken varierar. I de fall ett citattecken har placerats rakt ovanför ett skiljetecken, har detta återgivits enligt nutida konvention. Citattecken som saknar par har kompletterats och noterats som utgivarändringar. Uppenbart överflödiga citattecken utan par har avlägsnats och noterats som utgivarändring. Samma principer gäller parentestecken.

Felaktigt skrivna grava eller akuta accenter har korrigerats stillatigande, men uteblivna har inte kompletterats. Övriga skrivtecken har etablerats på följande sätt: felplacerade diakritiska tecken (t-streck, prickar på i, å, ä

Topelius använder symboler och chiffererad skrift i de tidiga dagbokshäftena. Till vänster en läsnyckel för olika kännetecken som han har tillskrivit ett urval dagar, t.ex. 1 januari, en märkvärdig dag av andra graden. Chifferskriften döljer tankar och

ÅR 1834.

Page 1.
177.

Januari Månad.

Januari är 1834 Nyårsdag. Onsdag.
 Wärdet war kallt och klart. F.m.: Ute på nyår
 vifiter, efter att ha varit i kyrkan. Till Sittens,
 Mergero, Borgmästarns, Morborer Gussuf, 3 sanner
 och Fru Dronkström — Emottog här på festdags
 åttskilliga — E.m.: på det public dars, tillställt
 hos Aspegrens — anträffade derstädes många
 gubbar — roligt nog — som klockan 3 om morgonen
 J. D. J. U. O., J. O. O. x. J. J., L. O. J. x., J. O. J. O. C. O. L. O.,
 x. J. E., J. O. J. J. O., C. O. x. C. O. C. O., J. O. J. O. J. O. J., L. J. C.,
 J. O. J., J. O. J. C. L. O. J. O. J., x. J. C. O. O., O. C., J. O. J. C. J.,
 J. O. C. L. J., x. J. O. C. O. C. O. C., x. J. J., x. C. O. C. C. O., x. J. O. C. J. J.,
 C. J. J. U. x. J. J., J. O. J., J. O. J. C. x. O. C. J. O. C. J., C. O. C. J. O. C. J.,
 = L. J. x. J. J. O. J.

2. Torsdag. Väntade hela dagen förgäves på värd
 Ullsbergs främmande. — Läfte kortvarig
 bitade för Syster Sophies räkning — Måje
3. Freitag. Erhöll bref att värd främmande ej skulle
 komma — Johanna Calamnius heladagen hos os —
 Albert Dyhr öfven en stund på f.m.: — Sedan emot
 aftonen broder Henric Wackeran — Wi sjöng
 och musicerade — Att åka till och med H. O. omkring
 fjäder — Deputom inne hos Calamniuses —
 Mamma till hel: 12 på besyrt hos Turdins

förhoppningar om ungdomskärleken Mathilda Lithén och har uttolkats av Valfrid Vasenius — exempel på höger sida.

och ö) har stillatigande ändrats eller avlägsnats, uteblivna har stillatigande kompletterats. Cediljer återges i franska ord, men uteblivna sätts inte ut. I svenska ord återges cediljer inte. Förlängningstecken upplöses stillatigande (hemā > hemma).

Förkortningar har kompletterats med punkt (eller kolon) i de fall punkt (eller kolon) saknas och noterats som utgivarändringar. Sedvanliga förkortningar återges konsekvent med blanksteg enligt samtida praxis (f. m., s. d.). Blanksteg har konsekvent lagts in före valutasymboler, måttenheter och dyl. samt i klockslag.

Dagböckerna innehåller få ändringar och strykningar. Ofullständigt gjorda ändringar har kompletterats och noterats som utgivarändringar.¹⁴ Textställen med alternativa ordalydelse skrivna ovanför raden har etablerats till förmån för det tillagda alternativet. Marginalanteckningar har inlemmats i lästexten, förankrade tillägg enligt markeringarna i handskriften och oförankrade tillägg där de av innehållet att döma kan antas höra hemma. Nyckelord och sammanfattande satser i marginalen, d.v.s. anteckningar som inte är en del av den löpande texten återges enbart i den digitala utgåvan. Fotnoter återges efter respektive daganteckning. Fotnoter som av handstilen, bläckets kvalitet och innehållet att döma fogats till texten i efterhand återges längst nere på sidan i den tryckta utgåvan och efter respektive månad i den digitala.

Typografiska normaliseringar

De flesta av dagbokshäftena inleds med ett titelblad. Den text titelbladet omfattar återges på separat blad i den tryckta utgåvan, och etableringen beaktar radbrytningar, centreringar och liknande. Däremot återges inte utsmyckningar och bildelement. Versinslag och inledande motton på titelbladens versosidor återges högerställda på motsvarande sidor i utgåvan.

Månadsrubrikerna återges med kapitäl. Saknar månaden rubrik, har den supplerats inom hakparentes, enligt ordalydelsen i sidhuvudet om sådant föreligger. Sidhuvuden återges i andra fall inte. Inledande motton, citat och verser högerställs. Rubriker i den löpande texten kursiveras och återges på separat rad, huvudrubriker centrerade och underrubriker vänsterställda. Nytt stycke återges med indrag, med undantag för daganteckningarnas första rad som inleds med angivet datum. Datumangivelserna återges med kapitäl.

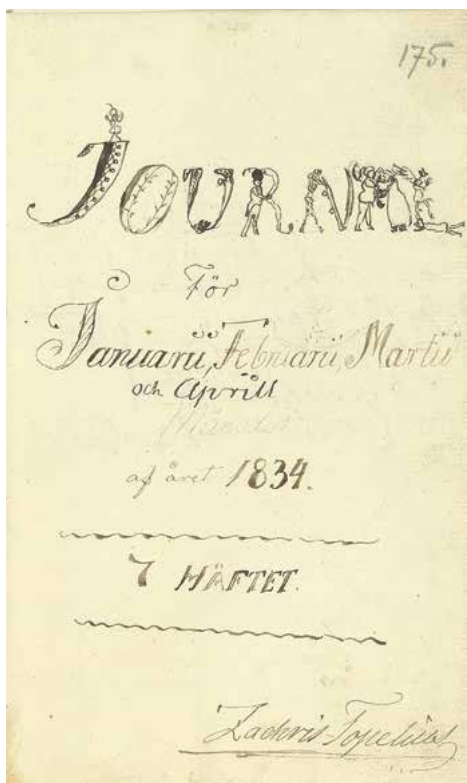
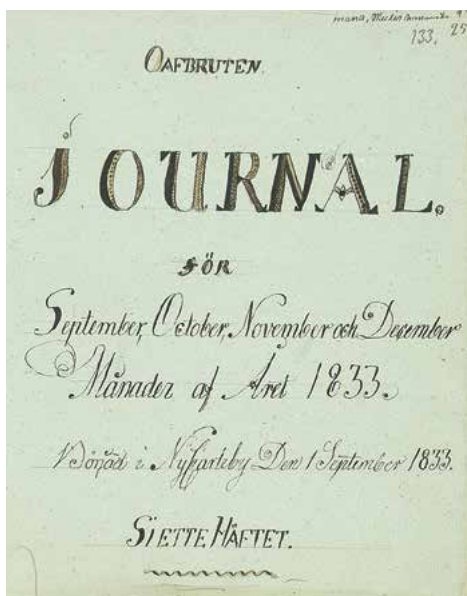
Personkoder, chifferskrift och piktogram återges med sina motsvarigheter i ord, de två sistnämnda med ljusare tryck. Piktogram som inte har

kunnat tydas markeras med symbolen ☉, osäkra tolkningar efterföljs av frågetecken inom hakparentes. Illustrationer återges inte, men markeras med symbolen ☐. Alla typer av grafiska markörer i texten (understruken, understreckade, inringade m.fl.) återges i kursiv. Upphöjd text återges enligt modern praxis (2do > 2:do, Mlle > M:lle).

Läsanvisningar och källor till punktkommentarerna

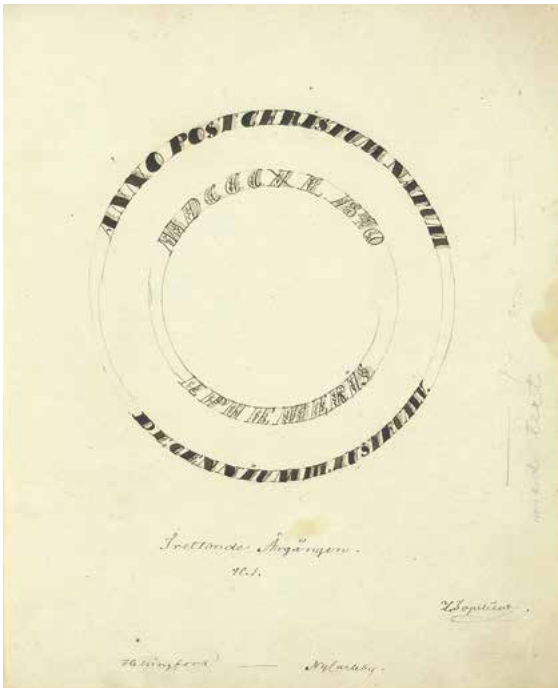
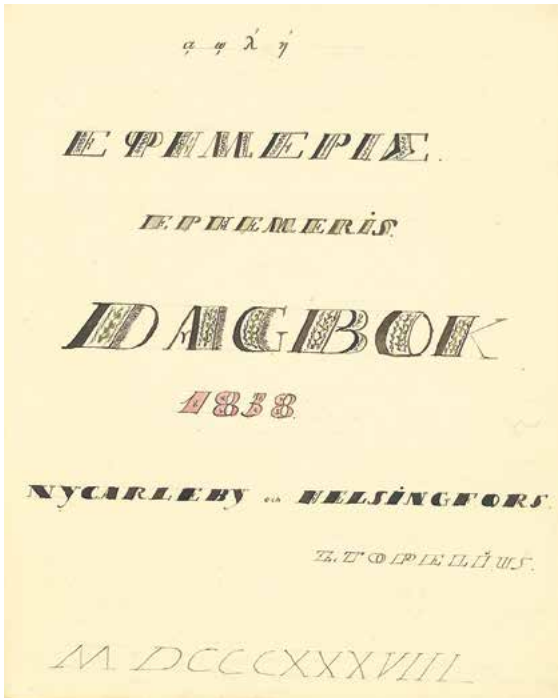
Kommentarerna för hela materialet ingår sist i det tredje bandet. Punktkommentarerna upptar real- och verkkommentarer, ordförklaringar och översättningar till enskilda textställen. Upplysningar av allmän karaktär baserar sig på uppslagsverk och matriklar om inget annat anges: *Nationalencyklopedin*, *Uppslagsverket Finland*, första och andra upplagan av *Nordisk Familjebok*, *Biografiskt lexikon för Finland* 1–4 och Helsingfors universitets studentmatrikel 1640–1852. För kommentarer om universitetet, studier, examina och studentliv har följande källor använts: *Helsingfors universitet 1640–1990* *Kejsrerliga Alexanders universitetet 1808–1917* av Matti Klinge et al., *Studenter och idéer* 1 av Matti Klinge, *Suuri murros* av Vilho Helanen, *Statuter för kejsrerliga Alexanders Universitetet i Finland* (1828) och *Författning angående examina som till vinnande af inträde i civil tjenst i Finland böra afläggas* (1828). Lokalhistoriska upplysningar om Helsingfors är hämtade från *Helsingfors stads historia* 1–6 och *Huvudstaden. Helsingfors och finska staten 1808–1863* av Matti Klinge. Upplysningar om Nykarleby baserar sig på *Nykarleby stads historia* 2–3 av Erik Birck, *Nykarleby. Min barndoms och min ungdoms stad* av Einar Hedström, *Nykarleby stad 1620–1920* av K. E. Wichmann och Kuddnäs. *Skalden Z. Topelius' forna hemgårds historia* av Zachris Schalin. Ordförklaringarna bygger på *Svenska Akademiens Ordbok* (SAOB), *Ordbok öfver svenska språket* 1–2 av A. F. Dalin, *100.000 främmande ord och namn m.m. i svenska språket tillika med deras härledning och uttal* av C. M. Ekbohrn, *Finlandssvenska* av Hugo Bergroth och *Ordbok över Finlands svenska folkmål* 1–4. Personer kommenteras i regel inte i punktkommentarerna, utan upptas i förteckningen över omnämnda personer.

Den digitala utgåvan innehåller person- och ortregister, faksimil av handskrifterna och fullständiga manuskriptbeskrivningar. I den digitala utgåvan framgår också utgivarens ändringar och tolkningar samt Topelius egna ändringar och strykningar i handskriften, när visningen av dem aktiveras.

Topelius inleder de flesta dagbokshäften med omsorgsfullt utformade titelblad.

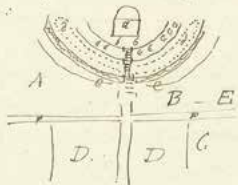

28. juli
20.

Julidagarna 1840.

På tredje treppstegiet af den Candidatkon i dubbla ordet.
Vid utropningen på öfversta treppstegiet voro posterade Censurer
med filosofiprover, an på hvarandra sidan. Hvarigenom följde paradesen
under följ. utskänd:

- a) Cathedron
- b) Rikets magistrats
- c) Philen. Doctoren
- d) Philen. Magistern
- e) Censuren
- A. Svelten och Balcen
- B. Biskoparn och tillhörigarna
- C. Universitetspeltet
- D. Sammen och öfriga subaltern
- E. Proctordisput
- F. Studenterne

Det är fört från höjden af paradesen som de unge voga bakka en
blick på sin omgifning — de blicka en hvil på samma lysande fämling
som vid jubelfesten uppfyllde samman om de merka nu ett lifligare
väntande för många. Det är nu engång för. Samhället — det stora allmänna
ligger likom längre bort än det tidigare; i högre kärnen måste stiga,
då tillgång är det flygt, och man älskar dock att vid ögat upfattn förmedla
samma för sin upmärksamhet, kärlek eller dyrtan
blivare öga framur bland de många efter sina, men hvarje öga måste
dröja dock vid en, de kommar af ett följamt Livning hvarblid. Den
sorgsna enseln med de fina drager, det tankfulla ögat, och de långa
gissa lockarna förtvande vid öfver hennes starka födusträtt — det är Rosins
Hälsom — aldrig nådde Raphael's gensol och mera hömmet. Hvarblid bild.

Den sköna choralen tyotnar nu. Sahlberg har upträtt i Cathedron,
hans röst är hög och tydlig, hans källning ganska värdig. Han tillkallade
de bifvande doctorenne, de utlägga edert — hand tilldelade dem
hatt, ring och diploms under sköna chörens öfrän höjden. —
Huru är det för en utom ännu öfrän höjden dessa hundradriga
lofsångar till Gud äro nedströmma från höjden af tronstol, uppfylla
hvarje ord och intonings i hvarje hörd? Den högt äro Choralen hvarblid
kan fänger i Händelen öra, kan det den utom bland människorna, och kall
lode dem efter herr. i Händelen öra, kan det den utom bland människorna, och kall
Mellan choralen stiga sköna soprancer för kärvar mot höjden, följde
den in genom de höga portarna — det var egentligen som man sat följemmen.

Topelius promoverades till magister under högtidliga former den 20 juli 1840. Promotionsfestligheterna beskrivs i ett särskilt avsnitt i dagboken, benämnt »Julidagarna». Illustrationen på uppslaget ovan visar sittordningen i domkyrkan vid promotionen av filosofie doktorer och magistrar.

Sida
20.

Föreläsningar 1840.

39

Det var ordningen hos Kandidaterna till den Riksdagen. — Högskolan
frånställd, Arppe bevarade Magisterfrågan. — Sekretären hade redan
företagit intäkt hans K. Maj: S. Willmans att promouera. — Sekretären framställd
de nu åter och fader ego. — — — — — De uplyfta promouenderna en i händ
sin högra hand: ego Adolphus Fredericus Arppe — ego Albertus Löfgren
ego Kokkonen Teitur Tensdingen — ego Zacharias Topelius — v. S. 4.

Och nu upläses Magisterleden; för voro de som hördet det innekall likväl.
Strax derpå stego Ansvarerna fram, väckte sina spior och hvar och en,
— och hvar och en lade ett finger på hvardens spioras spets, och svor:
"i tu me Deo adiuvet" — "i tu me Deo adiuvet" — "i tu me Deo adiuvet"
"i tu me Deo adiuvet" — följ det från allskäppar, och en i händ.

En var en juror att bli och de för Regent, för postland och
för samningens fager på jorden; och promotor bekräftade den af sin i de
frånvarandes namn. — — — — — "Hic est qui dignitatem insignis etque
honoris vobis, altissimi nominum etc. Ad. Donatoe Arppe, Libi Johannis Pauli
Libi Jacobi Frederici Blomst etc. — — — — — magisque ipsius Philomachii Magistrat
promoveo, promotoreo, creatore pronuntio, nominum etc. Johannis Pauli
de Helsingfors, et Zacharias Topelius etc." — — — — —

Työsknad. — Chören utbröt: "die Hode glich die ohne Verten war
verirrtet irn" — — — — — ~~Arppe~~ är den förtä som emottagen den friska
lagen — en sådärar i hans öga — det var en annan bild de den förtä
lagen prydde hans lockar — 1849 — ett år som aldrig förtämes; den förtä
aken af en blodig worldoförborisk dram, en man fåg frichten sörger
vacknad uppstå — — — — — för af blod och tarar — — — — —
de voro 39 som de lagerkrötes upp i turas stränder; af dem 14 que
änne, och af dem 4 turas här; — de gifva till festen de bästa glas.

De gamle förtä nu med gröna kronor upp i hända lockar. — — — — —
Arppe de — i samma ögonblick som kronor vor hans hufvud förtä till ett
skott deute — en dundertörmarna som ropar att samningens alla; och
en förtä enrigt igen i de ungas händ.

Och fram trädde alla, en efter annan för att emottaga kronor, och en och
diplom. — — — — — dem uttändomånga blieken upp — om det skulle gå det, — och här

NOTER

- 1 Antalet häften (och lägg) är ställvis svårt att bedöma på grund av att materialet är inbundet (se »Manuskriptbeskrivning» och de fullständiga manuskriptbeskrivningarna i den digitala utgåvan).
- 2 Anteckningar saknas för 18/11–2/12 1832, 26–31/12 1832 och 23–30/4 1834. Dagböcker har inte påträffats från tiden före oktober 1832, även om Topelius låter förstå att han skrivit någon form av dagbok redan 1828 (se 19/12 1838). Däremot innehåller Topelius-samlingen andra daganteckningar, t.ex. almanackor och statskalendrar som bevarats från 1820-talet och de följande tre decennierna (NB 244.155–158).
- 3 Sist i häftet *Julidagar 1840* har Topelius antecknat »NyCarleby 1841 Jan 25 – kl. 12 midnatt». Avsnittet om julidagarna i den egentliga dagboken är också utformat som en sammanhängande skildring och formuleringarna vittnar om att texten är skriven i efterhand, men redan hösten 1840, eftersom daganteckningen för 21 juli 1840 är daterad 22/9 1840 och anteckningen för 9 augusti är daterad 27/10 1840.
- 4 Dagböckerna utkom på Holger Schildts förlag 1918–1924 i åtta häften som efterhand samlades i en bokemission om två häften per band. Texten är normaliserad med avseende på stavningsformer och interpunktion. Nyberg har även löst upp förkortade namn samt ersatt piktografiska tecken och chifferskrift med motsvarande ord.
- 5 Paul Nyberg, som var anställd vid universitetsbiblioteket sedan 1911, åtog sig uppdraget att ordna och förteckna Topelius manuskript. Arbetet stod klart vårterminen 1932. Se Nyberg, »Den Topeliuska manuskriptsamlingen i Universitetsbiblioteket. I.», *Nya Argus* 21, 1932, s. 273–277; Nyberg, »Den Topeliuska manuskriptsamlingen i Universitetsbiblioteket. II.», *Nya Argus* 1, 1933, s. 9 f. Se även Henrik Grönroos, »Paul Nyberg (1889–1968). En kulturarbetares utveckling», HLS 58, s. 49. Topelius-samlingen har sedermera kompletterats och omkatalogiserats.
- 6 T.ex. »Förofrigt har denna dag fallit mig ur minnet» (24/5 1834); »Samma Natt brann Jacobstad. Några ord derom, sådana underrättelserna sedermera inlupo.» (2/9 1835); »Sedan detta hände har nu nära en månad förgått.» (13/12 1836). Vårterminen 1837 är möjligen i sin helhet skriven i efterhand: »till Moster Wikstedt på en kort wisite; tyvärr blef denna den enda på hela termin.» (15/2 1837). Under våren 1838 framstår skrivandet närmast som ett söndagsnöje och samma höst släpar anteckningarna efter med upp till tre och en halv månad. Mönstret upprepas följande år och Topelius skrev ikapp tiden sent i september 1839: »d. 29 Sept. kl. 1 middagstid har jag hunnit upp min tid, och skrifver nu i dag, hvilket väl knapt händt sedan 1834 eller så.» (29/9 1839). Senast våren 1840 halkade anteckningarna igen efter med ett par månader.
- 7 T.ex. promemoria för 27 juli–8 augusti 1835 (NB 244.131, uppslag 61) och »Promemoria in Usum Ephemeridis» och »Promemoria för Dagboken 1837» (NB 244.135); jfr »som jag [...] först efter temmeligen runda dagars förlopp efter min lilla promemoria återkallar denna jubeldag i minnet» (7/2 1837).
- 8 Hugo Bergroth, *Finlandssvenska* 1917, § 85. Verbformerna uppmärksammas också av Charlotta af Hällström-Reijonen i artikeln »Språkbruket hos Zacharias Topelius – tre punktundersökningar», *Topelius – med historien mot strömmen. Aspekter på författarskapet* [2018].
- 9 De första piktogrammen är från december 1832 och de får stort utrymme i dagboken för januari och februari följande år, när Topelius dessutom kolorerar dem. Därefter avtar piktogrammen för att i mars 1833 upphöra nästan helt. Tolkningen av dem stöder sig huvudsakligen på Nybergs dagboksutgåva, med vissa justeringar. Det pik-

- tografiska tecknet för pappersdockor omtalas i Vasenius I, s. 427 och i Paul Nyberg, *Zachris Topelius. En biografisk skildring*, 1949, s. 79. I Topeliussamlingen på NB finns några pappersfigurer bevarade, några av dem med samma piktografiska tecken som i dagböckerna (NB 244.182).
- 10 En förteckning över sifferkoderna och motsvarande personnamn har bundits in tillsammans med dagbokshäftet (NB 244.131).
  - 11 Dekorerade datumangivelser återges inte. Läsnycklarna till utsmyckningarna juni–augusti 1833, januari–april 1834 och maj–juni 1834 finns i dagboken, se de fullständiga manuskriptbeskrivningarna och faksimilvisningen i den digitala utgåvan. Utsmyckningarna för juli–oktober och december 1834 tolkas utifrån läsnyckeln för maj–juni 1834.
  - 12 Chiffret har uttytts av Vasenius, se t.ex. I s. 382 f. Bokstäverna »i» och »j» representeras av samma tecken, likaså bokstäverna »v» och »w». Chiffret gör ingen skillnad på versaler och gemener.
  - 13 T.ex. textställen där influenser från närliggande ord eller stavelser resulterat i en felaktig formulering: »tillberör» > »tillbehör» och »Reskamratskat» > »Reskamratskap». I mindre utsträckning förekommer andra typer av felskrivningar: överflödiga bokstäver som smugit sig in i texten (brorl > bror), bokstaven m som felaktigt blivit ett n (ledsant > ledsamt) och bokstäver som placerats fel (förskringa > förskingra).
  - 14 Om versal bokstav efter tillägg eller ändring borde varit gemen eller tvärtom har detta korrigerats (Rensade plockade spenat > Plockade spenat). Överflödiga bokstäver eller ord som kvarstår vid en ofullständig strykning återges inte (två en korta måltider > en kort måltid). Om ett tillägg resulterat i dubblade skiljetecken har det ena skiljetecknet stillatigande uteslutits.

Förkortningar i dagböckerna

- a. afton, aftonen
- b. n. r. bli ni rivaler
- c:n capten
- d. det
- d. ä. det är
- e. m. eftermiddag, eftermiddagen
- et Ce. et Companie
- ex. examen
- exercit. exercitanterna
- f. m. förmiddag, förmiddagen
- g.g. gårdar gästgivargårdar
- gl. glas
- h. d. hela dagen
- h. e. hoc est
- hka hvilka
- hkas hvilkas
- hvkn hvilken, även hwkn, hwken, hken
- hvkst hvilket, även hwkt, hket, ht., hkt
- k. koppar
- k.h. kyrkohistorien
- k. h. kommo hit
- Lt:d familjen Lithéns trädgård Fåfången
- m. m. s. med mera sådant
  - n. b. nota bene, även nbne., nbene, ntbne
- o. m. d. och mera dylikt
- o. m. s. och mera sådant
- p. d. v. point de vue, inget att se
- penn. penningar
- p. p. c. pour prendre congé, för att ta avsked
- r. röster
- R-e Ryssarne, även R-ne, R:
- Rd. B:co riksdaler banco
- Rdler riksdaler, även Rd. R: R:
- Rdler. Rgds riksdaler riksgälds, även RdR Rgds
- res. resande
- Rub. rubel, även R.
- s. d. samma dag
- sk. skilling, även f
- sp. spelte
- såk. så kallade
- t. e. till exempel

Förkortningar i de redaktionella texterna

- BLF Biografiskt lexikon för Finland
  - f. följande sida
  - ff. de två följande sidorna
- FMT Frans Michael Toppelius
- HLS Historiska och litteraturhistoriska studier
- JST Johanna Sofia Topelius
  - ms manuskript
- NB Nationalbiblioteket (Helsingfors)
- SAOB Svenska Akademiens ordbok
- SLS Svenska litteratursällskapet i Finland
- SSL Skrifter utgivna av Svenska litteratursällskapet i Finland
- SA Samlade arbeten
- SS Samlade Skrifter
- ST Sofia Topelius
- SV Samlade Verk
- ZT Zacharias Topelius
- ZTS Zacharias Topelius Skrifter

KOMMENTARER

Oktober 1832

- 3, 3 *Wi* – d.v.s. Topelius, J.J. Östring, J.H. Logren och O.M. Hohenthal; Östring var inskriven vid universitetet, Logren och Hohenthal skulle få privatundervisning i Helsingfors inför studentexamen.
- 3, 8 *f* – oläsligt, möjligen *for*.
- 3, 9 *foro* – skada i ms, möjligen saknas ett ord efter »*foro*».
- 3, 10 *Salmis* – platsen oidentifierad. I Kuortane – norr om Tavastehus – fanns Salmi gästgivargård, möjligen förväxlar Topelius namnen på gårdarna.
- 3, 14 *6 mil* – ca 64 km; den gamla svenska milen motsvarar 10,7 km.
- 3, 16 *quarter* – bostad.
- 3, 17 *spisquarter* – enklare matställe.
- 3, 18 *Enögda Peron* – Peuron var blind på ena ögat.
- 3, 23 *Petrofska bataljon* – en bataljon av Petrofska regementet, som utgjorde en del av den ryska garnisonen i Helsingfors.
- 3, 24 *aburgenser* – möjligen ulaburgenser: skolkamrater från trivialskolan i Uleåborg.
- 3, 26 *biljard* – biljardlokal.
- 3, 28 *Elgskyttarne* – J.L. Runebergs versepos (1832).
- 4, 3 *den svarte Friz* – *Den svarte Fritz, röfvaranförare i det sextonde århundradet. Öfvers. från fransyskan* (anon. 1829).
- 4, 7 *rangrade* – ordnade; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 4, 8 *Fryxells historia* – Anders Fryxells *Berättelser ur svenska historien* I–V (1823–1831).
- 4, 12 *Sjuan* – slup som avgick till Sveaborg klockan sju. Ordersluparna – katrarna – avgick till Sveaborg mellan sex och nio gånger dagligen, beroende på årstiden. Linjetrafiken betjänade både militären och stadsborna, de senare i synnerhet om söndagarna. Jfr »Nian» och »elfvan» samma dag.
- 4, 17 *pumpquarnen* – pumpverket; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 4, 21–22 *Magister Nervander, [...] Calas*, – Johan Jacob Nervander – Österbottniska avdelningens kurator 1830–1837 – avfirades inför en fyra år lång utlandsvistelse i Skandinavien, Mellan- och Sydeuropa.
- 4, 24 *Läste öfver* – läste på.
- 4, 32 *Adlerbeth* – förmodligen *Virgilii skrifter, öfversatte af Gudmund Jöran Adlerbeth. Sednare delen. Aeneis* (1831).
- 4, 33 *Jättarne i Sharkadalen* – med underrubriken *En böhmisk folksaga* (anonym översättning 1830).
- 4, 38 *Ekelunds historia* – Oklart vilken av Jacob Ekelunds många läroböcker i historia som avses.
- 5, 3 *läste upp* – redogjorde för.
- 5, 7 *Thee jungfru* – jfr kaffejungfru: ogift kvinna som driver kaféerörelse.
- 5, 9 *stryka* – gå förlorat.
- 5, 14 *Demoniana* – *Demoniana eller Ny samling af sällsamma och förvånande anekdoter och historier om spöken, djeflar, trollerier, varulfrar, syner m. m.* (1827) av Gabrielle de Paban.
- 5, 17–18 *Inscription* – högtidlig inledning av läsåret, inskrivningsdag; finländsk svenska.

- 5, 23 *Djurbergs Geographi* – sannolikt Daniel Djurbergs *Geografie för begynnare* (1815).
- 5, 28 *skutt* – korta besök; förekommit i finländsk svenska, SAOB har detta belägg av Topelius.
- 5, 29 *Myllymatti* – mjölnarmatte eller mas, ett kortspel.
- 5, 30 *blef* – förlorade.
- 5, 33–34 *klädsats* – kista eller skåp för förvaring av kläder.
- 5, 38 *Runebergs* – pro Runeberg.
- 6, 1 *mera dåligt* – rätt dåligt; förekommit i finländsk svenska, SAOB har detta belägg av Topelius.
- 6, 4 *satte kläder i tvätt* – gjorde i ordning kläder för tvätt; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 6, 5 *klickade* – stakade mig; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 6, 8 *Conversations kort* – kortspel med frågor och svar; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 6, 9 *Clas Narr* – förmodligen en folkbok med anekdoter och skämtsagor om hovnarren Clas Narr (Claus Narren von Ranstedt, Klas Narr).
- 6, 13 *Cardus* – piptobak.
- 6, 17 *gallfeber* – gallsjuka, febertillstånd med magont och kräkningar p.g.a. störd gallfunktion; uttrycket få gallfeber även i betydelsen bli upprörd.
- 6, 19 *ölost* – ostmassa som uppstår när surt öl och varm mjölk blandas; kan även avse dryck av öl eller svagdricka och varm mjölk.
- 6, 22 *gaf öfver* – kräktes.
- 6, 29 *Flat* – förlägen.
- 6, 36 *Skråbocken* – skråpuken: skräckinjagande figur eller spöke, även anskrämligt maskerad person eller ful ansiktsmask.
- 7, 19 *tortor* – mindre bakverk, bakelser.
- 7, 22 *godta* – godis.
- 7, 22 *Barkiaden* – skämtsam diktövning på hexameter, om rumskamraten Samuel Barck.
- 7, 32 *sittande parterr* – den med sittplatser försedda delen av parketten; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 7, 32 *Kronofogdarne* – *Slätter-Ölet*, eller *Kronofogdarne*, komedi av M. de Piis och M. Barré, till svenska av C. Envallsson 1788; uppfördes av C. W. Westerlunds teatertrupp.
- 7, 32 *Pastoratet* – komedin *Pastoratet*, eller: *Den raka vägen är den bästa* (1817), i fri översättning av Märten Altén efter August von Kotzebue.
- 8, 12–13 *tvifvelsmål om Forte Pianot* – Topelius hyrde ett piano tillsammans med Barck, något som saknades i det runebergiska hemmet (Strömborg, *Biografiska anteckningar om Johan Ludvig Runeberg I–III* 1928, s. 224 ff.).
- 8, 21 *parur* – klädsel.
- 8, 11 *Läste upp* – redogjorde för.

November 1832

- 8, 28 *Buttman* – förmodligen *Griechische Grammatik* (orig. 1792) av Philipp Karl Buttman.
- 8, 29 *Issvoschik* – (ry.) hyrkusk.
- 8, 30 *läste öfver* – läste på.

- 9, 1 *Slottet Rieti* – romantiskt skådespel, till svenska av C. A. F. Berggren från en tysk bearbetning av ett italienskt original av C. Gozzi, gavs av C. W. Westerlunds teatertrupp.
- 9, 6 *Hortensia von Hornegg* – »Somnambulen eller Hortensia von Hornegg» av Heinrich Zschokke, *Valda noveller* (häfte 7) i översättning av Anders Wistrand (1832).
- 9, 7 *Fernando Lomelli* – *Fernando Lomelli, den djerfve röfvaren eller Hämdens kulor* av Christoph Hildebrandt, i översättning av Sophie Gyllenborg (1827).
- 9, 10 *Fortuna* – brädspelel.
- 9, 11 *tortor* – mindre bakverk, bakelser.
- 9, 14 *Logik* – förmodligen Johann Gottfried Kiesewetters *Lärobok i logiken*, i översättning av J. W. Tuderus (orig. 1806).
- 9, 20 *Fryxell* – förmodligen *Berättelser ur svenska historien I–V* (1823–1832) av Anders Fryxell.
- 9, 23–24 *vi laddade hvarsen pistol [...] Gustaf Adolph* – Minnet av Gustav II Adolfs dödsdag uppmärksammades inte officiellt.
- 9, 30 *Njeschnajo Jekaterinoslavski Novgorod* – kraftuttryck baserat på ryska stadsnamn.
- 9, 32 *herrar inne hos Magistern* – sannolikt medlemmar i det s.k. Lördagssällskapet.
- 9, 36 *Rysker kaka* – möjligen ett slags pepparkaka.
- 9, 37 *mojade mig* – smorde kräset.
- 9, 37 *Granadas eröfring* – Washington Irving, *Krönika öfver Granadas eröfring ur munken Antonio Agapidas handskrifter I–II* (översättning av Lars Arnell 1830–1831).
- 10, 4 *Un peu geographie* – (fra.) En aning geografi.
- 10, 7 *Renegaten* – av Charles-Victor Prévôt d’Arlincourt, i översättning av Lars Arnell 1828.
- 10, 19 *tog jag mitt parti* – fattade jag mitt beslut.
- 10, 21 *contramark* – kontramärke, berättigade till förnyat inträde.
- 11, 1 *slog klöfver* – här: slog fel.
- 11, 5 *mera dåligt* – rätt dåligt; förekommit i finländsk svenska.
- 11, 6 *skälmostycke* – spratt.
- 11, 13–14 *laga upp Elfving* – få Elfving att gå (på konserten).
- 11, 14 *sen* – Efter »sen» saknas text, tre fjärdedelar av bladet är utskuret, möjligen saknas flera blad.

December 1832

- 11, 16 3 *December*. – Möjligen saknas text före »läste om morgonen [...]».
- 11, 19 *pigan skurit sig med rakkniv* – Tjänarinnan Lotta skar sig i halsen när Fredrika Runeberg ställde henne till svars för stöld (Strömborg, *Biografiska anteckningar om Johan Ludvig Runeberg I–III* 1928, s. 224).
- 11, 20 *kappat till* – huggit till, skurit sig.
- 11, 24 *Telemaque* – *Les aventures de Télémaque fils d’Ulysse* (orig. 1699) av François de Salignac de la Mothe-Fénelon.
- 11, 32 *poetiska Calendrarne* – *Poetisk kalender* utkom i Uppsala 1811–1821 under P. D. A. Atterboms redaktion och med bidrag av nyromantiker. De flesta häftena fanns i Runebergs boksamling (Grotenfelt, »Förteckning öfver Runebergs privata bibliotek» 1905, s. 201).

- 12, 1 *läste upp* – redogjorde för.
- 12, 1 *logik* – förmodligen Johann Gottfried Kiesewetters *Lärobok i logiken*, i svensk översättning av J. W. Tuderus (orig. 1806).
- 12, 8 *franska brön* – småfranska av vetemjöl och rågmjöl.
- 12, 13 *impromptu* – här: oväntat, överraskande.
- 12, 17 *Rysker kaka* – möjligen ett slags pepparkaka.
- 12, 20 *stut* – slag eller smäll mot baken.
- 12, 21 *bron* – trappavsatsen utanför ytterdörren.
- 12, 22 *De tre omtalta studentcandidaterna* – Ernst Odert Reuter, Johan Justus Staudinger och förmodligen Johan Edvard Thodén.
- 12, 28 *minnesorden* – *Några ord till minne af Alexander Lithén död den 8 dec. 1831* (NB 244.107, s. 549–552; även i Vasenius I, s. 422–425).
- 12, 34 *visan Philomela* – sannolikt den visa som inleds med verserna »Då på myrten den Zephiren väger / philomela sjunger ömmande / henn[es] röst mitt hjerta sorgligt säger / dina vänner borta äro de.»; visan återfinns i Topelius manuskriptsamling på ett enskilt blad (NB 244.109, s. 87).
- 13, 4 *betyg* – över erhållen undervisning, ett villkor för att avlägga studentexamen och få inträde till universitetet.
- 13, 5 *bränder* – brinnande eller halvt förbrunna vedträn.
- 13, 8 *burdus* – genast.
- 13, 14 *o* – noll, ingenting.
- 13, 16 *kapina* – (dial.) grejer.
- 13, 27 *un peu* – (fra.) litet.
- 13, 31 *poikarna i Laurelska skolan* – Topelius rumskamrat Samuel Barck samt August och Ludvig Örn var elever i skolan (Helsingfors lyceum).
- 13, 33 *skrinnisen* – skridskoisen; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 13, 37 *Casimirs böxor* – kaschmirsböxor, böxor av fint ylletyg.
- 14, 1 *de små böckerna* – det s.k. »Lilla biblioteket», en samling små berättelser, dels egna, dels bearbetade i miniatyrformat, förvarades i ett skrin »såsom mitt egenhändiga bibliotek» (Topelius, *Självbiografiska anteckningar* 1922, s. 39). – Följande dag skickade Topelius ett tillskott till biblioteket till system Sofia i Nykarleby (ZT-JST 17/12 1832, NB 244.97).
- 14, 3 *P. C.* – *Poetisk Kalender* (se ovan).
- 14, 18 *hyrde ut min masurka* – förmodligen avstod Topelius dansturen till någon av de andra.
- 14, 19 *kammarherre* – skämtsamt om person som håller sig inomhus.
- 14, 20 *ej [...] engång* – inte [...] ens.
- 14, 20 *förknuffad* – föregad; förekommit i finländsk svenska.
- 14, 23 *universitetsbron* – universitetstrappan.
- 14, 31 *Cottiljong* – improviserad sällskapsdans till vals- och polkamusik, bestående av både egentlig dans och lekar; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 14, 33–34 *nu så skole [...] gråt* – möjligen visan »Medan jag vandrar i världen» (von Frenckell, *Offentliga nöjen och privata i Helsingfors 1827–1832* 1947, s. 370).
- 15, 1 *Orationerna* – *Orationes* av Cicero användes som retoriska mönster i undervisningen.
- 15, 4 *skref i min Kalender* – avser sannolikt häfte för egenhändigt avskrivna verser, jfr 27/4 1833 och 9/5 1833. I Topelius manuskriptsamling finns två dylika häften bevarade, båda från tidigt 1830-tal (NB 244.182).

- 15, 7 *Isvoschik* – (ry.) hyrkusk.
 15, 23 *pappersfigurer* – egenhändigt gjorda pappersdockor, som föreställer militärer och civila, också historiska personer.
 15, 35 *tortor* – mindre bakverk, bakelser.
 15, 37 *fnurrade jag af* – här: gick jag vresig.
 16, 7 *i ett bas* – (dial.) i ett sträck.
 16, 13–14 *Mirkas resor om julafton* – oidentifierat.
 16, 20 *plånbok med elddon* – fodral i fickformat med tändstickor av vax; SAOB har detta belägg av Topelius.
 16, 22 *strunt* – obetydlig, dålig; SAOB har detta belägg av Topelius. Tillägget »en strunt afton –> möjligen av något senare datum än brödtexten.

Januari 1833

- 19, 5 *pappersfigurer* – egenhändigt gjorda pappersdockor, som föreställer militärer och civila, också historiska personer.
 19, 7–8 *Flickorne i Askersund – Flickorna i Askersund. Berättelse från Carl XII:s tidevarf* (1832) av Gustaf Henrik Mellin.
 19, 10 *Camphio* – äldre benämning på kille, d.v.s. olika kortspel som spelades med särskild kortlek.
 19, 17 *en virst* – verst, längdenhet som motsvarar en dryg kilometer.
 19, 25 *cucu* – kucku, killespel, d.v.s. olika kortspel som spelades med särskild kortlek av 42 s.k. killekort; SAOB har detta belägg av Topelius.
 19, 27 *tog af* – ritade av.
 19, 31 *snögat eller rimmat* – täckts med snö eller rimfrost.
 20, 2–3 *hast du mir gesehen!* – (ty.) har man sett på maken! (stående uttryck på svenska, men inte på tyska).
 20, 3 *un peu* – (fra.) litet.
 20, 5–6 *גממל בלליטט* – (hebr., pro גממל בלליטט) gammal biljett. Topelius skriver hebreiska från vänster till höger istället för det gängse höger till vänster.
 20, 6 *Johanna af Montfaucon* – August von Kotzebues pjäs med undertiteln *En romantisk målning från 1300-talet* (1800, övers. Gabriel Eurén 1802), uppfördes av C. W. Westerlunds teatertrupp.
 20, 10 *torta* – mindre bakverk, bakelse.
 20, 11 *Telemaque – Les aventures de Télémaque fils d’Ulysse* (orig. 1699) av François de Salignac de la Mothe-Fénelon.
 20, 17 *Regner* – Gustaf Regnérs kompendium *Första begrepen af de nödigaste vetenskaperne* (1780 och många senare bearb. uppl.).
 20, 27 *Siri Brahe och Johan Gyllenstjerna* – historiskt drama av Gustav III (1788).
 20, 27–28 *Don Mikko och Lesbina – Don Micco och Lesbina*, komiskt intermezzo efter italienskt original av P.-F. Biancolelli och J.-A. Romagnesi.
 20, 28 *slapp in* – fick komma in.
 21, 4–5 *Prins Tekeli – Prins Tekeli, eller belägringen af Montgatz* (1803) av R.-C. Guilbert de Pixérécourt.
 21, 5 *Olle Nötbom – Olle Nötboms förtviflan*, svensk bearbetning av Mårten Altén 1815 efter tysk adaptation av Louis Archambault Dorvignys komedi.
 21, 12 *carduspapper* – grovt, ofta grått omslagspapper.
 21, 14 *torrakka* – kackerlacka.
 21, 29 *14 JANUARI 1832.* – pro 1833.

- 21, 30 *läste öfver* – läste på.
- 21, 31 *o* – noll, ingenting.
- 21, 35 *en klar* – en sup.
- 22, 15 *Isvoschik* – (ry.) hyrkusk.
- 22, 17 *läste upp* – redogjorde för.
- 22, 19 *Slaget vid Navarino* – *Sjöslaget vid Navarino eller Religions-affällingen. Berättelse ur grekiska frihetskriget* (1829) av Henri Guillaume Philippe Moke.
- 22, 27 *noll* – ingenting; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 22, 29 *Ryssarnes trettondag* – enligt den julianska kalendern.
- 23, 2 *bien bon* – (fra.) riktigt.
- 23, 6 *Lichtensteinarne* – *Lichtensteinarne, en berättelse från trettio-åriga kriget* (1828) av C. F. van der Velde.
- 23, 14 *satte kläder i tvätt* – gjorde i ordning kläder för tvätt.
- 23, 18–19 *tsavat natag och stanes tegrot* – anagram för tavast gatan och senats torget.
- 23, 24 *Gilblas* – av Alain-René Lesage, utkom i 4 delar 1715–1735; troligt är att Topelius läste den svenska, förkortade och bearbetade upplagan *Gil-Blas' lefnad och äfventyr, af Le Sage, i sammandrag. Till undervisning och tidsfördrif för ynglingar* (1828).
- 23, 34 *Mylly* – mjölnarmatte eller mas, ett kortspel.
- 24, 3 *potpourri* – potpurrier, (folk)dans i flera turer; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 24, 4 *jag absenterade blott den sista* – här: jag dansade alla utom den sista.
- 24, 10 *pullitnatsyn* – anagram för up till nystan, den s.k. Nyländska förstaden, kvarteren söder om Esplanaden och sydväst om Skillnaden.
- 24, 14 *Thucydides* – *Peloponnesiska krigets historia*, författades 424–411 f.Kr.
- 24, 16 *etlateb flot gnilliks* – anagram för betalte tolf skilling.
- 24, 17 *Axel och Walborg eller trohet i döden* – sorgespel i fem akter av Adam Oehlschläger (övers. Johan Dillner 1811).
- 24, 17–18 *Arlequin och Tunnbindaren* – *Arlequin och Colombine, eller Tunnbindaren*, komisk pantomim-balet i musik.
- 24, 23 *la chiffre* – (fra.) chiffreret.
- 24, 27 *kardus* – piptobak.
- 24, 28 *stances tegrot* – anagram för senats torget.
- 24, 34–35 *un peu* – (fra.) litet.
- 24, 35 *zu spatsiren aber [...] er kam nicht* – (ty.) att promenera, men Matte, den sakramentskade gossen, han kom inte.
- 25, 1 *stora vinter men ej lilla* – förmodligen bekanta flickor från dansskolan (Vasenius I, s. 439).
- 25, 10 *totaliter* – fullständigt.
- 25, 14 *den blef* – här: förlorade.
- 25, 17 *därpo* – pro därpå.
- 25, 26 *Bonapart* – variant av kortspelet femkort, högsta budet kallades bonapart; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 25, 34 *der letzte quadrille* – (ty., pro die letzte Quadrille) den sista kadriljen.
- 25, 36 *var brandvakt på hemvägen* – Brandvakterna som nattetid patrullerade staden ropade ut klockslaget varje hel timme och en önskan om Guds beskydd

mot brandfaran; att störa brandvakterna var ett återkommande nöje bland studenterna.

26, 3 *a la hauté* – (fra.) här: högt.

Februari 1833

- 26, 8 *cucu* – kucku, killespel; spelades med särskild kortlek om 42 kort.
- 26, 9 *pappersfigurer* – egenhändigt gjorda pappersdockor, som föreställer militärer och civila, också historiska personer.
- 26, 11 *myllymatti* – mjölnarmatte eller mas, ett kortspel.
- 26, 16 *blef* – förlorade.
- 26, 17 *undt* – (ty., pro und) och.
- 26, 20 *poetisk Calender* – *Poetisk kalender* utkom i Uppsala 1811–1822 under P. D. A. Atterboms redaktion och med bidrag av nyromantiker. De flesta häften fanns i Runebergs boksamling (Grotenfelt, »Förteckning öfver Runebergs privata bibliotek», 1905, s. 201).
- 26, 22 *klubben* – subskriberad danstillställning för borgerskapet.
- 26, 26 *un peu* – (fra.) litet.
- 26, 23 *läste öfver* – läste på.
- 27, 1 *läste upp* – redogjorde för.
- 27, 12 *snasch* – snask, godsaker; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 27, 15 *Elise eller skogen vid Hermanstadt – Elisene, eller Skogen vid Hermanstadt*, till svenska av E. W. Djurström efter tysk bearbetning av ett franskt original.
- 27, 16 *spectatores* – (lat.) åskådarna.
- 27, 18 *siopp* – se upp, ett kortspel; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 27, 35 *Telemach – Les aventures de Télémaque fils d’Ulysse* (orig. 1699) av François de Salignac de la Mothe-Fénelon.
- 28, 2 *piqueniquen* – picknick: subskriberad nöjeställning för societeten med supé och dans, även studenter deltog.
- 28, 4 *svarze hosen* – (ty., pro Schwarze Hose) här: svarta strumpor, eg. byxor.
- 28, 6 *Aber hast du mir gesehn* – (ty.) Men har man sett på maken! (stående uttryck på svenska, men inte på tyska).
- 28, 7–8 *Njeschmajo jekaterinoslavski* [...] *jäkeln* – kraftuttryck baserat på ryska stadsnamn blandat med litet svenska.
- 28, 11 *hade jag smak att* – hade jag lust att; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 28, 11 *hvardagsböxor* – böxor: byxor.
- 28, 13 *cujus mater* – (lat.) vars moder.
- 28, 14 *Camphio* – äldre benämning på kille.
- 28, 30 *totaliter* – fullständigt.
- 29, 10 *gyllgjutare* – gelbgjutare, mässingsgjutare.
- 29, 11 *Landshöfdingan* – pro Landshöfdingen.
- 29, 13 *halb zwölf* – sannolikt ett kortspel.
- 29, 14 *Rambusa* – variant av kortspelet rabus.
- 29, 15 *kladden* – häftet, här sannolikt med studieanteckningar (jfr 22/4 1833).
- 29, 24 *Lilla Peter – Lilla Peter. Spökelsehistoria ifrån trettonde århundradet* (1798) av Christian Heinrich Spiess (anonym översättning).
- 29, 26 *purrade palt i* – lurade; förekommit i finländsk svenska.
- 29, 32 *vergebens* – (ty.) förgäves.
- 29, 33 *piscis* – berusad.

- 30, 1–13 *Nå hvad skulle jag [...] en bedragare* – Topelius återger här scener ur Adam Oehlenschlägers sorgespel *Axel och Walborg* (1811, akt IV, s. 87), som han nyligen sett på teatern (25/1 1833). Passagen är en fri återgivning av en replikväxling mellan kämparna Holbein och Enfrid i Nidaros kyrka nattetid.
- 30, 17–25 – – – – förbannelse! [...] vee – ve – – fri återgivning av munken Knuts dödsscenen ur *Axel och Walborg* (1811, akt IV, s. 93).
- 33, 4 *Issposchik* – pro Issvoschik.
- 33, 6 *försökte* – provade.
- 33, 9 *skoftals* – skovtals, turvis.
- 33, 12 *roade* – pro roade oss.
- 33, 16 *spatsera* – pro att spatsera.
- 33, 16–17 *poltade jag en kojoräki i ryggen* – (fi. pro kojureki), träffade jag en kursläde med en snöboll; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 33, 20 *padji* – (ry.) ur vägen.
- 33, 21–22 *maculerade vi [...] alldeles* – gick vi förfärligt illa åt folk genom att kasta snöbollar; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 33, 23 *Gendsarmer* – gendarmer: beriden militärpolis.
- 33, 26 *smörjde* – slog; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 33, 27 *positur* – beredskap.
- 33, 31 *en trumf för truten* – ett slag på munnen; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 33, 33 *korfvar* – poliser; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 34, 3 *fläskare* – slag.
- 34, 4 *war för smalbent* – saknade förmåga.
- 34, 6 *lemna* – (dial.) bli kvar.
- 34, 10 *oroliga om* – oroliga för; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 34, 25 *stora paraden på torget* – Livgardets 3:e finska skarpskyttebataljon (Finska gardet) mottog den ryska S:t Georgsordens fana för sina insatser i polsk-ryska kriget.
- 34, 23–24 *Stauding hade fått [...] repuls* – Staudinger hade fått tolv röster i studentexamen, Logren åtta och Hohenthal hade blivit underkänd; »repuls» förekommit i finländsk svenska, SAOB har detta belägg av Topelius.
- 35, 13 *förfördes* – pro förfördes man.
- 35, 16 *satte* – lade; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 35, 19 *uniformsrock* – en lång, blå åtsittande rock med svart krage och två knapprader samt tillhörande hatt; studenterna vid universitetet hade ålagts att bära uniform från hösten 1832.
- 35, 20 *Jeppe Nilson på berget* – Ludvig Holberg, *Jeppe Nilsson på berget, eller Den förvandlade bonden* (orig. 1722).
- 35, 21 *N:o 777 – N:o 777, eller Lotterie på fast egendom*, den svenska översättningen bygger på Carl Lebruns tyska bearbetning av ett franskt original av L. B. Picard och J. B. Radet.
- 35, 22 *det* – pro det var.
- 35, 28–29 *till Ulricasborg för att bada* – På Ulrikasborgsberget fanns en badstuga för allmänheten.
- 35, 29 *präktig* – utmärkt; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 36, 4 *student Catalog* – tryckt förteckning över studenter inskrivna vid universitetet, utgavs terminsvis; SAOB har detta belägg av Topelius.

Mars 1833

- 36, 16 *vergebens* – (ty.) förgäves.
- 36, 17 *myllymatti* – mjölnarmatte eller mas, ett kortspel.
- 36, 18 *un peu* – (fra.) litet.
- 36, 20 *Cucu* – kucku, killespel; spelades med särskild kortlek om 42 kort.
- 36, 24 *poltar* – snöbollskast; förekommit finländsk svenska, SAOB har detta belägg av Topelius.
- 37, 1 *ut olim* – (lat.) som förr i tiden.
- 37, 5 *oiken* – (fin., pro oikein) riktigt.
- 37, 6 *Stamfrun* – sorgespel av Franz Grillparzer (övers. E. W. Djurström 1820).
- 37, 6 *de 3 rosorna* – *Den förtrollade rosen, eller de tre narrade älskarne*, pantomin efter en 1700-talskomedi av A. A. H. Poiset.
- 37, 7 *mera dåligt* – rätt dåligt; förekommit i finländsk svenska.
- 37, 7 *en alnshög* – här: kortväxt; en aln motsvarar knappt 60 cm.
- 37, 21 *paltrockarne* – skällsord; SAOB har detta belägg av Topelius. Torde syfta på Barck och bröderna Örn.
- 37, 22 *slagdänga* – en dåligt hopkommen bok.
- 37, 25 *aber hast du mihr gesehn* – (ty.) men har man sett på maken (stående uttryck på svenska, men inte på tyska).
- 37, 30 *prenikor* – pränikor, jfr (ry.) prjanik, ryska pepparkakor; förekommit i svenskan i Finland.
- 37, 32 *snask* – godsaker.
- 37, 32–33 *Tinctura Benzoes* – (lat.) bensoedroppar, blandning av (en del) bensoe och (fem delar) sprit. Användes bl.a. utvärtes som kosmetiskt och antiseptiskt medel.
- 38, 22 *Don Ranudo de Colibrados* – August von Kotzebues adaptation av Ludvig Holbergs komedi med likalydande titel (1723).
- 38, 26 *pappersfigurer* – egenhändigt gjorda pappersdockor, som föreställer militärer och civila, också historiska personer.
- 38, 37 *pur* – äkta; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 39, 9 *skutt* – kort besök; förekommit i finländsk svenska.
- 39, 20–21 *Magistern i tusend bekymmer* – *Magistern i tusende bekymmer*, efter Theodor Hells tyska bearbetning av franskt original.
- 39, 21 *Fra Diavolo [...] af Magito* – fritt bearbetad efter Eugène Scribes och Daniel Aubers då aktuella opera med samma namn.
- 39, 29 *Jacob Guntlack* – *Den ryktbara svenska stortjufwen Jacob Guntlacks lefwer-nesbeskrifning; efter hans egna anteckningar* (1824; orig. 1770).
- 40, 1 *mylade ned honom* – överöste honom med snö så att han föll.
- 40, 3–4 *läste öfver* – läste på.
- 40, 5 *Läste vi upp* – redogjorde vi för.
- 40, 7 *assit* – (dial.) allsintet, ingenting.
- 40, 15 *lämnade efter* – blev efter; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 40, 16 *Patricierne* – *Patricierne. Berättelse utur sista tredjedelen af sextonde århundradet* (1829) av C. F. van der Velde.
- 40, 27–28 *Studenterne [...] sina skulder* – *Studenterna, eller Bästa sättet att betala sina kreditorer*, pjäsen möjligen identisk med *Död och Uppståndelse* av Carl Lebrun (Frenckell 1952, s. 117 och passim.).
- 40, 35 *borgarklubben* – subskriberad danstillställning för borgerskapet.

- 41, 4 *quitt* – fri från skulder och fordringar; SAOB har detta belägg av Topelius.
 41, 11 *examen* – Hohenthal hade tidigare blivit underkänd i studentexamen (21/2 1833).
 45, 6 *owettig* – oförskämld.
 45, 8 *karta* – förteckning över ankommande försändelser som vanligen fanns till påseende på postkontoren.
 45, 11 *Herr Sölström – Herr Sölström, eller Hvad tiden går fort*, översättning av L.-B. Picards komedi från 1803.
 45, 12 *Ali Pascha af Janina – J.L. Magitos pantomim om grekiska frihetskriget, Tyrannen Ali Paschas död, eller Janinas förstöring. Stor heroisk Pantomime i 2 Akter, fäktningar, manevrar till häst och fot.*
 45, 21 *urväder* – snöyra.

April 1833

- 45, 25 *Muli måndag* – mulen (mulig) måndag, dialektal benämning på måndagen i stilla veckan.
 45, 28 *galit* – galet, fel.
 45, 30 *skrif* – pro skrifvelse.
 46, 12 *Orationerne – Orationes* av Cicero; flera sådana användes som retoriska mönster i undervisningen.
 46, 16 *Cucu* – kucku, killespel; spelades med särskild kortlek om 42 kort.
 46, 30 *skutt* – kort besök; förekommit i finländsk svenska.
 46, 32 *Memma* – (fi. mämmi) påskdessert av malt, rågmjöl och vatten; vanlig i Finland.
 46, 35 *skuttade in* – tittade in; SAOB har detta belägg av Topelius.
 46, 35 *pappersfigurer* – egenhändigt gjorda pappersdockor, som föreställer militärer och civila, också historiska personer.
 47, 1 *Franska bröd* – bröd av vetemjöl och rågmjöl.
 47, 14 *kuppade* – lade beslag på, knyckte; förekommit i finländsk svenska, SAOB har detta belägg av Topelius.
 47, 18 *picknicken* – picknick: subskriberad nöjeställning för societeten med supé och dans, även studenter deltog.
 47, 18 *scack* – pro schack.
 47, 21 *solglaset* – brännglaset.
 47, 24–25 *den stöfveln* – skällsord; SAOB har detta belägg av Topelius.
 47, 29 *rådstugubron* – rådhustrappan.
 47, 30 *swart krita* – färgkrita bestående av lerskiffer med hög kolhalt, vanligen i form av stänger eller stift.
 48, 7 *skref om afton Fra Diawolo – Fra Diawolo*, pantomim som Topelius nyligen sett på teatern (17/3 1833). I ett brev till systemen nämner Topelius avsikten att teckna ner de bästa pjäserna för att senare uppföras i Nykarleby (ZT–JST 9/4 1833, NB 244.97).
 48, 30 *mylly matti* – mjölnarmatte eller mas, ett kortspel.
 48, 33–35 *Då kom Sandman* [...] *posten* – d.v.s. penningförsändelse; rekommenderade brev drog till sig studenter i behov av lån.
 49, 2 *till knäs* – ända till knäet.
 49, 3 *Läste jag upp* – redogjorde jag för.
 49, 5 *pitscherstickare* – sigillgravör; SAOB har detta belägg av Topelius.

- 49, 9 *Mattes droschka* – istvostjik, d.v.s. hyrkusk.
- 49, 11 *Prefecten och Trädgårdsmästaren* – *Prefekten och Trädgårdsmästaren, eller De bägge Svartsjuka*, efter Ch. R. Dufresny och J. B. Ch. Vial, uppfördes av C. W. Westerlunds teatertrupp.
- 49, 12 *Robert le Diable* – opera på modet av Giacomo Meyerbeer (1831), förmodligen även framförd som pantomim av J. L. Magito.
- 49, 13–14 *agerade brandvakt* – Brandvakterna som nattetid patrullerade staden ropade varje heltimme ut klockslaget och en önskan om Guds beskydd mot brandfaran; att störa brandvakterna var ett återkommande nöje bland studenterna.
- 49, 15 *klickade* – bommade.
- 49, 16 *un peu* – (fra.) litet.
- 49, 18 *tvätten* – tvätteriet; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 49, 19–20 (*det var en svinaktig lögn*) – Tillägget i hs skrivet mellan två rader, den avsedda placeringen inte entydig; möjligen syftar Topelius på läsningen av *Orationerna*.
- 49, 29 *hugneliga* – trösterika.
- 50, 1 *pepparnötter* – småbröd av pepparkaksdeg.
- 50, 12 *Grammatica Latina* – möjligen *Latinische Grammatik* (1826) av Karl Gottlob Zumpt, nämnd 18/4 1837.
- 50, 20 *rå på mig själv* – övervinna mig själv; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 50, 30 *kladden för läsningen* – häftet, här sannolikt med studieanteckningar.
- 51, 1 *rund* – rundtur; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 51, 4–5 *Älskaren betjent och dräng* – *Älskaren, författare och Dräng, eller Fosforisten Kärleksnarr*, efter komedi av Pierre Cérou (1740).
- 51, 5 *Den okände älskaren i 1 akt* – av Friedrich Wilhelm Gotter.
- 51, 5–6 *Röfvarkulan i Calabrieni 2 akter* – komedi efter H. G. Schmieder; J. L. Magito experimenterade med pyroteknik i sina framträdanden, ofta pantomimer med specialeffekter.
- 51, 14 *Becker* – *Verldshistoria af Carl Fredrik Becker. Medeltiden* (1831).
- 51, 15 *bock* – fel begånget av okunnighet eller dumhet.
- 51, 15 *strunt* – egal; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 51, 20 *knäpsis* – sannolikt en mindre örfil.
- 51, 26 *ankom Mamsell Runeberg hit* – J. L. Runebergs syster Carolina Runeberg bosatte sig hos familjen Runeberg i Helsingfors (Strömborg, *Biografiska anteckningar om Johan Ludvig Runeberg I–III* 1928, s. 222).
- 51, 34 *Hodie lecta sunt* – (lat.) idag lästes.
- 52, 1 *kipiä pää* – (fi., pro kipeä) ont i huvudet.
- 52, 3 *skref i poet. Calendern* – avser sannolikt häfte för egenhändigt avskrivna verser. I Topelius manuskriptsamling finns två dylika häften bevarade, båda från tidigt 1830-tal (NB 244.182).
- 52, 4 *lidit* – framskridit.
- 52, 16–17 *ej eller* – ej heller.

Maj 1833

- 52, 29 *orrungar* – lättare örfilar; SAOB har detta belägg av Topelius. Jfr »fullvuxna orrar» följande dag.
- 52, 31 *Conto* – räkning; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 52, 32 *tortor* – mindre bakverk, bakelser.

- 53, 4 *piscis* – berusad.
- 53, 5 *kuskade i fyllan ut* – åkte i fyllan ut; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 53, 7 *förlust* – möjligen saknas text (2–3 rader) efter »förlust –», bladet märkbart kortare än övriga.
- 53, 14 *pyrdligt* – gott och väl; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 53, 15 *vergebens* – (ty.) förgäves.
- 53, 16 *knassci* – (jfr dial. knask) ett dyft.
- 53, 21 *ett glädjande löfte* – Topelius fick förmodligen löfte om ett snart förestående betyg (Vasenius I, s. 467).
- 53, 23 *förmiddagen* – möjligen saknas text (2–3 rader) efter »förmiddagen», bladet är konserverat och märkbart kortare än övriga.
- 53, 26 *grasserade* – strövade omkring under stoj och oväsen.
- 53, 31–32 *ein, zvey, drey,!* – (ty.) ett, tu, tre!
- 53, 33 *universitetsbron* – universitetstrappan.
- 53, 36 *enstaka grafsten* – majoren Fredrik Granatenhjelm's grav, sedermera känd som minnesmärket »Frimurarens grav».
- 54, 6 *Willerwallan i 5 akter – Villervallan, eller Konstmakaren den 4:de*, komedi av A. von Kotzebue, i översättning av Martin Altén 1823; föreställningen var den sista med C. W. Westerlunds teatertrupp som Topelius såg vårsången 1833.
- 54, 6 *strunt pantomime i en akt* – Efterpjäsen annonserades som *Ett Dans-Diversissement*.
- 54, 16 *Läste jag upp* – redogjorde jag för; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 54, 17 *fatalje brevet ifrån farbror* – Gustaf Toppelius hade bifogat ansökningshandlingar gällande lediganslagna läkartjänster i Uleåborg och med hänvisning till fataljetiden bett Topelius lämna in handlingarna så fort som möjligt. Eftersom Topelius inte väntade brev hade han försummat några postdagar. Senare brevväxling låter förstå att handlingarna hade inkommit för sent och tjänsterna besattes av andra sökanden (GT-ZT 9/4 1833 och 21/5 1833, NB 244.54, och ZT-GT 14/6 1833, NB 244.88).
- 54, 20 *charta* – skrivpapper försett med officiell stämpel å visst belopp, användes t.ex. vid inlämnande av vissa ansökningar.
- 54, 30 *tipa* – tippa, flicka; avser sannolikt tavlan Topelius hade köpt föregående dag, som påminde honom om Mathilda Lithén.
- 54, 34 *wid lag* – ungefär; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 54, 34–36 *Tänä päiwänä minä [...] hywin kyllä sä – –* (fi., pro laulua, uudesta) Idag [har] jag läst 30 sånger av Vergilius och två kapitel i nya testamentet, Afrika, Amerika och Polynesien och Becker – Det var nog väl [gjort] det.
- 54, 38–55, 1 *poetiska Calender* – avser sannolikt häfte för egenhändigt avskrivna verser. I Topelius manuskriptsamling finns två dylika häften bevarade, båda från tidigt 1830-tal (NB 244.182).
- 55, 13 *piquant* – spetsigt.
- 55, 15 *medeltidens historia* – *Försök till lärobok i medeltidens historia för lärdomsscholor* (1828) av Jacob Ekelund och *Verldshistoria af Carl Fredrik Becker. Medeltiden* (1831).
- 51, 21–22 *pappersfigurer* – egenhändigt gjorda pappersdockor, som föreställer militärer och civila, också historiska personer.
- 55, 25 *flotski* – soldater tillhörande ryska marinkasernen.

- 55, 32 *oooooooo* – noll, ingenting.
- 55, 35 *stut* – pro stutar, slag eller smållar mot baken.
- 56, 13 *fallet* – Gammelstadsforsen, Vanda ås mynning.
- 56, 16 *Den röde Fribytare* – *Den röde fribytare* I–III av James Fenimore Cooper, i översättning av Carl Adam Iggeström 1830–1831.
- 56, 16–17 *om aftonen* [...] *wäntat* – d.v.s. dispyten om ljus (jfr 10/5).
- 56, 20 *gunåsa vist* – gunås så visst, tyvärr är det så.
- 56, 22 *franska bröd* – bröd av vetemjöl och rågmjöl.
- 56, 26 *betyg* – över erhållen undervisning, ett villkor för att avlägga studentexamen och vinna inträde till universitetet.
- 56, 26 *tralala, tralala!* [...] *hurra!* – Motsvarande ramsa finns i Runebergs parodiska recension av C. F. Dahlgrens kalender *Freja* (*Helsingfors Morgonblad* 16/3 1832).
- 56, 27–28 *nåssåh jah* [...] *ännuh* – (dial.) Nå så ja, se det var ju roligt att höra det, aldrig kunde jag veta att det skulle vara så nära ännu.
- 56, 36 *hundswottarne* – hundsfottarna, fahundarna, skällsord som här syftar på manskapet i Petrovska regementet.
- 57, 10 *in tabula* – (lat.) på tavlan.
- 57, 33 *bron* – (universitets)trappan.
- 57, 35 $\frac{1}{2}$ *milslånga* – ca 5,3 km; den gamla svenska milen motsvarar 10,7 km.
- 57, 36 *dam* – damm.
- 57, 37 *och* – pro ock, också.
- 58, 1 *flagga* – fana.
- 58, 2 *förr än* – innan.
- 58, 2 *hinna till glasen* – I en beskrivning av majfesten 1832 omtalar Runeberg seden från Åbotiden, enligt vilken sällskapet vid ankomsten till festplatsen skulle tävla om att erhålla första glaset (Runeberg SS VIII:2, s. 387).
- 58, 5 *smuttade* – drog små bloss.
- 58, 12 *Folksången* – förmodligen den ryska folksången som sjöngs på melodin av »God save the King».
- 58, 13 *lemnade quar* – (dial.) blev kvar.
- 58, 21 *crapulosus* – (jfr fi.sv. krapula: bakrus) bakfull.
- 58, 25 *ipsissimus ego* – (lat.) jag själv och ingen annan.
- 58, 32 *björn* – fordringsägare.
- 58, 33 3 *Banco* – 3 riksdaler Banco.
- 58, 36 *derme* – därmed.
- 59, 2 *voltigeringar* – luftsprång.
- 59, 11 *chartor* – postkartor, förteckningar över ankommande försändelser som vanligen fanns till påseende på postkontoren.
- 59, 13 *un peu* – (fra.) litet.
- 59, 18 *fundationer* – (dial.) funderingar.
- 59, 19 *Professor Hällström* [...] *Ståhlberg* – inspektor resp. t.f. kurator för Österbottniska avdelningen; Topelius behövde ett intyg på att avdelningen tog emot honom som medlem för att få avlägga studentexamen.
- 59, 22 *kein mensch* – (ty.) ingen människa.
- 59, 26 *Nedgyb* – anagram för Bygdén.
- 59, 29 *antydde* – sade till.
- 59, 31–32 *1sta Augustidagens toner* – oklart vilken visa som avses. Topelius återkommer

vid en rad tillfällen till de s.k. augustidagarna, 2–5 augusti 1832, då man bl.a. firade moderns och mosterns namnsdagar samt dansade hos Hammarins (Topelius–Johanna Sofia Topelius 16/1 1833, NB 244.97; Biskop, *Zachris Topelius i dansens virvlar* 1998, s. 42 f.).

Juni 1833

- 63, 2 *Mensis, grata temperamento* [...] *ferens*. – (lat.) Månad med behagligt väder, men få glädjeämnen.
- 63, 4 *Decanus, Professor Pipping* – Professorn i lärdomshistoria och bibliotekarien Fredrik Wilhelm Pipping var i egenskap av dekanus för filosofiska fakulteten ordförande i det s.k. studentexamensutskottet som förrättade examen. De övriga examinatoreerna var Nils Abraham Gyldén, Jacob Algot Gadolin och Gabriel Geitlin.
- 63, 14–15 *Det gjorde ett streck i mina räkningar*. – Det omintetgjorde mina planer; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 63, 18 *passabelt* – tämligen; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 63, 25 *explicerte* – översatte.
- 63, 29 *vi* – Topelius examinerades tillsammans med fyra andra varav en underkändes (Topelius–Sofia Topelius 7/6 1833, NB 244.97). Clas Collan samt bröderna Daniel Ezekiel och Gabriel Bengt Hildéen blev studenter samma dag som Topelius.
- 64, 1 *liqueurer* – ett antal glas likör (vardagligt); SAOB har detta belägg av Topelius.
- 64, 3 *rublej* – (ry.) rubel.
- 64, 4 *Gick att ut* – pro Gick ut.
- 64, 10–11 *Träffade Inspektorn* – Den nyblivna studenten skulle anmäla sig hos nationens inspektor (C. G. Hällström) för att bli inskriven i nationsmatrikeln och få inskrivningsavgiften fastställd.
- 64, 13 *8 Banco* – 8 riksdaler Banco, inskrivningsavgiften.
- 64, 13 *Magister Ståhlberg* – t.f. kurator för Österbottniska avdelningen.
- 64, 27 *depescher* – (officiella) skrivelser, som (med kurir) skyndsamt tillställs adressaten.
- 64, 32 *skrædermester Palmquist* – Palmqvist hade vistats flera år i Köpenhamn innan han blev skræddarmästare i staden våren 1829.
- 64, 32 *uniformsrock* – en lång, blå åtsittande rock med svart krage och två knapprader samt tillhörande hatt; studenterna vid universitetet hade ålagts att bära uniform från hösten 1832.
- 64, 34 *skutt* – kort besök; förekommit i finländsk svenska.
- 64, 35 *simsup* – kallsup; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 65, 2 *Pappersfigurer* – egenhändigt gjorda pappersdockor, som föreställer militärer och civila, också historiska personer
- 65, 15 *Donnerwetter* – (ty.) Blixt och dunder! (kraftuttryck).
- 65, 18 *Kejsarinman Alexandra* – Besöket i storfurstendömet var kejsarinnas första.
- 65, 25 *stor parad* – Finska gardets skarpskyttebataljon, en bataljon av Petrovska regementet och Första finska sjöekipaget mönstrades på senatstorget.
- 65, 28–29 *promenererte i wagn* – åkte i wagn.
- 65, 37 *tortor* – mindre bakverk, bakelser.
- 66, 4 *crapula* – krapula, bakrus; finländsk svenska.

- 66, 13 *vi* – Topelius reste i sällskap med Frans Julius Cederman, även han nybliven student.
- 66, 18 *14 mil* – ca 150 km; den gamla svenska milen motsvarar 10,7 km.
- 66, 21 *till wex* – till vägs, på färd.
- 66, 29 *bror Lappjoki* – skämtsamt benämning på Lappo å.
- 66, 30–31 *2 mils håll* – drygt 21 km.
- 66, 33 *bakbrä* – bakbrädet, uttalades brä med lång vokal på dialekt.
- 67, 1–3 *Mamma och Sophie* [...] *hafvet* – Topelius mor och syster befann sig på resa i Uleåborg, Mathilda Lithén vistades i Stockholm fram till sommaren 1834.
- 67, 13 *un peu* – (fra.) litet.
- 67, 14–15 *Jag besökte Aspen* [...] *förr* – Topelius hade föregående sommar ristat in Mathilda Lithéns initialer i en av asparna i trädgården (Bruhn, »Zachris Topelius och Mathilda Christina Lithén», 1952, s. 185).
- 67, 25 *Koriza* – sannolikt ett kortspel.
- 67, 31 *knytorna, men de voro borta* – avser traditionen att på midsommaraftonen knyta olikfärgade silkestrådar kring växande rågstrån och utifrån de s.k. knytorna förutspå framtiden. Till pojkestrecken hörde att leta efter knytorna och riva upp dem.
- 67, 35–36 *Jungs andelära* – *Andelära, framställd uti ett med naturen, förnuftet och uppenbarelsen enligt swar på den frågan: hwad bör man tro och icke tro om aningar, syner och andars uppenbarelse, af doctor Johan Henric Jung, kallad Stilling (1812).*
- 67, 38 *löjon* – (dial.) löjor.
- 68, 1 *ponera* – pro ponerade.
- 68, 4 *Fortunas olycka* – Johan Turdin d.y.:s fartyg hade förlist.
- 68, 23 *Ellida* – Topelius mor och syster reste till och från Uleåborg med fregattskeppet »Ellida».
- 68, 26 *andeskådarn* – Schillers *Ande-skådaren. Berättelse af grefve v. O. I–VI.* (i översättning av Thure Winberg och Gabriel Eurén 1798–1802).
- 68, 27 *knack* – ett kortspel; SAOB har detta belägg av Topelius.

Juli 1833

- 68, 29 *Mensis priore* [...] *ægrotans*. – (lat.) En månad gladare än den förra, om ock mycket sjuklig.
- 69, 4 *löjon* – (dial.) löjor.
- 69, 6 *girsar* – gärsar; förekommit i finländsk svenska.
- 69, 18 *hugnelig* – glädjande.
- 69, 19 *lillluckorna* – I den tornförsedda klockstapeln bredvid kyrkan kunde man hålla utkik efter inkommande fartyg.
- 70, 2 *skraltiger* – skral; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 70, 6 *Ellida* – Topelius mor och syster reste till och från Uleåborg med fregattskeppet »Ellida».
- 70, 15 *mellanskof* – uppehåll, pauser.
- 70, 37 *skutt* – kort besök; förekommit i finländsk svenska.
- 71, 4 *mandat* – bedrift.
- 71, 6–7 *Ovidii Metamorphoseon* – Publius Ovidius Naso, *Metamorphoseon* (slutförd år 8 e.Kr.), otaliga latinska upplagor.
- 71, 29 *marjas* – marriage, ett kortspel.

- 71, 32 *knöt om sin tunga* – fjättrade sin tunga, teg.
 71, 32 *Amalia Mansfeld* – *Amalia Mansfeld, eller Kärlek och högmod* I–IV av Sophie Cottin (övers. Emanuel Bruzelius 1820).
 72, 16–17 *Hoppet* – fregattskepp.
 72, 19 *1½ marks vigt* – ca 640 g; en mark motsvarar ett skålpund, ca 425 gram.
 72, 21 *sprang jag [...] april* – springa april: (bli lurad att) springa ett påhittat ärende.
 72, 23 *Cardus* – piptobak.
 72, 34–35 *jebauh jekaterinoslavski [...] jäkeln* – kraftuttryck med ryska stadsnamn.
 72, 35 *strandens* – pro stranden.

Augusti 1833

- 73, 9 *Mensis memoriae [...] ægotans.* – (lat.) Månad ägnad åt åminnelsen av det förra året, också sjuklig.
 73, 14 *Axel och Louise* – *Axel och Louise, eller Trofast kärlek. Sann händelse från midten af 18:de seklet* (1831) av Victor August Alttén.
 73, 15 *Årsdagen af den första Augustidagen.* – de s.k. augustidagarna, 2–5 augusti 1832, då man bl.a. firade moderns och mosterns namnsdagar samt dansade hos Hammarins (Topelius–Johanna Sofia Topelius 16/1 1833, NB 244.97).
 73, 20 *öfverflödlig* – riklig.
 73, 23 *p. d. d.* – ev. pour divertir d'avantage, för att ytterligare roa.
 73, 35 *1½ mark* – ca 640 g; en mark motsvarar ett skålpund, ca 425 gram.
 74, 5–6 »*hade den väldige [...] harm*» – anspelar på dikten »Minne af en resa i Januarii 1831» av August Lundahl, senare känd som studentsången »Snart våren, du suckande bölja» (*Helsingfors Morgonblad* 13/1 1832, *Hufvudstadsbladet* 2/8 1903).
 74, 14 *Et nihil antea cognoverat.* – (lat.) Och inget hade hon tidigare vetat.
 74, 23 *nära i fjerndels krok* – en omväg på ca 2,7 km.
 74, 24 *hamnfogdar* – storspiggår.
 74, 24 *sprang april* – här: sprang förgäves.
 74, 27 *Bror och Syster* – *Bror och syster eller Ånger och försoning. En familjemålning* av August Lafontaine, översättning av Emanuel Bruzelius 1821.
 74, 36 *mariage* – ett kortspel.
 75, 2 *kariblarna* – slynglarna, kanaljerna.
 75, 7 *skutt* – kort besök; förekommit i finländsk svenska.
 75, 10–11 *Tretton likprocessioner gingo förbi.* – Under sommarmånaderna hade en rödsotsepidemi tagit fart i Österbotten, i Nykarleby kulminerade den i augusti.
 75, 22 *vår kyrka [...] 1634* – Sancta Birgitta kyrka uppfördes 1708, den tidigare kyrkan hade byggts ca 100 år tidigare.
 75, 29 *mellertid* – under tiden.
 75, 34 *seipnät* – sejp (fi. seipi): stäm, art i familjen karpfiskar.
 75, 36 *droppsup* – brännvin med tillsats av anis, styrkande droppar eller liknande, användes som medicin.
 76, 2 *Vingtun* – vingtun eller vingt-et-un, kortspelet tjugoett.
 76, 5 *stöfvade* – ströfvade.
 76, 34 *Röde Fribytarn* – *Den röde fribytaren* I–III av James Fenimore Cooper, i översättning av Carl Adam Iggeström 1830–1831.
 76, 34 25 – sannolikt antalet lästa verser i Ovidius (jfr 2/9 1833).
 76, 37 *graföl hos [...] barn* – Pedagogen Jacob Holm förlorade tre barn i rödsot i

- augusti, varav två begravdes denna dag. Hustrun dog i oktober samma år.
- 77, 9 *un peu* – (fra.) litet.
- 77, 11 (*Ändteligen knep hin [...] sednare!*) – Direktören för postverket Gustaf Wilhelm Ladau var illa ansedd till följd av den brevövervakning och -censur som försiggick inom det s.k. »Svarta kabinettet» (Nurmio, »Suomen postilaitos vuosina 1808–1870» 1938, s. 75 ff. och 87 f.).
- 77, 15 *discurerade* – talade.
- 77, 17 » *en caffè* » – (fra.) »på kaffe».
- 77, 23 *bron* – trappavsatsen utanför ytterdörren.
- 77, 23–24 *åt tåget till* – mot uppfarten till gården.
- 77, 27 *quarn* – På Kuddnäs fanns en skvaltkvarn.
- 77, 32 *Bardts lefvernesbeskrifning* – förmodligen *Dr. Carl Friedrich Bahrds Geschichte seines Lebens, seiner Meinungen und Schicksale. Von ihm selbst geschrieben* (1790); Topelius stavar namnet på olika sätt: Bardt, Bardht eller Bahrdt.
- 77, 33 *je toller je besser* – (ty.) ju tokigare, desto bättre.
- 78, 4 *i ett bas* – (dial.) i ett sträck.
- 78, 5–6 » *ein wenig ... herrn Bardht.* » – (ty.) litet av herr Bardh.

September 1833

- 83, 2–3 *Mensis jucundo aëre [...] degit.* – (lat.) Månad präglad av ljuvligt väder, släkt med den förra, präglad av Muserna; fördrev tid med kamrater, flickor, böcker och nät.
- 83, 6 » *gambel brun* » – (dial.) gamla bruna (hästen).
- 83, 12–16 *Ein wenig darauf [...] bette.* – (ty., pro dem Zimmer; den dritten und letzten; Parteyen; rothes und gelbes; im Bett) En liten stund senare läste jag tio verser i min Ovidius, uppe i rummet. Sedan dess skriver jag tredje och sista delen av Gulliver den andra. Därtill kom även några partier piquet. Syster Hanchen hade köpt rött och gult papper. Vid niotiden låg jag redan till sängs.
- 83, 14 *Gulliver* – Topelius egen fortsättning på Jonathan Swifts roman *Gullivers resor* (orig. 1726), ingick i det s.k. Lilla biblioteket. Denna version »recenserades» i den handskrivna tidningen *Ephemerer* nr 1/1834 (Topelius, *Ephemerer* 2006, s. 32 ff.).
- 83, 20 *quarn* – På Kuddnäs fanns en skvaltkvarn.
- 83, 21 *sehr wenig* – (ty.) mycket litet.
- 83, 27 *quarnkladden* – avser troligen räkenskaper eller anteckningar om kvarnverksamheten på Kuddnäs.
- 83, 28 *Der herrn* – (ty., pro Den) herr.
- 83, 32 *Discurertes* – talades.
- 83, 36 *skar* – skördade.
- 84, 4 *Arfvidssons Finland* – *Finland och dess invånare* av Friedrich Rühs, översatt, utökad och omarbetad av Adolf Iwar Arwidsson (andra uppl. 1827).
- 84, 4–5 *förargades [...] ben* – I boken nämns att S:t Henriks ben bortfördes från Åbo domkyrka i slutet av stora ofreden (Rühs, *Finland och dess invånare. Första delen* 1827, s. 24).
- 84, 23 *absente illo* – (lat.) eftersom han var borta.
- 84, 29 *inga orgor* – ingen orgel, ingen orgelmusik.
- 84, 32–33 *Fredmans Epistlar* – av Carl Michael Bellman (1790).

- 86, 1 *ein, zvey, drey* – (ty.) ett, tu, tre.
- 86, 4 *sjung glaset* – resonansglaset, tunt glaskärl som avger en ton när glaset fås att vibrera (t.ex. av sång).
- 86, 10 *cantors* – pro contors.
- 86, 18 *Resan till Brunsvik* – *Resan til Brunsvig. Af Lucas Veit, fordom betjent hos framl. friherre v. Knigge*, komisk roman författad av Adolph von Knigge (sv. övers. 1800).
- 86, 21 *immerfort* – alltjämt.
- 86, 26 *den* – pro det.
- 86, 28 *En resa till Lewanten* – förmodligen *Sammandrag af Carsten Niebuhrs resa i Levanten och beskrifning om Arabien, med kopparstick*, utg. av Samuel Ödmann (1787).
- 86, 30 *sprang April* – här: sprang förgäves.
- 86, 35 *ein wenig* – (ty.) litet.
- 86, 37–38 *Essens examen* – J. A. von Essen examinerade den eller de elever han varit informator för under sommaren (Vasenius II, s. 12).
- 87, 17 *tåggrind* – porten vid uppfarten till gården.
- 87, 32 *resan till Biesterberg* – Gerhard Friedrich Müller, *Bror Amtman Waumans, jägmästar Dornbusch's och pastor Schottenii resa ifrån Biesterberg til för at stå fadder. En fortsättning af comiska romanen: Resan til Brunsvig* (1799).
- 87, 34 *Koriza* – sannolikt ett kortspel.
- 87, 34 *Tappade* – förlorade; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 87, 34 *Frater* – (lat.) broder.
- 88, 2 *dagboken* – anteckningsbok vid gästgiveriet, där resande bl.a. antecknade sitt namn och uppgifter om resan.
- 88, 4 *och* – pro ock.
- 88, 7 *årsdag* – sannolikt med anknytning till Mathilda Lithén (jfr 28/1 1836).
- 88, 8 *2 tum* – ca 5 cm.
- 88, 18 *par exemple* – (fra.) till exempel.
- 88, 24 *en corps* – (fra.) tillsammans.
- 89, 10 *en gros* – (fra.) i stor mängd.
- 89, 23 *Rangerade* – ordnade.
- 89, 24 *zu stadt gegangen* – (ty., pro in die Stadt) gick till staden.

Oktober 1833

- 90, 13–14 *Mensis abiens, [...] dominans.* – (lat.) Månad som förgår, praktfull, ägnad åt studier, även litet åt slapphet; älskad, bortskämande sig själv.
- 90, 16 *Rangerade* – ordnade.
- 90, 16 *nätningar* – (dial.) nejonögon.
- 90, 33 *8 mil* – drygt 85 km; den gamla svenska milen motsvarar 10,7 km.
- 91, 4 *bemängdt* – här: fyllt.
- 91, 9 *9 mil* – 96 km.
- 91, 16 *immerfort* – alltjämt.
- 91, 21 *12½ mil* – 133 km.
- 91, 36 *pickhägad* – intresserad.
- 92, 2 *4 mil* – knappt 43 km.
- 92, 3 *10 mil* – 107 km.
- 92, 13 *Ellida* – fregattskepp.

- 92, 18 *spisquarter* – enklare matställe.
- 92, 20–21 *myllymatti* – mjölnarmatte eller mas, ett kortspel.
- 92, 23–24 *Der process von einem küsse* – *Der Prozess um einen Kuss* av Frans Xaver Told gavs av en tyskspråkig skådespelartrupp under ledning av teaterdirektör J. A. Schultz.
- 92, 24 *Der arme poet* – skådespel av August von Kotzebue (1813).
- 92, 24 *Die heerbusch oder [...] sabel* – *Die Heerschau, oder Der Hölzerne Säbel* (1815), komisk opera av August von Kotzebue med musik av Heinrich Aloys Präger.
- 92, 29 *lectionssedel* – skriftlig anmälan om att delta i föreläsningar; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 92, 33 *Svenska Läsebibliotheket* – bokserien »Läse-bibliothek af den nyaste utländska litteraturen i svensk öfversättning», utgiven av L. J. Hierta 1833–1836, innehåller företrädesvis äventyrsberättelser.
- 92, 34–35 *Alhambra af Washington Irving* – *Alhambra, eller Nya utkast* i översättning av Carl Netherwood utgavs som första bok i Hiertas läsebibliotek 1833.
- 93, 2 *skrædermester Palmquist* – Palmqvist hade vistats flera år i Köpenhamn, innan han blev skraddarmästare i staden våren 1829.
- 93, 3 *uniforms rock* – en lång, blå åtsittande rock med svart krage och två knapp-rader samt tillhörande hatt; studenterna vid universitetet hade ålagt att bära uniform från hösten 1832.
- 93, 19–20 *knaprade* – här: sysslade.
- 93, 21 *Carl der zwölfte auf Rugen* – *Carl der XII. auf Rügen*, lustspel av L. W. Both efter engelsk förlaga, uppfördes av J. A. Schultz tyska teatertrupp.
- 93, 24 *in effigie* – (lat.) i avbild.
- 93, 24–25 *anecdoten om bomben [...] skrifvare* – I *Berättelser ur svenska historien* (del 26) återger Anders Fryxell historien om skrivaren som under belägringen av Stralsund 1715 hade blivit skrämmd av en bomb i rummet intill, och avbrutit Karl XII i pågående diktamen. »Hvad har bomben att göra med brevet?» hade kungen svarat och återupptagit arbetet (1858, s. 71).
- 93, 24 *perturberade* – förvirrade, oroad.
- 93, 25 *Hamburger in Berlin* – sångspel av August Lewal, med musik av kända kompositörer.
- 93, 34 *quarteret* – logiet.
- 94, 2 *Cardus* – piptobak.
- 94, 6 *Inscriptionen* – högtidlig invigning av läsåret, inskrivningsdag; finländsk svenska.
- 94, 7 *disciplins reglementet* – *Disciplins-Reglemente för Studerande vid Kejsrerliga Alexanders-Universitetet i Finland* hade fastställts 1828 av Nikolai I samtidigt med statuterna för universitetet; ett särtryck av disciplinsreglementet bifogades även studentbrevet vid inskrivningen till universitetet.
- 94, 9 *läserullor* – terminsvisa förteckningar över var studenterna inom respektive nation bodde samt vilka föreläsningar de ämnade åhöra.
- 94, 10 *försökte* – provade.
- 94, 13–14 *teckningar ur hvardagslifvet* – *Teckningar utur hvardagslifvet* (1828, 1831) av Fredrika Bremer.
- 94, 17 *krympte* – invigde, firade; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 94, 19 *mandater* – bedrifter.

- 94, 27 *reviderte* – granskade.
- 94, 30 *ämnescrifning* – Topelius skrev övningsuppsatser för Runeberg på latin och svenska (Topelius, *Självbiografiska anteckningar* 1922, s. 52).
- 94, 33 *Gäfva till Nygifta* – *Gäfva till nygifta, eller äktenskaps-hemligheterens avslöjning. En läsebok för alla, som behöfva råd i ämnen, derom blygsamheten ej tilllåter inhemta upplysning af andra. Af en praktisk läkare* (1833).
- 94, 33–34 *Gref Platens skugga på Ramundershäll* – J. Ph. Tollstorp, *Grefve Platens skugga på Ramundershäll den 26 september 1832* (1832).
- 95, 2 *spectator ego* – (lat.) jag var åskådare.
- 95, 4 *pumpa* – karaff.
- 95, 8 »*Upp Amaryllis*» – C. M. Bellman, *Fredmans sånger*, nr 31, »*Fiskafänget*» (Opp Amaryllis!).
- 95, 9 »*O yngling om du hjerta har*» – Bengt Lidner, »*Krigsskaldernas sång*».
- 95, 10 *folksångens melodi* – d.v.s. till melodin av »*God save the King*».
- 95, 13 *Tibulli sånger* – *Carmina* av Albius Tibullus (ca 55–19 f.Kr).
- 95, 16 *Österbotningarnes tobaksmöte* – även kallat torsdagsmöte, sammankomst under friare former i frånvaro av inspektorn; Österbottniska avdelningen höll nationsmöten, torsdagsmöten och disputationsmöten.
- 95, 28 *marktschrejare* – kringresande marknadsförsäljare.
- 95, 30 *Minne och hopp till Finlands ynglingar* – Fredrique Blum, *Minne och hopp till Finlands ynglingar. Ord af en finsk medborgarinna* (1831).
- 95, 34 *disputationsmöte* – sammankomst för disputationsövningar inom Österbottniska avdelningen, huvudsakligen på latin.
- 96, 1 *desiderade mig* – beslöt mig.
- 96, 3 *Grefvarne von Lövenhaupt* – August Leibrock, *Grefvarne von Lövenhaupt. Historisk-romantisk målning af trettonde århundradet I–II* (1832).
- 96, 4 *Patricierne* – *Patricierne. Berättelse utur sista tredjedelen af sextonde århundradet* (1829) av C. F. van der Velde.
- 96, 6 *Staden Lyon under [...] 1794* – *Skildring af staden Lyon under revolutionsåren 1793–1794* (1833) av Antoine François Delandine.
- 96, 7 *Han erkände sig för brudgum* – Carl Rosenkampff och Augusta Turdin, halvsyster till Topelius mor gifte sig 4/1 1834.
- 96, 11 *Die erscheinung in schloss Tiumare* – *Rinaldo und Serafine, oder Die Erscheinung in den Ruinen des Schloss Tiumare* av C. Philippi-Bonafont uppfördes av J. A. Schultz tyska trupp.
- 96, 25–26 *Subscriberte en Rubel [...] dansmästarn* – Österbottniska avdelningen bidrog till kostnaderna för den relegerade Nesslers hemresa.
- 96, 26 *nätningarne* – (dial.) nejonögonen; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 96, 27 *exercitationes* – (lat.) övningar.
- 96, 28 *lässkärm* – ljusskärm, som skyddar ögonen och styr skenet från ljuslågan till det lästa.
- 96, 31 *lofpå* – löfte om.
- 96, 32 *poetiska kalendrar* – *Poetisk kalender* utkom i Uppsala 1811–1822 under P. D. A. Atterboms redaktion och med bidrag av nyromantiker.
- 96, 36 *Lycksökarn* – Schillers komedi *Der Parasit, oder die Kunst sein Glück zu machen* (1803).
- 97, 1 *fotsackar* – (fodrade) lädertäcken som skyddar den åkandes fötter och ben mot köld och väta.

- 97, 6–7 »*Ute blåser sommarvind*» – Samuel Hedborns text, först tryckt i P. D. A. Atterboms *Poetisk kalender* (1813), sjöngs ursprungligen till Fiskeskärsmelodin.
- 97, 7 *Somnus hora XII* – (lat.) Sömn klockan tolv.
- 97, 8–9 *Orleanska flickan* – *Orleanska jungfrun* av Schiller, översatt av B. J. Törneblad (1813).
- 97, 12 *lilla skrinet* – innehållande små minnessaker med anknytning till Mathilda (Topelius–Albert Dyhr & Mathilda Lithén 19/2 1844, NB 244.76).
- 97, 18 *Der bandit Mazaroni* – *Ein Tag aus dem Leben des Banditen Alessandro Masaroni*, melodram av James Planché efter engelskt original, uppförd av J. A. Schultz trupp.
- 97, 18–19 *Rataplan, der kleine trommenschläger* – *Rataplan, der kleine Tambour*, bearbetning från franskan av F. Pillwitz, uppförd av J. A. Schultz tyska teatertrupp.
- 97, 28 *Runulinna* – tragedi av J. F. Lagervall (1834); den första tragedin på finska, med *Macbeth* som förlaga.
- 97, 32 *stora Theologiexamen* – avlades inför teologiska fakultetens dekanus, godkänd examen var ett villkor för magistergraden; Topelius avlade examen 24/3 1834.
- 97, 33 *Iduna* – *Iduna. En skrift för den nordiska fornälderns älskare*, utgiven av Götiska Förbundet från 1811.
- 97, 36–37 *Novum Græcum* – lärobok i grekiskan, möjligen kortform av en titel som *Novum testamentum Graece*.

November 1833

- 98, 4–5 *Mensis satis impiger*, [...] *accedunt*. – (lat.) Mycket verksam månad, akademisk, full med studier, teologisk, fastande, under dess gång blev några besök av.
- 98, 6–7 *Der hochedle Capitain* – (ty.) den högädle kapten.
- 98, 13–14 *Erför om morgonen* [...] *examen* – Studenter som ämnade studera vid juridiska eller medicinska fakulteten efter avlagd kandidatexamen behövde inte tenera hebreiska.
- 98, 13 *Lifvet är en dröm* – Calderóns spanska sextonhundraårsdrama ingår i *Dramatisk blomsterkrans. En samling af öfversättningar från utländske författares dramatiska arbeten, utgifven af E. W. Djurström I* (1828).
- 98, 15 *mjöltnare* – mjölnarmatte eller mas, ett kortspel.
- 98, 16 *Lat: ämne* – Topelius skrev övningsuppsatser för Runeberg på latin och svenska (Topelius, *Själviografiska anteckningar* 1922, s. 52).
- 98, 18 *Legende von Montrose* – *Legende von Montrose und seinen Gefährten* (1823) av Walter Scott.
- 98, 24 *utförde Magister Snellman* [...] *tal* – J. V. Snellman var en central gestalt inom österbottniska avdelningen redan innan han valdes till tf. kurator 1834. Talet – som ifrågasatte konsistoriets linje gentemot studenterna – upprörde professorernas sinnen ännu i slutet av 1830-talet.
- 98, 31 *Consistorii beslut* [...] *fyra* – Konsistoriet hade i december 1832 beslutat dela både den viborgska och den österbottniska avdelningen, för den senares del förverkligades beslutet först i november 1837.
- 98, 33 *carolina* – dryck bestående av vin, socker och pomerans eller citron.
- 99, 5–6 *Finlands häfder af Porthan* – *Gamla handlingar til uplysning af Finlands häf-*

- der av H. G. Porthan hade i flera avsnitt publicerats i *Tidningar Utgifne af et Sällskap i Åbo / Åbo Tidningar* på 1780- och 1790-talen.
- 99, 8 *Franzens studentvisa*, [...] *namnet wärd*» – F. M. Franzéns »Studentvisa» (1801).
- 99, 17 *han* – pro hans.
- 99, 25 *bortavarande Nervander* – Johan Jacob Nervander – Österbottniska avdelningens kurator 1830–1837 – vistades utomlands.
- 100, 9 »*Den döde gästen*» – novell av Heinrich Zschokke, i översättning av L. D. Wistrand (*Valda Noveller* 6 1832).
- 100, 17 *Cajus Silius Italicus* – förmodligen *De secundo bello punico* av Silius Italicus.
- 100, 17 2–6 – 2 riksdaler och 6 skilling.
- 100, 18–19 *Anna af Geyerstein* – *Anna af Geyerstein, eller, Carl den djerfve och Schweitzarne* av Walter Scott, i översättning av Gustaf Eriksson (1832).
- 100, 22 *Madam* – tjänarinna; skötte städning och upppassning.
- 100, 23 *Korsfararnes berättelser* – Walter Scott, *Korsfararnes berättelser I–IV* i översättning av Lars Arnell (1826).
- 100, 24 *spisquarretet* – spisvarter; enklare matställe.
- 100, 26 *Palmblads Palæstina* – *Palæstina. Geographisk, archæologisk och historisk beskrifning* (1823) av W. F. Palmblad.
- 100, 26 *Moral* – *Moralfilosofiens elementer. Försök till en lärobok för gymnasier* (1830) av Lars Magnus Enberg.
- 100, 29 *tortor* – mindre bakverk, bakelser.
- 100, 33 *disputationsmöte* – sammankomst för disputationsövningar inom Österbottniska avdelningen, huvudsakligen på latin.
- 100, 35 *nätینگarna* – (dial.) nejonögonen.
- 100, 36–37 »*de modestia vera vel falsa*» – (lat.) »om den äkta eller falska anspråkslösheten».
- 100, 37 *färdig* – pro färdigt.
- 101, 3 *toto die reliquo* – (lat.) under hela övriga dagen.
- 101, 4 *Friskyttens* – romantisk opera av C. M. von Weber (1821).
- 101, 8 *läsebibliotheket* – bokserien »Läse-bibliothek af den nyaste utländska litteraturen i svensk öfversättning», utgiven av L. J. Hierta 1833–1836, innehåller företrädesvis äventyrsberättelser.
- 101, 14 *Stockholmsnyheter* – Mathilda Lithén vistades i Stockholm fram till sommaren 1834.
- 101, 16 *Gref Robert af Paris* – roman av Walter Scott, utkom i Hiertas läsebibliotek (anonym översättning 1833).
- 101, 19 *collectio epistolarum* – (lat.) flera brev.
- 101, 24 *Torackor* – kackerlackor.
- 101, 32 *Friskyttens* – *Der Freischütz* gavs av J. A. Schultz tyska ensemble förstärkt med sångare från Berlin, som på sin väg till S:t Petersburg lidit skeppsbrott vid Rosala och temporärt värvats för operascenen i Helsingfors (von Frenckell, *Sju magra år med Thalia* 1952, s. 212 f.).
- 101, 32 *stående parterr* – den med ståplatser försedda delen av parketten; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 101, 35 *ppjåkig* – tråkig; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 101, 35 *die hellenklare mond* – (ty., pro der hellklare Mond) den klara månen.
- 102, 4 *visade* – pro visade sig.

- 102, 10 *om Nya Test: – H. C. A. Hänlein, Inledning till nya testamentets heliga skrifter* (1814).
- 103, 14–15 *Storfursten Michaels födelse – Nikolai I:s son Michael döptes i Slottskyrkan i S:t Petersburg 20 november 1832.*
- 103, 19 *det tillämnade brölloppet – En av Rosenkampffs tjänarinnor gifte sig (Topelius–Johanna Sofia Topelius 14/11 1833, NB 244.97).*
- 103, 26 *aftagit – målat av.*
- 103, 35 *hvilka – pro hvilket.*
- 104, 1 *lappri! – strunt!*
- 104, 6 *Runeberg rättvisligen fått [...] poesin. – Bernhard von Beskows polemiska inlägg »Den nya stjernan i Östern», ett svar på J. L. Runbergs recension »Sverges Anor. Skaldestycke af Bernh. von Beskow. Skrift, som vunnit Svenska Akademiens stora pris, 1824», där Runeberg ironiserade över den götiska poesin (*Helsingfors Morgonblad* 2–8 /2 1833, avtryckt i *Stockholms Posten* 14–26/2 1833). Beskows svar publicerades dock i *Dagligt Allehanda* (23/9 1833, bihang), inte i *Aftonbladet* (se f.ö. Runeberg SS XVII:2, s. 122 ff.).*
- 104, 11–12 *Ynglingen, af Runeberg – se SS I, 1933, s. 238.*
- 104, 13 *Slagt symphonie af Winter – Peter von Winter, Schlacht-Sinfonie* (1814).
- 104, 19 *graserade – gormade.*
- 104, 26 *Benzelius – antagligen Repetio theologica summa doctrinae Christianae capita ad verbi divini normam sistens* (1735 och senare) av Jacob Benzelius, en klassiker i teologisk undervisning.
- 104, 34 *Solovieff – pro Solovieffs.*
- 105, 6 *Erasmi Roterodami colloquia – Erasmus av Rotterdam, D. Erasmi Roterodami familiarium colloquium opus* (orig. 1518).
- 105, 6–7 *lärobok i Franska [...] skrifning – ev. Afhandling om franska språkets uttal* (1800) [Charles Chrétien de La Jonchère].
- 105, 7 *Svenska språket i tal och skrift – av Anders Botin* (orig. 1777).
- 105, 27 *Runebergs dissertation – Specimen academicum, observationes quasdam circa chorum tragicum continens*, Runebergs specimen om kören i de klassiska grekiska tragedierna, med anledning av den lediga adjunkturen i grekisk och romersk litteratur vid universitetet i Helsingfors. Till tjänsten utnämndes sedermera docenten i grekisk litteratur N. A. Gylden.
- 105, 33 *Tawastehus slott – Tawastehus slott. En romans från Birger Jarls af Bjelbo tidehvarf* (1831) anonymt utgiven av Gustava Sofia Hjärne.
- 105, 35–36 *Wagner – ev. Handbuch der Naturgeschichte* (1830) av Andreas Wagner.

December 1833

- 106, 6 *likade sig – lämpade sig.*
- 106, 11–12 *»en dödsfänges sista stunder» – i översättning av Leonhard Fredrik Rääf och Carl Leonard Hammarskjöld 1830.*
- 106, 14 *vivos voco, [...] frango. – (lat.) Jag kallar på de levande, jag begråter de döda, jag bryter blixterna; inledande motto till Schillers ode »Das Lied von der Glocke»* (1798).
- 106, 27 *lungvåt – genomvåt.*
- 106, 31 *Cuccu – kucku, killespel; spelades med särskild kortlek om 42 kort.*
- 106, 32–33 *Lamekis, eller resor i jordens djup – Lamekis, eller En egyptiers underbara resor i jordens djup* av Charles de Fieux Mouhy (övers. 1816).

- 106, 37–107, 1 *Finlands allmänna tidningar för 1809–12* – eg. *Åbo Allmänna Tidning*; namnet på det officiella nyhetsorganet ändrades 1820 till *Finlands Allmänna Tidning*.
- 107, 4 *Abboten* – *Abboten*. En fortsättning af *Klostret* 1–4 av Walter Scott, i översättning av Gustaf Ericsson 1826–1827.
- 107, 9 *Une et mille nuits* – *Les mille et une nuits* (*Tusen och en natt*; i fransk översättning 1704–1716).
- 107, 22 *Stockholmsnyheter* – Mathilda Lithén vistades i Stockholm fram till sommaren 1834.
- 107, 23 *Linsens Disputation* – J. G. Linsén, *De Albio Tibullo. Ovidii elegia, latine et svecice*. (Diss. 1827).
- 107, 24 *pour variation* – (fra.) som omväxling.
- 107, 26 *vattenblanda* – (dial.) vattenblandning.
- 107, 27 *Eric XV af Beskov* – pro XIV: *Erik den fjortonde*. En dramatisk dikt (1827) av Bernhard von Beskow.
- 107, 31 *Dominus* – (lat.) herr.
- 107, 32 *Tolleson* – förmodligen *Vår herres och frälsares Jesu Christi heliga lefverne och lära, efter de fyra evangelister* (1819) av Pehr Tolleson.
- 108, 5 *aftaga* – rita av.
- 108, 11 *Schotts theologie* – Heinrich Augustus Schott, *Epitome theologiae christianae dogmaticae in vsvm maxime scholarvm academicarvm adornata* (1822).
- 108, 22 *In nomine domini* – (lat.) i herrens namn.
- 108, 32 *Fiat voluntas tua!* – (lat.) Ske din vilja!
- 109, 2–3 *vergebens* – (ty.) förgäves.
- 109, 5 *nulla mea culpa* – (lat.) utan egen skuld.
- 109, 7 *necessaria* – (lat.) nödvändigheter.
- 109, 11 *lof på* – löfte om.
- 109, 17 *rangerade* – ordnade.
- 109, 23 *6 mil* – ca 64 km; den gamla svenska milen motsvarar 10,7 km.
- 109, 25 *a la France* – (fra.) på franskt vis.
- 109, 28 *10½ mil* – 112 km.
- 109, 33 *Agda* – Nils Wilhelm Lundequist, *Agda. Berättelse från Konung Gustaf I:s tid* (1832).
- 110, 4 *Klio* – *Klio. Historisk månadsskrift* (Stockholm 1815–1816).
- 110, 19 *Sigward Kruses bröllop* – novell av Gustaf Henrik Mellin (1830).
- 110, 30 *koriza* – sannolikt ett kortspel.
- 111, 12 *Fortunats önskehatt* – syftar på den bok Topelius läste (jfr 28/12 1833).
- 111, 20 *Från klockan sju* [...] (*en visa*) – vers i Elias Sehlstedts visa »Den moderne Krigaren» (1832).
- 111, 30–31 *slaget vid Marignano* – roman av August von Witzleben (utgiven under pseud. A. Tromlitz 1832).
- 112, 1 *Fortunats pung och önskehatt* – *Fortunatus med sin penning-pung och önskings-hatt* (1824), översättning av tysk folkbok.
- 112, 5 *hwilken* – pro *hwilket*; »möss» neutrum singular i finländsk svenska.
- 112, 27–28 *Vi lefde alla, utom morfar*. – senare tillägg; Topelius nåddes av dödsbudet 30/10 1834.
- 112, 31 *den* – pro *dem*.
- 112, 31 *äm* – pro *ämnade*. Oklart huruvida Topelius ämnat fullfölja meningen, stycket överstruket med tunna linjer.

Januari 1834

- 117, 29 *vis a vis* – (fra.) visavi, sekondpar.
- 117, 30 *ömtåliga bröst constitution* – Topelius hade insjuknat i en »bröstsjukdom» föregående sommar (5/7 1833).
- 117, 35 *mauvaise humeur* – (fra.) dåligt humör.
- 118, 1 »*Glödande som Frejas* [...] *knopp*» – citat ur Esaias Tegnér's dikt »Frithiofs frestelse» i *Frithiofs saga* (1825, s. 132).
- 118, 2 *Koriza* – sannolikt ett kortspel.
- 118, 8 *Discurerade* – talade.
- 118, 14 *vorbey damitt* – (ty.) [må det vara] förbi med sådant.
- 118, 15 »*slädfarten*» – förmodligen »*Slädfärden*» (Tysk Dans Nr 3) av W. A. Mozart.
- 118, 17 *Donner Wetter!* – (ty.) Blixt och dunder! (kraftuttryck)
- 118, 23 *Cucu* – ev. »*Kuckuvisan*», finländsk folkvisa.
- 118, 23–24 *Hör sjöman Lisken sade* – ur »*Marie eller bröllopsfesten*» som inleds »*Hör, sjöman, Lisken sade, Jag ville öfver sjön,*» (*Wald Samling af svenska sångstycken* 1850, s. 100 f.).
- 118, 24 *den döende polacken* – visan »*Den döende Polackens farväl*».
- 118, 24 *Min sköna Polska segersång* – dikten »*Polens frihet*» (författare okänd) med de inledande orden »*Till seger, till seger för frihet och ljus*»; förmodligen kompletterad med strofer av Topelius (NB 244.107, s. 113 f.).
- 118, 38 *Svenskarne i Prag* – författad av Caroline Pichler, utkom i översättning av J. P. Hansson 1832–1833.
- 119, 4 *obligerte* – övertalade; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 119, 16 *a la famille seul* – (fra.) i familjens egen krets.
- 119, 28–29 »*Och så jag* [...] *är*» – anspelar på de inledande verserna i E. G. Geijers dikt »*Vikingen*» (1811): »*Vid femton års ålder blev stugan mig trång, / Där jag bodde med moder min.*» (*Dikter* 1999, s. 8; stavningen moderniserad).
- 119, 29–31 »*Wid sexton* [...] *stormande haf*» – ur dikten »*Vikingen*» av E. G. Geijer. Den andra strofen lyder: »*Med häftigt sinne på fjället jag språng, / Och såg i det vida hav. / Mig tycktes så ljuvlig böljornas sång, / Där de gå i det skummande hav. / De komma från fjärran, fjärran land: / Dem hålla ej bojor, de känna ej band / Uti havet.*» (ibid., s. 8 f.).
- 119, 32 *Rangerade* – ordnade.
- 119, 35 *gläschen gute wein* – (ty.) [små] glas gott vin.
- 120, 4 *chifferannotationsbok* – Häftet har inte påträffats.
- 120, 8–9 *A rewoir ma* [...] *cousins* – (fra.) På återseende min kära mamma, min goda syster, mina goda kusiner.
- 120, 10 *Kojoräki* – (fi. pro kojureki), kursläde.
- 120, 13 *8 mil* – drygt 85 km; den gamla svenska milen motsvarar 10,7 km.
- 120, 26 *6 mil* – ca 64 km.
- 120, 27 *subordinerade* – underordnade; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 120, 32 *Hämäläiset* – (fi.) tavaster.
- 121, 1 *wår* – pro våra.
- 121, 5 *tolf mil* – ca 128 km.
- 121, 13 *maitre de langue* – (fra.) språkmästare.
- 121, 21 *cour* – uppvaltning.
- 121, 22 *kein mensch* – (ty.) ingen människa.

- 121, 36 »den siste Abenceragen» – François-René de Chateaubriand, *Den siste abenceragens öden* (övers. Lars Arnell 1829).
- 121, 37 *Dominus* – (lat.) herr.
- 121, 38 *Piquenique* – picknick: subskriberad nöjeställning för societeten med supé och dans, även studenter deltog.
- 122, 3–4 *Jonathan Oldbuck* – Walter Scotts roman *Jonathan Oldbuck eller Fornforskaren I–III*, i översättning av Theodor Sundler 1827.
- 122, 5 *madamen* – tjänarinnan; skötte städning och upppassning.
- 122, 14 *glädjenymph* – prostituerade.
- 122, 16 *roiwande* – svirande; finländsk svenska, SAOB har detta belägg av Topelius.
- 122, 17 *cucu* – kucku, killespel; spelades med särskild kortlek om 42 kort.
- 122, 24 *Läsebibliotheket* – bokserien »Läse-bibliothek af den nyaste utländska litteraturen i svensk öfversättning», utgiven av L. J. Hierta 1833–1836, innehåller företrädesvis äventyrsberättelser.
- 122, 25 *Tobaksmöte* – även kallat torsdagsmöte, sammankomst under friare former i frånvaro av inspektorn; Österbotniska avdelningen höll nationsmöten, torsdagsmöten och disputationsmöten.

Februari 1834

- 123, 10 *piquenique* – picknick: subskriberad nöjeställning för societeten med supé och dans, även studenter deltog.
- 123, 11 *tout seul* – (fra.) helt allena.
- 123, 17 *Börsbal uti Stockholm, nyårsdagen* – Sannolikt hade Mathilda Lithén närvarat vid societetens sedvanliga nyårsbal.
- 123, 20 *examen* – examen i teologi inför teologiska fakultetens dekanus, godkänd examen var ett villkor för magistergraden; Topelius avlade examen 24/3 1834.
- 123, 23 *das ist meine bedenken*. – (ty, pro. das sind meine Bedenken) det är mina funderingar.
- 123, 25 »*Kleinere gedichte*» – diktsamling av Schiller, utgiven 1813.
- 123, 28 *Kostelig* – utsökt.
- 123, 30 *curatorswål* – Carl Ståhlberg hade av sagt sig kuratorsvikariatet.
- 124, 5 *sans payer* – (fra.) utan betalning.
- 124, 12–13 »den Trolofvade» – första delen i Walter Scotts roman *Korsfararnes berättelser* (1826).
- 124, 22 *Ellida* – fregattskepp.
- 124, 24 *negligé* – troligen nattdräkt.
- 124, 27 *Dominus* – (lat.) herr.
- 124, 28–31 *Unter die Helsingforsischen [...] überfluss* – (ty, pro den) Bland de Helsingforsiska damerna finns ingen verklig skönhet, och endast riktigt få vackra; men förnäma koketter finns där i överflöd.
- 124, 35–36 *les dames* – (fra.) damerna.
- 125, 1 *lappri* – strunt(prat).
- 125, 1 *Cucuvisan* – ev. »Kuckuvisan», finländsk folkvisa.
- 125, 5 *blomman* – syftar på Mathilda Lithén, som vistades i Stockholm.
- 125, 6 *inopinate* – (lat.) oförmodat.
- 125, 7 *disputationsmötet* – sammankomst för disputationsovningar inom Österbotniska avdelningen, huvudsakligen på latin.

- 125, 12 *infama* – avskyvärda.
- 125, 17 *Hedersmannen Backmans död [...] i dag* – Fadern till Topelius gode vän Henrik Backman; Topelius nåddes av dödsbudet 20/2 1834.
- 125, 22 *Palästina – Palästina. Geographisk, archaeologisk och historisk beskrifning* (1823) av W. F. Palmblad.
- 125, 26 *mandat* – bedrift.
- 125, 33 *Sjöfröken* – roman av Walter Scott, i översättning av Lars Arnell 1828.
- 126, 2 *Donaunymphen* – romantisk komisk folkopera (1798) av Ferdinand Kauer (musik) och A. K. F. Hensler (text), uppfördes av J. A. Schulzs teatertrupp.
- 126, 5–10 »*Är icke det [...] höjder?*» – citerat med smärre ortografiska avvikelser ur W. F. Palmblad, *Palästina. Geographisk, archaeologisk och historisk beskrifning* (1823, s. 271).
- 126, 18 *Tolleson* – förmodligen *Vår herres och frälsares Jesu Christi heliga lefverne och lära, efter de fyra evangelister* (1819) av Pehr Tolleson.
- 126, 22 *chifferanteckn.* – Häftet har inte påträffats.
- 126, 22 *Dominus* – (lat.) herr.
- 126, 32 *Fryxells historie* – Anders Fryxells *Berättelser ur svenska historien* I–VI (1823–1833).
- 126, 35 *penningebeknip* – penningknipa; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 126, 35 *Myllymatts* – mjölnarmatte eller mas, ett kortspel.
- 127, 1 *tinctura benzoës* – (lat.) bensoedroppar, blandning av (en del) bensoe och (fem delar) sprit.
- 127, 6–7 *150 studenter [...] herrars fönster* – Till den lediga adjunkten i grekisk och romersk litteratur hade N. A. Gyldén föreslagits framom J. L. Runeberg. De konsistoriemedlemmar som röstat till förmån för Runeberg hyllades med vivat!, övriga med pereat!.
- 127, 6 *vivat cancellarius!* – (lat.) leve kanslern!
- 127, 7 *vivat Linsen!* – (lat.) leve Linsen!
- 127, 7 *pereat Lagus!* – (lat.) ned med Lagus!
- 127, 15 »*tuer le temps et perdre l'argent*» – (fra.) fördriva tiden och förlora pengarna.
- 127, 31 *carolina* – dryck bestående av vin, socker och pomerans eller citron.
- 128, 14 *Membra Honoraria* – (lat.) hedersmedlemmar.
- 128, 28 *njuta* – pro njutna.
- 128, 30 *au mauvaise humeur* – (fra.) på dåligt humör.
- 128, 36 *Hänlein* – förmodligen *Inledning till nya testamentets heliga skrifter* (1814) av H. C. A. Hänlein.
- 129, 2 *Schulzens trupp gaf [...] opera uti 2 acter* – opera av Gioachino Rossini (musik) och Gaetano Rossi (text efter Voltaires drama) (1813).
- 129, 2–3 *Madame Neder spelte hufvudrollen* – soldaten Tancred gestaltades av Amalia Neder.

Mars 1834

- 129, 12 *ägta Gefle Wapen* – röktobak från P. C. Rettigs tobaksfabrik i Gävle.
- 129, 14 *Ryssfinne* – användes bl.a. om en finländare i rysk tjänst; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 129, 14–15 *förde bud* – skrävlade; förekommit i finländsk svenska.
- 129, 17 *myllymatts* – mjölnarmatte eller mas, ett kortspel.

- 129, 19–20 *bjuden dit redan i Maji månad* – Topelius inviterades till skriftskola hos kusinen Frans Michael Toppelius (FMT-ZT 18/2 1834, NB 244.54).
- 129, 23 *Robert af Paris – Grefve Robert af Paris* av Walter Scott, utkom i Hiertas läsebibliotek (anonym översättning 1833).
- 129, 23 *Student-Catalog* – tryckt förteckning över studenter inskrivna vid universitetet, utgavs terminsvis; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 129, 25 *i lästakt* – i läståg, igång med läsningen; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 129, 31–32 *Neglexi Linsenium*. [...] *exercens* – (lat.) Jag försummade Linsén[s föreläsning]. Vid den övliga tidpunkten besökte jag gladiatorsskolans ledare Otta och övade gladiatorsspel.
- 130, 11 *par och påkjörare* – kortspelet två herrar och en narr; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 130, 13 *Dies Studiosa* – (lat.) studiedag.
- 130, 14 *uptogos alla* – pro upptogos alla av.
- 130, 21 *socius* – (lat.) kamrat.
- 130, 30 *Bastarden* – *Bastarden. Sedemålning från Kejsar Rudolph den andres tidevarf* av Karl Spindler (övers. Niklas Hans Thomson 1833).
- 130, 35 *hon hvars namn den bär* – Mathilda Lithéns namnsdag.
- 130, 37–38 *uttog brefvet till broder Hindrik* – Topelius var ombedd att höra sig för om ett brev till Henrik Backman från hans far, som avlidit en månad tidigare (HB-ZT 3/3 1834, NB 244.3).
- 131, 10 *festum honoravi* – (lat.) ärade festen.
- 131, 13–14 *Monsieur de Robsahm, le maitre de langue* – (fra.) Herr Robsahm, språkmästaren.
- 131, 14 *Enbergs Moralphilosophie* – Lars Magnus Enberg, *Moralfilosofiens elementer. Försök till en lärobok för gymnasier* (1833).
- 131, 22 *quasisocius* – (lat.) oäkta kamrat.
- 131, 22 *hast du mir gesehn!* – (ty.) har man sett på maken! (stående uttryck på svenska, men inte på tyska).
- 131, 33 *Studenter på 3 quart* – ganska berusade studenter.
- 132, 8 *Patientia, patientia* – (lat.) tålmod, tålmod.
- 132, 9 *man kann's nicht so genau wissen* – (ty.) man kan inte veta det så noga.
- 132, 16 *studiosus* – (lat.) student.
- 132, 21–22 *Björns och Frithiofs vexelsång* – »Frithiof och Björn» ur Esaias Tegnér, *Frithiofs saga* (1825); Bernhard Henrik Crusells tonsättning ingår i *Tio sånger ur Frithiofs saga satta i musik och tillägnade Frithiofs skald* (1826).
- 132, 23 *en Taugenichts* – (ty.) här: bortkastad.
- 132, 25 *försöka* – prova.
- 132, 26–27 *Assemblée pour les pauvres honteux de la ville* – (fra.) Sammankomst till förmån för utblottade ståndspersoner i staden.
- 132, 27 *Iwanhoe – Ivanhoe, romantisk målning af England under Richard Lejonhertas tidhvarf I–III* av Walter Scott (i översättning av J. H. Ritterberg 1821–22).
- 132, 29 *palmer* – sälj- eller videokvistar i knopp; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 132, 32 *Muli Måndag* – mulen (mulig) måndag, dialektal benämning på måndagen i stilla veckan.
- 133, 2 *tortor* – mindre bakverk, bakelser.
- 133, 11 *Carcer* – arrest.
- 133, 14 *majestätisk* – pro majestätiskt.

- 133, 15 *skär* – pro skärp.
 133, 24 *framkom* – pro framkomsten.
 133, 32 *pour notre plaisir* – (fra.) för vårt nöjes skull.
 134, 2 *ex cursion* – pro excursion.
 134, 12 *Promemorian om våra Thorsdagsmöten – Pro Memoria angående våra Thorsdagsmöten*. 1834 (NB, 244.107, s. 560–566), delvis citerad i Nybergs dagboksutgåva (»Förklaringar och upplysningar» 1922, s. 11 ff.). Diskussionerna hölls på svenska, som motvikt till de latinska disputationsovningarna.
 134, 34–35 »*Och draken sofver* [...] *Om påskanatt*» – jfr dikten »Påsknatten» daterad 1834–1835 med följande rader: »och draken somnar på tryggad skatt / Om påskanatt.» (*Urval från Mina Nöjen*, NB 244.149, s. 16–20).
 135, 1 *Cuccu* – kucku, killespel; spelades med särskild kortlek om 42 kort.
 135, 5 *Gummi elasticum* – kautschuk, här sannolikt i betydelsen radergummi.
 135, 11 *STUDIOSA, FESTINA* – (lat., pro festinus) flitig, brådiskande.

April 1834

- 135, 13 *Der Leichenräuber – Ferdinand Avelli, oder Der Leichenräuber* (1830), melodram av Charlotte Birch-Pfeiffer, uppfördes av J. A. Schultzs tyska trupp.
 135, 14 *Myllymats* – mjölnarmatte eller mas, ett kortspel.
 135, 19 *skrifwa ämnen* – Topelius skrev övningsuppsatser för Runeberg på latin och svenska (Topelius, *Självbiografiska anteckningar* 1922, s. 52).
 135, 19 *biföll* – pro bifölls.
 135, 20 *discurerade* – talade.
 135, 20–21 *rispa lappar* – dra eller plocka sönder (tyg)lappar; SAOB har detta belägg av Topelius.
 135, 24 *Das Leben ein Traum – Das Lebe ein Traum*, tysk bearbetning efter Calderon, vid tiden en klassiker på teaterrepertoaren.
 135, 26 *Se härom mitt protocoll – Pro Memoria angående våra Thorsdagsmöten*. 1834 (NB, 244.107, s. 560).
 135, 30 *Stat sua cuique dies* – (lat.) För envar är [döds]dagen bestämd. Vergilius, *Æneis* 10, 467.
 135, 31–32 *Monsieur Robsahm, le maitre de langue* – (fra.) Herr Robsahm, språkmästaren.
 135, 32–136, 1 *disputationsmöte* – sammankomst för disputationsovningar inom Österbottniska avdelningen, huvudsakligen på latin.
 136, 2 *Göz von Berlichingen* – pro Götz; historiskt skådespel av J. W. Goethe (1773, övers. 1814).
 136, 2 *2 delen af Franzens arbeten – Skaldestycken II* (1828) av Frans Michael Franzén.
 136, 5 *par och påkörare* – kortspelet två herrar och en narr.
 136, 11 *en suit* – (fra.) i ett sträck.
 136, 14 *blef* – förlorade.
 136, 17 *socius* – (lat.) kamrat.
 136, 21 *Der Wasserträger* – opera i tre akter av Luigi Cherubini (musik) och H. G. Schmieder (text efter J. N. Bouilly 1800).
 137, 1–2 *Monsieur Bygden* [...] *pas*. – (fra.) Herr Bygden, han kände inte igen mig.
 137, 20 *surprenerade* – överraskade.

- 137, 21–138, 22 *Klockan 7 med Cederman* [...] *gudinna* – även i *Ephemerer*, »Utdrag ur Hr Pegasenhjelms Dagbok*» (2006, s. 59–62).
- 137, 27 *löjet* – leendet.
- 138, 8 *negligée* – spetsmössa med långa knytband, företrädesvis använd av gifta kvinnor.
- 138, 17 *10 år* – pro 11 år; mamsell Holm var född i oktober 1822.
- 138, 32–33 *studenternes owäsende på spektaklet* – Ett tjugotal studenter hade konsumerat smörgåsar, supar och punsch, behållit mössorna på samt fört oväsen på teatern. Rektor Pipping kallade studenterna till förhör och ärendet blev en fråga för universitetets disciplinskommission. Alla inblandade utom den student som uppträtt i nattrock, undgick slutligen straff.
- 138, 38–139, 1 *Libertas Academica* – (lat.) akademiska friheten.
- 139, 7 *un peu* – (fra.) litet.
- 139, 7 *gaf* – pro gafs.
- 139, 7–8 *Die weisse Dame* [...] *komisk Opera* – av Adrien Boïeldieu (musik) och Louis Angely (text efter Eugène Scribes libretto 1825).
- 139, 11–12 *pappas Runor* – *Suomen kansan vanhoja runoja ynnä myös nykyisempiä lauluja* 1–5 utgivna av Zacharias Topelius d.ä. (1822–1831).
- 139, 30–31 *Inertis est nescire* [...] *liceat* – (lat.) Den dummes lott är att vara ovetande om vad som passar honom. Seneca, *Octavia*, 465.
- 140, 5 *kontramark* – kontramärke, inträdesbiljett; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 140, 6 *Drei Tage aus dem Leben eines Spielers* – melodram i tre akter av Louis Angely efter franskt original av Victor Ducange.
- 140, 7 *Min Mathildas förening med Gud* – Mathilda Lithén deltog i nattvarden i Stockholm (Sofia Topelius–Topelius 28/4 1834, NB 244.94).
- 140, 10 *björnabref* – kravbrev.
- 140, 15 *Hæffners Terpodion concert* – G. W. Hæffner uppträdde med »Kompositioner för det nyligen uppfunne Instrumentet Terpodion», ett klaverinstrument vars ljud påminde om blåsinstrumenten i orkestern.
- 140, 18 *egnad* – pro egnadt.

Maj 1834

- 143, 2–3 *Djurgårdens nöjen i dag förtjusa Mathilda* – Att besöka Djurgården hörde till borgerskapets förstamaj-traditioner i Stockholm.
- 143, 5 *Sit melior in terris occidentalibus!* – (lat.) Må det vara vackrare i västanlanden [d.v.s. Stockholm]!
- 143, 6 *Dominus* – (lat.) herr.
- 143, 9–10 *schmeichelhafte pudrereien* – (ty.) [förmodl.] insmickrande förevändningar.
- 143, 10 *Trisett* – ett kortspel.
- 143, 14 *Ryssarnes Långfredag* – enligt den julianska kalendern.
- 143, 16–17 *jour du nomme de l'empetrice Alexandra* – (fra.) kejsarinnan Alexandras namnsdag.
- 143, 18 *Taciti Annaler* – *Romerske annaler* av Cajus Cornelius Tacitus, utkom i svensk översättning 1833.
- 143, 19 *Doctor Törnroths disputation* – L. H. Törnroth disputerade troligen för adjunkturen i kirurgi och barnförlossningskonst (som han innehade från 1834).

- 143, 23–24 *Schillers: »Lied an Emma»* – dikt av Schiller, tonsatt av bl.a. Franz Schubert.
- 143, 30–31 *Schillers kleinere gedichte – Kleinere Gedichte* (1813) av Schiller.
- 143, 34 *Sylvestrem tenui [...] avena* – (lat.) [Och] tryggt öfvar ditt landtliga spel på den böjliga pipan, Vergilius, *Eclogæ* 1, vers 2 (Adlerbeths översättning, *Virgilii Bucolica och Georgica* 1807, s. [9]).
- 143, 37 *Issvoschikar* – (ry.) hyrkuskar.
- 144, 21 *Lorenz Stark, von Engel – Herr Lorenz Stark. Ein Charaktergemälde* (1813) av Johann Jacob Engel.
- 144, 25–26 *Svante Sture eller mötet vid Alvastra* – sångsvit av Frans Michael Franzén (*Skaldestycken* 3, 1829).
- 144, 26 *Kellgrens samlade skrifter, 3 bandet* – Johan Henrik Kellgrens *Samlade skrifter* III (1796).
- 144, 37 *Lithéns gamla byggning är nedrifven* – Mathildas far, rådmannen Matts Lithén, lät uppföra ett nytt bostadshus i två våningar i centrum av Nykarleby.
- 145, 8 *Cuccu* – kucku, killespel; spelades med särskild kortlek om 42 kort.
- 145, 13 *tout le temps* – (fra.) hela tiden.
- 145, 17–20 *Läkarne, mensklighetens physiska [...] beslut*, – I brevet beskriver Gustaf Toppelius en läkares vedermödor och uppmanar Topelius att noga tänka över yrkesvalet (GT-ZT 3/5 1834, NB 244.54).
- 145, 27 *Disputationsmöte* – sammankomst för disputationsövningar inom Österbottenska avdelningen, huvudsakligen på latin.
- 145, 27–28 *sacre nomme [...] jour* – (fra.) tusan, jag kommer inte ihåg mycket av denna dag.
- 145, 31 *Pas remarquable* – (fra.) Ingenting anmärkningsvärt.
- 146, 24 *förde bud* – skrävlade; förekommit i finländsk svenska.
- 146, 27 *gebjornamat* – rysk svordom.
- 147, 1 *Casino* – ett kortspel.
- 147, 10 *Stipendiatexamen* – examen i ett flertal ämnen, godkänd examen var ett villkor för att söka och ta emot universitetets stipendiemedel; Topelius avlade examen 2–13/12 1836.
- 147, 13–14 *Af den wid [...] nummern – Veckobladet*, en handskriven tidning som producerades av sällskapet kring J.J. Östring, innehöll dikter, översättningar, akademiska försök m.m. Topelius gick med i tidningsredaktionen 6/3 1835.
- 147, 28 *carolina* – dryck bestående av vin, socker och pomerans eller citron.
- 147, 36 *discurerade* – talade.
- 148, 2 *»geist»* – (ty.) »ande», »anda».
- 148, 8 *fluida* – (lat.) vätskor.
- 148, 19 *Issvoschikar* – (ry.) hyrkuskar.
- 148, 21 *crapula* – krapula, bakrus; finländsk svenska.
- 149, 7–8 *»Jollrande hoppar du [...] complimenterar»* – citat ur Esaias Tegnérns »Språken» (*Smärre samlade dikter* 1828, s. 197).
- 149, 10–11 *Köhlmarks Physiologie* – Topelius skrev av inledningskapitlet i Pehr Köhlmarks *Utkast til en systematisk afhandling i theoretiska och practiska philosophien* (1799): *Psychologien, Läran om menniskans själ. Ett sammandrag af Köhlmark. Zacharias Topelius* 1834. (NB 244.135, s. 3–22).
- 149, 13 *Läsebibliotheket* – bokserien »Läse-bibliothek af den nyaste utländska lit-

teraturen i svensk öfversättning», utgiven av L.J. Hierta 1833–1836, innehåller företrädesvis äventyrsberättelser.

149, 32 *in duplo* – (lat.) dubbelt.

Juni 1834

- 150, 13 *Dominus* – (lat.) herr.
- 150, 21 *fides* – gunst el. pålitlighet.
- 150, 23 *Patres* – (lat., här:) professorerna.
- 150, 28–29 »*Då steg fram* [...] *Brawissimo*.» – citat ur Anna Maria Lenngrens fabel »Björndansen»; den nästsista strofen lyder: »Oförmodadt, fram ur hopen, / Mot danseuren lopp en So, / Med de gälla bifallsropen: / Excellent! bravissimo!» (1799; SS II, s. 232).
- 151, 5 *Köhlmark Psychologie* – pro Köhlmarks; Topelius skrev av inledningskapitlet i Pehr Köhlmarks *Utkast til en systematisk afhandling i theoretiska och practiska philosophien* (1799): *Psychologien, Lärnan om menniskans själ. Ett sammandrag af Köhlmark. Zacharias Topelius 1834*. (NB 244.135, s. 3–22).
- 151, 7 *Lycksalighetens Ö* – P.D.A. Atterboms *Lycksalighetens ö. Sagospel i fem äfventyr I–II* (1824–1827).
- 151, 22–23 *chez nous* – (fra.) hos oss.
- 151, 30 *Franskt bröd* – bröd av vetemjöl och rågmjöl.
- 151, 35 *lähtärypy* – (fi., pro lähtöryppy) färdsup.
- 152, 6 *meo judicio* – (lat.) efter mitt omdöme.
- 152, 8 *methodus Studendi* – (lat.) studiemetod.
- 152, 21 *skygd* – skydd.
- 153, 7 *träsk* – insjö; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 153, 19 *sit venia verbo* – (lat.) med förlov sagt. Plinius, *Epistulæ* 5, 6, 46.
- 153, 19 *valedicera* – här: avsluta skolgången.
- 153, 33 *orgor* – orgelmusik.
- 153, 37 *en half mil* – drygt 5 km; den gamla svenska milen motsvarar 10,7 km.
- 154, 5 *Resonementer med bror Franz* – Topelius gick i skriftskola hos kusinen Frans Toppelius.
- 154, 5 *Claus Harms – De christnas tro. Försök till en ny lärobok i christendomen* (1819) av Claus Harms.
- 154, 6 *gang zu eisenhammer* – (ty., pro zum) vandring till järnhammaren; jfr »Der Gang nach dem Eisenhammer», ballad av Schiller.
- 154, 8–9 *om adertonde seklets* [...] *Religionen – Om falsk och sann upplysning, med afseende på religionen* (1811) av E. G. Geijer.
- 155, 7 »*Läppogubben*» – Henrik Backmans båt (26/7 1834).
- 155, 15 *min* – pro mina.
- 155, 20 *knyta* – avser traditionen att på midsommaraftonen knyta olivfärgade silkestrådar kring växande rågstrån och utifrån de s.k. knytorna förutspå framtiden. Till pojkestrecken hörde att leta efter knytorna och riva upp dem.
- 155, 20 *glömm* – pro glömm jag.
- 155, 27 *muligt* – mulet; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 156, 9 *Je ne le crois pas*. – (fra.) Det tror jag inte.
- 156, 15 *1½ tunna* – 220 l; en tunna motsvarar drygt 146 l.
- 156, 35–36 »*Hvad är det* [...] *sade fruarne*.» – ur P.D.A. Atterboms sagospel *Lycksalighetens ö II*: »Hvad är det för ett gny här rundt omkring mig, / Och

tisslande och tasslande? – Var tyst, / Du yra ungdomsflock, och låt mig tänka!» (1827, s. 110).

157, 5 *myllymatts* – förlorare i kortspelet mas.

Juli 1834

160, 5–17 *Yngling, bäfwar du [...]* Runeberg – andra, tredje och femte strofen i J. L. Runebergs dikt »Ungdomen», i *Dikter* 1830 (SS I, s. 63 f.); stavning och interpunktion avviker.

161, 13 *masculini generis* – (lat.) av manligt kön.

161, 14 *swärt* – tungt.

161, 18 *Nysalen* – sal i flygelbyggnaden på Kuddnäs.

161, 25 *Banditen* – James Fenimore Cooper, *Banditen. En Venetiansk berättelse*, utkom i L. J. Hiertas Läsebibliothek 1833.

161, 33–34 *Unter uns gesagt, [...]* *mancherley*. – (ty.) Oss emellan, jag är inte riktigt förjust i dem. Men smaken är olika.

161, 35 *par och påkörare* – kortspelet två herrar och en narr.

162, 8 *knytor* – avser traditionen att på midsommaraftonen knyta olikfärgade silkestrådar kring växande rågstrån och utifrån de s.k. knytorna förutspå framtiden. Till pojkestrecken hörde att leta efter knytorna och riva upp dem.

162, 15 *fabrik* – tillverkning.

163, 1 *Ta's kaunis ilma*. – (fi., pro Taas) Åter vackert väder.

163, 4–6 *Voila, dit le monsieur [...]* *rirent*. – (fra.) Så där ja, sade herr Blank, det är så att man kan skratta! Ni misstar er min herre, sade jag till honom, jag tror att det bara är era ögon som skrattar.

163, 7 *Polyfem* – litterär tidskrift utgiven i Stockholm 1809–1812, organ för fosforisterna, bland medarbetarna fanns Lorenzo Hammarsköld och P. D. A. Atterbom.

163, 12 *in philosophicis* – (lat.) vad filosofin beträffar.

164, 5–6 *c'étoit mieux [...]* *mes dames!* – (fra.) det vore bättre om ni teg, mina damer!

164, 20 *centnertung* – mycket tung.

164, 26 *Runa i aspen* – Topelius hade ristat in Mathilda Lithéns initialer i en av asparna i trädgården sommaren 1832 (Bruhn, »Zachris Topelius och Mathilda Christina Lithén» 1952, s. 185).

164, 26 *minne af den 24 September* – sannolikt med anknytning till Mathilda Lithén (jfr 28/1 1836).

164, 28 *Röslorna* – möjligen avses nyodlingar.

164, 28 *2 mil* – drygt 21 km; den gamla svenska milen motsvarar 10,7 km.

164, 36 »*Dansa sine [...]* *fralla*» – (fi.) »Dansa du Margareta, jag trallar nog».

165, 3 *lippor* – (dial.) håvar.

165, 4 *Cicuta, odörten* – (lat.) *Cicuta*, eg. sprängörtsläktet, odörten heter *Conium maculatum*.

165, 5 *ett quintin* – ca 3,3 g.

165, 8 *Coluber Berus* – (lat.) pro *Vipera berus*: huggorm; släktet *Colubridæ* betecknar snokar.

165, 9 *1/8 mil* – 1,3 km.

165, 37 *Ephemerer* – Topelius handskrivna tidning 1834–1838; se *Ephemerer. Zacharias Topelius första tidning 1834–1835* (2006).

166, 1 *Dam* – damm.

- 166, 2 *Mariage* – ett kortspel.
- 166, 30–31 *midsommarnattsdrömmen* – troligen ett stycke lyrisk prosa, återgivet av Vasenius (V, s. 41–42).
- 166, 32 *namnsdagsknäpp* – kyss (åt gratulanten på namnsdagen); SAOB har detta belägg av Topelius.
- 167, 3 *löjon* – (dial.) löjor.
- 167, 5 *Swea, Tegnér's mästestycke* – Esaias Tegnér's dikt tilldelades Svenska Akademiens stora pris 1811, den publicerades 1817.
- 167, 12 *owett mot Hr Pegasenhjelm* – I föregående nummer hade Hr Pegasenhjelm under signaturen »En förfaren dagboksskribent.» antytt bristande skarp-sinnighet och eftertanke hos (en del av) sina läsare. I repliken »Till Insändaren af Artikeln: 'Om nyttan och nöjet af Dagböcker' (Insändt)», kritiseras han för det. (*Ephemerer* 2006, s. 38 ff. och 43 f.).
- 167, 17 *und ich* – (ty.) och jag.
- 168, 20 *Leppogubbe* – mindre båt.
- 168, 36 *myllymats* – mjölnarmatte eller mas, ett kortspel.
- 168, 37–38 *graserat med* – roat sig med.
- 169, 2 *promenad* – båttur.
- 169, 25 *Den m - - - - - fina, den - - - - - dina.* – anspelar på två verser i Esaias Tegnér's *Axel, en romans*: »Den marmorhvita hand, den fina, / hon får ej hvila mellan dina.» (1822, s. 16).
- 169, 26–27 *Sof, sof, [...] gå vakt.* – ur »Vaggvisa»: »Vyss! Vyss! / Din mamma har sagt: / Då oskulden sofver / Små englar gå vakt. / De slå en ring, / De vaka omkring / Det rummet, der oskulden sofver!» (*Wald Samling af svenska sång-stycken* 1850, s. 216 f.).
- 169, 29–30 *det ser jag nu, [...] räkningsbestyret* – ur P.D.A. Atterboms sagospel *Lycksalighetens ö II* (1827), det anförda textstället lyder: »Ditt sällskap har i grunden plånat ut / Min hela räkenkonst; och ingen lycklig / Fann opp den konsten, – det förstår jag nu!» (s. 79).
- 169, 37 *Des mondes bleiche licht erschein* – (ty., pro bleiches, erschien) Månens bleka sken visade sig.
- 170, 10 *kostelig* – dråplig.
- 170, 11–12 *såsom den Tegner [...] hade*» – Det refererade textstället lyder: »Det var som om Naturen sade, / att nu sin herdestund hon hade, / så lifligt och så tyst ändå, / du kunde hört dess hjerta slå. –» (Tegnér, *Axel, en romans* 1822, s. 19).

Augusti 1834

- 170, 21 *Les dames* – (fra.) damerna.
- 170, 22 *bryderi* – gäckeri.
- 170, 27 *matklapp* – klapp på ryggen, som man skämtsamt gav varandra efter en måltid.
- 170, 27–28 *öfwer laget* – av samtliga.
- 170, 31 *equilibricer* – ekvilibrier, ekvilibristiska övningar.
- 171, 7–8 *Marias färwäl, ur Axel* – diktstrofer ur Esaias Tegnér's *Axel, en romans* (1822); tonsatta av P. C. Boman (1829).
- 171, 8 *Fra Diawolo*. – komisk opera av Daniel Auber (1830); Topelius hade sett den uppföras som pantomim i Helsingfors föregående år och tecknat ner den (11/4 1833).

- 171, 13–14 *årsdagen af den 2 Aug. 1832* – de s.k. augustidagarna, 2–5 augusti 1832, då man bl.a. firade moderns och mosterns namnsdagar samt dansade hos Hammarrins (Topelius–Johanna Sofia Topelius 16/1 1833, NB 244.97).
- 171, 26 *surprenera* – överraska.
- 171, 30 *splittgalen* – spritt galen; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 171, 32 *in effigie* – (lat.) i avbild.
- 172, 1 *splittrasande* – spritt rasande; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 172, 12 *myllymats* – mjölnarmatte eller mas, ett kortspel.
- 172, 18 *sprynga* – springa; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 172, 33 *mariage* – ett kortspel.
- 172, 34 *kutnurjus* – (jfr fi. nurjus) vrängsint människa.
- 172, 38 *skawle* – pro shawle: sjal.
- 173, 23–24 *hela hopen* – en hel del; förekommit i finländsk svenska.
- 173, 25–26 *Runebergs jungfru som [...] sig* – Tjänarinnan Lotta var misstänkt för stöld och skar sig i halsen (3/12 1832).
- 173, 30 *Lilla Bibliotheket*. – en samling små berättelser i miniatyrformat, dels egna, dels bearbetade; förvarades i ett skrin »såsom mitt egenhändiga bibliotek» (Topelius, *Självbiografiska anteckningar* 1922, s. 39; Vasenius I, s. 374 ff.).
- 173, 32 *Juden af Spindler* – *Juden. Tysk sedemålning från första hälften af femtonde århundradet* av Carl Spindler utkom i L. J. Hiertas Läse-bibliothek (1833).
- 174, 2 *Den första Ryska oficeren [...] synlig*. – se 17/8 1834.
- 174, 24 *Ryno* – *Ryno eller Den vandrande riddaren*, text av Bernhard von Beskow och musik av Eduard Brendler och »en musikälskare» [kronprins Oscar], uruppfördes i Stockholm i maj 1834.
- 175, 5 *Lithens nya byggning* – Mathildas far, rådmannen Matts Lithén, lät uppföra ett nytt bostadshus i två våningar i centrum av Nykarleby.
- 175, 17 *Doria* – jfr kaffedoria; kafferep, kaffebjudning.
- 177, 3 *tåggrinden* – porten vid uppfarten till gården.
- 177, 15–16 *Tum tua res [...] ardet*. – (lat.) Brinner din grannes vägg, står äfven din egen i våda, citat av Horatius (*Epistulæ* 1, 18, 84), i översättning av G. Adlerbeth, *Horatii Satyrer och skalde-bref* (1814).
- 178, 2 »den kyss du mig gifver se natten och Freya» – möjligen anspelning på P. D. A. Atterboms sagospel *Lycksalighetens ö* II: »Men första kyssen bör ges obevittnad ...» (1827, s. 417).
- 178, 6 *lappri* – strunt (prat).
- 178, 11 *den blef ogillad för ett uttryck om de R. oficerarne* – Under rubriken »Går-gammalt nytt» beskrivs sjösättningen av skeppet Furst Menschikoff och däribland hurrandet av »tvenne surrande hästflugor (må ingen stöta sig öfwer benämningen, uti en wiss Fransk dictionaire står *petitmaitre* sålunda öfwersatt)» (Topelius, *Ephemerer* 2006, s. 63 f.).
- 178, 16–17 *gårdsgårdstroda* – (dial.) gårdselstång, som i lutande ställning placerades mellan de lodräta störrarna i en gårdsgård.
- 178, 21–22 *deraf hjertat fullt är det talar munnen* – »Ty ther hjertat med fullt är, therom talar munnen.» (Matt. 12:34).
- 179, 3 *premier cawaljerer* – kavaljerer som anför dansen.
- 179, 20–21 »Ack blott en blick i dess öga du sänder» – »Romance» ur vaudevillen *Felshaims Husar*, tonsatt av Johan Fredrik Berwald.
- 179, 27 *Monsieur B. a la ville*. – (fra.) Herr B. i staden.

- 179, 28 *diskurerade* – talade.
 179, 35–36 *Fröken Rudensköld och Armfelt'ska complotten* – Hovfröken Magdalena Rudensköld, med vilken Armfelt haft ett förhållande, var en av hans förtrogna i konspirationsplanerna 1793 gentemot den svenska förmyndarregeringen och den tongivande G. A. Reuterholm.
 181, 28 *shawlen* – sjalen.
 181, 31 *de* – pro dem.
 182, 1 *lesen* – ledsen; anknyter sannolikt till chifferskriften 16/9 1834.

September 1834

- 182, 6–8 »*Den gröna, den sköna, [...] smyger*» – ur dikten »Hösten» av Johan Olof Wallin (*Vitterhets-försök* 1821, s. 185; interpunktionen följer inte originalet).
 182, 10 *thé dansante* – (fra.) tejudning med dans.
 182, 13–14 *chemin du riwage* – (fra.) strandvägen.
 182, 22 *premier cawaljerer* – kavaljerer som anför dansen.
 182, 25 *den 4 Augusti 1832* – de s.k. augustidagarna, 2–5 augusti 1832, då man bl.a. firade moderns och mosterns namnsdagar samt dansade hos Hammarins (Topelius–Johanna Sofia Topelius 16/1 1833, NB 244.97).
 182, 29 *tremän engelska* – dans, troligen angläs.
 182, 36 *le Mademoiselles* – (fra.) fröknarna.
 183, 1–2 *la compagnie des dames* – (fra.) damernas sällskap.
 183, 6 *perlsöm* – pärlbroderi.
 183, 18 *gässtrufwor* – struvor av smet som fått jäsa.
 183, 34 *nya bygningen* – Mathildas far, rådmannen Matts Lithén, lät uppföra ett nytt bostadshus i två våningar i centrum av Nykarleby.
 184, 4 *Holländare i Newyork* – James Kirke Paulding, *Holländarne i Newyork eller Nordamerika före revolutionen*, utkom i L. J. Hiertas Läse-bibliothek (1833).
 184, 6 *Mazara win* – troligen avses marsala.
 184, 14 *liquiderad* – återgåddad; SAOB har detta belägg av Topelius.
 184, 25 *Le monsieur* – (fra.) herrn.
 184, 28–29 *notre monsieur* – (fra.) herrn.
 185, 2 *Hildas tre faworiter* – »En liten Parabel» om avundsjuka mellan Hildas tre favoriter: en grönsiska, en kattunge och en sparv (Topelius, *Ephemerer* 2006, s. 82 ff.).
 185, 9 *doria* – jfr kaffedora; kafferep, kaffebjudning.
 185, 10 *caffecolorum* – kaffekalas.
 185, 13 *Swenska folksången* – »Bevare Gud vår kung!», kallad »Gamla svenska folksången», med text av A. N. Edelcrantz, sjöngs på melodin till »God save the King».
 185, 13 *burlackerne* – (ry.) prämdragarna; här ung. landstrykarna, luffarna, syftar på de ryska soldaterna.
 185, 18 *Isswoschik* – (ry.) hyrkusk.
 185, 21 *Mig tarfwar* – jag är i behov av; SAOB har detta belägg av Topelius.
 185, 25 *slå kors* – rita ett kors för att minnas något anmärkningsvärt; SAOB har detta belägg av Topelius.
 185, 35 *sagan Cendrillon* – (fra.) Askungen; de tidigaste svenska översättningarna betitlades *Cendrillon* (bl.a. från 1834).
 185, 36 *gummor* – gudmor.

- 187, 23 *harangue till publiken* – »Till Allmänheten» (Topelius, *Ephemerer* 2006, s. 91).
- 187, 26 *femkort* – ett kortspel.
- 187, 28–29 *protocollet som till [...] dagbok* – protokollet har inte påträffats.
- 188, 2–3 »och hvarje gast [...] *up och ned*» – efter Esaias Tegnér's *Axel, en romans*: »Hvar kärleks gud som legat bunden / när solen sken, blef lös och red / på månens strålar upp och ned / med pil och båge genom lunden» (1822, s. 18 f.).
- 188, 22 *Dagbok för d. 17 Sept. 1834. NyCarleby.* – Daganteckningarna 17–18/9 1834 är skrivna på ett löst blad, som senare har inbundits tillsammans med de övriga dagbokshäftena.
- 188, 23–24 *beschäftigung*en – (ty.) sysslor.
- 188, 26–28 *n'avez pas [...] J'en rise.* – (fra.) det behöver ni inte, det ni fruktar är strax förbi; gör som ni ser att jag gör, det är bäst. Ni är därefter mästaren. Jag skrattar åt det.
- 188, 28 *Sandperlor* – små glaspärlor (till pärlbroderi).
- 189, 31 *böss skott* – bösshäll.
- 189, 33 *4½ mil* – ca 48 km; den gamla svenska milen motsvarar 10,7 km.
- 192, 1–3 *Allt har sin tid, [...] lärdom gör!* – ur F. M. Franzén, »Studentvisa» (1801); »Allt har» pro »Allt vet» (*Skaldestycken* 2 1828, s. 323; interpunktionen avviker).
- 193, 11 *13 mil* – 139 km; den gamla svenska milen motsvarar 10,7 km.
- 193, 20 *12½ mil* – ca 134 km.
- 193, 27 *das leben, das leben* – (ty.) livet, livet.
- 193, 30 *12 mil* – 128 km.
- 193, 32 *1½ mil* – 16 km.
- 195, 6–7 *Holbergs tokroliga komedier* – *Holbergs Udvalgte comedier* i åtta delar hade utkommit 1827–1833 (Strängnäs).
- 195, 13 *se mitt protocoll deröfver* – *Pro Memoria angående våra Thorsdagsmöten. 1834* (NB, 244.107, s. 563 f.); avdelningen diskuterade privatisternas uppförande, även nationsmedlemmar klandrades för dåligt leverne.
- 195, 14–15 *Jepp*e på berget – av Ludvig Holberg, ingår i nämnda *Holbergs Udvalgte comedier* 1 (1827).
- 195, 18 *Cyropædien* – *Cyropædie (Kyropaidia)*, politisk-pedagogisk tendensroman av Xenophon (sent 300-tal f.Kr.).
- 195, 27 *hånlöje* – hänskratt.
- 196, 1 *sådan* – pro sådana.
- 196, 4 *näpst* – bestraffning.
- 196, 5 *Se föröfrigt protocoll.* – Topelius redogör detaljerat för diskussionen kring de sex anklagade (*Pro Memoria angående våra Thorsdagsmöten. 1834*, NB 244.107, s. 564).
- 196, 23 *De Christnas tro* – *De christnas tro. Försök till en ny lärobok i christendomen* (1819) av Claus Harms.
- 196, 26 *d'argent* – (fra.) pengar.
- 196, 29 »så jag frugtar [...] något» – citat ur Albert Dyhr-ZT 22/9 1834 (NB 244.15).
- 196, 30 *en kappe* – ca 4,6 l.
- 196, 37 *nossade* – (dial.) sysslade.

- 197, 4–5 *den allmänna fredsstiftaren* [...] *krigsmaschine* – »Den allmänna fredsstiftaren», vapen uppfunnet av engelsmannen Toplis, som genom ett intensivt kulregn kunde förrinta den starkaste armé. Vetskapen om vapnet skulle avhålla folk från krigföring menade uppfinnaren, därav namnet.

Oktober 1834

- 197, 15 *Latinsk ämneskrifning* – Topelius skrev övningsuppsatser för Runeberg på latin och svenska (*Självbiografiska anteckningar* 1922, s. 52).
- 197, 20 *Das Heller Magazin – Das Heller-Magazin zur Verbreitung gemeinnütziger Kenntnisse, besorgt von einer Gesellschaft Gelehrter* (1834).
- 197, 20–21 *Das Pfennig Magazin – Das Pfennig-Magazin der Gesellschaft zur Verbreitung gemeinnütziger Kenntnisse* (utkom 1833–1855).
- 197, 27 *Nationens litterära tidning – Veckobladet*, en handskriven tidning, som innehöll dikter, översättningar, akademiska försök m.m.
- 197, 28 *protokollet – Pro Memoria angående våra Thorsdagsmöten. 1834*, (NB, 244.107, s. 565).
- 197, 28 *Holbergs Ulysses från Ithaca* – ingår i Ludvig Holbergs *Udvalgte comedier 4* (1829).
- 197, 32 *chiffer Annotationsbok* – Häftet har inte påträffats.
- 198, 5–6 *Meyers uniuersum – Meyer's Universum oder Abbildung und Beschreibung des Sehenswerthesten und Merkwürdigsten der Natur und Kunst auf der ganzen Erde*, bokserie som började utges 1833.
- 198, 7 *sandperlor* – små glaspärlor (till pärlbroderi).
- 198, 7 *båda* – bod.
- 198, 13 *contramanderte* – avbeställde; Mathilda Lithén hade själv skaffat blåa pärlor och ville i stället ha gröna (Albert Dyhr–Topelius 22/9 1834, NB 244.15).
- 198, 16 *bortskämd* – förstörd.
- 198, 22–23 »*anse den Söndag* [...] *kyrkan*» – citat ur *De christnas tro. Försök till en ny lärobok i christendomen* av Claus Harms (1819, s. 191).
- 199, 2 *Cubile me solum* [...] *recepturum?* – (lat.) Min bädd emottog mig ensam, männe den någonsin kommer att emottaga mig med någon kvinna?
- 199, 6 *skolfuxe* – skolpojke (något nedsättande); SAOB har detta belägg av Topelius.
- 199, 9 *civis Academicus* – (lat.) Akademisk medborgare (d.v.s. student vid universitetet).
- 199, 19 *secundist* – sekund, person som sjunger andra stämman i flerstämmig sång.
- 199, 24 *Svenska Litteraturföreningens tidning – Svenska Litteratur-föreningens Tidning*, tidskrift utgiven i Uppsala 1833–1838.
- 199, 38 *in natura* – (lat.) i naturen (d.v.s. verkligheten).
- 200, 9 *Fides* – gunst.
- 201, 7 *marknadsmoror* – här: »marknadsgodis».
- 201, 30–31 *Ut credit auctor, non ganz zu verwerfen.* – (lat. och ty.) Som författaren trodde, icke helt att förkasta.
- 201, 33 *pietister* – Pietismen, med C. G. von Essen i spetsen, hade influerat Österbottniska avdelningen under vårterminen 1834.
- 202, 1 *hela hopen* – en hel del; förekommit i finländsk svenska.
- 202, 10–11 *Grekiskt Lexicon – ev. Lexilogus oder Beiträge zur griechischen Wort-erklärung: hauptsächlich für Homer und Hesiod* (1818–1825) av Philipp Buttmann.

- 202, 11–12 *pappas Runor – Suomen kansan vanhoja runoja ynnä myös nykyisempiä lauluja* 1–5 utgivna av Zacharias Topelius d.ä. (1822–1831).
- 202, 12 *Inscriptionen* – högtidlig invigning av läsåret, inskrivningsdag; finländsk svenska.
- 202, 24 *uniformsfrack* – uniformsrock.
- 202, 24 *lysa* – framträda, ståta.
- 202, 25 *Issvoschikar* – (ry.) hyrkuskar.
- 203, 2 *graserade* – väsnades.
- 203, 5 *postchartan* – förteckning över ankommande försändelser som vanligen fanns till påseende på postkontoren; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 203, 7 *Homeri Ilias – Iliaden* (gr. *Ilias*) av Homeros; Topelius studerade den på grekiska.
- 203, 8 *Grekiska grammatikan – Griechische Grammatik* av Philipp Buttmann (orig. 1792).
- 203, 16 *stoltisera* – stoltsera.
- 203, 23 *skyllra* – skyldra.
- 203, 26 *löje* – skrott.
- 203, 28 *fjäsad* – överdrivet uppmärksamrad.
- 203, 33–34 *Sic transit gloria mundi!* – (lat.) Så förgår världslig ära!
- 203, 36 *Theologiae studiosus*. – (lat.) teologie student.
- 204, 3 *Nulla dies sine linea* – (lat.) Inte en dag utan ett penndrag.
- 204, 6 *hafwa* – pro hafwa vi.
- 204, 23 *L: Stenbäcks sång* – »Studentsång» av Lars Stenbäck, skriven för österbottenska avdelnings terminsfest 19/10 1834, publicerad i albumet *Joukahainen II* (1845).
- 205, 1 *Snellmans sång* – »Vind som far hän till Nord», J. V. Snellmans verser ingår i studentalbumet *Joukahainen II* (1845); sjöngs till melodin »Zigenarsång» ur C. M. von Webers musik till skådespelet *Preciosa* (1822).
- 205, 3 »*swanen*.» – J. L. Runbergs dikt, tonsatt av F. A. Ehrström omkring 1833.
- 205, 8 *p-ie* – möjlig poesi.
- 205, 35 *umgick med* – pro umgicks med.
- 205, 38 *klottade* – handskades med något klibbigt; finländsk svenska.
- 206, 13 *skull* – skuld, skyldig.
- 206, 18 *Fasters bibliothek i Uleåborg* – Topelius fastrar, Johanna Elisabeth och Margaretha Toppelius, hade ett bibliotek där böckerna lånades ut mot avgift. Topelius tog del av boksamlingarna under skolgången i Uleåborg.
- 206, 34 *le maitre de langue* – (fra.) språkmästaren.
- 206, 35 *Nowemberquällen af Böttiger* – romans av Carl Wilhelm Böttiger.
- 207, 2 *mein freund* – (ty.) min vän.
- 207, 21 *Nätningar* – (dial.) nejonögon.
- 207, 22 *rekryteradt* – här: försett.
- 207, 23 *Vindarnes chor* – P. D. A. Atterbom (text), N. P. Möller (tonsättning för manskör).
- 207, 24–25 »*Le philosophe amoureux*» – Jean-Baptiste de Boyer d'Argens, *Le philosophe amoureux ou les mémoires du Comte de Momméjan* (1737).
- 208, 6 *Disputationsmöte* – sammankomst för disputationsövningar inom Österbottenska avdelningen, huvudsakligen på latin.

November 1834

- 208, 17 *Latinsk* – pro Latinskt.
- 209, 4 *artikel om skolgosseuptåg* – »Eldsvådan. En skolhistorie», *Helsingfors Morgonblad* 31/10–15/12 1834 i fjorton avsnitt.
- 209, 7 *slagdänga* – en dåligt hopkommen bok.
- 209, 13 *i balance* – med förlust.
- 209, 19–20 *3 välkända män [...]* boken – Topelius avser fadern Zacharias Topelius d.ä. och farbröderna Johan Gabriel Toppelius och Gustaf Toppelius.
- 209, 28 *pjes om kung Carl XIV Johan* – förmodligen pjäs av Émile Vanderburch och Ferdinand Langlé, *Le Camarade de lit* (1833); av skandalöst innehåll eftersom kungen i komedin, som utspelar sig i Stockholm, uppges ha en tatuering med budskapet »Leve republiken – Död åt konungen».
- 209, 35 *p-ie* – möjlig poesi.
- 210, 1 *skrapor regnade* – tillrättavisningar utdelades.
- 210, 7 *Vivat Academia! vivant studiosi et studiosa Libertas!* – (lat.) Leve Akademin! leve studenterna och studiernas frihet!
- 210, 27 *Disputationsmöte* – sammankomst för disputationsövningar inom Östernbottniska avdelningen, huvudsakligen på latin.
- 211, 4 *ohöflig* – oförsynt; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 211, 14 *Axel – Axel, en romans* (1822) av Esaias Tegnér.
- 211, 16 *myllymats* – mjölnarmatte eller mas, ett kortspel.
- 211, 19 *Franska revolutions historia – Verldshistoria af Carl Becker* (1829–1835).
- 211, 28 *spelte på* – spelade om; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 211, 32 *protocoll – Pro Memoria angående våra Thorsdagsmöten. 1834* (NB, 244.107, s. [566]).
- 212, 3 *O si fiat!* – (lat.) O, om det så blev!
- 213, 12–13 *allmänt studentmöte [...]* följa – Sammankomsten var ursprungligen ämnad som en reaktion mot att teologiska fakulteten hade underkänt A. A. Laurells avhandling för professuren i dogmatik.
- 214, 11 *Pappenheimarne – Pappenheimarne. Historisk-romantisk målning ur trettiåriga kriget. I–IV* (1831–1832) av August von Tromlitz.
- 214, 17 *grafölskringla* – kringla (av vetedeg) för gästerna att ta hem från gästbudet.
- 214, 23 *sedermåla klagat för Rector* – Vid F. W. Pippings förhör framkom den ursprungliga agendan för studentmötet 15/11 och ärendet hänfördes till disciplinskommittén.
- 214, 29 *Lycksalighetens ö – P. D. A. Atterboms Lycksalighetens ö. Sagospel i fem äfven-tyr I–II* (1824–1827).
- 215, 20 *spisquarter* – enklare matställe.
- 216, 28 *björnamat* – björn: fordringsägare.
- 216, 29 *Runebergs yttranden* – Topelius referat återges i Vasenius II, s. 86–89.
- 217, 8–9 »*se dit åt klippans branter*» – ur operan *Fra Diavolo* av Daniel Auber och Eugène Scribe.
- 217, 18 »*Källan*» af Runeberg – J. L. Runeberg, »Vid en källa» (1833), tonsatt av F. A. Ehrström.
- 217, 19 *Echochoren ur Preciosa* – »Ekokören» ur Pius Alexander Wolffs skådespel *Preciosa* med musik av C. M. von Weber (1822).
- 217, 34–35 »*I kunnen ej [...]* Mammon» – Matt. 6:24.
- 218, 1 *Dixi* – (lat.) sade jag.

- 218, 4 *Deus adsit gratia sua!* – (lat.) Må Gud vara närvarande med sin nåd!
 218, 5 *Cito inter studia [...] tempus.* – (lat.) Fort flöt förbi oss den flyktiga tiden med studierna.

December 1834

- 218, 33 *grassatum* – stoj och oväsen.
 219, 5 *pro Exercitio* – skrivprov i latin över givet ämne inför magistergraden.
 219, 8 *droppar* – supar.
 219, 8 *burschenleib* – (ty., pro Burschenleben) studentliv.
 219, 19 *kometen år 1835* – möjligen avses Palon Heinrich Ludwig von Boguslawski, *Verldens sista tid; eller Kometen år 1835; när, huru och med hvad följer vi hafva att vänta honom* (1834); Halleys komet skulle passera nära jorden 1835.
 219, 25 *si fas est sperare* – (lat.) om man får hoppas. Har inte påträffats i *Ephemera*.
 219, 30 *Runebergs skolgossar på Morgonbladet* – »Eldsvådan. En skolhistorie», *Hel-singfors Morgonblad* 31/10–15/12 1834 i fjorton avsnitt.
 219, 34–36 »*Cave ne forte [...] ami!*» – (lat.) »Akta dig, min vän, att du inte av en slump anförtror örtagården åt en bock! – Av det har ni inget behov, vän-skapen är trogen, mer trogen än kärleken. Utan bekymmer, inte utan vän!»
 219, 36 *projecterade* – föreslog.
 220, 9 *pickhågad* – intresserad.
 220, 13 *graserades* – väsnades.
 220, 19 *sanningens* – pro sanningen.
 220, 29 *Källan af Runeberg.* – »Vid en källa», tonsatt av F. A. Ehrström.
 220, 35 *depeche* – underrättelse. Även Henrik Backman var förtjust i Mathilda Lit-hén.
 220, 38 *Amicitia, tu mihi restas!* – (lat.) Vänskap, du finns kvar hos mig!
 221, 3 *ett litet minne af A: L: – Alexander Lithens Minne, på 3 årsdagen af hans död, den 8 December 1834.* (NB 244.107, s. 553 ff.).
 221, 6–7 *Disciplinscommissionen satt [...] gubbar.* – De österbottniska studenter som låg bakom det olovligt sammankallade mötet 15/11 1834 straffades med relegering i sex månader (16/12 1834).
 221, 11–12 *Brandstodsdirectionen* – Direktionen för »Städernas allmänna brandstods-bolag i Finland».
 221, 17 *Logisexamen* – examination i s.k. allmänna filosofiska ämnen, såsom logik, historia och geografi, aritmetik och geometri samt latin, franska eller tyska. Godkänt förhör var ett villkor för avläggande av ämbetsexamina.
 221, 19 *skutt* – kort besök; förekommit i finländsk svenska.
 221, 28 *videtur* – examensbetyg.
 221, 31–32 »*Här i denna [...] wälling.*» – fritt efter Kaspers dryckessång ur C. M. von Webers opera *Friskyttan* (i översättning av Anders Lindeberg 1823): »Här i verdens jämmerdal / Vore endast nöd och qual / Utom drufvans safter; [...]».
 221, 33 *La Danoise.* – (fra.) danskan.
 221, 37 *Död som kyrkoherde i Pojo 1881.* – senare tillägg.
 222, 3 *Slångrobert* – hastig eller kort robbert; SAOB har detta belägg av Topelius.
 222, 8 »*Mina nöjen.*» – häften där Topelius samlade diktutkast, julklappsverser, prosafragment och avskrifter av kända diktare 1834–1836; en del av mate-

- rialet är bevarat i *Urval från Mina Nöjen* (NB 244.149).
- 222, 8 *Monsiur* – pro Monsieur.
- 222, 20–21 *6 af de dugtigaste* [...] *relegerade* – De relegerade var E. A. Ingman, M. A. Castrén, F. A. Ehrström, H. G. Piponius, L. J. Stenbäck och J. J. Östring.
- 222, 24 *att saken ej är sjuk* – att saken är i sin ordning.
- 222, 29 $\frac{1}{2}$ mil – ca 5,3 km; den gamla svenska milen motsvarar 10,7 km.
- 222, 35 *9 mil* – ca 96 km.
- 223, 23 *2 grafwöl och ett barnsöl* – Kommerserådet Johan Turdin d.y. hade avlidit 26/10 1834. Anna Augusta, dotter till Gustaf Turdin, hade nyligen avlidit två månader gammal.
- 224, 12 *Knapperwerk* – här: sysslor, små bestyr.
- 224, 13 *surprenera* – överraska.
- 224, 31 *jalousie* – jalsu, svartsjuka.
- 225, 19 *Quatres mains* – fyrhändigt pianospel.
- 225, 19 *mariage* – ett kortspel.
- 225, 27 *nescis quid serus vesper vehat* – (lat.) du vet inte vad den sena kvällen kan föra med sig.
- 225, 35 *tulubb* – lång, pälsfodrad överrock.
- 226, 8 *Svepöl* – bjudning med anledning av en förestående begravning; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 226, 19 *pian* – flickan; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 226, 20 *drog sin mund till löje* – log.
- 226, 22–23 *En Ephemerisk varelse kom i ljuset.* – Tidningen *Ephemerer* nr 19/1834 (Topelius, *Ephemerer* 2006, s. 101 ff.).
- 226, 28 *knaprade* – här: sysslade.
- 227, 11 *Gloria Deo solo!* – (lat. eg. Soli deo gloria) Ära åt Gud allena!

Januari 1835

- 231, 22 *rödrockar* – ryska officerare.
- 232, 10 *Skuggprofil* – silhuettporträtt; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 232, 16 *Ephemerer* – Topelius handskrivna tidning 1834–1838; se *Ephemerer. Zacharias Topelius första tidning 1834–1835* (2006).
- 232, 25 *7 mil* – knappt 75 km; den gamla svenska milen motsvarar 10,7 km.
- 232, 28 *15 mil* – 160 km.
- 232, 33 *rant* – usel häst; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 233, 16–17 *Liljan nära polen* – möjligen Gustafva Bergbom (Vasenius II, s. 136).
- 233, 24 *afördades* – här: avlades.
- 233, 31–32 *Helsingforska oroligheterna* – avser det olovligt sammankallade studentmötet 15/11 1834.
- 233, 36 *de båda Crispingerna* – *De bägge Crispinerna eller tvillingbröderna* (1801), komisk opera av Jean-Frédéric-Auguste Lemièr.
- 234, 6 *Prins Azor* – *Zemira och Azor*, en exotisk saga på temat skönheten och odjuret, uppförd på svenska 1778 med text av Anna Maria Malmstedt (gift Lenngren) efter franskt original av Jean-François Marmontel.
- 234, 6 *strunt* – obetydlig, dålig.
- 234, 15 *Twå herrars tjenare* – komedi av Carlo Goldoni (1745).
- 234, 21 *Caffedoria* – kafferep, kaffebjudning; förekommit i finländsk svenska.
- 234, 22 *cavaljersfolor* – kavaljerskick.

- 234, 22 *fint* – knappt.
- 234, 29 *Nu har jag åter hunnit upp henne* – Mathilda Lithén hade fyllt 17 år drygt tre månader tidigare.
- 234, 30 *makliga* – bekväma av oss; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 234, 33 *Fröken och Göken* – oidentifierad.
- 235, 16 *klätta uti sig* – slafsas i sig; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 235, 19 *quint* – diskant.
- 235, 24 *plantorna* – barnen; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 235, 26 *Axel* – något tonsatt parti av Esaias Tegnér's populära versberättelse *Axel, en romans* (1822), möjligen Johan Magnus Roséns *Fragment ur poemet Axel med musik för pianoforte* (1828).
- 236, 7 $\frac{1}{2}$ mil – 5,3 km.
- 236, 10–11 *fimmerstänger* – fimmelstänger, skaklar.
- 236, 17 *skarpt* – bitande kallt.
- 236, 30 *Caffejungfru* – ogift kvinna som driver kaféerörelse.
- 237, 30–31 *Det är nu jemt [...] dödsbädd.* – Zacharias Topelius d. ä. dog till följd av en lungsjukdom.
- 238, 21 *sköt opp till* – väntade till; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 239, 23–24 »*Ack blott en blick*» – »Romance» ur vaudevillen *Felsheims Husar*, tonsatt av Johan Fredrik Berwald.
- 239, 24 »*Från detta slott skall jag i morgon fara*» – oidentifierad.
- 239, 27 »*Må hon, må denna drömda bild*» – versrad ur »Studentvisa» (1801) av F. M. Franzén.
- 240, 11 *rack'on* – rackarn.
- 240, 22 *bryderi* – gäckeri.
- 241, 37–38 *läsebibliotheket* – Hiertas läsebibliotek, som Topelius hade subskriberat på.
- 242, 1 *femkort* – ett kortspel.
- 242, 3 *Vet du inte [...] hon* – ledsen; anknyter sannolikt till chifferskriften 16/9 1834.
- 242, 11 *rangeringar* – arrangemang; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 242, 25 »*c'étoit mieux si vous taiserez*» – (fra.) Det vore bättre om ni teg.
- 242, 26 »*parlez donc, parlez [...] une jouissance!*» – (fra.) »tala då, tala min kära, det är mig en fröjd!»
- 242, 30–31 *slit med helsa* – ung. håll till godo; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 242, 35 *krimskinsmössa* – mössa av skinn från krimfår.
- 243, 9 *nuckade* – slumrade; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 243, 13 *8 mil* – 85,5 km.
- 243, 19 *11 mil* – 117,5 km.
- 243, 23 *3 mil* – 32 km.
- 243, 33 *pour m'ajuster* – (fra.) för att ställa mig i ordning.
- Februari 1835
- 244, 32–33 *Fröken Bremers [...] ur hwardagslifwet* – första delen av romanen *Nya teckningar utur hwardagslifvet* (1834), »Presidentens döttrar. Berättelse af en guvernant».
- 245, 3–4 *Quentin Durward af Walther Scott* – roman i tre delar, i översättning av Jean Erikson 1824.
- 245, 7 *sandperlor* – små glaspärlor (till pärlbroderi).

- 245, 15–16 *Gott sey gelobt* – (ty.) Gud vare lovad.
- 245, 20 *Bonsdorff* – pro Bonsdorffs.
- 245, 23 *våra relegerta kamrater* – E. A. Ingman, M. A. Castrén, F. A. Ehrström, H. G. Piponius, L. J. Stenbäck och J. J. Östring relegerades p.g.a. det olovliga studentmötet 15/11 1834.
- 245, 32 *skolmästarefolor* – skolmästarfasoner.
- 246, 9 *kosteliga* – förträffliga.
- 246, 16 *chrestomatie* – läsebok med ett urval texter av en eller flera författare.
- 246, 20 *hånlöje* – hånleende.
- 246, 27–28 »*Mina Nöjen*» – häften där Topelius samlade diktutkast, julklappsverser, prosafragment och avskrifter av kända diktare 1834–1836; en del av materialet är bevarat i *Urval från Mina Nöjen* (NB 244.149).
- 246, 30–31 *Evelina eller hon [...] allt – Evelina och von Plumper, eller Han blandar sig i allt*, imitation av J. F. Jünger efter *The Busy Body* (1709) av Susanna Centlivre.
- 246, 34 *Stagnelii skrifter* – E. J. Stagnelii *Samlade skrifter*, utgivna av Lorenzo Hammarsköld (1824–1826).
- 247, 20 *Sjöströms: [...] dunkla skyar höljs»* – sannolikt »Tröst», vars första versrad lyder: »När himlens hvalf af dunkla skyar höljs,» (*Åbo Tidningar* 5/1 1825, signerad S**m).
- 247, 22 *knös han ordet* – sade han ett ord; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 247, 25–26 *Stenbäcks brödrasång, [...] vår blod»* – »Studentsång» av Lars Stenbäck, skriven för österbottniska avdelnings terminsfest 19/10 1834, publicerad i albumet *Joukahainen II* (1845).
- 247, 31 *Det fans en annan afdelning* – Den viborgska avdelningen hade delats 1833.
- 247, 37 *är alldrig* – pro är att alldrig.
- 248, 13 *harangen* – hyllningstalet.
- 248, 14 *beklagade dervid [...] mista honom* – Bland studenterna förekom uppfattningen att inspektör Hällström med sin professur stod i vägen för eleven och efterträdaren J. J. Nervanders akademiska karriär; Hällström kvarstod som professor till sin död 1844.
- 248, 17 *Membra Honoraria* – (lat.) hedersmedlemmar.
- 248, 18 *studentvisan* – »Studentsång» av Lars Stenbäck.
- 248, 19 »*swanen*» – Runebergs dikt tonsatt av F. A. Ehrström.
- 248, 23 *Då afsjöngos mina verser* – stroferna återges nedan (även i *Urval från Mina Nöjen*, NB 244.149).
- 248, 26 *med hjertat i näfwen* – med hjärtat i halsgropen; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 248, 27 *commission* – uppdrag[et].
- 248, 34 *melodien af »Källan»* – F. A. Ehrströms melodi till J. L. Runebergs dikt »Vid en källa».
- 250, 8 *Springande* – hastigt besök; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 250, 22 *Berzelii kemie* – *Lärbok i kemien I–VI* (1808–1830) av J. J. Berzelius.
- 250, 22–24 *Underrättelse om att [...] derstädes aflidit*. – Boman hade i september föregående år lotsat ett fartyg till hamnen i Nykarleby, utan att iaktta bestämmelserna om karantän för fartyg från kolerasmittade orter. Han dömdes till fängelsestraff och förpassades till Sveaborg. Sofia Topelius meddelar om dödsfallet i ett brev daterat 22/2 1835 (NB 244.94).
- 250, 29 *frågande* – pro frågade.

- 251, 29 *per corpus* – (lat.) per person.
 251, 36–37 *Numne mentiantur?* – (lat.) Månne de ljuger?
 252, 1–2 *suam cuique fingit fortunam.* – (lat.) Var och en är sin egen lyckas smed.
 252, 5 *Österbottniska nations tidningsredaction* – Topelius gick med i tidningsredaktionen 6/3 1835.
 252, 6 *spisquarter* – enklare matställe.

Mars 1835

- 252, 13 *tyckte om sig* – trivdes.
 252, 17 *Nunnan i Gnadenzell* – *Nunnan i Gnadenzell. Sedemålning från femtonde århundradet I–III* av Carl Spindler, utkom i Hiertas läsebibliotek i översättning av Carl Netherwood (1834).
 252, 28 *fastlagsriset* – syftar på seden att i skämtsamma tecken ge risbastu på säng en morgon i fastlagen.
 252, 28 *slapp fri* – kom undan; SAOB har detta belägg av Topelius.
 253, 9–10 *Österbottningarnes tidningsredaction* – Österbottniska avdelningen gav ut *Veckbladet*, en handskriven tidning som innehöll dikter, översättningar, akademiska försök m.m.
 253, 21 *skuttresa* – utflykt; förekommit i finländsk svenska, SAOB har detta belägg av Topelius.
 253, 25 *Betlehem* – »den minsta i Juda»; benämning på Nykarleby stad.
 253, 35 *algebra* – troligen avser Topelius trigonometri.
 254, 14–15 *ansökning af NyCarleby* [...] *stadsläkarna* – Efter Zacharias Topelius d.ä.:s död 1831 var tjänsten som stadsläkare i Nykarleby obesatt fram till hösten 1835. Under tiden sköttes den av läkaren i Jakobstad. Det är oklart om ansökan lämnades in (Nyberg, »Förklaringar och upplysningar» 1922, s. 17).
 254, 24 *beskrifwa i en fabel i Ephemererna* – Fabeln har inte påträffats.
 255, 4 *Trollflöjten* – W. A. Mozarts opera, här avser Topelius noter i pianotranskription.
 255, 7 *ajusticen* – klädseln.
 255, 17–18 *Pianoforte aus der Zauberflöte* – noter till *Trollflöjten*.
 255, 23 *pepparnötter* – småbröd av pepparkaksdeg.
 255, 31 *Latinskt ämne* – Topelius skrev övningsuppsatser för Runeberg på latin och svenska (Topelius, *Självbiografiska anteckningar* 1922, s. 52).
 255, 32–33 *ett af Raphaels mästestycken* [...] *Johannes* – Rafael har målat flera kända tavlor med detta motiv.
 256, 20 *Och herren Gud* [...] *ljus.* – 1 Mos. 1:3: »Och Gud sade: Warde Ljus, och det wardt Ljus.» Det följande anspelar på kapitlets fortsättning, om jorden som var öde och tom.
 256, 23–24 *Jag war ett barn, [...]* *barn.* – Jfr 1 Kor. 13:11: »Då jag var ett barn, talade jag som ett barn, och hade sinne som ett barn, och hade barnsliga tankar; men sedan jag wardt man, lade jag bort det barnsligit var.»
 257, 3–4 *Detta skedde samma* [...] *Stockholm.* – den 20 april 1834.
 257, 19 *fundationer* – (dial.) funderingar.
 257, 22 *pauvres honteux* – (fra.) utblottade ståndspersoner.
 258, 1 *A la glace.* – (fra.) här möjligen: som is (med avseende på Mamsell Granholm).
 258, 6 *dett* – pro att det.

- 258, 16 *pjunkar* – pjoskar.
 258, 28 *riddaren på gångare god* – syftar förmodligen på dikten »Påsknatten» date-rad 1834–1835 med följande rader: »Der mån-de i skogen på gångare god / en irrande riddare rida.» (*Urval från Mina Nöjen*, NB 244.149, s. 16–20).
 258, 32 *ser för lite på styfwern* – är värdslös med utgifterna.

April 1835

- 259, 26 *Jag skref en [...]* *Tisdagsbladet* – Tillsammans med Carl von Essen ansvarade Topelius för ett nummer av den österbottniska studentavdelningens tidning *Veckobladet*.
 260, 19 *kräfwan* – magen (vardagligt).
 260, 24 *Potz hinkende gans* – (ty. Guds haltande gås) förvånat utrop; förekommer bl.a. i K. Spindler, *Die Nonne von Gnadenzell*, som Topelius läste.
 261, 27 *viste* – pro jag viste.
 261, 28 *gynnare* – skålm, skojare.
 262, 10–11 *harmoniska sällskapet* – Topelius kallar här det nybildade sångarsällskapet för harmoniska sällskapet efter förebild från Stockholm, det fick vid fram-trädande namnet Musikaliska sällskapet.
 262, 26 *vivat* – (lat.) leve.
 262, 28 *Camphio kort* – killekort.
 262, 28 *Cucu* – kucku, killespel; spelades med särskild kortlek om 42 kort.
 262, 30–31 *Thodén sjöng Prim, [...]* *Tenore secundo* – Herrarna sjöng trestämmigt: första tenor (tenore primo), bas (basso) och andra tenor (tenore secundo).
 263, 1 *Muli Måndag* – mulen (mulig) måndag, dialektal benämning på måndagen i stilla veckan.
 263, 4 *rigtig* – pro riktigt.
 263, 10 *Trano-Tisdag* – (dial.) tranutisdag, benämning på tisdagen i stilla veckan.
 263, 30 *De Quo jam sat sit dictum.* – (lat.) Nog sagt om detta nu.
 263, 36–37 *Lingua Latina* – (lat.) latinska språket.
 264, 15–16 *kolandesta mörkret* – kolmörkret.
 264, 25 *skär* – ren; SAOB har detta belägg av Topelius.
 264, 29 *Wallins Religions-tal* – *Religions-tal vid åtskilliga tillfällen I–II* av J. O. Wallin (1825–1827).
 264, 30 *non plus ultra* – (lat.) oöverträfflig.
 264, 32–33 *Spohrs Oratorium »Die letzten dinge»* – *Die letzten Dinge* (1826) av Louis Spohr (musik) och Friedrich Rochlich (text efter Johannes Uppenbarelse) framfördes av det nykonstituerade Musikaliska sällskapet under Fredrik Pacius ledning. Oratoriet för blandad kör uppfördes av 37 sångare och orkes-ter. Detta var ett genombrott för musikuppföranden i större skala och med huvudsakligen inhemska krafter.
 265, 18 *Myllymaths* – mjölnarmatte eller mas, ett kortspel.
 265, 35 *hospodi pomiloi* – (ry.) Gud förbarme dig.
 266, 21 *et* – pro det.
 266, 22 *Ellida* – fregattskepp.
 266, 33 *täcke* – sådana.
 267, 4 *Professor Sjöströms disputation* – Axel Gabriel Sjöströms avhandling hade titeln *Homeri Odyssea svethice reddita. 1, I–VI sången*; respondent Matthias Christian Churberg.

- 267, 22–23 *sågo wi platinan* [...] *hetta* – Smältpunkten för platina är 1772 grader Celsius. 2100 grader Kelvin skulle motsvara 1827 grader Celsius.
- 267, 27 *Prassnik* – (ry.) helg, högtid.
- 267, 33 *Stipendiatexamen* – examen i ett flertal ämnen, godkänd examen var ett villkor för att söka och ta emot universitetets stipendiemedel; Topelius avlade examen 2–13/12 1836. SAOB har detta belägg av Topelius.
- 268, 13–14 *ἄλλ' οὐκ ἐστὶ* [...] *ἔυδε τις ἀλκή*. – (grek.) [...] men du äger ej kraft eller styrka. Homeros, *Οἰάς*, 3, 45 (övers. Erland Lagerlöf, 1912).

Maj 1835

- 271, 3 *liber studiosus* – (lat.) en fri student.
- 271, 6 *dentschik* – (ry.) kalfaktor
- 271, 8 *bolagskamrat* – rumskamrat.
- 271, 13 *lappris-annotationer* – obetydliga annotationer.
- 271, 32 *gentiliesser* – gentiljess: elegans, societet.
- 271, 34 *visite a la Francaise* – (fra.) fransysk visit.
- 271, 35–36 *la Mademoiselle tres-honnette* – (fra.) högrespektabla fröken.
- 272, 16 *bussarnes* – vännernas.
- 272, 23 *skarp* – bitande kall.
- 272, 38 *Cucu* – kucku, killespel; spelades med särskild kortlek om 42 kort.
- 273, 10 *knallluft* – även benämnt knallgas, en blandning av vätgas och syrgas som exploderar vid antändning.
- 273, 13 *Disputerade pro gradu* – J. F. Blank disputerade pro exercitio, d.v.s. försvarade en avhandling av C. R. Sahlberg i ett muntligt prov inför magistergraden.
- 273, 13 *passablement* – (fra.) helt skapligt.
- 273, 14 *Passerade* – var med om; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 273, 16 *fjäsad* – kurtiserad.
- 273, 20 *Lützows wilde jagd* – körstycke för fyra manstämmer av Carl Maria von Weber (musik) och Theodor Körner (text) 1816.
- 273, 26 *Läsebibliotheket* – dvs följande bok i Hiertas läsebibliotek, som Topelius hade subskriberat på.
- 273, 34 *zu hause* – (ty.) hemma.
- 274, 7 *esprit de gentil homme* – (fra.) gentlemanna-anda.
- 274, 10 *fäktade jag på f. m. contre* – kontrafäktning: fäktning med motståndare (i motsats till fäktning på led).
- 274, 14 *Melolontha hippocastani* – (lat.) kastanjeborre.
- 274, 16 *Myllymaths* – mjölnarmatte eller mas, ett kortspel.
- 274, 28 *hans funderingar* [...] *till pennings* – hans planer sätts inte alltid i verket; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 274, 30 *slagdängor* – populära böcker.
- 275, 1–2 »*från moln af* [...] *unnan*.» – ur F. M. Franzén, »Studentvisa» (1801): »För moln af rök, der ruset bor / Fly alla Gracer unnan.» (*Skaldestycken* 2 1828, s. 324).
- 275, 17 *Rysk examen* – examen i ryska språket, godkänd examen var ett villkor för avläggande av ämbetsexamina. De som avsåg en karriär inom förvaltningen skulle dessutom avlägga ett skrivprov i ryska.
- 275, 21 *björn* – fordringsägare.
- 275, 24 *blåsedel* – d.v.s. fem rubel, den ryska sedeln var blå.

- 275, 29 *Exercitie skrifning* – skrivprov i latin över givet ämne inför magistergraden.
- 276, 2–3 »*Bibamus, bibamus* [...] *sumus!*» – (lat.) »Låt oss dricka, låt oss dricka, så länge vi står på säker fot!»
- 276, 8 *blusare* – festprisse; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 276, 11 *Potz hinkende gans!* – (ty. Guds haltande gås!) förvånat utrop; förekommer bl.a. i *Die Nonne von Gnadenzell* av K. Spindler som Topelius läste.
- 276, 23 *Sjö-Resa från Helsingfors till Ny-Carleby*. – Anteckningarna från sjöresan återfinns i ett skilt häfte, numera arkiverat och inbundet med dagböckerna.
- 276, 27 *futickor* – (dial.) saker, grejor.
- 276, 29 *en half mil* – 5,3 km; den gamla svenska milen motsvarar 10,7 km.
- 276, 30 *Constapel* – lägsta befälsgraden, underordnad styrmannen, ansvarade för fartygets proviant.
- 276, 34 *masculini generis* – (lat.) av manligt kön.
- 276, 35 *snokar* – tulltjänstemän.
- 277, 6 *brödläre* – avskilt förvaringsutrymme för bröd.
- 277, 8–9 *purrades wi opp* – väcktes vi.
- 277, 14 *burlackerne* – (ry.) prämdragarna; här ung. landstrykarna, luffarna, syftar på de ryska soldaterna.
- 277, 15–18 *Hwi strider du* [...] *för lumpna gullet!* – citat ur Esaias Tegnér's dikt »Jätten»; »Hwi strider» pro »Hvad strider» (*Smärre samlade dikter* 1828, s. 106).
- 277, 23 *pepparnötter* – småbröd av pepparkaksdeg.
- 277, 34 *förde wi mycket bud* – skrävlade vi mycket; förekommit i finländsk svenska.
- 277, 35 *bror Ulrik* – illamåendet.
- 277, 36 *ganz erschöpft* – (ty.) helt utmattade.
- 278, 1–2 *föra god min i magert spel* – hålla god min i elakt spel; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 278, 14 *courage* – humör.
- 278, 36 *rakibus* – rasibus: helt och hållet, alldeles.
- 279, 6 *pynteligt* – nätt; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 279, 36 *Nu hwilar hela jorden* – Aftonpsalmen ingick i den karolinska psalmboken från 1695, nr 375.

Juni 1835

- 280, 9–10 »*en skön Walhallasyn, [...] guld och lågor*» – citat ur Esaias Tegnér's dikt »Frithiof på sin faders hög» i *Frithiofs saga* (1825). Den senare delen av strofen lyder: »I blåa dalar, över blåa kullar / hon flyger fram, en skön Valhallasyn. / Då kommer plötsligt över västervågor / en bild framsusande i guld och lågor.»
- 280, 13 *courage* – humör.
- 281, 5 *förskönade* – pro förskönande.
- 281, 23 *grumla* – grumsa.
- 281, 36 *bogenbram* – bovenbramrån, överbramrån.
- 282, 2 *losgösen* – lotsgösen, lotsflaggan; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 282, 8 *Hurra!* – Anteckningarna från sjöresan avslutas här, och dagboksanteckningarna fortsätter i det ordinarie dagbokshäftet.
- 282, 12 2 *Junii* – pro 9 *Junii*.
- 283, 9 *contraband* – oförtullad vara eller vara, vars införsel är förbjuden.

- 283, 8 *blusade* – festade; förekommit i finländsk svenska.
- 283, 8–9 *emellertid* – under tiden.
- 283, 10 *Runkina* – öknamn på den klumpigt byggda skonerten *Activ*.
- 283, 35 *päronjägarna* – (dial.) potatisjägarna, nedsättande benämning på soldater med ringa militär utbildning; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 283, 38 *fjäsar för* – kurtiserar.
- 284, 1 *jaloux* – jalu, svart- eller avundsjuk.
- 284, 3–4 *Oulun Wiiko Sanomia* – *Oulun Wiikko-Sanomia* började utkomma i Uleåborg 1829, med ett blandat innehåll av folkkupplysning och förströelse.
- 284, 7 *snömosbildning* – ytliga bildning; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 284, 8–9 *extremis labiis* – (lat.) bara lite smuttat på.
- 284, 9 *snömos* – utanverk; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 284, 10 *burlacken* – (ry.) prämdragaren; här ung. landstrykaren, luffaren, ett uttryck Topelius använder flera gånger för (ryska) soldater.
- 284, 16–17 »o källa när blir leken all!» – citat ur Runebergs dikt »Vid en källa» (1830). Den sista strofen lyder: »Och spegelns ljus och mörker skall / Likväl af dem bero! – / O källa, när blir leken all, / När får din bölja ro?» (Runeberg SS I, s. 243).
- 284, 18 *Swartsjukans nätter* – den femdelade diktsviten av J. L. Runeberg ingår i *Dikter* (1830).
- 284, 35 *persades* – pressades; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 285, 12 »Ej därliga fröjden!» – Samma formulering finns i Topelius dikt »Jag älskar ej världen» som tillkom i aril–maj 1835 (*Ljungblommor* 1845, ZTS I, s. 22).
- 285, 24 *dinée gentile* – (fra.) präktig, flott middag.
- 285, 36 *Caballeros primos* – (spa.) första kavaljerer.
- 286, 5 *inter pocula* – (lat.) vid bågarna.
- 286, 11 *i full carrier* – i full fart.
- 286, 13–14 *icke mycket budförande* – här: händelsefattiga.
- 286, 19 *Homeri Ilias* – *Iliaden* (gr. *Ilias*) av Homeros; Topelius studerade den på grekiska.
- 286, 28 »drar mig mer än en fors ditner» – ur F. M. Franzéns dikt »Emili, eller en afton i Lappland» (även kallad »Lappvisa»): »O! du drar mig mer / Än en fors dit ner.» (*Skaldestycken* 4 1832, s. 84).
- 286, 36 *wi* – pro wid.
- 287, 19 *rakodant* – dagdrivare eller odåga; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 287, 24 *caffedoria* – kafferep, kaffebjudning.
- 288, 9–12 *Den ene går en stund* [...] *Wallin*. – slutraderna i en minnesdikt över Adolf Fredrik Borgen av J. O. Wallin (*Samlade Vitterhets-Arbeten* I 1863).
- 289, 6 6 L[℥] 14 ℥ – ca 57 kg; ett lispund motsvarar 8,5 kg och ett skålpund 425 kg.
- 289, 17 *skuttresa* – utflykt; förekommit i finländsk svenska.
- 289, 26 *möjade* – (dial.) majade.
- 289, 33 *knyta* – avser traditionen att på midsommaraftonen knyta olikfärgade silkestrådar kring växanden rågstrån och utifrån de s.k. knytorna förutspå framtiden. Till pojkestrecken hörde att leta efter knytorna och riva upp dem.
- 290, 30 *alnshög* – här: liten; en aln motsvarar knappt 60 cm.
- 291, 6–7 *vimamus dum vivere valemus* – (lat.) låt oss leva medan vi är friska.
- 292, 6 *Andestunder* – häfte med Topelius religiösa anteckningar (NB 244.107, s. 571–578).

- 292, 14 *Elater cruciatus* – (lat.) skalbagge tillhörande släktet knäppare (elateridæ).
 292, 32 5 kort – femkort, ett kortspel.
 292, 32–33 *myste på mund* – smålog; SAOB har detta belägg av Topelius.
 292, 33 *tyckte vist om sig* – trivdes.

Juli 1835

- 293, 5 *Nollissimo* – spelsätt, enligt vilket spelaren ska undvika att ta stick.
 293, 13 *efter något prut* – efter invändningar i någon mån.
 293, 15 *sprättade* – här: talade.
 294, 12 »*C'est peutetre pour moi*» – (fra.) Det är kanske för mig.
 294, 24 *fjerndels* – fjärdedels svensk mil, ca 2,7 km.
 294, 31 *krass* – krasse.
 295, 12 *slänga af* – hastigt sätta av; SAOB har detta belägg av Topelius.
 295, 24 *Sveriges statstidning* – *Sveriges Stats-Tidning, eller Post-och Inrikestidningar*, Sveriges officiella organ.
 295, 35 *vår kyttia* – kyttland, svedjeland.
 296, 2 7 L¹⁸ 4 ¹⁸ – 61,2 kg; ett lispund motsvarar 8,5 kg och ett skålpund 425 g.
 296, 3 6 L¹⁸ 11 ¹⁸ – 55,7 kg.
 296, 3 7 L¹⁸ 14 ¹⁸ – 65,5 kg.
 296, 3–4 7 L¹⁸ 15 ¹⁸ – 65,9 kg.
 296, 18 *Årsdag 1834* – Mathilda Lithén återvände till Nykarleby efter vistelsen i Stockholm 12/7 1834.
 296, 25 *møjade* – (dial.) majade.
 297, 1 *Årsdag 1834* – Topelius återsåg den hemkomna Mathilda Lithén 13/7 1834.
 297, 5 *Runkina* – öknamn på den klumpigt byggda skonerten *Activ*.
 297, 6 *bogenbramsalningarne* – bovenbramsalningarna, överbramsalningarna.
 297, 22 *wi höggo våra namn i berget* – berghäll på Alörn, där ungdomarna ristade in sina initialer (6/8 1834).
 298, 7 *Musseliner* – musliner, klänningar av tunt bomullstyg.
 298, 22 *cucubord* – bord vid vilket kille spelas; SAOB har detta belägg av Topelius.
 298, 27 *Årsdag 1834* – Topelius upplevde Guds närvaro 20/7 1834.
 298, 38 *nystfot* – nystvinda på fot.
 299, 4 *du blickar och jag glömmar* – känd visa i Finland och Sverige under 1800-talet.
 299, 15–16 *enligt ordalydelsen* – i ordets egentliga mening; SAOB har detta belägg av Topelius.
 299, 29 *sin physiognomie* – sitt ansikte (vardagligt).
 300, 13 *Knäppen* – kyssen (åt gratulanten på namnsdagen); följande dag ingick ett bidrag med rubriken »Hvad är en knäpp?» i *Ephemerer* (2006, s. 138).
 301, 3 *Malus me vexabat venter*. – (lat.) Magont plågade mig.
 301, 6 *vivat* – (lat.) leverne.
 301, 8 *burschenleben* – (ty.) studentlivet.
 301, 23 *in extenso* – helt och hållet.
 301, 34 *sprita sönder* – riva sönder; SAOB har detta belägg av Topelius.
 301, 38 *Kysssen godkändes* [...] *oppskjöts*. – »iae» i nedre marginalen i hs; möjligen förkortning av *iacta alea est*, tärningen är kastad.
 302, 30 *Vale, mensis* [...] *remitte*. – (lat.) Farväl, vänliga månad! Ge en gång åter din efterlängtnade glädje.

Augusti 1835

- 303, 15 *mariage* – ett kortspel.
- 303, 18 *Årsdag 1832*. – de s.k. augustidagarna, 2–5 augusti 1832, då man bl.a. firade moderns och mosterns namnsdagar samt dansade hos Hammarins (Topelius–Johanna Sofia Topelius 16/1 1833, NB 244.97).
- 303, 21–25 *Ils sont belles, [...] charmant, charmant!* – (fra.) De är vackra, dessa unga damer, det är något som jag vet rätt väl. Det är nästan som borde jag skriva: förtjusande som ni är. Herr Backenstein var min visavi [kavaljer i det motställda paret], Fröken M. Ln min dam i den första svenska kadrliljen. Än en gång, förtjusande, förtjusande!
- 304, 20 *hänglade sedan wid* – höll sig sedan envist fast vid.
- 304, 24 *Krankborg* – familjen Lithéns sommarställe på Alörn i Nykarleby skärgård, känd under namnen »Krankborg», »Lugnet», »Lustissima» och från 1836 »Charlottenlund».
- 304, 35 *målro* – bordsunderhållning.
- 305, 24 *mina nöjen* – häften där Topelius samlade diktutkast, julklappsverser, prosafragment och avskrifter av kända diktare 1834–1836; en del av materialet är bevarat i *Urval från Mina Nöjen* (NB 244.149).
- 305, 34–36 *Underrättelse att Riddarholmskyrkan [...] brunnit opp*. – Kyrktornet antändes 28/7 1835 och branden släcktes två dagar senare. Överbyggnaden förstördes, men kyrkans inre eldhärjades inte.
- 306, 37–38 *Franzen: »drick! [...] perlorna, drick!»* – ur F. M. Franzéns »Champagne vinet» (*Skaldestycken* 1 1824, s. 16).
- 307, 31 *girsar* – gårsar; förekommit i finländsk svenska.
- 308, 14 *den döde gästen* – novell av Heinrich Zschokke, översatt av L. D. Wistrand (*Valda Noveller* 6 1832).
- 308, 21 *Robert le diable* – opera av Giacomo Meyerbeer (1831); Topelius hade sett den framföras i Helsingfors 16/4 1833.
- 308, 29 *Ah! bon ciel!* – (fra.) Ah! milde himmel!
- 308, 33 *granlåt* – prakt.
- 309, 7 *Harmonie* – nyligen byggt fregattskepp (jfr 13/6 1835).
- 309, 10 *möljen* – piren; förekommit i finländsk svenska.
- 309, 23 *Emellertid* – under tiden.
- 309, 29 *syskonsäng* – tillfällig bädd för flera personer; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 309, 32 »*Kuddon stanga mä.*» – (dial.) »Kossan stångade mig.».
- 309, 33–34 »*jyssom tå kattorna skrikar.*» – (dial.) »precis som då katterna skriker.».
- 309, 36 *stjernornas sång* – troligen »Stjärnsången» (Stjärnorna blinka ned på vår ödsliga stig) av Esaias Tegnér, publicerad i *Iduna* 1817.
- 310, 3 *i banco* – i fulla mått.
- 310, 19 *slapp så pujade [...] af* – (dial.) kunde så skyndade [...] iväg.
- 310, 22–24 *Si je pourrai écrire [...] pas écrire*. – (fra.) Om jag kunde [be]skriva min eftermiddag, skulle jag göra det på det franska språket. Men språket förstår jag inte så bra, och vad jag skulle vilja skriva ner låter sig inte skrivas.
- 310, 25 *stoppar inte* – räcker inte till; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 311, 29 *Runeberg* – berghäll på Alörn, där ungdomarna ristade in sina initialer.
- 311,33 *fadersväldet* – *Faders-väldet* (1800) av August Lafontaine.
- 311, 38–312, 1 »– *velamen tegent posteri dies.*» – (lat.) »de kommande dagarna skall hölja dräkten».

- 312, 2 *saluterade* – framförde sin avskedshälsning.
- 312, 3 *negligée* – spetsmössa med långa knytband, företrädesvis använd av gifta kvinnor.
- 312, 3 *shawl* – sjal.
- 312, 18 *Caffejungfrusyssla* – caffejungfru: ogift kvinna som driver kaféerörelse.
- 312, 20 *Jul* – Chiffertecknen för bokstavskombinationen »tro» påminner om »JUL».
- 312, 21 *Han aliminst prajarn* – (dial.) Han den allra minsta prajarn; syftar troligen på ett litet träd eller liten buske vid Runeberget, Topelius använder även benämningen »Lillprajarn».
- 312, 34–38 *Monsieur Platen m'a questionné: [...] nous retenir.* – Herr Platen frågade mig: var har ni sovit, herr Topelius? – Åt dessa ord skrattar han försåtligt. – »Herr Platen, svarade jag honom, jag har sovit under bar himmel!» – vem skulle kunna hålla sig för skratt? vi hade svårt att hålla oss.
- 313, 36 *Några rader* – Verserna återges i Paul Nybergs utgåva av dagböckerna (»Förklaringar och upplysningar», 1922, s. 18).
- 314, 1–2 »*Ni tu fuisses, [...] lux mea!*» – (lat.) »Om du inte hade funnits låg jag död. Jag lever i dig, mitt ljus!»
- 314, 2–3 »*valeas, vita beata! [...] Vale!*» – (lat.) »Färväl, saliga liv! I dig lever minnet, i dig, som aldrig skall återvända! Färväl!»
- 315, 29 *knapphändig* – nätt och jämnt.
- 316, 28–29 *Jag examinerade hans hufwud enligt Gall* – Den tyske läkaren Franz Joseph Gall kopplade olika karaktärsegenskaper till olika delar i hjärnan enligt den s. k. läran om kranioskopi, studiet av huvudskålens form.
- 317, 3 *Ephemer* – Topelius handskrivna tidning 1834–1838; se *Ephemerer. Zacharias Topelius första tidning 1834–1835* (2006).

September 1835

- 321, 21–22 *Ad notam hoc.* – (lat.) Lägg detta på minnet.
- 321, 27 *Rosinante* – skämtsam benämning på föga duglig häst; Don Quixotes gamla häst i Cervantes roman.
- 321, 31 *spillningshus* – byggnad för förvaring av spillning; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 321, 33 *jagade* – pro jagad.
- 322, 16 *illa liden* – illa omtyckt.
- 322, 29 *Ephemer* – Topelius handskrivna tidning 1834–1838; se *Ephemerer. Zacharias Topelius första tidning 1834–1835* (2006).
- 322, 30 *rosenperlor* – pärlor formade av en massa, bestående av söndermalda rosenblad; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 322, 33 *skärf* – bidrag.
- 322, 36 *Satyres* – *Horatii Satyres och skalde-bref* utkom i översättning av G. Adlerbeth 1814.
- 323, 17 *Latinska Lindbloms Lexicon* – *Lexicon Latino-Svecanum* (1790) av Jacob Lindblom.
- 323, 20–21 *composé par [...] Pegasenhjelm* – (fra.) komponerad av Herr Pegasenhjelm.
- 323, 28 *Conversationsspel* – kortspel med frågor och svar.
- 323, 36 *billard* – biljardlokal.
- 324, 11 *Runkina* – öknamn på den klumpigt byggda skonerten *Activ*.

- 324, 15–16 *I dessa dagar* [...] *Halleyska Cometen* – Topelius såg kometen 14/10 1835.
 325, 2 *långleds* – pro långletts.
 325, 17 *Voila toute la soirée cela.* – (fra.) Se där hela kvällen.
 325, 20 *esprit de société* – (fra.) sällskapsanda.
 325, 21 *homme d'esprit* – (fra.) spirituell man.
 326, 16 *quatremains* – (fra.) fyrhändigt.
 326, 20 *snarubråd* – bräde med gillrad snara avsett för fågelfångst.
 326, 36 *Jag genomsåkdar* [...] *honom.* – Östring var också förtjust i Mathilda Lit-hén.
 327, 1–2 *Kårdmakarinas ljufliga toner* – Kårdmakaren Fredrik Granholm musicerade gärna på en egenhändigt byggd orgel. Topelius beskriver honom i novellen *Den gamle kårdmakaren* (*Helsingfors Tidningar* 25/10 1843).
 328, 1 *roat mig* – pro roat mig med.
 328, 7 *på fönstret* – vid fönstret.
 329, 13 23. – pro 29.
 329, 16 *storlöpare* – person som med opassande nyfikenhet är ute och springer omkring; SAOB har detta belägg av Topelius.
 329, 22–23 *Sic pluria adsint.* [...] *spero.* – (lat.) Så fanns förvisso många ting. Men ändå felades passioner. – Gick framåt i studierna, hoppas jag.

Oktober 1835

- 329, 30 *Hortensia von Hormegg – Somnambulen eller Hortensia von Hormegg* (1832), roman av Heinrich Zschokke.
 330, 12 *hm* – pro hum.
 330, 24 *Tout comme il faut.* – (fra.) Allt som det skall.
 330, 28–29 »No' lär an ja få tigg på gambel dagan» – (dial.) »Nog lär man få tigga på gamla dar ja».
 330, 30 *nossat* – (dial.) pysslat om.
 331, 23–24 *Webers sista tanke* – vals av Carl Gottlieb Reiss.
 331, 30 *hwita frun och Trollflöjten* – F. A. Boieldieus *Hwita frun på Slottet Avenel* (1825) och W. A. Mozarts *Trollflöjten* (1791).
 332, 8 *splittrasande* – spritt rasande.
 332, 10 *reviderade i* – letade bland; SAOB har detta belägg av Topelius.
 332, 15 *husrådaren* – (dial.) hustomten.
 332, 15–16 *Zschockes Novell Alamontade* – Heinrich Zschokke, *Alamontade eller galerslafven* i översättning av A. T. Wistrand 1834; ingår i Hiertas läsebibliotek.
 332, 23 *Belle que* [...] *ma fille.* – (fra.) Så vacker ni är, min flicka.
 332, 32 *bron* – trappavsatsen utanför ytterdörren.
 332, 38–333, 1 *Augusta eller Hittebarnet* – av Augustina Gottis, anonym översättning 1823.
 333, 16 *Koriza* – sannolikt ett kortspel.
 334, 18 *tingspredikan* – predikan som inledde hösttinget.
 334, 19 *herrligt stycke: »Du skriftebarn!»* – ev. ettbladstrycket *Du. Skrifte-barn* författat av Abraham Pettersson (1768).
 334, 21 *på raljeri* – på skämt.
 334, 34 *Cometens* – pro Cometen.
 335, 7 *Anglaise* – engelsk långdans.
 335, 26 *sade* – pro lade.
 335, 28 *klubber* – här: danssammankomster.

- 336, 3 *grand misere* – variant av kortspel där man undviker att ta stick.
 336, 17 *lycka* – ögla; SAOB har detta belägg av Topelius.
 336, 22 *meo scilicet loco* – (lat.) nämligen i mitt ställe.
 337, 2 *Siebensvansar* – sidensvansar.
 337, 6 *Lifwets Englar* – ett lyriskt prosastycke (NB 244.107, s. [146] ff.).
 337, 7 *med plats* – nätt och jämnt.
 337, 10 *Collegium privatum* – (lat.) privat kollegium.
 337, 10–11 *Svenskarne i Prag* – författad av Caroline Pichler, utkom i översättning av J. P. Hansson 1832–1833.
 337, 17 *postliner* – porslinskärl.
 337, 21 *Hynk von Waldstein* – Elise Hollmans *Hynk von Waldstein mit der eisernen Tasche. Geistergeschichte aus dem fünfzehnten Jahrhundert* (1794–1797).
 337, 35 *sämber* – (dial.) sämre.

November 1835

- 338, 7–8 *gelee des pommes* – (fra.) äppelgelé.
 338, 11 *aflagt* – lagt undan.
 338, 12 *Myllymaths* – mjölnarmatte eller mas, ett kortspel.
 338, 19 *Algier och Paris af Rellstab* – *Algier och Paris år 1830* av Ludvig Rellstab (anonym översättning 1832).
 338, 23 *Svenska Litter.fören.:s tidning* – *Svenska Litteratur-föreningens tidning* (Uppsala 1833–1838), redaktörer var bl.a. P. D. A. Atterbom och C. W. Böttiger.
 339, 20 *Tracasseri* – gräl.
 339, 24 *plumpat* – gått igenom isen; SAOB har detta belägg av Topelius.
 339, 30 *Sed sic in pluribus*. – (lat.) Men så går det mestadels.
 339, 38 *affecterar* – eftersträvar.
 340, 17 *dame de premiere* – (fra.) första (mest gynnade) dam.
 341, 24 *disquet* – svårläst ord. Sannolikt avser Topelius en orolighet, dispyt.
 341, 31–32 *stora Ephemerer* – Från 9 november 1835 utkom den handskrivna tidningen *Ephemerer* i ett större format. Det mindre formatet fortlevde parallellt med det nya fram till årets slut.
 343, 17 *sjungit för pappa* – Zacharias Topelius d.ä. hade vid sidan av läkaryrket ägnat sig åt insamling av folkdikter och -sånger.
 343, 19 *halfwex* – halvvägs, nästan.
 343, 20 *Lång durak* – enklare form av kortspelet mas.
 344, 2 *Runkinas* – öknamn på den klumpigt byggda skonerten *Activ*.
 344, 7 *Läsebibliothek* – bokserien »Läse-bibliothek af den nyaste utländska litteraturen i svensk öfversättning», utgiven av L. J. Hierta 1833–1836, innehåller företrädesvis äventyrsberättelser.
 344, 8 *Svenska Classiker [...]* *arbeten* – Till försändelsen hörde troligen *Stiernhielms Musæ suethizantes* (1834) (jfr 26/11 1835) och några häften av *Konung Gustaf III:s skrifter* (1835), båda i serien *Klassiska författare i svenska vitterheten* som utkom på Adolf Bonniers förlag.
 344, 18 *i tåget* – längs uppfarten till gården.
 344, 22–23 *Gesellige leute, diese Lundmarks*. – (ty.) Sällskapliga människor, de där Lundmarks.
 344, 29 *paqueten* – paketbåten: fraktfartyg som regelbundet trafikerade en rutt med passagerare, post och gods.

- 345, 17 *entretenera* – underhålla, samtala med.
 345, 21–22 *Nolens volens* – (lat.) med eller mot min vilja.
 346, 2 *mänä pois, sine perkelä Judas!* – (fi.) gå iväg, din förbannade Judas!
 346, 14 *Bal Parée* – bal i högtidsdräkt.
 346, 20 *Swedisch Quadrille* – (ty.) svensk kadrilj.
 347, 1 *Premierer* – kavaljerer som anför dansen.
 347, 3 *Après la danse* [...] *humeur.* – (fra.) På gott humör efter dansen.
 347, 6 *koriza* – sannolikt ett kortspel.

December 1835

- 347, 15 *In studiis quidam progressus.* – (lat.) En smula framgång i studierna.
 347, 18 »*nå nå, ampoka hilja!*» – (fi. pro ampukaa hiljaa) ung. »så så, ta det lugnt!«
 349, 10 *matklapparne* – klappar på ryggen, som man skämtsamt gav varandra efter en måltid.
 349, 15 *assit* – allsintet.
 350, 14 *simulacre* – bluff.
 350, 30 *Koriza* – sannolikt ett kortspel.
 352, 17 *plateauer* – sannolikt bordstapetter; SAOB har detta belägg av Topelius.
 352, 36 *Eschaperie* – rymde.
 353, 13 *slänga* – krök; SAOB har detta belägg av Topelius.
 353, 14 *letto* – litade.
 353, 22 *sockerbröd* – småröd av socker, ägg och mjöl; kunde även avse annat sött bakverk.
 354, 5 *negligéband* – knytband för spetsmössa.
 354, 6 *långshawlett* – lång sjalett.
 354, 8 *absentes* – frånvarande.
 354, 14 *tortor* – mindre bakverk, bakelser.
 354, 21 *Chemissetknappar* – knappar till skjortbröst.
 354, 22 *penntorkare* – små tyglappar fästade ovanpå varandra (t.ex. med en knapp eller några stygn), användes för att torka överflödigt bläck av pennspetsen.
 354, 22 *sidenwalk* – halsduksvalk av siden.
 355, 16 *gåsar* – (dial.) ångar, immar.
 355, 19 *ledamöter* – lemmar.
 355, 20–21 *Vakttornet i Koat Vën* – *Vakttornet Koat-Vën. Sjöroman (1780–1830)* av Eugène Sue, ingår i översättning av A. F. Dalin i Hiertas läsebibliotek (1835).
 355, 33 *kyss* – fadderkyss, som efter ceremonin utväxlades med den man stod fadder med.
 356, 2 *allt prutande och prejande* – alla invändningar och bedjanden; SAOB har detta belägg av Topelius.
 356, 2–3 *Ein wenig decouragée* – (ty. och fra.) En smula modfälld.
 357, 22 *i banko* – i fulla mått.
 357, 30 *Nyfiken* – ett kortspel; SAOB har detta belägg av Topelius.
 358, 10 *inter pocula* – (lat.) vid bågarna.
 358, 33 *husrådarns* – (dial.) hustomtens.
 358, 35–36 *Nu hwilar hela jorden* – Psalmen ingår i den karolinska psalmboken från 1695, nr 375.
 359, 1 *Slut Anmärkning* – Efter »Slut Anmärkning» saknas text (4 rader).
 359, 25–26 *icke du* [...] *aldrig mer* – – Text saknas (ca 4 rader).

Januari 1836

- 363, 17 *Runebergs Källa* – J. L. Runeberg, »Vid en källa» (1833), tonsatt av F. A. Ehrström.
- 365, 6 *Ephemerer* – Topelius handskrivna tidning 1834–1838; ms delvis bevarade (NB 244.147).
- 365, 22–24 *quand je l'aurait* [...] *comprener*. – (fra.) för att jag skulle ha försummat henne i dansen. Det smickrar mig, men mitt fel kan jag inte förstå.
- 366, 1–3 *Fria will Simon* [...] *Södermänner alla*. – Variant av leken »Simon i Sälle» (*Svenska fornsånger* 1842, s. 179 f.).
- 366, 15–16 *Tandem* [...] *Jupiter serenus*. – (lat.) Slutligen efter mörkret den klara Jupiter [d.v.s. klar himmel].
- 366, 31 *Läsebibliotheket* – bokserien »Läse-bibliothek af den nyaste utländska litteraturen i svensk öfversättning», utgiven av L. J. Hierta 1833–1836, innehåller företrädesvis äventyrsberättelser.
- 366, 36 *en faute* – ett misstag.
- 367, 5 *gynnaren* – skojaren.
- 367, 15 *Ad notam hoc* – (lat.) Lagg detta på minnet.
- 368, 3 *negligée* – troligen nattdräkt.
- 368, 6 *Caffe doria* – kafferep, kaffebjudning; förekommit i finländsk svenska.
- 368, 11 *Silentia* – (lat.) tystnad.
- 368, 12 *Lindblom* – *Lexicon Latino-Svecanum* (1790) av Jacob Lindblom.
- 368, 18 *cucu* – kucku, killespel; spelades med särskild kortlek om 42 kort.
- 369, 2 »*Se der dansar flickan*» – ur nr 63 i *Fredmans epistlar* (1790) av Carl Michael Bellman.
- 369, 21–22 *vis a vis* – (fra.) visavi, sekondpar.
- 370, 26 *bocksprång* – krumsprång.
- 372, 23 *hela hopen* – en hel del; förekommit i finländsk svenska.
- 372, 30 *Quadruple cotterie* – förtroligt sällskap på fyra personer.
- 373, 19 *knysa ordet* – säga ett ord.
- 373, 30 *Depencen* – kostnaden.
- 374, 17 *löjet* – skrattet, leendet.
- 374, 18 *spolplank* – spjälplank; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 374, 31 *wakna* – pro waket.
- 374, 38–375, 1 *voiturer* – åkdon.
- 375, 2 *florshufwa* – lindrigt rus.
- 375, 2 *förwarat sig* – skyddat sig.
- 375, 3 *selpinn* – selpinne, fäster selen vid skakeln.
- 375, 13 *war* – pro wara.
- 375, 16 *ett Non plus Ultra* – något oöverträffligt.
- 375, 29 *i allone* – i varje avseende.
- 376, 15–16 *de variis colloquium*. [...] *negabatur*. – (lat.) diskussion om varjehanda. Bland andra saker också om änkor. Ifall de gör rätt i att gifta sig ånyo; vilket nekades.
- 376, 38 *tog jag mitt partie* – fattade jag mitt beslut.
- 377, 5 *χορραι αγαθουμαι* – (grek.) storsinta flickor.
- 377, 22 *molla* – mulle, kort som för varje spel tilldelas ett visst värde i kortspelet träkarlswhist; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 377, 25 *surprinerad* – överraskad.

- 377, 27 *Guson* – gudson.
 377, 33 *Sanct Henriks Messa* – Hindersmässan, benämning på St Henriksdagen.
 377, 37 *alnriiddare* – handlande med tyger (riiddare av alnen).
 378, 20 *Proberat* – kontrollerat.
 378, 34 *quatre mains* – (fra.) fyrehändigt.
 378, 35 »*spring min snälla ren*» – ord av F. M. Franzén, traditionell melodi.
 378, 35 »*du blickar och jag glömmes*» – känd visa i Finland och Sverige under 1800-talet.
 379, 13 *kur* – kursläde.
 380, 1 *kommer till mig* – [...] *lifwet*, – jfr Joh. 14:6.
 380, 1–2 *jag är ljuset* [...] *begripa*. – jfr Joh. 8:12; »Jag är världens ljus: then mig följ, han skal icke wandra i mörkret; utan han skal få lifsens ljus.»
 380, 4–5 *Salige äro de* [...] *det*. – Luk. 11:28.
 380, 10–11 *Salige ären I* [...] *mättas*. – Matt. 5:6.
 380, 22–23 *Duc me!* [...] *tutus ero*. – (lat.) Led mig! Och tål icke, Gud den högste, att jag leds utan dig, / ty jag går under, om jag leder mig (själv), men under din ledning skall jag vara trygg.
 381, 17 *Amouretter* – (från fra.) flyktiga förälskelser.
 382, 13 *exprès* – här: brev sänt med ilbud.
 382, 18 *dagboken* – anteckningsbok vid gästgiveriet, där resande bl.a. antecknade sitt namn och uppgifter om resan.
 382, 23–24 *Visite hos Doktor F.* [...] *sitt bröst*. – Topelius beskriver samma episod föregående dag.
 382, 35 *Retour a la ville*. – (fra.) Tillbaka till staden.
 383, 5 *klarögd* – pro klarögda.
 383, 9 *hogendrogen* – (dial.) hals över huvud.
 383, 13 *Quatre tete a tete* – (fra.) Fyra med huvudena intill varandra.
 383, 26 *attendez!* – (fra.) vänta!
 383, 29 *hade* – pro hade de.
 383, 29 *i ett bas* – (dial.) i ett sträck.
 383, 34 *Serviteur, mon frere* – (fra.) Tjänare, min bror.
 383, 38–384, 1 *Collander jaloux*. [...] *douziemes*. – (fra.) C. svartsjuk. – Goda flickan. – Ursäktade sig för sina förebräelser, av den tolfte.
 384, 4 *La dernier adieu*. – (fra.) ett sista farväl.
 384, 13 *Encore la dernier*. – (fra.) Ännu (en gång) den sista.

Februari 1836

- 384, 23–24 »*Litheni se on* [...] *Carlebysa*.» – (fi.) »Den där Lithén är vår egen borgare i Nykarleby.»
 384, 26 *meritera* – är värda.
 385, 8 *Ägirs dotter* – vägen; enligt fornnordisk mytologi hade havsjätten Ägir nio döttrar, havsvågorna.
 385, 27–29 *lockande sirener* [...] *aderton år*. – anspelar på *Odyseen*, tolfte sången.
 386, 5 *Ellida* – fregattskepp; Topelius reste sjövägen från Helsingfors till Nykarleby 22/5 1835.
 386, 10 *knytors* – avser traditionen att på midsommaraftonen knyta olikfärgade silkestrådar kring växande rågstrån och utifrån de s.k. knyrtorna förutspå framtiden. Till pojkestrecken hörde att leta efter knyrtorna och riva upp dem.

- 388, 1 *korflåda* – korvkaka, en pudding av lever, risgryn eller korngryn m.m.; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 388, 7 »*Puoli tiä kummalle, Näh!*» – »Halva vägen var, nå!»
- 388, 12–15 *Salveto et tu, [...] nimium sitienti!* – (lat.) Var hälsad också du, mest lysande moder Akademi! Leve ditt mycket klara ljus, som likt solen må välgörande lysa över den finska jorden. Och sänd även mig en stråle av ditt ljus! Överlåt åtminstone en liten droppe av visdom, till den som så mycket törstar därefter.
- 389, 6 *Ischvoschikar* – (ry.) hyrkuskar.
- 389, 8 *spisquarter* – enklare matställe.
- 389, 19–20 *klädsats* – kista eller skåp för förvaring av kläder.
- 389, 20 *couleur d'antiquité* – (fra.) antikvarisk färg.
- 389, 23 *ravelduk* – ett slags segel- och tältduk; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 389, 25 *couleur de rose* – (fra.) skär kulör.
- 389, 29 *couleur de l'ort* – (fra./sv. skämtsamt) smutsfärgat.
- 390, 14 *postliner* – porslinskärl.
- 390, 16 *Städade in* – ställde i ordning; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 390, 20 *Mitt första napptag* – min första dust; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 390, 36 *Sophoklis Tragedier* – sannolikt Tauchnitz stereotyperade utgåva *Sophoclis Tragoediae* med kommentarer av Gottfried Heinrich Schaefer (1828).
- 391, 6–7 *mon cher, [...] pauvre garçon!* – (fra.) vad säger ni om det, stackars pojke!
- 391, 8 *Ilias* – *Iliaden* (gr. *Ilias*) av Homeros; Topelius studerade den på grekiska.
- 391, 34 *Picknicken* – picknick: subskriberad nöjeställning för societeten med supé och dans, även studenter deltog.
- 391, 36 *eschaperte* – undslapp.
- 392, 1 *guffar* – gudfar.
- 392, 9 *par curiosité* – (fra.) av nyfikenhet.
- 392, 13 *gentiliessen* – elegansen, societeten.
- 392, 25 *mundrede* – talemåten.
- 392, 32–33 *cavalierisk air* – här: chevalereskt uppträdande.
- 393, 3–4 *Samma dag brann [...] sin död.* – I samband med en teaterföreställning hade takstolarna i teaterhuset fattat eld och taket rasat in över en del av publiken.
- 393, 21 *Allons* – (fra.) Låt oss sätta igång.
- 393, 21 *Passow väntar och Zauper* – De tyska klassiska filologerna Franz Passow och Johann S. Zauper, lexikograf respektive Homerosöversättare.
- 393, 21 *supplicerar* – bönfaller.
- 393, 22–23 *αυτας επι ποσοις [...] λεγονται* – (grek.) Men när de stillat hade sin lust till att äta och dricka, såges de [...] (Homeros, *Odüsseia*, 1, 150 (övers. Erland Lagerlöf 1912)).
- 393, 24–25 *Ryska carnewalen* – folknöjen under den s.k. smörveckan, d.v.s. veckan före fastan som föregick den ryska påsken.
- 393, 33 *klar* – pro klart.
- 393, 36 *Upwaktning hos Nerwander [...] artig* – J.J. Nervander ombads bli kurator för Österbottniska avdelningen.
- 394, 2 *Concert till förmån för [tomrum].* – Musikaliska sällskapets konsert till förmån för den tyska cellisten och kompositören Karl Grædener.
- 394, 17 *ölost* – ostmassa som uppstår när surt öl och varm mjölk blandas; kan även avse dryck av öl eller svagdricka och varm mjölk.

- 394, 28 *Skref en saga* [...] *bestånd*. – inte känd.
 395, 17 *Källan* – J. L. Runeberg, »Vid en källa» (1833), tonsatt av F. A. Ehrström.
 395, 30 *Utinam praesenti numine!* – (lat.) Ack om med den gudens närvaro!
 395, 37 *project till statuter* – Statuterna återges i Paul Nybergs utgåva av dagböckerna (»Förklaringar och upplysningar» 1922, s. 19 f.).
 396, 1–2 *som en Majdag så skön* – »Som en majdag så skön såsom solen så skär, så är nordiska ynglingens hjärta och barm», text av student Sundberg från Uppsala, melodi förmodligen »Napoleons marsch».
 396, 2 *sorgen är skuggan i lifwet* – förmodligen »Sorgen» (»Ja, sorgen är skuggan af lifwet»), med text av H. A. Kullberg och musik av Édouard du Puy.
 396, 2–3 *Jemtlands jagt* – av Esaias Tegnér (Det rör sig, det hvimlar vid skogens bryn...), tonsatt av Bernhard Crusell.
 396, 3 *sången har vingar* – »Tonernas wälde» av C. W. Böttiger (*Ungdomsminnen från sångens stunder* 1830, s. 70).
 396, 12 *skolfuxe* – skolpojke (något nedsättande).
 396, 18 »*Njeschnajo Paruski.*» – (ry. pro Ne znaju po-russki) »Jag kan inte ryska.»
 396, 25 *Sophoklis Oedipus – Kung Oidipus*; Topelius läste utgåvan på grekiska (NB 244.135, s. 175).

Mars 1836

- 397, 1 *Martius* 1835. – pro 1836.
 397, 19 *carolina* – dryck bestående av vin, socker och pomerans eller citron.
 398, 6 *ducater* – mynt med hög guldhalt.
 398, 21 *Membrorum Honoriorum* – (lat.) hedersmedlemmarnas.
 399, 17 *en corps* – (fra.) i samlad trupp.
 399, 18 *eschaperte* – undkom.
 399, 24 *din* – pro min.
 399, 28 *särskildt* – pro särskild.
 399, 34–37 *Efter en quäll, [...] vaknar man säll.* – ur F. M. Franzéns »Glädjens ögonblick»: »Efter en qväll / Måttligen njuten, / Hjertligen sluten, / Sofver man roligt, och vaknar man säll.» (*Skaldestycken* 1 1824, s. 190).
 400, 7 *Latinskt ämne* – Topelius skrev övningsuppsatser för N. A. Gyldén (27/2 1836).
 400, 20 *sminkade* – förskönade; SAOB har detta belägg av Topelius.
 400, 27 *högmögendes* – högt uppsattas.
 400, 31 *inläste* – (dial.) inläste.
 401, 5 *sina* – pro sin.
 401, 15 *6 quadratalnar* – drygt 2 m².
 401, 31 *stätt* – stå.
 401, 32 *Stuffen* – här: stipendiatexamen, godkänd examen var ett villkor för att söka och ta emot universitetets stipendiemedel; Topelius avlade examen 2–13/12 1836.
 401, 34 *dagens betydelse* – Mathilda Lithéns namnsdag.
 402, 3–4 *O Clarissime Cicero* – (lat.) O Cicero, du den ryktbaraste.
 402, 6 *revolutio ventri* – (lat.) magbesvär.
 402, 13 *couraget* – modet.
 402, 19 *disputerade pro Exercitio* – för övnings skull, den egentliga disputationen skedde 16/5 1838.

- 402, 28–29 *Det nya werket Kalewala. [...]* uplefwat det. – *Kalewala, taikka Wanhoja Karjalan Runoja I* (1835), Elias Lönnrots epokgörande redaktion av det finska folkeposet. Zacharias Topelius d.ä. var en föregångare till Lönnrot, han hade både samlat och utgivit finska runor.
- 402, 30 *proh pudor!* – (lat.) ve skammen!
- 402, 31 *Pompeji sista dagar* – roman av Edward Bulwer-Lytton, ingår i Hiertas läsebibliotek i översättning av J. Berg och A. F. Dalin (1835).
- 403, 1 *refuserad* – pro refuserade.
- 403, 3 *Arevoir* – (fra.) På återseende.
- 403, 8 *Johanni Jacobo Östring funebria justa.* – (lat.) En tillbörlig begravning åt Johannes Jacob Östring.
- 403, 9–12 *Veni! Veni! Veni, [...]* *misericordiam.* – (lat.) Kom! Kom! Kom, Helige Ande, uppfyll dina trognas hjärtan, väck en gränslös kärlek hos dem till dig, så att vi kan glädjas åt ditt gränslösa tålmod. Vi vet väl, att du är vår fader, fräl-sare och tröstare; vi känner också din underbara nåd och barmhärtighet, med vilken du omhuldar oss.
- 403, 14–15 *Aufer immensam, Deus, [...]* *pendere lancem.* – (lat.) Ta bort, Gud, den omätliga vreden och håll i styr den blodiga knutpiskan; skynda dig icke heller att väga vår gudlöshet i vågskålen.
- 403, 15 *308. g. psb.* – Psalm 308 i den karolinska psalmboken från 1695, »Vänd af tin wrede».
- 403, 16 *Abstuli! Consummatum est!* – (lat.) Jag har tagit bort det! Det är fullbordat!
- 403, 17–18 *Non opus summi [...]* *sanguis et unda.* – (lat.) Må den högsta lärarens verk ej förgås, och låt inte lidelsen bliva utan anda, utan må blodet, och vattnet, strömmande från hjärtat, avtvå varje synd.
- 403, 19–22 *Gaudeas, fili, gaudeas [...]* *introducatus es.* – (lat.) Må du glädjas, son, den som fadern kallade in i de utvaldas skara; må du glädjas, yngling, du som har längtat efter ljuset; du har kallats till det eviga ljuset; må du glädjas, människa, som haft en kort möda här, och som har letts till oändlig glädje.
- 403, 23–27 *Patientiam tuam novi [...]* *initio mundi.* – (lat.) Jag har fått känna ditt tålmod och din kärlek och trohet i Jesus Kristus. Och ditt liv har du inte älskat ända in i döden, utan du bar ditt kors och du böjde ditt huvud till mig för att bli krönt med törnen. Därför har jag återkallat ditt liv till mig, så att du må njuta den glädje som från världens början har förberetts mina kära.
- 403, 28–29 *Beati qui in Domino [...]* *sequentur.* – (lat.) Saliga är de, som dör därefter i Herren och i all evighet; de skall njuta vila efter sina mödor, och de gärningar som de utfört skall följa dem hit.
- 403, 30–33 *Nunc suscipe, terra [...]* *credo.* – »Nu, jord, slut den ädlaste sonen, / Slut människan till moderligt sköte! / Dess lemmar, de dyrbara länen, / Förvara till givarens möte!» (J. O. Wallin, »Nu tystne de klagande ljuden», psalm 492 i Psalmbok 1819).
- 403, 34–404, 3 *Venient cito sæcula [...]* *sensus.* – »Inom kort skall dagen den komma då / själens band till benen återknyts / blott ett ögonblick skall återstå / tills de igen vinna kamratskapen» (fritt ur Aurelius Prudentius »Hymnus circa exequias defuncti»).
- 404, 16 *under andra* – pro under det att andra.
- 404, 18–20 *Von nun an [...]* *habe gemacht.* – (ty, pro fingen [...]) Ferien an) Från och med nu började redan de fördömda ferierna. Det var orsaken till att jag gjorde en helt förfelad promenad till Laboratorium idag.

- 404, 33 *Muli Måndag* – mulen (mulig) måndag, dialektal benämning på måndagen i stilla veckan.
 405, 1 *Trano Tisdag* – (dial.) tranutisdag, benämning på tisdagen i stilla veckan.
 405, 22 *hola* – hurra, hej.

April 1836

- 406, 24 *Ramlers och Grauns Oratorium: Der Tod Jesu* – passionsoratorium med musik av Carl Heinrich Graun och text av Karl Wilhelm Ramler (1755).
 406, 29–30 *Spohrs Die letzten Dinge*, [...] förl. vår – se 17/4 1835.
 407, 13 *Myllymaths* – mjölnarmatte eller mas, ett kortspel.
 408, 17 *grafölskringlor* – vetekringlor för gästerna att ta hem från gästbudet.
 408, 24 *Ellidas* – fregattskepp.
 408, 30–31 *monsieur, qu'il se fait un François bien instrué* – (fra.) min herre, om han får till en vällärd franska.
 408, 37–38 *Scientiae animi sunt* [...] *confirmatissimam*. – (lat.) Kunskaper i livet är mycket förträffliga tillgångar lita på dem, bygg på dem, ingalunda på övermodet, utan på en ytterst säker och fast tillit.
 408, 39 *Discere discere*, [...] *ad res*. – (lat., pro res tuas) Lär dig att lära dig, yngling, så att du må bidra till saken.
 409, 1 *Thorsdag* – pro Fredag.
 409, 4 *facilaste* – fogligaste, medgörligaste.
 409, 13 *circladt* – tillgjort.
 409, 16 *fjäska* – skynda, jakta.
 409, 29 *liberalité* – frikostighet.
 411, 7 *Oui, miracle, mon cher!* – (fra.) Ja, ett mirakel, min käre!
 411, 33 *aurea sapientia* – (lat. pro sapientia) gyllene förnuft.
 411, 35 *Vale* – (lat.) Farväl.

Maj 1836

- 413, 5 *Lebe wohl* – (ty.) Lev väl.
 413, 5–6 *Item, mon frère!* – (lat. och fra.) Detsamma, min bror!
 413, 16 *Fortunati önskehätt* – anspelar på en senmedeltida saga om Fortunatus (den lycklige) som ägde en outtömlig penningpung och en önskehätt.
 413, 19 *lappri* – strunt.
 414, 12 *Harmonie* – fregattskepp från Nykarleby.
 414, 13 *assecureradt* – assurerat.
 414, 27 *Preciosa* – Carl Maria von Webers scenmusik (1821) till Pius Alexander Wolffs skådespel.
 414, 28 *önska* – pro önskat.
 414, 34 *Academisk Opposition*. – den s.k. pro exercitio-disputationen; studenterna försvarade en avhandling av C. R. Sahlberg i ett muntligt prov inför magistergraden.
 415, 4–8 »*Celeb. Dom. Professor*. [...] *benevolentia*.» – (lat.) »Berömd herr professor! Upptagande min roll som opponent är jag medveten om min okunnighet – detta har jag insett så klart som möjligt genom ditt verks oöverträfflighet. Icke heller är mig då obekant den bevågenhet, som du alltid gör bruk av gentemot oss nybörjare och okunniga.»
 415, 9 *imperitia mea* – (lat.) min okunskap.

- 415, 10 *Sahlberg* – pro Sahlbergs.
- 415, 12–13 »*quod tanta patientia* [...] *humanitatem tuam*», etc. – (lat.) »att du har tagit emot min kritik med så stort tålmod, detta upplyste mig om, hur vänlig du är», o.s.v.
- 415, 14–16 *Quod hodie tecum* [...] *amorem*. – etc. – (lat.) Det samtal, som jag påbörjade med dig för första gången idag, var behagligt för mig, och desto älskligare därför, att jag fick erfara din noggrannhet och förkärlek gentemot naturvetenskaperna.
- 415, 18–19 *nec splendoris* [...] *momenti*. – (lat.) som inte var så lysande eller av någon verklig betydelse.
- 415, 19 *billigtvis* – med fog.
- 415, 20 *actus* – akt.
- 415, 20 *fullbordad* – pro fullbordad.
- 416, 5–6 *låt oss i mörka lunden gå* – serenad eller trio (sjöngs möjligen till musik av W.A. Mozart).
- 416, 6 *Deliberationer* – överläggningar.
- 416, 8 *en corps* – (fra.) i samlad trupp.
- 416, 13 $\frac{1}{2}$ mil – 5,3 km; den gamla svenska milen motsvarar 10,7 km.
- 416, 29 *drog sig till löje* – skrattade.
- 417, 17 *de 2 Majkalas jag förut öfwervarat* – se 23/5 1833 och 23/5 1834.
- 417, 19 *högmögende* – högt uppsatta.
- 417, 24 *inträffad* – pro inträffade.
- 417, 27 *droscka* – låg fyrhjulig hästvagn av rysk modell, i vilken passagerarna sitter gränsle över ett stoppat säte.
- 417, 27 *förde litet bud* – skrävlade lite; förekommit i finländsk svenska.
- 418, 3 *bortskämda* – fördärvade.
- 418, 6 *Otto af Danmark, af Ingeman – Prins Otto af Danmark och hans samtid* (1835) av Bernhard Severin Ingemann, utkom i Hiertas läsebibliotek (anonym översättning).
- 418, 17 *Stridsbergs läsebok – Carl Stridsbergs Lärobok för begynnare i tyska språket* (9. uppl. 1824).
- 418, 18 *passablement* – (fra.) helt skapligt.
- 419, 5 *Stophylin* – en skalbagge
- 419, 18 *Ars longa, vita brevis* – (lat.) Konsten är lång, livet kort; sentens tillskriven Hippokrates.
- 419, 32 *7 verst* – ca 7,5 km; en verst motsvarar en dryg kilometer.
- 419, 38 *pedalharpa* – harpa med pedaler för reglering av tonhöjd.
- 420, 12 *Bonsdorffs* – pro Bonsdorff.
- 420, 17 *sådan* – pro sådana.
- 420, 19 *Ossians Fingal* – förmodligen den svenska översättningen av James Macphersons samling: *Skaldestycken af Ossian I–III* (1794–1800 i övers. av Gustaf Rosén, Olof Knös och Gustaf Knös).
- 420, 23 *mysk* – kraftigt stimulerande medel som användes till att förstärka hjärtverksamhet och andning.

Juni 1836

- 422, 30–31 »*jord och himmel jag*» – dikten »Fantasi» av Carl Wilhelm Böttiger (SS 2, 1857, s. 127 f.).

- 423, 5 *löje* – munterhet.
- 423, 29 *Rein* – pro Reins.
- 423, 29 *Cithare natales* [...] på Tyska – Gabriel Rein, *Citharae natales. Carmen fen-
nicum teutonice versum* (1836) återger »Kantelen synty» («nach Topelius:
Suomen Kansan Vanhoja Runoja. I. Osa. s. 30»), samt en tolkning till tys-
kan, »Die Geburt der Harfe».
- 423, 37 *in dubio* – (lat.) i tvivelsmål.
- 423, 37–38 *gradualskrifning* – skrivprovet pro gradu, som prövade studenternas kun-
skaper i latin och förtrogenhet med vetenskaperna inför magistergraden.
- 424, 24 *admittitur* – försvarligt, lägsta graden av godkänt vitsord.
- 424, 33 *Offentelig Stipendiatexamen* – examen i ett flertal ämnen, godkänd examen
var ett villkor för att söka och ta emot universitetets stipendiemedel; To-
pelius avlade examen 2–13/12 1836.
- 425, 3 *restituerad* – kurerad.
- 425, 4 *slagattack* – slaganfall.
- 425, 13 *Oidipus Rex* – *Kung Oidipus*.
- 425, 20 *neveu* – (fra.) systerson.
- 425, 27–28 *Stora bibliotheket* – Kejsrerliga Alexanders-Universitetets Allmänna Biblio-
tek.
- 426, 7 *Nerffeber* – tyfoidfeber, tyfus.
- 426, 8 *nya kyrkan* – Uppförandet av Helsingfors domkyrka, Nikolajkyrkan, pågick
hela 1830-talet (invigdes 1852).
- 426, 18 *à justice* – klädseln.
- 426, 34 *den stora bron* – universitetstrappan.
- 427, 8 *orden af L. Stenbäck* – »Ord vid Magister-Promotionen 1836», som Lars
Stenbäck tog in i andra upplagan av *Dikter* 1850.
- 427, 20 »*Ita me Deus adjuvet!*» – (lat.) Så hjälpe mig Gud!
- 428, 28 *puts* – upptåg.
- 428, 30 *Flux* – i samma ögonblick.
- 429, 33 *Vännerna* – roman av Sophie von Knorring (1835).
- 430, 1 *Passion och Förnuft* – komedi av Eugen Scribe, uppförd av »Medlemmarne
af Kongl. Svenska Theatern i Stockholm».
- 430, 22 *2 mil* – 21,3 km.

Juli 1836

- 434, 14 *wandra* – pro wandrare.
- 434, 25 *Röfvarhöfdingen Barbarossa* – *Jag bedrar mig aldrig eller Röfvarhöfdingen* av
Carl Lebrün (efter franskt original), spelades på svenska från 1821.
- 434, 26 *Lithéns ria är godt theaterhus;* – Teater, danser och andra publika nöjen i
Nykarleby arrangerades hos privatpersoner; den lithénska riebyggnaden
väster om älven, strax utanför stadsgränsen var en populär teaterscen som-
martid.
- 434, 38 *Falkland* – *Falkland eller Samvetet*, drama av Jean-Louis Laya, i översättning
av J. F. Berwald (1823).
- 435, 14 *Universalarfvingen* – komedi av Jean François Regnard (1825), i översätt-
ning av Herman Kullberg.
- 435, 15–17 *À quoi penser vous? [...] vous chagrine.* – (fra.) På vad tänker ni? Jag vet det
väl. – Era ögon fröjdar sig vid nya bron – Hur, de kommer inte ännu? – se
där det som bekyrrar er.

- 435, 30 *in me* – (lat.) för mig själv.
- 435, 33 *Eremiten – Eremiten, eller Fadershjertat, skådespel blandadt med sång* (1797), drama av August von Kotzebue, fri översättning av G. Eurén, C. E. Gleisman och G. J. Volger.
- 435, 33–34 *Quäkarn och dansösen* – komedi av Eugène Scribe och Paul Duport, i svensk översättning 1835.
- 435, 38 *spektateurerne* – åskådarna.
- 436, 1 *Ilias – Iliaden* (gr. *Ilias*) av Homeros; Topelius studerade den på grekiska.
- 436, 14 *Sapho, Tragedie i 5 akter, af Grillparzer* – sorgespel av Franz Grillparzer, i översättning av C. E. Ekmark (1825).
- 436, 26 *Ephemerer* – Topelius handskrivna tidning 1834–1838; ms delvis bevarade (NB 244.147).
- 436, 35–36 *Les fenestres [...] des canailles*. – (fra.) Fönstren och murarna / är kanaljer-nas papper.
- 437, 6 *Maria Stuart* – sorgespel av Schiller, i översättning av G. F. Åkerhielm (1821).
- 437, 16 *Sapho* – sorgespel av Franz Grillparzer, i översättning av C. E. Ekmark (1825).
- 437, 26–27 *Hugo af Modena, eller Trollquinnan Sidonia – Hugo, hertig af Modena*, skådespel av J. H. D. Zschokke »efter en sann Anekdot».
- 438, 12–13 *visavis les arrangements [...] demain* – (fra.) angående arrangemangen för morgondagen.
- 438, 20–21 *Heu miseræ, [...] ignis*. – – (lat.) Ack stackars kvinnor, varifrån [fås] kärlek till er? Varifrån [fås] till alla en yngling? / Finns varken bröllopsång till brudsängen (måtte så vara) eller eld i bröllopsfacklan.
- 439, 31 *patience epprouvée* – (fra.) tålmodet prövat.
- 441, 20 *salveto!* – (lat.) var hälsad!
- 442, 4–5 *αεχων, αραχη* – (grek.) ovillig, tvungen.
- 442, 9 *hotar* – (dial.) jäktar, har bråttom.
- 442, 32 *hissa kryss-seglet* – ung. manövrera därifrån.
- 442, 34 *amante* – (fra.) älskarinna.
- 443, 6–7 *inclination* – inklinationsdans; den dans man dansade med sin utvalda.
- 443, 13 *potpourin* – potpurrier.
- 444, 32 *på gammal fot* – såsom tidigare.
- 445, 21 *αταλα φρονεων* – (grek.) barnsligt glad.
- 446, 1 *genast* – närmast.
- 446, 6 *Runebergets* – berghäll på Alörn, där ungdomarna ristade in sina initialer.
- 446, 7 *Lugnet* – familjen Lithéns sommarställe på Alörn i Nykarleby skärgård, känd under namnen »Krankborg», »Lugnet», »Lustissima» och från 1836 »Charlottenlund».
- 446, 11 *i full negligé* – halvklädd.

Augusti 1836

- 446, 21 *Helmfelt – Helmfelt, eller Den återfunne sonen* (1783), ett av Gustav III:s historiska dramer.
- 446, 22 *i spatsergången* – i styr.
- 446, 23–24 *μαλα ουκ εθελων* – (grek.) särdeles ovilligt.
- 446, 27 *löje* – munterhet.
- 446, 29 *concilium* – rådplägning.
- 447, 3 *Crispin* – liten slängkappa eller mantel; SAOB har detta belägg av Topelius.

- 447, 6–7 *Melodien af Runebergs Källa* – F. A. Ehrströms melodi till dikten »Vid en källa».
- 447, 28–29 *Det är dessa [...] minne.* – de s.k. augustidagarna, 2–5 augusti 1832, då man bl.a. firade moderns och mosterns namnsdagar samt dansade hos Hammars (Topelius–Johanna Sofia Topelius 16/1 1833, NB 244-97).
- 447, 29 *glad* – pro gladt.
- 447, 34 *fermité* – skicklighet.
- 448, 11–18 *Fågel sjunger [...] uti skogen.* – Stroferna ingår i omarbetad form i dikten »Fågeln visa», publicerad i *Helsingfors Tidningar* 26/10 1842 och i *Ljungblommor* I 1845 (ZTS I, s. 37 f.); *lund* och *mark* anspelar på kadetten Emil Magnus Lundmark som förmodades vara förälskad i Emilie.
- 448, 24 »*hätä*» – (fi.) oro.
- 449, 18 *wälkomna* – pro välkommet.
- 449, 21 *Runeberget* – berghäll på Alörn, där ungdomarna ristade in sina initialer.
- 449, 22 *Lill Prajarn* – syftar troligen på ett litet träd eller liten buske vid Runeberget.
- 449, 23 *oraswill* – här: håglös.
- 449, 32 *Lugnet* – familjen Lithéns sommarställe på Alörn i Nykarleby skärgård, känd under namnen »Krankborg», »Lugnet», »Lustissima» och från 1836 »Charlottenlund».
- 449, 32 *voila toute la chase.* – (fra.) Se där hela saken.
- 449, 36 *Nekrolog i slutet.* – Nekrologen har inte påträffats.
- 450, 28 *Caffedoriet* – kafferepet, kaffebjudningen; förekommit i finländsk svenska.
- 451, 2 *Stamfrun* – sorgespel av Franz Grillparzer (övers. E. W. Djurström 1820).
- 451, 5 *Emilienburg* – familjen Turdins sommarställe på Alörn i Nykarleby skärgård.
- 451, 20–21 *animera* – uppmuntra.
- 451, 28 *honet* – respektabelt.
- 451, 37 *μινυθαδιος! ωκμοροος!* – (grek.) Kortlivade! Tidigt döende!
- 452, 5 *μυλα ποιπνων.* – (grek.) Särskilt brådska.
- 452, 19 *råsk* – skräp, värdelöst; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 452, 24 »*garder soi meme.*» – (fra.) »vara på sin vakt.»
- 452, 31 *snömoswarelser* – här: ömtåliga varelser.
- 453, 4 *stöfwade* – strövade.
- 453, 8 *inevitabile malum* – (lat.) oundvikligt ont.
- 453, 9 *malum interveniens* – (lat.) störande ont.
- 453, 14 *6 markers* – ca 2,5 kg; en mark motsvarar ett skålpund, ca 425 gram.
- 453, 20 *moi* – (fra.) jag.
- 453, 24 *parbleu!* – (fra.) tusan heller!
- 453, 33 *skyndel* – brådska; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 454, 15 *bjerjet* – berget.
- 454, 20 *hast du mir gesehen* – (ty.) har man sett på maken! (stående uttryck på svenska men inte på tyska).
- 454, 26 *ajousterade sig* – gjorde sig i ordning.
- 454, 26 *dejeunerade* – åt frukost.
- 454, 29 *på circa 1 alns watten* – på grunt vatten; en aln motsvarar ca 60 cm.
- 455, 1 *skuttresa* – utflykt; förekommit i finländsk svenska.
- 455, 7 *cachera sin liaison* – dölja sin relation.

- 456, 14 *Amphions* – fregattskepp.
- 456, 26–28 *O, morgen luft!* [...] *Sonnenstrahl!* – (ty.) O, morgonluft! / O, skogsdoft! / O, gyllene solstråle! Ur folkvisan »Die Sonn erwacht mit ihrer Pracht».
- 456, 32 *quintilera* – drillia; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 457, 12 *lappri* – strunt.
- 457, 22 *Leben sie wohl!* – (ty.) Lev väl!
- 457, 33 *i allone* – i varje avseende.
- 458, 27 *Tidningen Ephemerer* – Topelius handskrivna tidning 1834–1838; ms delvis bevarade (NB 244.147).
- 458, 27 *raillouse* – (fra.) raljant.
- 458, 33 *turbera* – bringa i oordning.
- 458, 33–34 *coup de vent* – (fra.) kudevang; ett högt uppkammat pannhår i manlig frisyr.
- 458, 35 *Pardon, mes demoiselles* – (fra.) Förlåt, mina fröknar.
- 459, 8 *afbidade* – inväntade.
- 459, 26 *Rossinis Rodo* – troligen *Rondo pour le Piano-Forte sur une Air* av Auber, spelades fyrhändigt.
- 459, 26 *Ouverturen till Don Juan* – ouvertyren till W.A. Mozarts *Don Giovanni* (1787); fyrhändigt pianoarrangemang.
- 459, 27–28 *Ouverture till Trollflöjten* [...] *accompagnement* – ouvertyr till W.A. Mozarts opera (1791), förmodligen arrangemang för piano.
- 459, 29 *Ouverture till Bellinis La Straniera* – opera av Bellini (1829), här i pianoarrangemang.
- 459, 30 *Aubers Bronshästen* – opera av Daniel Auber (1835).
- 460, 5 *intet prut* – inga invändningar.
- 460, 6 *half nicht* – (ty.) det hjälpte inte.
- 460, 13 *venimus ad graviora* – (lat.) vi kommer till de viktigare sakerna.
- 460, 22 *sippiga* – sippa, tillgjort fina.
- 460, 26 »*Corei hönor*» – anspelar förmodligen på den satiriska versen »Flickorna i Jakobstad» av Michael Choræus.
- 460, 33 »*ljuga och complimentera*» – citat ur Esaias Tegnér's »Språken» (*Smärre samlade dikter* 1828, s. 197).
- 461, 4 *voila tout!* – (fra.) se där, allt!
- 461, 6 *voila un peu* [...] *plaisir* – (fra.) se där något av det som man har nöje av.
- 461, 7 *La fille, L'amie, [...] la belle* – (fra.) Flickan, väninnan, damen, den stumma, den sorgsna, den behagliga, den sköna.
- 461, 12 *golfståndarne* – (dial.) de objudna gästerna.
- 461, 30 *Liberalité* – frikostighet.
- 461, 31 *tåggrind* – porten vid uppfarten till gården.
- 462, 29 *shawlar* – sjalar.
- 462, 29 *les belles* – (fra.) de vackra.
- 462, 30 *shawletter* – sjaletter.
- 462, 36 *det fula casus* – den fula belägenheten.
- 463, 5 *Aber* – (ty.) men.
- 463, 9 »*mellankalkoniskt*» – skämtsam förvrängning av melankoliskt; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 463, 32 *Courage, mon fils* – (fra.) Mod, min gosse.
- 464, 16 *Liebe Gott* – (ty., pro Lieber) Gode Gud.
- 465, 17 *Rosenperlor* – pärlor formade av en massa, bestående av söndermalda rosenblad.

- 466, 7 *tid* – (dial.) dit.
 466, 21 *fons omnis malorum* – (lat.) huvudkällan för olyckorna.
 466, 25–467, 10 *Augusta pulchra, mensis amica* [...] *Augusta!* – Vackra augusti, min kära månad! / Allt jubels hulda moder! / Ren glädje! Mina fläckfria förnöjelser! / Varför, när du redan dött, när du redan borttagits, / och när du, som är mig kär, aldrig skall komma till mig igen / varför ser jag ändå tillbaka till dig, / människobarnets flyende förnöjelser med glädje? / O du, som skänker mig allt, som skulle vara kärt, / vad älskligt är för den flyktigt njutande människan! / Varför, när jag tänker tillbaka på dig, / som redan raskt flyr, oviss om framtiden, / varför finns det inte en tår av längtan efter dig, / ej heller finns hos mig en suck över en ljuv hågkomst, / inte heller fruktan för det, som förestår mig? / O livets höjdpunkt! O mitt ungdomliga hjärta! / O den gyllene förhoppningen i framtiden! Det är du, / som skall göra allt lycksaligt för mig, allt som redan har varit, / allt nuvarande, och behagligt allt, som står i framtiden. / Farväl, du min ljuva källa av glädje, / du rika förhoppning för mina ungdomsår, farväl! / Men du, som är givaren av nuvarande / förnöjelser, farväl för alltid också du, / augusti!

September 1836

- 467, 12 *Luna* – (lat.) månen.
 467, 16–17 *Frisches Muth!* [...] *Ewigkeit werth!* – (ty, pro Frischer Mut) Friskt mod! Kort är livet, kortare ungdomen, men ungdomens fröjder är värda en evighet!
 467, 19 *Rosenperlor* – pärlor formade av en massa, bestående av söndermalda rosenblad.
 468, 14 *Aussi* – (fra.) också.
 468, 15 *minut* – pro minuter.
 468, 17 *eschaperat* – rymt.
 468, 18 *Sex faciunt collegium* – (lat.) Sex utgör ett sällskap.
 468, 20 *en corps* – (fra.) i samlad trupp.
 468, 35 *minnes bok* – minnesalbum, poesialbum.
 469, 13 *beskifwade sig* – beskärnade sig; förekommit i finländsk svenska.
 469, 28 *doria* – kafferep, kaffebjudning.
 470, 19 *la jeune triste* – (fra.) den unga sorgsna.
 470, 22–23 *amateur du beau* [...] *vous remercie.* – (fra.) beundrare av det vackra könet i allmänhet, och i synnerhet av skönheten och ungdomen. Jag tackar er.
 470, 24 *disgrace* – onåd.
 470, 29 *chemisetten* – skjortbröset.
 470, 32 *Dolce, dolce, dolce* – (ita.) Ljuvt, ljuvt, ljuvt.
 471, 1 *löjet* – leendet.
 471, 6 *la belle rose* – (fra.) den vackra rosen.
 471, 17 *tamde* – tämjde.
 471, 31 *La noire* – (fra.) den svarta.
 472, 4 *affectuella* – känslomässiga.
 472, 9–11 *Vous-savez bien,* [...] *m'excusez.* – (fra.) Ni vet väl, ni som har erfarenhet av sådant, att det finns många faror som skymtar under en vacker flickas slöja! – Ursäkta mig.
 472, 14 *bey männer welche Liebe fühlen ...* – ur Paminas aria i W. A. Mozarts *Troll-*

- flöjten* (1791): »Bei Männern, welche Liebe fühlen, / Fehlt auch ein gutes Herze nicht»; i Alf Henrikssons översättning: »När kärlek vaknar till en kvinna är mannens hjärta alltid gott».
- 472, 18–20 *Så! nu stå de! [...] bort!* – se 8/11 1835.
- 472, 28–29 *Runeberg fråga: Sköna aftonstjerna [...] tänkes nu* – Möjligen avses Runebergs dikt »Till aftonstjernen.», vars första strof lyder: »Stjerna! qvällens dotter du, / Säg mig hvad du skådar nu? / Ser du från din trygga borg / Mer af glädje, eller sorg?» (SS I, s. 235).
- 473, 2 *adieu mon plaisir* – (fra.) farväl min glädje.
- 473, 10–11 *L'amie, [...] La rose noir, [...] La rose rouge.* – (fra.) Väninnan, [...] Den svarta rosen, [...] Den röda rosen.
- 474, 13–14 *Il'y a une [...] d'abord.* – (fra.) Det finns en mycket vacker flicka, som var där på visit, men som först drog sig undan.
- 474, 25–26 *I dag wid denna [...] ångfartyget i Åbo.* – Topelius mor och syster reste till Stockholm, där systemen vistades i pension fram till hösten 1837.
- 474, 27 *Iliad – Iliaden* (gr. *Ilias*) av Homeros; Topelius studerade den på grekiska.
- 474, 33 *la jeune belle Française* – (fra.) den unga vackra fransyskan.
- 475, 9 *projecterte* – föreslog.
- 475, 12 *kirsbär* – körsbär.
- 475, 18–19 *kabinetts bibliothek* – Kabinetts Bibliothek af den nyaste litteraturen började utges av förläggaren N. H. Thompson 1835, innehöll också verk av svenska författare till skillnad från L. J. Hiertas läsebibliotek.
- 475, 20 *Freja* – opinionsbildande tidskrift utgiven i Stockholm 1836–1844; det första numret utkom 29/7 1836 med Anders af Kullberg som huvudredaktör.
- 475, 21–22 *Victor Hugos Notre dame de Paris* – i översättning av J. F. Bahr, Kabinettsbibliothek af den nyaste litteraturen (1835).
- 475, 23–24 *ja njeschajo, oj oj, ja nitschawo snajo.* – (ry.) jag vet inte, oj oj, jag vet ingenting.
- 475, 30 *Han d'Islande* – Victor Hugos första roman (1832).
- 475, 37 *Casus mirabilis* – (lat.) ett vidunderligt fall.
- 476, 5 *tout le jour* – (fra.) hela dagen.
- 476, 9 *Lavaters Physiognomik* – J. C. Lavater's *Physiognomik. Zur Beförderung der Menschenkenntniss und Menschenliebe* (1829).
- 476, 25 *kysarne* – fadderkyssarna, som efter ceremonin utväxlades med den man stod fadder med.
- 476, 26 *fieri* – högmödig, avvisande.
- 476, 28–29 *Almqvist som förf. [...] Tintomara – Drottningens Juvelsmycke (eller Azouras Lazuli Tintomara)* (1834) av C. J. L. Almqvist, del IV i den anonymt utgivna *Törnrosens bok*.
- 477, 6 *Lagerbrings Sv. historia* – Sven Lagerbring, *Swea rikes historia, ifrån de äldsta tider til de närwarande I–V* (1769–1787).
- 477, 6–7 *Goethes Werther* – *Die Leiden des jungen Werthers* av J. W. Goethe (1774).
- 477, 30–34 *Vår förgår, [...] säger Gejer.* – ur E. G. Geijers »Vallgosse-visa» (*Dikter* 1999, s. 93).

Oktober 1836

- 481, 10–11 *Stipendiexamen* – examen i ett flertal ämnen, godkänd examen var ett villkor för att söka och ta emot universitetets stipendiemedel; Topelius avlade examen 2–13/12 1836.

- 481, 13 *voila tout!* – (fra.) se där, allt!
 482, 2 *splitter allen* – alldeles ensam.
 482, 3 *Crao* – berättelse av Eugène Sue, ingår i översättning av T. G. Rudbeck i Kabinetsbibliothek af den nyaste litteraturen (1836).
 482, 15 *Patris ob merita* – (lat.) för faderns förtjänster.
 483, 1 *gentiliess* – elegans.
 483, 12 *swärnade* – vimlade; SAOB har detta belägg av Topelius.
 483, 31 *Morgonbladet om Uhland* – »Beranger och Uhland, Frankrikes och Tysklands största nu lefvande folkskalder» i *Helsingfors Morgonblad* 14/10 1836 (övers. ur *La Balance. Revue Allemand Française*).
 483, 32 *Inscription* – högtidlig inledning av läsåret, inskrivningsdag; finländsk svenska.
 484, 13 *Wisperdalen* – visa av K. A. Nicander (»På Falkenberg, ett slott så präktigt»), flera tonsättningar.
 484, 19 *sippiga* – sippa, tillgjort fina.
 484, 21 *Rose blanche* – (fra.) vita rosen.
 485, 29 *för allone* – för alltid.
 485, 32 *rauhe* – (ty., provinsialt) råa.
 486, 2 *fides* – gunst.
 486, 35 *fides* – (lat.) kredit.
 487, 11 *mollor* – kort som för varje spel tilldelas ett visst värde i kortspelet träkarlshwist, mulle/molla kan även syfta på kortspelet.
 487, 17 *incommoderades* – besvärades.
 487, 25 *Tuhatta perkelä* – (fi., pro Tuhat perkelettä) tusen djävlar.
 487, 38 *lappri* – struntsumma.

November 1836

- 488, 15 *mina theser* – *Theses quas in conventes Ostrobotniensium die 2 Nov. 1836 defendunt Z. Topelius et Henricus Mathlin* (NB 244.135, s. 25–27; även i Vasenius II, s. 54 f.).
 488, 16 *språk* – pro språkets.
 488, 18–20 »*Thesis I. [...] valere videtur.*» – (lat.) Första tesen. Vi bedömer, att den naturliga beskaffenheten i språket hos en viss folkstam måste jämföras med folkstammens naturliga beskaffenhet. Detta synes gälla framför allt för det romerska språket och den romerska folkstammen.
 488, 21–24 »*Thesis VI [...] cognitione nitatur.*» – (lat.) Sjätte tesen: också för oss synes, att språkforskningen inte – vare sig av forna eller mer moderna – får anses den ena mindre värd än den andra; man kan inte heller säga, att språkforskningen är fullständig, om den inte stöder sig på undersökning av äldre språkforskning.
 488, 25 »*Thesis VII. [...] Buffon!*» – (lat. och fra.) »Sjunde tesen. Stilen det är mannen!»; sentens av Buffon.
 488, 33 *voltigeringar* – luftsprång.
 489, 9 *Myllymaths* – mjölnarmatte eller mas, ett kortspel.
 489, 10 *cucu* – kucku, killespel; spelades med särskild kortlek om 42 kort.
 489, 13 *Quelle bonheur!* – (fra.) Vilken lycka!
 489, 15 *funtfaddrar* – kamrater, såta vänner.
 489, 16 *half tolf* – sannolikt ett kortspel.

- 489, 26 *Algier och Paris – Algier och Paris år 1830* av Ludvig Rellstab (anonym översättning 1832).
- 489, 30 *fjäskat* – skyndat, jäktat.
- 489, 37 *patres* – (lat., här:) professorerna.
- 490, 3 *Nattstycken* – Lars Stenbäck tog in flera dikter i sviten »Nattstycken» i *Dikter I* (1840), andra publicerades i tidningar.
- 490, 10–11 *secundum morem et consuetudinem* – (lat.) enligt sed och vana.
- 490, 17 *en skräckelig kattmusik* – ett förskräckligt oljud.
- 490, 25 *de morte* – (lat.) om döden.
- 491, 4 *beställt* – ombesörjt.
- 491, 4 *advskortan* – meddelanden eller tillkännagivanden i kortform.
- 491, 15–16 *prima elementa* – (lat.) första grundsatserna.
- 491, 24–25 *på Morgonbladet stod [...]* *Major A-sköld* – första avsnittet av J. L. Runebergs följetong »Tillrättavisning och grundlig vederläggning af Helsingfors Morgonblads ofog mot framl. Öfverste-Lieutenanten B-sköld, jemte bref till Redactören, som skall lära honom mores äfvensom jus fasque, af goD ärlig Soldat» i *Helsingfors Morgonblad* 18/11 1836.
- 491, 26 *de eloquentia* – (lat.) om vältalighet.
- 491, 28–29 *eloquentia objectiva, [...]* *aut falsa* – (lat.) objektiv vältalighet, och subjektiv vältalighet (som dock är antingen äkta eller falsk).
- 491, 36–37 »*seyn sie so güutig!* [...]
- Trinkgeld!*» – (ty.) var så goda, mina herrar, och ge mamsell litet drickspengar!
- 492, 11 *lappri* – strunt.
- 492, 14 *Cardusen* – piptobaken.
- 492, 16–21 »*Na, Findi, [...]* *meine herrn.*» – (ty.) Nå, Findi, [...]
- visa nu att du fått en god uppfostran och dra inte skam över mig! Så! alalalalo! Ser du, du ska ta ut det kortet åt oss som herrn dragit. Näh! Sök, Findi, sök fram kortet och var kvick! Ah! träff – ni behöver bara titta på kortet, mina herrar.
- 492, 33 *centurier* – här: underavdelningar.
- 493, 17 *fatalier* – d.v.s. bråttom.

December 1836

- 494, 15 *N'importe!* – (fra.) Inget av vikt!
- 494, 15 *lappri!* – strunt(prat)!
- 494, 29 *Thé et Soirée [...]* *chez nous.* – (fra.) Te och musikkväll hos oss.
- 494, 33 *Muskat Lignell* – möjligen Muscat Lunel, muskatvin från Frankrike.
- 494, 36–37 *Robert le Diable* – opera av Giacomo Meyerbeer (1831);
- 494, 97 *Mayseders variationer* – av den österrikiska violinvirtuoson Josef Mayseder.
- 495, 20 *gick* – pro gick det.
- 495, 27 *dugtig press* – (pressande) tentamen.
- 495, 30–33 *Mammas bref, [...]* *åt en dreng!*» – »innan jag fick din billette [...] så drömde jag at jag fick et bref från dig och i dett stod ingen ting annat än de skall och få vänta innan jag åter kommer till Academien jag skall lära Herrarna at ge mig en riksdaler banco som de ger dricks pengar åt en dreng.» (ST–ZT 24/11 1836, NB 244.94).
- 495, 38 *11 prop. 2 bok.* – Topelius tenerade propositioner i Euklides *Elementa*.
- 496, 22 *Nervanderska projectet* – se 26/11 1836.
- 496, 31 *fermitée* – skicklighet.

- 497, 2 *partes* – delar.
- 497, 5 *Ilias* – *Iliaden* (gr. *Ilias*) av Homeros; Topelius studerade den på grekiska.
- 497, 5 *Anab.* – Xenofons *Anabasis*, om Kyros fälttåg och de tiotusen grekiska soldaternas återtåg genom Asien (ca 400 f.Kr.).
- 497, 6 *klickade* – bommade.
- 497, 20 *ilpariga* – illmariga.
- 497, 30–31 *Runebergs Hanna*, [...] *af samma förf.* – *Hanna. En dikt i tre sånger* (1836); sonen Lorenzo Runeberg föddes 6/12 1836.
- 497, 33–34 *Nicanders »Wägen»* – dikt av K. A. Nicander (»Mitt lif är en väg»), tonsatt av C. J. G. Laurin.
- 497, 37–38 *Kolsyreblusning* – blusning: kalas; förekommit i finländsk svenska.
- 498, 28 *Stora Theol. Examen* – Topelius avlade examen 24/3 1834.
- 498, 28 *videtur* – bedömning, betyg.
- 498, 33 *picknicken* – subskriberad nöjeställning för societeten med supé och dans, även studenter deltog.
- 499, 4 *Jobsposter* – sorgebud.
- 499, 23 *Aeneis* – (sv. *Aeneiden*) hexameterdikt i tolv sånger av Vergilius.
- 499, 32 *approbera* – godkänna.
- 501, 3 *folk* – pro folks.
- 502, 7 *löje* – munterhet.
- 502, 21 *deras* – pro att deras.
- 502, 27 »*leben und leben lassen.*» – (ty.) »leva och låta leva.»
- 502, 31 *liaison* – (fra.) förbindelse.
- 503, 1–2 *Sophies bortowaro* [...] *tommare* – Topelius syster Sophie vistades i pension i Stockholm.
- 503, 6 *krallat sig ut* – med möda begett sig ut.
- 504, 12 *entretenerad* – underhållen.
- 504, 25 *tortor* – mindre bakverk, bakelser.
- 505, 6 *negligée* – lätt morgon- eller nattdräkt; även spetsmössa med långa knytband.
- 505, 7 *Skrifttyg* – skrivdon.
- 505, 21 *flux* – genast.
- 506, 3 *pirater* – större handväskor av tyg.
- 506, 23 *Pelham* – *Pelham eller En målning ur verldslifvet* av Edward Bulwer Lytton utkom i svensk översättning i Hiertas läsebibliotek (1834).
- 506, 29 *börshuset* – sedanlig nyårsbal för societeten i börshuset i Stockholm.
- 507, 22–23 *Rossinis sköna Rondo* – troligen *Rondo pour le Piano-Forte sur une Air* av Auber, spelades fyrhändigt.
- 507, 23–24 *Fersiska mordet* – mordet på riksmarskalken Axel von Fersen d.y.; han döddes av en folkmassa under tronföljaren Karl Augusts begravningsprocession i Stockholm 1810.
- 507, 28 *Hesiodi Theognosia* – Hesiodos (700–600 f.Kr.), *Theogonia* (*Theogonin*, »Gudarnas genealogi»), tidigt försök till sammanfattning av den grekiska mytologin.
- 507, 30 *echaperte* – här: slank.
- 507, 32–33 *Axel Löwenstern* – i romanen *Axel, af författaren till Cousinerna* (1836) av Sophie von Knorring.
- 507, 34 *Ephemerer* – Topelius handskrivna tidning 1834–1838; ms delvis bevarade (NB 244.147).

- 507, 36 *ein zwey drey!* – (ty.) ett tu tre!
 508, 31 *si fas est [...]* *facere* – (lat.) ifall det är rätt och riktigt att nämna kungar.

Januari 1837

- [511], 1 *ΕΦΗΜΕΡΟΝ*. – (grek.) daglig [bok].
 [511], 2 *αωλ'ζ'*. – (grek.) 1837; enligt det joniska talbeteckningssystemet.
 512, 1–3 »*Nai! τοδε [...]* *εισεται πολλας*.» – (grek.) »Javisst! Detta säger jag och meddelar: / så mycket som skall ha skrivits i dagliga boken, / så mycket skall den veta igenom många dagar.»
 512, 4–5 *Hora fuge!* [...] *permane tu!* – (lat.) Tid, ta till flykten! Livet, rym! Ge er av, ni sköna förnöjelser! / Du vackra erinring, förbli hos mig, stanna du!
 513, 3 *In nomine Domini!* – (lat.) I Herrens namn!
 513, 3–4 *Vivat* – (lat.) leve.
 513, 7 *Seraphsanletet* – anletet som uttrycker himmelsk frid och oskuld; SAOB har detta belägg av Topelius (se även ZTS I, s. 95).
 513, 18 *Yx gutes år!* *Prosit Messieurs Mylords!* – (fi., ty., fra., eng.) Ett gott år! Skål mina herrar, nådiga herrar!
 514, 21–22 *på sistn. ställe [...]* *det bedröfliga förra* – Frans Lithén hade avlidit 14 år gammal i december föregående år.
 514, 31 *Cucu* – kucku, killespel; spelades med särskild kortlek om 42 kort.
 514, 34–35 *Ephemerisk varelse* – ett nummer av Topelius handskrivna tidning *Ephemerer* (1834–1838).
 515, 8 *Ekenäs wassbuk* – Ekenäs var känt för sin wassbuk, inlagd i en speciell kryddlag.
 515, 19 *sockerbröd* – småbröd av socker, ägg och mjöl; kunde även avse annat sött bakverk.
 515, 20 *historietter* – anekdoter.
 516, 3 *sanningens palats* – *Sanningens palats* av Félicité de Genlis (övers. Benjamin Höijer och Gustaf Abraham Silverstolpe 1803).
 516, 7 *echaperte* – smet.
 516, 9 *slog mig ändå ut* – redde mig ändå.
 516, 19 *Svält Räf* – ett kortspel.
 516, 24 *Husuhugg* – term i killespel.
 516, 26 *lappri* – obetydligt.
 516, 29 *satte litet eld i blårna* – väckte litet uppståndelse.
 517, 24–25 *försvarspositur* – försvarsposition.
 518, 2 *löpa storm* – gå till attack.
 518, 15–17 *Då erinrade jag [...]* *på glödande kinder*. – se dansen (släddpartiet) på Harald 13/1 1836.
 519, 9 *souffletten* – här: släden; SAOB har detta belägg av Topelius.
 519, 28 *Barnro* – här: trivseln; jfr talesättet att en gäst tar bort barnron, d.v.s. förstör trevnaden, genom att inte ta sig tid att sitta ner en stund.
 519, 32 *påhängsen* – påträngande, efterhängsen; SAOB har detta belägg av Topelius.
 520, 5 *Koritza* – sannolikt ett kortspel.
 520, 7 *nimia cura* – (lat.) överdriven omsorg.
 520, 19 *tidning* – nyhet.
 520, 20 *à part* – för sig själv.
 520, 20–21 *Runebergs stjerna*. – anspelar på dikten »Till aftonstjernen.» (Runeberg SS I, s. 235 f.).

- 520, 21 *monsieur Tardif* – komedi av Eugène Scribe (1824).
 520, 22 *mieux vaut tard que jamais* – (fra.) bättre sent än aldrig.
 520, 22 *che va piano va sano* – (ita.) det (den) som går lugnt, går sunt.
 520, 27 *place de ma vie* – (fra.) platsen i mitt liv.
 520, 27 *les filles – juste milieu* – (fra.) flickorna – gyllene medelvägen.
 521, 1 *St. Henriks messa* – Hindersmässan, benämning på St Henriksdagen.
 521, 5 *gratulor* – (lat.) jag betygar min glädje.
 521, 5–6 *den falska Ran under mina fötter* – havsgudinnan Ran sägs hungra efter människoliv; »den falska Ran» nämns bl.a. av Esais Tegnér i »Frithiofs saga».
 521, 25 *per aures* – (lat.) vid öronen.
 521, 33 *Blaren* – det lägsta kortet i kortspelet kille.
 522, 7 *löje* – munterhet.
 522, 13 *Quinnorna* – roman av Sophie von Knorring (1836).
 522, 29 *mysticism* – här: gåtfullheter.
 523, 4–5 *slogo klöfver* – raglade; SAOB har detta belägg av Topelius.
 523, 8–9 *Et c'est qu'y [...] qu'à gagner* – (fra.) Och det förunderliga var att det var mera nöjsamt att förlora än att vinna.
 523, 17 *nedsätta* – pro nedsätta dem.
 523, 23 *nolens volens* – (lat.) med eller mot min vilja.
 523, 25 *prospect* – (framtid)utsikt.
 523, 27 *Lappoit* – man från Lappo.
 524, 7 *declination* – här: avstickaren.
 524, 27 *faute des femmes* – (fra.) kvinnligt misstag.
 524, 27–28 *adieu mon plaisir!* – (fra.) farväl min glädje!
 524, 31 *obligera* – övertala.
 524, 32 *par och påkörare* – kortspelet två herrar och en narr.
 524, 33 *converseras* – avser konversationsspelet, kortspel med frågor och svar.
 524, 34 *encouragera* – uppmuntra.
 525, 8 *depensera* – lägga ner (pengar).
 525, 21 *florsshawlette* – sjalett av flor.
 525, 28 *grantyckt* – snarstucken.
 525, 31 *Fremdeling* – (ty.) främling [d.v.s. Topelius].
 526, 31 *ma bonne chere [...] à Stockholm* – (fra.) min goda kära syster Sophie i Stockholm. – Sophie vistades i pension där.
 527, 1 *branter och backor* – pro i branter och backor.
 527, 17 *la Grippe* – (fra.) influensan.
 527, 20 *quel honneur!* – (fra.) vilken ära!
 527, 26 *deliberation* – överläggning.
 527, 29 *walk* – halsduksvalk.
 527, 29 *chemisetteknappar* – knappar till skjortbröst.
 527, 30 *rosig* – rosenmönstrad.
 528, 2 *bellevue* – möjligen avses frisyren.
 528, 13 *psalmen: »Gud välsigne dessa hjertan!»* – vigselfsalm av J. O. Wallin.
 528, 27 *Belisser* – bellisar, tusenskönor.
 528, 29 *sylfidiska* – lätta, gracila.
 529, 23 *centnertungt* – mycket tungt.
 529, 30 *förde mycket bud* – skrävade mycket; förekommit i finländsk svenska.
 529, 32 *bekajad* – berusad.

- 531, 23–24 *Bethlehem* – »den minsta i Juda»; benämning på Nykarleby stad.
 531, 25 *Musselinsklädning* – klänning av muslin, ett tunt bomullstyg.
 532, 4 *målro* – bordsunderhållning.
 532, 29 *la Belle tres belle* – (fra.) den mycket vackra sköna.
 532, 29 *la Jolie* – (fra.) den ljuvliga.
 534, 6 *Cousinernas Axel* – *Axel, af författaren till Cousinerna* (1836), d.v.s. Sophie von Knorring (båda romanerna anonymt utgivna).
 534, 7 *surprinerade* – överraskade.
 535, 10 *Ephemerer* – Topelius handskrivna tidning 1834–1838 (ms delvis bevarade NB 244.147).
 535, 11 *Ephemeriskt* – efemärt.
 535, 14 *Courage, courage, [...] tres bien!* – (fra.) Mod, mod, min bror, det går bra, ja, mycket bra!

Februari 1837

- 536, 16 *negligéer* – spetsmössor med långa knytband, företrädesvis använda av gifta kvinnor.
 536, 18 *historietters* – anekdoters.
 536, 21 *skålmstycken* – spratt.
 536, 24 *woro å bane* – pågick.
 536, 38 *tåg-grinden* – porten vid uppfarten till gården.
 537, 7 *3 alnar* – ca 1,8 m; en aln motsvarar knappt 60 cm.
 537, 11 *membrum honorarium* – (lat.) hedersmedlem.
 537, 22 *icke rätt billig* – orimlig.
 537, 26 *randades* – fick sin form.
 539, 12 *ryckvisite* – hastig visit; SAOB har detta belägg av Topelius.
 539, 16 *vingt un* – vingtun eller vingt-et-un, kortspelet tjugoett.
 539, 17–18 *affaire d'amour* – (fra.) kärleksaffär.
 539, 18 *la baronne de Kothen* – (fra.) friherrinnan von Kothen.
 539, 27 *flux* – i samma ögonblick.
 539, 30–31 *till förekommande [...]* *Haraldsscenerna 1836* – Topelius hade eskorterat Mathilda Lithén till dansen (slädpartiet) på Harald 13/1 1836.
 539, 34 *courage* – friskt humör!
 540, 5 *strandbackorna* – strandslutningen; SAOB har detta belägg av Topelius.
 540, 10 *lippa* – håv.
 540, 16 *voiturer* – åkdon.
 540, 23 *Runebergs Källa* – J. L. Runeberg, »Vid en källa» (1833), tonsatt av F. A. Ehrström.
 541, 25 *billigt eller obilligtvis* – med eller utan fog.
 541, 25–26 *walsen, denna [...]* *omega* – Den populära walsen skiljde sig från de traditionella kontradanserna genom att paret valsade ansikte mot ansikte intill varandra (Biskop, *Zachris Topelius i dansens virvlar* 1998, s. 118 ff.).
 541, 28 *agrementer* – behag.
 541, 32 *Tardif* – anspelar på den senfärdige karaktären i komedin av Eugène Scribe (1824).
 541, 36 *summa illa deliciarum* – (lat.) de främsta inom nöjet.
 542, 20 *Voila les jeunes dames!* – (fra.) Se här de unga damerna!
 542, 24 *cardo rerum* – (lat.) tingens mittpunkt.

- 542, 36 *battermenter* – battenang, höjdsprång i dansen, där fötterna eller vaderna slogs samman.
- 543, 7 *rimsor* – remsor: (veckat el. broderat) tygstycke som prydnad till klädseln.
- 543, 7–8 *shawlar och shawletter* – sjalar och sjalletter.
- 543, 17 *bivuakera* – slå läger.
- 543, 21 »*Lebewohl vergiss mein nicht!*» – (ty.) »Lev väl förgät mig ej!»; tysk visa.
- 544, 2 *echaperte* – smet.
- 544, 8 *mon frère* – (fra.) min bror.
- 544, 13 *13:de gången* – Topelius stod inför sin fjortonde resa landvägen mellan Nykarleby och Helsingfors.
- 544, 14 *48 milen* – 513 km; den gamla svenska milen motsvarar 10,7 km.
- 544, 19 *le dernier adieu* – (fra.) ett sista farväl.
- 544, 35 *valedicent* – studentkandidat.
- 545, 6 *commod* – bekväm.
- 545, 12–13 *Se oli kumma, [...] Huuti!* – (fi., pro minä, tämmöisiä) Det var mig konstigt, ... sådana skolgossar har jag då ej råkat på! Skolgossar? Pyttsan!
- 545, 15 *tortknyte* – tårta; mindre bakverk, bakelse.
- 546, 4–5 *Duc me, [...] tutus ero!* – (lat.) Led mig! Och tål icke, Gud den högste, att jag leds utan dig, / ty jag går under, om jag leder mig (själv), men under din ledning skall jag vara trygg (jfr 24/1 1836).
- 546, 8 *kom Kempen med Fortepianot* – från Kuddnäs, pianot skulle säljas tillförmån för ett bättre (24/1 1837).
- 546, 9–10 *incommoderadt* – märkt.
- 546, 13 *Freya* – opinionsbildande tidskrift utgiven i Stockholm 1836–1844; det första numret utkom 29/7 1836 med Anders af Kullberg som huvudredaktör.
- 546, 13 *Läsebibliotheket* – bokserien »Nytt läse-bibliothek», utgiven av L. J. Hierta 1836–1843.
- 546, 20–21 *Oh! hwilken grym förlust [...] tänkte jag.* – Topelius hade beviljats ett blygsamt stipendium efter avlagd stipendiatexamen (13/12 1836).
- 546, 30 *Fredmans Epistlar* – av Carl Michael Bellman (1790).
- 546, 31–32 *Cest à vous, bonne fille! [...] c'est tous!* – (fra.) Det är för er, goda flicka! det är för er! / Det är inte jag som älskar er, det är alla!
- 547, 11 *funtfaddrar* – kamrater, såta vänner.
- 547, 11 *Cucu* – kucku, killespel; spelades med särskild kortlek om 42 kort.
- 547, 13–14 *Fredmans: »Ack du [...] swart som so-ot!»* – inledande vers i C. M. Bellmans *Fredmans epistlar* nr 23: »Ach du min Moder! säj hvem dig sände», verser i tredje strofen lyder: »Här ligger jag i rännsten och betraktar / Mina gamla skor. / Tvi tocka hasor! / Rocken i trasor! / Skjortan svart som sot!» (1790).
- 547, 16 *dubbelt och kvitt* – kvitt eller dubbelt, d.v.s. spela så att skulden betalas vid vinst och fördubblas vid förlust.
- 547, 23–26 *Du gutes liebliches [...] Ban des Lebens!* – (ty.) Du goda älskvärda varelse! Om jag en gång får en sådan hustru som du, så skulle jag tacka Gud och älska henne av hjärtat; för du är en ljus och glad sol på livets mörka ban!
- 547, 27–29 *Ey Vater, [...] ist es Bier? [...] – Gewiß!* – (ty.) – Hej Far, [...] är det öl? – Nej, kära barn, det är vin. – Vin? får man också dricka av det? – Naturligtvis!
- 547, 35 *non sine laude* – betygsgrad, icke utan beröm godkänd.

- 548, 35–36 *Commitéens project om [...]* *Novitiat* – se 26/11 och 3/12 1836. Kommittén föreslog ett inträdesprov för blivande medlemmar i avdelningen samt s. k. novitiat, grupper av nya medlemmar (noviser) ledlda av äldre medlemmar.
- 549, 19–20 *beylage zu Conversations Lexicon* – (ty.) bilaga till [...]. – »Conversations-Lexicon» förekommer allmänt i titlar på tyska encyklopedier.

Mars 1837

- 550, 13 *Ah! es ist [...]* *zu viel!* – (ty.) Ah, det är inte alls för mycket!
- 550, 32 *Herodotus, Euterpe – Euterpe*, bok II i *Historia* (400-talet f.Kr.) av Herodotos.
- 550, 34 *Pantheon* – förmodligen anteckningshäftet *Pantheon* (NB 244.135, s. 201–[226]).
- 550, 37 *Myllymaths* – mjölnarmatte eller mas, ett kortspel.
- 551, 9 *båler* – stor, grov.
- 551, 11 *begåfwo* – pro begåfwo oss.
- 551, 12 *judiskt dyr* – här: oskäligt dyr.
- 551, 16 *Nowitiatet* – se 24/2 1837.
- 551, 24 *Latinskt ämne.* – Topelius skrev övningsuppsatser för docenten N. A. Gyl-dén.
- 551, 27 *Cucu* – kucku, killespel; spelades med särskild kortlek om 42 kort.
- 552, 3 *Gyllenhaal* – förmodligen Leonard Gyllenhaal, *Insecta Svecica descripta I–IV* (1808–1827).
- 552, 6 *Exercitieskrifning* – skrivprov i latin över givet ämne inför magistergraden.
- 552, 6 *präter opinionem* – (lat., pro præter) mot (all) förväntan.
- 552, 7 *Gradualisten* – student, som deltog i skrivprovet pro gradu.
- 552, 19 *Lalla Rhook* – orientalisk versberättelse av Thomas Moore, i översättning av Lars Arnell (1829–1830).
- 552, 21 *molla* – mulle, ett kortspel.
- 553, 7 *surprinerades* – överraskades.
- 553, 24 *per hapsenkluns* – här: oförhappandes.
- 553, 27 *florshufwa* – lindrigt rus.
- 553, 28 *en corps* – (fra.) i samlad trupp.
- 553, 29–30 *de fingo tag [...]* *korpar* – Brandvakterna som nattetid patrullerade staden ropade varje heltimme ut klockslaget och en önskan om Guds beskydd mot brandfaran; att störa brandvakterna var ett återkommande nöje bland studenterna.
- 553, 31 *Muli Måndag* – mulen (mulig) måndag, dialektal benämning på måndagen i stilla veckan.
- 554, 6–7 »*Suomen pojka ilolansa*» – möjligen någon tonsättning av Jaakko Jutenis (Jacob Judén) välkända dikt »*Laulu Suomessa*» (1816) med versen »*Suomen poika pellollansa*».
- 554, 13–14 *au logis* – (fra.) till (mitt) logi.
- 554, 15 *Trano Tisdag* – (dial.) tranutisdag, benämning på tisdagen i stilla veckan.
- 554, 21 *Memma* – (fi. mämmi) påskdessert av malt, rågmjöl och vatten; vanlig i Finland.
- 554, 21 *Quatre mains* – (fra.) fyrhändigt.
- 554, 25 *sippiga* – sippa, tillgjort fina.
- 554, 35 *krossade hans wapen öfver kistan* – avser seden att – åtminstone ceremoniellt

- krossa vapenskölden över kistan vid begravningen av den siste manlige medlemmen av en adlig ätt.
- 555, 7 *den Förskjutne* – roman av Edward Bulwer Lytton; utkom i Hiertas läsebibliotek i översättning av Th. Wensjoe 1835.
- 555, 18 *min snälla och* [...] *Stockholm* – Topelius syster Sophie vistades i pension i Stockholm.
- 555, 19 *Picknick* – subskriberad nöjeställning för societeten med supé och dans, även studenter deltog.
- 555, 29 *Den förställda Enfaldigheten* – komedi av John Fletcher, framförd av C. W. Westerlunds teatertrupp.
- 555, 31 *Die Scharfenecker* – *Die Scharfenecker oder Der Verbannte* (1821), historiskt romantiskt drama av Franz Seraph Weidmann, uppfört av ett tyskt sällskap under ledning av teaterdirektör Beyer.
- 555, 36 *Zemire och Azor* – Topelius har lånat namnet från en opera på temat skönheten och odjuret med text av J.-F. Marmontel (11/1 1835).
- 556, 1 *Ehrströmska afairen om Öllers lån* – Topelius hade gått i borgen för ett lån för Johan Öllers räkning (31/10 1836).
- 556, 5 *Hans Sachs* – historiskt drama av Johann Ludwig Deinhardstein (1829), uppfört av den tyska teatertruppen.

April 1837

- 556, 13 *knutades på* – (med hjälp av en knuten näsduk) drogs lott om.
- 556, 19 *Cucu* – kucku, killespel; spelades med särskild kortlek om 42 kort.
- 556, 21 *Tyskarne spelte Der Taugenichts* – teaterpjäs efter Joseph von Eichendorffs populära dagdrivarnovell, *Aus dem Leben eines Taugenichts* (1826), uppförd av teaterdirektör Beyers tyska trupp.
- 556, 30 *Sapho* – sorgespel av Franz Grillparzer, i översättning av C. E. Ekmark 1825, uppfört av C. W. Westerlunds teatertrupp som hade spelat pjäsen i Nykarleby 15/7 1836.
- 556, 35 *klumsiga* – klumpiga.
- 557, 2 *har depenserat* – pro har jag depenserat, lagt ner.
- 557, 3 *fides* – gunst.
- 557, 4 *tandem* – (lat.) äntligen.
- 557, 10 *Bis zum nächsten Mal* – (ty.) Till nästa gång.
- 557, 11 *hör sjöman, Liskan sade* – »Hör, sjöman, Liskan sade, Jag ville öfver sjön» (*Wald Samling af Svenska Sång-Stycken* 1850).
- 557, 13 *confus* – tankspridd, virrig; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 557, 26 *Fridolin* – skådespel av Franz Ignaz von Holbein efter Schillers dikt »Der Gang nach dem Eisenhammer», uppfört av teaterdirektör Beyers tyska trupp.
- 557, 30–31 *spektateurerne* – åskådarna.
- 557, 35 *Gyldén* – pro Gyldénskt.
- 557, 35–36 »*de historia* [...] *litterarum studiosis*» – (lat.) »om rekommenderad historia för dem som studerar litteratur». Topelius skrev övningsuppsatser för docenten N. A. Gyldén.
- 558, 4 *von Plumper* – *Evelina och von Plumper, eller Han blandar sig i allt*, skådespel av August v. Kotzebue (men Topelius avstod alltså).
- 558, 7 *herzerfreuende anfang des Frühlings* – (ty.) början på våren som gläder hjärtat.

- 558, 13 *Spindlers Maruzza – Maruzza. En tilldragelse i Wallachiet*, historisk roman av Carl Spindler, utkom i Hiertas läsebibliotek i översättning av Jacob Axel Josephson (1835).
- 558, 16 *quatre mains* – (fra.) fyrehändigt.
- 558, 23 *Muff* – subskriberad danstillställning för borgerskapet.
- 558, 26–27 *visite hos Nervander*, [...] *måndags afton*. – J.J. Nervander var kurator för Österbottniska avdelningen 1830–1837.
- 558, 30–31 *disputation* »om djefwulen». – förmodligen avses *Quid doceant libri V.T. canonici de vita hominum post fata superstitie. Disquisitio exegetica. P. p. Jacobus Alg. Gadolin* (1837).
- 558, 34 *Zumpt's grammatik* – Karl Gottlob Zumpts *Latinische Grammatik*, förmodligen i svensk översättning (1833).
- 558, 35 *Nils Bagge* – pro Jakob Bagge, befälhavare under ryska kriget 1555–1557. Topelius har troligen blandat samman Jakob Bagge och Nils Boije (*Föreläsningar öfver Finlands historia af Gabriel Rein* 1871, s. 34).
- 558, 36 »*wären är kommen* [...] *kransar*» – ur »*Wärsång på Wahlborgsmessoafton*» av C. F. Dahlgren.
- 558, 37–38 *perspicuitas* – (lat.) klarhet; ett begrepp i retoriken för förmågan att använda de rätta orden för varje företeelse.
- 559, 1 *Pacii Concert* – arrangerades till förmån för konsertmästaren Fredrik Pacius av Musikaliska Sällskapet 19/4 1837.
- 559, 3–4 *Zemire och Azore* – opera av Louis Spohr (1819), svensk text av J.J. Ihlée 1828 efter franskt original av J.-F. Marmontel.
- 559, 4 *la muette de Portici* – *Den stumma från Portici* (1828), opera av Daniel Auber (musik) och Eugène Scribe (text).
- 559, 4 »*Geisterchor*» – (ty.) andekör.
- 559, 5 *Und die Geister waren sehr hübsche*. – (ty.) Och andarna var mycket söta.
- 559, 7 *concert för pianoforte af Hummel i a moll* – pianokonsert nr 2, op.85 (1816) av Johann Nepomuk Hummel.
- 559, 8–9 *Straussens ryktbara* [...] *orchester* – förmodligen *Grazien-Tänze* (Waltz, Op. 81) av Johann Strauss (d.ä.); Strauss wienska musik började vid denna tid bli allmänt känd, inte minst genom en europeisk turné han företog 1837.
- 559, 15 *ölost* – ostmassa som uppstår när surt öl och varm mjölk blandas; kan även avse dryck av öl eller svagdricka och varm mjölk.
- 559, 23–24 »*nya Christnas*» *historia* – Den pietistiska väckelserörelsen hade fått fotfäste i Österbotten och J. Lagus var en av ledargestalterna.
- 560, 8 *retirée* – (fra.) tillbakadragen.
- 560, 12 *Fostersonen* – *Fostersonen, eller För sexton år sedan* (1831), pjäs av Victor Ducange.
- 560, 15–16 *Nervanders elektromagnetiska multiplikator* – J.J. Nervander hade några år tidigare konstruerat en galvanometer.
- 560, 20 *Goethes Herman und Dorothea* – hexameterepos av J. W. Goethe (orig. 1798), första tolkningen till svenska av Axel Gabriel Sjöström (1823).
- 560, 26 *Nyhet om inrättande* [...] *Finland*. – Biskopsstolarna i Åbo och Borgå (ev. luth) kompletterades med en tredje i Kuopio 1850.
- 561, 5 *negligée* – spetsmössa med långa knytdband, företrädesvis använd av gifta kvinnor.
- 561, 6 *Committéen för nations bästa* – se 3/12 1836 och 24/2 1837.

- 561, 8 *committéen* – pro *committéens*.
 561, 15 *hans afresa skulle* [...] *fest* – se 8/5 1837.
 561, 19 *Ryska påsknatten* – enligt den julianska kalendern; firades med ceremoniell procession och gudstjänst.
 561, 21 *postade* – stod på vakt.
 561, 27 *Åfwen nu stod Pipping der* – Universitetets rektor övervakade studenterna som roade sig med att betrakta det ryska påskfirandet och försöka ta sig in i kyrkan; i samband med den ryska påsknatten 1831 hade slagsmål och oroligheter uppstått med politisk uppståndelse som följd.

Maj 1837

- 562, 2–5 *Kom sköna Maji* [...] *ler*, – – travesti på »Vår-visa» av J. D. Valerius: »Kom, sköna Maj, och blicka / med milda ögon ner, / jag är en liten flicka, / som dansar blott och ler.» (*Visor och sångstycken* 1811, s. 67).
 562, 13 *ein, zwey, drey!* – (ty.) ett tu tre!
 563, 9 *war Maths i kassan* – rädde det penningbrist.
 563, 15 *mon plaisir* – (fra.) min glädje.
 563, 15 *mänä Helsingin* – (fi.) åk till Helsingfors.
 563, 16 *Monsieur mon frère le Blank* – (fra.) herr Blanken min bror.
 563, 17 *Visit-timman* – komedi av Adolf Fredrik Ristell (1820), bearbetning efter franskt original av A. A. H. Poinset.
 563, 21 *approberades* – godkändes.
 563, 24 *molla* – mulle, ett kortspel.
 563, 24 *mollis et acris* – (lat.) följsam och stridslysten.
 563, 26 *le jour de* [...] *sa majesté imperiale* – (fra.) hennes kejserliga majestäts namnsdag.
 563, 28 *Suum cuique*. – (lat.) Åt var och en sitt.
 563, 31 »*das kümmernt mich*» – (ty.) »det bekymrar mig»; oklart vem Topelius syftar på.
 563, 35 *Myllymaths* – mjölnarmatte eller mas, ett kortspel.
 564, 4 *alla historier som* [...] *i svang* – Efter Alexander I:s död uppstod rykten om att tsaren iscensatt dödsfallet och i själva verket levde ett undanskynt liv på annan ort.
 564, 9–10 *Investigato nemine* – (lat.) eftersom jag ingen fann.
 564, 14 *intestinalmaskar* – inälvsmaskar.
 564, 14 *kan* – pro kan han.
 564, 15 *grisa* – grisa ned, smutsa ned.
 564, 18–19 *Runebergs bortresa* [...] *Borgo* – J. L. Runeberg hade utnämnts till lektor i romersk litteratur vid Borgå gymnasium och flyttade till staden den 17 maj 1837.
 564, 28 *svanen* – F. A. Ehrströms melodi till Runebergs dikt »Svanen».
 564, 36 *poculerades* – dracks; SAOB har detta belägg av Topelius.
 565, 5 *Källan* – J. L. Runeberg, »Vid en källa» (1833), tonsatt av F. A. Ehrström.
 565, 11–12 *Exercitieskrifning* – skrivprov i latin över givet ämne inför magistergraden; Topelius avlade examen 19/5 1837.
 565, 17 *eldskärm* – skärm placerad framför eldstaden som skydd mot sot, rök och drag; broderade skärmar var på modet under 1800-talet.
 565, 26 *Statstidningen* – *Sveriges Stats-Tidning, eller Post-och Inrikestidningar*, Sveriges officiella organ.

- 565, 31 *han* – pro hans.
- 566, 1 *2 mil* – drygt 21 km; den gamla svenska milen motsvarar 10,7 km.
- 566, 9 *Mazer* – Österbottniska avdelningen hade beställt ett porträtt av C. P. Mazér föreställande J. L. Runeberg.
- 566, 10 *Nulla dies sine linea* – (lat.) Inte en dag utan ett penndrag.
- 566, 13 *Dejeuner et Soupér chez Wahllund* – (fra.) Lunch och kvällsmål hos Wahllund.
- 566, 15 *nolens volens* – (lat.) med eller mot sin vilja.
- 566, 20 *Exercitanter* – studenter, som deltog i skrivprovet pro exercitio.
- 566, 22–23 »*Mollis illa [...] et corporis frangit.*» – (lat.) Denna vänliga och ohämmade uppfostran, som vi benämner välviljan, bryter alla själens och kroppens senor.
- 566, 27 »*bockar*» – »fel», i synnerhet språkfel.
- 566, 33 *press* – (pressande) tentamen.
- 566, 35 *morgonbladet stod en artikel om Prestval* – »Audiatur et altera pars i frågan om Prästval. (Insändt.)» av sign. F–n, *Helsingfors Morgonblad* 19/5 1837; det tidigare inlägget »Om Prestval. (Insändt.)» av sign. S–n, *Helsingfors Morgonblad* 5/5 1837.
- 567, 1–2 *tog på bryggan emot ångfartyget Storfursten* – Med ångfartyget inleddes regelbunden passagerartrafik på rutten S:t Petersburg–Åbo via Reval och Helsingfors. Tidtabellen medgav också dagskryssningar i skärgården.
- 567, 6 »*heurs de la musique*» – (fra.) musiktimmar.
- 567, 18–19 *Vive le pyroscaphe [...] l'a invenù!* – (fra., pro inventé) Leve ångbåten och leve den Amerikan som uppfann den! – Pyroscaphe, en ångbåtsprototyp, konstruerades av en fransman, den första fungerande ångbåten av amerikanen Robert Fulton.
- 567, 32–33 (*Dervid mindes jag [...] 1836*) – de s.k. augustidagarna, 2–5 augusti 1832, då man bl.a. firade moderns och mosterns namnsdagar samt dansade hos Hammarins (Topelius–Johanna Sofia Topelius 16/1 1833, NB 244.97). – Följande datum avser möjligen 14/8 1836, när Topelius bevittnade rådman Lithéns fyrverkeri på Alörn och två nyligen hemkomna skepp svarade med kanonad.
- 568, 1 *kiselfjord* – kiseldioxid, uppfattades som en jordart på 1700-talet.
- 568, 9 *Lerjord* – aluminiumoxid.
- 568, 14 *Fluspathsyra* – fluorvätesyra.
- 568, 17 *Quid Decens skref [...] Rewal*, – avser *Helsingfors Tidningar*, efter tidningens motto »*Quid verum atque decens curo et rogo*». Artikeln »Wärt ströftåg i Finska wiken.» publicerades i HT 24/5 1837.
- 568, 18 *på skralité* – skralt.
- 568, 20 *Tyskarna spelte [...] oder die Schuhe*» – *Schloss Greifenstein oder Der Sammtschuh* (1833), skådespel av Charlotte Birch-Pfeiffer, uppfördes av J. Weylats Tyska Skådespelare-Sällskap.
- 568, 26 *notre* – (fra.) vår.
- 568, 32 *voila la magnete!* – (fra.) se där magneten!
- 569, 1–2 *disputation »de cavitatibus organismi humani*». – *Disquisitio physiologica de cavitatibus organismi humani. Publicae censurae subijcti Eberhardus Julius Bonsdorff* (1837).
- 569, 20 *Stenbäckes kritik öfver Svenska witterheten* – »En Sommarafton.», *Helsingfors Morgonblad* 29/5 och 2/6 1837.

- 569, 22 *tortor* – mindre bakverk, bakelser.
 569, 27 *gradualisterna* – studenterna, som deltog i skrivprovet pro gradu.
 569, 31 *Stipendiatexamen* – examen i ett flertal ämnen, godkänd examen var ett villkor för att söka och ta emot universitetets stipendiemedel; Topelius avlade examen 2–13/12 1836.
 569, 32–33 *Mathlin fick lika [...] jag* – Examensresultatet hade varit en stor besvikelse för Topelius (13/12 1836).

Juni 1837

- 570, 2–3 *Der liebliche Sommer [...] Freuden vergönnen.* – (ty.) Den sköna sommaren inträdde, vänlig och varm. – Var hälsad, ädla fru! Jag hoppas hon förunnar oss många fröjder.
 570, 4 *Eugene Aram* – brottsskildring av Edward Bulwer-Lytton, utkom i Hiertas läsebibliotek i översättning av A. F. Dalin (1834).
 570, 20 *Critiker* – »En Sommarafton.», ingick i *Helsingfors Morgonblad* 29/5 och 2/6 1837.
 570, 22 *Echappe* – här: flykt.
 570, 24 *furst Menschikoff [...] från Åbo* – Topelius avser troligen ångfartyget »Storfursten» som trafikerade Helsingfors–Åbo–Reval och anlände till Helsingfors 4 juni. »Furst Menschikoff» trafikerade Åbo–Stockholm.
 570, 31 *lègere* – (fra.) legår, lättklädd.
 570, 33 *chemisette* – skjortbröst, löst framstycke på mansskjorta.
 571, 11 *facile* – (fra.) medgörlig.
 571, 13 *en Stockholmsk satir, kallad »det sista Aftonbladet»* – *Det sista Aftonbladet*, en parodi på *Sjätte Aftonbladet* (utg. av L. J. Hierta), utgavs av den konkurrerande tidningen *Frejas* redaktion. Utkom i två nummer under 1837.
 571, 16 *kiseljord* – kiseloxid, uppfattades som en jordart på 1700-talet.
 571, 17 *Nicanders Runesvärdet* – sorgespel av K. A. Nicander (1820).
 571, 24 *de ratione [...] Taciti* – *De ratione civili Ciceronis et Taciti. Specimen academicvm secundvm. Pp. Ioh. Gabr. Linsén* (1837); om Ciceros och Tacitus uppfattning om medborgerliga inrättningar.
 571, 27 *bockar* – fel, i synnerhet språkfel.
 571, 27 *Refus* – avslag.
 571, 30–32 *wi skrattade åt Fredmans [...] Rebeccas särk»* – *Fredmans handskrifter* ingår i *Fredmans testamente. Valda skrifter af Carl Michael Bellman V* (1836). Munterheten föranleddes av »Bref till Lieuten. Baron Hummerhjelms»: Eleasars byxor och Rebeccas särk nämns i Olaus Dumgrens juniors predikningar (s. 342).
 572, 1–2 *den nya uppfinnningen [...] strömmar* – det s.k. hydroxygen-mikroskopet med stark ljuskälla för effektiv projektion.
 572, 33 *Thorsdag.* – pro Lördag.
 573, 3 *en mils färd* – Den gamla svenska milen motsvarar 10,7 km.
 573, 37–574, 1 *d. 21 Aug.* – pro d. 21 Juni.
 574, 13–14 *»Säg mig ej välkommen när jag kommer»* – ur »Välkommen och farväl», visa av A. A. Grafström.
 574, 17–18 *mein hübscher Bruder* – (ty.) min vackra broder.
 574, 33 *dam* – damm.
 574, 37 *knyta* – avser traditionen att på midsommaraftonen knyta olikfärgade sil-

- kestrådar kring växande rågstrån och utifrån de s.k. knytorna förutspå framtiden. Till pojkestrecken hörde att leta efter knytorna och riva upp dem.
- 575, 7 *jordgömma* – skatt nergrävd i jorden; förekommit i finländsk svenska, SAOB har detta belägg av Topelius. Enligt folktron brann en eld över gömmorna på jul- och midsommarnatten, en s.k. drakeld.
- 575, 16 *löje* – skratt.
- 575, 35 *lemnade min Riksdaler* – danspeng, en tradition enligt vilken gästen bidrog till brudparets hushåll genom att ge bruden en slant efter den obligatoriska dansen.
- 576, 2 *historietter* – anekdoter.
- 576, 9–10 *en hel tum* – En tum motsvarar ca 2,5 cm.
- 576, 26 *Webers sista tanke* – vals av Carl Gottlieb Reiss.
- 576, 33 *corps de musique* – (fra.) den musikaliska kåren.
- 577, 2 *Titus* – stycke ur W. A. Mozarts opera *La clemenza di Tito* (1791).
- 577, 2 *Don Juan* – Ouvertyren till W. A. Mozarts *Don Giovanni* (1787); fyrhändigt pianoarrangemang.
- 577, 2 *Straniera* – Vincenzo Bellini, *La Straniera* (1829).
- 577, 3 *Ensamheten* – möjligen W. A. Mozarts *An die Einsamkeit*, för röst och piano.
- 577, 4 *Flyttfåglarne* – text av Esaias Tegnér (1822) och musik av Bernhard Crusell.
- 577, 11 *Shakespeares Hamlet* – oklart om svensk eller engelsk utgåva.
- 577, 16 *de nyreligieusa* – pietisterna; väckelserörelsen spred sig bland allmogen under 1830- och 1840-talet, i Nykarleby även bland ståndspersonerna.
- 577, 25 *agrementer* – förmåner.
- 577, 26–27 *J. W. S:ns nya Logik, [...] att säga*. – I *Försök till framställning af logiken* (1837) formulerar J. V. Snellman en egen version av Hegels *Wissenschaft der Logik* (1812–1816). I det teistiska system som författarna presenterar är gudsbegreppet högst abstrakt.
- 578, 4–5 *dejeuner dinatoire* – (fra.) frukostmiddag.
- 578, 35–579, 10 *Wenn du zurück komst [...] gleich!* – (ty, dock pro doch, in dein Herz pro in deinem Herzen) När du kommer tillbaka, / Se! då känns det helt annorlunda! / Då kommer den gyllene våren, / då kommer den ljuva sommaren! / att vara förbi. – / Och kall och förblödd ropar emot dig / hon som nu blommar, naturen, / dödsklagan. – / Var dock tröstad, son, du vårens vän, / klaga icke! / Om i ditt hjärta ännu blommar vår – / Halleluja! / Då är ditt liv likt vårens blomning!

Juli 1837

- [581], 1 *αωλ'ε'*. – (grek.) 1837; enligt det joniska talbeteckningssystemet.
- [581], 2 *EΦHMEΠΙΣ*. – (grek.) dagbok.
- 582, 1–2 *Le coeur – un abyme! Pope*. – (fra.) Hjärtat – en avgrund! Ev. av Alexander Pope.
- 583, 2 *Scherzando ma non troppo*. – (ita.) Lekfullt men inte för mycket.
- 583, 8–9 *År källan klar [...] Runeberg*. – anspelar på dikten »Vid en källa» (Runeberg SS I, s. 243).
- 583, 24 »*Heimskringlas panna*» – metaforen används av Esaias Tegnér i *Fritjofs saga*: »Heimskringlas [jordens] panna, / du höga Nord!» (1825, s. 113).
- 585, 7–11 *I källans spegel [...] förmörka den*. – jfr J. L. Runebergs hälsning till studenterna 8/5 1837.

- 586, 10 *Schlafrock* – nattrock; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 586, 12 *moi* – (fra.) jag.
- 586, 14 *de nyomwände* – pietisterna; väckelserörelsen spred sig bland allmogen under 1830- och 1840-talet, i Nykarleby även bland ståndspersonerna.
- 586, 22 *studenthafra* – skämtsamt benämning på russin (och mandel); SAOB har detta belägg av Topelius.
- 586, 23 *belisse* – bellis, tusensköna.
- 586, 30 *sans comparaison* – (fra.) utan jämförelse.
- 587, 1 *i prospect* – att vänta; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 587, 28–29 *inom få timmar* [...] *lågornas rof* – på tre timmar blev drygt 100 personer hemlösa; 14 hemmansdelar, två torp och sex inhysesstugor förstördes
- 588, 16 *löjet* – glädjen.
- 589, 17 *en corps* – (fra.) i samlad trupp.
- 589, 30 *Finskan* – finska gudstjänsten.
- 589, 33 *emellertid* – under tiden.
- 589, 35 *Pardon, mon frere* – (fra.) ursäkta, min bror.
- 589, 37 »des Schwimmers Haupt» – (ty.) »simmarens huvud».
- 590, 9 *von Hertenzen lieb* – (ty.) av hjärtat kära.
- 590, 11 *inclination* – käresta.
- 590, 12 *i prospekt* – i utsikt.
- 590, 26 *Lustissima* – familjen Lithéns sommarställe på Alörn i Nykarleby skärgård, känd under namnen »Krankborg», »Lugnet», »Lustissima» och från 1836 »Charlottenlund».
- 590, 32 *berget der runorna stå* – bergställ på Alörn, där ungdomarna ristade in sina initialer; av Topelius benämnd Runeberget.
- 591, 9 $\frac{1}{2}$ mils – 5,3 km; den gamla svenska milen motsvarar 10,7 km.
- 468, 14 *gatbod'bron* – bron, trappavsatsen utanför ytterdörren.
- 591, 26–27 *Visite uppe i* [...] *salongen*. – Rådmanen Mats Lithén hade låtit uppföra ett nytt bostadshus i två våningar i centrum av Nykarleby.
- 591, 34 *billigt* – med fog.
- 591, 36 *Emellertid* – under tiden.
- 591, 36 *en Ephemere* – ett nummer av den handskrivna tidningen *Ephemerer* (1834–1838, ms delvis bevarade NB 244.147).
- 592, 21 *gigg* – lång, smal båt.
- 593, 21 *Emilienburg* – familjen Turdins sommarställe på Alörn i Nykarleby skärgård.
- 593, 21 *sista styfvern* – familjen Lindqvists sommarställe på Alörn i Nykarleby skärgård, känd under namnen »Sista styfvern» och »Myggan».
- 593, 29 *girsar* – gårsar; förekommit i finländsk svenska.
- 594, 1 *hoc est* – (lat.) det vill säga.
- 594, 19 *extraneer* – här: främmande.
- 594, 32 *ett litet brouillerie* – en liten misshällighet.
- 594, 37 *med allone* – för alltid.
- 595, 22 *Johan Flemming, dram af Oskar Roos* – »Johan Flemming» ur *Thalia. Dramatiska försök* (Stockholm 1837); Oscar Roos var f.d. handlande, född i Gamlakarleby.
- 595, 32 *kodrifter* – boskapsflockar (som drevs).
- 596, 5 *prognost* – här: högläsare, föreläsare.

- 596, 6 *Thalia (den Svenska samlingen) – Thalia. Dramatiska försök* av Oscar Roos (Stockholm 1837).
- 596, 11 *Illusionerna* – roman av Sophie von Knorring (1836, utgiven anonymt).
- 596, 17–18 *kostliga enstiger* – här: dräpliga danssteg.
- 597, 13 *oui, mon chér corbeille!* – (fra.) ja, min kära korg!
- 597, 23 *taga en bindare* – här: ta en sup.
- 597, 33 *piiska rypy* – (fi., pro piiskaryyppy) färdknäpp.
- 598, 9–10 »*Melister*» – enligt Paul Nyberg bildat av initialerna M. E. L. (Maria Emilie Lindqvist) och I. S. T. (Johanna Sofia Topelius); avsåg vattenmåra eller vitmåra, Emilie Lindqvists älsklingsblomma (»Förklaringar och upplysningar» 1922, s. 21).
- 598, 10 *Lovering* – kryssning (av och an med båt).
- 598, 13 *Grannarne* – Fredrika Bremers roman *Grannarne. Nya teckningar utur vardagslifvet* III (1837).
- 598, 29 *Geschwätz* – (ty.) pladder.
- 598, 30 *Müllümaths* – mjölnarmatte eller mas, ett kortspel.
- 598, 38 *supplicerte* – bad.
- 599, 13 *surtouter* – syrteruter, långa överrockar.
- 599, 17 *bock* – fel begånget av okunnighet eller dumhet.
- 599, 22 *echapperte* – smet.
- 599, 37 *par force* – (fra.) genom tvång.
- 600, 2 *avec deux autres* – (fra.) med två andra.
- 600, 16 *wårt tåg* – uppfarten till vår gård.
- 601, 5 *declination* – här: avstickare.
- 601, 10 1 Å – Ett skålpund motsvarar 425 g.
- 601, 33–602, 6 *Godnatt! Godnatt!* [...] *Nicander, Runesvärdet* – ur K. A. Nicanders sorgespel *Runesvärdet och den förste riddaren* (1820, s. 1).

Augusti 1837

- 602, 9–10 *Du silkesnatt! Ramido Marinesco.* – ur C. J. L. Almqvists *Ramido Marinesco. Scener från Don Juans tid*, del V i *Törnrosens bok* (1834; SV 7, s. 42).
- 602, 14 *Cucu* – kucku, killespel; spelades med särskild kortlek om 42 kort.
- 602, 15 *item* – likaså.
- 602, 20 *Belle aussi.* – (fra.) (Den) sköna också.
- 602, 24 *sehr verliebt, wie man sagt.* – (ty.) mycket kär, som man säger.
- 602, 30 *Nysaln* – sal i flygelbyggnaden på Kuddnäs.
- 603, 10 *bron* – trappavsatsen utanför ytterdörren.
- 603, 10 *ajusterad* – här: klädd.
- 603, 11 *vis-à-vis* – (fra.) visavi, sekondpar.
- 603, 17 *dolce piano* – (ita.) ljuv, lågmäld.
- 603, 19 *vis a vis* – (fra.) visavi, danspartner.
- 603, 30 *Ephemererna* – Topelius handskrivna tidning 1834–1838 (ms delvis bevarade NB 244.147).
- 603, 32–604, 4 *O du ljufwa* [...] *klangfull du går!* – ingår i *Ephemerer* nr 11, 9/11 1837 (NB 244.147, s. 257 f.).
- 604, 18 *Versöhnung.* – (ty.) Försoning.
- 604, 22 *Beethovens vals i A moll* – någon sådan inte känd; Beethovens »Sehnsuchtwaltzer» (»Le Désir») i a-dur (med ett parti i moll) hörde till Emilie Lindqvists repertoar (2/11 1838).

- 604, 23 *beau-tenebreuse!* – (fra.) vacker-mörk!
- 604, 26 *emellertid* – under tiden.
- 604, 34 *grace* – gunst.
- 605, 1–3 *Mitt ögonkast [...]* *Ram. Mar.* – ur C. J. L. Almqvists *Ramido Marinesco. Scener från Don Juans tid*, del V i *Törnrosens bok* (1834; SV 7, s. 9).
- 605, 9 *Grannarne* – Fredrika Bremers roman *Grannarne. Nya teckningar utur vardagslivet* III (1837).
- 605, 13 *echaperte* – smet.
- 605, 14 *hübsche Dank für das Letzte* – (ty.) vackert tack för senast.
- 605, 18 *Selene!* – *Selene!* – Namnet Selene (mångudinna i grekisk mytologi) förefaller hos Topelius ha olika betydelser och ge namn åt hans förälskelse.
- 605, 25 *Chaisepartie* – utflykt med schäs; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 605, 32 *zusammen* – (ty.) tillsammans.
- 607, 29 *Declination* – här: avstickare.
- 608, 17 *post festum* – (lat.) för sent.
- 609, 2 *en même compagnie* – (fra.) i samma sällskap.
- 609, 7 *begåfvos* – pro begåfvo oss.
- 609, 12 *ffäsk* – jäkt.
- 609, 19 *med plats* – med möda.
- 609, 23 *sista Styfvern* – familjen Lindqvists sommarställe på Alörn i Nykarleby skärgård, känd under namnen »Sista styfvern» och »Myggan».
- 609, 37 *Runornas berg* – berghäll på Alörn, där ungdomarna ristade in sina initialer; av Topelius benämnd Runeberget.
- 610, 15 *Emilienburg* – familjen Turdins sommarställe på Alörn i Nykarleby skärgård.
- 610, 27–29 *Aber wenn du mich [...]* *lieber Wald!* – (ty.) Men om du hörde mig, du kära varelse där i fjärran, skulle mitt samvete dock litet beklaga det – Inte sant, kära skog!
- 610, 31 *en corps* – (fra.) i samlad trupp.
- 611, 14 *gässtrufvor* – struvor av smet som fått jäsa.
- 611, 28 *grumlat* – grumsat, muttrat.
- 612, 33–35 *Du hattest errathen [...]* *Blumlein, du.* – (ty.) Du hade gissat, kära varelse. Men du är väl inte arg på mig? – Nej, visst inte, min ljuva blomma, du.
- 613, 7–15 *Es säuselt im Kronen [...]* *nachamen wollte.* – (ty.) Det susar redan i trädens kronor, skuggorna vandrar genom skogen. Solens gyllene källa har gått ner, stjärnorna blinkar blåa i fjärran. Det är mörkt omkring oss, o flicka, redan; i oss är ljuset dolt. O låt det bli synligt, du hulda bild, i dig är mitt ljus från denna stund. Ditt öga glöder ju inte, det är kallt, jag ser det väl, i skogens skugga. Känner inte heller ditt hjärta längre? – Men låt det bli synligt, kärlekens saliga ljus – St! – Det var ju inte mitt ord – det var ju bara ekot, som falskt ville härma mitt tal. –
- 613, 16–19 *Doch schon bist du [...]* *mein Traum.* – (ty.) Men redan är du nära ditt hem – där vågorna, lågt ljudande vid stranden, med stilla sång skall sjunga dig till sångs och ledsaga dina drömmar. – Jag vänder tillbaka, men du, vila i ro, du vackra varelse, du solstråle – hos dig är min dröm. –
- 613, 20 *Vom Himmel im [...]* *der Menschen.* – (ty.) Från himlen tillbaka i stoftet, det är människornas vana.
- 613, 25–31 *Süsses Bild!* [...] *leisten können.* – (ty.) Ljuva bild! som du står där i det

skymmande fjärran med rosiga kinder, – förlåt mig du! Förlåt mig *nu* vad nyligen de onda andarna, ungdomens frestande stämman viskade i mitt öra. För då – i dagar av hav och skog – då var hos dig min själ hel – ja! ja! – Tror du mig inte? Fråga blott ditt eget minne, blott träden, som stående med ditt fina namn, kunna avge sitt stumma vittnesmål.

- 613, 36 *shawl* – sjal.
 613, 37 *Also wir gingen.* – (ty.) Alltså gick vi.
 614, 7–8 *mein liebes, hübsches Kind!* – (ty.) mitt kära, vackra barn!
 614, 9 *mon plaisir* – (fra.) min glädje.
 614, 13 *couleur verd* – (fra.) grön färg.
 614, 13 *Verd aussi!* – (fra.) Också grön!
 614, 14 *några 100 famnar* – 100 famnar motsvarar ca 1,8 km.
 614, 22 *Webers sista tanke* – vals av Carl Gottlieb Reiss.
 614, 28–29 *Selene, Journal für Deutsche Frauen – Journal für deutsche Frauen* (Leipzig 1805–1808); 1807–1808 med titeln *Selene*.
 614, 32–35 *Willst du mit [...] die blumenreiche Flur.* – (ty.) Vill du uppfriska dig med ren glädje / så gläd dig åt den blomstrande naturen / då skall [tomrum] förtjusa dig / den gyllne skymningen, blomstrens rika flor.
 614, 37 *Melist* – enligt Paul Nyberg bildat av initialerna M. E. L. (Maria Emilie Lindqvist) och I. S. T. (Johanna Sofia Topelius); avsåg vattenmåra eller vitmåra, Emilie Lindqvists älsklingsblomma (»Förklaringar och upplysningar» 1922, s. 21).
 615, 6 *fermeté* – skicklighet.
 615, 12 *historietter* – anekdoter.
 615, 15 *girsar* – gårsar; förekommit i finländsk svenska.
 615, 17–18 *Non, monsieur le Bourgmestre! – Point pour vous.* – (fra.) Nej, herr Borgmästare! – Inget för er.
 615, 26 *radiation* – utstrålning.
 616, 9 *jalousie* – jalusi, avundsjuka.
 616, 29 *4½ mil* – drygt 48 km; den gamla svenska milen motsvarar 10,7 km.
 616, 34 *togo oss muntert på säng* – överraskade oss; SAOB har detta belägg av Topelius.
 616, 35 *agrementer* – här: flickor [att beskåda].
 617, 2–3 *en och annan enstig* – ett och annat danssteg.
 617, 5 *hospitalet* – Kronoby hospital inrymde i huvudsak patienter med spetälska och mentalsjuka. J. J. Staudingers far Johan Georg Staudinger (d. 1836) hade varit läkare på hospitalet.
 617, 26 *Schillers andeskådare – Ande-skådaren. Berättelse af grefve v. O.*, romanfragment av Schiller, i översättning av Thure Winberg och Gabriel Eurén (1798–1802).
 617, 29 *Druntus – hä en tokan Druntus* – (dial.) Druntus: långsam och sölig man; det är en sådan Druntus.
 618, 9 *en corps* – (fra.) tillsammans.
 618, 9 *seul* – (fra.) ensam.
 618, 27 *En effet, lui même.* – (fra.) Faktiskt, han själv.
 618, 31–32 *Ah quelle musique! [...] la musique, la musique!* – (fra.) Ah vilken musik! Behaglig, djup, charmerande, mästerlig, intagande, brusande, rörande – O musiken, musiken!

- 618, 33 *Hertziska Rondo* – Henri Herz har komponerat ett tjugotal rondon för klaver.
- 618, 33 *Moscheles Adagio* – förmodligen *Adagio ma non troppo* no. 16 av Ignaz Moscheles.
- 619, 7 *Uraniska* – himmelska.
- 619, 13 *O la jeunesse, la musique, l'amour!* – O ungdomen, musiken, kärleken!
- 619, 15 »*vår värd och vår värd!*» – traditionell tackvisa.
- 619, 17 *Fnuskenbarka* – här: fattiglapp; av fnusken och barkare.
- 619, 19 *Oui, mon general!* – (fra.) Ja, herr general!
- 619, 24–25 *Laterna Magica* – optiskt instrument för projektion av bilder.
- 619, 26–27 *Bist du entflohen, [...] entfloh?* – ur Karoline Rudolphs dikt *Lied der Jungfrauen am Grabe der jungen Freundin*, där tredje strofens inledande verser lyder: »Bist du verstummt, du lieblicher Ton? / himmlisches Stimmchen! ach bist du entfloh?» (*Heidelberger Taschenbuch af das Jahr 1811*, s. 59).
- 619, 29–31 *Du silkes snara, [...]* *Ram. Mar.* – ur C. J. L. Almqvists *Ramido Marinesco. Scener från Don Juans tid*, del V i *Törnrosens bok* (1834; SV 7, s. 42).
- 619, 32–34 *Skön är din röst [...]* *Ram. Mar.* – »Skön är din röst när du om faltslag talar, / Min Ormesinda – skönare om kärlek –» (ibid., s. 26).
- 620, 4–5 *Och hinden slumrar [...]* *sid. 122.* – se »En tigande Juniinatt och slummer i grön skog» s/8 1837.
- 620, 6–7 *Ur djupet quällde [...]* *sid. 97.* – se de inledande verserna i *Ephemeris, Dagbok för sednare hälften af år 1837.*
- 620, 9–18 *Somnat har dagen nyss, [...]* *månan opp.* – Dikten fortsätter på följande sida i ms som inledning till anteckningarna för september 1837. Den utgör första delen av dikten »Höst-taflor», publicerad i *Ljungblommor* II 1850 (ZTS I, s. 101 ff.).

September 1837

- 620, 20–621, 8 *Frid är i djupet [...]* *silfverhvit* – Dikten inleds på föregående sida i ms (31/7 1837).
- 621, 17 *succurs* – undsättning.
- 621, 19 *Adieu mon plaisir.* – (fra.) Farväl min glädje.
- 621, 27–28 *une figure douce [...]* *si c'etoit* – (fra.) en ljuv och fager figur, väl känd. Vad är det hon skriver? Ah! Om det vore –
- 621, 28 *mitt ögonkast [...]* *säger Ramido* – ur C. J. L. Almqvists *Ramido Marinesco. Scener från Don Juans tid*, del V i *Törnrosens bok* (1834; SV 7, s. 9).
- 621, 28–30 *Serieuse? eh bien! [...]* *par Moscheles.* – (fra.) Allvarlig? Nå väl! Ljuv och allvarlig, alltid ljuv, ljuv som en *Dolce* av Moscheles (det sista anspelar möjligen på en cavatina av Ignaz Moscheles, »Tu sei il mio dolce amore», ur operan *Trajano in Dacia*).
- 621, 33–34 *Dormez bien, belle [...]* *songe à toi!* – (fra.) Sov gott, min sköna! – Det finns någon som tänker [på dig], som drömmer om dig!
- 621, 35–36 *furst Menschikoff* – fregattskepp.
- 622, 2 *slå sig till pennings* – här: lyckas.
- 622, 15–16 *La belle [...]* *Elle sortait.* – (fra.) Den sköna mycket vacker i kväll. En graciös och magnifik figur! Hon gick ut.
- 622, 22 *Najaden* – galeas (skonert).
- 622, 25 *Point de vue.* – (fra., här:) inget att se.

- 622, 28 OE. – möjligen OEmelie.
 623, 3 *motaciller* – ärlor.
 623, 11 *Ainsi compagnie*. [...] *Et moi?* – (fra.) Sålunda sällskap. B. kurtis, det är komiskt. Och jag?
 623, 13 *mellanskåf* – paus.
 623, 13 *Hertziska Rondo'n* – Henri Herz har komponerat ett tjugotal rondon för klaver.
 623, 26–27 *Adagio m. m. af Moschelles* – förmodligen *Adagio ma non troppo* no. 16 av Ignaz Moscheles.
 623, 27 *stycke* – pro ett stycke.
 624, 1 »*We und Wonne*» – (ty.) smärta och glädje.
 624, 37 *war litet Thomas* – tvivlande (från Tomas tvivlaren).
 625, 8 *Ephemererna* – Topelius handskrivna tidning 1834–1838 (ms delvis bevarade NB 244.147).
 625, 27 *fjäsar ouvert* – kurtiserar öppet.
 625, 27 *politikus* – skojare, fiffikus; SAOB har detta belägg av Topelius.
 625, 32 *fråga* – pro fråga om.
 625, 34 *woi fänin* – (dial.) oj fan.
 625, 36–37 *Aj, aj, liebes Ding!* – (ty.) Aj, aj, flicka lilla!
 625, 37 *Mais l'amour est aveugle.* – (fra.) Men kärleken är blind.
 626, 1 *toujours lui même* – (fra.) alltid sig själv.
 626, 5 *Frithiof – Frithiofs saga* (1825) av Esaias Tegnér.
 626, 8 *Jouerade* – njöt.
 626, 12–13 »*N'ayez pas peur, [...] belle dame.*» – (fra.) Var inte rädd, min fru! Aldrig skulle jag göra en så vacker dam något ont.
 626, 21 *tout sincerement, ma foi* – (fra.) helt uppriktigt, faktiskt.
 626, 22–23 *Aber, liebes kind, [...] guten Wunsches willen!* – (ty.) Ack, kära barn, du förlåter mig ju för den goda önskans skull!
 626, 30–31 *Point de dames.* – (fra.) Inga damer.
 627, 1 *Beau temps.* – (fra.) Vackert väder.
 627, 1 *surprenerades* – överraskades.
 627, 3 *Potz tausend!* – (ty.) Ta mig tusan!
 627, 4–5 *Jag ger mitt Stipendium f-n* – Studenter som var frånvarande vid stipendi- atuppropet riskerade få sitt stipendium nedsatt eller helt gå miste om det. Topelius hade beviljats ett blygsamt stipendium 13/12 1836.
 627, 5 *Bon!* – (fra.) Gott!
 627, 5–6 *Carole frater!* – (lat.) broder Carolus!
 627, 6 *Oui!* – (fra.) Ja!
 627, 16 *vis a vis, tete à tete* – (fra.) mitt emot varandra, på tu man hand.
 628, 14 »*Bänens*» – (dial.) barnens.
 628, 18 *jalousiemygga* – jalousi: avundsjuk, svartsjuk.
 628, 28 *sans comparaison* – (fra.) utan jämförelse.
 629, 1–11 *Adieu! Im Schütze Gottes, [...] Lebewohl! Lebewohl!* – (ty.) Adjö! I Guds beskydd, kära barn! Sjunken är snart min sol – min natts klara sol, skug- bornas besegrarinna. Det söta ljuset av stjärnor i fjärran! – Den ensamt vandrande månens gudinna, Selene, natthimlens gyllene öga, milda troll- binderska! Jag skall aldrig se dig mera så som jag nyss såg dig. Genom moln skall jag beundra ditt milda ljus. Du drar dig tillbaka till höjden, du flyr

- långt bort, jag vill också fly dit vindarna driver. Jag vill kyssa stoftet, – min molnhimmel, min dimmlycka har jordens vind skingrat. Något så ömtåligt är inte för jorden. Hon förstår inte himlen, hon älskar stoftet, hennes dunkla skötes dunkla barn. Varför inte jag? Lev väl! Lev väl!
- 629, 12–16 *O mein zartes Blumelein, [...] vergessen.* – (ty.) O min vackra blomma, sätt inte din tillit till jorden, bygg inte på en grund av dimma – Trohet är en vacker dimma – hon sjunker undan under dina fötter. – Var alltid ren och hög och god, låt aldrig dina stjärnor störta i stoftet. Då skall jag aldrig – lyssnar du? – aldrig glömma dig.
- 629, 23 *smorde oss* – smorde kråset.
- 629, 23 *sockerbröd* – småbröd av socker, ägg och mjöl; kunde även avse annat sött bakverk.
- 629, 24 *Rosinanter* – skämtsamt benämning på föga dugliga hästar; anspelar på Don Quixotes gamla häst i Cervantes roman.
- 630, 1 *vergebens* – (ty.) förgäves.
- 630, 1 *1½ mil* – 16 km; den gamla svenska milen motsvarar 10,7 km.
- 630, 36 *vivat* – (lat.) här: liv.
- 631, 6 *slagmälens* – pro slagsmälens.
- 631, 10 *sednare* – pro förstnämnde.
- 631, 18 *lungwät* – genomvät; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 631, 20 *skälmar* – bedragare.
- 631, 33 *ma chere amie!* – (fra.) min kära vän!
- 632, 2 *bägge togo wi ut vår rätt* – d.v.s. fadderkyssarna, som efter ceremonin utväxlades med den man stod fadder med.
- 632, 3 *emellertid* – under tiden.
- 632, 7 *Tousjours la même [...] lui même* – (fra.) Fortfarande den samma – och sig själv.
- 632, 14 *Tout presque comme jadis.* – (fra.) Allt nästan som förr.
- 632, 23–26 *Tu vois bien, [...] par moi!* – (fra.) Du ser väl, kära flicka – tiderna har förändrats – det finns en märklig instinkt hos flickorna som tillåter dem att förnimma de allra minsta förändringar hos männen – ja, du har rätt, stackars flicka, goda flicka, alltjämt kära flicka, aldrig glömd av mig!
- 632, 28 *gässtrufwor* – struvor av smet som fått jäsa.
- 632, 30 *Selene* – Namnet Selene (mångudinna i grekisk mytologi) förefaller hos Topelius ha olika betydelser, här: Emilie.
- 633, 13 *obligerte oss in* – nödgade oss [stiga] in.
- 633, 20 *Passe!* – (fra.) Pass!
- 633, 30 *Syrach* – *Syraks bok*, en av Gamla Testamentets apokryfer.
- 633, 31–32 *Un veritable Cameleont, [...] gouverne tout!* – (fra.) En sann kameleont, verkligen, vit och svart – ögonblicket avgör, styr allt!
- 634, 3–4 *»et sat sattua»* – (fi.) »att det råkade hända».
- 634, 6 *»nelje tuhatta tähtiset taiwasa»* – (fi., pro neljä, tähtistä taiwaassa) »fyra tusen stjärnor på himmelen».
- 634, 7–8 *»Kylle sielä ole [...] kukas tiät?»* – (fi., pro on, tietää) »Visst finns det folk där också», [...] ack ja, vem vet?
- 634, 10 *Hämäläiset* – (fi.) tavasterna.
- 634, 11 *2 mil* – drygt 21 km.
- 634, 13 *Que faire?* – (fra.) Vad göra?

- 634, 13–14 *alnshög* – här: kortväxt; en aln motsvarar knappt 60 cm.
 634, 16 *piano* – (ita.) försiktigt.
 634, 19 *Utinam bonis auspiciis!* – (lat.) Ack om med goda förebud!
 634, 24 *moi aussi* – (fra.) jag också.
 634, 26 *mon cher Ephermeris* – (fra.) min kära Ephermeris!
 635, 32 *Begåfvo oss dit* – Seden att som objuden gäst »skåda bruden» förekom även bland studenterna.
 635, 35–36 *Dormez bien, belle* [...] *sincerement*. – (fra.) Sov gott, vackra Törnquist! Var lycklig, det önskar jag er uppriktigt.
 635, 37 *Dejeunér chez Wahlund*. – (fra.) Lunch hos Wahlund.
 636, 1–2 *Pipping anmärkte* [...] *Stip. upropet.* » – jfr 15/2 1837.
 636, 4 »i *the Gergeseners landsändar*» – Matt. 8:28; gergesener avsåg folk från trakten kring staden Gergesa, sydost om Galileiska sjön.
 636, 5 *gensdarmerna i Kronohagen* – Den beridna militärpolisens hade en kasern i Kronohagen.
 636, 6 *Peter Sempel* – äventyrsroman av Frederick Marryat, utkom i Hiertas läsebibliotek i översättning av A. F. Dalin (1837).
 636, 8–9 *oui ma bonne chère piano!* – (fra.) ja mitt goda kära piano!
 636, 26 *Tyskarne spelte Carl von Moor* – fritt efter Schillers pjäs *Die Räuber* (1781), gavs av en skådespelartrupp under Eduard Weylandts ledning.
 636, 28 *organ* – stämma.
 636, 29 *Stora Bibliotheket* – Kejsrerliga Alexanders-Universitetets Allmänna Bibliotek.
 636, 31 *pars prior* – (lat.) första delen.
 636, 31 *posterior* – (lat.) andra [delen].
 637, 3 *hoc est* – (lat.) det vill säga.

Oktober 1837

- 637, 5–8 »*Ja werlden* [...] *gnäll och skrikeri*. – ur en aria i vaudevillen *Fanchon la vielleuse* av Jean Nicolas Bouilly och Joseph Marie Pain; i översättning av Johan Eric Remmer (1820): »Ja, verlden är en stor Orchester, / Och instrumenter äro vi. / I öster, liksom i vester, / Märks brist på harmoni.»
 637, 11–12 *Bosche moi!* [...] *Gensdarmen*. – (ry.) Min Gud! Min Gud! – Gendarmen [person tillhörande beriden militärpolis].
 637, 14 *Bulwers Dewereux* – Edward Bulwer Lyttons roman utkom i Hiertas läsebibliotek i översättning av A. F. Dalin (1836).
 637, 14 *Peter Sempel* – äventyrsroman av Frederick Marryat, utkom i Hiertas läsebibliotek i översättning av A. F. Dalin (1837).
 637, 19 *stereotyp* – bok framställd genom stereotypi, en metod för produktion av böcker med gjutna tryckformar i motsats till sättning av texten med typer; användes för böcker med stora upplagor, bl.a. klassiker för undervisning.
 637, 20 *Brandts Nya Testament* – *Den heliga skrift förklarad* [...] *Nya Testamentet I–II*, utgiven av Christian Philipp Heinrich Brandt (1832–1833).
 637, 21 *En viss födelsedag* – Mathilda Lithéns.
 637, 22–26 *Mins du det tjugonde* [...] *Franzen*. – ur F. M. Franzéns dikt »Till min hustru då hon fyllde sitt fyrtionde år.»: »Mins du det tjugonde året? / Mins du hur glädjen i dans / Efter dig sprang, och i håret / Smög dig den skönaste krans.» (*Skaldestycken* 2 1828, s. 423).

- 637, 27–28 *Pour dire la verité*: [...] *tres merveilleuse*. – (fra.) För att säga sanningen: den glömda dagen är en högst fantastisk sak.
- 637, 28 *Tyskarne: Engländer in Paris*. – teatersällskap under Eduard Weylandts ledning; oidentifierad pjäs.
- 638, 4 *Vieths Physik – Lärobok i physiken, för gymnasier och scholor* (1821) av Gerhard Ulrich Anton Vieth.
- 638, 5 *sottriga* – sluddriga, otydliga; förekommit i finländsk svenska, SAOB har detta belägg av Topelius.
- 638, 10 *madame* – tjänarinna; skötte städning och upppassning.
- 638, 13 *molla* – mulle, ett kortspel.
- 638, 16–17 *quelque chose* [...] *ma foi!* – (fra.) en utomordentlig sak, minsann!
- 638, 18 *Klingemans »Johan Faust» – Faust. Ein Trauerspiel in fünf Acten* (1815) av August Klingemann.
- 639, 7–8 *Wahrhaftig!* »*Aus diesem* [...] *geworden.*» – (ty.) Sannerligen! »Av denne Stein har blivit en ädelsten.» Omdömet har troligen ingått i tryckt recension, jfr *Allgemeine Musikalische Zeitung* 1836, s. 445.
- 639, 17 *Hegel, Inledn. till Encyclopedien* – G. W. F. Hegel, *Encyklopädie der philosophischen Wissenschaften* (1817).
- 639, 25 *Academisk Inscription* – högtidlig inledning av läsåret, inskrivningsdag; finländsk svenska.
- 639, 27 *billarder* – biljardlokaler.
- 639, 28–29 *Neckens polska* – ursprungligen medeltida tysk folksmelodi.
- 639, 30–31 *gamla Mutter Gröndahl* [...] *mig* – Topelius hade tidigare hyrt rum hos Christina Gröndahl (6/2 och 11/9 1836).
- 639, 38 *n'importe!* – (fra.) inget av vikt!
- 640, 4 *tschajo* – (ry.) tjaj, te.
- 640, 5 *Goethes Herman och Dorothea* – hexameteros av J. W. Goethe (orig. 1798), första tolkningen till svenska av Axel Gabriel Sjöström (1823).
- 640, 8 *Beau claire de la lune* – (fra.) Vackert månsken.
- 640, 9–10 »*parce pater puero, [...] fingam!*» – (lat.) skona pojken, fader, härefter skall jag inte skriva dikter!
- 640, 10 *Törnroths Disputation* – Lars Henrik Törnroth, *Dissertatio academica de inflammatione aurem mediam exercente* (1837).
- 640, 14 *Inlemnade mitt första ämne* – Topelius skrev övningsuppsatser för J. G. Linsén, professor i värtalighet och skaldekonst.
- 640, 15 *buskig* – här: kinkig.
- 640, 20 »*Die Pagenstreiche*» – fars av August von Kotzebue (1820), uppfördes av Weylandts teatertrupp.
- 640, 22 *Concert af Prof. Gross* – Musikalisk soaré med kompositören och cellisten Johann Benjamin Gross från S:t Petersburg, pianisten Theodor Stein samt amatörer.
- 640, 23–24 *Aber dieser Gross* [...] *Talente*. – (ty.) Men denne Gross hade stor talang.
- 640, 31–32 *Picknick* – subskriberad nöjeställning för societeten med supé och dans, även studentert deltog.
- 640, 32 *Moi* – (fra.) jag.
- 640, 35–36 *item de colore* [...] *avium* – (lat.) som också om färgen och smaken av fåglars avföring.
- 640, 36 *kräsmagor* – ömtåliga.

- 640, 38 *lik den 1834* – se 27/9 1834.
 641, 7 *extranei* – här: utomstående.
 641, 13 *physiskas* – här: prostituerads.
 641, 13 *Flux* – i samma ögonblick.
 641, 13–14 *gensdarme patrulln* – gendarmer: beriden militärpolis.
 641, 17 »*Bosche moj, Bosche moj!*» – (ry.) »Min Gud, Min Gud!»
 641, 22 *estafett* – stafett, illbud.
 641, 22 *Carcer* – arrest.
 642, 25 *rantar* – dagdrivare; SAOB har detta belägg av Topelius.
 642, 29 *nescio quis* – (lat.) jag vet inte vem.

November 1837

- 643, 2–4 *Komma det skall* [...] *Iliaden*. – ur fjärde sången i *Iliaden*: »kommande varder en dag, då det heliga Ilion faller, / Priamos själf och Priamos' folk, lanskunnige drottens.» (övers. Erland Lagerlöf, 1912, s. 57).
 643, 5 *Divide et impera!* – (lat.) Söndra och härska!
 643, 9–13 *Hvem är blommans* [...] d. 17 Nov. 1837. – ur anteckningshäftet *Promenader*, häfte C (NB 244.148); dikt skriven m a a den 1-åriga Olga Rosenkampffs död.
 643, 15 *Ephemeris* – Topelius handskrivna tidning *Ephemerer* 1834–1838 (ms delvis bevarade NB 244.147).
 643, 17–18 *den skandalösa voteringen* [...] *oss* – Nationsmedlemmarna hade röstat fram s.k. censorer med uppgift att övervaka kamraternas uppförande, även den relegerade Hjelm och Häggqvist – som hotades av relegering – hade fått röster; J.J. Nervander hade av sagt sig kuratorssysslan i protest (23/10 och 31/10 1837).
 643, 31 *Carcer* – arrest.
 644, 15 *ouverturen till Othello* – förmodligen en pianotranskription av ouvertüren till Giacomo Rossinis opera *Otello eller Moren från Venedig* (1816).
 644, 17 »*Wie wasser*» – (ty.) Som vatten.
 644, 17 *Skandia – Skandia. Tidskrift för vetenskap och konst*, utgiven af Svenska litteraturföreningen (1833–1837).
 644, 23–24 »*så hwita kinder* [...] *derofvan bo*» – ur C.J.L. Almqvists *Ramido Marinisco. Scener från Don Juans tid*, del V i *Törnrosens bok* (1834; SV 7, s. 40).
 644, 25 »*när eld du* [...] *solar*» – »Fast eld du kastar / Ur svarta solar» (ibid., s. 35).
 645, 8–9 *Ma foi!* – (fra.) sannerligen!
 645, 12–13 *Småningom hade Pippings planer* [...] *mognat*. – Under F. W. Pippings rektorat stod studenterna upprepade gånger i konflikt med konsistoriet. Beslutet att dela den viborgska och den österbottniska avdelningen hade fattats redan 1832, men för österbottningarnas del förverkligades delningen först 1837 när inspektorn G. G. Hällström av sade sig sitt uppdrag.
 645, 19–20 »*att för sanning stå och falla*» – vers ur »Studentvisa» (1801) av F. M. Franzén.
 645, 26 »*dess fall blefve stort*» – anspelar på liknelsen i Matt. 7:27 (ett hus byggt på fel grund blåste omkull och »dess fall var stort»).
 646, 8–9 *jus patris* [...] *jus nativitatis* – (lat.) fadersrätt [...] födelse rätt. Studenten valde vanligtvis avdelning enligt födelseort, men han kunde också välja den avdelning som fadern tillhört.

- 646, 30 *Kaufmans Concert* – Den tyske uppfinnaren Friedrich Kaufmann demonstrerade sina »mekaniska-akustiska» instrumentmaskiner vid en soaré.
- 646, 35 *Terpodion* – klaverinstrument, vars ljud påminde om blåsinstrument.
- 647, 19 *nationspojke* – vaktmästare, springpojke; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 647, 20 *klädning* – frack och byxor (3/12 1837).
- 647, 21 *Lumpaci Vagabundus* – *Der böse Geist Lumpacivagabundus, oder Das liederliche Kleeblatt* (1835), folkligt komiskt sångspel av Johann Nestroy.
- 647, 23–24 »*da oben ists Loger voll, [...] ists auch voll.*» – (ty.) där uppe är logen full, där nere parketten är full, och här [...] är det också fullt.
- 647, 29 *De kritiska snapphanarne* – en inofficiell krets studenter, till vilken Topelius hörde.
- 647, 35 *Hegel* – *Encyklopädie der philosophischen Wissenschaften* (1817) av G. W. F. Hegel.
- 647, 35 *Jäkyntilet* – *Jääkynttilät*, ströskrift (på svenska) av Fredrik Cygnæus (1837).
- 647, 36 *Morgonbladets groft tillyxade [...] mot Hfors Tidn.* – »Commentarier till artiklen: 'A Monsieur, Monsieur L'Eremitte d'Antennes.'» i *Helsingfors Morgonblad* 13/11 1837; dispyten gällde Weylandts tyska teater som berömts i HT men kritiserats i HM.
- 647, 38 *Gensdarmhistorien* – se 24/10 1837.
- 648, 3 *αβειτος γελας* – (grek.) omätligt skratt.
- 648, 18–19 *Die Lichtensteiner, [...]* *Veldes Roman* – dramatisk målning från 30-åriga kriget, gavs av F. Weylandts tyska teatertrupp.
- 649, 31–34 *Orsaken härtill war [...]* *inspektorerne*. – Beslutet om de s.k. frejdebetyggen var impopulärt och ledde till att flera kuratorer avgick i protest.
- 649, 32 *decisiv* – votum decisivum, den avgörande rösten.
- 650, 2 *machinisera den* – göra den själlös; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 650, 22 *Poudrettebolaget* – aktiebolag som grundades i Helsingfors 1837 och verkade för inrättandet av en pudrettfabrik i staden (Nygård, *Bara ett ringa obehag?* 2004, s. 101 f.).
- 651, 2–3 *collegium* »*om den Academiska friheten*» – den »Akademiska Frihetens sanna natur och väsende», en föreläsningsserie i tre delar. J. V. Snellman förbjöds senare att hålla de planerade föreläsningarna (Snellman, SA I, s. 595 och 615–630).
- 651, 3 *intimerat* – annonserat.
- 651, 15 *Gustaf Adolph in München* – *Gustaf II Adolf i München* av Johann Friedrich Bahrtdt.
- 651, 28–29 *le baron, la baronne* – (fra.) friherrn, friherrinnan.
- 651, 32 *Robert der Teufel* – skådespel av Karl von Holtei, en berättelse om Robert I av Normandie, densamma som i den då aktuella operan *Robert le diable*.
- 652, 8 *de omvända* – pietisterna; väckelserörelsen nådde även studenterna i Helsingfors under 1830-talet.

December 1837

- 652, 15–18 *Så hvita kinder [...]* *Ramido Marinesco*. – ur C. J. L. Almqvist, *Ramido Marinesco. Scener från Don Juans tid*, del V i *Törnrosens bok* (1834; SV 7, s. 40).
- 652, 24 *en Medusamagt i ett Aphrodit-öga!* – anspelar på gorgonen Medusas förstemande blick och kärleksgudinnan Afrodite i grekisk mytologi.

- 652, 31 »*ve och wonne*» – (ty.) smärta och glädje.
- 653, 1 *Tableau vivant* – (fra.) levande tavla, tablå; levande personer arrangerade för att återge t.ex en målning eller en historisk händelse.
- 653, 9 »*Harmonien*» – oidentifierad.
- 653, 13 *C'est une fille! [...] une vierge!* – (fra.) Det är en flicka! Det är en flicka! Det är en flicka – en jungfru!
- 653, 15 *madamen* – tjänarinna; skötte städning och uppspassning.
- 653, 15–16 *damen i vår sängkammare* – en tavla (26/10 1837).
- 653, 20 *Gondolieren* – tonsättning av Karl August Nicanders »*Gondolieren* (Efter Zappi)» (*Hesperider* 1835).
- 653, 21 *aln* – motsvarar knappt 60 cm.
- 653, 24 *en liten krympning* – en liten invigning, ett litet firande.
- 653, 25–26 *Borg. klubben, Muffen* – subskriberad danstillställning för borgerskapet.
- 653, 28–31 *Danseur spotten friskt [...]* *Braun* – ur »En bal i ***», ingår i *Wilhelm von Brauns Dikter I* (1837).
- 654, 1 *Etwas* – (ty.) något.
- 654, 1 *skrifningen* – pro exercitio, skrivprov i latin över givet ämne inför magistergraden.
- 654, 2 *Pfeffer Rösel – Pfeffer Rösel, eller Frankfurter-Messan*, romantiskt riddarspel av Charlotte Birck-Pfeiffer, uppfört av Eduard Weylandts tyska trupp.
- 654, 7 *Stip. Examen* – examen i ett flertal ämnen, godkänd examen var ett villkor för att söka och ta emot universitetets stipendiemedel; Topelius avlade examen 2–13/12 1836.
- 654, 14 *tousjours belle* – (fra.) alltjämt vacker.
- 654, 14 *jolie fille* – (fra.) nätt flicka.
- 654, 15–16 »*das sie eine unereichbare Sterne ist.*» – (ty.) att hon är en onåbar stjärna.
- 654, 21 *Om opposition.* – Konsistoriets beslut om de s.k. frejdebetygten var impopulärt och ledde till att flera kuratorer avgick i protest (jfr 18/11 1837).
- 654, 21 *Borealerna* – medlemmarna i den borealiska studentavdelningen, huvudsakligen från trakterna norr om Åbo samt Åland.
- 654, 24 *facila* – fogliga.
- 654, 28 *partes posteriores oppositorias* – (lat.) den andra opponentens roll [i pro exercitio-disputationen]. Topelius agerade själv respondent 16/5 1838.
- 654, 32 *prior opponens* – (lat.) den första opponenten.
- 654, 38 *Kritiska Snapphanar* – en inofficiell krets studenter – till vilken Topelius hörde – som diskuterade litteratur och universitetspolitik.
- 655, 2 *smorde sig* – smorde kråset.
- 655, 5 *Storkyro slag* – Fältslag i kampen om Finland under stora nordiska kriget i februari 1714.
- 655, 7 *Thé nach gewohnheit.* – (ty.) Te som vanligt.
- 655, 8 *projecterades* – föreslogs.
- 655, 10 *Kätchen von Heilbronn* – Eduard Weylandts trupp gav *Kätchen von Heilbronn oder die Feuerprobe* (1810) av Heinrich von Kleist.
- 655, 12 *björnvisiter* – besök i syfte att kräva in skulder.
- 655, 13 *fjäsk* – jäkt.
- 655, 14 *Utbekom hela mitt [...]* *väntan* – Topelius hade försummat stipendiatuppropet när terminen inleddes.
- 655, 22 *Hochheimer* – rhenskt vin.

- 655, 24 *Frithiof – Frithiofs saga* (1825) av Esaias Tegnér.
 655, 25 *vivat* – (lat.) leve.
 655, 32 *sturskades* – bråkade; SAOB har detta belägg av Topelius.
 655, 32 *succurs* – hjälp, förstärkning; SAOB har detta belägg av Topelius.
 656, 2 *kurn* – här: kurslåden.
 656, 35 *Bon.* – (fra.) Gott.
 657, 7 *Ephemerer* – Topelius handskrivna tidning 1834–1838 (ms delvis bevarade NB 244.147).
 657, 12 *liberalité* – frikostighet.
 657, 14 *Gropois* – ett kortspel.
 657, 21 *Cucu* – kucku, killespel; spelades med särskild kortlek om 42 kort.
 657, 25 *surprenera* – överraska.
 657, 27 *halmgubbe* – kärve eller figur av halm, som bars in i stugorna inför julfirandet.
 658, 2 *klockdyna* – fodral till fickur.
 658, 2 *tulubb* – lång, pälsfodrad överrock.
 658, 18 *droppar* – supar.
 658, 19 *Schlafröck* – morgonrock.
 658, 21 *alnshöga* – här: kortväxta; en aln motsvarar knappt 60 cm.
 658, 33 *entretenerad* – underhållen.
 659, 1 *vis à vis* – (fra.) visavi, sekondpar.
 659, 38 *Hertziska* – Henri Herz har komponerat ett tjugotal rondon för klaver.
 659, 38 *Moschelles'ka* – förmodligen *Adagio ma non troppo* no. 16 av Ignaz Moscheles.
 660, 1 *senterade* – förnumna.
 660, 3 *quatre mains* – (fra.) fyrehändigt.
 660, 5 *Califen i Bagdad* – komisk opera av François-Adriën Boieldieu (1800).
 660, 8 *Fanchon – Fanchon das Leyer mädchen* (1804), sångspel med musik av Friedrich Heinrich Himmel.
 660, 10 *Tintomara – Drottningens Juvelsmycke (eller Azouras Lazuli Tintomara)* (1834) av C. J. L. Almqvist, del IV i den anonymt utgivna *Törnrosens bok*.
 661, 1 *bånen* – (dial.) barnen.
 661, 3 *Bon!* – (fra.) Gott!
 661, 11 *Törnrosens Bok: Hinden* – del III i den anonymt utgivna *Törnrosens bok* av C. J. L. Almqvist (1833).
 661, 17 *gammal* – pro gammal sed.
 662, 31–32 *blott Olga* – Den ettåriga Olga Rosenkampff dog 16/11 1837.
 662, 38 *Resens* – jättens; SAOB har detta belägg av Topelius.
 663, 20–21 *Mötet vid Vosnesensk* – Nikolaj I hade inspekterat ryska trupper som samlats till en stor mönstring i Voznesensk i augusti 1837 (*Åbo Tidningar* »Lägeret vid Vosnesensk» 6/12 och 9/12 1837).

Januari 1838

- [665], 1 *αωλ'η'* – (gr., pro αω'λ'η') 1838; enligt det joniska talbeteckningssystemet.
 [665], 2 *ΕΦΗΜΕΡΙΣ*. – (grek.) dagbok.
 666, 1–3 *Eheu! fugaces, [...]* – *Horatius*. – ur *Carmina* (2, 14, 1) av Quintus Horatius Flaccus; »Hur hastigt flykta Postumus, Postumus, / Vår lefnads år!» (översatt av G. Adlerbeth, *Horatii Oder och epoder* 1817).

- 666, 4–6 *Nu alltför länge* [...] *Runesvärdet* – ur K. A. Nicanders sorgespel *Runesvärdet och den förste riddaren* (1820); versen fortsätter: » – mitt verk får icke stadna» (s. 24).
- 667, 2–4 *Sehet, das Neue* [...] *Goethe*. – ur J. W. Goethes dikt »Zum neuen Jahre» (1801).
- 667, 28 *Calcobord* – calco: ett kortspel.
- 667, 32 *Törnrosens bok: Hinden* – del III i den anonymt utgivna *Törnrosens bok* av C. J. L. Almqvist (1833).
- 667, 35–36 *Askarna bra*. – Affärerna i ordning.
- 668, 2 *Ephemer* – Topelius handskrivna tidning *Ephemerer* 1834–1838.
- 668, 12 *Cucu* – kucku, killespel; spelades med särskild kortlek om 42 kort.
- 668, 14 *mon frère* – (fra.) min bror.
- 668, 17–18 *Hüte dich, [...] Dein Hertz ist jung!* – (ty.) Tag dig i akt, lilla duva! Ditt hjärta är ungt!
- 668, 21 *Declination* – här: avstickare.
- 668, 31 *negligeant mot* – negligerade; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 669, 5 *Doria* – jfr kaffedoria; kafferep, kaffebjudning.
- 669, 6 *Petite ouverte* – variant av kortspel där man spelar med tolv kort upplagda på bordet.
- 669, 7–8 *Plancherna till det Stockholmska Musæum* – oidentifierade.
- 669, 14 *Frisches Luft in Schweden!* – (ty.) Frisk luft i Sverige! – variation på skämtsam ordspråk.
- 669, 15 *Tintomara – Drottningens Juvelsmycke (eller Azouras Lazuli Tintomara)* (1834) av C. J. L. Almqvist, del IV i den anonymt utgivna *Törnrosens bok*.
- 669, 16 *ανδρογυν* – (grek.) androgyn.
- 669, 22 *Myllymaths* – mjölnarmatte eller mas, ett kortspel.
- 669, 22 *blef* – förlorade.
- 669, 25 *kuppat* – lagt beslag på, knyckt.
- 669, 34 *Paltzgrafven* – Ludvig Holbergs komedi *Den pantsatte bondedrängen* (1759), i översättning av Arvid Lilliestierna.
- 670, 7 *Cardo ætatis!* – (lat.) Människolivets vändpunkt!
- 670, 8 *À Dieu!* – (fra.) Adjö!
- 670, 29 *Vingtun* – vintun eller vint-et-un, kortspelet tjuoett.
- 670, 33 *skall jag* – pro skall jag se.
- 671, 2 *Ett fult resultat* [...] *fromheten* – d.v.s. pietismen.
- 671, 11 *Moi* – (fra.) jag.
- 671, 14 *glödgar* – glödgar dryck.
- 671, 19 *gropois* – ett kortspel.
- 671, 33 *Passopp* – ett kortspel.
- 671, 34 *Auction hos Turdins*. – G. W. Turdin hade under några års tid förlorat flera handelsfartyg i skeppsbrott och affärsrörelsen tyngdes av skulder. Konkurs blev oundviklig: en exekutiv auktion hölls i januari 1838 och handelshuset avvecklades genom försäljning och auktioner fram till oktober.
- 672, 24 *Klingmans Faust – Faust. Ein Trauerspiel in fünf Acten* (1815) av August Klingemann.
- 672, 34 *für immer!* – (ty.) för alltid!
- 672, 36 *le dernier adieu* – (fra.) ett sista farväl.
- 673, 1–2 *Auch sah ich anderswo* [...] – *Lebewohl!* – (ty.) Även tittade jag i annan-

- stans, – där var fågeln utflugen – kom inte ihåg mig – Lev väl!
 673, 22 *par distraction* – (fra.) här: som förströelse.
 673, 24 *8 mil* – 85,5 km; den gamla svenska milen motsvarar 10,7 km.

Februari 1838

- 673, 28–30 *Ljufva kind*, [...] *Promenader* 1838. – nedtecknat i *Promenader* (häfte D, s. 149, NB 24.4.148).
- 673, 32 *Γρεθα* – (grek.) Gretha.
- 673, 32–674, 6 *fille de dix-cinq* [...] *faisait des flammes* – (fra.) flicka på femton år, – mörkskön, vacker! Det är länge sedan, – jag minns dig, [ev. blick från öst] behagfulla sorglöshet, purpurkinder [ev. purpurögon], flammande hjärta! Det man kunde kalla lättsinne var försummad uppfostran, ungdomens dårskap, en kärestas leenden – j – röda läppar – jag har kysst dem – och det hettade – de små vita kloten – jag har kysst dem och de flammade. [För betydelsen av *pareilles*, se Törnudd, *Flickan från Kahra* 1948, s. 45.]
- 674, 7–10 *Jamais seroit il* [...] *À revoir!* – (fra.) Aldrig kommer någon att älska dig lika mycket? Och likväl – mycken åträ, – ingen ånger då jag lämnade dig! – En minnets vackra ängel – inga Eumenider [sedlighetens väktare] i sikte! Vi kommer att återse varandra. – Ännu en gång skall flamma möta flamma. På återseende!
- 674, 16–17 *Aussi de la jeunesse*, [...] *mais point!* – (fra.) Också [här] av ungdom, av en annan sort, men inget!
- 674, 23 *Mimers brunn* – d.v.s. Kejsrerliga Alexanders-Universitetet i Helsingfors.
- 674, 28 *Proteusmask* – Proteus: havsgud i den grekiska mytologin; avser förmågan att vid behov byta skepnad eller ändra åsikt.
- 675, 3 *Frisches Luft in Schweden!* – (ty.) Frisk luft i Sverige! – variation på skämtsam ordspråk.
- 675, 9 *Vingt un*. – vingtun eller vingt-et-un, kortspelet tjuogoett.
- 675, 11 *Frisches Leben*. – (ty.) Fritt liv.
- 675, 17–18 *för gamla tvistefrågans skull (betygen)* – Konsistoriet hade föregående år fråntagit studentavdelningarna rätten att utfärda frejdebetyg till förmån för inspektörerna. Beslutet var impopulärt och flera kuratorer hade avgått i protest hösten 1837 (jfr 18/11 1837).
- 675, 25 *Encyclopedie der Philos. Wissenschaften* – *Encyklopädie der philosophischen Wissenschaften* (1817) av G. W. F. Hegel.
- 675, 35 »*pak sårmen*» – »bakom skärmen», här: bakom lyckta dörrar.
- 675, 35–36 *Une très jolie fille* – (fra.) En mycket söt flicka.
- 675, 37 *Academisk Inscription* – högtidlig inledning av läsåret, inskrivningsdag; finländsk svenska.
- 675, 38–676, 1 *Vi ämnade tillvägabringa* [...] *Pipping* – Under F. W. Pippings rektorat stod studenterna upprepade gånger i konflikt med konsistoriet, bl.a. p.g.a. delningen av Österbottniska avdelningen 6/11 1837.
- 676, 9 *Pedalharpa* – harpa med pedaler av reglering av tonhöjd.
- 676, 15–16 *affaire d'amour* – (fra.) kärleksaffär.
- 676, 16 *gat-connoicancer* – prostituerade.
- 676, 17 *cousin Grönlund* – kvinnlig bekant av tvetydigt slag.
- 676, 18 *presence d'esprit* – (fra.) sinnesnärvaro.
- 676, 22 *Moi* – (fra.) jag.

- 676, 27 *Gustaf Wasa* – skådespel av August von Kotzebue.
 677, 4 *Uslaste pjeser* [...] *Testamentet*) – *Die beiden Pächter*, skådespel av Louis Schneider efter engelsk förlaga, och på svenska *Testamentet*, drama av August von Kotzebue.
 677, 21 *Issvoschikar* – (ry.) hyrkuskar.
 677, 23 *Liqueur au Vanille* – (fra.) vaniljlikör.
 677, 27 *Picknicken* – subskriberad nöjestillställning för societeten med supé och dans, även studenter deltog.
 677, 30 *hade starkt tycke af* – liknade mycket.
 678, 6 *ledamot af Comitéen* – oklart vilken kommitté Topelius avser; våren 1837 hade han ingått i en arbetsgrupp som skulle fästa uppmärksamhet vid uppförandet bland studenterna och väcka liv i avdelningens verksamhet, hösten 1837 hade han valts till censor med uppgift att vaka över disciplinen inom avdelningen.
 678, 19 *Moi* – (fra.) jag.
 678, 27 *Smorde oss* – smorde kråset.
 678, 34 *Frisch' Luft in Schweden*. – (ty.) Frisk luft i Sverige! – variation på skämtsamt ordspråk.
 678, 37 *Muffen* – subskriberad danstillställning för borgerskapet.
 678, 38 *mobben* – här: det lägre borgerskapet.
 678, 38 *pauvres honteux* – (fra.) utblottade ståndspersoner.
 679, 4 *Freies Leben*. – (ty.) Fritt liv.
 679, 5 *förde bud* – skrävlande; förekommit i finländsk svenska.
 679, 5 *Stort colorum* – Mycket oväsen.
 679, 12 *blusning* – fest.
 679, 17 *en corps* – (fra.) i samlad trupp.
 679, 31 *half tolf* – sannolikt ett kortspel.
 679, 32 *Aline, Drottning af Golconda* – komisk opera från 1828 av Gaetano Donizetti efter franskt original, uppfördes av Weylandts teatertrupp.

Mars 1838

- 680, 2–3 *Nu åter till* [...] *Braun*. – ur »Killespelet», ingår i Wilhelm von Brauns *Dikter I* (1837).
 680, 4 *Ich heisse* [...] *Der Müller*. – (ty.) Jag heter Isak Abraham Mohr och bor hos Wahllunds. Mjölaren.
 680, 6–9 *Solvitur acris hyems* [...] *Horatius*. – (lat.) »Stela vintern är löst af Zefyri fläkt och vårens anda. [...] Chorer med sång anför Cytheréa vid månans sänkta strålar.» ur Horatius, *Carmina* (1, 4, 5; övers. G. Adlerbeth, *Horatii Oder och epoder* 1817).
 680, 22 *Disputation* – August von Essen disputerade pro exercitio, d.v.s. försvarade en avhandling av Gabriel Rein i ett muntligt prov inför magistergraden.
 680, 23 *Petite ouverte* – variant av kortspel där man spelar med tolv kort upplagda på bordet.
 680, 25 *Fredmans Epistlar* – av Carl Michael Bellman (1790).
 680, 32 *Storljugarn* – komedi av Franz August von Kurländer (efter Jean François Collin d'Harleville).
 680, 33–34 »*Mein Sohn*, [...] *erschieden!*» – (ty.) »Min son, [...] har även denna vinter visat sig i Petersburg under namnet Taglioni!»

- 681, 1 *Vetter Paul* [...] *eines Deutschen* – Friedrich Gustav Hagemanns komedi *Vetter Paul, oder die Rache des Deutschen* (1810).
- 681, 3–4 *Der Reisende Student* [...] *Hydraulicus* – vaudeville.
- 681, 13 *icke spelas det alldeles Misère* – anspelar på variant av kortspel där man undviker att ta stick.
- 681, 18 *tout le jour* – (fra.) hela dagen.
- 681, 18 *Inrättade ett Pantheon* – förmodligen anteckningshäftet *Pantheum* 1838 vars titelblad är daterat 14/3 1838 (NB 244.135, s. 251–[278]). Flera anteckningshäften från studietiden benämns *Pantheon*.
- 681, 20–21 *Det berättas att Snellman* [...] *Collegium* – F. W. Pipping hade förbjudit J. V. Snellman att föreläsa om den »Akademiska Frihetens sanna natur och väsende» (Snellman, SA I, s. 779–785; jfr 23/11 1837).
- 681, 29–32 *På ödslig strand* [...] *slår* – ur »Fiskaren» av Bernhard von Beskow, med musik av Bernhard Crusell. De fyra första versraderna lyder: »På nattlig strand vid svall och bölja / min gamla hydda enslig står; / dess fot de vreda vågor skölja / och skummet opp mot rutan slår.»
- 681, 34 *Cucu* – kucku, killespel; spelades med särskild kortlek om 42 kort.
- 682, 8 *pecus* – (lat.) hjord.
- 682, 11 *Norma* – opera av Vincenzo Bellini (1831).
- 682, 14–15 *gåtan om Emelie Lt* – se 12/8 1837.
- 682, 18 *Paul Clifford* – roman av Edward Bulwer Lytton (berömd för de inledande raderna: »It was a dark and stormy night»); utkom i Hiertas läsebibliotek i översättning av A. F. Dalin 1835.
- 682, 22 *Myllymaths* – mjölnarmatte eller mas, ett kortspel.
- 682, 25 *Rochus Pumpernickel* – komisk opera från 1809 av Matthäus Stegmayer, gavs till förmån för skådespelaren Karl Julius Köcher.
- 683, 10 *auditorer* – åhörare.
- 683, 11 *tres faciunt Collegium* – (lat.) tre utgör ett sällskap.
- 683, 15 *Lithocromie* – litografiskt färgtryck.
- 683, 22–25 *Plaisir ici presque* [...] *papier*. – (fra.) Nöjet här nästan okänt, mycket arangemang, hemligheter, nyfikenhet, glädje! Många vackra masker, behagfulla former, många skimrande ögon, flammande kinder under kinderna av papper. [För betydelsen av *pareilles*, se Törnudd, *Flickan från Kahra* 1948, s. 45.]
- 683, 26–31 *Il y a eue* [...] *Endymion?*» – (fra.) Det fanns en vacker mask; till henne skulle jag ha jag velat säga: »God dag, skogarnas drottning, söta Selene! Det är länge sedan jag sett er – två tusen år, faktiskt, – men alltid är ni lika vacker, lika söt och charmerande liksom fordom.» – »Ursäkta mig, skulle hon ha sagt mig, jag vet inte med vem [jag talar]» – »Är det möjligt vackra flicka av månen, att ni inte längre känner igen mig, att ni inte känner er Endymion?»
- 683, 34 *Wachler, Geschichte der Litteratur* – Ludwig Wachler, *Handbuch der Geschichte der Litteratur I–II* (1822–1824).
- 684, 1 *Die Schwester aus Prag* – sångspel (1794) av Joachim Perinet (text) och Wenzel Müller (musik).
- 684, 4 *declination* – tillbakagång, förfall.
- 684, 9 »*Skuggan*» i *mina Promenader* – dikten publicerades i *Ljungblommor II* 1850 (ZTS I, s. 164 f.); Promenader är titeln på en samling häften med litterära utkast.

- 684, 15 *Calco, Cucu och Gropois* – kortspel.
 684, 20 *hvarom sid. 7* – d.v.s. 14/1 1838.

April 1838

- 684, 21 *Cicuta* – (lat.) sprängört[ens].
 684, 26–29 *Se! Se huru [...]* *Promenader 1838* – nedtecknat i *Promenader* (häfte D, s. 149, NB 244.148).
 684, 30–32 *Wer nicht liebt [...]* *Luther*. – (ty.) »Den som inte älskar vin, kvinnor och sång, / förblir en narr hela livet långt.»; sentens tillskriven Martin Luther.
 685, 2 *råsk* – strunt.
 685, 6 *À revoir*. – (fra.) På återseende.
 685, 8 *aussi* – (fra.) också.
 685, 8 *en charme* – (fra.) charmerande.
 685, 8 *moi même* – (fra.) jag själv.
 685, 10 *madam* – tjänarinna; skötte städning och upppassning.
 685, 15 *bläckarn* – sedeln.
 685, 18 *Emelies wals i A moll* – troligen Beethovens »Sehnsuchtswalzer», Emilies bravurnummer.
 685, 19–25 *Bon jour, petite fille [...]* *la petite oiseau*. – (fra.) Goddag, lilla äppelflicka. – Ditt namn? – Sophie. Din ålder? – femton år. – Vacker figur! – Låt mig vara. – Ögon av mörka flammor, – du är vacker, min lilla. – Jag kommer att gå. – Vacker och omöjlig. Nåja, Herr Blank blev rejält förvånad då han återvände från Anatomien till bostaden utan att hitta nyckeln, inbillande sig att det var ett misstag eller madamens slarv. – Under detta antagande sökte han efter kvinnan i fråga utan att hitta henne i bostaden; till min stora lycka, eftersom den lilla fågeln flydde sin kos under tiden.
 685, 27 *Teneriffa* – förmodligen ett slags sött, starkt vin.
 685, 31–32 *Wer nicht liebt Wein, [...]* *Leben lang!* – (ty.) »Den som inte älskar vin, kvinnor och sång, / förblir en narr hela livet långt.»; sentens tillskriven Martin Luther.
 685, 34–686, 2 *Encore je me te souviens, [...]* *moi je n'en ai aucun.*» – (fra.) Än minns jag dig, [du] barn av April! – April, som jag själv för tillfället; – [du] barn som skall förlora dig p.g.a. ambitionen. – »Min far var hantverkare, min mor lever; min mor har inga pengar att ge mig, och jag behöver en ny kappa. – Ah, – ni får se – de andra flickorna bär vackra kappor, – jag har inte en endaste en.»
 686, 3–5 *Pauvre fille! Encore [...]* *sera ta perte*. – (fra.) Stackars flicka! Ännu har du föga eller inget tjänat för kappan, det är vad jag vet genom ** – denna den vackraste syn på jorden. Men ändå – denna kappa skall vara ditt fall.
 686, 6 *Après midi à cinq [...]* *par promise*. – (fra.) Lova att du återvänder på eftermiddagen klockan fem.
 686, 7 *Alors le clef [...]* *filles de pommes!* – (fra.) Se här nyckeln – – – – stackars äppelflicka!
 686, 8–9 *Pauvre petite fille [...]* *longtemps déjà!* – (fra.) Stackars lilla äppelflicka! – Då vi skiljdes åt lovade du mig att återvända. – Jag väntar dig sedan länge!
 686, 10–11 *Tu me trompes, [...]* *Viens, viens!* – (fra.) Du bedrar mig, du kommer inte! – Tror du att jag har lekt med ditt lilla hjärta. – Nej, Nej! – Kom, kom!
 686, 12–13 *Elle ne venoit [...]* *les yeux à la terre*. – (fra.) Hon kom aldrig. Mycket senare

- såg jag henne på gatan. Hon drog sig undan, med ett leende på läpparna, ögonen riktade mot marken.
- 686, 16 *surprenerades* – överraskades.
- 686, 19 *Wachler* – Ludwig Wachler, *Handbuch der Geschichte der Litteratur I–II* (1822–1824).
- 686, 19 *Par distraction* – (fra.) här: som förströelse.
- 686, 22 *smörja sig* – smörja kråset.
- 686, 25 *chez moi* – (fra.) hos mig.
- 687, 1 *MuliMåndag* – mulen (mulig) måndag, dialektal benämning på måndagen i stilla veckan.
- 687, 3 *liberaliter* – (lat.) rikligt.
- 687, 6–9 *Anne Marie, wo sollst du* [...] *Anne Marie!* – variation på tysk folkvisa.
- 687, 10 *TranoTisdag* – (dial.) tranutisdag, benämning på tisdagen i stilla veckan.
- 687, 12 *Frustra exspectasti, mi fili!* – (lat.) Förgäves har du avvaktat, min son!
- 687, 14 3 *Ruters* – sannolikt ett kortspel.
- 687, 19–20 »*Månan sken öfver* [...] *svart.*» – nedtecknat i *Promenader* (häfte D, s. 147 f., NB 244.148).
- 687, 22 *Häftet D. Pag. 126, 27 – Promenader*, häfte D (NB 244.148, s. 126 f.); Topelius skildrar här de känslor Greta på Kahra gästgivargård väckt (jfr 1/2 1838).
- 687, 24 *pischis* – berusad.
- 687, 25 *Isvoschik* – (ry.) hyrkusk.
- 687, 29 *half tolf* – sannolikt ett kortspel.
- 688, 3 *Die Letzten Dinge af L. Spohr* – musik av Louis Spohr och text av Friedrich Rochlich (1826); påskoratoriet gavs av Sångföreningen och Musikaliska Sällskapet (jfr 17/4 1835).
- 688, 15 »*Gefallen* [...] *Babylondie grosse*» – (ty.) »Fallen, fallen är den store Babylon», ur Joh. Upp. 18:2.
- 688, 21 *sotto voce* – (ita.) med dämpad röst.
- 688, 24–27 »*Gefallen* [...] *wird gebrochen*» – librettot återger fritt bibelverser ur Joh. Upp. 18:2, 20:13 och 8:1.
- 688, 27–28 *Sie zagen, sie beben* – (ty.) De tvekar, de darrar.
- 688, 28 »*Es ist geschen!*» – (ty.) »Det är gjordt», Joh. Upp. 21:6.
- 688, 37 *upsvulget* – uppslukat.
- 689, 10 *poudrette bolaget* – aktiebolag som grundades i Helsingfors 1837 och verkade för inrättandet av en pudretfabrik i staden (Nygård, *Bara ett ringa obehag?* 2004, s. 101 f.).
- 689, 16 *gulej* – (dial.) upptåg.
- 689, 16 *Ryska påskan* – enligt den julianska kalendern; firades med ceremoniell procession och gudstjänst.
- 689, 18 *intet oroligt uppträde vid Ryska kyrkan* – Till studenternas nöjen hörde att betrakta det ryska påskfirandet och försöka ta sig in i kyrkan. I samband med den ryska påsknatten 1831 hade slagsmål och oroligheter uppstått med politisk uppståndelse som följd.
- 689, 23 *Moi* – (fra.) jag.
- 689, 27 *Memma* – (fi. mämmi) påskdessert av malt, rågmjöl och vatten; vanlig i Finland.
- 689, 28 *Voila tout!* – (fra.) Se där allt!
- 689, 32 *Ayesha af Morier* – *Ayesha, eller Den sköna flickan i Kars* av James Morier

- utkom i Hiertas läsebibliotek i översättning av A. F. Dalin (1836).
- 689, 32 *Zohrab* – James Moriers *Zohrab. En persisk berättelse* utkom i Hiertas läsebibliotek i översättning av Carl Netherwood (1834).
- 690, 2 *ma chere madame* – (fra.) min kära fru.
- 690, 3 *scholfuxen* – skolpojken (något nedsättande).
- 690, 4 *Tychobrahe dag* – benämning på var och en av de 33 mest otursamma dagarna under året enligt äldre folktro; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 690, 31 *Disputation* – d.v.s. den avhandling av C. R. Sahlberg som Topelius skulle försvara i ett muntligt prov inför magistergraden. Topelius disputerade 16/5 1838.
- 690, 34 *Mais point de vue*. – (fra., här:) Men inget att se.
- 690, 36 *ämne* – Topelius skrev övningsuppsatser för J. G. Linsén, professor i välta- lighet och skaldekonst.
- 691, 3 *smorde oss* – smorde kråset.
- 691, 9 *Ephemerer* – Topelius handskrivna tidning.
- 691, 13 *grafven i Perho på Finska* – en tidig tolkning av J. L. Runebergs episka dikt, publicerad i *Dikter II* (1833).
- 691, 28 *Cursor* – vaktmästare.
- 692, 1 *blust* – berusad.
- 692, 7–8 *snusig och och såsig* – yr i huvudet och (lätt) berusad.
- 692, 9 *Pontus Euxinus* – (lat.) Svarta havet.
- 692, 10 *fluida* – (lat.) vätskor.
- 692, 11 *fides* – gunst.
- 692, 15 *war* – pro det war.
- 692, 17 *declination* – här: avstickare.
- 692, 18 *tortor* – mindre bakverk, bakelser.
- 692, 19–21 *Weine, Weine* [...] *mir nicht ein* – fritt efter tysk folksvisa, utgiven i *Das Kna- ben Wunderhorn I* (1806) och tonsatt av bl.a. C. M. von Weber.

Maj 1838

- 692, 23–693, 8 *Stod' der en engel* [...] *frid!*» – Dikten publicerades i *Ljungblommor I* (1845) med titeln »Ynglingens val» (ZTS I, s. 22).
- 693, 10 *primula veris* – (lat.) gullviva.
- 693, 19 *l'Oncle et la Niece* – oidentifierad.
- 693, 23–24 *Nationsmöte för begge* [...] *Hällström*. – Den österbottniska avdelningen hade delats 6/11 1837.
- 694, 5 *Muschka* – (lat.) musca, fluga; sannolikt tidsfördriv, där deltagaren tömmer sitt konjaksglas alltid när en fluga sätter sig på det.
- 694, 8 *blusning* – fest.
- 694, 18 *Isvoschik* – (ry.) hyrkusk.
- 694, 18 *åkte grasatum* – åkte omkring på gatorna under støj och oväsen.
- 694, 19 *gens'd'arme patrulln* – gendarmer: beriden militärpolis.
- 694, 19 »brat'arne» – »skrävlarna».
- 694, 20–21 *Anfäktade slutligen brandvakten* [...] *slaken!* – Brandvakterna som nattetid patrullerade staden ropade varje heltimme ut klockslaget och en önskan om Guds beskydd mot brandfaran; att störa brandvakterna var ett återkom- mande nöje bland studenterna.
- 694, 25–26 *Moi musique au pianoforte*, [...] *etait très beau*. – (fra.) Jag musik vid pianot, – Därefter – liten promenad, för vädret var mycket vackert.

- 694, 27 *Disputationer* – d.v.s. de avhandlingar av C. R. Sahlberg som de skulle försvara i ett muntligt prov inför magistergraden 16/5 1838.
- 694, 29 *artig* – pro artig.
- 694, 36 *Jacob Ärlig* – äventyrsroman av Frederick Marryat, utkom i Hiertas läsebibliotek i översättning av A. F. Dalin (1836).
- 694, 37 *Finska Museum* – inhemsk naturaliesamling, inrättad av Societas pro Fauna et Flora Fennica.
- 695, 7 *Lüders Concert* – Musikaliska Sällskapets konsert gavs till förmån för Carl Lüders.
- 695, 10 *M. A. Castrén afreste åt Lappmarken* – M. A. Castrén gjorde sin första forskningsresa till finska Lappland.
- 695, 15 *krallar sig ut* – med möda beger sig ut; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 695, 20 *med plats* – med möda.
- 695, 25 *Cucu* – kucku, killespel; spelades med särskild kortlek om 42 kort.
- 695, 28 *Frustraneus labor [...] noctis.* – (lat.) Nyttolös möda och fåfänga förhoppningar för natten.
- 695, 36 *ÅngStorfursten* – ångfartyg.
- 696, 4 *officianter* – preses, respondent, opponent m.fl. vid en disputation.
- 696, 10 *Hochheimer* – rhenskt vin.
- 696, 17 »*tam viriliter*» – (lat.) »så manligt».
- 696, 17 *press* – (pressande) tentamen.
- 696, 22 *Teneriffa* – förmodligen ett slags sött, starkt vin.
- 696, 28 *depense* – utgift.
- 696, 29–30 *Partic. XIV, Partis [...] Enumerans* – Professorn i naturalhistoria Carl Reinhold Sahlberg presiderade för en serie undersökningar av Finlands insekter. Topelius var respondent till del XIV i den andra serien av *Insecta Fennica*.
- 696, 30–31 *In opponentem priorem.* – (lat.) Till den första opponenten.
- 696, 32–37 *Praclarissime domine Phil. Candidate! [...] rogo.* – (lat.) Förträffligaste herr Filosofie Kandidat! Högst ärade vän! Lätt har jag erkänt din vänlighet, därför att du idag så välvilligt har åtagit dig huvudopponentens roll mot den mycket berömda upphovsmannen och mot mig. I förlitan på och fullt säkert övertygad därom — undvikande ytterligare ordrika dröjsmål — beder jag dig enträget, att du måtte vilja visa dig tillmötesgående och vänlig, som också välvillig mot mig.
- 697, 1 *In oppon. posteriorem.* – (lat.) Till den andra opponenten.
- 697, 2–7 *Præstantissime domine opponens! [...] a te exposcere.* – (lat.) Högst utmärkte herr opponent! Käraste vän! Idag erbjuder du mig ett nytt bevis på din gamla vänskap. Men eftersom det, till följd av ett långvarigt förtroligt umgänge och gemensamma studier, är mycket väl bekant för dig i hur stort behov av din mildhet jag är vid detta tillfälle – kan jag inte låta bli att å det högsta be dig visa tålmod, din vänsällhet och ditt vänskapliga sinnelag.
- 697, 16 *den Stumma* – ur Daniel Aubers opera *Den stumma från Portici*, här i arrangemang för piano.
- 697, 25 »*förriga ofreden*» – förmodligen avser Topelius den ryska ockupationen av Finland 1713–1721 under stora nordiska kriget. Begreppet »stora ofreden» vann fotfäste i det finländska språkbruket först genom Topelius *Fältskärns berättelser*.

- 697, 27 »Om curerandet af Syphilis utan quicksilfver» – Immanuel Ilmoni (preses), *Om behandlingen af syphilis utan quicksilfver [...] till offentlig granskning framställd af Erik Alexander Ingman* (1838).
- 697, 35 *Vivat* – (lat.) leve.
- 698, 15 *pund* – förmodligen lispund, d.v.s. 766 kg.
- 698, 22 *chez moi* – (fra.) hos mig.
- 698, 35 *han stråke* – pro hans stråke.
- 699, 17 *Polacca guerriera* – *Polacca guerriera* för violin och piano (Ole Bull).
- 700, 12 *en corps* – (fra.) i samlad trupp.
- 700, 14 *vråkte* – gjorde ingenting.
- 700, 18–19 *furst Menschikoff* – ångfartyg.
- 700, 21 *fides* – (lat.) kredit.
- 700, 23 *högt* – pro högst.
- 700, 26–27 *Wulfpert*, [...] *hederligt kok stryk* – postdirektör Alexander Wulfpert var okänd för att genomlysa (perlustrera) privatbrev.
- 700, 28 *soiréare* – åhörare till soarén.
- 700, 29–30 *ouverturen till Don Juan* – operaouvertyrt till *Don Giovanni* (1787) av W. A. Mozart.
- 700, 32 *Finska Musæum* – inhemsk naturaliesamling, inrättad av Societas pro Fauna et Flora Fennica.
- 700, 35 *hjernfeber* – febersjukdom med inflammation i hjärnan eller dess hinnor.
- 701, 2 *tempora mutantur* – (lat.) tiderna förändras.
- 702, 31 *Liebliche Nacht!* – (ty.) Ljuva natt!
- 703, 1 *skäl* – säl.
- 703, 18 *Wer nich liebt* – (ty., pro nicht) Den som inte älskar [vin, kvinnor och sång, / förblir en narr hela livet långt], sentens tillskriven Martin Luther (motto för april månad 1838).
- 703, 19 *leichtes Sinn* – (ty.) med lätt sinne.

Juni 1838

- 703, 24–32 *Ille potens sui [...] Lib. III, 29.* – Horatius Flaccus, Quintus, *Oden* 3, 29, 41–48: »Den rår sig sjelf, den helsas med rätta säll, / Som den dag för dag säga med sinneslugn: / 'Jag njutit lifvet:' Morgondagens / Himmel må klar eller mulen blifva, / Hvad han tillryggalagt, dock af ingen Gud / Kan återtagas. Hvad i sin snabba flygt / Förflutna timmen med sig bortfört, / Bildas ej om eller blifver ogjordt.» (översättning av G. Adlerbeth, *Horatii Oder och epoder* 1817).
- 703, 33–36 *Der Himmel lacht, [...] Promenader 1838.* – (ty.) Himlen skrattar, jorden skrattar, havet skrattar, hela världen skrattar! Det är ju ett sådant lustigt liv här på jordens gröna rund; ur »Lied an Emma», i *Promenader* (häfte D., s. 133, NB 244.148).
- 703, 37 *Bonheur de se revoir!* – (fra.) Lycka att återse!
- 704, 12–13 *Drollen splide mig ad, säger Holberg* – »Fan ska riva mig i stycken»; ur *Jeppe paa bjergtet eller Den forvandlede bonde* (orig. 1722) av Ludvig Holberg.
- 704, 13 »jag maa, min troe lee!» – (da.) »jag måste minsann skratta!».
- 704, 15 *Teneriffa* – förmodligen ett slags sött, starkt vin.
- 704, 22–23 *la Baronne* – (fra.) friherrinnan.

- 704, 23–24 *Encore je me souviens* [...] *Cest à rire*. – (fra.) Ännu minns jag min förtvivlan över de två samtidiga visiterna. Det är så att man kan skratta.
- 704, 26 *moi je m'entretenois* – (fra.) jag uppehöll mig.
- 704, 27–38 *La fille, etant* [...] (*Une nuage* [...] *pareilles de la fille*) – (fra.) Flickan, som var mycket älskvärd ikväll, visade mer förnuft och kvickhet än man [hos henne] hade kunnat ana. Jag frågade om hon inte skulle vilja göra sällskap med friherrinnan i stället för sin syster? – Åh, mycket gärna. – Det måste man pröva på. – Nej, nej. – Har Lisette berättat om sina nöjen och kärleksaffärer i NyCarleby? Vill ni inte där vinna en beundrare, såsom Lisette? – Lisette, det är en annan sak, Lisette håller god min. Men är det sant som man sagt mig, att det finns så många vackra flickor i Nby, att de alla är så vackra i Nby? – Ja, det är sant, men ni kan vara övertygad om det, lilla Lottchen, ni inte skulle vara den minst vackra i NyCarleby. (Ett purpurmoln färgade flickans kinder). [För betydelsen av *pareille*, se Törnudd, *Flickan från Kahra* 1948, s. 45.]
- 705, 9 *Storfursten* – ångfartyg.
- 705, 11 *Beau temps*. – (fra.) Vackert väder.
- 705, 21 *neutra* – neutrala, intetsägande.
- 705, 24 *han* – pro hans.
- 705, 25 *indifferentism* – indifferentens.
- 705, 30 *Moi, nouvelle conversation*. – (fra.) Jag, en ny pratstund.
- 705, 38 *musäum* – I universitetshuset fanns både universitetets egna samlingar och en samling inrättad av Societas pro Fauna et Flora Fennica.
- 706, 1–2 *Ici Caroline, [...]* *dame de Sibbo*. – (fra.) Här [var] Caroline, en liten dam från Sibbo.
- 706, 3 *Lentäjä* – (fi.) Flygaren, ångslup som hade inlett reguljärtrafik mellan fastlandet och Sveaborg några dagar tidigare.
- 706, 4 *Le baron et la baronne* – (fra.) Friherren och friherrinnan.
- 706, 4–10 *Les Allemands donnant* [...] *rester à Quarnbacka?* – (fra.) Eftersom tyskarna ikväll skulle ge en bra pjäs hade jag erbjudit mig att ta med L:n och hennes syster till spektaklet. – Jeana hade redan hunnit lova när den återvändande friherrinnan opponerade sig genom att säga »S. måste bada.» »Jag, sade Lchen, – jag hade verkligen sett fram emot att gå eftersom det inte finns någon som kan hindra mig, men jag skulle inte gå ensam – tusen tack!» – För Guds skull, frun, – varför inte stanna i Quarnbacka?
- 706, 11 *moi seul à mauvaise humeur* – (fra.) jag allena på dåligt humör.
- 706, 12 *Conrad von Starkenburg – Das Turnier zu Kronstein oder die drei Wahrzeichen* (1819) av Franz Ignaz von Holbein, romantiskt riddarspel där Konrad von Starkenburg är en av huvudkaraktärerna, uppfördes av Eduard Weylands tyska trupp.
- 706, 14 *zum Entzückung wohl* – (ty.) till förtjusning väl.
- 706, 17 *schlafrock* – nattrock.
- 706, 21 *De nouveau Lchen* – (fra.) Igen Lchen.
- 706, 27 *damen i förgyllda ramen* – en tavla (26/10 1837).
- 706, 29 *Nouvelle Conversation* – (fra.) En ny pratstund.
- 707, 4 *prospekt* – (framtid)utsikt.
- 707, 5 *Adalberts Bekentnisse* – av den lutherska teologen Franz Theremin (1828).
- 707, 7 *Noachs Ark, eller fan i båten* – Christian Eric Fahlcrantz, *Noachs ark. Den*

- nya *verlds-editionens första correctur-ark jemte Fan i båten såsom intelligensblad* (1825).
- 707, 15 *Preciosa* – Carl Maria von Webers scenmusik (1821) till Pius Alexander Wolffs skådespel.
- 707, 26 3 *fjerdels väg* – tre fjärdedelar av en svensk mil, d.v.s. ca 8 km.
- 707, 28 *depensen* – utgiften.
- 707, 30–31 *chez moi* – (fra.) hos mig.
- 708, 15 *en passant* – (fra.) i förbifarten.
- 708, 16–20 *Mais une longue* [...] *éprise de toi?* – (fra.) Men en lång promenad för att få veta – långt, långt från Fredriksgratan, och till och med ännu längre förbi de röda bergen. – Stackars folk! Rikt folk med denna ensamma flicka. Flera gånger såg hon sig om. – Ser du inte, sade C:n efter Ångfartyget, flickan är förtjust i dig?
- 708, 22 *Nocturno* – dikt med nattlig stämning, nattstycke.
- 708, 33 *N'est ce pas? cher ami?* – (fra.) Inte sant? Kära vän?
- 709, 4 *fjäskande* – jäktande.
- 709, 6 *Isswoschik* – (ry.) hyrkusk.
- 709, 21 *björnavisiter* – besök i syfte att kräva in skulder.
- 710, 2 *snöda* – ringa, usla.
- 710, 3 *o mater Academia* – (lat.) o moder Akademin.
- 710, 33 *Mathias Weckströms celebra gravvårdar* – Möjligen avses monumentet vid Johannes Weckströms grav, tidigare ägare till Domarby gård.
- 711, 9–18 *En arrivant et promenant* [...] *dérrière l'autre fille*. – (fra.) Då jag nyanländ såg mig omkring märkte jag en klunga med flickor, – flera mycket vackra, och en i synnerhet. Men hon var inte den rätta (sid. 12 [d.v.s. 1/2 1838]). – Men då flickorna ropade »resande, resande!» visade hon sig på trappan till ett nytt loft – hon visade sig med samma glittrande ögon, med samma intagande nonchalans som förr. Emedan det redan var sent på Kahra. – »God afton!» – Inget svar. Nå väl »God afton! Känner du inte igen mig längre, xx?» – Vid dessa ord och med blicken på mig smet hon hastigt sin väg med ett leende, så skälmskt att det värmde runt omkring mig. – Senare medan hon tillredde kvällsvarden, gömde hon sig bakom den andra flickan.
- 711, 20–28 *Dans le poële* [...] *est si riche*.» – (fra.) Vid eldstaden såg man ingen förutom de två flickorna. Lustigt ställe, det här Kahra! Man finner där bara flickor, och vacker ungdom. – »Kommer du ännu ihåg förra vintern?» »Lekfull åtbörd. – Har du någon fästman, lilla xx?» – lekfull åtbörd – eld till pipan för att röka. – »Var är den andra herrn för tillfället?» – »Han som var Elissas? Han förlustar sig med damerna från Helsingfors.» – »Ge mig ert bälte.» – »Ja.» – »Ert röda bälte.» – »Ja!» – lekfull åtbörd. – »Skänk mig er plånbok som är så rik.»
- 711, 28 *blåsedlar* – den ryska femrubelssedeln var blå.
- 711, 29–36 »*Si!*» – »*Oh cette* [...] *douce minuit* – (fra.) »Ja!» – »Åh, denna plånbok bara, eller hellre: detta bälte, jag vill inte ha pengar.» – »Du vill inte ha pengar?» – »Nej, nej – men det här bältet.» – »Se där snaran, du är fångad, lilla fågel!» – »Ah, – detta vackra bälte?» »Ja!» – »Kom, xx, kom och sov», sade den andra. – »Tålomod, barn! Vad kallar du dig, du här?» – Sxx – »Men vänta» – De gick sin väg. – Stängda dörrar. »Öppna, barn! – ah, – sover du redan? – flicka, barn, skall bältet bli ditt?» – Klart – mild midnatt.

- 712, 3 *toujours riante, folâtre* – (fra.) alljämt skrattande, uppsluppen.
- 712, 4–7 *Encore visite au grenier [...] tomba en bas* – (fra.) Ännu ett besök på loftet som var mycket prydligt med ett stort antal vackra upphängda dräkter, tecken på välstånd. »Ah, stygga barn!» – Och än en gång svingande denna slanka och smidiga figur i armarna, – halsduken föll ner.
- 712, 8–15 – *xx est l'unique [...] elle étoit accoutumée.* – (fra.) xx är den enda dottern i huset, den enda arvtagerskan till det hela, – Den som har hand om allt, som övervakar allt. Det är en förträfflig flicka, en flicka som man endast sällan finner i en by. Livlig som lågan, vacker, tokrolig – (– lättsinnig kanske på grund av uppfostran) – hade hon redan varit förlorad, om det inte bakom hennes lättsinne hade funnits en en hel del dold betänksamhet. Men ändå – sexton år! Sexton år! Hon är ett ystert stoföl, denna xx, sade jag till S. i avsikten att uttrycka mig på ett sätt som hon var van vid.
- 713, 13 *proselytmakeri* – värvning av proselyter, här till pietismen.
- 713, 16 *De là chez Lithéns* – (fra.) Därifrån till Lithéns.
- 713, 26–27 *Knytning* – avser traditionen att på midsommaraftonen knyta olikfärgade silkestrådar kring växande rågstrån och utifrån de s.k. knytorna förutspå framtiden. Till pojkestrecken hörde att leta efter knytorna och riva upp dem.
- 713, 33 *Emilienburg* – familjen Turdins sommarställe på Alörn i Nykarleby skärgård.
- 713, 34 *ah ça!* – (fra.) ah detta!
- 714, 2 *Bon!* – (fra.) Gott!
- 714, 3 *Ange!* – (fra.) Ängel!
- 714, 3–4 *Den stumma* – *Den stumma från Portici* (1828), opera av Daniel Auber (musik) och Eugène Scribe (text).
- 714, 4 *Othello* – förmodligen en pianotranskription av ouvertüren till Giacomo Rossinis opera *Otello eller Moren från Venedig* (1816).
- 714, 4–5 *Svenska vuer* – bildverk av Johan Fredrik Martin (1793–1805).
- 714, 12 *Moi* – (fra.) jag.
- 714, 37 *timra* – träbyggnad under uppförande.
- 715, 1 *hübsches Wetter* – (ty.) vackert väder.
- 715, 7 *à la Bull* – Topelius hade åhört en konsert med violinvirtuosen Ole Bull 22/5 1838.

Juli 1838

- 715, 23–27 *Brich die Rosen, [...] Grammatica* – (ty., pro wenn) Bryt rosorna, när de blommar, / Imorgon är inte idag; / Låt ingen timme gå förbi, / Tiden är flyktig! – verserna ingår i dikten »Thätigkeit» av J. K. W. Gleim. Carl Stridsbergs *Lärobok för begynnare i tyska språket* utkom i flera upplagor.
- 715, 28–33 *Gläd dig, o yngling, [...] Stagnelius.* – ur »Anakreontisk sång» av Erik Johan Stagnelius; »och himlens» pro »som himlens» (SS 1 1965, s. 324).
- 715, 34–716, 4 *Det friska lifvet [...] Promenader 1838.* – de två första raderna nedtecknade i *Promenader*, häfte D (NB 244.148, s. 155).
- 716, 9 *Emilienburg* – familjen Turdins sommarställe på Alörn i Nykarleby skärgård.
- 716, 18 *Echo, mein echo, lieb' ich, echo?* – (ty.) Eko, mitt eko, älskar jag, eko?
- 716, 24 *Tout le jour sans la ville.* – (fra.) Hela dagen förutan staden.
- 716, 29 *refüs* – avböjande svar.

- 716, 29 *Cucu* – kucku, killespel; spelades med särskild kortlek om 42 kort.
- 716, 34 *mein lieber* – (ty.) min käre.
- 717, 5 *pour deux piano* – (fra.) för två pianon.
- 717, 6 *Moscheles* – förmodligen *Adagio ma non troppo* no. 16 av Ignaz Moscheles.
- 717, 6 *Herz* – Henri Herz har komponerat ett tjugotal rondon för klaver.
- 717, 7 *Uraniska* – himmelska.
- 717, 7 *Ange!* – (fra.) Ängel!
- 717, 11 *Thodium* – toddy.
- 717, 15–16 *Mayseders Variat. för violin* – Josef Mayseder har komponerat bl.a. *Variations Brillantes* (op. 40), en violinkonsert som även förekommer i arrangemang för violin och piano.
- 717, 16 *Fanchon* – *Fanchon das Leyermädchen* (1804), sångspel med musik av Friedrich Heinrich Himmel.
- 717, 17 *livre ouvert* – (fra.) prima vista, utan förberedelser.
- 717, 24 *Sprutornas Läsning* – Sannolikt prövades brandsprutorna i staden.
- 717, 25 *des affaires changées* – (fra.) förändrade affärer/omständigheter.
- 717, 30 *Evang. om grandet och bjelken* – Matt. 7:3–5 och Luk. 6:41–42.
- 717, 34–35 *promenade i vagn* – åktur i vagn.
- 717, 35 *Roosens »Thalia»* – *Thalia. Dramatiska försök* (1837) av Anders Oskar Roos.
- 718, 6 *Ångf. Norrland* – svenskt ångfartyg som kom till Vasa två gånger sommaren 1838, den andra gången också till Nykarleby skärgård (Mäkelä, *Vasa stads historia III* 1987, s. 147; 19/8 1838).
- 718, 19 *Carlbergs wals* – syftar möjligen på en repertoar associerad med danstillställningar vid officerarnas Krigsakademi, Karlbergs slott i Stockholm.
- 718, 24 *Robert le Diable* – opera av Giacomo Meyerbeer (1831); Topelius hade sett den framföras i Helsingfors 16/4 1833.
- 718, 28 *Första plan [...]* *Sälkskapsteater i NyCarleby*. – en teaterföreställning till mostern Maria Toppelius namnsdag (3/8 1838).
- 718, 34 *Hübsches Wetter*. – (ty.) Vackert väder.
- 719, 8 *Fra Diavolo* – komisk opera av Daniel Auber (1830).
- 719, 16 *Tintomara* – *Drottningens Juvelsmycke (eller Azouras Lazuli Tintomara)* (1834) av C. J. L. Almqvist, del IV i den anonymt utgivna *Törnrosens bok*.
- 719, 20 *»fästmän från hufvudstaden»* – komedi av Marie Amelie Auguste (prinsessa av Sachsen).
- 719, 26–27 *»görer eder kallelse fast»* – ur 2 Petr. 1:10.
- 720, 10 *Stryka flagg* – kapitulera; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 720, 21 *gamla theaterhuset (rian)* – Teater, danser och andra publika nöjen i Nykarleby arrangerades hos privatpersoner; den lithénska riebbyggnaden väster om älven, strax utanför stadsgränsen var en populär teaterscen sommartid.
- 720, 31 *den lilla Brunnsalongen* – Brunns huset vid hälsökällan i Nykarleby – en anspråkslös överbyggnad av trä – erbjöd ett populärt utrymme för ungdomarnas dansnöjen.
- 720, 33 *vis à vis* – (fra.) visavi, sekondpar.
- 720, 33 *Sikter* – sekreterare.
- 721, 6 *Cucu* – kucku, killespel; spelades med särskild kortlek om 42 kort.
- 721, 9–10 *att vara mellan två [...]* *mellan tre* – d.v.s. mellan »flammorna» Mathilda Lithén, Emilie Lindqvist och Greta Mattsdotter (på Kahra gästgivargård).
- 721, 13 *lovingar* – svängar.

- 721, 31 *poculertes* – dracks.
 721, 37 *skuttresa* – utflykt; förekommit i finländsk svenska.
 722, 1 *Caffée dansante* – (fra.) kaffebjudning med dans.
 722, 11 *hande* – (dial.) den där.
 722, 12 »Weine, weine nur nicht» – fritt efter tysk folkvisa, utgiven i *Das Knaben Wunderhorn* I (1806) och tonsatt av bl.a. C. M. von Weber.
 722, 12 »Anne Marie» – variation på tysk folkvisa (9/4 1838).
 722, 19 *Monsieur moi* – (fra.) herr jag (själv).
 722, 20 *vis à vis* – (fra.) visavi, danspartner.
 722, 20 *manquerte* – försummade; SAOB har detta belägg av Topelius.
 722, 22–23 *ma chere cousine* – (fra.) min kära kusin.
 722, 30 *noch ein Walz!* – (ty., pro Walzer) ännu en vals!
 723, 2 *går* – pro gå.
 723, 14 *hade skolsjukt finger* – påstod sig ha ont i fingret för att slippa spela; SAOB har detta belägg av Topelius.
 723, 26 *solbadd* – solgass.
 724, 15 *Der Burgermeister* – (ty.) borgmästaren.

Augusti 1838

- 724, 35 *Fästmön från Hufvudstaden*. – komedi (1837) av Marie Amelie Auguste (prinsessa av Sachsen).
 725, 3 *Ephemerer 1838*. – Topelius handskrivna tidning 1834–1838.
 725, 20 *wie gesagt* – (ty.) som sagt.
 725, 34 *brände mig i håret* – krusade mitt hår.
 726, 2 *Flickorna* – pro Flickornas.
 726, 9 *lorgnetterade henne* – betraktade henne genom lornjett; SAOB har detta belägg av Topelius.
 726, 17 *fjäs* – brådska.
 726, 18 *Ryttmästar von Seltern* – utdrag ur *Fästmön från hufvudstaden*.
 728, 5 *liaisoner* – förbindelser.
 728, 21 *Rhea* – brigg.
 728, 28 *Emilienburg* – familjen Turdins sommarställe på Alörn i Nykarleby skärgård.
 728, 31 *intog* – pro intogs.
 728, 34 *Runeberget* – berghäll på Alörn, där ungdomarna ristade in sina initialer; av Topelius benämnd Runeberget.
 728, 37 *echaperte* – smet.
 729, 1 *Thalia* – »Johan Flemming» ur *Thalia. Dramatiska försök* (Stockholm 1837); Oscar Roos var f.d. handlande, född i Gamlakarleby.
 729, 10 *Also wir gingen* – (ty.) Alltså gick vi.
 729, 14 *Olympisk* – gudomlig, majestätisk.
 729, 35 *projecterte* – föreslog; SAOB har detta belägg av Topelius.
 729, 36 *Smekmånaden* – komedi av Eugène Scribe, Anne-Honoré-Joseph Duveyrier Melesville och Pierre Frédéric Adolphe Carmouche (1835).
 729, 37 *Silkesstegen* – komedi av Eugène de Planard (1836).
 730, 10 *Runebergs Dikter* – Johan Ludvig Runebergs *Dikter* I–II (1830, 1833).
 730, 11 *plänböcker* – anteckningsböcker (i fickformat).
 730, 19 *löje* – skratt.

- 730, 34 *afböjt* – avstyrt.
- 731, 8 *eldskärm* – skärm placerad framför eldstaden som skydd mot sot, rök och drag; broderade skärmar var på modet under 1800-talet.
- 731, 12 *Norrländ* – svenskt ångfartyg som kom till Vasa två gånger sommaren 1838, den andra gången också till Nykarleby skärgård (Mäkelä, *Vasa stads historia III* 1987, s. 147; 19/8 1838).
- 731, 18 *försöktes* – provades.
- 731, 24 *Sehnsuchts-Häftig Längtans wals* – förmodligen Ludwig van Beethoven, »Sehnsuchtswalzer» (ass-dur), Emilies bravurnummer.
- 731, 26 *friherrinnans (imaginaira) födelse dag* – Augusta Johanna Rosenkampff var född 28/8.
- 731, 27 *Sen er i Spegeln* – komedi av Karl Töpfer.
- 731, 30–31 *Den stolta Rosen*, [...] 1838 – »Den stolta Rosen (Insändt.)» av »E-r» [Topelius], *Helsingfors Morgonblad* 16/7 1838 (förmodligen först nedtecknad i den handskrivna tidningen *Ephemerer*).
- 731, 38 *Charlottenlund* – familjen Lithéns sommarställe på Alörn i Nykarleby skärgård, känd under namnen »Krankborg», »Lugnet», »Lustissima» och från 1836 »Charlottenlund».
- 731, 38 *i full negligée* – halvklädd.
- 732, 7 *turberar* – rör om i; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 732, 7 *råsk* – skräp.
- 732, 15 *ProClamadag* – offentligt annonserad dag för borgenärer att anmäla sina fordringar.
- 732, 25 *Vännerna* – *Vännerna* (1835) av Sophie von Knorring (anonymt utgiven).
- 733, 6 *gick på sin hals* – gick på måfå.
- 733, 8 *mojade sig* – smorde kråset.
- 733, 25 *spektateurerernas* – åskådarnas.
- 734, 1–2 *Bist du mein Schatz [...] doch!* – ur »Wechsellied zum Tanze» av J. W. Goethe (*Werke. Gedichte* I 1815); »Är du min brud ej, så kan du det blifva, / Blir du det aldrig, så dansa vi dock.» (*Visor och dikter*, översatta av Carl Snoilsky 1901, s. 13).
- 734, 13 *ffäsad* – kurtiserad.
- 734, 28 »*den rö klädningen sitter så nätt*» – jfr visan »En ung flickas Morgonbetraktelse» av J. A. Lindblad: »Den blå klädningen sitter så nätt» (*Wald Samling af svenska sång-stycken* 1850, s. 138 f.).
- 734, 31 *Cucu* – kucku, killespel; spelades med särskild kortlek om 42 kort.
- 734, 34 *En högst märkelig dag [...] annaler* – Nykarleby besöktes första gången av ett ångfartyg.
- 735, 6 *Ett* – pro En.
- 735, 17 *med plats* – med möda.
- 736, 3 *crispiner* – små slängkappor, mantlar.
- 736, 7 *Mellertid* – under tiden.
- 736, 11 *maläten* – illa klädd, avtärd och mager; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 736, 20 *en harang* – ett högtidligt tal.
- 736, 36 *Sikter* – sekreterare.
- 737, 3 *Iduna* – brigg.
- 737, 7 *borgmästarsten* – belägen mitt på stadens torg.
- 737, 15 *moi aussi* – (fra.) jag också.

- 737, 20 *pas de deux* – (fra.) steg för två; balettdans (eg. höjdpunkten i en klassisk balett) eller teaterdans.
- 737, 27 *Diana* – Emilie Lindqvist hade föreställt den romerske mångudinnan Diana vid en maskerad i Nykarleby 25/3 1838.
- 737, 31–32 *Ich glaube alles [...] das glaub ich nicht.* – (ty.) Jag tror allt som finns att tro på, men att Gud i Himlen åter, det tror jag inte; ordlek (ist – är; ißt – åter).
- 738, 23 *1720, 1772, 1809 af Cstolpe* – *1720, 1772, 1809* (1836) av Magnus Jacob Crusenstolpe.
- 739, 11 *Min Thunebska Heroid* – heroid: dikt i brevform, framställd såsom skriven av någon annan än författaren själv; denna för Justus Thuneberg.

September 1838

- [741], 1 *αωλη'* – (gr., pro ,αωλη') 1838; enligt det joniska talbeteckningssystemet.
- [741], 2 *ΕΦΗΜΕΡΙΣ* – (grek.) dagbok.
- 742, 1–2 *יְבִרְיָהּ Job* – *17 – 11.* – (hebr.) mitt hjärtas funderingar: »Mina dagar äro förgångne; mina anslag äro förskingrade, som mitt hjerta intagit hafwa».
- 743, 2–8 *Der kom en sky [...] Runeberg.* – ur »Vid en källa» av J. L. Runeberg. De andra och tredje stroferna lyder: »Der kom en sky, den log så röd, / Som rosenknoppen ler; / Farväl! hur snart farväl den bjöd, / För att ej komma mer. / Dock, der en annan mera klar / Och strålände igen! / Ack, lika flyktig, lika snar, / Försvinner äfven den.» (SS I, s. 242).
- 744, 6 *mon cher Epheris* – (fra.) min kära Epheris.
- 744, 7 *i rappet* – alldeles strax; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 744, 10 *i kolblinda natten* – i kolmörka natten; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 744, 13 *Tycho Brahe dag* – benämning på var och en av de 33 mest otursamma dagarna under året enligt äldre folktro, 1 september var en av dem.
- 744, 25 *monsieur moi* – (fra.) herr jag (själv).
- 744, 31 *Anathema Maranata* – förbannelse; (grek.) han vare förbannad intill döden (1 Kor. 16:22).
- 744, 32 *mon frère* – (fra.) min bror.
- 744, 34 *tittare* – person som (i smyg) tittar; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 745, 3 *hufvudbråk* – huvudbry.
- 745, 6 »*Ack hwad för en usel koja.*» – inledande vers i C. M. Bellmans *Fredmans epistlar* nr 34 (1790).
- 745, 8 *jaloux* – jalu, svart- eller avundsjuk.
- 745, 27 *rendera* – ge god avkastning; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 746, 6 *försynen är de dårars förmyndare* – anspelar på ordspråket »Vår Herre är de dårars förmyndare.»
- 746, 15 *Othello* – förmödligen en pianotranskription av ouvertüren till Giacomo Rossinis opera *Otello eller Moren från Venedig* (1816).
- 746, 15 *Tancred* – italiensk opera av Gioachino Rossini (1813).
- 746, 18 *point de vue* – (fra., här:) inget att se.
- 746, 19 *Beckers Werldshistoria* – *Verldshistoria af Carl Fredrik Becker* (flera band utkom i svensk översättning och bearbetning under 1830-talet).
- 746, 21 »*en gros*» – (fra.) i parti, i stor skala.
- 746, 22 »*en minute*» – (fra.) i minut, småskaligt.
- 746, 23 *obligerad* – övertalad.
- 746, 28 *echaperar* – flyr.

- 746, 35 *schlafrock* – nattrock.
- 747, 4 *enstiger* – danssteg.
- 747, 12 *Cardus* – piptobak.
- 747, 25 *all malheur* – några missöden; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 747, 25 *Den afbrända delen* – De södra delarna av Jakobstad hade brandhärjats tre år tidigare (2/9 1835).
- 747, 35 *impertinent* – näsvis, oförskämd.
- 748, 16 *Gondolieren* – tonsättning av Karl August Nicanders »Gondolieren (Efter Zappi)» (*Hesperider* 1835).
- 748, 18 *den stumma* – *Den stumma från Portici* (1828), opera av Daniel Auber (musik) och Eugène Scribe (text).
- 748, 23 *påskbref* – teckningar och skämtsamma verser, som ungomarna i smyg kastat in till adressaten på påskaftonen; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 748, 25 *Horatii oder* – *Carmina* (även *Oder*) av Horatius.
- 748, 29–30 *je l'imite* – (fra.) jag härmar honom.
- 748, 32 *Galls organlära* – förmodling avses *Konsten att af människans utseende känna hennes naturanlag, karakter och fallenheter hemtad ur äldre och nyare filosofers samt Lavaters och Galls skrifter* (1836) av Anders Johan Wetterbergh.
- 748, 33 »*fälas*» – (dial.) färdas.
- 749, 16 *surprinerer* – överraskar.
- 749, 23 *våra Mariedagsverser* – se 3/8 1838.
- 750, 1 *Tempora mut* – (lat.) Tiderna för[ändras och vi förändras med dem].
- 750, 12–13 *bon jour, [...] à revoir* – (fra.) God dag, min bror! På återseende.
- 750, 14 *Sikter* – sekreterare.
- 750, 16 *negligée* – lätt morgondräkt eller nattdräkt för kvinnor.
- 750, 17–18 *Moi. Nouvelle parenthese. [...] Point de reproches.* – (fra.) Jag. Ny parentes. Alltid kameleont. – 1–5 – ett äventyr. – Ännu mörker – redan ljusan dag. – Inga förebräelser.
- 751, 5 *Fanchon* – *Fanchon das Leyermädchen* (1804), sångspel med musik av Friedrich Heinrich Himmel.
- 751, 11 *stjufbarn* – styvbarn.
- 751, 19 *Cucu* – kucku, killespel; spelades med särskild kortlek om 42 kort.
- 751, 28 *Zampa* – romantisk opera av Louis-Ferdinand Herold (1831).
- 751, 30 *La Gazza Ladra* – operan *Den tjuvaktiga skatan* av Gioachino Rossini (1817).
- 751, 33 *Califen* – komisk opera av François-Adriën Boieldieu (1800).
- 752, 15 *Bindmössa* – huvudbonad med styv stomme, oftast beklädd med siden, bandros i nacken samt broderad.
- 752, 16 *besatt* – löjligt, lustigt.
- 752, 28 $\frac{1}{2}$ *quarter* – drygt 7 cm; ett kvarter är fjärdedelen av en aln.
- 752, 29 *Norma* – opera av Vincenzo Bellini (1831).
- 752, 30 *pas de deux* – (fra.) steg för två; balettdans (eg. höjdpunkten i en klassisk balett) eller teaterdans.
- 752, 38 *Björkegrens Franska Lexicon* – Jacob Björkegren, *Dictionnaire françois-suédois et suédois-françois. Fransyskt och swenskt samt swenskt och fransyskt lexicon I–II* (1784–1786).
- 752, 38 *Suchtelns 1808 års krig* – Paul van Suchtelen, *Kriget emellan Sverige och Ryssland, åren 1808 och 1809* (1835).
- 753, 6 *Sjöfröken* – ur Gioachino Rossinis opera *La donna del lago* (1819) efter Walter Scott.

- 753, 7 *Mayseder pour deux pianos* – Josef Mayseder har skrivit en hel del kammar-
musik för olika instrumentbesättningar.
- 753, 12 *Ephemerer* – Topelius handskrivna tidning 1834–1838.
- 753, 13–15 *Sie sind heute [...] auch mahlen können.* – (ty.) De är hemma idag – Jag lade
märke till dem när jag gick förbi – Hon målade, hon och Fredrique – Och
vad? Fåglar och blommor. – Jag skulle också vilja kunna måla.
- 753, 19 *Smörja oss* – smörja kråset.
- 753, 19 *nätningar* – (dial.) nejonögon.
- 753, 22 *Rottecks Werlds historia* – Carl von Rotteck, *Allmän historia från de äldsta urk-*
under, till närvarande tid. För tänkande vänner af historien I–IX (1836–1838).
- 754, 6 *Don Juan* – operaouvertyr till *Don Giovanni* (1787) av W. A. Mozart.
- 754, 9–10 *Rossinis Rondo ur Elisabeth* – ur Gioachino Rossinis opera *Elisabetta. Regina*
d’Inghilterra (1815).
- 754, 13 *Barberarn* – Gioachino Rossinis komiska opera *Barberaren i Sevilla* (1816).
- 754, 13 *bånen* – (dial.) barnen.
- 754, 15 *Matrimonio Segreto* – *Il matrimonio segreto* (1792), komisk opera av Dome-
nico Cimarosa.
- 754, 17 *Così fan Tutti* – ouvertyren till W. A. Mozarts opera *Così fan tutte* (1790).
- 754, 20 *Nicht wahr, liebes Ding?* – (ty.) Inte sant, kära varelse?
- 754, 29 *flöjar* – ränner.
- 755, 1–2 *Medgafs att Diana var lyckad* – Emilie Lindqvist hade föreställt den romer-
ske mångudinnan Diana vid en maskerad i Nykarleby 25/3 1838.
- 755, 11 *bisquite* – finare bakverk, förmodligen småbröd.
- 755, 14 *Passop* – ett kortspel.

Oktober 1838

- 756, 2–3 *ευρηκα! ευρηκα!* *Archimedes.* – (grek., heureka) Jag har funnit det! Jag har
funnit det!; sentens tillskriven Archimedes.
- 756, 4–5 *C’est l’amour! [...] Beranger.* – (fra.) Det är kärleken! kärleken! kärleken!
(»La Garde Nationale«, *Oeuvres complètes de Béranger* 1839, s. 113).
- 756, 11–12 *sednaste ångfärden, [...] besvär* – se 19/9 1838.
- 756, 24 *råska* – (dial.) ruska, skaka.
- 756, 24 *tögen* – draglinan.
- 756, 24 *flanteln* – flarnteln, övre kantrepet på fiskenät för fastsättning av flöten.
- 756, 25 *peran* – ändan av notredskapet, där fångsten samlades.
- 756, 25 *sten-teln* – undre kantrepet på fiskenät för fastsättning av sänken, t.ex. ste-
nar.
- 756, 37 *Nya Garnison* – *Nya garnisonen eller Karnevalsskämtet* (1832), vaudeville av
Théaulon de Lambert och Armand Dartois.
- 756, 37–38 *Vous etiez belle alors, Emelie!* – (fra.) Ni var vacker då, Emelie!
- 757, 31 *knös knappast ordet* – sade knappast ett ord.
- 757, 33 *Becker* – *Verldshistoria af Carl Fredrik Becker* (flera band utkom i svensk
översättning och bearbetning under 1830-talet).
- 758, 11 *platt intet* – ingenting alls.
- 758, 21 *en ducat* – mynt med hög guldhalt.
- 758, 22 *Myllymaths* – mjölnarmatte eller mas, ett kortspel.
- 758, 24 *prut* – knotande.
- 759, 6 *Om maskraden och Diana.* – Emilie Lindqvist hade föreställt den romerske
mångudinnan Diana vid en maskerad i Nykarleby 25/3 1838.

- 759, 23–25 *ein kleines Mädchen* [...] *ua! ua!* – (ty.) en liten flicka hade fallit i strömmen, då kom hennes mor och då grät hon: vuuuuuh! ua! ua! ua! [...] Kejsaren är död -u-u-uh! ua! ua! ua!
- 759, 33–34 *es sey also* [...] *alle zeit*. – (ty.) så får det alltså vara – från och med nu och alltid.
- 760, 2–3 *hon förbleknade* [...] *d. 20 Julii* – syftar på den borttynande förälskelsen i Mathilda Lithén.
- 760, 17 *Skicklig speculation, den marknads aflysning* – jfr 20/1 1838.
- 760, 31 »*Häftig Längtans» wals* – förmodligen Ludwig van Beethovens, »Sehnsuchtswalzer» (ass-dur), Emilies bravurnummer.
- 761, 2 *Leding* – fuling. Emilie Lindqvist undertecknade biljetten så.
- 761, 8 *den stumma* – *Den stumma från Portici* (1828), opera av Daniel Auber (musik) och Eugène Scribe (text).
- 761, 8 *Sargino* – komisk opera av Ferdinando Paër (1815).
- 761, 9 *Zampa* – romantisk opera av Louis-Ferdinand Herold (1831).
- 761, 9 *Gazza Ladra* – operan *Den tjuvaktiga skatan* av Gioachino Rossini (1817).
- 761, 11 *Avec beaucoup de plaisir*. – (fra.) Med mycket nöje.
- 761, 20 *Turdins auction* [...] *bedröfligt!* – G. W. Turdins affärsrörelse hade gått i konkurs (22/1 1838).
- 761, 21 *Gamla gården inropar Tn* – Gården köptes av Henrik Backman, som lät den konkursdrabbade G. W. Turdin bo kvar.
- 761, 29 *Thodium* – toddy.
- 762, 2 *Cosi fan Tutti* – overtyren till W. A. Mozarts opera *Cosi fan tutte* (1790).
- 762, 3 *Titus* – stycke ur W. A. Mozarts opera *La clemenza di Tito* (1791).
- 762, 4 *Don Juan* – operaouvertyr till *Don Giovanni* (1787) av W. A. Mozart.
- 762, 4–5 *Califen i Bagdad* – komisk opera av François-Adriën Boieldieu (1800).
- 762, 5 *Gazza Ladra* – operan *Den tjuvaktiga skatan* av Gioachino Rossini (1817).
- 762, 5 *Zampa* – romantisk opera av Louis-Ferdinand Herold (1831).
- 762, 6 *Den Stumma* – *Den stumma från Portici* (1828), opera av Daniel Auber (musik) och Eugène Scribe (text).
- 762, 6 *Sargino* – komisk opera av Ferdinando Paër (1815).
- 762, 7 *Bronshästen* – opera av Daniel Auber (1835).
- 762, 8 *Barberarn* – *Barberaren i Sevilla* av Gioachino Rossini (1816).
- 762, 8 *Elisabeth* – ur Gioachino Rossinis opera *Elisabetta. Regina d'Inghilterra* (1815).
- 763, 16 *hade bådat oss* – bjudit.
- 763, 30 *par och påkörare* – kortspelet två herrar och en narr.
- 763, 31 *rultar* – tultar; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 764, 16 »*Es säuselt im Kronen der Bäumen schon*» – tysk visa (se 12/8 1837).
- 764, 17–18 »*Tage der See und des Waldes.*» – (ty.) Dagar av hav och skog (jfr 12/8 1837).
- 764, 20 »*En liten stjernas bref till solen*» – »Bref från en liten stjärna till solen.»; nedtecknat i *Promenader* (häfte E, s. 195, NB 244.148).
- 764, 21 *Die Sonne, wo ist sie?* – (ty.) Solen, var är hon?
- 764, 22–24 »*in dir ist mein Licht* [...] *Liebe!*» (*und so ferner*) – (ty.)» i dig är mitt ljus från denna stund. Men lät det bli synligt, det saliga ljuset – kärlekens!» (och så vidare) (jfr 12/8 1837).
- 764, 25–27 »*zieht sie sich* [...] *den Wald*» – »drar hon sig tillbaka till höjden» – »flyr långt bort» och »skuggorna vandrar genom skogen» (jfr 12/8 och 14/9 1837).

- 764, 30 *point de vue* – (fra., här:) inget att se.
 764, 34 *Idem per idem.* – (lat.) Ett och detsamma.

November 1838

- 765, 13–17 »*Es ist dunkel* [...] *Augusti* 1837. – se 12/8 1837.
 765, 18–20 *Rusar bort såsom stormen* [...] *Ephemerer* 1835 – se 8/11 1835; *Ephemerer* är titeln på Topelius handskrivna tidning 1834–1838.
 766, 2 *Becker – Verldshistoria af Carl Fredrik Becker* (flera band utkom i svensk översättning och bearbetning under 1830-talet).
 766, 4 *en quatre têtes!* – (fra.) fyra huvuden tillsammans!
 766, 12 *Idomeneo* – opera av W. A. Mozart (1781).
 766, 13 *Sehnsuchts wals* – förmodligen Ludwig van Beethoven, »*Sehnsuchtswalzer*» (ass-dur), Emilies bravurnummer.
 766, 13 *quatremains* – (fra.) fyrhändigt.
 766, 19 *Robert* – opera av Giacomo Meyerbeer (1831); Topelius hade sett den framföras i Helsingfors 16/4 1833.
 766, 20 *Huguenotterna* – opera av Giacomo Meyerbeer (1836).
 766, 20–21 *Bronshästen* – opera av Daniel Auber (1835).
 766, 21 *Norma* – opera av Vincenzo Bellini (1831).
 766, 21 *Straniera* – opera av Bellini (1829), här i pianoarrangemang.
 766, 25 *5 fot 8 tum* – 1,68 m; en fot motsvarar ca 30 cm och en tum ca 2,5 cm.
 766, 26 *5 fot 5 tum* – 1,61 m.
 766, 26–27 *5 fot 4 tum* – 1,58 m.
 766, 27 *5 fot 3¾ tum* – 1,58 m.
 766, 27 *5 fot 3 tum* – 1,56 m.
 766, 28 *5 fot 1½ tum* – 1,52 m.
 766, 32 *Rondo af Beethoven* – Beethovens *œuvre* är omfattande och Topelius använder rondo-begreppet ganska fritt i dagböckerna.
 767, 1 *Cucu* – kucku, killespel; spelades med särskild kortlek om 42 kort.
 767, 7 *Pietisterna stämda till tings* – Fredrik Östring och hans anhängare stod åtalade för brott mot konventikelpakatet; sedermera bötfälldes 94 personer för olovlig sammankomst.
 767, 24 *fädderkyss* – fädderkyss, som efter ceremonin utväxlades med den man stod fadder med.
 767, 27 *Gondolieren* – tonsättning av Karl August Nicanders »*Gondolieren* (Efter Zappi)» (*Hesperider* 1835).
 767, 27 »*Anne Marie*» – variation på tysk folkvisa.
 767, 36 *brandstake* – eldgaffel.
 768, 2 *Wachler* – Ludwig Wachler, *Handbuch der Geschichte der Litteratur* I–II (1822–1824).
 768, 5 »*förriga ofreden*» – förmodligen avser Topelius den ryska ockupationen av Finland 1713–1721 under stora nordiska kriget. Begreppet »*stora ofreden*» vann fotfäste i det finländska språkbruket först genom Topelius *Fältskärens berättelser*.
 768, 22 *au lieu du thé* – (fra.) i stället för te.
 768, 22 *immer Regen!* – (ty.) alltid regn!
 768, 23 *tout le jour* – (fra.) hela dagen.
 768, 25 *sockerbröd* – småbröd av socker, ägg och mjöl; kunde även avse annat sött bakverk.

- 768, 27–28 *et moi qui a fait barbe!* – (fra.) och jag som rakat mig! [alternativt: gjort bort mig].
- 768, 30 *probera* – pröva.
- 768, 30 *krasligt* – skralt.
- 768, 38 *Conversazione* – (ita.) samtal.
- 769, 2 *p. d. v.* – (fra., här:) inget att se.
- 769, 7 *Rose Waltzerna* – troligen »Rosa-Walzer für das Piano-Forte» av Johann Strauss d.ä. (1836).
- 769, 8 *Om Diana och hennes emblemer* – Emilie Lindqvist hade föreställt den romerske mångudinnan Diana vid en maskerad i Nykarleby 25/3 1838.
- 769, 16 *wie die Sterne* [...] *ach så ferne!* – (ty.) som stjärnorna är du nära – men ack så fjärran!
- 770, 31–32 *Paul de Kocks ägtenskapshistorier* – troligen *En vildhjernas memoirer* (1835).
- 770, 32 *falla till bönboken* – falla till föga.
- 770, 33 *Fra Diavolo* – komisk opera av Daniel Auber (1830).
- 770, 33–34 *Jean de Paris* – komisk opera av François Adrien Boieldieu (1812).
- 771, 10 *Innocencerna* – anspelar förmodligen på en sällskapsorden i Stockholm.
- 771, 23 *projecterar* – föreslår.
- 771, 27 *snömos* – yttlig, halvbildad person.
- 772, 9–10 *frisches Luft* – (ty.) frisk luft
- 772, 20 *animera* – uppmuntra.
- 773, 11 *Othello* – förmodligen en pianotranskription av Ouvertyren till Giacomo Rossinis opera *Otello eller Moren från Venedig* (1816).
- 773, 12 *Tancred* – italiensk opera av Gioachino Rossini (1813).
- 773, 12 *Fra Diavolo* – komisk opera av Daniel Auber (1830).
- 773, 13 *marcato* – accentuerad, med eftertryck.
- 773, 14 *Zampa* – romantisk opera av Louis-Ferdinand Herold (1831).
- 773, 14 *Den Stumma* – *Den stumma från Portici* (1828), opera av Daniel Auber (musik) och Eugène Scribe (text).
- 773, 15 *Othello* – förmodligen en pianotranskription av Ouvertyren till Giacomo Rossinis opera *Otello eller Moren från Venedig* (1816).
- 773, 32 *à meme foi* – (fra.) på samma gång.
- 773, 37 *Ståndsparallellerna* – Sophie von Knorrings roman *Stånds-paralleler* (1838, anonymt utgiven).
- 775, 19 »*nu har ni riktigt kokat ihop, ni!*» – Josefina Sofia Calamnius och Bror Otto Berndt Lagermarck förlovade sig 17/12 1838.
- 775, 22 *Selenes* – Namnet Selene (mångudinna i grekisk mytologi) förefaller hos Topelius ha olika betydelser, här: Emelie.
- 775, 38 *mon frere* – (fra.) min bror.
- 776, 2 *klumpdyna* – stoppad dyna med blyklump eller annan tyngd, på vilken ett tyg eller annat sömnadsarbete kunde fastspännas med nålar.

December 1838

- 776, 8–10 *Vous savez Qui* [...] *Angelo Malipieri* – ur Victor Hugos *Angelo, tyran de Padoue* (1835) där »la Tisbe» har en huvudroll; Ni vet vem jag är? En komedienne, en flicka av folket, en sak som ni smeker i dag och har sönder i morgon!
- 776, 13 *Ephemerer* – Topelius handskrivna tidning 1834–1838 (ms delvis bevarade NB 244.147).

- 776, 14–32 *Allena war jag, [...]* Runeberg. – »Den enda stunden» av J. L. Runeberg (SS I 1993, s. 281).
- 777, 32 *fatigera* – trötta.
- 778, 11 *Wachler* – Ludwig Wachler, *Handbuch der Geschichte der Litteratur I–II* (1822–1824).
- 778, 20 *Iswoschikarne* – (ry.) hyrkuskarna.
- 779, 28 *Pariserpojken* – komedi av Jean-François-Alfred Bayard och Emile Vanderburch, i fri översättning av Fredrik Niklas Berg (1836).
- 779, 34 *Mehuls Joseph – Joseph*, opera av Étienne Méhul (1837).
- 779, 36 *Fästmön – Fästmön från hufvudstaden* (1837), komedi av Marie Amelie Auguste (prinsessa av Sachsen).
- 779, 36 *Ondsinta hustrun – Den ondsinta hustrun* (1805), komedi med sång av Karl Gustaf Nordforss, fritt efter franskan.
- 780, 5 *Fostersonen – Fostersonen, eller för sexton år sedan* (1831) av Victor Ducange, drama i översättning av F. O. Backström.
- 780, 12 »*Schöne Minna, ich muss*» – (ty.) »Sköna Minna, jag måste».
- 780, 15 *Proberar* – prövar.
- 780, 16 *Smekmånaden* – komedi av Eugène Scribe, Anne-Honoré-Joseph Duveyrier Melesville och Pierre Frédéric Adolphe Carmouche (1835).
- 780, 16–17 *de Förtrogne* – komedi av Adolf Müllner (1811), fritt översatt av P. U. Huldberg.
- 780, 19 *Sie auch da*. – (ty.) Hon också här.
- 780, 26 *lappris* – obetydlig.
- 780, 38 *Sie ist nicht da*. – (ty.) Hon är inte här.
- 781, 2–3 *o tempora!* – (lat., eg. o tempora, o mores!) o tider! [o, seder!], Cicero, *Orationes in Catilinam* 1, 1, 2.
- 781, 4 *unter uns gesagt* – (ty.) oss emellan.
- 781, 14 *obligerar* – förmår, övertalar.
- 781, 15 *animera* – uppmuntra.
- 781, 26 *juste milieu* – (fra.) gyllene medelvägen.
- 781, 33–35 *Dreymahl schlug mir [...]* Klopstock – ur »Petarca und Laura» av Friedrich Gottlieb Klopstock (*Oden und Elegien* 1771).
- 782, 1–3 *Vorbey! Verschwunden [...]* *versunken!* – (ty.) Förbi! Försvunnen den söta glädjen. Det glada tumultet förstummat i ljusskenet, din närhets solsken utsläckt, dina ögon försjunkna i natten!
- 782, 4–11 *Wie froh war [...]* *sel'ges Angesicht umhüllt?* – (ty.) Så glad var din närhet, du gestalt med saligt ljus i ditt strålande öga! Som svalor vid strömmens branta strand lekte mina blickar omkring dig. Sedan höjde sig hoppet mäktigt på ungdomens starka vingar, och det blomstrande livets otaliga tusende rosenknoppar glödde runtomkring. – För det var du och i din närhet jag. Nu är det förbi! – O mitt mörka livs söta ljus, var är dagen, när kommer tiden, den avlägsna, då du aldrig döljer dig och aldrig omhöljer ditt saliga anlete för mig med dimslöjor?
- 782, 12–14 *Nun ist dein Auge [...]* *wache um Mitternacht*. – (ty.) Nu är ditt öga slutet; drömandar, det rosiga livets skuggor leker i natten. Du sover och jag vaknar vid midnatt.
- 782, 15–18 *Hohle mir, Göttin [...]* *erinnern sich meiner*. – (ty.) Ge mig, sömnens gudinna, en av drömmarna i lätt fjäderskrud. Märk vad min själ säger till dig! Skåda

- tankarna i hjärtats största djup! Skåda och märk! Ila sedan till henne, som hon slumrar sött; hon kommer att höra dig och minnas mig.
- 782, 19–21 »*Höre, ich liebe dich!* [...] *ich liebe dich!* – (ty.) Hör, jag älskar dig! Mitt liv är ditt, min lycka kommer från dig, ty jag älskar dig! Som ett barn i sin moders famn, så slumrar hos dig min jordiska glädje, ty jag älskar dig!
- 782, 22–26 *Horch wie der Sturm* [...] *wie leer, wie todt!* – (ty.) Lyss hur stormen brusar i skogens kronor, hur strömmens vågor jagar varandra! Men starkare än storm och djupare än ström är min kärlek till dig! Som en ung örn höjer sig mitt hopp mot solen; – men solen är du! Mitt ljus är du! Slocknar du – hur mörk världen, hur tom, hur död!
- 782, 27–31 *O süsser Strahl* [...] *so wie du!*» – (ty.) O söta himmelsstråle! Jag är inte dig värdig. Jag är en fallen stjärna, – du lyser ännu i höjden. Mitt hjärta är fullt av jordens stoft, – jag har älskat och kysst stoftet. Men du är ren, och utan skuld ditt hjärta. O ta mig upp till dig! Jag vill också vara ren, jag vill också vara ängel som du!
- 782, 32–35 *Doch du hörst* [...] *wie ich, wie ich!* – (ty.) Men du hör mig inte. I natten förklingar min röst. O mitt livs enda ljus, visa dig för mig igen i drömmarnas värld! – Men nu – vila i ro, under Guds ängels beskydd. Guds änglar älskar dig förvisso, som jag, som jag!
- 783, 3–4 *moi je ne [...] m'en empecher* – (fra.) jag kunde inte avhålla mig från det.
- 783, 4 *Victor Hugos Hernani – Hernani, eller den kastilianska hederskänslan* (1830) romantiskt drama fritt översatt av M. M. af Portin.
- 783, 13 *entretenerar* – underhåller.
- 783, 14 *myllymathis* – mjölnarmatte eller mas, ett kortspel.
- 783, 15 *sockerbröd* – småbröd av socker, ägg och mjöl; kunde även avse annat sött bakverk.
- 783, 17 *Grafbruden – Gustaf Adolf i München, eller Grafbruden* (1834), historiskt skådespel av Johann Friedrich Bahrdt i översättning av E. W. Djurström.
- 783, 18 *liberalité* – frikostighet.
- 783, 25–26 »*einziges Licht für das ganze Leben*» – (ty.) enda ljus för hela livet.
- 783, 31–32 *l'amour est aveugle!* – (fra.) kärleken är blind!
- 783, 32 *The Lowe is blighn!* – (eng., pro blind) Kärleken är blind!
- 784, 1–2 »*Hvad gingen I ut [...] af vädret?*» – Matt 11:7.
- 784, 5 *Smyghandlarne* – komedi av E. B. S. Raupach (1828).
- 784, 10–11 *Sen er i spegeln* – komedi av Karl Töpfer.
- 784, 24 *fabeln om Wargen och Lammet* – antik fabel efter Aisopos.
- 784, 31 *Jovial – Jovial, stadstjenare och poet*, komedi av M. E. G. M. Théaulon och Adolphe Choquart (1827).
- 784, 35 *brouilleri* – misshällighet.
- 785, 12 *Weiss nicht.* – (ty.) Vet inte.
- 785, 12 *zusammen* – (ty.) tillsammans.
- 785, 15 *promenera* – här: musicera.
- 785, 17 *2 quarter* – 0,30 m; ett kvarter är fjärdedelen av en aln.
- 785, 29 *Ich weiss wohl warum.* – (ty.) Jag vet nog varför.
- 785, 29 *klumpdyna* – stoppad dyna med blyklump eller annan tyngd, på vilken ett tyg eller annat sömnadsarbete kunde fastspännas med nålar.
- 785, 37 *Tychobrahedag* – benämning på var och en av de 33 mest otursamma dagarna under året enligt äldre folktro.

- 786, 1 *sandperlor* – små glaspärlor (till pärlbroderi).
- 786, 19 *alla pojkluckyckor ur glasen* – sista skvätten ur glasen; anspelar på föreställning om att den vars glas fylls av de sista dropparna ur flaskan får en son.
- 786, 20 *Cucu* – kucku, killespel; spelades med särskild kortlek om 42 kort.
- 786, 25 *Sargino* – komisk opera av Ferdinando Paër (1815).
- 786, 27 *Gumman eller Ålderdom och Älskvärdhet* – pjäs av Eugène Scribe och Germain Delavigne.
- 786, 30 *ouverturen Don Juan* – operaouvertyr till *Don Giovanni* (1787) av W. A. Mozart.
- 786, 31 *ouvert. Così fan Tutti* – ouvertyren till W. A. Mozarts opera *Così fan tutte* (1790).
- 786, 35 *Califen* – komisk opera av François-Adriën Boieldieu (1800).
- 787, 12 *Gropois* – ett kortspel.
- 787, 16 »*En koja och ditt hjerta*» – komedi av Eugène Scribe (1835).
- 787, 18 *Caravan* – oidentifierat verk.
- 787, 18–19 *Mozarts sång till Bacchus* – »Vivat Bacchus! Bacchus lebe» ur W. A. Mozarts sångspel *Enleveringen ur seraljen* (1782).
- 788, 2 *tortor* – mindre bakverk, bakelser.
- 788, 5 *Tibets rock* – rock av tibettyg, ett fint tyg av ull från tibetanska får.
- 788, 29 *med allo* – helt och fullt.
- 789, 4 *en famille* – (fra.) i familjens krets.
- 789, 6 *krallat sig hem* – med möda begett sig hem.
- 789, 11 *Studenten och Grefvinman* – komedi av Eugène Scribe och A. H. J. Mélesville (1837).
- 789, 12 *Planen eller sold, och bönder* – *Planen eller Soldater och bönder*, lustspel efter dansk bearbetning av tyskt original av C. G. H. Arresto m.fl.
- 789, 23 *tjufunge* – ett kortspel.
- 789, 29 *Tintomara* – *Drottningens Juvelsmycke (eller Azouras Lazuli Tintomara)* (1834) av C. J. L. Almqvist, del IV i den anonymt utgivna *Törnrosens bok*.
- 789, 29 *Camphio* – äldre benämning på kille, d.v.s. olika kortspel som spelades med särskild kortlek.
- 789, 35 *Der engel Raphael* – möjligen någon av ärkeängeln Raphaels arior i Joseph Haydns oratorium *Skapelsen* (1798).
- 790, 2–7 *Ma chere! [...] voulez me voir* – (fra.) Min kära! Igen [har Ni] gått er väg utan att säga farväl. Jag hoppas att Ni inte glömmer våra planer för eftermiddagen, och att Ni för med er meddelande om det till E. i förbigående. Ert arbete ska fullbordas en annan gång, men kom ihåg, att – för musikens och Maries Maries skull – man inte kan skiljas från dessa utan att gå miste om den enda möjligheten – lyd mig idag om Ni vill se mig.
- 790, 8 *Erik XIV* – antaglingen Bengt Lidners sorgespel *Erik den fjortonde* (1782).
- 790, 10 *projecterar* – föreslår.
- 790, 33 *Marie de Sivry* – drama av Virgine Ancelot (1836).
- 790, 38 *avertera* – meddela.
- 791, 8 *Tipposaib* – penntorkare; användes för att torka överflödigt bläck av pennspetsen.

Januari 1839

- [793], 1 *awλθ'* – (grek., pro *awλ'θ'*) 1839; enligt det joniska talbeteckningssystemet.

- 794, 1–8 *O en vink af dig blott* [...] *Runeberg*. – inledande verser i dikten »Tröst» av J. L. Runeberg (*Dikter* 1, 1830; SS I, 1993, s. 46).
- 794, 9–11 *Hertz! ob du schwimst* [...] *Rückert*. – Friedrich Rückerts översättning från persiskan av 1200-talspoeten Jalal al-din Rumi (»Aus den Ghaselen des Dschalaleddin Rumi»).
- 795, 3–4 *Glöm hvad om forntid* [...] *hemlighet*. – ur P. D. A. Atterboms *Lycksalighetens ö* I (1824, s. 334).
- 795, 30 *ætheriska* – rena, klara.
- 796, 21 *par excellence* – (fra.) förnämligast.
- 796, 23 *rasibus* – helt och hållet.
- 796, 36–37 *Toujours Cameleont, mon cher Ephemeric!* – (fra.) Alltid en Kameleont, min kära Ephemeric!
- 796, 38 *få skrapnos* – få bannor.
- 797, 1–2 *unter uns gesagt* – (ty.) oss emellan.
- 797, 2 *lofverar* – kryssar.
- 797, 6 *Né pour* [...] *le repentir!* – (fra.) Född för passionerna och för ångerfullheten!
- 797, 7–8 *tout le gens humain généralement* – (fra.) hela den mänskliga rasen i allmänhet.
- 797, 13–15 *Drick! de förflyga* [...] *Franzen*. – ur »Champagne vinet» (1804) av F. M. Franzén (*Skaldestycken* 1 1824, s. 16).
- 797, 16–18 *Det blef mig* [...] *Böttiger*. – visan »Dit bort!» med text av C.W. Böttiger.
- 797, 19 *Ich soll dich* [...] 1838. – (ty.) Jag skall aldrig se dig mera så som jag nyss såg dig (jfr 14/9 1837).
- 798, 21 *TychoBrahedagen* – benämning på var och en av de 33 mest otursamma dagarna under året enligt äldre folktro, 1 januari var en av dem.
- 798, 26 *slängkälke* – kälke som med en lång stång fästs i en stolpe, runt vilken kälken roterar; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 799, 24 *Cucu* – kucku, killespel; spelades med särskild kortlek om 42 kort.
- 799, 27 *echaperte* – smet.
- 799, 28 *ah ça!* – (fra.) ah så där ja!
- 800, 12 *en famille* – (fra.) i familjens krets.
- 800, 16 *Stridsbergs grammatika* – Carl Stridsberg, *Lärobok för begynnare i tyska språket* I. Tysk grammatica (9 uppl. 1824).
- 800, 17 »*tantzete auf einem Beine*» – (ty.) »dansade på ett ben».
- 800, 25 *tjufunge* – ett kortspel.
- 800, 31 *Ifflands Spelarn* – *Spelaren, eller Revance Prag* av den tyske dramatikern August Wilhelm Iffland.
- 800, 35 *blar* – anspelar på det lägsta kortet i killespel, ett grinande narrhuvud.
- 800, 36 *obligera* – förmå, övertala.
- 800, 37 *sin physiognomi* – sitt ansikte.
- 801, 4 *Blykamrarne i Venedig* – drama av Franz Graf von Riesch, svensk bearbetning 1825 (anonym).
- 801, 7 *Pavo Nissinen* – novell av G. H. Mellin (1838).
- 801, 15 *Fredrik af Nevers* – *Fredrik, furste af Nevers*, efter melodram av E. F. Varez och J. B. Mardelle (1810) i översättning av Louis Deland.
- 801, 15–16 *Theaterskrifvaren* – komedi av E. R. Lilljestjelke (1805).
- 801, 22 *Raphael* – möjligen någon av ärkeängeln Raphaels arior i Joseph Haydns oratorium *Skapelsen* (1798).

- 801, 24 *livre ouvert* – (fra.) prima vista, utan förberedelser.
- 801, 30 *Jean de Paris* – komisk opera av François Adrien Boieldieu (1812).
- 801, 31 *Skapelsen* – oratorium av Joseph Haydn (1798).
- 801, 32 *Idomeneo* – opera av W. A. Mozart (1781).
- 801, 33 *Straniera* – opera av Bellini (1829), här i pianoarrangemang.
- 801, 33 *La Caravane – La caravane du Caire* (1783), opéra-ballet av André Grétry.
- 801, 34 *Bronshästen* – opera av Daniel Auber (1835).
- 801, 34 *Sargino* – komisk opera av Ferdinando Paër (1815).
- 802, 3 *Missförstånd på Missförstånd* – komedi av Thomas Overskou (1832).
- 802, 10 »*Blendas sång ur Ståndsparallellerna*» – grevinnan Blenda är en karaktär i Sophie von Knorrings roman *Stånds-paralleler* (1838), hennes sång inleds:
»Må andra prisa den klara sol / Och stjerne-hvalfvet från pol till pol / Jag vet två blå, / Som lysa mer ändå!» (del 3, s. 75).
- 802, 15 *med allone* – helt och hållet, alldeles.
- 802, 22 *blust* – berusad.
- 802, 26 *projecterar* – föreslår.
- 803, 10 *Orleanska Jungfrun* – romantisk tragedi av Schiller (1801).
- 803, 19 *Ma Soeur* – (fra.) min syster.
- 803, 25–26 *Yelwa, den stumma Ryskan* – av Eugène Scribe; »Musiken af Behrens».
- 803, 29 *Franzéns »Edvin kom derborta»* – inledningsvers i F. M. Franzéns dikt »Emmas klagan» (*Skaldestycken* 1 1824, s. 157).
- 804, 2 *Ephemer* – Topelius handskrivna tidning 1834–1838 (ms delvis bevarade NB 244.147).
- 804, 3 *enface* – (fra.) från framsidan sedd, anblick.
- 804, 23 *alamodiska* – förtrogna med det senaste modet.
- 805, 16 *journaliert* – ombytligt.
- 805, 23 *à mon gout* – (fra.) i min smak.
- 805, 26 »*douce comme un dolce par Moscheles*» – (fra.) »behaglig som en dolce av Moscheles»; anspelar på musik av Ignaz Moscheles, kompositör och pianovirtuos.
- 806, 35 *retirée* – tillbakadragen, reserverad.
- 807, 21 *enstiger, chassée och battementer* – danssteg.
- 807, 24 *arrangeur du plaisir* – (fra.) tillställare av nöjen.
- 807, 25 *disponerad* – på humör.
- 807, 27 *kostelig* – dråplig.
- 807, 28 *för under skull* – undantagsvis.
- 808, 1 *vindbeutel* – skojare, rumlare.
- 808, 26 *gentiliesse à la France* – (fra.) belevnhet av fransk modell.
- 808, 36 *aber wie?* – (ty.) men hur?
- 809, 8 *vis à vis* – (fra.) visavi, sekondpar.
- 809, 11 *Inclinationer* – gryende förbindelser.
- 809, 29 *gif mig* – låt mig.
- 809, 34 *löje* – leende.
- 810, 12 *femkort* – ett kortspel.
- 810, 28 *Diavolo* – komisk opera av Daniel Auber (1830).
- 810, 36 *viel Dank* – (ty.) många tack.
- 811, 10–11 *Die Jugendzeit!* [...] *entronnen, entschlüpft!* – (ty.) Ungdomstiden! Ack den gyllene ungdomstiden! Snart har du flytt, runnit undan, smitit bort!

- 811, 31 *skengalen* – alldeles galen; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 811, 31 *Couche!* – (fra.) här: Plats!
- 811, 35 *fatiguer* – strapatser, vedermodor.
- 812, 2 *Julius von Sassen* – J. H. D. Zschokkes drama i svensk bearbetning av N. Joelsson (1801).
- 812, 17 *Oui* – (fra.) ja.
- 812, 17–18 »*Jag är så glad i dag – han kommer hit i dag*» – ur visan »En ung flickas Morgonbetraktelse» av J. A. Lindblad (*Wald Samling af svenska sång-stycken* 1850, s. 138 f.).
- 812, 18–20 *Geheimniss! weiss's recht* [...] *geworden seyn!* – (ty.) Hemlighet! Vet det rätt väl, kära varelse! – bara jag vet det inte – Han! ja, ja! om jag vore flicka, så skulle vi ha blivit rivaler!
- 813, 16–17 *alle sehr froh, – die allerliebsten abenden* – (ty.) alla mycket glada, – älskingskvällarna.
- 813, 19 *monsieur moi!* [...] *heureuse malheur!* – (fra.) herr jag själv! – Vilken lycklig olycka!
- 813, 20 *Hören sie mahl.* – (ty.) Hör ni.
- 813, 37 *Frühlingsduft! Sonne!* – (ty.) Vårdoft! Sol!
- 813, 37 *Das Leben lacht* – (ty.) Livet ler.
- 814, 7 *mina nätter vore svarta ochså* – anspelar på »Svartsjukans nätter» av J. L. Runeberg (*Dikter* I 1830).
- 814, 13 *bland* – ibland.
- 814, 15 *Morgen wieder.* – (ty.) Imorgon igen.
- 814, 19–20 *Adavach liedivibedeves* [...] *medeveinedever!* – (ty.) Ack kära varelse, tänk på mig!
- 814, 26 *Norma* – opera av Vincenzo Bellini (1831).
- 814, 30 *Zampa* – romantisk opera av Louis-Ferdinand Herold (1831).
- 814, 30–31 *den stumma* – *Den stumma från Portici* (1828), opera av Daniel Auber (musik) och Eugène Scribe (text).
- 815, 16 »*kom frusna snöflock, fall!*» – anspelar på visan »Fall, lätta snöflock», med text av Fredrika Bremer.
- 816, 9–10 *les uns et autres pas ici* – (fra.) en och annan inte här.
- 816, 12 *assit* – (dial.) allsintet, ingenting.
- 816, 19 *caffedorier* – kafferep, kaffebjudningar.
- 816, 27 *Othello* – förmodligen en pianotranskription av ouvertüren till Giacomo Rossinis opera *Otello eller Moren från Venedig* (1816).
- 816, 28 *Rossiniska Rondeauerna* – kan avse *Rondo pour le Piano-Forte sur une Air de Rossini una voce poco fa*, spelades fyrhändigt.
- 816, 35–817, 2 *Lings Asarne*: [...] *som solen etcet.* – ur Per Henrik Lings epos *Asarne* (1816–1833) där Nordens mytologi passerar revy (SA I 1866, s. 728).
- 817, 13 *slinkor* – flicksnärtor.
- 817, 25–26 *Ach, die goldene Jugendzeit* – (ty.) Ack, den gyllene ungdomstiden.
- 818, 24–25 *Alpensänger (Alfredsengel) valsen* – *Alpensänger-Walze für das Pianoforte zu vier Hände, nach beliebten Motiven des steyrischen Alpsängers* av Carl Fischer (1829).
- 819, 9 *Das ist was anderes.* – (ty.) Det är någonting annat.
- 819, 9 *pensera* – tänka, fundera; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 820, 4 *arrangeur de tout* – (fra.) arrangör av allt.

- 820, 15 *reputabel* – fin, förnäm.
- 820, 34–36 »*Vaken flög jag [...]* *Ephem.* 1835 – »Bilder» (Topelius, *Ephemerer* 2006, s. 142).
- 821, 20–21 »*hywä ementä, [...]* *muista*» – (fi.) Känner goda frun igen mig? – Inte kommer jag just ihåg.
- 821, 24 *wie man sagt* – (ty.) som man säger.
- 821, 26–27 *Nun wohl [...]* *nicht heiter seyn* – (ty.) Näväl – livet ler – varför inte vara munter.
- 821, 29 *vinkar* – (dial.) stjalper.
- 821, 33–36 *Das ist ein Stern [...]* *ser tolles Schicksahl*. – (ty.) Det är en stjärna och ett irrbloss bredvid varandra, ett ljuvligt skrott och ett barnsligt, en evighet och ett ögonblick bredvid varandra. – Det är ett sådant underligt, sådant tokigt öde.
- 821, 36 *physionomier* – ansikten.
- 821, 37 *snuggor* – korta tobakspipor.
- 821, 38 *ne vois pas [...]* *demande*: – (fra.) ser inte det där aprilbarnet med sina lekfulla gester – frågar:
- 822, 1 *Onko se G. vielä [...]* *nainu jo?* – (fi.) Är G[reta] ännu på gården? Har hon gift sig än?
- 822, 1–2 *Ej vielä, [...]* *ulos menny* – (fi. och fra.) Inte än, inte än, min goda herre, men nu är hon ute.
- 822, 3 *Nun wohl [...]* *jetzt nicht sehr* – (ty.) Näväl det bekymrar mig helt enkelt inte så mycket nu.
- 822, 7 *muss sagen* – (ty.) måste [jag] säga.
- 822, 21–24 »*O süsses Licht [...]* *sel'ges Angesicht umhüllt.*» – (ty.) »O mitt mörka livs söta ljus, var är dagen, när kommer tiden, då du aldrig döljer dig och aldrig omhöljer ditt saliga anlete för mig med dimslöjor?» (jfr 12/12 1838).
- 822, 24–27 *huru den lilla stjernen [...]* *ren.*» – anspelar på »Bref från en liten stjerna till solen.», nedtecknat i *Promenader* (häfte E, s. 195, NB 244.148) (jfr 27/10 1838).
- 822, 27–28 »*O nehm' mich [...]* *so wie du!*» – (ty.) »O ta upp mig till dig, jag vill också vara en ängel så som du!» (jfr 12/12 1838).
- 822, 34 *Morgen bricht heran.* – (ty.) Morgonen gryr.
- 822, 35 *etwas frisch* – (ty.) något kylig.
- 822, 37–823, 1 *Promenader* – [...] *A (1836) B (1837) och E (1838)* – *Promenader* är titeln på en samling häften med litterära utkast (NB 244.148, häftena B–I, 1837–1841).
- 823, 8 *Nun wohl!* – (ty.) Näväl!
- 823, 18 *Lappri* – strunt.
- 823, 21 *Skrifver i dagboken* – anteckningsbok vid gästgiveriet, där resande bl.a. antecknade sitt namn och uppgifter om resan.
- 823, 26 *3 fjerndelsväg* – tre fjärdedelar av en svensk mil, d.v.s. ca 8 km.
- 823, 29 *Isäntä* – (fi.) husbonden.
- 823, 29–30 *Hämäläinen* – (fi.) tavast.
- 824, 6 *8½ fjerndels* – ca 22,7 km.
- 824, 17 *dummes Zeug* – (ty.) dumheter.
- 824, 20 *aber vergebens simmade Hallonquist* – jfr strof i den epigrammatiska dikten »Reflexioner öfver Riksdagen 1765. [Af okänd författare]»: »Ty fonden hade mycket brist, / Så svartes både först och sidst, / Och fåfångt simmar

- Hallonqvist, » (Ur Finlands historia. Publikationer ur de Alopæiska pappren II, 1891–1892, s. 647).
- 824, 26 *nio mil* – drygt 96 km; den gamla svenska milen motsvarar 10,7 km.
- 824, 31 *6 mil* – drygt 64 km.
- 825, 4 *zum letzte mahl* – (ty.) för sista gången.
- 825, 6–7 *Zum letzten Mahl! [...] so? – nimmer.* – (ty.) För sista gången? – Skall jag aldrig se dig mer så som jag just har sett dig? – så? – aldrig mer.
- 825, 7 »*Il ne faut pas dire jamais.*» – (fra.) »Man bör ej säga aldrig.»
- 825, 10–13 *Du bist mir [...] Doch ach!* – (ty.) Du är ju lika god mot mig som mot någon annan! Just det smärtar mig. Kan inte tåla det – Allt eller inget! – Men detta inget skulle förgöra mig – Fy, skäms, käre vän – en sådan liten flicka! Men ack!
- 825, 13–16 »*Mein Leben ist dein, [...] sey dir nichts – Doch* – (ty.) »Mitt liv är ditt, min lycka kommer från dig! Som ett barn i moderns famn, så slumrar hos dig min jordiska glädje!» – Mitt hjärta blir trångt, då jag måste tänka att jag ingenting är för dig – Men (jfr 12/12 1838).
- 825, 19–22 – *warum kanst du [...] Verlass mich nicht!* – (ty.) – varför kan du inte vara allt för mig, när jag ju är ingenting för dig? – Allt – allt – ljus – hopp – tro på oskuld och renhet – på jordisk lycka – på mig själv – på – Gud, på allt, allt, allt – – är du! – Lämna mig inte!
- 825, 23 *Morgen bricht heran* – (ty.) Morgonen gryr.
- 825, 24–25 *echapera* – fly.
- 825, 31 *3 milen* – drygt 32 km.
- 825, 31 *zum letzten Mahl* – (ty.) för sista gången.
- 826, 5–6 »*Muss wohl eben [...] ganzen Stadt ansehen.*» – (ty.) »Måste väl just därför se på hela staden med helt andra ögon.»
- 826, 6–7 *In nomine domini also!* – (lat. och ty.) I herrens namn alltså!
- 826, 32 *Thodium* – toddy.
- 826, 33 *Sansculotten på Morgonbladet* – följetong av signaturen –st.–sn– i *Helsingfors Morgonblad* nr 8–9, 28/1–31/1 1839.
- 826, 37 *approbation* – godkännande.

Februari 1839

- 827, 6–14 *Wälan, låt oss dricka [...] Lycksalighetens ö.* – dryckessång framförd av Zephyr (västanvinden) i P.D.A. Atterboms sagospel *Lycksalighetens ö* I (1824, s. 278).
- 827, 17 *Ephemeriskt* – efemärt.
- 827, 19 *löjet* – glädjen.
- 827, 19–20 *Nun wohl Zephiren* – (ty.) Nu väl Zephyr.
- 827, 21–24 *Kom mit o Schön [...] so tanzten wir doch!* – ur »Wechselied zum Tanze» av J. W. Goethe (*Werke. Gedichte* I 1815); »Kom nu, min sköna, så vilja vi dansa; / Dansen förhärligar festen i dag. / [...] Är du min brud ej, så kan du det blifva, / Blir du det aldrig, så dansa vi dock.» (*Visor och dikter*, översatta av Carl Snoilsky 1901, s. 13).
- 827, 29 *à mon gout* – (fra.) i min smak.
- 828, 5 *Ernst Maltravers* – äventyrsroman av Edward Bulwer-Lytton, utkom i Hier-tas läsebibliotek i översättning av A. F. Dalin (1837–1838).
- 828, 6 *Picknick* – subskriberad nöjeställning för societeten med supé och dans, även studenter deltog.

- 828, 9 *sevigné* – smycke, avsett att bäras på bröstet, i pannen eller i håret.
- 828, 11 *obligerar* – förmår.
- 828, 20 *aber mit E. [...]* – *Wals: gut.* – (ty., pro Walzer) men med E. i kotiljongen.
– *Vals: bra.*
- 828, 23 *Notturmo. Am Piano bey Mitternacht:* – (ty.) Notturmo. Vid pianot vid midnatt:
- 828, 24–26 *Horch! Es ist ein Tantz! [...]* *Meere des Hertzens.* – (ty.) Lyssna! Det är en dans! – Längtans stormande vals brusar, och livets vågor följer skummande snabbt på varandra! Det är passionernas flod djupt svallande i hjärtats omätliga hav.
- 828, 27–29 *Meine Seele hat [...]* *ein schöner Tod!* – (ty.) Min själ har slukat i sig floden med hett törstande läppar. Nu verkar han med ljuv makt – söt och bitter som en vacker död!
- 828, 30–32 *Siehe! Da ist ein Bild. [...]* *im seligen Auge!* – (ty.) Se! Där är en bild. I bilden, en själ. I själen en värld full av ousäglig glädje. – Bilden är en blomma av det jordiska stoffet med himlens tårar i saligt öga!
- 828, 33–35 *Doch der Bild [...]* *hell! so hell!* – (ty.) Men bilden är du! Ur ditt öga blickar en ängel ut. Du anade den inte, – men när du skrattar och när du gråter, ser jag dess saliga anlete så ljust! så ljust!
- 829, 9 *Torackaner* – kackerlackor.
- 829, 19 *curans* – tukt, ordning; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 829, 24 *discipulus* – (lat.) elev.
- 830, 7 *den stumma* – *Den stumma från Portici* (1828), opera av Daniel Auber (musik) och Eugène Scribe (text).
- 830, 8 *Rondeauerna* – troligen *Rondo pour le Piano-Forte sur une Air* av Auber, spelades fyrhändigt.
- 831, 8 *gar nichts* – (ty.) alldeles inget.
- 831, 9 *beau jour* – (fra.) vackra dag.
- 831, 10–11 *immer ein allerliebstes Ding* – (ty.) alltid en förtjusande varelse.
- 831, 16 *Cavaliererna nichts sonderliches* – (ty.) Kavaljererna ingenting speciellt.
- 831, 17 *Rosewalser* – möjliga *Rosa-Walzer für das Piano-Forte* op. 76 (1836) av Johann Strauss d.ä. (25/4 1839).
- 831, 17–18 *alles wie im Traum [...]* *des Augenblickes nicht!* – (ty.) allt som i en dröm – allt glömt, utom ögonblickets lust!
- 831, 22 *so ein bischen* – (ty.) bara så litet.
- 831, 25–26 *con amore* – (ita.) av hjärtats lust.
- 831, 27 *För inte bud* – skrävla inte; förekommit i finländsk svenska.
- 831, 29 *das heisst:* – (ty.) det vill säga:
- 831, 33 *toujours belle* – (fra.) vacker som alltid.
- 831, 34 *gar nicht* – (ty., pro nichts) ingenting alls.
- 832, 11 *gens de qualité* – (fra.) förnämmt folk.
- 832, 14 *gjorde sig också [...]* *grön* – gjorde sig också [...] till.
- 832, 22 *blusare* – festprissar.
- 832, 31 *shavlette* – sjalett.
- 833, 1 *die Letzten Dinge* – oratorium för blandad kör av Louis Spohr (musik) och Friedrich Rochlich (text) 1826.
- 833, 10 *Ständspareller* – Sophie von Knorrings roman *Ständs-paralleler* (1838, anonymt utgiven).

- 833, 11 *et moi aussi* – (fra.) och jag också.
- 833, 22 *Begge museerna* – Utöver de botaniska och zoologiska samlingarna inrymde universitetet en inhemsk naturaliesamling, inrättad av Societas pro Fauna et Flora Fennica.
- 833, 23 *underlika* – pro underliga.
- 833, 24–25 *Praktrummet, der Hans* [...] *kroppsstorlek* – I den två våningar höga konsistoriesalen fanns ett helporätt av kejsar Nikolaj I.
- 833, 33 *Väl spådde för* [...] *ochså det*. – Kuddnäs trädgårdsmästare Zetterberg hade förutspått att Topelius skulle bli ett berömt namn (*Självbiografiska anteckningar* 1922, s. 31 f.).
- 834, 5 *Ämne* – Topelius skrev övningsuppsatser för J. G. Linsén, professor i välta- lighet och skaldekonst.
- 834, 7–8 *dicat vel dixerit quispiam* – (lat.) som någon torde säga eller ha sagt.
- 834, 9 *etwas* – (ty.) någonting.
- 834, 14 *knös ordet* – sade ett ord.
- 834, 30–31 *Moi, je bois du thé et demeure au logis*. – (fra.) Jag, jag dricker te och stannar hemma.
- 835, 22 *läsa* – här: låsa upp.
- 836, 13–14 *haute noblesse och haute bourgeoisie* – (fra.) förnäm adel och förnämt borger- skap.
- 836, 36 *Wår och Winterdagarna* – häfte tillägnat Emilie Lindqvist, innehåller endast en dikt (NB 244.188); dikten återges 8/2 1839.
- 836, 36 *projecterar* – föreslår.
- 837, 2 *Wladimir* – rysk orden i fyra klasser.
- 837, 4 *Stanislaus* – rysk orden i tre klasser.
- 837, 8 *echaperar* – flyr.
- 837, 24 *gentiliesse* – belevenhet, elegans.
- 837, 27 *Barberarn* – Gioachino Rossinis komiska opera *Barberaren i Sevilla* (1816).
- 838, 21 *Champagnenatten* – se 23/1 1839.
- 839, 5 *Zampa* – romantisk opera av Louis-Ferdinand Herold (1831).
- 839, 19 *pas personne, [...] mon favorit* – (fra.) ingen utom Wilhelm, min favorit.
- 839, 21 *Tout en famille* – (fra.) Allt i familjens krets.
- 839, 25 *Diavolo* – komisk opera av Daniel Auber (1830).
- 839, 26 *Othello* – förmodligen en pianotranskription av ouvertüren till Giacomo Rossinis opera *Otello eller Moren från Venedig* (1816).
- 839, 32 *tertius* – (lat.) tredje.
- 839, 35 *P. d. v.* – (fra., här:) inget att se.

Mars 1839

- 840, 8–12 *Du log mot* [...] *Promenader* 1839. – nedtecknat i *Promenader* (häfte F, s. 221 resp. 224, NB 244.148).
- 840, 28 *deliberation* – överläggning.
- 840, 30 *sylph* – späd och gracil kvinna; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 840, 31 *p. d. v.* – (fra., här:) inget att se.
- 840, 32 *Ämne* – Topelius skrev övningsuppsatser för J. G. Linsén, professor i välta- lighet och skaldekonst.
- 840, 33 *reviderar* – inspekterar.
- 841, 1 *aussi* – (fra.) också.

- 841, 3 *surprinera* – överraska.
- 841, 7 *Abermals* – (ty.) återigen.
- 841, 14 *står blank* – står brudgum; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 841, 16 *honnette* – respektabelt.
- 841, 20 *dansdockorna* – kvinnorna, som gärna dansar (nedsättande).
- 841, 25 *ετι αδαμασεç* – (grek.) ännu okuvade.
- 841, 26–27 *okända figurer med [...] ansigtet* – Seden att som objuden gäst »skåda bruden» förekom även bland studenterna.
- 841, 36 *Preciosa-concert* – Carl Maria von Webers scenmusik (1821) till Pius Alexander Wolffs skådespel.
- 841, 37 *munsjör Tardif* – anspelar på den senfärdige titelgestalten i komedin *Mon-sieur Tardif* av Eugène Scribe (1824).
- 842, 5 *echaperat* – smitit.
- 842, 6 *nurkor* – (dial., jfr fi. nurkka) hörn.
- 842, 9 *i och för thy* – på grund av det.
- 842, 10 *frukostblusning* – frukostbjudning.
- 842, 11 *smorde oss* – smorde kråset.
- 842, 13–15 »*Ja meïän armollinen [...] hewosen hengestä*» – (fi.) Och vår nådige Kejsare har vunnit en stor seger över Perserna, och tagit till fånga två Skitar för att ha dödat en häst.
- 842, 32 *ploiskis* – (fi., dial.) hoppsan.
- 843, 5 *par hazard* – (fra.) av en slump.
- 843, 8 *en corps* – (fra.) i samlad trupp.
- 843, 9 *grena ut* – sprida.
- 843, 10 *vivat* – (lat.) leve.
- 843, 12 *Projecteras* – föreslås.
- 843, 12 *pereat* – (lat.) ned med.
- 843, 19 *Illusionerna* – roman av Sophie von Knorring (1836, utgiven anonymt).
- 843, 34 *Den stumma* – *Den stumma från Portici* (1828), opera av Daniel Auber (musik) och Eugène Scribe (text).
- 843, 34 *Diavolo* – komisk opera av Daniel Auber (1830).
- 843, 34 *Tancred* – italiensk opera av Gioachino Rossini (1813).
- 843, 36 *libes Ding* – (ty.) kära varelse.
- 844, 2 »*Mina Nöjen*» – häften där Topelius samlade diktutkast, julklappsverser, prosafragment och avskrifter av kända diktare 1834–1836; en del av materialet är bevarat i *Urval från Mina Nöjen* (NB 244.149).
- 844, 3 *Promenaderna* – *Promenader* är titeln på en samling häften med litterära utkast (NB 244.148, häftena B–I, 1837–1841).
- 844, 7 *Ståndsparallellerna och Blenda* – Grevinnan Blenda är en karaktär i Sophie von Knorrings aktuella roman *Stånds-paralleler* (1838).
- 844, 8 *Andaktsstunder* – *Andaktsstunder eller Christeliga betraktelser för hwar dag i året öfwer de för människan vigtigaste föremål. I–IV* (1828–1830) av Heinrich Zschokke.
- 844, 8 *blust* – berusad.
- 844, 11 *jeune comtesse* – (fra.) unga grevinnan.
- 844, 16 *Gradualskrifning* – skrivprovet pro gradu, som prövade studenternas kunskaper i latin och förtrogenhet med vetenskaperna inför magistergraden.
- 844, 19 *alter* – (lat.) den ene.

- 844, 19 *alter* – (lat.) den andre.
- 844, 22 *Byrons Wampyren – Vampyren af lord Byron* av J. W. Polidori (översatt av Carl Samuel Forssman, Helsingfors 1824); den samtida attributionen till Byron felaktig.
- 844, 25 *Roosens Ines – Ines. Dramatiskt försök af R**** (1839) av Jacob Henric Roos.
- 844, 31 *Couleur je ne [...] quoi*. – (fra.) Färg av jag vet inte vad.
- 844, 35 *Arfvidson – möjligen Rest-ransakning med den s.k. fria pressen. Anstald af Thorgeir Östgöthe* (1839), utgiven av A. I. Arwidsson.
- 844, 36 *knycklan* – (dial.) kvinnan som går knyckigt.
- 845, 4 *Chevaleriet* – riddarväsendet.
- 845, 4 *de ordine [...] equestri* – (lat.) om medeltidens riddar- och ordensväsende.
- 845, 5 *mycket* – pro vid mycket.
- 845, 11 *delibererte* – överlade, funderade.
- 845, 13 *beaucoup de gens* – (fra.) mycket folk.
- 845, 14 *Grädenerska stycken* – förmodligen kompositioner av Carl Grädener, tysk cellist och tonsättare, tidigare engagerad i Helsingforsorkestern.
- 845, 16–17 »*Säg farväl, lilla [...] ur Figaro* – ur Figaros aria riktad till Cherubin i W. A. Mozarts opera *Figaros bröllop* (1786).
- 845, 18 *löjen* – leenden.
- 846, 6 »*ce n'est pas [...] c'est tous.*» – (fra.) är det inte jag som älskar er – det är alla.
- 846, 8 *Scene en famille* – (fra.) Familjescen.
- 846, 33 *Muli Måndag* – mulen (mulig) måndag, dialektal benämning på måndagen i stilla veckan.
- 846, 33 *Gamla Arosenii – Grammatica Ebraea* av Petrus Arosenius (första upplagan 1771).
- 846, 33 *quatuor Capita* – (lat.) fjärde kapitlet.
- 847, 6 *Trano Tisdag* – (dial.) tranutisdag, benämning på tisdagen i stilla veckan.
- 847, 6 *dummes Zeug* – (ty.) dumheter.
- 847, 9–12 *Flickorna Fonselius, [...] dansen* – Systrarna Fonselius var pietister.
- 847, 12 *Armseliga* – usla.
- 847, 14 *torrakor* – kackerlackor.
- 847, 20 *löjen* – fröjder.
- 848, 12 *Squallietter* – skvallerhistorier.
- 848, 23 *et plurima vota valent negendo* – (lat.) och de flesta rösterna är nekande.
- 848, 30 »*Der Hoffnung gyllene Flügel.*» – (ty.) Hoppets [gyllene] vingar.

April 1839

- 848, 33–37 *En rad af [...] Wärispiggarne*. – verser ur den inledande dikten till Fredrik Cygnæus ströskrift *Jääkynttilät. Ströskrift i fria häften* (1837, s. 4).
- 849, 1–3 *Glad lik dimman [...] Räddningen*. – ur dikten »Räddningen» (ibid., s. 115).
- 849, 7 *pauvreshontoux* – (fra.) utblottade ståndspersoner.
- 849, 23 *märker* – pro märkes.
- 849, 29 *Die goldene Jugendzeit!* – (ty.) Den gyllene ungdomstiden!
- 849, 30 *sikaktiga patres* – här: illistiga professorer.
- 849, 32 *Gefle Wapen* – röktobak från P. C. Rettigs tobaksfabrik i Gävle.
- 849, 34 *Ines af Roosens – Ines. Dramatiskt försök af R**** (1839) av Jacob Henric Roos.
- 850, 17 *Majdag så skön* – »Som en majdag så skön såsom solen så skär, så är nor-

- diska ynglingens hjärta och barm», text av student Sundberg från Uppsala, melodi förmodligen »Napoleons marsch».
- 850, 17–18 *söner af det gamla Norden* – »Svensk artillerist-sång» med text av Karl August Nicander.
- 850, 19–21 *för Snellman* [...] *rätt eller orätt* – J. V. Snellman hade kommit på kollisionskurs med universitetsmyndigheterna: rektorn förbjöd hans föreläsning »Om den sanna Akademiska Friheten», som även förvägrades trycknings-tillstånd, och Snellman vägrade i sin tur att anta det kuratorsuppdrag för nordösterbottniska avdelningen som han tilldelats efter att den österbottniska nationen delats. Han dömdes därför för tjänstefel av konsistorium och suspenderades från sin docentur, varefter han denna vår vistades i Österbotten i avvaktan på Åbo hovrätts utslag.
- 850, 37 *parfaitement restitué* – (fra.) utomordentligt återställd.
- 851, 4–5 *runan om* [...] *möte i skogen* – mötet återgivet i runan »Wäinämöinen ja Joukamoinen» i *Suomen kansan vanhoja runoja ynnä myös nykyisempiä lauluja* I, utgiven av Zacharias Topelius d.ä. (1822).
- 851, 6–7 *par force* – (fra.) med våld.
- 851, 8 *Eknåshandskar* – Ekenäs var känt för tillverkningen av sämskskinshandskar.
- 851, 19 *Thodium* – toddy.
- 851, 19 *blust* – berusad.
- 851, 25–26 *Nu war inte Pipping* [...] *allihop*. – Universitetets rektor hade tidigare år övervakat studenterna, som roade sig med att betrakta det ryska påskfirandet och försöka ta sig in i kyrkan (18/4 1835 och 29/5 1837).
- 851, 28 *gensdarmer* – gendarmer: beriden militärpolis.
- 851, 33 *björnar* – fordringsägare.
- 852, 10–18 *I Emelies Album*: [...] *hjärtat quar!* – Enligt Paul Nyberg hade dikten i Emilie Lindqvists minnesalbum en annan ordalydelse, av allt att döma en senare bearbetning (»Förklaringar och upplysningar» 1922, s. 23).
- 853, 10 *La baronne* – (fra.) friherrinnan.
- 853, 20 *Opponerar mot Sahlberg och B. Sjöberg*. – Topelius deltog i en akademisk disputation med dissertationens författare prof. Carl Reinhold Sahlberg som preses och Carl Bernhard Sjöberg som respondent. *Dissertatio entomologica insecta Fennica enumerans* (1839) var en av många beskrivningar av Finlands insekter som ventilerades under Sahlbergs presidium, medan den av Topelius återopade Linnélärjungen Leonard Gyllenhaal var en erkänd auktoritet inom entomologin.
- 853, 26–29 »*patria nostra litteris* [...] *vigebit nomen*» – (lat.) »Vårt fosterland har inget överflöd av litteratur. Icke desto mindre finns namn som som inte faller i glömska tack vare skrifter och elevs tillgivna minne. Bland dem ditt, du namnkunnige man! Ditt namn skall leva för alltid.»
- 853, 31 *auditorer* – åhörare.
- 853, 37 *Ephemerer* – Topelius handskrivna tidning 1834–1838 (ms delvis bevarade NB 244.147).
- 854, 5 *skonsmål* – förskoning.
- 854, 16 *p. d. v.* – (fra., här:) inget att se.
- 854, 16 *lilla slafvinnan* – *Den lilla slafvinnan* (1824), sångspel av Bernhard Crusell.
- 854, 25 *molla* – mulle, ett kortspel.

- 854, 27 *ducente Justo* – (lat.) med Justus som ledare.
- 854, 31 *Ow. till Don Juan* – operaouvertyr till *Don Giovanni* (1787) av W.A. Mozart.
- 854, 31–32 *Requiem af Mozart* – W.A. Mozart, *Requiem*, mässta i d-moll (1791).
- 854, 32 *Zemire och Azor* – opera av Louis Spohr (1819), svensk text av J.J. Ihlée 1828 efter franskt original av J.-F. Marmontel.
- 854, 32–33 *hert.:s af Reichstadt wals* – antagligen någon wals av Henri Herz.
- 854, 34 *ma chère* – (fra.) min kära.
- 854, 35 *jaloux* – jalu, svart- eller avundsjuk.
- 854, 37–38 »*Ich bitte dich, [...] gedenke meiner.*» – (ty.) Jag ber dig, kära hjärtat, tänk på mig.
- 855, 5 *ätit erg* – d.v.s. ätit ur bristfälligt förtennade kopparkärl och blivit förgiftad.
- 855, 18 *lappri* – strunt(prat)!
- 855, 21 *Den stumma* – *Den stumma från Portici* (1828), opera av Daniel Auber (musik) och Eugène Scribe (text).
- 855, 21–22 *Beethovens Schmerzens wals* – Ludwig van Beethoven, »Schmerzen Walz für Piano-Forte» (1829).
- 855, 28 *fides* – gunst.
- 855, 34 *hast du mir geseh'n!* – (ty.) har man sett på maken! (stående uttryck på svenska men inte på tyska).
- 855, 36 *hola!* – (spa.) hej bara!
- 855, 38 *Teneriffa* – förmodligen ett slags sött, starkt vin.
- 856, 1 *mixtum compositum* – (lat.) mischmasch.
- 856, 3 *full blusnings tillstånd* – fullt festskick.
- 856, 5 *Picknicken* – subskriberad nöjeställning för societeten med supé och dans, även studenter deltog.
- 856, 26 *echaperar* – flyr.
- 856, 29 *succurs* – undsättning, förstärkning.
- 856, 35 *badade jag hos fru Dahlstedt* – förmodligen Margaretha Dahlström som förestod en publik badstuga i Helsingfors.
- 856, 35–36 *Böttigers nyare dikter* – Carl Wilhelm Böttigers *Lyriska stycken I–II* (1837–1839) eller *Nyare sånger* (1833).
- 856, 38 *politiserade* – kannstöpte; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 856, 38 *chronique secret* – (fra.) hemliga [nyhets]krönika.
- 857, 2 *vipningsbestyr* – bestyr om pengalån.
- 857, 3 *Tabacum* – tobak.
- 857, 12 *Rosewaltzerna* – möjligen *Rosa-Walzer für das Piano-Forte* op. 76 (1836) av Johann Strauss d.ä.
- 857, 13 *tjusare* – charmör; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 857, 14 *mon frere* – (fra.) min bror.
- 857, 19 *surprinera* – överraska.
- 857, 23 *Reminiscenserna [...] för 1837* – förmodligen häfte till Emilie Lindqvist med utdrag ur Topelius dagbok (NB 244.188).
- 858, 9 *assi-sit* – (dial.) allsintet, ingenting.
- 858, 10 *strutta med* – dansade (med stötande steg); SAOB har detta belägg av Topelius.
- 858, 14 *Vis a vis* – (fra.) visavi, danspartner.
- 858, 18 (*sid. 26*) – d.v.s. 23/1 1839.
- 858, 23–24 *min lysande Stipendiatexamen* – Topelius hade beviljats ett blygsamt stipendium efter avlagd stipendiatexamen (13/12 1836).

- 858, 36 *sidenwalk* – halsduksvalk av siden.
- 859, 2 *Crispin* – liten slängkappa eller mantel.
- 859, 8 *Norma* – opera av Vincenzo Bellini (1831).
- 859, 9 *Introduction af Berwald* – möjligen »Introduction et Marche triomphale», pianostycken av Franz Berwald.
- 859, 12 *Kein Engel in Helsingfors!* – (ty.) Ingen Engel [ängel] i Helsingfors!
- 859, 22 *unter uns* – (ty.) oss emellan.
- 859, 35 *Miseret me miseræ [...]* *quæstum.* – (lat.) Jag känner medlidande med den stackars kvinnan som har sin kropp som levebröd.
- 860, 3 *Ephemerider.* – Spridda notiser om ett urval dagar 1839–1840, som upptar de tre sista bladen i skrivboken.
- 860, 4 *Gejers blåa bok [...]* *många större*» – *Den blå boken. Strödda anteckningar* (1837) av E. G. Geijer; i ett förord angående titeln sägs att boken är »ett styckverk – såsom många större.»
- 860, 15 *Erythraea Littoralis* – ört tillhörande släktet arun, förmodligen kustarun.
- 860, 21 *Campanula persicifolia* – (lat.) stor blåklocka.
- 861, 31–32 »*det är också [...]* *att göra med!*» – anspelar dels på Fabius Maximus »Cunctator» – »Sölären» – som i sin kamp mot Romarriketets fiende Hannibal tillämpade fördröjningstaktik, och dels på Fredrik Cygnæus som med Hannibal som disputationssämne tog god tid på sig med att färdigställa sin avhandling (*Commentationis de Hannibale pars prior* 1839).
- 862, 9 *gebjornamat* – rysk svordom.
- 862, 12 *Kemnersrätten* – den lägsta domstolen i staden.
- 862, 23 *Trollfleuten* – W. A. Mozarts opera med text av Emanuel Schikaneder (1791).
- 862, 33 *Bulgarinska tirader* – »Anteckningar och intryck under en resa (Af Bulgarien. Öfvers.)» publicerades som följetong i *Helsingfors Tidningar* 8/8–26/8 1840.
- 863, 13–14 *Mathias Weckströms berömda parentationer* – Möjligen avses inskriptionerna på monumentet vid ägaren till Domarby gård Johannes Weckströms grav i Helsinge (17/6 1838).
- 863, 14–16 *Fru Lengrens:* [...] *sådan smak!* – ur Anna Maria Lenngrens satiriska dikt »Åreporten»: »Och Landshöfdingen sjelf skal i förundran falla / Och säga öfverljudd, vid en så sällsam sak: / *Så liten Stad, så mycken smak!*» (SS 2 1918 [2000], s. 71).
- 863, 20–22 *Nädig Skrifvelse från Cancellor [...]* *den 20 Juli 1840.* – Återger tronföljaren och universitetskanslern Alexanders skrivelse med anledning av universitetets jubelfest, som den införts i översättning i *Finlands Allmänna Tidning* 25/8 1840.
- 864, 10 *manquementet* – försummelsen; SAOB har detta belägg av Topelius.

Maj 1839

- [865], 1 *aw'λ'9'* – (grek.) 1839; enligt det joniska talbeteckningssystemet.
- [865], 2–3 ANNO. POST. CHRISTUM. NATUM. MDCCCXL. – (lat.) År 1840 efter Kristi födelse.
- 866, 1–3 »*Unaufhaltsam enteilet die Zeit.*» [...] *Schiller.* – »Das Unwandelbare» (1795) av Schiller: »'Oupphörligt flyr tiden undan.' Den söker det fasta. Om du i trohet står fast, fångslas den evigt av dig.» (*Valda verk* i översättning av Johannes Edfelt 1970, s. 13).

- 866, 4–8 *Und wenn je [...]* Titan D. 1. s. 439. – ur Jean Pauls roman *Titan I* (1800):
»Och om hvardera hjertat kunde säga till det andra: Hell mig, att jag fann dig i den heligaste lefnadstiden, förr än jag hade irrat; och att jag kan dö och har ingen så älskat som dig!» (övers. Gustaf Eriksson 1829, s. 235).
- 867, 4–12 *Och der en annan [...]* Runeberg. – tredje och femte strofen i »Vid en källa» av J. L. Runeberg; ordalydelsen i strof tre: »Dock, der en annan mera klar / Och strålände igen! / Ack, lika flyktig, lika snar, / Försvinner äfven den.» (SS I, s. 242).
- 868, 3–7 *Frage nicht warum [...]* Schiller. – (ty, pro Fraget) verser ur Schillers »Der Jüngling am Bache» (*Gedichte* 1803); »Fråga ej, hvarför jag sörjer / Uti lifvets blommings år; / Det är endast en, jag söker / Evigt fjerran och dock när.» (*Smärre dikter* översatta av Herman Bjursten 1863, s. 125).
- 868, 23 *Thodium* – toddy.
- 868, 23–24 »*som söner af det gamla Norden*» – »Svensk artillerist-sång» med text av Karl August Nicander.
- 869, 12 *pecunier* – pengar; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 869, 24–25 *Spela curatorer [...]* Tengströms son – Konsistoriet hade fråntagit studentavdelningarna rätten att utfärda frejdebetyg 1837 till förmån för inspektoerna. På kuratorerna ankom att konststrasignera betygen.
- 869, 30 *lovera* – kryssa.
- 870, 33 *Bellmans Amaryllis* – »Opp, Amaryllis», nr 31 i C. M. Bellmans *Fredmans sånger* (1791).
- 872, 3 *surprise* – överraskning, förvåning; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 872, 9 *roulerade* – spelade [...] snabba passager.
- 872, 11 *gentiliesse* – elegans.
- 872, 31 *Weihe der Tönen* – *Weihe der Töne* (1834), symfoni nr 4 av Louis Spohr.
- 872, 32 »*o dygders hela tropp!*» – födelsedagsgratulation författad av Topelius (14/12 1836).
- 875, 7–10 *Auf deinen Lippen [...]* Schiller – de tre avslutande verserna i Schillers dikt »Poesie des Lebens. An ***» (1795).
- 876, 9 *silkesshavletter* – sjaletter.
- 876, 11 *blusning* – fest.
- 876, 18 *esprit de corps* – (fra.) kåranda.
- 876, 24 *Pereat Pipping!* – (lat.) ned med Pipping!
- 876, 25 *pereas, pereas!* – (lat.) ned med dig, ned med dig!
- 876, 27–29 »*Venez chez [...]* *pour le rafraichir.*» – (fra.) »Kom till er stackars Kritiske Stockfish [Mathlin] och ta med en apelsin till honom för att pigga upp honom.»
- 878, 12 *Ines* – *Ines. Dramatiskt försök af R**** (1839) av Jacob Henric Roos.
- 878, 20 *Gradualskrifning* – skrivprovet pro gradu, som prövade studenternas kunskaper i latin och förtrogenhet med vetenskaperna inför magistergraden.
- 878, 36 *hufvudbråk* – huvudbry.
- 878, 37–38 *Grek. Bukolikerna* – författare av klassisk grekisk herdepoesi, i traditionen efter Theokritos.
- 879, 4–5 *Alexander Magnus cum Napoleone comparatus* – (lat.) Alexander den store jämförd med Napoleon.
- 879, 5 *Græcia artium et litterarum genitrix* – (lat.) Grekland – konsternas och litteraturens moder.

- 879, 5–6 *Quibus institutis [...] sibi servavit?* – (lat.) Med vilka inrättningar bibehöll den grekiska stammen såväl folkets enhet som en gemensam känsla för fäderneslandet?
- 879, 7–8 *De causis [...] maxime conduxerunt* – (lat.) Om orsakerna som mest verksamt ledde till att påveväldet växte och utbreddes sig under medeltiden.
- 879, 16 *Univers.bron* – universitetstrappan.
- 879, 23 *starka assessorer* – djup bondånger.
- 879, 34 *Rosewaltzer* – möjligen *Rosa-Walzer für das Piano-Forte* op. 76 (1836) av Johann Strauss d.ä. (25/4 1839).
- 879, 37 »*promenerar*» – här: skriver; *Promenader* är titeln på en samling häften med litterära utkast (NB 244.148, häftena B–I, 1837–1841).

Juni 1839

- 880, 4–6 *Immer war mir [...] Goethe.* – ur »Sommer» i sviten »Vier Jahreszeiten» av J. W. Goethe; »Städse var mig ett fält eller bärg, en skog eller trädgård / blott som ett rum – med dig, kära, de bli till ett hem.» (*Goethe-dikter*, övers. Karl-Erik Forsslund 1906, s. 17).
- 880, 13 *är på balance* – har ett underskott.
- 880, 20 *Romeo och Julia* – Vincenzo Bellinis opera; uppfördes av W. von Kesteloots teater- och operatrupp.
- 880, 20–21 *der Liebe Zwist [...] Friede* – tyrolskt lustspel med fru Kesteloot i huvudrollen.
- 880, 21 *Barberarn* – Gioachino Rossinis komiska opera *Barberaren i Sevilla* (1816).
- 880, 30 *Par hazard* – (fra.) av en slump.
- 881, 5 *prutar* – protesterar.
- 881, 19 *apparencerne* – utsikterna.
- 881, 24 *lappri* – strunt.
- 881, 28 *Geschworner* – edsvurne; titel som betecknar bergmästarens ställföreträdare.
- 882, 6 *blusas* – festas.
- 882, 7 *Friskyttan* – C. M. von Webers opera *Der Freischütz* (1817–1820) med text av Friedrich Kind gavs av Kesteloots tyska operasällskap.
- 882, 8 *Pas moi.* – (fra.) Inte jag.
- 882, 8 *depens* – kostnad.
- 882, 19 *Hvita Frun – Hvita frun på Slottet Avenel* (1825), komedi av F. A. Boieldieu.
- 882, 25 »*äfven jag var i Arcadien*» – devis med rötter i 1600-talet; det grekiska idealandskapet Arkadien anspelar på lycka och sällhet.
- 882, 26 *Hamburgska Lotteriet* – variant av utländskt penningsspel, där privata aktörer brevlades saluförde s.k. lotter – insatser – under förespeglning om vinst. Spelaren upprätthöll sina framtida vinstmöjligheter genom fortsatta penninginsatser.
- 882, 27 *jaloux* – jalu, svart- eller avundsjuk.
- 882, 38 *frimurarns grafsten* – majoren Fredrik Granatenhjelmns grav i Kajsaniemi park, sedermera känd som minnesmärket »Frimurarens grav».
- 883, 3 *tout familierement* – (fra.) helt familjär.
- 883, 13 *tertium interveniens* – (lat.) den tredje mellankommande, d.v.s. den störande faktorn.
- 883, 13 *quartum* – (lat.) den fjärde.

- 884, 2 *spisquarter* – enklare matställe.
- 884, 4 *Das Tagebuch* – komedi av Eduard von Bauernfeld (1836).
- 884, 6–7 *Wiener in Berlin – Die Wiener in Berlin* (1821), sångspel av Karl von Holtei.
- 884, 8–9 *Komt du Vogel geflogen* – »Kommt a Vogel geflogen», variation på tysk folkvisa.
- 884, 10–11 *In der Fremd* [...] *seyn harb .....!* – ur ovan nämnda folkvisa, femte strofen.
- 884, 12 *Gradualskrifning* – skrivprovet pro gradu, som prövade studenternas kunskaper i latin och förtrogenhet med vetenskaperna inför magistergraden; Topelius avlade provet 30/5 1839.
- 884, 16 *admittitur* – försvarligt, lägsta graden av godkänt vitsord.
- 884, 24 *vivat* – (lat.) leve.
- 884, 24–25 *Vivat Academia! vivant assessores – !* – (lat.) Leve Akademin! Må assessorererna leva – anspelar på studentvisan »Gaudeamus igitur»: »Vivat Academia! Vivant professores!».
- 884, 33–34 *Reminiscenserna för 1838* – förmodligen häfte till Emilie Lindqvist med utdrag ur Topelius dagbok (NB 244.188).
- 885, 2 *puder!* – lögn!
- 885, 7–9 *se ej dit*, [...] *Ephemerer* 1835. – se 8/10 1835; dikten ingår även i Topelius handskrivna tidning *Ephemerer* 20/11 1835 (NB 244.147, s. 228).
- 885, 31 *Bellinis Norma* – uppfördes av Kesteloots tyska operasällskap.
- 886, 6 *Storfursten* – ångfartyg.
- 886, 9 *Uleåborg* – ångfartyg, som inledde trafik på rutten Åbo–Torneå sommaren 1839 via mellanhamnarna längs den österbottniska kusten.
- 886, 34–37 *sitter ensam som* [...] *Barnvisa*. – traditionell visa.
- 887, 4 *Löje* – leende.
- 887, 18–19 *söner af det gamla Norden* – anspelar på »Svensk artillerist-sång» med text av Karl August Nicander.
- 887, 20 *Afbördar* – fullgör, uträttar.
- 887, 21 *fideskarl* – gunstling.
- 887, 23–25 *ett Ryskt Lineskepp* [...] *öfver bord* – möjligen avses sjöstriderna vid Hangö udd i juli 1714 under stora nordiska kriget.
- 888, 4 *1 mil* – Den gamla svenska milen motsvarar 10,7 km.
- 888, 7 *i stor negligée* – halvklädd.
- 888, 10 *vif* – maka.
- 888, 14 *syskonsäng* – tillfällig bädd för flera personer.
- 888, 22–25 *ptu tu tu tu tu tu! se på* [...] *Dunderbom*. – ur *Fredmans epistlar* nr 38 av Carl Michael Bellman (1790); den tredje strofen inleds: »Tjenare, *Mollberg!* Se hur tätt och hjulbent klifver, / Gråtögd och blixfull, och som en anka from; / Och efter trippa i full iver / *Lejon*, och *Lustig* och *Lax* och *Dunderbom*».
- 888, 33 *3 mil* – drygt 32 km.
- 890, 2 *Boare* – benämning på estniska familjer bosatta i den östnyländska skärgården som försörjde sig på olovlig handel med brännvin hämtat från Reval.
- 890, 5 *en gros* – (fra.) i stor skala.
- 890, 23 *virst* – verst, längdenhet som motsvarar en dryg kilometer.
- 890, 29 *förvarad med* – skyddad av.
- 890, 30 *quartershög bro* – 15 cm hög trappa; ett kvarter är fjärdedelen av en aln.
- 890, 32 *i duodece format* – i miniatyr.
- 891, 17 *låpig* – fånig.

- 891, 19 *trumfig* – trumpen.
 891, 31 *thodium* – toddy.
 892, 4–5 *Viburnum Opulus* – (lat.) skogsolvon.
 892, 5 *kockor* – (fi.) brasor, här: midsommareldar.
 892, 6 *knytor* – avser traditionen att på midsommaraftonen knyta olikfärgade silkestrådar kring växande rågstrån och utifrån de s.k. knytorna förutspå framtiden. Till pojkestrecken hörde att leta efter knytorna och riva upp dem.
 892, 11 *Caffeknorrar* – kaffegökar.
 892, 14 *Ståndsparallellerna* – Sophie von Knorrings roman *Stånds-paralleler* (1838, anonymt utgiven).
 892, 18 *Hartmans Flora* – *Handbok i Skandinaviens flora, innefattande Sveriges och Norrrikes växter, till och med mossorna* av Carl Johan Hartman (1820).
 892, 20 +5 Ū – ca 2,1 kg; ett skålpund motsvarar 425 g.
 892, 30 *Sakontala* – Kalidas, *Sakontala. Ett indiskt dramatiskt poem* (1821), översatt till svenska av J. Ekelund.
 892, 32 *pagage* – följe.
 892, 33 *hyggar mig* – snyggar till mig.
 892, 35 *För öfrigt inga förändringar* – Professorn i anatomi och fysiologi N. A. Ursin hade tillträtt som rektor för universitetet 26/6 1839.
 892, 36–37 *Der Maurer und der Schlosser* – komisk opera med musik av D.-F.-E. Auber och fransk originaltext av Eugène Scribe och Germain Delavigne (1825).
 893, 4–9 *Ach der abscheuliche [...] verwünscht?* – (ty.) Ack den avskyvärde .... igår sade han till mig, imorgon, sade han, kommer du att veta mer än nu – Himmel! nu vet jag ju inte alls mer än tidigare ... .. (– Allrakäraste var-else måtte ha varit mycket obehagligt för honom att lämna dig så, och vem skulle inte i hans ställe tusenfalt ha förbannat en så oläglig resa?).
 893, 15 *skaffat* – pro skaffade.
 893, 18 *hast du mir gesehen!* – (ty.) har man sett på maken! (stående uttryck på svenska men inte på tyska).

Juli 1839

- 893, 27–894, 9 »*Und a Büchser!* [...] *Wiener in Berlin*. – ur lustspelet *Die Wiener in Berlin* (1824) av Karl von Holtei, i fri översättning: En käck gosse bör ha en bössa att skjuta med, ett knogjärn att slåss med och en flicka att älska. // Du ingav mig ständigt hopp på sommartiden, sommaren kom och min älskling är långt borta. // Min älskling är långt borta, jag är en främling här och ingen bryr sig om mig. // Kära fågel flyg vidare, ta hälsning och kyss, jag kan inte följa med dig för jag måste stanna här!». Tredje strofen lyder i original »*Daheim is mei Schatzer!*»; även ortografiska skillnader och troliga avskrivningsfel som »*die Summer*» för »*der Summer*».
 894, 10–12 *Ack fria luft!* [...] *Tintomara* – ur *Drottningens Juvelsmycke* (eller *Azouras Lazuli Tintomara*) av C. J. L. Almqvist, del IV i den anonymt utgivna *Törnrosens bok* (1834; SV 6, s. 182).
 894, 30 *Almanacks dagbok* – Topelius förde kortfattade, dagliga anteckningar i almanackor och statskalendrar, en del ingår i Topelius manuskriptsamling (NB 244.155–158, 244.180). Almanackan 1839 berättar inget utöver det som nämns i dagboken.
 895, 1 *Rottecks WeltGeschichte* – *Allgemeine Weltgeschichte für alle Stände* (1832) av Carl von Rotteck.

- 895, 3 4 ℥ – 1,7 kg; ett skålpund motsvarar 425 g.
- 895, 6 *Teneriffa* – förmodligen ett slags sött, starkt vin.
- 895, 12 *thodium* – toddy.
- 895, 17 +8 ℥ – 3,4 kg.
- 895, 18 *legère dräkt* – lätt klädsel.
- 895, 18 *inexpressibles* – de onämnbare (kalsongerna).
- 895, 18 *superfluitis* – (lat.) ni går till överdrift.
- 895, 32 *katzaveikan* – kort jacka för kvinnor, ofta fordrad och kantad med päls.
- 895, 33 *schlafrock* – nattrock.
- 895, 38 *unter uns* – (ty.) oss emellan.
- 896, 4 *Tscherkasserna* – tjerkesserna eller circasserna, sammanfattande etnisk benämning på flera kaukasiska folk; tjerkesserna hörde till de revolterande kaukasiska stammar som Ryssland försökte pacificera från 1820-talet till slutet av 1850-talet.
- 896, 6 *Kirgiserna* – benämning på nomadfolk i de centralasiatiska bergsområdena.
- 897, 7–8 *smorde oss* – smorde kråset.
- 897, 32 *campanula persicifolia* – (lat.) stor blålocka.
- 897, 33 *admireras* – beundras.
- 897, 34 *proberas* – prövas.
- 898, 8 *Friskyttan* – C. M. von Webers opera *Der Freischütz* (1817–1820) med text av Friedrich Kind gavs av Kesteloots tyska operasällskap.
- 898, 16 »*wir winden dir ein Jungfernkranz*» – Folksång som framförs av brudtärnor i C. M. von Webers opera, *Der Freischütz* (1821).
- 898, 17 *ein Jungfernkranz* – (ty.) en jungfrukrans.
- 898, 24 *Chemisen* – blotta skjortan.
- 898, 25 *kosteligaste* – förträffligaste.
- 898, 32 5 ℥ – 2,1 kg.
- 898, 36 *Las Casas Memoirer* – *Grefve af Las Casas lefnad och öden, samt Las Casas tvänne bref, från St. Helena till Lucien Bonaparte* av E. A. Dieudonné, i översättning av Carl Eric Rademine 1819.
- 899, 2 *väga ofrid* – brott mot den s.k. vägfriden enligt 1734 års lag; överfall på allmän väg, oväsen och okvädningsord samt skadegörelse på milstolpar, broar m.m.
- 899, 4 *personage* – här: figur.
- 899, 28 *halunk* – buse.
- 899, 29 *båla* – stora, väldiga.
- 899, 30 *en mils* – Den gamla svenska milen motsvarar 10,7 km.
- 899, 31–32 *rackarkärria* – kärria utan fjädring.
- 899, 33 *gut* – (ty.) bra.
- 900, 2 *copieust dum* [...] *Hels. Tidn.* – »Fröken v. Johanna Schoultz i Helsingfors» (osignerad) i *Helsingfors Tidningar* 31/7 1839.
- 900, 3 *suum cuique pateat iudicium* – (lat.) för var och en torde den egna övertygelsen vara klar.
- 900, 5 *Wikingen* – möjligen »Vikingabalk» ur *Tolv sånger ur Fritiofs saga* (1826), en sångcykel tonsatt av B. H. Crusell.
- 900, 18 *molla* – mulle, ett kortspel.
- 900, 25 *ibidem* – (lat.) i densamma.
- 900, 31 *cedera* – göra konkurs.
- 900, 34 *nipper* – smycken, små prydnadsföremål.

Augusti 1839

- 901, 19–33 *På marken vistas fågeln* [...] *Runeberg*. – Första, fjärde och sjätte strofen i J. L. Runebergs dikt »Jägar-gossen» (*Dikter* 2, 1833; SS I, s. 213 f.).
- 902, 15 2 aln – 1,2 m; en aln motsvarar knappt 60 cm.
- 902, 23 *slapp* – pro slapp han.
- 902, 24 *bron* – trappavsatsen utanför ytterdörren.
- 902, 33 *tåpig* – löjligt.
- 903, 1–2 *skallarne unnantagna* [...] *menniskoförstånd* – anspelar på uttrycket att ha röt månad i huvudet, d.v.s. att vara tokig; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 903, 32 *Antoxantum odoratum* – (lat., pro *Anthoxanthum*) vårbrodden.
- 903, 34 *blån* – pro blånande.
- 904, 9 *puttrade* – grumsade, muttrade.
- 904, 22 *assessorisk* – djupt ångerfull.
- 904, 24–25 *Schillers Turandot* – Schillers drama *Turandot, Prinzessin von China* (1802) efter Carlo Gazzis pjäs.
- 904, 26 *patiens impatiens* – (lat.) otåliga patient.
- 904, 26 *fintlig* – påhittig.
- 904, 36 *sleker* – slickar; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 905, 6 *rosade ej marknaden* – var inte glada.
- 905, 17 *manes, manium* – (lat.) andar, spöken, gastar.
- 905, 20 *Smörja oss* – smörja kråset.
- 905, 25 *Bišin* – gubbe, man; förekommit i finländsk svenska.
- 905, 36 *Tycho Brahedag* – benämning på var och en av de 33 mest otursamma dagarna under året enligt äldre folktro.
- 906, 4 »*farväl, du ljufva* [...] *drömma*» – verserna ingår omarbetade i dikten »Den flydda» (*Ljungblommor* 1845; ZTS I, s. 41).
- 906, 6–9 *Du sjönk uti vägen* [...] *kom ej igen!* – strofen ingår något omarbetad i dikten »Den flydda» (se föreg. kommentar).
- 906, 17 *Myllymaths* – mjölnarmatte eller mas, ett kortspel.
- 906, 21 *-10, Celsius* – pro +10, Celsius.
- 906, 22 *på traven* – i gång; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 906, 24 *Bergtrollet* – pro Bergtrollet gav.
- 906, 27 *inquiet* – otålig.
- 906, 29–30 *Triumvirerna* [...] *i verldshistorien* – Syftar på den romerska historien och det triumvirat som bildades 54 f.Kr. av Pompejus, Crassus och Julius Caesar.
- 906, 30 *Rotteck* – *Allgemeine Weltgeschichte für alle Stände* (1832) av Carl von Rotteck.
- 908, 8 *Sikter* – sekreterare.
- 908, 9 *mojade sig* – smorde kråset.
- 908, 9 *Cardus* – piptobak.
- 908, 11 *krassas ur* – kratsas ur.
- 908, 11 *brandstaken* – eldgaffeln.
- 908, 15 *colorum* – spektakel.
- 908, 18 *projecterade* – föreslog.
- 908, 19 *18 år* – Emilie Lindqvist fyllde 18 år.
- 908, 26 *6 marker* – ca 2,5 kg; en mark motsvarar ett skålpund, ca 425 gram.
- 908, 31 *Sahtia* – (fi.) finskt färsköl smaksatt med enbär.

September 1839

- 909, 4–12 *Säg, arma gosse*, [...] *Runeberg*. – ur J. L. Runebergs dikt »Roddaren», de två inledande verserna i tredje strofen samt sjunde strofen (SS I, s. 209 f.).
- 909, 14 *vista* – pro vistas.
- 909, 20 *Ossian* – *Skaldestycken af Ossian I–III* (1794–1800) utgivna av James Macpherson, i översättning av Olof och Gustaf Knös.
- 909, 24 »*omakasu*» – (jfr fi. omakasvuinen) »egenodlad [växt]».
- 910, 4 *Det är jag* [...] *som gratuleras*. – Zacharias namnsdag.
- 910, 5 *kaffeknorrar* – kaffegökar.
- 910, 20 *thodium* – toddy.
- 910, 20 *Preciosa* – Carl Maria von Webers scenmusik (1821) till Pius Alexander Wolffs skådespel.
- 910, 23 *Somnambula* – Vincenzo Bellinis opera (1831).
- 910, 35 *obligerade* – övertalade.
- 911, 1–2 *Rousseaus dröm* – Felix Horetzky, *Rousseau's dream, 60 National Airs of Different Nations*.
- 911, 15–20 *En våg ej* [...] *du din väg?* – ur J. L. Runeberg, »Roddaren», *Dikter II* (1833; SS I, s. 209).
- 911, 24–26 *väl har verket* [...] *Grafven i Perho* – ur J. L. Runeberg, »Grafven i Perho», *Dikter II* (1833).
- 912, 24 *Morgen bricht heran und ich auf*. – (ty.) Morgonen gryr och jag bryter upp.
- 912, 28 *longe splendidissimus* – (lat.) den allra ansenligaste.
- 912, 32 *echapera* – fly.
- 913, 3 *embellerad* – blivit vackrare.
- 913, 6 *Tychobrahedag* – benämning på var och en av de 33 mest otursamma dagarna under året enligt äldre folketro.
- 913, 11 *assessorer* – samvetsbetänkligheter.
- 913, 16 *Storfursten* – ångfartyg.
- 913, 18 *satte vaxnäsa på mig* – förlöjligade mig.
- 913, 20–21 *carduser* – pipotbak.
- 913, 22 *Gejers vidlyftiga* [...] *Allianctraktat* – E. G. Geijers recension i *Litteraturbladet* (nr 11 och 12 1838) av Israel Hwassers *Om allians-tractaten emellan Sverige och Ryssland år 1812. Politisk betraktelse öfver Nordens nuvarande ställning* (1838).
- 913, 23 *Rangerar mina askar*. – Sköter mina affärer.
- 913, 26–27 *Sv. Folkets historia* – *Svenska folkets historia I–III* (1832–1836) av E. G. Geijer.
- 913, 35 *Ischora* – ångfartyg.
- 914, 1 *Stora bibliotheket* – Kejsrerliga Alexanders-Universitetets Allmänna Bibliotek.
- 914, 1 *Herodotus* – Topelius läste Herodotos på grekiska som han studerade under höstterminen.
- 914, 5 *Kosmorama* – J. Scarselli förevisade ljusbilder (*Helsingfors Tidningar* 17/9 1839); ofta förevisades stadsvyer med denna teknik men de scener som Topelius fäst sig vid antyder i detta fall antik mytologi etc.
- 914, 20 *Sakon* = *Lex* – (ry. och lat.) lag.
- 914, 21 *smörjer mig* – smörjer kråset.
- 914, 28 *fides* – gunst.
- 914, 37 *knifstygn* – knivhugg.

- 914, 38 *Thée dansante i Brunssalongen* – Sommarsäsongens sista »Thé-dansante i Ulrikasborgs badinrättnings-brunnslokal» söndagsaftonen 22/9 1839.
- 915, 7 *beau jour* – (fra.) vackra dag.
- 915, 11 *Amorinas Bok, eller historien om de 4* – C. J. L. Almqvist, *Amorina eller Historien om de Fyra* (1839).
- 915, 12 *non placet* – (lat.) behagar icke.
- 915, 21 *störtsjö* – kaskad.
- 915, 25 *hundpris* – en spottstyver.
- 915, 25 *wie man sagt* – (ty.) som man säger.
- 915, 37–38 *honnnett folk [...]* förklädda i peruker m. m. – Seden att som objuden gäst »skåda bruden» förekom även bland studenterna.
- 916, 9–11 »*Wo ist der Tag, [...]* sel'ges Angesicht umhüllt?» – (ty.) »Var är dagen, när blommar tiden då du aldrig döljer dig, och aldrig med dimslöjor döljer ditt saliga anlete för mig?»
- 916, 23 *med första lägenhet* – vid första möjliga tillfälle.

Oktober 1839

- 917, 16–21 *Rastlos vorwärts muss du streben, [...]* Schiller. – dikten »Sprüche des Confucius» av Schiller.
- 917, 22–28 *Kann der Liebe [...]* Schiller. – tredje strofen i »An Emma» av Schiller; »Kan min kärleks ljuva längtan / oförgångligt gå igen? / Det som en gång var dess trängtan, / Emma är det kärlek än? / Dör dess himmelsläga ut / som allt jordiskt dör till slut?» (*Dikter av Goethe och Schiller* 1921, i översättning av Ernst Liljedahl).
- 917, 29–34 *Flamme des schwindenden [...]* zum ewigen Licht. – (ty.) Flamma av det svinnande ljuset – som du ännu i det skymmande fjärran lyser klar från höjden, jag tittar efter dig – redan länge har jag sett Himmelen i dig – Gud kommer att vara vred på mig att jag glömmet honom för din skull .... men nej! Du var bara en ängel för mig .... min goda ängel kommer du alltid att vara, men jag ska söka min Gud .... du kommer att leda mig genom mörkret till det eviga ljuset.
- 918, 8 *auditorer* – åhörare.
- 918, 10 *Desdemona* – en huvudroll i operan *Othello* av Giacomo Rossini (1816).
- 918, 10 *Schweitzer sånger* – annonserade som »Der Gruss an die Schweiz, grosse lirische scene von Blume».
- 918, 18 *quarteret* – kvarteret Laxen.
- 918, 28 *la prix de sagesse* – (fra.) vishetens pris.
- 918, 28 *Voilà tout.* – (fra.) Se där allt!
- 918, 29 *vipplingsvisite* – försök att låna pengar.
- 918, 34 *Ilias* – *Iliaden* (gr. *Ilias*) av Homeros; Topelius studerade den på grekiska.
- 918, 38 *kalfhagorna* – lilla och stora kalvhagen; alléerna mellan Esplanadgatorna i Helsingfors.
- 919, 12–13 *är en sträng Maths i cassan* – råder stor penningbrist.
- 919, 13 *Glosar* – glor, stirrar.
- 919, 13 *moi aussi* – (fra.) jag också.
- 919, 14 *mysa på mund* – småle.
- 919, 18 *bål* – högfärdig.
- 920, 6–9 *En blixst du [...]* lefde jag. – omskrivning av verser i J. L. Runebergs *Hanna*.

- En dikt i tre sånger* (1836): »En blyxt jag är, utaf ditt eget lif, / Som flög i strålar till sitt hemland opp, / Ett solljus är jag af din egen själ, / Och i min milda låga lefver du.» (SS III, s. 111).
- 920, 14–17 *Die Geisterwelt* [...] *im Morgenroth!* – ur J. W. Goethes sorgespel *Faust* (1808); »Ej andeverlden sjelf är sluten / Din själ är stängd, din håg är död. / Upp, lärling, bada oförtruten / En jordisk barm i morgonglöd!» (i översättning av Viktor Rydberg 1878, s. 24).
- 921, 3 *μυλα καιπνως* – (grek.) mycket raskt.
- 921, 9 *Det var en vue.* – Efter »Det var en vue.» saknas text (4–5 rader), en del av bladet är utskuret.
- 921, 12 *brodeuse* – (fra.) sömmerska.
- 921, 13 *Sans comparaison* – (fra.) utan jämförelse.
- 921, 15 *röd eller blå fågel* – rysk tiorubelssedel (röd) eller femrubelssedel (blå).
- 921, 20 *tentera* – försöka.
- 921, 21 *visitlådan* – låda där besökare lade visitkortet när värdfolket inte tog emot.
- 921, 23 *echapera* – smita.
- 921, 24 *slå ett slag* – gå fram och tillbaka några gånger.
- 922, 4 *och matematisk confusion* – Före »och matematisk confusion» saknas text (4–5 rader), en del av bladet är utskuret.
- 922, 9 *Menniskoslägtets Saga – Menniskoslägtets saga, eller allmänna werldshistorien förenad med geografi. Första delen. Det stora Asien, eller det inre och egentliga österlandet, i äldre och nyare tider* av C. J. L. Almqvist (1839).
- 922, 12 *αγωνες ιεροι* – (grek.) heliga kamper.
- 922, 13–14 *Græca res est nihil velare* – (lat.) det är grekisk vana att inte kläda sig i någonting.
- 922, 14 *τά γυμνα* – (grek.) nakenheten.
- 922, 14–15 *damit nicht* [...] *ihnen erregt werde* – (ty.) så att inget spirande begär skall väckas hos dem.
- 922, 18 *Roserwaltzen* – möjligen *Rosa-Walzer für das Piano-Forte* op. 76 (1836) av Johann Strauss d.ä. (25/4 1839).
- 923, 2 *gerades weges* – (ty.) raka vägen.
- 923, 4 *hesperidiska* – hesperiska.
- 923, 19 *hela tutten* – hela rasket.
- 923, 21 *prussackor* – kackerlackor.
- 923, 21 *satt klippingen till* – dött.
- 923, 22 *massakrerad* – tilltygad.
- 924, 2 *cives* – (lat.) nationsmedlemmar.
- 924, 10 *gerades weges* – (ty.) raka vägen.
- 924, 19 *ecclatanta* – iögonfallande.
- 924, 25 *ultrerad* – pro utrerad.
- 925, 16 *kosteligaste* – dråpligaste.
- 925, 32 *politisk* – pro politiskt.
- 925, 36 *Schieben* – ett kortspel.
- 926, 2 *politiserates* – kannstöptes.
- 926, 6 *blusning* – fest.
- 926, 7 *Gropois* – ett kortspel.
- 926, 9 *madamen* – tjänarinna; skötte städning och upppassning.
- 926, 10 *Spanska flugan* – periodisk skrift, författad och utgiven av J. V. Snellman; första häftet.

- 926, 11 *svinaherden* – möjlig variant av visan »Pehr Svinaherde» (*Svenska forn-sånger* 1837, s. 159 ff.).
- 926, 14 *p. p. c.* – (fra.) för att ta avsked.
- 926, 15 *tunnor* – rymdmått, en tunna motsvarar ca 146 l.
- 926, 21 *Delandska truppen spelar Angelo Malipieri* – En ny svensk teatertrupp under ledning av Pierre Deland gästade Helsingfors; de gav *Angelo Malpieri, Paduas Tyrann*, ett drama efter Victor Hugo.
- 926, 21 *stymparaktigt* – slarvigt; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 926, 21–22 *Westerlund gaf den bättre.* – se 11/12 1838.
- 926, 24 *passablement* – (fra.) nöjaktigt.
- 926, 27 *bror Westerlund* – pro bror Deland.
- 928, 4 *Son nom* – »Son nom, rondo caprice» för piano av Henri Bertini.
- 928, 5 *Zampa* – romantisk opera av Louis-Ferdinand Herold (1831).
- 928, 6 *tambourrulla* – tambur: sybåge för brodering.
- 928, 12 *skickligtvis* – anständigtvis.
- 928, 15 *Ne convient pas.* – (fra.) Passar sig inte.
- 928, 15–16 *Kjellman Göranson: [...] sida i grafven?»* – ur dikten »De tre» av Julius Axel Kiellman-Göranson: »Säg, hur vill du ligga, min Zulma! i grafven?». Zulma svarar att hon vill ligga till vänster, Zais vill ligga till höger så att deras hjärtan ligger så nära varann som möjligt (*Smärre dikter* 1839, s. 19).
- 928, 21 *Notre dame de Paris* – Victor Hugos roman *Notre-dame de Paris* (1831; övers. 1835).
- 928, 21–22 *La portefeuille d'un philosophe* – [Abbé Laurent] *Portefeuille d'un philosophe, ou mélanges de pièces philosophiques, politiques, critiques, satyriques et galantes* I–VI (1770).
- 928, 23 *de l'impuissance* – (fra.) om impotensen.

November 1839

- 928, 26–29 *Stod' der [...]* *Promenader* 1838 – verser ur en dikt som återges i dagboken för maj 1838; ingår i *Ljungblommor* I (1845) med titeln »Ynglingens val» (ZTS I, s. 22). *Promenader* är titeln på en samling häften med litterära utkast.
- 928, 30–34 *Forschung des Wahren! [...]* *Klopstock.* – inledande verser i »Der Genügsame» av Friedrich Gottlieb Klopstock (*Gedichte, Oden* II 1798).
- 929, 1 *platt intet* – ingenting alls.
- 929, 3 *immerfort* – (ty.) ständigt.
- 929, 10 *rumla bort* – festa upp; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 929, 13 *har gjort sig grön* – har gjort sig till.
- 929, 15 *entretenera* – underhålla, samtala med.
- 929, 22 *tjufunge* – ett kortspel.
- 929, 25–26 *Conversationspelet* – kortspel med frågor och svar.
- 930, 3 *lösveckan* – ledig vecka för årsanställt tjänstefolk.
- 930, 3 *Lass laufen.* – (ty.) Låt löpa.
- 930, 12 *Rixner, Geschichte der Philosophie* – *Handbuch der Geschichte der Philosophie zum Gebrauche seiner Vorlesungen* I av Thaddeus Anselm Rixner (1829).
- 930, 16 *Blumauers Eneis* – Aloys Blumauer, *Aeneis* (1812–1813; 3. uppl. 1839).
- 930, 17–18 *Ehrströms nya [...]* *för Porthan* – Fredrik August Ehrströms tonsättning av hyllningsverserna till H. G. Porthan (ingår som bihang i Fredrik Cygnæus skrift *Höstispiggarna* 1841).

- 930, 24 *sin allocution* – sitt högtidliga tal.
- 930, 25 *blusades* – festades.
- 931, 1 *Dixit.* – (lat.) Så talade han.
- 931, 8 *Wi togo vår Maths ur skoln* – vi bröt upp.
- 931, 9 *assessores* – bondånger.
- 931, 12 *somnambula* – sömngångaraktiga; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 931, 15 »*letissima tempora universitatis*» – (lat.) »den glada universitetstiden».
- 931, 16 »*adversarium ita gnavum*» – (lat.) »en så duktigt motståndare».
- 931, 17 *gnavus* – (lat.) duktig, i betydelsen energisk, idog.
- 931, 18–19 *Österbotniska Afdelningarna* [...] *födelsedag* – nord- och sydösterbottniska avdelningarnas studentfest till hundraårsminnet av H. G. Porthans födelse; sedan en allmän studentfest för samma ändamål avstyrts, hade tillstånd för detta mindre evenemang efter flera besvärigheter utverkats (jfr 20/10 1839).
- 931, 22 *Cygnæus talar om Porthan* – »Tal, hållet vid Porthans Minnesfest, firad af Österbottniska Afdelningarna den 9 November 1839». Fredrik Cygnæus, *Höstspiggarna, ströskrift* (1841).
- 932, 23 *Picknick* – subskriberad nöjeställning för societeten med supé och dans, även studenter deltog.
- 932, 33 *comme ça* – (fra.) sisådär.
- 932, 34 *carolina* – dryck bestående av vin, socker och pomerans eller citron.
- 932, 34 *glace* – glass.
- 933, 7 *Agardhs Organographie – Lärobok i Botanik. I. Organografi* (1829–1830) samt II. *Allmän Wext-biologi* (1830–1832) av C. A. Agardh.
- 933, 11 *vis Clinica* – (lat.) clinicum-styrkan, d.v.s. medicine studenterna.
- 933, 13 *Don Juan* – noter till W. A. Mozarts opera (1787).
- 933, 13–14 *Pacius livre ouvert* – (fra.) prima vista, utan förberedelser.
- 933, 15 *grin* – elakt skratt.
- 933, 16 *marongnålar* – stora hårnålar.
- 933, 22 *der ett paquet* [...] *Logren* – J. H. Logren delger Topelius det senaste skvallret från Nykarleby, bl.a. ryktet att Emilie Lindqvist förlovat sig med John Snellman (Logren–ZT 3/11 1839, NB 244.35).
- 933, 26 *wiederum* – (ty.) återigen.
- 933, 29 *Mylly Matte* – mjölnarmatte eller mas, ett kortspel.
- 933, 35 *för bud* – skrävlar; förekommit i finländsk svenska.
- 933, 35 *processus mastoideus* – (lat.) bakre delen av tinningbenet.
- 934, 3 *1000tals alnar* – 1000 alnar motsvarar 60 m.
- 934, 9 *Echaperar* – flyr.
- 934, 17 *radikalkur* – hästkur; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 934, 32 *det* – pro den.
- 934, 37–38 *homme – de Vingt-un ans* – (fra.) man – tjuogoett år.
- 935, 2–3 »*Es ist ein Ackerman* [...] *Gefilde*» – (ty.) »Det står en lantman på fälten».
- 935, 3–4 »*Es lebe* [...] *Hungarische Nation!*» – (ty.) »Leve den ädla ungerska med oss besläktade nationen!»
- 935, 8 *blust* – berusad.
- 935, 21 *mariage* – ett kortspel.
- 935, 26 *Madam* – tjänarinna; skötte städning och upppassning.
- 936, 4 *beta* – (dial.) bjuda.
- 936, 5 *Notre Dame* – Victor Hugos roman *Notre-dame de Paris* (1831; övers. 1835).

- 936, 26 *Revision af Afdeln.s räkenskaper* – Topelius var en av Österbottniska avdelningens fyra revisorer (27/2 1839).
 936, 27 *pää kipiä* – (fi.) huvudvärk.
 936, 29 *Sirius* – stjärna i stjärnbilden Stora hunden.

December 1839

- 937, 10–12 כִּי־רָאִיתִי מַשְׁעַמְשָׁעִים אֲשֶׁר־עָבְדוּךָ, [...] וְיָדַקְתָּ – (hebr.) »När jag ser din himmel, som dina fingrar format, månen och stjärnorna du fäste där, vad är då en människa att du tänker på henne, människobarn att du tar dig an honom?» Psaltaren 8:4, 5.
 937, 23–24 *myllymaths* – mjölnarmatte eller mas, ett kortspel.
 937, 24 *mariage* – ett kortspel.
 937, 31 *Voyage d'un Americain* – Förmodligen Washington Irving, *Voyage d'un Américain à Londres, ou esquisses sur les mœurs anglaises et américaines* (1822).
 937, 33 *mon frère* – (fra.) min bror.
 938, 1 *picknick* – subskriberad nöjeställning för societeten med supé och dans, även studenter deltog.
 938, 2 *Händels Messias* – musik av G. F. Händel och text av Charles Jennes (1742); oratoriet uppfördes första gången i Helsingfors 8/12 1839 under ledning av Fredrik Pacius.
 938, 8 *tout passivement* – (fra.) helt passivt.
 938, 14 *nolens volens* – (lat.) med eller mot min vilja.
 938, 23 *Letzten Dinge* – oratorium för blandad kör av Louis Spohr (musik) och Friedrich Rochlich (text) 1826.
 939, 13 *Nyhet från Tavastehus [...] Wiborgsk Smäll* – våldsam explosion; en kruttunna hade exploderat i Tavastehus natten till den 10 december
 939, 17 *gradualskrifningen* – skrivprovet pro gradu, som prövade studenternas kunskaper i latin och förtrogenhet med vetenskaperna inför magistergraden; Topelius avlade provet 30/5 1839.
 939, 18 *på huden* – underkänd.
 939, 22 *Asinus* – (lat.) åsna, d.v.s den som är sämst.
 939, 38 *blusas* – festas.
 939, 38 *Rysk examen* – examen i ryska språket, godkänd examen var ett villkor för avläggande av ämbetsexamina. De som avsåg en karriär inom förvaltningen skulle dessutom avlägga ett skrivprov i ryska.
 940, 1 *smörja oss* – smörja kråset.
 940, 5 *aber daraus ward nichts* – (ty.) men därav blev ingenting.
 940, 9 *den blodiga Nunnan* – drama av A. Anicet-Bourgeois och J. Maillan efter franskt original (1835), uppfördes av Pierre Delands svenska teatertrupp.
 940, 20 *Teneriffa* – förmodligen ett slags sött, starkt vin.
 940, 21 *vive la joie!* – (fra.) leve glädjen!
 940, 28 *qui vont se perdre* – (fra.) som kommer att förlora sig.
 940, 31 *Hoch lebe [...] Kajser Niklas!* – Länge leve vår nådige Kejsar Nikolaj!
 940, 34 »*Finlands trogna undersåtar*» [...] *Se F. A. Tidn.* – Topelius torde anspela på en pekoralistisk kejsarhyllning i ryska Vetenskapsakademiens tidning, återgiven i *Finlands Allmänna Tidning* (16/12 1839).
 940, 35 *Für mich!* – (ty.) För mig!
 941, 14 *Madam* – tjänarinna; skötte städning och upppassning.

- 941, 33–942, 13 »*Du vackra, glada!* [...] *drömma* – stroferna överstrukna med blyerts i ms.
- 942, 25–26 *kratschat sönder* – haft sönder.
- 942, 27 *Engelska strumpor* – strumpor av fint yllegarn.
- 943, 7 *passopp* – ett kortspel.
- 943, 13 *sidenwalk* – halsduksvalk av siden; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 943, 15 *Mundlacksdosa* – dosa för förvaring av munlack, d.v.s. sigilloblat, som fuktat med saliv användes till att försegla brev.
- 943, 24 *Me voila!* – (fra.) Här är jag!
- 943, 34 *modererad* – dämpad.
- 944, 4 *surpreneras* – överraskas.
- 944, 12 *Rosawaltzerna* – möjligen *Rosa-Walzer für das Piano-Forte* op. 76 (1836) av Johann Strauss d.ä. (25/4 1839).
- 944, 14 *Musselin* – muslin, klänning av tunt bomullstyg.
- 944, 15 *shavlette* – sjalett.
- 944, 32 *par curiosité* – (fra.) av nyfikenhet.
- 944, 34 *capitaliter* – *ut ita dicam* – (lat.) kapitalt – om jag så kan säga. Ordlek: *Caput* (lat.) huvud.
- 945, 8 *fick en språkläda* – började prata.
- 945, 11 *Reminiscenserna* – förmodligen häften med utdrag ur Topelius dagbok till Emilie Lindqvist (NB 244.188).

Januari 1840

- [947], 1–2 ANNO POST CHRISTUM NATUM MDCCCXL. – (lat.) År 1840 efter Kristi födelse.
- [947], 4–5 DECENNIUM III. LUSTRUM V. – (lat.) Tredje decenniet, femte 5-årsperioden.
- 948, 1–3 *Schon Zwey und Zwanzig* [...] Schillers *Don Carlos*. – anspelar på Schillers dramatiska dikt *Don Karlos. Infant von Spanien* (orig. 1787).
- 949, 25–28 Ω κοῦρ [...] Παρμενίδης περι φύσεως. – verser ur »Om naturen», dikt av Parmenides: »Yngling, den resa du gjort är en där odödliga styra; [...] / hälsar jag dig, ty icke ett olycksöde dig sände / denna väg [...]» (*Försokratiker* 1954, s. 75 f., övers. Gert Cervin).
- 949, 30–33 *In weit und fern* [...] *Preciosa*. – ur *Preciosa* (1821), romantiskt skådespel av P. A. Wolff med musik av C. M. von Weber.
- 950, 5 *Han som gick* [...] *för mig* – Zacharias Topelius d.ä. dog i januari 1831.
- 950, 7 »*sine linea*» – (lat.) anspelar på faderns råd: »nulla dies sine linea», inte en dag utan ett penndrag (18/10 1834).
- 950, 11 *Vestalsk* – jungfrulig, kysk.
- 950, 14 *Minerva* – romersk gudinna, här symbol för vetenskapen.
- 950, 15 *Pegas* – bevingad häst i grekisk mytologi, här symbol för skaldekonsten.
- 950, 19 *valedicens* – (lat.) studentkandidat (i väntan på universitetsstudier).
- 950, 26 *cardo rerum* – (lat.) vändpunkt.
- 951, 7 *chez nous* – (fra.) till vårt.
- 951, 18 *Porterblusning* – porterbjudning.
- 951, 32 *den gamla stuten* – den gamle mannen.
- 951, 37–38 *s'ist aus* – (ty.) det är förbi.
- 952, 2–3 *Das ist zu spät*. – (ty.) Det är för sent.

- 952, 4 *dejeunér dinatoire* – (fra.) frukostmiddag.
- 952, 6 *Bolagierna* – bolagisterna, rumskamraterna.
- 952, 12 *graf Taimen* – gravad öring.
- 952, 14–15 *det projecterade nya riddarhuset* – Riddarhuset i Helsingfors uppfördes 1858–1862 av länsarkitekten G. T. Chiewitz. Området benämndes »Riddarhus-tomten» redan på 1830-talet.
- 952, 18 *Sundewalls Zoologie – Lärobok i zoologien för begynnare* (1835) av Carl J. Sundevall.
- 952, 25 *gjorde Tante sig grön* – gjorde [...] sig till.
- 952, 28 *förmå* – pro sig förmå.
- 952, 35 *hulpen* – avhjälpt.
- 953, 7 *Nolens volens* – (lat.) med eller mot min vilja.
- 953, 8–9 *das Leben ein Traum* – (ty.) livet en dröm.
- 953, 15 *Picknick* – subskriberad nöjeställning för societeten med supé och dans, även studenter deltog.
- 953, 22 *Gardessprättarne* – d.v.s. Livgardets 3:e finska skarpskyttebataljon (Finska gardet).
- 953, 32 *O du eingeborner Politik!* – (ty., pro Politiker) O du politiker till födseln!
- 954, 7–8 *Da, pater omnipotens! da [...] coronam!* – (lat.) Ge, allsmäktige fader, ge goda förebud / Ge din barmhärtighet, frälsningens nådegåva samt Phoibos krans!
- 954, 11 »*Hertz mein Hertz*» – Ludwig van Beethovens tonsättning av J. W. Goethes text »Herz, mein Herz, was soll das geben?» (*Neue Liebe, neues Leben* 1775).
- 954, 20 *sätta vaxnäsa* – förlöjliga.
- 954, 28 *oGriselda* – *Griselda* (1835), dramatisk dikt av Friedrich Halm, uppfördes av Pierre Delands svenska teatertrupp. Topelius deltog inte.
- 954, 33 *cives* – (lat.) nationsmedlemmar.
- 954, 33 *mitt genus passivum* – (lat.) min tillbakadragna natur.
- 954, 35–36 *ett sjumils misstag* – här: ett mycket stort misstag.
- 955, 19 *historietter* – anekdoter.
- 955, 25–26 *Emelies Reminiscenser* – förmodligen häfte till Emilie Lindqvist med utdrag ur Topelius dagbok (NB 244.188).
- 955, 26 *Springers apetalent – Kärlek och hämnd, eller Den amerikanska apan*, melodram av P. J. Deland med Heinrich Springer i rollen som apa; uppfördes av Delands svenska teatertrupp.
- 955, 26 *i grund* – fullständigt.
- 955, 30 *visitelådan* – låda där besökare lade visitkortet när värdfolket inte tog emot.
- 955, 33 *changeante* – (fra.) skiftande, växlande.
- 956, 4–17 *O vor' jag [...] brusande bölja!* – ingår med titeln »Till Emma» i Topelius *Ljungblommor I* (1845; se ZTS I, s. 47); jfr Schillers dikt med samma titel.
- 956, 25 *vippar* – viggår.
- 956, 26 *Eknäs handskar* – Ekenäs var känt för tillverkningen av sämskskinns-handskar.
- 956, 33 *nåskigt* – dumt, fjantigt.

Februari 1840

- 957, 12–13 *Tackar ödmjukast, [...] Saphir, Anekdotbusen.* – ur »Anekdot-busen. (Af

- Saphir.)» publicerad i *Helsingfors Morgonblad* 13/9 1838: »Ursäkta, jag hinner ej höra er anekdot till slut, ty jag måste resa bort nästa vår!», källan torde vara *Humor!* »»»»*Wo bist Du?*»»»». *Eine kritische Vorlesung über eine humoristische Vorlesung des Herrn M. G. Saphir* 1838.
- 957, 16 *sireniska* – förföriska.
- 957, 18 *socii* – (lat.) kamrater.
- 957, 23 *dam* – damm.
- 957, 24 *Pindens topp* – här: höjden av vitterhet; i grekisk mytologi är bergskedjan Pindos Apollons och sånggudinnornas hem.
- 957, 26 *coronatus laurea* – (lat.) med lagrar krönt.
- 958, 14 *af sig hjälp* – pro av sig själv.
- 958, 21 *gradualskrifningen* – skrivprovet pro gradu, som prövade studenternas kunskaper i latin och förtrogenhet med vetenskaperna inför magistergraden; Topelius avlade provet 30/5 1839.
- 958, 23 *denna* – pro denna gång.
- 958, 28 *Opicknicker* – picknick: subskriberad nöjestillställning för societeten med supé och dans, även studenter deltog.
- 958, 31 *Jäntan ja [...] gröna lunden* – »Jänta å ja!», värmländsk folkvisa upptecknad av Fredrik August Dahlgren.
- 958, 35–36 *TychoBrahedag* – benämning på var och en av de 33 mest otursamma dagarna under året enligt äldre folktro, 11 februari var en av dem.
- 958, 36 *lät Wacklin tubba sig [...] god dag* – lät sig Wacklin övertalas och övergav mig.
- 959, 1 *Lopp jag [...] förgäfvdes åstad* – skyndade jag mig förgäves.
- 959, 3 *Doch es sey!* – (ty. eg. Doch es sey was es sey!) Dock är det nu så!
- 959, 4 *frisch an's Werk* – (ty.) friska tag.
- 959, 8 *stortwätt* – här: stor danstillställning, stort kalas.
- 959, 9 *gifva lastarenom rum* – ge anledning till kritik.
- 959, 9 *mag seyn* – (ty.) må så vara.
- 959, 11 *Rosewaltzen* – möjligen *Rosa-Walzer für das Piano-Forte* op. 76 (1836) av Johann Strauss d.ä. (25/4 1839).
- 959, 29 *Academisk Inscription.* – högtidlig inledning av läsåret, inskrivningsdag; finländsk svenska.
- 959, 30 *dejeunerar jag* – äter jag frukost.
- 959, 35 *Mediciner* – medicinare.
- 959, 35 *echaperar* – flyr.
- 959, 36 *mina Vestgöther och Longobarder* – Topelius läste medeltidshistoria, Fredrik Bogislaus von Schwerins *Grund-linier till staternas historia* (1811–1813).
- 959, 38 *Griselda* – Friedrich Halm, *Griselda* (1835), dramatisk dikt i fem akter, uppfördes på teaterscenen i Helsingfors av Pierre Delands svenska teatertrupp (fritt behandlad efter tyskt original).
- 960, 2 *Muikroms blusning* – (av fi. *muikku*, siklöja) fest med löjrom.
- 960, 8 *assessorer* – här: bekymmer.
- 960, 20 *o triste ane! triste ane!* – (fra.) o sorgsna åsna! sorgsna åsna!
- 960, 22–23 »*Mäster Noels propheta* [...] år 1542 – Det andra inslaget i en tredelad artikelserie i *Wasa Tidning* med titeln »Napoleon och Profetiorna.» handlar om astrologen Philippe-Noël Olivarius och hans förutsägelser om Napoleon (WT 15/2 1840).

- 960, 24 *in nomine domini!* – (lat.) i herrens namn!
 960, 31 *en snäff af* – en skymt av.
 961, 1 *unter uns* – (ty.) oss emellan.
 961, 2 *Fides* – gunst.
 961, 3 *bålt grann* – oerhört förträfflig.
 961, 4 *Qui bene [...] operis habet* – (lat.) En god början är halva arbetet.
 961, 5 *per hapsenkluns* – här: oförhappandes.
 961, 7 *knysa ordet* – säga ett ord.
 961, 9 *trottade* – fyllde (till bristningsgränsen).
 961, 16 *aufwiedersehen* – (ty.) på återseende.
 962, 5–6 *indelningen i Thora – Nevisim och γρῶραι ἀγίαι* – avser de tre delarna av Tanakh, den heliga skriften inom judendomen: Tora (Moseböckerna), Nevi'im (Profeterna) och Ketuvim (Skrifterna, bl.a. Psaltaren och Ord-språksboken).

Mars 1840

- 962, 5 *Nevisim* – (he., pro נביאים, Nevi'im) profeter.
 962, 6 *γρῶραι ἀγίαι* – (grek.) heliga skrifter.
 962, 7 *gneta* – vara småaktig.
 962, 8–9 *partc. Hisekil* – Hesekiels bok, ingick i Nevi'im (Profeterna).
 962, 9 *conceditur* – (lat.) medges.
 962, 15 *på den räkningen* – av den orsaken.
 962, 16 *Causa mali* – (lat.) orsaken till olyckan.
 962, 21 *Mina assessorer* – min bondånger.
 962, 25 *knep ham* – här: vann.
 962, 31 *madammen* – tjänarinnan; skötte städning och upppassning.
 962, 36 *gramatici* – (lat.) här: grammatikkännare.
 963, 2 *Bolagierna* – bolagisterna.
 963, 12 *Aurorawaltzen* – möjligen *Aurora-Ball-Tänze* (op. 87) av Johann Strauss d. ä.
 963, 15 *haye* – häck, uppställning på dubbla led.
 963, 18 *en blusning* – ett kalas.
 963, 19–20 *Lärdomshistorien och Wachler* – förmodligen *Lehrbuch der Litteraturgeschichte* (1827) av Ludwig Wachler.
 964, 1 *grammatici* – (lat.) här: filologer.
 964, 4 *schackade af* – gav oss av; SAOB har detta belägg av Topelius.
 964, 4 *blusade* – festade på.
 964, 6–7 *Mohr med [...] der Sängers* – Det tyska teatersällskapet från S:t Petersburg uppförde *Der Schiffskapitain, oder die Unbefangenen*, vaudeville av Carl Ludwig Blum, komedin *Tante und Nichte* av Carl A. Görner och *Der Schneider und der Sängers*, komisk opera av Peter Winter.
 964, 20 *casus fatalis* – (lat.) dödsfall.
 964, 22 *Rysk stubbning* – kort klippning av håret; SAOB har detta belägg av Topelius.
 964, 26 *Voila fides!* – (fra. & lat.) Se där trogna!
 964, 29 *entretenerar* – underhåller, samtalar med.
 965, 12–13 *Carthag. esse delendam.* – (lat.) Karthago bör förstöras; yttrande tillskrivet Cato d.ä.
 965, 16 *skolfux* – skolpojke (något nedsättande).

- 965, 17–18 *vita quærit metalla* – (lat.) livet kräver pengar.
 965, 22 *Premunt* – (lat.) håller tillbaka.
 965, 24 *Wanadis* – *Wanadis, dikt och sanning*, litterärt magasin utgivet i Helsingfors av Carl Fredrik von Burghausen och Henrik Gabriel Piponius; utkom två gånger i veckan under första halvåret 1840.
 965, 24–25 »*ut opera* [...] *premantur*» – (lat., pro nonumque prematur in annum) ur Horatius *Ars Poetica* (388); »och göm den [skrivelsen] på nionde året!» (*Horatii Bref till Pisonerna om skaldekonsten* översatta av G. Adlerbeth 1814).
 965, 26–27 *Jag förstod ej* [...] *ansigtet* – Topelius hade debuterat med dikten »Den stolta Rosen» i *Helsingfors Morgonblad* 16/7 1838.
 965, 28 *facilare* – hyggligare.
 965, 30 *optimi spernunt aurum* – (lat.) de mest förmögna föraktar guld.
 966, 1 *Die Falsche* [...] *die Cachucha* – vaudevillen av Carl Mohr parodierade den populära balettdansösen Marie Taglioni och den spanska dansen »La Cachucha».
 966, 4 *sylph* – späd och gracil kvinna.
 966, 6 *φανερομήριδες* – (grek.) kvinnor, som låter låren synas.
 966, 7 *Oedipus Tyrannus* – tragedin av Sofokles, troligen läste Topelius det grekiska originalet.
 966, 8 *Und Immer und immer Oedipus* – (ty.) Och ständigt och ständigt Oidipus.
 966, 8 *non sine interesse* – (lat.) inte utan intresse.
 966, 13 *Ilias* – *Iliaden* (gr. *Ilias*) av Homeros; Topelius studerade den på grekiska.
 966, 15 *Herodotos 3 B.* – tredje delen av *Historia* författad av Herodotos från Halikarnassos (400-talet f.Kr.).
 966, 15 *Anabasis* – av Xenofon, om Kyros fälttåg och de tiotusen grekiska soldaternas återtåg genom Asien (ca 400 f.Kr.).
 966, 15 *Hesiodos* – grekiska poet, känd för »Verk och dagar» (*Erga kai hēmerai*) samt för sin utredning av de grekiska gudarnans genealogi i *Theogonia*.
 966, 25 *assessorn* – här: bekymret.
 966, 27 *Philatka oder die Poststation* – komisk opera med musik av A. N. Titov.

April 1840

- 966, 30–37 *Intet wet jag*, [...] *Promenader 1840.* – nedtecknat i *Promenader* (häfte G, s. 262, NB 244.148).
 967, 12 *bedref* – ombesörjde.
 967, 13 *AuroraValtz* – möjligen *Aurora-Ball-Tänze* (op. 87) av Johann Strauss d. ä.
 967, 20 *Die Leibbränte* – komedi av Gotthilf August von Maltitz, uppfördes av Carl Mohrs ryska trupp.
 967, 21 *Der Reisende Student* – operett av Louis Schneider.
 967, 21 *ganz vertreflig* – (ty.) helt förträfflig.
 967, 22–23 »*Ich glaubte du fährest ins Heu.*» – (ty.) Jag trodde du var på väg till höåkern; efter tysk folkvisa »*Ins Heu*» (»*Es hatte ein Bauer ein schönes Weib*»).
 967, 23 *den falska Taglioni* – vaudevillen av Carl Mohr parodierade den populära balettdansösen Marie Taglioni och den spanska dansen »La Cachucha».
 967, 26 *furore* – stormande bifall.
 967, 26 *burlacker* – (ry.) pråmdragare; här ung. landstrykare, luffare.
 967, 31 *von frischen* – (ty.) igen.
 967, 33 *smärsta* – minsta.

- 967, 37 »*Jäntan ja*» – »Jänta å ja'», värmländsk folkvisa upptecknad av Fredrik August Dahlgren.
- 967, 37–38 »*Manden och Konen satte sig ned*» – traditionell dansk folkvisa.
- 968, 22–23 Cuvier [...] *Mammalia* – Topelius studerade troligen däggdjur (mammalier) i zoologen Georges Cuviers verk *Le Règne animal distribué d'après son organisation* (1817).
- 968, 23 Nilsons Svenska fåglar – *Ornithologia Svecica* I–II (1817–1821) av Sven Nilsson.
- 968, 23–24 *Insecta Svecica, spec. Coleoptera* – *Insecta svecica descripta. Classis I. Coleoptera sive eleuterata* (1808) av Leonard Gyllenhaal.
- 968, 25 *Flora Svecica* – *Flora svecica enumerans plantas Sveciæ indigenas post Linnæum edita* I–II (1824–1826) av Göran Wahlenberg.
- 968, 25–26 Agardh [...] *Biologie – Lärobok i Botanik. I. Organografi* (1829–1830) samt II. *Allmän Vext-biologi* (1830–1832) av C. A. Agardh.
- 968, 26 *pressades jag nu* – utsattes jag nu för ett strängt förhör; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 968, 34 *Jasminum* – (lat.) jasmin.
- 968, 35 *partes physicæ Hællstræemianæ* – (lat.) delar utgörande Hällströms fysik.
- 969, 1 *blusas* – festas.
- 969, 2 *en diger inclination* – ett digert föremål för intresse.
- 969, 4 $\frac{1}{3}$ af tiden och $\frac{5}{11}$ af arbetet quar – Topelius tenderade vart och ett av de 11 ämnen som ingick i kandidatexamen under perioden 26/2–10/5 1840.
- 969, 9 *MuliMåndag*. – mulen (mulig) måndag, dialektal benämning på måndagen i stilla veckan.
- 969, 10 *agrementer ur Op. Faust* – behagfulla partier ur operan *Faust* (1816) av Louis Spohr (musik) och Carl Bernhard (text).
- 969, 12 *Ryska Folksången* – torde avse »Bozje, Tsarja Chrani!» (Gud beskydde tsaren) från 1833.
- 969, 12 *Beridska knoppar* – Violinkonsert av Charles Auguste de Bériot framförd av Fredrik Pacius.
- 969, 12 *Pacii Zigueunarhymn* – *Zigeunerchor* för kör och orkester (1839) av Fredrik Pacius.
- 969, 12–13 *sehr schön, sehr angenehm* – (ty.) mycket vackert, mycket angenämt.
- 969, 13 *assessorer* – samvetsbetänkligheter.
- 969, 16 *TranoTisdag*. – (dial.) tranutisdag, benämning på tisdagen i stilla veckan.
- 969, 32 *fjäskat tillvex* – skyndat (i onödan), jäktat.
- 969, 33 *Memma* – (fi. mämmi) påskdessert av malt, rågmjöl och vatten; vanlig i Finland.
- 969, 33 *malicer* – elakheter.
- 970, 2 *radicaliter* – (lat.) grundligt.
- 970, 6 *tortor* – mindre bakverk, bakelser.
- 970, 9 *pardistraktion* – (fra.) här: som förströelse.
- 970, 17 *Voila une parenthese* – (fra.) Se där en parentes.
- 970, 25–26 »*Twå Lieutnanten drogo till Tyskland utåt*» – ur skämtdikten »Ett bidrag till kvinnornas historia», ingår i Wilhelm von Brauns *Dikter* II (1838).
- 970, 33–34 »*alltse'n Bernhardus* [...] *nedan eller ny.*» – jfr visan »Altsedan Bernardus kom till vår by» av Henrik Brandel.
- 970, 38–971, 1 *Portraitscenen* [...] *Lenngren* – dikten »Porträtterna» (1796), en satir över ståndshögfärd av Anna Maria Lenngren.

- 971, 22 *Almroths Chemie – Lärobok i första grunderna till oorganiska kemien* (1834) av Nils Wilhelm Almroth.
- 971, 24 *hoc est* – (lat.) det vill säga.
- 971, 35 *rumor* – uppståndelse.
- 971, 36–38 *Richter skjutsad till Åbo [...]* *Haartman i stället*. – Storfurstendömet stod inför ett antal ekonomiska reformer och de ledande posterna inom senatens ekonomidepartement omfördelades: senatorn L. G. von Haartman övertog ledningen av finansexpeditionen efter Lars Sackleen som ersatte chefen för kansliexpeditionen Carl Fredrik Richter. Richter utnämndes till president för Åbo hovrätt.
- 972, 4 »*Hertz mein Hertz*» – Ludwig van Beethovens tonsättning av J. W. Goethes text »*Herz, mein Herz, was soll das geben?*» (*Neue Liebe, neues Leben* 1775).
- 972, 11 *Facilt* – hyggligt.
- 972, 16 *klickade* – bommade.
- 972, 25 *Wetenskaps Societetens Årshögtid* – Finska Vetenskapssocieteten, grundad 1838, firade årshögtid på tronföljaren Alexanders födelsedag.
- 972, 34 *Scarabee* – skalbagge.
- 973, 1 *böxor* – byxor.

Maj 1840

- 973, 5–10 *Då flammade dess anlet [...]* *Cygnæus*. – ur promotionsdikten »Den 20 Juli 1840.» av Fredrik Cygnæus (SA 9, *Poetiska arbeten*, Bd 3 1885, s. 5–19).
- 973, 17 *elfva böcker* – Euklides *Elementa* (ca 300 f.Kr.) är uppdelad i 13 böcker.
- 973, 18 *netto* – nätt och jämnt.
- 973, 18 *Admittitur* – försvarligt, lägsta graden av godkänt vitsord.
- 973, 20 *då vore fides på rullan* – då vore det dåligt ställt med gunsten.
- 973, 33 *gratialis* – av promovenderna utsedd person som befriades från promotionsavgiften mot att han åtog sig kassörskapet under förberedelserna inför promotionsceremonin.
- 974, 2 *äggbalusningar* – äggkalas.
- 974, 28 *beskifvade sig* – beskärmade sig.
- 974, 32 11 boken *Euclides* – om rymdgeometri.
- 974, 33 *homologa* – motsvarande.
- 974, 36 *herrn* – pro herrns.
- 975, 3 *malice* – elakhet.
- 975, 7 *tubba mig* – övertala mig; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 975, 17 *Hegels Encyclopedia* – *Encyklopädie der philosophischen Wissenschaften im Grundrisse* (1817) av G. W. F. Hegel.
- 975, 31 *Assessorerna* – här: bekymren.
- 975, 32 *ut itadicam* – (lat.) så att säga.
- 975, 37 *Seyn* – *Wesen* – (ty.) varat – väsen.
- 976, 2 *Schoultz's [...]* *Critik* – *Prüfung der Kantischen Kritik der Reinen Vernunft* (1792) av Johann Schultz.
- 976, 20 *prolongation* – uppskov; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 976, 21 *scrutineras* – hålls skrutinium, d.v.s. ett sammanträde där examinerarna på basis av tentamensresultatet bedömde studentens kunskapsnivå. En student med tillräckliga kunskaper fick tillstånd att genomgå kandidatexamen; SAOB har detta belägg av Topelius.

- 976, 26 *asinatet* – jfr (lat.) *asinus*: åsna, den som kommer sist.
- 976, 33 *med plats* – nätt och jämnt.
- 977, 5 *kyklikerna* – Cyklikerna (kyklikerna) fortsatte den episka poetiska tradition som inletts av Homeros.
- 977, 8 *non sine laude* – icke utan beröm godkänd.
- 977, 17–19 »*In hocce casu [...] omnes comsumsimus.*» – (lat.) I detta fall är du undantagen – På intet vis. I våra skolor har alla börjat med att utmatta sig med fyra kapitler av Genesis.
- 977, 26–27 *Hiiet, Wuoriväkiä, Jättiläiset* – (fi.) *Hiiet* betecknar ett mytologiskt folk av ond karaktär, ofta synonymt med *jättiläiset* (jättarna) och *vuorenväki* (bergsfolket).
- 977, 35 *Coleoptera, Hemiptera, Hymenoptera* – skalbaggar, halvvingar, steklar.
- 978, 1 *synrören* – kikarna.
- 978, 11 *examinati* – (lat.) de examinerade.
- 978, 15–25 *Præstantissimi Domini examinati! [...] et felicia evadant* – (lat.) Förträffligaste examinerade herrar! Efter att man idag för er anordnat en offentlig och noggrann examen, utropar jag offentligen samt tillkännager jag er i den högsta filosofiska fakultetens namn och som bemyndigad därtill, till högt ansedda filosofie kandidater och sålunda tillordnar jag er offentligen alla därtill hörande utmärkelser. Och på det att den högsta filosofiska fakultetens betyg över era framsteg må bli uppenbara, utropar jag dig, Fredrik Nyländer, den mest värdiga filosofie kandidaten med 20 tillerkända bifallsröster – dig, Zacharias Topelius som i hög grad värdig filosofie kandidat med 18 bifallsrösternas rätt – och dig, Carl Lundahl som i hög grad värdig filosofie kandidat med 13 dig förunnade bifallsröster. Det är för mig angenämt, att o.s.v. Jag hoppas att välgång och lycka må stå er bi.
- 978, 26 *Quodlibet* – (lat.) diverse anmärkningar.
- 978, 28 *dissensus* – (lat.) meningsskiljaktighet.
- 978, 28 *sedecim* – (lat.) sexton.
- 978, 28 *tredecim* – (lat.) tretton.
- 979, 22 *Qui pro quo.* – (lat.) Missförstånd.
- 979, 25 *approberat* – godkänt.
- 980, 12 *præses* – överdängare; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 980, 12–13 *råka på rullan* – komma på det hala; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 980, 14–15 *Quibus peractis [...] libenter revertimur.* – (lat.) När detta hade slutförts och vetenskapligt överenskommits, återvände vi gärna och med största glädje till vardagslivets skeden och skiften.
- 980, 22 *bolagierna* – bolagisterna.
- 980, 22 *blusa* – festa.
- 980, 24 *quia jucundi sunt acti labores* – (lat.) eftersom överståndna mödor är ljuva.
- 980, 29 *grena* – dela upp.
- 980, 30 *aliquid in omnibus [...] in toto* – (lat.) något i allt och inget i det hela.
- 981, 1 *gynnare och patres* – här: professorer.
- 981, 4 *videtur* – (lat., här:) examensbetyg.
- 981, 8 *kransbinderskan* – Den allmänna kransbinderskan binder lagerkransar till magistrarna inför promotionen; SAOB har detta belägg av Topelius. Promovenderna utsåg Rosina von Haartman till uppdraget 1840.
- 981, 11 *föra bud* – här: föra oljud.

- 981, 28 *Lapris* – obetydlig.
- 981, 28 *Rörsbana* – Rådsmannen och repslagaren Eric Röö drev en repslagarbana i staden.
- 981, 31 *Hegels sämtliche Werke* – G. W. F. Hegel, *Werke. Vollständige Ausgabe durch einen Verein von Freunden des Verewigten* var under utgivning.
- 981, 32 »*Si circulum noveris*» – (lat.) »om du har fått kunskap om cirkeln».
- 981, 36 *Löparö* – Topelius tillbringade sommarmånaderna 1839 på Löparö tillsammans med kamrater.
- 983, 9 *uniform* – Promotionsuniformen bestod av en frackrock med gyllene broderingar på kragen samt tillhörande värja.
- 983, 9 *Aurorawaltz* – möjligen *Aurora-Ball-Tänze* (op. 87) av Johann Strauss d. ä.
- 983, 14 *fjäskade tillvex* – skyndade (i onödan), jäktade.
- 983, 34 *jag ber om min compliment* – jag ber att få framföra min värdsamma hälsning.
- 984, 6 *löjen* – glädje.
- 984, 19 *pomerans destill.* – *Aqua pomerantiae* – pomeransblomvatten.
- 984, 20–21 *marsade ändå af von frischen* – gav oss ändå av igen; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 984, 34 *lass laufen!* – (ty.) låt löpa!
- 984, 37 »*Niin kuin jervästa tullut*» – (fi.) »Som om vi kommit rakt ur sjön».
- 985, 5–6 *Feuerbach [...]* *peinlichen Rechts* – förmodligen *Lehrbuch des gemeinen, in Deutschland geltenden peinlichen Rechts* (1801) av Anselm von Feuerbach.
- 985, 8–9 *posteriores opposentes* – (lat., skämtsamt) bakdelar; eg. den senare opponenten.
- 985, 12 *Fredrikshamn i lågor just i dag* – Stora delar av Fredrikshamn eldhärjades i en brand som utbröt 22/5.
- 985, 13 *vårt unga Brandförs.bolag* – »Städernas allmänna brandstodsbolag i Finland», grundat 1832.
- 985, 14 *efter vårt pund* – efter vår förmåga.
- 985, 21–22 *i temmelig negligée* – halvklädd.
- 985, 23 *talon emendä* – (fi.) husmor.
- 985, 25 *Kuulka* – (fi., pro Kuule) hör du.
- 985, 26 »*Näky olla.*» – (fi.) »Så verkar det».
- 985, 28 *Kuinka nyt Greta [...]* *talosa vielä?* – (fi.) Hur mår Greta? Är hon kvar här på gården ännu?
- 985, 28 *Sä on kylässä, mutta kuka - ? -* (fi.) Hon är i byn, men vem - ?
- 985, 30 *oliko sä tä [...]* *sille kuin - - ? -* (fi.) är du den som har farit här förbi på sommaren – då när – - ?
- 985, 31 *Ma foi, c'est moi même* – (fra.) Verkligen (faktiskt), det är jag själv.
- 985, 37 »*Bientot j'espere [...]* *sch! sch! -*» – (fra.) »Snart hoppas jag igen – sch! sch! -»
- 986, 1 *Mutta antaka nyt Helsingin muroja* – (fi.) Men bjud nu litet Helsingfors-godis.
- 986, 9 *noli me tangere* – (lat.) låt icke så ske [eg. rör ej vid mig].
- 986, 12 *6te bönen* – sjätte budordet; du skall inte begå äktenskapsbrott.
- 986, 17 *lapsi kulta* – (fi.) kära barn.
- 986, 19–20 *ah- kuinka sine kaswanut suuri ja korja* – (fi.) ack, så du vuxit dig lång och fager.

- 986, 23–24 *et sine niitä ymmerä* – (fi.) dem förstår du dig ej på.
 986, 24–25 *Vore jag Maltravers* [...] *Alice* – anspelar på Edward Bulwer-Lyttons roman-
 gestalt i *Ernst Maltravers* (1837–1838) och i *Alice, eller Hemligheterna* (1838).
 986, 32 *14½ mil* – 155 km; den gamla svenska milen motsvarar 10,7 km.
 986, 36 *käppskrinda* – vagn med sidostycken av runda pinnar eller spjälor; SAOB
 har detta belägg av Topelius.
 987, 7 *grind* – porten vid uppfarten till gården.
 987, 25 *sönderbråkad* – mörbultad.
 987, 31 *federal* – hus.
 987, 33 *expedite* – handelsresande.
 988, 4–5 *vårt förh:de* [...] *absoluta sanna* – Resonemanget härrör från Hegels dia-
 lektik som Topelius bekantat sig med under våren.
 988, 6 *styfva* – stela; SAOB har detta belägg av Topelius.
 988, 13 *Item* – (lat.) dito.
 988, 25 *pietisterna* – Pietismen spred sig under 1830- och 1840-talet, även i Nykar-
 leby.
 988, 31 *Bon!* – (fra.) Gott!

Juni 1840

- 990, 14 *löjen* – leenden, skratt.
 991, 1 *Otium sapientis dulce*. – (lat.) Den vises ledighet är angenäm.
 991, 2 *Und so fliehen* [...] *die Quelle* – (ty.) Och så flyr mina dagar som källan.
 991, 3 *assessorerne* – här: bekymren.
 991, 11 *söfva* – släcka; SAOB har detta belägg av Topelius.
 991, 19 *scarabee* – skalbagge.
 991, 24 *Jäntan och manden och konen* – »Jänta å ja!», värmländsk folkvisa uppteck-
 nad av Fredrik August Dahlgren, och »Manden og konen satte sig ned»,
 traditionell dansk folkvisa.
 991, 25 *Hertz mein Hertz* – Ludwig van Beethovens tonsättning av J. W. Goethes
 text »Herz, mein Herz, was soll das geben?» (*Neue Liebe, neues Leben* 1775).
 991, 37 *det smakte ändå fågel* – det smakade förträffligt (d.v.s. påminde om Emilie).
 992, 1 *bånen* – (dial.) barnen.
 992, 1 *Straniera* – opera av Vincenzo Bellini, *La Straniera* (1829).
 992, 5 *belisser* – bellisar, tusenskönor.
 992, 7 *Fredrikshamn har brunnit* – Stora delar av Fredrikshamn eldhärjades i en
 brand som utbröt 22/5.
 992, 16 *nous voila!* – (fra.) här kommer vi!
 992, 17 *skrickare* – (dial.) upptågsmakare, filur.
 993, 6–7 »*Två Lieutnanten drogo*» – ur skämtdikten »Ett bidrag till kvinnornas his-
 toria», ingår i Wilhelm von Brauns *Dikter* II (1838).
 993, 19 *ungef. 6 quarters höjd* – knappt 1 m; ett kvarter är fjärdedelen av en aln.
 993, 24 *favoritanläggning* – pro favoritanläggningar.
 993, 33 *Sikter* – sekreterare.
 994, 2 *inexpresibl.* – de onämnbare (kalsongerna).
 994, 5 »*Kyllä se on tullu lihava jo*» – (fi.) »Nog har hon blivit fet redan».
 994, 7 *blusning* – fest.
 994, 12 *vextmärg* – pumpa.
 994, 14 *Beuxores nouveaux.* – (fra., skämtsamt) nya byxor.

- 994, 18 *C album* – *Polygona c-album*, vinbärsfuks.
- 994, 19 *uppbördsboken* – räkenskapsbok över medel för allmänna ändamål insamlade i samband med bröllop och dop i församlingen.
- 994, 21 *den der skoln* – Nykarleby pedagogi, där adjunkten Nordgren hade övertagit ansvaret som pedagog i april 1840.
- 994, 26 *lipen* – här: avslutad.
- 994, 27 *3 mil* – drygt 32 km; den gamla svenska milen motsvarar 10,7 km.
- 995, 20 *thodium* – toddy.
- 995, 20 *sjöng* – pro sjöngs.
- 995, 27 *Charlottenlund* – familjen Lithéns sommarställe på Alörn i Nykarleby skärgård, känd under namnen »Krankborg», »Lugnet», »Lustissima» och från 1836 »Charlottenlund».
- 995, 27 *Myggan* – familjen Lindqvists sommarställe på Alörn i Nykarleby skärgård, känd under namnen »Sista styfvern» och »Myggan».
- 996, 1 *Skriftskolebarnen* – konfirmanderna; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 997, 1 *Flickorna knyta* – avser traditionen att på midsommaraftonen knyta olikfärgade silkestrådar kring växande rågstrån och utifrån de s.k. knytorna förutspå framtiden. Till pojkestrecken hörde att leta efter knytorna och riva upp dem.
- 997, 18 »i en *Juninatt*» – jfr dikten med samma namn 5/8 1837.
- 997, 25 *berget* – berghäll på Alörn, där ungdomarna ristade in sina initialer; av Topelius benämnd Runeberget.
- 998, 10 2 ℥ – 0,9 kg.
- 998, 11 8 ℥ – 3,4 kg.
- 998, 22 *Kiwijuuri* – (fi.) Stenroth (Carl Erik).
- 998, 29 *krank* – (dial.) mygga.
- 998, 31 *Sphinx* – fjäril av släktet Sphinx.
- 999, 1 *abgemacht* – (ty.) överenskommet.
- 999, 16 *möjad* – (dial.) majad.
- 999, 22 *stryka på foten* – skrapa med foten, d.v.s. bete sig ödmjukt.
- 999, 25 *shawlar* – sjalar.
- 999, 29 *grisdelint* – violett.
- 999, 32 *Gud wälsigne dessa hjertan* – bröllopspsalm med text av Johan Olof Wallin (*Den svenska psalmboken* nr 335).
- 1000, 9–11 *Bästa skatt [...] dygd och tro!* – ur ovan nämnda psalm.
- 1000, 22 *knös ej ordet* – sade ingenting.

Juli 1840

- 1001, 2–6 »*De reisende rulle [...] Ingeman.* – ur »Afskeden. Ved Ponte Molle (Rom den 21:de April 1819)» av Bernhard Severin Ingemann (*Smaadigte og Reiseuminder* 1832, s. 194).
- 1001, 8 *bröllopsgården* – Christine Bäck och Olof Sjöberg vigdes föreg. dag.
- 1002, 8 *promenader* – anteckningshäftena *Promenader* innehåller litterära utkast (NB 244.148).
- 1002, 27 *Ultimus* – vid doktors- eller magisterpromotion den bland promovenderna som erhållit det nästhögsta betyget.
- 1003, 2 *subscriberar på Kalevala* – *Kalevala* I–II, översatt till svenska av M. A. Cast-rén (1841). Första delen av Elias Lönnrots epos hade utkommit på finska 1835.

- 1003, 7 *Jääkyntilet – Jääkynttilät*, ströskrift (på svenska) av Fredrik Cygnæus (1837).
 1003, 11 *echapera* – smita.
 1003, 18 *n'est ce pas mademoiselle?* – (fra.) inte sant fröken?
 1003, 31 *kurirkärä* – mindre vagn avsedd för snabba resor; SAOB har detta belägg av Topelius.
 1004, 7 *casus* – fall.
 1004, 10 *summariter* – kortfattat.
 1004, 11 »*jag har inte tid [...] vår.*» – ur »Anekdot-busen. (Af Saphir.)» i *Helsingfors Morgonblad* 13/9 1838; »Ursäkta, jag hinner ej höra er anekdot till slut, ty jag måste resa bort nästa vår!»; källan torde vara *Humor!*»»»»*Wo bist Du?*»»»». *Eine kritische Vorlesung über eine humoristische Vorlesung des Herrn M. G. Saphir* 1838.
 1004, 28 *stor rafistulation* – noggrann undersökning.
 1004, 35 *Dejeuner dinatoire* – (fra.) frukostmiddag.
 1005, 5 *fjerndel* – fjärdedels svensk mil, ca 2,7 km.
 1005, 10 *hyggat sig* – artat sig väl.
 1005, 16 *pretiosa* – dyrbarheter.
 1005, 19 *dam* – damm.
 1005, 24 *6 fjerndels* – sex fjärdedelar av en svensk mil, d.v.s. ca 16 km.
 1005, 31 *tiefjerndelshäll* – 27 km, ovanligt långt avstånd mellan hällen. Enligt 1734 års lag fick avståndet uppgå till högst två mil.
 1005, 37 *Dianthus arenaria* – sandnejlika.
 1006, 12 *alnsbreda* – här: mycket breda; en aln motsvarar knappt 60 cm.
 1006, 23 *torrakaner* – kackerlackor.
 1006, 26 »*pikkonen matkamies*» – (fi.) »en liten vandringsman».
 1006, 27 *2 mil* – drygt 21 km; den gamla svenska milen motsvarar 10,7 km.
 1007, 1 *löje* – skrott.
 1007, 13 *5 fjerndelar* – ca 13,4 km.
 1007, 18 *Nya bomullsspinneriet* – Bolaget Finlayson & c:o hade övertagit bomullsspinneriet av James Finlayson 1836. Fabriken hade byggts ut rejält med en för tiden uppseendeväckande maskinpark.
 1007, 20–21 *stod sig mera slätt med* – redde sig skralt med; SAOB har detta belägg av Topelius.
 1008, 2 *20 alnar* – ca 12 m.
 1008, 9 *Moari* – (fi.) husmor.
 1008, 13 *syskonsäng* – tillfällig bädd för flera personer.
 1008, 17 *tout comme chez nous* – (fra.) alldeles såsom hos oss.
 1008, 18 *talon Isäntä* – (fi.) husbonden.
 1008, 19–20 »*Jumalan onni ja kaikkiä hyviä*» – (fi.) »Guds lycka och allt gott».
 1008, 26 *hywäpäivä* – (fi.) goddag.
 1008, 26 »*Ransi! Huuti, Ransi!*» – (fi.) »Frans! Häll styr, Frans!»
 1009, 1–2 *Turckhauta ätzens [...] Dürer* – Förmodligen parodierar Topelius lokala skrönor med referensen till högrenässansens förnämsta målare.
 1009, 16 *lovera* – kryssa.
 1009, 16 *Isvoschik* – (ry.) hyrkusk.
 1009, 16 *kör grasatum* – kör omkring på gatorna.
 1010, 24 *puttrade* – grumsade.
 1010, 29 *gentiliesserna* – gentiljess: elegans, societet.

- 1011, 5 *posterior opponens* – (lat.) andra opponenten.
- 1011, 16 *Schlittagewaltzer* – (ty. Faschingswalzer) valser eller danser i karnevalsanda med inslag av t.ex. klockspel, bjällerklang och piskknallar, vanligen uppförda i samband med festligheter kring fastlagen. Här möjligen ett potpurri under namnet »Die Schlittenfahrt».
- 1012, 3–4 *melodien af: »Ren uppå tidens mörka vågor»* – »National-marsch» av Gustaf Idestam (f. Idman), melodi av J. D. Kjellander (»Ännu på tidens mörka vågor»).
- 1013, 2 *en corps* – (fra.) i samlad trupp.
- 1013, 28 *corpsen* – pro corpsens.
- 1015, 24 *sauvegarde* – skydd.
- 1016, 1 *eftersta* – sista.
- 1016, 3 *hajer* – häck, uppställning på dubbla led.
- 1017, 4–5 »*Denn die Herrlichkeit [...] offenbaret.*» – ur G. F. Händels oratorium *Messias* (texten ur Jes. 60:1).
- 1017, 30 *altererad* – uppskakad.
- 1018, 20–21 »*Oh, – mit Ihnen [...] Gesetze!*» – (ty.) Oh, – med Er är det något annat, [...] ni har konstitution och svenska lagar!
- 1018, 22 *slogo slingerbultar* – gjorde krumbukter; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 1018, 27–28 *Carmen Seculare af Prof. Walther Thuringus – Sollemnia Saecularia* (1840) av Christoph Friedrich Walther, skriven med anledning av universitetets tvåhundraårsjubileum med referens till Horatius *Carmen Saeculare* (hyllningar till kejsar Augustus).
- 1018, 28 *Jephtasbok af Nervander – Jephthas bok. En minnes-sång i Israel* (1840) av Johan Jakob Nervander.
- 1018, 28–29 *Digter af Lars Stenbäck – Dikter I–II* (1840) av Lars Stenbäck.
- 1018, 33–34 *soyez la bienvenue* – (fra.) var välkommen.
- 1019, 26–27 *Balen fortfor med [...] Finl. Alm. Tidn.* – ur *Finlands Allmänna Tidning* 21/7 1840.
- 1019, 29 *Complaisanta* – tillmötesgående, artiga.
- 1020, 1 *rund* – rundtur.
- 1020, 8 *la Kothen* – (fra.) »Kothenskan».
- 1020, 20 *Refrachissementer* – förfriskningar; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 1021, 5 *prima principia* – (lat.) grundsatserna.
- 1022, 6 *au contraire* – (fra.) i motsats därtill.
- 1022, 18 *surtouter* – syrteruter, långa överrockar.
- 1022, 25 *Seraphim och Cherubim* – serafer och keruber, himmelska väsen med änglagestalt.
- 1023, 24 *knysa ordet* – säga ett ord.
- 1023, 34 $\frac{1}{2}$ *L $\ddot{u}$* – drygt 4 kg, möjligen avser Topelius skålpund, d.v.s. drygt 200 g.
- 1024, 15 »*claudite jam libros*» – (lat.) »stäng nu böckerna», travesterar Vergilius (*Eclogae* 3, 111: »*claudite jam rivos*» – stäm nu bäckarna).
- 1024, 20 *rödkrage* – officer; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 1026, 4 *Cursorer* – universitetsvakmästare.
- 1026, 27 *Messias* – oratorium av G. F. Händel med text av Charles Jennes (1742).
- 1026, 34 *ego* – (lat.) jag.
- 1027, 2 »*ita me Deus adjuvet* –» – (lat.) »så Gud hjälpe mig».
- 1027, 7–11 »*hujus igitur [...] Zachariam Topelium etc.*» – (lat.) »jag tilldelar alltså

- denna värdighets hederstecken och utmärkelser åt er, nämligen till dig, Ad. Fredrik Arppe, till dig, Johan Smalén, till dig, Jacob Fredrik Blank osv. – så promoverar jag er alltså till filosofie magistrar, utser er som promoverade, och kungör er som utsedda, alltså dig, Johan Smalén, dig, Julius Ursin, dig, Zachris Topelius o.s.v.»
- 1027, 12–13 »*die Heerde* [...] *verirrten wir* –» – Jes. 53:6.
- 1027, 18–19 *af dem stå 4* [...] *twenne här* – I promotionen deltog Frans Michael Franzén och Gustaf Gadolin, men inte kyrkoherdarna Abraham Lilius och Erland Rosenback.
- 1029, 12–15 *och festen stod*. [...] *Arthurs jagt* – ur *Arthurs jagt i Törnrosens bok I* av C. J. L. Almqvist (1839, imperialoktavupplagan, s. 161); »Men festen stod. [...] Men rosor, tofsar, smycken af ax på hals och arm, / Och bundna kransar – älskade händers sköna verk.»
- 1029, 17 *deliberationer* – överläggningar.
- 1029, 19 *hvilka små desespoirer* – vilken misströstan.
- 1029, 30 *Bulgarins* – »Anteckningar och intryck under en resa (Af Bulgarin. Öfwers.)» publicerades som följetong i *Helsingfors Tidningar* 8/8–26/8 1840.
- 1030, 7 *Sirius* – stjärna i stjärnbilden Stora hunden.
- 1031, 26 *consideration* – hänsyn.
- 1031, 36 *munsänkarkarna* – personerna med ansvar för serveringen av vin.
- 1032, 17 *bekransade* – pro bekransad.
- 1032, 22 *poculerandet* – drickandet.
- 1032, 33 *fideskarlar* – gunstlingar; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 1033, 5 *15 Lispunds vigt* – 127,5 kg.
- 1033, 14 *uptäckade* – pro uptäcka.
- 1034, 7 *sträcka gevär* – kapitulera.
- 1034, 27 »*comme des chevaux couronnés*.» – (fra.) »som krönte hästar».
- 1035, 3 »*Es lebe die Freyheit!*» – (ty.) Leve friheten!
- 1035, 29 *manquera* – försumma.
- 1035, 33 *Ehrström* – pro Ehrströms.
- 1035, 36 *otrefligt* – pro otreflig.
- 1036, 5 *manquerade* – svek.
- 1036, 10 *Rouget war Emelies skugga* – jfr 3/7 1840.
- 1036, 21 *embellerat* – blivit vackrare.
- 1037, 1 *Reipeläisiä* – (fi.) jfr räppiäiset – tabberas, att senare äta upp det som blivit kvar efter en festmåltid.
- 1037, 19 *försummade jag fatalierna* – försummade jag tillfället.
- 1037, 25–28 *Blott jag har* [...] *till min död*. – Verserna hör inte till Karl August Nikanders dikt »Gondolieren», utan till samma författares »Lazaronen» (Blott jag har pro Har jag blott; nöjd pro väl; *Samlade dikter I* 1839, s. 153).
- 1038, 1 *applausus* – (lat.) applåd.
- 1039, 2 *enstiger* – danssteg.
- 1039, 16 *hoptollad* – (dial.) ihopskrynkad.
- 1039, 18 *förde bud* – skrävlande; förekommit i finländsk svenska.
- 1040, 31 *supplicera* – bönfälla, be.
- 1040, 35 *oartige* – ohyfsade; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 1041, 1 *Crapula* – krapula, bakrus; finländsk svenska.

- 1041, 1 *björnar* – fordringsägare.
 1041, 3 *Sic transit gloria mundi!* – (lat.) Så förgår världslig ära!
 1041, 17 *Käviä* – (fi.) *Fararen*, vevslup.
 1041, 17 *Lentäjä* – ångslup i reguljärtrafik mellan fastlandet och Sveaborg.
 1041, 20 *vigilant* – driftig.
 1041, 37 *nouveauteter* – nyheter.
 1041, 37–38 *Gåfwo flickorna Reitmeyer Concert* – Systrarna Julia och Johanna Reithmeyer från kejserliga hovteatern i S:t Petersburg gav konsert med bl.a. arior ur operorna *Norma* och *Robert le diable*.
 1042, 6 *Hemmet – Hemmet, eller familje-sorger och fröjder* (1839), del IV av Fredrika Bremers roman *Nya teckningar utur hvardagslifvet*.
 1042, 18 *toujours i tour* – (fra.) alltid i [dans]tur.
 1042, 18 *Ces sont les premières.* – (fra.) De är debutanter.
 1042, 20 *Ces sont [...]* *Matte Brunou* – (fra.) Det är Matte Brunous fel.
 1042, 23 *granlätterna* – prakten.
 1043, 3 *burlack* – (ry.) prämdragare; här ung. landstrykare, luffare.
 1043, 33 *Beau temps.* – (fra.) vackert väder.
 1043, 34–35 *Chevely [...]* *man af ära* – Rosina Bulwer Lytton, *Chevely, eller En man af heder* (1839).
 1044, 1 *mantiller* – damöverplagg av lättare tyg eller spets som bärs över axlarna.
 1044, 2 *Crispiner* – små slängkappor, mantlar.
 1044, 12 *Carlsbader Theresienbrunn m. fl.* – olika slags mineralvatten.

Augusti 1840

- 1044, 26–28 *nya bibliotheket [...]* *Corridorer* – Universitetets biblioteksbyggnad var till sitt yttre nästintill klar hösten 1840. Byggnaden inreddes de följande åren och togs i bruk 1845 (Knapas, *Kunskapens rike* 2012, s. 197).
 1044, 29 *Georginer* – dahlior.
 1044, 34 *Cachuchan* – den spanska folkdansen »La Cachucha», möjligen i ett pianoarrangemang.
 1044, 36 *gentilisse* – elegans, societet.
 1045, 1 *grace* – gunst.
 1045, 1 *tjockhufvad* – tjockskallig.
 1045, 3 *verst* – verst, längdenhet som motsvarar en dryg kilometer.
 1045, 11 *beautemps* – (fra.) vackert väder.
 1045, 13 *Britschkan* – britsjka, öppen vagn.
 1045, 24 *dagboken på Olkola* – anteckningsbok vid gästgiveriet, där resande bl.a. antecknade sitt namn och uppgifter om resan.
 1045, 28 *skrupens* – uppsträckning.
 1045, 31 *knallade oss* – tog oss mödosamt.
 1045, 36 »isä ja äyti ot kaupungin lähtenynt» – (fi.) »far och mor har begett sig till staden».
 1045, 37 *ny-potäter* – färskpotatis.
 1046, 1 *Ei ole* – (fi.) Finns inte.
 1046, 4–7 »Onko teilä [...] *näky olla.* – (fi.) »Har ni färsk potatis?» – Sådana finns inte ännu. – »Var någonstans hittar man husfolket?» – de for till staden igår. – »Tiina och Greta också?» – Hursa? – Jag frågade var unga frun är? – Nog är Tiina hemma, där tycks hon vara.

- 1046, 9–11 *Hywä päiwä*, [...] *morsia jo*. – (fi.) God dag, Tiina! – »Nå, kommen från Helsingfors nu igen?» – Igen – var är Greta? – »Gått till höbärgningen.» [...] Greta står brud nu redan.
- 1046, 11–12 *Blixt i ett* [...] *Almqvist* – ur *Drottningens Juvelsmycke (eller Azouras Lazuli Tintomara)*, del IV i den anonymt utgivna *Törnrosens bok* av C. J. L. Almqvist (1834; SV 6, s. 200).
- 1046, 13–14 *Wai niin sanotiin!* [...] *nyt on*. – (fi.) Så ja! Det är glada nyheter. – Och vems brud då? – Hangola-pojkens, så är det.
- 1046, 20 *nuori ementä* – (fi.) unga frun.
- 1046, 21 *Helsingin muroja* – (fi.) Helsingfors-godis.
- 1046, 22–23 *Millonka nyt* [...] *tulla häällä* – (fi.) Och när är det ställt för bröllop i huset? – På höstsidan, tror jag – nog skall väl gamla friaren komma på bröllop.
- 1046, 24 *jos pääsätten wain* – (fi.) om jag bara kan komma.
- 1046, 24 *sano terwesia!* – (fi.) hälsa!
- 1046, 26 »*Roska wäkiä*» – (fi.) »pack».
- 1046, 34 *mycken pietism i klädernas snitt* – Pietisterna förväntades leva ett anspråkslöst liv med bl.a. en enkel och mörk klädsel.
- 1047, 15 *gäsmjolk* – rätt bestående av väl avrunna surmjölksklimpar i vispad grädde.
[1049], 1–2 ANNO POST CHRISTUM NATUM MDCCCXL. – (lat.) År 1840 efter Kristi födelse.
- [1049], 5–6 DECENNIUM III. LUSTRUM V. – (lat.) Tredje decenniet, femte 5-årsperioden.
- 1050, 1–5 »*Lache dann nicht mehr* [...] – *Titan* i D. s. 468. – ur Jean Pauls roman *Titan* (1800–1803): »Skratta icke sedan mera så grymt deröfver, att människorna äro irrbloss; som irrbloss brinna och bortflyga vi i tidens stormskur. – Och sedan, när tiden är förbi, så finna vi hvarandra såsom i dag, och det är åter en vår.» (övers. Gustaf Eriksson 1829, s. 251).
- 1051, 2–5 »*Strax derefter reste* [...] *Jagtslottet* – ur *Jagtslottet*, första delen i C. J. L. Almqvists roman *Törnrosens bok* (1839, imperialoktavupplagan; s. XXXVI).
- 1051, 32–34 *Ångfartyget Uleåborg* [...] *fickan*. – Ångfartyget Uleåborg som huvudsakligen trafikerat rutterna Åbo–Helsingfors och Åbo–Stockholm sommaren 1840 gjorde en resa tur/retur till Uleåborg via mellanhamnarna längs den österbottniska kusten (*Åbo Tidningar* 29/7 1840). Vasabor hade två år tidigare besökt Alörn med ångfartyget Norrland och nykarlebyborna hade arrangerat stora festligheter (19/8 1838).
- 1052, 10 *rendezvous* – möte.
- 1052, 16 *Adolf Hammarin* – fregattskepp.
- 1052, 17 *post festum* – (lat.) för sent.
- 1052, 21 *maligt* – här: malätet.
- 1052, 22 *breffrån Petersburg* – Familjen Mathias Lithén befann sig på resa i S:t Petersburg.
- 1052, 27 *zum ersten Mal* – (ty.) för första gången.
- 1052, 30 *Sju marker* – ca 3 kg; en mark motsvarar ett skålpund, ca 425 gram.
- 1052, 34–35 *en sådan takdropp* – här: ett sådant regn.
- 1052, 38 *Omus och* [...] *allt en trasa?*» – ur *Ormus och Ahriman* i första delen av C. J. L. Almqvists roman *Törnrosens bok* (1839, imperialoktavupplagan; s. 58).
- 1053, 13 *rosenperlor* – pärlor formade av en massa, bestående av söndermalda rosenblad.

- 1053, 37 *putten* – pölen, här: havet.
 1054, 19 *4 famnar* – drygt 7 m; en famn motsvarar knappt 1,8 m.
 1055, 14 *en stakan* – ett stort glas.
 1055, 15 *Caffea admirabilis* – (lat.) underbart kaffe.
 1055, 19 *Charlottenlund* – familjen Lithéns sommarställe på Alörn i Nykarleby skärgård, känd under namnen »Krankborg», »Lugnet», »Lustissima» och från 1836 »Charlottenlund».
 1055, 21 *Oh si beau!* – (fra.) O, så vacker!
 1055, 29–30 *grinande blarar och mordiska husarer* – i kortspelet kille.
 1055, 31 *skrapnos* – egentligen från sällskapsspelet skrapnos, plockepinn, där förloraren skrapas på näsan med en pinne.
 1056, 15 *12 ℥* – 5,1 kg; ett skålpund motsvarar 425 g.
 1056, 24 *bånen* – (dial.) barnen.
 1056, 24 *loverade* – kryssade.
 1057, 6 *dåliga fides* – ovlja.
 1057, 16 *Oravais slaget* – fältslag den 14 september 1808 under 1808–09 års krig mellan Ryssland och Sverige.
 1057, 27 *möjad* – (dial.) majad.
 1057, 35 *LXX*. – Förmodligen avser Topelius XIX, Emilie Lindqvist fyllde 19 år.
 1058, 18 *Aurorawalsen* – möjligen *Aurora-Ball-Tänze* (op. 87) av Johann Strauss d. ä.
 1058, 28 *promenader* – anteckningshäftena *Promenader* innehåller litterära utkast (NB 244.148).
 1058, 32 *Sådant* – pro Sådan.
 1058, 34 *1 L ℥ 6 ℥* – 11,1 kg; ett lispund motsvarar 8,5 kg och ett skålpund 425 g.
 1058, 38 *Wänskapen* – galeas.
 1059, 4 *Norma* – opera av Vincenzo Bellini (1831).
 1059, 12 *penserade* – tänkte, funderade.
 1059, 16 *projecterade* – föreslog.
 1059, 16 *Gondolieren* – tonsättning av Karl August Nicanders »Gondolieren (Efter Zappi)» (*Hesperider* 1835).
 1059, 17 *Die Sonne erwacht* – Förmodligen avses »Die Sonn' erwacht, mit ihrer Pracht», traditionell tysk folksång.

September 1840

- 1059, 22–27 *Blås o blås, [...] Månsången*. – sång i *Törnrosens bok I* av C. J. L. Almqvist (1839, imperialoktavupplagan, s. 32).
 1059, 29 *Emelie* – fregattskepp.
 1059, 33 *thodium* – toddy.
 1060, 1 *kolblinda* – kolsvarta.
 1060, 2 *Charlottenlund* – familjen Lithéns sommarställe på Alörn i Nykarleby skärgård, känd under namnen »Krankborg», »Lugnet», »Lustissima» och från 1836 »Charlottenlund».
 1060, 17–1061, 20 *Och Emilia sjunger [...] Emilia flydde*. – Dikten publicerad i omarbetad form i *Ljungblommor* 1845 med titeln »Hafvets flicka» (ZTS I, s. 15).
 1061, 23–24 »*Die Mädchen im Sanct Sylvester Nacht*» – (ty.) »Flickorna på nyårsnatten».
 1061, 27 *1 L ℥ 5 ℥* – 10,6 kg; ett lispund motsvarar 8,5 kg och ett skålpund ca 0,4 kg.
 1061, 32 *beautemps* – (fra.) vackra väder.

- 1061, 34 *peran* – ändan av notredskapet, där fångsten samlades.
- 1062, 2 2 ½ L^{ix} – drygt 21 kg; ett lispund motsvarar 8,5 kg.
- 1062, 6 *Min dag* – Zacharias namnsdag.
- 1062, 13 *Aurorawalsen* – möjligen *Aurora-Ball-Tänze* (op. 87) av Johann Strauss d. ä.
- 1062, 16 *Kaimma* – (fi.) namne.
- 1062, 19 *en corps* – (fra.) i samlad trupp.
- 1062, 25 *enfacen* – (fra.) uppsynen (från framsidan sedd).
- 1063, 7 *Davys sista dagar* – *En naturforskarens sista dagar* (1834) av Sir Humphry Davy.
- 1063, 13–14 »*Hans Kejs. Höghet Cæsarewitsch m. m. Alexanders skål!*» – Alexanders namnsdag.
- 1063, 19 *det egna casus* – den egendomligheten, slumpen.
- 1063, 25 *cucu* – kucku, killespel; spelades med särskild kortlek om 42 kort.
- 1063, 27–1065, 10 *Nu war tyst* [...] *sluten då*. – – – – Dikten publicerad i omarbetad form i *Ljungblommor* 1845 med titeln »Vid den sofvande flickans bild.» (ZTS I, s. 13 ff.).
- 1065, 18 *quantum satis* – lagom, tillräckligt.
- 1065, 21 *skrafvelmessing* – bladmässing, användes i brudkronor av enklare slag.
- 1065, 26 *golfståndare* – (dial.) objudna gäster.
- 1065, 32–33 »*hö ni – hwa* [...] *såläng*.» – »hör ni – vad är nu detta att ni ska stå i vägen för de bjudna gästerna, gå ut nu så länge.»
- 1065, 35–36 »*dansen fortfor sedan* [...] *morgonen*.» – anspelar på beskrivningen av handels societetens bal i *Finlands Allmänna Tidning* 21/7 1840 (16/7 1840).
- 1066, 6 *Den stumma* – *Den stumma från Portici* (1828), opera av Daniel Auber (musik) och Eugène Scribe (text).
- 1066, 6 *Wiener Schlittenfahrt* – möjligen Leopold Mozarts *Musikalische Schlittenfahrt* – 12. *Des Balles Anfang*, en menuett där ljudet av pisksnärtar och bjällror återges.
- 1066, 17 *Dejeunerade* – åt frukost.
- 1066, 24 *bådat sig* – bjudit.
- 1066, 24 *εὐαγγέλιον* – (grek.) glada budskap.
- 1066, 25 *bådat* – bjudit.
- 1067, 5 *en annan Onsdagsquäll här hos Hindric* – d.v.s. den s.k. champagnenatten 23/1 1839.
- 1067, 23 *kränkor för nätingfisket* – (dial.) bockliknande ställningar av trä, avsedda att hålla fångstredskapen på plats vid fisket av nejonögon.
- 1068, 8 *O. T.* – *O. T. Original Roman i to Dele* (1836) av H. C. Andersen.
- 1068, 25–27 *C'est à moi, [...] pauvre petite!* – (fra.) Det är riktat mot mig, men jag är lugn, kära Rosa! Thilda teg. Hjärtat fullt av godhet, alltid sig själv, min stackars lilla!
- 1068, 31 *passopp* – ett kortspel.
- 1068, 35 *goda 3 fot* – ca 1 m; en fot motsvarar 0,3 m.
- 1068, 36–37 *Almqvistska folkskrifterna* – I serien *Folkskrifter* utgav C. J. L. Almqvist ett antal historiska berättelser i kortformat: 1839 utkom *Arbetets ära, Grimstahamns nybygge, Gustaf Vasa i Dalarne, Ryska minnet i Norrköping eller Rysarnes härjning i Sverige år 1719* samt 1840 *Ladugårds-Arrendet*.
- 1069, 4 8 *quarter 5 tum* – 1,3 m; ett kvarter är fjärdedelen av en aln.
- 1069, 5–6 *snugga sig till* – tiggas sig till, bli bjuden på.

- 1069, 7 *tout seul* – (fra.) helt för sig själv.
- 1069, 7–10 *Mademoiselle a l'antichambre* [...] *Comique!* – (fra.) Fröken i farstun – här [ev. för] min avfärd etc. – och plötsligt! Herr Maths ser oss båda där – Komisk tillfällighet! – Jag föreställde mig att jag var herr Löjtnant där hos C. – Lustigt!
- 1069, 14 *les trois graces* – förmodligen pianostycke av Henri Herz (opus 68).
- 1069, 23 *blusare* – festprisse.
- 1069, 24 *Diavolo* – komisk opera av Daniel Auber (1830).
- 1069, 24 *Ernst Maltravers* – äventyrsroman av Edward Bulwer-Lytton, utkom i Hier-tas läsebibliotek i översättning av A. F. Dalin (1837–1838).
- 1069, 33 *Napoleons marche* – möjligen den kröningsmarch som Jean-François Lesueur komponerade för Napoleons kröning 1804 (*Marche triomphale*); Napoleon-temat var aktuellt eftersom hans aska denna höst fördes från S:t Helena till Paris där han begravdes.
- 1070, 18 *Weckströmska grafskrifterna* – Möjligen avses inskriptionerna på monumet-ten vid ägaren till Domarby gård Johannes Weckströms grav i Helsinge (17/6 1838).
- 1071, 15 *2 mils* – drygt 21 km; den gamla svenska milen motsvarar 10,7 km.
- 1071, 26 *mauvaise humeur* – (fra.) på dåligt humör.
- 1072, 1 *illa cacherad bålhet* – illa dold högfärdighet.
- 1072, 9 *alnshöga* – här: kortväxta; en aln motsvarar knappt 60 cm.
- 1072, 21–22 *Alörsfärden »fast wi [...] den»* – anspelar på lustresan till Alörn 11/8 1840.
- 1072, 22 *göra sig grön* – göra sig till.
- 1073, 34 *skrupens* – tillrättavisning.
- 1074, 11 *diner au café* – (fra.) middag med kaffe.
- 1074, 13 *sylphidiska* – lätta, gracila.
- 1074, 26 *rätte på sig* – ställde sig i led.
- 1074, 35 *negligée* – spetsmössa med långa knytband, företrädesvis använd av gifta kvinnor.
- 1075, 21–22 *»De brötos i [...] Jagtslottet* – ur *Jagtslottet* i *Törnrosens bok I*; *»Hon dog i sin skönhets ögonblick»* (1839, imperialoktavupplagan, s. XVIII).
- 1075, 28 *glacéhandskar* – handskar av tunt vitgarvat skinn med glansig yta.
- 1075, 31 *Café de Kisses* [...] *nez longs* – (fra.) Kissornas kaffe[bjudning] eller de långa näsorna.
- 1075, 36 *conversationsspel* – kortspel med frågor och svar.
- 1075, 36 *tjufunge* – ett kortspel.
- 1076, 4 *ballette* – bal, dans.
- 1076, 8 *deuxbatanerna* – dubbeldörrarna.
- 1076, 9 *gentiliesse* – elegans.
- 1076, 13–16 *Eh bien, [...] paires de gants!* – (fra.) Nå väl, där fanns damer av alla kvantitet och kvaliteter! – Men kavaljererna? – Musiken? Balen? – O, himmel herr apotekare! Mina fröknar, mina damer! Om ni kände till historien om mina 5 par handskar!
- 1076, 27 *puttrade* – grumsade, muttrade.
- 1076, 37 *Hwita Pigueschen* – lustspel av Karl Töpfer (1839).
- 1076, 37 *rapellerade* – påminde om.
- 1077, 2 *florshawlette* – sjalett av flor.
- 1077, 18 *dejeuneer* – frukostar.

- 1077, 20 »*felicississima notte Signora!*» – (ita.) »en särdeles lycklig natt Frun!«
- 1077, 21 *H. ne distinguait [...] me semblait si* – (fra.) möjligen: H. kände inte Frun väl – Hon tycktes mig så –
- 1077, 25 *Jacobs [...] uppblomstrand stad* – En brand hade ödelagt stora delar av Jakobstad 1835 (särskilt de södra stadsdelarna).
- 1077, 31 *à la Bulgarin* – »Anteckningar och intryck under en resa (Af Bulgarin. Öfwers.)» publicerades som följetong i *Helsingfors Tidningar* 8/8–26/8 1840.
- 1078, 14 »*in nonum annum prematur*» – ur *Ars Poetica* av Horatius (rad 388); »ända in på nionde året bör hållas undan», d.v.s. inte genast offentliggöras (*Horatii Satyrer och skalde-bref* i översättning av G. Adlerbeth 1814).
- 1078, 30–31 *o flickor, flickor nu Frithiofs sade* – anspelar på Esaias Tegnér's dikt »Frithiofs Återkomst» i *Frithiofs saga*; »O! qvinna, qvinna, nu Frithiofs sade» (1825, s. 96).
- 1078, 32 *A. Sahlbom är gammal* – Mamsell Sahlbom dog 56 år gammal.
- 1079, 6–7 »*Herren wände sitt ansigte till oss och gifve oss en ewig frid. Amen.*» – 4 Mos. 6:24–26, ur den s.k. aronitiska välsignelsen.
- 1080, 9 *subscriberades på Kalewala* – *Kalevala* I–II, översatt till svenska av M. A. Castrén (1841). Första delen av Elias Lönnrots epos hade utkommit på finska 1835.
- 1080, 9 *Höstispiggarna* – ströskrift av Fredrik Cygnæus (1841).
- 1080, 10 *galoppade* – galopp, pardans i två fjärdedelstakt.
- 1080, 15 *Poësie des Lebens* – (ty.) Livets poesi.

Oktober 1840

- 1080, 20–22 *Stod' der en [...] Promenader* 1838. – verser ur en dikt som återges i dagboken för maj 1838; ingår i *Ljungblommor* I (1845) med titeln »Ynglingens val» (ZTS I, s. 22). *Promenader* är titeln på en samling häften med litterära utkast.
- 1080, 23–25 *Målet glänste för [...] afsked.* – ur fjärde strofen i »Romfararens afsked» av K. A. Nicander: »Målet skimrar dunkelt för min syn / Såsom morgonstjernan, dold i skyn» (*Samlade dikter* 1 1839, s. 416).
- 1080, 28 *fotsacken* – (det fodrade) lädertäcket som skyddar åkandes fötter och ben mot köld och väta.
- 1081, 16 *ducente numine adverso* – (lat.) ledda av en ogynnsam högre vilja.
- 1081, 19–20 »*Quam quaeris nupta [...] virum secuta.*» – (lat.) »Den som du söker gifte sig föregående månad. Hon var vacker i sin bröllopskrud. Nu har hon redan följt sin man till Hangola.»
- 1081, 21 *Ementä* – (fi.) frun.
- 1081, 22 »*En minä niitä löysinut.*» – (fi.) »Jag har ej sett till dem.»
- 1081, 23–24 *yhrexenkymmendä* – (fi.) nittio.
- 1081, 24–27 »*Joulun asti nyt [...] miksikä?* – (fi.) »På väg nu igen för att stanna fram till jul?» – Ja – Det är gott – G[reta] då – bor hemma – också en vacker flicka för mig sedan. – »Vad rör det mig?» Men varför komma på fel vecka [för bröllopet]? – Ja, varför manne?
- 1082, 9 *Ring med sin drottning* – möjligen »Kung Rings vals», med inledningsversen »När kung Ring med sin drottning på gästabud far», traditionell svensk folkvisa.

- 1082, 9 *Jänta och jag* – »Jänta å ja'», värmländsk folkvisa upptecknad av Fredrik August Dahlgren.
- 1082, 12 *Dejeuner* – frukost.
- 1082, 24 *inscription* – högtidlig inledning av läsåret, inskrivningsdag; finländsk svenska.
- 1082, 29 *Går an Litteraturen* – C. J. L. Almqvists *Det går an* (1839), som ifrågasatte äktenskapets nödvändighet, följdes av omedelbara repliker och motromaner utgivna anonymt eller under pseudonym, bl.a. av J. V. Snellman, August Blanche och Malla Silfverstolpes.
- 1083, 1–2 *Zampa opera Heroique* [...] *Herold – Zampa* (1831), komisk opera av Louis-Ferdinand Herold, gavs av det tyska operasällskapet
- 1083, 2 *sittande parterr* – den med sittplatser försedda delen av parketten.
- 1083, 7 *Don Juan* – W. A. Mozarts opera *Don Juan oder Der steinerne Gast* (1787).
- 1083, 20 *Notre Dame* – Victor Hugos roman *Notre-dame de Paris* (1831; övers. 1835).
- 1083, 29 *List und Phlegma* – *List und Phlegma* (1832) vaudeville av Louis Angely.
- 1083, 32–33 *Almqvistska månsången* [...] *Törnrosen – Månsången* i C. J. L. Almqvists *Törnrosens bok I* (1839, imperialoktavupplagan, s. 31 ff.).
- 1083, 35–38 *Hwad skulle Marjams* [...] *horn?* – »rosorna offrade åt Herren» syftar på *Om Helsans Evangelium* i C. J. L. Almqvists *Törnrosens bok I* (1839, imperialoktavupplagan, s. 112); i verket ingår även dramat *Marjam*, novellen *Ifrån Leonard*, dikten *Schems-el-Nihar* och dramat *Arthurs Jagt*.
- 1084, 1 *Kultala – öfvers. af Keckman* [...] *dikt* – översättningen av Henrich Zschokkes dikt *Goldmacherdorf* var den första av Finska Litteratursällskapets utgåvor (1834).
- 1084, 5–6 *Michel Perin* [...] *veta det* – komedi av Melesville (pseud. för Anne-Honoré Joseph Duveyrier) från 1838.
- 1084, 13 *Beer und Bassa – Der Bär und der Bassa* (1821), komedi av Carl Blum, efter vaudeville av Eugen Scribe.
- 1084, 23 *Herolds Marie* – opera av Fredinand Hérold (1826).
- 1084, 23 *Fra Diavolo* – komisk opera av Daniel Auber (1830).
- 1084, 28 *Hangolas Dikt* – dikt, delvis på runometer, inspirerad av den finska flickan Greta på Kahra gästgivargård som gifte sig med en bondson på Hangola (nedtecknad i *Promenader*, häfte D, NB 244.148, s. 149).
- 1084, 36 *tycker* – pro tycker du.
- 1085, 1 *Tankred af Rossini* – Giacomo Rossinis opera (1813), efter Voltaires pjäs, framfördes av Philip Hornickes och Johanna Reitmeyers tyska trupp.
- 1085, 7 *entretenerar* – underhåller, samtalar med.
- 1085, 16 »*Ich bin ein Römer. Gibt den Tod mir!*» – (ty.) »Jag är en Romare. Ge mig döden!»
- 1085, 17–18 *Man hade wäl Kestelotska jemförelsen till hands* – Topelius hade sett operan 14/6 1839.
- 1085, 18 *tutal är* – det råder delade meningar.
- 1085, 34 »*die hübsche Bayadere*» – (ty.) »den vackra bajadären».
- 1085, 35–1086, 7 *Wenn mir ein Mädchen* [...] *Hornicke*. – På de sköna öfverallt / Min Kärleks makt jag öfvar / Då en flicka jag har valt, / Dess hjerta straxt jag röfvar. / Till hafs, korsar, / Jag skeppen tar, / På land kurtiser / Är mina priser. / På de sköna öfverallt etc. (ur operan *Zampa*, uppfördes på svenska 1838).

- 1086, 8 *Picknick* – subskriberad nöjeställning för societeten med supé och dans, även studenter deltog.
- 1086, 19 *Bsons Mathilda – Mathilda. En dikt* (1840) av Fredrik Berndtson.
- 1086, 19 *Tegners Axel – Axel, en romans* (1822) av Esaias Tegnér.
- 1086, 23 »*Nu vexa vingar på min själ.*» – ur *Mathilda. En dikt* av Fredrik Berndtson (1840 s. 47).
- 1086, 35 *Figaros Hochzeit*, [...] *Mozart* – W.A. Mozarts komiska opera *Le nozze di Figaro* (1786) gavs på tyska av Philip Hornickes och Johanna Reitmeyers trupp.
- 1087, 25 *Doktor Eisenbart* – »Ich bin der Doktor Eisenbarth» av Johann Andreas Eisenbarth från Magdeburg, populär dryckesvisa som driver med en läkare och lärare.
- 1087, 28 *blusade* – festade på.

November 1840

- 1088, 2–5 *O ett intet*, [...] *Hammarby*. – ur Emilie Flygares roman *Kyrkoinvigningen i Hammarby I* (3. uppl, 1883), s. 53. Det ursprungliga citatet slutar vid »kringdrifvande».
- 1088, 10 *Picknicken* – subskriberad nöjeställning för societeten med supé och dans, även studenter deltog.
- 1088, 10–11 *pardon ma jolie* [...] *etiez ici* – (fra.) förlåt min vackra kusin, ni var här.
- 1088, 13–22 *Det Preussiska paret*: [...] *döden* – Historien om fartygsförlovsningen omtalas också i tidningspressen (*Borgå Tidning* 2/12 1840).
- 1088, 29 *Figaro* – W.A. Mozarts komiska opera *Le nozze di Figaro* (1786) gavs på tyska av Philip Hornickes och Johanna Reitmeyers trupp.
- 1088, 29 *Gauthier* – D. Gautiers turnerande sällskap gav föreställningar i konstridning och akrobatik.
- 1088, 31 *Sophie mal disposée*. – (fra.) Sophie ur humör.
- 1088, 36 *Don Juan* – W.A. Mozart, *Don Juan oder Der steinerne Gast – Grosse Oper in 4 Aufz.*, tysk version av den italienska operan *Don Giovanni* (1787) gavs av Philip Hornickes och Johanna Reitmeyers trupp.
- 1089, 1 *Jacta est alea!* – (lat.) Tärningen är kastad! Uttrycket tillskrivs Cæsar.
- 1090, 3–4 *Här står jag*. [...] (*Luthers ord*) – enligt traditionen Luthers slutord i försvarstalet inför riksdagen i Worms 18 april 1521 med anledning av kätteri-anklagelserna.
- 1090, 12–13 *Sey ohne Furcht*, [...] *hinein*. – (ty.) Du bör ej fruktan bära! / Följ mig till mitt slott! (översättning av Wilhelm Bauck, 1856).
- 1090, 19 *Stipendiat* – examen i ett flertal ämnen, godkänd examen var ett villkor för att söka och ta emot universitetets stipendiemedel; Topelius avlade examen 2–13/12 1836. SAOB har detta belägg av Topelius.
- 1090, 22 *Mariás* – förmodligen marriage, ett kortspel.
- 1090, 26 *Kean, dram i 4 akter* – av Alexandre Dumas (1836).
- 1090, 28–31 »*Herr Nielitz spielte* [...] *Entzücken.*» – (ty.) »Herr Nielitz spelade Octavio med sin vanliga eld – marmorhästen var förvånansvärt lik – och eldregnet på slutet väckte en oerhörd förtjusning.»
- 1091, 21 *droppsupar* – brännvin med tillsats av anis, styrkande droppar eller liknande, användes som medicin.

- 1092, 8–9 *von frischen* – (ty.) igen.
- 1092, 13 *Hegels Encyclopedie – Encyklopädie der philosophischen Wissenschaften im Grundrisse* (1817) av G.W.F. Hegel.
- 1092, 16 *Rossinis Elisabetta à 4 mains* – Giachomo Rossinis *Elisabetta, regina d'Inghilterra. Ouverture pour le piano-forte à 4 mains de l'opera.*
- 1092, 30 *ONorma – Norma*, italiensk opera av Vincenzo Bellini (1831). Topelius avstod från föreställningen.
- 1092, 31 *om stekta sparfvår* – om att få något gratis.
- 1092, 36 *Zampa – Zampa* (1831), komisk opera av Louis-Ferdinand Herold, gavs av det tyska operasällskapet
- 1092, 37–38 »*Sey nicht spröde* [...] *Stündlein schlägt.*» – Låt det svida, / Tåligt bida! / Ty ock snart din tur du har (ur operan *Zampa* 1831 av Louis-Ferdinand Herold).
- 1093, 4 *Fra Diavolo* [...] *Auber* – Daniel Aubers komiska opera *Fra Diavolo* (1830) uppfördes på tyska av Ph. Hornicke & J. Reitmeyers trupp.
- 1093, 9 *råsk* – strunt.
- 1093, 37 *nipperna* – smyckena.
- 1094, 2 »*Bin recht hübsch gebaut*» – (ty.) Är rätt vackert byggd.
- 1094, 2–3 »*Morgen – um dieser* [...] *ich eine Frau.*» – (ty.) Imorgon – vid den här tiden – ja imorgon är jag maka.
- 1094, 4 *legera nattdrägt* – lätta klädsel att sova i; SAOB detta belägg av Topelius.
- 1094, 8–9 »*das beste* [...] *will ich dir ersparen.*» – (ty.) det bästa – hör du – det bästa vill jag spara till dig.
- 1094, 15–18 »*Sex hundert* [...] *auch dabey*» – (ty.) Sexhundra i Tyskland – trehundra-trettio i Welschland – i Frankrike fyrahundrafyrtio – m-m-m-en i Spanien: tusentvå – nej tusentre, då är också Ni med.
- 1094, 28 *Fästmannen från Norrköping – Fästmannen från Norrköping* (1838), komedi av Félix Auguste Duvert (efter Calderon).
- 1094, 29 *Den hvita Pigueschen* – lustspel av Karl Töpfer (1839).
- 1094, 37–1095, 2 *Liebe Frau ich* [...] *jetz ists gethan.*» – (ty.) Kära hustru jag vill gå och lägga mig – det är min helt, min helt – min helt förskräckta maka – ni kommer att bli tvungen att vilja om ni inte vill vilja. etc. – Nu har det hänt – nu är det gjort.
- 1095, 6 *Medicinæ studiosi* – (lat.) medicine studenter.
- 1095, 12 *Auf Ebener* [...] *ersten Stock – Zu ebener Erde und erster Stock* (1835) av Johann Nestroy.
- 1095, 19 *rysslimpa* – ett slags grov, sur limpa; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 1095, 21 *ein Glücksritter* – (ty.) lyckoriddare (äventyrare).
- 1095, 22 »*Ich spreche nicht von ihnen*» – (ty.) »Jag talar inte om er.»
- 1095, 24 *echapera* – smita.
- 1095, 25 *schnupf* – (ty., pro Schnupfen) snuva.
- 1095, 26 *Nicanders minnen från Södern – Minnen från Södern. Efter en resa i Danmark, Tyskland, Schweiz och Italien* (1831) av Karl August Nicander.
- 1095, 34 *grammaire* – (fra.) grammatik.
- 1096, 2 *blusning* – fest.

December 1840

- 1096, 4–8 *Wo der Schlummer* [...] *Klopstock*. – slutraderna ur »Furcht der Geliebten» eller »An Cidli» (1752) av Friedrich Gottlieb Klopstock; der Schlummer pro er [syftar på Schlumr'] (*Klopstocks sämtliche Werke* 1840, s. 455).
- 1096, 14 *Der Postiljon von Longjumeau – Der Postillon von Lonjumeau*, komisk opera av Adolphe Adam (1836).
- 1096, 27–28 »*Oh oh oh oh* [...] *de Longjumeau*» – (fra.) Oh oh oh oh så vackert han sjunger ändå – postiljonen från Longjumeau.
- 1096, 29 *qu'il chantait faut* – (fra.) så falskt han sjunger.
- 1097, 1 *Södern – Minnen från Södern. Efter en resa i Danmark, Tyskland, Schweiz och Italien* (1831) av Karl August Nicander.
- 1097, 10 *jaloux* – jalu, svart- eller avundsjuk.
- 1097, 11 *Norma* – Vincenzo Bellinis opera *Norma* (italienskt orig. 1831) gavs av Philip Hornicks och Johanna Reitmeyers tyska trupp.
- 1097, 24–25 »*Ich bin ein Römer, gibt den Tod mir.*» – (ty.) »Jag är en Romare. Ge mig döden!»
- 1097, 32 »*mit seinem gewöhnlichen feuer.*» – (ty.) »med sin vanliga eld.»
- 1097, 34 *blust och slog klöfver* – berusad och raglade.
- 1097, 38 *Diavolo* – komisk opera av Daniel Auber (1830).
- 1097, 38–1098, 1 *dörren stod upp* [...] *hypochondrisk*. – Augusta Rosenkampff hade fött en son i november 1840.
- 1098, 1–2 *snäf deraf* – drag av det.
- 1098, 11 *thé chez moi* – (fra.) te hos mig.
- 1098, 14 *kom* [...] *på rullan* – kom [...] på det hala.
- 1098, 17 *Pythagoreerna* – brödraskap med rötterna i Pythagoras läror, ägnade sig åt astronomi, matematik och musik.
- 1098, 18 *τα μουσικά* <*τα γυμναστικά* – (grek.) musik > <gymnastik.
- 1098, 22 *picknicker* – subskriberad nöjeställning för societeten med supé och dans, även studenter deltog.
- 1098, 28 *muschka* – (lat.) musca, fluga; sannolikt tidsfördriv där deltagaren tömmer sitt konjaksglas när en fluga sätter sig på det.
- 1098, 29 *thodium* – toddy.
- 1098, 33 *Preciosa* – Carl Maria von Webers scenmusik (1821) till Pius Alexander Wolffs skådespel.
- 1099, 7 *Snellmanska ideen*: »*bara det går*» – anspelar på J. V. Snellmans *Det går an. Fortsättning* (1840), ett bidrag till debatten om äktenskapets nödvändighet som fick sin början med *Det går an* (1839) av C. J. L. Almqvist.
- 1099, 23 *skärningar* – svängar, turer; SAOB har detta belägg av Topelius.
- 1099, 25 *tjufunge* – ett kortspel.
- 1100, 6 *missjides* – ovilja.
- 1100, 8 *Logis Examen* – examination i s.k. allmänna filosofiska ämnen, såsom logik, historia och geografi, aritmetik och geometri samt latin, franska eller tyska. Godkänt förhör var ett villkor för avläggande av ämbetsexamina.
- 1100, 8 *blusa* – festa.
- 1100, 13–14 *lefdes bon* – levdes ett glatt och lustigt liv.
- 1100, 19 *entretenerade* – underhöll.
- 1100, 30 *En half mil* – drygt 5,3 km; den gamla svenska milen motsvarar 10,7 km.

- 1101, 1–2 »*Ompi sielä kolme hengiä hewoselle*» – (fi.) »Det blir ju tre personer för hästen».
- 1101, 2 *puttrade* – grumsade, muttrade.
- 1101, 6 *den hvita pigueschen* – lustspel av Karl Töpfer (1839).
- 1101, 11–12 »*Ein Kindisches Lachen – ein schöner Nebel*» – (ty.) Ett barnsligt skratt – en vacker dimma.
- 1101, 14–15 *Arnolds Paradis Lustgård – Paradijs lustgård* av Johann Arndt (övers. 1648) uttrycker en svärmisk protestantism och lästes därför gärna av de pietistiskt väckta.
- 1101, 26 *muistoksannettu* – (fi.) given som souvenir.
- 1101, 27 *kuwa* – (fi.) bild.
- 1101, 28 *Ilma on kylmä tottumattomalle* – (fi.) Vädret är kallt för den ovane.
- 1102, 13 *dejeuner dinatoire* – (fra.) frukostmiddag.
- 1103, 20 *bråksamt* – här: krångligt, arbetsamt.
- 1103, 22 *lapprissaken* – struntsaken.
- 1103, 23 *agrementer* – förmåner.
- 1103, 35 *med all gewalt* – till varje pris.
- 1104, 3 *malice* – elakhet.
- 1105, 10 *grasatum åkandet* – åkandet omkring på gatorna under stoj och oväsen.
- 1105, 13 *proberade* – prövade.
- 1105, 25 *durchdrifven* – mycket skicklig.
- 1105, 26 *5 fot 5 tum* – 1,61 m; en fot motsvarar ca 30 cm och en tum ca 2,5 cm.
- 1105, 27–28 *var å bane* – pågick, var aktuellt.
- 1105, 32 *massakrerad* – illa tilltygad.
- 1106, 14 *korg* – avslag på frieriet.
- 1106, 15 *aber wer? wie? was?* – (ty.) men vem? hur? vad?
- 1106, 22 *löjet* – glädjen.
- 1107, 4 *agrementer* – utsmyckningar.
- 1107, 13 *handplaggor* – stryk, smäll.
- 1107, 22–23 *Berndtson så vackert [...] själ* –> – ur *Mathilda. En dikt* av Fredrik Berndtson (1840, s. 47).
- 1108, 1–2 *Sey nicht spröde, [...] dein Stündlein schlägt* – Låt det svida, / Tåligt bida! / Ty ock snart din tur du har (ur operan *Zampa* 1831 av Louis-Ferdinand Herold).
- 1109, 5 *negligée* – spetsmössa med långa knytbånd, företrädesvis använd av gifta kvinnor.
- 1109, 23 *Clamamus* – rop, stoj.
- 1109, 25 *mussliner* – klänningar av muslin, ett tunt bomullstyg.
- 1109, 33 *det S:ska förhållandet [...] gåta* – Emilie Lindqvist hade förlovat sig med John Snellman i oktober 1839.
- 1109, 36 »*Men hvarför skref du så om Etholenska balen?*» – se 25/1 1840.
- 1110, 13 *storsigillbewareare* – person som anförtros och bevarar hemligheter.
- 1110, 24 *Zephyrer* – unga, behagfulla kvinnor.
- 1110, 30 *lottningen om Riddargodset [...] troligare* – variant av utländskt penningspel, där privata aktörer brevledes saluförde s.k. lotter – insatser – under förespegling om vinst. Spelaren upprätthöll sina framtida vinstmöjligheter genom fortsatta penninginsatser.

- 1111, 2 *Dämda* – dämpade.
 1111, 9–10 *Fransmännens krigsrop*, [...] *slätter* – Den egyptiska erövringen av Syrien avbröts sedan europeiska stormakter med Storbritannien i spetsen anfallit Beirut hösten 1840.
 1112, 24 *har* – pro han har.
 1112, 26 *rabulisteras* – tänks och propageras i rabulistiskt anda; SAOB har detta belägg av Topelius.
 1115, 6 *Chartisterna* – chartiströrelsen, tidig arbetarrörelse i Storbritannien.
 1116, 3 *Fredrik II Wilhelm* – pro Fredrik Vilhelm III.
 1116, 7 *Daguerrotypen* – apparat för daguerrotyping, d.v.s. framställning av bilder i en camera obscura med hjälp av försilvrade kopparplåtar.
 1116, 25–27 *Helgaadt warde ditt* [...] *jorden!* – Matt. 6:9–10, ur bönen »Fader vår».

Juni 1842

- 1117, 1 *Zonas* – Zona, Topelius alter ego.
 1117, 8 *Nerffeber* – tyfoidfieber, tyfus.
 1117, 28–31 *Jean Paul* [...] i *glädje* – »Wenn die unbekannte Hand den letzten Pfeil an das Haupt des Menschen sendet: so bückt er vorher das Haupt, und der Pfeil hebt bloß die Dornenkrone von seinen Wunden ab.» (Jean Paul, *Hesperus, oder 45 Hundsposttage* 1 1795, s. 100).
 1119, 4 *musce* – kraftigt stimulerande medel som användes till att förstärka hjärtverksamhet och andning.
 1120, 6–9 »*Låt mig se dig än en gång*, [...] *till mig!* – slutraderna i Henrik Backmans sista brev till Topelius 2/6 1842 (NB 244.3).
 1120, 14–15 *Och här står* [...] *hjerta*, – versraderna ingår i dikten »Tvenne blommor», publicerad i *Ljungblommor* I 1845 (ZTS I, s. 39 f.).
 1120, 23 *Madame Fink Lohrs sång* – vokal- och instrumentalkonsert 18/6.
 1120, 24–25 *öfverlade jag med Cygnæus* [...] *tidningen* – I egenskap av redaktör för *Helsingfors Tidningar* utsåg Topelius själv sommarvikarie, här Fredrik Cygnæus.
 1120, 29 *litet stycke, benämndt Eden* – dikten »Eden» publicerades i *Helsingfors Tidningar* 6/7 1842 och intogs i *Ljungblommor* I 1845 (ZTS I, s. 43 f.).
 1120, 29–30 *Maries bref i fjerde Conturteckningen* – pro femte; »Conturteckningar V» publicerades i *Helsingfors Tidningar* 29/6 1842.
 1121, 6 *Hon hade knutit åt H.* – avser traditionen att på midsommaraftonen knyta olikfärgade silkestrådar kring växande rågstrån och utifrån de s.k. knytorna förutspå framtiden.

Juli 1842

- 1122, 7 *anfangad* – anfallen.
 1122, 11 *Dagligt Allehanda* – dagstidning utgiven i Stockholm (från 1769).
 1122, 14 *såg ovanligt kyrkminisk ut* – hade en ovanligt högtidlig min.
 1122, 14 *bånen* – (dial.) barnen.
 1122, 16 *inpraktikabel* – oanvändbar.
 1122, 16 *upphygades* – här: hyfsades till.
 1122, 18 *mitt Österbottniska tal* – »Om Österbotten. Tal, hållet vid Österbottniska afdelningarnas årsfest den 9 november 1841», publicerat i *Joukahainen* 1843 (s. 32–50).

- 1122, 28–29 *Ekelunds karta öfver Finland – förmodligen Karta öfver Stor-Furstendömet Finland* (1840) av A. W. Eklund.
- 1122, 34 *titulus ignotus* – (lat.) förnamn obekant.
- 1122, 37 *Isäntä* – (fi.) husbonden.
- 1123, 2–4 »Z: Ts etc; joka tänä vuonna [...] *terwehdän*» – (fi.) Z: Ts etc; som är författare till Helsingfors Tidningar i år, har hälsat på Aadam Jaakola.
- 1123, 7 *illmarig Argus* – slug och vaksam väktare.
- 1123, 24 *7 fjerndelar* – sju fjärdedelar av en svensk mil, d.v.s. 18,7 km.
- 1123, 26 *Emendä* – (fi.) husmor.
- 1123, 28–29 *Jesuxen Christuxen Lapsuuden Kirja – Meidän Herramme Jesusken Christuksen lapsuuden kirja* (1841), översättning från danskan (1773).
- 1123, 30 *Hangola* – Topelius ungdomsförälskelse Greta, dottern på Kahra gästgivargård, hade gift sig och flyttat till Hangola.
- 1123, 32 *2 mil* – drygt 21 km; den gamla svenska milen motsvarar 10,7 km.
- 1124, 15 *oskyld* – obekant, utomstående.
- 1125, 13 *ett nytt tåg* – uppfart.
- 1125, 19 *Gesellschaft* – (ty.) sällskap.
- 1125, 36 *Myggan* – familjen Lindqvists sommarställe på Alörn i Nykarleby skärgård, känd under namnen »Sista styfvern» och »Myggan».
- 1126, 18 *runeberget* – berghäll på Alörn, där ungdomarna ristade in sina initialer; av Topelius benämnd Runeberget.
- 1126, 25 *Charlottenlund* – familjen Lithéns sommarställe på Alörn i Nykarleby skärgård, känd under namnen »Krankborg», »Lugnet», »Lustissima» och från 1836 »Charlottenlund».
- 1126, 37 »*Amalias gåfwa*» – publicerad i *Helsingfors Tidningar* 26/3 1842; i novellen omtalas traditionen att sova på en slant för att få veta namnet på sin tillkommande.
- 1127, 20 *volanter* – fjäderbollar.
- 1127, 22 *persuasioner* – här: övertalningsförsök.
- 1128, 1 *entretenerade* – underhöll, samtalade med.
- 1128, 3 *8 Ɔ* – 3,4 kg; ett skålpund motsvarar 425 g.
- 1128, 16 *thodium* – toddy.
- 1129, 24 *en bitterljuf Januarinatt* – d.v.s. den s.k. champagnenatten 23/1 1839.
- 1129, 28–29 *och Emma blef [...] wärd* – Emilie Lindqvist hade förlovat sig med John Snellman i oktober 1839.
- 1130, 17 *post festum* – (lat.) för sent.
- 1130, 22 *Hfors Tidnings [...] till Tit. Henrik* – »Postscriptum postscripti till Titulus Henrik», *Helsingfors Tidningar* 20/7 1842, svar till en anonym kritiker av »Titulus Henriks» framträdande i tidningens spalter.
- 1130, 26 *Le chevalier et sa dame* – (fra.) Riddaren och hans dam.
- 1131, 14 *mild* – pro mildt.
- 1131, 18 *sednare* – pro sednares.
- 1131, 33 *löjen* – fröjder.
- 1132, 22 *snällt* – duktigt, skickligt.
- 1132, 34 *marokinsboken* – bokband av marokäng.
- 1133, 32 *Svenska Jubelbibeln af 1541* – den s.k. Gustav Vasas bibel (*Biblia, Thet är All then Helgha Scrifft, På Swensko, 1541*), den första översättningen av hela Biblen till svenska.

- 1134, 3-4 à 8 mains – (fra.) för åtta händer.
1134, 10 *frâgte* – pro fråga.
1134, 11-12 *die Frage* [...] *war die Antwort* – (ty.) frågan var: »håller du av mig, lilla Milla?» – ett fyrfaldigt ja var svaret.
1134, 21 *Den Finska Bibelns Jubelfest* – Den första kompletta Bibeln på finska språket utgavs 1642 (*Biblia, Se on Coko Pyhä Ramattu Suomexi*) medan Agricolas Nya testamente på finska utkom nästan hundra år tidigare, 1548.

Augusti 1842

- 1135, 24 *nerffeber* – tyfoidfieber, tyfus.

KÄLLOR OCH LITTERATUR TILL INLEDNING OCH KOMMENTARER

Förkortningar, se s. 1159.

Källor

Nationalbiblioteket, Helsingfors

- Zacharias Topelius arkiv (Topeliussamlingen), NB Coll. 244
- 244.3 Brev Henrik Backman–Zacharias Topelius
  - 244.6 Brev Jakob Fredrik Blank–Zacharias Topelius
  - 244.15 Brev Albert Dyhr–Zacharias Topelius
  - 244.35 Brev Johan Henrik Logren–Zacharias Topelius
  - 244.54 Brev Gustaf Toppelius d.ä.–Zacharias Topelius
  - 244.54 Brev Frans Michael Toppelius–Zacharias Topelius
  - 244.76 Brev Zacharias Topelius–Albert Dyhr & Mathilda Lithén
  - 244.88 Brev Zacharias Topelius–Gustaf Toppelius d.ä.
  - 244.94 Brev Catharina Sofia Topelius–Zacharias Topelius
  - 244.97 Brev Zacharias Topelius–Catharina Sofia Topelius
  - 244.97 Brev Zacharias Topelius–Johanna Sofia Topelius
  - 244.107 Lyrik och uppsatser
  - 244.109 Avskrifter
  - 244.131–134 Dagböcker 1832–1840, 1842
  - 244.135 Anteckningar av Z.T. (Miscellanea)
  - 244.141 Kontoböcker 1833–1870
  - 244.147 *Ephemerer* 1834–1837
  - 244.148 *Promenader*
  - 244.149 *Urval från Mina Nöjen*
  - 244.182 Barn- och ungdomsproduktion
  - 244.188 Emilie Lindqvist: Reminiscenser, Winter- och Wärdagar
- Österbottenska avdelningens arkiv, PohjO
- PohjO: Ba 2 Protokoll 1832–1847

Elektroniska resurser

- Biografiskt lexikon för Finland, <http://www.blf.fi/>
- Deutsches Wörterbuch von Jacob Grimm und Wilhelm Grimm,
<http://dwb.uni-trier.de/de/>
- Förvaltningshistorisk ordbok, Svenska litteratursällskapet i Finland 2016,
<http://fho.sls.fi/>
- Helsingfors universitets studentmatrikel 1640–1852, sammanställd av Yrjö Kotivuori
2005, <https://ylioppilasmatrikkeli.helsinki.fi/svenska/>
- Historisch-kritisches Liederlexikon, <http://www.liederlexikon.de/>
- Kansallisbiografia, <https://kansallisbiografia.fi/finlands-nationalbiografi>

- Litteraturbanken, <https://litteraturbanken.se>
Münchener DigitalisierungsZentrum, Digitale Sammlungen,
<https://www.digitale-sammlungen.de/>
Nationalbibliotekets digitala samlingar (Tidningar),
<http://digi.lib.helsinki.fi/sanomalehti/secure/main.html>
Nationalencyklopedin, <http://www.ne.se>
Nordisk familjebok, första och andra uppl., <http://runeberg.org/nf/>
Nykarlebyvyver, <http://www.nykarlebyvyver.nu/sidor/index2.htm>
Ordbok över Finlands svenska folkmål, <http://kaino.kotus.fi/fo/>
Riksarkivets digitalarkiv, Helsingfors stads församlings arkiv, Huvud- och
kommunionböcker, <http://digi.narc.fi/digi/dosearch.ka?sartun=213414.KA>
Riksarkivets digitalarkiv, Helsing sockens församlings arkiv, Huvud- och
kommunionböcker, <http://digi.narc.fi/digi/dosearch.ka?sartun=226471.KA>
Riksarkivets digitalarkiv, Nykarleby församlings arkiv, Huvud- och kommunionböcker,
<http://digi.narc.fi/digi/dosearch.ka?sartun=311309.KA>
Riksarkivets digitalarkiv, Nykarleby församlings arkiv, Längder över döda och
begravda, <http://digi.narc.fi/digi/dosearch.ka?sartun=311318.KA>
Svenska Akademiens ordbok (SAOB), <https://www.saob.se/>
Svenskt visarkiv (Musikverket), Vis- och låtregistret, <https://katalog.visarkiv.se>
Svenskt översättarlexikon, <https://litteraturbanken.se/%C3%B6vers%C3%A4ttarlexikon>
Universitetets almanacksbyrå, almanackor 1608–1999, <https://almanacka.helsinki.fi/sv/arkiv/yliopiston-almanakat-universitetets-almanackor-1608-1999.html>
Uppslagsverket Finland, <https://www.uppslagsverket.fi/sv/start/>
Volksliederarchiv, www.volksliederarchiv.de
Österreichisches Musiklexikon online, <http://www.musiklexikon.ac.at>

Litteratur

- Almqvist, C. J. L., *Törnrosens bok eller fria fantasier, berättade på jagtslottet hos herr Hugo Löwenstjerna* I, Imperial Octav Upplaga, Stockholm: Laseron 1839
<https://litteraturbanken.se/forfattare/AlmqvistCJL/titlar/TornrosensBok1839I>
Almqvist, C. J. L., *Törnrosens bok*. Duodesupplagan. Band IV. Drottningens
Juvelsmycke, red. Lars Burman, Samlade Verk 6, Stockholm: Svenska
Vitterhetssamfundet 2002
<https://litteraturbanken.se/forfattare/AlmqvistCJL/titlar/SamladeVerk6>
Almqvist, C. J. L., »Ramido Marinesco», *Törnrosens bok*. Duodesupplagan. Band V–VII,
red. Bertil Romberg, Samlade Verk 7, Stockholm: Svenska Vitterhetssamfundet
1998, s. [3]–71
<https://litteraturbanken.se/forfattare/AlmqvistCJL/titlar/SamladeVerk7>
Andersson, Otto, *Den unge Pacius och musiklivet i Helsingfors på 1830-talet*, Helsingfors:
Schildts 1938
Atterbom, P. D. A., *Lycksalighetens ö. Sagospel i fem äfventyr* I–II, Uppsala: Palmblad
1824–1827
<https://litteraturbanken.se/forfattare/AtterbomPDA/titlar/LycksalighetensO1>
<https://litteraturbanken.se/forfattare/AtterbomPDA/titlar/LycksalighetensO2>

- Autio, Veli-Matti, »Nervander, Johan Jakob», *Biografiskt lexikon för Finland 2. Ryska tiden*, red. Henrik Knif et al., SLS 710:2, Helsingfors: Svenska litteratursällskapet och Stockholm: Atlantis 2009, s. 628–631
- Barbagli, Marzio & David I. Ketzler (ed.), *The History of the European Family. Volume 2. Family Life in the Long Nineteenth Century, 1789–1913*, New Haven & London: Yale University Press 2002
- Bellman, C. M., *Fredmans epistlar*, Stockholm 1790
<https://litteraturbanken.se/forfattare/BellmanCM/titlar/FredmansEpistlar>
- Bellman, C. M., *Valda skrifter. Femte delen. Fredmans testamente*, [utg. P.A. Söndén], Stockholm: Nordström 1836
https://books.google.fi/books?id=6amCQYxN_roC&printsec
- de Béranger, Pierre Jean, *Oeuvres complètes*, Paris: H. Fournier 1837
- Bergroth, Hugo, *Finlandssvenska. Handledning till undvikande av provinsialismer i tal och skrift*, Helsingfors: Schildts 1917
- Berndtson, Fredrik, *Mathilda. En dikt*, Falun: P. A. Huldberg 1840
- Birck, Erik, *Nykarleby stads historia. Del II. Tiden 1810–1875*, Nykarleby: Nykarleby stads förlag 1980
- Birck, Erik, *Nykarleby stads historia 1620–1975. Del III. Tiden 1876–1975*, Nykarleby: Nykarleby stads förlag 1988
- Biskop, Gunnel, *Zachris Topelius i dansens virvlar. En studie i den unge Topelius upplevelser i dansöjerna på 1830-talet*, Publikationer utgivna av Finlands svenska folkmusikinstitut 26, Vasa och Helsingfors 1998
- Bruhn, Karl, »Zachris Topelius och Mathilda Christina Lithén», *Österbottens årsbok 1951–52*, Arkiv för Svenska Österbotten. Band X, Vasa: Svensk-Österbottiska Samfundet 1952
- Bygdén, Leonard, *Svenskt anonym- och pseudonymlexikon. Bibliografisk förteckning öfver uppdagade anonyma och pseudonymer i den svenska litteraturen I, A–L*, Skrifter utgivna af Svenska litteratursällskapet 17:1–18, Uppsala: 1898–1905
<https://litteraturbanken.se/forfattare/BygdenL/titlar/AnonymOchPseudonymlexikon>
- Böttiger, C. W., *Samlade skrifter*, Andra bandet, Stockholm: Norstedt 1857
<http://runeberg.org/bcwsaml/2/>
- Böttiger, C. W., *Ungdomsminnen från sångens stunder*, Uppsala: Palmblad 1830
<https://books.google.fi/books?id=EzIVAAAAcAAJ>
- Castrén, Gunnar, »Helsingfors som kulturcentrum», *Helsingfors stads historia III. Perioden 1809–1875*, Andra bandet, Helsingfors 1950, s. [469]–602
- Cervin, Gert, *Försokratiker*, inledning av Albert Wifstrand, Stockholm: Natur och Kultur 1954
- Cygnæus, Fredrik, *Jääkynttilät. Ströskrift i fria häften I*, Helsingfors: Wasenius 1837
- Cygnæus, Fredrik, *Samlade arbeten. 9. Poetiska arbeten. Bd 3*, Helsingfors: Edlund 1885
- Dahlgren, F. A., *Förteckning öfver svenska skådespel uppförda på Stockholms theatrar 1737–1863 och Kongl. theatrarnes personal 1773–1863 med flera anteckningar*, Stockholm: Norstedt 1866
<http://runeberg.org/dfastothea/>
- Dalin, A. F., *Ordbok öfver svenska språket I–II*, Stockholm 1850, 1853
- Ekbohrn, C. M., *Förklaringar öfver 60,000 främmande ord och namn m.m. i svenska språket: tillika med deras härledning och uttal*, Fjärde fullständigt omarbetade och väsentligt tillökade upplagan, Stockholm: Bonniers 1904

- Ekbohrn, C. M., *Förklaringar över 100,000 främmande ord och namn m.m. i svenska språket tillika med deras härledning och uttal*, Ny, omarbetad och tillökad upplaga, Stockholm: Bonniers 1936
<http://runeberg.org/ekbohrn/>
- Franzén, Frans Michael, *Skaldestycken I–IV*, Örebro: Lindh 1824–1832
<http://urn.fi/URN:NBN:fi-fd2010-00000027>
<http://urn.fi/URN:NBN:fi-fd2010-00000035>
<http://urn.fi/URN:NBN:fi-fd2010-00000036>
<http://urn.fi/URN:NBN:fi-fd2010-00000037>
- von Frenckell, Ester-Margaret, *Offentliga nöjen och privata i Helsingfors 1812–1827: med en historisk översikt*, diss., Helsingfors: Söderströms 1943
- von Frenckell, Ester-Margaret, *Offentliga nöjen och privata i Helsingfors 1827–1832*, Helsingfors: Söderströms 1947
- von Frenckell, Ester-Margaret, *Sju magra år med Thalia. Offentliga nöjen och privata i Helsingfors 1827–1833*, Helsingfors: Söderströms 1952
- Fryxell, Anders, *Berättelser ur svenska historien. Tjugondesjette delen. Karl den tolfte historia. Sjätte häftet. Vistelsen i Stralsund samt in- och utrikes ärenderna*, Stockholm: L. J. Hjerta 1858
<http://runeberg.org/svhistfry/26/>
- Gamla Stockholm. Anteckningar ur trycka och otryckta källor*, utg. Claes Lundin & August Strindberg, Stockholm: Seligmann 1882
<https://stockholmskallan.stockholm.se/post/15286>
- Geijer, Erik Gustaf, *Dikter*, red. Carina & Lars Burman, inledning av Torgny Segerstedt, Svenska klassiker utgivna av Svenska Akademien i samverkan med bokförlaget Atlantis, Stockholm: Atlantis 1999
<http://litteraturbanken.se/#!forfattare/GeijerEG/titlar/Dikter>
- von Goethe, Johann Wolfgang, *Faust. Sorgespel*, 2. genomsedda uppl., övers. Viktor Rydberg, Stockholm: Bonniers 1878
- von Goethe, Johann Wolfgang, *Goethe-dikter*, övers. Karl-Erik Forsslund, Stockholm: Wahlström & Widstrand 1906
- von Goethe, Johann Wolfgang, *Visor och dikter*, övers. Carl Snoilsky, Stockholm: Hugo Geber 1901
- von Goethe, Johann Wolfgang & Friedrich von Schiller, *Dikter av Goethe och Schiller*, övers. Ernst Liljedahl, Linköping: H. Carlsons bokhandel 1921
- Grotenfelt, Ossian, »Förteckning öfver Runebergs privata bibliotek», *Förhandlingar och uppsatser* 18, SLS 68, Helsingfors 1905, s. 182–204
- Grönroos, Henrik, »Paul Nyberg (1889–1968). En kulturarbetares utveckling», *HLS* 58, utg. Torsten Steinby, SLS 508, Helsingfors 1983, s. 5–98
- Hakala, Petra, »Savolax-karelska avdelningen år 1845. En studentkorporation och dess plats i stadsgeografien», *HLS* 73, utg. John Strömberg, SLS 614, Helsingfors 1998, s. 91–142
- Harms, Claus, *De christnas tro. Försök till en ny lärobok i christendomen*, övers. Jakob Ekelund, Stockholm: Zacharias Haeggström 1819
- Hasselberg, Ylva, *Den sociala ekonomin. Familjen Clason och Furudals bruk 1804–1856*, diss., *Studia Historica Upsaliensia* 189, Uppsala 1998
- Hedström, Einar, *Nykarleby. Min barndoms och min ungdoms stad*, Jakobstad: Jakobstads Tryckeri och Tidnings Aktiebolags förlag 1958

- Heidelberger Taschenbuch auf das Jahr 1811, Aloys Schreiber (Hrsg.), Mannheim: Löffler 1811
<http://www.mdz-nbn-resolving.de/urn/resolver.pl?urn=urn:nbn:de:bvb:12-bsb10121096-4>
- Helanen, Vilho, *Suuri murros. Pohjalainen osakunta 1828–1837*, Porvoo ja Helsinki: Werner Söderström Osakeyhtiö 1937
- Hirn, Sven, »Deutsche Theatergastspiele in Finnland 1735 bis 1918«, *Das deutschsprachige Theater im baltischen Raum, 1630–1918*, Laurence P. A. Kitching (Hrsg.), Thalia Germanica 1, Frankfurt am Main 1997, S. [143]–154
- Hirn, Sven, *Från vårdshus till Grand Hôtel. Hotell och restauranger i Helsingfors före självständighetstiden*, SLS 693, Helsingfors 2007
- Hirn, Sven, »Johann Arnold Schultz: Theaterdirektor 1795 bis 1836«, *Das deutschsprachige Theater im baltischen Raum, 1630–1918*, Laurence P. A. Kitching (Hrsg.), Thalia Germanica 1, Frankfurt am Main 1997, S. [155]–166
- Hirn, Yrjö, *Teatrar och teaterstrider i 1800-talets Finland. Spridda studier*, Helsingfors: Schildts 1949
- [Homeros], *Lagerlöfs Homeros. Iliaden*, övers. Erland Lagerlöf, utg. Jan Stolpe, inledning av Jesper Svenbro, Stockholm: Svenska Akademien i samverkan med Atlantis, [1912] 2012
<https://litteraturbanken.se/forfattare/Homeros/titlar/LagerlofsHomerosIliaden>
- [Homeros], *Lagerlöfs Homeros. Odysseen*, övers. Erland Lagerlöf, utg. Jan Stolpe, inledning av Jesper Svenbro, Stockholm: Svenska Akademien i samverkan med Atlantis, [1912] 2012
<https://litteraturbanken.se/forfattare/Homeros/titlar/LagerlofsHomerosOdysseen>
- [Horatius], *Horatii Bref till Pisonerna om skaldekonsten*, övers. Gudmund Jöran Adlerbeth, Stockholm: Johan A. Carlbohm, 1807
- [Horatius], *Horatii Oder och epoder*, övers. Gudmund Jöran Adlerbeth, Stockholm: A. Gadelius 1817
- [Horatius], *Horatii Satyrer och skalde-bref*, övers. Gudmund Jöran Adlerbeth, Stockholm: A. Gadelius 1814
- Hornborg, Eirik, »Militär och krigshändelser«, *Helsingfors stads historia III. Perioden 1809–1875*, Första bandet, Helsingfors 1950, s. [201]–256
- Häggman, Kai, *Perheen vuosisata. Perheen ihanne ja sivistyneistön elämäntapa 1800-luvun Suomessa*, Historiallisia Tutkimuksia 179, Helsinki 1994
- af Hällström-Reijonen, Charlotta, »Språkbruket hos Zacharias Topelius – tre punktundersökningar«, *Topelius – med historien mot strömmen. Aspekter på författarskapet*, red. Pia Forssell och Carola Herberts [under utgivning, Svenska litteratursällskapet i Finland 2018]
- af Hällström-Reijonen, Charlotta & Mikael Reuter, *Finlandssvensk ordbok*, Esbo: Schildts 2000
- Ingemann, Bernhard Severin, *Smaa digte og Reiseminder*, København: Andreas Seidelin 1832
- Keskinen, Jarkko, »Luotto, luottamus ja maine – 1800-luvun liiketoiminnan kulmakivet«, *Luottamus, pääoma, historia*, Jarkko Keskinen & Kari Teräs (toim.), *Historia mirabilis* 5, Turku 2008, s. 147–173
- Kiellman-Göranson, Julius Axel, *Smärre dikter*, Stockholm 1839
- Kilpelä, Eliel, »Inledning«, *Topelius, Brev. Zacharias, Zacharias Topelius*

- korrespondens med föräldrarna, utg. Eliel Kilpelä, ZTS XX:2, Helsingfors: Svenska litteratursällskapet i Finland 2018
<http://urn.fi/URN:NBN:fi:sls-7034-1525329993>
- Klinge, Matti, »Från universitet till tjänstemannahögskola», red. Matti Klinge & Rainer Knapas, *Helsingfors universitet 1640–1990, Kejslerliga Alexanders universitetet 1808–1917*, övers. Nina Edgren, Helsingfors: Otava 1989, s. [333]–417
- Klinge, Matti, *Helsingfors studentkärs historia V. Studenter och idéer. Studentkåren vid Helsingfors universitet 1828–1960. 1: 1828–1852*, övers. Bertel Kihlman, Helsingfors: Studentkåren vid Helsingfors universitet 1969
- Klinge, Matti, *Huvudstaden. Helsingfors och Finska Staten 1808–1863*, övers. Torsten Edgren, Helsingfors: Otava 2012
- Klinge, Matti, »Runeberg, Johan Ludvig», *Biografiskt lexikon för Finland 2. Ryska tiden*, red. Henrik Knif et al., SSSL 710:2, Helsingfors: Svenska litteratursällskapet och Stockholm: Atlantis 2009, s. 735–741
- [Klopstock, Freidrich Gottlieb], *Klopstocks sämmtliche Werke, in einem Bande*, Leipzig: Göschen 1840
<https://books.google.fi/books?id=7W68vEI9-iQC>
- Knapas, Rainer, *Kunskapens rike. Helsingfors universitetsbibliotek – Nationalbiblioteket 1640–2010*, SSSL 764, Helsingfors 2012
- Knapas, Rainer, »Topelius – krönikören», Topelius, Zacharias, *Finlands krönika 1860–1878*, utg. Rainer Knapas, SSSL 660, Helsingfors 2004, s. 9–21
- Knapas, Rainer, »Universitetets byggnader», red. Matti Klinge & Rainer Knapas, *Helsingfors universitet 1640–1990. Kejslerliga Alexanders universitetet 1808–1917*, Helsingfors: Otava 1989, s. [216]–[276]
- [von Knorring, Sophie], *Stånds-paralleler. Tecknade af författaren till Cousinerna III*, Stockholm: Hæggström 1838
- Laine, Tuija, »Pipping, Fredrik Wilhelm», *Biografiskt lexikon för Finland 2. Ryska tiden*, red. Henrik Knif et al., SSSL 710:2, Helsingfors: Svenska litteratursällskapet och Stockholm: Atlantis 2009, s. 682–685
- Landgrén, Lars-Folke, Pirkko Leino-Kaukiainen & Päiviö Tommila, *Suomen lehdistön historia: 1. Sanomalehdistön vaiheet vuoteen 1905*, Kuopio: Kustannuskiila 1988
- Latinska sentenser och citat från två årtusenden*, med övers. av Gerhard Bendz, urval av Gerhard Bendz & Norbert Guterma, teckningar av Acke Jansson, 2. uppl., Stockholm: Beckman 1968
- Lechleitner, Gerda, »Hausmusik», *Oesterreichisches Musiklexikon online* 2002
http://www.musiklexikon.ac.at/ml/musik_H/Hausmusik.xml
- Lenngren, Anna Maria, *Samlade skrifter*, Andra delen, utg. Theodor Hjelmqvist & Karl Warburg, Omtryck av 1:a uppl. 1918, Stockholm: Svenska vitterhetssamfundet 2000
<https://litteraturbanken.se/forfattare/LenngrenAM/titlar/SamladeSkrifter2>
- Lindberg, Carolus & Gabriel Rein, »Stadsplanering och byggnadsverksamhet», *Helsingfors stads historia III. Perioden 1809–1875*, Första bandet, Helsingfors 1950, s. [7]–156
- Lindeman, Berndt Adolf, *Post och väg-karta öfver stor furstendömet Finland*, Helsingfors: Frenckell & Sons 1846, 1848
<http://urn.fi/URN:NBN:fi-fe201209188096>
- Lindeström, Gustaf Magnus, *Ny vägvisare genom Storfurstendömet Finland. Enligt den af Staben för de i Finland förlagde Trupper år 1832 utgifne Vägvisare genom landet, med tillägg utarbetad*, Helsingfors: G. O. Wasenius 1835
<http://urn.fi/URN:NBN:fi-fd2010-00002283>

- Ling, Per Henrik, *Samlade arbeten*, Första bandet, Sednare delen, utg. B. V. Beskow, Stockholm: Bonniers 1866
<http://runeberg.org/lphsamlarb/1s/0005.html>
- Linnström Hjalmar, *Svenskt boklexikon. Åren 1830–1865 I–II*, Uppsala: Bokgillet [1867–1884] 1961
<http://runeberg.org/linnstrom/>
- Luoto, Kalle, *Pirkanmaan historiallisesti merkittävät tiet*, Tampere: Pirkanmaan maakuntamuseo 2011
https://issuu.com/vapriikki/docs/tieselvitys_raportti
- Masonen, Jaakko, »Kirkon, kruunun ja kansan tiet keskiajalla», *Maata, jäätä, kulkijoita. Tiet, liikenne ja yhteiskunta ennen vuotta 1860*, Tapio Mauranen (toim.), Helsinki: Tielaitos ja Oy Edita Ab 1999, s. 57–141
- Mauranen, Tapio, »Puuta, heinää, hevostia – talous ja tie 1800-luvun alkupuoliskolla», *Maata, jäätä, kulkijoita. Tiet, liikenne ja yhteiskunta ennen vuotta 1860*, Tapio Mauranen (toim.), Helsinki: Tielaitos ja Oy Edita Ab 1999, s. 370–436
- Mäkela, Anneli, *Vasa stads historia III. 1809–1852*, övers. Kurt Jern, Vasa: Vasa stad 1987
- Mäkelä Tomi, *Fredrik Pacius, kompositör i Finland*, övers. Gösta Grassman & Jonas Lillqvist, SLS 732, Helsingfors 2009
- Nenonen, Marko, »Vesiltä pyöriille: suuret maantiet 1550–1800», *Maata, jäätä, kulkijoita. Tiet, liikenne ja yhteiskunta ennen vuotta 1860*, Tapio Mauranen (toim.), Helsinki: Tielaitos ja Oy Edita Ab 1999, s. 167–273
- Nicander, Karl August, *Runeswärdet och den förste riddaren. Sorgspel*, Uppsala: Palmblad 1820
<http://hdl.handle.net/2077/51785>
- Nicander, Karl August *Samlade dikter I*, Stockholm: Bonniers 1839
- Nurmio, Yrjö, »Suomen postilaitos vuosina 1808–1870», *Suomen postilaitoksen historia II–III*, Helsinki: posti- ja lennätinhallitus 1938, s. [V]–317
- Nyberg, Paul, »Den Topeliuska manuskriptsamlingen i Universitetsbiblioteket. I.», *Nya Argus* 21, 1932, s. 273–277
- Nyberg, Paul, »Den Topeliuska manuskriptsamlingen i Universitetsbiblioteket. II.», *Nya Argus* 1, 1933, s. 9 f.
- Nyberg, Paul, *Zachris Topelius. En biografisk skildring*, Helsingfors: Söderströms 1949
- Nygård, Henry, *Bara ett ringa obehag? Avfall och renhållning i de finländska städernas profylaktiska strategier 1830–1930*, diss., Åbo: Åbo Akademis förlag 2004
<http://urn.fi/URN:ISBN:951-765-197-X>
- Nykänen Panu & Per Schybergson, »Finlayson, James», *Biografiskt lexikon för Finland 2. Ryska tiden*, red. Henrik Knif et al., SLS 710:2, Helsingfors: Svenska litteratursällskapet och Stockholm: Atlantis 2009, s. 263–265
- Oehlenschläger, Adam, *Axel och Walborg. Sorgspel af Adam Oehlenschläger*, övers. Johan Dillner, Stockholm 1811
- Ojala, Jari, »Borgström, Henrik», *Biografiskt lexikon för Finland 2. Ryska tiden*, red. Henrik Knif et al., SLS 710:2, Helsingfors: Svenska litteratursällskapet och Stockholm: Atlantis 2009, s. 119 f
- Ollila, Anne, »Tapoja, tunteita, uskomuksia», *Suomen kulttuurihistoria. Tunne ja tieto 2*, Nils Erik Forsgård & Rainer Knapas (toim.), Helsinki: Tammi 2002, s. 168–178
- Palmblad, Vilhelm Fredrik, *Palæstina. Geographisk, archaeologisk och historisk beskrifning*, Uppsala: Palmblad 1823
- da Ponte, Lorenzo, *Don Juan. Opera i fyra akter*, övers. Wilhelm Bauck, Stockholm: Bonniers 1856

- Quiding, Nils Herman, *Svenskt allmänt författningsregister för tiden från år 1522 till och med år 1862, under titlar, som antyda författningarnes föremål, med iakttagande af alfabetisk och kronologisk ordning, samt med återgifvande af de officiella författningsrubrikerna*, Stockholm: Norstedt 1865
<http://hdl.handle.net/2077/27895>
- Rein, Gabriel, *Föreläsningar öfver Finlands historia* II, Helsingfors: G. W. Edlund 1871 [Richter], Jean Paul, *Hesperus, oder 45 Hundsposttage*, Eine Biographie erstes Heftlein, Berlin: Matzdorff 1795
- [Richter], Jean Paul, *Titan*, Första delen, övers. Gustaf Eriksson, Norrköping: Collin & C. 1829
<https://litteraturbanken.se/forfattare/PaulJ/titlar/TitanI>
- [Runeberg, Johan Ludvig], *Samlade skrifter av Johan Ludvig Runeberg I–XX*, Stockholm: Svenska Vitterhetssamfundet och Helsingfors: Svenska litteratursällskapet
- I *Dikter I–III*, utg. Sven Rinman, SFSV XVI, SLS 234, 1933
- III *Episka dikter*, utg. Gunnar Tideström, red. Gunnar Castrén & Martin Lamm, SFSV XVI, SLS 329:1–2, 1949–1950
- VIII: 2 *Uppsatser och avhandlingar på svenska*, utg. Pia Forssell, SFSV XVI, SLS 433:2, 2003
- Rühs, Friedrich, *Finland och dess invånare, Första delen, Andra uppl.*, övers. och omarbetad av Adolf Iwar Arwidsson, Stockholm: Zach. Hægström 1827
- Samling af Placater, Förordningar, Manifeste och Påbud, samt andre Allmänna handlingar, hwilka i Stor-furstendömet Finland sedan 1808 års början ifrån trycket utkommit. Femte Delen. 1825–1829*, Helsingfors 1831
<https://books.google.fi/books?id=ZVAtAQAAMAAJ>
- Schalin, Zachris, *Kuddnäs. Skalden Z. Topelius' forna hemgårds historia*, SLS 251, Helsingfors 1935
- Schauman, August, *Från sex årtionden i Finland. Upptecknade levnadsminnen I*, Helsingfors: Edlund 1892
- Schauman, August, *Nu och förr 1–6*, Helsingfors: Edlund 1886
- von Schiller Friedrich, *Dikter av Goethe och Schiller*, övers. Ernst Liljedahl, Linköping: H. Carlson 1921
- von Schiller, Friedrich, *Smärre dikter*, övers. Herman Bjursten, Stockholm: Norstedt 1863
- von Schiller, Friedrich, *Valda verk. Lyrik, prosa och dramatik*, övers. Johannes Edfelt, Stockholm: Forum 1970
- Snellman, J. V., *Samlade arbeten I. 1826–1840*, Helsingfors: Statsrådets kansli 1992
- Stagnelius, Erik Johan, *Samlade skrifter. Första delen. Lyriska dikter intill tiden omkring 1818*, utg. Fredrik Böök, Omtryck av uppl. 1911, SFSV III, Stockholm 1965
- Stridsberg, Carl, *Lärobok för begynnare i tyska språket*, 9. uppl., Stockholm 1824
- Strömberg, John, »Studenterna», red. Matti Klinge & Rainer Knapas, *Helsingfors universitet 1640–1990. Kejsrerliga Alexanders universitetet 1808–1917*, Helsingfors: Otava 1989, s. [277]–[332]
- Strömborg, Johan Elias, *Biografiska anteckningar om Johan Ludvig Runeberg I–III*, utg. Karin Allardt, SLS 202, Helsingfors 1928
- Svenska fornsånger. En samling af kämpvisor, folk-visor, lekar och danser samt barn- och vallsånger* II–III, utg. Adolf Iwar Arwidsson, Stockholm: Norstedt 1837, 1842

- Suomalainen ja Ruozalainen sana-kirja. Finsk och svensk samt svensk och finsk Ord-Bok, utarbetad af Carl Helenius, Åbo: C. L. Hjelt (1838)
<https://books.google.fi/books?id=qEpKAAAACAAJ>
- Sweriges Rikes Lag Gillad och antagen på Riksdagen Åhr 1734 [1734 års lag]
<https://litteraturbanken.se/forfattare/Anonym/titlar/SwerigesRikesLag1734>
- Tegnér, Esaias, *Axel, en romans*, Lund 1822
<https://litteraturbanken.se/forfattare/TegnerE/titlar/Axel>
- Tegnér, Esaias, *Frithiofs saga*, Stockholm 1825
<https://litteraturbanken.se/forfattare/TegnerE/titlar/FrithiofsSaga>
- Tegnér, Esaias, *Smärre samlade dikter*, Första bandet, Stockholm 1828
<https://books.google.fi/books?id=QG5YAAAAcAAJ>
- Topelius, Zacharias, *Anteckningar från det Helsingfors som gått*, utg. Torsten Steinby, Helsingfors: Hufvudstadsbladets förlag 1968
- Topelius, Zacharias, *Dagböcker I–IV*, red. Paul Nyberg, Helsingfors: Schildts 1918–1924
- Topelius, Zacharias, *Ephemerer: Zacharias Topelius första tidning 1834–1835*, utg. Carola Herberts & Laura Mattsson, SLS 689, Helsingfors 2006
- Topelius, Zacharias, *Ljungblommor*, utg. Carola Herberts under medverkan av Clas Zilliacus, ZTS I, SLS 742, Helsingfors: Svenska litteratursällskapet och Stockholm: Atlantis 2010
- Topelius, Zacharias, »Om Österbotten. Tal, hållet vid Österbottniska afdelningarnas årsfest den 9 november 1841», *Joukkahainen. Läsning i vexlande ämnen. Utgifven af Österbottningar*, Första Häftet, Helsingfors 1843, s. 32–50
- Topelius, Zacharias, *Självbiografiska anteckningar*, utg. Paul Nyberg, Helsingfors: Schildts och Stockholm: Bonniers 1922
- Törnudd, Arne, *Flickan från Kahra i Topelius' liv och diktning*, Åbo: Bro 1948
- Ur Finlands historia. Publikationer ur de Alopæiska pappren II*, red. Ad. Neovius, Helsingfors: Söderström & C:o 1891–1892
<http://runeberg.org/finlhst/2/>
- Vasenius, Valfrid, *Zacharias Topelius. Hans lif och skaldegärning I–III*, Helsingfors: Edlunds 1912–1918, IV–VI, Schildts 1924–1930, I–V, Stockholm: Bonniers 1913–1927
- Vergilius, *Virgilius Bucolica och Georgica*, övers. Gudmund Jöran Adlerbeth, Stockholm: Johan A. Carlbohm, 1807
- Villstrand, Nils Erik, »Finnland und der Große Krieg: Erfahrung und Erinnerung», Maik Reichel & Inger Schuberth (Hrsg.), *Gustav Adolf König von Schweden. Die Kraft der Erinnerung 1632–2007*, Dössel: Stekovics 2007, S. 27–36
- Visor och sångstycken af J. D. Valerius, Första häftet, andra uplagan, Stockholm: 1811
<https://books.google.fi/books?id=yM4UAAAAQAAJ>
- »Vägar, trafik och samhälle före år 1860», *Maata, jäätä, kulkijoita. Tiet, liikenne ja yhteiskunta ennen vuotta 1860*, Tapio Mauranen (toim.), Helsinki: Tielaitos ja Oy Edita Ab 1999, s. 437–448
- Wald Samling af svenska sång-stycken*, Andra tillökade uppl., Stockholm 1850
<https://digital.nls.uk/82450068>
- Waris, Heikki, »Huvudstadssamhället», *Helsingfors stads historia III. Perioden 1809–1875*, Andra bandet, Helsingfors 1950, s. [7]–208
- Wallin, Johan Olof *Vitterhets-försök*, Första bandet, Stockholm: A. Wiborg 1821
<https://litteraturbanken.se/forfattare/WallinJO/titlar/Vitterhetsforsok>
- von Weber, C. M. & Friedrich Kind, *Friskyttan. Skådespel med sång*, övers. Anders Lindeberg, Stockholm: 1823

- Wichmann, K. E., *Nykarleby stad 1620–1920. En minnesskrift, utarbetad med anledning av stadens 300-åriga tillvaro*, Helsingfors 1920
- Wickberg, Nils Erik, *Privathus i Kronohagen i Helsingfors under empiretiden*, Helsingfors i forna tider IV, Helsingfors 1978
- Wiherheimo, Onni & Gabriel Rein, »Det kommunala livet», *Helsingfors stads historia III. Perioden 1809–1875*, Andra bandet, Helsingfors 1950, s. [249]–349
- Wirilander, Kaarlo Verner, *Herrskapsfolk. Ståndspersoner i Finland 1721–1870*, övers. Eva Stenius, Handlingar 98, Stockholm 1982
- Åström, Anna-Maria, »Borgerlig kultur som forskningsobjekt», *Pohjanmaan porvariston vuosisata 1750–1850. Asuminen ja elämänmuoto. Borgarliv i Österbotten 1750–1850. Boende och leverne*, red. Seija Johnson & Sanna-Maija Kauppi, K. H. Renlunds museum, Mellersta Österbottens landskapsmuseums publikationer 5, Karleby: Renlunds museum och Mellersta Österbottens landskapsmuseum 2013, s. 16–25

FÖRTECKNING ÖVER OMNÄMNDA PERSONER

Förteckningen över omnämnda personer upptar alla historiska personer i Topelius dagböcker. I den digitala utgåvan finns register också över fiktiva och mytologiska gestalter. Via de digitala registren hittas alla förekomster i utgåvan.

Personnamnen är utskrivna med tillnamn och samtliga förnamn, om möjligt. Namnvarianter och epitet som Topelius använder i dagböckerna anges inom parentes. Om en person inte kan identifieras utifrån sammanhanget, upptas namnvarianten som ett uppslagsord i förteckningen, med hänvisning till den egentliga personposten.

Förteckningen upptar i huvudsak upplysningar som är aktuella för dagbokstiden (1832–1842).

- A., se Dyhr, A.; von Essen, J. A.; Krabbe, M. A.; även oidentifierade
- A., Alex., se Armfelt, A. eller Elfsberg, E. A.
- A., Capten, se Aspegren, G. W.
- A, Kejsar, se Alexander I
- A., moster (tant), se Rosenkampff, A. J.
- Abd el-Kader, även al-Quader (1808–1883), emir av Mascara
- Abdülmecid I (Abdul Medschid) (1823–1861), osmansk sultan 1839–1861
- Abra'm, se Frosterus, A.
- Abram, oidentifierad
- Achates, se Thuneberg, C. G. A.
- Achrén, Lars Josef (1811–1842), fil.mag. 1832; senare väckelsepredikant
- A. D, se Dyhr, A.
- Adam, Adolphe Charles (1803–1856), fransk tonsättare
- Addner, Andreas (1799–1876), svensk klarinettist; engagerad vid hovkapellet i S:t Petersburg
- Adjunct, se Nordgren, J. A.
- Adlerbeth, Gudmund Jöran (1751–1818), svensk författare, översättare
- Adlerbeth, Jacob (1785–1844), svensk fornforskare
- Adlercreutz, Carl Johan (1757–1815), general
- Adlerstierna, Carl Severin (1822–1860), student 1839; senare assessor vid Åbo hovrätt
- Adolf Fredrik (1710–1771), svensk kung 1751–1771
- Adolf; Adolph, se Hammarin, A.
- ADr, se Dyhr, A.
- Adrs:n, se Andersin
- A-e, M.; se Arppe, C. C.
- Agardh, Carl Adolph (1785–1859), professor i botanik och praktisk ekonomi i Lund
- A. H. B.; AHBn, se Backman, A. H.
- AHHm, se Häggström, A. H.
- Ahla, Petter Alexander (1809–1856), student 1829, domarexamen 1837; senare vicehäradshövding
- Ahlberg, Magnus Abraham (1817–1858), student 1833, fil.mag. 1840, lärare i Åbo
- Ahlfors, Sophie, uppgifter saknas
- Ahllunds, se Ahlund, H. E. och M.
- Ahlquist, »jungfru», oidentifierad
- Ahlqvist, Gustaf Johan (1810–1846), fil. kand. 1836; senare underläkare vid 1. finska sjöekipaget
- Ahlqvist, Jacob Wilhelm (Alquist) (1782–1838), sockenadjunkt i Nykarleby
- Ahlqvist, Robert (f. 1814), sjötullsvaktmästare
- Ahlstubbe, Johanna Henrika (1799–1867), syster till L. I. Ahlstubbe
- Ahlstubbe, Lars Isak (1804–1870), fil.mag. och med.kand. 1832, läkare
- Ahlund, Hedvig Elisabet, f. Forsberg (Ahllunds, Alund) (1774–1837), g. m. M. Ahlund
- Ahlund, Matts (Ahllunds, Alund) (1780–1846), detaljhandlare, rådman i Nykarleby

- Ahrenberg, Carl Vilhelm (1807–1880),
fil.mag. 1832; amanuens vid
universitetets bibliotek 1832–1842;
senare lektor i Viborg
- A. K., se Krabbe, M. A.
- A: L.; se Lithén, Al.
- Alb.; Albert, se Dyhr, A.
- Albertina Eriksdotter (S–, S., Tiina)
(f. 1819), g. m. bonden Johan Mattsson
på Kahra 1838; svägerska till Margaretha
Mattsdotter
- Albrecht, f. Hanf, skådespelerska vid tyska
hovteatern i S:t Petersburg
- Alcenijs, Elias Fredrik (F. Alcenijs, Fejo,
Alcenierna) (1812–1876), präst i bl.a.
Kronoby och Sideby från 1835
- Alcenijs, Fredrik Vilhelm (1808–1841),
kanslist vid medicinalöverstyrelsen
1839; tidningsman
- Alcenijs, Henrik August (Aug. Alcenijs,
Alcenierna) (1810–1850), styman; bror
till E. F. Alcenijs
- Alcenijs, Josef Joakim (1798–1853), e.o.
läkare vid medicinalstyrelsen 1829,
läkare i Vasa från 1835; senare i Paris
- Alexander, se Lithén, Al. eller
Rosenkampff, Al.
- Alexander I (1777–1825), rysk kejsare
1801–1825
- Alexander II (Alexander Nicolaievitsch,
Thronföljaren) (1818–1881), rysk kejsare
1855–1881
- Alexander den store (Alexander Magnus)
(356–323 f.Kr.), kung av Makedonien
från 336 f.Kr.
- Alexander Nicolaievitsch, se Alexander II
- Alexandra, se Lalin, A. E.
- Alexandra Fjodorovna (1798–1860), rysk
kejsarinna 1825–1855; g. m. Nikolaj I
- Alfred, se Backman, Al.
- Allfan, Berndt Vilhelm (1789–
1850), handelsman i Helsingfors,
kommerseråd 1833, politierådman 1834
- Allén, Isak Wilhelm (Hallén) (1797–1854),
kronolänsman i Laihela
- Allén, Ulrica Vilhelmina (Thejungfrun,
Gamla Thé Maja) (1787–1851), höll ett
kaffehus på Skolgränden i Helsingfors,
kallat Kaffemaja, Tejungfrun och Kaffe-
jungfrun
- Allfan, oidentifierad
- Almqvist, Carl Jonas Love (1793–1866),
svensk författare och tonsättare
- Almroth, Nils Wilhelm (1797–1852),
lärare i kemi och naturkunnsighet vid
Artilleriläroverket
- Alund, se Ahlund
- Alquist, se Ahlqvist
- Amalia, oidentifierad
- Ameln, Laura Therese Pauline, f.
Wennberg (1817–1888), g. m. norske
grosshandlaren Christian Gerhard
Ameln
- Aminoff, oidentifierad
- Andersin, Sven Gustaf (Adrs:n) (1794–
1859), kamrer vid Finlands bank
- Andersson, Johan Anders Oskar (1813–
1866), svensk skådespelare
- Anette, se Annette
- Anna, se Annette eller Häggström, A. H.
- Anna Caisa, oidentifierad
- Anna Greta, oidentifierad
- Anna Helena; Anna Lena; Annalena, se
Häggström, A. H.
- Anna-Maja, oidentifierad
- Anna Stina, moster, se Levelius, A. K.
- Anne Marie, oidentifierad
- Annette (Anette, Anna), tjänarinna hos
familjen Runeberg
- Antell, Samuel Henrik (1810–
1874), student 1827, translator
vid guvernörsämbetet i Nylands
län 1838–1841, kanslist vid
generalguvernörskansliet 1839; senare
guvernör, senator och geheimeråd
- Anton, se Nordgren, J. A.
- Anton Julius, se Brunström, A. J.
- Antonius, »fader», oidentifierad
- Apb.:na, se bröderna Appelberg, J. G. och
E. F.
- Appelberg, Ernst Fredrik (Appelbergarna,
Apb.:na) (f. 1817), student 1840; senare
lantmätare och emigrerad till Amerika
- Appelberg, Jakob Gustaf (Gusta,
Appelbergarna, Apb.:na) (1811–1866),
student 1829, fil.kand. 1838; senare läkare

- i Björneborg, Raumo och Karleby
- Appelberg, Mari, uppgifter saknas
- Appelgren, Johanna Gustava, f. Julin (fru Appelberg) (1792–1875), g. m. J. J. C. Appelgren
- Appelgren, John Julius Conrad (1793–1869), innehavare av Helsingfors universitets apotek 1829–1869
- Aquilina, oidentifierad
- A.:r, se Lithén, Al.
- Archimedes, se Arkimedes
- Arfvidsson, se Arwidsson, A. I.
- Argelander, Friedrich Wilhelm August (1799–1875), professor i astronomi i Helsingfors 1828–1836; därefter i Bonn
- Argelander, Maria Sofia Charlotta, f. Courtan (fru A.) (d. 1883), g. m. F. W. A. Argelander
- Aristoteles (384–322 f.Kr.), grekisk filosof och naturforskare
- Arkimedes (Archimedes) (ca 287–212 f.Kr.), grekisk matematiker
- Armfelt, Alexander (Alex. A.) (1794–1876), verkligt statsråd och adjoint hos ministerstatssekreteraren 1835; senare ministerstatssekreterare
- Armfelt, Gustaf Magnus (grefve Armfelt, Armfeldt) (1792–1856), landshövding i Nylands län 1832–1847
- Armfelt, Gustaf Mauritz (1757–1814), hovman, diplomat, statsman; deltog i konspirationen mot förmyndarregeringen 1792–1794
- Armfelt, Gustaf Vilhelm Artur (Gust. Armfelt) (1821–1880), underofficer vid 4. finska linjebataljonen; senare i rysk tjänst
- Armfelt, Hedvig Agnes (Armfeldtarne tre, fröken Hedvig) (1821–1848), hovfröken; g. Sjelasjnikov 1842; dotter till A. Armfelt
- Armfelt, Louise, f. Cuthbert-Brooke (1801–1865), g. m. Gustaf Magnus Armfelt
- Armfelt, Mariana Gustava (Armfeldtarne tre) (1823–1921), g. 1848 Armfelt; dotter till A. Armfelt
- Armfelt, Mathilda Hedvig Sara (fröken Mathilde, Armfeldtarne tre) (1822–1862), hovfröken; g. 1845 Wedel; dotter till Gustaf Magnus Armfelt
- Armfelt, familjen Alexander (Armfeltska familjen)
- Armfelt, familjen Gustaf Magnus (Armfelts)
- Armfelt, »pojkbaron», oidentifierad
- Arndt, Johann (1555–1621), tysk teolog
- Arosenius, Petrus (1718–1783), svensk präst
- Arppe, Adolf Edvard (primus, Adolphus Fredericus) (1818–1894), student 1833, fil.mag. (primus) 1840; senare professor i kemi, mineralogi och geologi
- Arppe, Christina Charlotta (M: A-e) (1790–1852), danslärarinna, verksam i Åbo och Helsingfors på 1820- och 1830-talet
- Arwid, se Krabbe, M. A.
- Arwidsson, Adolf Ivar (Arfvidsson) (1791–1858), utgivare av svenska folkvisor och historiska urkunder
- Aschan, Andrietta Sofia, f. Collin (1795–1863), g. m. C. H. Aschan
- Aschan, Anna Carolina Olivia (Mamsell Ascan, fru Knorring, fru K.) (1817–1846), g. m. C. E. von Knorring 1835; dotter till C. H. Aschan
- Aschan, Carl Henrik (1788–1837), apotekare i Helsingfors 1814–1837
- Aschan, Emilia Sofia (Emma) (1819–1880), g. m. H. J. Thuneberg 1839; dotter till C. H. Aschan
- Asp, oidentifierad
- Aspegren, Brita Catharina, f. Långberg (1801–1845), g. m. G. W. Aspegren
- Aspegren, Carl Alexander (Alex.) (1822–1841), student 1838; son till G. W. Aspegren
- Aspegren, Gabriel Wilhelm (Capten A.) (1793–1855), sjökapten, skeppsredare, handelsman
- Aspegren, Maja Sofia (f. 1824), g. 1844 Holmström; dotter till G. W. Aspegren
- Aspelund, Karl Edvard (1816–1902), student 1833; senare kyrkoherde och tidningsman

- A:t, se Dyhr, A.
 Atterbom, Per Daniel Amadeus (1790–1855), svensk författare och kritiker
 Auber, Daniel-François Esprit (1782–1871), fransk kompositör
 August, se von Essen, J. A. eller Örn, J. A.
 Augusta, se Fonselius, S. A.; Grönberg, A. J. E. eller Lindqvist, I. A.
 Auguste, moster (tant), se Rosenkampff, A. J.
 Augustus (63 f.Kr.–14 e.Kr.), det romerska rikets förste kejsare
 Aurore, »madame», oidentifierad
 A. v. E., se von Essen, J. A.
 Avellan, Carl Christian (Avellanerne) (1815–1881), e.o. kopist vid justitiedepartementet 1839; senare kamrer vid senaten
 Avellan, Christian (1778–1848), överdirektör för generaltulldirektionen 1831–1848
 Avellan, Frans Vilhelm (Avellanerne) (1813–1878), fil.mag. 1836; senare läkare i Åbo och professor
 Avellan, Johan Henrik (1773–1832), professor i historia och i filosofi
 Axeliana, se Lundmark, A. F.
 ÅÅg, se Åberg, E. A.
 A. Ö., se Örn, J. A.
- B., se Blank, J. F. eller Rosenkampff, C.
 B., Alfred, se Backman, Al.
 B., Anna Lena, oidentifierad
 B., Calle, se Backman, Carl (f. 1816)
 B., Carolina; Caroline, se Backman, C. W. (g. Kjellman)
 B., Christine, se Bäck, M. C.
 B., Emelie, se Backman, E.
 B., Jeana, se Backman, J.
 B., Josephine, se Calamnius, J. S.
 B., Lina, se Borgström, H. C.
 B., Lotta; Lottchen; Lotte, se Backman, A. C.
 B., Marie, se Bergh, M. A. eller Berger, M. A.
 B., Sophie, se Backman, C. S.
 B., Wilhelm, se Backman, W.
 B., bror, se Blank, J. F.
- B., fru, se Benzelstierna, A. V. eller Borgström, C. C.
 B., herr, se Backman, H. eller Blank, J. F.
 B., kammarråd, se von Bonsdorff, J. G.
 B., monsieur, se Blank, J. F.
 B., morbror, se Berger, C. J.
 B., tante, se Backman, A. H. eller Backman, C. S. (f. Wacklin)
 B:a, se Benzelstierna, J.
 von Backenbrass; von Backenstein, se Backman, H.
 Backman, Alfred (Alfred B., Alfred Bn, A.) (1820–1849), student 1839; senare präst; son till C. S. Backman; syssling till Z. Topelius
 Backman, Anna Charlotta (Lottchen, L. Bn, Lotta Bn, flickorna Backman, mamsellerna Backman, Charlottorna, Lotte B.) (1818–1900), dotter till C. S. Backman; syssling till Z. Topelius
 Backman, Anna Helena (A. L. Backman, A. Backman, Anna Lena Bn, AHBn, A. H. B., Tante B) (1801–1872), förestod ett sockerbageri; kusin till C. S. Topelius
 Backman, Axel (1822–1893), son till C. S. Backman; senare bruksförvaltare och handlande i Idensalmi; syssling till Z. Topelius
 Backman, Brita Regina, f. Ferngren (Fru Backman, Juthbacka herrskap, fruntimmerna från Juthbacka, Bns, Juthbacka, Backmän) (1784–1844), änkefru på Juthbacka; g. m. löjtnant Carl Backman (d. 1824)
 Backman, Carl (magister Backman) (1805–1856), fil.mag. 1832, lärare vid Helsingfors privatlyceum 1833–1835, privatlärare i Ryssland 1835–1840; senare lektor i tyska
 Backman, Carl (C: Backman, Calle, Carl Bn) (1816–1839), sjöman; son till C. S. Backman; syssling till Z. Topelius
 Backman, Carolina Augusta, f. Löfving (Fru Backman, Svärmor, Tante Backman) (d. 1848), g. m. H. Em. Backman; mor till H. Backman
 Backman, Carolina Wilhelmina (Carolina B., Juthbacka herrskap, Caroline Bn,

- CB:n, fruntimmerna från Juthbacka, Cna, Bns, Juthbacka, Backmän) (1818–1867), g. m. G. A. Kjellman 1839; dotter till Brita Regina Backman; syssling till Z. Topelius
- Backman, Carolina Vilhelmina (flickorna Backman, mamsellerna Backman) (1825–1881), dotter till C. S. Backman; syssling till Z. Topelius
- Backman, Christian Reinhold (gamla Backman, Backmanska) (1764–1830), handlande i Nykarleby
- Backman, Christina Sofia, f. Wacklin (moster Backman, fru Backman, fru B., fru Bn, tante B.) (1783–1853), g. m. sjökapt. Reinhold Wilhelm Backman (d. 1832); kusin till C. S. Topelius
- Backman, Christina Sofia (S. Backman, S. B., Sophie Bn, flickorna Backman, mamsellerna Backman) (1803–1848), bodde på Karkaus fram till 1832, i Viborg och S:t Petersburg 1840–1843; dotter till C. S. Backman; syssling till Z. Topelius
- Backman, Emilia (Emelie B., Emelie B-n, flickorna Backman, mamsellerna Backman, tant Emelie) (1813–1888), bodde i Helsingfors 1832/1835–1849 med system Johanna; dotter till C. S. Backman; syssling till Z. Topelius
- Backman, Eva Caisa (f. 1818), dotter till T. Backman
- Backman, Henrik (H. B., Hindrik, Hinric, H., broder Backman, broder H., Hejko, HB:n, von Backenstein, von Backenbrass, H:k, Bn, Ho, Lövven Löwén, kammarherre, herr B.) (1817–1842), föreståndare för svågern G. W. Turdins handelsbod efter konkursen 1838; son till H. Em. Backman
- Backman, Henrik Emil (gubben Backman, herr Backman) (1773–1834), handlande i Stockholm
- Backman, Herman Edvard (Herrman) (f. 1825), son till H. Em. Backman
- Backman, Johan Henrik (gamla Backman) (1794–1867), viktualiehandlande i Helsingfors, borgare, rådman
- Backman, Johanna, kallad Jeana (Jeana B., husets damer, flickorna Backman, Rosenkampffs fruntimmer, mamsellerna Backman, Rosenkampffska damerna, J. Bn) (1807–1881), husmamsell under 1830–1840-talen hos familjen Rosenkampff; dotter till C. S. Backman; syssling till Z. Topelius
- Backman, Sven Johan (1801–1844), vicebibliotekarie, Nylands nations kurator 1828–1839
- Backman, Tomas (1774–1838), estniskfödd fiskare, skogs- och holmvakt i Sibbo skärgård
- Backman, Wilhelm (Wilhelm B.) (f. 1812), sjöman; senare emigrerad till Australien
- Backman, flickorna; mamsellerna, se de fem systrarna Backman, A. C.; C. V.; C. S.; E. och J.
- Backman, fru, se Backman, B. R.; Backman, C. A. eller Backman, C. S. (f. Wacklin)
- Backman, fru (Karkaus fru Backman), möjligen Backman, C. S.
- Backman, »lilla», oidentifierad
- Backman, M:lle, se Backman, J.; även oidentifierade
- Backman, mamsellerna, se Backman, flickorna
- Backman, familjen Henrik Emil
- Backman (Bns), familjen Christina Sofia, f. Wacklin
- Backmanson, Ferdinand (f. 1815), student 1835; senare justitierådman
- Bagge af Boo, Jakob (Nils Bagge) (1502–1577), svensk militär, amiral över flottan till Finland 1555, överste för knektarna i Viborg
- Bahrdt, Carl Friedrich (Bardht) (1741–1792), protestantisk teolog och författare
- Baiqueau, kapten; chef för Wiborgska regementet
- Bajazeth, se Beyazit I
- Bandy, Raget (f. 1807), schweizisk konditor i Helsingfors 1831–1841
- Bardht se Bahrdt

- Barck, Bror Charles Emil (Barckens bror, Bark senior) (1809–1875), lantmätare; bror till S. G. W. Barck
- Barck, Samuel Gustaf Wolmar (1819–1882), student 1837, militär i rysk tjänst 1839; senare polismästare och överstelöjtnant
- Baron; le baron och la Baronne, se Rosenkampff, C. och A. J.
- Basilier, Carl Fredrik (1810–1872), lantmäteriauscultant 1833; senare länslantmätare
- Bastman, Adrian Reinhold (B.) (1797–1850), apotekare i Nykarleby 1829–1831
- Bbg, kamrer, se Blidberg, V.
- Bck, Chr.; Christine, se Bäck, M. C.
- Bd, Knut, se Blåfield, K. G. R.
- Bdorff, se von Bonsdorff, J. G. eller fröknarna
- Beck, landbonde, se Johan Johansson
- Becker, Annette, skådespelerska vid tyska hovteatern i S:t Petersburg; g. m. J. F. Becker
- Becker, Christina Fredrika, f. Reuterskjöld (1801–1883), g. m. G. W. J. Becker
- von Becker, Frans Josef (1823–1890), student 1839; senare professor och ögonläkare
- Becker, Gabriel Wilhelm Julius (capten Becker, B:r, B:r) (1795–1844), stabskapten, kopist vid Strömrensningdirektionen; hyrde Malmgård i Helsinge
- Becker, Jacob Fredrich, skådespelare vid tyska hovteatern i S:t Petersburg
- Becker, Karl Friedrich (1777–1806), tysk historiker
- von Becker, Reinhold (1788–1858), tf. professor i historia 1817–1834, professors titel 1834
- Beckström, »mademoiselle», oidentifierad
- Beer, Cesar (Bärena), violincellist; son till J. A. Beer
- Beer, Johann Adolph Ferdinand (Musicus, Bärena) (1792–1864), tyskfödd tonsättare och violinist, verksam i Stockholm 1822–1834, i S:t Petersburg 1834–1844
- van Beethoven, Ludwig (1770–1827), tysk-österrikisk tonsättare
- Belaejeff, Ivan (1819–1887), student 1835, fil.kand 1841; senare läkare och verkligt statsråd
- Belitz, Daniel (d. 1837), siden- och klädkramhandlare samt grossist i Stockholm
- Bellini, Vincenzo (1801–1835), italiensk kompositör
- Bellman, Carl Michael (1740–1795), svensk skald
- Benjamin, broder, se Frosterus, B.
- Benzelius, Jakob (1683–1747), ärkebiskop i Uppsala
- Benzelstierna, Augusta Vilhelmina, f. Becker (fru B:na, fru B., fru Bzna) (1813–1893), g. m. J. Benzelstierna
- Benzelstierna, Johan (Benzus, B:a, B.na., B:na, Apothekaren, B., Bzna) (1802–1849), intendent vid brunnsanläggningen i Nykarleby
- de Béranger, Pierre-Jean (1780–1857), fransk poet och författare till politiska visor
- de Bériot, Charles Auguste (Berger, Beridtska) (1802–1870), belgisk violinist
- Berg, Reinhold Theodor (Th. Berg) (1818–1846), student 1834, elev vid lantbruksinstitutet i Sverige 1836; senare handelsman i Gamlakarleby
- Berg, Sven Petter (1779–1855), stadsläkare i Gamlakarleby
- Berg (Secter Berg, Bergen), bokhållare hos I. Lindqvist; uppgifter saknas
- Berg, se Bergh, Julius Immanuel
- berg, våra (bergen, bergena), se systrarna Elfsberg, A. W. och M. S.
- Bergbom, Gustaf (Bergbohm) (1785–1860), köpman och kommersråd i Uleåborg
- Bergbom, Johan (Bergbomska byggningen) (1750–1830), kronofogde och assessor; ägde en del av Frill hemman 1804–1826
- Bergbom, Johan Erik (Bergbohm) (1796–1869), vicehäradshövding, viceadvokatfiskal vid Vasa hovrätt 1835,

- assessor vid Viborgs hovrätt 1839; senare senator och statsråd
- Bergbom, Maria Gustava (Stafva, »Liljan nära polen») (1817–1852), g. 1842 Borg; dotter till G. Bergbom
- Bergbom, familjen Gustaf
- Bergbom, fru; prof:an, se Tengström, J. C.
- Bergen, se Berg, bokhållare
- Bergendahl, Maria Catharina, f. Björkman (f. 1807), g. m. P. W. Bergendahl 1835
- Bergendahl, Petter Wilhelm (1802–1841), sjökapten på »Amphion» från Nykarleby
- Bergenklinga, Jakob Johan (1815–1855), student
- Bergensträhle, Eva Carolina Augusta (fröknarna Bsträle) (1823–1892), g. 1856 Synnerberg; dotter till P. A. Bergensträhle
- Bergensträhle, Evelina Gustava (fröknarna Bsträle) (1827–1893), dotter till P. A. Bergensträhle; senare föreståndarinna för poststationerna i Mäntsälä och Kymmene
- Bergensträhle, Henrika Emelia Fransiska (fröknarna Bsträle) (1825–1857), g. 1846 Krook; dotter till P. A. Bergensträhle
- Bergensträhle, Per August (1787–1843), överstelöjtnant 1832, överste 1838
- Bergenvall, J. (Bwall), oidentifierad
- Berger, Anna Helena, f. Nyström (moster Berger, Bergerska fruntimmerna) (1789–1840), g. m. C. J. Berger
- Berger, Anna Jeannette, f. Lloyd (Bergerska damerna) (d. 1853), g. m. G. A. Berger
- Berger, Carl Johan (morbror Berger, morbror B., C. I. Berger, Bergerska, Gubben) (1796–1876), handelsman, rådman i Nykarleby; skeppsredare på Alörn
- Berger, Ellen Fredrika (yngre systrarna, yngre flickorna, Bergerska damerna), g. 1847 Lagersträle; dotter till G. A. Berger
- Berger, Gustav Adolf, handlande, Sveriges konsul i Finland, kompanjon med H. Borgström d.ä.
- Berger, Karl Lloyd (1825–1899), son till G. A. Berger; senare handelsman och godsägare i Sverige
- Berger, Maria Anna (Marie B., yngre systrarna, yngre flickorna, Bergerska damerna) (1822–1889), g. m. C. W. I. Sundman 1839–1861; dotter till G. A. Berger;
- Berger, Marie, se Bergh, M. A.
- Berger (Bergers, Bergerska familjen), se Berger, C. J. och A. H. samt fosterdottern Bergh, Maria Albertina
- Berger, familjen Gustav Adolf (Bergers)
- Berger, mademoiselle, se Bergh, M. A.
- Berger, morbror och moster, se C. J. och A. H.
- Berger, se de Bériot, Charles Auguste
- Bergerska fruntimmerna, se Berger, A. H. och fosterdottern Bergh, M. A.
- Berggrén, Carl Anton Fredrik (Berrgrén) (1799–1854), svensk teaterdirektör, dramatiker och musiklärare
- Berggren, Fredrika (1813–1839), g. m. kaplan Zachris Forsman; syster till E. Toppelius
- Bergh, Julius Immanuel (Berg) (1810–1878), fil.kand. 1836, lärare i Helsingfors 1835–1839; senare kyrkoherde och lanttagsman
- Bergh, Maria Albertina (Marie B., Marie Berger, M. B., Bergerska fruntimmerna, mademoiselle Berger, M B:r) (1814–1887), g. 1845 Kerrman; fosterdotter hos C. J. och A. H. Berger
- Bergman, Adrian (1809–1875), pastorsadjunkt i Esbo 1835–1841; senare kyrkoherde i Pikis
- Bergroth, någon av kusinerna Emil Ferdinand (1817–1882), senare kyrkoherde i Somero, eller Karl Edvard (1813–1890), senare kapellan i Etseri; båda studenter 1836
- Bergström, Emelie Christine, f. Brönstrup (1813–1868), g. m. G. R. Bergström, fränskild 1836
- Bergström, Gustaf Reinhold (f. 1802), kofferdikapten
- Berndtson, Fredrik (Bson) (1820–1881), poet, dramatiker; student i Uppsala

- 1839, flyttade därefter till Finland; senare tf. professor i estetik och nyare litteratur samt tidningsman
- Berrgrén, se Berggrén, C. A. F.
- Bertini, Henri (1798–1876), fransk pianist och kompositör
- Berwald, Johan Fredrik (1787–1861), svensk violinist och tonsättare
- Berzelius, Jacob (1779–1848), svensk kemist och naturforskare, läroboksförfattare
- de Besche, Georg (1804–1861), stadsfysiker i Lovisa och slottsläkare i Svartholm 1834; senare provinsialläkare i Viborg och Kexholm
- von Beskow, Bernhard (1796–1868), svensk författare
- Bevizit I (Bajazeth) (1354–1403), osmansk sultan 1389–1402
- Beyer, Franzisca, skådespelerska från Reval
- Beyer, Friedrich Wilhelm, skådespelare, teaterdirektör med egen trupp 1837–1838; ingick i C. Köhlers trupp 1839
- Bg, se Blidberg, V.
- Binnes, Joseph, tysk buktalare, imitator; uppträdde i Helsingfors och Åbo med sin syster, fru Lasar, våren 1836
- Birger jarl, eg. Birger Magnusson (ca 1210–1266), jarl av Sverige 1248–1266
- Biskoppinnan, se Tengström, A. C.
- Björkegren, Jacob (1752–1825), svensk skriftställare
- Björklund, oidentifierad
- Björkman, Maria Catharina, se Bergendahl, M. C.
- Björkman, Simon (1789–1841), skräddare i Nykarleby
- Björkström, Catharina Charlotta, föreståndarinna för en bespising och ett logis i Helsingfors
- Blank, Jakob Fredrik (Blanck, herr Bl., B, H: Bl., Blanken, Hr B-k, J. F. B., Blaque, J: F: Bl., monsieur Comme ça, Bk, Candidaten, mon frère) (1808–1860), Z. Topelius informator 1826–1828, fil.kand. 1837; senare stadsläkare i Nykarleby
- Blidberg, Vilhelm (Bg, Bbg) (1789–1861), kamrer vid Finlands Bank; senare direktör och statsråd
- Block, Ludwig, operasångare
- Blom, Lars August (1813–1853), student 1837; senare brukspredikant vid Mariefors
- Blomquist, förestod en bespising i Helsingfors på 1830-talet; uppgifter saknas
- Blomqvist, Alexander (B.) (1796–1848), adjunkt vid universitetet och vicebibliotekarie 1828–1838, professor i lärdomshistoria 1838–1848; tidningsman
- Blumauer, Aloys (1755–1798), tysk skald
- Blumenbach, Johann Friedrich (1752–1840), preussisk naturforskare och antropolog
- Blåfield, Bernt Gustaf Emil (Blåfieldarne) (1816–1874), student 1834; senare lagman och häradshövding i Satakunda
- Blåfield, Knut Gustaf Reinhold (Blåfieldarne, Knut Bd) (1817–1873), student 1834, fil.mag. 1840; senare kyrkoherde i Valkeala
- Bm, se Borgström
- Bm, fru, se Borgström, C. C. eller Brunström, N.
- Bn, se Backman,
- B.na; Bna, se Benzelstierna, A. V. och J.
- Bns, se Backman, B. R., hennes dotter C. W. och fosterdotter Ottelin, W.
- Bns, se Backman, familjen Christina Sofia eller Brunström, familjen Olof
- Bodén, Alexander Ernst (1815–1889), student 1832, fil.kand. 1839; senare läkare i Vasa
- Bodenhagen, J., restauratör på Brunnhuset restaurang sommaren 1842
- Boeildieu, se Boeildieu, F. A.
- Boeildieu, François Adrien (Boeildieu) (1775–1834), fransk kompositör
- Boije af Gennäs, Axel Erik (Boye) (1793–1872), direktör för Finlands växel-, depositions- och lånebank
- Boman, Matts (1781–1835), fiskare, lots; landbonde på Frill hemman i Nykarleby åtm. 1824–1833

- Bonde, Karl Knutsson, Karl VIII (Carl Knutson) (1408–1470), riksföreståndare 1438, hövitsman för alla finska slottslän 1441–1448; svensk kung 1448–1457, 1464 och 1467–1470; norsk kung 1449–1450
- Bonsdorff, Evert Julius (Bf) (1810–1898), med.lic. 1836, med.dr (primus) 1840, tf. professor i anatomi och fysiologi 1839–1846, ord. 1846–1871
- von Bonsdorff Johan Gabriel, (kammarrådet B., Bdorff, Brff) (1795–1873), adlad 1819, senatskamrer, statsråd; ägde Gumtäkt i Helsinge
- von Bonsdorff, Pehr Adolf (Brf) (1791–1839), adlad 1819, professor i kemi
- von Bonsdorff, fröknarna (Bdorff), systrarna Augusta Adolffina Charlotta (1822–1913) och Aurora Wilhelmina (1823–1865), g. 1853 Collan; döttrar till J. G. von Bonsdorff
- Bonsdorff, oidentifierad
- Bonувier, Carl Gustaf (1776–1858), svensk skådespelare och teaterdirektör
- Borg, Aron Gustaf (Borgen) (1810–1883), fil.mag. 1832, teol.kand. 1836, docent i teologi 1839–1842; senare professor i biblisk exegetik och domprost i Kuopio
- Borg, Carl Fredrik (Borgen, bror Borg) (1819–1856), student 1839; senare verksam vid länsstyrelsen i Uleåborg och länsman bl.a. i Muonio
- Borgström, Carolina Christina, f. Kjemmer (moster Carolina, fru B., fru Bm, tante Carolina, värdinnan) (1807–1885), g. m. H. Borgström; kusin till E. Lindqvist
- Borgström, Gustaf Wilhelm (Whm, Borgströmska små Consulerna) (1834–1853), son till H. Borgström
- Borgström, Henriette Carolina (Lina B., Carolina Bm) (1828–1893), dotter till H. Borgström
- Borgström, Henrik (Hindrik Borgström, Bm, Consuln) (1799–1883), grundade Borgströmska handelshuset 1825, konsul 1832, tobaksfabrikör 1834; senare kommerseråd
- Borgström, Henrik d.y. (Hindrik, unga Bm, Borgström junior) (1830–1865), son till H. Borgström; senare grundare av Hypoteksföreningen och Finska föreningsbanken
- Borgström, Johan (f. 1803), bror till H. Borgström
- Borgström, Johan Leonard (Borgströmska små Consulerna) (1832–1907), son till H. Borgström; senare kommerseråd och lantdagsman
- Boringk, Jacob Leonard (1781–1843), överinspektör vid lantmäterikontoret, ingenjör
- von Born (Bohm), möjligen Carl Fredrik (1813–1867), hovrättsnotarie, referendariesekreterare, ägde Sarvlax gård i Pernå
- Boström, oidentifierad
- Boxström, Vilhelm (1810–1845), fil.kand. 1836, tf. lärare vid trivialskolan i Kuopio 1836–1839; senare pastorsadjunkt i Rautalampi
- Boye, se Boije af Gennäs, A. E.
- B:r, M, se Bergh, M. A.
- Brahe, Per (1602–1680), riksråd, generalguvernör över Finland 1637–1640 och 1648–1651, kansler
- von Brandenburg, Axel (Brander, Br.) (1809–1859), fil.kand. 1836; senare lärare i Lovisa och Borgå
- Brander, Isak Erik (d. 1854), klockare i Nykarleby 1837–1854
- Brandt, Christian Philipp Heinrich, tysk teolog
- Brandt, dansk handlande
- Bratt, »mamsell», oidentifierad
- von Braun, Wilhelm (1813–1860), svensk skald
- Brehmer, Valfrid Leopold (1818–1887), student 1835, fil.mag. 1840; senare brukspatron på Högfors och Huutokoski samt statsråd
- Bremer, Fredrika (1801–1865), svensk författare; f. i Pikis, Egentliga Finland
- Brf, se von Bonsdorff, P. A.
- Brff, se von Bonsdorff, J. G.
- Brita; Brita, gamla se Kiviranta, B.
- Brita Lisa, se Skrifvars, B. L.

- Brita Stina, se Damlin, B. C.
- Broman, Johan Henrik (Brooman) (1806–1880), sjökaptan
- Bruckner, tonsättare, uppgifter saknas
- Brumberg, se Brunberg, J.
- Brunberg, Caisa Lisa, f. Wik (1791–1840), g. m. J. Brunberg
- Brunberg, Johan (Brumberg) (1801–1845), lots i Nykarleby, styrman
- Brunér, Edvard Jonas Wilhelm, adlad 1840 af Brunér (1816–1871), fil.mag. 1836, lärare vid Helsingfors privatlyceum 1837 och 1841; senare professor i vältalighet och skaldekonst och i romersk litteratur; kansliråd
- Brunnow, Filipp Ivanovitj (Brunnouska) (1797–1875), rysk diplomat, envoyé i London 1840–1854
- Brunou, Carl Paul Collin (Brunov) (1815–1903), student 1835; senare konrektor och sånglärare i Heinola samt kyrkoherde i Kristina
- Brunou, Mathias Berndt Gustaf (Matte Brunov) (1817–1899), student 1835; senare lagman
- Brunström, Anton Julius (Guson) (f. 1835), son till O. Brunström; senare kofferdikaptan; Z. Topelius gudson
- Brunström, Maria Andriette (Jetta) (1830–1905), g. 1848 Öller; dotter till O. Brunström
- Brunström, Nelly, f. Paterson (fru B., N. B.) (1794–1859), g. m. O. Brunström
- Brunström, Olof (1785–1857), sjökaptan på skeppen »Hoppet» och »Emelie»
- Brunström, familjen Olof (Bns)
- de Bruyn, Louise (de Bn), skådespelerska
- Brännholm, Carl Johan (B.) (1780–1839), färgarmästare i Nykarleby
- Bränhus Gusta (Bränshusgusta), se Lindström, G. E.
- B. St., se Damlin, B. C.
- Bstrålarne; Bstråle, fröknarna, se systrarna Bergenstråhle, E. C. A.; E. G. och H. E. F.
- Bstråle, Eva, se Bergenstråhle, E. C. A.
- de Buffon, Georges Luis Leclerc (1707–1788), fransk naturforskare
- Bulgarin, Faddej Venediktovitj, även Jan Tadeusz (1789–1859), rysk författare, journalist och kritiker
- Bull, norsk grosshandlare; uppgifter saknas
- Bull, Ole Bornemann (O. B.) (1810–1880), norsk kompositör och violinist
- Bultos, Jean, violincellist vid hovkapellet i S:t Petersburg
- Bulwer-Lytton, Edward George (1803–1873), engelsk författare och politiker
- von Burghausen, Carl Fredrik (1811–1844), student 1832, studerade lantmåteri, flyttade till Sverige 1841, tidningsman och författare
- Burnascheff, »fru», g. m. hamnkaptanen i Sveaborg, generalmajor Stepan Stepanovitj Burnascheff
- Buttmann, Philipp Karl (1764–1829), tysk filolog
- Bygdén, Carl Adolf (B.) (1810–1854), student 1827, fil.mag. 1836; senare lektor i Borgå och Kuopio
- Bygdén, Maria Aurora (d. 1894), g. m. läkaren Mårten Johan Lindfors 1835
- Byman, Fredrik Ludvig (1813–1884), student 1831; senare lantmätare
- Byron, George Gordon, Lord Byron (1788–1824), brittisk poet
- Bzna, se Benzelstierna, A. V. och J.
- Bäck, Gustaf (f. 1814), jungman på fartyget »Ellida»; senare styrman
- Bäck, Margareta Christina (Christine Bck, Christine B., Chr. Bck, flickorna Bäck) (1813–1896), dotter till skräddaren Johan Bäck; g. m. O. Sjöberg d.y. 1840
- Bäck, Maria Fredrika (f. 1807), dotter till skräddaren Johan Bäck
- Bäck, Petter Herman (Bäcken) (1794–1851), kaptan bl.a. på Gustaf Turdins fartyg »Ellida» fram till 1835
- Bäck, Ulrika (Ulla Bäck, flickorna Bäck) (1803–1878), dotter till skräddaren Johan Bäck
- Bärena, se Beer
- Böttiger, Carl Wilhelm (1807–1878), svensk poet och professor i estetik i Uppsala

- C., se Collander, C. J.; Cygnæus, F.;
Krabbe, C. J.; även oidentifierade
- C., Carolina, se Calamnius, C. F.
- C., Johanna, se Calamnius, J. C.
- C., Josephine, se Calamnius, J. S.
- C., Julle, se Cederman, F. J.
- C., brodern, se Collander, C. J.
- C., flickorna, se Calamnius, systrarna
- C., fru, se Calamnius, C. F.; även oidentifierade
- C., junker, oidentifierad
- C., morbror, se Calamnius, J. R.
- C:a, tjänarinna på Kuddnäs; uppgifter saknas
- Cadette, la; lilla, se Toppelius, S.
- Cadi, demoiselle, harpist
- Cæsar; Cæsius, bror, se Cederman, F. J.
- Caisa, se Nyman, G. C.
- Cajan, Johan Fredrik (1815–1887), student 1832, följde Lönnrot på hans runinsamlingsfärder 1835 och 1836; senare kaplan i Piippola
- Cajander, Anders (1814–1856), fil.mag. (primus) 1836; senare läkare i S:t Michel
- Cajanus, Berndt Ferdinand (1811–1866), student 1830; senare prästvigd och kapellan i Enontekis
- Cajanus, Elias Efraim (Cnus) (1809–1854), lantmäterieleev 1832, lantmäteriauscultant 1838
- Cajanus, Georg August, från 1842 Kajanus (A. Cajanus) (1812–1888), student 1831, lantmäteriexamen och tf. stadsingenjör i Helsingfors 1839; senare Helsingfors stads justerare och överdirektörsadjunkt
- Cajanus, Jakob Adolf (1807–1872), fil. mag. 1832, lärare i ryska vid Helsingfors trivialskola 1837–1842; senare kyrkoherde i Kronoby
- Cajanus, Mathilda Elisabeth (1811–1875), syster till G. A. Cajanus
- Cajanus, »fru», oidentifierad
- Cajsa, se Nyman, G. C.
- Cajsa; Cajso, oidentifierade
- Cajus Silius Italicus, se Silius Italicus
- Calamnius, Anna Christina (mamsell Calamnius, den gamla, Anette, Borgmästaren syster) (1779–1839), syster till F. Calamnius
- Calamnius, Anna Ulrika, f. Sadelin (fru Calamnius) (1791–1843), g. m. handelsman Jakob Calamnius i Vasa
- Calamnius, Carl Jakob (1819–1874), student 1837; senare handlande i Vasa; son till A. U. Calamnius
- Calamnius, Carolina Fredrika, f. Basilier (moster Calamnius, moster Cius, fru Calamnius; fru C., Tante Cius, gumman C:s, Cii fruntimmer) (1792–1869), g. m. J. R. Calamnius
- Calamnius, Fredrik (borgm.) (1787–1840), borgmästare i Nykarleby 1819, härads hövding i Kajana domsaga 1835
- Calamnius, Johanna Carolina (Johanna Cal., syster, Johanna C., ägarinnan, M:ll Calamnius, Johanna Cius, I. C. C., J. C. C., Johanna Cs, flickorna C., damerna, Cius, J. Calamnius, Cii fruntimmer) (1814–1875), g. m. löjtnant Carl August Wahlström 1841; dotter till J. R. Calamnius; kusin till Z. Topelius
- Calamnius, Josef Reinhold (morbror Cal., morbror C., Cius, Cn, morbror Joseph, gubben Cius) (1792–1842), köpman i Nykarleby; Z. Topelius morbror
- Calamnius, Josefina Sofia (J: Calamnius, Jos. Calamnius, Joseph., Josephine C., I. C., Josephine C:s, Josephine B., Fina, J. S. C., Sophie Lagermark, Lagermarkskan, flickorna C., damerna, Cius, J. Calamnius, Cii fruntimmer) (1813–1880), g. m. B. B. O. Lagermarck; dotter till J. R. Calamnius; kusin till Z. Topelius
- Calamnius, Samuel Reinhold (f. 1821), sjöman; son till J. R. Calamnius; kusin till Z. Topelius
- Calamnius, familjen Josef Reinhold (Calamniuses, Ciuses, Calamnier)
- Calamnius, fru, se Calamnius, A. U.; Calamnius, C. F.: eller Stenroth, C. C.
- Calén, Catharina Elisabet, f. Svedin (d. 1844), g. m. T. Calén
- Calén, Thomas (gubben Tuomas) (1784–1861), kaplan i Alahärmä 1823–1861
- Calenius, oidentifierad

- Calle, se Backman, C. (f. 1816); Engström, C. P.; Rosenkampff, C. d.y.; Staudinger, C. F.; även oidentifierade
- Calle, broder; bror; frater, se Staudinger, C. F.
- Callén, Mikael, tidigare Kallila (1813–1878), student 1831, relegerad 1835; torpare och småbarnslärare i Revolax
- Callin (C.), oidentifierade
- Calonius, Matthias (1737–1817), juris professor
- Cannelin, Gustaf (1815–1885), student 1832; senare kyrkoherde i Säaksmäki och Korsholm
- Carger, Anders Herman Georg (herrarne Carger) (1809–1833), fil.kand. 1830; son till J. H. Carger
- Carger, Johan Herman (1776–1832), läkare i Uleåborg
- Carger, Karl Emil (herrarne Carger) (1811–1872), farmaceut 1831, provisor 1836, apotekare i Helsingfors 1838–1845; son till J. H. Carger
- Carin, se Fonselius, C. C. eller Lindqvist, B. C.
- Carl, »unga munsjör», se Rosenkampff, C. d.y.
- Carl Joseph, se Collaner, C. J.
- Carl Knutson, se Bonde, Karl Knutsson
- Carleni, Mauritz, tidigare Carlenius (Cs) (1809–1836), student 1828
- Carlenius, Johan Jacob (1804–1839), handlande i Nykarleby
- Carlos (1788–1855), spansk tronpretendent under det s.k. carlistkriget 1834–1839
- Carlsson, Johan (1802–1865), bonde på Forsbacka hemman
- Caro, »doktor», oidentifierad
- Carolina, se Backman, C. W.; Borgström, C. C.; Borgström, H. C. eller Hammarin, S. C.
- Carolina, moster (tante), se Borgström, C. C.
- Caroline, se Backman, C. W.; även oidentifierade
- Carp, Gustaf (Karp) (1806–1877), vicehäradshövding 1834, kanslist vid Vasa hovrätt 1835; senare assessor och vicepresidents tit.
- Carpén, Johan (Karpen) (1812–1884), elev vid Uleåborgs trivialskola 1827, i Åbo gymnasium 1830, student 1834, prästvigd 1836; senare kaplansadjunt i Kuivajoki
- carreauzvey, se Reuter, O. R.
- Carström, Isak (1818–1892), student 1838; senare handlande i Björneborg
- Cassén, Johan (f. 1832), son till bonddottern Greta Johansdotter Cassén; Z. Topelius gudson
- Castrén, Erik Christian (1802–1848), kyrkoherde i Muonio; entledigad p.g.a. sinnessvaghet 1834
- Castrén, Ernst Erik (E. Castrén) (1813–1873), student 1832, domarexamen 1839; senare häradshövding i Piippola
- Castrén, Matthias Alexander (gubben) (1813–1852), student 1830, fil.mag. 1836; senare professor i finska språket och litteraturen; fennougristikens grundare
- Catani, Florio (1781–1871), schweizisk sockerbagare och restauratör; grundade ett konditori på Norra Esplanaden i början av 1830-talet
- Catani, Orsina Vilhelmina (1816–1882), dotter till sockerbagaren Florio Catani; g. m. C. Clopatt 1839
- Cato d.ä. (234–149 f.Kr.), romersk statsman
- CB:n, se Backman, C. W.
- Cder, se Collander, C. J.
- Cederberg, Johan (1818–1869), student 1835; senare bankkommissarie vid Finlands bank
- Cederman, Frans Julius (Sederman, Cæsar, Julius Cæsar, bror Cæsarius, J. C., Julle C., Crmn, Ced–n, Cn, Ced.n, C:m, C:man, C.) (1815–1868), student 1833, auskultant i Vasa hovrätt 1840; senare borgmästare i Torneå och lantdagsman 1867
- Cederman, Maria Catharina, f. Levelius (1774–1844), mor till F. J. Cederman von Cederwald, Arvid (1792–1840), major vid Strömrenningskåren 1831, ingenjörsoverstelöjtant 1837, porträttmålare

- von Cederwald, Constantina Elisabeth
Charlotta, f. de la Chapelle (1787–1862),
g. m. A. von Cederwald
- Ced-n; Ced.n, se Cederman, F. J.
- C. E. E., se Ekholm, C. E.
- Charlotte, se Lithén, C. V.; Favorin, C. A.;
Staudinger, C. H.; även oidentifierade
- Charlottorna, se Staudinger, C. H. och
Backman, A. C.
- Chateaubriand, François René (1768–
1848), fransk diplomat och författare
- Cherubini, Luigi (1760–1842), italiensk
tonsättare
- Choræus, Michael (1774–1806), diktare,
hovpredikant
- Christén, fru, traktör i Helsingfors;
uppgifter saknas
- Christian Tyrann, se Kristian II
- Christin, se Damlin, B. C.
- Christina, se Kristina; Lithén, Mat. C. eller
Maria Kristina
- Chrogelius, Jacob Paul (1786–1833),
handlande i Helsingfors
- Chrons, se Crohns, E. A.
- Chydenius, Anders Johan (1795–1865),
vicehäradsöverintendent, ombudsman
vid universitetet 1829–1861; senare
överkommissarie i allmänna
revisionsrätten
- Chydenius, Gabriel August (A.
Chydenius) (f. 1812), student 1829,
lantmäterieleev; senare sjöman
- Chydenius, flickorna, möjligen döttrar
till kaplanen i Jakobstad, Erik Johan
Chydenius (1782–1850), tidigare
pedagog i Nykarleby
- Cicero, Marcus Tullius (106–43 f.Kr.),
romersk politiker och författare
- Cii, fruntimmer, se Calamnius, C. F.; J. C.
och J. S.
- Cirk, fru, se Siercken, H. C.
- Cius, se Calamnius
- C. K., se Krabbe, C. J.
- Clåsen, Johan Fredrik (1785–1845),
lagmans titel, länssekreterare i
Uleåborgs län 1817–1845
- Clopatt, Conrad (1808–1865), schweizisk
konditor
- C:m; C:man, se Cederman, F. J.
- Cn, se Calamnius, J. R.; Carlsson, J. eller
Cederman, F. J.
- Cna, se Backman, C. W.
- Coll., se Collander, C. J.
- Collan, Fabian (1817–1851), fil.kand. 1839,
fil.mag. 1840, redaktör för *Helsingfors
Morgonblad* 1841–1844, e.o. amanuens
vid universitetsbiblioteket 1842; senare
lektor i Kuopio
- Collander, Carl Joseph (Coll., C:r, C.,
brodern C., bröderna Collander, Cder,
Collandar) (1811–1855), bodbetjänt hos
M. Lithén 1825, handlande i Nykarleby
1835, rådmän 1836
- Collander, Magdalena Sofia (Collandar)
(f. 1813), syster till C. J. Collander
- Collander, Margaretha Christina
(Collandar) (1814–1842), syster till C.
J. Collander
- Collander, Maria Wilhelmina (Collandar)
(1818–1870), syster till C. J. Collander
- Collberg, Anders (Kolberg) (1802–1834),
svensk skådespelare vid Kungliga
Teatern 1831–1834
- Collin, Nils Gustaf (gubben Collin)
(1771–1840), brofogde i Kuortane 1818,
bokhållare
- Collin, oidentifierade
- Columbus, Christofer (1451–1506),
italiensk sjöförfare; en av Amerikas
upptäckare
- Comme ça, monsieur, se Blank, J. F.
- Commendanten på Sveaborg, se von
Kaulbars, E.
- Connel, oidentifierad
- Conradi, Frans Edvard (Conrader) (1812–
1888), student 1832; senare lärare och
direktor för Nykarleby seminarium
- Conradi, Knut Wilhelm (Conrader)
(1816–1887), bror till F. E. Conradi
- Consuln, se Borgström, Henrik
- Cooper, James Fenimore (1789–1851),
amerikansk författare
- Corander, Henrik Constantin
(Courander) (1814–1878), fil.kand.
1836; senare kyrkoherde i S:t Andreae,
tidningsman och forskare i finska
språket

- Corell, Fredrik (1810–1842), kaplan i Halikko 1839
- Cornelius Nepos (100–25 f.Kr.), romersk författare
- Cornelius, se Kunelius, J.
- Courander, se Corander, H. C.
- Crasfelt (herr C.), preussisk gymnastiklärare; reste i Finland sommaren 1837
- C:r, se Collander, C. J.
- Cristin, jungfru, se Damlin, B. C.
- Cristina, se Lithén, Mat. C.
- Crmn, se Cederman, F. J.
- Croesus, se Kroisos
- Crohns, Erik Anders (Chrons) (1785–1865), kyrkoherde i Helsing med Helsingfors
- Cronhielm af Hakunge, Carl Gustaf (1782–1852), löjtnant
- Cronhielm af Hakunge, Catarina Regina Rosalie (1827–1873), g. 1846 Spolander; dotter till fänrik Salomon Cronhielm i Jakobstad
- Cronstedt, Beata Sofia Johanna, f. Hjärne (1802–1850), g. m. landshövding Gabriel Anton Cronstedt 1833
- Crusell, Gustaf Samuel (1810–1858), med. kand. 1836, tf. distriks- och slottsläkare i Kajana 1839, med.dr 1840; senare i rysk tjänst, kollegieråd
- Crusenstolpe, Magnus Jacob (Cstolpe) (1795–1865), svensk författare och publicist
- Cs, se Calamnius
- CS:r, se Staudinger, C. F.
- Cstolpe, se Crusenstolpe, M. J.
- Cunctator, se Fabius Cunctator
- Curator, se Snellman, J. V.
- Curatorn, se Ståhlberg, C. H.
- Cuvier, Georges (1769–1832), fransk zoolog och paleontolog
- C. W. L., se Lithén, C. V.
- Cygnæus, Fredrik (C., Friserade Cygnæus) (1807–1881), kritiker, författare; skolektor i Helsingfors och docent i historia 1839; senare professor i estetik och nyare litteratur, statsråd
- Cygnæus, Uno (1810–1888), student 1832, fil.mag. 1836; senare överinspektör för folkskolorna; grundlade folkskoleväsendet i Finland
- Czerny, Carl (1791–1857), österrikisk tonsättare
- D.; D., Albert, se Dyhr, A.
- D., Alex, se Downer, J. A.
- D., fru; tante, se Dyhr, B. C.
- Dahlstedt, fru, se Dahlström, Margaretha
- Dahlsten, Brita (1817–1849), dotter till Erik Dahlsten; g. m. S. P. Präst 1840
- Dahlsten, Catharina Gustafsdotter (1777–1836), g. 1:o Stock, g. 2:o m. E. Dahlsten
- Dahlsten, Erik (1779–1840), torpare på Frill (tillh. Kuddnäs) i Nykarleby
- Dahlsten, Gustaf Petter Adolffson, urspr. Stock (f. 1804), backstuguhjon på Lippjärvi (tillh. Kuddnäs); son till C. Dahlsten
- Dahlsten, Isak (f. 1814), son till C. och E. Dahlsten
- Dahlström, Margaretha (fru Dahlstedt), förestod en publik bastu i Ulrikasborg i Helsingfors
- Damlin, Brita Christina (jungfru Cristin, B. St., Christin) (f. 1804), tjänarinna hos familjen Rosenkampff; g. 1837 Junelius
- Danielson, Johan Philip (1814–1875), student 1832; senare kyrkoherde i Gustav Adolfs
- Danielson, Jonas Fredrik (1816–1859), student 1833; lantmäteriauskultant 1834; senare vicehäradshövding
- Davy, Humphry (1778–1829), brittisk kemist
- De la Gardie, Jakob (Jacob) (1583–1652), fältherre, riksmarsk
- Decker, Johan Alexander, tidigare Forsström (1802–1856), handlande och politierådman i Helsingfors
- Decker, Johanna Sofia Therese, f. Weckman (1818–1903), g. m. J. A. Decker 1838
- de la Chapelle, Albrekt Fredrik Richard (1785–1859), ledamot i senatens justitiedepartement 1822–1856, statsråd 1830, lagman i Vasa lagsaga 1836–1859

- de la Chapelle, Emilia Charlotta (1817–1852), g. m. Frans Olof af Brunér 1838; dotter till A. F. R. de la Chapelle
- Deland, Hedvig Lovisa Charlotta, f. de Broen (1807–1864), svensk skådespelerska
- Deland, Pierre Joseph (1805–1862), svensk skådespelare och teaterledare
- Delphin, Jacob (1784–1837), bokhandlare i Helsingfors
- Demidov, Pavel Nikolajevitj, även Paul (1798–1840), rysk hovjägmästare
- Dieberg, Gotthard Johann, musikus i Reval
- Djurberg, Daniel (1744–1834), svensk geograf och läroboksförfattare
- Donner, Sixtus (1806–1874), vicehäradshövding 1834, kanslist vid Vasa hovrätt 1839; senare assessor och hovrättsråd
- Donner, oidentifierad
- Downer, Catharina Charlotta, f. Lindström (fru Dr, Dvner)(1802–1842), pianolärarinna, som höll lektioner på Juthbacka; g. m. musikdirektör Johan Christopher Downer
- Downer, Johan Alexander (Alex D., Alex. D:r) (1827–1863), son till C. C. Downer; senare vicehäradshövding och tullförvaltare i Brahestad
- D:r, A:t; Albert; At, se Dyhr, A.
- Dr, fru, se Downer, C. C. eller Dyhr, B. C.
- Drakabacka, Carl Mattsson (1777–1850), bonde på Drakabacka hemman
- Drechsler, »skådespelerska»; oidentifierad
- Dreijer, Adolf Fredrik (1817–1892), student 1835; senare kaplan på Vårdö och kyrkoherde på Runö
- Drottningen, se Tarkman, U. S.
- Druvanofski, skådespelerska vid tyska hovteatern i S:t Petersburg; uppgifter saknas
- Dumas, Jean-Baptiste André (1800–1884), fransk kemist och politiker
- Durchman, Frans Oskar (1813–1880), präst i bl.a. Storkyro och Munsala, suspenderad från tjänsten 1842 p.g.a. pietistiska möten; senare kyrkoherde i Vörå
- Durchman, Niklas (1817–1845), elev vid Uleåborgs trivialskola 1827, student 1835; senare pastorsadjunkt i Keuru
- Dvner, se Downer, C. C.
- Dyhr, Albert (A. D., Albert D., A: D:, AD, ADr, Pepparheim, A., Alb., Peppm, A. Dr, Albert Dr, A:t D:r, A:t, Alb., Dyhrn, Dyhrellil, Dyhren, D.) (1815–1886), bodbetjänt hos M. Lithén 1830, handelsman från 1841; senare rådman; son till J. F. Dyhr
- Dyhr, Beata Christina, f. Blom (Dyhrns, Tante D., fru D., fru Dr) (1780–1861), g. 1:o m. Michael Toppelius (d. 1808), 2:o m. J. F. Dyhr
- Dyhr, Fredrika Christina (Fka) (1823–1888), g. 1856 Grönholm; dotter till J. F. Dyhr
- Dyhr, Johan Fredrik (Dyhrns) (1789–1845), handlande och restauratör i Uleåborg
- Dürer, Albercht (1471–1528), tysk målare och grafiker
- E., se Ehrström, F. A.; Elfving, C. H. eller Lindqvist, M. E.
- v. E., A.; Aug.; se von Essen, J. A.
- E., Amalia, se Elfsberg, A. W.
- E., Aug.; August, se von Essen, J. A.
- E., Calle, se Engström, C. P. eller von Essen, C. G.
- v. E., Johan, se von Essen, J. A.
- E., Sophie, se Elfsberg, M. S.
- E., Uno, se Enegrén, U. T.
- E., Wilh.; Wilhelm, se von Essen, C. V.
- E., bror, se von Essen, J. A.
- E., farbror, se Elfving, C. H.
- E., general, se von Essen, O. R.
- E., gumman, se Engström, G. C.
- E., tante, se Turdin, E. A.
- E. A. Å., se Åberg, E. A.
- Ebeling, Johan Carl (1796–1847), rektor för Vasa trivialskola 1830; senare kyrkoherde i Sund

- Eckstein, Axel Ferdinand (Ekstein) (1803–1848), svensk restauratör och handlande i Helsingfors
- Edelheim, Paul Henrik (1801–1855), krigsfiskal; senare senatsledamot och statsråd
- Edgard, se Strömborg, E. J. E.
- Eduard, se Grönblad, J. E. A.
- Edvard, se Finström, E.
- Eg, se Elfsberg, T. M. eller Elfving, C. H.
- Eg, A., se Elfsberg, E. A.
- Eg, Amalia, se Elfsberg, A. W.
- Eg, Sophie, se Elfsberg, M. S.
- Eg, farbror, se Elfving, C. H.
- Eg, fru, se Elfsberg, F. S.
- Eg., ungarna, se systrarna Elfsberg, A. W. och M. S.
- Egm, Otto, se Engström, O. L.
- Ehnbohm, se Enbom, fänrik
- Ehrenström, Johan Albrekt (Ehrnström) (1762–1847), ordf. för Helsingfors nybyggnadskommitté 1812–1825, verkligt statsråd 1814, ledamot i senaten 1820–1825
- Ehrensward, Augustin (Ernsward, Ehrnsward) (1710–1772), general, fortifikatör, skärgårdsflottans och Sveaborgs grundare
- Ehnrooth, Gustaf Adolf (Ernroth) (1779–1848), generalmajor
- Ehrnström, statsrådet, se Ehrenström, J. A.
- Ehrnsward, se Ehrensward, A.
- Ehrström, Anders Johan Erik (1818–1844), student 1835; senare lärare i ryska i Tavstehus
- Ehrström, Carl Gustaf (1822–1886), elev vid Helsingfors privatlyceum 1835–1840; senare professor i kriminallagserfarenhet och rättshistoria, senator
- Ehrström, Carl Robert (Erström, C. Ehrström, Carl Ehrström) (1803–1881), med.kand. 1832, med.lic. och stadsläkare i Torneå 1838, provinsialläkare 1839
- Ehrström, Emma Christina (M:lle E:m) (1820–1897), guvernant på fru von Rosens pensionat i Helsingfors; g. 1846 Perander
- Ehrström, Fredrik August (E.) (1801–1850), tonsättare, sånglärare bl.a i Helsingfors
- Ehrströmmarne, oidentifierade
- Eie, se Lindqvist, M. E.
- Eisfeldt, Heinrich Friedrich (1815–1861), tysk lindansare, cirkuskonstnär
- Ekberg, Jakob E. (1808–1854), bokhållare hos Hammarins 1824–1846
- Ekebohm, Carl Fredrik (Enebohm, 2 Ekebohm) (1807–1870), äldre kommissarie vid Finska sjöekipaget 1834–1870
- Ekebohm, Jonas Aron (Enebohm, 2 Ekebohm) (f. 1814), kvartermästare av 2:a klass vid Första Finska sjöekipaget 1831
- Ekelund, Carl Evert (1791–1843), professor i romersk och rysk lagfarenhet
- Ekelund, Jakob (1790–1840), svensk historiker och läroboksförfattare
- Ekelund, se Eklund, A. W.
- Ekholm, Arvid (Alfred Ekholm) (f. 1825), bodbetjänt hos brodern C. E. Ekholm i Nykarleby
- Ekholm, Carl Edvard (C. E. E.) (1819–1869), handlande i Nykarleby; senare i Oravais och Helsingfors
- Eklund, August Wilhelm (Ekelund) (1812–1837), kartograf
- Eklöf, oidentifierad
- Ekman, Johan Georg (1779–1845), svenskfödd restauratör på Societetshuset 1834–1838
- Ekmansdorff, oidentifierad
- Ekstein, se Eckstein, J. C.
- Ekström, Olof Johan (1819–1885), student 1836; senare lagman och statsråd
- E. L., se Lindqvist, M. E.
- E:l, Fatima, se Enckell, F. A.
- Elf, se Elfving, C. H.
- Elfsberg, Amalia Wilhelmina (Elfsbergena, Amalia E., ungarna Elfsberg, ungarna Eg, berg, Malla, bergen, Amalia Eg, bergena) (1825–1902), g. 1848 Candelin; dotter till T. M. Elfsberg
- Elfsberg, Edvard Alexander (A. Elfsberg, A. Eg, Cadetten, Alex.r A) (1826–1903),

- marinkadett i S:t Petersburg; senare konteramiral; son till T. M. Elfsberg
- Elfsberg, Fredrika Sofia, f. Björkelund (fru Eg) (1803–1869), g. m. T. M. Elfsberg
- Elfsberg, Maria Sofia (Sophie Eg, Elfsbergena, Sophie E., ungarna Elfsberg, ungarna Eg, berg, bergena, bergena) (1824–1883), g. 1847 Simelius, dotter till T. M. Elfsberg
- Elfsberg, Thomas Mattson, urspr. Elsberg (Eg) (1791–1875), tullfövaltare i Uleåborg 1823; senare på Eckerö och i Lovisa
- Elfvig, Anton (1781–1839), polismästare i Helsingfors från 1831; hovråd
- Elfvig, Carl Henrik (Elfvingen, »sagoperioden», E., farbror E., Elf, farbror, Elfv., bror Elfving, Elfving, Eg (1816–1880), elev vid Uleåborgs trivialskola 1826, student 1833, pastorsadjunkt i Lochteå 1840; senare kyrkoherde i Evijärvi och Pyhäjoki
- Elfving, Fredrik Rudolf (Elfvingen) (1814–1869), löjtnant vid Finska skarpskyttebataljonen; senare kommandör för Ukrainska skarpskytte jägarregementet samt Asovskas infanteriregementet
- Elfvig, lejonet, se Elving, A.
- Elisa; Elise, se Sjöberg, J. E.
- Elise, se Hammarin, M. E.
- Elissa, oidentifierad
- Elmgren, Sven Gabriel (1817–1897), fil. mag. 1840; senare bibliotekarie vid Helsingfors universitet, historiker
- Elving, Anton (Lejonet Elfving) (1811–1899), kir.mag. 1839, underläkare vid 1. finska sjöekipaget och stadsfysiker i Lovisa 1840
- Emeli; Emili; Emilia; Emilia Maria; Emma; Emmy; Emelie, mamsell, se Lindqvist, M. E.
- Emelie, tant, se Backman, E. eller Turdin, E. A.
- Emil, se Lundmark, E. M.
- E. N., se Nordberg, S. E.
- En., Aug., se von Essen, J. A.
- Enberg, Lars Magnus (1787–1865), svensk filosof och läroboksförfattare
- Enbom, Johan Herman (1776–1839), läneräntmästare i Uleåborgs län
- Enbom, »fänrik» (Ehnbohm), oidentifierad
- Enckell, Adolfin Fredrika (Julia Enkel, Encklar) (1828–1888), dotter till C. G. Enckell
- Enckell, Carl Gustaf (1798–1849), överdirektör på tullstyrelsen
- Enckell, Carl Wilhelm (1818–1883), student 1836; senare docent i grekisk litteratur, tidningsman och kyrkoherde i Fredrikshamn och Veckelax
- Enckell, Christina Adolphina, f. Le Bell (fru Enckell, fru Enkel) (1797–1879), g. m. C. G. Enckell
- Enckell, Fatima Alexiefna (Fatima Enkel, Fatima E:l, Encklar) (1824–1917), dotter till C. G. Enckell
- Enebom, möjligen bröderna Ekebon, C. F. eller J. A.
- Enegrén, Mathilda, syster till U. T. Enegrén
- Enegrén, Uno Theodor (Uno E.) (f. 1824), svensk underlöjtnant vid Kungliga flottan, kapten vid väg- och vattenbyggnadsverket
- Engblom, oidentifierad
- Engel, Albert Ludvig (Englarna) (1820–1897), kadett 1835; senare stabskapten vid finländska linjebataljonen; son till C. L. Engel
- Engel, Carl Alexander (Englarna, Alex. Engel) (1818–1843), student 1835; senare e.o. arkitekt vid intendentskontoret; son till C. L. Engel
- Engel, Carl Ludvig (gubben Engel) (1778–1840), tyskfödd arkitekt; chef för intendentskontoret 1824–1840
- Engel, Emilie Charlotte (1812–1840), dotter till C. L. Engel
- Engel, Johan Wilhelm (Englarna) (1821–1849), student 1837, fil.kand. 1840; senare bataljonsläkare vid Finska gardet
- Engel, Johann Jakob (1741–1802), tysk författare
- Englarna, se bröderna Engel, C. A.; A. L. och J. W.

- Engelberg, August (1817–1850), student 1835, fil.mag. 1840; senare lärare i ryska i Björneborg
- Engman, Carl Daniel (f. 1810), kapten på fartyget »Juno»
- Engström, Carl Peter (Calle E., gossarna Engström, Engströmarna) (1821–1895), student 1842; senare maskindirektör vid Statsjärnvägarna; son till G. C. Engström; kusin till Emilie Lindqvist
- Engström, Greta Carolina, f. Lindqvist (Gumman E.) (1790–1862), g. m. tullförvaltaren Pehr Engström (d. 1834); faster till Emilie Lindqvist
- Engström, Henrik Josef (1812–1838), kapten på »Ellida» och »Solid»; son till G. C. Engström; kusin till Emilie Lindqvist
- Engström, Otto Leonard (gossarna Engström, Engströmarna, Otto Egm) (1824–1859), student 1842; senare lantmätare och nivellör vid Helsingfors–Tavastehus järnvägsbygge; son till G. C. Engström; kusin till Emilie Lindqvist
- Enkel, se Enckell
- Enkel (»stämde flygeln»), oidentifierad
- Enquist, Johan, uppgifter saknas
- Erasmus av Rotterdam (1469–1536), nederländsk humanist
- Eric, dräng på Kuddnäs på 1830-talet
- Erica, lilla snuten, se Tarkman, H. E.
- Erik, dräng på Kuddnäs fram till 1835
- Erik den yngre, se Stenroth, C. N.
- Erik den äldre, se Stenroth, C. E.
- Erik Olofsson, även känd som Frill (f. 1803), torpare på Frill
- Ernst, Heinrich August, skådespelare
- Ernst, se Hjelt, E. F.
- Ernroth, se Ehnrooth, G. A.
- Ernsvärd, se Ehrensvärd, A.
- Erström, se Ehrström, C. R.
- Ertman, Eleonore Ottilde (M:lle Ärtman) (f. 1817), lärarinna i tyska i Helsingfors
- Ervast, Johan Henric (1816–1863), student 1836, prästvigd 1840; senare präst i olika församlingar i Kajalaland
- Ervast, Petter Anders (P. Et., Est) (1806–1849), fil.kand. 1832, med.kand. 1835, tf. slotts- och lasarettsläkare i Tavastehus 1837, med.lic. 1838; senare provinsialläkare i Karelen
- Essen, Carl Fredrik (1807–1855), ägde Mommila Hietois i Lampis
- von Essen, Carl Gustaf (C. Essen, Calle E., Essarne, Essen) (1815–1895), student 1830; pastorsadjunkt i Esbo 1840; senare kaplan i Ilmola, teol.dr och professor i praktisk teologi; pietist; kusin till J. A. von Essen
- von Essen, Carl Vilhelm (Wilhelm E., Wm Essen, Wilh. E.) (1820–1870), student 1839; senare kronofogde i Kajana; bror till J. A. von Essen
- von Essen, Georg Magnus (Magnus) (1819–1872), son till förvaltaren Otto Mauritz von Essen på Kimo bruk; senare godsägare i Halikko
- von Essen, Johan August (bror Essen, Essarne, A: Essen, August, bror E., E., A: v: E., Aug. v. E., Aug. En, Johan v. E., A.) (1815–1873), student 1832; senare jordbrukare och guvernör över Kuopio län; författare, tidningsman
- von Essen, Odert Reinhold (General E.) (1755–1837), generalmajor
- von Essen, Otto (1813–1876), son till förvaltaren Otto Mauritz von Essen på Kimo bruk; senare ägare till Keppo gård och såg i Nykarleby
- Essen, bror, se von Essen, J. A.
- Essen, capten, möjligen Carl Reinhold (1803–1870), stabskapten, avsked 1831; ägde Jackarby i Borgå; senare bosatt i Sverige
- Estlander, oidentifierad
- Etholén, Gabriel (1795–1866), major 1830; senare generalmajor
- Etholén, Justus (1791–1869), handelsman, kommerseråd
- Etter, Paul, adlad 1843 von Etter (1790–1878), adjutant hos generalguvernör Steinheil, generallöjtnant
- Euklides, grekisk matematiker verksam i Alexandria ca 300 f.Kr.
- Euterzvey, se Reuter, O. R.
- Evelina, se Kählman, F. E.

- F.; Charlotte, se Favorin, C. A.
 F., Hilda, se Favorin, H. C.
 F., Johanna, se Frosterus, J.
 F., Rosa, se Franzén, H. R.
 F., Sophie, se Fonselius, M. S.
 F., doktorn och doct:n, se Frosterus, A. och J.
 F., fru, se Frosterus, J.
 Fabius Cunctator (d. 203 f.Kr.), romersk fältherre och diktator
 Fabritius, Lovisa Antoinette, f. de Puy (1794–1875), g. m. postinspektorn i Uleåborg, Erik Wilhelm Fabritius
 Fagerström, möjligen Anton Erik (1786–1863), hovrättsråd i Vasa
 Fagerström, »fru», möjligen Brita Sofia, f. Gummer (d. 1837), g. m. A. E. Fagerström
 Fahlcrantz, Christian Eric (1790–1866), svensk teolog, biskop och författare
 Falck, Anders Henrik (1772–1851), geheimeråd, lagman i Åbo och Björneborgs lagsaga
 Falck, Beata Carolina (d. 1836), vårdshusvärdinna
 Falck, Maria Ulrika, f. Lönnroth (fru Falk) (1804–1855), g. m. P. J. Falck
 Falck, Oscar Vilhelm (1807–1866), stabskapten 1834, kapten 1838; senare överste; son till A. H. Falck
 Falck, Petter Jacob (Falk) (1801–1867), tullförvaltare i Nykarleby 1841–1867
 Falck, Viktor Napoleon (V. Falck, Falk, Falcken) (1803–1851), kanslist vid kansliexpeditionen 1833–1841; senare protokollsekreterare vid ecklesiastiskexpeditionen; son till A. H. Falck
 Falck, apothekar, se Falcken, E. G.
 Falck, familjen Anders Henrik (Falckens, Falkens)
 Falck, fröken, Alexandra Gustafva (1808–1880) eller Maria Lovisa (1812–1893); döttrar till A. H. Falck
 Falcken, Anton (1814–1850), provisor och apotekare 1838; innehade Jakobstads 1:a apotek 1839–1845 efter sin bror E. G. Falcken; senare apotekare i Björneborg och Åbo
 Falcken, Erik Gustaf (1807–1846), tf. apotekare i Kristinestad 1833–1836, apotekare i Jakobstad 1836–1839; senare i Åbo
 Falcken, se Falck, V. N.
 Falckens; Falkens, se Falck, familjen Anders Henrik
 Falk, se Falck
 Fanny, se kusinerna Toppelius, Fanny Maria eller Fanny Magd.
 Fanny, lilla, se Toppelius, Fanny Magd.
 Fanny, lill; stora, se Toppelius, Fanny Maria
 Fatima, se Enckell, F. A.
 Faust, Johann, tysk astrolog och magiker; centralgestalt i en rik mytbildning från mitten av 1500-talet, oklar historisk förankring
 Favorin, Charlotte Amalia (mamsellerna Favorin, flickorna Favorin, Favorinerna, Charlotte Fn, Charlotte F.; M:lle Favorin) (1816–1866), g. 1841 Lundström, dotter till rådman Carl Gustaf Favorin i Gamlakarleby
 Favorin, Fredrik Wilhelm (1801–1864), löjtnant vid Strömrensningsskären; ägde Vägsjö gård i Kangasala
 Favorin, Hilda Catharina (Mamsellerna Favorin, flickorna Favorin, Favorinerna, Hilda F.) (1823–1847), dotter till rådman Carl Gustaf Favorin i Gamlakarleby
 Favorin, Selma Sofia (f. 1826), dotter till F. W. Favorin
 F. C. L., se Lithén, F. C.
 Federley, Carolina, f. Stening (fru Fey), g. m. V. P. E. Federley
 Federley, Victor Pehr Evert (fiskaln) (1804–1840), stadsfiskal i Nykarleby 1832–1840
 Fejo se Alcenius, E. F.
 Fellman, möjligen Johan (1788–1864), urmakare
 Ferret, »monsieur», oidentifierad von Fersen, Axel d.y. (1755–1810), militär och ämbetsman; riksmarskalk 1801; dödades av en folkmassa vid ett upplopp i Stockholm
 von Feuerbach, Anselm (1775–1833), tysk straffrättsteoretiker

- Fey, fru, se Federley, C.
- Fia, se Topelius, J. S.
- Fichte, Johann Gottlieb (1762–1814), tysk filosof
- Filius, se Sahlberg, R. F.
- Fina, se Calamnius, J. S.; även oidentifierade
- Finckenberg, Abraham Arvid (general Finkenber, Frg) (1769–1840), generalmajor
- Finckenberg, Fredrik Wilhelm (Finkenber) (1815–1833), student 1832
- Finelius, Carl August (1814–1894), student 1834, fil.mag. 1840; senare kyrkoherde i Gamlakarleby
- Finkenber, se Finckenberg
- Fink-Lohr, Maria Anna, f. de Loor (1807–1854), holländsk sångerska
- Finn, Thomas, glasblåsare
- Finström, Edvard (1819–1881), elev vid Åbo gymnasium 1838–1842; senare skollärare och konsistoriets notarie; son till E. Finström
- Finström, Erik (Finnström) (1793–1853), klockare och vaccinatör i Nykarleby 1823–1836, klockare i Tavastehus 1836
- Fiskaln, se Federley, V. P. E.
- F. L., se Lithén, F. C. eller Toppelius, Joh. E.
- Flander, Adolf Fredrik (1806–1879), student 1829, hovrättsauskultant i Vasa 1833, vicehäradshövding i Kajana 1837, borgmästare i Kajana 1843
- Fleming, Otto (1786–1851), militär och boxare; fångövernare på Svartholm 1819–1829; tillbringade flera repriser i både svensk och rysk fångenskap, landsförvisad 1817–1819; känd som »Starka baron»
- Flinkman, oidentifierad
- Floman, Henrik Fabian (1809–1866), vicehäradshövding, kanslist vid Vasa hovrätt 1835; senare hovrättsråd
- Florin, Pehr Ulrik (1810–1890), kanslist vid medicinalöverstyrelsen 1833, provinsialläkare i Kexholm 1837; senare stadsläkare i Helsingfors
- Flygare-Carlén, Emilie, f. Smith (1807–1892), svensk författarinna
- F:n, Charlotte, se Favorin, C. A.
- Fn, Oscar, se Forsman, O. W.
- F–n, signatur i *Helsingfors Morgonblad*, maj 1837; uppgifter saknas
- Fonselius, Carl Henrik (1804–1869), kaplansadjunkt i Munsala 1831–1836; senare kyrkoherde i Pemar
- Fonselius, Catharina Charlotta (Carin) (1817–1848), g. 1841 Bergh; dotter till E. J. Fonselius
- Fonselius, Elias Jakob (F.) (1790–1849), kaplan i Nykarleby 1823–1849
- Fonselius, Magdalena Charlotta, f. Schroderus (1787–1855), g. m. E. J. Fonselius
- Fonselius, Margaretha Sofia (Sophie F.) (1819–1851), g. 1844 Levón; dotter till E. J. Fonselius
- Fonselius, Susanna Augusta (A.a) (1815–1853), g. 1841 Roos; dotter till E. J. Fonselius
- Fonselius, Wilhelmina (1826–1850), g. 1843 Rahm; dotter till E. J. Fonselius
- Fontell, Carl Wilhelm (1794–1862), stadsläkare i Jakobstad, provinsialläkare i Jakobstads distrikt 1839
- Fontell, junior, möjligen Johan (f. 1810), student 1827, skrivare vid 1. finska sjöekipaget
- Forelius, Daniel (1787–1837), svensk generalauditör; förvaldade kungens egendomar, gjorde sig skyldig till förskingring och gick i landsflykt i Chile 1821, avrättad för uppror mot regeringen
- Forsberg, Johan Johansson (f. 1812), torpare på Åminne 1835–1840
- Forsberg, Johan Vilhelm (1806–1889), färgare i Nykarleby, tolagsbokhållare
- Forsberg, Jonas Jacob (1788–1837), handelsman; rådman i Jakobstad 1835
- Forsberg, Sofia Elisabeth (f. 1808), fosterdotter hos M. Ahlund
- Forsell, Johan (Forssell) (1805–1852), garvare i Nykarleby
- Forsellerna, systrarna Forssell, Maja Lovisa (f. 1822) och Carolina (f. 1825); döttrar till landsfiskal Adolf Fredrik Forssell

- Forsén, Elisabeth Rosalia, f. Riska (Forséns) (1812–1858), g. m. S. E. Forsén
- Forsén, Sven Erik (Forséns) (1798–1848), revisor vid revisionskontoret 1837–1848
- Forséns, se Forssén
- Forsman, Georg (1726–1789), kyrkoherde i Laihela; morfar till Z. Topelius kusin F. M. Toppelius
- Forsman, Gustaf Erik (Forsmännerna) (1811–1866), student 1830, prästvigd 1834; senare kaplan i bl.a. Evijärvi och Ylistaro; bror till O. W. Forsman
- Forsman, Helena Maria, f. Wacklin (d. 1804), g. m. G. Forsman; mormor till Z. Topelius kusin F. M. Toppelius
- Forsman, Johan (Janne Forsman) (1800–1850), fil.mag., inspektor på Ala-Knuutila i Kauhajoki
- Forsman, Oscar Wilhelm (Forsmännerna, Oscar Fn) (1815–1886), student 1831, lärare vid Vasa trivialskola 1834, pastorsadjunkt i Malax 1838; senare kyrkoherde och väckelsepredikant i Sydösterbotten
- Forssell, Adolf Fredrik (1794–1862), landsfiskal i Korsholms södra och medledels fögderier; bosatt i Ilmola
- Forssell, Carl Henrik (1790–1845), hovrättsråd vid Vasa hovrätt
- Forssell, garfvaren, se Forsell, Johan
- Forssén, familjen Johan Henrik (Forséns), stadsfiskalen Johan Henrik och Anna Cajsa, f. Höklund
- Forssen, »informatör»; oidentifierad
- Forsström, Johan Carl (1811–1858), student 1830, underofficer i Finska gardet 1832, avsked 1835, prästvigd 1840; senare bl.a. interimspredikant i Kestilä
- Forsströmar, oidentifierade
- Forstén, oidentifierade
- Forster, oidentifierad
- Fr., se Lithén, F. C. eller Toppelius, F. M.
- Fr, B.; Br, se Toppelius, F. M.
- Franciscus; Franz, se Lithén, F. C.
- de Francia, José Gaspar, eg. Rodríguez de Francia, kallad Doktor Francia (1766–1840), paraguaysk diktator 1814–1840
- Franz, se Snellman, F. A. eller Toppelius, F. M.
- Franz, B-r; bror; Franz Michael, broder, se Toppelius, F. M.
- Franzén, Frans Johan (Franz Franzén) (1819–1887), son till Johan Franzén; senare handelsman i Uleåborg och kommerseråd
- Franzén, Frans Michael (1772–1847), skald och psalmdiktare; professor i lärdomshistoria 1798 i Åbo, i historia och moral 1801–1811; bosatt i Sverige från ca 1810; biskop i Härnösand 1834–1847
- Franzén, Helena Rosalie (mamsellerna Franzén, Rosa F.) (f. 1820), g. Prytz; dotter till J. Franzén
- Franzén, Johan (Franzéns) (1784–1849), handelsman, rådman och kommerseråd i Uleåborg
- Franzén, Sofia (mamsellerna Franzén) (f. 1817), g. Lybecker; dotter till J. Franzén
- Franzén, Zachris (Commercerådet Franzén) (1787–1852), skeppsredare, rådman och kommerseråd i Brahestad
- Fredricson, Vilhelm (1804–1884), vicelantmätare i Vasa län 1828–1835; senare kommissionlantmätare
- Fredricsson, Lovisa Adolфина, f. Fontén (fru Fredrikson, fru Fson) (1805–1855), g. m. kaplanen Vilhelm Fredricsson (d. 1837) i Oravais
- Fredrik, se Nylander, F.
- Fredrik Vilhelm III (Fredrik II Wilhelm) (1770–1840), preussisk kung 1797–1840
- Fredrika, se Dyhr, F. C.; även oidentifierade
- Fredrikson, fru, se Fredricsson, L. A.
- Fredrikson, oidentifierad
- Fredrique, se Kyntzell, F. E.
- Frenckel, se Fränkel, L. C. eller Frenckell
- Frenckell, Amalia Ulrika, f. Tillman (1792–1844), g. m. J. C. Frenckell
- von Frenckell, Augusta Carolina (1818–1869), g. 1845 Sværtjkov; dotter till J. C. Frenckell
- Frenckell, Frans Wilhelm, adlad 1868 von Frenckell (Frenklar) (1821–1878), student 1838; senare boktryckare och kommerseråd; son till J. C. Frenckell

- Frenckell, Johan Christopher (1789–1844), boktryckare och förläggare
- Frenckell, se Fränkel, L. C.
- Frenklar, sannolikt bröderna Frenckell, F. W. samt Johan Christopher (1819–1856) och Otto Reinhold (1823–1880); studenter
- Freret, »madame», oidentifierad
- Freybusch, Ferdinand August (1793–1840), handelskommissionär och generalagent för Ryska Bolaget till försäkrande af kapitaler och lifstids-räntor; verksam i Reval
- Frg, se Finckenberg, A. A.
- Friberg, Catharina Fredrika (f. 1816), dotter till M. E. Friberg; g. m. handelsombud Magnus Wilhelm Cederström 1838
- Friberg, Maria Elisabeth, f. Hällman (Tante Maria) (f. 1792), g. m. handelsman Carl Fredrik Friberg (d. 1831), förestod en krog i Nykarleby
- Friberg, se Fridberg, J.
- Fridberg, Jeanne, f. de Manis, g. m. J. Fridberg
- Fridberg, Johan, även Ivan Petrovitj (Fridberg) (1779–1840), generalmajor, Helsingfors kommandant 1831–1840
- Fridberg, Pjotr Ivanovitj (»äldre son», unga Friedberg) (1819–1887), titulärråd 1836; senare geheimeråd; son till J. Fridberg
- Fridberg, fröken, dotter till J. Fridberg
- Fridberg, yngre brodern, son till J. Fridberg
- Frill, Henrik Johansson (1781–1848), torpare på Frill (tillh. Kuddnäs)
- Friman, Johan Alexander (1819–1875), fil. kand. 1840; senare läkare
- Frosteran, se Frosterus, J.
- Frosterus, Abraham (Doctorn, Doktor F., doktorn, Abra'm, brudgummen) (1805–1869), med.kand. 1833, tf. läkare vid Finska sjöekipaget 1833–1835, Nykarleby stadsläkare 1835–1848, med.dr 1840; senare läkare i Kuopio
- Frosterus, Benjamin (Gubben Frosterus, broder Benjamin, måg, primus) (1792–1856), professor i kyrkohistoria 1829–1838, teol.dr 1840, kyrkoherde i Vasa och Korsholm 1838–1856
- Frosterus, Jakob Arvid (1807–1860), student 1827, hemma från Pyhäjoki; senare präst i olika församlingar i Kajanaland
- Frosterus, Johanna, f. Svahn (Svahns 3, I. S., Joh. Svahn, Johanna S., Ja Svahn, Johanna Sn, Johanna F., fru F, Doctn F., Frosteran, doktorinnan) (1815–1895), g. m. A. Frosterus 1837; dotter till J. Svahn
- Frosterus, Robert Valentin (ultimus) (1795–1884), kyrkoherde i Idensalmi 1837, teol.dr 1840; senare biskop i Kuopio; bror till Abraham Frosterus
- Frosterus, familjen Abraham (Frosteruses)
- Fryxell, Anders (1795–1881), svensk historiker, präst och skolman
- Fränkel, Ludvig Carl, danskfödd kringresande tandläkare, sångare; verksam i Helsingfors på 1830-talet
- Fson, fru, se Fredricsson, L. A.
- Furuhjelm, Sten Knut Johan (1813–1892), löjtnant vid Finska gardet; senare guvernör för Kuopio län, geheimeråd och senator
- von Fuss, Paul Heinrich (1797–1855), rysk matematiker
- Fz, se Snellman, F. A.
- G., se Margaretha Mattsdotter
- G., Eduard, se Grönblad, J. E. A.
- G., Emma, oidentifierad
- G., Fredrique, se Gottsman, F. C.
- G., Victor, se Grönblad, G. A. V.
- G., Wille, se Gronow, W.
- G., capitainen; capten, se Gadding, T. J.
- G., farbror, se Toppelius, G.
- G., morbror, se Turdin, G. W.
- Gadding, Theodor Johan (Capitainen G., Capten G., Gaddingen) (1799–1847), stabskapten vid Viborgska infanteriregementet 1835; senare major vid 3. kaukasiska linjebataljonen
- Gadolin, Gustaf (promotor) (1769–1843), domprost 1812–1843; promotor och jubelmagister 1840

- af Gadolin, Gustaf Vilhelm (1802–1838),
konrektor vid Uleåborgs trivialskola
1829–1838
- Gadolin, Jakob Algot (Algoth Gadolin,
brorson) (1797–1848), teol.lic. 1828,
teologieadjunkt och kyrkoherde i Esbo
1834, teol.dr 1840; senare professor i
exegetik; brorson till G. Gadolin
- Gahmberg, Reinhold Oliver (Gamberg)
(1808–1864), student 1832; senare
kaplan i Gustav Adolfs
- Gaimard, Joseph Paul (G.) (1796–1858),
fransk naturvetenskapsman och
upptäcktsresande
- Gall, Franz Joseph (1758–1828), tysk läkare
och hjärnforskare; frenologins fader
- Gallenius, Zacharias Ulric (1811–1857),
student 1829, fil.kand. 1839, fil.mag. och
prästvigd 1840; senare kaplan i Solf
- Gamberg, se Gahmberg, R. O.
- Garbén, Hans Henrik (1798–1875),
skomakare i Nykarleby
- Garvoli, Emilia (mamsellerna Garvoli,
Garwolerna) (1816–1859), g. 1846
Montin; dotter till lantmätaren Jacob
Johan Garvoli från Kalajoki
- Garvoli, Gustava Mathilda (mamsellerna
Garvoli, Garwolerna) (1817–1909),
g. 1841 Basilier; dotter till lantmätaren
Jacob Johan Garvoli från Kalajoki
- Gautier, Didier (1792–1872), fransködd
cirkusdirektör
- Geheimeråd, se Hjärne, G.
- Geijer, Erik Gustaf (Gejer) (1783–1847),
svensk historiker, filosof, författare och
tonsättare
- Geitlin, Gabriel (1804–1871), lektor i ryska
språket 1826, professor i orientalisk
litteratur 1835; senare professor i biblisk
exegetik och kyrkoherde i Esbo
- Gejer, se Geijer, E. G.
- Gerlach, »mamsell», skådespelerska;
uppgifter saknas
- Geschworner, se Tengström, F.
- Gesberg, fru, se Jessberg, C. C.
- Gestrin, Augusta Sofia, g. Johansson,
dotter till G. J. Gestrin
- Gestrin, Erik Johan (1806–1875), sång- och
gymnastiklärare vid Vasa trivialskola
1840–1852; senare i Jakobstad
- Gestrin, Gustaf Johan (1779–1840), kapten
- Gg, Adolf, se Grönberg, A. F.
- Girolla, oidentifierad
- Glansk, Anna Susanna (1797–1886),
sömmerska i Nykarleby
- G:n, Fredrique, se Gottsman, F. C.
- von Goethe, Johann Wolfgang (1749–
1832), tysk författare
- Goppe, operasångare
- Gottschalk, någon av bröderna Gottskalk,
Anders Ingevald (1790–1840) eller
Magnus (1792–1841); glasbruksidkare i
Sällinge, Mäntsälä
- Gottsman, Berndt Fredrik (1823–1878),
student 1839; senare auskultant vid Vasa
hovrätt
- Gottsman, Frederika Charlotta (F.
Gottsman, Fredrique G:n, Fredrique
G.) (f. 1824), syster till B. F. Gottsman
- Grahn, Carl Constantin (1811–1880),
pastorsadjunkt i Helsingfors 1834,
brukspredikant i Mariefors 1838; senare
kaplan i Helsingfors
- Graind'or, »monsieur», fransk musiker
- Granatenhjälm, Fredrik (frimurarn)
(1708–1784), major, frimurare
- Granberg, Albertina, f. Kantzau (Fru
Granberg) (1810–1866), g. m. Petter
Granberg, handlande i Vasa
- Granberg, Anna Maria, f. Lööf (fru
Granberg) (1783–1855), g. m. P. N.
Granberg
- Granberg, Carolina Mathilda (f. 1819),
dotter till P. N. Granberg
- Granberg, Erik Johan (1793–1833),
handlande i Helsingfors, hade sin bod i
Kiseleffska huset
- Granberg, Petter Niclas, eg. Ganander
(1781–1837), bokhandlare i Vasa
- Granbom, Lovisa Eleonora, f. Forsström,
förestod en servering och ett logis i
handlanden Backmans gård i hörnet av
Alexandersgatan och Fabiansgatan
- Granfelt, August Edvard (Granfeldt)
(1812–1899), fil.kand. 1836; senare
kyrkoherde i Tammela och länsprost

- Granfelt, Carl Gustaf (1796–1868), stabskapten i avsked; ordningsman vid Saima kanal under byggnadstiden; senare stadsfiskal i Viborg
- Granfeltar, oidentifierade
- Granholt, Amalia Fredrika (1813–1879), g. m. R. J. J. Staudinger 1838
- Granholt, Fredrik (1791–1868), karmakare och orgelbyggare i Nykarleby
- Granholt, Otto August (1806–1838), handlande i Helsingfors
- Grannas Gusta, se Lindström, G. E.
- Graun, Carl Heinrich (1704–1759), tysk tonsättare och kapellmästare
- Greta, tjänarinna hos Z. Topelius i Helsingfors 1839
- Greta, se Lasander, K. G. eller Margaretha Mattsdotter
- Grillparzer, Franz (Grillp) (1791–1872), österrikisk dramatiker och poet
- Grimmert, »herr», skådespelare; uppgifter saknas
- Gripenberg, Carl Magnus (1796–1872), expeditör vid postkontoret i Helsingfors 1829–1854; senare translator i ryska, titullärråd
- Gripenberg, Claes Jakob (1768–1856), direktör vid Finlands bank 1822–1837, statsråd 1837
- Gronow, Wilhelm (Gronovius, Wille G., Wille) (1804–1872), student 1824, lantmäteriauskultant 1834; senare kommissionslantmätare i Vasa och justerare i Jyväskylä
- Groot, hofrådet, se Grot, J.
- Gross, Johann Benjamin (1809–1848), tysk violoncellist och kompositör; cellist vid kejsrerliga hovorkestern i S:t Petersburg 1835
- Grot, Jakob, även Jakov Karlovitj (Groot) (1812–1893), ryskt hovråd, stationerad i Finland från 1840; senare professor i ryska språket och litteraturen, verkligt geheimeråd
- Grottenfelt, möjligen Nils Adolf (1797–1836), häradshövding i Jockas 1832, hovrättsråd 1836
- Grotius, Hugo (1583–1645), nederländsk humanist, jurist och rättsfilosof
- Grottelin, Anders Israel (1815–1888), student 1833, prästvigd 1837; senare kaplan i Himango och Kemi
- Grundelius, Aqvilina Christina, svensk skådespelerska; g. m. Peter Carl Billing 1840
- Græadener, Karl (Grädener, G.) (1812–1883), tysk tonsättare, cellist i Helsingfors 1835–1839
- Grönberg, Adolph Fredrik (Adolf Gg) (1814–1888), handelsman i Vasa; senare brukspatron på Granfors pappersbruk i Närpes
- Grönberg, Augusta Johanna Elisabeth (1820–1834), syster till A. F. Grönberg
- Grönberg, Carl Jakob (1809–1876), handelsman i Vasa 1830, i Kaskö 1839; senare fabrikör
- Grönberg, Herman Gustaf (yngsta Grönberg) (1817–1882), student 1833; senare kontorsskrivare vid Vasa postkontor
- Grönblad, Carl Johan Oscar (Grönbladena) (1812–1893), vicehäradshövding 1836, kammarskrivare vid senaten 1838; senare häradshövding i Lappmarkens domsaga och i Laukas; son till M. J. Grönblad
- Grönblad, Gustaf Adolf Viktor (Victor G., Grönbladena) (1819–1849), student 1838; senare kopist vid senatens justitiedepartement; son till M. J. Grönblad
- Grönblad, Jakob Edward August (Eduard, G., Grönbladena) (1814–1864), fil.dr i Uppsala 1839, lärare vid Helsingfors privatlyceum 1839–1840; redaktör för *Helsingfors Tidningar* 1841–1842; senare tf. professor i historia och utgivare av historiska urkunder; son till M. J. Grönblad
- Grönblad, Margaretha Johanna, f. Fahlstedt (1781–1854), g. m. lagman Jacob Johan Grönblad i Uleåborg
- Gröndahl, Christina Carolina, f. Andstén (Mutter) (1791–1850), guldsmedsänka;

- förestod en bespisning samt ett logis i Zettermans gård vid Lilla Robertsgatan
- Gröndahl, Marie (Maja), tjänarinna hos familjen Lithén
- Grönholm, Fredrik (1787–1860), kaplan i Loimijoki 1827–183; senare kyrkoherde i Kumo
- Grönlund, Carl (1798–1841), stadsfysikus i Helsingfors 1835
- Grönlund, möjligen Johan Erik (1805–1856), lärare vid Tavastehus lägre trivialskola 1835–1842
- Grönqvist, Anders Adolf (1804–1858), skraddarmästare i Nykarleby
- Grönroos, Hedvig Sophie (Hedda, Sophie, sa soeur, damerna Grönros), jungfru hos familjen Rosenkampff; g. 1855 Andstén
- Grönroos, Maria Charlotta (Grönros, L., Lchen, Lotchen, Lotta, damerna Grönros) (f. 1822), jungfru hos familjen Rosenkampff; g. 1856 Andersin
- Grönros, Carl Petter (1813–1904), sockenadjunktsbiträde i Nykarleby 1836–1839; senare kyrkoherde i Lembois
- Grönros, Lotta, se Grönroos, M. C.
- Grönros, damerna, se systrarna Grönroos, H. S. och M. C.
- GT, morbror; GT:n, se Turdin, G. W.
- Gummerus, Johan Niklas (1796–1870), målare i Nykarleby
- Gusta, se Appelberg, J. G. eller Lindström, G. E.
- Gusta, andra, se Tarkman, G. E.
- Gustaf, se Lindqvist, G. A.; Lithén, G.; Toppelius, G. V. eller Turdin, G. d.y.
- Gustaf, farbror, se Toppelius, G.
- Gustaf, morbror, se Turdin, G. W.
- Gustaf Victor, se Toppelius, G. Viktor
- Gustafson, se Gustavson, C. J. E.
- Gustafva, oidentifierad
- Gustav II Adolf (1594–1632), svensk kung 1611–1632
- Gustav III (1746–1792), svensk kung 1771–1792
- Gustav Vasa, även Gustav I (1496–1560), svensk kung 1523–1560
- Gustavson, Carl Johan Edvard (Gustafson) (1815–1868), student 1831; senare länsarkitekt i Vasa
- GWT, morbror, se Turdin, G. W.
- Gyldén, Nils Abraham (1805–1888), fil. mag. 1827, docent i grekisk litteratur 1829, adjunkt i grekisk och romersk litteratur 1834, tf. professor i grekisk litteratur 1838–1839; senare professor
- Gyllenberg, »informatör», oidentifierad
- Gyllenhaal, Leonard (1752–1840), svensk entomolog
- Gylling, Ebba Carolina, f. Engeström (mor) (1795–1844), g. m. landskamrern i Nylands län, Anders Henrik Gylling
- Gylling, Henrietta Sophia Carolina (1814–1871), dotter till E. C. Gylling
- Gylling, Octavia Augusta (1818–1907), dotter till E. C. Gylling
- Görcke, Heinrich Daniel (Görcke), skådespelare
- Göschel, Karl Friedrich (1784–1861), tysk filosof
- H., se Helander, O. H.; Hohenthal, O. M. eller Holsti, R. I.
- von H., Bertha, oidentifierad
- H., Calle; Carl, se Helander, C. J.
- H., Marie, se Hammarin, M. E.
- H., Olof, se Helander, O. H.
- H., Rosina, se von Haartman, S. R.
- H., Sophie, se Sjöberg, M. S.
- H., se Helsingius, G. F.
- H., broder, se Backman, H.
- H., bror, se Holsti, R. I.
- H., farbror, se Hjelt, E. A.
- H., fru, se Hammarin, S. C.
- H., M:lle, se Holm, J. H. E.
- H., prof., se Hällström, G. G.
- von Haartman, Carl Daniel (Hartman, Hartmans) (1792–1877), professor i kirurgi och barnförlossningskonsten 1833–1838, generaldirektör för medicinalverket i Finland 1836, statsråd 1842
- von Haartman, Carl Frans Gabriel (Carl Hartman, Hartmän) (1819–1888), student 1836, fil.mag. 1840; senare

- kejsarens livmedikus och geheimeråd;
son till C. D. von Haartman
- Haartman, Carl Fredrik (Hartman) (1814–1861), fil.mag. 1836; senare läkare vid medicinalöverstyrelsen
- von Haartman, Lars Gabriel (Hartman, »Hans Förskräcklighet») (1789–1859), ledamot i senatens ekonomiedepartement 1830 och 1840, geheimeråd 1838, chef för finansexpedition 1840, viceordförande i senatens ekonomiedepartement 1841–1858
- von Haartman, Maria Helena Rosina, f. Franzén (Hartmans, fru Hartman) (1800–1840), g. m. C. D. von Haartman
- von Haartman, Sofia Rosina (fröken Hartman, kransbinderskan, Rosina H) (1821–1890), allmän kransbinderska vid universitetets jubileumpromotion 1840; g. 1843 Lavonius; dotter till C. D. von Haartman
- Hackzell, Johan Matias (1816–1882), fil. kand. och fil.mag. 1840; senare lärare och rektor vid Helsingfors högre elementarskola samt kyrkoherde
- Hackzeller, oidentifierad
- Hallén se Allén, I. W.
- Halén, »mamsell», skådespelerska; uppgifter saknas
- Halén, »mamsell», oidentifierad
- Hallonquist, Jacob Magnus (1712–1781), svensk ryttmästare; uppfinnare av bl.a. en flytväst; publicerade en affisch kring tekniken att ta sig upp ur isvakar 1766
- Hallsten, Alexander Gustaf Julius (1819–1879), student 1835, fil.mag. 1840; senare lärare i Vasa och läroboksförfattare
- Hamer, Nils Justus Albert (1798–1858), handlande i Uleåborg
- Hammarin, Adolf (1803–1857), handelsman i Nykarleby; rådman 1836
- Hammarin, Marie Elisabeth (fruntimmerna Hammarin, Marie Hn, Marie H., Hn, Mia, Elise, Lisa, M., Misen, Hnska) (1824–1868), g. 1846 Enegrén; dotter till Nils och S. C. Hammarin; förlovad med H. Backman
- Hammarin, Maria, f. Aulin (1770–1833), mor till A. Hammarin
- Hammarin, Susanna Carolina, f. Svahn (fruntimmerna Hammarin, fru H., Carolina, fru Hn, Hnska) (1804–1891), g. 1:0 m. rådman Nils Hammarin (d. 1826) och 2:0 m. dennes bror, A. Hammarin 1833; dotter till J. Svahn
- Hammarin, familjen Adolf (Hammarin, herrskapet Hammarin, Hns, Hammarinerna)
- Hampus, oidentifierad
- Hanchen, Schvester, se Topelius, J. S.
- Hanna, se Wikstedt, J. E.
- Hannelius, mamsell, troligen Christina Magdalena (1797–1855), moster till C. J. Collander
- Hannibal (247/246–183 f.Kr.), karthagisk fältherre
- Hannuksela, Thomas (1795–1851), bonde på Savilax i Lillkyro; häradshövding
- Hans Kejs. Maj.; Hans Maj.; Hans Majestäts Majestät, se Nikolaj I
- Hans Majestät, se Karl XIV Johan eller Nikolaj I
- Haparanda, oidentifierad
- Harald, flickorna, se Kerrman, C. L. och Molander, B. S.; dotter och fosterdotter på Haralds i Nykarleby
- Harald, gumman, se Kerrman, A. H.
- Harald, herrskapet, se Kerrman, familjen Jakob Johan
- Harms, Claus (1778–1855), luthersk teolog i Kiel
- Harrison, William Henry (1773–1841), Förenta staternas president 1841
- von Hartenstein, se M. Lithén
- Hartman, Carl, se von Haartman, C. F. G.
- Hartman, Carl Johan (1790–1849), svensk botanist
- Hartman, Eufrosyne Erato Sofia (M:lle Hartman) (1805–1875), syster till C. Rosenkampffs första hustru Aurora Antonia Augusta Haartman (d. 1832)
- Hartman, »fru», skådespelerska; ppgifter saknas
- Hartman, »fröknarna», oidentifierade
- Hartman, skådespelare; uppgifter saknas

- Hartman, se Haartman
- Hartmännerna, oidentifierade
- Hartwall, Victor (1800–1857), adjunkt i kemin 1825–1834, mineralvattenfabrikör; senare bergsmästare
- Hartwall, »major», oidentifierad
- Hasselblatt, Mauritz (bröderna Hasselblatt, Hasselblattnarne) (1813–1871), elev vid Uleåborgs trivialskola 1822–1828, student 1832, domarexamen 1836; senare borgmästare i Kristinestad och domhavande i Mellersta Österbotten
- Hasselblatt, Robert (bröderna Hasselblatt, Hasselblattnarne) (1815–1866), elev vid Uleåborgs trivialskola 1827, student 1832, domarexamen 1836; senare assessor vid Vasa hovrätt
- von Hausen, Paul Frans Vilhelm (1830–1880), elev vid privatlycées i Helsingfors 1842–1843; senare direktör för Finlands bank
- Haydn, Joseph (1732–1809), österrikisk tonsättare
- H. B., HB:n, se Backman, H.
- H:da, se Holm, J. H. E.
- Hedberg, Fredrik (Hedbergarna, Fredrik Hg) (1815–1892), student 1834; senare kyrkoherde i Pörtom, Solf och Oravais
- Hedberg, Fredrik Gabriel (1811–1893), fil. mag. 1832, pastorsadjunkt i bl.a. Sjundeå 1834; senare kyrkoherde i S:t Karins och Kimito, väckelseledare
- Hedberg, Josef Reinhold (Hedbergarna) (1817–1855), student 1834; senare kaplan i Bergö; bror till Fredrik Hedberg
- Hedenskog, »herr», oidentifierad
- Hedda, se Grönroos, H. S.
- Hedman, Carl Fredrik (1812–1873), student 1831; senare vicehäradshövding och magasinförvaltare i bl.a. Vasa
- Hegel, Georg Wilhelm Friedrich (1770–1831), tysk filosof
- Heiberg, Johan Ludvig (1791–1860), dansk författare och teaterman
- Heikel, August (A. Hejkell) (1816–1866), student 1833; senare lärare i Brahestad och sockenadjunkt i Nykarleby
- Heikel, Carl (C. Heikel, Calle Heikell, C. Hejkell, Carolus Hejkell, Hejkell) (1815–1885), student 1833, prästvigd 1839; senare lärare i Nykarleby, kaplan på Åland och kyrkoherde i Janakkala
- Heikel, Carl Johan (Heikell, Hejkell) (1783/1786–1850), lagman; borgmästare i Uleåborg 1830–1835
- Heikel, Henrik (Mag: Heikell) (1808–1867), fil.mag. 1832; senare lektor i Åbo samt kyrkoherde i S:t Marie och i Jakobstad
- Heinrich, Carl, författare till flera tysksvenska lexikon samt läroböcker i tyska
- Hejkell; Hejkell, se Heikel
- Hejko, se Backman, H. eller Snellman, N. H.
- Helander, Carl Jakob (brodern Helander, Helandrarne, den yngre, H:r, Hel:rne, C., Calle H., H., Carl H., Calle H:r) (1816–1879), student 1835, fil.mag. 1840, adjunkt vid Åbo gymnasium 1841; senare kyrkoherde i Tövsala
- Helander, Olof Henrik (Helandrarne, den äldre, OH:r, H:r, O. Hr, Hel:rne, Olof H., H., bror Olof, Olle H:r) (1814–1868), student 1835; senare präst i bl.a. Nykarleby och kaplan i Jakobstad; väckelsepräst
- Hellenius, Carl, från 1840-talet Hellenius (1813–1869), student 1833; senare präst i Ingermanland och Estland
- Hellberg, Carl Eric (H.) (1804–1852), länsman i Kronoby
- Hellberg, »mamsell», oidentifierad
- Heller, Friedrich Leonhard (1818–1846), studerade ekonomi och medicin 1837–1842; assistent vid »Zoologischen Cabinet» i Dorpat
- Hellman, Sophie, möjligen Hedvig Sophie (1819–1844), dotter till timmermannen Abraham Hellman
- Hellsten, mag., se Hällsten, J.
- von Helmersen, Alexander Peter (1797–1850), balttysk överste, militär lärare i S:t Petersburg; senare generallöjtnant
- Héloïse (Heloïsa) (1101–1164), fransk abedissa; känd för sitt förhållande till

- filosofen Pierre Abélard och brevväxling med denne
- Hel:rne, se bröderna Helander, C. J. och O. H.
- Helsingius, Carl Otto (Fru T:s bror) (1818–1899), student 1835; senare landskamrer i Kuopio län; bror till J. M. Thesleff
- Helsingius, Gustaf Fredrik (H.) (1815–1886), student 1833, fil.kand. 1838; senare lektor i Vasa och Åbo samt kyrkoherde i Lojo
- Helsingius, möjligen Henrik Emil (1816–1887), student 1836, fil.mag. 1840; senare landskamrer i Viborg och statsråd
- Hemming, »dräng»; oidentifierad
- Hemming, Jakob (1809–1896), student 1827, prästvigd 1834; senare bl.a. kaplan i Kalajoki
- Henriette, M:lle, se Möller, H. L.
- Henrik, engelskfödd biskop, kom enl. legenden till Finland med det första korståget på 1150-talet; Finlands nationalhelgon
- Herlin, Amalia (mamseller Herlin, Herrlin) (f. 1811), g. m. handlanden i Kristinestad, Constantin Petemkin 1839; dotter till C. M. Herlin
- Herlin, Catharina Margaretha, f. Wargelius (f. 1775), g. m. löjtnanten Carl Fredrik Herlin (d. 1832)
- Herlin, Sofia Albertina (mamseller Herlin, Sophie, M:lle Herrlin, fru Snellman) (1809–1840), g. m. Carl August Snellman 1836; dotter till C. M. Herlin
- Herman, se Backman, H. Ed.
- Herodotos (ca 484–ca 420 f.Kr.), grekisk historieskrivare
- Hérolde, Louis Joseph Ferdinand (1791–1833), fransk tonsättare
- Herpman, Georg Ludvig (1787–1853), landsfiskal i Vasa läns norra distrikt
- Herrlin, se Herlin
- Herrman, se Backman, H. Ed.
- Hertz, »bröderna»; oidentifierade
- Hertz, se Herz, H.
- Hertzberg, Fredrik (1808–1865), fil.lic. 1838, e.o. amanuens vid univ.biblioteket 1836–1839; senare lektor i Åbo och kyrkoherde i Loimijoki
- Herz, Henri (1806–1888), fransk-österrikisk pianist och kompositör
- Hesiodos, grekisk skald, verkade omkr. 700 f.Kr.
- Hessler, Carl Gustaf (1816–1899), svensk skådespelare och teaterdirektör
- Hg, Fredrik, se Hedberg, F.
- Hilda, se Holm, J. H. E. eller Winge, H. C.
- Hildebrandt, Emilie Charlotta (Emelie Hillebrandt), dotter till postmästaren i Nykarleby, Johan Carl Hildebrandt
- Hildebrandt, Fredric Leonhard (F. Hillebrandt, H.) (f. 1814), kontorsskrivare vid postkontoret i Vasa 1835–1841; senare postmästare i Kaskö och i Torneå; son till postmästaren i Nykarleby, Johan Carl Hildebrandt
- Hildegard; Hillegalt; Hillegard, se Jessberg, H. C.
- Hindrik (Långa Hindrik), dräng på Löparö; uppgifter saknas
- Hindrik, se Backman, H. eller Borgström, H. d.y.
- Hinge, Wilda, se Winge, H. C.
- Hinric, se Backman, H. eller Tallgren, A. H.
- Hipping, Anders Wilhelm (1818–1871), student 1835; senare vicehäradshövding, verksam vid Viborgs hovrätt
- Hipping, Juliana Carolina Emelie (1815–1888), pianist
- Hirn, Gabriel Vilhelm (1816–1856), fil. kand. 1837, fil.mag. 1840; senare läkare
- Hising, Carl Gerhard (1782–1844), medlem av senaten justitiedepartement 1822–1844, lagman i Karelens lagsaga 1833–1844, juris utr.dr h.c. 1840
- Hjelm, Johan August (f. 1811), student 1830, lantmaterielelv; tillfälligt relegerad från Österbottniska avdelningen 1837, återvände aldrig till universitetet; flyttade senare till Sverige
- Hjelt, Augusta Jakobina Kristina (Hjeltens, Aug. Hjelt, A. Hjelt) (1821–1893), g. 1846 Schybergson; dotter till E. A. Hjelt

- Hjelt, Ernst August (H., Hjeltens, farbror H.) (1794–1874), landssekreterare i Vasa 1825–1849, lagman 1836; senare domhavande i Satakunda och statsråd
- Hjelt, Ernst Ferdinand (Hjeltens) (1823–1896), student 1842; senare vicehäradshövding, senatsekonom och protokollsekreterare; son till E. A. Hjelt
- Hjelt, Lotta, se Hjelte, M. C.
- Hjelt, Sofia Margareta, f. Lithén (Hjeltens) (d. 1858), g. m. E. A. Hjelt
- Hjelt, mamsell, syster till J. W. Weurlander
- Hjelte, Matilda Charlotta (Lotta Hjelt) (1817–1892), g. 1843 Sandström; dotter till skraddaren Matts Hjelte
- Hjeltens, se Hjelt, familjen Ernst August
- Hjortsberg, Lars (1772–1843), svensk skådespelare vid Kungliga Teatern; hovintendents tit. 1836
- Hjärne, Gustaf (1768–1845), ordförande i byggnadskommittén för Nikolajkyrkan 1830–1842, vice ordförande i senatens ekonomidepartement 1833–1841, geheimeråd 1834; Z. Topelius hyresvärd på Södra Esplanadgatan 14 1833–1834 och 1839–1840
- Hjärne, Sofia Gustafva, f. Rosenberg (nådiga Hjärnan) (1780–1860), författarinna; g. m. G. Hjärne
- H:k, se Backman, H.
- Hm, se Hæggeström, J. A. L. eller Hällström, G. G.
- Hm, fru, se Hällström, H. E.
- Hm, gubben, se Hällström, G. G.
- H. M.; H. M. Kejsaren; H. Mt, se Nikolaj I
- Hn; Hns; Hnska; se Hammarin
- Ho, se Backman, H.
- Hoffrén, Henrik Wilhelm (H.) (1805–1853), vicehäradshövding; förvaltade Österbottens medledels nedre domsaga
- Hohenthal, Otto Mauritz (H., Hoh.) (1811–1881), elev vid Uleåborgs trivialskola 1825–1832, student 1834, prästvigd 1836; senare kyrkoherde i Lappo
- Holberg, Ludvig (1684–1754), dansk-norsk vetenskapsman, författare och dramatiker
- Holm, Carl Emil (Lilla Holmen) (f. 1821), son till J. Holm; senare pedagog i Nykarleby
- Holm, Carl Johan (1781–1867), präst och memoarförfattare; deltog i kriget 1808–1809 som bataljonspredikant vid Savolax jägareregemente
- Holm, Carl Johan (Holmen, Hilda Holms pappa) (1787–1845), referendariesekreterare vid finansexpeditionen 1832–1839
- Holm, Jacob (skolprästen, Holmen) (1786–1840), präst; pedagog i Nykarleby 1831–1838
- Holm, Jenny Hilda Eloisa (mamsell Holm, H:da, Hilda, M:lle H.) (1822–1849), g. 1841 Krook; dotter till C. J. Holm
- Holm, Johan Henrik (privatist Holm, Holmen) (1818–1895), student 1837, kameralexamen 1844; senare kronofogde i Korsholm och kollegiassessor
- Holmberg, Brita Helena, f. Juthe (1766–1837), g. m. kofferridkapten Matthias Holmberg (d. 1832)
- Holmberg, Johan Gustaf (1779–1854), hovrättsråd vid Vasa hovrätt 1817–1837, ledamot i senatens justitiedepartement 1834–1836
- Holmberg, Ulrika (M:lle Holmberg) (1778–1840), förestod ett logis på Unionsgatan
- Holmberg, oidentifierade
- Holmen, se Holm
- Holmens ungfru, sannolikt Holm, Catharina Agatha (1816–1833), dotter till J. Holm
- Holmström, Hans (1803–1859), sjökapten
- Holmström, Johan Petter (H.) (1818–1851), student 1834, fil.kand. 1838, fil.mag. 1840
- Holmström, Johanna Magdalena, f. Ekblad (1803–1842), g. m. H. Holmström
- Holsti, Rudolf Israel (Pysik, Candid. Holstigt, bror H., H.) (1815–1852), student 1832, fil.kand. 1838, fil.mag. 1840; senare rektor i Tavastehus
- Holstius, Claes Otto (bror Holstius) (1814–1835), student 1833

- Holstius, Henrik Johan (1814–1861), skomakarmästare; inflyttad till Nykarleby från Helsingfors 1840
- Homeros, grekisk skald, har betraktats som författare till Iliaden och Odysseen
- Horatius (65–8 f.Kr.), romersk skald
- Hornicke, Philip (d. 1863), tysk operaledare, operasångare, skådespelare vid hovteatern i S:t Petersburg
- Hornicke, »madame», skådespelerska, g. m. P. Hornicke
- Hquist, se Häggkvist, I.
- H:r, se Helander
- H. S., se Sachs, H.
- H.ström, se Häggström, J. A. L.
- Hugo, Victor (1802–1885), fransk författare
- Hultin, Johan Petter (1808–1845), postmästare i Nykarleby 1839; senare i Karis
- Hultman, »mamsell», oidentifierad
- Hummel, Johann Nepomuk (1778–1837), österrikisk pianist och tonsättare
- Hummelin, Frans Oskar, senare Humelin (1819–1895), student 1839; senare kronofogde i Övre Satakunda
- H. W., se Winge, H. C.
- Hwasser, Israel (1790–1860), professor i medicin i Åbo, Helsingfors och Uppsala
- Hyckert, Johan Henrik (1807–1845), svensk skådespelare vid Kungliga Teatern 1833–1845
- Hyrén, Fredrik (H.) (f. 1812), student 1832, fil.mag. 1840; senare anställd vid ryska ambassaden i Konstantinopel
- Hæffner, Georg Wilhelm (f. 1799), musikus
- Hägglom, Gabriel (1799–1848), sockenadjunkt i Nykarleby 1841
- Hägglom, Gustaf (1781–1851), forman 1833; senare gästgivare i Nykarleby; ägde Nygård hemman
- Hägglom, Lisa, se Marklund, E. M.
- Hägglom, Sanna Brita (f. 1818), g. m. Johan Forsell 1838; dotter till Gust. Hägglom
- Hägqvist, Isak (Hquist) (1810–1842), student 1829; teol.ex. 1838, men vägrades prästvigning; uttog bevis för att ingå i prästeståndet 1838 och 1841
- Hägglöm, Anna Helena (Annalena, Anna, AHHm) (1794–1849), husjungfru på Kuddnäs till 1835; senare bagerska
- Hägglöm, möjligen Anna Lisa (f. 1821), dotter till sjömannen Johan Häggström
- Hägglöm, Johan Anders Ludvig (Borgmästarn, H.ström, Hm, borgm.) (1804–1870), borgmästare i Nykarleby 1837–1849; senare härads hövding i Salo
- Hägglöm, Mathias (1765–1847), vaktmästare på universitetet
- Hägglöm, Per Leonard (1802–1866), pastorsadjunkt i Nykarleby 1824–1829, predikant i Petalax 1835–1846; senare i Maxmo och Nykarleby
- Hägglöm, Sophie; fru, se Sjöberg, M. S.
- Hägglöm, »mamsellerna», oidentifierade
- Hällfors, Alfred B., uppgifter saknas
- Hällsten, Jakob (Hellsten) (1807–1851), fil.mag. 1832, lärare vid Helsingfors privatlyceum 1835–1839, docent i lärdomshistoria vid universitetet 1837–1841; senare kaplan i Geta
- Hällström, Gustaf Gabriel (Inspectorn, Gubben, Prof. H., Gubben Hm) (1775–1844), professor i fysik 1801–1844, inspektor för Österbottniska avdelningen 1811–1837 och för den Sydösterbottniska avdelningen 1837–1844
- Hällström, Hedvig Elisabet, f. Gadolin (fru Hm) (1795–1864), g. m. G. G. Hällström
- Hällström, Henrik (»Collegiant») (1819–1905), student 1834, fil.mag. 1840; senare läkare i Joensuu
- Hällström, oidentifierad
- Händel, Georg Friedrich (1685–1759), tysk kompositör
- Hänlein, Heinrich Carl Alexander (1762–1829), tysk teolog
- Höckert, August Benjamin (Höckertar) (1814–1874), student 1830, fil.mag. 1840; senare lärare i Jakobstad
- Höckert, Edvard Julius (Höckertar) (1816–1898), student 1832; senare borgmästare i Nykarleby och hovrättsråd

- Höckert, Johan (1779–1859), kyrkoherde i Pedersöre; inspektor för Jakobstads och Nykarlebys nedre elementärskolor
- Högbackarne, oidentifierade
- Högdahl, Anders Gustaf (H.) (1807–1887), kontorist vid landskontoret i Vasa 1828–1834, kronolänsman i Keuru socken 1834–1835, länsbokhållare i Vasa 1835–1839; senare kollegiassessor
- Högdahl, Beata, f. Björkman (fru Högdahl) (1784–1841), g. m. sjötullvaktmästare Petter Högdahl; mor till J. P. Högdahl
- Högdahl, Johan Petter (Högdahls) (1803–1875), sjökaptän; bosatt på Smedsbacka i Nykarleby
- Högdahl, Maria, f. Withander (Mamsellerna Withander, Withanders fruntimmer, M:lle W.) (1815–1903), g. m. A. G. Högdahl 1837; dotter till rådman Gustaf Jakob Withander i Vasa
- Högman, Eric Johan (1814–1901), student 1833, lantmätariauskultant 1839; senare kommissionslantmätare i Uleåborg
- Högman, Johanna Christina (1782–1850), »mamsell», uppgifter saknas
- Högqvist, Emilie (1812–1846), svensk skådespelerska vid Kungliga Teatern 1831–1846
- Höök, Malla (M:lle Hök) (1811–1882), svensk skådespelerska vid Kungliga Teatern 1834–1842
- Höök, mamsellerna (Hök, Hökens), Eva Sofia, f. Leijon, innehavare av ett tehus på Lilla Robertsgatan 1833 och Högbergsgatan 1834; fosterdottern Johanna Augustina (1808–1880), g. 1865 Härldh
- I., gubben; farbror; pappa, se Lindqvist, I. I. C., se Calamnius, J. S. I. C. C., se Calamnius, J. C. Ida, se Thuneberg, I. E. R. Idman, Carl Edvard (1810–1866), kofferdikaptän
- Idman, Carl Gustaf (bröderna Idman, C. Idman, idmännerna) (1817–1880), student 1833, fil.mag. 1840; senare possessionat; son till N. J. Idman
- Idman, Fredrik Ferdinand (Idman, I., bröderna Idman, idmännerna) (1819–1845), student 1834, fil.mag. 1840; senare bergskonduktör; son till N. J. Idman
- Idman, Nils Johan (bröderna Idman, idmännerna) (1814–1874), fil.mag. 1836, med.kand. 1840; senare läkare i bl.a. Tammerfors; son till N. J. Idman
- Idman, Nils Johan (1781–1851), lagmans titel, ägde Hatanpää i Messuby
- Idman, »mamsell», oidentifierad
- Iffland, August Wilhelm (1759–1814), tysk skådespelare, dramatiker
- Ilmoni, Immanuel (1797–1856), professor i praktisk och teoretisk medicin 1834–1856
- I:n, W., se Ingman, A. W.
- Indrenius, Emanuel (1816–1887), fil.mag. 1840; senare läkare vid Åbo länslasarett
- Ingemann, Bernhard Severin (1789–1862), dansk diktare och författare
- Ingman, Albert (A. Ingman) (1816–1866), student 1834, fil.kand. och fil.mag. 1840; senare präst i Kuopio
- Ingman, Anders Wilhelm (bröderna Ingman, W. I:n) (1819–1877), student 1838; senare präst och professor i exegetik; bror till E. A. Ingman
- Ingman, Berndt Enok (1814–1879), präst, pedagog i Tammerfors 1838–1839; senare kyrkoherde i Kalajoki
- Ingman, Erik Alexander (A. Ingman, bröderna Ingman) (1810–1858), fil.kand. 1833, med.kand. 1836, med.lic. 1838, med.dr 1840 (ultimus); senare professor i barnafödsel och -sjukdomar; fennoman och översättare
- Ingman, Herman (1816–1875), student 1835, fil.mag. och prästvigd 1840; senare kyrkoherde i Kuusamo
- Irving, Washington (1783–1859), amerikansk författare
- I. S., se Frosterus, J. I. S. T., se Topelius, J. S. Isabella II (1830–1904), spansk drottning 1833–1868
- Isak, farbror; pappa, se Lindqvist, I.

- Isjimova, Aleksandra Osipovna (Ischimoff) (1805–1881), rysk författarinna och översättare
Ivar, se Thuneberg, O. I. A.
- J.; se Snellman, J. eller Staudinger, J. J.
J., Mina, se Julin, B. W.
J., bror, se Staudinger, J. J.
Jaakkolainen, Adam Fredrik (Adam Jaakola) (1795–1859), bonde i Lampis; lät uppföra flera byggnader samt befrämjade jordbruket i socknen
Jac.; Jac. Esaias, se Wegelius, J. E.
Jacken, se Thuneberg, A. W.
Jacob, dräng på Kuddnäs ca 1830–1835
Jacob, dräng på Kuddnäs från 1835
Jacob, se De la Gardie, J. eller Wegelius, J. E.
Jacobson, oidentifierad
Jakowleff, sannolikt Jakovlev, Aleksandr Vasiljevitch (1796–1844), kommandant på Sveaborg 1835–1842
Jalmina, »faster», oidentifierad
Janne, se Kerrman, Joh. eller Tallgren, J.
Janson, oidentifierad
Jansson, Alexander Salomon (äldre Janson, bror Janson) (1813–1887), student 1830, domarexamen 1836; senare kanslist vid senatens finansexpedition; bror till A. F. Jansson
Jansson, August Fredrik (Janson, F. Janson) (1815–1880), student 1830, auskultant vid Åbo hovrätt 1837; senare vicehäradshövding och vicepolismästare i Helsingfors
J. C., se Cederman, F. J.
J. C. C., se Calamnius, J. C.
Jean Henrik, se Logren, J. H.
Jean Paul, se Richter, J. P.
Jeana, se Backman, J.
Jenny, se Toppelius, J. E.
Jerngrén, Johan Daniel (Järngrén) (1793–1862), svenskfödd konditor, verksam på Glogatan; grundade en kiosk på Esplanden 1839, senare känd som »Kapellet»
Jessberg, Christina Charlotta, f. Lithén (fru Gesberg) (1800–1835), g. m. J.
Jessberg; syster till M. Lithén
Jessberg, Hildegard Charlotta (Hillegalt, Hillegard) (1833–1899), g. 1860 Dyhr; dotter till J. Jessberg
Jessberg, Jacob (1795–1849), skeppare och handlande i Gamlakarleby
Jetta, se Brunström, M. A.
J. F. B., se Blank, J. F.
JLck, se Lybeck, J. A.
Johan, dräng på Kuddnäs fram till 1835
Johan, dräng på Kuddnäs från 1835
Johan Johansson, urspr. Lillbärs (Beck landbonde) (1783–1867), landbonde på Bäck hemman i Forsby 1817–1837, tillhörande Kuddnäs; bodde från 1837 på Frill; landbonde på Frill 1843–1850
Johan Johansson (f. 1819), son till Johan Johansson; senare själv landbonde på Frill
Johanna, se Backman, J.; Calamnius, J. C.; Tallgren, J. eller Topelius, J. S.
Johanna, mamma, se Lindqvist, J. S.
Johanna, syster; Johanna Jöns Gertrud, se Topelius, J. S.
Johanson, oidentifierad
Johnson, »mamsell», skådespelerska; oidentifierad
Johnsson, Carl Fredrik (1759–1839), rektor för Björneborgs trivialskola 1804; jubelmagister 1836, professors titel 1839
Joseph, morbror, se Calamnius, J. R.
Joseph.; Josephina; Josephine, se Calamnius, J. S.
Josephine, jungfru hos Rosenkampffs
J. S. C., se Calamnius, J. S.
JS:r, se Staudinger, J. J.
Julia, se Reihmeyer, Julie
Julin, Beata Wilhelmina (Mina J.) (f. 1804), syster till J. J. Julin
Julin, Johan Jacob, adlad 1849 von Julin (1787–1853), apotekare, brukspatron på Fiskars och Antskogs bruk; bergsråd
Julius, se Lindqvist, J. J.
Julius Cæsar, se Cederman, F. J.
Julle, se Cederman, F. J. eller Staudinger, J. A.
Junelius, se Junnelius, C. E.
Jung, Carl Reinhold (Jungen) (1810–

- 1849), auskultant vid Vasa hovrätt 1832, vicehäradshövding 1835
- Jung, Heinrich (1740–1817), tysk pietistisk författare
- Jungberg, Josef Isak (Ljungberg) (1815–1857), fil.kand. och fil.mag. 1840; senare lärare i Tammerfors
- Jungen, se Jung, C. R.
- Jungfrun, nya, se Lotta
- Junelius, Carl Erik (Calle Junelius) (f. 1812), sjökaptan
- Jurvelius, Carl Johan (J., Jurwelierna, bröderna Jurvelius, brodern Jurvelius) (1814–1855), student 1835, mindre kameralexamen 1838, lantmäterielev 1839; senare lantmäteriauskultant i Vasa
- Jurvelius, Fredrik Wilhelm (Jurwelierna, bröderna Jurvelius) (1811–1888), provisor; apotekare i Kristinestad 1837–1888
- Jusselius, Erik (Juslenius) (1806–1844), student 1835, studerade teologi
- Justus, se Staudinger, J. J.
- Justus; Justus, farbror, se Thuneberg, H. J.
- Juthbacka fruntimmerna; herrskap, se Backman, B. R., dottern C. W. och fosterdottern Ottelin, W.
- Juthbackadamera; Juthbackaflickorna, se Backman, C. W. och fostersystemen Ottelin, W.
- Juth, M:me, se systrarna Juthe, C. S. och Wennerholm, M. C.
- Juthe, Christina Sofia (M:me Juth) (1806–1871), dotter till handlande i Nykarleby, Matts Juthe (d. 1807)
- Jägerhorn af Storby, Lars Rutger (1789–1859), ledamot av senatens ekonomidepartement och statsråd 1833, chef för militieexpeditionen 1834–1840
- Järngrén, se Jerngrén, J. D.
- Jätta, se Brunström, M. A.
- K., Arvid, se Krabbe, M. A.
- K., Evelina, se Kåhlman, F. E.
- K., Fredrique, se Kyntzell, F. E.
- K., Jacob, se Kerrman, Jak.
- K., Janne, se Kerrman, Joh.
- K., Louise; Lovis; Lovisa; Lovise, se Kerrman, C. L.
- von K., Wilhelm, oidentifierad
- K., moster, se Kerrman, A. H.
- Kant, Immanuel (1724–1804), tysk filosof
- Kantlin, Johan (1770–1839), snickare i Nykarleby och Helsingfors, kontrollör för bygget av Nikolajkyrkan i Helsingfors; arbetade för C. Rosenkampp i Strömmrensningdirektionen
- Kantlin, Maria, f. Hällström (1770–1853), g. m. J. Kantlin
- Kantzau, Charlotta (f. 1813), g. m. skepparen Johan Kunelius; syster till A. Granberg
- Kapten, se Aspegren, G. W.
- Karamsin, Carl, kringresande lärare
- Karejev, Helena (öfverstinnan Karuff), g. m. chefen för Viborgska infanteriregementet 1834, överstelöjtnant Karejev
- Karl IX (>en blodig Karl>) (1550–1611), svensk kung 1604–1611
- Karl XII (1682–1718), svensk kung 1697–1718
- Karl XIV Johan (kungen, gamla herrn, hans Majestät) (1763–1844), svensk kung 1818–1844
- Karp, se Carp, G.
- Karpen, se Carpén, J.
- Karuff, öfverstinna, se Karejev, H.
- Kaufmann, Friedrich (1785–1866), tysk instrumentbyggare och uppfinnare von Kaulbars, Ernst (Commendanten på Sveaborg) (1798–1871), överstelöjtnant, placemajor i Helsingfors med Sveaborg 1839
- Keckman, Carl Jacob (1819–1861), fil.kand. och fil.mag. 1840; senare kyrkoherde i Kemijärvi
- Keckman, Carl Niclas (1793–1838), lektor i finska vid universitetet 1829–1838
- Kekoni, Gabriel (1805–1849), justitierådman, kollegiassessor
- Kellerman, Christian Laurentz (1815–1816), dansk violincellist
- Kellgren, Johan Henric (1751–1795), diktare och tidningsman
- Kellman, skådespelare; uppgifter saknas
- Kellman, se Kjellman, G. A.

- Kellström, byggmästare, uppgifter saknas
- Kemmer, se Kjemmer, B. C. eller C. F.
- Kempe, Alexander (f. 1817), son till F. R. Kempe
- Kempe, Anna, se Lundgren, A. R.
- Kempe, Carl Reinhold (1819–1884), sjötullsvaktmästare i Nykarleby; senare i Jakobstad; son till F. R. Kempe
- Kempe, Fredrik Reinhold (Tullwaktmästaren, gubben Kempe, Kempen, morbror Kempe) (1781–1840), handelsbokhållare, sjötullsvaktmästare
- Keragim (Kerujim), oidentifierad
- Kerrman, Anna Helena, f. Wacklin (Moster K., Tant Kerrman, fru Kerrman, Kermanskan, gumman Harald) (1786–1881), g. m. J. J. Kerrman; dotter till C. C. Wacklin; kusin till C. S. Topelius
- Kerrman, Christina Lovisa (Lovis K., L: K., Lovis K:n, Lovise, Louise K., Lk:n, flickorna Harald) (1816–1893), g. 1853 Granholm; dotter till J. J. Kerrman; syssling till Z. Topelius
- Kerrman, Jakob (Jacob K:n, Jacob K.) (1819–1898), styrman 1840; senare sjökaptен och skepparborgare; son till J. J. Kerrman; syssling till Z. Topelius
- Kerrman, Jakob Johan (morbror Kerrman, m. Kerrman, K.) (1786–1846), sjökaptен, rådman
- Kerrman, Johan (Janne, J. Kerrman, Janne K.) (1814–1886), styrman 1835; senare skeppare och konstapel; son till J. J. Kerrman; syssling till Z. Topelius
- Kerrman, Lovisa Ulrika, f. Köhler (fru Kerrman) (1747–1833), mor till J. J. Kerrman
- Kerrman, familjen Jakob Johan (Herskapet från Harald)
- Kerrmans fruntimmer, se A. H., dottern C. L. och fosterdottern Molander, B. S.
- Kerujim, se Keragim
- Kesli; Kessli, se Kestli, J.
- von Kesteloot, Marianne, f. Kainz (1800–1866), österrikisk sångerska
- Kestli, Johan (Kessli, Kesli) (1789–1849/1850), schweizisk konditor; hade konditori i hörnet av Alexandersgatan och Fabiansgatan 1824–1844
- Kiellman-Göranson, Julius Axel (Kjellman Göranson) (1811–1869), svensk författare och präst
- Kiemmer, se Kjemmer, C. F.
- Kiesewetter, Johann Gottfried (1766–1819), tysk filosof och matematiker
- Kinnmanson, någon av bröderna Fredrik Gustaf (1787–1852) eller Lars Adolf (1797–1855), svenska skådespelare
- Kirchner, tysk el. baltisk handelsman; uppgifter saknas
- Kivijuuri, se Stenroth, C. E.
- Kiviranta, Brita (gamla Brita) (1774–1849), barnsköterska och husa på Kudnäs ca 1814–1844
- Kjellman, Gustaf Adolf (Kellman) (1803–1884), häradsskrivare, ägde Juthbacka i Nykarleby; g. m. C. W. Backman 1839
- Kjellman Göranson, se Kiellman-Göranson, J. A.
- Kjemmer, Brita Catharina, f. Kyntzell (fru Kemmer) (1783–1869), g. m. handlande Hans Johan Kjemmer; moster till Emilie Lindqvist
- Kjemmer, Carl Ferdinand (Kemmer, Kiemmer) (1816–1847), student 1835; senare i militärtjänst
- af Klercker, Carl Natanael (1798–1856), polismästare i Helsingfors 1837–1850
- Klerk, Erik Vilhelm (1804–1866), student 1829; senare präst på Åland
- Klick, Carl (1792–1837), landshövding i Tavastehus län, chef för senatens kammar- och räkenskaps expedition
- Klinckowström, Otto Wilhelm (Klinkowström) (1778–1850), överadjutant hos svenska kungen, avskedades och återvände till Finland 1809; kammarherre i ryska hovet 1816, senatsledamot 1825; senare verkligt geheimeråd
- Klingemann, Ernst August Friedrich (1777–1831), tysk dramatiker
- Klinkowström, se Klinckowström, O. W.
- Klinkus, farbror, se Linsén, J. G.
- Kl:n, se Kåhlman, G. A.

- Klopstock, Friedrich Gottlieb (1724–1803), tysk författare och poet
- K:n, se Kerrman
- Kniper, Elisabeth Sofia (Knipan, Madlle Kniper) (1823–1854), g. 1849 Igoni; dotter till H. G. Kniper
- Kniper, Fredrika Sofia, f. Grönberg (Tullförwalterskan, Knipan d.ä.) (1805–1884), g. m. H. G. Kniper
- Kniper, Henrik Gabriel (1798–1871), tullförvaltare i Jakobstad 1835–1843; senare i Kaskö
- von Knorring, Carl Evert (1796–1861), notarie vid rådsturätten i Helsingfors och häradshövding tit. 1835
- von Knorring, fru, se Aschan, A. C. O.
- Kobbus, se Wegelius, J. E.
- de Kock, Charles-Paul (1793–1871), fransk författare
- Kolberg, se Collberg, A.
- Konow, Berndt Julian (Bengt Julian Konow) (1818–1846), student 1838; senare notarie vid Åbo hovrätt
- von Konow, Carl Johan (1773–1855), dragonöverste; veteran från krigen 1788–1790, Pommerska kriget 1807 samt Finska kriget 1808–1809
- Korostileff, Nikolaj Vasiljevitch, handelsman och byggnadsentreprenör i Helsingfors; byggde bl.a. Senatshuset och Nikolajkyrkan
- von Kothen, Anna Charlotta, f. von Haartman (fröken Hartman) (1815–1849), hovfröken; g. m. C. von Kothen 1834; dotter till professor Gabriel Erik von Haartman
- von Kothen, Casimir (1807–1880), adjutant hos generalguvernör Menschikoff 1833, överstelöjtnant 1840, direktör för generalguvernörskansliet 1840; senare bl.a. guvernör över Viborgs län och senatsledamot
- Krabbe, Carl Johan (Krabbarne, C. Kr., Calle Krabbe, Kr., C. K., Krabbe 1, C.) (1813–1835), porte d'épée fänrik vid Finska gardet 1834
- Krabbe, Magnus Arvid (Krabbarne, Kr., A. K., Arvid K., A., Arwid) (1816–1882), auskultant vid Vasa hovrätt 1837, vichehäradshövding 1840; senare hovrättsråd
- Kranck, Mathilda (f. 1818), bedrev småskalig handel i Uleåborg
- Kristian II, även känd som Kristian Tyrann (Christian Tyrann) (1481–1559), kung av Danmark och Norge 1513–1523, av Sverige 1520–1523
- Kristina (Christina) (1626–1689), svensk drottning 1632–1654
- Krogius, Georg (1817–1859), fil.kand. och fil.mag. 1840; senare kaplan i Luumäki
- Kroisos (Croesus), kung av Lydien ca 560–546 f.Kr.; känd för sin förmögenhet
- Kruskopf, Fredrik Konstantin (1815–1853), student 1833; senare stadsläkare i Kuopio
- Krüger, oidentifierad
- von Krämer, Carl Johan (Öfverste Krämer) (1784–1834), överste
- von Krämer, Erik Johan (Torkel Trä*****) (1784–1852), hamn- och brofogde; senare Z. Topelius hyresvärd på Bernhardsgatan
- Kröger, Brita Catharina, f. Bäck (1780–1854), g. m. handlanden Anders Johan Kröger
- Kugelberg, Gustaf Henrik (1787–1834), källarmästare
- Kuhlberg, Gustava Magdalena, f. Heidenstrauch (Kuhlhelm) (1778–1838), g. m. majoren Johan Kuhlberg (d. 1809)
- Kuhrup, Wilhelm, dansk flöjtist
- Kulin, oidentifierad
- Kunelius, sannolikt Johan (Cornelius) (1806–1846), kofferdiskeppare
- Kungen, se Karl XIV Johan
- Kurtén, Nils Ferdinand (1801–1873), tf. lärare vid Tavastehus trivialskola 1834–1835, tf. pedagog i Nykarleby 1838, kaplan i Kvevlax 1840–1856; senare kyrkoherde i Nagu och Hammarland
- Kyntzell, Anders (1779–1849), kommerseråd, skeppsredare och handlande i Gamlakarleby; morbror till Emilie Lindqvist

- Kyntzell, Augusta Olivia eller Gustava Olivia (Olivia Kynsell, Kynsellerna) (1825–1903), dotter till A. Kyntzell; kusin till Emilie Lindqvist
- Kyntzell, Carolina Albertina (Lina Kynsell) (1818–1877), g. 1845 Ahlström; dotter till handlande Fredrik Kyntzell; kusin till Emilie Lindqvist
- Kyntzell, Fredrika Emilia (Fredr. Kynsell, F. Kynsell, Fredrique K., Milla, Kynsellerna) (1817–1872), dotter till A. Kyntzell; kusin till Emilie Lindqvist
- Kyntzell, Fredrika Lovisa, f. Rahm (fru Kynsell) (1801–1862), g. 1:o m. handlanden i Gamlakarleby Johan Fredrik Kyntzell (d. 1832), 2:o m. löjtnant Matvej Artemjev 1835
- Kyntzell, Maria Johanna (M:lle Kynsell, Söta Canaljen, Kynsellerna) (1820–1902), dotter till A. Kyntzell; kusin till Emilie Lindqvist; senare handarbetslärarinna i Gamlakarleby
- Kählman, Fredrika Evelina, g. Granfelt (Evelina K., Kåla, Evelina) (1819–1902), g. m. A. E. Granfelt 1843; dotter till G. F. Kählman
- Kählman, Gustaf Albert (Kl:n) (1816–1851), handlande i Helsingfors; son till G. F. Kählman
- Kählman, Gustaf Fredrik (Kålmans) (d. 1847), handlande
- Kåla, se Kählman, F. E.
- Köcher, Karl Julius, skådespelare vid hovteatern i S:t Petersburg
- Köhler, Carl (Koehler) (f. 1800), musikkdirektör, teaterdirektör och komiker från S:t Petersburg
- Köhler, Wilhelmina (madame Koehler), skådespelerska; g. m. C. Köhler
- Kölmark, Per (1750–1839), svensk filosofisk skriftställare
- König, Georg Hartvig, skräddaremästare vid Förstadstorget
- König, Henrik Casten Michael (1815–1848), skräddargesäll; bror till G. H. König
- von Königslöwe, Otto, tysk violinist och kompositör; F. Pacius elev
- Köpingson, Catharina, f. Lithén, länsmansänka; höll småbarnsskola i Juthes gård i Nykarleby
- Körner, Karl Theodor (1791–1813), tysk poet
- L., se Grönroos, M. C.; Lirko eller Lithén, familjen Mathias
- L., Alex., se Lithén, Al.
- L., Augusta, se Lindqvist, I. A.
- L., Axeliana, se Lundmark, A. F.
- L., Carin, se Lindqvist, B. C.
- L., Eie; Emelie; Emmy, se Lindqvist, M. E.
- L., Emil, se Lundmark, E. M.
- L., Franz, se Lithén, F. C.
- L., Janne, se Levelius, J. P. eller Lybeck, J. A.
- L., Jenny, se Lalin, J. C.
- L., Johannes, oidentifierad
- L., M:a; Mathilda, se Lithén, Mat. C.
- L., Maths, se Lithén, M.
- L., Rosalie, se Lithén, S. R.
- L., T:a, se Lithén, Mat. C.
- L., Thilda, se Lindqvist, J. M. eller Lithén, Mat. C.
- L., Thure, se Levelius, G. T.
- L., Will:a, se Lithén, C. V.
- L., flickorna, se Lindqvist, flickorna eller Lithén, flickorna
- L., fru, se Lindqvist, J. S.
- L., fruntimmer, se Lithén, flickorna
- L., Gubben, se Lindqvist, I. eller Lithén, M.
- L., Gumman, se Lindqvist, J. S. eller Lithén, A. S.
- L., les mademoiselles, se Lithén, flickorna
- L., mamsell, se Lindqvist, M. E.
- L., morbror, se Lithén, M.
- L., moster, se Lithén, A. S.; Lithén, C. V.; Lithén, Marg. C. eller Lybeck, C. S.
- Ladau, Gustaf Wilhelm (1765–1833), postdirektör, medlem i senatens ekonomidepartement, verkligt statsråd
- Lagerborg, Robert Wilhelm (1796–1849), guvernör över Uleåborgs län 1834–1849
- Lagerbring, Sven (1707–1787), svensk professor i historia
- Lagerlöf, mamsell, sannolikt dotter till

- rustmästaren Alexander Lagerlöf
Lagermarck, Bror Otto Berndt (1803–1853), kommissionslantmätare i Vasa län 1836
- Lagermarck, Vendela Gustava Carolina (fröken L.:k, Wendla Charlotta Lagermark) (1805–1838), g. m. C. W. Wilander 1837; dotter till kapten Magnus Lagermarck (d. 1811)
- Lagermark, Sophie; Lagermarkskan, se Calamnius, J. S.
- Lagervall, Anton Fredrik Vilhelm Bartholomæus (1823–1857), student 1839, underofficer i Finska gardet 1840; senare löjtnant i rysk tjänst
- Lagervall, Jakob Fredrik, tidigare Oxeman (1787–1865), deltog i kriget 1808–1809, sedan i rysk tjänst, majors avsked 1831; pjäsförfattare under 1830- och 1840-talet
- Lagman, Erko, uppgifter saknas
- Lagus, Anders Johan (1772–1831), professor i teologi 1824–1830
- Lagus, Johan Gabriel (1816–1870), student 1835, fil.mag. 1840; senare kaplan i Lumijoki
- Lagus, Jonas (L.) (1798–1857), kaplan i Ylivieska; väckelseledare och författare till andliga skrifter
- Lagus, Maria Wilhelmina (Mina Lagus) (1818–1852), dotter till W. G. Lagus
- Lagus, Wilhelm Gabriel (1786–1859), professor i allmän lagfarenhet; senare rektor och kansliråd; historieforskare
- Laiberg, Carl Gustaf (f. 1805), nykarlebybördig snickare; förvisades till Sibirien för förfälsking 1835
- Lalin, Alexandra Elisabeth (flickorna Lalin) (f. 1819), g. 1841 Alcenius; dotter till L. Lalin
- Lalin, Hilda Charlotta (flickorna Lalin) (f. 1828), g. 1852 Wiklund; dotter till L. Lalin
- Lalin, Johan Edvard (J. Lalin, Janne Lalin) (f. 1815), son till L. Lalin; senare sjökaptен
- Lalin, Johanna Christina (flickorna Lalin, Jenny L.) (1812–1858), dotter till L. Lalin
- Lalin, Ludvig (1783–1844), rådmann och handelsman i Gamlakarleby; kapten, på bl.a. »Furst Menschikoff» och M. Lithéns skepp på 1830-talet
- Lambert, Josef August (1776–1837), svensk skådespelare och teaterman
- Lampa, Clæs Johan (1815–1847), lyceist, student 1834; i rysk militärtjänst 1837
- Lampa, mamsell, pianist; dotter till rådmann Johan Lampa
- Lampenius, Gustaf (1800–1833), justitierådmann i Helsingfors
- Lampenius, Johanna Christina, f. Kurtell (1799–1838), g. m. G. Lampenius; gav ambulerande dansundervisning
- Landerbeck, Carl Olof (1806–1838), traktör; tidigare kypare hos C. Wahllund; begick självmord
- Landtman, »mamsell», oidentifierad
- Lange, Johan Zacharias (1801–1859), andre kaplan i Helsingfors 1829–1845; senare kyrkoherde i Orimattila
- Langenskiöld, Anders Gustaf (1771–1853), landshövding i Kymmenegårds län 1812–1827
- Langenskiöld, Carl Fabian Theodor (Lsköld) (1810–1863), fil.mag. 1832, lärare i ryska vid kadettkåren 1838; senare translator, guvernör, senator och geheimeråd
- Langenskiöld, Lars Henrik Gustaf (»Caballeros primos») (1805–1869), kanslist vid Vasa hovrätt 1834–1839; senare direktör vid Finlands bank och statsråd
- Lantinghausen; Lant.–:n; L.:gen, se Staudinger, J. J.
- Lasander, Kajsa Greta (Greta Lazander) (1816–1848), jungfru på Kuddnäs; g. 1843 Sundström
- de Las Cases, Emmanuel (1766–1842), fransk historieskrivare och författare
- Lasar, fru, f. Binnes, tyrolersångerska; syster till buktalaren J. Binnes
- Lasse, se von Platen, L. A.
- Latreille, Pierre André (1762–1833), fransk zoolog
- Laurell, Alexander Fredrik (1811–1840), fil.mag. 1832 (primus),

- med.lic. och adjunkt i kirurgi och barnförlossningskonst 1839
- Laurell, Axel Adolf (1801–1852), docent i teoretisk filosofi 1826–1836, professor i dogmatik 1836–1852, teol.dr h.c. 1840
- Laurén, »fru», oidentifierad
- Laurent, »fru», skådespelerska; uppgifter saknas
- Laurin, Lars Herman (1812–1867), student 1832; senare kyrkoherde i Pudasjärvi
- Lavater, Johann Caspar (1741–1801), schweizisk författare, teolog och präst
- Lazander, se Lasander, K. G.
- Lchen se Grönroos, M. C.
- L:ck, J.; Janne, se Lybeck, J. A.
- Ldahl, se Lundahl, C.
- Ldl, herr, se Lundahl, J. F.
- Lebell, oidentifierad
- Lehmann, oidentifierad
- von Leibniz, Gottfried Wilhelm (1646–1716), tysk matematiker och filosof
- Leja, Benjamin (1797–1870), tyskfödd optisk instrumentmakare, nipper- och galanterihandlande i Stockholm, kunglig hovoptiker 1838
- Lejon, se Reuter, E. O.
- Lek, se Lybeck, J. A.
- Lemberg, Abraham (1793–1836), vaktmästare vid universitetet
- Lemberg, Johanna Wilhelmina (1826–1836), dotter till A. Lemberg
- Lemke, Evert August Detlof (1792–1855), teaterdirektör och skådespelare
- Lena, oidentifierad
- Lenngren, Anna Maria (1754–1817), svensk författare och poet
- Leonard, se Borgström, J. L.
- Levelius, Anna Kristina, f. Turdin (moster Anna Stina) (1774–1837), g. m. bokhållaren Petter Gustaf Levelius (d. 1819)
- Levelius, Gustaf Thure (Thure L., Thure Lew., Lewelierna, gossarne Levelius, Thure Lew.ius) (f. 1816), styrman, seglade bl.a. med »Ellida»; son till A. K. Levelius
- Levelius, Johan Petter (Johannes Levelius, J. P. L–s, gubben Lewelius, broder Lewelius, Gubben, Janne Lewelius, Janne L., Lewelierna, gossarne Levelius) (1814–1837), student 1834, studerade teologi; son till A. K. Levelius
- Levelius, Johanna Elisabeth, f. Sjöström (f. 1820), g. m. G. T. Levelius 1838; senare fränskild
- Lew.ius, Thure, se Levelius, Gustaf Thure
- Levonius, August Asmund (1819–1883), student 1835; senare justitierådman
- Lidén, borgmästarinnan, se Zidén, A. C.
- Lilius, Carl Adolf (1811–1868), student 1832, kaplansadjunkt i Ylistaro 1834; senare kaplan i Kortresjärvi och Suomussalmi
- Lilius, »gubben», oidentifierad
- »Liljan nära polen», se Bergbom, M. G.
- Liljeberg, Maria Sofia (1813–1902) eller Johanna Albertina (f. 1819); systrar till H. C. Lindh
- Liljeblad, Anders (1813–1879), student 1832; senare kommissionslantmätare i Uleåborg
- Liljeblad, Samuel (1761–1815), svensk botaniker
- Liljebrunn, Carl Adolf (1804–1868), överstelöjtnant
- Liljedahl, Johan August (1797–1839), apotekare i Åbo 1827–1839
- Liljeroth, oidentifierad
- Lille, Bengt Olof (1807–1875), fil.mag. 1827, teol.kand. 1833, teol.dr och professor i kyrkohistoria 1840
- Lillström, Carl Alexander (1812–1869), kaplansadjunkt i Helsingfors 1838; senare kyrkoherde i Jorois
- Lina, se Borgström, H. C.; även oidentifierade
- Lind, Hans, sjökaptan bl.a. på barkskeppet »Juno»
- Lind, se Lindh, A. eller J. E.
- Lindberg, Jonas (Lindeberg), guldsmed i Stockholm
- Lindberg, »kusken», oidentifierad
- Lindblom, Jakob Axelsson (1746–1819), skytteansk professor i vältalighet och politik i Uppsala, ärkebiskop
- Lindeberg, Carl Wilhelm (1768–1834), handelsman i Helsingfors, kommerseråd, skeppsredare

- Lindeberg, se Lindberg, J.
- Lindegren, Peter Henrik (1810–1866), student 1831; senare kaplan i Multia
- Lindeqvist, Gabriel (Lindquist) (1814–1897), student 1831, fil.mag. 1840; senare kyrkoherde i Padasjoki
- Linder, Helena Magdalena, f. von Brevern (1818–1839), g. m. överstelöjtnant Carl Anton Linder
- Lindert, möjligen Linder, Fridolf (1823–1896), godsägare på Svartå
- Lindfors, Anders Otto (1781–1841), professor i historia, vältalighet och poesi i Lund
- Lindfors, August (1810–1882), fil.mag. 1836; senare lektor i Borgå
- Lindfors, Berndt Henrik (brodern Lindfors) (1812–1836), student 1829
- Lindh, Anton (Lind) (1811–1881), fil.mag. 1836; senare läkare i Borgå
- Lindh, Hedvig Christina, f. Liljeberg (1801–1876), g. m. J. E. Lindh
- Lindh, Johan Erik (Lind) (1793–1865), svenskfödd porträttmålare
- Lindequist, se Lindqvist, M. E.
- Lindquist, se Lindeqvist, G.; Lindqvist, I. eller familjen Isak
- Lindquist, se Lindqvist
- Lindquist, yngre syskonen, se Lindqvist, I. A.; J. J.; J. M.; M. E. och S. C.
- Lindquistarne, bröderna Lindqvist, I och G. A. samt Abraham (1773–1828), handlande; Johan Vilhelm (1785–1835), viktualiehandlande och Nils Fredrik (1783–1863), militär och jordbrukare; far och farbröder till Emilie Lindqvist
- Lindquisten, se Lindqvist, I.; familjen Isak eller flickorna
- Lindquistska, damerna; fruntimmerna (Lts), se Lindqvist, J. S. samt döttrarna J. M. och M. E. eller Lindqvist, flickorna
- Lindqvist, Brita Catharina, f. Roundell (Carin L.) (1792–1858), g. m. G. A. Lindqvist
- Lindqvist, Carl (farfar) (1747–1839), sjöman, handlande, rådman; farfar till Emilie Lindqvist
- Lindqvist, Greta Carolina (f. 1820), g. 1844
- Lindvall; dotter till Abraham Lindqvist; kusin till Emilie Lindqvist
- Lindqvist, Gustaf Adolf (Gustaf) (1792–1858), handlande, skeppsredare, brukspatron; farbror till Emilie Lindqvist
- Lindqvist, Isabella Augusta (Augusta Lt, Augusta L., flickorna Lindquist) (1825–1873), g. 1846 Lybeck; dotter till I. Lindqvist
- Lindqvist, Isak (I. L.:st, Lindquisten, Lt, I. Lt, J. Lindquist, gubben Lt, Gubben, Isak Lt, Herr Rådman, Gubben I, Farbror Isak, J. Lt, Farbror I., Gubben L., pappa, Pappa Isak, svärfar Lindquist, Farbror, Lten, pappa I, Gubben Lt) (1788–1853), handlande, rådman i Nykarleby; svärfar till Z. Topelius från 1845
- Lindqvist, Johan Julius (Julius) (1832–1877), son till I. Lindqvist; senare läkare i Närpes
- Lindqvist, Johanna Mathilda (Thilda Lquist, Thilda Lt, Thilda L, Ta Lt, T. Lt, Thilda Lindgren, T.) (1823–1891), g. 1845 Hæggström; dotter till I. Lindqvist
- Lindqvist, Johanna Sofia, f. Kyntzell (fru Lt, fru L., Tante Lt, fru Lindquist, Tante lilla, Mamma Johanna, Gumman L., mamma) (1794–1857), g. m. I. Lindqvist; mor till Emilie Lindqvist
- Lindqvist, Ludvig Isak (1827–1894), son till I. Lindqvist; senare överarkitekt
- Lindqvist, Maria Emilie (Emelie L.:t, E.lie Lt, E. Lt., Emelie L., E. L., Emelie Lquist, Mamsell Lindquist, Emmy, Emelie Marie Lt, Emmy L., Emeli, Emilia Maria, E., Mamsell Emelie, Eie L., Eie, Emmy Lt, Selene, Mamsell L., M E L, Lindequist, Stud. Lindquist, Mamsell Lt, Emma, Emilia, Emili, Milla, Milchen) (1821–1885), g. m. Zacharias Topelius 1845; dotter till I. Lindqvist
- Lindqvist, Sofia Charlotta (Lindquistas Lotta, Lotten) (1836–1916), dotter till I. Lindqvist
- Lindqvist, familjen Isak (Lindquistens,

- I. Lindquists, L:tens, J. Lindquists,
Lts, quistar, quistarne, quistfamiljen,
L:tarna)
- Lindqvist, flickorna (Lindquistens,
flickorna Lt, flickorna L., Lindquistiska
damerna, quistarna, quistiga, quistar),
se systrarna I. A.: J. M. och M. E.
- Lindskog, Evelina Mathilda (f. 1823), g.
1843 Winstén; dotter till rådmän Carl
Salomon Lindskog i Jakobstad
- Lindström, Gustaf Eriksson
(Bränshusgusta, Grannas Gusta,
Bränhus Gusta), spannmålstorpare på
Löparö i Sibbo
- Lindström, Marie Sofie (Majso) (f. 1823),
dotter till G. E. Lindström
- Lindström, »madam», oidentifierad
- Ling, Pehr Henrik (1776–1839), dansk
skald och dramatiker
- Link, Karl Karlovitj (1800–1848), löjtnant
vid 8. finska linjebataljonen; senare
kapten
- von Linné, Carl (1707–1778), svensk
botaniker och läkare
- Linsén, Johan Gabriel (gubben, farbror
Klinkus, Professorn i Vältaligheten)
(1785–1848), professor i vältalighet och
skaldekunst
- Lirko (Lko, L.), oidentifierad
- Lisa, tjänarinna hos J. Lybeck
- Lisa, se Hammarin, M. E.
- Lisa Eriksdotter (Frill) (f. 1838), dotter till
Erik Olofsson
- Lisette, se Nordberg, S. E.; Toppelius, E.;
Åström, C. E.; även oidentifierade
- Lisette, cousin, se Toppelius, E.
- Lisette, faster, se Toppelius, Joh. E.
- Lithén, Alexander (A: L.; Alex. L., A:r)
(1816–1831), son till M. Lithén; kusin till
Z. Topelius
- Lithén, Anna Helena, f. Kempe (fru J. Ln)
(1803–1827), g. m. J. G. Lithén
- Lithén, Anna Sofia, f. Hjelt (Moster
L., Moster Lithén, Gamla moster
Lithén, Moster Ln, Moster Lithén d.ä.,
Gumman Lithén, Gumman L.) (1792–
1866), g. m. Jacob Lithén (d. 1832) i
Gamlakarleby; svägerska till Mathias
Lithén
- Lithén, Charlotta Vilhelmina, f. Toppelius
(Moster, Moster Lithen, Moster L.,
Frun, C. W. L., fru rådman Lithén, W:a
Lithen, Willh:a L., Charlotte, moster
L:n, Tante Mina, Tante Rådman, rådmanskan,
rådmanskan, Mina) (1804–1846), g. m.
M. Lithén; syssling till Z. Topelius
- Lithén, Frans Constantin (Franz,
Fransiscus, F. L.; Franz L., Fr., F. C. L.)
(1822–1836), son till M. Lithén; kusin
till Z. Topelius
- Lithén, Gustaf (OGustaf) (1824–1896),
son till J. G. Lithén; senare rådman i
Gamlakarleby
- Lithén, Johan Gustaf (Capiten GLithén,
G. Lithén, Gustaf Lithén) (1794–1852),
sjökaptén, handelsman och rådman i
Gamlakarleby; bror till Mathias Lithén
- Lithén, Margaretha Christina, f.
Calamnius (Moster L) (1790–1826), g.
m. M. Lithén; Z. Topelius moster
- Lithén, Mathias (morbror Lithén,
morbror L, pappa, von Hartenstein,
Ln, Gubben L., Maths L., gubben Ln,
gubben, Maths, Rådman, Monseigneur
Maths) (1786–1846), handelsman,
skeppsredare, rådman
- Lithén, Mathilda Christina (Math:, M.,
Mathilda L., Cristina, M C L, M: L:
Christina, M. L:n, T:a, mamsell Lithén,
M:a, T:a L., M:a L:n, T:a L:n, Ma L.,
Thilda Ln, Th:a, M:lle T:a, Thilda L.)
(1817–1857), g. 1844 Dyhr; dotter till M.
Lithén; kusin till Z. Topelius
- Lithén, Sofia Rosalie (Rosalie L., Rosali,
R., R. L., Rossalie, RL:n, Rlie, Rosa, Ro,
M:lle Lithén, Rie, R. L:n, Rosalie L:n,
Ros) (1813–1847), dotter till M. Lithén;
kusin till Z. Topelius
- Lithén, flickorna; fruntimmerna (flickorna
L., les mademoiselles L., fruntimmerna
L., flickorna Ln, Ls, M:ne L:n, M:ne
Lithén, Lns, damerna Lns, Lithenska
frunt., Unga Lithenerna, ljustblåa
Lithener), se systrarna M. C. och S. R.
- Livius, Titus (59–17 f.Kr.), romersk
historieskrivare
- de Livron, familjen Karl Peter

- de Livron, Frans Fransovitj, son till
generalmajor Frans Ivanovitj de Livron
- de Livron, Karl Peter Fransovitj (1797–
1887), kapten i Första finska sjöekipaget;
senare generalmajor
- de Livron, Kathe Fransovna (f. 1836),
dotter till generalmajor Frans Ivanovitj
de Livron
- de Livron, fru; majorskan, g. m.
generalmajor Frans Ivanovitj de Livron
- Ljungberg, se Jungberg, J. I.
- L:k, fröken, se Lagermarck, V. G. C.
- L:k, se Lundmark
- Lk:n, se Kerrman, C. L.
- Lko, se Lirko
- Lks, se Lundmark, familjen Pehr
- Lloyd, se Berger, K. L.
- Ln; Lnes; Lns, se Lithén
- Loehnber, oidentifierad
- Logren, Carl Henrik (lilla Hinric) (f.
1839), son till J. H. Logren
- Logren, Johan Henrik (broder L., Jean
Logren, Jean Henrik) (1811–1859),
student 1833, lantmäteriauskultant 1835;
senare lantmätare i Vasa och i Åbo och
Björneborgs län
- Logren, Sophie, se Stenroth, S. A.
- Lohman, Carl (1807–1837), tysk
handlande från Schwelm
- Lohman, »mamsell», oidentifierad
- Londicer, Carl August (1815–
1897), student 1832; senare
kommissionslantmätare i Åbo län
- Loocman den vise, se Luqman
- Lotchen se Grönroos, M. C.
- Lotta (nya jungfrun, pigan), tjänarinna hos
familjen Runeberg
- Lotta, se Backman, A. C.; Grönroos, M.
C.; Lindqvist, S. C. eller Nordberg, C.
- Lotta, »lilla», oidentifierad
- Lottch., Lottchen se Backman, A. C.
- Lotten, se Lindqvist, S. C.
- Louise, se Kerrman, C. L. eller Sjöberg,
A. L.
- Lovisa, se Kerrman, C. L. eller Nyström,
A. L.
- L:quist, se Lindqvist
- Lrk, se Lundmark, P.
- L–s, J. P., se Levelius, J. P.
- L:s, se Lithén, damerna; familjen Mathias
eller flickorna
- Lsköld, se Langenskiöld, C. F. T.
- L:st, I, se Lindqvist, I.
- Lt; L:tarna, L:ten, L:tens; Lts, se Lindqvist
- Lucilius (180–102 f.Kr.), romersk poet
- Ludvig, se Örn, L. W.
- Ludwig, se Lindqvist, L. I. eller Örn, L. W.
- Ludvig XIV, »Solkungen» (1638–1715),
fransk kung 1643–1715
- Ludvig XVI (1754–1793), fransk kung
1774–1792; avrättades under franska
revolutionen
- Lulle, se Lundahl, C. eller J. F.
- Lund, »assessor», oidentifierad
- Lundahl, Augusta Charlotta (1811–1892),
poet; g. 1844 Wallenius; dotter till G.
Lundahl
- Lundahl, Carl (Lulle, Carole Lundahl,
Ldahl) (1818–1855), student 1834, fil.
kand. och fil.mag. 1840; senare med.dr;
son till G. Lundahl
- Lundahl, Gustaf (1783–1846), handelsman
och tegelfabrikör i Tammerfors;
kommerseråd 1826
- Lundahl, Gustaf d.y. (G. Lundahl) (1814–
1844), fil.dr 1840; senare professor i
astronomi; son till G. Lundahl
- Lundahl, Julius Ferdinand
(Herr Ldl, Lulle) (1818–1854),
student 1826; tf. translator vid
generalguvernementskansliet 1836,
kopist 1838; senare translator vid
senatens prokuratorsexpedition
- Lundenius, Anders Carl Gustaf (1810–
1883), student 1829, fil.kand. och fil.mag.
1836; senare docent i historia och läkare
i Helsingfors
- Lundgren, Anna Regina, f. Kempe (Anna
Kempe) (f. 1812), g. m. kapten Petter
Anders Lundgren 1836; dotter till F. R.
Kempe
- Lundmark, Axeliana Fredrika (Ana Lk,
Lundmarkska fruntimmerna, Axeliana
L-) (1826–1875), g. Palander 1851; dotter
till P. Lundmark
- Lundmark, Anders Magnus (1766–1835),

- stadsläkare i Jakobstad 1793–1814;
handlande
- Lundmark, Emil Magnus (E L:k, Phoenix,
Emil L:k, Emil L) (1821–1864),
kadett 1836; senare kapten vid Finska
kadettkåren; son till P. Lundmark
- Lundmark, Fredrika Gustava, f. Lindström
(fru L:k, Lundmarkska fruntimmerna)
(1800–1850), g. m. P. Lundmark
- Lundmark, Pehr (Tullförw., L., L:k, Lrk,
farbror Lundmark, gubben) (1794–
1847), tullförvaltare i Nykarleby 1833–
1841; avskedad och dömd till fängelse
p.g.a. förskingring 1843; amatörmusiker;
son till A. M. Lundmark
- Lundquist, Anna, uppgifter saknas
- Lundqvist, Olof (1793–1854), skeppare
- Lundström, Anders Vilhelm (Lundstr.,
befallningsman Lundström) (1804–
1872), kronofogde i Korsholms norra
härad 1834–1853
- Lundström, Johan (1805–1859), skeppare,
rådman och handelsman i Brahestad
- Luqman (Loocman den vise), vis man i
islamiska traditionen, ibland identifierad
som Aisopos
- Luther, Martin (1483–1546), tysk
reformator
- Lybeck, Brita Christina, f. Rothof
(Gamla Fru Lybeck) (1766–1848),
stadsbarnmorska i Nykarleby; g. m.
handelsbetjänten Johan Lybeck (d.
1809)
- Lybeck, Carl Ferdinand (Hökar Lybeck)
(1797–1833), sjöman och handlande i
Nykarleby; son till B. C. Lybeck
- Lybeck, Catharina Sofia, f. Holmberg
(Moster L., fru P. Lybeck) (1792–1859),
g. m. P. A. Lybeck
- Lybeck, Johan Adolf (I: Lybeck, Janne
Lybeck, Janne Lck, Janne L., J. L:ck,
JLck, Johannes Lybeck, Rådman
Lybeck, Lek, Lck) (1807–1895),
handelsman i Nykarleby 1833, rådman
1837
- Lybeck, Petter Abraham (P L) (1801–
1836), bodbetjänt i Turdinska
handelshuset 1817, grosshandlare och
rådman; bror till J. A. Lybeck
- Lybeck, familjen Petter Abraham
- Lüders, Carl (d. 1884), tysk pianist
- Lyra, Henrik (1802–1875), löjtnant vid
Livgardets finska skarpskyttebataljon
1835, kapten 1840; senare generalmajor
- Lyra, »präst», oidentifierad
- Länsman, se Nordqvist, M. C.
- Löfman, Berndt Fredrik (1815–1843),
student 1833; sjöman
- Löfström, »löjtnant», oidentifierad
- Löfven (L:ven), se Backman, H.
- Lönbohms, oidentifierad
- Lönnrot, Elias (Lönröth) (1802–1884),
provinsialläkare i Kajana 1832–1853;
senare professor i finska språket
och litteraturen; folkdiktsamlare,
sammanställde *Kalevala*
- Lönnroth, Lovisa (f. 1815), svägerska
till och inneboende hos P. J. Falck i
Nykarleby
- Löwén, se Backman, H.
- M., se Hammarin, M. E. eller Lithén, Mat.
C.
- M., Lorenz, se Mathesius, L.
- M., Sophie, se Molander, B. S.
- M., Thilda, se Mellberg, C. M.
- M., »professor», oidentifierad
- Ma Tante; Ma Tante Friherrinnan, se
Rosenkampff, A. J.
- Machowirth, Anton, bayersk fyrverkare,
anlände till Helsingfors från Riga 1836
- Magdalena, se Rif, M. C.
- Magito, Jean Louis, även Johan Ludvig
(f. 1807), ekvilibrist, konstberidare,
pantomimförfattare och fyrverkare
- Magito, Pauline, f. Kers, g. m. J. L. Magito
- Mahmud II (1785–1839), osmansk sultan
1808–1839, reformator
- Maja, pigan, se Gröndahl, M.
- Maja, oidentifierad
- Majso, se Lindström, M. S.
- Malibran, María Felicitas, f. García
Sitches (1808–1836), spansk-fransk
operasångerska
- Malla, se Elfsberg, A. W.
- Malm, Herman (M.) (1809–1887), fil.

- kand. och fil.mag. 1836; senare lärare i Uleåborg
- Malm, Thure Ferdinand (1809–1876), rådmän och handlande i Jakobstad
- Malmberg, Nils Gustaf (M.) (1807–1858), kaplansadjunkt i Lappo 1838, i Nykarleby 1842; pietist och väckelseledare i södra Österbotten; avstängd från sin tjänst ett halvt år pga olovliga andaktsstunder 1842
- Mannerheim, Carl Gustaf (1797–1854), president i Viborgs hovrätt 1839–1854, entomolog
- Mannerheim, Vendla Sofia, f. von Willebrand (1779–1863), g. m. geheimerådet Carl Erik Mannerhiem; mor till C. G. Mannerheim
- Mansén, Johan Gustaf (1803–1845), student 1833, studerade teologi men avbröt studierna; senare vaktmästare i Kastelholms fängelse
- Marcolfus, oidentifierad
- Margaretha Mattsdotter (G., Greta) (1822–1877), dotter till husbonden på gästgiveriet Kahra i Alavo; Z. Topelius ungdomsförälskelse
- Margreta Sophie, oidentifierad
- Mari, moster; Maria, se Toppelius, Maria
- Maria, tante, se Friberg, M. E.
- Maria, oidentifierade
- Maria Kristina (Christina) (1806–1878), spansk drottning 1829–1833, regent för sin minderåriga dotter Isabella 1833–1840; g. 1:o m. Ferdinand VII 1829, 2:o i hemlighet med don Fernando Muñoz 1833; tvingades avgå 1840
- Marie, prostituerad på värdshuset vid Sörnäs villa
- Marie (Jungfru Marie), tjänarinna hos Runebergs
- Marie, se Wennerholm, M. M.; Gröndahl, M.; Hammarin, M. E. eller Toppelius, Maria
- Marie, M:lle, servitris hos Åhrstedts; uppgifter saknas
- Marie, moster, se Toppelius, Maria
- Marklund, Carl Gustaf (herrskalet Marklund, M:ds) (f. 1819), organist i Nykarleby 1838–1840; därefter i Viborg och Pedersöre; spelade fiol på danserna i Nykarleby; son till D. Marklund
- Marklund, Daniel (Gubben Marklund) (1776–1846), organist i Pedersöre
- Marklund, Elisabeth Margaretha, f. Häggblom (Lisa Häggblom, herrskapet Marklund, M:ds) (f. 1820), g. m. C. G. Marklund 1840; dotter till Gust. Häggblom
- Marklund, »mamsell», oidentifierad
- Marmier, Xavier (1809–1892), fransk upptäcktsresande, översättare och författare
- Marryat, Frederick (Maryat) (1792–1848), brittisk författare, sjökaptan
- Martin, Nina Lucia (1817–1907), sångerska; g. 1842 Pacius
- Martinelli, Fredrik, skådespelare
- Maryat, se Marryat, F.
- Masaracki, oidentifierad
- Mathesius, Lorenz (Lorenz M.) (1817–1894), student 1835, matros vid Finska sjöekipaget 1839; senare skrivare i Ikalis
- Math.; Mathilda, se Lithén, Mat. C.
- Mathilde, fröken, se Armfelt, M. H. S.
- Mathisen, se Matthesien, E.
- Mathlin, Henrik (1766–1837), båtbyggare i Uleåborg
- Mathlin, Henrik d.y. (1818–1839), elev vid Uleåborgs trivialskola 1829, student 1835; son till H. Mathlin
- Mathlin, Sophie, möjligen Sofia Jacobina (f. 1821), g. 1843 Antman; dotter till Henrik Mathlin (d. 1868) i Uleåborg
- Maths, monseigneur, se Lithén, M.
- Mats (Maths), dräng på Kuddnäs
- Matthesien, Eduard (Mathisen) (f. 1815), militär
- Maximilian av Leuchtenberg (1817–1852), hertig av Leuchtenberg
- de Mayenne, »herr», oidentifierad
- Mayseder, Josef (1789–1863), österrikisk kompositör
- Mazér, Carl Peter (1807–1887), svensk porträttmålare och fotograf
- M. B., se Bergh, M. A.

- M C L, se Lithén, Mat. C.
M:ds, se Marklund, C. G. och E. M.
Mechelin, Henrik Adolf (1813–1899), fil. mag. 1836; senare ledamot av senatens ekonomidepartement och verkligt statsråd
Mehemed Ali, se Muhammad Ali
Méhul, Étienne Nicolas (1763–1817), fransk tonsättare
Meidinger, Johann Valentin (1756–1822), tysk fransklärare
M E L, se Lindqvist, M. E.
Melachpitoff, oidentifierad
Melart, Fredrik (1809–1841), predikant vid Finska gardet 1832
Melartin, Erik Gabriel (Rectorn, erkebiskopen) (1780–1847), professor i dogmatik 1829, universitetets rektor 1832–1833, ärkebiskop 1833–1847
Mellberg, Anna Johanna (Joh. Mellberg, Mellbergarna) (1819–1892), g. 1842 Idman; dotter till rådman Carl Johan Mellberg i Jakobstad
Mellberg, Charlotta Mathilda (T:a Mellberg, T. M., Thilda M., T:a Mg, Thilda Mg, Mellbergerna) (1823–1892), g. 1841 Malm; dotter till rådman Carl Johan Mellberg i Jakobstad
Mellberg, Fredrika Vilhelmina (f. 1824), g. 1861 Norring; dotter till rådman Carl Johan Mellberg i Jakobstad
Mellin, Agneta Charlotta Wilhelmina (äldre system, fröknarna Mellin) (1816–1892), g. 1842 Mellin; dotter till A. G. Mellin
Mellin, Augusta Constance (fröken A. Mellin, fröknarna Mellin) (1817–1843), g. m. A. E. Ramsay 1840; dotter till A. G. Mellin
Mellin, Axel Gustaf (millionären Mellin) (1775–1856), viceordförande för senatens justitiedepartement 1831–1854; jur.ut.dr h.c. 1840
Mellin, Gustaf Adolf (1815–1853), student 1831; senare referendariesekreterare; brorson till A. G. Mellin
Mellin, Gustaf Henrik (1803–1876), svensk präst och författare av historiska verk
Mellin, oidentifierad
Menn, Christian (1787–1834), schweizisk konditor och restauratör; hade ett konditori på Alexandersgatan fram till 1834 samt ett värdshus (Tölö värdshus)
Menschikoff, Alexander Sergejevitj (1787–1869), generalguvernör över Finland 1831–1855
Meyer, Ernst, pianist, sånglärare i Borgå gymnasium
Meyer, Friedrich Anton (1771–1831), universitetsbokhandlare och lektor i tyska
Meyer, Joseph (1796–1856), tysk förläggare och skriftställare
Meyer, möjligen handelsexpedit i Nykarleby, uppgifter saknas
Meyerbeer, Giacomo (1791–1864), tysk-fransk tonsättare och pianist
Meyerska sällskapet, se Reithmeyer, familjen Joseph
M. G., se Turdin, G. W.
Mg, T:a; Thilda, se Mellberg, C. M.
Mia, se Hammarin, M. E.
Mich, herr, se Topelius, Z.
Michail Nikolajevitj, även Mikael Nikolajevitj (1832–1909), rysk storfurste
Michailovitj (Michailoff), musikus
Michelet, Jules (1798–1874), fransk historiker
Mild, Gustaf (1795–1875), skomakare i Lillhoplax, Helsinge
Milchen; Milla, se Lindqvist, M. E.
Mina, se Tallgren, W.
Mina, jungfru, tjänarinna hos Rosenkampffs
Mina, tante, se Lithén, C. V.
Mineur, Carl Adrian, skådespelare; senare värdshusvärd i Lovisa
Misen, se Hammarin, M. E.
M. L.; se Lithén, Mat. C.
Moberg, Adolf (1813–1895), fil.kand. och fil.mag. 1836, docent i kemi 1838–1843, fil.dr 1840; senare professor i fysik
Mohr, Karl Friedrich (Isak Abraham Mohr) (1798–1859), skådespelare vid hovteatern i S:t Petersburg, teaterdirektör

- Molander, Brita Sofia (Sophie M., flickorna Harald, Sophie, Lillan) (1804–1880), g. 1842 Berger; fosterdotter på Haralds hemman hos familjen J. J. Kerrman
- Molander, Clas Herman (1817–1897), student 1836, fil.mag. 1840; senare guvernör för Tavastehus län och senator
- Molander, Frans Johan (Molander d.y.) (1820–1858), J. H. Logrens elev i Nykarleby, student 1839; senare lantmätare i Vasa
- Molander (gubben Molander), möjligen Carl Jakob (f. 1801), son till organisten Jonas Molander
- Molin, Gustaf (1811–1882), präst i bl.a. Nykarleby; senare kyrkoherde i Säskylä och Euraåminne
- Molin, Th., oidentifierad
- Montan, Hedda Christina (Hilda) (1817–1864), g. Sundblad; dotter till V. E. Montan
- Montan, Sofia Lovisa (1805–1880), dotter till V. E. Montan
- Montan, Vilhelm Eric (1779–1842), borgmästare och lagman i Arboga
- Montgomery, Edvard (1821–1866), kadett 1837; senare major
- Montin, Abraham Wilhelm (Ibrahim Montin) (1815–1866), fil.kand. och fil. mag. 1836; senare vicehäradsförvaldare och borgmästare i Nykarleby och Björneborg
- Montin, Max, uppgifter saknas
- Montin, Robert Vilhelm (1813–1895), student 1829; senare kyrkoherde i Pudasjärvi och Kimminge
- Mophus, se Nauclér, C.
- Morelius, Margaretha Elisabeth (f. 1794), vårdshusvärdinna, förestod bespisning på Lilla Robertsgatan; g. 1839 Törnroos
- Morier, James Justinian (1780–1849), engelsk diplomat och författare
- Moscheles, Ignaz (1794–1870), böhmisk-österrikisk tonsättare och turnerande pianist
- Mozart, Wolfgang Amadeus (1756–1791), österrikisk tonsättare
- Muchanov, Aleksander Aleksandrovitj (1802–1834), rysk överste och kammarherre; förlovad med A. Stjernvall
- Muhammad Ali (Paschan, en snillrik despot, Mehemed Ali) (1769–1849), vickung och pascha av Egypten 1805–1849
- Muhammed (ca 570–632), islams profet
- Munck af Fulckila, August Carl Ludvig (1789–1869), löjtnant vid Strömrenningskåren 1822, kapten 1835, ingenjör av 3:e klassen 1837; senare ingenjörsoverstelöjtnant
- Munck af Fulckila, August Fredrik (Munk, Muncken, lilla Munk) (1822–1848), student 1838; i militärtjänst 1840; senare fänrik
- Munck af Fulckila, Carl Otto (Capten Munk) (1802–1875), kapten i 2:a livgardet
- Munsterhjelm, Gustaf Riggert (1806–1872), stabsryttmästare; ägde Toivoniemi gård i Tuulois
- Mutter, se Gröndahl, C. C.
- Müller, Therese, skådespelerska
- Müller, »skådespelare», uppgifter saknas
- Münchenschreiber, oidentifierad von Münchhausen, Hieronymus Karl Friedrich (1720–1797), tysk militär och författare, känd för sina osannolika äventyrshistorier
- von Münster, Johann (1560–1632), reformert teolog från Westfalen
- Myren, oidentifierad
- Möller, Carl Johan (J. Möller) (1811–1867), student 1830; senare veterinär i Viborg och S:t Michel
- Möller, Henriette Louise (1816–1852), svensk sångerska
- Möller, »fru», g. m. den svenska organisten Nils Möller
- Möller, »gubben», oidentifierad
- N., Lisette, se Nordberg, S. E.
- N., herr, se Nylander, F.
- N., jungfru, se Nyström, M. C.
- N., prof., se Nordström, J. J.

- Nagel, Johan (1807–1885), svensk violinist
- Nandelstadh, Casper Vilhelm (N.stadt) (1810–1838), translator i ryska vid länsstyrelsen i Vasa 1833–1836, vicehäradshövding 1835
- Napoleon I, eller Napoleon Bonaparte (1769–1821), fransk kejsare 1804–1813 och 1815
- Nassokin, Christer Wilhelm Levanti (Nasakin) (1821–1838), kadett
- Nassokin, möjligen Emilia Lovisa Sofia (Nasatkin) (1823–1905), g. 1844 Cedercreutz; dotter till generalmajor Reinhold Johan Nassokin
- Nathan, Hård Gustaf (1760–1848), restauratör i Helsingfors
- Naclér, Carl (Mophus) (1816–1876), student 1835; senare kaplan i Pihlajavesi och Pedersöre
- N. B., se Brunström, N.
- N:der, Flora, se Nervander, F.
- N:der; Nder, se Nylander
- Ndr, se Nervander
- Neder, Friedrich Otto (herr Nedder, Neptuni son), skådespelare vid hovteatern i S:t Petersburg
- Neder, Louise Henriette Amalie, f. Heintze, skådespelerska vid hovteatern S:t Petersburg, g. m. F. O. Neder
- Nervander, Flora (Flora N:der) (1814–1853), syster till professor J. J. Nervander
- Nervander, Johan Jakob (Nr, Nerv:, N., adj. Ndr) (1805–1848), fil.mag. 1827, kurator för Österbottniska avdelningen 1829–1837, adjunkt i matematik och fysik 1832, prefekt för universitetets magnetiska observatorium och e.o. professor i fysiken 1838; senare ordin.; poet
- Nervander, Laura Emilia (Laura Ndr) (1809–1888), syster till professor J. J. Nervander
- Nervander, familjen Johan Jakob
- Nessler, Jakob (1810–1852), student 1828; relegerad från Österbottniska avdelningen 1834, försörjde sig sedan på renskrivning i Uleåborg
- Neuhaus, Joseph Wilhelm, skådespelare
- Neuman, Abraham (1802–1851), pastorsadjunkt i Nykarleby
- Neuman, Johan Jakob (provisor Neuman), farmacie kandidat
- Neuman, Lovisa Augusta Vilhelmina, f. Sundius (Mina S.) (1803–1865), g. m. skepparen Carl Eriksson Neuman
- Neumann, Frantz Ernst (1798–1895), tysk fysiker, mineralog, matematiker
- Nicander, Karl August (1799–1839), författare, lyriker, reseskildrare
- Nicolai, Theodor, skådespelare
- Nicolai, se Nikolaj I
- Nielitz, Carl Theodor, operasångare, skådespelare
- Nikolaj I (Keisarn, Nicolai, Hans Majestät, Kejsarn, hans Kejs. Maj., H. M. Kejsaren, hans Maj., Kajser Niklas, H. M., H. M:t) (1796–1855), rysk kejsare 1825–1855
- Nilsson, Sven (1787–1883), svensk naturforskare och arkeolog
- Noel, Mäster, se Olivarius, P.-N.
- Nordberg, Charlotta (Lotta, Charlotte, M:ll Nordberg) (f. 1829), g. 1859 Sipola; dotter till S. E. Nordberg
- Nordberg, Gustaf Adolf (1804–1840), vårdshusvård i Kronohagen
- Nordberg, Helena, f. Bäckström (1786–1849), vårdshusvårdinna; g. m. G. A. Nordberg 1834
- Nordberg, Sara Elisabeth, f. Toppelius (fru Nordberg, Lisette N., E. N.) (f. 1802), g. m. häradsskrivaren i Torneå, Zachris Nordberg (d. 1832); syssling till Z. Topelius
- Nordenheim, Abraham Joakim, adlad 1833 (tidigare Molander) (1771–1847), major, landshövding i S:t Michels län 1830–1837
- Nordenkraft, Christina Sofia (1807–1878), pietist; undervisade väckelseprästernas barn i Lappo
- Nordenswan, Georg (1813–1874), student 1830, kamalexamen 1839, possessionat, brukspatron på Tervakoski pappersbruk i Janakkala 1839; senare bokhandlare och kronofogde
- Nordensvanor, oidentifierade

- Nordgren, Johan Anton (en adjunct, Anton) (1816–1868), pastorsadjunkt i Nykarleby, pietist; senare kaplan i Vittisbofjärd
- Nordman, Carl Johan Adolf (1817–1885), student 1836; senare kyrkoherde i Malax
- Nordquist, Maja Cajsa, uppgifter saknas
- Nordqvist, Margareta Sofia, f. Långhjelm (fru N:t) (1792–1864), g. m. M. Ch. Nordqvist
- Nordqvist, Mauritz Christfrid (Länsman, N:t) (1802–1890), länsman i Nykarleby 1834–1855; senare befallningsman
- Nordström, Johan Jakob, tidigare Jakob Johan (Prof. N., Nm) (1801–1874), professor i folk- och statsrätt samt nationalekonomi 1834–1846, jur.utr.dr 1840; senare riksarkivarie i Sverige
- Norman, oidentifierad
- Norring, Johan Gabriel (1803–1859), kyrkoherde i Viborg 1839
- Norring, Viktor Fredrik (1816–1870), domarexamen 1840; senare kronofogde i Kuopio
- N:r, Fredrik; herr, se Nylander, F.
- N:t, se Nordqvist, M. Ch. eller M. S.
- von Numers, Carl Johan Oskar (1814–1881), elev vid Uleåborgs trivialskola 1829, student 1833, auskultant vid Åbo hovrätt 1839; senare vicehäradshövding, protokollsekreterare vid senaten och statsråd
- von Numers, Fredrik Mauritz (1785–1845), major; bodde på Tottesund i Maxmo
- von Numers, fröken, någon av kusinerna Vilhelmina Fredrika Charlotta (1813–1852), g. 1847 Rancken eller Antoinette Augusta (1817–1901) g. 1837 Agriciola
- Nummelin, Josef (1818–1880), student 1837; senare godsägare i Alastaro och brännvinskontrollör
- Nyberg, Carl Fredrik (broder Nyberg) (1810–1834), kontorist och handelsbokhållare i Nykarleby
- Nyberg, Catharina Margareta, f. Löfman (1782–1845), g. m. senatsledamot Fredrik Lorentz Nyberg (d. 1831); mor till Fredrika Albertina Lovisa, g. Rotkirch
- Nyberg, Gustaf, uppgifter saknas
- Nygren, Johan Fredrik (1814–1895), J. H. Logrens elev i Nykarleby fram till 1833
- Nylander, Fredrik (Fredrik N:r, Nder, herr N., N., F. Nder, Herr Nr) (1820–1880), elev vid Uleåborgs trivialskola 1830, student 1836, fil.mag. 1840; senare botaniker och stadsläkare i Uleåborg
- Nylander, Margaretha (1783–1876), svensk kokboks författare
- Nylander, Mari, uppgifter saknas
- Nylander, Sofia Elisabeth (Elise N:der) (1825–1916), syster till Fredrik Nylander; senare lärarinna i franska i Kuopio
- Nyman, Greta Caisa Johansdotter (Ca Nyman, Caisa, Cajsa) (f. 1816), jungfru på Kuddnäs 1835–1839; g. m. Carl Jacob Nyberg 1839
- Nyman, Hans (1798–1850), fil.mag., lärare vid Uleåborgs trivialskola 1823–1844; senare kyrkoherde i Brahestad
- Nyman, Henrik Jakobsson (H. Nyman) (f. 1814), sjöman från Nykarleby
- Nyman, Jacob (f. 1802), häradsskrivare, medlem i brandstodskommittén i Nykarleby; avskedad efter att ha blivit dömd för förfälskning
- Nyman, Jacob Theodor (Johan Theodor) (1835–1886), senare häradshövding i Alavo; son till Jacob Nyman; systerson A. H. Häggström, jungfru på Kuddnäs; Z. Topelius gudson
- Nyström, Anna Lovisa (Lovisa) (f. 1818), piga på Löparö; g. 1846 Lindroth; dotter till smeden Johan Nyström
- Nyström, Maria Catharina (jungfru Nyström, jungfru N., gumman Nyström, mutter Nyström, Nyströmskan) (1794–1863), gårdsägare i Jakobstad
- Nyström, Wendla (Wendla) (f. 1809), g. m. Petter Söderholm 1839; dotter till smeden Johan Nyström
- Näsa-Hejko, oidentifierad

- O., Mina, se Ottelin, W.
O., Sophie se Olson, M. S.
O. B., se Bull, O. B.
Odenvall, Fredrik Julius (1813–1867), fil.
kand. och fil.mag. 1836; senare lektor i
Vasa
Odert, se Reuter, E. O.
Oehlenschläger, Adam Gottlob (1779–
1850), dansk poet och dramatiker
Ohls, Erik Thomasson (Olsgubben)
(1770–1835), sytningsman
Ohlson, Sophie se Olson, M. S.
Ohlsons, se Olson, familjen Olov
OH:r, se Helander, O. H.
Olga, se Rosenkampff, O. S.
Olivarius, Philippe-Noël (Mäster Noel),
ev. en pseudonym för Nostradamus;
författade »Livre de prophéties», ett
verk om profetior
Olivier, Friedrich, balltysk operasångare
Ollant, oidentifierad
Olle; Olof, bror, se Helander, O. H.
Olof II Haraldsson, även Olof den helige
(St Olof) (995–1030), norsk kung och
nationalhelgon
Olsgubben, se Ohls, E. T.
Olson, Catharina, f. Palm (1794–1877), g.
m. O. Olson
Olson, Hilda (1832–1916), dotter till O.
Olson; senare känd konstnärinna
Olson, Maria Sofia (Sophie O., Mamsell
Olson, S. O., Sophie Ohlson,
Sophiorna) (1819–1896), g. m. Johan
Henrik Backlund 1839; dotter till O.
Olson; senare föreståndarinna för
fattigskolan i Nykarleby (»Backlundska
skolan»)
Olson, Olov (1794–1851), norskfödd
sjökaptän i Nykarleby
Orsina, se Catani, O.
Orädder, Carl Abraham (1810–1848),
student, lämnade universitetet 1836
Oscar; Oskar, se Toppelius, O. A.
Otta, Joachim (1775–1848), fäktmästare
vid universitetet 1812–1835, överlärare
vid univ. gymnastiksal 1835–1848
Ottelin, Carl Gustaf (1792–1864), biskop i
Borgå stift 1838
Ottelin, Fredrik Napoleon (1817–1892),
elev vid Uleåborgs trivialskola 1829,
vid Åbo gymnasium 1835, student 1838;
senare kyrkoherde i Kauhava
Ottelin, Wilhelmina (Juthbacka herrskap,
Mina O., fruntimmerna från Juthbacka,
Bns, Juthbacka, Backmän) (f. 1814),
fosterdotter på Juthbacka hos familjen
C. Backman
Ovidius (OV:) (43 f.Kr.–17/18 e.Kr.),
romersk skald
Oxenstierna af Eka och Lindö, Sigrid
Axelina Fredrika (1801–1841), g. m. A.
Armfelt
P., se Petterson, G. J.
P., Doktor, se Palin, C. H.
Pacius, August (Yngre Pacius, Pacius
d.y.) (1810–1867), tyskfödd musiker;
student 1840; senare läkare i Viborg och
Fredrikshamn; bror till F. Pacius
Pacius, Fredrik (1809–1891), tyskfödd
kompositör och dirigent; universitetets
musiklärare 1834–1869
Paganini, Niccolò (1782–1840), italiensk
violinist och tonsättare
Paha, »gubben», oidentifierad
Palander, Charlotta Catharina Vilhelmina,
f. von Becker (1799–1875), gårdsägare
vid Unionsgatans södra ända
Palander, »mamsell», pianist; uppgifter
saknas
Palin, Carl Henrik (Doktor P.) (1807–
1851), med.dr och e.o. läkare vid
medicinalöverstyrelsen 1840; senare
provinsialläkare i S:t Michel
Palmblad, Vilhelm Fredrik (1788–1852),
svensk skriftställare och professor i
grekiska
Palmén, Johan Philip (1811–1896), juris dr
1840; senare professor i bl.a. romersk
och rysk lagfarenhet, statsråd och
senator
Palmfelt, Carl Axel Fredrik (Axel Palmfelt,
Palmfeldt) (1830–1909), J. A. von Essens
elev; senare major och i tjänst vid
järnvägarna; son till A. G. A. Palmfelt
Palmfelt, familjen Axel Gustaf August

- (1804–1876), vicehäradshövding i Kantola, och Augusta Ulrika Johanna, f. Piper (1811–1865) samt barnen C. A. F., Hedvig Margaretha Augusta (f. 1831) och Mauritz (f. 1834)
- Palmqvist, Albin (1802–1855), skraddarmästare i Helsingfors, lät uppföra ett stenhus i hörnet av Norra Espladen och Fabiansgatan
- Palmros, Carl Henrik (1812–1860), fil. kand. 1837; senare läkare i Uleåborg
- von Pappenheim, Gottfried Heinrich (1594–1632), bayersk fältmarskalk och riksgreve
- Parmenides, försokratisk naturfilosof från Elea i Syditalien, verksam på 500- och 400-talen f.Kr.
- Paschan, se Muhammad Ali
- Passow, Franz Ludwig Karl Friedrich (1786–1833), tysk lexikograf och professor i klassisk fornkunskap
- Paterson, troligen Daniel (P:n), svensk sjökapten
- Paulin, Catharina Christina (f. 1820), dotter till förrymda sjömannen Johan Paulin
- Paulin, Maria Christina, f. Lindström (f. 1785), sömmerska; g. m. förrymda sjömannen Johan Paulin
- von Paykull, Gustaf (1757–1826), svensk entomolog och författare
- Pedro II (1825–1891), kejsare av Brasilien 1841–1889
- Peg.; Pegasenhjelm, Pegasenskälm, se Topelius, Z.
- Pehr Adolf, se von Bonsdorff, P. A.
- Pentzin, Leonard (Penzin) (1809–1869), fältkamrer i Uleåborg; senare landssekreterare
- Pepparheim; Peppm, se Dyhr, A.
- Perander, Nils Fredric (1816–1854), student 1835; senare vicehäradshövding och borgmästare i Kuopio
- Perlberg, Fedja Alexander (1807–1839), styrman
- Peron, se Peuron, J. J.
- Pesonius, Alexander Adolf (1811–1836), student 1829, studerade teologi
- Peter I, även Peter den store (1672–1725), rysk tsar 1689–1725
- Petersen, Ivan Fjodorovitj (generalen, wår general, Pettersen) (1783–1875), generallöjtnant, befälhavare för 23. infanteridivisionen 1831–1835
- Petrell, Johan Fredrik (1792–1848), borgare; ägde gård n:o 6 på Mariegatan
- Petrofski, »kaptenska», oidentifierad
- Petrus, även Simon Petrus (d. ca 65 e.Kr.), apostel
- Pettersén, C. M., dansk musik och akrobat; ledde ett turnerande »Konst- och Gymnastik-Sällskap»
- Pettersén, Johanna Maria Theresia, dansk harpist; g. m. C. M. Pettersén
- Pettersén, Wilhelmina (f. 1832), dotter till C. M. Pettersén
- Petersen, General Lieutenant, se Petersen, I. F.
- Petterson, B. C., oidentifierad
- Petterson, Joh. Gabr.; brodern, se Pettersson, G. J.
- Petterson, oidentifierade
- Pettersson, Gabriel Johan (P., Joh. Gabr. Petterson, brodern Petterson) (1815–1855), student 1833; senare länsman i Muhos
- Peuron, Jacob Johan (Peron) (1812–1834), student 1828
- Pg, se Pipping, F. W.
- Phoenix, se Lundmark, E. M.
- Pindaros (518–438 f.Kr.), grekisk skald
- Piper, Axel Mauritz (1810–1866), svensk löjtnant och kammarherre; senare överstekammarjunkare
- Piponius, Henrik Gabriel (P.) (1812–1847), student 1830, fil.kand. och fil.mag. 1836; senare lärare i Uleåborg
- Pipping, Fredrik Wilhelm (Rector, Rector Magnificus, gubben Pipping, Pippingen, Pg) (1783–1868), professor i lärdomshistoria 1814–1837, bibliotekarie 1814–1845, universitetets rektor 1833–1839; senare statsråd
- Pipping, Joachim Wilhelm (unga Pippingen) (1818–1858), student 1835; senare läkare och docent i kirurgi och

- barnförlossningskonst; son till F. W. Pipping
- P L, se Lybeck, P. A.
- von Platen, Carl Bogislaus (Calle, Lilla Platen) (1831–1856), son till L. A. von Platen; senare löjtnant
- von Platen, Lars August (Lasse, gubben) (1793–1843), kapten i rysk tjänst till 1826, postmästare i Nykarleby 1826–1840, avsattes; änyo i rysk tjänst
- von Platen, Sofia Johanna, f. Munsterhjelm (fru Plæten) (1801–1867), g. m. L. A. von Platen
- Platon (427–347 f.Kr.), grekisk filosof
- Pletnev, Pjotr Aleksandrovitj (1792–1862), professor i litteratur i S:t Petersburg; kritiker
- Plinius d.ä. (ca 23–79), romersk författare
- Plæten, fru, se von Platen, S. J.
- Plösch, Johann Friedrich (d. 1863), privatlärare i tyska samt franska och ryska
- P:n, se Paterson, D.
- Poliz, se Pölitz, K. H. L.
- Pomellsgossarna, oidentifierade
- Pope, Alexander (1688–1744), engelsk poet
- Poppius, Carl Gabriel (1818–1885), student 1835; senare lagman i S:t Michel
- Porthan, Henrik Gabriel (1739–1804), professor i vältalighet och skaldekonst; folkdiktning- och historieforskare
- Portin, »byggmästare», oidentifierad
- Possén, Henrik Vilhelm (1812–1845), student 1832; senare kaplan i Karuna
- Prytz, Lars Olof (1793–1868), protokollsekreterare; senare kammarråd
- Prytz, fröknarna, sannolikt Anna Maria (1816–1849), Hedvig Jacobina (1818–1889) och Sofia Charlotta (1821–1889), döttrar till läkaren och naturalhistorikern Lars Johan Prytz (d. 1824)
- Präst, Simon Petter (Brudgummen) (1815–1862), brandvakt
- Pudasjärfvä, oidentifierad
- Putte, se Rosenkampff, C. eller C. d.y.
- Pylin, oidentifierad
- Pysik; Pysiken, se Holst, R. I.
- Pölitz, Karl Heinrich Ludwig (Poliz) (1772–1838), tysk historiker och läroboksförfattare
- Quist, Cajsa, uppgifter saknas
- quistar; quistarne; quistfamiljen; quistiga, se Lindqvist, familjen Isak eller Lindqvist, flickorna
- R., se Lithén, S. R.; Reuter, O. R.; Rosenkampff, C. eller familjen Carl R., Amalia, se Reithmeyer, A. R., Johanna, se Reithmeyer, J. C. R., Julia, se Reithmeyer, Julie R., Louise, se Reithmeyer, L. R., baron, se Rosenkampff, C. R., friherrinnan, se Rosenkampff, A. J. R., fru, se Runeberg, F. C. R., morbror, se Rosenkampff, C. R., Tant; Tante, se Rosenkampff, A. J. Rafael, eg. Raffaello Santi (Raphael d' Urbino, Rapahael) (1483–1520), italiensk målare och arkitekt
- Rahm, Johan Jacob (1814–1894), student 1832, fil.mag. 1840; senare kyrkoherde i Heinävesi och Leppävirta
- Rambach, Ludvig Edvard (1811–1882), underlöjtnant 1836; senare avsked som generalmajor och död i Taganrog
- Ramler, Karl Wilhelm (1725–1798), tysk diktare
- Ramsay, Anders Edvard (Ramsen) (1799–1877), kommendör för Finska gardet; senare general och ledamot av rikskonseljen; ägde Munksnäs gård i Helsinge från 1837
- Ramsay, Carl August (1791–1855), ledamot i senatens ekonomiedepartement 1834, fil.dr h.c. 1840
- Ramsay, Charlotta Johanna Maria (Marie Ramsay) (1823–1905), g. 1842 Aminoff; dotter till C. A. Ramsay
- Ramsay, Constance Wilhelmina, f. Reuterskiöld (1815–1839), hovfröken, g. m. A. E. Ramsay
- Ramstadius, Gustaf Zacharias (f. 1813), student 1834, prästvigd 1841; senare pastorsadjunkt på Kumlinge

- Ramstedt, Carl (1788–1849),
klensmedmästare; senare älderman
- Raphael, se Rafael
- von Raumer, Friedrich Ludwig Georg
(1781–1873), tysk historiker och
ämbetsman
- Rautian, David Wilhelm (1820–1866),
student 1839; senare kapten i rysk
militärtjänst
- Regné, Gustaf (1748–1819), svensk
läroboksförfattare, tidningsman och
kritiker
- Reguly, Antal (Reguli Antoni)
(1819–1858), ungersk lingvist och
fennougristik
- Rehbinder, Robert Henrik (R., Rehb.)
(1777–1841), ministerstatssekreterare
och verkligt geheimeråd 1834, tf. kansler
för universitetet 1826–1841
- Rehn, sekreterare, uppgifter saknas
- Reichenbach, »gubben», oidentifierad
- Rein, Gabriel (1800–1867), professor i
historia 1834–1861; senare rektor för
universitetet
- Reinholm, Henrik August (1819–1883),
student 1837; senare fänghuspredikant
på Sveaborg, folkdiktsamlare och
etnograf
- Reinius, Bengt (1798–1872), inspektor på
Orisberg
- Reithmeyer, Amalia (Reitmeyrarna,
Amalia R.), balttysk sångerska
- Reithmeyer, Johanna Charlotte (flickorna
Reitmeyer, Reitmeyrarna, Johanna R.)
(1822–1852), balttysk sångerska; g. 1845
Wallgren
- Reithmeyer, Joseph (Meyerska,
Reitmeyerska), direktör för tyska
operan i Reval; far till systrarna
Reithmeyer, A.; J. C.; J. och L.
- Reithmeyer, Julie (flickorna Reitmeyer,
Reitmeyrarna, Julia R.), balttysk
sångerska; g. 1841 Schäffer
- Reithmeyer, Louise (Reitmeyrarna,
Louise R.), balttysk sångerska
- Rellstab, Heinrich Friedrich Ludwig,
pseudonym Freimund Zuschauer
(1799–1860), tysk författare och
dramatiker
- Remahl, Fredrik (1812–1842), student 1830,
pastorsadjunkt i Närpes 1834
- Renvall, Torsten Thure (1817–1898),
student 1835; senare ärkebiskop
- Reuter, Ernst Odert (Odert, Lejon) (1815–
1890), student 1832, prästvigd 1840;
senare kaplan i Ekenäs
- Reuter, Otto Reinhold (Reuter numro
2, Rutertvåan, Reuter 2, Euterzvey,
carreauzvey, ruterzvey, Reuter
zveig, R.) (1816–1867), student 1839;
senare postmästare i Heinola och i
Tammerfors
- R–ff; R–ffs, se Rosenkampff, familjen Carl
- Rg, se Runeberg, J. L.
- Rhoden, oidentifierad
- Richström, se Rikström, C. G.
- Richter, Carl Fredrik (1782–1858),
ämbetsman, chef för kansliexpeditionen
i senaten 1834–1840, verkligt statsråd
1836; senare president vid Åbo hovrätt
- Richter, Jean Paul (Jean Paul) (1763–1825),
tysk författare och satiriker
- Richter, M:lle, Maria Rosina (1822–1911)
eller Agatha Carolina (1824–1904);
döttrar till fabrikören Christopher
Richter
- Rie, se Lithén, S. R.
- Rif, Magdalena Carlsdotter (1803–1853),
tjänarinna på Kuddnäs
- Rikström, Carl Gustaf (Richström)
(f. 1785), kamrer vid
Strömmrensningdirektionen, samtidigt
magasinförvaltare i Tavastkyro, avsked
1842
- Ringström, »fru», oidentifierad
- Riska, Anna Sofia, f. Roos (1784–1850),
g. m. handelsmannen i Gamlakarleby,
Gustaf Riska (d. 1824)
- Riska, August (1802–1840), såginspektor,
skeppare; son till A. S. Riska
- Rixner, Thaddeus Anselm (1766–1838),
tysk filosof och författare
- R. L.; Rlie; RL:n; Ro, se Lithén, S. R.
- R–mpffs, se Rosenkampff, familjen Carl
- Robert, se Stenroth, C. R. eller Tengström,
J. R.
- de Robespierre, Maximilien Marie Isidore
(1758–1794), fransk revolutionspolitiker,

- advokat, ledare av jakobinerklubben
Robsahm, Anders Gustaf (Wår Leutnant,
Robahm) (f. 1790), svenskfödd löjtnant,
lärare i franska från 1820-talet
- Rocher, M:lle, se Rouget de St Hermine,
M.
- Romberg, Cyprian (1807–1865), tysk
cellist, kammarmartuos i S:t Petersburg
de Ron, Carl Fredrik (1809–1887), löjtnant
i svenska armén, gymnastiklärare i
Helsingfors 1835–1837; senare i S:t
Petersburg
- Rook, oidentifierad
- Roos, Anders Oskar (Oskar Ros, Roosen,
O. Roos) (1812–1849), dramatisk
författare; godsägare nära Stockholm
från slutet av 1830-talet; senare
handlande i Gamlakarleby
- Roos, Jakob Henrik (Rosen, Roosen,
Stud. Roos, Jeppe Roos) (1818–1885),
student 1835; senare kyrkoherde i Ingå
- Roos, Louise Hildegard (Dlle Roos)
(1823–1902), g. 1850 Nordenswan;
dotter till rådman Anders Roos i
Gamlakarleby
- Roos, Maria Sofia (Mamsell Roos) (1817–
1881), g. 1846 Westerstråhle, dotter till
Johan Erik Roos i Jakobstad; höll senare
skola i Nykarleby tillsammans med sin
svägerska Charlotta Westerståhle
- Roos, Wilhelmina (Wille Roos, W:na
Roos, W:a Roos) (1817–1876), g.
m. viceamrial Alexander Adolf von
Weymarn 1838; dotter till handlande
Carl Abraham Roos i Jakobstad
- Roosen; Rooska, se von Rosen, S. G. C.
Ros; Rosa; Rosalie, se Lithén, S. R.
- Roschier, Augusta Maria (1820–1897), g.
1845 Grönberg; dotter till lagman Erik
Gustaf Roschier
- Rosen, Putte, se Rosenkampff, C. d.y.
von Rosen, Sofia Gertrud Carolina, f.
Ungern-Sternberg (fru Rosen, Rooska,
Madam, Roosen, Roska) (1793–1861),
grundare av och föreståndarinna
för en skola för högreståndsflickor i
Helsingfors 1838
- Rosenberg, Johan Erik (1810–1851),
hovrättsauskultant vid Vasa hovrätt
1835, vicehäradshövding 1838; senare
hovrättsnotarie
- Rosenbom, Fredrik (1795–1849),
stadsläkare i Helsingfors 1829–1834;
senare provinsialläkare i Helsingfors
och i Ekenäs
- Rosenbom, löjtnant; Rosenbomarne,
sannolikt bröderna Rosenbaum,
tyrolersångare som gav konserter i Åbo
hösten 1838
- Rosendelund, se Rosenlund, C.
- Rosenkampff, Alexander (Sassa) (1838–
1882), senare överste i rysk tjänst;
son till C. Rosenkampff; kusin till Z.
Topelius
- Rosenkampff, Augusta Johanna, f.
Turidin (Moster Augusta, A: Turdin,
Augusta Johanna Turdin, de nygifta,
Tant Augusta, Tant, Tant R–s,
Moster, Tant R–pff, ma Tante, Tant
R., Friherrinnan, Moster A, Tant A.,
Ma Tante Friherrinnan, Friherrinnan
Rpff, Min Tante Friherrinnan,
Rosenkampska damerna, Rpffska
damerna, friherrinnan R., Tante R.,
Tante, Rosenkampffs fruntimmer,
Kudnis fruntimmer, Kudnis herskap,
Rosenkampffska damerna, la baronne,
frihn, frihnan, Rpffska fruntimmer,
Mamma, Madame la Baronne,
Madam Rpff) (1809–1871), g. m. C.
Rosenkampff 1834; halvsyster till C. S.
Topelius; moster till Z. Topelius
- Rosenkampff, Carl (Baron, de nygifta,
morbror, R., Friherrliga Morbror, Baron
R–pff, R–pff, Morbror R–pff, morbror
R., baron R., Rpff, Mon oncle, Putte,
R., le baron, B.) (1793–1846), chef
för Strömrensningsdirektionen 1827,
överste 1832, generalmajor 1842
- Rosenkampff, Carl d.y. (lilla baron,
pockuss, Putte Rosen, Kudnis herskap,
lilla Putte, brodern, Putte, Calle,
Carl, Carl Rpff, unga munsjör Carl,
Putte Rpffs) (1834–1875), senare

- överstelöjtnant i rysk tjänst; son till C. och A. J. Rosenkampff; kusin till Z. Topelius
- Rosenkampff, Olga Sophie (lilla friherrinnan) (1836–1837), dotter till C. och A. J. Rosenkampff
- Rosenkampffs fruntimmer; Rosenkampffska damerna, se Rosenkampff, A. J. och hennes kusins dotter Backman, J.
- Rosenkampska damerna, sannolikt Rosenkampff, A. J. samt tjänsteflickor
- Rosenlund, Claës (Rosendelund) (1815–1852), student 1836; senare vicehäradshövving, justitierådman i Åbo
- Rosenquist, oidentifierad
- Rosenqvist, Gabriel (1799–1866), skräddarmästare, kyrkosysselman
- Rosenskugga, oidentifierad
- Rosina, se von Haartman, S. R.
- Rosorna, sannolikt döttrar till handlande Carl Abraham Roos från Jakobstad
- Rossalie, se Lithén, S. R.
- Rossini, Gioacchino (1792–1868), italiensk tonsättare
- von Rosvall, Fabian Casimir (1766–1834), överste, statsråd; ägde bl.a. Löparö gård
- Rotkirch, Aurora Theresia (1821–1859), g. 1846 Rotkirch; dotter till presidenten i Vasa hovrätt, Carl Fredrik Rotkirch
- Rotkirch, Evert Carl Axel (Rotchirchs) (1805–1874), underlöjtnant; senare lantbruksråd
- Rotkirch, Fredrik August (baron Rotkirch) (1808–1833), vicehäradshövding
- von Rotteck, Carl Wenzeslaus Rodecker (1775–1840), tysk historiker
- Rouget de St Hermine, Marie (M:lle Roher), guvernant hos Borgströms, lärarinna i franska och engelska
- Roundell, Carl David (Rll) (1808–1850), vicehäradshövding, viceborgmästare i Nykarleby augusti–december 1836; senare president i Vasa kämnersrätt
- Ros–pff, se Rosenkampff, familjen Carl
- Rousseau, Jean-Jacques (1712–1778), schweizisk-fransk författare och filosof
- Rpff, se Rosenkampff
- Rpffs; Rpffska flickor, se Topelius, J. S. och Toppelius, S.; boende hos familjen Rosenkampff under besök i Helsingfors
- Rpffska damerna, se Rosenkampska
- Rpffska damerna; fruntimmer, se halvsysterarna Rosenkampff, A. J. och Topelius, C. S. samt Topelius, J. S.
- R:s; R–s, se Rosenkampff, familjen Carl
- Rubén, »mamsell», oidentifierad
- Rudenschöld, Magdalena Charlotta (1766–1823), hovfröken; ryktbar för sitt förhållande med G. M. Armfelt; dömdes till döden för högförräderi 1794, men benådades och frigavs
- Run., se Runeberg, J. L.
- Rundström, Anna Amalia (f. 1823), g. 1850 Östman; dotter till J. P. Rundström
- Rundström, Anna Magdalena, f. Höckert (1798–1856), g. m. J. P. Rundström
- Rundström, Johan Petter (1794–1854), skeppare i Nykarleby
- Runeberg, Anna Maria, f. Malm (Enkefru Runeberg) (1782–1834), mor till J. L. Runeberg
- Runeberg, Fredrika Charlotta, f. Tengström (Frun, Fru R.) (1807–1879), författarinna; g. m. J. L. Runeberg
- Runeberg, Johan Ludvig (Magistern, Run., Mag., R., Rg, Lectorn) (1804–1877), skald; fil.mag. 1827, lärare vid Helsingfors privatlyceum 1831–1836, redaktör för *Helsingfors Morgonblad* 1832–1837, lektor i romersk litteratur vid Borgå gymnasium 1837, i grekisk litt. 1842; senare professors titel; Z. Topelius lärare, hos vilken han också bodde inackorderad i Kronohagen oktober 1832–juni 1833
- Runeberg, Maria Mathilda (Mamsell Runeberg d.y.) (1816–1879), syster till J. L. Runeberg
- Runeberg, Ulrika Carolina (Mamsell Runeberg, Mamselln, M:lle Runeberg) (1808–1891), flyttade till brodern J. L. Runeberg 1834, höll skola för förmögna barn; senare i Bell-Lancaster skolan och den nygrundade folkskolan i

- Helsingfors; poet
- Rutertvåan; ruterzvey, se Reuter, O. R.
- Ruthström, sannolikt Pehr Abraham (1815–1846), sekreterare; senare stadsfiskal i Heinola
- Rückert, Friedrich (1788–1866), tysk diktare och översättare
- Rydberg, bokhållare hos Lybecks; uppgifter saknas
- Rådman, se Lithén, M. eller Lindqvist, I.
- Rådmanskan, tante, se Lithén, C. V.
- Rönnlund, Sophie, uppgifter saknas
- Röö, Erik, politierådman i Helsingfors, stadsäldste, repslagarmästare
- S., se Staudinger, J. J.; Topelius, J. S.; Toppelius, S.; även oidentifierade
- S.; S-, se Albertina Eriksdotter
- S.; Axel, se Salin, A.
- S., Calle, se Staudinger, C. F. eller Stenroth, C. N.
- S., Charlotte, se Staudinger, C. H.
- S., Franz, se Snellman, F. A.
- S., Hindrik, se Snellman, N. H.
- S., Isak, se Svahn, J. I.
- S., Janne, se Snellman, J.
- S., Johanna, se Frosterus, J.
- S., Justus, se Staudinger, J. J.
- S., Louise, se Sjöberg, A. L.
- S., Sophie, se Stenroth, S. A.
- S., Stafva, se Stenroth, H. G.
- S., bror, se Staudinger, J. J.
- S., Doct.:nan, se Staudinger, B. H.
- S., gubben och gumman, se Stenroth, C. E. och C. M.
- S., lagm:skn, se Snellman, Al.
- S., syster, se Topelius, J. S.
- Sabelli, Johan Fredrik (1811–1843), student 1830
- Sabelli, Johan Vilhelm (1823–1872), student 1841; senare assessor vid Vasa hovrätt
- Sachs, Hans (H. S.) (1494–1576), tysk diktare, skomakare och mästerson
- Sadelbäck, Wintermakar, se Winterbäck, F.
- Sagoper.; sagoperioden, se Elfving, C. H.
- Sahlberg, Carl Reinhold (Gubben, promotor) (1779–1860), professor i zoologi och botanik 1828
- Sahlberg, Fredrik (1801–1837), postiljon i Nykarleby
- Sahlberg, Reinhold Ferdinand (filius) (1811–1874), fil.mag. 1836, med.dr 1840; amanuens vid naturalhistoriska museet 1833–1845, forskningsresande; senare inspektor för naturalhistoriska museet; son till C. R. Sahlberg
- Sahlbom, Anna Susanna (mamsell Salbom) (1784–1840), höll mamsellskola i en vindskammare hos snickaren Josef Werfving i Nykarleby från 1820-talet fram till 1840; Z. Topelius lärarinna
- Sahlstén, Henrik, skräddarmästare i Helsingfors
- Sainton, Prosper Philippe Catherine (1813–1890), fransk violinist; gav konserter i Finland tillsammans med Carl Lüders
- Sakowsky, Doris (madame Sakofsky), skådespelerska
- Salbom, mamsell, se Sahlbom, A. S.
- Salin, Alexandra, uppgifter saknas
- Salin, Axel (Axel S.; A. S:n, A. Salin) (f. 1816), kontorsskrivare, sjötullsvaktmästare
- Salin, Fredrik (1813–1835), tingsnotarie
- Salingre, Gustaf Wilhelm (Sallingre) (d. 1861), apotekare i Helsingfors
- Salmenius, »mamsell», oidentifierad
- Sandbäck, Christian (Sck) (1809–1851), fil. kand. 1838; senare rektor i Kristinestad och i Sund
- Sandelin, Bror Abraham (f. 1808), student 1825; relegerad 1834; senare fogdeskrivare i Karelen
- Sandin, Pehr Evert (f. 1838), son till Anna Catharina, f. Österblad, och svenska sjömannen Petter Sandin; Z. Topelius gudson
- Sandman, Jonas (1818–1903), elev vid Uleåborgs trivialskola 1826, student 1838; senare hovrättsråd i Vasa
- Sandström, J., oidentifierad
- Sandström, Johan Magnus, svensk skådespelare

- Sara Maja, oidentifierad
- Sarin, »familjen», oidentifierad
- Sassa, se Rosenkamppf, A.
- Savander, Carl Gabriel (Sder) (1813–1875), fil.kand. och fil.mag. 1840; senare lärare i Nyslott och Kuopio
- Savenius, Henrik Samuel (f. 1805), fil. mag. 1832; lärare i Helsingfors 1830, suspenderad 1836, avskedad 1839
- S. B., se Backman, C. S.
- Scarselli, Joseph, konstmakare
- Schale, Anders Fredrik (Skale, broder Schale) (f. 1816), handelsbiträde i Nykarleby
- Schale, Anna Catharina, f. Forsberg (1768–1833), g. m. rådman Johan Schale (d. 1814)
- Schale, Greta, f. Bergsten (Schales mor), g. m. kofferdiskepparen Michael Schale (d. 1834)
- Schale, Johan Michael (bror Schale, broder Schale) (1812–1839), student 1834; son till G. Schale
- von Schantz, Bernt Ludvig (Capten Schantz) (1775–1853), deltog i finska kriget 1808–1089; i rysk krigsfångenskap, avsked ur svensk tjänst som kapten 1810
- von Schantz, Carl Eberhard (1816–1878), volontär vid 3. finska linjebataljonen, fänrik vid 5. finska linjebataljonen 1837; senre generalmajor och postförvaltare i Åbo; son till B. L. von Schantz
- Schauman, Antoinette Lovisa (1815–1836), dotter till L. Schauman
- Schauman, Frans Ludvig (1810–1877), fil. mag. 1832, teol.lic. 1836, seminariepastor 1837, tf. professor i kyrkohistoria 1838–1840, teol.dr 1840, tf. professor i biblisk exegetik 1840–1841; senare professor i bl.a. praktisk teologi samt biskop i Borgå stift; son till L. Schauman
- Schauman, Lovisa, f. Hoeckert (1784–1836), g. m. kammarrådet Carl Schauman
- Schdanoff, »pianist», uppgifter saknas
- van Scheltinga, Reinhold Peter, även Roman Petrovitj (1762–1834), rysk sjömilitär, kommandant på Sveaborg 1823–1834
- Scherfbeck, se Schjerfbeck, S.
- Schikaneder, Johann Joseph Emanuel (1751–1812), österrikisk dramatiker; skrev librettot till Trollflöjten
- Schildt, Wolmar Styrbjörn, författarnamn W. Kilpinen (Mag. Styrbjörn) (1810–1893), fil.mag. och med.kand. 1836; senare läkare i Jyväskylä; författare, tidningsman, fennoman
- Schildtens, oidentifierade
- von Schiller, Friedrich (1759–1805), tysk författare, filosof och historiker
- Schioman, Amanda (Mamsell Schoman, M:lle Schjoman) (1822–1865), g. 1856 Lybeck; dotter till S. E. Schioman
- Schioman, Anna Maria (Moster Schoman, moster Schjoman) (1791–1856), moster till A. Schioman; syster till J. Schioman
- Schioman, Johan (Schjoman) (1779–1850), skeppare, ägde skonaren »Mesack»
- Schjerfbeck, Sven (Scherfbeck) (1797–1833), apotekare i Jakobstad
- Schjoman, se Schioman
- von Schlözer, August Ludvig (1735–1809), tysk historiker
- Schoman, se Schioman
- Schott, Heinrich August (1780–1835), tysk luthersk teolog
- von Schoultz, Johanna Carolina Ulrika (1813–1863), sångerska; g. 1842 Brand
- Schoultz, se Schultz, J.
- Schroderus, Gustaf Henrik (Scroderus) (1801–1858), lärare vid Vasa trivialskola 1830–1838, prästvigd 1836; kaplan i Vasa och Korsholm 1840; senare kyrkoherde i Siikajoki
- Schröder, Johan Henrik (1791–1857), professor i litteraria och arkeologi i Uppsala
- Schulin, Mathias August (1806–1850), bagarmästare; förestod Helsingfors stadskällare
- af Schultén, Agata Eleonora, f. von Knorring (1811–1886), sångerska; g. m. N. G. af Schultén 1832
- af Schultén, Nathanael Gerhard (1794–1860), professor i matematik
- Schultz, Johann (Schoultz) (1739–1805), tysk filosof

- Schultz, Johann Arnold (Schulzen) (1795–1836), balttysk teaterdirektör, verksam i Finland 1824–1836
- Schultz (fru Schulz), tysk pedalarpist
- Schwartzberg, Henrik (1811–1857), student 1832, prästvigd 1835; senare kaplan i Säräisniemi
- Schwerin, Fredrik Bogislaus (1764–1834), svensk kyrkoherde, finansman, politiker och författare
- Schybergson, Arvid Magnus (1810–1879), auskultant vid Åbo hovrätt 1837; senare vicehäradshövding och justitierådman i Åbo
- Schybergson, Carl August (Schyb., Sn) (1812–1883), student 1830, auskultant vid Vasa hovrätt 1835; senare vicehäradshövding, borgmästare i Borgå och häradshövding i Heinola
- Schäffer, Leopold, kapellmästare
- Scipio Æmilianus, även kallad Scipio d.y. (185–129 f.Kr.), romersk konsul och fältherre; ledde sista belägringen av Karthago 146 f.Kr.
- Scott, Walter (1771–1832), skotsk författare
- Scroderus, se Schroderus, G. H.
- Sederman, se Cederman, F. J.
- Selene, se Lindqvist, M. E.
- Selma, oidentifierad
- Seneca d.y. (d. ca 65 e.Kr.), romersk politiker och författare
- Senibruchoff, se Sinebrychoff, N.
- Sevelin, Per Erik (1791–1851), svensk skådespelare
- Sevón, Edvard (1811–1868), fil.mag. 1836; senare lärare i Åbo och Ekenäs samt kaplan i Bjärnä
- Sevon, Johan Niclas (1818–1869), student 1834, domarexamen 1840; senare häradshövding i Uleå domsaga
- Sg, se Sjöberg, O. d.y.
- Sg, Elise, se Sjöberg, J. E.
- Sg, fru, se Svedberg, L. U.
- Sgr, J.; Justus, se Staudinger, J. J.
- Shakespeare, William (1564–1616), engelsk dramatiker och poet
- Siercken, Hedvig Christina, f. Wahlberg (fru Cirk) (1789–1854), g. 1:0 m. handlanden i Helsingfors, Carl Siercken (d. 1834), 2:0 m. C. G. Tawaststjerna 1836
- Sigfrids, Christina Mickelsdotter (Stina) (1794–1868), trojänarinna på Kuddnäs ca 1820–1835; därefter bosatt i en stuga på Kuddnäs ägor
- Sigurd, oidentifierad
- Silfverberg, Herman (Sg) (f. 1801), borgare, bagarmästare i Helsingfors
- Silfverling, rådman i Arboga; uppgifter saknas
- Silius Italicus (Cajus Silius Italicus) (26–101 e.Kr.), romersk skald och ämbetsman
- Silvander, Fredrik (f. 1805), student i Helsingfors 1824, i Dorpat 1827; lärare vid 2. elementarskolan för gossar i Reval 1829–1836; senare lärare i Nådendal och Gammalsvenskby vid Dnepr
- Silveus, oidentifierad
- Simelius, Carl August (två Simelier) (1818–1862), student 1835; senare fil. mag. och rektor i Gamla Karleby
- Simelius, Johan (Simelius, två Simelier) (1816–1877), student, sånglärare i Helsingfors 1838–1839; senare lärare i Uleåborg och Åbo; kusin till C. A. Simelius
- Simelius, Otto Wilhelm (1814–1861), student 1832, prästvigd 1836; senare fängelsepredikant och religionslärare i Vasa; bror till C. A. Simelius
- Simon, skräddare, se Björkman, S.
- Simon, oidentifierad
- Sinebrychoff, Nikolaj (Senibruchoff) (1786–1848), grundare av Sinebrychoffs ölbryggeri 1819, kommerseråd; anlade Sinebrychoffska trädgården 1835 bredvid bryggeriet vid Bulevarden i Helsingfors
- Sjöberg, Agata Lovisa (bergena, Louise S., Sjöbergarna, två Sjöberg, små Sjöbergerna, unga bergena) (1825–1881), g. 1850 Blank; dotter till M. W. Sjöberg
- Sjöberg, Carl Berndt (kamraten Sjöberg, brodern Sjöberg) (1816–1890), student 1833; studerade för C. R. Sahlberg;

- senare bosatt i Kristinestad
- Sjöberg, Carl Johan (1811–1876), skådespelare
- Sjöberg, Gustaf Wilhelm (1820–1862), student i Uppsala 1837; senare vicehäradshövding, verksam vid Vasa hovrätt; son till M. W. Sjöberg
- Sjöberg, Johanna Elisabet (Elise Sg, Elisa, bergena, Sjöbergarna, två Sjöberg, små Sjöbergena, unga bergena) (1823–1845), g. 1843 Björkelund; dotter till M. W. Sjöberg
- Sjöberg, Johanna, f. Alm (patronessan Sjöberg, gumman Sjöberg) (1774–1856), g. m. Olof Sjöberg d.ä. (d. 1823)
- Sjöberg, Magdalena Sofia (Sophie Häggström, fru Häggström, Sophie H.) (1819–1843), g. m. J. A. L. Hæggström 1839; dotter till M. W. Sjöberg
- Sjöberg, Maria Christina Wilhelmina, f. Laurent (fru Sjöberg) (1808–1880), skådespelerska
- Sjöberg, Michael Wilhelm (1790–1847), kronofogde i Korsholm 1822–1847, kollegiassessor 1838
- Sjöberg, Olof d.y. (Sg) (1805–1861), brukspatron på Berga glasbruk i Pörtom efter sin far, Olof Sjöberg d.ä.:s död 1823
- Sjöberg, familjen Michael Wilhelm (Sjöbergs, Sjöbergen)
- Sjöbergena, oidentifierade
- Sjöman, Sten Edvard (1805–1843), adjunkt i medicin 1833–1842, professors titel 1842
- Sjöstedt, oidentifierad
- Sjöström, Axel Gabriel (professor, Decanus) (1794–1846), professor i grekiska litteraturen 1833–1846
- Sjöström, Jonas (1795–1838), svenskfödd kopparslagare i Nykarleby
- Skale, se Schale, A. F.
- Skatajutthas, oidentifierad
- Skogman, Daniel Johan (1792–1878), apotekare i Uleåborg 1815–1837
- Skogman, flickorna, några eller alla av D. J. Skogmans äldre döttrar, Selma Magdalena (f. 1818), Selma Carolina (f. 1820), Emma Johanna (f. 1823) och Mathilda Maria Elisabeth (f. 1825)
- Skrifvars, Brita Lisa Hansdotter, f. Wäst (f. 1813), piga på Kuddnäs; g. m. Jakob Eriksson Skrifvars 1837
- Skutnabba, Jakob Gustaf Johansson (1820–1894), kronomätare, bonde från Pedersöre
- Smalén, Samuel Johan Gustaf (ultimus) (1813–1870), fil.mag. 1840 (ultimus); senare lektor i orientaliska språk och i grekisk litteratur samt teol.dr
- Smedas Janne, oidentifierad
- Smedsbacka Fruntimmer, se systrarna Stenroth, C. C.; H. G. och S. A.
- Smedsbacka herskapet, se Stenroth, familjen Carl Erik
- Smith, »kapten», uppgifter saknas
- S–n, signatur i *Helsingfors Morgonblad*, maj 1837; uppgifter saknas
- S:n, A., se Salin, A.
- S:n, H.; Hindrik, se Snellman, N. H.
- S.n, I.k, se Svahn, J. I.
- Sn, Janne, se Snellman, J.
- Sn, Johanna, se Frosterus, J.
- Sn, J. W., se Snellman, J. V.
- S:n, O., se Snellman, O. R.
- Sneckendahl, Johan Julius (Sdahl) (1815–1839), handelsbokhållare i Gamlakarleby
- Snellman, Albertina, f. Julin (Lagmanskan Snellman, Tante Snellman, Lagm:skn S) (1785–1866), g. m. vicelandshövdingen i Nylands län, Jakob Snellman; syster till J. J. Julin
- Snellman, Anna Catharina, f. Gottschick (Doct:nan Snellman) (1778–1840), g. m. prosten och professorn Henrik Snellman (d. 1835)
- Snellman, Carl August (1810–1844), styrman; senare kofferdiskeppare
- Snellman, Christian Henrik (gubben Snellman) (1777–1855), sjökaptan; ägde Palo gård i Alahärmä; far till J. V. Snellman
- Snellman, Frans Arvid (Fz, Snellm:r, Snellmännen, S:nerne, Franz S., herr Snellman) (1818–1873), student 1835; senare lärare och kyrkoherde i Helsingfors

- Snellman, Hedvig, f. Wetter (prostinnan Snellman, prostinnan, sin mor, herrskapet Snellman, Tante prostinnan) (1769–1850), g. m. J. N. Snellman
- Snellman, Johan Niklas (Prosten Snellman, Gubben, Prosten, Sn., herrskapet Snellman, Gubben Prosten, prost, Snellmanska) (1769–1844), kyrkoherde i Nykarleby, pianist; undervisade Z. Topelius i latin och musik
- Snellman, Johan Petter (privatisten Snellman) (1814–1878), student 1833, prästvigd 1837; senare kaplan i Tyrnävä
- Snellman, Johan Vilhelm (Magister Snellman, curatorn, bror Snellman, J. W. Sn, Sn, Snellmanska) (1806–1881), fil. mag. 1832, tf. kurator för Österbottniska avdelningen 1834–1835, docent i filosofi 1835; senare rektor i Kuopio, tidningsredaktör, professor, senator och chef för finansexpeditionen
- Snellman, Johan Vilhelm G:son (Capten Snellman) (1809–1881), kapten på Nykarlebyfartyget »Wänskapen» 1836–1839; senare handlande och sågägare i Uleåborg
- Snellman, John (privatisten Snellman, J: Snellman, J:, Janne S., Janne Sn, S:ska förhållandet) (1815–1883), student 1832, notarie och vicehäradshövding på senaten 1838, tf. länssekreterare vid Åbo och Björneborgs län 1839; senare senator och president i Viborgs hovrätt; var förlovad med Emilie Lindqvist i ungdomen
- Snellman, Mathilda (M:lle Snellman) (1812–1840), dotter till Al. Snellman
- Snellman, Niklas Henrik (Henric Snellman, Hejko, Hindrik S., Snellm:r, Snellmännen, S:nerne, H. S:n, Hindrik S:n) (1817–1855), student 1832, underofficer vid linjebataljon 1835, fänrik 1840; senare kapten; bror till F. A. Snellman
- Snellman, Otto Robert (Bror Snellman, O. S:n) (1804–1836), skrivare på Nykarleby tullkammare; son till J. N. och Hedvig Snellman
- Snellman, fru, se Herlin, S. A.
- Snellman; Snellmän, oidentifierade
- So., se Topelius, J. S.
- Sofokles (Sophoklis, Sophocles) (497–406 f.Kr.), grekisk dramatiker
- Sohlberg, Herman Fredrik (bror Sohlberg, H. Sohlberg) (1813–1881), student 1830, fil.kand. 1839, fil.mag. 1840; senare redaktör för *Åbo Underrättelser* och kyrkoherde i Pojo och Ekenäs
- Sohlberg, Johan Henrik (Solberg) (1815–1862), student 1831, e.o. kopist vid senatens justitiedepartement 1836; senare godsägare i Mäntsälä
- Sollogub, Vladimir Aleksandrovitj (1813–1882), rysk författare
- Solovjev, Sergej Vasiljev (Prof. i Ryska språket, S., Sff) (1796–1857), e.o. professor i ryska språket och litteraturen 1830–1843
- Sonke, möjligen Sonck, Juliana Gabriella (1813–1833), dotter till stadsfiskalen i Raumo, Gustaf Didrik Sonck (d. 1817)
- Sophie, se Elfsberg, M. S.; Fonselius, M. S.; Grönroos, H. S.; Molander, B. S.; Topelius, J. S.; Toppelius, S.; även oidentifierade
- Sophie, mamsell; syster, se Topelius, J. S.
- Sophie den yngre; d.y., se Toppelius, S.
- Sophie d.ä., se Topelius, J. S.
- Sophie la c.; la cadette; Sophie, cousin, se Toppelius, S.
- Sophior (2 Sophior, Sophiorna), se kusinerna Topelius, J. S. och Toppelius, S.
- Sophiorna, se Topelius, J. S. och Olson, M. S.
- Sophocles; Sophoklis, se Sofokles
- Sourander, oidentifierad
- Spindler, Karl (1796–1855), tysk författare
- Spohr, Louis (1784–1859), tysk tonsättare, violinist och dirigent
- Spolander, möjligen Sofia Amalia, f. Riska (d. 1864), g. m. borgmästaren i Karleby, Gustaf Napoleon Spolander
- Springer, Johann Heinrich (f. ca 1798), tysk balettmästare och akrobat; verksam i Moskva och vid hovteatern i S:t Petersburg

- Spåre, ev. Carl Wilhelm (1815–1893), student 1830; senare vicehäradshövding och domhavande i Janakkala
- Sr, se Staudinger
- S:roth, Sophie, se Stenroth, S. A.
- St., se Staudinger, J. J. eller Stenroth, C. E.
- St., B., se Damlin, B. C.
- St., Calle, se Staudinger, C. F.
- St, S:, se Stenroth, H. G.
- Staac, »mamsell» (M:lle Stak, M:lle Staak), möjligen svägerska till F. A. Freybusch
- Stadtlander, Juliana Gustava, f. Collin (1767–1851), änka; g. m. tullförvaltaren Carl Jacob Stadtlander (d. 1837)
- Stafwa, se Stenroth, H. G.
- Stagnelius, Erik Johan (1793–1823), svensk poet
- Stak, M:lle, se Staack
- Starck, Reinhold Gustaf (1798–1844), senatsekonom 1824–1838, kammarförvant vid militieexpeditionen 1827–1838, kollegiassessor 1833
- Staudinger, Beata Helena, f. Borg (Doct.:nan S., fru Staudinger) (f. 1788), g. m. J. G. Staudinger (d. 1836)
- Staudinger, Beata Lovisa (Lovisa, D:llerne Staudinger) (1825–1900), g. 1:o 1845 Backman, g. 2:o 1867 Wigren; dotter till J. G. Staudinger
- Staudinger, Carl Fredrik (Staudingrar, Calle St., Bröderna Staudinger, herrarna Staudinger, Calle Staud., Staudingarne, Staudr, C Staudr, herskapet Staudinger, Staudingers, Calle S., Calle frater, Calle Sr, broder Calle, bror Calle, CS:r) (1817–1860), student 1835, prästvigd 1841; senare predikant i Lehtimäki; son till J. G. Staudinger
- Staudinger, Charlotta Helena (Charlotte S., M:lle Staudinger, Staudingarne, Charlotte Sr, M:lle Sr, Syskonen Staudinger, Dlle Staudinger, Mamsell Staudinger, syster, Charlottorna, D:llerne Staudinger) (1815–1903), g. 1874 Elfving; dotter till J. G. Staudinger
- Staudinger, Johan Georg (1780–1836), läkare i Kronoby hospital
- Staudinger, Johan Justus (St., Stauding, Staud., S., bror Staudinger, J. Sgr, Staudingrar, bror S., Bröderna Staudinger, herrarna Staudinger, Bror Justus, Staudingarne, brodern Staud., J. Str, J. Staudr, Justus S:, Justus Sr, syskonen Staudinger, Lant.–:n, Bror J., Sr, L:gen, Lantinghusen, J:, herskapet Staudinger, Staudingers, Justus Sr, herr Sr, JS:r, Justus Sgr) (1814–1879), student 1833, fil.mag. 1840; senare stadsläkare i Gamlakarleby och provinsialläkare i Kalajoki, Uleåborg och Brahestad; son till J. G. Staudinger
- Staudinger, Julius Alexander (Julle, Staudingarne, Staudingar, Staudingrar, Staudingarna) (1822–1889), student 1842; senare gårdsägare i Himango; son till J. G. Staudinger
- Staudinger, Robert Johan Josef (1807–1883), verkmästare; skräddaremästare i Helsingfors, burskap 1838–1859; fabrikör
- Staudinger, Sofia Amalia (Sophie Sr, D:llerne Staudinger) (1812–1888), dotter till J. G. Staudinger
- Staudinger (pseudo Staudinger), oidentifierad
- Stava, se Stenroth, H. G.
- Steibelt, Daniel Gottlieb (1765–1823), tysk pianist och kompositör
- Stein, Theodor, även Fjodor Fjodorovitj (1819–1893), tysk pianist, verksam i S:t Petersburg och Reval
- Stenberg, Christian (1814–1883), student 1834, fil.mag. 1840; senare lärare i Nyslott
- Stenbäck, Johan (Prosten Stenbäck) (1763–1843), kyrkoherde i Laihela 1826–1843, prost 1829
- Stenbäck, Lars Jakob (Lasse, Brodern Lars) (1811–1870), student 1827, fil.kand. 1837; skald; senare professor i pedagogik och didaktik samt kyrkoherde i Storkyro
- Stening, Sven Axel (Svante) (1824–1855), elev vid Helsingfors privatlyceum 1835–1841; senare stadskassör i Gamlakarleby och underfänrik

- Stenius, Carl Christian (1816–1884), fil. kand. 1837; senare lärare i Borgå och Nyslott samt kyrkoherde i Saarijärvi
- Stenman, Anna Elisabeth, f. Henelius (1776–1842), änka; g. m. borgmästare Carl Jacob Stenman (d. 1819)
- Stenroth, Carl Erik (gubben Stenroth, S., Gubben, St, Kivijuuri, Kiwijuuri, gamla Erik den äldre, gubben S.) (1779–1854), andre lantmätare i Vasa län; ägde hemmanet Smedsbacka i Nykarleby
- Stenroth, Carl Niclas (C. Stenroth, Calle Stenroth, ungherr., C. N.s Stenroth junior, Calle Sth, Calle S., Stenrothska ungdomen, Erik den yngre) (1814–1871), avbröt studierna och blev lantbrukare i Kalajoki; son till C. E. Stenroth
- Stenroth, Carolina Christina (Smedsbacka Fruntimmer, Cna Stenroth, Cna S., Stenrothens fruntimmer, Stenrothska ungdomen, fru Calamnius) (1812–1894), g. m. borgmästare Fredrik Calamnius 1836; dotter till C. E. Stenroth
- Stenroth, Christina Maria, f. Simelius (Stenrothens fruntimmer, gumman S.) (1793–1848), g. m. C. E. Stenroth
- Stenroth, Claes Robert (ungherr., Stenrothska ungdomen) (1827–1889), son till C. E. Stenroth; senare grundare och delägare av Skinnarviks glasbruk
- Stenroth, Helena Gustafva (G: Stenroth, Smedsbacka Fruntimmer, Stafwa, Stenrothens fruntimmer, Stenrothska ungdomen, S: St, Stafva S., Stava, fru Borgmästarinna) (1820–1879), g. m. A. F. Flander 1840; dotter till C. E. Stenroth
- Stenroth, Sofia Amalia (Smedsbacka Fruntimmer, Sophie S., Sophie S:roth, Stenrothens fruntimmer, Stenrothska ungdomen, Sophie Logren) (1817–1868), g. m. J. H. Logren 1839; dotter till C. E. Stenroth
- Stenroth, familjen Carl Erik (Stenrothens, Smedsbacka herskapet, St:ns, Stenrotharne)
- Stenvik, Fredrik (1810–1845), student 1830; flöjtist
- Steven, Konstantin (1816–1868), fil.kand. 1839; senare läkare i Viborg
- Sth, Calle, se Stenroth, C. N.
- Stier, Natalia, g. Matthiessen, dotter till handlanden på Sveaborg, Johan Fredrik Stier
- Stiernhielm, Georg (Stjernhjem) (1598–1672), ämbetsman, riksantikvarie, krigsråd och skald
- Stierschantz, Hedvig Charlotta, f. Cronstedt (1795–1868), g. m. J. A. Stjerschantz
- Stjerschantz, Johan Abraham (Stjerschanz) (1787–1864), landshövding i Uleåborgs län 1829–1834
- Stina, se Sigfrids, C. M.
- Stjerncreutz, Fredrik Wilhelm (1809–1852), student 1829, prästvigd 1834, pastorsadjunkt i Uleåborg 1834; senare kyrkoherde i Utsjoki
- Stjerncreutz, Ivar Johan Albin (Stjerncreutzen) (1808–1862), gick in vid 1:sta Finska Sjöekipaget 1831; senare överstelöjtnant
- Stjernhjem, se Stiernhielm, G.
- Stjerschanz, se Stierschantz, J. A. och H. C.
- Stjernvall, Eva Aurora Charlotta (1808–1902), hovfröken; senare välkänd filantrop och samhällspåverkare; g. 1:o m. P. Demidov 1836, 2:o 1846 Karamzin
- Stjernvall, Curt Gustaf (1796–1864), direktör för Finlands bank 1832–1840
- Stjernvall, Sofia Carolina, f. Kroom (Stjernwald) (1805–1883), g. m. C. G. Stjernvall
- St:ns, se Stenroth, familjen Carl Erik
- Stolpe, Gustaf (1817–1861), viktualiehandlande i Helsingfors
- Stora Maja, oidentifierad
- Str., J., se Staudinger, J. J.
- Strandberg, Margareta Elisabeth, f. Sundgrén (Sgs) (f. 1786), traktörsänka, innehade ett värdshus vid Berggatan 1
- Stransky, Anton, österrikisk sångare
- Strauss, David Friedrich (1808–1874), tysk teolog
- Strauss, Johann d.ä. (1804–1849), österrikisk tonsättare

- Streng, Otto Vilhelm (1785–1863), kollegiassessor; landssekreterare i Kymmenegårds län 1826–1838
- Stridsberg, Carl (1775–1819), svensk läroboksförfattare i tyska och franska; dramatiker
- Stromberg, Birgitta Charlotta, f. Ross (1780–1856), änka, g. m. majoren Alexander Erik Stromberg (d. 1811)
- Stromberg, Johan Alexander (Stroberg) (1800–1869), avsked från skarpskyttebataljonen som underlöjtnant 1831, postmästare i Nykarleby 1841; son till B. C. Stromberg
- Stromberg, Ulrica Sofia Henriette (1804–1876), stiftsjungfru; dotter till B. C. Stromberg
- Strålar, oidentifierade
- Strömborg, Carl Emil (Capteen Strömborg, Strömborgarne, E. Strömborg, Capitainen Strömborg, S., Strömborgs) (1803–1864), stabskapten 1834; magasinförvaltare i Vasa 1838; senare chef för västra tulldistriktet; major; bror till H. J. Strömborg
- Strömborg, Edgar Justus Elion (1829–1897), elev till Z. Topelius; senare sjökapten och skeppsmäklare i London; son till H. J. Strömborg
- Strömborg, Henrik Justus (Strömborgarne, Capt. Strömborg, Capten, bror Strömborg) (1799–1860), tulljaktsuppsyningsman i Helsingfors; senare kofferdikaptens; Z. Topelius hyresvärd på Unionsgatan februari–juni 1839
- Strömborg, Johanna Maria, f. Ahlberg (fru Captenska, fru Strömborg) (1802–1842), g. m. H. J. Strömborg
- Strömborg, Lovisa Hedvig, f. Jack (fru, Fru Strömborg) (1805–1884), g. m. C. E. Strömborg
- Strömborg, familjen Henrik Justus Strömbäck, Anna Sofia, f. Bäck (fru) (1797–1874), g. m. J. E. Strömbäck
- Strömbäck, Johan Erik (1789–1859), rådmän i Nykarleby
- Strömmer, Johan Jakob (unga Strömmer) (1816–1870), student 1835; senare sockenadjunkt i Kontiolax
- Strömmer, Samuel (1813–1889), pastorsadjunkt i Helsingfors och Helsinge; senare kyrkoherde i Muhos och Limingo
- Strömmer, »mamsell» (Strömer), oidentifierad
- Strömsten, Frans Edvard (herrarna Strömstén, herskapet Strömsten) (1817–1899), student 1834; senare handlande och skeppsredare i Vasa; son till J. C. Strömsten
- Strömsten, Jacobina Christina, f. Krook (modren), g. m. handelsmannen Isak Otto Strömsten i Vasa
- Strömsten, Lovisa (M:llerna Strömsten) (f. 1822), dotter till J. C. Strömsten
- Strömsten, Nathalia (M:llerna Strömsten, M:lle Strömsten) (1824–1893), g. 1845 Wolff; dotter till J. C. Strömsten
- Strömsten, Otto Christian (brodern Strömstén, herrarna Strömstén, herskapet Strömsten) (1813–1852), fil. kand. och lärare vid Vasa trivialskola 1838; senare lärare i bl.a. Björneborg och Åbo; son till J. C. Strömsten
- Stuart, Maria, uppgifter saknas
- Sturm, H. R., handlande från S:t Petersburg
- Ståhlberg, Carl Henrik (Curatorn) (1799–1878), fil.mag. 1832, amanuens vid universitetsbiblioteket 1829–1842, tf. kurator för Österbottniska avdelningen 1832–1834; senare lärare i Viborg och kyrkoherde i Pielavesi
- Stähle, Jakob (1781–1859), lärare i ryska vid trivialskolan i Uleåborg 1813–1859
- Stähle, »provisor», uppgifter saknas
- Stålhane, Johan Christian (1792–1879), danslärare och restauratör; innehade Tölö värdshus
- van Suchtelen, Johan Peter (1751–1836), ingenjörsgeneral i rysk tjänst, diplomat, ledde belägringen av Sveaborg våren 1808
- Suckau, Christian Heinrich, handlande från Lybeck

- Sund, Johan Eriksson (1791–1862), byggmästare; ägde Bäck hemman i Nykarleby 1837–1850
- Sund, Matts (Sunds) (1797–1864), styrman; g. m. Anna Andersdotter Högbacka 1835
- Sund, oidentifierade
- Sundel, August Henrik (1816–1850), student 1833; senare pastorsadjunkt i Finström
- Sundewall, Carl Jacob (1801–1875), svensk zoolog
- Sundholm, Maria Elisabeth (fru Shm) (1787–1860), änka; g. m. skepparen Elias Sundholm i Jakobstad
- Sundius, Christian, tidigare Kanneworff (Fnuskenbarka) (1769–1840), häradshövding i Österbottens medledels nedre domsaga, lagman
- Sundius, Robert Vilhelm (1800–1836), vicehäradshövding; bistod sin far C. Sundius
- Sundius, familjen Christian (Sundiuses 3)
- Sundman, Carl Wilhelm Ignatius (Sn) (1810–1889), handlande i Helsingfors; senare kommerseråd
- Sundqvist, Simon (f. 1805), klockare och organist i Jakobstad och Gamlakarleby; musikanter
- Sundwall, Johan Matias (1793–1843), professor i teologiska moralen 1833–1843, teol.dr h.c. 1840
- Suvorov-Rymnikskij, Aleksandr Vasiljevitsj (Suvaroff) (1730–1800), rysk generalfältmarskalk
- Sv., Isak, se Svahn, J. I.
- Svahn, Anna Sofia (Svahns 3, Sophie Svahn) (1813–1852), dotter till J. Svahn
- Svahn, Edvard (1809–1849), fil.mag. 1832, sockenadjunkt i Malax 1834–1844; senare kaplan i Purmo; son till J. Svahn
- Svahn, Ja; Joh., se Frosterus, J.
- Svahn, Johan (gubben Svahn, Joh. Svahn, farbror Svahn) (1775–1852), apotekare och rådman i Nykarleby
- Svahn, Johan Isak (Isak S., Isak Sv., I.k S.n) (1806–1849), fil.mag. 1832; underofficer 1831, marinlöjtnant, avsked från marinen 1834; vistades utomlands, återvände till Nykarleby 1843; son till J. Svahn
- Svahn, Johanna, se Frosterus, J.
- Svahn, Susanna Elisabeth, f. Schroderus (Svahns 3) (1786–1864), g. m. J. Svahn
- Svahn, Svante (1818–1864), sjöman; rymde senare till Hamburg; son till J. Svahn
- Svahn, familjen Johan
- Svahns 3, se Svahn, S. E. och de yngre döttrarna A. S. och J.
- Svante, se Stening, S. A.
- Svedberg, Lovisa Ulrika, f. Nordström (fru Sg) (f. 1791), skådespelerska
- Synnerberg, Anna Maria, f. Rechartt (fru Synnerberg den yngre) (1814–1882), g. m. C. A. Synnerberg 1832
- Synnerberg, Carl (1837–1915), son till C. A. Synnerberg; Z. Topelius gudson; senare lärare och överinspektör vid överstyrelsen för skolväsendet
- Synnerberg, Carl Adrian (1802–1876), sjökaptan
- Synnerberg, Johan Fredrik (Synb., Synnerb., Syn.) (1807–1857), kopist och kanslist vid senaten 1833–1842; senare tullförvaltare i Fredrikshamn
- Synnerberg, Jonas Petter (J. Synnerberg) (1799–1833), kofferdikaptan; bror till C. A. Synnerberg
- Synnerbergs, familjen Carl Adrian
- Sällström, Peter Michael (1802–1839), svensk operasångare, tenor
- Söderholm, Johan (1795–1849), skeppare, ägde galeasen »Lilla»
- Sölfverarm, Carl Adolf (1813–1891), student 1832; senare assessor och lagman
- T., se Lindqvist, J. M.
- T., Emelie, se Turdin, E. A.
- T., Gustaf, se Turdin, G. d.y. eller G. W.
- T., Gustaf d.y., se Toppelius, G. V.
- T., Marie, se Toppelius, M. S.
- T. Sophie, se Toppelius, J. S.
- T, fru, se Thesleff, J. M. eller Thuneberg, A. W.
- T., mamsellerna, se systrarna Tingelund, E. A. och W. C.

- T., professorskan, se Toppelius, Maria
- T:a, M:lle, se Lithén, Mat. C.
- Tacitus, Publius Cornelius (ca 55–117 e.Kr.), romersk ämbetsman och historieskrivare
- Taglioni, Marie (1804–1884), svensk-italiensk ballerina
- Tallberg, Margareta Lovisa, f. Strömfors, förestod en te- och kaffeservering i Helsingfors
- Tallgren, Anders Henrik (Hinric) (1825–1898), ingenjörskapten; possessionat på Löparö; son till H. J. Tallgren
- Tallgren, Henrik Johan (1793–1879), kronolänsman i Sibbo
- Tallgren, Johan (Janne) (f. 1823), kadett; possessionat på Löparö; son till H. J. Tallgren
- Tallgren, Johanna (1830–1839), dotter till H. J. Tallgren
- Tallgren, Sara Helena, f. Hernstedt (f. 1800), g. m. H. J. Tallgren
- Tallgren, Wilhelmina (Mina) (1827–1917), g. 1852 Åström; dotter till H. J. Tallgren
- Tallgren, familjen Henrik Johan
- Tapenius, Anna Alexandra (M:ller Tapenius, M:lle Tapenius, M:lle Tns) (1812–1901), g. 1846 Wegelius; syster till C. N. A. Tapenius
- Tapenius, Carl Nils Anders (T.) (1809–1864), fil.mag. 1836, bataljonsläkare i Finska gardet 1838, med.dr 1840; senare läkare på Åland och i Sordavala
- Tapenius, Natalia Juliana (M:ller Tapenius) (1814–1889), g. m. Carl August Fröberg; syster till läkaren C. N. A. Tapenius
- Tarkman, Gustaf Eriksson (Husbond, andra Gusta) (f. 1804), landbonde, arrendator på Löparö gård
- Tarkman, Hanna Erika (lilla snuten) (f. 1836), dotter till G. Tarkman
- Tarkman, Magnus (f. 1833), son till G. Tarkman
- Tarkman, Ulrika Sofia, f. Nyström (Ulla Fia, Vårdinnan, Drottningen) (f. 1802), husmor på Löparö; g. m. G. Tarkman
- Tawaststjerna, Carl Gustaf (General Directeur Tawaststjerna, gubben Tawaststjerna) (1774–1855), statsråd, överstelöjtnant, överdirektör för lantmäterikontoret 1832–1843
- Tawaststjerna, Carl Johan (C. Tawaststjerna, Lieutnant Tawaststjerna) (1815–1874), officer vid Livgardets finska skarpskyttebataljon 1835, underlöjtnant 1840; senare generalmajor; son till M. C. Tawaststjerna
- Tawaststjerna, Frans August Theodor (T.stjerna, August T:na, T:na) (1821–1882), underofficer vid livgardets finska skarpskyttebataljon 1838, port d'epée fänrik 1839; senare militärtjänsteman i S:t Petersburg och hovråd; musiker; son till M. C. Tawaststjerna
- Tawaststjerna, Gustaf Hjalmar (1818–1878), student 1835; senare major; son till M. C. Tawaststjerna
- Tawaststjerna, Hilda Maria (fröken T:na) (1817–1901), g. m. C. J. Tawaststjerna 1840; dotter till M. C. Tawaststjerna
- Tawaststjerna, Magdalena Christina, f. Caijrænius (mor, fru T:na) (1792–1857), g. m. majoren i svensk tjänst Jakob Johan Tawaststjerna (d. 1824)
- Taxell, Gustaf Wilhelm (1807–1860), viktualie- och diversehandlande
- Tberg, systrarne, se systrarna Thuneberg, I. E. R. och Y. A.
- Tegnér, Esaias (1782–1846), svensk skald och biskop
- Tengström, Anna Christina, f. Caloander (gamla biskoppinnan) (1766–1831), g. m. Jac. Tengström
- Tengström, Anna Margareta, f. Bergbom (Camrerskan Tengström) (1771–1838), mor till Fredrika Runeberg; g. m. kamreren vid regeringskanseljen i Åbo, Carl Fredrik Tengström (d. 1824)
- Tengström, Anna Sofia (lilla Tengström, lilla beskedliga syster) (1826–1906), g. 1849 Kellgren; dotter till J. J. Tengström
- Tengström, Fredrik (Mag. Tengström, T:m, stentryckar Tengström, Geschworner, Tgm, F. T:m) (1799–1871), fil.mag. 1823, geschworner 1826,

- litograf; senare bergmästare; bror till Fredrika Runeberg
- Tengström, Gabriel (1801–1885), borgmästare i Jakobstad 1836–1873; bror till F. C. Runeberg
- Tengström, Jacob (1755–1832), biskop i Åbo 1803–1817, ärkebiskop 1817–1832
- Tengström, Johan Jakob (Pr. Tengström, Tm, farbror Joh. Jacob) (1787–1858), professor i teoretisk och praktisk filosofi 1830–1848
- af Tengström, Johan Magnus (Trädgårdsmästar Tengström) (1793–1856), tf. professor i naturalhistoria 1824–1825, professors titel 1826, ledamot av censurkommitten 1830–1847, professor i zoologi och botanik 1840–1847
- Tengström, Johan Robert (Tengströms son) (1823–1847), student 1839; senare docent i filosofi; son till J. J. Tengström
- Tengström, Johanna Carolina, f. Tengström (fru Bergbom, prof:an Bergbom, fru Tengström) (1803–1885), g. 1:o m. professor Fredrik Bergbom (d. 1830), 2:o m. J. J. Tengström 1835
- Tengström, Sofia Magdalena, f. af Tengström (professorskan Tengström) (1803–1832), g. m. J. J. Tengström; dotter till Jac. Tengström
- Tengström, Wilhelmina Christina, f. Tingelund (Mamsellerna T., Borgmästarinnan, Borgnan Tengström) (1816–1900), g. m. G. Tengström 1839; dotter till C. C. Tingelund
- Tengströms, familjen Johan Jakob
- Tennberg, underlöjtnant vid Viborgska infanteriregementet
- Tff, se Thesleff, A. A.
- T:g, se Thuneberg
- Tgm, se Tengström, F.
- Th., se Thuneberg
- Th:a, se Lithén, Mat. C.
- Thberg, fru, se Thuneberg, A. W.
- Thejungfrun; Thé Maja se Allén, U. W.
- Thermén, Anton Johan (Thermenerna) (1819–1883) student 1838; senare vicehäradshövding och borgmästare i Tavastehus
- Thermén, Karl Otto (Thermenerna) (1818–1893), student 1838; senare vicehäradshövding, referendariesekreterare och kammarråd
- Thesleff, Alexander Adam (1810–1856), kapten 1839; senare generalmajor och guvernör för S:t Michels län och Viborgs län
- Thesleff, Alexander Amatus (Canceller Thesleff, Thessleff, General Thesleff, Tff) (1778–1847), generallöjtnant 1826, tf. vicekansler för universitetet 1828–1830 samt 1832–1847, tf. generalguvernör över Finland 1832–1846, general 1841
- Thesleff, Johanna Maria, f. Helsingius (fru T) (1808–1878), g. m. A. A. Thesleff; syster till C. O. Helsingius
- Thesleff, familjen Alexander Amatus
- Thesleff, fröknarna, sannolikt A. A. Thesleffs äldre döttrar, Eugenia Amalia (1827–1889), Alexandra Adelaide (1828–1844) och Olga Maria (1830–1893)
- Thg, se Thuneberg
- Thiers, Louis Adolphe (1797–1877), fransk journalist, historiker och politiker
- Thilda, se Lindqvist, J. M. eller Lithén, Mat. C.
- Thitz, Gustaf Fredrik (Titz'en) (1794–1864), kapten vid arrestantkompaniet på Sveaborg samt fångbefälhavare 1830–1850
- Thitz, mamsell (Titz, Titza), Natalia Rosa (1823–1900) eller Aurora Alexandra Carolina (1824–1888); döttrar till G. F. Thitz
- Thodén, Christina Elisabeth (Lisette Thodén) (1813–1837), dotter till M. C. Thodén
- Thodén, Johan Edvard (Tuden, Thudén, brodern Thodén, Dosis Tn) (1813–1873), student 1833; senare matvaruhandlande i Kristinestad
- Thodén, Margaretha Christina, f. Öhman (1791–1861), g. m. rådmannen i Jakobstad, Johan Adolf Thodén (d. 1830)
- Thorild, Thomas (1759–1808), svensk författare och filosof
- Thucydides, se Thukydidés

- Thudén, se Thodén, J. E.
- Thukydidés (Tucydides, Thucydides) (ca 460–ca 399 f.Kr.), athensk historieskrivare
- Thuneberg, Agatha Wilhelmina, f. Jack (Captenskan, frun, fru Thuneberg, fru T., fru Thberg, Öfverstlieutenantskan, Thunebergska fruntimmerna, Jacken, Jackén, Frun) (1799–1849), g. m. C. J. Thuneberg
- Thuneberg, Alexandra Wilhelmina (1828–1837), dotter till C. J. Thuneberg
- Thuneberg, Carl Gustav Achates (gossarne Thuneberg, Achates Th., A. Thuneberg) (1820–1892), studerade till apotekare 1834–1840; senare apotekare och fabrikör; son till C. J. Thuneberg
- Thuneberg, Carl Johan (Capten, herrn, Öfv.Leutnanten, Thunebergarne, alla tre Thunebergarne, Gubben Thg) (1791–1873), kapten vid Livgardets finska skarpskyttebataljon 1828, avsked som överstelöjtnant 1833; överbrandmästare i Helsingfors
- Thuneberg, Fredrik Adolf (hans bror från Lovisa, alla tre Thunebergarne) (1795–1853), stabskapten; härads-skrivare i Pernå 1832; bror till C. J. Thuneberg
- Thuneberg, Henrik Justus (brodren, Capt. Thuneberg, Thunebergarne, Capten Thuneberg, Justus, Justus Thg, Capten, alla tre Thunebergarne, Thuneb.ska Heroid, Justus T:g, farbror Justus) (1800–1843), kapten 1832, major 1837, överstelöjtnant 1840; bror till C. J. Thuneberg
- Thuneberg, Ida Emilia Rosalia (mams. Thuneberg, Ida T:g, Ida Th.g, systrarne Tberg, Thunebergska fruntimmerna) (1822–1865), g. 1842 Tapenius; dotter till C. J. Thuneberg
- Thuneberg, Otto Ivar August (Ivar Th., Ifwar, gossarne Thuneberg) (1824–1894), J. F. Blanks elev på 1830-talet; senare lärare i franska, engelska, ryska och tyska; son till C. J. Thuneberg
- Thuneberg, Yolanda Aurora (systrarne Tberg, Thunebergska fruntimmerna, Yolanda Tg) (1826–1888), g. 1850 Hjelt; dotter till C. J. Thuneberg
- Thunebergarne, se bröderna Thuneberg, C. J. och H. J.
- Thunebergarne, alla tre, se bröderna Thuneberg, C. J.; F. A. och H. J.
- Thunebergarne, oidentifierade
- Thuring, Alexander Alfred (brodren Thuring, Bror Thuring) (1815–1866), student 1835, underofficer vid finska gardet 1838, avsked 1839; senare jordbrukare; bror till L. O. Thuring
- Thuring, Lars Oskar (1814–1858), student 1830, fil.kand. och fil.mag. 1836; senare läkare i Kuopio och Joensuu
- Thölberg, se Töhlberg, J. F.
- Tiberius (42 f.Kr.–37 e.Kr.), romersk kejsare 14–37 e.Kr.
- Tibullus (55–19 f.Kr.), romersk diktare
- Ticklén, Carl (1810–1844), student 1829, lantmäteriauskultant 1837
- Ticklén, Johan Fredrik (1802–1844), med. dr. 1832, stadsläkare i Kristinestad 1832–1834, provinsialläkare i Brahestad 1834–1844; amatörmusiker
- Tihlman, se Tillman, J. F.
- Tiina se Albertina Eriksdotter
- Tillman, Johan Fredrik (Tihlman) (1815–1852), student 1834; senare jordbrukare i Kauhava
- Tilly, Johann Tserclaes (1559–1632), tysk fältherre, riksgreve
- Tingelund, Elisabeth Alexandra (Mamsellerne T., M:lle Tingelund, Tingelundan) (1819–1882), dotter till C. C. Tingelund
- Tingelund, herskapet, handelsmansänkan i Vasa, Christina Catharina, f. Chydenius (1797–1862) samt dottrarna E. A. och W. C., g. Tengström
- Titz; Titzza; Titz'en, se Thitz
- T. M., se Mellberg, C. M.
- T:m; T:m, F., se Tengström, F.
- Tn, se Turdin, G. W.
- Tn, Dosis, se Thodén, J. E.
- T:na, se Tawaststjerna
- Tns, se Turdin, G. W. eller familjen Gustaf Wilhelm

- Toll, Carl Sabel Florus (1794–1844), protokollsekreterare i senatens ecklesiastikexpedition 1829; senare hovrättsråd
- Toll, Johan Christoffer Gustaf (1807–1861), löjtnant vid Finska kadettkåren
- Tolleson, Per (1747–1821), pietistisk väckelsepredikant i Stockholm
- Tollet, ıdentifierad
- Topelier, två, se Topelius, J. S. och Z.
- Topelius, Catharina Sofia, f. Calamnius (Mamma, Kudnisfruntimmer, Kudnis herskap, Kudnis fruntimmer, Dn Topelius, Rpfiska damerna, Rpfiska fruntimmer, Doctorinnan) (1791–1868), mor till Z. Topelius; g. m. Z. Topelius d.ä.
- Topelius, Gustaf Arvid (mina små bröder) (1816–1816), bror till Z. Topelius
- Topelius, Johan Emil (mina små bröder) (1814–1815), bror till Z. Topelius
- Topelius, Johanna Sofia (Sophie, syster, Schvester Hanchen, Fickjin, syster Johanna, Johanna Jöns Gertrud, Kudnisfruntimmer, Sophie T–s, I. S. T., Kudnis herskap, Kudnis fruntimmer, Johanna, Sophie T., syster S., Mamsell Sophie, S., Sophior, Sophie d.ä., Sophiorna, 2 Sophior, mademoiselle Topelius, So., Rpfiska damerna, Rpfiska fruntimmer, Fia, demoisellen, Rpfiska flickor, Rpfiska flickor, två Topelier) (1820–1913), g. 1846 Schalin; syster till Z. Topelius
- Topelius, Zacharias (Pegasenhjelm, Pegasenskälın, Peg., herr Mich, doktor Topelius, två Topelier, Zona) (1818–1898)
- Topelius, Zacharias d.ä. (pappa) (1781–1831), med.dr, provinsialläkare i Nykarleby distrikt 1812–1831, far till Z. Topelius
- Topelius, lieutenant, se Toppelius, L. L.
- Toppelius, Anna Christina, f. Forsman (Ilmolafaster) (1773–1862), g. m. Z. Topelius farbror, kaplanen i Ilmola, Johan Gabriel Toppelius (d. 1808); mor till F. M. Toppelius
- Toppelius, Brita Catharina (min faster) (1776–1823), faster till Z. Topelius
- Toppelius, Elisabeth, f. Berggren (Cousin Lisette, Lisette Toppelius, Lisette) (1805–1884), g. m. F. M. Toppelius 1830
- Toppelius, Fanny Magdalena (flickorna Fanny, lilla Fanny) (1833–1902), dotter till F. M. Toppelius, bodde på Kudnäs efter hans död 1836; senare bosatt i Nädendal
- Toppelius, Fanny Maria (lill Fanny, lill knytet, Stora Fanny, flickorna Fanny) (1830–1910), dotter till G. Toppelius; kusin till Z. Topelius
- Toppelius, Frans Michael (bror Franz, B. Fr., Br Fr., B–r Franz, Fr.) (1801–1836), kusin till Z. Topelius och hans informator på 1820-talet; brukspredikant i Orisberg och pedagog i Storkyro 1830
- Toppelius, Gustaf (farbror Gustaf, farbror, morbror Gustaf, Farbror G., professorn i Uleåborg) (1786–1864), stadsläkare i Uleåborg 1815, professors titel 1816; farbror till Z. Topelius
- Toppelius, Gustaf Viktor (Gustaf, Gustaf T. d.y.) (1825–1906), son till G. Toppelius; kusin till Z. Topelius; senare lärare i kadettskolan och generalmajor
- Toppelius, Jenny Emilia (ett litet fruntimmer, Jenny) (1833–1911), g. 1858 Toppelius; dotter till G. Toppelius; kusin till Z. Topelius
- Toppelius, Johan Nathanael (Janne, min gupojke) (1835–1917), son till F. M. Toppelius; senare läkare i Lappmarken och Vasa; Z. Topelius gudson
- Toppelius, Johanna Elisabeth (F. L., faster Lisette, Faster, fastrarna) (1772–1849), ägde ett lånebibliotek i Uleåborg med sin syster Margaretha; faster till Z. Topelius
- Toppelius, Leopold Ludvig (Lieutenant Topelius) (1821–1890), underofficer i finska sjöekipaget från 1838; senare konteramiral; brylling till Z. Topelius
- Toppelius, Margaretha (fastrarna) (1770–1861), ägde ett lånebibliotek i Uleåborg

- med sin syster Johanna Elisabeth.; faster till Z. Topelius
- Toppelius, Maria, f. Calamnius (moster, Moster Marie, Moster Mari, Professorska, Marie, Maria, Professorskan T.) (1794–1863), moster till Z. Topelius, g. m. Topelius farbror G. Topelius
- Toppelius, Maria Sofia (Marie T., Toppeliuses Majo) (1804–1849), g. m. skepparen Olof Lundqvist 1833; dotter till skomakaren Zacharias Toppelius; avlägset släkt till Z. Topelius
- Toppelius, Oskar August (1828–1904), son till G. Toppelius; kusin till Z. Topelius; senare biblioteksamanuens och lektor i Vasa
- Toppelius, Selma Christina (1831–1919), dotter till F. M. Toppelius
- Toppelius, Sofia, f. Toppelius (Cousin Sophie, Sophie la cadette, lilla cousine, Sophie la c., lilla Stockholmska, Sophie d.y., S., Sophior, Sophie den yngre, Sophiorna, Sophie Ts d.y., Uleåborgska Sophie, la cadette, lilla cadette, 2 Sophior, Rpfis flickor, Rpfiska flickor) (1821–1881), dotter till professor G. Toppelius; kusin till Z. Topelius
- Toppelius, Sofia Catharina (pseudo Sophie Toppelius) (f. 1821), g. 1854 Gallas; dotter till snickarverkmästaren Matts Toppelius
- Torsslow, Olof Ulrik (Torsslows) (1801–1881), svensk skådespelare
- Torsslow, Sara Fredrika, f. Strömstedt (Torsslows) (1795–1859), svensk skådespelerska; g. m. O. U. Torsslow
- Trankel (fådoktorn), veterinär, uppgifter saknas
- Trapp, Ernst Otto (1812–1855), student 1828; senare härads hövding i Borgå domsaga
- Trapp, Robert, adlad 1868 von Trapp (1804–1875), kanslist i senaten 1834; senare ledamot i senaten och geheimeråd; bror till E. O. Trapp
- de Traversay, Alexander Ivanovitj, även Jean-François (1796–1866), kapten, chef för 1:a finska sjöekipaget 1835–1842, markis
- de Traversay, Marie Alexandrovna (fröken, Traversayen) (1822–1900), g. 1841 von Patkul; dotter till A. de Traversay
- Träskman, smed, uppgifter saknas
- Trä****, Torkel, se von Krämer, E. J.
- T-s, Sophie, se Topelius, J. S.
- Ts, Sophie d.y., se Topelius, S.
- T:s, »mamsell», oidentifierad
- Tucydides, se Thukydidens
- Tuden, se Thodén, J. E.
- Tulindberg, Claes Albert (T., Tillius) (1802–1865), docent i matematik 1829–1859
- Tullius, se Tulindberg, C. A.
- Tuomas, »gubben», se Calén, T.
- Turdin, A.; se Rosenkampp, A. J.
- Turdin, Anna Augusta Margaretha (lilla pian) (1834–1834), dotter till G. W. Turdin; kusin till Z. Topelius
- Turdin, Anna Sofia, f. Backman (mormor) (1770–1830), g. 1:o m. handelsman Samuel Calamnius (d. 1796), 2:o m. J. Turdin d.y.; Z. Topelius mormor
- Turdin, Augusta Johanna, se Rosenkampp, A. J.
- Turdin, Emilia Augusta, f. Backman (Tant Emelie, Tante E. Turdin, Turdins fruntimmer, Emelie T., fru Turdin, Turdinska damerna, Emili Turdin) (1812–1874), g. m. G. W. Turdin 1831; dotter till H. Em. Backman; syster till H. Backman
- Turdin, Emilia Mathilda (en annan Emili) (1840–1841), dotter till G. W. Turdin; kusin till Z. Topelius
- Turdin, Gustaf d.y. (unga herrn, Gustaf T., travalappen, G. Turdin) (1836–1882), son till G. W. Turdin; kusin till Z. Topelius; senare försäkringsagent
- Turdin, Gustaf Wilhelm (M.G., morbror Gustaf, morbror, morbror G.; Morbror GWT, Morbror GT., Morbror G.W.T.n, GT:n, Gustaf T., Gf Turdin, Herrn, patron, Tn, Tnska) (1805–1851), handelsman, tolagsbokhållare och skeppsredare i Nykarleby, rådman

- 1836; ärvde Turdinska handelshuset efter fadern, J. Turdin d.y. 1834, men gick i konkurs 1838; halvbror till C. S. Topelius; morbror till Z. Topelius
- Turdin, Johan d.y. (morfar, gubben Turdin, pappa) (1778–1834), handelsman och rådmän i Nykarleby; Catharina Sofia Topelius styvfar
- Turdin, Johan Emil (ungherre) (1838–1918), son till G. W. Turdin; kusin till Z. Topelius; senare kassör vid Sveriges Riksbank
- Turdin, familjen Gustaf Wilhelm (Turdins, Tns, Turdinerna)
- Tvarjanskij, Johanna Lovisa Charlotta, f. Jahson (1808–1848), g. m. J. T. Tvarjanskij
- Tvarjanskij, Josef Taddeus (1783–1852), kapellmästare vid Finska gardet 1819–1852, klarinettist
- Töhlberg, Johan Fredrik (Thölberg, Tg) (1807–1857), auskultant vid Vasa hovrätt 1830–1836, vicehäradshövding 1832, tf. borgmästare i Torneå 1836–1839; senare häradshövding i Pielisjärvi
- von Törne, Johan Ulrik (von Törn) (1806–1870), student i Uppsala, ingenjör i Finska strömrensningsskorpserna 1838; senare chef för Saima kanal och överste
- Törnégren, Carl Vilhelm (T.) (1817–1860), fil.kand. och fil.mag. 1836, e.o. biblioteksamanuens 1839; senare bibliotekarie
- Törnqvist, Anna Carolina (1824–1856), g. 1842 af Schultén; dotter till P. J. Törnqvist
- Törnqvist, Pehr Jonas (1788–1870), statsråd, referendariesekreterare vid senaten 1831–1841, ordförande i censurkommittén 1832–1866; senare ledamot i senatens justitiedepartement och geheimeråd
- Törnqvist, Sofia Elisabet, g. m. P. U. Florin; dotter till P. J. Törnqvist
- Törnqvist, »mamsell», sannolikt en dotter till P. J. Törnqvist
- Törnroth, Lars Henrik (Gubben) (1796–1864), med.dr 1832, professor i barnförlossningskonst 1838–1857; senare arkiater och statsråd
- Törnudd, Anders (1813–1866), student 1832, fil.kand. 1839, fil.mag. 1840; senare lärare och kaplan i Purmo
- Törnvik, Henrik (1806–1848), sjökaptän på »Wänskapen»
- Uggla, Carl Erik (1798–1891), kapten
- Uggla, Gustava Amalia Charlotta, f. Jack (1807–1888), g. m. C. E. Uggla
- Uhland, Johann Ludwig (1787–1862), tysk författare, poet och liberal politiker
- Ulla, tjänarinna hos J. N. Snellman
- Ulla, oidentifierad
- Ulla Fia, se Tarkman, U. S.
- Ulrik, oidentifierad
- d' Urbino, Rapahel, se Rafael
- Ursin, Julius, adlad 1845 af Ursin (1816–1894), student 1834, fil.mag. 1840; senare lärare i Kuopio och Lovisa; son till N. A. Ursin
- Ursin, Nils Abraham, adlad 1845 af Ursin (Rector, Rector Magnificus) (1785–1851), professor i anatomi och fysiologi 1818–1846, rektor för universitetet 1839–1842 samt 1842–1845
- Uschakoff, möjligen Alexander (1800–1864), handlande i Helsingfors
- Utter, Johan Isak (1794–1863), apologist vid Tavastehus trivialskola 1821–1841 (tjänstledig 1836); ägde Vetterkulla i Eräjärvi
- W., oidentifierade
- W., Hilda, se Winge, H. C.
- W., Maria; Marie, se Wennerholm, M. M.
- W., Consulen, se Wasenius, G. O.
- W., fru, se Wennerholm, H. S. eller M. C.
- W., gapisterna, se bröderna Wahlberg, M. och P. O.
- W., gumman, se Wacklin, C. C.
- W., M:lle, se Högdahl, M.
- W., mormor, se Wacklin, C. C.
- Wachler, Johann Friedrich Ludwig (1767–1838), tysk litteraturhistoriker
- Wacklin, Alfred (1814–1846), student 1832, fil.kand. och fil.mag. 1840; studerade

- senare medicin i Stockholm
- Wacklin, Catharina Christina, f. Backman (mormor Wacklin, gumman Wacklin, Gumman W., mormor W., gumman W:ns) (1760–1841), g. m. viceborgmästare Isak Wacklin (d. 1790); mor till A. H. Kerrman; moster till C. S. Topelius
- Wacklin, Sara Elisabet (Tante Saçe) (1790–1846), skolföreståndare och författare; grundade och förestod flickskolor i Uleåborg, Åbo och Helsingfors; lärarexamen i Frankrike 1835–1836
- Wacklin, »gubben», oidentifierad
- Wadman, oidentifierad
- Wænerberg, Gabriel Mauritz (1818–1887), fil.kand. 1838, e.o. amanuens på universitetsbiblioteket 1839, lärare vid Helsingfors privatlyceum 1839–1840; senare tf. direktör vid Finlands bank
- Wagner, Johann Andreas (1797–1861), tysk zoolog och paleontolog
- Wagner, Wilhelm (W.), förste klarinettist vid kejserliga operan i S:t Petersburg
- Wahlberg, Carl Erik (Wahlbergs) (1804–1853), färgarmästare, tolagsbokhållare 1839–1840
- Wahlberg, Lovisa, f. Henelius (Wahlbergs port) (1784–1869), g. m. Hans Henrik Drake; mor till C. E., M. och P. O. Wahlberg
- Wahlberg, Magnus (Gapisterna Wahlberg, gapisterna W., Färg. Wahlberg, Gapisten, Gapisterna) (1813–1874), färgarmästare i Nykarleby; amatörmusiker
- Wahlberg, Petter Olof (Gapisterna Wahlberg, gapisterna W., gapisten, Gapisterna) (1808–1881), hattmakare i Nykarleby; amatörmusiker
- Wahlenberg, Göran (1780–1851), svensk botanist, geograf och geolog
- Wahlund, Kajsa, eg. Catharina Christina (W) (1771–1843), svenskfödd vårdshusvärdinna i Helsingfors; inrättade Wahlunds villa (även kallad Sparbanken eller Emilienburg) på Stora Broholmens sydvästra strand 1831 och Sjöpaviljongen (senare Kajsaniemi) 1839
- Wahlström, Carl August (W:m, Lieutenanten, Wström) (1809–1855), löjtnant, tulljaktsförare, uppsyningsman
- Wahlström, Johan (f. 1800), senatshusdräng; senare postiljon i Tavastehus
- Wahlström, fru, se Calamnius, J. C.
- Waléen, se Walleen, C. E.
- Walenius, M:lle, se Wallenius, E. F.
- Walin, Sophia (f. 1815), g. m. postiljonen i Nykarleby, Johan Henrik Järnstedt 1837; dotter till sjömannen Johan Walin
- Walin, oidentifierad
- Walleen, Carl Edvard (Waléen, Wallén) (1819–1856), fil.mag. 1840; senare chef för generalguvernementskansliet och statsråd; son till C. J. Walleen
- Walleen, Carl Johan (Walléns) (1781–1867), senatens prokurator 1822–1854, geheimeråd 1834
- Wallenius, Emilia Fredrika (Walenius) (1822–1900), g. 1845 Bergstadi; dotter till kollegiassessor Johan Wallenius; senare lärarinna vid flickskolan i Helsingfors
- Wallenius, Gabriel Jeremias (Rector W:ius) (1794–1862), rektor för Jakobstads pedagogium 1826–1839, kontraktsprost
- Wallenius, Per Karsten Gabriel (1816–1840), underlöjtnant i Finska gardet 1840, stupade i Kaukasien
- von Wallenstein, Albrecht Wenzel Eusebius (1583–1634), kejserlig fältherre i trettioåriga kriget
- Wallenstierna, Otto Fredrik (1793–1854), protokollsekreterare, kammarfiskal vid kammar- och räkenskapsexpeditionen 1831–1847, kassör för enke- och pupillkassan 1837
- Wallin, Eglé Amalia (f. 1816), g. 1841 Björkman; dotter till sjötullsvaktmästaren i Gamlakarleby, Johan Henrik Wallin
- Wallin, Johan Olof (1779–1839), svensk skald och ärkebiskop
- Wallin, »fru», oidentifierad

- von Walther, Christoph Friedrich (Walther Thuringus) (d. 1886), tysk filolog från Thüringen
- Waninka, oidentifierad
- Wanke, oidentifierad
- Warg, Cajsa (1703–1769), svensk kokboks författare
- Wasastjerna, Gustaf Adolf (Guffar W:na, W:na) (1785–1849), bruskspatron i bl.a. krutbruket i Ilmola och Karstula, en av samtidens rikaste män i Finland
- Wasastjerna, Jacob Victor (1819–1895), student 1837; senare assessor och senator
- Wasenius, Gustaf Otto (Consulen W.) (1789–1852), köpman, konsul, boktryckare och bokhandlare; grundade *Helsingfors Tidningar* 1829
- Wasenius, Johanna Carolina, f. Meisner (d. 1840), g. m. G. O. Wasenius 1839
- Wathén, mamsellerna, troligen systrarna Anna Maria (f. 1816) och Sophia Charlotta (f. 1818); döttrar till färgarmästare Johan Wathén
- W:d, se Westerlund, C. W. och M. E.
- Wdt, se von Willebrand
- von Weber, Carl Maria Friedrich Ernst (1786–1826), tysk kompositör, pianist och dirigent
- Weckman, mamsell, se Decker, J. S. T.
- Weckström, Mattias (1803–1873), expeditör vid postdirektionen 1835–1855
- Wedel Jarlsberg, Herman (1779–1840), norsk riksståthållare 1836–1840
- Wegelius, Esaias (Gubben Wegelius) (1778–1844), kaplan i Munsala 1823–1844
- Wegelius, Jacob Esaias (Wigelius, bror W-s, J. Wegelius, Jacob Wigelius, Jac. Wegelius, Jac. Esaias, Kobbüs, Köbbüs, Jac., Lax) (1817–1877), student 1834, fil.kand. 1839, fil.mag. 1840; senare kyrkoherde i Esse och Munsala; son till Jak. Wegelius
- Wegelius, Jakob (Doctor Wegelius) (1779–1861), med.dr; kyrkoherde i Malax
- Wegelius, Jakob Christian (1800–1850), häradsövding, sockenskrivare i Lappo
- Wegelius, Johan (J. Wegelius) (1810–1876), fil.kand. 1835; senare pastorsadjunkt i Hyrynsalmi och Suomussalmi
- Wegelius, Johan Alarik (A. Wegelius) (1819–1879), student 1839; senare veterinär vid Mustiala lantbruksinstitut
- Wehle, Ernst, cirkusdirektör
- von Weissenberg, Ernst Bernhard, före introd. (1836) von Witte (1787–1842), kollegieråd, direktör för generalguvernörskansliet; senare verkligt statsråd
- van der Velde, Karl Franz (1779–1824), tysk författare av historiska romaner
- Wendla, se Lagermarck, V. G. C. eller Nyström, W.
- von Wendt, Alexander Jakob (1800–1874), överste och Finska gardets chef 1838; senare generallöjtnant
- Wennbom, Catharina, f. Åkerblad (1801–1873), svensk skådespelerska vid Kungliga Teatern; g. m. P. A. Wennbom
- Wennbom, Pehr Adolf (1803–1864), svensk skådespelare vid Kungliga Teatern
- Wennerholm, Christian (Wennerh., Whm, Wm) (1789–1873), sjökaptan
- Wennerholm, Helena Sofia, f. Juthe (fru W.) (1794–1834), g. m. C. Wennerholm
- Wennerholm, Maria Catharina, f. Juthe (M:me Juth, fru W.) (1805–1856), g. m. Christian Wennerholm 1836; dotter till handlande i Nykarleby, Matts Juthe (d. 1807)
- Wennerholm, Maria Magdalena (Marie Wm, Maria W., Marie Whm) (1820–1887), g. 1847 Ekholm; dotter till C. Wennerholm
- Werfving, Catharina Margaretha (1807–1863), förestod en serving på Brunnscholmen
- Werfving, Josef d.y. (Wärfving, den afidnes broder) (1814–1856), elev vid Strömmrenningskåren 1829, konduktör 1833, underlöjtnant 1837; senare ingenjörslöjtnant och arbetschef vid Saima kanal
- Werfving, Nils (1803–1834), underlöjtnant

- vid Strömrensningsskåren 1834; bror till J. Werfving d.y.
- Vergilius (Virgilius, Virg.) (70–19 f.Kr.), romersk poet
- Westenius, oidentifierad
- Westerholm, Christian Wilhelm (1815–1868), student 1834; senare lärare i Vasa och Åbo samt kaplan i Nyakrleby
- Westerlund, Carl Wilhelm (W:d, Wlund) (1809–1879), teaterdirektör, skådespelare; krögare i Uleåborg 1841
- Westerlund, Emil (1814–1896), apotekare i Uleåborg
- Westerlund, Johan Fredrik, skomakare; senare vaktmästare på rådhuset i Vasa
- Westerlund, Maria Elisabeth, f. Sylvan (fru W:d, fru Wlund) (1800–1865), skådespelerska, g. m. C. W. Westerlund
- Westerlund, oidentifierad
- Westerstråhle, Carl Fredrik (1807–1856), handlande, rådman i Jakobstad
- Westin, Fredric (1782–1862), historie- och porträttkonstnär, hovmålare
- Westling, Carl Robert (Westlingarne, Herr Westling, Westlingen, W., broder Westling) (1808–1869), kadett vid Strömrensningsskåren 1831, underlöjtnant 1837; senare ingenjörsoverstelöjtnant; hyrde rum samtidigt som Z. Topelius på Södra Esplanadgatan 14 omkr. 1833–1834
- Westling, Svante Teofil (Westlingarne, Yngre Westling, Sven Westling) (1812–1852), kadett vid Strömrensningsskåren 1833; senare ingenjörskapten; bror till C. R. Westling
- Westzynthus, Carl Gabriel (1784–1853), referendariesekreterare vid senatens ecklesiastikexpedition 1823–1852, teol. dr h.c. 1840
- Wetterhoff, Georg Adolf (1802–1886), lagman
- Wetterhoff, Kurt Alfred Onni (1835–1892), son till G. A. Wetterhoff; senare sekreterare vid överstyrelsen för forstväsendet och författare av jakt- och fiskeböcker
- Weurlander, Johanna Wilhelmina, f. Hjelt (Fru Wörlander, f.d. mamsell Hjelt) (1804–1884), g. m. kontorsskrivare Carl Gustaf Weurlander (d. 1833) 1831; dotter till Johan Gustaf Hjelt i Åbo
- Weurlin, Lars Larsson (kusken Lars) (f. 1820), dräng
- Weylandt, Eduard, direktör för en turnerande teatertrupp under 1830- och 1840-talen
- Whm, se Borgström, G. W. eller Wennerholm, C.
- Whm, Marie, se Wennerholm, M. M.
- Wholms, se Wennerholm, familjen Christian
- Vhosen, se Vohs, W.
- Widén, Pehr Fredrik (Pelle Widén) (1794–1838), häradshövding, advokatfiskal i generaltulldirektionen
- Widén, sannolikt Sofia Ulrika (f. 1799), syster till P. F. Widén
- Widmark, Albertina Charlotta, f. Ganander (1809–1847), g. 1:o m. Herman Wilhelm Widmark, 2:o m. J. Lagus 1837
- Vieth, Gerhard Ulrich Anton (1763–1836), tysk pedagog och gymnastikfrämjare, läroboksförfattare inom matematik och fysik
- Wigelius, se Wegelius, J. E.
- Wigrén, skådespelare
- Wigren, oidentifierad
- Wikblad, Isak (1808–1887), styrman; senare sjökaptan i Jakobstad och medlem av sjömanshusdirektionen
- Wiklund, Helena Elisabeth, f. Öslund (1786–1837), g. m. J. Wiklund
- Wiklund, Johan (Maths Wiklund) (1785–1840), bagare och rådman i Nykarleby
- Wikstedt, Johan (captan, gubbe) (1790–1847), kofferdiskeppare
- Wikstedt, Johanna Elisabeth (lilla Hanna) (1829–1908), g. 1851 Roos; dotter till J. Wikstedt
- Wikstedt, Maria Elisabeth, f. Thelén (fru Wikst., Moster, fru W.) (1786–1855), g. m. J. Wikstedt; släkting till familjen Lithén
- Wikström, svensk löjtnant, Z. Topelius musiklärare 1837

- Wilander, Carl Wilhelm (1809–1857), lantmäteriauskultant 1833, vixelantmätare 1838; senare justerare för Uleå och Kajana härader
- Wilander, Fredrik Reinhold (1814–1873), student 1835; lantmäteriauskultant
- Wilde, Carl, balttysk skådespelare
- Wilhelm se Backman, W.; Borgström, G. W. eller von Essen, C. V.
- Wilhelm II (1792–1849), holländsk kung 1840–1849
- Wilkman, oidentifierad
- Will, Catharina, f. Wendelin (f. 1780), g. m. kyrkvaktmästaren Elias Will
- Wille, se Gronow, W.
- von Willebrand, Gustaf Jacob (Wdt) (1789–1842), sekundkapten; ägde Koivisto gods i Ulvsby
- von Willebrand, Gustava Sofia (1816–1839), dotter till G. J. von Willebrand
- von Willebrand, Knut Felix (Willebrandt, Wdt, Wt, Felix Wdt) (1814–1893), fil. mag. 1836, med.dr 1840; senare professor i allmän patologi och medicinsk klinik; Z. Topelius familjeläkare
- von Willebrand, Vendla Charlotta Vilhelmina (Willebrandt) (1821–1844), hovfröken; g. 1841 Munck; dotter till presidenten i Åbo hovrätt, Adolf Fredrik von Willebrand
- Wilskman, troligen August (1812–1891), student 1832, prästvigd 1837, adjunkt i Sysmä 1837, kaplan i Liljedal 1840
- Wilskman, troligen Carl Magnus (W.m.) (1812–1857), student 1834; senare predikant i Töysä
- Winge, Hilda Catharina, eg. Sneckendahl (Hilda W., H. W., H., Wilda Hinge) (1820–1893), g. 1845 Berg; dotter till kapten Johan Sneckendahl i Jakobstad
- Winstén, Sofia Magdalena (f. 1824), g. 1844 Björkman; dotter till sjökaptens Mats Winstén
- von Winter, Peter (1754–1825), tysk tonsättare
- Winterbäck, Frans (Wintermakar Sadelbäck) (1796–1854), sadelmakare i Nykarleby
- Wirberg, Fredrik (1802–1871), färgarmästare i Helsingfors
- Wirenus, Elisabeth Charlotta (Lischen Wirenius) (f. 1821), g. m. Alexei Alexandrovskij 1840; dotter till translator Carl Anders Wirenius
- Virg.; Virgilius, se Vergilius
- Wirzén, Johan Ernst Adhemar (1812–1857), fil.mag. 1832, med.kand. 1836; senare läkare, medicineadjunkt och botanisk demonstrator samt forskningsresenär
- Wising, Alexander (1794–1833), kofferdiskeppare, gens d'arme-löjtnant
- Withander, Christina Fredrika (Mamsellerna Withander, Withanders fruntimmer) (1819–1873), dotter till rådman Gustaf Jakob Withander i Vasa
- Withander, Edvard Vilhelm (1821–1857), student 1839; senare vicehäradshövding och ordförande för kämnärsrätten i Vasa; son till rådman Gustaf Jakob Withander i Vasa
- Withander, fruntimmer; mamsellerna, se systrarna Högdahl, M. och Withander, C. F.
- Witte, collegierådet, se von Weissenberg, E. B.
- Witte, oidentifierade
- Wius, rector, se Wallenius, G. J.
- Wlms, se Wennerholm, familjen Christian
- Wlund, se Westerlund, C. W. och M. E.
- Wm, se Wennerholm, C.
- W:m, se Wahlström, C. A.
- W.m., se Wilskman, C. M.
- Wm, Marie, se Wennerholm, M. M.
- W:na; W:na, Guffar, se Wasastjerna, G. A.
- W:ns, gumman, se Wacklin, C. C.
- Vohs, Wilhelm (Vhosen), tyskfödd källarmästare, restauratör på Societetshuset 1839–1843
- Vohsen, oidentifierad
- Woldstedt, Fredrik (W.) (1813–1861), student 1829, fil.kand. 1834, fil.lic. 1837, amanuens för astronomiska observatoriet vid universitetet 1835–1842; senare professor i astronomi
- Wolff, »doktor», oidentifierad
- Vollweiler, Karl (Vr) (1813–1848), tysk

- pianist och kompositör; verksam en tid i S:t Petersburg
- Wrede, någon av bröderna Wrede af Elimä, Gotthard Carl Fabian (1803–1881) eller Paul Otto (1809–1866), båda gardesofficerare
- W-s, bror, se Wegelius, J. E.
- Wström, se Wahlström, C. A.
- Wulfert, Alexander, adlad 1855 von Wulfert (1790–1855), translator, postdirektör 1834–1855, statsråd 1836; senare verkligt statsråd
- Wulfert, Ernestine Adelaide (frök. Wulfert), pianist; g. 1844 Ghys
- Värdinnan, se Borgström, C. C. eller Tarkman, U. S.
- Wärfving, se Werfving, J. dy.
- Wärnhjelm, Henriette Augusta (1820–1909), dotter till landshövdingen i Vasa, Herman Henrik Wärnhjelm
- Wöhler, Friedrich (1800–1882), tysk kemist
- Wörlander, fru, se Weurlander, J. W.
- Xavier, se Marmier, X.
- Yolanda, se Thuneberg, Y. A.
- Z., Claes, se Zimmerman, B. C.
- Zakrevskij, Arsenij Andrejevitj (1786–1865), Finlands generalguvernör 1824–1831, rysk inrikesminister 1828–1831
- von Zansen, Catharina Sofia, f. Snellman (1820–1842), g. m. löjtnant Carl Ludvig von Zansen 1837
- Zauper, Josef Stanislaus (1784–1850), tysk författare och översättare
- Zidén, Anna Charlotta, f. Granberg (Borgmästarinnan Lidén) (1807–1879), g. 1:o m. borgmästaren i Vasa, Henrik Gustaf Zidén (d. 1833), 2:o m. O. H. Helander 1839
- Zimmerman, Bengt Claës (Claes Z., Clas Zn, Clas Zim (1816–1841), student 1835, domarexamen 1841; senare auskultant vid Vasa hovrätt
- Zografos, Konstantinos (1796–1856), grekisk läkare, politiker och diplomat
- Zona, se Topelius, Z.
- Zschokke, Heinrich (1771–1848), schweizisk författare
- Zumpt, Karl Gottlob (1792–1849), tysk filolog
- Åberg, E. Augusta (M:lle Åberg, E. A. Å., AÅg, Augusta Å., Aug. Åg), uppgifter saknas
- Åberg, Helena (unga Åberg) (f. 1823), fiskaredotter från Strömmingsholmen vid Löparö
- Åhrstedt, Eva Sophie, f. Backman (fru Å., Å:dt) (1798–1854), traktör och hotellvärdinna på Hôtel de Suède, vid Salutorget
- Åkerblom, Nils Gustaf (Å:m, Åk.m, Å:) (1810–1839), styrman stationerad i Nykarleby på 1830-talet; senare kapten
- Åkerstedt, oidentifierad
- Åkesson, Axel Erik (1817–1892), student 1836, fil.mag. 1840; senare läkare i Kuopio och Viborg samt hovråd
- Åkesson, Gustaf Adolf (Åkesons) (1788–1861), kamrerare vid Finska brandstodsbolaget 1822–1858
- Åström, Christina Elisabeth, g. Wahlström (Puttes Dadda, Lisette) (f. 1811), tjänarinna hos Rosenkampffs, g. m. J. Wahlström 1837
- Ärtman, M:lle, se Ertman, E. O.
- Ö., Jucka, se Östring, J. J.
- Öhmann, Axel Abraham (Ingeneur Öman) (1809–1895), vice lantmätare i Uleåborgs län 1835–1850; senare kollegiassessor
- Öhmann, möjligen Charlotta Carolina, f. Bonuvier (1810–1873), modekramhandlerska i Helsingfors; g. m. K. Öhmann
- Öhmann, Knut (1810–1844), fänghuspredikant i Helsingfors
- Öller, Carl Fredrik (bröderna Öller) (1822–1887), son till postförvaltaren Georg Öller; senare kyrkoherde i Tavastehus och Vånå

- Öller, Georg Johan (bröderna Öller, postmakarn Öller) (1817–1860), elev vid Uleåborgs trivialskola 1830, student 1835; senare tullförvaltare i Kaskö och Gamlakarleby; son till postförvaltaren Georg Öller
- Öller, M:lle, Henrietta Maria (f. 1816) eller Christina Sofia (f. 1821), systrar till G. J. och C. F. Öller
- Ölund, Elisabeth Regina, f. Strömmer (1788–1867), g. m. skepparen Johan Ölund
- Öman, ingeneur, se Öhmann, A. A.
- Örn, Johan August (Smågossarne, Örnarne, Oernungen, A. Ö.) (1820–1895), lyceist vid Helsingfors privatlyceum, kadett 1835; senare i rysk tjänst samt kollegiråd; son till magasinförvaltare Gustaf Örn
- Örn, Ludvig Wilhelm (Smågossarne, Örnarne, Oernungen) (1822–1856), lyceist vid Helsingfors privatlyceum, student 1840; senare vicehäradshövding; son till magasinförvaltare Gustaf Örn
- Östberg, Anders Gustaf (Ö.) (1814–1851), student 1834, prästvigd 1837; senare sockenadjunkt i Gamlakarleby
- Östberg, oidentifierad
- Österbäck, Maria Elisabet (Österberg) (f. 1818), g. m. sjötullsvaktmästare Robert Ahlqvist 1838; dotter till sjöman Henrik Österbäck
- Österblad, Matts (1783–1839), sjöman
- Österblad, »lilla», oidentifierad
- Östman, Erik (farbror Östman, Östmansgubben) (1781–1846), verkmästare vid Lithéns färgeri i Nykarleby
- Östman, Johan Erik (1805–1880), byggmästare, uppsyningsman vid Strömrenningskåren
- Östring, Carl Ludvig (1815–1869), student 1833; senare vicelantmätare i Tavastehus län; bror till J. J. Östring
- Östring, Fredrik (Mag. Östring, Östringska, Ö) (1810–1855), student 1828, prästvigd 1832, pastorsadjunkt i Kronoby 1835, kaplansadjunkt i Nykarleby 1838, tf. sockenadjunkt 1840; suspenderad p.g.a. pietism 1841, kaplansadjunkt i Munsala 1843; väckelseledare; bror till J. J. Östring
- Östring, Johan Jacob (herr Östring, Hr Östring, I. Östring, broder Östring, Jucka Östring, Juchum Östring, Jucka Ö., Ö.) (1813–1836), student 1829, relegerad för ett halvt år 1834; pietist

ERRATA

ZTS XXI, *Dagböcker*

Positioneringen av kommentarer har korrigerats på s. 1328 ff. enligt följande:

- s. 1328: 1122, 16 [*upphygades*] > 1122, 17
- s. 1328: 1122, 18 [*mitt Österbottniska tal*] > 1122, 19–20
- s. 1329: 1122, 28–29 [*Ekelunds karta öfver Finland*] > 1122, 29–30
- s. 1329: 1122, 34 [*titulus ignotus*] > 1122, 35
- s. 1329: 1122, 37 [*Isäntä*] > 1122, 38
- s. 1329: 1123, 2–4 [»Z. Ts etc; joka tänä wuonna [...] *terwehdän*»] > 1123, 3–5
- s. 1329: 1123, 7 [*illmarig Argus*] > 1123, 8
- s. 1329: 1123, 24 [*7 fjerndelar*] > 1123, 25
- s. 1329: 1123, 26 [*Emendä*] > 1123, 27
- s. 1329: 1123, 28–29 [*Jesuxen Christuxen Lapsuuden Kirja*] > 1123, 29–30
- s. 1329: 1123, 30 [*Hangola*] > 1123, 31
- s. 1329: 1123, 32 [*2 mil*] > 1123, 33
- s. 1329: 1124, 15 [*oskylä*] > 1124, 16
- s. 1329: 1125, 13 [*ett nytt tåg*] > 1125, 14
- s. 1329: 1125, 19 [*Gesellschaft*] > 1125, 21
- s. 1329: 1125, 36 [*Mygga*] > 1125, 38
- s. 1329: 1126, 18 [*runeberget*] > 1126, 20
- s. 1329: 1126, 25 [*Charlottenlund*] > 1126, 27
- s. 1329: 1126, 37 [»*Amalias gåfwa*»] > 1127, 1
- s. 1329: 1127, 20 [*volanter*] > 1127, 22
- s. 1329: 1127, 22 [*persuasioner*] > 1127, 24
- s. 1329: 1128, 1 [*entretenerade*] > 1128, 3
- s. 1329: 1128, 3 [*8 ¶*] > 1128, 5
- s. 1329: 1128, 16 [*thodium*] > 1128, 18
- s. 1329: 1129, 24 [*en bitterljuf Januarinatt*] > 1129, 26
- s. 1329: 1129, 28–29 [*och Emma blef [...] wärd*] > 1129, 30–31
- s. 1329: 1130, 17 [*post festum*] > 1130, 19
- s. 1329: 1130, 22 [*Hfors Tidnings [...] till Tit. Henrik*] > 1130, 24
- s. 1329: 1130, 26 [*Le chevalier et sa dame*] > 1130, 28
- s. 1329: 1131, 14 [*mild*] > 1131, 16
- s. 1329: 1131, 18 [*sednare*] > 1131, 20
- s. 1329: 1131, 33 [*löjen*] > 1131, 35
- s. 1329: 1132, 22 [*snällt*] > 1132, 24
- s. 1329: 1132, 34 [*marokinsboken*] > 1132, 36
- s. 1329: 1133, 32 [*Svenska Jubelbibeln af 1541*] > 1133, 34
- s. 1330: 1134, 3–4 [*å 8 mains*] > 1134, 5–6
- s. 1330: 1134, 10 [*frågte*] > 1134, 12
- s. 1330: 1134, 11–12 [*die Frage [...] war die Antwort*] > 1134, 13–14
- s. 1330: 1134, 21 [*Den finska Bibels Jubelfest*] > 1134, 23
- s. 1330: 1135, 24 [*nerffeber*] > 1135, 26